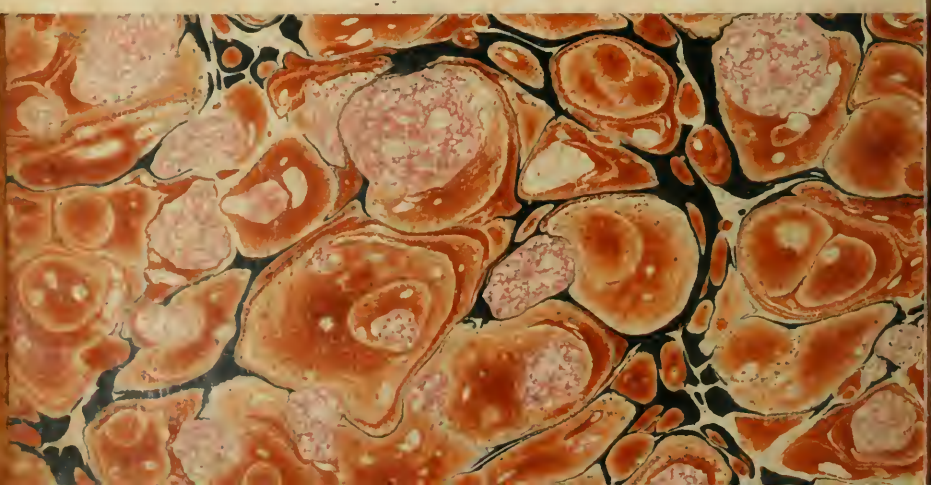
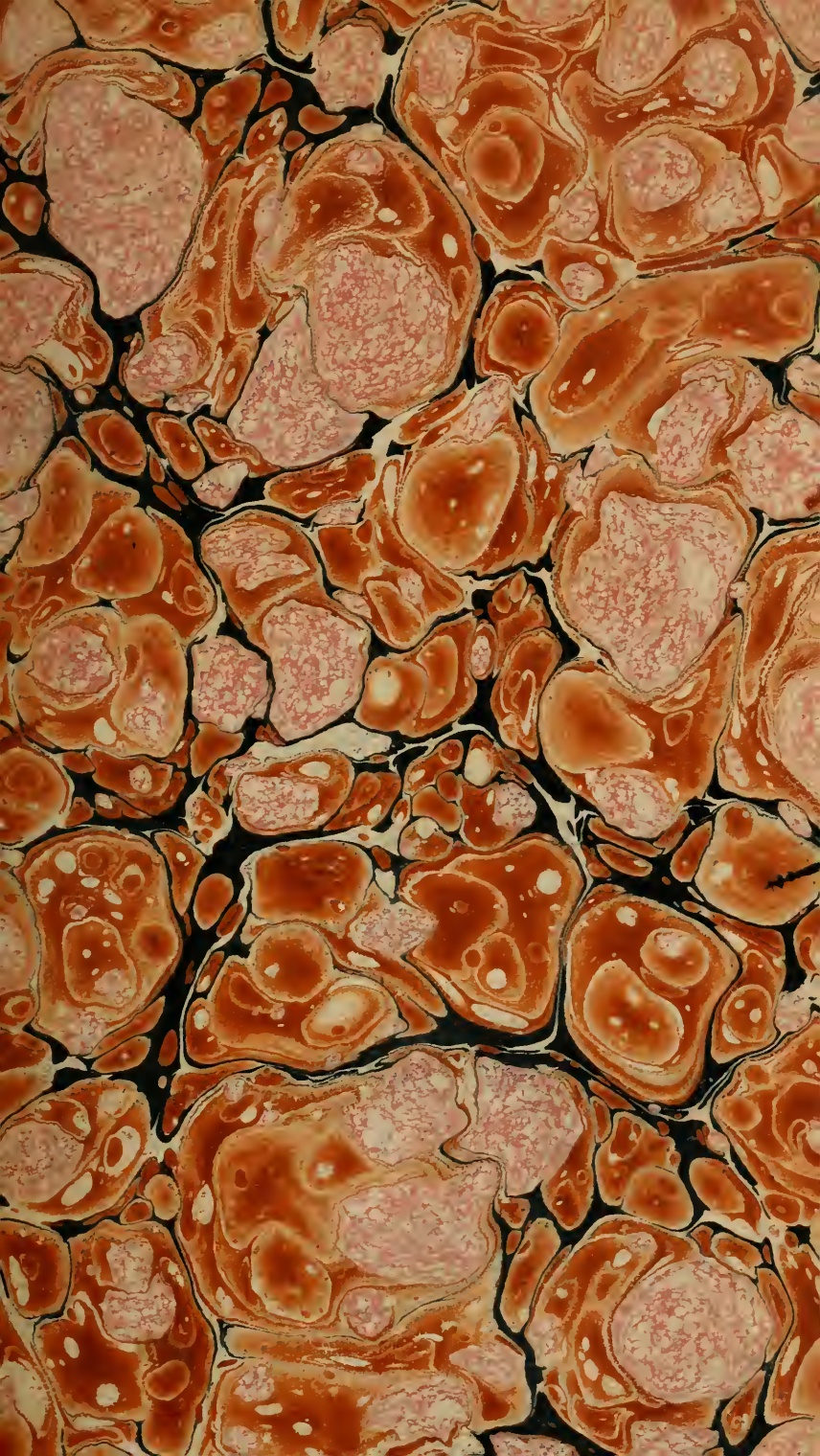

Toronto University Library
Presented by

The Right Reverend The Lord Bishop of Southwell
through the Committee formed in
The Old Country
to aid in replacing the loss caused by
The disastrous Fire of February the 14th 1890

Digitized by the Internet Archive
in 2009 with funding from
- University of Toronto

(ΟΜΗΡΟΥ ΑΠΑΝΤΑ.)

HOMERI

OPERA OMNIA:

EX RECENSIONE ET CUM NOTIS

SAMUELIS CLARKII, S. T. P.

ACCESSIT

VARIETAS LECTIONUM MS. LIPS. ET EDD. VETERUM,

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI:

QUI ET SUAS NOTAS ADSPERSIT.

VOLUMEN SECUNDUM.

GLASGUÆ:

Excudebat Andreas Duncan, Academiæ Typographus:

VE NEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

~~~~~

1814.

COMMUNY TOWNS

ROBERT BRASS

THE HISTORY OF THE TOWN

OF THE TOWN OF BOSTON
IN THE YEAR 1829

BY J. B. BOSTON

PRINTED BY J. B. BOSTON

AT THE PRESS OF J. B. BOSTON

1829

1829

AT THE PRESS OF J. B. BOSTON

PRINTED BY J. B. BOSTON

AT THE PRESS OF J. B. BOSTON

PRINTED BY J. B. BOSTON

AT THE PRESS OF J. B. BOSTON

PRINTED BY J. B. BOSTON

AT THE PRESS OF J. B. BOSTON

PRINTED BY J. B. BOSTON

AT THE PRESS OF J. B. BOSTON

PRINTED BY J. B. BOSTON

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS:

EX RECENSIONE ET CUM NOTIS

SAMUELIS CLARKII, S. T. P.

ACCESSIT

VARIETAS LECTIONUM MS. LIPS. ET EDD. VETERUM,

CURA

JO. AUGUSTI ERNESTI:

QUI ET SUAS NOTAS ADSPERSIT.

VOLUMEN SECUNDUM.

GLASGUÆ:

Excudebat Andreas Duncan, Academiae Typographus:

VENEUNT APUD RICARDUM PRIESTLEY,

LONDINI.

~~~~~

1814.

ΤΗΣ
ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ν'.

Ὑπόθεσις τῆς Ν'. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ, νικωμένους ἑλεῶν τὰς Ἑλληνας, ὁμοῖται Κάλχαντι, καὶ ἀμφε-
τέρως τὰς Αἴαντας παρορμᾷ, ἔπειτα δὲ καὶ τὰς ἄλλας· μετὰ ταῦτα Ἴδομενεὺς
ἀριστεύει, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα, καὶ τινὰς ἄλλας· πολλοὶ δὲ καὶ αὐτῶν ἀναιρῶνται.
Τιτρώσκονται δὲ Δηΐφοβος καὶ Ἑλένος· τὰς δὲ ὑπηκόους συναγαγὼν Ἐκτωρ ἐπαγε-
τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιρῶνται.

Α Λ Λ Η.

ΔΙΑΡΡ'ΗΞΑΣ τὰς πύλας τῆς τείχους τῶν Ἑλλήνων Ἐκτωρ, μετὰ βάρους τε εἰς-
ελθὼν, εἰς φυγὴν αὐτὰς τρέπει· καὶ Ζεὺς μὲν, ἀποσρέψας τὰς ὀψείς ἐπὶ τὰ πέρα-
τα τῆς γῆς, ἀλλοφύλους θεωρεῖ ἀνθρώπους. Ποσειδὼν δὲ καθεζόμενος ἐπὶ Σαμο-
θράκης, θεασάμενος ἡττημένους τὰς Ἑλληνας, παραγίγνεται εἰς Αἶγας, ἐνθα ἦν
αὐτῷ τέμενος· λαδὼν δὲ συνήθη κόσμον, καὶ ὑποζεύξας ἵππους, παραγίγνεται εἰς
τὸ πεδίον· καὶ τὸ μὲν ἄρμα καθιστᾷ ἐν τῷ πελάγει, αὐτὸς δὲ, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι·
παρορμᾷ τὰς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων· οἳ καὶ τρόπον τινὰ ἐμπνευσθέντες παρὰ τῷ
θεῷ, γενναίως ἀγωνίζονται· ἐν οἷς καὶ Ἴδομενεὺς καὶ Μηριόνης εὐδοκίμησιν. Συμβο-
λῆς δὲ γενομένης, ἐκατέρωθεν τῶν στρατευμάτων ἐξαίσιος βοή αἶσεται.

Τ Η Σ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ν'.

Ἐπιγραφαί.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

Ἄλλως.

Νῦ δ', ἐπὶ νηυσὶ μάχη Δαναοῖς ἤμυνε Ποσειδάων.

Ἄλλη.

Νῦ δὲ, Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὥπασε λάτρη.

ΖΕΥΣ δ' ἐπεὶ ἔν Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασ-
Τ' ἔς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἴζυν [σε,
Νῶλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῶ,
Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηγκῶν καθορώμενος αἶαν,

JUPITER vero postquam Troasque et Hectorem navibus admovisset,
Eos quidem reliquit ad illas, laboremque ut ferrent et ærumas
Indesinenter; ipse autem retro vertit oculos fulgidos,
Seorsum equestrium Thracum intuens terram,

1 Πίλασι] MS. πίλασιν. Fl. A. 2. 3. J. v. not. 6 Γαλακτοφ.] MS. Nempe
pronunciando primum α elidī potest, ut in aliis, in quibus scriptura

Ver. 1. ἐπι ἔν] Quoniam, ut dictum
est —. Nempe, libro superiori, ver. ult.

Ibid. πίλασι.] Ita jam scribendum,
necessario; quia πίλασι secundam corripi-
pit. Dubitari tamen potest, utrumne
Græci antiquiores isto modo scripserint.
Nam quum σ, suæ potestatis litteram dixe-
runt, haud scio an hoc sibi voluerint:
litteras ζ, ξ, ψ. necessario quidem duplices
esse; consonantium reliquas omnes, sim-
plices; unicam autem σ, istiusmodi esse,
ut permultis in locis, ac præcipue in Ver-

borum Aoristis, simplex, duplexve ex æquo
pronunciari possit. Clark. Hoc dudum,
non nunc demum, admonitum oportuit.
Antiquissimi semper litteram senel scrip-
sere, etiam cum bis pronunciarent; post
et in scribendo duplicarunt: sed incon-
stanter, ut e MS. L. patet: qui h. l. habet
πίλασι. Eni.

Ver. 4. Νόσφιν] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 5. ἀγαυῶν ἱππημόλων, — ἀρίων
τι.] Al. Ἀγαυῶν ἱππημόλων. — Ἀρίων τε.
Quique ἀρίων scribunt, eorum alii intelli-

- 5 Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν,
Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνδρῶπων·
Ἐς Τροίην δ' ἐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαιινῶ·
Οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλεπετο ὃν κατὰ θυμὸν
Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσι ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.
- 10 Οὐδ' ἀλασκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦτο πτόλεμόν τε μάχην τε
Ἵψ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμευς ὑλήεσσης,
Θρηϊκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἰδῆ,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
- 15 Ἐνθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἀλὸς ἔζετ' ἰὼν, ἐλείριε δ' Ἀχαιῆς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσατο παιπαλόεντος,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβᾷς· τρέμε δ' ἔρεα μακρὰ καὶ ὕλη

5 Mysorumque cominus-pugnantium, et illustrium Hippomolgorum,
Lacte-victitantium [*pauperum*] longævorumque, justissimorum hominum;
Ad Trojam autem non omnino amplius vertebat oculos fulgidos:
Non enim ille immortalium quemquam existimabat suo in animo
Profectum, vel Trojanis auxiliaturum, vel Danais,

10 Neque vero cæcam-speculationem agebat rex Neptunus:
Etenim hic spectans sedebat bellumque pugnamque
Alte super summum verticem Sami sylvosæ
Threïciæ: inde enim conspiciebatur tota quidem Ida,
Conspiciebatur et Priami urbs, et naves Achivorum.

15 Illic utique is e mari sedebat egressus, miserabatur autem Achivos
A Trojanis domitos, Jovique graviter succensebat.
Protinus itaque de monte descendit prærupto,
Rapide pedibus progressus: tremebant autem montes alti et sylvæ

integre servatur. 7 ἔτι] MS. non habet. 10 ἀλασκοπ.] A. 2. 3. J. 17
κατεβήσας] MS. Fl.

gunt (notante Eustathio) ὀλιγοβίους, sive
εὐτελεῖς καὶ ἀπλῆς· alii, τὰς ἅμα βίῃ πορευ-
ομένους, ὡς ἀμαξοβίους· alii, τοὺς ἅμα βίῃ, του-
τίστι τόξῳ, πορευομένους· alii, ἱλευθέρους, ὅτι
βίαν ἅκ οἶδαν· alii, ἀοίκους· alii, μακροβίους·
alii, πολυβίους, ὅ ἐστιν, ἀνδρείους· Homeri,
credo, temporibus nihil hic ambigui. Stra-
bo interpretatur, ἀνιστίους, ἀμαξοίκους, ἀπ'
ἐλίγων εὐτελεῶς ζώντας, κοινὰ κεκτημένους
πάντα, sine πολυτελείᾳ καὶ καπηλείᾳ. Lib.
VII. p. 455. 460. 461.

Ver. 8. ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 9. ἀρηγέμεν,] Ἀρηζέμεν, Codex Har-
leianus a viro erudito Tho. Bentleio col-
latus.

Ver. 11. πτόλεμόν τε μάχην τε] Vide
supra ad η'. 232. 279.

Ver. 12. ὑλήεσσης,] Vide supra ad γ'.
151.

Ver. 13. ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα]
Virgil.

— unde omnis Troja videri,
Et Danaum solitæ naves, et Achaica castra.
Æn. II. 461.

Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.

- 20 Τρεῖς μὲν ὀρέζατ' ἰὼν· τὸ δὲ τέττατον, ἴκετο τέκμωρ,
 Αἰγᾶς· ἔνθα δὲ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης,
 Χρῦσεα, μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφδιτα αἰεῖ.
 Ἔνθ' ἔλθων, ὑπ' ὅχρεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
 Ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε.
- 25 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθλην
 Χρυσείην, εὐτυκτον, ἐξ δ' ἐπέξῃσατο δίφρε·
 Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ' ἄταλλε δὲ κήτέ ὑπ' αὐτῷ
 Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, ἐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
 Γηθοσύνη δὲ θάλασσα διΐσατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
- 30 Ῥίμφα μάλ', ἐδ' ὑπένεσθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·

Pedibus sub immortalibus Neptuni incedentis.

- 20 Ter quidem protendit gressum, quarto autem passu pervenit ad locum-desti-
 Ægas: Illic scilicet ei inclytæ ædes in imo mari, [natum,
 Aurææ, coruscantes, ædificatæ sunt, incorruptibiles semper.
 Illuc cum venisset, sub curru junxit æripedes equos,
 Celeriter-volantes, aureis jubis comantes.
- 25 Aurum autem ipse induit circum corpus; accepitque scuticam
 Auream, scite-factam, suumque conscendit currum;
 Cœpitque inveli super undas; exultabant autem cete sub ipso
 Undique e latebris, neque non-agnoverunt regem:
 Cum lætitia etiam mare huc-illuc-diductum-cedeabat: Ili itaque volabant
- 30 Celeriter admodum, neque subtus madescebat æreus axis:

19 ἀθανάτοισιν] MS. male. 20 τίταρτον] MS. F. A. 1. Ibid. τέκμωρ] MS.
 24. ἐθείρησι] MS. bene. 25 γέντο] MS. 26 εὐτυκτον] R. Turn. male.
 v. ad 612. 27 ὑπ' αὐτῷ] MS. A. J. v. not.

Ver. 15. Ἔνθ' ἄρ'] *Illic utique*—.

Ibid. ἐλαιοι δ' Ἀχαιοὶς — Διὶ δὲ —
 ἐνέμεισα.] Ἀσύστατον hoc existimavit Spon-
 danus cum eo, quod dixerat Neptunus
 supra, 3. 210. Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι —
 Sed mentem Poëtæ minus cepit vir eru-
 ditus. *Illic* nimirum in campo, longius
 a mari, pugnabatur: *Illic* ad usque naves
 repulsi, marique ipso cœreiti Achivi, ne-
 cessitate coacti dimicabant.

Ver. 18. τρέμει δ' ἔρεα μακρὰ καὶ ὕλη]
 Πολὺ δὲ — ἀμείνω τὰ, — οἶα (πολλοὶς δὲ
 πρὸ ἡμῶν ὁ τόπος ἐξείργασται) τὰ ἐπὶ τῇ Πο-
 σιδῶνος· “ τρέμει δ' ἔρεα μακρὰ καὶ ὕλη —
 “ Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ' —.” Longinus,
 Sect. 9.

Ver. 22. τετεύχεται,] *Al.* τετιύχεται.

Utrumvis, hoc quidem in loco, recte con-
 stat.

Ver. 25. ὑπ' ὅχρεσφι τιτύσκετο — ἵππω,]
 Virgil.

Junxit equos curru genitor. —
 Æn. V. 817.

Ibid. χαλκόποδ'] Virgil.
 ———— Æripidem. Æn. VI. 803.

Ver. 24. χρυσείησιν ἐθείρησιν] Pronuncia-
 batur *χρυσῆσιν*. Prima enim corripī non
 potest; neque in his ulla unquam est Li-
 centia. *Al.* χρυσίαισιν.

Ver. 26. ἐπεξῃσατο] *Al.* ἐπεβῆσατο.
 Itemque ver. 17. κατεβῆσατο. De quo,
 vide supra ad β'. 55. et ad ε'. 109.

Ver. 27. ἔλθων ἐπὶ κύματ' —] Vide
 supra ad ver. 18. Virgil.

Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐϋσκαρῆμοι φέρον ἵπποι.

Ἐστὶ δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·

Ἐνθ' ἵππερς ἔσῃσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

35 Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ

Ἐδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,

Ἀρρήκτες, ἀλύτεις, ὅφρ' ἔμπεδον αἶθρι μένοιεν

Νοσήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ὥχετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες, ἥε Δυέλλῃ,

40 Ἐκπορὶ Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο,

Ἀεζομοι, αὐτᾶχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν

Αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφιν πάντας Ἀχαιῆς·

Hunc autem ad Achivorum naves agiles ferebant equi.

Est autem quædam specus ampla alti in profundo maris,

Inter Tenedum et Imbrum asperam :

Illic equos stabulare-fecit Neptunus terræ-quassator,

35 Solutos curribus, juxtaque divinum posuit pabulum

Ut ederent : circaque pedes pedicas jecit aureas,

Infrangibiles, insolubiles, ut firmiter illic manerent

Rediturum regem : is autem ad exercitum abiit Achivorum.

Trojani vero flammæ pares conferti, sive procellæ,

40 Hectorem Priamidem inexpleto ardore sequebantur,

Magnum-frementes, clamantesque ; sperabant autem naves Achivorum

Capturos se, occisurosque ad ipsas omnes Achivos :

37 Ἀεζομοι] MS. v. ad v. 1. 41 αὐτᾶχοι] F. A. J. male. Ibid. ἐλ.π.] MS. pessime. 42 αὐτόφιν] MS. Fl. vid. not.

—— manibusque omnes effundit habenas.

Cæruleo per summa levis volat æquora curru :
Subsidunt undæ, tumidumque sub axe tonanti
Sternitur æquor aquis :——

Tum variæ comitum facies, immania cete.

Æn. V. 818.

Atque rotis summas levibus perlabitur undas.

Æn. I. 151.

Superiorem hoc in loco Virgilio Homerum, nemo negaverit.

Ibid. ὅπ' αὐτῶ] ὅπ' αὐτῶ, Cod. Cantab. a Barnesio, et Codd. Harleian. a Th. Bentleio collati. Clark. αὐτῶ etiam habet MS. Lips. cum edd. Ald. et J. (Schol. Lips. ait. ὅπ' αὐτῶ ἀντὶ τῶ δι' αὐτῶ) Longin. l. c. Dativus verus est, diciturque ut v. 19. Ποσσὶν ὅπ' αὐτῶ. Est tamen ὅπ'

αὐτῶ rursus v. 140. et Il. ξ'. 285. Ern.

Ver. 29. Γηθοσύνη δι' ἑλάσσει] Al. Γηθοσύνη δι' ἑλάσσει, lætum mare. Quæ et æque commoda Lectio. Nam γηθοσύνης [lætus] vox Homero non inusitata. Clark. Γηθοσύνη MS. Lips. ubi Scholiastes docet nominativum placuisse Aristarcho, datum Herodiano, qui multis rationibus eum casum defenderit. Ex Herodiano petita videntur, quæ Eustathius habet. Ern.

Ver. 36. πέδας ἑβαλε χρυσείας,] De eo artificio, quo Poëta versus sui numeros, verborumque ipsorum sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide supra ad γ'. 363.

Ver. 40. Πριαμίδῃ] Vide supra ad ρ'. 398.

- 'Αλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος, ἐννοσίγαιος,
 'Αργεῖες ᾤτρυνε, βαθεῖης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,
 45 Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῶ·
 Αἴαντε, σφῶν μὲν κε σαώσετε λαὸν 'Αχαιῶν,
 'Αλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυερόῳ φόβοιο.
 "Αλλη μὲν γὰρ ἔγωγ' εἰ δειδία χεῖρας ἀάπτει
 50 Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
 "Εξεσιν γὰρ ἅπαντας εὐκνήμιδες 'Αχαιοί·
 Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδεΐδια, μήτι πάθωμεν,
 "Ηἰ ῥ' ὄγ' ὁ λυσσώδης, φλογὶ εἴκελος, ἡγεμονεύει
 "Εκτωρ, ὃς Διὸς εὐχετ' ἐρισθενέος παῖς εἶναι.
 55 Σφῶν δ' ὦδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
 Αὐτῶ δ' ἐσάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·

Sed Neptunus terram cingens, terræ-quassator,]

Argivos excitabat, profundo e mari egressus,

- 45 Cum-se-assimilasset Calchanti corpore et indefessa voce:

Atque Ajaces quidem primos allocutus est, promptos-animis etiam per se;

"Ajaces, vos quidem servabitis populum Achivorum,

"Fortitudinis memores, nequaquam autem diræ fugæ.

"Alibi enim equidem non timeo manus audaces

- 50 "Trojanorum, qui magnum murum transcenderunt turba;

"Sustinebunt enim omnes, bene-ocreati Achivi;

"Hac vero parte sane gravissime timeo, nequid incommodi-accipiamus,

"Qua hic rabiosus, flammæ par, ducit-copias

"Hector, qui Jovis jactat præpotentis filium se esse.

- 55 "At vobis sic deorum aliquis in mentibus ponat,

"Ut et ipsi stetis fortiter, et hortemini alios:

47 Σφῶ μίντε] 'MS. et σαώσατε. 51 ἔξισι] MS. recte. Ibid. γὰρ οἱ π.]

A. 2. 3. J. Ibid. ἐκνήμ.] F. R. male.

Ver. 42. παρ' αὐτόφῃ] Παρ' αὐτόφῃ, Cod. Harleian. a Th. Benileio collatus. (Clark. Sic et MS. Lips. et ed. Flor. Παραυτόφῃ uno verbo laudat Hesych. non ex h. l. interpretatur enim παρ' αὐτῶ. Ille autem requiritur παρ' αὐταῖς, ut v. 69. παρὰ νηυσί. Παραυτόφῃ, uno verbo bene dicitur, (ut παραυτόφῃ) ibidem, eodem in loco, apud naves. Ern.

Ver. 44. 'Αργεῖους ᾤτρυνε,] Virgil.

— animum viresque Latinis

Addidit, et stimulos acres sub pectore vertit.

Æn. IX. 717.

— in prælia sæva

Suscitat, et stimulis haud mollibus incitat iras.

Æn. XI. 727.

Ver. 45. Εἰσάμενος] Notandus hic pri-marius et maxime proprius Vocis Mediæ usus. Vide supra ad γ'. 141.

Ibid. δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν] Virgil.

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque.

Æn. IV. 553.

Ver. 46. et supra 40. μεμαῶτε] Qua analogia factum ex βασιλῆος, βασιλῆως· ex βασιλῆα, βασιλῆα· ex μετῆρος, μετῆρος.

Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρώησαιτ' ἀπὸ νηῶν
'Ὀκυπόρων, εἰ καὶ μιν 'Ολύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.

Ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος

60 Ἀμφοτέρῳ κεκοπῶς πλήσεν μένεος κρατεροῖο,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν.
Αὐτὸς δ', ὥστ' ἔρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
"Ὅς ρά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
'Ορμήσει πεδίῳιο δῖάκειν ὄρνενον ἄλλο·

65 "Ὡς ἀπὸ τῶν ἦῖξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Τοῖιν δ' ἔγνω πρόσθεν 'Οἴλῃος ταχὺς Αἴας,
Αἰΐφα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἱ "Ολυμπον ἔχῃσι,
Μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
70 Οὐδ' ὅγε Κάλχας ἐστὶ θεοπρόπος οἰωνιῆς·

"Ita enim, ardentem licet, repuleritis a navibus

"Velocibus, etiamsi eum Jupiter ipse excitet."

Dixit; et scepro, terram-cingens Neptunus,

60 Ambos feriens, implevit robore forti,

Membraque fecit levia, pedes et manus superne.

Ipse autem, ut accipiter alis-pernix excitatus fuerit ad volandum,

Qui e prærupta petra excelsa levatus

Properaverit per planitiem insequi avem alius-generis:

65 Sic ab his facto-impetu-abiit Neptunus terræ-quassator.

Ex-ipsis-duobus autem sensit prius Οἴlei filius velox Ajax,

Statimque Ajacem allocutus est Telamonium filium;

"Ajax, quoniam aliquis nobis Deorum, qui Olympum habitant,

"Vati assimilatus jubet ad naves pugnare;

70 "(Neque enim hic Calchas est, vates augur;

60 Πλῆσι] MS. bene. 64 ὀρμήσει] MS. non male.

ex λαός, λεώς ex ἱλαός, ἱλώς Μενέλαος, Μενέλαος ex τεθνηότος, τεθνεώτος eadem analogia fit ex μιμῶτες, μιμῶτες. Vide supra ad α'. 265. ad β'. 818. ad ζ'. 464.

Ver. 49. δεῖδια] Vide supra ad α'. 57.

Ver. 53. ἦ, ῥ' ὅγ'] Qua scilicet hic, etc.

Ibid. εἴκελος.] Ita restituit Barnesius, alibi ex MS. hic ex conjectura. Al. ἴκελος. Quod primam corripit. Clark. Firmat MS. Lips. qui clare habet εἴκελος. Ern.

Ver. 60. κεκοπῶς] Al. κεκοφῶς.

Ibid. πλήσεν μένεος κρατεροῖο.] Vide supra ad ver. 44.

Ver. 62. ὥστ' ἔρηξ] Eustath. Ἰωνικῶς ψιλῶται, εἰ καὶ τὸ ἔρηξ παύνεται. Virgil.

Quam facile accipiter saxo sacer ales ab alto
Consequitur pennis sublimem in nube colum-
bam. Æn. XI. 721.

Clark. Ἰερῆς rectum, quod et firmat MS. Lips. cum vett. edd. Male quædam rec. dedere ἔρηξ. Sic et aliis locis. Ern.

Ver. 67. Αἰΐφα δ' ἄρ'] Statimque adeo;
Statimque proinde.

- "Ιχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἡδὲ κνημῶν
 "Ρεῖτ' ἐγνων ἀπίοντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ·
 Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι,
 75 Μαιμῶσιν δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 Οὔτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δέρατι χεῖρες ἀαπτοί
 Μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὥρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
 "Εσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶ δὲ καὶ οἷος
 80 "Εκτορι Πριαμίδῃ ἄμωτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
 "Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Χάρμη γηθόσυννοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
 Τόφρα δὲ τὰς ὀπίθεν Γαίηοχος ὥρσεν Ἀχαιῆς.

" Vestigia quippe retro pedum et tibiærum

" Facile cognovi abeuntis: facile utique dignoscuntur dii:)

" Continuo etiam mihi ipsi animus in pectoribus meis

" Magis excitatus est ad pugnandum atque præliandum;

75 " Pugnamque appetunt-gestientes subtus pedes, et manus superne."

Hunc autem respondens allocutus est Telamonius Ajax;

" Sic nunc et mihi circa hastam manus audaces

" Gestiant, et mihi animus erectus est; subtusque pedibus

" Sentio me-impulsum ambobus: animo vero incitato cupio vel solus

80 " Cum Hectore Priamide inexpletum ardenti pugnare."

Sic hi quidem talia inter se dicebant,

Pugnæ-studio læti, quod ipsis deus imminiserat animo.

Interim autem postremos Neptunus excitabat Achivos,

71 μετόπισθε] MS. corr. ex σθεν. 75 φίλοισι στήθεσσι] MS.

Ver. 68. ἐπὶ τις] "Hæc oratio," inquit Spondanus, "est μέγας. Nihil enim "subjicitur, quod sit hujus initii ἀπό-
 "δοσις." Non vidit nimirum vir eruditus, versus 70. 71. et 72. Parenthesi includendos; ἀπώδοσιν quæ ab istis deinceps
 verbis incipere, καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῶ etc.

Ver. 71. "Ιχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν] Virgil.

— avertens rosea cervice refulsit:

— pedes vestis defluxit ad innos,

Et vera incessu patuit dea. — Æn. I. 406.

Mortales medio aspectus sermone reliquit,

Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram:

Agnovere deum proceres. — Æn. IX. 657.

Ver. 74. πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι] Vide supra ad η'. 252. 279.

Ver. 78. ὥρορε.] Schol. "Ὁρμηται, ὁρμᾶται ὑπερβίβασμος χρόνου. Quæ quam inepta sit observatio, vide supra ad α'. 57.

Ver. 79. μενοινῶ δὲ καὶ οἷος] Virgil.

Audeo, et Æneadum promitto occurrere turmæ,
 Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra.

Æn. XI. 503.

Ver. 83. Τόφρα δὲ] Barnesius edidit Τοφράδης: et τὸ, "Δι," inquit, παρέλκει. Inepte admodum, et contra omnem linguæ Græcæ analogiam.

Ver. 84. Οἱ — ἀνέψυχον] Æl. ἀνέψυχ-

- Οἱ παρὰ νηυσὶ δοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·
 85 Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμιάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
 Καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο, δερκομένοισι
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ·
 Τῆς οἷγ' εἰσροδῶντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
 Οὐ γὰρ ἔφην φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακῶ· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
 90 Ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας.
 Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
 Πηνέλεών θ' ἥρωα, Θόαντά τε, Δηϊπυρόν τε,
 Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήσῳρας αὐτῆς·
 Τῆς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 95 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κῆροι νέοι· ὕμνιν ἔγωγε
 Μαρναμένοισι πέποιδα σαωσέμεναι νέας ἀμάς·

Qui ad naves veloces reficiebant suum animum:

- 85 Quorum utique simul gravique labore sibi defessa membra soluta erant,
 Simulque ipsis dolor in animo oriebatur, aspicientibus
 Trojanos, qui magnum murum transcenderant cum tumultu:
 Hos illi scilicet inspicientes, sub superciliis lachrymas fundebant;
 Non enim putabant se effugituros perniciem: sed Neptunus
 90 Facile interventu-suo fortes concitavit phalangas.
 Atque ad Teucrum quidem primum et Leïtum venit hortans,
 Peneleumque heroën, Thoantemque, Deïpyrumque,
 Merionemque, et Antilochum, peritos pugnae:
 Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est;
 95 “ Proh, pudor, Argivi, juvenes adolescentes: vobis ego
 “ Pugnantibus confido salvas fore naves nostras;

95 Ἀυτῆς] Fl. 96 ἅμας] Id. A. J.

S^{en}. Quod et comprobatur Barnesius, ex x'. 575. Atqui ea vox hoc in loco sententiam plane perimeret. Aliud enim est, quod istic dicitur, *recreati sunt*; aliud, quod hic, *recreabantur*. Indicat nimirum Tempus illud (quod appellant Grammatici,) imperfectum, spatium ali-quod temporis productius inter agendum; qua de causa apte a Græcis appellatur παρατακτικός. Vide supra ad α'. 57.

Ver. 85. Τῶν ῥ'] Quorum scilicet: quorum utique.

Ver. 90. Ῥεῖα μετεισάμενος] Facile se inferens, facile humana specie interveniens.

Clark. Ῥεῖα potius retulerim ad ὤτρυνε, quam ad μετεισάμενος. Ern.

Ver. 94. πτερόεντα] Virgil.

————— verbis
 Quæ tuto tibi magna volant. —

Æn. XI. 390.

Ver. 96. πέποιδα] Male hic interpretes, *Confidebam*. Nihil enim aliud græce sonat πέποιδα, quam quod Latine confido.

————— πεποιδασίν τε βίηφι. δ'. 525.

————— ὄργα πεποιδης. α'. 524.

Ἰπποισίν τε πέποιδε. ψ'. 286.

————— νέος εἰμί, καὶ ἔπει χιρσὶ πέποιδα.
 Odyss. ε'. 71.

- Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 Νῦν δὴ εἶδεται ἡμαρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὄφθαλμοῖσιν ὄρωμαι,
 100 Δεινὸν, ὃ ἔποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας· οἱ τοπάρους περ
 Φυζακινήs ἐλάφοισιν εἰκέεσαν, αἶτε καδ' ὕλην
 Θάων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἦἰα πέλονται,
 Αὐτως ἡλάσκεισαι, ἀνάλκιδες, ἐδ' ἐπὶ χάρμη·
 105 Ὡς Τρῶες τοπρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
 Μίμνειν ἐκ ἐδέεσκον ἐναντίον, ἐδ' ἠβαιοί·
 Νῦν δ' ἔκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
 Ἑγεμόνος κακότητι, μεδημοσύνησί τε λαῶν,
 Οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν ἐκ ἐδέεσσι
 110 Νηῶν ἀκνυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάs.

“ Si vero vos pugnam detrectabitis gravem,

“ Jam nunc certe illuxit dies, quo a Trojanis domabimur.

“ O dii, profecto ingens miraculum hoc oculis video,

100 “ Indignum, quod nunquam ego eventurum putabam,

“ Trojanos ad nostras accedere naves; qui prius

“ Fugacibus cervis similes erant, quæ per sylvam

“ Thoum, pardaliumque, luporumque escæ sunt,

“ Temere errantes, imbelles, neque nata ad pugnam:

105 “ Sic Trojanæ antehac robur et manus Achivorum

“ Manere nolebant ex adverso, ne paululum quidem:

“ Nunc vero procul ab urbe cavas ad naves pugnant,

“ Imperatoris ignavia, negligentiaque militum,

“ Qui cum illo contententes, propugnare nolunt

110 “ Naves veloces, sed interficiuntur ad ipsas.

107 ἐκάθεν] Turn. 118 Μαχισσέμην] MS. 119 νεισιῶμαι] MS.

— νεώτερός εἰμι, καὶ ὥσπερ χρεστὶ πέποιθα.
 φ. 132.

Vide supra ad α'. 37. et ad θ'. 322.

Ver. 102. ὕλην] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 105. πορδαλίῳ] Codices plerique,
 παρδαλίῳ.

Ibid. ἦἰα πέλονται,] Supervacaneum est,
 quod hic annotat Barnesius; “ media
 “ τῇ ἦἰα — aliis certe brevis, ut Odyss.
 “ μ'. 329.— ἰξίφθιτο ἦἰα πάντα.” Cujus rei
 eandem esse causam, ac in voce τίῳ, —
 Ἰδομενεῦ, πῆρι μὲν σε τίῳ, δ'. 257. ignoravit
 Vir eruditus. Nempe ad istum locum,
 “ vel hinc patet,” inquit, “ priorem τῇ τίῳ

“ communem esse:” Quod nequaquam ve-
 rum est: Nam in τίῳ, τίσιςθαι, et simi-
 libus, ubi duæ Vocales non concurrunt,
 prior Homero nunquam corripitur. Et ad
 Odyss. β'. 289. “Ὀπλισσόν τ' ἦἰα καὶ ἄγγε-
 σιν — “ in tertio (inquit) loco Anapæs-
 “ tus.” Quæ æque inepta est annotatio.
 Vide infra ad δ'. 241.

Ver. 109. ἐρίσαντες] De hujus vocis,
 et similiū, prosodia; vide supra ad α'.
 140.

Ver. 111. ἄλλ' εἰ δὴ καὶ] At sane eti-
 am si.

- Ἄλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτίος ἔσιν
 Ἦρωσ' Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Οὐνεκ' ἀπητίμησε ποδάρεα Πηλείωνα·
 Ἡμέας γ' ἔπως ἐστὶ μεδιέμεναι πολέμοιο·
 115 Ἄλλ' ἀκεάμεθα θᾶσσον· ἀκεσαί τοι φρένες ἐσθλῶν.
 Ὑμεῖς δ' ἐκέτι καλὰ μεδίετε θέριδος ἀλκῆς,
 Πάντες ἄριστοι ἰόντες ἀνὰ στρατόν· ἐδ' ἂν ἔγωγε
 Ἄνδρ' μαχεσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη,
 Λυγρὸς ἑὸν· ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι περὶ κῆρι.
 120 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
 Τῇδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θείσθε ἕκαστος
 Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἐκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει,
 Καρτερός· ἑρρήξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχλῃα.

“Veruntamen etiam si omnino revera in culpa est

“Heros Atrides, late-dominans Agamemnon,

“Eo quod contumelia-affecerit pedibus-celerem Pelidem;

“Nobis tamen nullo-modo licet intermittere pugnam:

115 “Sed medeamur ocys huic malo; faciles utique sanatu mentes bonorum.

“Vos autem nequaquam honeste remittitis strenuam fortitudinem,

“Omnes fortissimi cum sitis in exercitu: neque vero ego

“Virum objurgaverim, qui pugnam detrectet,

“Quum imbellis sit: at vobis succenseo ex animo.

120 “O molles, mox sane aliquod malum admittetis gravius

“Hac ignavia: sed in mentibus reponite singuli

“Pudorem, hominumque reprehensionem: certe enim ingens certamen or-

“Hector nempe ad naves praelio-strenuus pugnat,

[tum est.

“Fortis; perfregitque portas, et longum vectem.”

122 ἀνδῶ] R. pessime. Ibid. ὄρωρε] Fl. male. 123 πολεμίζων] A. 1.

Ver. 115. ἀκεσαί τοι] Faciles certe sanatu; faciles utique sanatu.

Ver. 116. καλᾶ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 117. Πάντες ἄριστοι ἰόντες — ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι] Ἐπεὶ δὲ — ἔπ' ἱμπαδῆς; ψυχὴ παρρησίαν ἀναδέχεται καὶ νεφισίαν ἀκρατοί, ἐν τοῖς χρησιμωτάτοις ἐστὶ τῶν βοηθημάτων ὁ παραμεινόμενος ἱλαφρὸς ἔπαινος· ὥς περ ἐν στάσις, — “Πάντες ἄριστοι ἰόντες.” Plutarch. de Adul. et Amici' discrim. sub finem.

Ver. 118. Ἄνδρ' μαχεσσαίμην, ὅστις] Lautus plane ad hunc locum Spondanus:

“Quem virum, quaeso, intelligit Neptunus,” etc.?

Ibid. μεθείη,] μεθείει, Codd. Harleian. a Th. Bentleio collati.

Ver. 120. 122. 123. τάχα δὴ — δὴ γὰρ —. Ἐκτωρ δὴ] Mor sane —; certe enim —. Hector nempe —

Ver. 122. Αἰδῶ καὶ νέμεσιν] Αἰδῶ, οἰκείαν νέμεσιν, τὴν τῶν ἐκτός· Scholia inedita in Cod. Harleiano a Th. Bentleio communicata.

Ver. 123. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 126. Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας] Connec-

- 125 Ὡς ῥα κελευτιόων Γαίηοχος ᾤρσεν Ἀχαιῆς·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοῖς ἴσαντο φάλαγγες
 Καρτεραί, αἷς ἔτ' ἄν κεν Ἀρης ὀνόσαιτο μετελθάν,
 Οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
 Κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμνον,
 130 Φράζαντες δόρυ δαυρὶ, σάκος σάκει προθελύμνη·
 Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνῆρ·
 Ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλιοισι
 Νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἐγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασυαῖων ἀπὸ χειρῶν
 135 Σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
 Τρῶες δὲ πρῆτ' ὤψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ

125 Sic sane adhortans Neptunus concitavit Achivos :

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges

Firmæ, quas ne Mars quidem vituperasset, si intervenisset,

Neque Minerva populorum-concitatrix: quippe præstantissimi viri

Delecti, Trojanosque et Hectorem nobilem manebant,

150 Constipantes hastam hastæ, scutum scuto densissimis ordinibus:

Clypeus nempe clypeum fulciebat, galca galeam, virum vir:

Seque-invicem-attingebant setis-equinis-comantes galeæ splendentibus conis

Nutantium; adeo densi stabant inter se:

Hastæ autem crispabantur audacibus a manibus

135 Concussæ: hi quippe in hostes recta tendebant, ardebantque pugnare.

Trojani autem prius-in-eos-impetum-fecerunt conferti; præibatque Hector

124 ἑρῆξαι] MS. F. J. 129 Κριθίντες] MS. F. A. J. male. 140
 Κυπρίαι] MS.

tit hæc istud ἄρ' cum eo quod præcessit,
 ver. 46. 47. Αἴαντι πρώτῳ, — σὺ μὲν κε
 σαώσῃτε λαὸν Ἀχαιῶν.

Ver. 129. Κριθίντες] Recte. Nam κρι-
 θίντες primam necessario corripit.

Ver. 130. Φράζαντες δόρυ δαυρὶ, σάκος σά-
 κει προθελύμνη· Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κό-
 ρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνῆρ.] Euripides,

πὺς ἐπαλλαχθῶς ποδὶ,
 Ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ σῶς, ἱκαρτίει μάχη.
 Heraclid. 836.

Trojanæ acies, aciesque Latinæ

Concurrunt; hæret pedes pes, densusque viro
 vir. Æn. X. 360.

Quem ad locum, summa cum incitâ Serv-
 vius: "Pede (inquit) pro Pedi; nam est
 "Antiptosis." Cæterum Macrobius in

his, quibus Virgilium contendit Homericis
 carminis majestatem non æquasse, citatis
 his versibus, "quanta (inquit) sit diffe-
 rentia utriusque loci, lectori æstimandum
 "relinquo." lib. V. c. 15. Mihi hic, in
 utroque Poëta, summus videtur splendor
 et pulchritudo. Scaliger, erga Homerum
 plerumque iniquior, de hisce duobus ver-
 sibus, "Fatemur (inquit) ex Græca lin-
 guæ commoditate nobis esse aptiores ad
 "laudandum, quam ad imitandum." Poë-
 tic. lib. V. c. 3. Quod autem rogat; "cum
 "dixit σάκος σάκει, quid erit ἀσπίδ' ἀσπίς?"
 non advertit vir eruditus, neque σάκος
 idem ipsum esse quod ἀσπίς; et sententi-
 am, in voce Ἀσπίς, ab alio esse inchoatam
 exordio; nec quæ demum in sententia

- Ἀντικρὺ μεμαώς· ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
 Ὅντε κατὰ σεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ᾤσῃ,
 Ῥήξας ἀσπέτω ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης,
 140 Ὑψι τ' ἀναδρώσκων πέτεται, κτυπείει δέ θ' ὑπ' αὐτῇ
 Ὑλῃ· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὅφρ' ἂν ἵκηται
 Ἰσόπεδον, τότε δ' ἔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
 Ὡς Ἐκτωρ, εἴως μὲν ἀπείλει μέγχι θαλάσσης
 Ῥεῖᾶδ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 145 Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
 Στῇ ῥα μάλ' ἐγχιρμφθεῖς· οἱ δ' ἀντίοι υἱῆς Ἀχαιῶν,
 Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγυόισιν,
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμύχθη,

Contra alacer-ruens; lapis-cursu-perniciusos sicuti a petra,
 Quem de vertice-montis fluvius torrens impulerit,
 Abruptis immenso imbre asperæ retinaculis petrae,

- 140 Alteque subsiliens volat, resonatque sub ipso
 Sylva; hic autem cursu-perpetuo currit magna vi, donec pervenerit
 In planitiem; tum vero nequaquam volvitur, cursu licet incitatus:
 Sic Hector, hactenus quidem minabatur, usque ad mare
 Facile se perventurum ad tentoria et naves Achivorum,
 145 Interficiet eos: verum quando jam in densas incidisset phalangas,
 Stetit prope-admodum obnitens: ex adverso autem filii Achivorum,
 Percutientes ensibusque et hastis utrinque-acutis,
 Repulerunt eum a se: ille vero cedens, asperc-concussus est,

141 ὡς ἂν ἵκηται] MS. non male. sed adscriptum γρ' ὅφρ' ἂν. 147
 ξίφεσι MS. 148 χασσάμενος] MS.

connectenda vis esset particulæ istius, ἄρ'.

Ibid. προθελύνων] Πολυπτύχῳ, Scholia inedita Codicis Harleiani a Thø. Bentleio communicata.

Ver. 136. ἤρχεθ' ἄρ' Ἐκτωρ] Duxit eos, ut diximus, Hector. Ea enim hic vis est vocabuli, ἄρ', ut conjungat hæc cum eo, quod præcessit, ver. 39. Τρῶες δὲ — Ἐκτορι — ἵποντο.

Ver. 137. Ἀντικρὺ] Qua ratione, ἀντικρὺν, hic ultimam producat; vide supra ad α'. 51.

Ibid. ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,] Virgil.

Ac veluti montis saxum de vertice præceps
 Cum ruit avulsum vento, seu turbidus imber

Proluit, aut annis solvit sublapsa vetustas;
 Fertur in abruptum magno mons improbus actu,
 Exultatque solo, sylvas, armenta, virosque
 Involvens secum: disjecta per agmina Turnus
 Sic — ruit. — Æn. XII. 684.

Hujus similitudinis et in utroque Poëta venustatem totius, et apud Homerum partium singularum (multo etiam magis quam apud Virgilium) accommodam traductionem, aptamque et compositam pulchritudinem, optime hoc in loco exposuit et enarravit Poppius.

Ver. 138. ᾤσῃ,] Al. ᾤσει.

Ver. 139. Ῥήξας — πέτρης,] Vide supra ad ver. 36.

Ver. 141. Ὑλῃ.] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 144. Ῥεῖᾶδ' ἐλεύσεσθαι κλισίας] Hoc

- 150 Ἡῦσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνάς·
 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 Παρμένεντ’· ἔτοι δὴρὸν ἐμὲ στήσεσιν Ἀχαιοί,
 Καὶ μάλα πυργηδὸν σφείας αὐτὰς ἀρτύναντες·
 Ἀλλ’, οἷῳ, χάσσονται ὑπ’ ἔγχεος, εἰ ἑτεὸν με
 ὤρσε θεῶν ὄριζος, ἐρίγδεπος πόσις Ἥρης.
 155 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσσε.
 Δηϊφόβος δ’ ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐξεβήκει
 Πριαμίδης, πρόσθεν δ’ ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν,
 Κεῖφα ποσὶ προβιβὰς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
 Μηριόνης δ’ αὐτοῖο τιτύσκετο δεξι φαεινῷ,
 160 Καὶ βάλεν, ἐδ’ ἀφάμαρτε, κατ’ ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν,
 Ταυρεῖην· τῆς δ’ ἔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν

Vociferatusque est alta-voce Trojanos inclamans;

- 150 “Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,
 “Perstate: haudquaquam diu me sustinebunt Achivi,
 “Licet valde addensatis-ordine-quadrato-agminibus seipsos instruxerint:
 “Sed, puto, cedent hasta mea fugati, si revera me
 “Incitavit deorum potentissimus, altitotans maritus Junonis.”
 155 Sic fatus, excitavit robur et animum uniuscujusque.
 Deïphobus porro inter hos elato animo incedebat
 Priamides, præque se tenebat clypeum undique æquale,
 Levi passu progrediens, et clypeo-tectus procedens:
 Meriones autem in eum collimans-direxit hastam fulgentem;
 160 Et percussit, neque aberravit, clypeum undique æquale,
 Taurinum; id vero haudquaquam trajecit, sed multo prius

151 ἔτο] MS. 157 Πάντοσ’ ἴσῃν] MS. R. ut semper. 158 ὑπ’ ἀσπίδα]
 MS. F. A. 1. 160 ἀφάμαρτ’ ἀσπίδα] Fl. vitiose.

tantum in loco, et infra, ὡς. 263. occurrit
 vox ῥεῖᾶδ’ apud Homerum: Et utrobique
 cum voce ἐλιύσεισθαι conjuncta. Quare
 neque cum Barnesio sentio, voculam “δι”
 παρελκεῖν id quod linguæ Græcæ ratio
 haud patitur; neque cum Eustathio, δι
 positum esse pro διή· quod nihili est: Sed,
 ῥεῖᾶδ’ ἐλιύσεισθαι κλισίας, tantundem esse ac
 si dictum fuisset, ῥεῖᾶ κλισίαςδε ἐλιύσεισθαι.
 Quod et indicat Eustathius, quum addit,
 ἴσως δὲ καὶ κατὰ τὸ οἰκόνδε.

Ver. 151. οὔτοι δὴρὸν ἐμὲ] *Al.* ἔτι δὴρὸν
 ἐμὲ· Male. *Al.* ἔτι με δὴρὸν ἔτι. *Al.* ἔτ’
 ἔτι δὴρὸν ἐμὲ.

Ver. 152. σφείας αὐτὰς] Pronunciabatur
 σφᾶς αὐτὰς· Nam σφείας ultimam producit.
 Alioqui contraheretur in σφείς.

Ibid. ἀρτύναντες·] Vide supra ad α’.
 338.

Ver. 156. ἐβεβήκει] Vide supra ad α’ 37.

Ver. 157. Πριαμίδης,] Vide supra ad α’.
 398.

Ver. 163. ἀπὸ τοῦ,] Qua ratione, ἀπὸ
 hic ultimam producat; vide supra ad α’.
 51.

Ver. 168. Οἰσόμενος δόρυ] Observandus
 hic maxime proprius vocis mediæ Usus.
 Quod et Eustathius notavit, et Scholias-

- Ἐν καυλῷ ἑάγη δολιχὸν δόρυ· Διήφοβος δὲ
 Ἀσπίδα ταυρεῖην σχέθ' ἀπὸ ἑο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 Ἐγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἦρας
 165 Ἀψ' ἐτάραν εἰς ἔθνος ἑχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
 Ἀμφότερον, νίκης τε, καὶ ἑγχεος, ὃ ξυνέαξε·
 Βῆ δ' ἵεναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὃ οἱ κλισίῃσφι λείλειπτο·
 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 170 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
 Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυῖπτε Μέντορος υἱόν·
 Ναίε δὲ Πῆδαιον, πρὶν ἔλθεῖν υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 Κέρην δὲ Πριάμοιο νόδην ἔχε Μηδεσικάσην·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,

In extremo fracta est longa hasta : Deiphobus autem
 Scutum taurinum tenuit-procul a se, timuit enim animo
 Hastam Merionis bellicosi ; at heros *Meriones*

- 165 Retro sociorum in agmen recessit ; iratus est autem graviter
 Propter utrumque, victoriamque amissam, et hastam, quam fregerat :
 Perrexit itaque ire præterque tentoria et naves Achivorum,
 Allaturus hastam longam, quæ sibi in tentoriis reliqua erat :
 Cæteri vero pugnabant, clamorque immensus exortus est.

- 170 Ac Teucer quidem primus Telamonius virum interfecit
 Imbrium armis-acerrimum, divitis-equorum Mentoris filium :
 Habebat autem is Pedæum, antequam venissent filii Achivorum,
 Filiamque Priami notham uxorem-habebat Medesicasten :
 At postquam Danaorum naves venissent utrinque-remis-actæ,

166 ἑγχος] MS. male. post συνέαξε, quod magis Ionicum est: et ὃ ta-
 men produci potest. 168 κλισίῃσφι] MS. v. not. 172 Πῆδασον] Fl.
 175 Μηδεσικάσην] MS.

res. Οἶσων μὲν γὰρ, ἐτέρῳ οἰσόμενος δὲ, ἐαυ-
 τῷ. *Allaturus sibi hastam*, etc. Vide
 supra ad γ'. 141.

Ibid. κλισίῃσφι] *Eustathius* in commen-
 tario, κλισίῃσφι, *Clark*. Sic habet etiam
 MS. Lips. Pluralis ferri potest: sed sin-
 gularē prætulerim. Abiit quidem ad
 tentoria, i. e. ad castra, sed arma habuit
 in tentorio suo. *Ern*.

Ver. 172. Πῆδαιον,] *Scholiasti*. Πηδά-
 σον.

Ibid. πρὶν ἔλθεῖν] Qua ratione hic, πρὶν,
 producat; item σθένει, ver. 193. et ἀνὰ,
 ver. 199. vide supra ad α'. 51.

Ver. 177. Τόν ῥ'] *Hunc*, inquam: *Hunc*
utique—.

Ver. 178. ἐπεισιν, μελίη ᾧς, —. χθονὶ φύλ-
 λα πελάσση] *Virgil*.

Concidit; ut quondam cava concidit, aut *Ery-*
mantho,
 Aut *Ida* in magna, radicibus eruta pinus.

Æn. V. 448.

Ver. 179. κορυφῇ] *Κορυφῇς*, codd. *Italic*.
 a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 180. ταυνομένη] *Ita Barnesius* rec-
 te ex MSS. et ex *Eustathio*. *Al*. τιμνομί-
 νη. Vide supra ad Σ'. 87. Quem ad lo-
 cum *Eustathius*; εἰ δὲ καὶ ἦν ἐπειν "ἀπί-

- 175 Ἀψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·
 Ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι.
 Τόν ρ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' ἕατος ἔγχρῃ μακρῷ
 Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν, μελίη ὤς,
 ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο
- 180 Χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση·
 Ὡς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη, μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
 Ἐκτῶρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δερὶ φαεινῷ.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἡλεύατο χάλκεον ἔγχος
- 185 Τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτη υἱ' Ἀκτορίωνος,
 Νισσόμενον πόλεμόνδε, κατὰ σῆδος βάλε δερὶ·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

175 Rursus ad Ilium venit, excellebatque inter Troianos:

Habitabat autem apud Priamum: isque eum honorabat æque ac filios.

Hunc utique filius Telamonis sub aurem hasta longa

Vulneravit, evulsitque hastam: is autem cecidit, fraxinus tanquam,

Quæ montis in vertice procul conspicui

180 Ære recisa, tenera terræ folia admovit:

Sic cecidit: circumque ipsum sonitum-dederunt arma varia ære.

Teucer itaque accurrit, cupiens arma exuere:

Hector vero in accurrentem jaculatus est hasta fulgenti:

Sed ille quidem ex adverso conspiciatus evitavit æream hastam

185 Paululum; hic autem Amphimachum, Cteati filium Actorionis,

Venientem in pugnam ad pectus percussit hasta:

Fragorem vero edidit cadens, et sonitum-dedere arma super ipsum.

178 ἔπεισε] MS. bene. 180 ταμνομένη] edd. præter R. 182 ὀρμήθη] MS.

manu pr. 186 Νισσόμενον] MS. v. ad v. 1.

“τεμνε” κοινότερον, ἀλλ’ Ὅμηρος τὴν κατ’ αὐ-
 τὸν ἰάδα γλῶσσαν τιμῇ, τὸ τίμνιν “τάμνιν”
 λέγουσαν. Clark. Consentit MS. Lips.
 item ed. R. Ern.

Ver. 181—187. βράχε — Δέπησεν —
 ἀράβησε] De hujus ὀνομαστοποιῆας pulchri-
 tudine, vide supra ad β’. 210. et ad γ’.
 455. Virgil.

———— collapsa ruunt immania membra;
 Dat tellus gemitum, et clypeum super intonat
 ingens. Æn. IX. 708.
 Corruit in vulnus, sonitum super arma dedere.
 Æn. X. 488.

Ver. 185. et 190. ἀκόντισε] De proso-
 dia hujus vocis, vide supra ad α’. 140.

Cæterum alii hic legunt, ὀρέξατο. Clark.
 Loco altero v. 190. ὀρέξατο habent MS.
 Lips. et ed. Flor. quod prætulerim.
 Ern.

Ver. 184. Ἀλλ’ ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἡλεύατο]
 Virgil.

— ille ictum venientem a vertice velox
 Prævidit, celerique elapsus corpore cessit.

Æn. V. 444.

Ibid. χάλκεον ἔγχος] Vide supra ad γ’.
 380.

Ver. 191. πᾶς δ’ ἄρα] Totus quippe:
 Totus nempe, ut diximus.

Ver. 192. ἔτα,] Al. ἔτα. Utrumque
 recte. Ab ἐτάω, sit ἔτα, quod τὸ ἄ produ-

- Ἐκτορ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
 Κροτὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
 190 Αἴας δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δεξιὶ φαεινῷ
 Ἐκτορος· ἀλλ' ἔπη χροὸς εἶσατο· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 Σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν ἔτα,
 ὣς οἱ μιν σθένει μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
 Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τὰς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
 195 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος, διὸς τε Μενεσθεύς,
 Ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότες Δαρειδος ἀλκῆς·
 Ὡς τε δὴ αἶγα λείοντε, κυνῶν ὑπὸ κερχευρόντων
 Ἀρπάξαντε, φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
 200 Ὑψὲς ὑπὲρ γαίης κατὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε·

Hector itaque accurrit, ut galeam temporibus aptam
 Capite deriperet magnanimi Amphimachi:

- 190 Ajax autem in accurrentem jaculatus est hasta splendenti
 Hectorem; sed nusquam ad corpus pervenit, totus quippe ære
 Horrendo tectus erat: Ille tamen scuti umbonem percussit,
 Reppulitque cum vi magna: is autem cedebat retro
 A cadaveribus ambobus; ista autem *ad se* extraxerunt Achivi:
 195 Amphimachum quidem Stichius, nobilisque Menestheus,
 Principes Atheniensium, portaverunt ad exercitum Achivorum;
 Imbrium vero Ajaces, studiosi impetuosæ pugnae:
 Ut duo capram leones, a canibus serratis-dentibus
 Ereptam, ferunt per virgulta densa,
 200 Alie supra terram in malis tenentes:

190 πρὸ ἀκόντιζι] MS. F. ὀρέξατο, sed adscr. γρ. ἀκόντισι, v. not. ἀκόντιζι]
 Turn. 195 χάσσατ'] Fl. v. ad 148. 194 ἐξείρυσαν] edd. vett. 196 με-
 τὰ λαόν] MS. edd. vett. 197 μεμαότες] edd. vett.

cit: Ab ἐτάζω, fit ἑτάσι: (et inde ἔτα)
 quod τὸ ἄ corripit. In aliis quibusdam
 verbis occultior est analogia; nec a Gram-
 maticis, quod sciam, observata. Quem-
 admodum aliud scilicet est — ἄπτειν, ali-
 ud — ὅπτειν· similiterque aliud — ἕπτειν,
 aliud — ἑπτειν· eodem plane modo, pro-
 nunciationis et prosodie ratione, aliud est
 πῶσσειν, in quo τὸ ἄ productum; aliud
 τῶσσειν, in quo τὸ ἄ correptum est, licet
 syllaba τῶσσ positione producat. Hinc
 nimirum πῶσσω, in lingua Ionica, mi-
 grat in πῶσσω, τῶσσω, nequaquam in
 τήσσω. Hinc, diverso accentu, πῶσσω,
 πῶσσει, πῶσσαι (πῶσσω, πῶσσει, πῶσαι)

πῶσσω, at τῶσσω, τῶσσει, τῶσαι, τῶσσαι.
 Neque in his ullis unquam est Licentiae
 locus.

Vcr. 194. ἐξείρυσαν] Ita edidit Barne-
 sius ex MS. Al. ἐξείρυσαν. Minus recte.
 Nam ἐξείρυσαν penultimam corripit. Vide
 supra ad ver. 1. Clark. Barnesiano li-
 bro consentit MS. Lips. Ern.

Vcr. 195. Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος,]
 Non supervacaneum est istud, ἄρα. Sci-
 licet Amphimachum Stichius quidem.

Vcr. 196. κόμισαν] Vide supra ad v.
 140.

Ibid. κατὰ λαόν] Al. μετὰ λαόν.

Vcr. 197. μεμαότες] Ita iterum recte

- "Ως ῥα τὸν ὑψὲ ἔχοντε δύο Αἴαντε κορυτὰ
 Τεύχεα συλήτην, κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 Κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
 Ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιζάμενος δι' ὀμίλῃ,
 205 Ἐκτορι δὲ προπάρουθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
 Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
 Υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
 Βῆ δ' ἵεναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Ὀτρυνέων Δαναῶς, Τρώεσσι δὲ κῆδ' ἔτευχεν.
 210 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δεριγλυτὸς ἀντεβόλησεν,
 Ἐρχόμενος παρ' ἐταῖρα, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὅξείῃ χαλκῷ·
 Τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας

Sic utique hunc [*Imbrium*] alte tenentes duo Ajaces bellatores,
 Arma detraxerunt; caput autem molli a cervice
 Amputavit Oiliades, iratus Amphimachi causa;
 Misitque illud instar-globi rotatum per turban;

205 Hectori vero ante pedes cecidit in pulveribus.

Ac tum quidem ex animo Neptunus iratus erat,
 Nepotis gratia [*Amphimachi*] cæsi in gravi pugna:
 Perrexerat itaque ire præterque tentoria et naves Achivorum,
 Incitaturus Danaos, Trojanisque clades moliebatur.

210 Idomeneus autem illi hasta-inclytus occurrit,

Rediens a socio, qui ei nuper e prælio

Venerat, ad poplitem vulneratus acuto aere:

[disset,

Idunc quidem socii asportaverant, ille autem, medicis quum mandata-de-

209 Ὀτρυνέων] MS. 212 βεβλημένος] edd. vett. 214 vid. not.

Barnesius ex MSS. Vide supra, ad ver.
 46. Item ad β'. 818. *Al.* μιμαῶτε. Quod
 verum perimit. *Clark.* μιμαῶτε etiam
 MS. Lips. *Ern.*

Ver. 198. αἶψα] Nonnulli, αἶψ. Male.

Ver. 199. ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά.]

Hic inter densas corylos. — *Eclog.* I. 14.

Ver. 201. "Ως ῥα τὸν] Sic, inquam,
 hunc.

Ver. 202. κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς]
 Virgil.

Tum caput ipsi aufert. — *Æn.* IX. 332.

Ver. 209. Ὀτρυνέων] Vide supra ad α'.
 309.

Ver. 210. Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ] *Idomeneus*

autem ei deinceps —, *Idomeneus autem ei*
eunt —. Connectitur videlicet cum isto,
 βῆ δ' ἵεναι, ver. 208.

Ver. 212. βεβλημένος] Ita edidit Barne-
 sius ex tribus MSS. Quod usitatus est.
 Cumque iisdem faciunt MSS. *Harleian.*
 et *Italic.* a *Th. Bentleio* collati. *Al.* βε-
 βολημένος. Sed hoc apud *Homerum*, ut
 recte annotavit Barnesius, semper de *Ani-*
mi affectibus et mœstitia, illud, de vul-
 neribus *Corporis*, aut siquid simile. *Clark.*
 βεβλ., etiam MS. Lips. *Ern.*

Ver. 214. ἐκ κλισίας] Ex *Amici* vulne-
 roti tentorio, ἐρχόμενος παρ' ἐταῖρα, ver.
 211. iturus ad *Suum* tentorium, ut arma
 deinceps indueret, ver. 240. *Barnesius*,

- "Ἡῖεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοῖνα
 215 Ἀντίαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,
 Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὶ Θόαντι,
 "Ὅς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Αἰτωλοῖσιν ἀνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·
 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βαλεφόρῃ, πᾶ τοι ἀπειλαί
 220 Οἵχονται, τὰς Τρῶσιν ἀπέιλεον υἱῆς Ἀχαιῶν;
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἤυδα·
 "Ὡ Θόαν, ἔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἵτιος, ὅσπον ἔγωγε
 Γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπισάμεθα πτολεμίζειν·
 Οὔτε τινα δέος ἴσχει ἀκῆριον, ἔτε τις ὄκνω
 225 Εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ περ ἔτω
 Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,

Redibat ex tentorio; adhuc enim pugnae cupiebat

- 215 Particeps-esse: Ipsum itaque allocutus est rex Neptunus,
 (Assimilans-se voce, Andræmonis filio Thoanti,
 Qui per totam Pleurona et excelsam Calydonia,
 Ætolis imperabat, deusque tanquam honorabatur a populo;)

"Idomeneu, Cretum princeps, quo tandem minæ

- 220 "Abierunt, quas Trojanis minabantur filii Achivorum?"

Hunc autem vicissim Idomeneus, Cretum ductor, contra allocutus est;

"O Thoa, nullus vir nunc in culpa, quantum equidem

"Intelligo: omnes enim scimus præliari:

"Neque quenquam timor detinet exanimans, neque quisquam pigritiæ

- 225 "Cedens, subterfugit pugnam perniciosam: sed ita

"Videtur nimirum gratum esse præpotenti Saturnio,

216 Ἀδραίμονος] MS. 218 v. not. 225 ἀνδύεται] MS.

ex uno MS. edidit hoc in loco, ἐς κλισίην, ad Suum scilicet tentorium. Quod, ad sententiam, perinde est. Cumque Barnesio faciunt MSS. a Th. Bentleio collati. Clark. Item MS. Lips. Estque non perinde, sed melius. Nam v. 240. it in tentorium ἦῖεν est ibat. Ern.

Ver. 216. Εἰσάμενος] Vide supra ad ver. 45.

Ibid. φθογγὴν] Al. φωνήν.

Ver. 219. Ἰδομενεῦ.] Barnesius, ante hunc versum, alterum istum ex MS. Cantabrigiensi, tanquam "pene necessarium," inseruit;

Τῷ μὲν εισάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.

Sed nihil opus. Nam, Parenthesi inclu-

sis versibus 216. 217. 218. constat expleta omnibus suis numeris et partibus sententia. Clark. Idem versus est in MS. Lips. sed in margine manu recentiori.

Ibid. πᾶ τοι ἀπειλαί Οἵχονται, —] Scholiastes legendum contendit, πᾶ τοι ἀπειλαί; Οἵχονται. Minus recte. Simile enim est, πᾶ οἴχονται; ac illud, S'. 229. Πῇ ἔβαν ἐχλωλαί.

Ver. 225. Γινώσκω.] Al. Γινώσκω. Quod perinde est: Nam γινώσκω primam producit.

Ibid. ἐπισάμεθα πτολεμίζειν.] Ita Barnesius, ex duobus MSS. Al. πολεμίζειν. Quod et ipsum ferri possit.

Ver. 224. τινα δέος] Qua ratione, τινα,

Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιίς.

Ἀλλὰ, Θόαν· καὶ γὰρ τοπάρους μενεδήϊος ἦσθα,

Ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεδιέντα ἴδῃαι·

230 Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἐκάσῳ.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Ἰδομενεῦ, μὴ κείνος ἀνὴρ ἔτι νοσήσειεν

Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,

Ὅς τις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μελίησι μάχεσθαι. [χρῆ

235 Ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα

Σπείδειν· αἶψ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ ἴοντε.

Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·

Νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισαίμεσθαι μάχεσθαι.

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·

“Inglorios perire procul ab Argo hic Achivos.

“At, Thoa; quandoquidem ante bellicosus fuisti,

“Hortari-soles autem et alium, ubi remittentem videris:

250 “Ideo nec nunc quidem cessa ipse, hortareque virum quemque.”

Huic autem respondit deinde Neptunus quatiens-terram;

“Idomeneu, ne iste vir amplius revertatur

“A Troja, sed hic canibus ludibrium fiat,

“Quicumque die hoc volens remiserit pugnam.

255 “Sed age, armis huc sumptis veni: hæc autem simul oportet

“Maturare; si cui usui esse queamus, etiam duo cum simus.

“Utilis-certe-in-unum-collata virtus est virorum, etiam valde imbellium:

“Nos autem et cum fortibus novimus pugnare.”

Sic fatus, ille quidem rursus abiit deus in pugnam virorum:

227 Νωνύμους] A. 2. 3. R. J. 229 ὅθι τι μ.] MS. ortum forte e διπτο-

γραφία ὅθι et ὅτι. 254 v. not. 258 ἐπισαίμεσθαι] F. A. 1. R. v. not.

Schol. etiam Lips. legit sic: ἐπισαίμεσθαι ἀντὶ τῷ δυνάμεισθαι.

hic ultimam producat; item 294, ver. 229. vide supra ad α'. 51.

Ver. 225. ἀλλὰ πῶς] Sed, et verisimile est: Sed, quantum conjicere est.

Ver. 227. Νωνύμους] Nulla ex analogia licentiarum, produci potest istud ὅ. Utrumne vero νωνύμους, quomodo nonnulli ediderunt, an νωνύμους, æque ac νωνύμους, pronunciarint Iones, non liquet.

Ver. 229. Ὀτρύνεις] “Orationis consequentem poscere” existimat vir doctissimus Henr. Stephanus, “ut ὠτρύνεις legatur “precedente ἦσθα.” Sed nihil opus.

Nam, ὀτρύνεις, hac quidem in sententia, cum præcedente, ἦσθα satis apte coheret; non satis apte, ὠτρύνεις, cum subsequente ἴδῃαι.

Ver. 254. Ὅς τις etc.] In MS. Lips. hic versus sic structus est: ὅς τις ἐκὼν μελίησιν ἐπ' ἡματι τῷδε μάχεσθαι, quem ordinem verborum, ut concinniores prætulerim. Ern.

Ver. 257. Συμφερτὴ] Gloss. MS. Lips. simpliciter explicat συμφέροσα, et ait esse ἐπιχρίσμα ἀπ' ἐλάττωνος. Ern.

Ver. 258. ἐπισαίμεσθαι μάχεσθαι.] Cudd.

- 240 Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην ἐϋτυκτον ἴκανε,
 Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δῶρε·
 Βῆ δ' ἵμεν ἀφεροπῇ ἐναλίγκιος, ἦν τε Κρονίων
 Χεῖρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
 245 Ὡς τῷ χαλκὸς ἐλαμπε περὶ σῆδεσσι θρόνου.
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων εὖς, ἀντεβόλησεν,
 Ἐγγὺς ἐπὶ κλισίης· κατὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦει
 Οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἰδομενεύης·
 Μηριόνη, Μόλιν υἱέ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἐταίρων,
 250 Τίπτ' ἤλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊότητα;
 Ἥέ τι βέβληται, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
 Ἥέ τευ ἀγγελίης μετ' ἐμ' ἤλυθες; ἐδὲ τι αὐτὸς

240 Idomeneus autem, quando jam ad tentorium bene-structum venisset,
 Induit arma pulchra circa corpus, sumpsitque duo-hastilia:
 Perrexitque ire fulguri similis, quod scilicet Saturnius
 Manu acceptum miserit vibratum e corusco Olympo,
 Ostendens signum hominibus; præclari autem sunt ejus radii:

245 Sic hujus æs splendebat circa pectora currentis.
 Meriones autem ei, famulus bonus, occurrit,
 Quum abesset prope adhuc a tentorio: nam hastam æream ibat
 Sumpturus: Hunc itaque allocuta est vis Idomenei, [allocutus est Idomeneus;]
 "Merione, Moli fili, pedibus celer, carissime sodalium,

250 "Cur venisti, prælioque relicto et pugna?
 "Nunquid vulneratus es, telique te affligit cuspis?
 "An alicujus-rei nuncius ad me venisti? neque vero omnino ipse

250 ἀντίον] MS. 241 δύσετο] MS. edd. vett. præter Flor. 242 Ἀφεροπῇ]
 MS. ibid. ἦν] MS. sed superscr. ἦντι. 244 ἀρίζηλοι] Gl. MS. addit καὶ
 ἀρίζηλοι 247 ἔμ] MS. male.

Harleian. a Th. Bentleio collati, ἐπιστάμεθα. Unde fortasse legendum, ἐπιστάμεθα μα-
 χίεσθαι.

Ver. 240. κλισίην — ἴκανε.] Vide supra ad ver. 214.

Ver. 241. Δύσετο] Ita Barnesius ex MSS. et Editt. Vett. recte. Nam δύσετο, primam necessario producit. *Id.* Δύσετο.

Ibid. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. γέντο] Eustathius ad l. 569. φίλτα-
 τος, φίλουτος; ἤλθιν, ἦλθιν ἔλπετο, ἔντο, καὶ
 δουρικῶς, γέντο κίλετο, κίντο. Equidem
 crediderim potius ab inusitato quodam γέ-
 νω, vel γίνω, vel γίνω deductam. Nam

Doricæ ista, quæ memorat Eustathius, re-
 centiora videntur, et Homero (ut opinor)
 ignota.

Ver. 242. ἀφεροπῇ ἐναλίγκιος,] Virgil.

Scipiadæ. _____ fulmina belli,
 Æn. VI. 843.

Ver. 246. Μηριόνης δ' ἄρα] Meriones au-
 tem, ut dictum est —. Connectitur nimi-
 rum cum eo quod supra dictum est, ver.
 167. etc.

Ibid. θεράπων] Non Servus, sed Militum
 Praefectus inferior. Vel, Idomenei δι-
 miger.

Ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·

255 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βεβληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἔρχομαι, εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λείλειπται,
Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
Ἀσπίδα Διήφοβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.

Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἦυδα·

260 Δέρατά γ', αἶκ' ἐδέλγησθα, καὶ ἔν καὶ εἴκοσι δῆεις,
Ἑσαότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόντα,
Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· εἰ γὰρ οὔτω
Ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰσάμενος πολεμίζειν.

Τῷ μοι δέρατά ἐσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,

265 Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·

Καί τοι ἐμοὶ παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηϊ μελαίνῃ

"Desidere in tentoriis cupio, sed pugnare."

Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est;

255 "Idomeneu, Cretum princeps ære-loricatorum,

"Venio, si qua tibi hasta in tentoriis relicta est,

"Sumpturus; Eam enim jam confregimus, quam prius habebam,

"Clypeo Deiphobi percusso ferocientis."

Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est;

260 "Hastas quidem, si volueris, et unam et viginti invenies,

"Stantes in tentorio ad parietes collucentes,

"Trojanas, quas a cæsis abstuli. Non enim profiteor

"A viris hostibus longe stans pugnare.

"Ideo mihi hastæ sunt, et scuta umbonibus-munita,

265 "Et galeæ, et thoraces lucidum renidentes."

Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est;

"Quin et mihi apud tentoriumque et navem nigram

253 ἐν κλισίῃσι] MS. 259 τόνδ' αὖτ'] MS. ut et v. 274. 264 Δέρατ'
ἐσι] F. A. R. J. 265 θώρηκες] MS. male.

Ver. 248. Οἰσόμενος·] Vide supra ad ver.
168.

Ver. 251. 252. βέβληται, — ἤλυθες;] Non
ex Aoristo, ἤλυθον· sed ex Perfecto, ἤλυθα.
Vide supra ad α'. 57.

Ver. 259. αὖ] *Al.* αὖτ'.

Ver. 260. Δέρατά γ',] *Al.* Δέρατα δ'.

Ver. 260. 262. Δέρατά — τὰ κταμένων
ἀποαίνυμαι] Virgil.

Suggere tela mihi; —

steterunt quæ in corpore Graiūm
Iliacis campis. — *Æn.* X. 333.

Ver. 261. κλισίῃ] *Κλισίῃς*, Codd. *Italic.*
a Th. Bentleio collati.

Ibid. παμφανόντα,] Scholiasti, δέρατα
παμφανόντα. *Aliis*, ἐνώπια παμφανόντα.

Ver. 262. ἀποαίνυμαι] Vide supra ad
γ'. 260.

- Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' ἔσχεδόν ἐσιν ἐλέσθαι·
 Οὐδὲ γὰρ ἐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 270 Ἀλλὰ μετὰ πρῶτοισι μάχην ἀνὰ κυδιδάνειραν
 Ἴσαρμαι, ὅπποτε νείκος ὀρώσεται πολέμοιο.
 Ἄλλον πᾶ τινά μαλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων
 Λήδω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οἶω.
 Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ἦυδα·
 275 Οἷδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
 Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἔς λόχον, (ἔνθα μάλισ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
 Ἐνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφάνθη·
 Τῷ μὲν γὰρ τε κακῷ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,
 280 Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
 Ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρωσιν πόδας ἵζει·
 Ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη μεγάλα σῆνοισι πατάσσει,

" Multa sunt spolia Trojanorum: sed non prope sunt, ut-sumere-possim:

" Neque enim ne me quidem puto oblitum esse fortitudinis;

270 " Sed inter primos in pugna illustres-viros-reddente

" Σ'ο, quando certamen exortum fuerit belli.

" Alium fortasse aliquem magis Achivorum ære-loricatorum

" Lateo pugnans, te vero scire ipsum puto."

Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est;

275 " Novi virtute qualis sis: quid te oportet hæc dicere?

" Si enim nunc prope naves seligamur omnes fortissimi

" Ad insidias, (ubi maxime virtus dispicitur virorum,

" Ubi, quique timidus vir, quique fortis, facile apparet:

" Quippe ignavi mutatur subinde color alius ex alio;

280 " Neque ei, sine-motando ut sedeat, continetur in præcordiis animus,

" Sed flexis-genibus-considit, et super ambos pedes sedet;

" Intusque ei cor valde in pectoribus palpitat,

271 πτολίμοιο] F. A. J. 274 δ' αὖτ'] MS. edd. vett. usque ad T. 278

*Ενθ' ἄλκιμος] MS. Ibid. ἐξεφάνθη] MS. 279 ἄλλυδις] F. A. 1. 280

ἐρητύετ'] R.

Ver. 267. παρὰ τε κλισίῃ — Πόλλ' ἔναρα Τρώων] Virgil.

— et spolia illa tuis pendentia tectis.

Æn. V. 393.

Ver. 276. παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα — Ἔς λόχον,] In editione Wetsteniana, ubi Interpretatio plerumque pcrelegans, hæc ita

redduntur: — prope naves sedeamus in insidiis. Pessime.

Ver. 278. Ὅς τ' ἄλκιμος,] ὅ, τε τ' ἄλκιμος, Cod. Italic. a Th. Bentleio collatus.

Ver. 284. οὗτ' ἐπὶ τὴν λίνην ταρβέει,] Καλῶς Ὅμηρος, εἰπὼν, " Τῷ δ' ἀγαθῷ —, ἔτε τι " λίνην ταρβέει." Τὸν φόβον ἐκ ἀφ'εἰλιν, ἀλλὰ

- Κῆρας ὀϊομένω· πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων·
 Τε δ' ἀγαθὸν ἔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς, ἔτε τι λήην
 285 Ταρβεῖ, ἐπειδὴν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
 Ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαὶ λυγρῇ)
 Οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὀνοίτο.
 Εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἢ τυπείης,
 Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος, ἔδ' ἐνὶ νώτῳ,
 290 Ἀλλὰ κεν ἢ σέρονων, ἢ νηδύος ἀντιάσειε,
 Πρόσσω ἱεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριζύν.
 Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεδα, νηπύτιοι ὥς,
 Ἑσαότες, μὴ πᾶσις ὑπερφιάλως νευεσῇ.
 Ἀλλὰ σύ γε κλισίῃνδ' ἐκὼν ἔλευ ὄβριμον ἔγχος.
 295 Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, τοῦ ἀτάλαντος Ἀρηΐ,
 Καρπαλίμως κλισίῃθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·

“ Mortem expectanti; stridorque insuper oritur dentium:

“ Viri autem fortis, neque mutatur color, neque valde

285 Tremat, postquam primum se-collocarit in insidiis virorum;

“ Optat autem quam-citissime misceri in prælio gravi:)

“ Ne ibi quidem tuos animos et manus quis vituperarit.

“ Si quando enim seu eminus vulneratus fueris-in-pugna-laborans, seu comi-

“ Non in cervicem tibi a tergo inciderit telum, nec in dorsum, [nus,

290 “ Sed vel pectoribus, vel ventri occurrerit,

“ Ulterius recta-ruentis, inter primorum-pugnatorum turbam.

“ Sed age, ne amplius hæc interloquamur, fatui tanquam,

“ Hic stantes, ne forte quis supramodum reprehendat:

“ Verum tu ad tentorium profectus sume validam hastam.”

295 Sic dixit: Meriones autem, veloci par Marti,

Raptim e-tentorio sustulit æream hastam;

289 ὀπισθεν] MS. 295 μὴ πᾶσι] R.

τὸν ἄγων φόβον ὅπως ἀνδρείᾳ, μὴ ἀπονοίᾳ, καὶ θαρραλειότητι μὴ θρασυῖν γίνηται. Pliutarchi. πρὸς τῆς ἀρετῆς ἡθικῆς, sub finem.

Ver. 288. βλεῖο] Codex Harleian. a Th. Bentleio collatus, βλεῖο. Quod nescio annon magis analogum.

Ver. 289. ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι] Al. ἐπ' αὐχέν' ὀπισθε πέση. Virgil.

— at non, Evandre, pudendis

Vulneribus pulsum aspicias. —Æn. XI.55.

Ver. 290. ἀντιάσει,] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 293. ὑπερφιάλως] Vertitur supra modum. Immo: per insolentiam, ut ὑπερφιάλος de insolente Il. δ. 94. Ern.

Ver. 295. ἀτάλαντος] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 296. χάλκεον ἔγχος] Vide supra ad γ'. 580.

Ver. 298. ὅς δ' ἐβροτολοιγὸς —, τῷ δ' ἐφίβοι, —] Virgil.

Qualis apud gelidi cum flumina concitus Hebræi

- Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
 Οἶος δὲ βροτολογιγὸς Ἀρης πόλεμόνδ' ἐμέτεισι,
 Τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβής,
 300 Ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
 Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῆκης Ἐφύρ' ἐς μέγα θωρήσσεσθον,
 Ἦε μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας· ἐδ' ἄρα τώ γε
 Ἐκλυον ἀμφοτέρων, ἐτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 Τοῖσι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
 305 Ἦῖσαν ἐς πόλεμον, κεκορυδμένοι αἰὲσσι χαλκῷ.
 Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Δευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὄμιλον;
 Ἦ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατῷ, ἢ ἀνὰ μέσσης,
 Ἦ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ ἔποθι ἔλπομαι ἔτω
 310 Δεύεσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιῆς·

Secutusque est Idomeneum valde pugnae cupidus.

Qualis autem hominum-perniciēs Mars ad-pugnam accedit,

Ipsūque Terror, carus filius, simul validus et impavidus,

300 Comitatur, qui utique terret pectoris-licet-constantis bellatorem;

Atque hi quidem e Thracia in Ephyros armantur,

Vel in Phlegyas magnanimos; neque quidem iidem

Exaudierunt utrosque, alterutris autem gloriam dederunt;

Tales Merionesque, et Idomeneus, ductores virorum,

305 Ibant ad pugnam, armati corusco aere.

Hunc et Meriones prior verbo allocutus est;

“Deucalionide, qua-parte fert-animus ingredi turbam?

“An ad dextram totius exercitus, an per medios,

“An ad sinistram? quoniam nusquam existimo adeo

310 “Indigere certamine comantes Achivos.”

297 Πολέμοιο] MS. Fl. 301 θωρήσσεσθι] MS. 302 φλεγύας] R. v. Eustath.

308 μέσον] F. A. J. 309 ἔτω] F. A. J.

Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque fur-
 rentes

Bella movens immittit equos;—

—circumque atræ Formidinis ora

Iraque, Insidiaque, Dei comitatus, aguntur.

Æn. XII. 331.

Ver. 300. Ἔσπετο,] Conitari solet. Ita
 optime constat Temporum ratio. Vide
 supra ad β'. 221. et ad α'. 57.

Ver. 301. Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῆκης Ἐφύρ' ἐς
 μέγα θωρήσσεσθον, Ἦε μετὰ Φλέγυας] Hos
 eimirum populos, ait, πόλεμους μάλιστα

Ἑλλήνων χεῖρην. Pausan. lib. ix. c. 36.
 Cæterum Pausanias versum priorem hoc
 modo citat; Τὼ μὲν ἄρ' εἰς Ἐφύρας πόλεμον
 μετὰ θωρήσσεσθον.

Ver. 307. πῇ τ' ἄρ' Ecquamnam igitur?

Ver. 309. ἀριστερόφιν; ἐπὶ] Qua ratione,
 ἀριστερόφιν, hic ultimam producat; item τε,
 ver. 323. et Ἀχαιῶν, ver. 324. et ὑπὸ, ver.
 334. Vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἐπὶ ἔποθι — ἔτω Δεύεσθαι] Ne
 dubitare videatur Meriones, eone versus
 iret auxiliatum, ubi se maxime opus esset,

- Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἦνδα·
 Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἴαντές τε δύο, Τεῦκρός δ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
 Τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σαδὶ ὑσμίνῃ·
 315 Οἳ μιν ἄδην ἐλώσιν καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,
 "Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
 Αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 Κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτει,
 Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
 320 Ἐμξάλοι αἰθόμενον θαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
 Ἄνδρ' ὃς κ' ἐκ εἵξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 "Ὅς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
 Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χειρμαδίοισιν·
 Οὐδ' ἂν Ἀχιλλεὺς ῥήξῃ νορὶ χωρήσειεν,

Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est;

"Naves quidem ad medias qui auxiliuntur sunt et alii,

"Ajacesque duo, Teucerque, qui præstantissimus Achivorum

"Arte-sagittandi, strenuus etiam et in stataria pugna;

315 "Qui illum satis exerceant, perquam-incitatum licet ad pugnam,

"Hectorem Priamidem; etiamsi admodum fortis sit.

"Arduum sane ei erit, valde licet ardenti in prælium,

"Illorum superato robore et manibus invictis,

"Naves incendere; modo non ipse Saturnius

320 "Injecerit ardentem torrem navibus velocibus.

"Homini autem non cesserit magnus Telamonius Ajax,

"Qui mortalisque sit, et edat Cereris fruges,

"Æreque violabilis sit, magnisque saxis:

"Ne ipsi quidem Achilli hostium-agmina-perrumpenti cesserit,

315 Ἐλώουσιν] MS. et Gl. marg. ἔλωσι. 316 καρτερός] MS. 319 ὅτι μὴ] MS.

sed sch. marg. ἀντὶ τοῦ εἰ, quod pertinet ad ὅτι.

an eo, ubi se nihil opus esset; quod est videlicet absurdum; contendit Ἰδομενεὺς, eam vim habere, ut dicantur Græci, *omni ex parte pulsi*, auxilio *undique* ex æquo indigere. At hoc non fert linguæ Græcæ ratio. Dubitanti et querenti, dextræne parti, an sinistræ, an mediæ demum aciei opem ferret: succurrit, sinistram exercitus partem auxilio maxime egere: Nec in hoc, quidquam absurdi.

Ver. 310. *καρποκράδωντας*] Crinitos. Virg.

Crinitus Iopas. *Æn.* I. 744.

Ver. 312. *ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι*] Virgil.

Sunt alii, qui tecta manu defendere possunt.

Æn. XII. 627.

Ver. 316. *"Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν. Αἰπὺ οἱ —*] Plerique ita distinguunt,

"Ἐκτορα Πριαμίδην καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν, Αἰπὺ οἱ —,

- 325 Ἐν γ' αὐτοσαδίῃ ποσὶ δ' ἔπως ἐσὶν ἐρίζειν.
 Νῶϊν δ' ὦδ' ἐπ' ἀριστέρ' ἔχε στρατῷ, ὄφρα τάχιστα
 Εἶδομεν, ἥε τῷ εὖχος ὀρέξομεν, ἥε τις ἡμῖν.
 "Ὡς φάτο· Μηριόνης δέ, Δοῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 Ἦρχ' ἱμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἥ μιν ἀνῶγει.
 330 Οἱ δ' ὥς Ἰδομενεῖα ἴδον, φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν,
 Αὐτὸν καὶ Δεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
 Κεκλόμενοι καθ' ὁμίλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
 Τῶν δ' ὁμὸν ἴσατο νεῖκος, ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν.
 "Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχουσιν ἄελλαι
 335 Ἦματι τῷ, ὅτε τε πλείεη κόνις ἀμφὶ κελεύθεος,
 Οἷτ' ἀμυδὶς κονίης μεγάλην ἰσᾶσιν ὁμίχλην·
 "Ὡς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 Ἀλλήλας καθ' ὁμίλον ἐναισέμεν ὅξεϊ χαλκῷ.

325 " In stataria quidem pugna; pedibus autem nequaquam potest contendere.

" Nobis itaque huc ad sinistram tende exercitus, ut citissime

" Videamus, an alicui gloriam præbituri simus, an quis nobis."

Sic dixit: Meriones autem, veloci par Marti,

Cæpit ire, donec pervenissent ad exercitum, qua cum jussu erat.

330 Hi autem, [*hostes*] quum Idomeneum viderent, flammæ similem fortitudine,

Ipsam et famulum cum armis vario-artificio-factis,

Cohortantes per turbam, in ipsum omnes irruebant;

Manibusque-utrinque-consertis, commissum-est certamen ad puppes navium.

Ut vero cum a stridulis ventis *agitata* ingruunt procelle,

335 Die illo quum plurimus pulvis *est* in viis;

Qui porro *venti*, simul pulveris magnam stare-faciunt nebulam:

Sic utique his simul *irruentibus* inita est pugna, ardebantque animo

Invicem-se per turbam interficere acuto are.

321 ἀνδρὶ δὲ ἐκ] T. 326 Ἀριστερῷ] F. A. 1. 331 σὺν τεύχεσι λευγαλείοις] MS.

Sed ista ratione, multo magis ταυτολόγων erit in eadem sententia, εἰ μάλα κατεργεῖς ἐστιν, et, μάλα περ μιμνῶσι μάχισθαι.

Ibid. Προϊμῶν,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 317. μιμνῶσι] Vide supra ad ver.

46.

Ver. 320. Ἐμβάλοι] Al. ἐμβάλη.

Ver. 321. Ἀνδρὶ δὲ κ' ἐκ] Al. Ἀνδρὶ δὲ ἐκ.

Ver. 324. Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ] Notandum hic, quanto cum artificio, (ut Poëta unum sit a capite ad calcem) quicquid rerum

parretur, quisquis hominum loquatur, nusquam non spectetur et inseratur Achilles. Vide supra ad β'. 673. 681. ad ε'. 788. et ad η'. 228.

Ver. 326. Νῶϊν δ' ὦδ' ἐπ' ἀριστερῷ] Quoniam media acies Tantus Viris tuta est, ideo Nos ad sinistram —.

Ver. 329. ἀφίκοντο] ἀφίκοντο, cod. Harleian, a Th. Bentleio collatus.

Ver. 331. Δεράποντα] Vide supra ad ver. 246.

- Ἐφριζεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχέεισι
 340 Μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν
 Ἀυγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων,
 Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν,
 Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάροδιος εἴη,
 "Ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, ἐδ' ἀκάχοιτο.
 345 Τὰ δ' ἄμφος φρονέοντε δῶα Κρόνα υἱε κραταίῳ
 Ἀνδράσιν ἥρώεσσι τετεύχματον ἄλγεα λυγρὰ.
 Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βέλετο νίκην,

Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis

- 340 Longis, quas tenebant acutas; oculosque perstringebat
 Splendor æreus, galeis a lucentibus,
 Thoracibusque recens-tersis, scutisque fulgentibus,
 Congredientium in-unum: Valde utique audax-animo esset,
 Qui tunc gavisus esset viso labore, neque animo-turbaretur.

- 345 Porro diversis partibus faventes duo Saturni filii viribus-potentes,
 Viris heroibus struebant dolores graves.
 Quippe Jupiter quidem Trojanis et Hectori volebat victoriam,

349 Ολίσθαι] MS. F. A. J. R. verum puto. Jupiter volebat omnino perire
 Achæos, non omnino perdere A. Ibid. Ἀχαϊκὸν] MS.

Ver. 354. 'Ω; δ' ὅθ' ἐπὶ λιγίων ἀνέμων]
 Virgil.

Qualis ubi ad terras abrupto sidere nimbus
 It mare per medium; miseris heu præcia longe
 Horrescunt corda agricolis; dabit ille ruinas
 Arboribus, stragemque satis; ruet omnia late:
 Antevolant, sonitumque ferunt ad littora venti:
 Talis in adversos ductor Rhæteius hostes
 Agnens agit; densi cuneis se quisque coactis
 Agglomerant. ————— A. N. XII. 451.

Ver. 359. Ἐφριζεν δὲ μάχη — ὅσσε δ'
 ἄμερδεν Ἀυγὴ χαλκείη] Virgil.

———— ferro accipiti decerunt, atraque late
 Horrescit strictis seges ensibus, stragae fulgent
 Sole lucessita, et lucem sub nubida jactant.

———— tua late ferreus hastis
 Horret ager, campique armis sublimibus ardent.
 A. N. XI. 691.

———— et luce coruscus athena. A. N. II. 470.

"Ενια μίντοι σαφέςτρον ἐν ταῖς μεταφράσεσσι λέγεται
 καὶ κυριώτερον, ὅτι ἐν αὐτοῖς τοῖς κυρίοις
 ὡς τὸ, "Ἐφριζεν δὲ μάχη". Οὐ γὰρ ἂν τις
 αὐτὸ μεταλαμβάνειν διὰ κυρίων, ἐπ' ἀντιστοιχείον
 εἴποι, ὅτι σαφέςτρον. Demetr. Phaler. §.
 82. Τὸ δὲ, "αὐγὴ χαλκείη," πολυμερές φασιν

ἐν ταῦθα ἵται οἱ παλαιοί. Οὐ γὰρ παραβο-
 λικῶς εἶπεν, ὡς ἐν ἄλλοις, "Χαλκὸς ἐλάμ-
 "πετο ἱκέλους αὐγῇ πυρός," ἢ τι τοῦδετον ἀλ-
 λὰ μονιναχί ἐφλόγωσιν τὰ ὅπλα, ἢ ἢ τινα
 τοιαύτην λαμπρότητα πρὸς πλάττων αὐτοῖς.
 Eustath.

Ibid. φθισίμβροτος] Syllaba φθι, in vo-
 cabulis φθισίμβροτος et φθισήνωρ, non ex
 φθίσις desumpta est, sed ex φθίνω. Quæ
 vox apud Homerum, etiam et in Fulu-
 ris φθίπιν et φθισισθαι, primam semper
 producit. At φθίσις, φθίδος, et similia,
 sunt ex Aoristo φθίνω. Vide supra ad
 α'. 309. 314. 358, et ad β'. 45. 835.

Ver. 341. ἀπὸ λαμπομενάων,] A. ἀπο-
 λαμπομενάων.

Ver. 344. "Ὅς — γηθήσειεν —, ἐδ' ἀκά-
 χουτα.] "Π ἀπόφασιν τῇ καταφάσει ποτὶ μὲν
 τὸ ἴσον δύναται, ποτὶ δὲ τὸ πλεόν — "ἐδ' ἄρα
 "τόν γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς." Hermoge-
 nēs περὶ μεθόδου διαιρέσεως, c. 37. Simili-
 ter Eustathius ad α'. 530. Μοιναχὸν φίλον
 τοῖς ῥήτορσιν, ἀπὸ καταφάσεως, ἐνδεῖ χροῖσ-
 θαι σχήματι τῷ κατὰ ἀπόφασιν ὡς καὶ ἐπὶ
 εἴπῃ τὸ, "ἢ γὰρ μιν ἀφωρότατος βέλεν,"
 ἀλλὰ δηλὰ τὸ ἰσχυρότατος. Imitatus est
 hanc loquendi rationem Virgilius:

- Κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν, εἰδ' ὅγε πάμπαν
 Ἦδελε λαὸν ὀλέσσαι Ἀχαιῶν Ἰλιόδι πρὸ,
 350 Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἷα κρατερόθυμον
 Ἀργεῖς δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
 Λάδρη ὑπεξαναδὺς πολίης ἀλός· ἤχθετο γὰρ ῥα
 Τρῶσιν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερώς ἐνεμέσσα.
 Ἦ μὰν ἀμφοτέρωσιν ὁμὸν γένος, ἦδ' ἴα πάτερ·
 355 Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γηγόνει καὶ πλείονα ἦδη.
 Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,

Gloriosum-reddens Achillem pedibus velocem; neque tamen ille penitus
 Volebat populum perdere Achaicum, ad Ilium;

350 Sed Thetin honorabat, et filium ejus magnanimum:

Argivorum vero Neptunus animos-excitabat interventu suo,
 Clam emersus e cano mari; dolebat enim

A Trojanis illos domari, Jovique vehementer iratus erat.

Sane quidem utriusque unum erat genus, atque unus ortus;

355 Sed Jupiter prior natus-fuerat, et plura noverat.

Quocirca etiam Neptunus palam quidem auxiliari cavebat,

355 Τρῶσιν] MS. F. 356 ἀμφαδίην] MS.

Nec vero Alciden me sum letatus euntem
 Accepisse. — *Au.* VI. 392.

Quam ignaviter igitur de hoc loco Scrip-
 tor Gallicus Terrasson! " *Quelque licence,*
 "(inquit) *qu' Homère se soit donné dans*
 "*sa Poësie, la nécessité ou du moins la*
 "*commodité de sous Vers l' a jeté dans des*
 "*confusions bien plus grandes — γηδή-*
 "*σιν, εἰ ἀπάχρητο. Qui est ce qui pense*
 "*à se rejouir en voyant un combat? Et*
 "*est-ce d' un autre côté un objet de Tris-*
 "*tesse proprement dite?" Dissert. sur l'*
 Iliade, Part. IV. chap. 6.

Ver. 346. *τιτεύχασιν ἀλγία λυγρὰ.*] Qua
 analogia vocabulum hoc ἀπαξ λεγόμενον
 ita deductum sit ex *τιύχω*, ut vim habeat
 vel Imperfecti, vel Aoristi, vel ejus Tem-
 poris quod Grammatici plusquam perfec-
 tum appellant, equidem non video. Certe
 Perfectum *τίτευχα* locum hic habere non
 potest. Nec enim usquam in tota, quam
 longa est, Iliade, ullius verbi Tempus per-
 fectum διωρισμένον, constructum hoc modo
 reperias vel ἀορίστως, vel παρατατικῶς.
 Vide supra ad α'. 37. Vim autem hoc
 in loco necesse esse ut habeat vel Aoristi,
 vel Imperfecti, vel ejus denique Temporis

quod plusquam perfectum appellari solet,
 indicat tunc orationis ordo atque ratio;
 tum in eadem quæ sequuntur sententia.
 βέλειτο, ἦδελε, κύδαινε, ὀρόθυνε, ἤχθετο, ἐνε-
 μέσσα· tum et Scholiastæ et Eustathii in-
 terpretatio: Quorum alter istud *τιτεύχα-*
σιν exponit, *ἐτευχον, κατισκεύαζον*, (non
στειύχασιν, κατισκεύακασιν) Alter dictum
 ait πρὸς ἐμνύτητα τῷ. — αὐτὰς δ' ἐλώσει
 " *τιύχε* " κύνεισιν. Cod. *Italicus*: a Tho. Bent-
 leio collatus, habet *τιτεύχασιν*.

Ver. 348. *Κυδαίνων Ἀχιλῆα*] Vide supra
 ad ver. 324.

Ver. 349. *ὀλέσσαι*] *ὀλέσθαι, perire*;
 Cod. *Harleianus*. a Tho. Bentleio collatus.
 Clark. vid. Var. Lect.

Ver. 352. *ἤχθετο γὰρ ῥα*] Dolebat enim,
 ut dixi, Connectitur nimis cum eo
 quod supra dictum est, ver. 206.

Ver. 355. *Ζεὺς πρότερος γηγόνει καὶ*
πλείονα ἦδη.] Οὐ γὰρ ἀργύρεον καὶ χρυσῷ μα-
 κρότερον τὸ θῖον, εἰς βρονταῖς καὶ πειρανοῖς
ἰσχυρόν, ἀλλὰ ἐπισήμη καὶ φρονήτει. Καὶ
 τῷτο κάλλιστα πάντων Ὅμηρος ὡς εἶρηκε περὶ
 θῖων ἀναφθιγγόμενος, — " *Ζεὺς πρότερος γί-*
 "*γόνει καὶ πλείονα ἦδεν.*" *Plutarch. de Is-*

- Λάδρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἰοικώς.
 Τὰ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίῃς πολέμοιο
 Πείραρ ἐπαλλάττοντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 360 Ἀρρήκτον τ' ἄλυτον τε, τὸ πολλῶν γένατ' ἔλυσεν.
 Ἐνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἰδομενεὺς, Τρώεσσιν ἐπάλμενος ἐν φόβον ὥρσε·
 Πέφνε γὰρ Ὀδυσονῆα, Καβησόδωρον ἔνδον ἰόντα·
 Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληγέδει·
 365 Ἦιτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπώσμεν υἴας Ἀχαιῶν.
 Τῷ δ' ὁ γέρον Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο, καὶ κατένευσε

Clam vero semper concitabat eos per exercitum, homini assimilatus.
 Hi itaque certaminis vehementis et omnibus-æque-gravis pugnae
 Funem hinc-inde-nexum super utrosque extenderunt,

- 360 Infrangibilemque, insolubilemque, qui multorum genua solvit.
 Tum, semicanus licet existens, Danaos cohortans
 Idomeneus, Trojanis insiliens fugam incussit:
 Interfecit enim Othryoneum, e Cabeso qui aderat:
 Qui nuper belli ad famam venerat:

- 365 Petebat autem Priami filiarum forma præstantissimam,
 Cassandram, indotatam: pollicitus nempe fuerat magnum opus,
 A Troja quantumvis invitos depulsurum se filios Achivorum.
 Illi autem senex Priamus eam promiserat, et annuerat

357 τοί] MS. 358 πολλ.] MS. F. A. J. 359 ἐπαλλ.] in MS. corr. ex
 ἀπαλλ. Ibid. τάνυσσον] MS. vitiose. 360 ἀρρήκτον, ἀλ.] MS. 361
 μεσαιπιτ.] Aldd. 366 Κασσάνδρην] MS.

de et Osiride; sub initio. Reperit et Barnesius, in duobus MSS. ᾗδι.

Ver. 357. ἀνδρὶ ἰοικώς.] Virgil.

Omnia Mercurio similib, vocemque coloremque.
Æn. IV. 558.

Ver. 358. Τῷ] *Al. τοί.*

Ver. 359. Πείραρ ἐπαλλάττοντες, — τάνυσσαν.] *Utrumque exercitum, tanquam circumjuncto fune, in arcum constringebant. Ut recte Poppius. Clark. Nescio an recte intelligatur hic locus. Πείραρ ἐπαλλάττοντες certe non est funem hinc inde nectere: sed alternis contendere, ab utraque parte contendere. Eundem funem contendebant Jupiter et Neptunus. Ἐπαλλάττοντες est in utramque partem trahere: vnde et Dialecticis dicuntur ἐπαλλάττοντες*

ᾧ λόγῳ, cum disputando in utramque partem trahuntur, ut Cicero loquitur, quæ forma loquendi hinc ducta est. Xenoph. Mem. Socr. III. 8. ubi v. not. nostram. Sic et Aristotel. Polit. I. 6. ὁ ποιεῖ τὰς λόγους ἐπαλλάττειν, ubi v. Victor. p. 50. Ern.

Ver. 362. Τρώεσσιν ἐπάλμενος] MS. Barnesii unus, Th. Bentleii tres; Τρώεσσι μετὰλμενος.

Ver. 363. Καβησόδωρον ἔνδον ἰόντα.] Schol. Lips. duplicem interpretationem adfert, alteram, quæ ἔνδον refert ad Ilium. ἔνδον sc. Ἰλίου. alteram, quam ipse præfert, ut sit pro παρόντα. Eadem forma loquendi est ὁ. 458. Ern.

Ver. 364. Ὅς ῥα νέον — Κασσάνδρην,] Virgil.

- Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναϊ', ὑποσχεσίησι πιθήσας.
 370 Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δεξιὴν φαεινῶ,
 Καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχῶν· ἐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
 Δέπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπέυξατο, φώνησέν τε·
 Ὀθρυονεῦ, πῆρι δὴ σε βροτῶν ἀνίζομι' ἀπάντων,
 375 Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅς' ὑπέσῃς
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 Καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
 Δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπυιέμεν· εἶκε σὺν ἄμμιν
 380 Ἴλιε ἐκπέρισης εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.

Daturum esse: ille itaque pugnabat, promissis fretus.

- 370 Idomeneus autem in illum collimabat hasta fulgenti,
 Et percussit sublimi-gradu incedentem assecutus; nec arcuit thorax
 Æreus, quem gestabat; medio autem is in ventre fixit:
 Fragorem vero edidit cadens: Is autem super eum gloriatus est, dixitque;
 "Othryoneu, te sane supra mortales laudo omnes,
 375 "Si utique vere omnia perficies, quæ pollicitus es
 "Dardanidæ Priamo: is autem promisit filiam suam.
 "Quin et tibi nos hæc polliciti præstiterimus;
 "Dederimusque Atridæ filiarum forma præstantissimam,
 "Ex Argis arcessitam, quam ducas; siquidem nobiscum
 380 "Ilii expugnaveris bene-habitatam urbem.

367 ἄπαντος] MS. 368 ὑπέσχετο] edd. vett. 370 π.θήσας] R. pessime.
 375 δέπησι δὲ] F. A. J. 375 ὡς ὑπέσῃς] Fl. A. l. male. 379 ἄμμιν]
 MS. male. 380 ἐναιόμενον] edd. vett. ἐναιούμενον] T.

— illis ad Trojam forte diebus
 Venerat insano Cassandrae incensus amore,
 Et gener auxilium Priamo Phrygibusque fere-
 bat. *Æn.* II. 342.

Ver. 366. ἀνάδινον] Cassandram nimirum, non muneribus, sed opera et rebus gestis, promereri studebat. Ut notavit *Domina Dacier*.

Ibid. ὑπέσχετο δὲ] Qua ratione, δὲ, hic producat; item Πριάμος, ver. 368. et θυγατέρα, ver. 376. vide supra ad α. 51. *Barnesius*, δὲ, hoc in loco scribendum voluit: Sed nihil opus.

Ver. 368. Πριάμος ὑπό τ' ἔσχετο.] Edidit *Barnesius* ex conjectura. Πριάμος μιν ὑπέσχετο vel Πρίαμός μιν ὑπέσχετο. At idem uno in MS. reperit, et *Th. Bentleius* in

pluribus, Πριάμος ὑπό τ' ἔσχετο. *Vulg.* Πρίαμος ὑπέσχετο. Quod manifesto corruptum est. *Clark.* Bene receptum est ὑπό τ' ἔσχετο, quod etiam MS. Lips. habet. *Ern.*

Ver. 375. Δέπησιν] Vide supra ad ver. 181.

Ver. 376. θυγατέρα] Vide supra ad α. 598.

Ver. 381. συνάμειβα] *Schol.* Lips. συνάμειβα, ἥτοι συνθώμιθα, ὅθεν καὶ τὰς συνθῆκας συνημασύναις φησὶ λέγειν γὰρ, ὅτι συμβολαίως ποίνομεν. *Pseudo-Did.* adeo legit συνθώμιθα. *Ern.*

Ver. 382. ἐιδνωταί] Ita *Barnesius* et *Veteres*. Nempe ut ex ἧλιος, ἡλίας· ita ex ἔδνον, ἔιδνον. *Vulg.* ἐιδωταί. Sed leviru-

'Αλλ' ἔπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
'Αμφὶ γάμῳ· ἐπεὶ ἔτοι ἐδόνωται κακοὶ εἰμέν.

"Ως εἰπὼν, ποδὸς εἴλκε κατὰ κρατερῇν ὑσμίνην

385 "Ἡρώς Ἰδομενεύς· τῷ δ' "Ἀσιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
Πεζὸς πρόςδ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
Αἶεν ἔχ' ἡνίοχος Διεράπων· ὁ δὲ ἔετο θυμῷ

'Ιδομενεῖα βαλεῖν, ὁ δὲ μιν φθάρμενος βάλε δαυρὶ
Λαιμόν ὑπ' ἀνδρεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·

"Ἡριπε δ', ὡς ὅτε τις θρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῖς,

390 "Ἡε πίτυς βλωθρῇ, τήν τ' ἔρεσι τέκτονες ἄνδρες
'Εξέταμον πελέκεσσι νήκεσι, νήϊον εἶναι·

"Ως ὁ πρόςδ' ἵππων καὶ δῖφρα κείτο τανυσθεῖς,
Βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.

"Sed sequere, ut ad naves in-colloquium-veniamus pontum-transeuntes

"De nuptiis: quippe nequaquam soceri illiberales sumus."

Sic fatus, pede traxit per acre praelium

Heros Idomeneus: Huic autem Asius venit vindex,

385 Pedes, ante equos; hos autem anhelantes in humeros ejus

Assidue tenebat auriga famulus: ille vero cupiebat animo

Idomeneum percutere; is autem illum prior percussit hasta

Ad jugulum sub mento, penitusque hastam adegit:

Cecidit igitur, sicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus-alba,

390 Vel pinus alta, quam scilicet in montibus fabri

Exciderunt securibus recens-exacutis, navale-lignum ut-sit:

Sic ille ante equos et currum jacebat porrectus,

Dentibus frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento.

382 ἐδν.] MS. 389 ὡς ὅτε] A. 2. 3. J. 390 τήν δ' ἔρεσι] MS. male. 394

πλήγη] MS. sed superscr. α in prima syllaba.

lum hoc. *Clark.* MS. Lips. ἐδόνωται, male.
Ern.

Ibid. εἰμέν.] *Al.* ἰσμέν.

Ver. 384. ἦλθεν ἀμύντωρ.] *Al.* ἦλθ'

ἰπαμύντωρ.

Ver. 388. Λαιμόν ὑπ' ἀνδρεῶνα,] *Virgil.*

Sternitur; hasit enim sub gutture vulnus, et
udæ

Vocis iter tenuemque inclusit sanguine vitam.

Æn. VII. 523.

Ver. 389. ὡς ὅτε τις θρῦς ἤριπεν.] *Virgil.*

Ac veluti summis antiquam in montibus ornum
Cum ferro accisam erebrisque bipennibus iusta-

Erueat agricolæ certatim; illa usque minatur,
Et tremefacta comam concusso vertice nutat:
Vulneribus donec paullatim evicta, supremum
Congemuit, traxitque jugis avulsa ruinam.

Æn. II. 626.

Pulcherrimus sane hic locus *Virgilianus*,
eorumque ex numero est, quos (*Macrobio*
judice, lib. V. c. 11.) ita transtulit *Virgilius*,
ut *Homero* superior videatur: Quippe
"magna cultu *Virgilius* difficultatem ab-
"sciendæ arboreæ molis expressit; verum
"nullo negotio *Homerica* arbor absciditur."
At revera (ut ex *Hobbesio* notavit *Poppius*)

- Ἐκ δὲ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
 395 Οὐδ' ὄγε τόλμησεν, δηῖων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
 "Ἀψ' ἵππους σρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχος μένεχαρμης
 Δαξὶ μέσον περόνησε τυχῶν· ἔδ' ἤρκεσε θώρηξ.
 Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
 400 Ἴππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμῃ Νέστορος υἱός,
 Ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 Διήφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
 Ἀσίε ἀχύνμενος, καὶ ἀκόντισε δαξὶ φαεινῷ.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 405 Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴσῃ,
 Τὴν ἄρ' ὄγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ

Defectus vero est ejus auriga mente, quam ante habebat;

- 395 Neque is ausus est, hostium manus ul-effugeret,
 Retro equos vertere: Eum itaque Antilochus bellicosus
 Hasta medium transfodit assecutus: neque arcuit thorax
 Æreus, quem gerebat; medio autem in ventre fixit.
 Atque hic quidem anhelans affabre-facta excidit sella:
 400 Equos autem Antilochus, magnanimi Nestoris filius,
 Abegit a Trojanis ad bene-oöcreatos Achivos.
 Deiphobus vero admodum prope venit Idomeineum,
 Propter-Asium dolens, et jaculatus est hasta fulgenti:
 At ille quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam
 405 Idomeueus; occultatus est enim sub clypeo undique æquali,
 Quem ipse coriis boum et corusco ære

395 τόλμησε] MS. Ibid. ἀλύξαι] MS. sed superscr. ας.

inepta est omnis horum duorum locorum inter se instituta comparatio. Quippe Homerus et Virgilius, cum res longe inter se diversas describerent; hic urbem ingentem in ignes paullatim considentem, ille hominem uno ictu occisum atque humistratum; suam uterque materiam suo colore ac specie ornavit, suam uterque pulcherrima aptissimaque similitudine explicavit.

Ibid. ἀχευαῖς.] *Al. ἀχειλαῖς.*

Ver. 392. Ὡς δ' — αἱματοσίσης.] Citato hoc loco, indicat Dionysius Halicarnasensis, quomodo συνθέσις λύσις λύνει καὶ τὸ

κάλλος αὐτῆς; καὶ τὸ κρᾶτος, quamvis quis ὅτι προσθεῖς ἔδεν, ὅτι ἀφελών, τὴν σύνθεσιν ἀλλάζει μόνον. Περὶ Συνθέσεως, §. 4.

Ver. 394. πλήγη] Vide supra ad γ'. 31.

Ver. 402. ἤλυθεν] Postulat Temporum ratio, ut sit ἤλυθεν ex Aoristo ἤλυθεν, non ex Perfecto ἤλυθα. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 403. ἀχύνμενος.] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. ἀκόντισε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 404. ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Virgil.

— ille ictum venientem a vertice velox Prævidit, celerique clapsus corpore cessit.

- Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν
 Τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
 Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος αὔσεν
 410 "Εγχεος· ἐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
 'Αλλ' ἐβαλ' Ἰππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
 Ἥπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶδαρ δ' ὑπὸ γένατ' ἔλυσεν.
 Διήφοβος δ' ἐκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν αὔσας·
 Οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κείτ' Ἀσιος· ἀλλὰ ἐφημὶ,
 415 Εἰς Ἀϊδὸς περ ἰόντα πυλάρταο, κρατεροῖο,
 Γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεὶ ῥά οἱ ὥπασα πομπόν.
 "Ως ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐζαμένειοι,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλις αἰδαίφρονι θυμὸν ὄρρινεν·
 'Αλλ' ἐδ', ἀχνύμενός περ, εἴς ἀμέλησεν ἐταίρους,

Tornatum gerebat, duobus manubriis aptatum :

Sub hoc se totum collegit, supervolavitque ærea hasta :

Aridum vero ei clypeus in-transcursu-stringente resonuit

- 410 Hasta : neque irritam sane robusta manu emisit *Deïphobus*,
 Sed percussit Hippiasidem Hypsenorem, pastorem populorum,
 Ad hepar sub præcordiis, confestimque genua solvit.
Deïphobus igitur valde super eum gloriatus est, alte clamans;

" Non utique inultus jacet Asius : sed ipsum puto,

- 415 " Ad Orcum licet euntem validas portas habentem, durum,
 " Gavisurum esse animo ; quoniam ei dedi comitem, qui deducat."

Sic dixit : Argivis autem dolor datus est, eo gloriantes ;

Antilocho autem maxime bellicoso animum commovit ;

Non tamen, dolens licet, suum neglexit socium,

596 *ερέψας*] MS. sed superscr. αἰ. 406 *τὴν ἄρ' ὅγε ῖν*] MS. 409 *'Επι-
 κρέξαντος*] A. 1. non esset absurda lectio, si e MS. esset, sed est error
 typographicus haud dubie.

Ver. 406. *νάρεσι χαλκῶ*] Vide supra ad β'. 578.

Ver. 408. *ἐάλη*,] *Al. ἐάλη*. Quod est parvi momenti. *Clark. 'Εάλη* MS. Schol. *συνιλήθη καὶ συνεκρέβη*. conf. II. ν'. 168. 278. *Ern.*

Ibid. τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος.] *Virgil.*

— tremebunda supervolat hasta. *Æn.* X. 522.

Ver. 414. *ἄτιτος*] Ex *τίω*, *ἄτιτος*· eadem analogia, atque ex *λίω*, *ἄλυτος*· ex *κρίνω*, *ἄκριτος*· ex *φθίνω*, *ἄφθιτος*· ex *κλίνω*, *ἄκλιντος*· ex *μαρτύρομαι*, *ἀμέρτυρος*· aliaque

innumera. Vide supra ad α'. 509. 514. 538. ad β'. 45. et ad δ'. 257.

Ver. 423. *βαρεία σινάχοντε*.] *Barnesius* lectionem unius Cod. memorat *σινάχοντα*; ignorans ita esse in edd. Fl. Aldd. J. Schol. MS. Lips. nos docet, eam lectionem esse a Zenodoto, et repudiat. *Ζηνόδοτος* ἔκ ἐπὶ τῶν φερόντων γελοῖον δὲ ἐπὶ τῷ νεκρῷ. *Ern.*

Ver. 424. *οὐ λῆγε μένος*] *Eustath.* τὸ δὲ, "ἐληγε μένος," οἱ μὲν "Ὀμηρον, "ἐληγε μένος," ἱερῶν ἄν. — Ἐστὶ δὲ τὸ μὲν, "ἐληγε μένος," ἀντὶ τῷ "ἔπαυσε," τὸ δὲ, "ἐληγε μένος," ἀντὶ τῷ "ἐπαύσατο." *Rectissimi*

- 420 Ἀλλὰ θέων περιβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
 Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκισεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ διὸς Ἀλάσῳ,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα σενάχοντε.
 Ἰδομενεὺς δ' ἔλῃγε μένος μέγα· ἴετο δ' αἰεὶ
 425 Ἡέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
 Ἡ αὐτὸς δεπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 Ἐνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
 Ἡρῶ Ἀλκάθοον· (γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαιο·
 Πρεσβυτάτην δ' ὥπυιε θυγατρῶν Ἰπποδάμειαν,
 430 Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικίην ἐκέκασο
 Κάλλει, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσὶ τένεκα καὶ μιν

- 420 Sed accurrens protexit, et ei scutum præterendit.
 Hunc quidem deinde subeuntes duo cari socii,
 Mecisteus, Echii filius, et nobilis Alastor,
 Naves ad cavas portabant, graviter gementes.
 Idomeneus autem non remittebat de animo magno; sed cupiebat assidue
 425 Vel aliquem Trojanorum tenebrosa nocte tegere,
 Vel ipse fragorem-edere-cadens, dum-depelleret exitium Achivis.
 Tunc Æsytæ Jovis-alumni carum filium
 Heroëm Alcatboum; (gener autem erat Anchisæ:
 Maximamque-natu duxerat filiarum Hippodamiam,
 430 Quam ex corde dilexit pater et veneranda mater
 In domo; supra totum enim æqualium-cætum eminebat
 Pulchritudine, et operum peritia, atque prudentia; quare et ipsam

414 καίται] F. A. J. R. male. 423 σενάχοντα] v. not. 429 ὥπυιεν] F.
 A. J. R. male.

me. Nempe λῃγι μένος, is qui ipse se
 cohabet; λῃγι μένος, is qui occisus aut
 vulneratus aut defatigatus deficit. Vide
 supra ad γ'. 141. Clark. Gloss. MS.
 Lips. Oἱ Ἀπτικαὶ μένος. Clarkius autem
 hic aliud agebat. ἐπαύσατο vel λῃγι μένος
 est suam vim cohobere, aut se, at λῃγι
 vel παύειν, aliterius: sed dicitur hic intel-
 lectu ἴον. Ern.

Ver. 426. Ἡ αὐτὸς δεπῆσαι,] Virgil.

— seu certæ occumbere morti.

Æn. II. 62.

Ver. 430. περὶ κῆρι φίλησε] Eustath.

περισσῶς ἐφίλησε. Unde vir doctissimus
 H. Stephanus scribit, πέρη κῆρι φίλησε.
 Clark. Male Steph. Cæterum ἐν μεγάρῳ
 est non in domo; quis hoc latine sciens
 intelligat? sed cælibem. Sic virginem cœ-
 libem vocat Demosth. c. Midiam. c. 17.
 ἔτι ἐνδον ἔσαν. Sic enim ibi intelligo.
 Ern.

Ver. 432. Κάλλει, καὶ ἔργοισιν,] Al. Κάλ-
 λει ἢ δ' ἔργοισιν.

Ver. 433. Γῆμιν ἀνὴρ ὄριστος ἐν Τροίῃ εὐ-
 ρείῃ] Post hunc versum nonnulli anti-
 quorum, teste Eustathio, tres sequentes
 inseruerunt;

- Γῆμεν ἀνὴρ ὄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·)
 Τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενεΐῃ Ποσειδάων ἐδάμασσε,
 435 Θέλξας ὅσσε φαιινὰ, πέδῃσε δὲ φαίδιμα γυῖα.
 Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', ἔτ' ἀλέασθαι·
 Ἀλλ', ὥστε σήλην, ἣ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
 Ἀτρείμας ἐσαότα, σῆθος μέσον ἔτασε δαρεῖ
 Ἥρωσ' Ἰδομενεὺς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 440 Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὀλεθρον·
 Δὴ τότε γ' αὖτον αὖσεν, ἐρεικόμενος περὶ δαρεῖ·
 Δέπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,

Duxerat vir nobilissimus in Troja ampla:)

Hunc tunc sub Idomeneo Neptunus domuit,

- 435 Caligine-offusa oculis lucidis, praevidit autem quasi vinculo pulchra membra.

Neque enim retro fugere poterat, neque declinare :

Sed tanquam columnam, vel arborem alto-vertice-comantem,

Sine-motu stantem, pectus medium vulneravit hasta

Heros Idomeneus, disciditque ei circum lorica

- 440 Æream, quae ei ante a corpore arcebat perniciem ;

At tunc quidem aridum quid resonuit, fissa ab hasta :

Fragoremque-ille-edidit cadens, hasta vero in corde fixa erat,

- 435 ἐν Τροίῃ] A. 2. 3. J. male. 434 ἐδάμασε] MS. 435 φαιινὰ] MS. edd.
 ante T. omnes. v. not. 437 Δένδρον] MS. quod ferri potest propter adspi-
 rationem sequentis vocalis. 439 ῥῆξι, et 442 δέπησε] MS.

Πεῖν Ἀσπηνουρίδας τεταρμέναι καὶ Πανδύον υἱας,
 Πριαιμίδας δ', οἱ Τρωσὶ μετέτρεπον ἱπποδάμοι-
 σιν·

"Εως ἐθ' ἤβην εἶχεν, ὅτε λαι δὲ πύριον ἄνδρος.

Homerio non indignos, iudice Domina
 Dacier: Mihi videntur commentitii, et
 recentiorum aetatem sapere.

Ver. 435. ὅσσε φαιινὰ.] Ita Barnesius,
 et Veterum nonnulli. Recte, ut mihi qui-
 dem videtur. Nam Eustathius, locis a
 Barnesio citatis, agnoscit ὅσσε tam esse
 Neutrum posse, quam Masculinum. Vir
 doctissimus H. Stephanus scribendum
 omnino contendit, ὅσσε φαιινά. Quod ta-
 men versum plane perimit, ita ut nulla
 licentia sanari queat; nisi quis ex mera
 conjectura, pro πείδης, scribere velit ἰδης.
 At, inquit vir doctissimus, "quid φαιινά
 "defendi possit, non video." Nec tamen
 causam subjicit, quare defendi non posse
 existimet. Certe, si ὅσσε generis neutrius
 esse potest, quod agnoscit Eustathius, ni-
 hil impedit quominus cum Substantivo
 Duali conjungatur Plurale Adjectivum.

Non quod ἀδιαφύρως (ut ex Eustathio Bar-
 nesius) τὰ Δυϊκά τε πληθυντικῶς ἐκφωνεῖ-
 ται, καὶ τὰ Πληθυντικὰ δυϊκῶς· quod est
 perabsurdum: Sed quod certa quadam
 ac constanti ratione, (quam supra expo-
 suimus, ad α'. 566. ad β'. 288. et ad ε'.
 487.) fieri id queat. Clark. Quod ad
 libros attinet, male Clarkius veterum
 nonnullas φαιινὰ legere ait. Nam Bar-
 nesius in nullo MS. reperit. Prima Tur-
 nebiana habet φαιινὰ e correctione ab in-
 genio editoris, ut alia, qui casu incidit
 in correctionem πῆ φαιινά potius, quam
 πείδης. Veteres Grammaticos, quos pro
 φαιινὰ laudat Barnesius, ignoro. Eusta-
 thius quidem in Comm. ad h. l. habet
 φαιινά, sine dubitationis antiquae com-
 memoracione. Caterum facile credo φαιινά
 verum esse; nam et v. 617. est ὅσσε αἶμα-
 τόντα. Ern.

Ver. 438. οὔτασς] Vide supra ad δ'.
 525. et ad α'. 140.

Vcr. 439. ῥῆξεν — ἀμφὶ] Male vertitur:

- "Η ρά οἱ ἀσπαίρεσσα, καὶ ἐρίαχον πελέμιζεν
 "Εγχεος" ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὀβριμος" Ἀρης.
 445 Ἰδομενεὺς δ' ἐκπαγλον ἐπεύζατο, μακρὸν αὖσας·
 Δηΐφοβ', ἧ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
 Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὐχεται αὐτως;
 Δαιμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἴσας' ἐμεῖο,
 "Οφρα ἴδῃς, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω·
 450 "Ὅς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίβρον·
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέσσ' ἀνδρῶσιν ἀνακτα,

Quod quidem ipsi palpitans, etiam extremum-ferrum quassabat
 Hastæ: tum vero deinde remisit impetum suum valida hasta.

- 445 Idomeneus ergo valde super eum gloriatus est, alte clamans;
 "Deïphobe, numquid jam tibi videmur-recte-judicare, æquum esse,
 "Tres pro uno occisi ut sint, quando tu gloriaris inaniter?
 "O bone, quin et ipse adversus stato mihi,
 "Ut videas, qualis Jovis soboles huc venerim;
 450 "Qui primus Minoa genuit, Cretæ custodem:
 "Minos vero genuit filium eximium Deucalionem:
 "Deucalion autem me genuit, multis viris regem,

446 δῆτι δ' εἴσκομεν] F. A. I. 447 Περῆσθαι — οὕτως] MS. 448 δαίμονι] T. ἀντίος] F. 450 πρῶτον] MS. F. A. J. quod non spreverim.
 Est etiam sic in MS. ap. Barnes. 454 Τρώεσσι] F. male.

discidit circum. Immo discidit, vel dirupit. Sic mox ἐρεικόμενος πέρι. Ern.

Ver. 440. ὅς οἱ] Qua ratione, ὅς, hic producat: item, ἰταρῖσαιτο, ver. 456. vide supra ad α'. 51. Cæterum sunt qui hic legant, ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 442. Δέσπησεν δὲ πεισῶν,] Vide supra ad ver. 181.

Ver. 445. πελέμιζεν] Non quassabat, sed tremefacit. Conf. ad α'. 622. Ern.

Ver. 444. ἀφίει μένος] "Ηγαν, ἔστη τῆς προσωτέρω ὁρμῆς ὁ σίδηρος· ἧ — ἐποίησε τὸν τετραμένον ἀφείναι τὸ ψυχικὸν μένος. Eustath. Priorem veram esse explicandi rationem, liquet ex α'. 615. ubi eadem iterum occurrunt verba, ita disposita, ut nullus sit intellectui ambiguo locus. Clark. Schol. Lips. τὴν εἰς τὸ μπεροῦν ἐρμὴν ὁ σίδηρος ἤρει. Commemorat tamen etiam alteram interpretationem. Ern.

Ver. 446. ἧ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὐχεται αὐτως; Δαιμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς —.] Al.

δῆ τοι εἴσκομεν. Al. δῆ τι σ' εἴσκομεν. Vir doctissimus, Henr. Stephanus, sine interrogatione scribendum, et hoc modo distinguendum contendit;

— ἧ ἄρα δὴ τοι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
 Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάσθαι· ἐπεὶ σύ περ εὐχεται αὐ-
 τως;
 Δαιμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς —

"Ut hic Sensus sit: Equidem, Deïphobe, "nos abunde vicem retulisse (vel injuriam "ultos esse) putamus in eo quod tres pro "uno a nobis occisi sint: Quid tamen te "ita jactas, vir præclarè, tu quoque me- "cum congregere; ut si non satis est tres "occidisse pro uno, tu quartus numerum "expleas." Sententia elegans saue et commoda. Veruntamen, præterquam quod isto modo vox, ἀλλὰ, nimis duriter sit transposita (id quod ipsum virum doctum nen fugit;) mihi porro neque istud ἄρα, neque istud σι, satis recte videntur constare, nisi εἴσκομεν intelligatur interrogative. Cæterum, εἴσκομεν ἄξιον

- Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
 Σοί τε κακὸν, καὶ πατρί, καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
 455 "Ὡς φάτο· Δηϊφობος δὲ διάνδιχα μερμηρίζεν,
 "Ἡ τινὰ πᾶ Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων,
 "Ἀψ ἀναχωρήσας· ἢ πειρήσαιτο καὶ οἶος.
 "Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕσατον εὗρεν ὁμίλῃ
 460 'Εσαότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
 Οὐνὲν' ἄρ', ἐσθλὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν, ἔτι τίεσκεν·
 'Αγχι δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεία, Τρώων βεληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
 Γαμβροῖ ἁμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἰκάνει·
 465 'Αλλ' ἔπευ, 'Αλκαδόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ

" Creta in lata: nunc vero huc me naves advexerunt,

" Tibique perniciem, et patri, et cæteris Trojanis."

455 Sic dixit: Deïphobus autem bifariam deliberavit,

Utrumne aliquem alicubi Trojanorum sibi adiutorem-assumeret magnani-
 Regressus; an experiretur etiam solus. [morum,

Sic autem ei cogitanti, visum est utilius esse,

Ire ad Æneam: eum vero postremum invenit agminis

460 Stantem: jugiter enim is Priamo succensebat nobili,

Quod se, strenuum licet existentem inter viros, nequaquam honorabat:

Prope itaque stans Deïphobus, verbis alatis allocutus est;

" Ænea, Trojanorum princeps, nunc te omnino oportet

" Sororis-marito auxiliari, si quid te affinis-cura tangit:

465 " Quin sequere; Alcathoo auxilium feramus, qui te olim

456 ἐταρίσατο] MS. 461 'Εόντα] Abest a MS. 464 κῆδος] MS. a ma-
 nu pr. sed superscr. ὤ. Gl. λύπη. at edd. vett. κῦδος. κῆδος verum est,
 ut res et verbum ἰκάνει indicat.

εἶναι, reddi potest, vel, "num tibi vide-
 "mur recte judicare, æquum esse—?"
 vel, "num tibi videmur judicare, satis
 "esse—?" Clark. Melior est posterior
 interpretatio, in extremo, sed friget: num
 tibi videmur judicare, nec in eo exprimi-
 tur τὸ τι. Sicut λέγειν τι est recte dicere,
 sic ἰσκῆν τι, recte judicare. Pseudo-Did.
 ἀξίως καὶ διόντως αὐχμῖν. Sensus igitur
 est: An tibi videmur recte judicare, satis
 esse, tres pro uno interfectos. conf. Il. ζ'.
 471. Ern.

Ver. 447. ἀντιπιφάσθαι,] Vide infra ad
 ζ'. 471.

Ibid. αὐτως;] οὕτως; MSS. duo a Th.
 Bentleio collati. Clark. Sic et MS. Lips.

Ver. 450. πρῶτος] Al. πρῶτον.

Ver. 452. δ' ἐμ' ἔτικτε,] Barnesius edi-
 dit, δ' ἐμ' ἔτικτε. Quod perinde est.

Ibid. πολίεσσ' ἀνδρῶσιν] Ita edidit Bar-
 nesius: Quemadmodum ε'. 236. — ἥτε
 πολίεσσιν. Et ibid. 308. — πολίεσσ' ἀνδρῶ-
 σιν ἀνέσσω. Vulgg. hic habent, πολίεσσ'
 ἀνδρῶσιν. Quod et ipsum ferri possit:
 Ut pronuncietur scilicet, πολίεσσιν.

Ver. 458. "Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι] Virgil.

Hæc alternanti potior sententia visa est.

Æn. IV. 287.

Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, δόμοις ἐνι, τυττὸν ἐόντα·

Τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δευρικλυτὸς ἐξενάριξεν.

"Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρρινε·

Βῆ δέ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.

470 Ἀλλ' ἐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς,

Ἀλλ' ἔμεν', ὥς ὅτε τις σῶς ἔρῃσιν ἀλγὶ πεποιθώς,

"Ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν

Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεῖν·

Ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας

475 Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἡδὲ καὶ ἀνδρας.

"Ὡς μένεν Ἰδομενεὺς δευρικλυτὸς, (ἐδ' ὑπεχώρει,)

Αἰνείαν ἐπίοντα βοῇ θοόν· αὖτε δ' ἑταίρους,

Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρξήα τε, Διήπυρόν τε,

"Sororis-maritus existens nutrit, in ædibus, parvulum existentem :

"Hunc vero Idomeneus hasta-inclytus interfecit."

Sic dixit : *Æneæ* vero animum in pectoribus commovit :

Ivit autem adversus Idomeneum, valde pugnae studiosus.

470 At non Idomeneum fuga cepit, puerulum veluti ;

Sed mansit, ut quum quis aper in montibus robore fretus,

Qui expectat tumultum advenientem magnum virorum

Loco in deserto, horretque dorso superne :

Oculi vero ei igne lucent : ac dentes

475 Acuit, repellere cupiens canes, atque etiam viros.

Sic manebat Idomeneus hasta-inclytus, (neque retrocessit,)

Æneam invadentem pugna celerem : inclamabat autem socios,

Ascalaphumque aspiciens, Aphareumque, *Deípyrum*que,

468 ὄρρινε] edd. vett. ante T. male. 469 πολέμ.] MS. 475 οἰοπόλῳ]

MS. male.

Omina secum

Versanti, subito vix hæc sententia sedit.

Æn. XI. 551.

Ver. 462. ἰσάμενος ἔπεια] Qua ratione, ἰσάμενος, hic ultimam producat; item, τηλύγετον, ver. 470. et ἐπισπόμενον, ver. 495. et ὤμοισιν, ver. 511. et γὰρ, ver. 517. et αἰγυπιῖς, ver. 531. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 464. Γαμβρῶ] Sororis marito: ver. 428. 429.

Ibid. κῆδος] *Al.* κῦδος. Minus recte. *Clark.* vid. Var. Lect.

Ver. 468. ἄρα] "Ut par erat; ut expectandum erat."

Ver. 469. μέγα πτολέμοιο] MSS. a *Th.* *Bentleio* collati, μέγα πολέμοιο. Ut et alibi sæpe. *Clark.* Et ut MS. Lips.

Ver. 472. "Ὅς τε μένει] Qui scilicet expectat.

Ver. 474. ἄρα] "*Deinceps;*" vel, "ut fieri solet."

Ver. 477. βοῇ θοόν] *Al.* βοηθόον. Nempe *Alcathoo* auxiliatorem, ver. 465.

Ver. 481. δειδία] *Timeo;* non, *Timui.* Vide supra ad α'. 57. et ad β'. 522.

Ver. 484. οἱ, τε] Fuerunt viri docti, qui

- Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μῆσϋρας αὐτῆς·
 480 Τῶς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶω ἀμύνατε· δεῖδια δ' αἰνῶς
 Αἰνείαν ἐπίοντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν·
 "Ὅς μάλα καρτερός ἐστὶ μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναΐρειν·
 Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃς, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 485 Εἰ γὰρ ὀμηλικὴ γεγενοίμεθα τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ,
 Αἰψά κεν ἢ ἐφείροτο μέγα κράτος, ἢ ἐφεοίμην.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχον-
 Πλησίον ἔσσαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες. [τες,
 Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισι,
 490 Διήφοβόν τε, Πάριν τ' ἐσθλῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 Οἳ οἱ ἄμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Λαοὶ ἔπονθ', ὡσεῖτε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα

Merionemque, et Antilochum, peritos pugnae:

480 Hos hic adhortans verbis alatis allocutus est;

"Adeste, amici, et mihi *jani*-soli succurrite: timeo enim valde

"Aeneam incurrentem pedibus velocem, qui me aggreditur;

"Qui perquam validus est in pugna, ad viros interficiendos:

"Sed et obtinet juventae florem, quod utique robur est maximum.

485 "Si enim eadem aetate essemus, hoc cum animo;

"Statim vel *is* referret magnam gloriam, vel *ego* referrem."

Sic dixit: hi autem omnes, unum mentibus animum habentes,

Propinqui constiterunt, scuta humeris acclinantes.

Aeneas autem ex-altera-parte hortabatur suos socios,

490 Deiphobumque, Parinque aspiciens, et Agenorem nobilem,

Qui secum duces Trojanorum erant: ac deinde

Copiae sequebantur, ut post arietem sequuntur pecudes

481 Ἀμύνετε] F. A. J. 483 κρατὶρός] MSS. 488 ἔσσαν] F.

legerent, ὅτε, "quando." Sed multo elegantius est, ὅ, τε, "quod scilicet."

Ver. 485. Εἰ γὰρ] Refertur istud γὰρ, non ad id quod proxime praecessit, sed ad id quod elegantius reticetur: "Ne me igitur reprehendas, ignavique incuses; *SI ENIM* —." Clark. Durum est haec intelligi. Verte Quod si. Ita dicitur εἰ γὰρ, et refertur ad totam praecedentem orationem. Ern.

Ibid. γιγνώμεθα] *Al.* γε γιγνώμεθα.

Ver. 486. κράτος,] MS. a Th. Benteleio collatus, κλῆος.

Ver. 488. κλίναντες.] Vide supra ad α'. 509. 514.

Ver. 492. ἔσπετο] Sequi solent. Vide supra ad α'. 57.

Ver. 495. γάνυται δ' ἄρα τε — ποιμήν] "Laetatur autem inde et Pastor." Vel, "Laetatur autem, ut solet, (vel, ut aequum est,) et Pastor."

Ver. 494. γιγνώθει,] Si γιγνώθει dixisset,

- Πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 "Ὡς Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθει,
 495 'Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῶ.
 Οἱ δ' ἄμφ' Ἀλκαδὸν αὐτοσχεδὸν ὤρμήθησαν
 Μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων κατ' ὄμιλον
 Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρῆϊοι, ἕξοχοι ἄλλων,
 500 Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἀρῆϊ,
 "Ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροῖα νηλεῖ χαλκῶ.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 'Αλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 Αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 505 "ὦχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρεσεν.
 Ἰδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·

Potum-ductæ a pastu; lætatur autem mente pastor:

Sic Æneæ animus in pectoribus lætatus est,

- 495 Ut vidit copiarum agmen sequens se-ipsam.

Hi itaque de Alcathoo cominus in-pugnam-ruerunt

Longis hastilibus: circa pectora vero æs

Horrendum resonabat, petentium per turbam

Se invicem: duo autem viri bellicosi, egregii præ cæteris,

- 500 Æneasque, et Idomeneus, pares Marti,

Cupiebant alter alterius vulnerare corpus sævo ære.

Æneas autem primus jaculatus est in Idomeneum:

At is quidem ex-adverso conspicatus, evitavit æream hastam:

Cuspisque Æneæ vibrans in terram

- 505 Abiit; quippe incassum robusta e manu exilicrat.

Idomeneus autem CEnomaum percussit, ventrem in medium;

496 'Αφ'] MS. v. ad 578. 612. 497 ζυστοῖσι] Id. 499 ἕξοχον] F. A. J.

Ibid. ἄλλω] F.

jam non constitisset Temporum ratio. Simile enim fuisset, ac siquis Anglice diceret, *Is glad*; pro eo quod est, *Was glad*. Vide supra ad α'. 57. et ad γ'. 492.

Ver. 495. ἔθνος] Cod. a Th. *Benicio* collatus, πλῆθος.

Ibid. ἐπισπόμενον] "Melius hic" (inquit *Bornesius*) "legi potest ἐπισπομένων" "quomodo, ver. 472. — ἐπιρρομένων." At ἐπισπομένων, hoc in loco, minus erit elegans; ἐπιρρομένων, isto in loco, propter

duriorum verborum transpositionem, prorsus infacetum.

Ver. 499. ἕξοχοι] MSS. *Harleian*. *Vatican*. et *Florentin*. a Tho. *Bentleio* collati, ἕξοχον. *Clark*. Sic et edd. vet. pleæque.

Ver. 500. ἀτάλαντοι] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 502. Αἰνείας δὲ πρῶτος] *Barnesius* ex MS. quodam edidit, Αἰνείας δῆ. At vocula ista δῆ, locum hic aptum non ha-

- 'Ρῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντεα χαλκὸς
 'Ηφυσ'. ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.
 'Ιδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
 510 Ἑσπίασας, εἰ δ' αἶψ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 "Ωμοῖιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
 Οὐτ' αἶψ' ἐπαῖζαι μεθ' ἐὼν βέλους, ἔτ' ἀλέασθαι.
 Τῷ ῥα καὶ ἐν σαδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλῆες ἥμαρ,
 515 Τρέσσαι δ' ἐκέτι ρίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
 Τῷ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δεξιὴ φαεινῶ
 Διήφοβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεῖ.
 Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλει
 Υἱὸν Ἐνυαλίοιο, δι' ὅμους δ' ὀβριμον ἔγχος [δεξιῇ,

Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem æs

Penetrans-hausit; ille vero in pulvere lapsus, prehendit terram palma.

Idomeneus autem ex mortuo quidem prælongam hastam

- 510 Evulsit; at non itidem alia potuit arma pulchra

Humeris detrahare: urgebatur enim telis.

Non enim jam firmi artus pedum erant quum-impetum-faceret;

Neque ut irruere-posset ad repetendam suam hastam, nec ut alterius evitaret;

Ideoque in stataria-pugna quidem arcebat sævum diem,

- 515 Ad fugam vero capessendam non jam facile cum pedes ferebant ex pugna.

In hunc igitur lento-gradu abeuntem jaculatus est hasta fulgenti

Deiphobus: quippe ei infensus erat odio perpetuo semper.

Sed ille et tunc aberravit; Ascalaphum autem percussit hasta,

Filium Martis, perque humerum rapida hasta

507 ῥῆξε δὲ οἱ] Edd. vett. ante T. 517 Ἐχε κότον] MS. recte.

bet. Equidem, siquid hic mutandum, legerem *Αἰνίας μὲν*, "*Ac Æneas quidem* —." Sed mutato nihil est opus.

Ibid ἀκόντισιν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 506. ἄρα] Eam hic viam habet *culā* ἄρα, ut dicat Idomeneum "*itidem* "*jaculatum esse*," ut jam fecerat Æneas.

Ver. 508. ἐν κονίησι πεσὼν] Latine itidem recte dicas, *in pulvere decedens*. Non quod, *in pulvere*, idem ipsum sit, quod est alterum illud, *in pulvere*: sed quod, *in pulvere decidere*, sit, *humis decidere in pulvere*; quippe cum is, qui sit *in terram dejectus*, jaceat *in pulvere* necesse sit. Vide quæ nos hac de re supra ad §. 156.

et ad α'. 593. Item ad *Cæsaris Commentar. de bello Gallico*, lib. iv. §. 9.

Ver. 510. καλὰ] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 517. ἐμμενὲς αἰεῖ.] *Al. αἰν.* Et codex *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, *ἔμμενον*.

Ver. 518. καὶ τῷ] Ita edidit *Barncsius*, ex MSS. et Editt. Vett. Recteque annotat, *Deiphobum* jam ante aberrasse ab *Idomeneo*, ver. 408. Vulgati habent, γὰρ τῷ. *Clark.* Consentit MS. Lips. et edd. vett. omnes. γὰρ est vitium operarum in ed. Schreveliana, unde in alias novitias venit. *Ern.*

- 520 Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῆ.
 Οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυσο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
 Υἱὸς εἰοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἀκρῶ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
 Ἦσο, Διὸς βελήσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
 525 Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῃ αὐτοσχεδὸν ὤρμήθησαν·
 Δήφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφῃ πῆληκα φαεινὴν
 ἤρπασε· Μηριόνης δὲ δοῶν ἀτάλαντος Ἄρῃ
 Δακρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χεῖρὸς
 530 Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσῆσα.
 Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,
 Ἐξέρυσσε περμυνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·

520 Penetravit: hic autem in pulvere lapsus, prehendit terram palma.
 Necdum adhuc quidquam audiverat clamosus impetuus Mars,
 Filium suum cecidisse in acri praelio;
 Sed ille quidem summo in Olympo sub aureis nubibus
 Sedebat, Jovis consiliis conclusus, ubi cæteri

525 Immortales dii erant prohibiti a pugna.
 Hi autem de Ascalapho cominus in-pugnam-ruebant:
 Ac Deïphobus quidem ab Ascalapho cassidem lucidam
 Rapuit; Meriones vero veloci par Marti
 Hasta ei brachium feriit insiliens, e manuque

530 Oblonga galea humi resonuit lapsa.
 Meriones autem denuo insiliens, vultur tanquam,
 Extraxit ex imo brachio validam hastam;

525 ἀλλ' ὁ γὰρ] MS. 526 Ἀμφ] abest MS.

Ver. 520. ἐν κονίῃσι πεσὼν] Vide supra ad ver. 508.

Ver. 521. Οὐδ' ἄρα] Neque scilicet —.

Ver. 523. ὑπὸ χρυσέοισι] Pronunciabatur χρυσέοισι, quomodo et scribi postea cœptum est. Nam *prima* necessario producit; neque in his ulla unquam est licentia. Sic apud *Virgilium*:

Aurea composuit sponda. — *Æn.* I. 702.

Aurea percussum virga. — *Æn.* VII. 190.

Uno eodemque igni. — *Ecl.* VIII. 80.

Una eademque via. — *Æn.* X. 487.

Vide supra ad β'. 811.

Ver. 525. Ἀθάνατοι] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 528. ἤρπασε] Vide supra ad α'. 140. et ad hujus libri ver. 192.

Ver. 529. ἐκ δ' ἄρα χεῖρὸς] Adeo ut e manu.

Ver. 530. βόμβησε] Dehac ὀνοματοποιῆα, vide supra ad δ'. 455.

Ver. 535. ἐξαῖτο] Vel *Meriones*, vel *Deïphobus*; pro eo ut interpungatur sententia.

Ver. 535. Ἐξῆγεν πολέμοιο] *Al.* Ἐξῆγεν πολέμοιο.

Ver. 536. μάχης ἡδὲ πτολίμοιο] *Virgil.* — incant pugnas, et praelia tentent.

Æn. XI. 912.

Vide autem supra, ad η'. 279.

- "Αψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὸν δὲ Πολίτης,
 Αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
 535 Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὃφρ' ἴκεθ' ἵππας
 Ὠκέας, οἳ οἳ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 Ἔσασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἳ τόν γε πρὸς ἄστυ φέρον βαρέα ξενάχοντα,
 Τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεστάτα ἔρρεε χεῖρός.
 540 Οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀράζει.
 Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην, ἐπορεύσας,
 Λαιμόν τύψ', ἐπὶ οἳ τετραμμένον, ὅξείῳ δακρύ·
 Ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἄσπεϊς ἐάφθη,
 Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δὲ οἳ θάνατος χύτο θυμοραϊσῆς.
 545 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα, μεταστρεφδέντα δοκεύσας,
 Οὔτασ' ἐπαίξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,

Retroque sociorum ad agmen cessit: *Deiphobum* autem *Polites*,
 Germanus-frater, medium manibus circumplexus

535 *Eduxit* e praelio horrissona, donec pervenit ad equos

Veloces, qui ei post pugnam et praelium

Stabant, aurigamque et currum ornato-varium habentes:

Qui illum quidem ad urbem portabant graviter gementem,

Laborantem; sanguis vero ex recens-vulnerata fluebat manu.

540 At cæteri pugnant, clamorque immensus exortus est.

Æneas porro in *Aphareum* *Caletoridem* irruens,

Ad jugulum feriit, contra se versum, acuta hasta:

Inclinatum est autem in-alteram-partem caput, clypeusque appensus seque-

Et galea; circaque eum mors fusa est exitialis.

[batur,

545 *Anticleus* autem *Thoonem*, terga-vertentem observans,

Vulneravit impetu-facto; venamque totam abscidit,

535 ἐξῆγε] MS. F. A. 1. recte. 541 Ἐνθ' Αἰνείας Ἀφ.] MS. R. e formula
 Homero solenni in tali narratione. Αἰνείας δυσυλλάβῳς pronunciandum.

545 ἐάφθη] MS. edd. vett. præter A. J.

Ver. 537. Ἔσασαν.] Vide supra ad μ'.
 55.

Ver. 539. νεστάτα] Ex ἐτάζω, non ex
 ἐτάω. Vide supra ad ver. 192. item ad
 α'. 140. et ad δ'. 525.

Ver. 541. Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα] Apud *Eus-*
stathium legitur, inchoata a novo exor-
 dio sententia, Ἐνθ' Αἰνείας Ἀφαρῆα. *Er-*
rore, inquit *Barnesius*, non *levi*. At ita
 habent MSS. *Harleian.* et *Faticau.* et
Florentin. a Th. *Bentleio* collati. Nec
 facile ex nihilo irreperere potuit vox Ἐνθα.

Quæ proinde si vera demum sit lectio,
Αἰνείας sive *Αἰνείας* in vocem dissyllabam
 erit contracta. *Clark.* MS. Lips. Ἐνθ'
Αἰνείας clare. Ex editis sola Romana ha-
 bet ἐνθ' *Αἰνείας*, unde in *Basileensi*, cum
Comment. *Eust.* repetitum. *Ern.*

Ver. 543. ἐάφθη.] *Al.* ἐάφθη. Vide su-
 pra ad ver. 382.

Ver. 544. θυμοραϊσῆς.] Ὁ διῆδων τὴν
 ψυχὴν τῷ σώματι. Schol. inedita Codicis
Harleiani.

- "Ἦτ' ἀνὰ νῶτα θέεσσα διαμπερὲς, αὐχέν' ἰκάνει
 Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
 Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
 550 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρσσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
 Παπταίνων· Τρῶες δὲ περιτταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 Οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, ἐδὲ δύναντο
 Εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χροῖα νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλόχῃ· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 555 Νέστωρος υἱὸν ἔρυστο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
 Οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δῆϊων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτὰς
 Στρωφᾷτ'· ἐδὲ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἧσιν,
 "Ἢ τευ ἀκοντίσσαι, ἢ σχεδὸν ὀρμηθεῖναι.
 560 Ἀλλ' ἐλῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος κατ' ὄμιλον

Quæ per dorsum currens penitus, ad cervicem pervenit;
 Hanc totam abscidit: ille autem supinus in pulvere
 Decidit, ambas manus dilectis sociis extendens.

- 550 Antilochus autem insiliit, et detrahebat arma ab humeris,
 Circumspectans: Trojani autem circumstantes aliunde alius
 Telis feriebant scutum latum, pulchrum; neque poterant
 Intro perstringere tenerum corpus sævo ære
 Antilochi: undique enim Neptunus quatiens terram,

- 555 Nestoris filium tuebatur; etiam inter multa tela.
 Non enim unquam *Antilochus* seorsum ab hostibus erat, sed inter ipsos
 Versabatur: nec ei hasta cessavit, sed admodum assidue
 Quassata vertebatur; parabatque mente sua,
 Aut in aliquem eminus-jaculari, aut cominus irruere.

- 560 Sed non latuit Adamanta hæc animo-meditans in turba

549 *πετάσας*] MS. 552 *ἐδ' ἐδύναντο*] Id. contra est 687. 556 *Δηίων*]
 F. A. J. 559 *ἀκοντίσαι*] MS. R. T.

Ver. 545. *μεταστρεφθίνα* — Οὔτασ' ἰκάνει-
 ξας:] Virgil.

— hinc raptas fugientibus ingerit hastas
 In tergum. — *Æn.* IX. 763.

De οὔτασι, vide supra ad ὅ. 525. et ad
 α'. 140.

Ver. 546. *φρέβα*] Vide supra ad β'.
 267.

Ver. 548. *ἐν κονίῃσι Κάππεσιν*] Vide su-
 pra ad ver. 508.

Ver. 552. *παναίολον*] Porphyrio, mo-

bile; versatile; facile huc illuc motatum.
 Vide supra ad β'. 816.

Ver. 555. *ἔρυστο*] *Barnesius* scriben-
 dum existimat *ἔρυστο*, ad analogiam τῷ
 "Λῦτο."

Ver. 558. *Σειόμενον ἐλέλικτο*] Vide su-
 pra ad α'. 51. *Barnesius* edidit, *Σειόμενόν ῥ'*
ἐλέλικτο. Non male; siquo in Codice
 ita scriptum reperisset.

Ver. 559. *ἀκοντίσαι*] Ita *Barnesius* ex
 uno MS. Optime. Nam *ἀκοντίσαι*, pen-
 ultimam necessario corripit. Vide supra

- Ἀσιάδην, ὅς οἱ οὕτα σάκος μέσον ὀξείῃ χαλκῷ,
 Ἐγγύθεν ὄρμηθεῖς· ἀμενήωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
 Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βίοτοιο μεγήρας.
 Καὶ τὸ μὲν αὐτῷ μεῖν', ὥς τε σκῶλος πυρρίκαυτος,
 565 Ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἤμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·
 Μηριόνης δ' ἀπίοντα μετασπόμενος βάλε δαξὶ
 Αἰδοίω τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλῷ· ἔνθα μάλιχα
 Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς οἷζυροῖσι βροτοῖσιν·
 570 Ἐνθα οἱ ἐγχος ἐπηξεν· ὁ δ' ἐσπόμενος, περὶ δαξὶ
 Ἦσπαιρ', ὥς ὅτε βῆς, τὸν τ' οὔρεσι βεκόλοι ἀνδρες
 Ἰλλάσιν ἐκ ἐδέλοντα βίῃ δῆσαντες ἄγασιν·
 Ὡς ὁ τυπαεὶς ἦσπαιρε μίνυνδά περ, ἔτι μάλα δὴν,

Asiadem, qui ei percussit scutum medium acuto ære,
 Cominus impetu-facto: comminuit autem ejus cuspidem
 Cæruleis-crinibus Neptunus, vitam *Antilochi ei eripiendam* negans.
 Et *dimidium* quidem illic mansit, tanquam sudes præacuta igne-præusta,

- 565 In scuto Antilochi; *dimidium*que jacebat super terra:
 Retro itaque sociorum ad agmen cessit *Adamas*, mortem evitans:
 Meriones autem abeuntem insecutus percussit hasta
 Pudendaque inter et umbilicum, ubi maxime
 Est Martis-plaga gravis miseris mortalibus:
 570 Illic ei hastam infixit: is autem secutus [*decidens*,] circa hastam
 Palpitabat; velut quum bos, quem utique in montibus bubulci viri
 Vinculis-contortis invitum vi ligatum ducunt;
 Sic iste vulneratus palpitabat paullisper quidem, haud admodum diu;

565 γαίῃ] MS. R. 568 μεσηγὺ] Edd. vett. ante T. 569 βροτοῖσι] MS.
 F. male. 572 Δαμάσαντες] MS. quod elegantius est.

ad ver. 1. *Clark*. Cur autem non ex edd. vett. Habent enim Flor. Aldd. Junt. *Ern*.

Ver. 560. Ἀδάμαντα — Ἀσιάδην.] *Barnesius* omnino scribendum contendit, Ἀδάμαντα — Ἀσιάδην quoniam supra legitur μ'. 140. Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα. At non hæc satis idonea ratio. Nam et tertius legitur *Asiades*, ρ'. 585. Φαίνοσι Ἀσιάδην. Præterea; hoc in loco, *cæsus* narratur *Adamas*. At *Acamas* infra memoratur *vivus*, ζ'. 476. 478. 488. et a *Merione* deum *interfectus*, ρ'. 542.

Ver. 561. οὕτα] Vide supra ad ver. 192. item ad δ'. 525.

Ibid. σάκος μέσον] MS. a *Th. Bentleio* collatus, μέσον σάκος.

Ver. 565. Κυανοχαῖτα] Vide supra ad α'. 45. et 175.

Ibid. μεγήρας.] *Al.* μεγήρας.

Ver. 564. σκῶλος] Εἶδος σκόλοπος, δὲ ἀποξύναντες ἀγρόται πυρακτῶσιν. — Ἐπεροὶ δὲ εἶδος ἐκάνθης τὸν σκῶλόν φασιν, ἥ τις πυρωθεῖσα, εὐτονος γίνεται. *Eustath.*

Ver. 566. Ἄψ δ' — ἀλεείνων.] Post hunc versum, addit *Cod. Harleian*.

Πάντοσε πατταίνων, μή τις χρεῖα καλὸν ἐπαύρη.

Ex versu (ut videtur) infra, 649.

Ver. 569. οἷζυροῖσι βροτοῖσιν] *Virgil*.

- "Οφρα οἱ ἐκ χροὺς ἔγχος ἀνеспάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
 575 "Ηρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε.
 Δηΐπυρον δ' Ἐλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσῃ
 Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
 Ἥ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε· καὶ τις Ἀχαιῶν
 Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
 580 Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.
 Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἐλένω ἥρωϊ ἄνακτι,
 Ὅζυ δόρυ κραδᾶων· ὁ δὲ τόξ' αἰχμὴν ἀνείλκε.
 Τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχρ' ὀξυόεντι
 585 Ἴετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν οἶσ' ᾧ·
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰῶ

Donec ei ex corpore hastam evulsit prope accedens

575 Heros Meriones; ei vero tenebrae oculos texerunt.

Deïpyrum autem Helenus gladio cominus percussit tempus

Thracio, magno, galeamque perruptam abscidit:

Atque hæc quidem excussa, in terram decedit; et quidam Achivorum

Pugnantium inter pedes devolutam sustulit;

580 Ei vero oculos tenebrosa nox cooperuit.

Atridem autem dolor cepit, pugna strenuum Menelaum:

Prodiit ergo minitans Heleno heroï regi,

Acutam hastam vibrans: hic vero arcus cornu adduxit.

Ambo autem simul concurrebant; alter quidem hasta acuta

585 Cupiebat jaculari; alter vero, a nervo, sagitta:

Ac Priamides quidem deinde ad pectus percussit sagitta

578 ἀποπλαγχθ.] MS. ut alibi. v. c. mox 592. 585 Ἴεντ'] MS. male. ἀκον-
 τίσαι] Edd. ante T. 586 ἰῶ] Fl.

— mortalibus ægris.

Æn. II. 268.

Ver. 570. ὁ δ' ἐσπόμενος,] De eadem re
 in vulnus etiam Virgilius sequi dixit. *Super ipse secutus.* Ern.

Ver. 571. Ἦσσαι, ὡς] Singultum palpi-
 tantem et anhelantem, pulchre depingit
 hoc in loco et cæsura et interpuncti dis-
 positio.

Ver. 572. Ἰλλᾶσιν ἐκ] MSS. a Th.
Bentleio collati, Ἰλλᾶσ' ἐκ. Clark. Glossa
 ista est.

Ver. 573. μάλα δὴν,] Qua ratione, μά-
 λα, hic ultimam producat; item, ἀπὸ, ver.
 585. et γυῖον, ver. 587. et ὑπὸ, ver.
 590. et ἀντιπρὸς, ver. 593. et χεῖρ, ver.

598. et εὐχόμενος, ver. 619. Vide supra ad
 ad a'. 51.

Ver. 581. βοὴν ἀγαθὸν] Vide supra ad
 β'. 408.

Ver. 584. ὀμαρτήτην,] *Al.* ἰμαρτήτην.
Al. ὀμαρτήτην.

Ibid. ὀξυόεντι] Vide supra ad ε'. 50.

Ver. 586. Πριαμίδης] Vide supra ad a'.
 598.

Ver. 588. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος] *Θαυ-*
μάξασιν ἐν τέτοις οἱ παλαιὸι τὸν ποιητὴν, καὶ
ὡς πρᾶγμα ταπεινὸν τὸ κατὰ νύκτας καὶ
ἐρεβίνθας, καὶ ἔννοιαν εὐτελεῖ, ἐπιθέτοις τε
ὕψους: ἐσιμνυν, ἐπικαλύπτων τὸ ταπεινόν,
καὶ λίξι μιμεριζομέναις ἐπῆρι. Eustath.

- Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς οἷσός.
 'Ως δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλῶν
 Θρώσκεισιν κύαμοι μελανόχρσοι, ἢ ἐρέβινδοι,
 590 Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ.
 "Ως ἀπὸ Θώρηκος Μενελάω κυθαλίμοιο
 Πολλὸν ἀποπλαγχθεῖς, ἐκὰς ἔπτατο πικρὸς οἷσός.
 'Ατρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Τὴν βάλεν, ἣ ῥ' ἔχε τόξον ἑὔζοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 595 'Αντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
 "Αψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
 Χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος·
 Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάρυμος 'Αγῆνωρ,
 Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἑὔστροφος οἶος ἁώτῳ,

Thoracis cavam-partem, resiliit autem acerba sagitta.

Ut videlicet cum a lato ventilabro magnam per aream

Saliunt fabæ nigræ, vel cicera,

- 590 Flatu a stridulo et ventilatoris impetu:

Sic a thorace Menelai gloria-sublimis

Multum rejecta, longe volavit acerba sagitta.

Atrides autem manum, in prælio strenuus Menelaus,

Eam percussit, quæ tenebat arcum politum; inque arcu

- 595 E-regione per manum infixa est ærea hasta.

Retro autem sociorum in agmen cessit *Helenus*, mortem evitans,

Manu suspensa; tractimque-una-ferebatur fraxinea hasta;

Et hanc quidem e manu traxit magnanimus Agenor,

Ipsamque manum colligavit scite-circumvoluta ovis lana,

589 Θρώσκωσι] MS. vitiose in media syllaba. at recte in ultima cum F.

A. J. R. 597 χάλκεον ἔγχος] F. A. J. c. v. 595. 599 αἰώτῳ] A. 2.

5. J. vitiose. 604 'Ιόντε] A. 3.

Ibid. πλατέος πτυόφιν] Reprehendit hic *Eustathius Barnesius*, quod πτυόφιν hoc in loco *Genilium* esse fassus ex πτύς, id tamen idem jam antea de vocabulo νευρήφιν negasset. At recte observaverat *Eustathius*, id quod non animadvertit *Barnesius*, unam in utroque horum vocabulorum non esse analogiam. Nam quæ ratione ex πτύς fit πτυόφιν, et ex χαλκή χαλκόφιν, non utique eadem ratione fit ex νευῆς νευρήφιν. Οὐκ ἂν ἔχοι καὶ ἀπὸ γενικῆς γενέσθαι τῷ "νευῆς" ἀποβολῇ τῷ σ'. Εἴη δὲ ἂν μάλιστ' ὡς ἐπίρρημα, — ὡς βίη βίηφι, ἔτω καὶ νευῆ νευρήφι.

Ver. 589. Θρώσκωσιν] *Al.* Θρώσκωσιν.

Ver. 593. 'Ατρεΐδης δ' ἄρα] *Atrides* autem invicem —.

Ver. 594. ἥ] *Al.* ἥ.

Ver. 597. μείλινον] *Al.* χάλκεον. Nempe ex ver. 595.

Ver. 599. οἶος ἁώτῳ, Σφενδόνη,] *Schol.* MS. Lips. ἐξ ἐρίε γὰρ συνέπλεον τὰ κῶλα τῆς σφενδόνης, ἕχ' ὡς νῦν νεύροις, ἵνα διατείνοντο ἐν τῇ ἀπορρίψει. *Eustath.* λέγει δ' ἐν ταῦτα ὁ σχολιαστής, ὅτι ἐρίοις πάλαι τὰ κῶλα τῆς σφενδόνης συνέπλεον, καὶ ὁ νεύροις ὡς ὕστερον etc. Qui Scholiastes intelligatur, in

- 600 Σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ Θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
 Πείσανδρος δ' ἰδυὺς Μενελάα κυδαλίμοιο
 Ἦε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοςδε,
 Σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ θηϊοτῆτι.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 605 Ἀτρείδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάα κυδαλίμοιο
 Οὔτασεν, ἐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 Ἔσχετο γὰρ σάκος εὐρὺ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 Ἐγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη, καὶ ἐέλπετο νίκην.
 610 Ἀτρείδης δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 Ἄλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
 Ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλαϊνῷ ἀμφὶ πελέκῳ,

600 Funda scilicet, quam ei minister tenebat pastori populorum.

Pisander autem recta in Menelaum gloria-sublimem

Ibat: eum quippe ducebat fatum funestum, mortis ad-finem,

A te, Menelaë, ut-sterneretur in gravi pugna.

Hi ergo quando jam prope erant, inter se concurrentes;

605 Atrides quidem aberravit, ipsique aversa est hasta:

Pisander vero scutum Menelai gloria-sublimis

Percussit, neque penitus potuit æs adigere:

Prohibuit enim scutum latum, fractaque est in extrema-parte

Hasta: hic tamen mente sua gavisus est, et sperabat victoriam.

610 Atrides autem, extracto ense argenteis-clavis-distincto,

Insiliit in Pisandrum; ille autem sub scuto desumpsit pulchram

Securim ex-ære-scite-factam, oleaginum insertum-habentem manubrium,

600 παρὰ] MS. F. A. J. quod non spreverim. 607 διαπερὶ] R. T.

Ibid. ἐλάσαι] F. 609 ἔλπιτο] F. 610 ἐρυσσάμενος] Id. 612 εὐχαλ-
 κον] v. not. Ibid. ἀμφὶ] MS. v. ad 496. 613 ἄμ' ἀλλήλων] MS.

promptu est. De re v. Foës. Œcon. in
 σφινδόνη. Ern.

Ver. 600. ἣν ἄρα] Quam, ut fieri solet.

Ver. 602. τὸν δ' ἄγε μοῖρα] Virgil.

Fata vocant, metasque dati pervenit ad ævi.

Æn. X. 472.

Ver. 605. ἐτράπετ' ἔγχος:] Non, a scu-
 to repulsa est; sed avertit sese, aberravit.
 De primigenio hoc vocis *Mediæ* usu, vide
 supra ad γ'. 141.

Ver. 607. Οὔτασεν,] Vide supra ad ver.
 192. et ad α'. 140.

Ver. 611. καλὴν] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 612. Ἀξίνην — μέτωπον, — λάκε δ'
 ὀπίω] Virgil.

_____ ille securi

Adversi frontem mediam mentumque reducta

Disjicit, et sparso late rigat arma cerebro.

Æn. XII. 306.

Non unus hic rei eventus, sed una fere
 loquendi ratio.

Ibid. Ἀξίνην εὐχαλκον,] Male hic in
 edd. minoribus Clarkianis editur sic, cum
 in prima et majori sit recte εὐχαλκον, sine
 punctis diæreseos. Nam τὸ υ in illa diæ-
 resi apud Homerum semper est longum,

- Μακρῷ, ἐϋξέσω· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 Ἦτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱποδασείης
 615 "Ακρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
 ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὅσέα, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 Πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
 Ἰδνώδη δὲ πεσών· ὁ δὲ λάξ ἐν σήθεσι βαίνων,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριζε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 620 Λεῖψετε δὴν ἔτω γε νέας Δαναῶν ταχυπῶλων,
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς·
 "Αλλης μὲν λῶξης τε καὶ αἴσχεος ἐκ ἐπιδευεῖς,
 "Ἦν ἐμὲ λωθήσασθε, κακαὶ κύνες· ἐδέ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
 625 Ξεινίε· ὅστε ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπὴν.
 Οἳ μιν κεριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ

Longum, bene-politum; uno autem tempore alter alterum assecutus est.
 Utique hic quidem [Pisander] galeæ conum percussit equinis-setis densæ

- 615 Summam sub cristam ipsam: ille vero accedentem, in fronte,
 Naso super extremo; crepueruntque ossa; atque ei oculi
 Ad pedes sanguinolenti humi deciderunt in pulvere:
 Incurvatusque est concidens; ille autem calcem in pectoribus ponens,
 Armaque interfecto-exuit, et glorians verbum dixit;
 620 " Relinquetis ita demum naves Danaorum rei-equestris-peritorum,
 " Trojani fœdifragi, gravis insatiabiles pugnae:
 " Alio quidem flagitioque et probro non carentes estis,
 " Quo me violastis, improbæ canes: neque quidquam animo
 " Jovis altitonantis gravem veriti estis iram,
 625 " Hospitalis; qui aliquando vobis evertet urbem altam.
 " Qui meam quam-virginem-duxi uxorem et opes multas

615 ὑπὸ λόφον] Id. 617 Αἱματοίντε] R. A. 2. 3. J. T. v. not. Ibid.
 κονίῃσι] F. male. 619 οἰχόμενος] A. 2. 3. J. vitiose. 625 πόλιν αὐ-
 τὴν] MS. αἰπὴν] T.

si non natura sua, nam in ἑὺς, breve est, etiam in ἡυγένειος, at ob duplicem, vel literam in pronunciando facile duplicandam, ut ῥ, σ. ἑυχαλκον habent MS. Lips. Ed. Flor. (cujus tamen propter inconstantiam in his punctis, vix ratio habenda.) Ern.

Ver. 613. ἐφίκοντο.] *Al.* ἀφίκοντο.

Ver. 615. ὑπαὶ λόφον] *Al.* ὑπὸ λόφον.

Ver. 617. αἱματόεντα] Ita Barnesius

ex MSS. ex Scholiis, et ex Editt. vett. Quibuscum faciunt MSS. *Harleian.* et *Vatican.* et *Florentin.* a Th. Bentleio collati. Vide supra ad ver. 435. *Al.* αἱματόεντι. *Clark.* Αἱματοίντα habet etiam MS. Lips. cum Fl. A. 1. Ern.

Ibid. ἐν κονίῃσιν] Vide supra ad ver. 508.

Ver. 620. θῆν] *Al.* δῆ.

Ver. 623. κακαὶ κύνες] *Al.* κακοὶ κύνες·

- Μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
 Πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιῆς·
 630 Ἀλλὰ ποδὶ σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
 Ζεῦ πάτερ, ἥτε σέ φασι περὶ Φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 Ἀνδρῶν, ἡδὲ Θεῶν· σέο δ' ἐκ τὰδε πάντα πέλονται·
 Οἷον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὕβριςῃσι
 Τρωσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, ἐδὲ δύνανται
 635 Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοῖ'ε πολέμοιο.
 Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνε, καὶ φιλότητος,
 Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
 Ἡ πολέμε· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
 640 Ὡς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἵματόεντα

" Nulla-injuria lacesiti abduxistis, cum hospitio-accepti-fueratis ab ipsa :

" Nunc vero in naves cupitis pontum-transeuntes,

" Ignem perniciosum jacere, occidereque heroās Achivos :

630 " Sed aliquando coërcebimini, impetuosi licet, a pugna.

" Jupiter pater, sane te aiunt sapientia superare cæteros omnes

" Homines atque deos: a te tamen hæc omnia proficiscuntur :

" Cum ita nempe viris gratificeris injuriosis

" Trojanis, quorum animus semper vi-injusta-gaudens, neque possunt

635 " Pugna satiari omnibus-æque-gravis belli.

" Omnium quidem rerum satietas est, et somni, et amoris,

" Cantusque dulcis, et egregiæ saltationis,

" Quarum rerum quidem quis etiam magis appetit desiderium explere,

" Quam belli: Trojanis vero pugnæ insatiabiles sunt."

640 Sic locutus, arma quidem a corpore sanguinolenta

628 νηυσὶ] MS. bene. 629 ἥρωας δαναῆς] MS. 633 ὕβριςῃσι] MS. non male. 638 ὦν περ] R. τῶν κεν] MS. εἶναι] MS. R. A. 2. J. T. recte. 640 εἴπας] F. A. J. R.

Ut Barnesio videtur, recte. Sed mutato nihil opus. Dictum est enim ad contumeliam. Clark. Contumelia est non in feminino, sed in canis verbo. In animalium nominibus femininum genus prævalet, sine significatione sexus. vid. ipsum Clarkium ad β'. 482. ubi Barnesium recte reprehendit, quod βέεσσι ἀγρομήνοισι dederat, pro ἀγρομήνοισι. Ern.

Ver. 625. ὅστι] Qui videlicet.

Ver. 628. Νῦν αὖτ'] Nunc hunc gratiam rependentes.

Ver. 629. κτεῖναι δ'] Barnesius-ex conjectura, κτεῖναι δ'. Quam et præstabiliorrem appellat Lectionem. Sed κτεῖναι δι, perinde est.

Ver. 637. ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,] Lucian. de Salt. c. 23. ad defendendam saltationem hoc loco utitur, quo solam saltationem ἀμύμονα vocarit, i. e. reprehensionis

- Συλήσας, ἐτάροισι δίδε Μενέλαος ἀμύμων·
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμενέος βασιλῆος
 Ἀρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίζων
 645 Ἐς Τροίην, ἃδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
 Ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος ἔτασε δεξιῇ
 Ἐγγύθεν, ἃδὲ διὰ πρὸς δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
 Πάντοσε παπταίνων, μήτις χροά χαλκῷ ἐπαύρη.
 650 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκῆρ' οἷσόν·
 Καί ῥ' ἔβαλε γλατὸν κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ οἷσος
 Ἀντικρὺ κατὰ κύσιν ὑπ' ὀσέον ἐξεπέρρησεν.
 Ἐζόμενος δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ

Detracta, sociis dedit Menelaus insignis:

Ipse vero iterum reversus primis-pugnatoribus immistus est.

Tunc ei filius insiliit Pylæmenis regis

Harpalion, qui quidem patrem dilectum secutus erat, ut pugnaret

645 Ad Trojam; sed non rediit in patriam terram:

Qui tunc quidem Atridæ medium scutum feriit hasta

Cominus, neque penitus potuit æs adigere:

Retro igitur sociorum in agmen cessit, mortem evitans;

Quoquoque circumspiciens, ne quis sibi corpus ære attingeret.

650 Meriones autem in abeuntem misit æratam sagittam;

Et percussit clunem ad dextrum: at sagitta

E-regione juxta vesicam sub osse penetravit.

Subsiciens igitur ibidem, carorum inter manus sociorum,

Animam efflans, tanquam vermis, super terra

644 ὅς ῥα] F. A. 1. R. Ibid. ἔσπιτο] MS. Ibid. πτολεμίζων] MS. F.

A. 1. R. nempe ultima in ἔπειτο etiam sic longa esse potest. 647 δια-
πρὸ] R. ut 607.

expertem. Ἀμύμων est h. l. *concinna, venusta, pulchra*, ut cum de mulieribus dicitur. *Ern.*

Ver. 638. τῶν] *Al.* ὧν.

Ver. 639. μάχης ἀκόρητοι] *Virgil.*

Bellum importunum, cives, cum —

Invictisque viris gerimus; quos nulla fatigant

Prælia, nec victi possunt abstinere ferro.

Æn. XI. 305.

Ver. 642. Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις] *Cod. Th. Benteleio* collatus, Αὐτὸς δ' ἐξαῦτις.

Ver. 644. πτολεμίζων] *πτολεμίζων. Ibid. Clark.* Sic et MS. Lips. ubi Gloss. ad scribit *δωρικῶς. γρ. πτολεμίζειν. Ern.*

Ver. 646. οὔτως] *Vide supra ad ver. 192. et ad α'. 140.*

Ver. 649. χαλκῷ] MS. a *Th. Benteleio* collatus, χαλκός.

- 655 Κεῖτο ταδεῖς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
 Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον πρὸτ' Ἴλιον ἱρὴν
 Ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·
 Ποινὴ δ' ἔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνεῖωτος.
- 660 Τῷ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώδη·
 Ξεῖνος γάρ οἱ ἦν, πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.
 Τῷ ὅγε χωόμενος προΐει χαλκῆρέ' οἷσόν·
 Ἦν δέ τις Εὐχύνωρ, Πολυῖδ᾽ μάντιος υἱὸς,
 Ἀφνειὸς τ', ἀγαθὸς τε, Κορινθίῳ οἰκίᾳ ναίων,
- 665 "Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοήν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·
 Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυῖδος,
 Νέσσω ὑπ' ἀργαλὴ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
 Ἦ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρῶεσσι δαμῆναι·

655 Jacebat extensus; sanguis autem niger effluebat, rigabatque terram.
 Atque hunc quidem Paphlagonες magnanimi circum-occupabantur;
 In currum vero collocatum ducebant ad Ilium sacram
 Dolentes; interque ipsos pater ibat, lachrymas fundens:
 Ultio autem nulla filii contigit mortui.

660 Ob hunc autem Paris valde animo interfectum iratus est;
 Hospes enim ei erat, multos inter Paphlagonas.
 Propter hunc igitur is iratus emisit æratam sagittam:
 Erat autem quidam Euchenor, Polyidi vatis filius,
 Divesque, fortisque, Corinthi domos habitans,

665 Qui plane admonitus de fato suo exitiali, navi tamen vectus-venit:
 Sæpe enim ei dixerat senex bonus [vel peritus] Polyidus,
 Eum morbo gravi interituum suis in ædibus,
 Aut inter Achivorum naves a Trojanis domitum-iri:

659 Πνοιή] MS. vitiose. Gloss. ἀντίκτισις. Ibid. ἐγίγνετο] R. 661 παλίσσι]
 MS. bene.

Ver. 652. Ἀντικρὺ] Qua ratione, ἀντι-
 κρὺ, hic ultimam producat; item, γὰρ, ver.
 661. et 666. et ἀπὸ, ver. 672. et Διί, ver.
 674. vide supra ad α'. 51.

Ver. 658. μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε,] Pylæ-
 menes hic, Harpalionis pater, alius est ab
 illo, qui supra occisus narratur, ε'. 576.
 ὁ μῶνυμος τέτω, ut ait Eustathius. Non
 enim temere ac fortuito, negligenterque

scripsit *Homerus*; nec heroïum nomina
 necesque confinxit, sed ex historia memo-
 ravit: Vide supra ad β'. 494. Quominus
 duo fuerint *Pylæmenes*, *Paphlagonum* Du-
 ces; nihil sane impedit. Utrumne alter
Harpalionis pater, avus fuerit alter, uti
 conjecit *Barnesius*; incertum. Qui *Har-
 palionis* patrem prius occisum existimant.
 legendum hoc in loco volunt, — μετὰ δ'

- Τῷ ῥ' ἄμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
 670 Νῆσόν τε συγερῆν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 "Ὀιχετ' ἀπὸ μελέων· συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 "Ὡς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰδομένοιο.
 "Ἐκτωρ δ' ἐκ ἐπέπυσο Διὶ φίλος, ἐδὲ τι ἤδη,
 675 "Ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
 Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 "Ἐπλετο· τοῖος γὰρ γαίηοχος Ἐννοσίγαιος
 "Ὀτρυν Ἀργεῖες, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 'Αλλ' ἔχεν, ἥ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
 680 'Ρηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς εἴχας ἀσπίσων·
 "Ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάε,
 Θῖν' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε

Ideo simul gravemque mulctam [*contumeliam*] evitabat Achivorum,

670 Morbumque tetrum, ut ne pateretur dolores animo:

Hunc percussit *Paris* sub maxilla et aure: protinus autem animus
 Abiit a membris, horrendaque ipsum caligo occupavit.

Sic hi quidem pugnabant, instar ignis ardentis.

Hector autem non audierat Jovi dilectus, neque quid norat,

675 Quod sibi navium ad sinistram cædebantur

Copiæ ab Argivis: propemodum autem etiam victoria Achivorum

Erat; talis enim Neptunus terram-quatiens

Impellebat Argivos, insuperque et robore ipse auxiliabatur:

Sed perstabat *Hector*, ubi primum portas et murum insilierat,

680 Perruptis Danaorum densis ordinibus scutatorum;

Ubi erant Ajacisque naves et Protesilai,

Littus ad maris cani subductæ; ac supra

668 Νηυσὶ] R. 669 τῷ ῥ' ἄμ' ἀργ.] MS. 670 πάθῃ] MS. 672 συγερὸς
 ἄρα] T. 678 ἄμυνε] F. male. 680 πυκινὰς] MS.

οὐ σφι πατήρ κίε. Sed sine Codicibus
 nihil mutandum. Nec tam venuste, si
 ita legas, cohærebit id quod sequitur, Ποιῶν
 ὃ ἥ τις παιδὸς —.

Ver. 659. *τεθνεῶτος.*] Vide supra ad
 ver. 46.

Ver. 665. "Ὡς ῥ' εἷ εἰδὼς κῆρ' ἔλθῃν.] Οὐχ
 ὅμοιος τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ Εὐχύνωρ, εἴγε καὶ αὐτὸς,
 εἰδὼς ὡς θανέεται, ἤλθῃν εἰς Τροίαν· Ἐκείνῳ
 μὲν γὰρ μὴ ἐλθόντι, ζῆν ἦν ἐπὶ μακρόν. Εὐ-

χύνωρ δὲ, τὰ τῷ θανάτῳ ἄφικτα, καὶ οἶκοι
 ἔμεινεν. *Eustath.*

Ver. 670. *πάθοι.*] *Al.* πάθῃ.

Ver. 672. *ἄρα.*] Porro; proinde; erinde;
 ut solitum est.

Ver. 673. *δέμας πυρὸς.*] Διὰ τὸ θερμὸν,
 καὶ σύντονον, καὶ εὐκίνητον τῶν μαχομένων.
Schol. inedita a Th. Bentleio communi-
cata.

Ver. 675. "Ὅτι.] Vide supra ad α'. 537.

- Τεῖχος ἐδῆδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλισα
 Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχῃ αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι·
 685 Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες,
 Λοκροὶ, καὶ Φθῖοι, καὶ Φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ,
 Σπερδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον· ἐδ' ἐδύναντο
 ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἑκτορα δῖον.
 Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 690 Ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο,
 Φεΐδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε.
 Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης,
 (ἦτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος Δείοιο
 695 Ἦσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἀπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς,

Murus ædificatus erat humillimus, ubi maxime

Acerrimi erant in pugna ipsique viri et equi :

- 685 Illic autem Bæoti, et Iaones longis-vestibus-induti,
 Locri, et Phthii, et illustres Epeï,

Acriter irruentem, a-navibus arcebant; neque tamen poterant

Repellere a se flammæ similem Hectorem nobilem.

Atque Atheniensium quidem selecti-stabant-prima-in-acie; iis autem

- 690 Præerat filius Petei, Menestheus; unaque sequebantur
 Phidasque, Stichiusque, Biasque fortis: at Epeïs præerat
 Phylidesque Meges, Amphionque, Draciusque.
 Ante Phthios autem, Medouque, bellicosusque Podarces,
 (Ac quidem nothus filius Oilei divini

- 695 Erat Medon, Ajacis frater; et habitabat

In Phylace, terra procul a patria, viro interfecto,

687 Οὐδὲ δύναντο] MS. contra est 552. 690 ἄμα ἔποντο] F. A. J. R. 692

φυλείδης τε, Μέγης τ'] T. .

Ver. 676. τάχα δ' ἄν] Εἰ μὴ ἐμειμαθή-
 κω· Nisi tandem admonitus fuisset Hector;
 ver. 725. infra. Schol. inedita Codicis
 Harleiani.

Ver. 678. ὦσιν — σθίνει αὐτὸς ἄμυν-
 νει] Nempe Mare eos cohibuit, ne fu-
 gerent; ipsaque necessitas fortitudinem
 inspiravit.

Ver. 682. εἰρυνίαι·] Ab εἰρύομαι. Quæ
 enim sunt ex verbis in υμαι desinentibus,
 ea omnia istud ὅ ubique corripuit.

Ver. 685. Ἰάονες] Quod hic Scholion
 de discrimine Ionum et Iaonum habet MS.
 Voss. prolutum ab Cel. Valken. Animadv.
 ad Ammon. p. 245. totidem verbis est in
 Schol. MS. Lips. Ern.

Ver. 686. Φθῖοι,} Φθιώται μὲν, οἱ ὑπ'
 Ἀχιλλεῖ· φθῖοι δὲ οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ, καὶ
 Φιλοκτήτῃ. Eustath.

Ver. 688. εἴκελον] Vide supra ad ver. 53.

Ver. 689. προλελεγμένοι·] Ἐπιλέγδην προ-
 σταγμῖνοι, ὡς πρωτοστάται. Eustath.

- Γνωτὸν μητρειῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλέυς·
 Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο παῖς τῷ Φυλακίδαο·)
 Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων Δωρηχθέντες,
 700 Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
 Αἴας δ' ἐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός,
 "Ἰσατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίη, ἐδ' ἠβαιόν·
 Ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
 Ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 705 Πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρῶς·
 Τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὐξοον ἀμφὶς ἔεργει
 Ἰεμένω κατὰ ὦλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀέρεης·
 Ὡς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔσασαν ἀλλήλοισιν.

Fratre novercæ Eriopidis, quam habebat Oïleus:

At Podarces, Iphicli filius Phylacidæ erat:)

Hi quidem ante Phthios magnanimos armati,

700 Naves defendentes, una-cum Bæotis pugnabant.

Ajax verò haud omnino, Oïlei velox filius,

Absistebat ab Ajace Telamonio, ne paululum quidem;

Sed sicut in novali duo-boves nigri compactile aratrum,

Parem animum habentes, trahunt; circaque ipsorum

705 Ima cornua multus erumpit sudor;

Atque hos quidem jugum solum politum distinet,

Vadentes per sulcum, proscinditque fundum terræ:

Sic isti [*Ajaces*] conjuncti prope-admodum stabant inter se.

702 Ἡδ' ἠβ.] A. 2. 5. J. vitiose. 703 πηκτὸν ἄροτρον] F. R. A. 2. 5. J. 705

πρυμνοῖσιν] MS. recte. 707 ἰεμένω] A. T. 708 παρ βεβαῶτε] R. Ibid.

ἔσασαν] F. J. 715 Σφ.] Edd. omnes, recte.

Ver. 692. Φυλείδης τε Μίγης,] *Al.* Φυλείδης τε Μίγης τε. Male. Ut recte annotavit *Barnesius*. Erat enim *Meges*, *Phylei* filius; ὁ. 528. 553.

Ver. 693. μινεπτόλιμός τε Ποδάρκης,] *Al.* Μινεπτόλιμός τε ποδάρκης. Male. Nam, ut recte annotavit *Barnesius*, Homero et alibi memoratur Ποδάρκης, non item Μινεπτόλιμος.

Ver. 702. "Ἰσατ' ἀπ' Ἀφίσατο.

Ver. 705. Ἐοι οἶνοσι] *Par* nigrorum tau-
 rorum, potius quam boum vertendum esse,
 bene monet Cl. Riccius Diss. Homer.
 T. I. p. 112. *Ern.*

Ver. 704. ἄρα] *Ut* fieri solet. —

Ver. 707. τέμνει δέ τε τέλσον ἀέρεης]
 Non de nihilo est, quod codices, in hoc

vocabulo "τέμνει," mendosos esse suspice-
 tur *Barnesius*. Non quod "*Jugum sulcos*
 "*non findere solet;*" Nam et *Aratorem*,
 et *Boves*, et *Jugum* utique, trahendo ara-
 trum, terram secare dixeris, non inepte:
 sed quod vox τέμνει, et quæ ejusmodi
 sunt, in Poëmæte epico, (ubi oratio gran-
 dis plerumque et sublimis esse debet, atque
 a sermone vulgari quam maxime distare,) *rarissime* corripiantur; quodque *Eusta-
 thius*, (qui, ad *S.* 87. *Homerum* non τέμ-
 νειν, sed σάμνειν, semper scripsisse docet,) hoc in loco, licet totam similitudinem mi-
 nutatim et per verba singula expendat, de
 hoc tamen vocabulo ne γὰρ quidem. Non
 tamen ideo sequendus *Barnesius*, qui nul-
 lis allatis Codicibus, nec ulla satis idonea

- Ἄλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
 710 Λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἳ σάκος ἐξεδέχοντο,
 Ὅπως μὲν κάματός τε καὶ ἰδρὼς γέναθ' ἴκοιτο·
 Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 Οὐ γάρ σφιν σαδὴ ὑσμίνη μίμνε φίλον κῆρ·
 Οὐ γάρ ἔχον κόρυθας χαλκῆρεας ἵπποδασείας
 715 Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλας καὶ μείλινα δῆρα·
 Ἄλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἑυστρόφῳ οἷς ἀάτω
 Ἴλιον εἰς ἄμ' ἔποντο, πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
 Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 Δὴ ῥα τόδ' οἳ μὲν πρόσθε, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
 720 Μάργαντο Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυσῇ·

Sed Telamonium quidem multique et strenui

- 710 Viri sequebantur socii, qui ei scutum vicibus excipiebant,
 Quando ipsi defatigatioque et sudor genua occupasset:
 At non Oiliadem magnanimum Locri sequebantur:
 Non enim ipsis in stataria pugna constabat suus animus;
 Non enim habebant galeas æreas equinis-setis-densas,
 715 Neque habebant clypeos pulchre-orbiculatos, et fraxineas hastas;
 Sed arcubus et scite-torta ovīs lana,
 Ad Ilium simul secuti sunt, freti; quibus deinceps
 Crebro jacentes, Trojanorum rumpebant phalanges.
 At tunc illi [Ajaces] quidem ante, cum armis vario-artificio-factis,
 720 Pugnabant contra Trojanosque et Hectorem ære armatum:

717 οἷσιν μάλας] R. A. 1. male. 720 μάργαντο Τρωσὶ] MS. illud vitiose,
 hoc recte. 721 ὀπισθε] F. A. 1. 724 ποτὶ] F.

ratione, de suo edidit, τάμον δὲ τε τέλσον
 ἀρόρης. Nec audiendus Scholiastes, qui
 istud "τίμνει" inficere admodum exponit,
 τίμνεται. Codex Harleianus, a Th. Bent-
 leio collatus, habet τιμνῇ et Scholia ibidem
 inedita, τὸ ἄροτρον τὴν ἐπιφάνειαν. Clark.
 Schol. MS. Lips. ἢ τίμνεται, ἢ τίμνει τὸ
 ἄροτρον. Jortinus V. C. legi volebat ταμόντες
 δέ. v. Journal Britann. T. V. p. 459. quod
 non procul a Barnesii conjectura, nec de-
 terius. Ern.

Ibid. ἀρόρης.] Vide supra ad ζ. 142.

Ver. 708. παρβιβῶντι] Vide supra ad
 ver. 46.

Ibid. ἔσασαν] Vide supra ad μ'. 55.

VOL. II.

Cod. a Th. Bentleio collatus, habet πὰρ
 βιβῶντι παρίσταναν ἀλλήλοισι.

Ver. 710. ἔταροι.] Al. ἐτάρων.

Ver. 713. Οὐ γάρ σφιν σαδὴ ὑσμίνη μίμνε
 φίλον κῆρ] Apud Strabonem. lib. X. p. 689.

Al. 449. Οὐ γάρ σφιν σαδὴς ὑσμίνης ἔργα
 μέμνην. Cod. Harleian. Οὐδ' ἄρ σφιν.

Ver. 716. Ἄλλ' ἄρα] Sed, quod inermium
 erat, et statariæ pugnae imperitorum.

Ibid. ἑυστρόφῳ οἷς ἀάτω] Funda. Ut
 supra, ver. 599. ἑυστρόφῳ οἷς ἀάτω, Σφιν-
 δόση.

Ver. 717. οἷσιν ἔπιτα] Al. οἷσι μάλας.

Ver. 719. Δὴ ῥα τόδ' οἳ μὲν] At tunc qui-
 dem, juxta istam consuetudinem.

H

- Οἱ δ' ὅπιθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· ἐδέ τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἷοί.
 "Ενθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν,
 725 Εἰ μὴ Πελυδάμας Θρᾷσὺν ἔκτορα εἶπε παρασᾶς·
 "Ἐκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρήτοισι πιθέσθαι.
 Οὐνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
 Τ' ἔνεκα καὶ βελῇ ἐδέλεις περὶ ἰδμεναι ἄλλων;
 'Αλλ' ἔπως ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι·
 730 "Ἀλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα·
 "Ἀλλω δ' ὄρχησύν, ἐτέρω κίθαριν καὶ αὐοιδήν·

Hi autem [*Locri*] a tergo jacentes, latebant: neque omnino pugnae
 Trojani amplius recordabantur; conturbabant enim eos sagittae.
 Tum sane magna-clade-accepta, a navibus et tentoriis
 Trojani recessissent ad Ilium ventosam;

- 725 Nisi Polydamas audacem Hectorem allocutus esset adstans;
 "Hector, a te impetrare-nescis, ut *aliorum* monitis obsequaris.
 "Quoniam tibi excellenter dedit Deus bellica opera,
 "Ideo et consilio vis peritus esse supra cæteros?
 "At nequaquam simul omnia poteris ipse-solus consequi:
 730 "Alii enim tribuit Deus bellica opera;
 "Alii autem artem-saltandi, alii citharam et cantum;

730 γὰρ] abest MS. 734 πολίτῃς] MS. F. A. 1. R. cui vulgatum non
 prætulerim.

Ver. 721. οὐδέ τι] *Al.* ὅδ' ἔτι.

Ver. 722. συνεκλόνεον γὰρ οἷοί.] Scho-
 liasti, συνεκλονέοντο, συνισταράσσοντο. Ut a-
 deo legisse videatur, συνεκλονέοντο γ' οἷοίς.

Ver. 728. περιἰδμεναι] Vel, περὶ ἰδμεναι.
Al. περιέμμεναι. Quam Lectionem et
 præfert Henric. Stephanus, propter id
 quod supra legitur, α'. 285. Οἱ περὶ μὲν
 βελῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἔς ἐς μάχισθαι.

Ver. 729. οὐπως ἅμα πάντα —. "Ἀλλω
 μὲν γὰρ ἔδωκε θεός]

— οὐ πάντισσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν

"Ἀνδράσιν, ὅτε φύν, ἢ τ' ἄρ' ὀφείας, ἢ τ' ἀγορεῦν.

"Ἄλλος μὲν γὰρ

— ἀσφαλῶς ἀγορεύει. —

"Ἄλλος δ' αὖ εἶδος —. *Odyss.* β'. 167.

"Ἄλλ' ὃ γὰρ αὐτὸς πᾶν' ἐπίσασθαι βροτῶν

Πίφκειν, ἄλλω δ' ἄλλο πρέσβυται γίγας·

Σὲ μὲν μάχισθαι, τὸς δὲ βελείν καλῶς.

Eurip. *Rhes.* 106.

— non omnia possumus omnes. —

Virg. Eclog. VIII. 63.

Clark. Ex hoc loco etiam petiitum est il-
 lud Maharbalis ad Hannibalem, ap. *Li-
 vium* XXII. 51. Non omnia, nimirum,
 eidem Dii dedere. Vincere scis Hannibal,
 victoria uli nescis. *Ern.*

Ver. 731. "Ἀλλω δ' ὄρχησύν, ἐτέρω κίθα-
 ριν καὶ αὐοιδήν.] Apud *Lucianum* περὶ ὀρχή-
 σιας, c. 23.

"Ἀλλω δ' ὄρχησύντε καὶ ἱμερεύσαν αὐοιδήν.

Cæterum nonnulli totum hunc versiculum
 suppositum existimant. Δῆλον δὲ, ὡς ἀχρε-
 οῖ τὸ ἔπος τῆς τὴν Ὀμηρικῇ ἐννοίαν ἥς ὁ σκο-
 πὸς εἰς καὶ μόνος, Ἀνδρίαν συγκοῖναι Φρονήσει.
Eustath. Clark. De sanitate lectionis a-
 pud *Lucianum* vid. ibi Interpretēs, qui
 docent, alteram partem versus ex alio loco
Odysseæ sumtam ab scriptore memoriter

- "Αλλῶ δ' ἐν σήθεσσι τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 Ἑσθλὸν, τῷ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
 735 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 Πάντη γάρ σε πέρι σέφανος πολέμοιο δέδχε·
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
 Οἱ μὲν ἀφεσῶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
 Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ ἡῆας.
 740 Ἄλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
 Ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βελήν·
 Ἥ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,

" Alii vero in pectoribus posuit mentem late-sonans Jupiter
 " Prudentem; cujus quidem, multi fructum-percipiunt homines;
 " Quin et urbes servat; præcipue autem ipse, qui habet, ejus utilitatem novit.
 735 " Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum.
 " Undique enim te circum, corona belli flagrat:
 " Trojani autem magnanimi, postquam trans murum iverunt,
 " Alii quidem subducunt-se cum armis, alii vero præliantur
 " Pauciores contra-plures, dissipati circa-nares.
 740 " Quin tu, retrocedens voca huc omnes proceres:
 " Deinde vero de summa-rerum inire-poterimus consilium:
 " Utrumne in naves multa-transtra-habentes irruamus,

737 Τρῶες δὴ] R. T. 738 ἀφεσῶσι] MS. F. bene. 740 ἀναχασσάμενος]
 MS.

versus proferente. Crisis Eustathii ducta
 rursus e Scholiaste Lips. qui addit. Πι-
 θανὸν δὲ τὸ μὲν ἐκείναι ἐν πρώτῳ· δεύτερον δὲ τὸ
 ἴδιον πλεονέκτημα. Itaque, ut ille putabat,
 non ad Deum auctorem referendum. Ern.

Ver. 732. τίθει] Al. τίθει.

Ibid. εὐρύοπα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 734. πόλεις] Al. πολεῖς, multos.
 Clark. Vid. Var. Lect.

Ibid. μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.] Domi-
 na Dacier vocem αὐτὸς, ad ipsum Jovem
 refert. Rectius, ut opinor, Eustathius:
 Τῆς μὲν (Ἀνδρίας,) τὸ σιμὸν ἰχθύος ἄλλως
 ἐν τῷ σώζοντι ἔτερε, — τῆς δὲ Νοήσιως, καὶ
 μή τις ἐχθρὸς σώζειν, ὅμως ἔπειτα αὐτὰρ κω-
 ῖς ἰχθύος, διὰ τὸ αὐτῆς γνωσικόν.

Ver. 735. ἄριστα.] Al. ἄριστον.

Ver. 736. δίδχε:] Flagrat; non, flagra-
 bat. Nam præteritum istud (quod appel-
 lant Grammatici) perfectum, semper indi-

cat præsens tempus rei perfectæ: Ideoque
 a Græcis apte appellatur παρακείμενος·
 quia Tempori isti, quo aliquid rerum fiat,
 adjacet nimirum Tempus quo id factum
 demum sit. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 737. Τρῶες δὴ] Al. Τρῶες δὴ. Sed
 nihil opus. Vide ad α'. 51.

Ver. 741. Ἐνθεν δ' ἂν] Ἐνθεν δ' αὖ, MS.
 a Th. Benileio collatus.

Ver. 745. μὴ τὸ χθιζὸν ἀποτήσωνται
 Ἀχαιοὶ Κρήϊοι,] Vulgati habent ἀποτίσων-
 ται. Sed Barnesius ex Eustathio edidit,
 ἀποτήσωνται ejusque rei rationem ita
 reddit. " Editiones Basileensis et Roma-
 " na Eustathii, τὸ ἀποτίσωνται aperte
 " præferunt, in Textu pariter et in παρ-
 " ἑκβολαῖς. Eustathius, fol. 937. lin. 16.
 " et fol. 938. lin. 48. Τὸ δὲ, ἀποτήσωνται
 " τὸ χθιζὸν χρεῖος τινὲς μὲν γράφουσιν ἀπο-
 " τίσωνται· ἐκ ἀρίσκειναι δὲ οἱ σοφοί, ἀλλὰ

- Αἴ'κ' ἐδέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἥ κεν ἔπειτα
 Πὰρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἦ γὰρ ἔγωγε
 745 Δεῖδω, μὴ τὸ χθίζον ἀποσῇσονται Ἀχαιοὶ
 Χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
 Μίμνει, ὃν ἐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι οἶω.
 "Ὡς φάτο Πελυδάμας· ἄδε δ' Ἑκτορι μῦθος ἀπή-
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε, [μῶν·
 750 Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Πελυδάμα, σὺ μὲν αὐτῷ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
 Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·

" Si quidem velit Deus largiri victoriam; an vero jam deinceps

" A navibus abeamus illæsi: Certe enim equidem

745 " Timeo, ne hesternum rependant Achivi

" Debitum: quoniam apud naves vir insatiabilis pugnæ

" Manet, quem non amplius omnino a pugna cessaturum puto."

Sic dixit Polydamas: Placuit autem Hectori consilium tutum:

Continuo igitur e curribus cum armis desiliit in terram,

750 Et eum edita-voce verbis velocibus allocutus est;

" Polydama, tu quidem hic retine omnes fortissimos:

" At ego illuc ibo, et occurram prælio:

745 ἢ μὲν] A. 5. 745 ἀποτίσονται] MS. edd. vett. præter R, vid. not.

" θέλουσιν εἶναι ἀποσῇσονται, ἀντὶ τῷ ἀπο-
 " σαδμήσωσιν, ἤγουν σαδμῶ ἀποδώσουσιν ἢ λή-
 " ψονται. Eandem lectionem τῷ ἀποσῇσων-
 " ται repetit, fol. 950. lin. 18. Ita Iliad.
 " χ'. 550. Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες ἄποινα.
 " Ita ω. 252. Χρυσὺ δὲ σῆσας ἔφθρεν δίκαια
 " πάντα τάλαντα. Ubi Eustathius, fol.
 " 1479. lin. 29. Τὸ δὲ σῆσας, ἀντὶ τῷ σαδ-
 " μήσας, ὡς πρὸς ἀπρίβειαν, ἵνα μὴ ψύσεται
 " τὸν σαδμὸν τυγχὼν ἐρωτηθεῖς. Ἐκ τούτου
 " δὲ, καὶ πρὸς τούτων, τὸ χθίζον ἀποσῇσονται
 " χρεῖος, ὡς προσημνιεύεται· Καὶ, μετασῆσαι,
 " ἐν Ὀδυσσεΐᾳ, τὸ μεταλλάττειν εἴηται μετα-
 " φορικῶς. Odys. δ'. 612. Hesihius, Ἀ-
 " ποσῇσονται, ἀποκομίσονται· σαδμῶ γὰρ ἀ-
 " πιδίδουσαν. — Harpocration, Ἀποσησάμι-
 " νον, ἀντὶ τῷ, πρὸς σαδμὸν παραλαβόντα.
 " Δημοσθένους. Idem fere Brev. Scholia,
 " [ἄσπερ σαδμῶ διδανικότες.] Et Etymolog.
 " magn. voce Στατήρ. — τὸ γὰρ ἀποσῇσων-
 " ται, ἀντὶ τῷ ἀπολάβωσιν." His adde
 " Porphyrium. Ζητήμ. Ὅμηρικ. 25. Κέ-
 " χρηται τῇ ἀπὸ τῶν σαδμῶν διαμειτρήσει, καὶ

ἐπὶ τῷ, " Δεῖδω μὴ τὸ χθίζον ἀποτίσονται
 " [ita Editi, sed necesse est scripserit
 " Porphyrius ἀποσῇσονται] Ἀχαιοὶ χρεῖ-
 " ος.—" — ὡς ἐν ζυγῷ ἴσον σῆσαντες, καὶ ἀπο-
 " μετρέμενοι ὄφλημα, — σῆσαντες τὸ χρεῖος.
 " Porro, medio in vocabulo ἀποτίσονται, non
 " recte producitur istud ὁ. Denique licet
 " eandem in sententia vim habeat horum
 " vocabulorum utrumque; tamen facilius
 " creditur est, verbum usitatius ἀποτίσονται,
 " ex inusitatiori ἀποσῇσονται ortum esse,
 " quam e contrario ex usitatori inusitatius.
 " Veruntamen judicet Lector eruditus. Clark.
 " Etiam Schol. Lips. ἀποτισσ. interpretatur
 " σαδμῶ ἀποδώσουσι. Cæterum ἀποσῇσονται
 " reponendum esse, dudum ante Barnesium
 " censuerat Salmas. de Usur. p. 579. ubi et
 " de verbo agit. Eadem lectio est clare in
 " optimo Cod. Voss. qui est nunc in Bibl.
 " Lugd. Batava, teste Cel. Valkenar. Ani-
 " madv. ad Ammon. p. 259. ubi Scholion
 " quod ex eodem MS. profertur, totidem
 " verbis est in MS. Lips. Probat eam lectio-

- Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
 Ἦ ῥα, καὶ ἄρμῆδῃ, ὅρῃ νιφόεντι ἑοικῶς,
 755 Κεκληγῶς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ', ἥδ' ἐπικέκρων.
 Οἱ δ' ἐς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πελυδάμαντα
 Πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἑκτορος ἔκλυον αὐδὴν.
 Αὐτὰρ ὁ Διήφοβόν τε, βίην δ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἀσιον Ὑρτάκῃ υἱόν,
 760 Φοῖτα ἀνὰ προμάχῃς διζήμενος, εἴ περ ἐφύροι·
 Τῆς δ' εὖρ' ἐκέτι ἀμπαν ἀπήμονας, εἰδ' ἀνολέθρας·
 Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,

"Protinus autem revertar, postquam diligenter illis mandata-dedero."

Dixit, et impetu-facto-abiiit, monti nivoso similis,

- 755 Inclamans, perque Trojanos volabat, et per socios.

Hi autem ad Panthoïdem fortitudinis-amantem Polydamanta

Omnes ocyus-accurrebant, simulac Hectoris audierunt vocem.

At Hector Deiphobumque, vimque Heleni regis,

Asiademque Adamanta, et Asium Hyrtaci filium,

- 760 Itabat per primos-pugnatores quærens, sicubi invenire-posset.

Hos autem invenit non jam prorsus illæsos, neque inextinctos:

Sed hi quidem jam, navium ad puppes Achivorum,

756 Καὶ ἀγαπ.] MS. vitiose. 757 ἐπεσσεύοντο] Id.

nem etiam Cel. *Alberti* ad *Hesych.* in ἀπο-
 γήσωνται, ubi v. Intt. et ipsum. Unus
 scrupulus restat, quod ex analogia græcæ
 linguæ, quam tam diligenter sequitur *Ho-*
merus, dicendum erat ἀποστήσασσι, cum ἀ-
 ποστήσασθαι sit recipere debitum, non re-
 pendere. Si ἀποτίσωνται est ab *Homero*,
 ultima in ἀπὸ consideranda erit ut in cæ-
 sura, ut δ'. 31. ἀπολήξῃς, ubi v. aut τὸ τ
 duplicandum pronunciando. *Ern.*

Ver. 746. παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος] Vide
 supra ad ver. 324.

Ver. 748. ἄδῃ] *Al.* ἄδῃ. Sed hoc, levi-
 culum.

Ver. 749. ἱξ' ὀχέων] Sunt qui Poëtam
 hic reprehendant, tanquam oblitum man-
 datorum, quæ supra memoraverat, μ'. 81
 —85. Sed facile intelligi potest, *Hecto-*
ris currum, post effractas fores, exupera-
 tumque murum atque vallum, cum inter-
 jecto aliquo intervallo ita secutum, ut ta-
 men plerumque staret ὀπισθε μάχῃς ἢ δὲ
 πολέμοιο, ῥ'. 430. Reliqui certe currus,
 extra murum atque vallum usque perma-
 nebant (δ'. 3.) Ut recte annotavit *Popius*.

Ibid. ἄλτο χαμῶζει,] *Vid.* supra ad γ'. 29.

Ver. 754. ὅρῃ νιφόεντι] *Virgil.*

— Tanaimque nivalem. *Georgic.* IV. 517.

Similitudo hic desumpta, partim ex cor-
 poris proceritate et robore, partim ex ga-
 leæ splendore, et altitudine cristæ. Cæ-
 terum, qua ratione ὅρῃ hic ultimam produ-
 cat; item Ἀλίζανδρον, ver. 766. vide supra
 ad α'. 51. Denique, qua analogia vox νι-
 φόεντι, quæ primam corripit, deducta sit
 ex νίφει, quæ primam producit; vide su-
 pra ad α'. 338. et ad μ'. 280.

Ver. 757. αὐδὴν.] *Al.* αὐδῆς.

Ver. 758. (et infra, ver. 770.) Βίην δ'
 Ἑλένοιο] Simili plane loquendi ratione, ac,
 in linguis recentioribus, regia majestas ip-
 se scilicet Rex est, et divinitas ipse Deus.

Ver. 759. Ἀδάμαντα,] Vide supra ad
 ver. 560.

Ver. 761. οὐδ' ἀνολέθρας] Ἡ ἀπόφασις
 τῇ καταφάσει ποτὲ τὸ μὲν ἴσον δύναται, ποτὲ
 δὲ τὸ πλεόν. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινό-
 τητος, c. 57. Vide supra ad α'. 330.

Ver. 766. Ἑλένης πόσιν ἡνέμοιο,] Vide
 supra ad η'. 355.

- Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
 Οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, ἐτάμενοί τε.
 765 Τὸν δὲ τάχ' εὔρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυόεσσης
 Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠυκόμοιο,
 Θαρσύνονθ' ἐτάρξας, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 Ἀγχι δ' ἰσάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
 Δύσπαρι, εἶδος ἄρισε, γυναιμανές, ἡπεροπευτὰ,
 770 Πῆ τοι Διήφοβός τε, βίη δ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἡδ' Ἀσίου Ὑρτάκῃ υἱός;
 Πῆ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὥλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος αἰπεινὴ· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὀλεθρος.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 775 Ἔκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι,

Sub manibus Argivorum jacebant animabus deperditis:

Alii autem in muro erant eminus cominusque vulnerati.

- 765 Verum statim invenit pugnae ad sinistram lachrymosae
 Nobilem Alexandrum, Helenae maritum pulchræ-comas,
 Animos-addentem sociis, et incitantem ad pugnam:
 Prope autem stans, *eum* allocutus est probrosi verbis;

“ Infauste-Pari, forma præstantissime, mulierose, deceptor,

- 770 “ Ubi tibi Deiphobusque, visque Heleni regis,

“ Asiadesque Adamas, atque Asius Hyrtaci filius?

“ Ubi vero et Othryoneus? nunc periit tota a culmine

“ Ilios alta; nunc te certa manet gravis perniciēs.”

Illum autem vicissim allocutus est Alexander divina-forma-præditus;

- 775 “ Hector, quoniam tibi animus est insontem culpae,

763 Ἀργείοι] A. 2. 3. J. 765 τὸν δὲ τεύχε'] MS. male. 768 ἐπίεσσιν] F. A.

J. R. male. 773 αἰπὺς] abest MS. 777 Οὐδέ με] F. A. 1.

Ver. 767. Θαρσύνονθ'] Vide infra ad ver. 825.

Ver. 769. Δύσπαρι,] Vide supra ad γ'. 39.

Ver. 771. Ἀδάμας,] Vide supra ad ver. 560.

Ver. 772. νῦν ὥλετο πᾶσα κατ' ἄκρης] *Al. κατὰ κρη.* Virgil

—— ruit alto a culmine Troja.

En. II. 290.

—— sternitque a culmine Trojam.

Ibid. 603.

Ver. 775. ἀναίτιον αἰτιάσθαι,] Male hic Eustathius: Σημειώσαι, ὅτι ἐδὲ τὸ τεύχος Ἀχιλλεύς ἦθος ἀνόμοιον πρὸς Ἐκτορα, εἴγε καὶ

αὐτὸς “πάχα κεν ἀναίτιον αἰτιῶτο” λ'. 653. Istud enim revera erat Achilles ἦθος· “Οὐ γὰρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, ἐδ' ἀγανόφρων, Ἀλλὰ μάλ' ἰμμεμασός.” υ'. 467. At Hector ubique indole adhuc ingenio mansuetus, et γλυκύθυμος describitur; licet Paridem, in re et loco opportuno, acrius nonnunquam, non sine causa, reprehenderit. Quare multo adhuc pejor Domina Dacier, et Poppius, qui Hectorem hic injustum, violentum, et iracundum depingunt: Ac si ipse sua in oppugnandis Achivorum munitionibus temeritate et pertinacia, fortissimos suorum perdidisset; quorum mortem Paridi, non tam ut ig-

- Ἄλλοτε δῆποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πτολέμοιο
 Μέλλω, ἐπεὶ ἔδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάγκιδα γείνατο μήτηρ·
 Ἐξ ἧ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἐταίρων,
 Ἐκ τῆδ' ἐνθάδ' ἔόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσι
 780 Νῶλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, ἔς σὺ μεταλλάξ.
 Οἶω Διήφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἀνακτορ,
 Οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένῳ ἐγχείησιν,
 Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 Νῦν δ' ἀρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
 785 Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', ἔδ' ἐ τι φημί
 Ἀλκῆς δευῆσθαι, ὅση δύναμὶς γε πάρεστι·
 Πὰρ δύναμιν δ' ἐκ ἔσι καὶ ἐσσύμενον πτολεμίζειν.
 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεῖο φρένας ἥρως·

“ Alias fortasse magis cessare a prælio

“ Potuerim, cum neque me prorsus imbellem genuerit mater :

“ Ex quo enim apud naves pugnam suscitasti sociorum,

“ Ex eo hic permanentes congregimur cum Danaïs

780 “ Indesinenter : socii autem cæsi sunt ii, quos tu requiris.

“ Duo-soli Deïphobusque, visque Heleni regis,

“ Abierunt, longis saucii bastis,

“ Ambo manum ; cædem autem arcebat Saturnius.

“ Nunc vero duc, quo te cor animusque jubeat :

785 “ Nos enim paratissimis-animis sequemur, neque omnino puto

“ Virtutem te desideraturum, quantum quidem in nobis virium fuerit :

“ Ultra vires autem non licet, quantumvis cupido, pugnare.”

Sic fatus, flexit fratris animum heros :

780 κατέκταθεν] MS. male. 784 ὅππῃ σε] MS. a manu pr. sed superscr.

σι. 785 δὲ μεμαῶτες] MS. Ibid. ἐψόμεθα] Id.

navo quidem et imbelli, (quanquam is et hac in parte a reprehensione non abfuit,) quam ut primæ malorum causæ atque auctori, exprobraret.

Ver. 776. ἐρωῆσαι πτολέμοιο] MS. a Th. Bentleio collatus, ἐρωῆσειν πτολέμοιο. Vir doctissimus Henr. Stephanus, propter præcedentem syllabam longam scribendum hic contendit πολέμοιο. Ipse tamen, ut recte observavit Berglerus, edidit, ὁμοῖα πτολέμοιο, ὁ. 670. Atque in πτόλις, πτολίθιον, et similibus, post syllabam alioqui positione longam, sæpe abundat litæra, gravioris soni causa. Quod idem in προσι pro ποσι frequenter factum, Stephanus ipse

judicio candido hunc ad locum observavit. Clark. Centies in omnibus poetis in talibus verbis variant MS. et editi, ubi metrum non necessario desiderat duplicem consonantem, ut nihil hic certi sit. Non dubito poetas aliquam legem probabilem secutos esse : sed eam nos hodie ignoramus. Itaque libri ita sunt audiendi, ut æquabilitas quædam in eodem libro servetur, quantum potest fieri. Ern.

Ver. 777. Μέλλω, ἐπεὶ ἔδ'] Pronunciabatur ἐπ' ἔδ' vel ἐπειὸδ', duabus syllabis. Vide supra ad ἑ. 349. et ad ἑ. 555.

Ver. 778. Ἐξ ἧ γὰρ] Refertur istud, γὰρ, ad id quod elegantissime reticetur.

- Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
 790 Ἀμφί τε Κεβριόνην, καὶ ἀμύμονα Πελυδάμαντα,
 Φάλκην, Ὀρθαϊόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,
 Πάλμυν τ', Ἀσκανιόν τε, Μόρυν δ' υἱ' Ἴπποτίωνος·
 Οἱ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβάλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 Ἡοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
 795 Οἱ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
 Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
 Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Perrexerunt autem ire, ubi maxime pugna et prælium erat;

- 790 *Ubi erat* Cebrionesque, et eximius Polydamas,
 Phalces, Orthæusque, et divinus Polyphætēs,
 Palmysque, Ascaniusque, Morysque, filii [*vel filius*] Hippotionis;
 Qui ex Ascania glebosa venerant suis-vicibus
 Die præcedenti; tunc vero Jupiter *eos* impulit ad pugnam.
 795 Hi autem ibant, vehementium ventorum similes turbini,
 Qui ex tonitru patris Jovis ingruit in campum,
 Immanique cum tumultu mari miscetur, *insurguntque* multi
 Fluctus æstuantes multo-strepitu-resonantis maris,

791 Πολυφήτην] MS. 792 vid. not. 796 πεδίωνδε] MS.

Alias forte culpandus fuerim; At Nunc certe in reprehensionem non incurri; NAM ex quo. Clark. Male.

Ver. 781. βίη δ' Ἑλένιο] Vide supra ad ver. 758.

Ver. 785. ἐμμεμαῶτες] Vide supra ad ver. 46. Item ad α'. 265. ad β'. 818. ad ζ'. 464.

Ibid. εὐδὲ τι] *Al. εὐδὲ τι. Al. εὐδ' ἔτι.*

Ver. 787. πολέμειζεν.] Stephanus, πολέμειζεν. Vide supra ad ver. 776.

Ver. 789. Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα] Virgil.

— ruit ad — ubi plurima fuso

Sanguine terra madet, stridentque hastilibus aureæ.
Æn. XII. 690.

Ver. 792. υἱ' Ἴπποτίωνος] Vulgati habent, υἱ' Ἴπποτίωνος. Sed scribendum, ut opinor, cum *Barnesio*, aut υἱ', aut υἱί· ne syllaba videlicet circumflexa corripitur. *Strabo* citat,

— υἱὸν Ἴπποτίωνος,

Μυσῶν ἀρχιμέχων ἡγήτορα. —

Lib. XII. p. 847. al. 565.

Quo magis mireris *Barnesii* levitatem, qui, quoniam alibi legerat Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα, ζ'. 514. “ in eodem “ versu et fato, ut Fratres potius quam ut “ Filium et Patrem” conjunctos; ideo et hic, pro Μόρυνδ' υἱ' Ἴπποτίωνος, scribendum existimavit Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα. Quasi vero Pater et Filius non tam interfici simul potuerint, quam bini Fratres. *Clark.* Quod ait υἱ' aut υἱί scribendum, ne syllaba circumflexa corripatur, id leve est, cum et aliis locis fiat propter sequentem vocalem. Caterum MS. Lips. habet υἱ' item Μόρυν a prima manu, sed recentior correxit Μόρυν. *Ern.*

Ver. 793. Οἱ ῥ' ἐξ] *Strabo*, loco jam citato, legit Οἱ γ' ἐξ. Quæ, quantum ex analogia quidem judico, et probabilior est

- Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 800 Ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
 Χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο·
 Ἐκτῶρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἴσος Ἀρηϊ,
 Πριάμιδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
 ῥινοῖσιν πυκινὴν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 805 Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆληξ.
 Πάντη δ' ἅμφι φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
 Εἴπως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
 Ἀλλ' ἔ σὺγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Tumidi, spuma-albescentes, ante quidem alii, ac deinceps alii:

- 800 Sic Trojani, ante quidem alii stipati, post etiam alii
 Ære coruscantes cum ducibus sequebantur:
 Hector vero præibat, hominum-perniciæ par Marti,
 Priamides; et ante se tenebat scutum undique æquale,
 Pellibus densum; multum autem super-inductum erat æs:
 805 Circumque ejus tempora fulgens quassabatur cassis.
 Quoquo-versum vero circum phalangas tentabat pedem-inferens,
 Si quo-modo sibi cederent sub-clypeo progredienti:
 Sed non conturbabat animum in pectoribus Achivorum.

803 Πάντος' ἴσην] MS. 804. ῥινοῖσι] MS. recte.

Lectio. Clark. Quæ ista analogia sit, non video. In addenda tali exegesi ordinarium est ῥα, ut mox 796. Ern.

Ibid. ἅμφοισι] Διαδοχῇ τινι βοηθείας· — πολέμῳ διάδοχοι, τοῖς προτέροις ἴσοι. — Ἡ ἅμφοισι Πρίαμον, ὑπὲρ ὧν αὐτὸς ἐπικέρησε τοῖς Φρυγίῳσι, ὡς ἐν τῇ γ'. ῥαφιδία εἴρηται. Eustath.

Ver. 795. ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ, —] Ἐπαινῆται καὶ ἐνταῦθα παραβολὴ ἐν τοῖς μάχιστα· — δηλοῖ δὲ — τὴν πολλὴν, καὶ σφοδρὰν, καὶ συνεχῆ, καὶ μετὰ ἤχου τῶν πολέμων ἐπίλευσιν. Eustath.

Ver. 796. Ἡ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς] Σὺν ἀερίᾳ βροντῇ. Eustath. Ἀντὶ τούτου, μετὰ βροντῆς. Schol. Quod si verum est, quidni (obscuro) et scribere potuisset Homerus, Ἡ ῥα μετὰ βροντῆς —? At, ὑπὸ βροντῆς, indicat turbinem (secundum Poëtæ sententiam) vel ex tonitru, vel ex nube atque eadem utique origine ac tonitru ipsum, natum.

Ver. 797. ἐν δὲ τε πολλῇ] Al. ἐνθα τε

πολλῇ. Quod et laudat Barnesius. Sed minus recte. Melius enim indicat vulgata Lectio fluctus ex turbine, qui hic jam describitur, oriundos.

Ver. 798. Κύματα παφλάζοντα — φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·] Ἐν πᾶσι, τὸ ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ. — ποιεῖ δὲ ἐν ταῖς εὐδοκιμήσεσιν εὐκρίνῃ ἐπὶ τῶν ἀψύχων ταῦτα·

Κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τᾶλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.

Κινέμενα γὰρ, καὶ ζῶντα, ποιεῖ πάντα. [ubi notandum Aristotelem voce media, κινέμενα, eas proprie dixisse res, quæ se ipsæ moveant.] Rhetoric. lib. III. c. 11. Cæterum de eo artificio, quo Poëta versus sui numeros, verborumque ipsorum sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide supra ad γ'. 563.

Ver. 803. Πριάμιδης·] Vide supra ad α'. 598.

- Αἶας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
 810 Δαιμόνιε, σχεδὸν ἔλθέ· τίη δειδίσσαι ἔτως
 Ἀργεῖς; ἔτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν,
 Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἑδάμημεν Ἀχαιοί.
 Ἦ θὴν πέ τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
 Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
 815 Ἦ κε πολὺ φθαίῃ εὖ ναιομένη πόλις ὑμῇ
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλῆσά τε, περθομένη τε.
 Σοὶ δ' αὐτῷ φημί σχεδὸν ἔμμεναι, ὅπποτε φεύγων
 Ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
 Θάσσονας ἱρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,
 820 Οἷ σε πόλινδ' οἴσῃσι, κονίοντες πεδίοιο.
 Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,

Ajax autem primus provocavit, magnis-passibus gradiens;

- 810 "O bone, propius accede: cur territas ita
 "Argivos? nequaquam pugnae imperiti sumus,
 "Sed Jovis flagello pernicioso domiti sumus Achivi.
 "Sane quidem tibi animus sperat direpturum te esse
 "Naves; in-promptu autem manus ad repellendum sunt et nobis.
 815 "Ac sane longe ante bene-habitata urbs vestra
 "Manibus nostris captaque, excisaque erit.
 "Tibi vero ipsi aio tempus instare, quando fugieis
 "Supplicabis Jovi patri et aliis immortalibus,
 "Velociore accipitribus ut sint tui júbis-pulchris-comantes equi,
 820 "Qui te ad urbem ferant, pulverem-excitantes per campum."
 Sic ei locuto supervolavit dextra avis,
 Aquila altivolans; acclamavit autem populus Achivorum,

814. 15 ἡμῇ — ὑμῖν] F. A. 1. perverse. 816 ἡμετέροισιν] MS. 819 ἱεή-
 κων] Edd. vett. præter R. Ibid. ἔμμεναι] MS. edd. vett. præter T.
 821 εἰπῶντι] MS.

Ibid. πρὸ ἔθεν] *Al.* πρόσθεν.

Ver. 805. κροτάφοισι φαινή σείτο πῆληξ.]
 "Ὅθεν ἴσως καὶ "κορυθαίολος" καὶ "κορυθαί-
 λέςται. Eustath. Id quod cum Porphy-
 rio facit, qui αἰόλον non *varium*, sed *mo-
 bile*, semper significare contendit. Vide
 supra ad β'. 816.

Ver. 809. βιβάσθων] *Al.* βιβάζων.

Ver. 811. οὔτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰ-
 μὲν, Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι] Virgil.

—— non me tua fervida terrent

Dicta, ferox; Dii me terrent, et Jupiter hostis.
Æn. XII. 894.

Ver. 814. ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ
 καὶ ἡμῖν.] Virgil.

—— totidem nobis animæque manusque.
Æn. X. 376.

Ver. 815. ὑμῇ] *Al.* ὑμῖν.

- Θάρσυνος οἰωνῶ· ὁ δ' ἀμείβετο Φαίδιμος Ἑκτωρ·
 Αἴαν ἀμαρτοεπὲς, βεγάζει, ποῖον ἔειπες;
 825 Αἶ γὰρ ἐγὼν ἔτω γε Διὸς πάϊς Αἰγίοχοιο
 Εἴην ἡματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 Τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·
 Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρεϊ Ἀργείοισι
 Πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεται, αἴκε ταλάσσης
 830 Μειῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὃ τοι χρῶα λειριόεντα
 Δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἢδ' οἰωνὸς
 Δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 Ἥχῃ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπίσθην.
 835 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, ἔδ' ἐλάθοντο
 Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους·

Confirmatus augurio: At respondit tamen illustris Hector;

"Ajax blatero, ingens-et-hebes, quid dixisti?

825 "Utinam enim ego ita sane Jovis filius Ægiocchi

"Essem dies omnes, peperissetque me veneranda Juno,

"Honorarer autem sicut honoratur Minerva et Apollo:

"Ut jam dies hæc malum fert Argivis

"Omnibus prorsus; tuque inter illos occideris, si ausus fueris

830 "Manere meam hastam longam, quæ tibi corpus tenerum

"Lacerabit: Ac Trojanorum saturabis canes et alites

"Pinguedine et carnibus, prostratus ad naves Achivorum."

Sic utique locutus præibat: Illi vero simul sequebantur

Clamore cum immenso, acclamabant autem et copiarum a-tergo.

835 Sed et Argivi ex-altera-parte acclamabant, neque obliviscebantur

Fortitudinis, sed inanebant Troium invadentes fortissimos:

824 οἶον εἶπας] R. 825 ἔτω γε Διὸς] MS. 826 τίετ] 827 δ'] abest MS.

829 αἴκε θελήσας] MS. 831 κορέσεις] Edd. vett. præter F. 832 νηυσὶ]

R.

Ver. 818. ἀθανάτοισι] Vide supra ad 598.

Ver. 819. ἰζήκων] Vide supra ad ver. 62.

Ver. 823. Θάρσυνος οἰωνῶ] Qua analogia vox θάρσυνος, quæ mediam corripit, deducta sit ex θαρσύνω, quæ eandem producit; vide supra ad α'. 338. et ad μ'. 280.

Ver. 824. ἀμαρτοεπὲς] Impropria et su-

pervacua effutiens. Cujus contrarium, ἔδ' ἀφ' αμαρτοεπὲς, γ'. 215. ita reddit Quintilianus; propriam, (id enim est, non errare verbis,) et carentem supervacuis eloquentiam. Lib. XII. cap. 10.

Ver. 828. φέρεϊ] Al. φέροι.

Ver. 831. Τρώων κορέσεις κύνας ἢδ' οἰωνὸς] Al. κορέσεις. Virgil.

canibus data præda Latinis,

Alitibusque jaces. ——— Æn. IX. 485.

'Ηχὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα, καὶ Διὸς αὐγὰς.

Clamor autem utrorumque pervenit-ad-æthera, et Jovis lucidas-domos.

857 'Αμφοτέρωθεν] MS.

Ver. 857. Διὸς αὐγὰς.] Barnesius scri- αὐγὰς, in plurali, apud *Homerum* non oc-
bendum conjicit, αὐλάς: quia nimirum, currit.
Odys. δ'. 74. legitur Ζηνὸς — αὐλή. Sed

ΤΗΣ
ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ξ'.

Ὑπόθεσις τῆς Ξ'. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

³ **ΑΓΑΜΕΨΝΩΝ** συμπαραλαβὼν τὰς τραυματίας, καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς, ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον· Ἥρα δὲ, τὸν κερὸν λαβῆσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης, κατέρχεται καὶ τὸν Ὑπνον πείσασα, κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἑλλήσι βοηθεῖ, καὶ πολλὸς φόνος γίνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἑκτορα πλήσσει· ὁ δὲ ἀναγαγὼν αἷμα, λειποψυχεῖ. Ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας, ὁ Λοκρός.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ξ'.

Ἐπιγραφαί.

Διὸς ἀπάτη.

Ἄλλως.

Ξί, Κρονίδην λεχέεσσι παρέπαφεν Ἵπνος, ἰδ' Ἥρη.

ΝΕΨΤΟΡΑ δ' ἐκ ἔλαθεν ἰαχὴν, πίνοντά περ ἔμπης,
 Ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Φράζεο, δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα·
 Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζήων·
 5 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον,
 Εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη

NESTOREM autem non fugit clamor, bibentem licet;

Sed Asclepiadem verbis alatis allocutus est;

“ Vide, nobilis Machaon, quomodo futura sint hæc opera :

“ *Solito*-major sane ad naves clamor florentium ætate juvenum :

5 “ Verum tu quidem nunc bibe sedens nigrum vinum,

“ Dum calida lavacra comas-pulchra Hecamede

5 Μαχάον] MS. 7 ἄπο] R. 8 ταχὺ] Id. Ibid. εἴσομαι] abest MS.
 9 ἰοῖος] R. T.

Ver. 1. Νέστορα δ' — πίνοντά] Connectitur cum eo quod supra narratum est, λ'. 617. etc.

Ibid. ἔλαθεν ἰαχὴν.] Qua ratione, ἔλαθεν, hic ultimam producat; item εὐπλόκαμος, ver. 6. et παμφαῖνον, ver. 11. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 5. τάδε ἔργα.] Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, τῶδε ἔργον.

Ver. 5. καθήμενος] *Al.* παρήμενος.

Ibid. αἴθοπα οἶνον.] Vide supra ad α'. 462.

Ver. 9. ἰῆος,] *Al.* ἰοῖο. Nempe ex ver. 11. infra. Haud satis venuste; Non enim auribus placent tres versus perpetui ὁμοιστέλενται.

Ver. 11. ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἰοῖο.] Πιθανῶς ὁ νόος εἰσῆκται, χειρήμενος τῇ χερυ-

Θερμήνῃ, καὶ λήσῃ ἀπὸ βρότον αἵματόεντα·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπὴν.

“Ὡς εἰπὼν, σάκος εἴλε τετυγμένον υἱὸς ἔηος,

10 Κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο,
 Χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο.
 Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ·
 Στῇ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἰσίδεν ἔργον αἰεκέες,
 Τὰς μὲν ὀρινομένους, τὰς δὲ κλονέοντας ὀπισθε

15 Τρῶας ὑπερδύμευς· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
 “Ὡς δ' ὅτε πορφύρεῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
 Ὅσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψήρᾳ κέλευθα
 Αὐτως, ἐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται ἐδετέρωσσε,
 Πρὶν τίνα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς ἔειπον·

20 “Ὡς ὁ γέρον ὠρμαινει, δαΐζόμενος κατὰ θυμὸν
 Διχιδάδι· ἢ μέθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπῶλων,

“ Calefaciat, et abluit tabum sanguinolentum:

“ At ego conscensa actutum cognoscam specula.”

Sic fatus, scutum sumpsit affabre-factum filii sui,

10 Jacens in tentorio, Thrasymedis equum-domitoris,
 Ære collucens; ille autem habebat clypeum patris sui.
 Sumpsit porro et validam hastam, præfixam acuto ære:
 Stetitque extra tentorium, protinusque inspexit rem indignam,
 Hos quidem turbatos, illos vero turbantes a-tergo,
 15 Trojanos utique ferocientes: dirutus autem erat murus Achivorum.
 Ut vero quum nigrescit pelagus magnum unda tacita,
 Præsentiens stridorum ventorum celeres motus
 Nullo-effectu, neque videlicet provolvitur in-hanc-vel-illam-partem,
 Antequam aliquis certus descenderit a Jove ventus:

20 Sic senex secum agitabat, distractus animo

Bifariam: utrum in agmen iret Danaorum equitum-velocium,

13 Δὲ παρὰ κλισίης] MS. παρὰ ferri posset si esset κλισίη. κλισίης] R.
 vitiose. 14 ὀπισθεν] MS. F. A. 2. 3. J. male. 16 πορφύρεσι] MS. 18 ἐδ'
 ἰτέρωσσε] F. A. J. T. 21 καθ' ὅμιλον] F. A. J.

στῇ ἀσπίδι· προσέθηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ Πιεη-
 τῆς, S'. 191.

Ἄλλ' ἐφομαρτύτον, καὶ στείδιστον· αἶκε λάβωμαι
 Ἀσπίδα Νεσφέρνην, τῆς νῦν κλῆος ἔρανὸν ἦκει,
 Πᾶσαν χερσεῖν ἐμῆσαι, κανένας τε καὶ αὐτήν.

Schol.

Ubi notandum, αἶκε et ἦκει scriptum, pro
 eo quod vulgo legitur, ὄφρα et ἴκει.

Ver. 16. ὅτε πορφύρεῃ πέλαγος — κύμα-
 τι κωφῷ, — Αὐτως,] De prosodia vocabu-
 lorum πορφύρεον et πορφύρεος, vide supra
 ad α'. 338. Κύματι κωφῷ, illud est quod
 dicunt Latini, cæco volvente fluctu. Cæ-
 terum de toto hoc loco Scaliger, erga
 Homerum plerumque iniquior: “Miri-
 “fice sane Homerus surdum fluctum di-
 “cit, et colorem tantum assignat mari

- Ἡ μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
 Ὡδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 Βῆναι ἐπ' Ἀτρείδην· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
 25 Μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρὴς
 Νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
 Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
 Παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων.
 30 Πολλὸν γὰρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
 Θῖν' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδίονδε
 Εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνησιν ἔδειμαν.
 Οὐδὲ γὰρ ἐδ', εὐρύς περ ἐὼν, ἐδύνησατο πάσας
 Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· σείνοντο δὲ λαοί.
 35 Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης

An ad Atridem Agamemnonem, pastorem populorum.

Sic autem ei cogitanti visum est utilius esse,

Proficisci ad Atridem : Illi interim alii alios interficiebant,

25 Pugnantes : resonabat autem eis circa corpus æs solidum,

Dum ferirentur ensibusque et hastis utrinque-acutis.

Nestori autem obviam-facti-sunt Jovis-alumni reges

A navibus ascendentes, quotquot vulnerati fuerant ære,

Tydidēs, Ulyssesque, et Atrides Agamemnon.

30 Longe enim seorsum a pugna subductæ erant naves ipsorum,

Littore in maris canī : nam primas in-plautiētem

Traxerant, et murum ad puppes ædificarant.

Haud enim, quamvis latum esset, potuit omnes

Littus naves capere : arctabantur autem copiae.

35 Ideo alias-ante-alias-more-scalarum subduxerant, et implebant totius

26 Νισσομ.] MS. male. Ibid. ξίφεσι] MS. Ibid. ἀμφιγύοισιν] Edd. vett.

præter T. male. 28 παρ νηῶν MS. 30 γὰρ ἀπαν.] F. A. J. non male.

nam γὰρ producitur per cæsura. 32 ἔδειμον] MS. male.

"purpleum, non autem μαρμαρυγὰς,

"aut φλοίσβον, aut σφαραγὸν, ut alibi.

"Et dixit, αὐτῶς· Latine dicas eleganter,

"Tantum; id est, nihil præterea." Pœ-

tic. lib. V. cap. 3.

Ver. 18. οὐδετέρωσι.] Al. ὅδ' ἐτέρωσι.

Ver. 19. περιμένον] Vide supra ad α'.

509. 314.

Ver. 20. δαΐζόμενος κατὰ θυμὸν Διχθά-

δι.] Virgil.

— animum nunc huc celerem, nunc dividit
 illuc. Æn. IV. 285.

Ver. 25. Ὡδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο
 κέρδιον εἶναι,] Virgil.

Hæc alternanti potior sententia visa est.

Æn. IV. 287.

Ver. 30. ῥ] Deest in MSS. Harleianis
 duobus.

Ibid. νῆες] Naves ipsorum; Nempe
 Diomedis, Ulyssis, et Agamemnonis.

- Ἡϊόνοσ' εὔμα μακρὸν, ὅσον συνέεργαθον ἄκραι.
 Τῷ ῥ' οἷγ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 Ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀδρόοι· ἄχιντο δέ σφιν
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραίος
 40 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
 Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 Δεῖδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἐκτωρ,
 45 Ὡς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
 Μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτέξ.
 Κεῖνός θ' ὥς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται.
 ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ

Littoris fauces longas, quantum complectebantur promontoria.

Itaque hi cupientes-videre tumultum et pugnam,

Hasta nixi ibant conferti: tristabatur autem ipsi

Animus in pectoribus: iis vero obviam-factus-est senex

- 40 Nestor, perterrefecitque animum in pectoribus Achivorum:

Quem et voce-edita allocutus est rex Agamemnon;

“ O Nestor Neleïde, magna gloria Achivorum,

“ Cur relicto praelio viros-perdente huc venis?

“ Metuo utique ne jam mihi perficiat verbum impetuosus Hector,

- 45 “ Ut quondam minatus est inter Trojanos concionans,

“ Non prius se a navibus ad Ilium rediturum esse,

“ Quam igne naves incendisset, interfecissetque et nos ipsos.

“ Is utique sic concionabatur: illa autem sane nunc omnia perficiuntur.

“ O dii-inmortales, certe igitur et cæteri bene-ocreati Achivi

- 35 εἶρυσαν] F. 33 σφί] MS. 40 πῆξι] A. 2. 3. vid. not. 45 Δεῦρ' ἐκάνει] F. R. A. 1. 45 Τρώεσσιν] MS. videtur voluisse dare Τρώσιν. 49 εὐκνήμιδες] MS.

Ver. 31. τὰς γὰρ πρῶτας] Primas hic dicit a parte Terræ; nempe a Mari maxime remotas. Primas infra, ver. 75. dicit a parte Maris; nempe Mari maxime propinquas. Clark. Nam primas s. proximas littori tantum subduxerant, et a tergo earum struxerant murum. Subducuntur naves, versa ad mare prora, puppi ad ter-

ram. Ern.

Ver. 37. ὀψείοντες] Al. apud Eustathi.

Vol. II.

um, & ψάοντες. Satis invenuste. Clark. Lectio ὀψαυ. est Ptolemæi Epitheti ap. Eustathium p. 996. A. Ern.

Ver. 40. πῆξι] Al. πῆξι. Clark. Schol. MS. Lips. Ἡρώδιανός, πῆξιν ἀποδέχεται, ἢ ἢ τὸ ἐν ἀκινήσει ἐποίησεν· ἐπὶ τινι γὰρ χαλεπῶ τὴν ἀποχώρησιν αὐτῷ ὑπώπτευσαν· ἢ γὰρ ἐλπίς αὐτῶν, ὃ λόγος αὐτῶν. Ἀρίσταρχος δὲ πῆξιν ἀντι τῷ ἐπαπείνωσεν ἢ ἐπτοήσεν. Πῆξι probavere et alii Grammatici. Πῆξι ag-

- 50 Ἐν θυμῷ βάλλονται ἔμοι χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς·
Οὐδ' ἐθέλεις μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησι νέεσσι.
Τὸν δ' ἡμίβειτ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἥ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, ἐδὲ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.
- 55 Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερξήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν,
Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ Δοῆσι μάχην ἀλίαςον ἔχουσι
Νωλεμέες· ἐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
'Οπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινομένοι κλονέονται·
- 60 Ὡς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' ἔβρανὸν ἵκει.
Ἥμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα,
Εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' ἐκ ἅμμε κελεύω

50 "In animo reponunt adversus me iram, sicut Achilles;

"Neque volunt pugnare ad puppes navium."

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;

"Certe jam hæc ipsa-re advenerunt, nec sane alio-modo

"Jupiter altitonans ipse hæc jam moliri-potuerit.

55 "Murus enim jam corrui, cui confidebamus,

"Inviolabile naviumque et nostrum ipsorum munimen fore:

"Hi autem ad naves veloces pugnam animo-obstinato sustinent

"Indesinenter: neque jam amplius noveris, diligenter licet speculans,

"Utra-ex-parte Achivi agitati turbentur:

60 "Adeo promiscue cæduntur, clamorque ad cælum it.

"Nos vero deliberemus, quomodo futura sint hæc opera,

"Si quid consilium proficiet: Pugnam vero non nos suadeo

50 ἐκ θυμῷ] Id. male. 56 εἴλαρ] R. 60 Οὐρανὸν ἰκάνει] MS. male.

novit Hesychius, qui huc respexit in Glossa πτῆξις, εἰς φόβον ἤγαγε. Lectioni πτῆξις adversatur usus, qui id verbum neutrum esse vult, non activum, pro qua forma hic unus locus profertur, nisi forte corrigas θυμὸς. Πτῆξις exprimit latinorum defixit. Ern.

Ver. 43. φθισήνορα] Vide supra ad v. 339.

Ver. 45. Ὡς ποτ'] Al. Ὡς ποτ'.

Ver. 46. ἀπονόισθαι.] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 48. Σ' δ;] Cod. Harleianus, τῶς.

Ver. 50. ὥσπερ Ἀχιλλεύς.] Vide supra ad v. 324.

Ver. 52. ἱππότα Νέστωρ.] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 53. στείχεται.] Jam adsunt. Vide ad α'. 37.

Ver. 55. ᾧ ἐπέπιθμεν.] Barnesius ex Eustath. citat, ὥς ἐπέπιθμεν. At non ita scripsit Eustathius.

Ver. 61. τάδε ἔργα.] Cod. Harleian. τοῦδε ἔργον.

Ver. 62. οὐκ ἅμμε —· ἡ γὰρ πῶς βεβλημένον] De voce ἅμμε, vide supra ad α'. 59. Barnesius (quocum faciunt et Codd. Harleiani bini) edidit, ἐκ ἅμμε· quia Nestor scilicet, "cum ipse minime vulneretur, non rec-
"te videtur numerare se inter vulneratos."

Δύμεναι· ἔ γάρ πῶς βεβλημένον ἐςὶ μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·

65 Νέστωρ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρῶμνησι μάχονται,
Τείχος δ' ἔκ' ἔχραιοσμε τετυγμένον, ἐδὲ τι τάφρος,
Ἴη· ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλας ἔσεσθαι·

Οὕτω περ Διὶ μέλλει ὑπερμενεί· φίλον εἶναι,
70 Νωνύμης ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιῆς.
Ἴδεα μὲν γάρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·
Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τὲς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδθησεν.
Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειδώμεθα πάντες·

75 Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύονται ἄγχι θαλάσσης,

“Ingredi: nullo enim modo vulneratum licet pugnare.”

Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon; ,

- 65 “Nestor, quoniam jam navium ad puppes pugnant,
“Murus vero non profuit structus, neque quid fossa,
“Qua facienda multa passi sunt Danaï, sperabantque animo
“Inviolabile naviumque et sui ipsorum munimentum fore;
“Ita sane videtur Jovi præpotenti gratum fore,
70 “Inglorios perire longe ab Argis hic Achivos.
“Equidem noram enim, quando lubens Danaïs auxiliabatur;
“Scio autem nunc, quod illos [Trojanos] quidem æque ac beatos deos
“Gloria-insignit, nostros vero animos et manus quasi-vinculo-ligavit.
“Verum agite, quemadmodum ego dixero, obsequamur omnes:
75 “Naves, quæcunque primæ subductæ sunt prope mare,

66 τείχος ἔκ' A. 1. 70 νωνύμης] A. 2. 5. J. T. ut alibi. 75 κυδαίν.]

A. 2. 3. J. vitiose.

Attamen satis recte se habet et istud, ἄμης: Refertur enim ad Nestorem et Agamemnonem, qui hic interloquuntur. Sententia autem est; “Pugnam ul nos ineamus, equidem auctor non sum; quum “Tu vulneratus sis.” Quod idem similiter et ad Diomedem et ad Ulysssem (ver. 28. 29.) dictum intelligi potest.

Ver. 69. ὑπερμενεί· φίλον] Qua ratione, ὑπερμενεί, hic ultimam producat; item κιν, ver. 79. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 70. Νωνύμης] Vide supra ad γ'. 227.

Ver. 72. Οἶδα — ἔτι] Vide supra ad α'. 57.

Ver. 74. ἐγὼν εἴπω,] Al. ἐγὼ εἴπω.

Ver. 75. ὅσαι πρῶται] Primas hic dicit a parte Maris; nempe Mari maxime propinquas. Primas antea, ver. 51. dixerat a parte Terræ; nempe a Mari maxime remotas.

Ver. 76. πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα] Schol. Ἐπιτρέπει αὐτοῖς φεύγειν· ἵνα μὴ δόξῃ, παρὰ δύναμιν κατέχων αὐτὲς ἕνεκα τοῦ κατ' ἐαυτὸν χρησίμου, αἵτις γινίσθαι τῶ πάντας ἀπολέσθαι. Virgil.

— fugam Danaï Troja cupiere relicta Moliri, et longo fessi discedere bello.

Æn. II. 108.

Ver. 77. ἐπ' Al. ἀπ'.

- "Ελκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλλα δῖαν·
 "Υψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰς ὅκεν ἔλθῃ
 Νύξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες, ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας·
 80 Οὐ γὰρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, εἴδ' ἀνὰ νύκτα.
 Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἢ περ ἀλώῃ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις 'Οδυσ-
 'Ατρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων; [σεύς·
 Οὐλόμεν', αἶθ' ὤφελλες ἀεικελίῃς στρατῷ ἄλλῃ
 85 Σημαίνειν, μῆδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 'Εκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας πολυπύειν
 'Αργαλείς πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκατος.

"Trahamus, omnesque deducamus in mare vastum:

"In alto vero anchoris stabiliamus, donec venerit

"Nox intempesta, si vel in ea abstineant a pugna

"Trojani; deinde vero deducere poterimus naves omnes:

80 "Non enim reprehensione dignum est, fugere malum, ne per noctem quidem.

"Melius fecerit, qui fugiens effugerit malum, quam qui captus fuerit."

Illum autem torve intuens allocutus est consiliis-abundans Ulysses;

"Atrida, quale tibi verbum fugit ex septo dentium?

"Perdite, utinam ignavo exercitui alii

85 "Præesses, non autem nobis imperares; quibus utique Jupiter

"A juventute dedit etiam usque-ad senium conficere

"Ardua bella, donec perierimus singuli.

76 'Ερύσσομεν] F. 77 ὀρμίσσομεν] MS. ὀρμήσομεν] F. A. J. Ibid. ἀπ' εὐ-
 νάων] G. 78 εἶπεν τῇ] MS. 81 ἢ ἀλώῃ] MS. F. A. J. quod pla-
 cet. 84 αἶθ' ὄφελεις] MS. 87 φθιόμεθα ἕκατοι] MS.

Ver. 78. ἣν καὶ τῇ ἀπόσχονται] Friget hic καὶ, cum sensus requirat si forte noctu etc. Suppetias fert MS. Lips. qui habet εἰ κεν. Forte scripsit Homerus ἣν κεν. Locutus ejusdem sententiae adjuvat λ'. 798. αἶ κεν ἀπόσχονται etc. Ern.

Ver. 79. ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας.] Etiam illas, quæ longius a Mari in planitiem usque protrusæ essent; ver. 31. 32.

Ver. 80. οὐδ' ἀνὰ νύκτα.] Οὐδ' ὑπαλύξαι] Apud Maxim. Tyrium, §. 25. Ut notavit Barnesius.

Ver. 81. ἢ περ ἀλώῃ.] ἢ. ἢ ἀλώῃ.

Ver. 84. Οὐλόμεν', αἶθ' ὄφελεις.] Λιθύν-
 ται τὲς παρήσιαζομένης, καὶ θανμάζουσι

τοῖς δὲ μεταφρονέουσιν ἀντεγκαλῆσαι, καὶ κατα-
 φρονῆσαι. "Ωςπερ δ' Ἀγαμέμνων τὸν Ἀχιλ-
 λέα, παρήσιαζεσθαι δοκῶντα μετρίως, ἔχ' ὑπέμινε· τῷ δ' 'Οδυσσεύς καταπτομένους πι-
 κρῶς, καὶ λέγοντος,

"Οὐλόμεν', αἶθ' ὄφελεις ἀεικελίῃς στρατῷ ἄλλῃ
 "Σημαίνειν,"

εἶπεν καὶ καρτερεῖ. — Οὗτος μὲν γὰρ ἐκ ἔχων
 ἰδίαν πρόφασιν ὀργῆς, ἐπαρήσιαζετο πρὸς αὐ-
 τὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Ἐκείνος δὲ δι' αὐτὸν
 ἰδοῦναι μάλιστ' αὐτοσαίνειν. Plutarch. de
 Adulato. et Amici discrim.

Ver. 85. οἷσιν ἄρα] Quibus utique — ;
 Quibus, ut scis — .

Ver. 86. Ἐκ νεότητος —.] Aptè et appo-

- Οὕτω δὲ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
 Καλλείψειν, ἧς εἴνεκ' οἷζόμεν κακὰ πολλά;
 90 Σίγα, μήτις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τέτον ἀκέσῃ
 Μῦθον, ὃν ἔκεν ἀνὴρ γε διὰ σόμα πάμπαν ἄγοιτο,
 Ὅστις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
 Σκηπτέχρος τ' εἴη, καὶ οἱ πειδόιατο λαοὶ
 Τόσσοιδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
 95 Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
 Ὅς κέλεαι, πολέμοιο συνεσάοτος καὶ αὐτῆς,
 Νῆας εὐσσέλμους ἄλ.αδ' ἐλκόμεν, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέσσι περ ἔμπτῃς·
 Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὀλεθρος ἐπιρρέπῃ· ἔγὰρ Ἀχαιοὶ

“Siccine vero tibi fert animus Trojanorum urbem latas vias habentem

“Derelinquere, cujus gratia perpetimur ærumnosi mala multa?

- 90 “Tace, nequis alius utique Achivorum hunc audiat

“Sermouem, quem haudquaquam vir quidem in ore omnino habuerit,

“Quicumque norit suo in animo sana loqui,

“Sceptri ferque fuerit, et ei paruerint copiae

“Tantæ, quantis tu inter Argivos imperas.

- 95 “Nunc autem tuam improbo omnino sententiam, quam dixisti:

“Qui jubes, prælio jam-conserto et pugna,

“Naves bonis transtris-instructas in mare deducere, ut adhuc magis

“Trojanis quidem optata contingant, jam superioribus licet prædem:

“In nos autem gravis perniciēs ingruat: Non enim Achivi

90 Μήτις ἄλλος] Edd. vett. male. 92 ἐπίστατο] MS. ἐπίσταται] R. 93 τι-

δοίατο] MS. 94 τόσσοι δὲ] R. ὅσσοισι] MS. recte. τῶν σὺ adscr. manu rec.

95 εἰπας] MS. manu sec. 99 ἐπιρρέπει] MS.

site hæc ad *Romanorum* Antiquiores transduxit *Plutarchus* in *Marcello*: Εἰ γὰρ ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ὁ Διὸς, ὡς περ Ὀμηροῦ εἰρηκεν,

“Ἐκ νιότητος ἰδὼκε καὶ εἰς γῆρας τελευτῶν
 “Ἀργαλέως πολέμους,”

καὶ τοῖς τότε πρωτεύουσι Παμφαίων, sub initio.

Ver. 88. Οὕτω δὲ] *Siccine vero, quæso.*

Ver. 89. Καλλείψειν,] *Al. Καλλιπύειν.*

Ver. 90. Σίγα, μήτις τ' ἄλλος] Ita edidit *Barnesius*, ex duobus MSS. et ex *Odys.* τ'. 486. Quibuscum faciunt et *Codd. Harleiani*. Recte, ut opinor. *Al. Σίγα, μήτις ἄλλος.* *Clark.* Μήτις τ' habet etiam *MS. Lips.*

Ver. 92. ἐπίστατο ἧσι φρεσὶν] Vide ad *a.* 51. n. 8. 10. Cæterum *Barnesius* hic, ex *Scholiis Aldinis* ad *Odys.* τ'. 240. edidit, ἐπιστάτη ἧσι φρεσὶν. *Eustathius*. quocum facit unus apud *Barnesium* *MS.* legit ἐπίσταται. Quæ si vera sit lectio, credibile erit (quod conjicit *Barnesius*) scripsisse *Homerum*, ἐπίσταται ἧσιν ἐν φρεσὶν. Nec inuenta denique est altera ejusdem conjectura; ἐπίσταιθ' ἧσιν ἐν φρεσὶν. *Clark.* *MS. Lips.* ἐπίστατο ἧσι φρεσὶν.

Ver. 97. ἐλκόμεν,] *Al. ἔλκεν.* Apud *Platonem* de *Legibus*, lib. IV.

Ver. 98. ἐπικρατέσσι] *Al. ἐλδομένους.* *Ibid.*

- 100 Σχήσεσιν πόλεμον, νηῶν ἄλλαδ' ἐλκομενάων,
 Ἄλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρώησεσι δὲ χάρις.
 Ἐνθα κε σὴ βελὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καδίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
 105 Ἀργαλέῃ· ἀτὰρ εἰ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
 Νῆας εὖσσέλμους ἄλλαδ' ἐλκέμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν·
 Νῦν δ' εἴη, ὅς τῃςδὲ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
 Ἡ νέος, ἢ παλαιός· ἐμοὶ δὲ κεν ἀσμένῳ εἴη.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 110 Ἐγγὺς ἀνὴρ, εἰ δὴδὰ ματεύσομεν, αἶψ' ἐδέλχτε

- 100 "Sustinebunt bellum, dum naves in mare deducuntur;
 "Sed respicient, cedentque pugna.
 "Tunc sane tuum consilium nocebit, princeps populorum."
 Huic autem respondit deinde rex virorum Agamemnon;
 "O Ulysse, valde quidem meum attigisti animum increpatione
 105 "Gravi; sed neutiquam ego invitos jubeo
 "Naves bonis-transtis-instructas in mare deducere filios Achivorum;
 "Nunc vero *utinam* sit, qui isto melius consilium dicat,
 "Vel juvenis, vel senex: mihi autem lubenti adfuerit."
 Inter hos vero et locutus est pugna strenuus Diomedes;
 110 "Prope adest vir, non diu inquiremus; si quidem velitis

100 σχήσεσι] MS. bene. 101 ἄλλα ἀποπταν] Edd. omnes. ἄλλ'] MS. vid.
 not. 104 Μάλα περ] MS. F. A. J. quod placet. 105 ἴω] MS. 107
 ὅς τῃςδὲ] MS. quod ferri et ipsum potest. ὅς τῃςδὲ] T.

Ver. 101. Ἄλλ' ἀποπαπτανέουσιν,] Vulgg.
 Ἄλλα ἀποπτανέουσιν. Barnesius, intoleranda
 audacia atque etiam inscitia, edidit de
 suo, Ἀτὰρ ἀποπτανέουσιν ac si αὐτὰρ, quod
 ordine disposita atque sequentia connectit,
 idem esset atque ἄλλα, quod inter se op-
 posita disjungit. Eustathius edidit, Ἄλλ'
 ἀποπτανέουσιν. Ubi liquet syllabam ali-
 quam intercidisse. Hesychius habet, ἀ-
 ποπαπτανέουσιν, (περιβλήσκειν ὅπως φύγωσι.)
 Quem ad locum annotat Gesnerus, "forte
 "legendum ἀποπτανέουσιν." et Jos. Hill,
 ἀποπαπτανέουσιν. Ex his Celeberrimus
 Ricardus Bentleius olim viderat scriben-
 dum, ἀποπαπτανέουσιν. Atque eam demum
 veram esse lectionem ostendunt MSS. Va-
 ticani et Florentini, in quorum utroque ita
 scriptum reperit Vir doctissimus Tho-
 mas Bentleius. Clark. MS. Lips. habet

ἄλλ' ἀποπτ. Sed Scholiastes docet vitio-
 sam esse scripturam pro ἀποπαπτανέουσιν.
 Sic enim habet. Ἄλλ' ἀποπτανέουσιν περι-
 βλέψουσι καὶ προηδύσονται δηλονότι περὶ τὴν
 καθολικὴν γινόμενοι γίνονται δὲ ἀπὸ τῆς παπ-
 ταιῶν παπτανῶ παπτανῶ. Itaque recte a
 Clarkio editum est ἀποπαπτανέουσιν, idem-
 que apud Hesychium recipiendum erat.
 Ern.

Ver. 102. Ἐνθα κε σὴ βελὴ] Barnesius
 mallet legendum, Ἐνθα σε σὴ βελή. Sed
 mutato nihil opus. Non enim Agamem-
 noni soli, sed et toti exercitui perniciosum
 fore ait Ulysses consilium Agamemnonis.

Ibid. ὄρχαμε λαῶν.] *Al.* οἱ ἀγορεύεις a-
 pud Platonem, loco jam supra citato.

Ver. 105. ἄνωγα] Vide supra ad 9.
 522. et ad α'. 37.

- Πείθεσθαι· καὶ μήτι κότῳ ἀγάσῃσθε ἕκαστος,
 Οὐνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 Πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθῆς καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
 Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
 115 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 "Ωκεον δ' ἐν Πλευρῶνι, καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 "Αγριοις, ἡδὲ Μέλαις, τρίτατος δ' ἦν ἰππότα Οἶνεὺς,
 Πατὴρ δ' ἐμεῖο πατὴρ· ἄρετῇ δ' ἦν ἕξοχος αὐτῶν.
 Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάσθη,
 120 Πλαγχθεῖς ὥς γὰρ περ Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἀδρήστοιο δ' ἐγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα

" Obsequi ; et haud præ ira sententiam meam vituperetis unusquisque,

" Eo quod natu minimus sim inter vos :

" Patre tamen ex nobili et ego genere glorior esse

" Tydeo, quem Thebis ingesta terra cooperuit.

115 " Portheo enim tres filii egregii procreati sunt,

" Habitabant autem in Pleurone, et excelsa Calydone,

" Agrius, et Melas, tertius vero erat eques Ceneus,

" Patris mei pater ; virtute autem præstabat inter illos.

" Ast hic quidem ibidem vixit ; pater vero meus Argis habitavit,

120 " Actus erroribus ; ita enim Jupiter voluit, et dii cæteri.

" Adrasti autem duxit unam e filiabus, habitabatque domum

108 ἀσμίην] MS. Lips. in marg. γρ. ἄσμενος. 112 νεώτερος] R. 114

καλύπτει] MS. R. 119 μεῖναι] MS.

Ver. 107. Νῦν δ' εἶη, ὅς —] Pulchre hos versus παραφράζει M. Antoninus, lib. VI. §. 21. Εἴ τις με ἐλὶ γῆαι, καὶ παρασπῆσά μοι, ὅτι ἂν ὀρεθῶς ὑπολαμβάνω ἢ πρῶτον δύναται· χαίρων μεταδύσσομαι. Ζητῶ γὰρ τὴν ἀλλόθειαν, ὑφ' ἧς ὁδεῖς πῶποτε ἐβλάβην. Et §. 50. Τὸ ἀνίχεσθαι ἀντιβαίνοντων παρρησιαστικῶς ταῖς γνώμαις αὐτῶν, καὶ χαίρειν εἰς τις δεῖπνόν τι κρεῖσσον. Et lib. I. §. 16. Τὸ ἀκυστικὸν τῶν ἐχόντων τι κοινωφελὲς εἰσφέρειν. Quem ad locum quæ ex Sophocle attulit doctissimus Gatakerus, lectu sunt dignissima. Cæterum istud, νῦν δ' εἶη, exponunt Scholia inedita in Codice Harleiano, ἴτω, " prodeat." Clark. Sic et Pseudo-didymus et Schol. MS. Lips. Sed obstat δὲ in clausula sequentis versus. Gl. MS. Urat. ὑπάρξει. Ern.

Ver. 109. βοὴν ἀγαθὴς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 110. ματεύσομεν,] Al. μασιεύσομεν.

Ver. 111. κότῳ] Al. χόλῳ.

Ver. 112. νεώτατός] Al. νεώτερος.

Ver. 114. κάλυψε.] Cod. Harleian. καλύπτει. Clark. Sic et MS. Lips. (sed supra scriptum κάλυψε) et ed. Rom. In Commentario autem Eustathii habet κάλυψε. Ern.

Ver. 116. "Ωκεον] Pronunciabatur ὦκεον, vel ὦκεον· quomodo et scribi postea cœptum est.

Ver. 117. ἰππότα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 118. ἐμεῖο] Cod. Harleian. ἐμοῖο.

Ver. 119. μεῖναι,] Al. μένει.

Θυμῷ ἦρα φέροντες, ἀφεσῶσ', ἐδὲ μάχονται. [το·

᾽Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίδον·

Βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμ-

135 Οὐδ' ἀλαοσκοπὴν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος, [νων.

Ἀλλὰ μετ' αὐτὰς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς·

Δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαιο,

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ περ Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ

140 Γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φῦζαν Ἀχαιῶν

Δεσπομένῳ· ἐπεὶ ἔ' οἱ ἐνὶ φρένες, ἐδ' ἡβαιαί.

“ Animo gratificantes, seorsum stant, nec pugnant.”

Sic dixit: Illi vero ei omnino quidem auscultabant, atque obsecuti sunt:

Perrexerunt itaque ire, praeibatque ipsis rex virorum Agamemnon.

135 Neque vero caecam-speculationem habuit inclytus terræ-quassator [Neptu-
Sed ad ipsos accessit, seni viro similis: [nus,]

Dexteram autem prehendit manum Agamemnonis Atridae,

Et eum edita-voce verbis alatis allocutus est;

“ Atride, nunc utique Achilles perniciosum cor

140 “ Lætatur in pectoribus, cædem et fugam Achivorum

“ Aspicientis; quoniam non ei inest mens, ne exigua quidem.

139 Ἀχιλλῆος] MS. 140 γῆθει ἐν] Edd. vett. præter R. quod verum puto.

Hes. et Suid. γῆθιν, χαίρειν. item Etym. in γηθόσυνος. γηθείς, quod e Barn. habet Clark. nuspiam reperi. Ed. R. γηθεῖ, item Eust. qui tamen et γῆθει legi posse concedit. 141 δεσπομένῳ] Edd. vett.

Ibid. ἐνήσομεν,] Schol. MS. Lips. ἐνήσομεν τῷ πολέμῳ· οἱ δὲ ἀνήσομεν, ἥτοι πείσομεν. Il. ε'. 761. ἄφρονα τῶτον ἀνέντες, ubi Pseudo-Did. ἀναπείσαντες. et infra 209. ἀνέσαιμι eodem sensu. Ern.

Ver. 152. Θυμῷ ἦρα φέροντες,] Schol. Χαριζόμενοι τῇ ψυχῇ τὴν ἀργίαν. Recte. Barnesius Θυμῷ exponit, Iræ; ut de iis scilicet intelligatur, qui Achillis partibus faverent. Quod, hoc quidem in loco, impertunum est.

Ver. 154. ἦρχε δ' ἄρα] Præibatque, ut par erat. — Præibatque, ut solitus est.

Ver. 156. μετ' αὐτὰς] Schol. Ἀντὶ τῷ, πρὸς αὐτὰς. Quod admodum invenuste est dictum et jejune. Nam πρὸς αὐτὰς ἰλθεῖν, est advenire solummodo: at μετ' αὐτὰς ἰλθεῖν, est ita advenire, ut iis, ad quos advenis, deinceps intersis. Haud multum dissimili ratione, apud Latinos; aliud est, si dicas, Hæc Romæ acta sunt; aliud, si dicas, Hæc ad Romam acta sunt. Prius

nimirum iis de rebus, quæ tam intra, quam extra urbem sint actæ, recte dicas; Posterius, ni fallor, non nisi de iis quæ extra urbem. Clark. Argutæ nugæ. Ergo v. c. mox v. 173. Διὸς προτὶ χαλκοβατὶς δῶ, non est in domo, sed prope domum. Ern.

Ibid. φωτὶ ἐοικώς,] Virgil.

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque. Æn. IV. 558.

Ver. 159. Ἀχιλλῆος] Vide supra ad v. 324. Et, de prosodia; ad α'. 51.

Ver. 140. Γηθεῖ ἐν] Al. Γηθείς ἐν. Clark. Vid. Var. Lect. Et erat hoc probandum ei, qui syllabam circumflexam corripi nonlebat. Ern.

Ver. 141. Δεσπομένῳ] Ita edidit Barnesius, recte et venuste, ex MS. et ex Eustathio. Quamvis enim apud Eustathium hoc quidem in loco corrupte legatur, quod habent Vulgati, δεσπομένῳ hoc tamen ali-

- ‘Αλλ’ ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἐσιφλάσει·
 Σοὶ δ’ ἔπα μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέεσιν·
 ‘Αλλ’ ἔτι περ Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 145 Εὐρὺ κονίσσασιν πεδίον· σὺ δ’ ἐπόψαι αὐτὰς
 Φεύγοντας προτὶ ἄστρ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 “Ὡς εἰπὼν, μέγ’ αὔσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
 “Ὅσσον τ’ ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
 ‘Ανέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ζυνάγοντες” Ἀρης·
 150 Τόσσην ἐκ σήδεσφιν ὅπα κρείων Ἐνοσίχθων
 Ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ’ ἐκάσῳ
 Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 “Ἦρῃ δ’ εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,

“ Verum ille quidem sic pereat, deusque illum ignominia-afficiat;

“ Tibi vero nondum prorsus omnino dii beati irati sunt:

“ Sed adhuc sane Trojanorum duces atque principes

- 145 “ Latum pulvere-implebunt campum; tuque videbis ipsos

“ Fugientes ad urbem, a navibus et tentoriis.”

Sic locutus, altum exclamavit, cursu-concitus per campum.

Quantum utique novies-mille exclamant, vel decies-mille

Viri in pugna, certamen committentes Martis;

- 150 Tantam ex pectoribus vocem rex quassator-terræ

Emitit: Achivis autem ingens robur immisit unicuique

In cor, ut indesinenter pugnarent et præliarentur.

Juno autem inspexit, aureum-solium-habens oculis;

142 ἀπόλλοιτο] MS. 145 κονίσσασι] MS. bene. κονίσσιν] J. vitio operarum. Ibid. αὐτὰς] MS. superscr. ἄς. 146 ποτὶ] R. T. 148 Ἐννεάχιλοι — δωδεκάχιλοι] R.

bi ita citat Eustathius, ut non potuerit non legisse, *δερχομένῳ*. Nempe, ad *Odyss.* i. 256. “Ἡμῖν — δεισάντων,” (cujus constructionis ratio non multum abludit ad ista quæ occurrit apud Latinos, “nostros vidisti” *“fletis ocellos:”*) annotat Eustathius, syntaxin istam, ex aliorum locorum non ab-similium analogia, concinnam esse et elegantem. Sic enim, inquit ille, ἐν τῷ,

“Ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων ὀλώλει,
 Νύκτα φυλασσομένιοι. — *Iliad.* x. 187. Καί,

————— Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
 Γηθῦ ————— φόνον ————— Ἀχαιῶν
 Δερχομένῳ ————— *Iliad.* ε. 139. 141.

ᾧφιλε γὰρ “δερχομένῳ” εἰπῶν. Καί,

————— τῆς δ’ αὐτῆς λύτο γνάτα καὶ φίλον ἦτορ,
 Σήματ’ ἀναγνύσῃ, ————— *Odyss.* ψ. 205. 206.

————— τοῖνον ————— ἔκ ἂν εἴη ————— σόλοικον ————— διότι ἀσφαλεῖς οἱ πλαγιασμοὶ πρὸς σύνταξιν, καὶ ἀσόλοικοι. Ad hæc addit Barnesius, τὸ,

————— σφίσι θυμὸς
 Λεωσόντων. ————— *Odyss.* ζ. 155. 157.

Mira tamen *ἀσυσασία*, in versu isto jam citato, *Odyss.* ψ. 206. quam lectionem qui præferrent, *elegantiae imperitos* appellaverat, in *Notis* ad *Odyss.* i. 256. eandem ipse prætulit, suoque in loco scripsit, scribendumque contendit, Σήματ’ ἀναγνέσης, *Odyss.* ψ. 206. Clark. *Δερχομένῳ* est etiam in MS. Lips. Videntur antiquitatus MSS. in hac lectione dissensisse. Non est autem necessarium, ut Eustathius hic habuerit *δερχομένῳ*, quia ad *Odyss.* l. c. sic hunc locum profert. Totum illum lo-

- Στᾶς, ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ρίε· αὐτίκα δ' ἔγνω
 155 Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
 Αὐτοκασίγνητον καὶ δαίερα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδης
 Ἦμενον εἰσεῖδε· συγερός δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
 Μερμήριζε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 160 Ὅπως ἕξαπάφοιτο Διὸς νόον Αἰγίοχοιο·
 Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίση φαίνεται βελή,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἰδην, εὖ ἐντύνασαν ἑ αὐτήν,
 Εἴ πως ἰμείραιτο παραδραδέειν φιλότῃ
 Ἥ. χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαιρόν τε
 165 Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησι.

Stans, ex Olympo a vertice; statimque agnovit

155 Satagentem quidem, pugnam per gloriosam

Fratrem-germanum et levirum, gaudebatque animo;

Jovem vero in summo cacumine fontibus-irriguæ Idæ

Sedentem vidit; odiosus autem ei erat animo.

Anxie igitur cogitavit deinde magnis-oculis veneranda Juno,

160 Quomodo deciperet Jovis animum Ægiocchi:

Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,

Ire ad Idam, postquam scite ornasset se ipsam,

Si forte ille cuperet juxta-dormire amore

Propter ejus pulchritudinem, illi autem somnum jucundumque dulcemque

165 Funderet in palpebras atque præcordia prudentia.

151 ἦκε] MS. male. Ἀχαιοῖσι] Id. 152 κραδίῃ ἀληκτον] MS. 154 Ὀλύμ-
 ποιο] Id. 160 ὅπως] MS. male.

cum de hac constructione ibi in aliquo
 commentario repererat, eumque posuit
 securus negligensque, quid in singulis lo-
 cis ante habuisset. Centies hoc antiquis
 et recentioribus interpretibus accidit.
Ern.

Ver. 146. ποτὶ] *Al. ποτί.*

Ver. 148. Ὅσσοι τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον.]
 Ingens nimirum e littore oriebatur mili-
 tum ad pugnam invicem se hortantium
 clamor. Cæterum *Aristarchi* hoc in loco
 sive emendationem, sive interpretationem,
 ἐννεάχιλοι, ἄνδρες ἐννέα χεῖλη ἔχοντες, recte
 damnat *Eustathius*.

Ver. 152. πολεμίζουσιν ἢ δὲ μάχεσθαι.] Vi-
 de supra ad η'. 232. et 279.

Ver. 154. ἀπὸ ρίε] Qua ratione, ἀπὸ,

hic ultimam producat; item τε, ver. 164.
 et τὸν, ver. 166. etiam extra cæsuram; et
 δι, ver. 171. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 159. βοῶπις] Vide supra ad α'. 43.
 58. et 551.

Ver. 161. Ἦδε δὲ — ἀρίση] *Virgil.*

Hæc alternanti potior sententia visa est.

Æn. IV. 287.

Ver. 162. ἐντύνασαν] Vide supra ad ε'.
 720. et ad ι'. 205.

Ibid. ἡ αὐτήν.] Ita *Barnesius*; Recte.
 Ἐαυτήν, ἢ μάλλον διαλελυμένης, ἡ αὐτήν ὡς
 Ὀμήρῳ γράφειν σύνθησις. *Eustath.* ad ε'.
 551.

Ver. 168. Κληῖδι χρυστῇ.] Lautissime
 hunc ad locum Scholiastes Οὕτω, inquit,

- Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἕφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σαρκομοῖσιν ἐπῆρσε
 Κληῖδι κρυπτῇ· τὸν δ' ἐ θεὸς ἄλλος ἄνωγεν·
 Ἔνθ' ἤγ' εἰσελθῆσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινὰς·
 170 Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἰμερόεντος
 Λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείφατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
 Ἀμβροσίῳ, ἐδανῶ, τό ρά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
 Τῆ καὶ κινυμένοιο Διὸς προτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 Ἑμπης ἐς γαῖαν τε καὶ ἔρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 175 Τῷ ρ' ἤγε χροῶ καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
 Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἐπλεξε φαεινὰς,
 Καλὰς, ἀμβροσίους, ἐκ κρύατος ἀθανάτοιο.

Perrexit igitur ire in thalamum, quem ei carus filius struxerat
 Vulcanus, solidas autem fores postibus aptaverat
 Cum clave arcana: quem porro *thalamum* haud deus alius aperire poterat.
 Illuc hæc ingressa, fores clausit fulgentes:

- 170 *Atque ambrosia quidem primum a corpore amabili*
Sordes omnes purgavit, unxitque se pingui oleo
Divino, suavi, quod utique sibi odoriferum erat;
Cujus, si modo agitaretur in Jovis solida domo,
Etiam ad terramque et cælum pervenit halitus.
 175 *Eo utique illa corpus pulchrum cum unxisset, atque capillos*
Pexnisset, manibus cincinnos composuit nitentes,
Pulchros, divinos, a capite fluentes immortal.

167 Ἐπῆρσεν] Fl. male. 168 τὴν δ' — ἀνωγεν] Edd. vett. τὰδ'] MS.
 171 πάντ' ἐκάθηρεν] MS. 175 ποτὶ] MS. edd. 176 πλεξαμένη] MS.
 vitiose, e vicino ἔπλεξε.

καλῶνται κληῖδες κρυπταί. Clark. Intel-
 ligit opinor vulgatum Pseudo-Didymum.
 At hic habet. Οὕτω καλῶνται τῶν κλη-
 θρων μοχλοί. Ern.

Ibid. τὸν δ'] Nempe θάλαμον. Non-
 nulli MSS. et Editi, τὴν δ'. Clark. MS.
 Lips. τὰδ'. Schol. τὰδ' ἐ θεός· τριχῶς ἡ
 σροφὴ ἐστὶ. τῆνδε τὴν θύραν, τόνδε τὸν θάλα-
 μον. τὰςδε τὰς θύρας. Unde patet veram
 MS. Lips. lectionem esse τὰςδ'. Ern.

Ibid. ἄνωγεν.] Editi habent, ἀνωγεν
 ut sit contractum ex *Præterito*, quod vo-
 cant, ἀνίωγεν. Sed isto pacto non constat
 Temporum ratio. Quare necessario scri-
 bendum ἄνωγεν, ex Imperfecto vel Aoristo
 ἀνίωγον. Vide supra ad α'. 57. Clark.
 Quid? si ἀνωγεν intelligas, nemo unquam

aperuit. Eustathius quidem diserte προ-
 περισπᾶσθαι ait. Ern.

Ver. 170. Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον] Περιε-
 γίαν οἶμα πύμπολου διαφέρειν καθαρότητος.
 Καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες φυλάσσονται καὶ μυριζό-
 μιναι καὶ χρυσὸν φορεῖσαι καὶ πορφύραν, πι-
 ρίεργοι δοκῶσι· λῦτρον οἶ, καὶ ἀλειμμα, καὶ
 κόμης θρέψιν. ἰδεὶς αἰτιῶνται. Χαριέντως δὲ
 τὴν διαφοράν ὁ ποιητὴς ἐπιδείκνυσιν ἐπὶ τῆς
 κοσμητικῆς Ἡρας, "Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον."
Plutarch. Symposiac. Lib. VI. Probl. 7.

Ver. 171. Λύματα] Vide supra ad α'. 514.
 Ibid. ἀλείφατο] Notandus hic *primi-*
genius et maxime proprius vocis *medicæ*
 usus, ἀλείφατο, unxit se. Vide supra ad
 γ'. 141.

- Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἱανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 "Ἐξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
 180 Χρυσείης δ' ἐνετῆσι κατὰ σῆθος περονᾷτο.
 Ζῶσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
 Ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἤκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι,
 Τρίγληνα, μορδέοντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
 Κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
 185 Καλῶ, νηγατέω· λευκὸν δ' ἦν, ἥελιος ὥς.
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ δῆκατο κόσμον,
 Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
 Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Circum porro divinum peplum induit, quod ei Minerva
 Expoliverat elaborate-concinnatum, intexueratque artificii-plena multa:

- 180 Aureisque hoc fibulis ad pectus suum nectebat.
 Cinxit autem se zona, centum fimbriis concinnata;
 Inauresque immisit in scite-perforatas auriculas,
 Tribus-gemmarum-oculis-insignes, elaboratas: gratiaque effulgebat multa.
 Calyptra porro desuper velavit se augustissima dearum,
 185 Pulchra, recens-facta; candida autem erat, sol veluti.
 Pedibus demum sub nitidis ligavit pulchros calceos.
 Tum postquam omnem circum corpus adposuerat ornatum,
 Perrexit ire ex thalamo; advocatamque Venerem,
 Ab aliis seorsum diis, verbis ita allocuta est;

178 Ἄρα ἀμβρόσιον] A. R. J. Ibid. Ἀθήναι] MS. 180 ἐν ἐτῆσι] MS.
 186 ὑπὸ] MS. ut alibi.

Ver. 173. προτὶ] *Al. ποτί.*

Ver. 174. Ἐμπης] *Nūn, inquit Scholias-tes, ὁμώως.* Languide admodum, et im-
 portune. Sententia est; *Si vel tantillum*
agitaretur, tamen etc.

Ibid. ἦκετ' ἀϋτμή.] *Virgil.*

Ambrosiæque comæ divinum vertice odorem
 Spiravere. — *Æn. I. 407.*

Ver. 175. 177. καλὸν — Καλῶς,] *Vide*
supra ad β'. 45.

Ver. 177. ἀθανάτοιο.] *Vide supra ad α'.*
 598.

Ver. 178. ἀμβρόσιον ἱανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ
 Ἀθήνη] Ἐάνης, *perplum, est ab ἔννυμι.* Ἐάν-
 ης, *tenuis, est (nī fallor) ex ἱάω.* Nam
πασσίτιρος ἱάνης, idem est quod εὐρυτος καὶ
εὐδιάχυτος. Unde *Eustathius* conjecit, ἱα-

νὸν dictum, quasi ῥεανόν. Quod est valde
 inficetum. In utroque horum vocabu-
 lorum, mire cæcutierunt et *Grammatici*
 et de re *prosodica* scriptores. Vide supra
 ad γ'. 385. Cæterum qua ratione ἀμβρό-
 σιον, et ἱανὸν, et ὃν, hic ultimam producant;
 item τρίγληνα, ver. 183. et ἥελιος, ver. 185.
 vide supra ad α'. 51.

Ver. 179. Ἐξυσ'.] *Tenuē texuerat.*

Ver. 181. ζώνην — θυσάνοις ἀραρυῖαν,]
 Ad verbum et bene latine: *Zonam cen-
 tum fimbriis aptam; unde apud Virgilium:*
Cælum stellis-aptum, et apud Ennium;
O! fides alma apta pinnis. Ern.

Ver. 182. ἄρα] *Ut solita erat; Ut a-
 quum erat —.*

- 190 Ἥ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κεν εἶπω;
 ἥ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
 Οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρῳέσσιν ἀρήγεις;
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 "Ἠρῃ, πρέσβα Θεᾷ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνιοιο,
 195 Αὐδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
 Τὴν δὲ δολοφρονέεσσα προσηύδα πότνια "Ἠρῃ·
 Δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἴμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
 Δαμνᾷ Ἀθανάτης, ἥ δὲ θνητὰς ἀνδρῶπες·
 200 Εἴμι γὰρ ὀφιομένη πολυφόρβη πείρατα γαίης,
 Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 Οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἢ δ' ἀτίταλλον,

- 190 "Nunquid mihi obsequi voles, dilecta filia, in eo quod dixero?
 "An recusaveris; irata ob id animo,
 "Quod ego Danaïs, tu autem Trojanis auxiliaris?"
 Huic autem respondit dein Jovis filia Venus;
 "Juno, veneranda dea, filia magni Saturni,
 195 "Eloquere quod in animo habes; perficere enim me animus jubet,
 "Si possum quidem perficere, et si perfici potest."
 Hanc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno;
 "Da nunc mihi amabilitatem et desiderium, quo utique tu omnes
 "Domas immortales, atque mortales homines:
 200 "Vado enim visura almæ fines terræ,
 "Oceanumque, deorum parentem, et matrem Tethyn;
 "Qui me in suis ædibus magna-cum-cura-nutrierunt et educarunt,

190 ὅτι κεν] Id. 192 Δαναοῖσι] Id. 198 Δός μοι νῦν] MS. 202 οἳ μὲ
 σφ.] MS. a manu pr. sed ἐν adscriptum. versus etiam sic constat. Sic
 rursus infr. 303.

Ver. 184. καλύψατο] Vide supra ad
 ver. 171. item ad γ'. 141.

Ver. 185. 186. Καλῶ, — καλᾷ] Vide
 supra ad β'. 43.

Ver. 191. κεν ἀρνήσαιο,] *Al.* ἀπαρνή-
 σαιο.

Ver. 195. Αὐδα ὅ, τι φρονέεις· — τιτελισ-
 μίνον ἐστί.] *Plebeia sane omnia, (inquit Sca-
 liger, Poëtic. Lib. V. cap. 5.) atque quovis
 ingenio parabilia. At Quintilianus: Ho-
 merum nemo in Magnis sublimitate, in
 Parvis proprietate superaverit. Lib. X.
 cap. 1. Et Scholia Victorian. ad ε', 212.*

*Εἰς ταπεινὴν ἀπαγγελίαν ὑδὲις τοσαύτην ἐπέ-
 θεκε σημανότητα. Virgil.*

—— Tuus, o regina, quid optes,
 Explorare labor; mihi jussa capessere fas est.
Æn. I. 80.

*Ibid. ἄνωγεν,] Vide supra ad §. 322.
 et ad α'. 37.*

Ver. 197. δολοφρονέεσσα προσηύδα] *Virgil.
 — simulata mente locutam. Æn. IV. 105.*

Ver. 198. σὺ πάντας Δαμνᾷ Ἀθανάτης,]
Virgil.

———— affatur *Amorem;*

- Δεξάμενοι Ῥεΐης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
Γαίης νέρθε καθεΐσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
205 Τὸς εἴμ' ὀφομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
Ἦδ' ἂν γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Εἰ κείνῳ γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθεῖσα φίλον κῆρ
Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότῃτι,
210 Αἰεὶ κ' ἐσθι φίλῃ τε καὶ αἰδοίῃ καλεοίμην.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ·
Οὐκ ἔσ', ἔδ' ἔοικε, τέον ἔπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γὰρ τῷ ἀρίστῃ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαυεῖς.
Ἦ, καὶ ἀπὸ σῆθεσφιν ἐλύσατο κεσὸν ἱμάντα,
215 Ποικίλον· ἔνθα δέ οἱ θελκτῆρια πάντα τέτυκτο·

“ Excipientes a Rhea, quando nempe Saturnum late-sonans Jupiter

“ Terram subter dejecit et infructuosum mare.

205 “ Hos vado visura, et ipsis acerbas lites dirimam :

“ Jam enim diuturno tempore inter se abstinent

“ Cubili et amore, quoniam ira eis invasit animum.

“ Quod-si illos quidem verbis meis persuasos suo-sibi animo

“ In lectum reduxero, ut-jungantur amore ;

210 “ Semper sane eis dilectaque et veneranda vocabor.”

Hanc autem rursus allocuta est amans-risum Venus ;

“ Non licet, neque decet, tu-quod-petiisti, recusare :

“ Jovis enim potentissimi in ulnis dormis.”

Dixit, et a pectoribus solvit acu-pictum cingulum,

215 Varium ; in eo autem sibi delinimenta omnia inclusa erant :

208 Παραιπεπίθεσα] Edd. pr. Rom. 209 φιλότῃτα] MS. 211 φιλομμειδῆς]
MS. edd. vett. 215 τέτυκται] MS. male.

Nate, meæ vires, mea magna potentia ; solus,
Nate, Patris summi qui tela Typhoëa temnis.

Æn. I. 667.

Ver. 201. Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ
μητέρα Τηθύν,] Virgil.

Oceanumque patrem rerum. —

Georgic. IV. 382.

“Ομηρος εἰπὼν, “ Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν,
καὶ μητέρα Τηθύν,” πάντα εἰρηκεν ἔκγονα βο-
ῆς τε καὶ κινήσεως. Plato in Theæteto.
Clark. Quia opponitur μήτηρ, putet ali-
quis pro γένεσιν legendum γινέσθην, quod

non est necesse. Pro liberis γένεσις dixit
Joseph. XVIII. 2. 4. Ern.

Ver. 202. εὐ εὐρέφον] Al. εὐτρεφον, et εὐ-
τροφον.

Ver. 203. ὅτε τε] Quando videlicet —.

Ibid. εὐρύοπα] Vide supra ad α'. 175.
498.

Ver. 204. ἀτρυγέτοιο] Ἀκαταπονήτω,
πολλῆς ἢ, ὥς ἵνοι φασὶ τῆς ἀκάρεως. Schol.
ad α'. 316.

Ver. 205. ἄκριτα] Vide supra ad α'.
309. 314.

Ver. 212. Οὐκ ἔσ', ἔδ' ἔοικε,] Οὐτε πρό-

- "Ενθ' ἐνὶ μὲν φιλότῃς, ἐν δ' ἴμερος, ἐν δ' ὀαριςὺς,
 Πάρφρασις, ἥ τ' ἐκλεψε νόον πύκα περ φρονέοντων·
 Τὸν ρά οἱ ἔμβραλε χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τῇ νῦν τῷτον ἱμάντα, τεῶ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,
 220 Ποικίλον, ᾧ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· ἐδέ σε φημί
 "Απρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
 "Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια "Ηρῃ·
 Μειδῆσασα δ' ἔπειτα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
 Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ "Αφροδίτη·
 225 "Ηρῃ δ' αἰΐξασα, λίπεν ρίον Οὐλύμποιο,
 Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, καὶ Ἡμαδίην ἑρατεινὴν,
 Σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόντα,

Ibi inerat quidem amor, inerat desiderium, inerat et amantium-colloquium,
 Blandiloquentia scilicet, quæ furtim-surripit mentem etiam prudentium:
 Hoc utique ei imposuit manibus, verbaque fecit, dixitque;

- " Accipe nunc hoc cingulum, tuoque reconde sinu,
 220 " Varium, in quo omnia inclusa sunt: neque te puto
 " Re-infecta redituram, quicquid mentibus tuis concupieris."

Sic dixit: Subrisit autem magnos-oculos-habens veneranda Juno;
 Subridensque, deinde suo recondidit sinu.

Ac tum quidem ivit ad domum, Jovis filia, Venus:

- 225 Juno autem festiuans reliquit verticem Olympi,
 Pieriamque supergressa, et Emathiam amœnam,
 Ferebatur super equestrium Thracum montes nivosos,

216 versus totus abest a MS. 219 δ'] abest MS. 220 τεύχεται] A. 1.
 222 γήθησε] MS. quod prætulim. 225 ἐγκάτθεο] MS. male.
 225 λίπε] MS. recte.

πον, ὅτι δυνατόν. Schol. Al. ἐδ' ἐπίοικε.
 Virgil.

Quis talia demens

Abnuat? —

Æn. IV. 107.

Ibid. σεν ἔπος] Qua ratione, σεν, hic
 ultimam producat; item ὄρεα, ver. 227.
 Vide supra ad α'. 51.

Ver. 216. ἐν δ' ἴμερος,] Apud Sertum
 Empiricum, ἐν δ' ἴμερος.

Ver. 217. φρονέοντων] Apud Aristote-
 lem, φρονέοντος; Ethic. Eudem. lib. VI. cap.
 6. et Ethic. Nicomach. lib. VII. cap. 7. Ἄλ-
 λὰ καὶ περὶ Ποιητικῆς ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι "Ενθ'
 "ἐνὶ μὲν φιλότῃς, ἐνθ' ἴμερος." Plutarch. de
 audiend. Poëtis, sub initio.

Ver. 218. Τὸν ρά] Hoc, inquam. — Hoc
 utique.

Ver. 219. Τῇ — τεῶ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,
 Cod. Harleian. Τῇ —. τεῶ ἐγκάτθεο κόλ-
 πῳ. Atque ita quidem istud Τῇ semper
 usurpat Homerus ἀσυνδίταως.

Τῇ δὲ τότε κρύδιμενον ὑπὸ σίγῃσι τάνυσσαι.

Odyss. ε'. 346.

Κήρυξ, τῇ δὲ τῷτο πόρι κρείας, ὄρεα φάγησι.

Odyss. δ'. 477.

Κίκλωψ, τῇ, πῶς οἶνον. — Odyss. ι'. 347.

Τῇ, τότε φάσμακον ἐσθλὸν ἔχον, ἐς δώματα
 Κίρκης

Ἐρχω. —

Odyss. κ'. 287.

Ita nimirum ultimum hunc versum scri-

Ἀκροτάτας κορυφὰς, ἐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν.

Ἐξ Ἀθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·

230 Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος,

Ἐνθ' ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτῳ,

Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ὕπνε, ἀνάξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνδρώπων,

Εἰ μὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἡδ' ἔτι καὶ νῦν

235 Πείθει· ἐγὼ δέ κ' ἐγὼ χάριν ἤματα πάντα·

Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινὰ,

Αὐτίκ', ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃ.

Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,

Χρῦσεον· Ἡφαίστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυῖς

Summa cacumina, neque terram carpebat pedibus.

Ex Atho autem ad pontum descendit fluctuantem:

230 Lemnumque pervenit, in urbem divini Thoantis,

Ubi Somnum convenit, fratrem Mortis,

Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;

“ Somne, rex omniumque deorum omniumque hominum,

“ Si quidem unquam-antea meo verbo auscultasti, etiam nunc

235 “ Obsequere; ego autem tibi habeo gratias dies omnes:

“ Sopito mihi Jovis sub palpebris oculis fulgentes,

“ Statim, postquam ego accubuero in amore.

“ Dona autem tibi dabo, pulchrum solium, incorruptum in-perpetuum,

“ Aureum; Vulcanus nempe meus filius utroque-pede-claudus

227 ἱπποπόλων] Sch. MS. γρ. ἱπποκόμων. 229 ἐβήσιτο] MS. 230 Θόαν-
τος θείαντος] MS. perperam. 234 ἐμὸν ἔπος] F. A. J. 236 Κοίμῃσιν]
MS. ut supra vid. not.

bit Eustathius in commentario; cum Edi-
ti habeant, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης Ἐρ-
χεν.

Ver. 220. τιτεύχεται.] Vide supra ad
α'. 57.

Ver. 221. Ἀπρηκτόν] Vide supra ad ν'.
192.

Ver. 222. βῶπις] Vide supra ad α'.
551.

Ver. 223. ἐφ' ἂν] ἂν. μίσω.

Ver. 225. αἰξασα,] Virgil.

Illa viam celerans —

— cito decurrit tramite virgo.

Æn. V. 609.

Ver. 227. νήϊοντα,] Qua analogia vox
νήϊοντα, quæ primam corripit, deducta

sit ex νήϊον, quæ primam producit; vide
supra ad α'. 558. et ad μ'. 280.

Ver. 228. οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν.]
Vide supra ad ε'. 769. Et de proprio
significatu temporis istius imperfecti, μάρπ-
τε, vide ad ν'. 84.

Ver. 229. Ἀθώω] Ita Barnesius: Recte,
ut opinor. ἂν. Ἀθώω.

Ibid. ἐβήσατο] ἂν. ἐβήσιτο. Vide supra
ad β'. 35. et ad ε'. 109.

Ver. 231. ὕπνῳ — κασιγνήτῳ Θανάτῳ,]

Tum consanguineus Leti Sopor. — Æn. VI. 278.

Ver. 232. ἄρα] Ut solent amici obviam
facti.

Ver. 234. Εἰ μιν] ἂν. apud Eustathium,

- 240 Τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρηῖνυν ποσὶν ἥσει,
 Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαρὲς πόδας εἰλαπινάζων.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος·
 "Ἢρη, πρέσβα θεᾷ, δύγατερ μεγάλαιο Κρόνοιο,
 "Ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
 245 Ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἄν ποταμοῖο ῥέεθρα
 Ὠκεανῷ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' ἐκ ἄν ἔγωγε Κρονίου ἄσπον ἰκοίμην,
 Οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
 "Ἢδὴ γάρ με καὶ ἄλλο τεῖ ἐπίνυσσεν ἐφετμή,
 250 "Ἡματι τῷ, ὅτ' ἐκείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
 Ἐπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάζας.
 "Ἦτοι ἐγὼ μὲν ἔδελξα Διὸς νόον Αἰγίοχοιο

240 "Fabricabit elaboratum, sub pedibusque scabellum mittet,

"Cui utique imponas nitidos pedes dum-convivaris."

Hanc autem respondens allocutus-est suavis Somnus;

"Juno, veneranda dea, filia magni Saturni,

"Alium quidem ego deorum sempiternorum

245 "Facile sopiverim; etiam torrentis fluentia

"Oceani, qui quidem parens omnibus est:

"Jovem autem non ego Saturnium prope adiero,

"Neque sopivero, quando non ipse quidem jussit.

"Jam enim me et alias tuum sapere-fecit mandatum,

250 "Die isto, quando ille magnanimus Jovis filius [*Hercules*]

"Navigabat ex Ilio, Trojanorum urbe direpta.

"Tum ego sane demulsi Jovis mentem Ægiocchi

248 αὐτός μοι κελεύει] MS. 249 ἐπίνυσεν] Id. 252 ἔλεξα] MS. F. A. 1.

R. vid. not.

"Ἡ μὲν. Non male; inquit *Barnesius*. At *Eustathius*; γράφεται, inquit, καὶ Εἰ μὲν. ὁ καὶ κρεῖττον. *Clark*. Gloss. MS. Lips. γράφεται καὶ ἡ, κατὰ τὰς παλαιάς. *Ern*.

Ibid. ἐμὺ ἔπος] Cod. *Harleian*. ἐμὸν ἔπος. Quod et ferri potest.

Ver. 235. εἰδὼ χάριν] Cod. *Harleian*. ἰδὼ χάριν, gratias habeo.

Ver. 236. Κοίμησόν] Cod. *Harleian*. Κοίμισσον. *Clark*. Vid. ad μ'. 281.

Ver. 237. παραλίξωμαι ἐν φιλότῃ. *Al*. παραλίξωμαι φιλότῃ. Vide autem supra ad β'. 515.

Ver. 238. καλὸν] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. ἄφθιτον] De hujus vocis prosodia, vide supra ad ν'. 359.

Ver. 246. Ὠκεανῷ, ὅς περ γένεσις] Vide supra ad ver. 201.

Ibid. τέτυκται] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 247. Κρονίου] De prosodia vocis Κρονίου et Κρονίανος, vide supra ad α'. 397. ad ζ'. 464. et ad ν'. 46.

Ver. 249. ἄλλο τι ἐπίνυσσεν ἐφετμή, *Al*. ἄλλοτε ἢ (vel ἄλλοθ' ἢ) ἐπίνυσσεν ἐφετμή. Tumque vox ἐπίνυσσεν referenda ad præcedentem Ζεύς. Sed præstat vulgata Lectio.

Ver. 250. ὅτ' ἐκείνος] *Al*. ὅτε κείνος.

- Νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μῆσαο θυμῷ,
 "Ὀρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
 255 Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας,
 Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
 ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεῶν· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 Ζήτει, καὶ κέ μ' αἶψον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντω,
 Εἰ μὴ Νυξ δαήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
 260 Τὴν ἰκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χρώμενός περ·
 "Ἄζετο γάρ, μὴ Νυκτὶ δοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
 Νῦν αὖ τῷτό μ' ἀνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 "Υπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
 265 Ἥ φῆς, ὥς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν εὐρύοπα Ζῆν',

" Suavis circumfusus: tu autem ei mala struebas animo,

" Excitatis sævorum ventorum in pontum flatibus:

255 " Et eum deinde ad Coon bene habitatum de-cursu-detulisti,

" Seorsum ab amicis omnibus: Jupiter autem experrectus indignabatur,

" Proturbans per domum deos; me autem maxime omnium

" Quærebat, et me perditum ab æthere injecisset ponto,

" Nisi Nox domitrix deorum servasset et hominum,

260 " Quam adivi fugiens: ille autem cohibuit-se, iratus licet;

" Verebatur enim, ne Nocti celeri ingrata-animo faceret.

" Jamque rursus hoc me jubes periculosissimum aliud perficere."

Hunc autem rursus allocuta est magnis-oculis veneranda Juno;

" Somne, quid vero tu hæc in mentibus tuis cogitas?

265 " Putasne ita Trojanis favere late-sonantem Jovem,

255 Μῆσαι] MS. 264 φρεσὶ Id. 265 ἀρηγίμην] Id. Ibid. Ζῆ et altero
 N' ὥς] R.

Ver. 252. ἔειλξα] Eustathius, et MSS.
 et Editi plurimi, et Scholiastes habet, ἔλειξα.
 Quæ si vera sit Lectio, erit (ut opinor)
 non a λῆγω, sed ab inusitato λείχω. Vide
 supra ad β'. 515. Clark. "Ἐλείξα et MS.
 Lips. edd. Fl. A. 1. R. Ern.

Ver. 253. οἱ] Herculi.

Ver. 256. Νόσφι] Vide supra ad α'. 349.

Ibid. ἐπεγρόμενος] Al. ἀνηγρόμενος.

Ver. 259. δαήτειρα] Al. μήτειρα. Sed
 præstat vulgata Lectio.

Ver. 262. ἀνωγας] Vide supra ad β'.
 322.

Ver. 265. ἀρηγίμην] Al. Ἀρηγίμην.

Ver. 266. περιχώρατο.] Al. περιχώσατο.

Ver. 267. ἐγὼ δὲ κί τοι Σαρύτων μίαν —]
 Virgil.

Sunt mihi bis septem præstanti corpore Nym-
 phæ;

Quarum, quæ forma pulcherrima, Deiopeiam

Connubio jungam stabili, propriamque dicabo;

Omnes ut tecum meritis pro talibus annos

Exigat, et pulchra faciat te prole parentem.

Æn. I. 75.

Ver. 269. ἦς αἶψιν ἐλθῆσαι] Ita edidit
 Barnesius, ex ver. 276. infra. Alii omnes
 legunt, ἰμείρειαι. Quæ si vera sit Lectio,
 scribendum aut ἦς αἶψ' ἰμείρειαι, aut siquid

‘Ως ‘Ηρακλῆος πέρι χῶσατο, παιδὸς εἰοῖ;
 ‘Αλλ’ ἴθ’, ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 Δώσω ὀπιέμεναι, καὶ σὴν κεκληῆσθαι ἄκοιτιν,
 Πασιδέην, ἥς αἰὲν ἐέλδαι ἥματα πάντα.

270 “Ως φάτο· χήρατο δ’ Ὑπνος, ἀμειβόμενος δὲ πρὸς-
 “Αγρὺν νῦν μοι ὁμοσπον ἀάατον Στυγὸς ὕδαρ, [ἡῦδα·
 Χεὶρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα παλυβοτείραν,
 Τῇ δ’ ἐτέρῃ ἄλλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 Μάρτυροι ᾧσ’ οἱ ἐνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἰόντες·

275 Ἥ μὲν ἐμοὶ δάσειν Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,
 Πασιδέην, ἥς τ’ αὐτὸς ἐέλδομαι ἥματα πάντα.

“Ως ἔφατ’· ἐδ’ ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 “Ωμνυε δ’, ὡς ἐκέλευε, θεὸς δ’ ὀνόμηνεν ἅπαντας

“ Sicut propter Herculem iratus est, filium suum?

“ Quin ito *mecum*; ego autem tibi Gratiarum unam juniorum

“ Dabo ducendam, et tuam vocandam conjugem,

“ Pasitheam, quam semper cupis dies omnes.”

270 Sic dixit: Gavisus est autem Somnus, respondensque allocutus est;

“ Age, nunc mihi jura inviolabilem Stygis aquam,

“ Manuque altera quidem tange terram almam,

“ Altera vero mare marmoreum; ut nobis omnes

“ Testes sint inferi dii, Saturnum circa existentes;

275 “ Omnino te mihi daturam-esse Gratiarum unam juniorum,

“ Pasitheam, quam et ego cupio dies omnes.”

Sic dixit: Neque non obsecuta est dea ulmas-candida Juno;

Jurabat autem ut is jubebat, deosque nominabat omnes

266 περιχῶσατο] R. 268 ὀπιούμεναι] Id. 269 vid. not. ἰμείρεται] Edd.
 vett. 271 “Αατον] F. A. J. 274 ᾧσιν ἐνερθε] R. quod est mollius.
 275 ἥ μὲν] In MS. superscr. μὴν. Adscriptum schol. in marg. τὸ ἡ
 κατομοτιπὸν, καὶ τὸ ἡ μὴν ἐλογῶν ἐλογήσω σέ. De varietate hac supra
 dictum.

simile. Nam ἰμείρεσθαι, ut recte observa-
 vit Barnesius, primam producit. Porro,
 totum hunc versum omitunt Codd. Har-
 leiiani bini, a Th. Bentleio collati. Clark.
 Item MS. Lips.

Ver. 271. ἀάατον Στυγὸς ὕδαρ,] Vide
 supra ad 9. 369.

Ver. 274. Μάρτυροι] Videsupra ad α. 558.

Ibid. ᾧσ’ εἰ] Al. ᾧσιν. Al. ὅσσοι.

Ibid. ἐνερθε θεοὶ] Titanes, ver. 279.

Ver. 279. οἱ Τιτῆνες καλεῖνται.] Ἐν δὲ

τῷ, οἱ Τιτῆνες καλεῖνται, προσγεγράφει τινες
 ἕτερον εἶχον τῶτον,

“Ωμνυε δ’ ἐκ πίετης κατυβόμενοι Στυγὸς ὕδαρ.
 Eustath.

Quem quidem versum hoc modo citat
 Barnesius,

“Ωμνυε δ’ ἐκ πίετης κατυβόμενοι Στυγὸς ὕδαρ.

Forsitan scripserit Eustathius,

“Ωμνυε δ’ ἐκ πίετης τὸ κατυβόμενοι Στυγὸς ὕδαρ.

Vide supra ad γ. 588.

- Τὲς ὑποταρταρίεζ, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
 280 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 Τὰ βήτην, Λήμνε τε καὶ Ἰμβρεα ἄστυ λιπόντε,
 Ἡέρα ἔσσαμένω, ρίμφα πρήσσοντε κέλευθον
 Ἰδὴν δ' ἐκέσθην πολυπίδακα, μητέρα Θηρῶν,
 Λεκτόν· ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλλα· τὰ δ' ἐπὶ χέρσεσ
 285 Βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπ' ἐσείετο ὕλη.
 Ἐνθ' ὕπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
 Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἥ τότ' ἐν Ἰδῇ
 Μακροτάτη πεφυῖα δι' ἥερος αἰθέρ' ἵκανε·
 Ἐνθ' ἥς' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
 290 Ὀρνεθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι
 Χαλκίδα κικλήσκεσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.

Subtartareos, qui Titanes appellantur.

- 280 Tum postquam juraveratque, absolveratque juramentum,
 Ipsi simul ibant, Lemnique et Imbri urbe relicta,
 Caligine induti, celeriter conficientes iter:
 Ad Idam autem pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum,
 Ad Lecton; ubi primum liquerunt mare: hique super terra
 285 Ibant: summa autem sub pedibus quassabatur sylvā.
 Atque illic Somnus quidem mansit, antequam Jovis oculi viderent euni,
 Abiete consensa admodum-procera, quæ tunc in Ida
 Altissima enata per aërem ad æthera ibat:
 Illic is sedit ramis dense-opertus abiegnis,
 290 Avi argutæ similis, quam utique in montibus
 Chalcidem nominant dii, homines autem Cymindin.

276 παρσιθέην] MS. 279 Τιτῆνες] MS. non bene. 282 ἔσσαμένω] Γ.
 A. 1. R. 283 ἐκέσθην] A. 1. Ibid. πολυπίδακας, μητέρας] MS.
 285 ὕλη] Sch. MS. Lips. in marg. γρ. Ἰδῇ. Ibid ὑπεσείετο] MS.
 edd. vett. 289 ὄζοισι] MS. recte.

- Ver. 282. πρήσσοντε] Vide supra ad γ'.
 192.
 Ver. 284. Λεκτόν.] Vide supra ad β'.
 515.
 Ver. 285. ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπ' ἐσείετο
 ὕλη.] Ita edidit Barnesius. *Al.* ὑπεσείετο.
 Virgil.

- Ver. 286. ἔμεινε, — ὅσσε ἰδέσθαι,] *Al.* ἔ-
 μιμνι, — ἄσσαν ἰκίεσθαι.
 Ver. 287. ἥ τότ' ἐν Ἰδῇ] Nugatur hic
 plane Scholiastes: Διὰ τῆς τότε, inquit,
 ἀνῆλθε τοὺς ψυδρος, αἵτε μὴ ζῆτεῖν αὐτήν.
 Ver. 290. Ὀρνεθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος,] Vir-
 gil.

— dat euntibus ingens
 Sylva locum. — *Æn.* VII. 676.

Alitis in parvæ subito collecta figuram.
Æn. XII. 862.

Ibid. ὕλη.] Vide supra ad γ'. 151.

Cæterum qua ratione, ὄρνεθι, hic ultimam

"Ηρῃ δὲ κραιπνῶς προσεβήσατο Γάργαρον ἄκρον

"Ιδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

'Ως δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψε,

295 Οἶον ὅτε πρῶτισον ἐμισγέσθην φιλότῃτι,

Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλῃς λήθοντε τοκῆας·

Στῇ δ' αὐτῆς προσάροιδεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

"Ηρῃ, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπῃς τόδ' ἰκάνεις;

"Ἴπποι δ' ἐπ' ἀρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.

300 Τὸν δὲ δολοφρονέεσσα προσηύδα πότνια "Ηρῃ·

"Ερχομαι ὀφιομένη πολυφόνους πείρατα γαίης,

'Ωκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,

Οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον·

Τὲς εἴμ' ὀφιομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.

Juno autem celeriter conscendebat in Gargarum summum

Idæ excelsæ: vidit autem eam nubes-cogens Jupiter.

Ut vero vidit, continuo illum amor prudentia præcordia cooperuit,

295 Perinde ac quando primum congressi sunt amore,

Cubili inito suis clam parentibus:

Stetit autem ipsam ante, verbaque fecit, dixitque;

"Juno, quo festinans ab Olympo huc venis?

"Equi autem non adsunt et currus, quos conscendas."

300 Hunc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno;

"Eo visura almæ fines terræ,

"Oceanumque deorum parentem, et matrem Tethyn,

"Qui me in suis ædibus magna-cum-cura nutrierunt et educarunt:

"Hos vado visura, et ipsis acerbas lites dirimam.

292 προσεβήσατο] MS. F. A. J. 294 πυκινὰς] MS. 295 ἐμισγέσθην] MS.

male. 300 Πρὸς ἐφ' ἡ] MS. male. 305 οἳ μὲ σφ.] MS. ut supra 202.

307 περυνωρεῖα] MS. male.

producat; item δὲ, ver. 295. vide supra ad α'. 51.

Ver. 291. Χαλκίδα κικλήσκουσι Διοί, ἀνδρες δὲ Κύμινδιν.] De hac loquendi ratione, mihi id veri simillimum videtur; quæ E-ruditionibus usitata fuerint nomina, Diis tributa; quæ vulgo magis trita, Homini-bus. Nimirum, quam Chalcidem appel-labant Græci eruditores avem; ei, apud vulgus Ionicum, nomen erat Cymindi. Ἡ Χαλκὶς ὀλιγάκις μὲν φαίνεται οἰκίῃ γὰρ ὄρη. — κύμινδιν δὲ καλέσιν Ἰωνεὺς αὐτήν. A-ristot. de Hist. Animal. lib. IX. cap. 12. Plato in ea erat sententia; quæ Rci na-

turam quodammodo vi et significatu suo exprimerent Nomina, illa utique Diis tri-buta. Ἀπλὸν γὰρ δὴ, ὅτι οἷγε Διοί αὐτὰ κα-λῶσι πρὸς ὁρρότητα, ἅπερ ἐστὶ φύσει ὀνόματα. — Τὸν Ἀστυνάκτα ἄρα ὁρρότερον ὦστο κείσ-θαι τῷ παιδὶ [τῷ "Εκτορος] ἢ τὸν Σκαμάν-δεον· Οἷος γὰρ σφιν ἔρυτο πόλιν καὶ τείχεα μακρά. Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὁρρῶς ἔχει καλῶν τὸν τῷ σωτήρος υἱόν, Ἀστυνάκτα τῶν οὗ ἔσωζεν ὁ πατήρ αὐτοῦ. Plat. in Cratylō. De aliorum hac in re sententia, vide quæ supra ad α'. 403.

Ver. 292. προσεβήσατο] Al. προσεβήσατο. Vide supra ad β'. 35. et ad ε'. 109.

- 305 Ἦδῃ γὰρ δὴρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότῃτος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεισε θυμῷ.
Ἴπποι δ' ἐν πρυμνωεῖῃ πολυπίδακος Ἴδῃς
Ἑσᾶσ', οἳ μὲν οἴσασιν ἐπὶ τραφερῇν τε καὶ ὑγρῇν.
Νῦν δέ σευ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπῃς τόδ' ἱκάνω,
310 Μήπως μοι μετέπειτα χολώσεται, αἴ κε σιωπῇ
Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόα Ὠκεανοῖο.
Τῇν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
Ἦρῃ, κεῖσσε μὲν ἐστὶ καὶ ὕπερον ὄρμηθῆναι,
Νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότῃτι τραπέιομεν εὐνηθέντε·
315 Οὐ γὰρ πώποτε μὲν ᾧδε θεᾶς ἔρος, ἐδὲ γυναικὸς,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεῖς ἐδάμασσειν·
Οὐδ' ὅποτ' ἤρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,

305 " Jam enim diuturno tempore inter se abstinent

" Cubili et amore : quoniam ira eis invasit animum.

" Equi autem in radicibus fontibus-irriguæ Idæ

" Stant, qui me ferent supra aridumque et humidum.

" Nunc vero tui gratia huc ab Olympo ob hoc venio,

310 " Ne-forte mihi posthac irascaris, si silentio

" Abeam ad domum profunde-fluentis Oceani."

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter ;

" Juno, illuc quidem licet et posthac proficisci ;

" Nos autem age amore congre diamur concumbentes :

315 " Non enim unquam mihi sic deæ amor, neque mulieris,

" Animum in pectoribus circumfusus domuit ;

" Neque quando captus-fui amore Ixionix uxoris,

308 τραφερῇν καὶ ὑγρῇν] MS. 311 οἴχωμαι] MS. sed corr. ex οἴχωμαι : antiqua scriptura. 315 ἔρος] adscr. in MS. a manu rec. 316 ἐδάμασσει] F. R. A. J. male. 317 Ἰξιονίης ἀλόχοιο] MS. vitiose.

Ver. 295. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 294. Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρω] Scho-
liasti, ἔρος· Ut infra, ver. 315.

Ὡς ἴδεν, ὥς ἐμάνην. — Theocrit.

Ut vidi, ut perii! — Eclog. VIII. 41.

— Ille repente

Acceptit solitam flammam, notusque medullas

Intravit calor, et labefacta per ossa cucurrit. —

Sensit læta dolis, et formæ conscia conjux.

Æn. VIII. 338.

Ver. 295. πρῶτιστον ἐμισγέσθην] Cod.
Harleian. πρῶτον παρμισησθην.

Ver. 299. τῶν κ' ἐπιβαίης.] Quos utique

conscendas. Recte hic notavit Barnesius, ad sententiam aliquid, ad versum explenda nihil conferre istud κί. Quod et in soluta oratione, apud Platonem aliosque, facile est observatu.

Ver. 302. Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν,] Vide supra ad ver. 201.

Ver. 303. εὐ τρέφον] Al. εὐτρέφον.

Ver. 307. πολυπίδακος] Al. πολυπιδάκκ.

Ver. 310. μετέπειτα χολώσεται] Al. με-
τόπισθε κοτίσσαι. Ut, α'. 82. — μετόπισ-
θεν ἔχει κόπον. Et Odys. ε'. 147. Μήπως
τοι μετόπισθε κοτίσσαι μένος —.

Ver. 312. νεφεληγερέτα] Vide supra ad
α'. 175.

- “Η τέκε Πειρίδου, Δεόφιν μήσῳρ’ ἀτάλαντον·
 Οὐδ’ ὅτε περ Δανάης καλλισφύρεσ’ Ἀκρисиῶνης,
 320 “Η τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
 Οὐδ’ ὅτε Φοίνικος κέρης τηλεκλειτοῖο,
 “Η τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 Οὐδ’ ὅτε περ Σεμέλης, ἐδ’ Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 “Η ῥ’ Ἑρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 325 “Η δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάσμα βροτοῖσιν.
 Οὐδ’ ὅτε Δήμητρος, καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
 Οὐδ’ ὁπότε Λητῆς ἐρικυδέος, ἐδὲ σεῦ αὐτῆς·
 “Ως σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.
 Τὸν δὲ δολοφρονέεσσα προσηῦδα πότνια Ἥρη·
 330 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 Εἰ νῦν ἐν φιλότῳ λιλαίεαι εὐνηθῆναι

“ Quæ peperit Pirithoûm, diis consiliarium parem :

“ Neque quando Danaës pedibus-elegantis Acrisii-filiæ,

320 “ Quæ peperit Perseum, omnium clarissimum virorum :

“ Neque quando Phœnicis-filiæ percelebris,

“ Quæ peperit mihi Minoaque et diis-parem Rhadamanthyn :

“ Neque quando Semeles, neque Alcmenes in Thebis ;

“ Quarum hæc quidem Herculem fortissimum peperit filium ;

325 “ At Bacchum Semele peperit, gaudium mortalibus.

“ Neque quando Cereris, comas-pulchræ reginæ :

“ Nec quando Latonæ gloriosæ, neque quando tui ipsius :

“ Ut tui nunc amore-teneor, et me dulce desiderium capit.”

Hunc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno ;

350 “ Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti ?

“ Si nunc in amore cupis dormire

320 Περσεία] MS. ex pronunciatione et scriptura antiqua. 321 τηλεκλει-
 τοῖο] MS. ut alibi. 322 Μίνω καὶ ἀντ.] F. A. J. R.

Ver. 314. Νῶϊ δ', ἄγ',] Recte hæc re-
 prehendit Plato de Republ. lib. III. Οὐ
 μὰ τὸν Δία, ὃ μὲν φαίνεται ἐπιτηδεια. Ἀλλ'
 εἴ περ τινὲς κατεργασίαι πρὸς ἅπαντα καὶ λή-
 γονται καὶ πρᾶττονται ὑπὸ ἰλλογίμων ἀν-
 δρῶν, διατίον τι καὶ ἀκασίον. Optime etiam
 Cicero, de his quæ ad Deos Humana
 transtulit Homerus: Mullem, inquit, Di-
 vina ad Nos.

Ibid. εὐνηθίνετι.] Al. εὐνηθίνετις.

Ver. 317. ἡρασάμην] Vocabulum hoc,
 quoniam secundam corripit, nequit de-
 ductum esse ex ἡράσμαι, sed omnino ex

ἔραμαι vel ἡράζομαι. Vide supra ad α'. 67.

Ver. 318. ἀτάλαντον] Vide supra ad
 β'. 627.

Ver. 320. Περσῆα.] Qua ratione, Περ-
 σῆα, hic ultimam producat; item ὁπότε,
 ver. 327. et μαλακόν, ver. 349. et δι, ver.
 350. et ἰσάμινος, ver. 356. vide supra ad
 α'. 51. n. 8.

Ver. 322. Μίνω τε] Al. Μίνωα.

Ver. 325. Διώνυσον — χάσμα βροτοῖσιν.]

— Διώνυσον πολυγυθίος. Hesiod.

— Διώνυσον πολυγαθῆ — Pindar.

- Ἰδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
 Πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
 Εὐδοντ' ἀδρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
 335 Πεφράδοι; ἐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
 Ἐξ εὐνῆς ἀνσᾶσα· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
 Ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐδέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ἔσιν τοι δάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σαρπηδόσιν ἐπῆρσεν·
 340 Ἐνθ' ἴομεν κίοντες, ἐπεὶ νύ τοι εὐάδεν εὐνή.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρῃ, μήτε θεῶν τόγε δείδιδι, μήτε τιν' ἀνδρῶν
 Ὀψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
 Χρύσειον· ἐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἡελιὸς περ,
 345 Οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.

“ Idæ in verticibus, hæc autem loca propatula-sunt omnia;

“ Quomodo esset, si quis nos deorum sempiternorum

“ Dormientes videret, diisque omnibus interveniens

335 “ Indicaret? non equidem tuam ad domum redirem,

“ E cubili cum consurrexero: vituperabile certe esset.

“ Sed si revera vis, et tibi hoc gratum est animo;

“ Est tibi thalamus, quem tibi dilectus filius fabricatus est

“ Vulcanus, solidasque fores postibus aptavit:

340 “ Illuc eamus dormituri, quandoquidem tibi placet concubitus.”

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;

“ Juno, nec tu deorum hoc metue, nec quemquam hominum

“ Visurum esse: talem tibi ego nubem circumfundam,

“ Auream: neque nos per-eam-viderit ne Sol quidem,

345 “ Cujus et acutissimum est lumen ad inspicendum.”

335 Παφράδοι — θεῶν πρὸς] MS. 336 ἀνσᾶσα] MS. F. A. 1. 338 εἴς
 τοι] MS.

Adsit lætitiæ Bacchus dator. — Æn. I. 738.

Munera lætitiæque Dei. — Ibid. 640.

Ver. 327. ἐπότε] Al. ὅτε περ. Ut ver.
 219. et 323.

Ver. 329. δολοφροέσασα — Ἥρῃ] Virgil.

— læta dolis — conjux. Æn. VIII. 393.

— simulata mente locutam. Æn. IV. 105.

Ver. 335. Πεφράδοι;] Vide ad 500. Ern.

Ibid. ἔγωγε] Al. ἔπειτα.

Ver. 337. ῥ'] Ut dixisti.

Ver. 340. εὐάδεν] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 341. νεφεληγερέτα] Vide supra ad
 α'. 175.

Ver. 346. ἀγκὰς ἔμαρπτε] Al. ἀγκὰς ἔ-
 λαζε. Virgil.

— niveis hinc atque hinc — lacertis

Cunctantem amplexu molli fovet. —

Æn. VIII. 387.

Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκὰς, ita
 acciperent, ac si Accusativus esset ab ἀγ-
 καί. Sed hoc nullo modo ferri potest.
 Nam Accusativum istum pluralem pri-
 mæ (quam vocant) Declinationis, qui

- Ἡ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνος παῖς ἦν παρά-
 Τοῖσι δ' ὑπὸ Χθρῶν δῖα φύεν νεοδηλέα ποίην, [κοιτίν·
 Λωτόν θ' ἔρσηντα, ἰδὲ κρόκον, ἡδ' ὑάκινθον
 Πυκνὸν καὶ μαλακόν· ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε·
 350 Τῷ ἔνι λεξάσθεν, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔσσαντο
 Καλὴν, χρυσεῖήν· σιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔρσαι.
 "Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὐδὲ πατὴρ ἀνὰ Γαργάρεν ἄκρω,
 "Υπνῶ καὶ φιλότῃτι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἀκοιτίν.
 Βῆ δὲ θείειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὑπνος,
 355 Ἀγγελίην ἑρέων γαιήοχῳ Ἐννοσιγαίῳ·
 Ἀγχῆ δ' ἰσάμενος ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
 Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυναι,
 Καί σφιν κῦδος ὅπαζε, μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὐδῇ
 Ζεὺς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυφα·
 360 Ἦρῃ δ' ἐν φιλότῃτι παρῆπαφεν εὐνηθῆναι.

Dixit, et ulnis complexus est Saturni filius suam uxorem:
 His autem subter Tellus divina summisit recentem herbam,
 Lotumque roscidum, et crocum, et hyacinthum
 Densum et mollem; qui a terra eos alte elevabat:
 350 Hoc in toro cubarunt, insuperque nubem sibi-induerunt
 Pulchram, auream; lucidique decidebant rores.

Sic quidem quiete dormiebat pater in Gargaro summo,
 Somno et amore domitus, tenebatque in ulnis uxorem.
 Perrexit vero currere ad naves Achivorum dulcis Somnus,
 355 Nuncium allaturus terram-cingenti Neptuno:
 Prope autem stans, verbis alatis eum allocutus est;
 "Alacris nunc Danaïs, Neptune, auxiliare;
 "Et ipsis gloriam præbe, parumper saltem, dum adhuc dormit
 "Jupiter: quoniam ipsi ego mollem soporem circumfudi:
 360 "Juno autem in amore eum decepit ut-dormiret."

357 Ἐπάμυνον] Id. A. 2. 3. J. 362 τὸν ἔτι] MS. 363 προθροῶν] Id.
 364 Μεθίστει] MS. sed superscr. μιν.

in lingua Dorica syllabam *as* corripit, ignoravit plane Homerus. Vide supra ad β'. 43.

Ver. 347. φύεν νεοδηλέα ποίην,] Hic li-
 quet præcedentem totam fabulam, *VE-*
RIS esse videlicet descriptionem; quo
 tempore *Idam* videre erat herbis floren-
 tem, et nubibus aureis identidem obduc-
 tam. De cujusmodi ἀλληγοῖαι, consu-

latur (si lubet) *Heraclides Ponticus*. Vir-
 gil.

Vere tument terræ, et genitalia semina poscunt.
 Tum Pater omnipotens fecundis imbribus æ-
 ther
 Conjugis in gremium lætæ descendit, et omnes
 Magnus alit, magno commixtus corpore, fœ-
 tus. —
 Parturit almus ager, — Gorg. II. 324.

"Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ὥχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·
Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προδορὸν ἐκέλευσεν·

- Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεδίεμεν Ἑκτορι νίκην
365 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ, καὶ κῦδος ἄρῃται;
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔτω φησὶ, καὶ εὐχεται, ἔνεκ' Ἀχιλλεὺς
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
Κεῖνος δ' ἔτι λήην ποδῇ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
Ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
370 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, παιδῶμεθα πάντες·
Ἀσπίδας, ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγισται,
Ἑσδάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναΐδησιν κορυύθεσσι
Κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, εἰ δέ τι φημί
375 Ἑκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.

Sic fatus, hic quidem abiit ad inclytas nationes hominum:
Neptunum autem adhuc magis impulit ad auxiliandum Danaïs.
Statim itaque is inter primos longe prosiliens hortabatur;

"Argivi, etiamne rursus concedimus Hectori victoriam

- 365 "Priamidæ, ut naves capiat, et gloriam referat?

"At is quidem sic existimat, et gloriatur, quia Achilles

"Navibus in cavis manet iratus corde:

"Illius tamen non magnum desiderium erit, si quidem cæteri

"Nos fortiter excitemur ad defendendum invicem.

- 370 "Sed agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes:

"Clypeos, quotquot optimi sunt in exercitu et maximi,

"Nos induti, capitaque fulgentibus galeis

"Tecti, manibusque longissimâs hastas tenentes,

"Eamus: ac ego quidem præibo; nec omnino opinor

- 375 "Hectorem Priamidem mansurum, admodum licet animo-incitatum.

365 κῦδος ἔλαιο] MS. 368 λῖαν] Id. 372 παναΐδησι et mox v. 75.
χερσὶ] Id. bene.

"Ἡρὰ μὲν νοεῖται ὁ ἄηρ, ἥπερ ἐστὶν ὑγραὶ ἑστία.
— Ζεὺς δὲ ὁ αἰθῆρ, τεπέειν ἡ πυρώδης καὶ
ἐνδεερμος ἑστία. — Καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φύει τὰς
πύας καὶ τὰ ἄνθη. Dion. Halicarn. περὶ
τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 11. Clark. Mi-
rum est, virum præstantem hic repente
ad allegoriarum nugas delapsum esse, de
quibus profecto non venit in mentem
Homero. Ern.

Ver. 350. λιβάζειν,] Vide supra ad β'.
515.

Ver. 351. Καλὴν,] Vide supra ad β'.
45.

Ver. 352. ἀπρέμας εὐδε — "Τπνω — δα-
μίς,] Virgil.

— placidumque petivit

— per membra soporem. Æn. VIII. 405.

Ver. 361. ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων]

"Ὅς δὲ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμα,
Χεῖρονι φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.

"Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπὶ-
Τῷ δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, ἐτάμενοί περ, [θοντο.

- 380 Τυδείδης, Ὀδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων
Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρῆϊα τεύχε' ἄρκειβον,
Ἑσθλὰ μὲν ἑσθλὸς ἔδυνε, χεῖρεια δὲ χεῖρονι δόσκον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
385 Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Εἵκελον ἀσεροπῇ· τῷ δ' ἔθιμις ἐστὶ μιγῆναι
Ἐν δαὶ λευγαλήῃ, ἀλλὰ θεὸς ἰσχάνει ἄνδρας.

Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἴκτωρ.

"Quicunque autem vir strenuus est, gestatque parvum scutum humero,

"Imbelliori viro det, ipse vero scutum majus subeat."

Sic dixit: Hi autem ei maxime ausculta- runt, atque obsecuti sunt.

Atque hos quidem ipsi reges instruebant, vulnerati licet,

- 380 Tydides, Ulyssesque, et Atrides Agamemnon:

Obeuntes autem copias omnes, martia arma commutabant;

Fortia quidem fortis induebat, deteriora autem imbelliori dabant.

Tum postquam induissent sibi circum corpus coruscum aë,

Perrexerunt ire: præibat vero eis Neptunus quassator-terræ,

- 385 Horrendum ensem longum habens in manu robusta,

Similem fulguris: ei autem [vel, eo cum gladio] non fas est congredi

In pugna pernicio- sa, sed metus ejus tantummodo reprimat viros.

Trojanos vero ex-altera-parte instruebat illustris Hector.

376 ἔχῃ] Id. 380 Ὀδυσσεύς] Edd. vett. præter T. 382 ἰσθλὸν ἰδ.] A.

2. 3. J. T. δόσκον] MS. F. A. J. T. 384 ἦρχε δὲ σφι] MS. σφιν] A.

2. 3. J. 388 ἐκόσμε] MS.

Ad *Lenipios*, interpretatur *Domina Da-*
cier. Sed rationibus haud satis idoneis.

Ver. 364. *μειρίμιν*] Cod. *Harleian*. *μει-*
ρίετι.

Ver. 365—375. *Πριαμίδῃ*, — *Πριαμίδην*] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 366. *οὔνεκ' Ἀχιλλεύς*] Vide supra ad γ'. 324.

Ver. 368. *ποθῇ*] *Al. ποθᾶς*.

Ver. 370. *ἰγών*] *Al. ἰγώ*.

Ver. 373. *χερσὶν τε*] *Al. χερσὶν δέ*.

Ver. 375. *μειμῶτα*.] Vide supra ad γ'.

46.

Ver. 378. *ἄρα*] *Ut solent, ut par erat*—.

Ver. 382. *χεῖρεια*] *Al. χεῖρα*.

Ibid. *δόσκον*.] *Eustath.* *Δόσκον, γράφου- σιν οἱ ἀκριβέστεροι τωτίσιν, ἰδίδαν οἱ βασιλεῖς.*
Al. δόσκιν.

Ver. 383. *νώροπα χαλκόν*,] Vide supra ad β'. 578.

Ver. 384. *ἄρα*] *Ut promiserat*, — ver. 374.

Ver. 386. *Εἵκελον*] Ita *Barnesius*. Alii *ἵκελον*, quod primam corripit.

Ibid. *τῷ δ' ἔθιμις ἐστὶ μιγῆναι Ἐν δαὶ*] *Virgil.*

- Δή ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πολέμοιο τάνυσσαν
 390 Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, καὶ Φαίδιμος Ἑκτωρ,
 ἦτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ζύνισαν μεγάλην ἀλαλητῶ.
 Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾶα προτὶ χέρσον,
 395 Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ βορέῳ ἀλεγεινῇ.
 Οὔτε πυρὸς τόσος γε ποτὶ βρόμος αἰδομένοιο,
 Οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὄρετο καίεμεν ὕλην·
 Οὔτ' ἄνεμος τόσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑπικόμοισιν
 Ἠπύει, ὅς τε μάλισα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
 400 Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή,
 Δεινὸν αὖσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.

Tum vero gravissimum certamen pugnae intenderunt

- 390 Cæruleus-crines Neptunus, et illustris Hector;
 Hic quidem Trojanis, ille vero Achivis auxilians.
 Intundavit autem mare ad tentoriaque navesque
 Argivorum: hi autem congregiebantur ingenti cum clamore.
 Neque maris unda tantum boat ad terram,
 395 Ex ponto impulsa flatu Boreæ gravi:
 Neque ignis tantus adfremit crepitus ardentis,
 Montis in saltibus, quando concitus-exardescit crematurus sylvam:
 Neque ventus tantum in quercubus alte-comantibus
 Insonat, qui maxime rapidum fremit sæviens:
 400 Quantus quidem Trojanorum et Achivorum erat clamor,
 Horrende vociferantium, quando in se invicem ruerent.

- 389 τότε] R. 394 τόσον] MS. Ibid. ποτὶ] Id. 395 πνοιῇ ἀνέμων] Id.
 396 τόσος τε] F. A. J. T. 397 βήσση] T. 398 τόσος] F. A. J.
 400 τόσση] MS. sed suprascr. ὅσ. F. A. J. T. 401 δεινῶν] MS. male.
 Ibid. αὖσσ.] A. 2. 3. J. T.

Non ut tela tamen, non ut contenderet arcum.
 Æn. XII. 815.

Ver. 387. ἀλλὰ δῖος ἰσχάνει ἀνδρας.] Mar-
 ris nimirum murmurantis strepitus mi-
 lites terrefecit. Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ
 κλισίας τε νέας τε, ver. 392. Cæterum
 qua ratione, ἀλλὰ, hic ultimam producat;
 item δὲ, ver. 402. et σάκκος, ver. 405. vide
 supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 390. Κυανοχαῖτα] Vide supra ad
 α'. 175.

Ver. 394. etc. Οὔτε θαλάσσης — Οὔτε
 πυρὸς — Οὔτ' ἄνεμος] Virgil.

Frigidus ut quondam sylvis immurmurat Auster,
 Ut mare sollicitum stridet refluentibus undis,
 Æstuat ut clausis rapidus fornacibus ignis.
 Georgic. IV. 261.

Ibid. προτὶ — ποτὶ] Variat in codici-
 bus harum vocularum scribendi ratio.
 Clark. Sed quia plerisque aliis locis re-
 ceperat προτὶ, etiam hic debebat servare.
 Ern.

Ver. 395. ὀρνύμενον] Vide supra ad γ'.
 260.

Ver. 397. ὕλην.] Vide supra ad γ'. 151.
 Ver. 398. ποτὶ] Cod. Harleian. περι-

- Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ
 Ἐγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰδύ οἱ, ἐδ' ἀφάμαρτε·
 Τῇ ῥα δύο τελαμῶνε περὶ σήθεσσι τετάσθην,
 405 Ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνῃ ἀργυροήλῃ·
 Τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροά· χῶσατο δ' Ἴκτωρ,
 Ὅττι δὴ οἱ βέλος ὠκὺ ἐτάσιον ἔκφυγε χεῖρός·
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 410 Χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν,
 Πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἐν αἰέρας,
 Στῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
 Στρώμβον δ' ὥς, ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 Ὡς δ' ὄθ' ὑπαὶ ῥίπῃς πατρὸς Διὸς ἐξερύπη δρυς

- In Ajacem vero primus jaculatus est illustris Hector
 Hasta, quippe conversus erat recta in ipsum; neque aberravit;
 Sed eum percussit qua duo baltei circa pectora extensi erant,
 405 Alter quidem scuti, alter vero ensis argenteis-clavis distincti:
 Atque hi quidem ei tutati sunt tenerum corpus: Iratus est autem Hector,
 Quod sibi telum velox irritum evolasset e manu;
 Retroque sociorum in agmen cessit, mortem evitans.
 Hunc quidem deinde abeuntem magnus Telamonius Ajax
 410 Saxo, quæ sane multa, velocium retinacula navium,
 Ad pedes pugnantium passim-jacebant; horum uno sublato,
 In pectus percussit super scuti-orbem, prope collum:
 Turbinis autem instar, concitum misit, rotatumque est circumcirca.
 Ut vero quum violento-ictu patris Jovis procidit quercus

403 *πράπτιτο*] MS. 404 *πιτάσθην*] Id. A. 2. 3. J. T. 407 *ἔττι ῥα*] MS.
 F. A. J. 409 *ιπιόντα*] MS. male. 414 *ῥπὶ*] MS. 418 *ῶκα*] abest
 MS.

Clark. Libri variant inter *ποτὶ*, *προτὶ*, et *ποτὶ*. Durius est *ποτὶ* vel *προτὶ*. Quid si *ποθὶ*? Ern.

Ibid. *ὑψικόμοισιν*] *Al.* *ἑξοφόροισιν* notante Eustathio.

Ver. 399. *ὅστε μάλισα*] *Qui etiam maxime.*

Ver. 400. *Ὅσση*] *Al.* *Τόσση.*

Ibid. *ἄρα*] *Ut jam dictum est* — scilicet ver. 393.

Ver. 402. *δε*] At δὲ, inquit Barnesius, hic potior Lectio. Conjectura male admodum feriat.

Ibid. *ἀκόντισε*] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 404. *Τῇ*] *Al.* *Τῷ*, et *Τῷ*.

Ver. 407. *Ὅττι δὴ*] *Quod adeo, Quod videlicet* —. Cod. Harleian. *Ὅττι ῥα*. Clark. Sic et MS. Lips. et edd. vett. v. Var. Lect. Ern.

Ver. 410. *Χερμαδίῳ*] De hoc saxo Epigramma non illepidum citat Barnesius ex Anthologiæ lib. I. cap. 5.

Μὴ με τὸν Αἰάντειον ἀνοχμάσσειας, οἶδ' ἄνα,
 Πέτρον ἀκοντιστὴν σήθεος Ἐκτορίῃ.
 Εἰμὶ μέλας τερχύς τε· σὺ δ' εἴρεο θύϊον Ὀμηρεν.
 Πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξεκύλισσα πύδα.
 Νῦν δὲ πέλις βαῖν' με παροχλίζουσιν ἀνέρες
 Ἀνδραγαθῶν, γυνῆς αἰσχρὰ λευγαλῆς.

- 415 Περόρριζος, δεινὴ δὲ θρεῖς γίνεται ὁδμῇ
 Ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' ἔπερ' ἔχει θράσος, ὅς κεν ἴδῃται
 Ἐγγὺς ἔων, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κεραινός·
 Ὡς ἔπες' Ἐκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι·
 Χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἄσπις ἑάφθη,
 420 Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον ὕψος Ἀχαιῶν,
 Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαρμείας
 Αἰχμᾶς· ἀλλ' ἔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 Οὐτάσας, ἐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περὶ βῆσαν ἄριστοι,
 425 Πελοδάμας τε, καὶ Αἰνείας, καὶ δῖος Ἀγένηωρ,
 Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 Τῶν δ' ἄλλων ἔτις εὖ ἀκῆδῃσ', ἀλλὰ πάροισιν

415 Radicitus, teter autem sulfuris oritur odor

Ex ea; isque nullius amplius est animi, qui viderit

Prope existens; durum quippe Jovis magni fulmen:

Sic cecidit Hectoris celeriter humi robor in pulveribus:

Manu autem demisit hastam, insuperque scutum secutum est,

420 Et galea; circaque ipsum sonitum-dedere arma varia ære.

Tum vero magno cum clamore accurrebant filii Achivorum,

Sperantes trahere *ad se*; jaculabanturque crebra

Spicula; at nemo potuit pastorem populorum

Nec cominus, nec eminus-ferire: prius enim circumjecerunt-se fortissimi,

425 Polydamasque, et Æneas, et nobilis Agenor,

Sarpedonque princeps Lyciorum, et Glaucus eximius:

Cæterorumque nullus ipsum neglexit, sed ante

419 ἔκβαλ' ἔγχος] F. A. 1. 421 μέγ' ἰαχ.] MS. 425 ἐδυνήσατο] Id. 424
 ὑτάσας] Id. 427 Ἀκῆδεις] Id. ἀκῆδῃσιν] F. A. J. R.

Ἄλλὰ μὲ τις κρύψειν ὑπὸ χιθῶνός· αἰδέομαι γὰρ
 Παίτριον ὑπιδανῶς ἀνδράσι γιγνόμενος.

Ver. 412. βεβλήκει] Vide supra ad δ'.
 492. et ad α'. 37.

Ver. 415. Στρέμβον δ' ὦς, ἴσσευ] Vir-
 gil.

Ceu quondam torto volitans sub verbere turbo,
 Quem pueri magno in gyro vacua atria circum
 Intenti ludo exercent: Ille actus habena
 Curvatis fertur spatiis; stupet inscia turba,
 Impubesque manus, mirata volubile buxum.

Æn. VII. 378.

Στρέμβας δὲ δίκην ἐκίνησεν ὁ Αἴας, ἡ τὸν βλη-

θέντα Ἐκτορα, — ἡ μᾶλλον τὸν λίθον. Eu-
 stath. Mihi et ερόμβον, et ἴσσευ, et περιέ-
 δραμι, et πάντη, (quæ omnia cum præce-
 dente isto κυκλίνδῃτο conveniunt;) de Saxo
 projecto videntur multo aptius dicta, quam
 de Hectore jam humi delabente.

Ver. 414. ὑπαὶ] Al. ὑπό.

Ver. 416. οὐπερ] Al. ἔπειν.

Ver. 418. Ἐκτορος — μένος ἐν κονίῃσι]
 Vide supra ad ν'. 508 et 758.

Ver. 419. ἑάφθη,] Vide supra ad ν'.
 545.

Ver. 420. βράχει] Vide supra ad ν'.
 481.

- 'Ασπίδας εὐκύκλῃς σχέθον αὐτῷ· τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 Χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἴκῃθ' ἵππας
 430 'Ὀκείας, οἳ οἳ ὀπίσθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 Ἔσασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἳ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα σενάχοντα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴζον ἐϋρρεΐος ποταμοῖο
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 435 Ἐνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καδδὲ οἳ ὕδαρ
 Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Ἐζόμενος δ' ἐπὶ γῆνα, κελαινεφὲς αἶμ' ἀπέμεσεν·
 Αὖτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, καδδὲ οἳ ὅσσε
 Νύξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 440 Ἀργεῖοι δ', ὥς ἔν' ἴδον Ἑκτορα νόσφι κίοντα,

Clypeos probe-orbiculatos tenebant ipsum; eumque socii
 Manibus sublatum asportabant ex pugna, donec pervenit ad equos

- 430 Veloces, qui ei post pugnam et praelium
 Stabant, aurigamque et currum varium habentes:
 Qui porro eum urbem versus portabant graviter gementem.

Sed quando jam ad vadum pervenerunt pulchre-fluentis fluvii
 Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;

- 435 Ibi illum e curru admoverunt terræ, eique aquam
 Affluderunt: ille itaque spiritum-recepit, et suspexit oculos;
 Sedensque in genua, nigrum sanguinem evomit:
 Iterum vero retro lapsus est in terram, eique oculos
 Nox obtexit nigra; ictus enim adhuc animum domabat.

- 440 Argivi autem, ut viderunt Hectorem seorsum euntem,

428 εὐκύκλ.] F. A. J. 429 αἰείροντες, et ver. 430. ὀπισθεν] MS. male.
 436 ἀνέδραμιν] MS. male. 438 τῷ δὲ οἳ] MS. 440 δ' ἔν' ὡς] F. A. J.

Ver. 421. *μίγα ἰάχοντες*] Vide supra
 ad ὅ. 456.

Ver. 423. *οὔτις ἰδυνήσατο*] Barnesius
 edidit, *οὔτις ῥ' ἰδυνήσατο*.

Ver. 424. *Οὐτάσαι,*] Vide supra ad ὅ.
 192. et ad α'. 140.

Ver. 427. *Τῶν δ' ἄλλων ἔτις εὖ ἀκῆδησ'*,]
Al. Τῶν δ' ἄλλων ἔτις εὖ ἀκῆδεισεν et, ὅ
ἀκῆδεισιν. Cæterum qua ratione, *ἔτις*, et
hic et ver. 423. ultimam producat; item
ἄρα, ver. 444. et *κατὰ*, ver. 447. et *Αἰάντι*,
 ver. 459. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 428. *ἄρ'*] Proinde; deinceps.

Ver. 430. *μάχης ἠδὲ πολέμοιο*] Vide
 supra ad ὅ. 232. 279.

Ver. 431. *Ἔσασαν,*] Vide supra ad ὁ.
 55.

Ver. 433. *Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴζον*] Ταῖς
παραπληρωματικαῖς συνδέσμοις *χρησίων*, ὅχ'
ὡς *προς* *Δήκαις* *κιναις*, — *ὥς* *περὶ* *τινὲς* *τῶ*
“Δὴ” *χρῶνται* *πρὸς* *ὕδιν*, — *ἀλλ'* *ἰὰν* *συμ-*
βάλλωνται *τι* *τῶ* *μεγίστῳ* *τῷ* *λόγῳ*. *Καθάρ-*
περ *παρὰ* *Πλάτωνι*. “*Ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγε-*
μῶν ἐν ἑρῶν Ζεὺς.” *Καὶ* *παρ'* *Ὀμήρῳ*,
“Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴζον ἐϋρρεΐος ποταμοῖο.”
Ἀρκετικός γὰρ *τεθείς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἀπο-*

- Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
 Ἔνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον ἔτασε, δεξιὲς μετάλμενος ὀξυόεντι,
 Ἦνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῖς ἀμύμων
 445 Ἦνοπι βεκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.
 Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δευρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἑλθὼν,
 Οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ'
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην. [αὐτῷ
 Τῷ δ' ἐπὶ Πελυδάμας ἐγγέσπαλος ἦλθεν ἀμύνταρ
 450 Πανθοίδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὤμων,
 Υἱὸν Ἀρηίλυκοιο· δι' ὧμα δ' ὄβριμον ἔγχος
 Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ·
 Πελυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπέύξατο, μακρὸν αὖσας·

Alacrius in Trojanos irruerunt, memineruntque pugnae.

Tunc longe primus Oilei filius velox Ajax

Satnium vulneravit, cum-hasta insiliens acuta,

Enopidem, quem nymphea peperit Naïs eximia

445 Enopi armenta-pascenti ad ripas Satnioëntis.

Hunc quidem Oiliades hasta-inclytus, prope accedens,

Vulneravit ad ile: itaque cecidit-resupinus; de eo vero

Trojani et Danaï commiserunt acrem pugnam.

Ad eum vero Polydamas hastam-vibrans accessit ultor

450 Panthædes; percussitque Prothœnorem dextrum in humerum,

Filium Areilyci; per humerum autem valida hasta

Penetravit: Hic itaque in pulveribus lapsus prehendit terram palma:

Polydamas autem vehementer super-eum-gloriatus-est, alta-voce clamans;

443 Δοξί] MS. μετάλμενον] F. male. 447 καλλαπάρεην] MS. 448 ζύναγον]

R. 450 Προθήνορα] A. 2. 3. J. 451 Ἐβριμον] MS. Ibid. ὄβριμον] F.

πασθεῖς τῶν προτέρων τὰ ἐχόμενα, μεγαλειῶν
 τι εἰργάσατο. — σιμνότητα ἐργάζονται. Εἰ
 δ' ἄρ' εἴπει — [ἄνευ τῆς Δῆ] — μικρολογῶντι
 ἐφ' αὐτοῖς. Demetr. Phaler. περὶ ἐρμηνείας, §.
 55. 56. Vide infra ad ver. 504.

Ver. 434. ἀθανάτος] Vide supra ad α'.
 398.

Ver. 435. πίλασαν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 438. καδδὲ οἱ ὄσσει] Al. τῷ δὲ οἱ
 ὄσσει.

Ver. 440. νόσφι κίοντα,] Vide supra ad
 α'. 349. Cod. Harleian. νόσφιν ἰόντα.

Ver. 443. οὔτασι,] Similiter, ver. 447.

Οὔτα κατὰ. Vide supra ad α'. 192. et ad
 α'. 140.

Ibid. μετάλμενος] Al. μετάλμενον.

Ibid. ὀξυόεντι,] Vide supra ad ε'. 50.

Ver. 447. Οὔτα κατὰ λαπάρην] Al. Οὐ-
 τασε καλλαπάρεην.

Ibid. ἄρ'] Ut fit; ut fieri solet —.

Ver. 452. ἐν κονίησι πεσὼν] Vide supra
 ad α'. 508.

Ver. 456. 463. κόμισε] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 459. 460. Αἴαντι — Τῷ Τελαμωνιά-
 δῃ] Τί ἔν; (φῆσαι τις αἶν), ἔστιν ταῦτα [τὰ

- Οὐ μὰν αὖτ' οἶω μεγαθύμῃ Πανδοίδαο
 455 Χειρὸς ἀπὸ σίβαρ' ἄλσιον πηδῆσαι ἄκοντα,
 'Αλλά τις 'Αργείων κόμισε χροῖ· καί μιν οἶω
 Αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον "Αἶδος εἶσω.
 "Ὡς ἔφατ'· 'Αργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐζαμένοιο.
 Αἶαντι δὲ μάλιχα δαΐφρονι θυμὸν ὄρεινε
 460 Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τῷ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιχα·
 Καρπαλίμῳ δ' ἀπίνοντας ἀκόντισε δεξιὴ φαεινῷ.
 Πελοδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,
 Δικριφίς αἰΐξας· κόμισεν δ' 'Αντήνορος υἱὸς
 'Αρχίλοχος· τῷ γὰρ ῥα θεοὶ βέλευσαν ὄλεθρον.
 465 Τὸν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνοχμῷ,
 Νείατον ἀσφράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·

" Non equidem puto magnanimi Panthœdæ

455 " Manu e robusta vanum exiliisse telum,

" Sed id aliquis Argivorum recepit corpore: et ipsum puto

" Ei baculo innitentem, descensurum domum Plutonis intra."

Sic dixit: Argivis autem dolor exortus est, eo gloriaute;

Ajaci autem maxime, bellicoso animum commovit

560 Telamoniadæ: hunc enim Prothoenor cecidit proxime:

Statim igitur in Polydamanta abeuntem jaculatus est hasta fulgenti.

Polydamas autem ipse quidem evitavit mortem nigram,

In obliquum absiliens: excepit autem ictum Antenoris filius

Archilochus; huic enim dii destinaverunt perniciem:

465 Hunc percussit, capitisque et cervicis in commissura,

Extremam ad vertebam; ambósque discidit nervos;

454 οἶω] MS. R. 457 κτίμεν "Αἶδος] MS. 459 Αἶαντος — δαΐφρονος] Id.

manu pr. sed ab eadem superscr. τι — υ. Sic mox τῷ Τελαμωνιάδῃ.

463 Κόμισε] MS. ut ver. 465 ἔβαλε. Ibid. ἐν] abest A. 2. 5. J.

"Αρδρα] συμβάλλεται πρὸς λόγον; "Εγὼ γὰρ
 φήσαιμι ἂν, ὥσπερ ἄλλας συμβάλλεσθαι πρὸς
 ὄψον, ὅπως δὲ πρὸς μάζαν. — Καὶ "Ομηροῦ,
 ἐπείων κόσμῳ περιγινόμενος, ὀλίγοις τῶν ὀνο-
 μάτων "Αρδρα ὥσπερ λαβὰς ἐκπώμασι διεμί-
 νοις, ἢ λόφους κράνεσιν, ἐπιτίθῃσι. Διὸ καὶ
 παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιῶ, γέ-
 γονεν· "Ὡς τὸ, "Αἶαντι δὲ μάλιχα δαΐφρονι
 "Θυμὸν ὄρεινε Τῷ Τελαμωνιάδῃ." Plutarch.
 Quæst. Platonica, sub finem.

Ver. 461. ἀκόντισε] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 464. 'Αρχίλοχος] Al. 'Αρχίλοχος.
 Vide supra ad μ'. 100.

Ver. 465. Τὸν ῥ'] Hunc, inquam.

Ver. 466. ἀσφράγαλον· ἀπὸ] Qua ratione,
 ἀσφράγαλον, hic ultimam producat; item
 τε, ver. 467. et κασίγνητος, ver. 475. et ἐνί,
 ver. 485. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 467. πολὺν πρότερον κεφαλῇ,] Vir-
 gil.

———— pronusque magister

Volvitur in caput. ————— Æn. I. 119.

Ver. 469. γέγωνεν] Non ex præterito
 (quod vocant) γέγωνα· quo pacto non con-
 staret Temporum ratio: Vide supra ad α'.
 57. sed ex verbo γηγῶνα· unde et alibi,
 γιγῶνέμεν.

- Τῷ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῇ, σόμα τε, ῥῖνές τε
 Οὐδεὶ πλῆντ', ἥπερ κνήμαι καὶ γῆνα πεσόντος.
 Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πελυδάμαντι·
 470 Φράζεο, Πελυδάμα, καὶ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
 ἥ ῥ' ἔχ' ἔτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντιπεφάσθαι
 "Ἄξιός ἐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται, ἐδὲ κακῶν ἔξ·
 'Ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,
 ἥ ῥ' αἰεὶ αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἑώκει.
 475 ἥ ῥ', εἴ γινώσκων Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
 "Εὐθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίον ἔτασε δεξιῇ,
 'Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.
 Τῷ δ' Ἀκάμας ἑκπαγλὸν ἐπεύξατο, μακρὸν αὖσας·
 'Ἀργεῖοι ἰόμαυροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,

Hujus autem multo prius caput, osque, naresque

Solo allapsa sunt, quam tibiæ et genua cadentis.

Ajax itaque vicissim inclamavit eximio Polydamanti;

470 "Perpende, Polydama, et mihi verum dic;

"Annon hic vir pro Prothoënore vicissim occidi

"Dignus: non quidem mihi ignavus videtur, neque ex ignavis;

"Sed frater Antenoris equorum-domitoris,

"Vel filius: ipsi enim genere proxime similis videbatur mihi."

475 Sic dixit, bene cognoscens: Trojanos autem dolor cepit animo.

Tunc Acamas Promachum Bæotium vulneravit hasta,

Fratrem suum circumeundo-protegens: Promachus enim eum trahebat pedī-

Super hunc itaque Acamas vehementer gloriabatur, alte clamans; [bus.

"Argivi, sagittarii-infausti, minarum insatiabiles,

466 τέοντας] MS. 467 προτέρη] MS. F. A. J. 471 ἥ δὲ ἔχ] A.

2. 5. J. 474 παῖς] MS. F. 475 ἔλλαβε θυμῷ] Edd. vett. omnes. vide

nota s.

Ver. 471. ἥ ῥ' ἔχ] Pronunciabatur, ἥ δὲ ἔχ. Vide supra ad ε'. 349. et ad ι'. 535. Al. ἥ ῥ' ἔχ.

Ibid. ἀντιπεφάσθαι] Al. ἀντιπεφασθαι. Sed omnino scribendum, ἀντιπεφάσθαι. Nam istud α, (ut liquet ex analogo πέφασται) cum sit natura breve, syllabam positione solummodo longam efficit, sicuti in τάγμα, τετάχθαι, τάξις, τάξει, et similibus; non ipsum enunciatum producte, sicuti in προῖγμα, πεπράχθαι, προῖξις, προῖξει, et quæ ejusmodi sunt. Vide supra ad ι'. 192.

Ver. 475. εἴ γινώσκων] Probe quum norat, quis esset.

Ibid. θυμόν.] Ita Cod. Harleian. Optime, ut mihi quidem videtur. Al. θυμῷ, et, θυμῷ. Clark. Consentit Harleiano MS. Lips. Etsi θυμὸν exquisitius: tamen θυμῷ non repudiari ob unum aut alterum librum. Ern.

Ver. 476. 489. οὔτασε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 478. μακρὸν αὖσας] Cod. Harleian. μακρὰ βιβάζων.

- 480 Οὐ θ' ἔην οἰοσίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἷζ' ὕς
 'Ημῖν, ἀλλὰ πολ' ὦδε κατακτανέσθε καὶ ὕμεις.
 Φράζεσθ', ὥς ὕμιν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει
 "Εγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοί γε ποιῇ
 Δηρὸν ἢ ἄτιτος· τῷ καὶ κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
 485 Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.
 "Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Πηνέλεω δὲ μάλιχα δαΐφροσι θυμὸν ὀρίεν·
 'Ωρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' ἐχ' ὑπέμεινεν ἐρωήν
 Πηνελέοιο ἄνακτος· ὁ δ' ἔτασεν Ἴλιονῆα,
 490 Υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλες, τὸν ῥα μάλιχα

- 480 " Haud sane solis laborque erit et luctus
 " Nobis, sed aliquando sic occidemini et vos.
 " Videte, ut vobis Promachus domitus dormit
 " Hasta mea; ut nequaquam fratris ultio
 " Diu insoluta sit: Quare et quivis optet vir
 485 " Fratrem in ædibus belli [vel cædis] vindicem sibi-relinqui."
 Sic dixit: Argivis autem dolor obortus est, eo gloriantes;
 Peneleo autem maxime, bellicoso animum commovit:
 Ruit itaque in Acamantem; ille vero non sustinuit impetum
 Penelei regis: Peneleus autem vulneravit Ilionæum,
 490 Filium Phorbantis divitis-pecorum, quem maxime

480 οἰοισι] MS. recte. mox ἔσεται. 481 κατακτανέσθαι ὕμεις] MS. 482
 ἡμῶν] Id. forte voluit dare ἡμῖν. 484 εἶη] Id. Ibid. abest κί. 485 γε-
 νέσθαι] R.

Ver. 479. ἰάμωροι] Vide supra ad ὃ.
 242.

Ver. 480. Οὐ θ' ἔην οἰοσίν γε — 'Ημῖν,]
 Virgil.

— Nec soli pœnas dant sanguine Teucri:
 Quondam etiam victis redit in præcordia virtus,
 Victoresque cadunt Danaï. — Æn. II. 366.

Ver. 484. Δηρὸν ἢ ἄτιτος.] Editi ha-
 bent, Δηρὸν ἄτιτος ἢ. Sed voculas istas
 transponere non dubitavi. Quamvis enim
 τίνειν, et τίσειν, et τίσεισθαι, apud Homerum
 semper; atque etiam τίω, quoties lubet,
 priorem producat; attamen ἄτιτος, et ἄν-
 τιτος, et παλίντιτος, et τίσις, et corripiuntur
 semper, et omni ex analogia semper cor-
 ripiuntur necesse est. Vide supra ad v.
 414.

Οὐ μὲν αὖτ' ἄντιτος. — Iliad. v. 414.

— τὸτ' ἄντιτα ἔργα γίνονται. α'. 213.
 — Ζῶς ἄντιτα ἔργα τελέσῃ.
 Odyss. ε'. 51. et 60.
 — παλίντιτα ἔργα γινέσθαι.
 Odyss. α'. 379. et β'. 144.
 — ἐπὶ οὗτι τίσειν γ' ἔδδυσας ὅτισσω.
 Iliad. χ'. 19.
 — τίσις ἔσεται Ἀτρεΐδαι.
 Odyss. α'. 40.
 — καὶ τίσις εὔη.
 Odyss. β'. 76.
 — ἐξοπίσω τίσις αἰεί.
 Odyss. v. 144.

Ver. 485. ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λι-
 πέσθαι.] Al. ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα γι-
 νέσθαι. Ut infra. — ἐμῷ δὲ θῆσιν ἀρῆς ἀλ-
 κτῆρα γινέσθαι· σ'. 100. Et, Μίντορ, ἄμυνον
 ἀρῆν — Odyss. χ'. 208. Nisi forte et
 istis in locis scribendum sit, θῆσιν Ἀρεως
 sive Ἀρεως, et ἄμυνον Ἀρην. Cod. Harleian.
 a Th. Bentleio, et Cod. Oxon. a Barnesio

- Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὅπασσε·
 Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτρῃ μῆνον τέκεν Ἴλιονῆα·
 Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος ἔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 Ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ,
 495 Καὶ διὰ ἰνίχθην· ὁ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας
 Ἀμφω Πηνέλεως δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
 Αὐχένα μέσσον ἔλασεν· ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,
 Αὐτῇ σὺν πῆληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
 Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχών,
 500 Πέφραδ' ἐτε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἦυδα·
 Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυῆ Ἴλιονῆος

Mercurius Trojanorum diligebat, et possessiones ei dederat:

Ex hoc autem Mater unicum peperit Ilioneum;

Quem tunc sub supercilio vulneravit Peneleus ad oculi radices,

Excussitque pupillam; hasta vero per oculum penitus,

495 Et per occipitium transiit: Hic itaque in terram desedit, manibus porrectis

Ambabus: Peneleus autem, stricto ense acuto,

Cervicem mediam feriit; deturbavit humi,

Ipsa cum casside, caput: adhuc vero valida hasta

Erat in oculo: Peneleus autem dixit, capite-tanquam-papaveris-capite sublato,

500 Denuntiavitque Trojanis, et glorians verba fecit;

“Renuntiate mihi, Trojani, illustris Ilionei

491 Ὀπασσεν] F. A. J. R. male. 495 πετάσσας] MS. 496 δ' ἔρυσσ.]

F. A. R. J. 497 ἔλασεν] MS. mox ἀπήραξε. 499 ὁ δ' ἔφη] Id.

collatus, habent Ἀρεως. Nec ita male. Clark. MS. Lips. et edd. nostræ vett. omnes habent Ἀρεως, quod verum est. De cæteris locis v. ad Il. σ'. 100. Ern

Ver. 489. Πηνελίοιο] Al. Πηνελιῶο.

Ver. 490. τὸν ῥα] Quem ulique —; Quem videlicet —. Est enim causa allata, quare πολύμηλος fuerat Phorbās.

Ver. 492. ὑπὸ μήτρῃ] Qua ratione, ὑπὸ, hic ultimam producat; item εὐχόμενος, ver. 500. et δάμαρ, ver. 505. et κατὰ, ver. 517. et γὰρ, etiam extra cæsura, ver. 521. vide supra ad α'. 51. n. 8. 10.

Ver. 493. οὕτω] Vide supra ad γ'. 192.

Ver. 497. ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε, Αὐτῇ σὺν πῆληκι, κάρη] Virgil.

— huic uno dejectum cominus ictu

Cum galea longe jacuit caput. — Æn. IX. 770.

Ver. 499. ὁ δὲ φῆ, — Πέφραδ' ἐτε —, καὶ — ἦυδα.] Καὶ εἴη κατὰ παραλληλίαν τανυτολογία ἐν τῇ, “φῆ καὶ πέφραδ' ἐτε καὶ ἦυδα.” Τῷτο δὲ — ὑδὲ ἔξω πάθεις. Ἡοκίσθη γὰρ ὁ ἦρος τῷ ἔργῳ, εἰς λύπην τῶν Τρώων. Ὁ πάνυ παροξυντικὸν ἐστὶν εἰς θυμὸν, εἰ ἕτως ἀνατείνας παραδειγματίζει τῷ πισόντος τὴν κριτικὴν. Eustath.

Ver. 500. Πέφραδ'.] De hujusmodi vocabulorum formatione; qua nimirum analogia ex φράζω oriatur πέφραδ'α, ex κρίζω autem κικράγα· ex τάττω similiter τίτ'αγα, ex πρᾶττω autem πίπραγα· vide supra ad β'. 514. et ad γ'. 192. Cate-rum πέφραδι, hoc in loco, non est ex ipso πέφραδα· quo pacto non constaret Temporum ratio: Sed ex Ποῖτικο, πεφράδω, Imperfectum vel Aoristus ἐπέφρα-

- Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ 'Αλεγηνορίδαο,
 'Ανδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅπποτε κεν δὴ
 505 'Εκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κῆροι 'Αχαιῶν.
 "Ὡς φάτο· τὰς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλαρὸν δέος εἶλε·
 Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὀλεθρον.
 "Εσπετε νῦν μοι, Μῆσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 "Ὅστις δὴ πρῶτος, βροτόεντ' ἀνδράγχι, 'Αχαιῶν
 510 "Ηῖρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος "Υρτιον ἔτα
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροδύμων·
 Φάληκην δ' 'Αντίλοχος, καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·

"Patri caro et matri, ut-lugeant in aedibus:

"Neque enim Promachi uxor Alegenoridæ,

"Viro caro reverso se-læto-vultu-offeret, quando demum

505 "Ex Troja cum navibus reverterimus filii Achivorum."

Sic dixit: Illos autem omnes pallidus timor cepit;

Circumspectabatque unusquisque, qua effugere-posset gravem perniciem.

Dicite nunc mihi, Musæ, cælestes domos tenentes,

Quisnam primus, cruentas exuvias, Achivorum

510 Sustulerit, postquam inclinavit pugnam inclytus Neptunus.

Ajax quidem primus Telamonius Hyrtium percussit

Gyrtiadem, Mysorum ductorem magnanimorum:

Phalcem autem Antilochus, et Mermerum interfectos-spoliavit:

506 Τρόμος ἔλλαβε γυῖα] MS. R. 507 πάπτην] F. A. 1. Ibid. φύγη]

MS. φύγοιεν] F. A. 1. 511 ῥα] abest MS. mox ἔτα. sic 517. F. A. J.

δον· sicuti in σ'. ver. 9. et υ'. 540. διεπί-
 φραδε.

Ver. 501. Εἰπέμεναι μοι,] Renuntiate,
 quæso —.

Ver. 505. Οὐδὲ γὰρ] Nam ut vos du-
 dum glorianti estis, neque apud Nos.

Ver. 504. ὅπποτε κεν δὴ — νεώμεθα]
 Quandocumque erit futurum, ut —. Spem
 et expectationem longam pulcherrime de-
 pingunt Explementa ista, κεν δὴ. Quæ
 siquis vocabulo quovis dissyllabo muta-
 verit, statim sentiet quanto languidiorem
 effecerit sententiam. Vide infra ad χ'.
 565. Haud dissimiliter, etiam in soluto
 scribendi genere; negantis est, ἔδωκε·
 pernegantis, ἔδωποτι. Quæ quidem
 vocolæ optime reddi possunt latine; ne-
 quaquam, et, neque adhuc quaquam; Vel,

nunquam, et, neque adhuc unquam. Ad
 vim et elegantiam hujusmodi explemen-
 torum, videatur et Platonis locus supra
 citatus, ver. 453. hujus libri.

Ver. 506. ἄρα] Ul fit; ut par erat.

Ibid. χλαρὸν δέος εἶλε·] Al. χλαρὸν δέος
 ἦεν. Al. τρόμος ἔλλαβε γυῖα. Ex versibus
 nimirum sæpius memoriter citatis.

Ver. 507. ὅπῃ, et, φύγοι] Al. ὅποι, et,
 φύγη.

Ver. 508. "Εσπετε νῦν μοι, Μῆσαι,] Vir-
 gil.

Vos, o Calliope, precor, aspirate canenti;
 Quas ibi tum ferro strages, quæ funera Turnus
 Ediderit; quem quisque virum demiserit Orco:
 Et mecum ingentes oras evolite belli.

Æn. IX. 525.

Ver. 509. "Ὅστις δὴ πρῶτος, — Αἴας ῥα]

- Μηριόνης δὲ Μόρυν τε, καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα·
 515 Τεῦκρος δὲ Προθόονά τ' ἐνήρατο, καὶ Περιφήτην
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἐπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
 Οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἐντερα χαλκὸς ἄφυσσε
 Δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' ἐταμένην ὠτειλὴν
 Ἔσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ σκότος ὅσσ' ἐκάλυψε.
 520 Πλείστους δ' Αἴας εἴλεν, Οἴληος ταχὺς υἱός·
 Οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπένθαι ποσὶν ἦεν,
 Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὤρσεν.

Meriones autem Morymque, et Hippotionem interfecit :

515 Teucer vero Prothoonaque peremit, et Periphetem :

Atridesque deinde Hyperenorem, pastorem populorum,
 Vulneravit ad ile, intestina autem æs penitus-hausit
 Dilacerans: animaue per inflictum vulnus
 Erupit exacta; illum autem tenebræ oculos texerunt.

520 Plurimos vero Ajax interfecit, Oilei velox filius:

Non enim ei quisquam par ad insequendum pedibus erat
 Viros fugientes, quando utique Jupiter fugam immitteret.

516 'Αε'] abest MS. 517 ὄντασε καλλαπάρεν] MS. R. 522 τρεσάντων]
 MS. Ibid. ὅτε Ζεὺς] Id. omisso τε e neglecta reduplicatione. Ibid.
 ὤρσει] T. ὤρση] F. A. J.

Notandum quam apte et significanter hic
 sibi invicem respondeant, δη, et ῥα.

Ver. 510. "Ηρατ'] *Al.* "Ηρετ'.

Ibid. ῥ'] *Ut diximus.*

Ibid. ἐκλίει] Vide supra ad α'. 309.
 314.

Ver. 512. καρτεροθύμων] *Al.* καρτερό-
 θυμον.

Ver. 514. Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα] Vide
 supra ad γ'. 792.

Ver. 516. Ἀτρεΐδης] Menelaus. Nam
 Agamemnon jam vulneratus, a pugna ab-
 stinuit; supra ver. 28. 29. 63. 150. 379.

380. Et Menelaus infra ε'. 24. a se occi-
 sum memorat Hyperenora. Ut recte an-
 notavit Barnesius.

Ver. 517. Οὔτα κατὰ λαπάρην,] *Al.* Οὔ-
 τασε καλλαπάρεν.

Ver. 518. ψυχὴ δὲ κατ' ἐταμένην ὠτειλὴν]
 Virgil.

Ille rapit calidum frustra de vulnere telum;

Una eademque via sanguisque animusque se-
 quantur. *Æn.* X. 486.

Ver. 522. ὅτε τε] *Quando utique;*
Quando videlicet.

Ibid. ὤρσειν.] *Al.* ὄρση.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ο'.

Ὑπόθεσις τῆς Ο'. 'ΟΜΗΡΟΥ 'Ραψωδίας.

ΖΕΥΣ ἐγερθεὶς, καὶ θεασάμενος τὰς Τρῶας νικωμένους, Ἥρᾳ ἐπιπλήσσει, καὶ Ἰρίν μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀφίσσασθαι τῷ πολέμῳ. Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως * ἀναρρώσῃ τὸν Ἑκτορα· ὃς ἀναλαβὼν Αἰγίδα, τὰς Ἑλλήνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μέχρι τῶν νεῶν συνδιαχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλὰς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τὰς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέρειντας.

* *Al.* ἀνδρώση.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ο'.

Ἐπιγραφαί.

Παλιῶξις.

Ἄλλως.

Οὗ, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι, καὶ Ἥρῃ.

ΑΥΤΑΡ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
Οἱ μὲν δὴ παρ' ὅχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
Χλωροὶ ὑπαὶ δείξας, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
5 Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης·

AT postquam vallosque et fossam transcendissent
Fugientes, multique domiti essent Danaorum manibus,
Trojani quidem jam ad currus repressa fuga manebant,
Pallidi præ metu, exterriti: exporrectus vero est Jupiter
5 Idæ in verticibus, ex aureum-solium-habentis Junonis amplexu;

4 ῥ' τὸ] MS.

Ver. 1. διὰ τε — ἔβησαν] Τὸ ἐξῆς, “διέ-
βησαν.” ῥ' τ'περβατόν γάρ (inquit Scho-
lasticus) ὁ τρόπος. Quod nihili est. Eu-
stathius melius: Οἱ μὲν γραμματικοὶ σχῆμα
λίγους ῥ' τ'περβατόν. Οἱ δὲ ῥήτορες ἔκ ἀξί-
ων ἔτ'ω καλεῖν αὐτό. Διακεκόφθαι δὲ φασι
τὴν σύνταξιν ἐπίτηδες, ἵνα ἡ διακοπή τῆς λέ-
ξεως τὸ ταλαιπωρὸν καὶ δυσδιόδευτον ἐμφάνῃ
τῶν τὴν τάφρον διαβαινόντων. Similiter Her-
mogenes: Οὐκ ἔστιν, ὡς δοκεῖ τισιν, ῥ' τ'περβα-
τόν. — Ἄλλ' ὡς ἐγίνετο ἡ δυσκολία τῆς ὁδοῦ
διὰ σκολόπων καὶ τάφρων· εἴτα ὁμαλὴ ἔξοδος
ἐν τῇ φυγῇ· ἔτ'ω καὶ ἡ ἱερηνεία ἔχει, τὸ πά-

θος τῶν φευγόντων τῆς λέξεως μιμημένης.
Hermogen. περὶ μεθόδου δινότητος, cap. 14.

Ver. 5. Οἱ μὲν δὴ] Trojani quidem sane.
Ibid. παρ' ὅχεσφιν] Ad currus ultra fos-
sam jam ab initio oppugnationis relictos:
μ'. 75—85.

Ver. 4. ἔγρετο δὲ — ῥ' τ' τῇ δ' ἄρ' ἀναίξας,
ἴδε δὲ —] Virgil.

Prospiciens, summa placidum caput extulit
unda:

Disjectam Ænæ toto videt æquore classem,
Fluctibus oppressos Troas, cælique ruina:

Στῇ δ' ἄρ' ἀναΐζας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιῆς,
Τὺς μὲν ὀρινομένους, τὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
Ἀργεῖους· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἀνακτα.

- Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
10 Εἶαδ'· ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσων,
Αἶμ' ἐμέων· ἐπεὶ ἔ μιν ἀφαιρότατος βάλλ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον εἶπεν·
Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
15 Ἐκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαός.
Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακοῖράφης ἀλεγεινῆς.

Stetitque raptim-exurgens, viditque Trojanos et Achivos,
Trojanos quidem turbatos, turbantes autem eos a-tergo
Argivos; interque hos Neptunum regem.

- Hectorem vero in campo vidit jacentem; circumque socii
10 Sedebant; is autem graviangebatur anhelitu, mente-et-viribus defectus,
Sanguinem vomens; eum quippe non imbecillimus vulneravit Achivorum.
Hunc autem intuitus, misertus est pater hominumque deumque;
Ac terribili-modo torvum intuens, Junonem verbo allocutus est;

- “ Certo-certius mali-artifex, o fraudulenta, tuus dolus, Juno,
15 “ Hectora nobilem cessare-fecit a pugna, fugavitque ejusdem copias.
“ Haud equidem scio, annon rursus machinationum perniciosarum

8 Μετὰ δέ] MS. 18 ὅτ' ἐκρίμω] Id. v. ad ζ'. 522.

„Nec latuere doli fratrem Junonis et iræ.

Æn. I. 131.

Ver. 11. Αἶμ' ἐμέων] Virgil.

Purpuream vomit ille animam. —

Æn. IX. 349.

Ibid. οὐ μιν ἀφαιρότατος βάλλ' Ἀχαιῶν.]
Ἦ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὶ μὲν τὸ ἴσον
δύναται, ποτὶ δὲ τὸ πλεόν.— Ὅταν λέγῃ,
“ ἐπεὶ ἔ μιν ἀφαιρότατος βάλλ' Ἀχαιῶν,”
μειζὺν ἢ ἀπόφασις δηλοῖ τῆς καταφάσεως· τὸν
γὰρ πᾶν ἰσχυρὸν διέζει Δίλι. Hermogenes
περὶ μεθόδου διενότητος, cap. 37.

Ver. 12. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,] Virgil.

— Divum pater, atque hominum Rex.

Æn. I. 69.

— hominum sator, atque Deorum.

Æn. XI. 725.

Ver. 13. Ἦ ἢ μέμνη,] Al. Ἦ ἢ μέμνη, et

Ἦ ἢ μέμνησ'. Pronunciabatur autem ἡ
μέμνη· Non utique licentia aliqua Poë-
tica, sed quia vulgo etiam in soluta (ut
opinor) oratione ita pronunciabatur. Non
enim id semel iterumve, sed perpetuo fere,
et consulto fecit Poëta. Vide supra ad
ε'. 349. et ad ι'. 535.

Ibid. ὅτι σ' ἐκρίμω] Quando utique;
Quando nimirum—. Ceterum de hujus
versiculi numeris, vide supra ad ν'. 36. et
ad γ'. 363.

Ibid. ἐκ δὲ ποδοῖν Ἀκμονᾶς ἦκα δύω,]
Non hæc ab Homero conficta, sed ab an-
tiquis desumpta Philosophis; qui elemen-
torum mutationes, rerumque naturalium
formandarum rationem, sub hujusmodi
fabulis soliti sunt docere. Quarum ta-
men fabularum subtilior et enucleatior
explicatio, ad Poëtici ornatus intelligenti-
am parum facit. “Εοικεν ὁ Ποιητὴς μύθῳ

- Πρώτῃ ἐπαύρηαι, καὶ σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
 Ἦ ἔ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
 "Ακμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
 20 Χρῦσεον, ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
 Ἐκρέμω, ἡλάσσειν δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν "Ολυμπον.
 Λῦσαι δ' ἐκ ἐδύναντο παρασαδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 Ῥίπτασκον τεταγάν ἀπὸ βηλῶ, ὅφρ' ἂν ἴκηται
 Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' ἐδ' ὥς θυμὸς ἀνίει
 25 Ἀζηχῆς, ὀδύνῃ Ἡρακλῆος θείοιο,
 Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθῶσα θυέλλας;
 Πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,

"Prima fructum-sis-perceptura, et te verberibus cædam.

"An non meministi, quando pependisti ab-alto, a pedibus autem

"Incudes-suspensas demisi duas, circum manus autem vinculum misi

20 "Aureum, infrangibile? tu autem in æthere et nubibus

"Pependisti; mærore-afficiebantur autem Dii per excelsum Olympum:

"Solvere autem non poterant circumstantes: quemcunque autem prehende-

"Projiciebam correptum de limine cæli, donec perveniret [rem,

"In terram vix-spirans: me vero nē sic quidem ira missum-faciebat

25 "Vebemens ob dolorem Herculis divini;

"Quem tu cum Borea vento inductis procellis,

"Misisti per infructuosum pontum, mala machinans,

21 Θεοί] abest A. 1. 24 θυμὸν] MS. sed superscr. ὁς. 27 πόντον] abest A. 1.

παλαιᾷ παραφέρειν τῆτο, καὶ ὃν Ζεὺς ἐμυ-
 θεύετο κικρεμακίναί τῇν Ἡραν—. Phurnu-
 tus de Natura Deorum, capite de Fabulis
 antiquitus traditis. Ἐκ μηδενὸς δὲ ἀληθῆς,
 ἀνάπτειν κεινὴν τιρατολογία, ἐκ Ὀμηρικόν.
 — Τὸ δὲ πάντα πλάττειν, ἐκ Ὀμηρικόν.
 Strabo, lib. I. pag. 38, et 45. Al. 20. et 25.
 Clark. At vid. ad ξ'. 347.

Ver. 21. ἡλάσσειν] Pronunciabatur, ἡ-
 λάσσειν, vel ἡλάσειν. Vide supra ad β'. 811.

Ver. 22. οὐκ ἐδύναντο παρασαδόν· ὃν δὲ
 λάβοιμι,—] Scholiastes legit: ἐκ ἐδύναντο·
 παρασαδόν ὃν δὲ λάβοιμι,— Multo minus vene-
 nuste. In vulgatis istud, ὃν δὲ λάβοιμι, id
 ipsum est; quod quæritabat Scholiastes, ὃν
 δὲ ἂν λάβοιμί σοι παρὶς ὤτα. Deinceps autem
 quod adjicit, δῆλον δὲ, ὅτι λέγει τὸν Ἡ-
 ραιον recte se habet: Ut liquet ex se-
 quente, ῥίπτασκον τεταγάν, comparato
 cum, ῥίψει ποδὲς τεταγάν, supra α'. 591.

Ver. 24. ἐμὲ δ' ἐδ' ὥς θυμὸς ἀνίει Ἀζηχῆς
 ὀδύνῃ] Al. ἐμὲ δ' ἐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει Ἀζηχῆς
 ὀδύνῃ. Utravis lectio ferri possit. Quod
 autem conjicit Barnesius, scribendum hic
 ἀνίει, propterea quod ἀνίει aliis in locis
 mediam corripit; plane nihili est. Quod
 enim in omnibus sit vocabulis, ut ultima
 in syllaba vocalis longa, sequente alia vo-
 cali, dimidia ex parte elidi, hoc est, corripī
 possit; vide supra ad α'. 51. id nonnullis
 in vocabulis, etiam in syllabis non ultimis,
 fieri itidem potest: Ut in σίῳ, ἰδς, οἰδς,
 ἦῖα, ἀνίει, et similibus permultis. Vide su-
 pra ad γ'. 103.

Ver. 26. ἀνέμῳ] Al. ἀνέμων.

Ver. 27. ἀτρύγετον] Ἀκαταπόνητον, πολύν-
 ῃ, ὥς ἔνιοι φασί, τὸν ἄκαρπον. Schol. ad α'.
 316.

Ver. 28. Κόωνδ—ἀπένεικας.] Ut et ibi
 eum videlicet novis periculis objiceret.

- Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
 Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὖτις
 30 "Αργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
 Τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων·
 "Οφρ' εἰδῆς, ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
 "Ἦν ἐμίγῃς ἐλθῆσα θεῶν ἄπο, καί μ' ἀπάτησας.
 "Ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια "Ἡρη,
 35 Καί μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν,
 Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδαρ, ὅς τε μέγιστος
 "Ορκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι·
 Σὴ δ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν

" Et eum deinde ad Coon bene habitatam de-cursu-detulisti.

" Ac eum quidem ego inde liberavi, et reduxi iterum

- 30 " In Argos equis-aptum, multis licet malis-exercitum.

" Hæc tibi rursus-in-memoriā-reducam, ut desistas a fallaciis:

" Ut scias, an tibi profuerit congressusque et cubile,

" Quo mista es, veniens seorsum a-diis, et me decepisti."

Sic dixit: Cohorruit autem magnis-oculis veneranda Juno,

- 35 Et eum compellans verbis alatis allocuta est;

" Sciat nunc hoc Terra et Cælum latum superne,

" Et subterlabens Stygis aqua, quod utique maximum

" Juramentum, gravissimumque est beatis diis;

" Tuumque sacrum caput, et noster torus ipsorum

28 Κόων εὖ] MS. 29 ἐγὼ] Id. 31 ἀπολλήξῃς] Id. 32 ὄφρα ἴδωι] Id.

ἴδῃς] R. Eust. add. not. 34 ῥίγησι] MS. ut 36 ὑπερθεῖ] F. A. 1.

Ver. 30. ἀθλήσαντα.] Εἰς δὲ τὸν τόπον τῶ-
 τον προσηγάμεναι τινος καὶ τύπος τὸς εἰχῆς·

Πρὶν γ' ὅτι δὴ σ' ἀπέλυσας ποδῶν· μύθεος δ' ἐν Τροίῃ
 Κάββαλον· ὄφρα πέλαιοι καὶ ἰσοομίνοισι τυτθίσθαι.
 Eustath.

Ver. 31. ἀπολλήξῃς] MS. Lips. ἀπολή-
 ξῃς, ut alius apud Barnes. Eaque est an-
 tiqua scriptura. Duplicatio τῷ λ' est a
 Grammaticis, ut ultima in ἀπὸ producatur,
 quæ tamen forte etiam a cæsura longa es-
 se potest; ut in παριπῶν δ'. 404. ubi pari-
 ter scribendum foret παρριπῶν, si modus
 pronunciandi necessario scriptura expri-
 meretur. vid. ad μ'. 745. Etn.

Ver. 32. "Οφρ' εἰδῆς,] Al. "Οφρα ἴδῃς. Et,
 "Οφρα ἴδῃς. "Εν δὲ τοῖς περὶ τῆς "Ἡρας' ἀριστα-
 τὴν — μετὰ δόλῳ πρὸς τοὺς ἀνδρας ὁμιλίαν
 καὶ χάριν ἐδειξεν — Τοιαῦτα γὰρ ὁ Ζεὺς ἀ-

πιλιῷ καὶ λίγει πρὸς αὐτήν· "Οφρα ἴδῃς, etc.
 Plutarch. de audiend. Poetis.

Ver. 34. βοῶπις] Vide supra ad α'. 551.

Ver. 36. "Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς;]
 Virgil.

Esto nunc Sol testis, et hæc mihi terra precanti.
 Æn. XII. 176.

Fontesque fluviosque voco, quæque ætheris alti
 Relligio, et quæ cæruleo sunt numina ponto.
 Ibid. 181.

Ver. 37. Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδαρ,
 ὅς τε μέγιστος "Ορκος, δεινότατός τε — θεοῖσι"]
 Virgil.

— idque ratum, Stygii per flumina fratris,
 Per piece torrentes atraque voragine ripas,
 Annuit. — Æn. IX. 104. et X. 113.

- 40 Κρείδιον, τὸ μὲν ἐκ ἂν ἐγὼ ποτε μὰψ ὁμόσαιμι·
Μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Πημαίνει Τρῳάας τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
Ἀλλὰ περ αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·
Τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιῆς.
- 45 Αὐτὰρ τοὶ κακείνων ἐγὼ παραμυθησαίμην,
Τῇ ἴμεν, ἥ κεν δὴ σὺ, Κελαινεφές, ἡγεμονεύοις.
Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εἰ μὲν δὴ σὺ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
- 50 Ἴσον ἐμοὶ φρονέεσθα μετ' ἀθανάτοισι καδίζοις,
Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βέλεται ἄλλῃ,

- 40 "Nuptialis, quem quidem non ego unquam temere jurarim;
"Non meo hortatu Neptunus terræ-quassator
"Cladem-infert Trojanis et Hectori, Argivis autem auxiliatur:
"Sed nimirum ipsum suus animus incitat jubetque;
"Afflictos autem ad naves videns miseratus est Achivos.
- 45 "Atquin et ei ego consuluerim,
"Eo ire, quo quidem tu, o Jupiter, atras-nubes-cogens, imperaveris."
Sic dixit: Subrisit autem pater hominumque deūmque,
Et eam respondens verbis alatis allocutus est;
"Si quidem tu jam deinceps, magnis-oculis veneranda Juno,
- 50 "Idem mecum sentiens inter immortales sederis;
"Tum eodem sane Neptunus, etiam si maxime velit alio,

59 ἱερα] MS. 42 πημαίνειν] Id. 46 Σὺ] abest MS. mox ἡγεμονεύεις
idem. 47 μείδῃσεν] MS. 51 κεν] F. A. J. male.

Adjuro Stygii caput implacabile fontis,
Una superstitio superis quæ reddita Divis.

Æn. XII. 816.

Μάλιστα δὲ τῆς Στυγὸς τὸ ὄνομα ἐς τὴν ποίη-
σιν ἐπισηγάγεται Ὅμηρος. Ἐν μὲν γ' Ἡρᾶς
ἐποίησεν ὄρκον. "Ἴδω νῦν — τὸ κατειβόμενον
"Στυγὸς ὕδωρ." Ταῦτα μὲν δὲ ἐποίησεν ὡς ἂν
ἴδων ἐς τὸ ὕδωρ τῆς Στυγὸς σάζον. — Τὸ δὲ
ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ χρημένου τοῦ παρὰ τὴν Νῆα-
κριν σάζον, ἐμπύπτει μὲν πρῶτον ἐς πύτραν ὑ-
ψηλήν· διεξέλθον δὲ διὰ τῆς πίτρας, ἐς τὸν Κρα-
τὸν ποταμὸν κάττεισι. Θάνατον δὲ τὸ ὕδωρ φέ-
ρει τῷτο, καὶ ἀνδρώπη, καὶ ἄλλὰ ζωῶν παντί.
Pausanias, lib. VIII. cap. 18.

Ver. 39. καὶ νωτίτερον λείχος αὐτῶν Κερσί-
διον,] Virgil.

Per connubia nostra, per inceptos Hymenæos;

Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quicquam
Dulce meum. — Æn. IV. 316.

Ver. 42. τοῖσι δ' ἀρήγει] Eustath. Τὸ τοι-
σι δ' ἀρήγει ἐκ ἀναφορικῶς ἵσθηται διὰ τῆς Ἀ-
χαιῆς· ἰδοὺ γὰρ πρὸ τῆς τῶν Ἀχαιῶν Ζεὺς
ἦ Ἡρᾶ ἐμνήσθη, ἀλλὰ μᾶλλον δεικτικῶς, ἵσως
δὲ καὶ ἀγωνιώσας ἐκ οἵδεν, ὡς ἔ γίγνετο μνήμη
τῶν Ἀχαιῶν διὰ καὶ ὡς μνησθεῖσα ἔφη κατὰ
λόγον ἀναφορὰς τὸ, τοῖσιν ἀρήγειν. Hæ sunt
argutiæ inanes. Poterat dicere, τὴς μὲν
πημαίνει, τοῖς δὲ ἀρήγει, alios adfligit, alios
juvat, sed libuit alteros nominatim expri-
mere, quod liberum erat, in utris vellet
facere. Similiter interdum alterum no-
men exprimitur per αὐτὸς, sine prægressa
mentionē ejus. Ern.

Ver. 44. Τειρομένους] Al. Κτεινομένους.

Ver. 46. ἥ κεν δὴ] Quocunque denum.

- Αἶψα μεταστρέψει νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
 'Αλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτέον γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
 55 Ἴρην τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
 "Οφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 Ἐλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
 Παιυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἄ' πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι.
 Ἔκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 60 Αὔτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
 Αἱ νῦν μιν τέρεσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Αὔτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φῦζαν ἐνόρσας·
 Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
 Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἐταῖρον
 65 Πάτροκλον, τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχρῃ φαίδιμος Ἔκτωρ

" Confestim et suam converterit mentem, ad tuam et meam voluntatem.

" Quin, si jam quidem ex-animo et vere loqueris,

" Vade nunc ad cætus deorum, et huc vocatos-jube

55 " Irimque accedere, et Apollinem inclytum-arcu;

" Ut illa quidem ad exercitum Achivorum ære-loricatorum

" Eat, et dicat Neptuno regi,

" Ut, relicta pugna, suas ad ædes redeat:

" Hectorem vero excitet ad pugnam Phæbus Apollo,

60 " Iterumque inspiret robur, obliviscique-faciat dolorum,

" Qui nunc ei premunt præcordia: Achivos autem

" Iterum avertat. imbelli fuga immissa:

" Fugientes autem, in naves multa-transtra-habentes incidant

" Pelidæ Achillis: Is vero excitabit suum socium

65 " Patroclum, illumque interficiet hasta illustris Hector

58 παυσαμένῳ] R. 71 ἔλωσιν] MS. sed superscr. ἔλαιν. 72 ἄλλον] Id. vid. not.

Ibid. ἡγεμονεύεις.] *Al.* ἡγεμονεύης.

Ver. 47. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide supra ad ver. 12.

Ver. 48. ἀμειβόμενος ἔπια] Qua ratione, ἀμειβόμενος, hic ultimam producat; vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 49. Εἰ μὲν δὴ σύ] *Si quidem tu revera.*

Ver. 50. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 56—77. "Οφρ' ἢ μὲν — Ἀχιλλῆα πολίπορθεν.] Versus hosce viginti duos,

tanquam suppositos, repudiarunt veterum nonnulli: Rationibus, ut mihi quidem videtur, hæud satis idoneis. Qua de re Eustathius videatur. *Clarkius.* Rationes eas breviter narrat etiam et refellit Schol. MS. Lips. *Ern.*

Ver. 58. Παιυσάμενον] *Al.* Παιυσάμενον.

Ver. 64. Ἀχιλλῆος.] Vide supra ad γ'. 324.

Ibid. ἀνστήσει] *Al.* ἀνστήσῃ.

Ver. 66. ἰλίσ] De hujusmodi vocabulorum *prosodia*, vide supra ad ver. 24.

- Ἴλις προπάροιθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηὸς
 Τῆς ἄλλης, μετὰ δ', υἱὸν ἑμὸν Σαρπηδόνα δῖον·
 Τῇ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἑκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
 Ἐκ τῆδ' ἂν τοι ἔπειτα παλῖωξιν παρὰ νηῶν
 70 Αἶν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ
 Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βελάς.
 Τοπρὶν δ' ἔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, ἔτε τιν' ἄλλων
 Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' εἴσω,
 Πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ.
 75 Ὡς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἑμῶ δ' ἐπένευσα κάρητι,
 Ἥματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἦψατο γένων,
 Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πολίπορτον.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς μακρὸν Ὀλυμπον.

“ Ilium ante; multos ubi ille peremerit juvenes

“ Cum alios, tum filium meum Sarpedona nobilem;

“ Ob Patroclum autem iratus interficiet Hectorem nobilis Achilles.

“ Ex eo deinceps tempore ut iterum in fugam avertantur Trojani a navibus,

70 “ Semper ego efficiam perpetuo; usque dum Achivi

“ Ilium excelsum ceperint, Minervæ consilium.

“ Prius autem neque ego cessabo ab ira, neque quempiam aliorum

“ Immortalium Danaïs auxiliari hic sinam,

“ Quam Pelidæ expletum fuerit desiderium;

75 “ Sicut ei promisi primum, meoque annui capite

“ Die illo, quando mihi Dea Thetis tetigit genua,

“ Supplicans, ut honorarem Achillem urbium-vastatorem.”

Sic dixit: Neque non-obsecuta est dea ulnas-candida Juno;

Discessit itaque ab Idæis montibus, ut iret ad excelsum Olympum.

73 ἀμυνέμεν] R. 74 Πηλεΐδαο] MS. 75 ἐπένευσα] F. A. 1. 77 τίσαι

Ἀχιλλῆα] MS.

Inepte admodum Barnesius: “ Producitur
 “ (inquit) εἰς ἀναγκαῖον ἀπαρτισμὸν τῷ Σπον-
 “ δείῳ.” Quasi scilicet vox, Ἴλις, locum

non habet, sexcenties pes dactylus.

Ver. 72. οὗτ' ἄρ'] Al. ἔτ' ἄν.

Ibid. παύσω] Al. παύω.

Ibid. ἄλλων] ἄλλον MSS. a viro erudito,
 Thom. Bentleio, collati. Quæ et proba
 Lectio. Clark. Ea est etiam in MS. Lips.
 Videntur Grammatici dissensisse, utrum
 ἄλλον pro accusativo, an pro genitivo ha-

bendum esset, quæ antiquiori scriptura eo-

dem modo ut accusativus exprimebatur:
 cujus scripturæ exempla etiamnum in li-
 bris scriptis, nominatim in Lips. non pauca
 reperiuntur, ut jam aliquoties notavimus.
 Vid. mox ad v. 101. Ern.

Ver. 73. Ἀθανάτων] Vide supra ad α΄.
 398.

Ibid. εἴσω,] Barnesius pessime, εἴσω.
 Vide supra ad δ΄. 42.

Ver. 77. πολίπορτον.] Vide supra ad β΄.
 278.

Ver. 78. θεὰ λευκώλενος Ἥρη] Βοῶπις

- 80 ‘Ως δ’ ὅτ’ ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅςτ’ ἐπὶ πολλὴν
Γαῖαν ἐληλυθώς, φρεσὶ πευκαλίμησι νοήσῃ,
Ἐνθ’ εἶην, ἢ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά.
“Ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
Ἰκετο δ’ αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ’ ἐπῆλθεν
85 Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες,
Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
Ἡ δ’ ἄλλας μὲν ἔασε, Θέμισι δὲ καλλιπαρξήῃ
Δέκτο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντίῃ ἦλθε Δέκσα,
Καί μιν φωνήσασ’ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
90 “Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἵοικας;
Ἥ μάλα δή σε φόβησε Κρόνος παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης;
Τὴν δ’ ἡμείβετ’ ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

- 80 Sicut vero cum se arrigit mens viri, qui per multas
Terras profectus, praeordiis in prudentibus secum-cogitat,
“Huc iverim, vel illuc,” animoque-versat multa:
Sic celeriter viam-carpens pervolavit veneranda Juno;
Pervenitque in excelsum Olympum: Congregatis autem supervenit
85 Immortalibus diis, Jovis in domo: Illi vero conspicati,
Omnes celeriter adsurrexerunt, et excipiebant poculis.
Atque haec alios quidem omisit, a Themide vero genas-pulchra
Accepit poculum: prima enim illa obvia venit currens,
Et eam compellans verbis alatis allocuta est;
90 “Juno, cur huc ascendisti; metu utique percussæ similis-videris?
“Anne valde scilicet te territavit Saturni filius, qui tibi maritus?”
Huic autem respondit deinde dea ulnas-candida Juno;

80 Ἄν ἀΐξῃ] R. T. 81 ἐληλυθώς] MS. 82 ἐνθ’ ἢ] Id. A. 2. 3. J. 85
διέπτα] MS. 84 ὀμηγερέεσσιν ἐπῆλθεν] Id. 86 ἀνιήξαν] MS. perverse.
87 ἔασσε] Edd. vett. 88 διέκτο] MS. mox ἦλθε φέρσα.

πότνια Ἥρη, MSS. duo a Th. Bentleio collati. Quæ si vera sit lectio; erit prior illa ex ver. 92. jam infra, desumpta.

Ver. 79. Εἷ δὲ κατ’ Εἷ δ’ ἔξ. MS. Harleian. a Th. Bentleio collatus.

Ver. 80. ὅτ’ ἀναΐξῃ] Al. ὅταν ἀΐξῃ.

Ver. 81. νοήσῃ,] Al. νοήσει.

Ver. 82. εἶην,] Al. ἦιν.

Ver. 85. Ἀθανάτοισι] Vide supra ad α’. 598.

Ver. 86. δεικανόωντο δέπασσιν.] Vide supra ad δ’. 4.

Ver. 87. ἔασσε,] Vide supra ad δ’. 42.

Ver. 88. Φέρσα,] φέρσα Cod. Harleian.

a Th. Bentleio collatus. Clark. Idem habet MS. Lips.

Ver. 90. βέβηκας,] Vide supra ad α’. 57. Ibid. ἀτυζομένη δὲ ἵοικας;] Scholiastes cum Cod. Harleiano legit, atque exponit, ἀτυζομένη. Sed ἵοικας, apud Homerum, rarius respondet Latino, videris; sæpius, τῷ similis-videris. Clark. Quod de Scholiaste ait vir præclarus, non magis valet, quam quod de Codice. In MS. ut in Lips. sexcenties iota subscriptum omittitur, ubi clare est dativus, ut etiam in h. l. Itaque interdum vitiose editores ne-

Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ,
Οἷος ἐκείνης θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηγής·

95 Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἴσης·

Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκέσσει ἀθανάτοισιν,
Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· ἐδὲ τι φημί
Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, ἔτε βροτοῖσιν,
Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.

100 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῶσα καδέζετο πότνια Ἥρῃ·

ᾠχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς, θεοί· ἡ δ' ἐγέλασσε
Χεῖλεσιν, ἐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
Ἰάνδῃ· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·

Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,

105 Ἡ ἔτι μιν μέγαμεν καταπαυσέμεν, ἄσπον ἰόντες,

“ Ne me, dea Themī, hæc interroga: scis et ipsa,

“ Qualis illius animus superbus et inclemens:

95 “ At tu quidem præsis inter-Deos, in ædibus, convivio æquali:

“ Hæc autem et inter omnes audies immortales,

“ Qualia Jupiter mala opera denunciet: neque omnino puto

“ Omnibus una animum gavisurum, neque mortalibus,

“ Neque diis; etiamsi quis usque nunc convivetur hilaris.”

100 Ac quidem sic locuta consedit veneranda Juno:

Molestè autem ferebant per domum Jovis, dii: Illa vero risit

Labiis *tenuis*, non autem frons super supercilia nigra

Exhilarata est: inter omnes autem, indignata locuta est;

“ Dementes, qui Jovi irascimur insipientes;

105 “ Quique adhuc ipsum cupimus compescere, propius accedentes,

90 [Ἥρῃ] id male. 91 παῖς σὺς τοι ἄκοιτις] Id. ἄκοιτις male etiam F. A. 1.

94 Θυμὸς ἐκείνης] MS. 97 Sch. in marg. MS. γρ. ἔ. sc. pro τι. 99 ἔτι]

abest F. A. J. εὐφρων] A. J. 101 ὄχθησαν] MS.

glexere, ut qui scholia Homeri edidere. In quibusdam tamen edd. posterioribus recte additum est. Ern.

Ver. 91. σὺ φόβησαι] *Al.* σ' ἐφόβησαι.

Ver. 92. θεὰ λευκώλενος] Virgil.

— niveis — diva lacertis. *Æn.* VIII. 387.

Ver. 93. μή με, θεὰ Θέμι ταῦτα] Vir eruditus *Th. Bentleius*, uno in MS. *Ilalico* scriptum reperit, μή με, θεὰ, μήτι ταῦτα. Unde fortasse legendum, eodem conjectante; μή με, θεὰ, μή ταῦτα —.

Ver. 95. δαιτὸς εἴσης] Vide supra ad α'. 468.

Ver. 96. et 107. ἀθανάτοισιν] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 97. οὐδέ τι] *Al.* ἐδ' ἔτι.

Ver. 98. κεχαρησέμεν] Vide supra ad ver. 11.

Ver. 99. τις ἔτι νῦν] Qua ratione, ἔτι, hic ultimam producat; item Ζηνί, ver. 104. et σθένει, ver. 108. et γὰρ, ver. 111. et κέλεται, ver. 119. vide supra ad α'. 51. n. 8. 10.

Ibid. δαίνυται.] Vide supra ad γ' 260.

Ver. 101. ᾠχθησαν] Cod. *Harleian.* ὄχθησαν. *Clark.* Sic habet etiam MS. Lips. et alibi retinens antiquissimam scrip-

- "Η ἔπει, ἥε βίη· ὁ δ' ἀφήμενος ἐκ ἀλεγίζει,
 Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
 Τῷ ἔχεθ', ὅ,τι κεν ὕμμι κακὸν πέμπῃσιν ἐκάσῳ·
 110 "Ἢδὴ γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἀρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
 Υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἀρης.
 "Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἀρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ
 Χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσυῦδα·
 115 Μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Τίσασθαι φόνον υἱός, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ,
 Κεῖσθαι, ὅμῃ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.
 "Ὡς φάτο· καί ῥ' ἔππας κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

" Vel suasu, vel vi: is vero e-longinquo-sedens nostri-rationem-non-habet,

" Neque movetur: ait enim inter immortales deos

" Viribusque potentiaque eximie se esse optimum.

" Quare tolerate, quodcunque vobis malum immittat unicuique:

110 " Jam enim nunc opinor Marti utique damnum illatum esse:

" Filius enim ei interiit in pugna, carissimus hominum,

" Ascalaphus, quem ait suum esse impetuosus Mars."

Sic dixit: Mars autem robusta feriebat-sibi femora

Manibus pronis, lugens autem allocutus est;

115 " Ne nunc mihi succenseatis, cælestes domos incolentes,

" Quod-ulcisci-velim cædem filii, profectus ad naves Achivorum,

" Etiam si mihi sit fatale, Jovis percussum fulmine,

" Jacere, una-cum mortuis, in sanguine et pulvere."

Sic dixit: et equos jussit Terroremque Horroremque

107 φησὶ] MS. bene. 109 τῷ ἔχθ' Id. 114 καταπρηνέσσ'] Id. mox δὲ a-
 best. ὀλοφυρόμενος ἔπος ἦνδα.] R. 115 νεμεσσ.] F. A. J. νεμεσήσεται.] MS.

119 κίκλιτο] F. A. 2. 3. J. κήκλιτο] A. 1.

turam vide ad α'. 570. X. 236. Ern.

Ibid. ἐγίλασσε — ἔδε — ἰάνθη] Virgil.

—— curisque ingentibus æger
 Spem vultu simulat, premit altum corde dolo-
 rem. Æn. I. 212.

Ver. 102. κυανέησιν] Vide supra ad α'.
 528.

Ver. 105. "Ἡ ἔτι μιν] Al. Ἡέ τι μιν.

Ver. 106. "Ἡ ἔπει, ἥε βίη] Vide supra ad
 α'. 395.

Ver. 103. διακριδὸν] Vide supra ad α'.
 309.

Ver. 113. πεπλήγετο μηρῶ] Notandus
 hic primigenius et maxime proprius For-
 mæ Mediæ usus; sua sibi percussit femo-
 ra. Clark. Add. ad 397.

Ver. 114. δὲ προσυῦδα] Al. δ' ἔπος ἦνδα.

Ver. 115. νεμεσήσεται.] Al. νεμεσήσας.

Ver. 116. Τίσασθαι] Τίσασθαι et τίσεισθαι
 primam Homero semper producunt; sic-

- 120 Ζευγνύμεν'· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 "Ενθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,
 ὦρτο δὲ ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσε.
 125 Τῷ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο, καὶ σάκος ὤμων,
 Ἐγχος δ' ἔσησε σίβαρῆς ἐκ χειρὸς ἑλῆσα
 Χάλκεον· ἥ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θυρόν' Ἀρηα·
 Μαινόμενε, φρένας ἡλὲ, διέφθορας· ἥ νύ τοι αὐτως
 Οὐατ' ἀκκέμεν ἐσὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;
 130 Οὐκ αἶεις, ἄτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη;
 "Ἡ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίᾳ εἰλήλκεθεν·
 "Ἡ ἐδέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
 "Ἀψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,

120 Jungere: ipse autem arma induebat collucentia.

Tum sane quædam majorque et gravior alia

A Jove in immortales ira et indignatio exorta fuisset,

Nisi Minerva, cunctis metuens diis,

Prosiluisset extra vestibulum, liquissetque solium ubi sedebat.

125 Atque Martis quidem a capite galeam dempsit, et scutum humeris;

Hastamque seposuit-erectam, robusta e manu raptam,

Æream; ipsa vero verbis hisce corripuit impetuosum Martem;

"Furiose, vecors, periisti; an vero tibi frustra

"Aures ad-audiendum sunt, mensque etiam perit et pudor?

130 "Non audis, quæ dicit dea ulnas-candida Juno?

"Quæ jam nunc a Jove Olympio venit:

"An velis ipse quidem, perpessus mala multa,

"Reverti ad-Olympum, dolens utique, necessitate;

120 δὲ] MS. ἐδύσατο] Id. ἐδύσσετο] R. 121 ἔνθα κ' ἐτι] MS. 124 θάασσει
 Id. et schol. min. male. 128 ἡλὲ] F. A. J. Ibid. ἥ] MS. 129 νόος ἀπ.]
 A. 2. 3. J. 131 ἥδη] MS. εἰλήλκεθεν] Id. 132 ἥ] Id. καὶ ἐδέλεις] F. A. J.
 133 Ὀλυμπόνδε] MS.

uti φθίνω et φθίσσεται. Vide supra ad γ'.
 359. et ad β'. 43. et ad δ'. 257.

Ver. 117. πληγέντι] Vide supra ad γ'.
 51.

Ver. 119. καὶ ῥ'] Et proinde, ut commi-
 natus erat.

Ibid. Δεῖμόν τε φόβον τε] Filios Martis,
 quibus equos sibi jungendos jussit.

Ver. 120. Ζευγνύμεν'] Vide supra ad γ'.
 260.

Ibid. ἐδύσετο] Al. ἐδύσατο. Vide supra
 ad β'. 35. et ad ε'. 109.

Ver. 121. καὶ τις] Cod. Harleian. καὶ τι.
 Ver. 122. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'.

398.

Ver. 125. Ἀθήνη,] Consilium pruden-
 tius. Vide supra ad α'. 194. ad β'. 169.
 et ad δ'. 92.

Ver. 124. δὲ ἐκ] Al. μὲν ἐκ.

Ver. 126. ἐκ] Cod. Harleian. ἀπὸ.

- Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 135 Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμεις καὶ Ἀχαιῆς
 Λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον.
 Μάρψει δ' ἐξείης, ὅς τ' αἴτιος, ὅς τε καὶ ἐκί.
 Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεδέμεν χόλον υἱὸς ἔηος.
 "Ἡδὲ γάρ τις, τῷδε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων,
 140 "Ἡ πέφατ', ἥ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ
 Πάντων ἀνδρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.
 "Ὡς εἰπῶς, ἴδρυσσε δρόνῳ ἐνὶ δῶρον Ἀρση.
 "Ἡρῆ δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς,
 Ἴριν δ', ἥ τε θεοῖσι μετὰγγελος ἀθανάτοισι,
 145 Καὶ σφειας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ζεὺς σφῶν εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
 Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃτε, Διὸς τ' εἰς ὧπα ἴδῃσθε,

“ Atque etiam cæteris malum magnura omnibus creare ?

135 “ Continuo enim Trojanos quidem magnanimos et Achivos

“ Linquet *Jupiter*, ad nos autem veniet turbas-excitaturus in Olympum :

“ Corripiet autem alium-post-alium, quique in-culpa sit, quique etiam non.

“ Quare te nunc jubeo missam-facere iram de filio tuo :

“ Jam enim aliquis, eo et vi et manibus fortior,

140 “ Vel interfectus est, vel etiam posthac interficietur : difficile quippe est,

“ Omnium hominum liberare a morte progeniemque partumque.”

Si locuta, collocavit in solio impetuusum Martem.

Juno autem Apollinem vocavit domum extra,

Irimque, quæ diis internuncia est immortalibus ;

145 Et eos compellans, verbis alatis allocuta est ;

“ Jupiter vos in Idam jubet venire quam celerrime :

“ Ac postquam veneritis, Jovisque vultum aspexeritis,

154 αὐτὰρ δ' τοῖς] F. A. J. qui ita legerunt hunc versum ad sequentia retulerunt. Nam et versiones quædam hic habent et faciet s. fecerit: quæ et desiderant φυτεῦσαι. Sed quod nunc editur, melius.

Ver. 128. φρίκας ἢ λῆ, διέφθορας.] Notandum hic proprius et primigenius vocis *Mediæ* usus: *Te ipse perdidisti; periisti.* Vide supra ad γ'. 141. Alii active accipiunt; φρίκας, ἢ λῆ, διέφθορας

[Ibid. αὐτως] Schol. inedita, in Cod. *Harleiano*; ἀδιακρίτως.

Ver. 131. ἐιλήλθεν] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 131. τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι

φυτεῦσαι;] Vir eruditus, *Th. Bentleius*, in Codice *Harleiano* et in duobus MSS. *Italicis* scriptum reperit, τοῖς ἄλλοισι θεοῖς, sicuti in α'. 597. Quæ si forte vera fuerit Lectio, tum ex ejusdem conjectura scribendum erit; — τοῖς ἄλλοισι θεοῖς μέγα πᾶμα φυτεῦσαι; Sed expectandi Codices.

Ver. 136. ἡμέας εἴσι] Pronunciabatur ἡμᾶς εἴσι. Nam ἡμέας ultimam producit.

- "Ερδειν, ὅ,ττι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῆσα, πάλιν κίε πότνια "Ηρῃ.
 150 "Εζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ τὸ δ' αἰΐξαντε πετέσθην,
 "Ιδην δ' ἴκανον πολυπίδακα, μητέρᾳ θηρῶν.
 Εὔρυν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
 "Ημενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐσεφάνωτο.
 Τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο,
 155 Στήτην· εἰ δὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
 "Οττι οἱ ᾤκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιδέσθην.
 Ἴρι δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 Βάσκη' Ἴδι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
 Πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
 160 Πausάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἡδὲ πτολέμοιο,
 "Ερχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἥ εἰς ἄλλα δῖαν.

"Facite, quicquid ille hortatus fuerit et jusserit."

Ac quidem sic locuta, retro cessit veneranda Juno;

- 150 Conseditque in solio: ii vero properantes volabant,
 Idamque pervenerunt fontibus-irriguam, matrem ferarum.
 Invenerunt autem late-sonantem Saturnium in Gargaro summo
 Sedentem, circumque ipsum odorata nubes circumfusa erat:
 Hi autem ut coram venerunt Jove nubes-cogente,
 155 Steterunt; neque iis visus iratus est animo,
 Quoniam sibi celeriter verbis suæ uxoris paruerant:
 Irim autem priorem verbis alatis allocutus est;
 "Vade, age, Iri velox, Neptuno regi
 "Omnia hæc nuncia, neque falsa-nuncia sis:
 160 "Relicta illum jube pugna atque prælio,
 "Ire ad cœtus deorum, vel in mare vastum.

147 "Ἰδεσθαι] MS. 148 κεν] Id. 156 πιδέσθαι] MS. 159 Πάντα δ'
 ἀγγ.] neglecta geminatione.

Ver. 144. ἡ τι] Quæ utique; Quæ sci-
 licet.

Ibid. μετ' ἀγγελοῦ] Al. μετ' ἄγγελος.

Ibid. ἀθανάτοισι,] Vide supra ad α'.
 398.

Ver. 147. ἴδωσθαι,] Al. ἴκησθαι. Al. ἴ-
 δηται.

Ver. 148. ὅ,ττι κε κεῖνος] Al. ὅττι κ'
 ἐκεῖνος.

Ver. 152. εὐρύοπα] Vide supra ad α'.
 175. 498. et ad Σ'. 206.

Ver. 153. ἐσεφάνωτο] Si ἐσεφάνωται dix-
 isset, jam non constitisset Temporum ra-
 tio. Vide supra ad α'. 57.

Ver. 155. οὐδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο]
 Vide supra ad ver. 11.

Ver. 158. Βάσκη' Ἴδι,] Virgil.

Vade, age, nate. —

Æn. IV. 223.

* Cæterum, quis tam obtuso ingenio est,

- Εἰ δέ μοι ἐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
 Φραζέσθω δὴ "πειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Μὴ μ' ἐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ἐπίοντα ταλάσῃ
 165 Μείναι· ἐπεὶ ἐο φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
 Καὶ γενεῇ πρότερος· τῷ δ' ἐκ ὄδεσσι φίλον ἦτορ
 Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε συγέεσι καὶ ἄλλοι.
 "Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπιδίθησε ποδὴν ἔμμος ὠκέα Ἴρις·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱσθύν.
 170 "Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς, ἥε χάλαζα
 Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥίπῃς αἰδρηγενέος Βορέας·
 "Ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις,
 Ἀγχι δ' ἰσαμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
 Ἀγγελίην τινά τοι, Γαίηοιχε κυανοχαῖτα,

" Si vero meis non verbis parebit, sed aspernabitur,

" Perpendat deinde mente et animo,

" Ne me nequaquam, fortis ut sit, invadentem valeat

165 " Sustinere; quoniam eo profiteor viribus multo præstantiorem me esse,

" Et natu majorem: illius autem non veretur cor

" Æqualem mihi se-profiteri, quem metuunt etiam cæteri."

Sic dixit: neque non-obsecuta est alis-ventosis velox Iris:

Descendit autem ab Idaeis montibus Ilium versus sacram.

170 Ut vero cum ex nubibus volat uix, aut grando

Gelida, acta impetu serenitatem-inducentis Boreæ :

Sic festinanter viam-carpens pervolavit velox Iris,

Prope autem stans allocuta est inclytum Neptunum ;

" Nuncium quendam tibi, Neptune crines-cærulee,

162 ἐπίσει πεπίσεται] F. A. J. T. ἐπίσεισιν ἐπιπ.] MS. male. Sic et Eust.
 in Comm. ἐπιπείσεται est Il. ρ'. 154. 163 δ' ἥπειτα] Edd. præter R.
 vid. not. 164 κρείτερος] MS. 167 φᾶσθαι] Id. 170 ὅτ' ἄν] Id.
 171 βορέας] Id.

" quin intelligat, βᾶσκ' ἦσι, verba duo
 " idem significantia, non frustra posita
 " esse ἐκ παραλλήλων, ut quidam putant;
 " sed hortamentum esse acre imperatae
 " celeritatis." Gell. lib. XIII. cap. 23.

Ver. 160. μάχης ἥδ' ἐπτολίμοιο,] Vide
 supra ad η'. 232. 279.

Ver. 161. Ἐρχισθαι μετὰ] Ἐρχισθ' ἢ
 μετὰ, ver. 177.

Ver. 162. ἐπίσει ἐπιπείσεται,] Al. ἐπί-
 σσει πεπίσεται notante Henr. Stephano.
 Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 163. δὴ "πειτα] Al. δὴ ἥπειτα

Quod ferri potest. Vulgg. δ' ἥπειτα. Quod
 ex analogia minus est accuratum. Clark.
 Δὴ "πειτα habent MS. Lips. ed. Rom. et
 Eustath. Ern.

Ver. 164. Μὴ μ' ἐδὲ, κρατερός περ ἐὼν,
 — ταλάσῃ] Barnesius, et Editio Weste-
 niana, aliique, pessime hoc ita vertunt,
 ac si Homerus contra plane, quam volu-
 erit, scripsisset; Μὴ μ', ἐδὲ κρατερός περ
 ἐὼν, — ταλάσῃ.

Ver. 167. Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι,] Notandus
 hic primigenius et maxime proprius ἴσο-

- 175 Ἦλθον δ' εὖρο φέρεσσα παρὰ Διὸς Αἰγίοχοιο·
 Πανσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο,
 Ἐρχεσθ' ἢ μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
 Εἰ δέ οἱ ἐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεις, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 Ἥπειλ' αἰὲν ἐναντίβιον πολεμίζων
 180 Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξάλεασθαι ἀνώγει
 Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺν φέρτερος εἶναι,
 Καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' ἐκ ὅδεσσι φίλον ἦτορ
 Ἴσόν οἱ φάσθαι, τὸν τε συγέσει καὶ ἄλλοι.
 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
 185 ὦ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθὸς περ ἔων, ὑπέροπλον ἔειπεν,
 Εἴ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίῃ ἀέκοντα κατέξει.
 Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνης εἰμὲν ἀδελφοί, ἧς τέκε Ῥεῖη,

175 “Veni huc ferens a Jove Ægiocho:

“Relicta te jubet pugna atque praelio,

“Ire vel ad cœtus deorum, vel in mare vastum.

“Si vero ejus non verbis parebis, sed aspernaberis,

“Minatus est et ipsum-se ex-adverso pugnaturum

180 “Huc venturum: te autem vitare jubet suas

“Manus, quia *quam* tu sis, ait viribus multo se præstantiorem esse,

“Et natu majorem: tuum autem non veretur cor

“Æqualem *te* ei profiteri, quem metuunt etiam cæteri.”

Hanc autem valde indignatus allocutus est inclytus Neptunus;

185 “Eheu; certe, potens licet existens, superbe locutus est,

“Si me, pari honore præditum, vi invitum coërcēbit.

“Tres enim ex Saturno sumus fratres, quos peperit Rhea,

175 Πάρ] Id. 176 σέ κίλεται] Id. forte: σε μάχης κέλεται et ἐκέλευε] A. 1.

177 ἔρχεσθαι μ.] MS. F. ut v. 161. 179 καὶ κείνος] R. πτολεμίζων]

Aldd. J. πολεμίζων] MS. 181 πολὺν βίῃ] Id. 185 φᾶσθαι] Id.

cis *Mediæ* usus: Æqualem SE mihi dicere. Vide ad γ'. 141.

Ibid. τὸν τε συγέσει καὶ ἄλλοι.] *Quem utique* —. *Al.* καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην. Nempe ex α'. 187. Sed priorem Lectionem firmat infra ver. 183.

Ver. 170. *νῆας*] Qua analogia ex *νῆφιν* deducta sit *νῆας*, vide supra ad α'. 338. et ad μ'. 280.

Ver. 174. *κυανοχαῖτα*,] Vide supra ad α'. 43. 58. 528.

Ver. 177. Ἐρχεσθ' ἢ μετὰ] Ἐρχεσθαι μετὰ, ver. 161. Aut locus iste ex hoc,

aut hic ex isto, corrigendus. *Clark.* Quasi vero non liceat poetæ variare orationem. *Ern.*

Ver. 179. *πολεμίζων]* *Al.* πολεμίζων.

Ver. 180. ἀνώγει] *Cod. Harleian.* ἀνώγει. Quod et ipsum recte dicitur de præ-senti: Vide supra ad γ'. 322.

Ver. 183. Ἴσόν οἱ φάσθαι.] Qua ratione, ἴσων, ultimam hic, etiam extra cæsuram, producat; item κακὸν, ver. 196. et χολω-τοῖσιν, ver. 210. vide supra ad α'. 51. n. 8. 10. Scribi hoc quidem in loco poterat, Ἴσόν σ', οἱ φάσθαι. Sed venustius abest

- Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσω·
 Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασαι, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
 190 Ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολλὴν ἄλα ναίεμεν αἰεὶ,
 Παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζῳφον ἡερόεντα·
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' ἑρανον εὐρύν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
 Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, καὶ μακρὸς Ὀλυμπος·
 Τῷ ῥα καὶ ἔτι Διὸς βέομαι φρεσίν· ἀλλὰ ἔκηλος,
 195 Καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 Χερσὶ δὲ μῆτι με πᾶγχυ, κακὸν ὥς, δειδισσέσθω.
 Θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἶη
 Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, ὅς τέκεν αὐτὸς,

“Jupiter et ego, tertius autem Pluto inferis imperans:

“Trifariam autem omnia divisa sunt, quisque vero suam sortitus est dignita-

190 “Meae sane sortis erat, canum mare habitare perpetuo, [tem.

“Motis-sortibus; Plutoni autem sorte-obvenere tenebrae caliginosae;

“Jovi vero obvenit caelum latum, in aethere et nubibus.

“Terra autem etiamnum communis est omnium, et excelsus Olympus:

“Quare sane nequaquam Jovis degam ex voluntate; sed quietus,

195 “Potens licet existens, maneat sua tertia in portione.

“Manibus vero nequid me omnino, ignavum veluti, terret.

“Filiis enim et filios satius esset

“Terrificis verbis incessere, quos genuit ipse,

187 τε Kε.] MS. (sed Gl. γρ. ἐκ K.) scriptura orta e neglecta geminatione τῆς K. Ibid. ἀδελφοὶ — ‘Ρέα] Id. at F. A. 1. ἀδελφοὶ ὅς τίκετο ‘Ρέα sic et Eust. sed illud quoque in MSS. reperiri testatur. Vulgatae lectionis nullos MSS. laudat εἰ δ' ἴσως ἑυρηταί πα, οὗς τίκε ‘Ρείη.

istud σί. Vide supra ad ver. 166. Ubi itidem scribi potuisset, ἵσόν ἢ μοι φάσθαι sed minus eleganter.

Ver. 187. Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνῳ] Etenim tres —; Nam tres videlicet —. Al. Τρεῖς γὰρ τε Κρόνῳ.

Ibid. οὗς τίκε ‘Ρείη,] Al. οὗς τίκε ‘Ρείη. Et, οὗς τίκετο ‘Ρέα. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 189. δέδασαι — ἔμμορε] Conjuncta sunt cum praecedente εἰμέν. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 190. ἐγὼν ἔλαχον πολλὴν ἄλα] Virgil.

— imperium pelagi, saevumque tridentem,

— mihi sorte datum; tenet ille immania saxa. AEn. I. 142.

— hac — manebat

Sors rerum. —

AEn. X. 39.

Ver. 191. ἔλαχε ζῳφον] Ita MSS. a Tho. Bentleio collati. Vulgg. ἔλαχεν ζῳφον. minus numerosc. Clark. Recte. Sic et MS. Lips. Quod autem hic, etiam aliis locis numerosius est vel concinnius. Ern.

Ver. 194. Οὔτι Διὸς βέομαι φρεσίν] Hoc simillimum Hebraeorum formae in יְהִי. Ern.

Ver. 197. Θυγατέρεσσιν γάρ τε] Etenim filias —. De prosodia autem, vide supra ad α'. 398.

Ibid. κέρδιον εἶη] Al. βέλτερον εἶη.

Ver. 199. ἀκύνονται] Al. ἀκύνονται.

Ver. 201. Οὔτω γὰρ δῆ] Siccine autem, quæso? Siccine enim revera? Nempe refertur istud, γὰρ, ad id quod elegantissime reticetur; “Hæreo de responso renun-

Οἱ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκέσσονται καὶ ἀνάγκη.

200 Τὸν δ' ἡμίβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἴρις·

Οὕτω γὰρ δὴ τοι, Γαίηοχε κυανοχαῖτα,

Τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε, κρατερόν τε;

Ἥ τι μετασφρέψεις; σφρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.

Οἷσθ', ὥς πρεσβυτέροισιν Ἑριννῆες αἶεν ἔπονται.

205 Τὴν δ' αὐτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Ἴρι θεὰ, μάλα τῆτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·

Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἶδῃ·

Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,

Ὅππότεν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἶση

“ Qui et imperitanti auscultabunt, etiam necessitate.”

200 Huic autem respondit deinde pedibus-ventos-æquans velox Iris;

“ Itane vero a te, Neptune crines-cærulee,

“ Hunc fero Jovi sermonem durumque asperumque?

“ An quid mutabis? Flexibiles sane mentes prudentium.

“ Nosti, quod majoribus-natu Erinnyes semper asseclæ-sunt.”

205 Hanc autem vicissim allocutus est Neptunus terræ-quassator;

“ Iri dea, valde hoc verbum recte dixisti:

“ Bonum et illud est, quando nuncius utilia norit:

“ Sed hic gravis dolor cor et animum meum occupat,

“ Cum parem-sortem et pari destinatum fato

191 Ἐλαχε] MS. recte. contra male v. 192. ἔλαχεν Ὀυ. Ibid. ἐν] abest

F. A. J. 197 θυγατέρεσσιν] MS. F. A. J. male. 198 ἐπίεσσ'] MS.

201 τοι] abest MS. 203 Ἐι τί] MS. 209 ὁππότεν ἂν ἰσόμορον] Id.

illud etiam R. hoc F. habet.

“ ciando?” Vel, “ Metuo tibi; Nam—.”

Vel, siquid simile. Vide supra ad ε'. 22.

Quare inficete admodum Spondanus;

“ Illud, γὰρ, vide ne superfluum sil.” At-

que etiam Eustathius; Σκοπητίον εἰ μὴ

παρέλκει ὁ “ γὰρ,” συνδύσμος· ἔδιν γὰρ αἰ-

σιολογεί. Virgilius elegantissime, con-

structione non multum dissimili:

———— tandem ore locutus:

Nam quis te, juvenum confidentissime, nostras

Jussit adire domos? ——— Georg. IV. 445.

Ubi istud, Nam, in ipso statim orationis

initio, vim habet recentioribus linguis

prorsus incognitam. Cæterum de tota hac

Iridis oratione, ita Dionysius Halicarnas-

seus: Λίγειν μὲν βέλειται, ἐμπρεπῶς δὲ λέ-

γει. — Τὸν λέγοντα, ζητεῖν ἐμπρεπῶς λέγειν,

δείκνυσιν ἐπὶ τῆς Ἰριδος. — Παραραινὶ αὐτῇ ἡ

Ἴρις ἐμπρεπῆσιν λέγειν, ἢ ἀκινδυνότατος ὁ λόγος ἦ. — “ Οὕτω γὰρ δὴ τοι —;” Καὶ τὴν ἀπειλὴν αὐτῇ ἐπάγει, ὀνόματι ἐνὶ λέγειν, “ Διὶ μῦθον.” Dion. Halicarn. Τέχνη, §. 9. Clark. Quod de γὰρ dicit, acutum est, sed durum et argutius, quam pro linguarum simplicitate: Et sunt loca, ubi vix excogites, quid intelligendum sit. Ego sic vertam: Enimvero, an sit etc. Ern.

Ibid. κυανοχαῖτα,] Vide supra ad α'. 43. 58. 528.

Ver. 202. Τόνδε φέρω etc.] Hoc versu opportune usus est Sostratus apud regem Antigonom. vid. Sextus Empir. adv. Gramm. p. 276. Utitur et Lucianus in Timon. c. 35. Ern.

- 210 Νεικεῖειν ἐδέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
 'Αλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεῖς ὑποείξω
 'Αλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ,
 Αἴκεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
 'Ηρῆς, Ἑρμείω τε, καὶ Ἡφαίστοιο ἀνακτος,
 215 Ἴλις αἰπεινῆς πεφιδήσεται, ἔδ' ἐδέλῃσει
 Ἐκπέρσαι, δῶναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν·
 Ἴσω τῷδ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεσος χόλος ἔσαι.
 "Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν Ἐννοσίγαιος·
 Δῶνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθισαν δ' ἤρως Ἀχαιοί.
 220 Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "Ερχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυ-
 ῖν Ἡδὴ μὲν γάρ τοι γαίηχος Ἐννοσίγαιος [εἴην·

210 " Objurgare vult iracundis verbis.

" At sane nunc quidem, indignatus licet, cedam :

" Aliud vero tibi dicam, et minabor illud animo ;

" Si quidem invitis me et Minerva prædatrice,

" Junone, Mercurioque, et Vulcano rege,

215 " Illo excelso parcat, neque volet

" Evertere, dareque magnam victoriam Argivis ;

" Sciat hoc, nobis insanabilem iram fore."

Sic fatus, liquit exercitum Achaicum Neptunus :

Subiitque pontum profectus ; desiderabant vero eum heroës Achivi.

220 Et tunc Apollinem allocutus est nubes-cogens Jupiter ;

" Vade nunc, dilecte Phœbe, ad Hectorem ære-armatum :

" Jam enim terram-cingens terræ-quassator

224 γάρ τι μ.] F. A. 1. 225 Οἵπερ ἐνέρτεροι] MS. R. Sic et Eust. ἐν
 τῷτοις δὲ ἐντιλῶς κεῖται ἐνέρτεροι. Itaque prætulerim.

Ver. 203. στρεπταὶ μὲν τι φρένες ἰσθλῶν.]
Al. στρεπταὶ γάρ τοι φρένες.

— στρεπτοὶ δέ τι καὶ θεοὶ αὐτοί. ἰ. 493.
 — ἀκισαὶ τοι φρένες ἰσθλῶν. ἰ. 115.

Ver. 204. Οἷσθ, ὥς] Vide supra ad α'.
 537.

Ver. 206. εἰπις.] *Al.* εἰπας· ut et alibi
 sæpe.

Ver. 207. τίτυκται.] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 211. νεμεσσηθείς] Schol. inedita,
 in Cod. *Harleiano*, a *Tho. Bentleio* com-
 municata: τὴν νέμεισιν ἐλαβηθείς. Vide in-
 fra, ver. 227.

Ver. 212—217. " Ἀλλοῖδ' — χόλος ἔσαι.]

Hosce sex versiculos rejecerunt nonnulli:
 Rationibus admodum ineptis; ut osten-
 dit *Eustathius*. *Clark*. Item Schol. MS.
Lips.

Ver. 213. ἄνευ ἐμίθεν καὶ Ἀθηναίης] *Al.*
 ἄνευθεν ἐμείθω, Ἀθηναίης τ'.

Ibid. ἀγελείης.] Vide supra ad δ'. 128.

Ver. 214. Ἑρμείω τι,] *Al.* Ἑρμείω τε.
 Quod pronunciati idem est.

Ver. 218. " Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν — Δῶνε
 δὲ πόντον] *Virgil*.

Tantum effata, caput glauco contextit amictu,
 Multa gemens, et se fluvio Dea condidit alto.

Æn. XII. 885.

- Οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
 'Ημέτερον' μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
 225 Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
 'Αλλὰ τόδ' ἤμιν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἥδ' οἱ αὐτῶ
 "Επλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
 Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ ἔκην ἀνιδρωτὶ γ' ἔτελ' ἐσθ' ἔσθ'·
 'Αλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' Αἰγίδα δυσσανόεσσαν,
 230 Τὴν μάλ' ἐπισσεῖαν, φοβέειν ἥρωας 'Αχαιῆς.
 Σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω, Ἐκατηβόλε, φαίδιμος Ἴκτωρ·
 Τόφρα γάρ ἔν' οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν 'Αχαιοὶ
 Φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται·
 Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 235 "Ὡς κε καὶ αὖτις 'Αχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.

" Abiit in mare vastum, evitans iram gravem

" Nostram: Nam omnino alioqui pugnam audiissent et alii,

225 " Etiam qui inferi sunt dii, Saturnum circa existentes.

" Sed hoc et mihi multo satius, et illi ipsi

" Est; quod ante veritus cessit

" Manus meas: quippe laud sine-sudore perfecta-fuisset-res.

" Sed tu quidem manibus accipe Ægidem fimbriatam,

230 " Qua admodum incussa terreas heroas Achivos.

" Tibi vero ipsi curæ sit, o Apollo e-longinquo-feriens, illustris Hector:

" Tantisper enim ei excita robur magnum, dum Achivi

" Fugientes ad navesque et Hellespontum pervenerint:

" Exinde vero ipse ego consultabo opereque verbisque,

235 " Ut et vicissim Achivi respirent a labore."

229 *Δυσσανόεσσαν*] MS. sed *σ* alterum adscriptum. 250 *τῇ μάλ'*] F. A. 1. quod non spreverim. Ibid. *ἐπισσεῖαν*] MS. 255 *"Ὡς τῇ*] R.

Ver. 220. *νεφεληγόεσσα*] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 225. *νέρτεροί*] *Al.* *ἐνέρτεροι*.

Ver. 226. *ἐμοὶ —, ἥδ' οἱ αὐτῶ*] *Ἐμοὶ μὲν, διὰ τὸ μὴ τιμωρῆσθαι· ἐκείνῳ δὲ, διὰ τὸ μὴ βληθῆναι. Τὸ γὰρ "ἀνιδρωτὶ," ἐπὶ Ποσειδῶνος κίεται. Schol. inedita, in Cod. Harleian.*

Ver. 227. *νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε Χεῖρας ἐμάς*] *Νεμεσσηθεὶς, — ἐύλαβηθεὶς τὴν νήμιν. Τὸ δὲ, χεῖρας ἐμάς, μετὰ τῇ νεμεσσηθεὶς συντακτικῶν μᾶλλον, ἢ περὶ μετὰ τῇ ὑπόειξεν. Eustath.*

Ver. 230. *Τὴν μάλ'*] Cod. *Harleian.* *Τῇ*

μάλ'. Scholia ibidem, inedita; *Διὰ ταύτης.*

Ver. 232. *οὕν*] *Ut dixi; Ut decrevi; Ut statui. Clark.* Male hic γὰρ vertitur enim. Γὰρ ἔν' est pro τοιγαρῶν, in quo γὰρ manifeste παρέλκει. *Ern.*

Ver. 234. *φράσομαι*] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. *ἔργον τε ἔπος τε,*] Vide supra ad α'. 395.

Ver. 235. *"Ὡς κε*] *Al.* *"Ὡς τε,*

Ver. 236. *ἄρα*] *Ut solitus erat; Ut aquum erat; Ut par erat.*

Ver. 238. *ὅς τ'*] *Qui utique.*

- “Ὡς ἔφατ’· ἐδ’ ἄρα πατὴρ ἀνγκέσθησεν Ἀπόλλων·
 Βῆ δὲ κατ’ Ἰδαίων ὄρεων, ἱρῆκι ἰοικώς
 Ὀκείῃ, φασσοφόνῳ, ὅς τ’ ὤκιστος πετεηνῶν·
 Εὖρ’ υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 240 Ἦμενον, ἐδ’ ἔτι κείτο· νέον δ’ ἐξαγείρατο θυμὸν,
 Ἀμφὶ ἐγινώσκων ἐτάρες· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
 Παύετ’, ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγίοχοιο.
 Ἀγχι δ’ ἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 “Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ’ ἄλλων
 245 Ἦσ’ ὀλιγηπελέων; ἦ πῆ τί σε κῆδος ἰκάνει;
 Τὸν δ’ ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέρισε θεῶν, ὅς μ’ εἴρεαι ἄντην;
 Οὐκ αἶεις, ὃ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,
 Οὓς ἐτάρες ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας

Sic dixit: Neque sane patri non-obsequutus est Apollo:

Descendit vero ab Idæis montibus, accipitri similis

Celeri, columbarum-occisori, qui celerrimus volucrum:

Invenit filium Priami bellicosum Hectorem nobilem

240 Sedentem; neque enim amplius jacebat; modo autem collegerat animum,

Circum se agnoscens socios: anhelitus vero et sudor

Cessarat, quando ipsum reficiebat Jovis voluntas Ægiochi.

Prope autem stans allocutus est longe-jaculans Apollo;

“Hector, fili Priami, curnam tu seorsum ab aliis

245 “Sedes viribus-defectus? nunquid aliquis te dolor invasit?”

Hunc autem languidus allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector;

“Quisnam vero tu es, optime deorum, qui me interrogas coram?”

“Non audis; quod me navium ad puppes Achivorum,

“Suos socios perdentem, pugna strenuus percussit Ajax

240 ἔδ’ ἐτι] MS. R. 241 γινώσκων ἐταίρους. αὐτὰρ] MS. pessime. 242

ἔγειρε] F. A. 1. 246 κορυθαίολος] F. A. R. J.

Ver. 239. Εὖρ’ υἱὸν] Constructio hæc asyndetos, *celeritatem* optime depingit proficiscentis. *Clark*. Frustra, ut jam supra notatum ad loca γ. 89. 329. ε. 169. *Ern*.

Ver. 240. ἐξαγείρατο] Cod. *Harleian*. ἐξαγείρετο.

Ver. 243. ἐκάεργος] Vide supra ad α’. 45. et 58.

Ver. 244. νόσφιν] Vide supra ad α’. 349.

Ver. 245. Ἦσ’] Vide supra ad α’. 565. et ad β’. 191.

Ver. 248. ὅ με] Vide supra ad α’. 557.

Ver. 249. βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β’. 408.

Ver. 252. αἶον ἦτορ.] “*Dorice*,” inquit *Barnesius*, “pro αἶον, unde et *Prior longa*, “*alias brevis*.” At *Dorica* ista, Homero prorsus ignota. Ἀἶω, vocalem primam habet *longam*; ut liquet ex versu quem citat ipse *Barnesius*:

Τὴν βάεζαρον γὰρ γλώσσαν ἐκ ἐταίων

Sophocl. Aj. 1283.

Syllaba tamen ista prima *corripit* potest,

- 250 Χερμαδίῳ πρὸς σῆθος, ἔπαυσε δὲ θέριδος ἀλκῆς;
Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάρμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδαο
Ἦματι τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἁοσητῆρα Κρονίων
255 Ἐξ Ἰδῆς πρόεηκε παρεσάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ
Ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπρινὸν πτολίεθρον.
Ἄλλ' ἄγε, νῦν ἵππεῦσιν ἐπότερυνον πολέεσσι,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκείας ἵππους·
260 Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κίων, ἵπποισι κέλευθον
Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιῆς.
Ὡς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
Ὡς δ' ὅτε τις σατὸς ἵππος, ἀκοσῆσας ἐπὶ φάτνῃ,

- 250 “ Saxo in pectus, cessareque me fecit ab animosa fortitudine?
“ Et sane ego putabam me mortuos et domum Plutonis
“ Die hoc visurum; quippe caram expirabam animam.”
Hunc autem vicissim allocutus est rex e-longinquo-feriens Apollo;
“ Confide nunc, talem tibi adjutorem Saturnius
255 “ Ex Ida misit, astare tibi et auxiliari,
“ Phœbum Apollinem aureo-gladio-conspicuum; qui te etiam antea
“ Tueri-soleo, simul ipsumque et excelsam urbem.
“ Sed age, nunc equites exhortare numerosos,
“ Naves ad cavas ut agant veloces equos:
260 “ At ego ante iens, equis viam
“ Omnem complanabo, et vertam-in-fugam heroas Achivos.”
Sic locutus, inspiravit robur magnum pastori populorum.
Ut vero cum stabulatus equus, hordeo-pastus ad præsepe,

249 Ὀλίκεντα] Gl. MS. L. γρ. εἰλλοντα. 253 Διὸς υἱὸς Ἀπ.] MS. 256
πάρος γε] Id. 260 προπάροιθεν ἰὼν] Id.

propter sequentem vocalem: Qua de re, vide supra ad ver. 24.

Ver. 254. Θάρσει] Hæc sic interpungenda: Θάρσει νῦν· τοῖόν τοι α. κ. De vi τῷ πῶν supra admonuimus, et pluribus egimus, ad illud Callimachi, τοῖός σε βοήθοος ἀμφιβέβηκεν. Ern.

Ver. 255. πρόεηκε] Vide ad. Il. α'. 3.

Ver. 256. Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον] Vide supra ad α'. 45. et 58.

Armatusque auro. ——— Æn. III. 517.

Ibid. πάρος περ] Cod. Harleian. πάρος γε.

Ver. 260. ἐγὼ — κέλευθον Πᾶσαν λειανέω,] Sol nimirum verno tempore vias exsiccatur et reficit.

Ver. 262. ἔμπνευσε μένος μέγα] Vide supra ad ν'. 44. et ad κ'. 482. et ad ε'. 185.

Ver. 263—268. Ὡς δ' ὅτε τις — Δισμὸν ἀπορρήξας θείει —, καὶ νομὸν ἵππων.] Pro δισμὸν ἀπορρήξας, et θείει, alii habent, δισ-

- Δεσμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίοιο κροαίνων,
 265 Εἰωθὼς λέεσθαι ἐϋρρέϊος ποταμοῖο,
 Κυδιόων, ὑψὲ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 "Ωμοῖς αἴσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς,
 'Ρίμφα ἐ γένα φέρεϊ μετὰ τ' ἦδεα καὶ νομὸν ἵππων·
 "Ως Ἐκτωρ λαιψήρᾳ πόδας καὶ γένατ' ἐνώμα,
 270 'Οτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεῶ ἔκλυεν αὐδὴν.
 Οἱ δ' ὥστ' ἡ ἑλαφον κερᾶν, ἡ ἄγριον αἶγα
 Ἑσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖωται·
 Τὸν μὲν τ' ἡλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
 Εἰρύσατ', ἐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
 275 Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἡϋγένης
 Εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 "Ως Δαναοὶ, εἴως μὲν, ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔπωντο,

† Vinculo rupto currit per campum terram-pedibus-pulsans,

- 265 Consuetus lavari in pulchre-fluenti fluvio,
 Superbiens; alte vero caput fert, circumque jubæ
 Humeros motantur; ipse autem pulchritudine-corporis fretus,
 Facile ipsum genua ferunt ad loca-consuetæ et pascua equarum:
 Sic Hector celeriter pedes et genua movebat,
 270 Concitans equites, postquam dei audivit vocem.
 Sicuti vero vel in cervum cornutum, vel sylvestrem capram,
 Incitate-feruntur canesque et viri rustici;
 Atque hunc quidem excelsa petra et dense-umbrosa sylva
 Servat, neque enim ipsis eumprehendere in-fatis erat;
 275 Horum autem clamore-excitatus apparet leo maxillis-terribilibus
 Ad viam, statimque omnes avertit, ardentem licet persequentes;
 Sic Danai, hactenus quidem, catervatim perpetuo sequebantur,

265 Ἑυρρέϊος] A. I. 266 ἔχει τ'] A. J. 270 ἱππίας — ἐκλυν] MS.
 274 ἦ] T. benc. 275 ὑπὸ] MS. 276 ἀπέτραπε μεμαῶτας] Id. 278 ξί-
 φει] Id. ξίφισσι] F. A. J.

μὴ διαρρήξας, et θείει vel θείη. Cæte-
 rum de toto hoc loco, vide supra ad ζ.
 506—511. Ubi iidem sex versus repe-
 tuntur, *Paridemque* luxuriantem et jac-
 tabundum illic paullo etiam aptius descri-
 bunt, quam *Hectorem* hic ex vulnere
 gravissimo nuperrime reffectum. Quam
 ob causam, οἱ παλαιοὶ, inquit *Eustathius*,
 δύο σίχως ἐνταῦθα μόνως ἐκ τῆς παραβολῆς
 δέχονται, τὴς ἐν τῇ ἀρχῇ, τὴς δὲ τίσσας
 ὀβελίζουσι, παρατιθέντες τῇ ὀβέλῳ καὶ Ἀσι-

ρίσκον, ὡς ἀλλαχῇ κάλλιπα κειμένων τῶν
 τοιούτων ἱπῶν, καὶ μὴ ἐνταῦθα. Atque hæc
 quidem recte ex *Eustathio* exhibuit *Gal-
 lice Domina Dacier*. Eadem autem de-
 inceps ex sermone *Gallico*, propter clau-
 sulam errore *Typographi* male interpunc-
 tam, *Anglice* ita vertit *Popius*, ut dicat ex
 hisce sex versiculis antiquos, hoc quidem
 in loco, duos tantum et quatuor retinu-
 isse.

Ver. 271. Οἱ δ' ὥστ'] Ita Vulgati. *Mihi*

- Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἑκτορὶ ἐποιοχόμενον εἴχας ἀνδρῶν,
 280 Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμὸς.
 Τοῖσι δ' ἐπεὶ ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
 Αἰτωλῶν ὅχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 Ἑσθλὸς δ' ἐν σαδὶ γ' ἀγορῇ δέ ἐ παῦροι Ἀχαιῶν
 Νίκων, ὁππότε κῆροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 285 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
 Οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
 Ἑκτορὶ ἦ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάσσε,
 Χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο·
 290 Ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
 Ἑκτορὶ, ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γένατ' ἔλυσεν·

Ferientes ensibusque et hastis utrinque-acutis:

Sed postquam viderunt Hectorem obeuntem ordines virorum,

- 280 Metu-perculsi-sunt, omnibusque in pedes decedit animus.

Iis autem dein concionatus est Thoas, Andræmonis filius,

Ætolorum longe præstantissimus, peritus quidem jaculo-pugnandi,

Strenuusque etiam in stataria pugna; concione vero ipsum pauci Achivorum

Vincebant, quando juvenes contenderent de eloquentia:

- 285 Qui utique inter illos prudens concionatus est et dixit;

“O dii, profecto ingens miraculum hoc oculis video:

“Cum ita jam de integro exsurrexit, morte evitata,

“Hector: Atqui ipsum omnino sperabat animus cujusque,

“Manibus sub Ajacis mortuum esse Telamonidæ:

- 290 “Sed aliquis rursus deorum liberavit et servavit

“Hectorem, qui profecto multorum Danaorum genua solvit;

- 280 Πᾶσι] MS. F. A. J. In MS. superscr. πάντων. 283 ἐ abest MS. neglecta geminatione. 284 ἐρίσσειαν] MS. 285 ὃ σφιν] MS. F. A. J. R. εὔ] MS. F. A. 1. μετέειπεν] A. 1. 289 θανέειν] MS.

ad orationis elegantiam spectandam pertinere videtur, ut scribatur Οἱ δ', ὥς τ' —. Nempe ut vox Δαναοί, ver. 277. repetitio intelligatur hujus Οἱ δ'. Quod proinde hoc in loco recte verti poterit, *Danai autem*. Clark. Recte. Sed sic interpungitur in quibusdam edd. *Ern.*

Ibid. κίραδν, ἦ] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 272. Ἑσσιόντο] Irruere solent; Persequi solent —. Vide supra ad γ'. 84. et ad α'. 37.

Ver. 275. ὕλη] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 274. οὐδ' ἄρα τί] Ac proinde non —.

Ver. 276. μεμπώτας] Vide supra ad γ'. 46.

Ver. 290. ἐρρύσατο] *Al.* ἐρρύσσατο, vel ἐρύσσατο.

Ver. 291. ὃ δὴ] Qui sane; qui profecto.

Ibid. Δαναῶν] Ἀνδρῶν, MSS. Florentin. et Vatican. a Th. Bentleio collati.

Ver. 294. ἐγών] *Al.* ἐγώ.

Ver. 295. ποτὶ] *Al.* ποτί.

- 'Ως καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἶομαι· εἰ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐριγδῆπε πρόμος ἴσεται, ὥδε μενοιπνῶν.
 'Αλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειδώμεθα πάντες·
 295 Πληθὺν μὲν πρὸς νῆας ἀνάξομεν ἀπονέεσθαι·
 Αὐτοὶ δ', ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
 Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
 Δέξατ' ἀνασχόμενοι τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
 Θυμῷ δέισεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον. [Θοντο.
 300 'Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον ἦδ' ἐπί-
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
 Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἀρρήϊ,
 Ὑσμίνην ἥρτυνον, ἀριστεύας καλέσαντες,
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 305 Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
 Τρῶες δὲ πρῆτυψαν ἀολλέες· ἤρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ

“ Quemadmodum et nunc iudem-fore puto; non enim sine

“ Jove altitonante primus-inter-pugnatores stat, adeo animo-incitatus,

“ Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes:

295 “ Multitudinem quidem ad naves jubeamus redire:

“ Ipsi vero, quotquot fortissimos in exercitu profitemur nos esse,

“ Stemus; si qua primum arcere poterimus, occurrentes

“ Hastis cum elevatis; hunc autem puto, ardentem licet,

“ Animo veritutum Danaorum ingredi multitudinem.”

300 Sic dixit: Illique ei maxime quidem auscultarunt et paruerunt.

Itaque Ajax et Idomeneus rex,

Teucer, Merionesque, Megesque par Marti,

Ad pugnam copias-instruebant, proceribus convocatis,

Hectorem et Trojanos contra: sed retro

305 Multitudo-imbecillior ad naves Achivorum redibant. [tor

Trojanis vero priores in-eos-impetum-fecerunt conferti; praibat autem Hec-

292 ἔσσεσθαι] F. A. J. 295 ἀνάξομεν] MS. male. 297 εἴπω] F. A. 2. 5.

J. T. 298 ἀνιχόμενοι] MS. οἶω] Id. R. A. 1. utrumque male.

- Ibid. ἀπονέεσθαι,] Vide supra ad α'. Ver. 302. ἀτάλαντον] Vide supra ad β'.
 398. Ver. 297. ἀντιάσαντες,] Vide supra ad α'. Ver. 305. ἀπονέοντο.] Vide supra ad α'.
 4. 67. Ver. 298. μεμαῶτα] Vide supra ad γ'. Ver. 306. ἄρ'] Ut par erat; Ut sole-
 46. bat.
 Ver. 300. ἄρα] Ul fil.
 Ver. 301. Οἱ — ἀμφ' Αἴαντα] Vide su-
 pra ad γ'. 146. Al. Αἴαντε. Ver. 307. βιβάζς — ἐὶ κί] Al. βιβῶν —
 δ' ἐκί.

- Μακρὰ βιβιάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτῷ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Εἰμένος ἄμοιῖν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θῆριν,
 Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκνεύς
 310 "Ηφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν.
 Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὦρτο δ' αὐτὴ
 Ὀξεί' ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρῆφι δ' οἷστοι
 Θρῶσκον· πολλὰ δὲ δῆρα θρῆσειάων ἀπὸ χειρῶν,
 315 "Αλλὰ μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηϊδόναι αἰζηῶν.
 Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ πάρος χροῖα καλὸν ἐπαυρεῖν,
 Ἐν γαίῃ ἴσαντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι. [λων,
 "Οφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλ-
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 320 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπῶλιν
 Σείσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄῤσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν

Passibus-magnis gradiens; anteibat autem ipsum Phœbus Apollo,
 Indutus humeros nube, tenebatque ægidem impetuose-versatilem,
 Horrendam, undique-hirtam, insignem, quam faber

- 310 Vulcanus Jovi dederat gestandam, ad fugandos-in-pugna viros:
 Hanc ille in manibus tenens, præibat copiis.
 Argivi vero, impetum-sustinuerunt conferti; excitatus est autem clamor
 Acutus utrinque; a nervis vero sagittæ
 Exiliebant; multaque hastilia fortibus e manibus,
 315 Alia quidem in corpore figebantur bellicosorum juvenum;
 Multa vero et in-medio, antequam corpus pulchrum attingerent,
 In terra stabant-fixa, cupientia corpore se saturare.
 Ac quamdiu quidem ægida manibus tenebat immotam Phœbus Apollo,
 Tamdiu valde utrosque tela attingebant, cadebatque populus:
 320 Sed postquam in-vultum recta-intuens Danaorum equitum-perniciem [animos
 Ægidem concussit, ipseque insuper clamavit voce admodum ingenti, tum illis

301 Αἶαντε] F. R. A. 1. Eustath. nec impedit aliquid, quo minus ea lec-
 tio vera sit. 307 κ'] MS. male. 308 θῆριν] Id. 316 Καὶ] abest MS.

Ver. 308. αἰγίδα] *Al.* ἀσπίδα. Quod videtur esse commentum.

Ver. 309. ἣν ἄρα] *Quippe quam; Quam utique.*

Ver. 311. Τὴν ἄρ'] *Hanc, inquam.*

Ver. 313. ἀπὸ νευρῆφι] Vide supra ad v. 588. Cæterum qua ratione hic, ἀπὸ, ultimam producat; item μάλα, ver. 321. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 316. καλὸν] Vide supra ad β'. 43. Alii autem hic scribunt, λιπὸν.

Ver. 317. λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.] Ἐν πᾶσι δὲ τὸ Ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκίμει· οἷον ἐν τοῖςδε, — "ἐπιπτόσθαι μενεαίνων." — καὶ, "λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι." Ἐν πᾶσι γὰρ τέτοις, διὰ τὸ ἐμψυχα εἶναι, ἐνεργῶντα φαίνονται. *Arist. Rhetoric. lib. III. cap. 11.* Οἱ ποιηταί, — πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνηματοποιίας, χρῶνται καὶ μεταφο-

- Ἐν σήθεσσι ἐθέλξει, λάθοντο δὲ θέρειδος ἀλκῆς.
 Οἱ δ' ὥστ' ἤε βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶῦ μέγ' οἴων
 Θῆρε δῦα κλονέεσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 325 Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος ἔπαρέοντος·
 "Ὡς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 Ἦκε φόβον, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὅπαζεν.
 "Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθεΐσης ὑσμίνης·
 "Ἐκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
 330 Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτῶνων·
 Τὸν δὲ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πῖσόν ἐταῖρον.
 Αἰνεΐας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριζεν·
 Ἦτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Οἰλῆος θεΐοιο

In pectoribus debilitavit, oblitque sunt strenuæ fortitudinis.
 Sicuti autem vel boum armentum, vel gregem magnum ovium
 Feræ duæ turbant, nigra in nocte intempesta,

- 325 Adventu repentino, custode non præsentē:
 Sic fugati sunt Achivi imbelles: Iis enim Apollo
 Immisit terrorem, Trojanis autem et Hectori gloriam dedit.
 Tum vero vir interfecit virum, dissipata acie:
 Hector quidem Stichiumque et Arcesilaum occidit;
 330 Hunc quidem, Bæotorum ductorem ære-loricatorum;
 Illum vero, Menesthei magnanimi fidum socium.
 Æneas autem Medonta et Iasum interfecit;
 Ac quidem nothus filius Oilei divini

322. ἔθελξεν] A. 2. 3. J. 325 παρόντος] MS. 327 Τρῳσὶ] MS. F. R.
 A. J. 328 ἐνθ' ἀνὴρ] F. A. 1. ferri potest.

ραῖς' — λέγοντες καὶ τὰ βίλην φέρεσθαι "λι-
 "λαίμενα χροὸς ἄσαι." Plutarch. Sym-
 posiac. lib. IX. Probl. 15. Virgil.

Hasta — alte bibit acta cruorem. Æn. XI. 804.

Ver. 320. κατιῶπα ἰδὼν Δαναῶν] Sol
 nimirum Achivis tum forte oculos per-
 strinxit. Clark. Hoc jam satis specio-
 sum. Sed si hæc allegorice capienda,
 quid dicemus ad 355. ubi Apollo fossam
 diruit pedibus, et viam longam latamque
 munit Trojanis? Nempe ibi tacet Clar-
 kius. Ern.

Ver. 321. τοῖσι δὲ] Tum vero illis —
 Vide supra ad α'. 57. ad γ'. 200. et ad
 δ'. 160.

Ver. 323. Οἱ δ' ὥστ'] Οἱ δ', ὥστ'. Vide
 supra ad ver. 271.

Ver. 324. δῦα] Ut intelligantur videli-
 cet compare Hector et Apollo.

Ibid. κλονέει,] Al. κλονίωσι.

Ver. 326. "Ὡς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ — ἐν
 γὰρ Ἀπόλλων Ἦκε φόβον,] Virgil.

— hæc cernens, arcum intendebat Apollo

Desuper: omnis eo terrore —

— omnes vertebant terga Sabæi.

Æn. VIII. 704.

Ver. 336. ἦν ἔχ' Ὀϊλῆος] Cod. Har-
 leian. ἦν εἷχ' Οἰλῆος, vel, (ut alii scripse-
 runt, notante Eustathio,) Ἰλῆος.

Ver. 338. Σφάλοιο καλίσκετο] Quoniam
 Homerus alias scribit καλίσκον, et καλί-
 σκε, ideo Barnesius et hic edidit, Σφάλοιο
 καλίσκετο. Quod etsi analogia non im-
 probabili, sine codicibus tamen factum

- "Εσκε Μέδων, Αΐαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 335 Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
 Γνωτὸν μητρυῖης Ἐριάπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
 Ἴασος αὖτ', ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 Υἱὸς δὲ Σφήλῳ καλίσκετο Βεκολίδαο.
 Μηκιστὴ δ' ἔλε Πελυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
 340 Πρώτῃ ἐν ὕσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγένηωρ.
 Δῖοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὀπίσθῃ,
 Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 "Ὀφρ' οἱ τὰς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 Τάφρω, καὶ σκολόπεσσιν, ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
 345 Ἐνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.

Erat Medon, Ajacis frater; habitabat autem

335 In Phylace terra, procul a patria, virum cum occidisset.

Fratrem novercæ Eriopidis, quam habebat Oileus:

Iasus vero, dux quidem Atheniensium erat,

Filius autem Sphelei vocabatur Bucolidæ.

Mecisteum autem occidit Polydamas, Echiumque Polites

340 Prima in acie, Cloniumque interemit nobilis Agenor.

Deïochum porro Paris percussit extremum in humerum a-tergo,

Fugientem inter propugnatores; penitus autem æs adegit.

Dum autem hi illos spoliabant armis, interim Achivi

In fossam et palos delapsi profundam,

345 Huc et illuc fugiebant, introibantque murum, necessitate-adacti.

337 Ἴασος δ'] F. A. 1. 339 Μηκιστὴν] F. A. J. 341 ὀπίσθῃ] MS. male.

342 διὰ δὲ πρὸ] MS.

non oportuit. Nam qua ratione οἰχνεσ-
 κων, ε'. 790. et οἰχνεσκε, hujus libri ver.
 640. scriptum legimus; eadem ratione
 κάλῃσκε, et καλίσκετο, scribi potuit. Non,
 quod commentus est Barnesius, ex καλίσ-
 κω et οἰχνεσκω, quæ nulla sunt; sed ex
 καλέω et οἰχνέω.

Ver. 339. Μηκιστὴ] Fortasse scripsit Ho-
 merus Μηκιστῆ. Quod et ipsum pronun-
 ciabatur Μηκιστῆ. Attamen Τυδῆ eadem
 forma occurrit, ὃ. 384. nisi et ibi forte
 scribendum Τυδεία, pronunciandum Τυδῆ.
 Nam Τυδεία, Θησία, Πηλεία, et similia, ulti-
 mam semper producant necessario. Vide
 supra ad α'. 265.

Ver. 345. τόφρα δ'] Barnesius edidit,
 τοφράδ'. Nam, τὸ "Δε," inquit, παρέλκυ.

Quod est ineptissimum. Vide supra ad
 α'. 57. ad γ'. 200. et ad δ'. 160.

Ver. 348. Ὅν δ' ἂν ἐγὼν] Γίνεται δὲ —
 καὶ κατὰ πρόσωπα μεταβολῇ, — ὅταν, τὸ νῦν
 ἰάσας, ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἑτερον πρόσωπον με-
 ταβῇ — Τῷ δὲ μμητικῷ, κινεῖ καὶ ἄγει τὸν
 ἀπρώμενον. Οἷον ἔστιν, — "Ἐκτωρ δὲ, — Ὅν
 "δ' ἂν ἐγὼν —." Ἀπὸ γὰρ τοῦ διηγηματικῷ
 μετέβαλιν εἰς τὸ μμητικόν. Dion. Halicarn.
 περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. "Ἐτί γε μὴν
 ἔσθ' ὅτι περὶ προσώπων διηγόμενος ὁ συγγρα-
 φεὺς ἐξαίφνης παρενέχθῃς, εἰς τὸ αὐτὸ πρόσω-
 πον [αἰ. αὐτοπρόσωπον] ἀντιμίσθεται καὶ
 ἔστι τὸ τοῖσιν εἶδος, ἐμβολή τις πάθους. "Ἐκ-
 "τωρ δὲ — Ὅν δ' ἂν ἐγὼν —" Οὐκ ἂν τὴν μὲν
 διήγησιν, αἶτις παρέπασαν, ὁ ποιητὴς προσῆψεν
 ἰαυτῷ· τὴν δ' ἀπότομον ἀπειλήν, σὺ θυμῷ

Ἐκτῶρ δὲ Τρῳέσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἑῶν δ' ἕναρ βροτόεντα·

“Ὀν δ' αὖ ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρῳθι νοήσω,
Αὐτῇ οἱ θάνατον μητίσσομαι, ἐδὲ νυ τόν γε
350 Γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχῃσι θανόντα,
Ἀλλὰ κύνες ἐρύσσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.

“Ὡς εἰπὼν, μάστιγι καταμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
Κεκλόμενος Τρῳέσσι κατὰ σίχας· οἱ δὲ, σὺν αὐτῷ
Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρεματας ἵππους,
355 Ἐχῇ θεισπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
Ῥεῖ ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον

Hector autem Trojanos hortabatur, altum clamans,

In naves ut irruerent, omitterentque spolia sanguinolenta;

“Quem autem, inquit, ego seorsum a navibus alibi animadvertero,

“Ibi ei mortem moliar, neque sane eum

350 “Fratresque sororesque rogi participem-facient mortuum,

“Sed canes eum distrahent ante urbem nostram.”

Sic fatus, scutica super-bumeros feriens-impulit equos,

Adhortans Trojanos per ordines; illi vero, cum ipso

Omnes-minaciter-clamantes, dirigebant trahentes-currum equos,

355 Clamore immenso: ante autem Phæbus Apollo

Facile labra fossæ profundæ pedibus proruens

In medium dejecit; munivitque-tanquam-ponte-facto viam

547 Ἐπισύσθαι] edd. præter R. v. supra ad ver. 51. 548 ἐγὼ] MS.

F. A. 1. 549 μητίσσομαι] MS. v. ad γ'. 416. 553 Τρῳέσσι] F. Τρῳέσσιν

ἐπὶ] MS. 556 Ἐρείπων] MS. ἐρειπὼν] F. A. 1.

τῷ ἡγεμόνι ἐξάπνῃς, ἔδιν προηλώσας, περι-
έθκειν. Ἐψύχετο γὰρ εἰ παρηνετίθει, “Ἐλε-
“γε δὲ τοιά τινα, καὶ τοῖα δ’ Ἐκτῶρ.” Νυνὶ
δὲ ἔφθακιν ἄφῳ τὸν μεταβαίνοντα, ἢ τῷ λό-
γῳ μετὰ βασις. Διὸ καὶ ἡ πρόσχεσις τῷ
σχήματος τότε, ἥνικα ὄξυς ὁ καιρὸς ὦν, δια-
μίλλειν [αἰ. διαμένειν] τῷ γεράφοντι μὴ διδᾶν,
ἀλλ’ εὐθὺς ἵπανα γκάξῃ μεταβαίνειν ἐκ προσ-
ώπων εἰς πρόσωπα. Longin. §. 27. “Hæc
“schemata — et convertunt in se audito-
“rem, nec languere patiuntur, subinde
“aliqua notabili figura excitantur.” Quin-
tilian. lib. IX. cap. 5. Imitatus est hoc
schema Virgilius:

—— et cava tempora ferro

Trajicit: “I, verbis virtutem illud superbis.”
Æn. IX. 634.

Ubi (ut recte notavit Tollius) si, quod
reticetur, [“et subjicit,”] adjeceris; totus
ille indignantis animi impetus, velut in-
jectis pedicis retinebitur infringeturque,
omnisque decor sententiæ corrumpetur.
Est et aliud (notante eodem Tollio ad
locum jam e Longino citatum,) apud
Horatium:

—— conspexit, ut aiunt,

Adrasum quendam, vacua tonsoris in umbra
Cultello proprios purgantem leniter unguēs;

“Demetri, puer ——

“— abi, quære, et refer; unde domo, quis?”

Lib. I. Epist. 7.

Ubi, si itidem illa quæ subintelligun-
tur, [“et vocans puerum suum Demetrium,

Μακρὴν, ἢ δ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ θαρὸς ἐρωῇ
Γίγνεται, ὅπποτ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἦσει.

360 Τῇ ῥ' οἴγε προχέοντο φαλαγγηδὸν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης·
"Ὅς τ' ἐπεὶ ἔν ποιήσῃ ἀδύρματα νηπιέησιν,

"Ἀψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν, ἀδύρων.

365 "Ὡς ῥα σὺ, ἦϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ οἰζὺν
Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φῦζαν ἐνῶρσας.

"Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.

Longam et latam, quam-longe hastæ jactus

Pertingit, cum vir roboris *sui* periculum-faciens jaculatur.

360 Hac *via* illi profundebantur turmatim; ante vero *ibat* Apollo,
Ægidem habens venerandam: diruebat autem murum Achivorum
Facile admodum, ut cum quis arenam puer prope mare;
Qui postquam fecerit ludicra-puerilia animo infantis,
Deinceps iterum destruit pedibus et manibus, lusitans.

365 Ita tu, arcitenens Phœbe, multum laborem et ærumnam *operosam*
Confudisti Argivorum, ipsisque trepidam-fugam immisisti.
Atque hoc-modo illi quidem ad naves compellebantur *tandem* se sistentes;
Invicemque adhortantes, et omnibus diis
Manus attollentes, alta-voce vota-faciebant unusquisque.

557 ἐς μίσην] MS. sed adscr. altero. Ibid. γερύρωσι] MS. a manu pr. sed
adscr. v. 562 παῖς] Id. 563 ποιήσει] MS. L. et edd. 564 ποσὶ] Id.
bene.

"dixit,"] addideris; quantum sententiæ
venustatē decessurum sit, facile advertis.

Ibid. ἐτίρωδι νοήσω,] *Dionys. Halicarn.*
loco jam supra citato, legit; ἐτίρωσι νοήσω.
Tollius in *Vaticanis* duobus *Longini*
MSS. reperit, ἐθίλοντα νοήσω. "Quod,
"inquit, mihi diutius considerandum vi-
"detur." At hoc unde acciderit, videre
est supra ad β'. 391.

Ver. 551. κύνες ἐρύσω] *Al.* ἐρύσωσι.
Cæterum qua ratione, κύνες, hic ultimam
producat; item ἔχων, ver. 554. et ὥς τε,
ver. 381. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 555. Τρώεσσι κατὰ] *Al.* Τρώεσσιν ἐπί.

Ver. 558. ὅσον τ'] Quam longe utique.

Ver. 559. Γίγνεται.] Ita *Barnesius* ex

MSS. *Al.* γίνεται. Quod perinde est.
Nam et id primam producit.

Ibid. σθένεος πειρώμενος] Notandus hic
primigenius et maxime proprius *Vocis*
Mediæ usus: *Suarum* sibi virium *pericu-*
lum faciens.

Ibid. ἦσι.] *Al.* εἴσι' et, ἦσι.

Ver. 365. "Ὅς τ' ἐπεὶ ἔν] Qui videlicet
postquam ex arena, quam dixi.

Ibid. ποιήσῃ] Ita *Cod. Harleianus*;
Atque ita edidit *Barnesius* ex duobus
MSS. *Al.* ποιήσει. Quæ et ipsa loquendi
ratio, *Homero* non inusitata.

Ver. 365. "Ὡς ῥα] Sic, inquam.

Ibid. ἦϊε] *Al.* ἦϊε· "Ὅτι πανταχῇ ἴησιν ὁ
ἥλιος τὴν ἀκτῖνα. Vide supra ad α'. 43. et
75.

- 370 Νέστωρ αὖτε μάλισσα, Γερήνιος, ἕρως Ἀχαιῶν,
 Εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς ἕρανὸν ἀστερόεντα·
 Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ,
 Ἦ βοὸς, ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρία καίων,
 Εὐχετο νοσῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·
- 375 Τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἡμᾶρ·
 Μηδ' ἔτ' αὖ Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιῆς.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 Ἀργῶν αἰῶν Νηληϊάδαο γέροντος.
 Τρῶες δ', ὥς ἐπύθοντο Διὸς νόον Αἰγίοχοιο,
- 380 Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 Οἱ δ' ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὀππότε ἑπείγῃ
 Ἴς ἀνέμῃ· ἡ γάρ τε μάλιστ' ἀγε κύματ' ὀφέλλει·

- 370 Nestor autem maxime, Gerenius, custos Achivorum,
 Precabatur, manus porrigens cælum versus stellatum;
 "Jupiter pater, si unquam aliquis tibi in Argo tritici-ferace,
 "Vel bovis, vel ovis pinguis femora comburens,
 "Precatus est ut rediret, tu autem promisisti et annuisti;
 375 "Horum memento; et arce, Olympie, sævum diem:
 "Neque sic a Trojanis sinas domari Achivos."
 Sic dixit orans: grande autem intonuit providus Jupiter,
 Preces exaudiens Neleïdæ senis.
 Trojani autem, ut intelligere-sibi-videbantur Jovis voluntatem Ægiochi,
 380 Acrius in Argivos irruebant, recordabanturque pugnae.
 Veluti autem magna unda maris vasti
 Navis supra latera in eam transcendit, quando urget
 Vis venti; hæc enim maxime undas auget:

379 Διὸς κτύπον] MS. vide not. 382 τοίχος] Id. superscr. ων. 386
 Ἀγχισιν] A. 2. 3. J. 395 Ἦτο τότ' Id.

Ver. 371. οὐρανὸν ἀστερόεντα] Virgil.

stellantis regia cæli.

Æn. VII. 210.

cælum stellis fulgentibus aptum.

Æn. XI. 202.

Ver. 372. Ζεῦ πάτερ,] Equidem contine-
 nere me nequeo, quin vocem Romanam
 Jupiter, multo potius Ζεὺς πατὴρ esse cre-
 dam, quam Juvans pater.

Ver. 374. νοσῆσαι,] All. νοσήσιν.

Ver. 377. Ὡς ἔφατ' — μέγα δ' ἔκτυπε]
 Virgil.

Audiit, et cæli genitor de parte serena

Intonuit lævum.

Æn. IX. 630.

Ibid. μητίετα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 379. νόον] Cod. Harleian. a Th.
 Bentley collatus, κτύπον. Clark. Eandem
 lectionem habet MS. Lips. Est autem
 glossa alterius lectionis. Ern.

- Ὡς Τρῶες μεγάλη ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
 385 Ἴππες δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο,
 Ἐγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἳ μὲν ἀφ' ἵππων,
 Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
 Μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ ρά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ σόμα εἰμένα χαλκῶ.
 390 Πάτροκλος δ', εἴως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
 Τόφρ' ὃγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
 Ἦσδ' τε, καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκεϊ λυγρῷ
 Φάρμακ', ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
 395 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
 Τρῶας, αὐτὰρ Δαναῶν γένητο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ

Sic Trojani magno cum clamore per murum scandebant.

- 385 Equos autem ubi-misissent, intro ad puppes pugnabant,
 Hastis utrinque-acutis cominus: hi quidem ex curribus,
 Illi vero e navibus ex-alto nigris quas conscenderant,
 Longis cum contis, qui sibi in navibus jacebant
 Ad-navale-prælium-apti, compacti, os induti ære.
 390 Patroclus autem, quamdiu quidem Achivique Trojanique
 Murum circa pugnabant, veloces extra naves;
 Tamdiu ipse in tentorio virtutem-amantis Eurypyli
 Sedebatque, et hunc oblectabat sermonibus, inque vulnere gravi
 Pharmaca, medelas spargebat atrorum dolorum:
 395 Sed postquam murum impetu-cum-magno-ingressos advertit
 Trojanos, ac Danaorum ortus est clamorque fugaque,
 Ejulavit utique deinde, et sua percussit femora

394 ἀκίσματ'] Id. 395 ἐνόησεν] F. R. A. J. male. 396 αὐτὰρ] MS.
 Ibid. γίνετ'] F. A. J. metrum fert. sed tamen γένητο verum.

Ver. 381. Οἱ δ' ὤσσει] Οἱ δ', ὤσει — . Vide supra ad ver. 271.

Ver. 383. ἡ γὰρ τε] Etenim ea — . Cod. Harleian. ἡ γὰρ ῥα.

Ver. 386. ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν,] Ita Cod. Harleian. Atque ita Barnesius recte edidit, ex MSS. tribus. Vulgg. ἀμφιγύοισιν αὐτοσχεδόν. Clark. Vulgatos intelligit recentiores, qualis Schreveliana, quæ ἀμφιγύοισιν habet vitiose. Editiones veteres omnes, habent ἀμφιγύοις, ut et MS. Ern.

Ver. 388. τὰ ῥα] Quæ, ut fit; Quæ, ut solitum est.

Ver. 389. στόμα] Al. στόμαθ'.

Ver. 392. ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο] Supra, lib. λ'. 842. et lib. μ'. 1.

Ver. 396. γένητο ἰαχῇ] Vide supra ad δ'. 456.

Ver. 397. Καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ] Notandus hic primigenius et maxime proprius Formæ Mediæ usus: Sua sibi percussit femora. Virgil.

- Χερσὶ καταπρηνέσσ'· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤυδα·
 Εὐρύπυλ', ἐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμπης,
 400 Ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεικος ὄρωρεν·
 Ἀλλὰ σέ μὲν Φεράπων ποτιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
 Σπείσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
 Τίς δ' οἶδ', εἶπεν οἷ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
 Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρε·
 405 Τὸν μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, εἰδὲ δύναντο,
 Παυροτέρους περ ἑόντας, ἀπάσασθαι παρὰ νηῶν,
 Οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 Ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι, εἰδὲ νέεσσιν.
 410 Ἀλλ' ὥστε σάδμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει
 Τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης

Manibus pronis; lugensque, verbum dixit;

"Eurypyle, non amplius tecum possum, indigente licet,

400 "Hic manere; sane enim magnum certamen ortum est:

"Sed te quidem famulus oblectet: at ego

"Festinabo ad Achillem, ut impellam eum ad pugnam.

"Quis autem scit, si forte ei, favente deo, animum moveam

"Admonitu meo? Bona utique admonitio est amici."

405 Atque hunc quidem sic locutum, pedes ferebant: At Achivi
 Trojanos ingruentes sustinebant constanter; nec tamen poterant,
 Pauciores illos licet existentes, repellere a navibus;
 Neque itidem Trojani Danaorum valebant phalangibus
 Perruptis, tentoriis se-immiscere neque navibus.

410 Sed sicuti amussis lignum navale dirigit
 Fabri in manibus periti, qui totam

598 καταπρηνέσσ'] MS. F. 599 ἐκέτι δύναμαι] omisso τοι MS. 406
 Οὐδέ ποτε] R. 418 ἐπίλασσα] MS.

— palms percussa lacertos,
 Auxilium vocat. — Aen. VII. 503.

Ver. 398. δ' ἔπος ἤυδα] Al. δι' προσήυδα.

Ver. 400. δὴ γάρ] Revera enim; Nam profecto.

Ver. 402. Σπείσομαι εἰς Ἀχιλῆα.] Vide supra ad v. 324.

Ver. 403. εἶπεν οἷ.] Qua ratione hic, εἶπεν, syllabam ultimam, etiam extra cæsura, producat; vide supra ad α'. 51.
 n. 10. Παρειπών, versu sequente, cum sit

vox ex duabus composita, priorem simili ratione producit. Vide supra ad ζ. 62. et 337.

Ver. 405. πόδες φέρον] Virgil.

Quo te, Mari, pedes? — Eclog. IX. 1.

Quod vel hinc liquet, non esse sermonem agrestem solummodo, propriumque rusticorum. Vide Victorii varias Lection. lib. XXXVI. cap. 3. Clark. Est tamen hic paullo aliter quam in Virgiliano. Ver-

- Εὖ εἰδῆ σοφίης, ὑποδημοσύνησιν Ἀθήνης·
 "Ὡς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε.
 "Αλλοι δ' ἄμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
 415 Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος εἰείσατο κυδαλίμοιο.
 Τὰ δὲ μίῃς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, ἔδ' ἐδύναντο
 Οὐθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
 Οὐθ' ὁ τὸν ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 "Ενθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
 420 Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ σῆθος βάλε δαυρί·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς.
 Ἐκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἐν κονίῃσι πεσόντα, νεὼς προπάροιδε μελαίνης,
 Τρωσὶ τε, καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὖσας·
 425 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,

Bene callet artem præceptis Minervæ :

Sic quidem horum æqualiter pugna porrecta erat, præliumque.

Atque alii quidem circa alias pugnam pugnabant naves ;

415 Hector vero contra Ajacem incessit gloria-sublimem.

Hi itaque circa unam navem capiebant *bellicum*-laborem, neque poterant

Neque hic illum vi-abigere, et incendere igni naves,

Neque ille hunc repellere, postquam prope-admorat Deus.

Tunc filium Clytii Caletorem illustris Ajax,

420 Ignem in navem ferentem, ad pectus percussit hasta :

Fragorem vero edidit cadens, torrisque ei excidit manu.

Hector autem ut advertit consobrinum oculis suis

In pulvere procubuisse, navem ante nigram,

Trojanosque et Lycios adhortatus est, altum clamans ;

425 " Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,

419 Κλυτίοιο] Id. ut 427. 421 δέπησι] MS. 422 ὀφθαλμοῖσι] F. A. J.

R. male. 423 νηὸς] F. A. J. R.

bum φέρειν est in emphasi, exprimitque impetum et festinationem, ut apud latinos verbum *ferre*, cum dicunt *quo eum impetus tulit*, *ventus tulit*, et similia, quod non est in illo, quo te, Mæri, pedes. Ern.

Ibid. Ἀχαιοὶ Τρῶας — ἔδῃ δύναντο, — Οὔτε — Τρῶες Δαναῶν] Εἰκότως ἰσθόροπος ἡ μάχη· Οἱ μὲν γὰρ, ἐλπίδι τῇ νικᾷ ἐφράζαντο· οἱ δὲ, ἀπογνώσει σωτηρίας, ἔτῃσιν. Schol.

Ver. 406. οὐδὲ δύναντο,] *Al.* ἔδ' ἐδύναντο. Ut infra, ver. 416.

VOL. II.

T

Ver. 407. παρὰ] *Al.* ἀπὸ.

Ver. 408. Οὔτε] *Al.* Οὐδέ.

Ver. 409. οὐδέ] *Al.* ἡδέ.

Ver. 410. ἐξέρυνη] *Al.* ἐξέρυνη, et ἐξέρυνοι.

Ver. 411. ὅς γὰρ τε] *Qui utique.*

Ver. 412. εἰδῆ] *Al.* εἰδώς.

Ver. 413. μάχῃ — πτόλεμός τε.] Vide supra ad ἡ. 232. 279.

Ver. 415. Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος] Ἀκίεσσας τὴν ἥταν (supra, ξ. 418.) θίλει,

Μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν σείνει τῷδε·
 Ἄλλ' οὔα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Ὡς εἰπὼν, Αἴαντος ἀκόντισε δεξι φαιινῶ.

- 430 Τῷ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱόν,
 Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῶ
 Ναϊ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι·
 Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ ἕατος ὀξείῃ χαλκῶ,
 Ἑσαότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι

- 435 Νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·

Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πεισὸς ἑταῖρος
 Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθήρόθεν ἔνδον ἑόντα,

“ Ne qua jam recedatis a pugna in angustia hac:

“ Sed filium Clytii servate, ne ei Achivi

“ Arma detrahant in certamine ad naves humi delapso.”

Sic fatus, in Ajacem jaculatus est hasta fulgenti:

- 430 *Atque ab eo quidem aberravit: ac deinde Lycophronem, Mastoris filium,
 Ajacis famulum, Cytherium, qui cum illo*

Habitabat, quoniam virum interfecerat Cytheris inclytis;

Hunc utique percussit caput super aurem acuta hasta,

Stantem prope Ajacem: Hic autem supinus in pulvere

- 435 *Navis a puppe humi decedit; solutaque sunt ei membra.*

Ajax autem exhorruit, fratremque allocutus est;

“ Teucer dulcissime, sane nobis interfectus est fidus socius

“ Mastorides; quem nos, Cytheris huc profectum,

432 ζαθέοισιν] *Idem. male. at v. seq. MS. bene ἔβαλε. 436 ἐρρίγησιν]*

A. 2. 3. male, ut 439. μιγάροισιν] F. R. A. J. 444 βίλη] Edd. vett.

ὑπὸ τῶν θεῶν ἐπικυρήμενος. Schol. MSS.
apud Barnesium

Ver. 418. ἐπὶ ῥ' — γε] *Quando qui-
 dem; Quoniam videlicet.*

Ver. 419. Καλήτορα — Πῦρ — φέροντα,
 — βάλε] *Virgil.*

Ardentes tedas alii ad fastigia jactant.

*Ilioneus saxo, atque ingenti fragmine montis,
 Lucetium, portæ subeuntem ignesque ferentem,
 — sternit. — — — — — Æn. IX. 568.*

Ver. 421. Δύσπησεν] *Vide supra ad v.
 181.*

Ver. 425. Ἐν κονίῃσι πεσόντα,] *Vide su-
 pra ad v. 508.*

Ver. 426. Μὴ δὴ πω] *Nequaquam, quia-
 so —. Vide supra ad ξ. 435.*

Ver. 429. ἀκόντισε] *Vide supra ad α'.*

140. Ver. 433. Τόν ῥ'] *Hunc inquam.*

Ver. 437. δὴ] *Profecto.*

Ver. 440. πῦρ νύ τοι ἰοί]

*Πάυλας, πῦρ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόντις ὄσσοι,
 Καὶ κλίς; — — — — — ἔ. 171.*

Virgil.

— ubi nunc nobis Deus ille magister
*Nequicquam memoratus —? Ubi fama per om-
 nem*

Trinacriam — — — — — Æn. V. 391.

- Ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
 440 Τὸν δ' Ἐκτωρ μέγα θυμος ἀπέκτανε· πᾶς νύ τοι ἰοὶ
 Ὠκύμορος, καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
 Ὡς φάδ'· ὁ δὲ ξυνέηκε· δέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
 Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἥδ' ἐφαρέτρην
 Ἰοδόκον· μάλα δ' ὤκα βέλεα Τρώεσσι ἐφίει·
 445 Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισῆνορος ἀγλαὸν υἱόν,
 Πελυδάμαντος ἐταῖρον, ἀγαυὴ Πανδοίδαο,
 Ἥνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καδ' ἵππερς·
 Τῇ γὰρ ἔχ', ἥ ῥα πολὺ πλεῖσαι κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 450 Ἦλθε κακὸν, τό οἱ ἔτις ἐρύκακεν, ἐμὲν ἄν πέρ·
 Αὐχένι γὰρ οἱ ὀπίσθε πολύζονος ἔμπεσεν ἰός·

“Æque-ac caros parentes honorabamus in ædibus;

- 440 “Hunc autem Hector fortis occidit: Ubina jam tibi sagittæ
 “Letiferæ, et arcus, quem tibi dedit Phæbus Apollo?”

Sic dixit: Hic autem intellexit; currensque ei prope astitit
 Arcum tenens in manu resilientem, atque pharetram
 Sagittiferam; perquam autem cito sagittas Trojanis immittebat;

- 445 Et percussit Clitum Pisenoris illustrem filium,
 Polydamantis socium, præclari Panthœdæ,
 Fræna manibus tenentem: Hic quidem exercebatur equis-regendis;
 Ea enim dirigebat, qua multo plurimæ turbabantur phalanges,
 Hectori et Trojanis gratificans: statim vero ei
 450 Venit malum, quod ab eo arcebat, ardenti licet:
 Cervici enim ejus a tergo luctuosa incidit sagitta:

450 *ἐμὲν* superscr. in MS. *ἐμὲνων*] R. Eustath. quod melius e consuetudine Homeri, nisi malis *ἐμεινος* περ. 451 *ὀπισθεν*] MS. edd. præter T. male.

Ver. 444. βίλεια] Ita Cod. Harleianus. Atque ita edidit Barnesius ex MS. Recte, et secundum usitatum Homero scribendi rationem. Vulgg. βίλην quomodo scilicet et ipsum βίλεια pronunciabatur. Clark. Βίλεια scriptum est etiam in MS. Lips. Ern.

Ver. 447. ὁ μὲν — τάχα δ'] Respondent hic ita inter se, ὁ et δὲ ut interpositum istud, Τῇ γὰρ — χαριζόμενος, tanquam parenthesi inclusum intelligatur.

Ver. 448. Τῇ γὰρ ἔχ', ἥ ῥα πολὺ πλεῖσται] Virgil.

in hostes

Irruit; et, qua tela videt densissima, tendit.

Æn. IX. 554.

Ver. 450. *ἐμὲν* πέρ] Schol. σπεύδοντι. Al. *ἐμὲνων* περ.

Ver. 451. Αὐχένι γὰρ οἱ] Qua ratione, γὰρ, hic producat; item ὅς, et εὐσεφεία, ver. 463. et δὲ, ver. 478. et γὰρ, ver. 488. vide supra ad α'. 51. n. 8. 10.

Ibid. ὀπίσθε — ἔμπεσεν] Schol. Ἀποσφόντων τὰ ὅπλα τῶν Τρώων, πρὸς τὸ ἐξ ἴσθ' πολέμειν ἐπιβεβηκόσιν τῶν νεῶν τοῖς Ἑλλησιν, ἥτως ὁ ἡνίοχος τετραμμένος πρὸς τὴν

- Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
 Κεῖν' ὄχρα προτέοντες· ἀναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πηλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίον ἤλυθεν ἵππων.
 455 Τῆς μὲν ὄγ' Ἀσυνόω, Προτιάονος υἱεῖ, δῶκε·
 Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
 Ἴππῃς· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷδ' ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 Αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 460 Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
 Ἀλλ' εἰ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσε
 Ἑκτόρ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπήρσα,
 Ὅς οἱ εὖσρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 Ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 465 Ἴος χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

Decidit autem de curribus, retrocesseruntque ejus equi,
 Vacuos currus succutientes-magno-cum-sonitu: Rex vero sensit citissime
 Polydamas, et primus obviam venit equis.

- 455 Atque hos quidem ille Astynoo, Protiaonis filio, dedit:
 Multisque eum hortabatur prope se tenere in conspectu
 Equos: ipse autem rursus profectus primis-pugnatoribus mistus est.
 Teucer autem aliam sagittam in Hectorem ære-armatum
 Depromebat, et repressisset quidem eum a pugna prope naves Achivorum,
 460 Quandoquidem ei pugnanti-fortissime sagitta-assecutus eripuisset animam:
 Sed non latuit Jovis prudentem mentem, qui custodiebat
 Hectorem, Teucrumque Telamonium gloria privavit.
 Qui scilicet ei scite-tortum nervum in eximio arcu
 Rupit in Hectorem trahenti; detorquebatur autem ei alio
 465 Sagitta ære-gravis, arcusque ei excidit e manu.

454 Ἐναντίας] MS. 455 Προτιάονος] Id. male. 462 ἀπούρα] F. A. J.

469 Νέοστροφον] Gl. MS. γρ. εὖστροφον] Ibid. ἢ ἐἴδησα] MS. A. 3. J.
 R. Eust. quod prætulerim.

ἵππῃς βέβληται κατὰ τῷ αὐχίνος. Melius
 et simplicius, ut nūhi quidem videtur,
 Domina Dacier, juveni hoc præcipiti,
 et quoquoersum equis incitatus discurrē-
 ti, accidisse communiscitur.

Ver. 455. προτέοντες] Dawes. Misc.
 Crit. p. 149. corrigit προτέοντε, favens Di-
 gammati Æolico. Frustra; præcedit ἵπποι
 et sequitur ἵππων, et τοῦς. Etsi sane alias
 plerumque vocalis est apud Homerum an-
 te ἄναξ. Ern.

Ver. 454. πρῶτος ἐναντίον] Al. πρῶτος
 ἐναντίας. Sed πρῶτος ἐναντίον, auribus ma-
 gis placet.

Ibid. ἤλυθεν] Postulat Temporum ra-
 tio, ut sit ἤλυθεν hic ab aoristo ἤλυθεν, non
 a Præterito (quod vocant) ἤλυθα. Vide
 supra ad α'. 37.

Ver. 461. ὅς ῥ' ἐφύλασσε] Si istud, ἐφύ-
 λασσε, referatur ad ea quæ hic sequuntur;
 tum, ὅς ῥα, illud erit quod Latine dicitur,
 "qui utique —." Sin, ἐφύλασσε, referas

Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσήδα·

ᾧ πόποι, ἣ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει

Δαίμων ἡμετέρης, ὃ, τέ μοι βίον ἐκβαλε χεῖρός·

Νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεότροφον, ἣν οἱ ἔδησα

470 Πρώϊον, ὃφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οὔτε·

Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

ᾧ πέπον, ἀλλὰ βίον μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰὺς

Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς, Δαναοῖσι μεγέρας·

Αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὦμῳ,

475 Μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλας ὄρνυθι λαός.

Μὴ μὰν ἀσπεσθεῖ γε, δαμασσάμενοι περ, ἔλοιεν

Νῆας εὐσσίλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάσμευς.

ᾧ Ως φάτο· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·

Αὐτὰρ ὄγ' ἄμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·

Teucer vero cohorrui, fratremque allocutus est;

“ Eheu, certe jam penitus pugnæ consilia præcidit

“ Deus nostræ, qui mihi arcum excussit manu;

“ Nervum autem disruptit recens-tortum, quem ei illigaveram

470 “ Hodie-mane, ut sustineret crebro exilientes sagittas.”

Huic autem respondit deinde magnus Telamonius Ajax;

“ O amice, quin tu arcum quidem sine et crebras sagittas

“ Jacere: quoniam confregit deus, Danaïs invidens:

“ Sed manibus sumpta longa hasta, et scutum ferens humero,

475 “ Pugnaque ipse in Trojanos, et cæteras excita copias:

“ Ne sine-labore saltem, victores licet, capiant

“ Naves bonis-transtris-instructas; sed recordemur pugnæ.”

Sic dixit: ille vero arcum quidem in tentoriis reposuit:

Ac circum humeros scutum sibi-cepit quadruplex:

472 Τραφέας] MS. 476 δαμάσσεμενοι] Id. 477 εὐσσίλμους] Id. nec opus duplicatione, cum ὦ sit in tali compositione longum apud Homerum, ut supra dictum.

ad ea quæ præcesserunt, ver. 254, 255. tum erit ὅς ῥα, “ qui, ut dictum est.” —

Ver. 463. “Ὅς οἱ] *Al.* “Ὅς ῥ' οἱ.

Ibid. εὐσσεφεία] Quibus vocabulis Genitivus fit — ἰω, iisdem Accusativus itidem fit ἰᾶ. Vide ad α'. 265. et ad ν'. 46. Quibus autem Genitivus fit — ἰος, iisdem et Accusativus fit pariter — ἰᾶ. Quare ᾗ breve quo pacto hic producat, vide supra ad α'. 51.

Ver. 468. ὅ, τέ] Qui scilicet; Qui utique —.

Ver. 469. ἣν οἱ ἔδησα] *Al.* ἐνέδησα.

Ver. 472. ἔα — Κεῖσθαι,] Respondet Græcum ἰάω, Latino “sino:” Unde, eodem significato, (inusitatum “pösino,” contractum in) “pōno:” Quod proinde primam producit, quum pösui et pösitus corripiantur. Etymologici inepte deducunt ex πονῶ.

Ver. 475. ὄρνυθι] Qua analogia fit ὄρ-

- 480 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 "Ἴππερριν, δεινὸν δὲ λόφος καθ' ὑπερθεῖν ἔνευεν·
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ·
 Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ᾧκα θέων Αἴαντι παρέσθη.
 "Ἐκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύχερ βλαφθέντα βέλεμνα·
- 485 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 'Ανέρες ἐσέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θέριδος ἀλκῆς,
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 'Ανδρὸς ἀρισηὸς Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
- 490 'Ρεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκῆ,
 'Ημὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέεστερον ἐγγυαλίζῃ,
 'Ηδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ ἐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·
 'Ως νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.

480 Capitique forti galeam scite-factam imposuit,
 Equinis-setis-comantem, terribiliter autem et crista desuper nutabat:
 Sumpsit autem et validam hastam, præfixam acuto ære;
 Perrexitque ire, admodumque celeriter currens Ajaci astitit.
 Hector autem, ut vidit Teucri inutiles-factas sagittas:

485 Trojanosque et Lycios adhortatus est, altum clamans;
 "Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,
 "Viri estote, amici, recordaminique strenuæ fortitudinis,
 "Naves ad cavas: jam enim vidi oculis
 "Viri primarii a Jove inutiles-factas sagittas.

490 "Admodum utique facilis-agnitio Jovis hominibus est potentia,
 "Tum quibus gloriam superiorem dederit,
 "Tum quos minuat, et nolit defendere:
 "Sicut nunc Argivorum minuit robur, nobisque auxiliatur.

480 εὐτυκτον] vid. not. 484 Εἶδε] MS. 491 ἐγγυαλίζει] R. ut v. s. μινύθει.

δε, διδοθι, eadem analogia fit ἔργῳ, ἔργυδι.
 Nec in his ullus unquam est Licentiæ locus. Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 477. μνησώμεθα] *Al.* μνησαίμεθα.

Ver. 478. εἰ δὲ] "Εἰ δὲ," inquit Barnesius, "scribi potest." Quod quam inepte sit dictum sentiet quisquis Latine, pro "ille vero," scripserit "ille sane."

Ver. 480. κυνέην εὐτυκτον] Male hic Clarkius dedit εὐτυκτον, cum deberet esse εὐτυκτον. Vid. ad γ'. 612. Et sic habent, præter MS. Lips. edd. Fl. et Rom. *Ern.*

Ver. 481.] Deest hic versus in plurimis MSS.

Ver. 488. δὴ γὰρ ἴδον] Certe enim —. Vide supra ad ζ'. 455. 504. et ad β'. 158. Barnesius legi hic et, δὴ γὰρ ῥ' ἴδον, annotat. Sed nihil opus.

Ver. 491. ἐγγυαλίζῃ, — μινύθῃ τε,] *Al.* ἐγγυαλίζῃ, — μινύθει τε. Minus recte: Ut liquet ex sequenti ἐθέλῃσιν notante Barnesio.

Ver. 494. νηυσὶν ἀολλέϊς] *Al.* νηυσὶ διαμπερεῖς. Clark. Hic versus cum quinque

- Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
 495 Βλήμενος, ἢ τυπεῖς, θάνατον καὶ πόντον ἐπίσσω,
 Τεθνάτω· ἔ' οἱ ἀεικέες ἀμυνομένα περὶ πάτρης
 Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλογός τε σὴ καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 Καὶ οἶκος, καὶ κληῖρος ἀκήρατος· εἴκεν Ἀχαιοὶ
 Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 500 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστω.
 Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·
 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον, ἢ ἀπολίσσθαι,
 Ἥε σαωθῆναι, καὶ ἀπάσασθαι κακὰ νηῶν.
 Ἥ' ἔλπεσθ', ἣν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἑκτωρ,
 505 Ἑμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἑκάστος;
 Ἥ' ἐκ ὀτρύνοντος ἀκέετε λαὸν ἅπαντα
 Ἑκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;

“ Sed pugnate ad naves conferti: Qui autem vestrum

495 “ Vulneratus eminus vel cominus, mortem et fatum assecutus fuerit,

“ Moriatur: Non ei indecorum erit pugnanti pro patria

“ Mori; at uxorque salva erit, et filii in-posterum,

“ Et domus, et patrimonium integrum; si quidem Achivi

“ Abeant cum navibus dilectam in patriam terram.”

500 Sic fatus, excitavit robur et animum uniuscujusque.

Ajax vero vicissim ex-altera-parte hortatus est suos socios;

“ Proh pudor, Argivi! nunc satius fuerit, vel penitus perisise,

“ Vel servatos esse, et avertisse mala a navibus.

“ An speratis, si naves ceperit pugnare-expedite-ciens Hector,

505 “ Pedibus vos perventuros esse in suam patriam terram singulos?

“ Annon incitantem auditis copias suas omnes

“ Hectorem, qui jam ad naves incendendas animo-fertur-incitato?

499 Οἴχονται] MS. Sic et Pseudo-did. sed antiqua scriptura pro οἴχωνται
 nam interpretatur πορευθῶσι. Ibid. νηυσὶν] Id. male. 501 ἐκέκλετο μα-
 κρὸν αὐσας] MS. 504 κορυθαίολος] R. ut 246.

sequentibus proferuntur a *Lycurgo* c. *Leocratem* c. 26. ubi pariter est διαμπερές,
 Mox v. 497. pro παῖδες ὀπίσσω est νήπια
 τέκνα, v. 498. καὶ κληρὸς καὶ οἶκος, v. 499.
 ἴκωνται pro οἴχωνται. Ern.

Ver. 496. οὐ — ἀεικέες] Vide supra ad
 ver. 11. Horatis:

Dulce et decorum est, pro patria mori.

Od. III. 2. 13.

— pulchrumque mori succurrit in armis.

Æn. II. 317.

Ver. 497. καὶ παῖδες ὀπίσσω,] Καλὴ ἐξ
 καὶ ἡ προσηγορία τῇ “ ὀπίσσω,” αἰώνιον διαδο-
 χὴν τῇ γένεσι παριστᾷ. Schol. Victorian.

Ver. 499. Οἴχονται] Al. Οἴχονται. Id
 quod spem indicat firmiorem: Sed cum
 præcedente, εἴκεν, minus apte congruit.
 Clark. Frustra. vid. Var. Lect. et ad α΄.
 570. supra 72. 101.

Ver. 502. ἄρκιον,] Male hic Scholiastes;
 αὐταρκείας, ἱκανόν. Non vidit nimirum,
 sententiam esse, ex elegantissima Aposio-
 pesi, comparativam. Nῦν, ἢ ἀπολίσσθαι ἢ

- Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσ-
 'Ημῖν δ' ἔτις τῷδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων, [θαι.
 510 "Ἡ αὐτοσχεδὴν μίξαι χεῖράς τε μένος τε.
 Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον, ἢ ἐβιῶναι,
 "Ἡ δὲ δὴ σφρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῇτι,
 "Ὡδ' αὐτῶς παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
 "Ὡς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσῃ.
 515 "Ἐνθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχεδῖον, Περιμήδεος υἱὸν,
 'Ἀρχὸν Φωκῆων· Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα,
 'Ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πελυδάμας δ' Ὀτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
 Φυλείδew ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
 520 Τῷ δὲ Μέγης ἐπόρεσεν ἰδῶν· ὁ δ' ὑπαιδα λιάσθη
 Πελυδάμας· καὶ τῷ μὲν ἀπήμβροτεν· ἔ γάρ 'Απόλλων
 Εἶα Πάνθε υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·

" Non certe ad tripudium jubet ire, sed ad pugnam.

" Nobis itaque nulla hac est sententia, et nullum consilium melius,

510 " Quam ut cominus misceamus manusque roburque.

" Melius erit, aut perisse semel, aut vitam-servasse;

" Quam per-longum-tempus paulatim-consumi in gravi pugna,

" Ita inultos ad naves, a viris deterioribus."

Sic fatus, incitavit robur et animum uniuscujusque.

515 Tunc Hector quidem interfecit Schedium, Perimedei filium,

Ducem Phocensium: Ajax autem interfecit Laodamanta,

Ductorem peditum, Antenoris clarum filium:

Polydamas autem Otum Cylleum interemit,

Phylidae [Megetis] socium, magnanimum ducem Epeiorum. [declinavit

520 In Polydamanta vero Meges irruit, simul-ac-hoc-vidisset; at in-obliquum se

Polydamas; et ab eo quidem aberravit Meges: Non enim Apollo

Sinebat Panthi filium inter primos-pugnatores domari:

510 αὐτοσχεδὴν] Edd. vett. 515. ἀνδράσιν] A. 2. 3. J. 516 Φωκῆων] MS.

παθῆναι, ἄρχιον, ἢ δὲ δὴ σφρεύγεσθαι. Sicuti
 infra, ver. 511. 512.

Ver. 504. "Ἡ ἔλπεσθ', — 'Εμβαδὸν ἰζέσθαι] Virgil.

Fidite ne pedibus; ferro rumpenda per hostes
 Est via. — Aen. X. 372.

Ver. 505. 'Εμβαδὸν] Vide supra ad ζ'.
 454.

Ver. 507. δὲ δὴ] Qui plane — Vide
 supra ad ζ'. 453. 504. et ad β'. 158.

Ver. 508. μάχεσθαι.] Al. μάχηνδε.

Ver. 510. αὐτοσχεδὴν] Ita Cod. Harleianus. Atque ita alibi Homerus. Al. αὐτοσχεδὴν. Clark. Αὐτοσχεδὴν est etiam in MS. Lips. Ern.

Ver. 511. Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι]

'Αλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι

Αὐτὰρ ὅγε Κροίσμῃς σῆθος μέσον ἔτασε δερὶ·
Δέπησεν δὲ πεσὼν, ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

525 Τόφρῃ δὲ τῷ ἐπόρυσσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδὼς,
Λαμπετιδῆς, ὃν Λάμπος ἐγείνατο, φέρτατος ἀνδρῶν,
Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θέριδος ἀλκῆς·

“Ὅς τότε Φυλείδαο μέσον σάκος ἔτασε δερὶ,
Ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,

530 Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς
Ἦγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμῷ ἀπὸ Σελλήεντος.

Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἐυφῆτης,
Ἔς πόλεμον φορέειν, δῆϊων ἀνδρῶν ἀλεωρῆν·

“Ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.

535 Τῷ δὲ Μέγῃς κόρυθος χαλκῆς ἰπποδασείης

Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχρ' ὀξύεντι,

Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτῷ πᾶς δ' ἡ χαμαῖζε

Sed *Meges* Cræsmi pectus medium vulneravit hasta;

Fragoremque *is* edidit cadens, *Megesque ei* ab humeris arma detrahebat.

525 Interea autem *Megeti* insiliit Dolops, hasta-pugnandi peritus,

Lampetides, quem Lampus genuit præstantissimus virorum

Laomedontiades, peritum strenuæ pugnae:

Hic *Dolops* tunc Phylidæ [*Megetis*] medium scutum percussit hasta,

Cominus impetu-facto; densus autem tuitus est thorax,

530 Quem utique ferebat cavitates-firmiter-conjunctas-habentem; quem quondam
Attulit ex Ephyre, fluvio a Selleente: [Phyleus]

Hospes enim ei dederat rex virorum Euphetes,

In pugnam ferendum, adversus hostes munimen:

Qui ei et tunc filii a corpore defendit perniciem.

535 *Dolopi* autem, *Meges* galeæ æreæ equinis-setis densæ

Coni-basin extremam percussit hasta acuta,

Abripitque equinum conum ejus: *ita ut totus-conus humi*

524 δέπησεν] Id. mox τεύχεα δ' ἀπ' ὤμων. 526 φέρτατον υἱόν] Id. sed Gl.
adscr. γρ. ἀνδρῶν. 537 Ἀμφ' ἵππ.] MS.

Τὸν ἐγγὺς χρῆ. — Sophoc. Aj. 480.

Ver. 513. ὅπ' ἀνδράσι χυροτέρουσι.] *Al.*
ἐν ἀνδράσι παυροτέρουσι.

Ver. 523. et 528. οὕτως] Vide supra ad
v. 192. et ad α'. 140.

Ver. 524. ὀρύσσιν] Vide supra ad v. 181.

Ver. 526. φέρτατος] Cod. Harleian.
φίσητος. Minus recte.

Ver. 532. γὰρ οἱ] Qua ratione, γὰρ, hic

producatur; et ὅς ver. 534. vide supra ad
α'. 51. n. 8. 10.

Ver. 534. ἤρκεσ'] *Al.* ἤρκει.

Ver. 536. ὀξύεντι.] Vide supra ad ε'. 50.

Ver. 538. Κάππεσιν ἐν κονίῃσι.] Vide su-
pra ad v. 508.

Ibid. νέον φοίνικι φασινός.] Νεωτὶ φοινικῷ
χρώματι βεβαμμένος· ut recte Scholiastes.
Quod autem statim adjicit, ὃ ἐστιν, ἐρυθρῶ

- Κάππεσεν ἐν κονίησι, νέον φοίνικι φαεινός.
 "Εως ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
 540 Τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύνταρ.
 Στῇ δ' εὐράξ σὺν δαυρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὦμον ὀπισθεν.
 Αἰχμὴ δὲ σέβροιο δῖέσσυτο μαιμώωσα,
 Πρόσσω ἱεμένη· ὁ δ' ἄρα περηνῆς ἐλιάσθη.
 Τῷ μὲν εἰσάσθην χαλκῆρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 545 Συλῆσιν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε
 Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδην ἐνένιπτεν
 "Ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βῆς
 Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δῆϊων ἀπονόσφιν ἐόντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
 550 "Αψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν·

Deciderit in pulvere, recens puniceo-colore fulgens.

Dum hoc modo Meges cum Dolope pugnabat præstans, et adhuc sperabat vic-

540 Interim *Megeti* Menelaus Mavortius venit adiutor; [toriam,

Stetitque *Dolopi* a-latere cum basta, latens; percussitque humerum a tergo;

Cuspis vero pectus transegit rapido-impetu-acta,

Uterius tendens: is autem pronus prolapsus est.

Tum illi quidem irruerunt, ærea arma ab humeris

545 Detracturi: Hector vero cognatos adhortabatur

Omnes valde; primum autem Hicetaonidem increpabat

Fortem Melanippum: Is olim quidem flexipedes boves

Pascebat in Percota, hostibus procul absentibus:

Sed postquam Danaorum naves venissent utrinque-remis-actæ;

550 Reversus ad Ilium est, excellebatque inter Trojanos;

539 ἔλπειτο] F. non male. 544 τὸ μὲν καὶ ἰσις.] MS. 545 κέλευσε] Id. R.

546 Ἰκεταονίδην] A. I. Ibid. ἐνένισπεν] T.

τῷ αἵματι, absurde dictum est. Nam, ut recte notavit *Domina Dacier*, nondum vulneratus erat Dolops. Sed nescio an forte scripserit Scholiastes, ἱερὸν τῷ βάμματι. *Clark*. Verba hæc ultima sapiunt imperitum glossatorem, qui hæc scholio veteri et bono addidit. Schol. MS. Lips. totidem verbis habet priorem scholii partem, nisi quod pro βεβαμμένος est λαμπρόναιος, et nihil præterea, unde haud dubie ductum est scholion Pseudo-didymi. *Ern*.

Ver. 539. "Εως δ] Pronunciabatur raptim legentibus, ac si scriptum fuisset ὥσω, vel ὥσει, vel ὥσω. Simili fere ratione, ac

qua ex ἄλοκα fit ἄλκα· v. 707. *Clark*. Eadem notula est ad α'. 193. Raptim hæc pronunciari et ἔως in unam syllabam contrahi posse intelligo: sed non ita ex ο fiet syllaba longa. Quid si produci dicamus e conjunctione cum τῷ, in quo litera τ pronunciando duplicari potest. α'. 193. pariter est ἔως ὁ ταῦτα. *Ern*.

Ver. 540. Τόφρα δέ] Vide supra ad α'. 57. ad γ'. 200. et ad γ'. 160. *Barnesius*, edidit Τοφράδ· et τὸ, "Δι," inquit, παρέλκει. Quod est ineptissimum.

Ver. 542. μαιμώωσα,] Vide supra ad ver. 517.

Ver. 543. ἄρα] *Ul fit*.

Ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
Τόν ρ' Ἐκτωρ ἐνέنيπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεδιήσομεν; εἰδὲ νύ σοί περ
Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιῷ καταμένοιο;

555 Οὐχ' ὀράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπασιν;

Ἀλλ' ἔπευ· εἰ γὰρ ἔτ' ἐστὶν ἀποσαδὸν Ἀργείοισι
Μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν, ἢ κατ' ἄκρης
Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν, κτάσθαι τε πολίτας.

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.

560 Ἀργεῖες δ' ὥτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστέ, καὶ αἰδῶ θεῶν ἐνὶ θυμῷ,
Ἀλλήληες τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοί, ἢ ἐπέφανται·

Habitabatque juxta Priamum; isque eum honorabat æque ac filios:

Hunc Hector jam increpabat, verbaque fecit, dixitque;

"Itane vero, Melanippe, remisse-agemus? nec vel tibi

"Movetur-cura tuum cor, ob consobrinum occisum?"

555 "Nonne vides, ut Dolopis circum arma hi occupentur?"

"Sed sequere: Non enim amplius licet eminus cum Argivis

"Pugnare, priusquam vel occiderimus eos, vel illi a culmine

"Ilium excelsam ceperint, interfecerintque cives."

Sic fatus, ipse quidem præibat; ille vero simul sequebatur, deo par vir.

560 Argivos autem excitabat magnus Telamonius Ajax;

"O amici, viri estote, et pudorem habete in animo;

"Et alius alium verecundantes-observate, per acres pugnas:

"Verecundantium quippe virorum plures salvi, quam occisi sunt;

Ibid. ἐνέμπτεν] MS. F. A. J. eodemque modo v. 552. 551 Παρὰ] MS.

552 ὀνόμαζε] Id. male. 556 Ἀργείοισιν] F. male.

Ver. 544. τῷ] Menelaus et Meges.

Ver. 545. κίλει] Al. κίλεισε. Sed multo rectius hic dicitur, κίλει. Vide supra ad v. 84.

Ver. 546. et 552. ἐνέμπτεν,] Ita edidit Barnesius ex MS. Recte. Al. ἐνέμπτεν. Clark. MS. edd. F. A. J. ἐνέμπτεν, quod nihil est aliud, quam ἐνέμπτεν, et ipsum quoque rectum est. Nam et π'. 626. ubi vulgo editur ἐνέμπτεν, MS. noster et edd. F. A. 1. R. pariter habent ἐνέμπτεν, et Suidas habet ἐνέμπτεν, ἱκακολόγησεν, quod ad h. l. spectare videtur. Producitur syllaba duplicanda consona in pronunciando. Ἐνίπτει supra restitutum Homero Il. γ'. 437. Ern.

Ver. 552. τόν ρ'] Hunc, inquam. Refertur nimirum ad ver. 546.

Ver. 555. Οὕτω δὴ,] Siccine vero, quæso —? Vide supra ad ζ'. 435.

Ver. 554. ἀνεψιῷ] Vide supra ad ver. 24.

Ver. 557. κατ' ἄκρης] Al. κατὰ κρήνης. Virgil.

— ruit alto a culmine Troja. Æn. II. 290.

— sternitque a culmine Trojam. Ibid. 603.

Ver. 558. κτάσθαι] Al. κτᾶσθαι, quod est Ionicum κτῆσθαι, possidere. Κτᾶσθαι, ex κτάσθαι, vocalem α̃ habet productam; Κτᾶσθαι, ex κτείνομαι, vocalem α̃ corripit;

- Φευγόντων δ' ἔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται, ἔτε τις ἀλκή.
 565 “Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
 Ἐν θυμῷ δὲ βάλλοντο ἔπος· φράζαντο δὲ νῆας
 Ἐρκεῖ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
 Ἀντίλοχον δ' ὥτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Ἀντίλοχ', ἔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 570 Οὔτε ποσὶν θάσσω, ἔτ' ἄλκιμος, ὥς σὺ, μάχεσθαι·
 Εἴτινά περ Τρῶων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλησθα.
 “Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόδυνεν·
 Ἐκ δ' ἔδοξε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δακρὶ φαεινῷ,
 Ἀμφὶ ἐπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
 575 Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος ἦκεν,

“Fugientium vero neque gloria exurgit, nec ullum auxilium.”

- 565 Sic dixit: Illi vero etiam per-se arcere *hostem* prompto-erant-animo;

Mente autem reponcbant verbum; muniebantque naves

Muro aheneo: In *cos* autem Jupiter Trojanos excitabat.

Antilochum autem impellebat pugna strenuus Menelaus;

“Antiloche, nemo te junior est alius Achivorum,

- 570 “Neque pedibus velocior, neque robustus, sicut tu, ad pugnandum:

“Aggredere, si qua aliquem Troiūm exiliens virum percutere-possis.”

Sic fatus, ipse quidem rursus recessit, hunc quum incitaverat:

Exiliit igitur *Antilochus* extra primos-pugnatores, et jaculatus est hasta fulgenti,

Circum se spectans: Trojani autem recesserunt,

- 575 Viro jaculante: is vero non irritum telum emisit,

566 Ἐν θυμῷ δ' ἐβάλλοντο] MS. 267. ἔγχεῖ] MS. male. Videtur esse e

glossa. nam ἔρκος χαλκ. fit ἔγχεσι προβεβλημένοις, ut opinor, non ἀσπίσι,

ut habent scholia. 570 ποσὶ] MS. 574 Τρῶες κεκάδοντο] Id. vid. not.

575 ἀκοντίσαντος] MS. ut et Eust. in Comm.

et solummodo Consonantium *positione* syllabam producit. Vide quæ supra de *πρῶττε, τᾶττε* *πρᾶσαι, τᾶσαι* et de simili-
 libus dicta sunt; ad γ'. 192.

Ver. 564. ὄρνυται,] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 567. Ἐρκεῖ χαλκείῳ] Schol. τῷ κύ-
 κλῳ τῶν ἀσπίδων. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 568. βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·] *Al.* μέ-
 γας Τελαμῶνιος Αἴας. Minus recte hoc in
 loco, ex ver. 560. supra. Quod enim se-
 quitur, ver. 572. — ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο,
 de Menelao aptius quam de *Ajace* dic-
 tum.

Ver. 571. Εἴτινά — βάλησθα.] *Al.* βά-
 λαισθα. Habet autem et *πάθος* et vim pe-
 culiarem Aposiopesis ista; *O*, *siquem* —;

Gauderem, siquem —; *Aggredere, si-*
quem —; Σκόπτω, εἴτινα —. Innuit au-
 tem *Hectorem*; sicuti supra, ver. 458. et
 alibi.

Ver. 573. ἀκόντισε] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 574. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,] Eu-
 stath. ad h. l. Οἱ δὲ δεινὰ, ὥς καὶ ἐν ἄλλοις
 κεῖται, κεκάδοντο ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ'
 ἔχ' ἄλιον βέλος ἦκεν. Atqui sic nunc est
 in vulgatis omnibus. Videtur ergo Eu-
 stathius in textu suo aliud quid habuisse,
 nisi ad interpolationem pertinet, ut alii
 ὑπὸ cum ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος junxerint, nec
 interpunxerint post κεκάδοντο, ut interpre-
 tatur Schol. Lips. διεχωρίσθησαν ὑπ' ἀνδρὸς

- Ἄλλ' Ἰκετάονος υἱὸν ὑπέρδυμον Μελάνιππον,
 Νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε σῆθος παρὰ μαζόν·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρυσσε, κύων ὧς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
 580 Βλημένῳ αἰῖξῃ, τὸν τ' ἐξ εὐνῇφι θορόντα
 Θηρητῆρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυνῆα·
 "Ὡς ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, δόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
 Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' ἔλᾳθεν Ἑκτορα δῖον,
 "Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε, θείων ἀνὰ δῆϊοτῆτα·
 585 Ἀντίλοχος δ' ἔμεινε, θοός περ εἰὼν πολεμιστῆς·
 Ἄλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι εἰοικῶς,
 "Ὅστε κύνα κτείνας, ἢ βεκόλον ἀμφὶ βόεσσι,

Sed Hicetaonis filium animosum Melanippum,
 Euntē in pugnam percussit pectore ad papillam:
 Fragorem vero edidit cadens, et sonitum-dedere arma super ipso:
 Antilochus autem irruit, canis tanquam, qui in hinnulum

- 580 Vulneratum accurrit, quem e cubili exilientem
 Venator assequutus fuerit jaculando, solveritque membra:
 Sic in te, Melanippe, irruit Antilochus bellicosus,
 Arma detracturus: Sed non latuit Hectorem nobilem,
 Qui ei obuius venit curreus per prælium:
 585 Antilochus autem non mansit, impiger licet existens bellator:
 Sed is fugit quidem, feræ quæ malum patravit similis,
 Quæ canem ubi-interfecerit, vel bubulum circa boves,

578 Vid. not. 579 Ἀντίλοχον] A. J. male e v. 568. Ibid. ὧς τ' ἐπὶ νεβρῷ] MS. 581 ἔτρεσε] F. A. J. R. Ibid. βαλὼν ἔλυσσε] MS. 585 μῆναι] Id.

ἀκοντίζοντες. MS. Lips habet κελᾶδοντα, quod esset, vel clamore vel strepitu armorum irruentem excipiebant, de quo κελᾶδος est apud Homerum: et κελᾶδω, κελᾶδομαι pro κελᾶδίω, ἵομαι dici posse arguit nomen fluvii Κελᾶδων apud Callimachum et alios. Sed vitium scripturæ videtur esse. Ern.

Ver. 577. Νισσόμενον] Al. Νισόμενον.

Ver. 578. Δέπησεν δὲ] Vide supra ad v. 181.

Ibid. ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.] Cod. Harleian. a Th. Bentleio collatus, τὸν δὲ σκότος ὅσος κάλυψε. Clark. Ita etiam MS. Lips. nisi quod in extremo melius ἐκά-

λυψεν, cum sequens versus incipiat a vocali. Ern.

Ver. 579. κύων ὧς.] Al. λείων ὧς. Minus recte.

Ibid. ὅς τ' Qui utique —. Similemque habent vim ista τὸν τ' et ὅς τε, ver. 580. et 587.

Ver. 584. "Ὅς ῥά] Qui proinde —; Qui, ut expectandum erat.

Ver. 586. Ἄλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε] Al. Ἀλλὰ παρίτρεσε.

Ver. 587. κύνα κτείνας, ἢ βεκόλον, — Φεύγει, πρὶν περ] Virgil.

Ac velut ille, prius quam tela inimica sequantur, Continuo in montes sese avius abdidit altos
 Occiso pastore lupus magnove juvenco,

- Φεύγει, πρίν περ ὄμιλον ἀολισθήμεναι ἀνδρῶν
 "Ὡς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἴκτωρ
 590 Ἥχῃ δεσπεσίῃ βέλεα σονόεντα χέοντο·
 Στῇ δὲ μετασρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων.
 Τρῶες δὲ, λείσιν εἰκότες ὠμοφάγοισι,
 Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς·
 "Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, δέλγε δὲ θυμὸν
 595 Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο· τὰς δ' ὀρόθυνεν.
 Ἴκτορι γὰρ οἱ θυμὸς ἐβέλετο κῦδος ὀξέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν δεσπιδάεσ πῦρ
 Ἐμβάλῃ ἀκάματον· Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἄρῃν
 Πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μῆτίετα Ζεὺς,
 600 Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.

- Fugit, autequam multitudo congregetur virorum :
 Sic fugit Nestorides; in eum vero Trojanique et Hector,
 590 Clamore cum ingenti, tela luctuosa fundebant:
 Stetit tamen conversus, postquam venit ad agmen sociorum.
 Trojani autem, leonibus similes cruda-vorantibus,
 In naves ruebant; Jovisque perficiebant mandata;
 Qui eis semper excitabat robur magnum, debilitabatque animos
 595 Argivorum, et gloriam auferebat: horum vero excitabat-animos.
 Hectori enim ejus animus volebat gloriam præbere
 Priamidæ, ut navibus recurvis immane-ardentem ignem
 Injiceret indefessum; Thetidisque enormem supplicationem
 Totam perficeret: Hoc enim expectabat providus Jupiter,
 600 Navis ardentis splendorem oculis ut-videret.

586 ἀλλὰ παρτίτρεσι] Id. vitiose. 594 "Ὁ σφισιν] F. R. A. J. 596 θυμὸς
 βέλετο] MS.

Conscius audacis facti; caudamque remulcens
 Subjicit pavitantem utero, sylvasque petivit:
 Haud secus —. Æn. XI. 809.

Ver. 592. Τρῶες δὲ,] Qua ratione, δὲ,
 hic producatur; item, γὰρ, ver. 596. 610.
 615. et ἴθιλε, ver. 615. et δύνατο, ver.
 617. vide supra ad α'. 51. n. 8. Cæte-
 rum Cod. Harleian. hic habet, Τρῶες δ'
 πῦρ.

Ver. 594. "Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέ-
 γα,] Vide supra ad γ'. 44.

Ibid. θείγῃ] ἐχάυνῃ. Schol. inedita in
 Cod. Harleiano.

Ver. 597. 598. 604. Πριαμίδῃ, — ἀκά-

ματον, — Πριαμίδην,] Vide supra ad α'.
 598.

Ver. 599. μῆτίετα] Vide supra ad α'.
 175.

Ver. 601. Ἐκ γὰρ δὴ τῷ] Nam ex eo
 videlicet tempore —. Vide supra ad ζ'.
 455.

Ibid. παλίσσιν] Vide supra ad ver. 24.

Ver. 604. μεμαῶτα] Vide supra ad γ'.
 46.

Ver. 605. ἢ ἰλοὸν πῦρ] Tanaq. Faber
 Notis ad Longini §. 9. scribendum con-
 tendit, ἢ ἰλοὸν πῦρ, qua ratione ignis, etc.
 Alioquin enim, qui (inquit) stare poterit
 quod sequitur, ἀφλοισμὸς δὲ —? Nempe

- Ἐκ γὰρ δὴ τῷ ἔμελλε παλῖώξιν παρὰ νηῶν
Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
605 Μαίνεται δ', ὡς ὅτ' Ἀρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
Οὔρεσι μαίνεται, βαδείης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης.
Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ σῶμα γίνετο, τῷ δὲ οἱ ὅσσε
Λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
610 Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μῆνον ἰόντα
Τίμα καὶ κῦδαινε· μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
Ἔσσεσθ'· ἥδη γάρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἥμαρ

Ex illo enim tempore erat iterum-in-fugam a navibus

Conjecturus Trojanos, Danaisque gloriam præbiturus.

Hæc cogitans, naves in cavas suscitabat

Hectorem Priamidem, perquam ardentem etiam per se.

605 Furebat autem is, veluti cum Mars hastam-vibrans, vel perniciosus ignis

In montibus furit, profundæ in densis-recessibus sylvæ :

Spumaque circum os oriebatur, eique oculi

Fulgebant torvis sub superciliis: circum autem cassis

Horrendum tempora quassabatur pugnantis

610 Hectoris: Ipse enim ei ab æthere erat auxiliator

Jupiter, qui cum plures inter viros solum existentem

Honorabat, gloriaque-extollebat: Brevis enim ævi erat

Futurus: jam enim in eum urgebat fatalem diem

602 ὀρέξιν] F. A. J. quod prætulerim, quia præcedit Θησέμεναι. 605 ὅτε

Ἀρης] MS. 606 ἐν παρφ.] Id. F.

istud, ἀφλοισμὸς δὲ —, syntaxi admodum inficeta retulit vir eruditus ad Martem, quod ab Homero dictum est de Hectore.

Ver. 606. Οὔρεσι — τάρφεσιν] *Al.* τάρφισιν a τάρφης vel τάρφης. Ut ἔρια nimirum, adjecto epitheto, dicantur τάρφια, syntaxi valde perplexa et inconcinna.

Ibid. ὕλης.] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 607. τῷ δὲ οἱ ὅσσε Λαμπέσθην] Virgil.

— stant lumina flamma. *Æn.* VI. 300.

— totoque ardentis ab ore

Scintillæ absunt; oculis micat acribus ignis.

Æn. XII. 102.

Ver. 610. ἀμύντωρ] Gloss. MS. Lips. adscripsit κακόζηλον. Cæterum hic versus cum quatuor sequentibus repudiabatur olim a nonnullis, non gravibus de causis, quas cum responsionibus exhibet excerptum e Schol. MS. Cod. Voss. apud Cl. Valkenarium ad Ammon. p. 245. quod totidem verbis est in MS. Lips. *Ern.*

Ver. 613. ἐπώρνευε — βίηφι.] Cod. *Harleian.* a *Th. Benileio* collatus, ἐπώρνευε — δαμῆναι. Exponuntque Scholia ibidem inedita, ἡτοίμαζεν.

Ver. 615. Καὶ ῥ' ἔδελε ῥῆξαι] Ita Cod. *Harleian.* et hic, et alias sæpius. *Al.* ἔδελε. Cæterum conjuncta sunt hæc cum præcedente ver. 605. Μαίνεται —, καὶ ῥ'

- Παλλὰς Ἀθηναίῃ ὑπὸ Πηλεΐδαο βίῃφι.
 615 Καί ῥ' ἔδελε ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
 ἥ δ' ἂν πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 Ἀλλ' ἐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι, μαλὰ περ μενεαίνων·
 Ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἥ ὅτε πέτρῃ
 Ἠλίβατος, μεγάλη, πολλῆς ἀλὸς ἐγγυὺς ἔσσα·
 620 Ἦτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
 Κύματά τε τροφόντα, τὰ τε προσερεύγεται αὐτήν·
 Ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, ἐδὲ φέβοντο.

Pallas Minerva sub Pelidæ viribus.

- 615 Et sane volebat Hector perrumpere ordines virorum, tentans,
 Quacunque plurimam turbam videret, et arma optima:
 Sed ne sic quidem poterat perrumpere, valde licet ardens:
 Sustinebant enim quadratis-ordinibus conferti, veluti petra
 Excelsa, magna, canum mare prope existens;
 620 Quæ sustinet stridorum ventorum vehementes incursiones,
 Undasque ingentes, quæ illiduntur in ipsam:
 Sic Danai Trojanos sustinebant firmiter, neque fugiebant.

614 ῥπαι] MS. 615 ἔδελε] Edd. vett. 621 αὐτῇ] A. J. T.

ἔδελε ῥῆξαι — Ut quod de Jove ac Minerva insertum est, tanquam in Parenthesi scilicet inclusum intelligatur. *Clark.*
 Bene e MS. Harl. receptum ἔδελε. quod est etiam in MS. Lips. *Ern.*

Ver. 618. Ἴσχον —, ἥ ὅτε πέτρῃ] *Virgil.*

Ille, velut pelagi rupes immota, resistit;
 Ut pelagi rupes, magno veniente fragore
 Quæ sese, multis circumlatrantibus undis,
 Mole teuet; scopuli nequicquam et spumea circum

Saxa fremunt, laterique illisa refunditur alga.
Æn. VII. 586.

Ille, velut rupes vastum quæ prodit in æquor,
 Obvia ventorum furis, expositaque ponto,
 Vim eunctam atque minas perfert cælique marisque,

Ipsa immota manens. — *Æn. X. 693.*

Haud secus ac moles, quam magno murmure fluctus

Oppugnant; manet illa, suoque est pondere tuta.
Ovid. Metam. IX. 39.

Ver. 620. Ἦτε] *Quæ utique.*

Ver. 621. τροφόντα,] *Al. τροφόντα.*

Ibid. Προσειρύγεται αὐτήν] *Al. αὐτῇ et ἀκτῇ et ἀκτῇ.*

————— ὥς ὅτε κύμα *

Ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινῆσαι νότος ἐλθὼν

Προβλήτι σκοπῆσι. — β. 394.

Ver. 624. ὥς ὅτε κύμα —, ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται] Ὁ δὲ Ὅμηρος πᾶς; — “Ἐν “δ' ἐπεί, ὥς ὅτε κύμα —, ὑπ' ἐκ θανάτοιο “ φέρονται.” Ἐπεχείρησε καὶ ὁ Ἀρατος τὸ αὐτὸ τῷτο μετενεγκνῆναι, — “ἐλίγον δὲ διὰ ξύ- “ λον αἰδ' ἐρύκει.” πλὴν μικρὸν αὐτὸ καὶ γλαφυρὸν ἐποίησεν, ἀντὶ φοβερῶ· ἔτι δὲ παρώ- ρισιν τὸν κίνδυνον, εἰπὼν — “ἐρύκει.” — Ὁ δὲ Πιοιητῆς [Ὅμηρος] ἔχ' ἅπαξ παρορῶν τὸ δεινόν, ἀλλὰ τῶς αἰεὶ καὶ μονονοχὶ κατὰ πᾶν κύμα πολλὰς ἀπολλυμένους; εἰκονογραφεῖ· καὶ μὴν τὰς προδίσσεις, ἀσυνδίπτους ἄσας, συναγκάσας παρὰ φύσιν, καὶ εἰς ἀλλήλας συμβιασάμενος, “ὑπ' ἐκ θανάτοιο,” τῷ μὲν συνεπίπτοντι πάθει τὸ ἔπος ὁμοίως ἐβασάνισεν· τῇ δὲ τῷ ἔπος συνδλίψει, τὸ κάθος ἄκρως ἀπεπλάσατο, καὶ μονονοχὶ ἐνετύπωσε τῇ λήξει τῷ κινδύνῳ τὸ ἰδιώμα, “ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται.” *Longinus, §. 10.* Sed et pedes dactylīci in istis sex versibus, (Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος — θανάτοιο φέρονται, ver. 625—628.) quam numerose et volubiliter vim impetumque depingant tum

- Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνδορ' ὀμίλῳ
 Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κύμα δοῇ ἐν νηὶ πέσῃσι
 625 Λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφές, ἥ δέ τε πᾶσα
 Ἀχὴν ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 Ἰσὶώ ἐμβρέμεται· τρομέεσι δέ τε φρένα ναῦται
 Δειδίοτες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
 Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῆ· Ἀχαιῶν.
 630 Αὐτὰρ ὅγ', ὥς τε λέων ὀλοόφρων βεσὶν ἐπελθὼν,
 Αἶρά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο νέμονται

At *Hector* fulgens igne undique, insiliit turbæ:

Irruit autem, veluti cum unda velocem in navem illiserit

625 Impetuosa e nubibus ventis-aucta, *navis* autem tota

Spuma cooperta est, ventique vehemens flatus

In velo fremit: trepidantque animo nautæ

Timentes; parvulo enim spatio a morte *distantes* subvehuntur:

Sic scindebatur animus in pectoribus Achivorum.

630 At *Hector*, tanquam leo infestus bobus superveniens,

Quæ in irriguo-loco paludis magnæ pascuntur

622 Οὐδ' ἐφίβοντο] MS. 627 ἰσῖα] F. A. 1. Ibid. δὲ φρένα] F.

Hectoris tum *procellæ* ingruentis, non indignum observatu: Vide supra ad γ'. 365. Virgil.

——— stridens Aquilone procella

Velum adversa ferit, fluctusque ad sidera tollit:

Franguntur remi; tum prora avertit, et undis

Dat latus; insequitur cumulo præruptus aquæ

mops.

Hi summo in fluctu pendent, his unda dehis-

cens

Terram inter fluctus aperit. ———

Æn. I. 106.

Pulcherrima et hæc: “*Veruntamen bre-*
 “*vitas illa Homeri* (inquit *Tollius*, No-
 “*tis ad Longini* §. 10.) *plus mihi habere*
 “*videtur horrois, dum uno velut contuitu*
 “*omne periculum oculis subjicitur; At*
 “*apud Virgilium nimium picta pleraque*
 “*plus habent elegantiae, quam terroris.*”
Clark. Emphasis, quam laudat *Longi-*
nus in ὑπ' ἐκ, vereor, ut *Homero* in men-
 tem venerit, cum et aliis locis ὑπ' ἐκ re-
 peritur, ut mox v. 700. ubi nulla talis
 emphasis. Satis pulcher est *Homerus*
 per se, nec opus habet quæsitis emphasi-
 bus et ornamentis, in quibus videndis

plus nimio acuti sunt *Rhetores* prisci.
Ern.

Ibid. ἐν νηὶ] *Al.* ἐν νηϊ.

Ver. 625. ἀνεμοτρεφές,] *Al.* ἀνεμοτρα-
 φές.

Ver. 630. Αὐτὰρ ὅγ', — Ἀχαιοὶ — ἐφόβη-
 θεν] De hac elegantissima specie construc-
 tionis, ἀνακολέθω, qua sententia, ab alio
 inchoata exordio, mutata derepente lo-
 quendi ratione, in aliam quasi inopinato
 syntaxi desinit; auctoribus optimis, tum
 Græcis, tum Latinis, non inusitata; vi-
 de supra ad β'. 353. 681. ad γ'. 211. ad
 ζ'. 510. ad κ'. 224. 437. et ad *Odyss.* μ'.
 75. Οὐκ εὐσύντακτος ἡ — παραβολή, ἀλ-
 λὰ δυσσώματος καὶ καινοπρεπείας. Ἀρξά-
 μνος γὰρ ἀπὸ εὐθείας, “αὐτὰρ ὅγ’,” — ἐκ
 ἀπείδωκε συνήθως, οἶον, “ὡς ὁ Ἐκτωρ” — ἀλλ’
 ἀνακολύθως πρὸς τὰς Ἀχαιοὺς — ἐποίησεν τὴν
 ἀπόδοσιν. — Εἰ δέ τις εἴποι καὶ ἐπίτηδες τῇ
 τῶν πραγμάτων ἄρτι καινότητι τὴν ποιητι-
 κὴν συνειρμωσιωθῆναι φράσιν, καὶ δεινωθῆναι
 πλέον τῷ συνήθει, ὡς οἶον ἐλεσιωῶντος Ὀμήρου
 μεγαλοπρεπείτηρον εἴποι ἂν, ἐκ ἀπροςφύως.
Eustath.

- Μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς ἔπω σάφα εἰδὼς
 Θηρὶ μαχέσσασθαι, ἑλικὸς βοδὸς ἀμφὶ φονῆσιν.
 Ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
 635 Αἶεν ὁμοσιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρέσας
 Βῆν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὕφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 Πάντες· ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
 640 Ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἑρακλεΐῃ.
 Τῷ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺν χεῖρονος υἱὸς ἀμείνων
 Παντοίας ἀρετὰς, ἡμὲν πόδας, ἡδὲ μάχεσθαι,
 Καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο.
 Ὅς ῥα τότε Ἑκτορι κῦδος ὑπέριτερον ἐγγυάλιξε.

Innumerae, interque eas sit pastor haud recte gnarus

Cum fera pugnare, camuris-cornibus bovis circa caedem:

Atque hic quidem cum primis aut postremis bobus

- 635 Usque simul-graditur, *leo* vero in medias irruens

Bovem vorat, caeteraque omnes territae-fugiunt: sic tunc Achivi

Divinitus in-fugam-conjecti-sunt ab Hectore et Jove patre

Omnes; *Hector* autem solum occidit Mycenaeum Periphetem,

Coprei dilectum filium, qui *Copreus* Eurysthei regis

- 640 Nuncius ibat ad vim Herculeam:

Hoc utique genitus erat ex patre multo deteriore filius praestantior

Omnigenis virtutibus, et pedibus, et pugnando;

Et prudentia quoque inter primos Mycenaeorum fuit:

Qui tunc Hectori gloriam superiorem praebuit:

631 Εἰαμινῇ] R. Ibid. ἔλεος] MS. 644 ἐγγυάλιξεν] A. 2. 3. J. male. 645

Ἐν] MS. F. A. J. quod non spreverim, sic et Schol. Pseudo-did. Ibid.

πᾶσι] MS. male, nam a hoc breve. 646 αὐτῆς] MS. 648 κονάβησεν

περ] MS. vitiose.

Ibid. βυσσὶν ἐπιλθάν,] Vide ad γ'. 703.

Ver. 631. Αἶ ῥα τ'] *Quae, ut sit, — Quae, ut solitum est.*

Ver. 633. Θηρὶ] *Al. Χειρὶ.*

Ver. 634. πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι] Ὁ δὲ, "καὶ" σύνδεσμος, inquit Scholiastes, ἀντὶ τοῦ, "ἡ," διαζευτικὸν κίτται· ὅπερ ἄμεινον· ἢ ἡ, ταῖς πρώταις ἢ ὑστάταις. Atqui Poëta, opinor, non voluit, "primisve vel ultimis;" sed, "modo primis, modo ultimis."

Ver. 636. ὥς τότε Ἀχαιοὶ — ἐφόβηθεν] *Virgil.*

At Danaum proceres, Agamemnoniaeque phalanges

Ut videre virum fulgentiaque arma per umbras;
 Ingenti trepidare metu. Pars vertere terga,
 Ceu quondam petiere rates. — *Aen.* VI. 489.

—— omnis eo terrore, ——

—— omnes vertebant terga. ——

Aen. VIII. 705.

Ver. 639. ἄνακτος] *Al. αἰθλων.* Sicuti infra, γ'. 133. *Clark.* Ἀέθλων praefert Cl. Dawesius Misc. Cr. p. 149. Sic et γ'. 363. *Erm.*

- 645 Στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν, ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγμ' πάλτο,
 Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, ποδηνεκὲς ἔρκος ἀκόντων·
 Τῇ ὄγ' ἐνιβλαφθεῖς, πέσεν ὕπτιος· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἔκτωρ δ' ὅζ' ὀνόησε, θέων δὲ οἱ ἄγχι παρέσθη,
 650 Στήθεϊ δ' ἐν ὀφρύ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγυὺς ἐταίρων
 Κτεῖν'· οἱ δ' ἐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρους,
 Χραιομεῖν'· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδεΐδισαν Ἐκτορα δῖον.
 Εἰσῶποι δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄγκραι
 Νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 655 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
 Τῶν προτέρων, αὐτὰρ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
 Ἀθρόοι, ἐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς

645 *Conversus enim retro, in scuti extrema-ora offendit,*

Quod ipse gestabat, talare munimentum adversus-jacula:

Eo hic impeditus, cecidit supinus; cassis autem

Terribiliter circumsonuit circa tempora prolapsi.

Hector autem cito animadvertit, currensque ei prope astitit,

650 *Pectorique hastam infixit, carosque ipsum prope socios*

Interfecit: Illi autem non poterant, tristes licet ob socium,

Opitulari; ipsi enim valde timebant Hectorem nobilem.

Intra-ordines autem recesserunt navium, circumque eos sepserunt extremæ

Naves, quæ propius a mari subductæ erant; hostes autem certatim-inseque-

655 *Argivi igitur a navibus quidem recesserunt præ necessitate* [bantur.

Prioribus, illic autem ad tentoria manserunt

Conferti, nec dissipabantur per castra: Retinebat enim pudor

651 ἡδύναντο] F. R. A. J. 652 μάλα δεΐδισαν] MS. 656 τῶν προτέρων]

MS. at Gl. γρ. προτέρων. 659 Νέτωρ δ' αὖτε] Edd. vett. 657 ἐδὲ κιδ.] R.

660 Λίσσις] A. I. perperam. Ibid. τεκέν] F. R. A. I. Ibid. γυνόμι-

νος] R. 666 κροτάσθης] Edd. vett.

Ver. 640. οἷχνησκε] *Ire solebat.* Vide supra ad v. 84.

Ibid. βίη Ἡρακλῆϊ] Vide supra ad v. 758.

Ver. 641. πατρὸς πολὺ χεῖρονος υἱὸς ἀμείνων] Virgil.

———— dignus patriis qui lætior esset
 Imperiis, et cui pater haud Mezentius esset.

Æn. VII. 653.

Ver. 645. ὑπ'] *Al.* ἐν.

Ver. 650. Στήθεϊ] *Al.* Στήθεσι.

Ver. 653. Εἰσῶποι δ' ἐγένοντο νεῶν,] *Huc spectat Andromaches illud, apud Euripidem, de marito suo Hectore, ad Menelaum:*

Πόσις δ' ὁ κλεινὸς, ὃς σε πολλὰ κίς δοξῇ

Ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χειρσαίνε κακόν.

Androm. ver. 456.

Ver. 642. Παντοίας ἀρετὰς,] *Al.* Παντοῖν ἀρετῇ.

Ver. 644. Ὅς ῥα] *Qui, ut dixi,* ver. 938.

“Εἰσῶποι δ' ἐγένοντο νεῶν” οἱ Ἀχαιοί, — ὑποσιλάντες ἑαυτὰς ὑπὸ τὰς νῆας. — ἢ ἐν ὀψι ἔχοντες, διὰ τὴν ἡτταν, τὰς πρὸς τῷ τείχει νῆας, αἷς ἔχον κατὰ γάτος πρὸς τῷ τείχει —

- Καὶ δέος· ἄζηχες γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι·
 Νέσῳρ αὖτε μάλισα Γερήνιος, ἔσρος Ἀχαιῶν,
 660 Λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γενέμενος ἄνδρα ἕκασον·
 ὦ Ω φίλοι, ἀνέρες ἔσῃ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
 "Αλλων ἀνδρῶπων· ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
 Παίδων, ἡδ' ἀλόχων, καὶ κτήσιος, ἡδὲ τοκῆων,
 Ἥμῃν ὅτερ' ζώῃσι, καὶ ᾧ κατατεθνήκασι.
 665 Τῶν ὑπὲρ ἐνθάδ' ἐγὼ γενάζομαι ἔ παρῶντων,
 Ἑσάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.
 "Ὡς εἰπὼν, ᾧ τρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάσῃ·
 Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ᾧσεν Ἀθήνη
 Θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φῶς γένετ' ἀμφοτέρωθεν,

Et metus ; perpetuo enim vociferantes-hortabantur invicem :

Nestor autem maxime, Gerenius, custos Achivorum,

660 Obtestabatur per parentes supplicans viro cuique;

" O amici, viri estote, et cum-pudore reveremini animo

" Alios homines ; et recordamini quisque

" Filiorum, et uxorum, et possessionis, et parentum,

" Sicui vivunt, et sicui mortui sunt.

665 " Hos per hic ego supplico, non præsentes,

" Ut-stetis fortiter ; neque, quæso, vertamini in fugam."

Sic fatus, accendit robur et animum cujusque :

Illis autem, ab oculis nubem caliginis submovit Minerva

Divinitus-immissam ; valdeque ipsis lux coorta est utrinque,

669 σφιν φῶς] F. A. J. male, nisi φῶς pronunciando contrahatur. 670

πρὸ ἡμῶν] MS. manu sec. sed Gl. γρ. πάρ. male. nam deberet sequi νηυσί·

" περὶ δ' ἔσχιον ἄκραι νῆες, ὅσαι πρῶται εἰ-
 " ρύατο," — ἵνα κατὰ νότον μὲν ἔχῃσι τὰς ἐν
 θαλάσῃ πρώτας, πρὸ ὀφθαλμῶν δὲ τὰς ἐν τῷ
 τείχεϊ προτίσας. Eustath.

Ver. 654. τοὶ δ' ἐπὶ χυνο.] Ad naves
 ruebant Achivi fugientes. Vel ; eos cer-
 tatim insequabantur Trojani. Pro poste-
 riori sententia facit quod sequitur, Ἀργεῖοι
 δι —.

Ver. 657. οὐδ' ἐκίδασθιν] Al. ἐδὲ κίδασ-
 θιν.

Ver. 659. Νέσῳρ αὖτε μάλισα] Ita Bar-
 nesius ex MSS. tribus ; et ex ver. 370. su-
 pra. Al. Νέσῳρ δ' αὖτε μάλισα. Clark.
 Δ' abest etiam MS. Lips.

Ver. 660. τοκέων] Al. τεκνίων.

Ver. 661. ἀνέρες ἔσῃ, — μνήσασθε — ἀλό-
 χων, — ἡδὲ τοκῆων,] Virgil.

Ultero animos tollit dictis, atque increpat ultero :—
 In manibus Mars ipse, viri ; nunc conjugis esto
 Quisque suæ tectique memor, nunc magna refrer-
 to

Facta, patrum laudes. — Æn. X. 278.

Ver. 664 ζώῃσι, — κατατεθνήκασι.] Vide
 supra ad v. 736. et ad α'. 37.

Ver. 666. τρωπᾶσθε] Ita Cod. Harleian.
 a Th. Benuleio collatus. Quod et Home-
 ro usitatus. Al. τροπᾶσθε, et τροπᾶσθαι
 Clark. Consentit Harleiano MS. Lips. a
 τροπᾶσθαι est π' 95. Ern.

Ver. 668. νέφος ἀχλύος ᾧσεν Ἀθήνη]
 Nempe Nestoris prudentia, et præsens
 consilium, Achivis terrorem nonnihil im-
 minuerat. Vide supra ad α'. 194. et ad
 β'. 169. et ad δ'. 92.

Ver. 671. ἐφράσαντο] Editorum noni-

- 670 Ἡμὲν πρὸς νηῶν, καὶ ὁμοῖε πτολίεμοιο.
 Ἐκτορα δ' ἐφράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν, καὶ ἑταίρους,
 Ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφείσασαν, εἰδ' ἐμάχοντο,
 Ἡδ' ὅσοι παρ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο δοῶσιν·
 Οὐδ' ἄρ' ἐτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
 675 Ἐσάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφείσασαν υἷες Ἀχαιῶν·
 Ἀλλ' ὅγε νηῶν ἱκρὶ ἐπ' ἄρχετο, μακρὰ βιβάσθων,
 Νώμα δὲ ξυσὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάρησι,
 Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνῆς ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς,
 680 Ὅς τ', ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρεται ἵππους,
 Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ διώκει,

670 Et ex-parte navium, et ex parte omnibus-æque-gravis prælii.

Hectorem autem conspexerunt pugna strenuum, et socios,

Tum quotquot a-tergo abstiterant, neque pugnabant,

Tum quotquot ad naves pugnam pugnabant veloces:

Neque vero amplius Ajaci magnanimo placuit mento

675 Stare, ubi alii consistebant filii Achivorum:

Sed hic navium tabulata obibat, magnis-passibus gradiens,

Versabatque contum magnum navalem in manibus,

Compactum clavis-ferreis, duorum-et-viginti-cubitorum.

Ut vero quum vir equis desultoriis-uti peritus,

680 Qui, postquam ex multis quatuor selegit equos,

Agitans ex campo magnam ad urbem incitat,

675 totus versus abest MS. 675 Ἐφείσασαν] A. 2. 3. J. T. 679 ὡδ' ὅτ']

A. 2. 3. J. Ibid. κελητίζειν] MS, 681 δίηται] MS.

nulli, ἐφράσαντο. Quod ferri non potest. Vide supra ad α'. 140. et ad ν'. 1. Clark. MS. Lips. et edd. vett. omnes ἐφράσαντο, sola, quod sciam, Schreveliana ἐφοράσαντο, vitio operarum. Ern.

Ibid. βοὴν ἀγαθὸν.] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 674. Αἴαντι.] Qua ratione, Αἴαντι, hic ultimam producat; item μάλα, ver. 695. vide supra ad α'. 51.

Ver. 675. ἀφείσασαν] Ita Eustathius, et in contextu et in commentario; Ita et Cod. Harleianus: sicuti supra, ver. 672. Al. ἐφείσασαν. Clark. Immo sic edd. vett. et MS. Lips.

Ver. 680. Ὅς τ',] Eustathius; Τὸ δὲ, "ὅς τ", — ἀντὶ τῆς, "ἔτος." — ἄλλως γὰρ, ἢ ἐνύπτακτος ἢ παραβολή. Sed omnino

erravit vir eruditus. Neque enim ullo pacto fert linguæ græcæ ratio, ut ὅς τς intelligatur ἔτος. Et præterea usitatissima est Homero, atque etiam concinnior, istiusmodi syntaxis; Ὡς δ' ὅτε —. Ut recteatur scilicet elegantissime id, quod languidius ita supplere possis: "Sicuti" "fit, quum —;" vel, "Sicuti res se habet, "quum —;" vel, (quod hoc in loco optime congruit), "Sicuti quum ostendit se homo "peritus —, qui," etc.

Ibid. συναγείρεται] Τὸ δὲ χωρὶς τῆς γ' γράφειν, Ὀμηρικόν, παρὰ τῇ χρῆσει, καὶ τῷ λόγῳ πάντῃ συνᾶδον ἱστεικῶς. Τὸ γὰρ "συναγείρεται," μᾶλλον προσεχῶς σημαίνει τὸ "συνάγειν καὶ συναρμύζειν." Καὶ ἐν ἄλλοις, "Σὺν δ' ἔειπεν ἱμῶσι," (κ'. 499.) — συνήγαγε τὰς ἵππους. Porphy. Quæst. Homeric. 8,

- Λαοφόρον κατ' ὁδόν, πολέες τέ ἐ θήσαντο
 Ἄνδρες, ἥδ' ἐ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Θρῶσκαν, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται· οἱ δὲ πέτονται·
- 685 Ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ δοῶν ἵκρια νηῶν
 Φοίτα, μακρὰ βιβὰς, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν.
 Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε,
 Νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. Οὐδὲ μὲν Ἑκτωρ
 Μίμνεν ἐνὶ Τρῶων ὁμάδῃ πύκα θωρηκτάων·
- 690 Ἄλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἶΐθων
 Ἔθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
 Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δελικοδείρων·
 Ὡς Ἑκτωρ ἴθυσεν νεὸς κυανοπρώροιο
 Ἄντιος αἰΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὥσεν ὅπισθε
- 695 Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἄμ' αὐτῷ.
 Αὐτὶς δὲ δριμεῖα μάχῃ παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·

Publicam per viam, multique eum admirantes-spectant
 Viri et mulieres; ipse autem firmiter sine-lapsu assidue
 Subsiliens, alias in alium alternat; illique *interim* volant:

- 685 Sic Ajax multa velocium tabulata-excelsa-in-puppibus navium
 Obibat, magnis-passibus gradiens; voxque ejus ad æthera perveniebat.
 Semper enim terribiliter clamans Danaos hortabatur
 Navesque et tentoria defendere. At neque Hector
 Manebat in Trojanorum turba bene armatorum:
- 690 Sed sicut avium volucrum aquila fulva
 Gentem invadit, fluvium juxta pascentium,
 Anserum, vel gruum, vel cygnorum longa-colla-habentium:
 Sic Hector impetu ferebatur-recta in navem prora-cæruleam,
 Prorsum prorumpens; eumque Jupiter impellebat a tergo
- 695 Manu valde magna, concitabatque populum una-cum ipso.
 Iterum vero acris pugna ad naves commissa est:

682 δι' ἐθήσαντο] F. A. J. 688 ἀμυνέμεν] MS. 691 Παραβοσκ.] R.
 uno verbo. 692 δολιχὸδ.] MS. 694 ὥρσεν] MS. F. A. J.

Clark. Similia Schol. MS. Lips. οἱ δὲ συν-
 αίρεται, ἀντὶ τῷ συζεύξει, ὥστε, σὺν δ' ἡμῖν
 ἱμᾶσι. Ern.

Ver. 681. Σεύσας] Cod. Harleian. Σεύσας.
 Ibid. διαίκει,] Al. δίηται.

Ver. 687. κίλενι,] Vide supra ad v. 84.

Ver. 690. ὀρνίθων—αἰετὸς—Ἔθνος ἐφορ-
 μᾶται,] Virgil.

quantum
 Chaonias dicunt, aquila veniente, columbas.
 Eclog. IX. 19.

Ver. 691. ποταμὸν] Cod. Harleian. πο-
 ταμῷ.

Ver. 693. νεὸς] Al. νεώς.

Ver. 694. ὥσεν] Al. ὥρσεν. Vide supra
 ad v. 44.

- Φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 "Αντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὃδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
 700 Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακῆ, ἀλλ' ὀλέεσθαι.
 Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάσας,
 Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν δ' ἥρωας Ἀχαιῆς.
 Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέσασαν ἀλλήλοισιν.
 "Εκταρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 705 Καλῆς, ὠκυάλκ, ἣ Πρωτεσίλαον ἐνεικεν
 Ἔς Τροίην, ἐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 Τῷ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρωῆές τε
 Δῆκν ἀλλήλας αὐτοσχεδόν· ἐδ' ἄρα τοίγῃ
 Τόξων αἰκὰς ἀμφὶς μένον, ἐδὲ τ' ἀκόντων.
 710 Ἀλλ' οἶγ' ἐγγύθεν ἰσάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 Ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο,

Dixisses certe indefessos et indefatigabiles inter-se
 Occurrere in prælio: tanto cum impetu pugnabant.

Ac pugnantibus hic erat animus: Achivi quidem

700 Non putabant se evasuros e clade, sed perituros:

Trojanis autem credebat animus in pectoribus cujusque,

Naves incensuros esse se, occisurosque herōas Achivos.

Atque hi quidem his animis instabant sibi invicem.

Hector autem puppim navis prehendit pontum-transeuntis,

705 Pulchræ; velocis, quæ Protesilaum advexerat

Ad Trojam, neque retro reduxit eum in patriam terram:

Hujus utique pro nave Achivique Trojanique

Occidebant alii-alios cominus: Neque sane ii

Sagittarum impetus eminus expectabant, neque jaculorum;

710 Sed cominus stantes, unum animum habentes,

Acutis jam securibus et bipennibus pugnabant,

Ibid. ὁπισθεν] MS. utrumque male. 700 φεύξεσθαι] MS. 701 Τρωσὶ]

Id. male, post ἔλπετο v. 539.

Ver. 697. ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας] Virgil.

Ingentem pugnam. —

Martem indomitum. — Æn. II. 438. 440.

Ver. 704. νεὸς ἤψατο] Al. νῆως ἤψατο.

Ut pronunciaretur scilicet, νῆως ἤψατο.

Ver. 705. Καλῆς,] Vide supra ad β΄.

43.

Ver. 708. οὐδ' ἄρα τοίγῃ —.] "Ορα τὴν
 φράσιν τῆς κινδυνώδους ἀκμαίας μάχης· ἣν ἔκ
 ἂν φράσαιαν κάλλιον, ἐδ' εἰ πάντες οἱ ῥήτορες
 εἰς ἐν συνελθόντες μελετήσαιεν. Eustath.

Ver. 711. δῆ] Omnino —. Vide autem
 supra, ad ζ΄. 435.

Ver. 713. καλῶς,] Vide supra ad β΄. 43.

Ibid. μελάνδετα,] Nigris manubriis in-

- Καὶ ξίφεσιν μέγαλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
 Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κωπήεντα,
 "Αλλὰ μὲν ἐκ χειρῶν χαμαῖς πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 715 'Ανδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἷματι γαῖα μέλαινα.
 "Εκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, ἔχι μεδίει,
 "Αφλασον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν.
 Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν.
 Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
 720 Νῆας ἐλεῖν, αἱ δὲ ὕρο θεῶν ἀέκητι μολῆσαι,
 'Ημῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
 Οἳ μ', ἐδέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν,
 Αὐτόν τ' ἰσχανάσκειν, ἐρητύοντό τε λαόν.
 'Αλλ' εἰ δὴ ῥα τότ' ἐβλαπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς

Et ensibus magnis, et hastis utrinque-acutis.

Multi vero gladii pulchri, nigris-inditi-manubriis, capulis-magnis,

Alii quidem e manibus in-terram cadebant, alii vero ab humeris

- 715 Virorum pugnantium: fluebatque sanguine terra nigra.

Hector autem puppim-navis postquam prehenderat, non dimittebat,

Summam-puppis partem manibus tenens; Trojanis vero inclamabat;

" Ferte ignem, simulque et ipsi conferti excitate pugnam.

" Nunc nobis omnium Jupiter instar diem dedit;

- 720 " Ut naves capiamus, quæ huc diis invitis profectæ,

" Nobis clades multas intulerunt, ignavia seniorum;

" Qui me, volentem pugnare ad puppes navium,

" Ipsumque detinebant, inhibebantque exercitum.

" Verum si tum lædebat mentes late-sonans Jupiter

712 ξίφεσι] MS. recte. 714 ἐκ χειρὸς — πέσεν] F. A. J. alterum et MS.

utrumque prætulerim. 717 Τρωσὶ δ' ἐκ] Id. 719 ὤμῳ] R.

diti. Male Barnesius, *nigris illigati vaginais*. Quod hic minus convenit. *Clark.* Μελάνδισιν ξίφος dixit exemplo *Homeri Euripides Phœniss.* 1098. ubi Schol. interpretatur μέλαιναν λαβὴν ἔχον, κεραιήν, ἢ σιδερεῶν, nigrum manubrium e cornu vel ferro, quod nigrum a poëtis vocatur. *Ern.*

Ver. 714. χειρῶν] *Cod. Harleian.* χειρός. *Clark.* Vide Var. Lect.

Ver. 716. "Εκτωρ δὲ πρύμνηθεν — Οἴσετε πῦρ,] *Virgil.*

Classem, quæ lateri castrorum adjuncta latebat, Aggeribus septam circum et fluvialibus undis,

Invadit; sociosque incendia poscit ovantes; Atque manum pinu flagranti fervidus implet.

Æn. IX. 69.

Ibid. μεδίει.] Vide supra ad ver. 24.

Ver. 717. ἐκέλευεν.] Vide supra ad v. 84.

Vulg. "Αντάξιον ἀντὶ πάντων ὧν ἐπάσχομεν. *Schol.* inedita in *Cod. Harleiano.*

Ibid. ὄρνυτ'] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 719. πάντων — ἄξιον] Πάντων τῶν πολυηθέντων εἰς ἡμᾶς ἄξιον ἀμοιβῆν. *Schol.* Vulgg. "Αντάξιον ἀντὶ πάντων ὧν ἐπάσχομεν. *Schol.* inedita in *Cod. Harleiano.*

Ver. 724. "Αλλ' εἰ δὴ ῥα τότ'] *At si tum revera.*

- 725 Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνάγει.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρσαν·
 Αἴας δ' ἐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, οἷόμενος θανέεσθαι,
 Θρῆνυν ἔφ' ἐπταπόδην, λίπε δ' ἵκρια νηὸς εἵσης·
 730 "Ὡς ἔφ' ὅγ' εἰσήκει δεδοκημένος· ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
 Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 Αἰεὶ δὲ σμερδὸν βόων, Δαναοῖσι κέλευεν·
 "ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἀρης,
 Ἀνέρες ἐσέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θερίδος ἀλκῆς.
 735 Ἡέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσητῆρας ὀπίσσω;
 Ἡέ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 Οὐ μέν τις σχεδὸν ἐσι πόλιν, πύργοις ἀραρυῖα,

725 "Nostras, nunc ipse impellit et jubet."

Sic dixit: Illi autem inde acrius in Argivos irruebant:

Ajax autem non amplius sustinebat, obruebatur enim telis;

Sed recedebat paululum, (putans se moriturum esse,)

Ad transtrum septem-pedale; liquit vero tabulata navis undique-æqualis:

730 Ibi ille stabat observans; hastaque assidue

Trojanos arcebat a navibus, quicumque ferret indefessum ignem:

Semperque horrendum clamans, Danaos hortabatur;

"O amici, heroës Danai, famuli Martis;

"Viri estote, amici, recordamini strenuæ fortitudinis.

735 "An aliquos putamus esse adjutores a tergo?

"Aut aliquem murum firmiorem, qui viris perniciem arceat?

"Non quidem aliqua prope est urbs turribus munita,

722 πρύμνησιν, et 724 ἐβλάπτειν] F. A. R. J. male. 728 Ὀρίμινος MS. R. male. 730 ἐσῆκει] MS. 731 φέρει] Id.

Ibid. τότε ἐβλάπτει] Eustathius, in Commentario suo, videtur legisse τότε βλάπτει. Id quod auribus non displicet.

Ibid. εὐρύοπα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 729. νηὸς εἵσης.] Vide supra ad α'. 306.

Ver. 730. "Ὡς ἔφ' ὅγ'"] Ibi, inquam.

Ibid. εἰσῆκει] Si ἔσηκεν dixisset, jam non constaret Temporum ratio. Vide supra ad δ'. 434. et ad α'. 37.

Ver. 731. ἀκάματον] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 732. κίλει] Vide supra ad γ'. 84.

Ver. 736. Ἡέ τι τεῖχος ἄρειον,] Virgil.

— quo deinde fugam? quo tenditis? inquit.

Quos alios muros, quæ jam ultra mœnia habetis?

Æn. IX. 781.

Ver. 733. ἀπαμυναίμεσθ',] ἀπαμυναίμεσθ'. Cod. Harleian. a Th. Bentleio collatus. Βοήθειαν λάβοιμεν. Schol. ibidem inedita. sic et MS. Uratisl.

Ibid. ἐπεραλκία δῆμον] ἀμοιβάς· γ'. 795.

Ver. 739. Τρῶων πεδίῳ — Πόντω κυκλιμένοι, — ἐν χερσὶ φῶος —. Ἡ, καὶ μαιμάων ἐφ' ἔγχεϊ] Virgil.

Nec spes ulla fugæ: rerum pars altera adempta est.

Æn. IX. 131.

- Ἦι κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἑτεραλκία δῆμον ἔχοντες·
 Ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδία πύκα θωρηκτῶν,
 740 Πόντῳ κεκλιμένοι, ἑκὰς ἡμεῖς πατρίδος αἴης·
 Τῷ ἐν χερσὶ φόως, ἔμειλιχίῃ πολέμοιο.
 Ἦ, καὶ μαιμών ἔφεπ' ἔγχει ὀξύνοντι·
 "Ὅστις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,
 Σὺν πυρὶ κηλείῃ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
 745 Τόνδ' Αἴας ἔτασκε, δεδεγμένος ὀξείῃ δαυρί·
 Δώδεκα δὲ προπάροιτε νεῶν αὐτοσχεδὸν ἔτα.

"Qua defendamur, suis-vicibus-succedentem exercitum habentes:

"Sed enim in Trojanorum campo bene armatorum,

740 "Ponto admoti, longe sedemus a patria terra:

"Ideo in manibus salus, non in remissione pugnae."

Dixit, et furens insectabatur hasta acuta:

Quicunque utique Trojanorum, cavas ad naves ferretur

Cum igne ardenti, in gratiam Hectoris concitantis;

745 Hunc Ajax vulnerabat, excipiens acuta hasta:

Duodecim adeo ante naves cominus ferit.

738 ἱπαμυναίμ.] MS. 742 Μαιμών] Id. 743 κοίλῃς ἐπὶ νῆας ἄγοιτο] Edd.
 vett. præter R. 745 ὀξείῃ δαυρί] F. A. J.

Ecce, maris magno claudit nos objice pontus;
 Deest jam terra fugæ; pelagus, Trojamne pe-
 temus?

Hæc ait, et medius densos prorumpit in hostes.
 Æn. X. 377.

Ver. 740. Πόντῳ κεκλιμένοι.] Non satis
 clare vertitur: Ponto admoti. Immo:
 prope mare. Κεκλίσθαι exprimit situm
 plerumque per vicinitatem alicujus loci.
 Il. π'. 68. Οἱ δὲ ῥιγμῖνι θαλάσσης κεκλί-
 σται. Callimachus H. in Dian. 254. οἳ ῥα
 παρ' αὐτὸν κεκλιμένοι ναῖσι βοῶς πόρον Ἰνα-
 χίαντες. Ern.

Ver. 741. μελιχίῃ] Al. μελιχίη.

Ver. 742. ὀξύνοντι] Vide supra ad ε'.
 50.

Ver. 743. κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο.] Al.
 κοίλῃς ἐπὶ νῆας ἄγοιτο. Scholia inedita in
 Cod. Harleiano, exponunt, ἐφίρειτο τῇ εἰμαρ-
 μίνῃ. Sed aptius intelligas; virtute sua;
 vel, hortatu Hectoris.

Ver. 745. ὀξείῃ δαυρί.] Al. ἔγχει μακρῷ.

Ver. 746. δὲ] Al. δὴ. Longe minus ve-
 nuste.

Ibid. οὔτα.] Al. ἔτα.

ΤΗΣ
ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Π'.

Ὑπόθεσις τῆς Π'. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ΠΑΤΡΟΚΛΩι δειθέντι Ἀχιλλεὺς τὴν αὐτῷ πανοπλίαν ἐπιτρέπει ἀναλαβεῖν, καὶ τὰς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἱ δὲ, ἐξελθόντες ἔτρεψαν τὰς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν παρήγορον ἵππον τῷ Ἀχιλλεῶς ἀνελόντα, Πηδάσον· ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἑκτωρ ἀναιρεῖ, πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφύροιο, Ἀπόλλωνος ἀφιλομένους τὴν πανοπλίαν αὐτῷ.

Τ Η Σ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Π'.

Ἐπιγραφαί.

Πατρόκλεια.

Ἄλλως.

Πῦ, Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρῆϊον Ἐκτορος αἰχμή.

Ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσσέλμοιο μάχοντο·
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παράστατο, ποιμένι λαῶν,
 Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
 Ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης οὐνοφερόν χέει ὕδωρ.
 5 Τὸν δὲ ἰδὼν ὥκτειρε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἥ ὕτε κέρη

SIC hi quidem de navi bonis-transtris-instructa pugnabant :

Patroclus autem Achilli astabat, pastori populorum,
 Lachrymas calidas fundens; tanquam fons aquis-niger,
 Qui utique ab excelsa petra nigram fundit aquam.

5 Hunc autem intuens miseratus est pedibus-celer nobilis Achilles,
 Et ipsum compellans verbis-alatis allocutus est;
 “ Curnam lachrymaris, Patrocle, tanquam puella

13 Φθίης ἔξ ἔκλυς] MS. F. A. J. quod prætulerim. 18 εἵνεκα] MS. male.

Ver. 3. Δάκρυα θερμὰ χέων,] Virgil.
 Multa gemens, largoque humectat flumine vul-
 tum. Æn. I. 469.

Ver. 5. ποδάρεκς] Vide supra ad α'. 58.
 Ver. 6. ἔπεα πτερόεντα] Virgil.

————— *verbis*
 Quæ tuto tibi magna volant. — Æn. XI. 380.

Ver. 9. Εἰανῷ] Vide supra ad ζ'. 178. et
 ad γ'. 385.

Ver. 10. ποτιδέρκεται,] *Al.* προτιδέρκεται.
 Ver. 13. Φθίης ἔξ ἔκλυς] *Al.* Φθίης ἔξ
 ἔκλυς. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 16. ἀπαχοίμεθα] *Al.* ἀπαχήμεθα.
 Ibid. τιθνεῖάτων.] Vide supra ad ι'. 46.
 Ver. 21. Πηλῆος] *Al.* Πηλῆως, et Πη-

- Νηπίη; ἢθ' ἅμα μητρὶ δέξσ', ἀνελέσθαι ἀνάγει,
Εἰάνῃ ἀπομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
10 Δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὅφρ' ἀνέλγεται·
Τῇ ἱκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
'Ἡέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἔμοι αὐτῶ;
'Ἡέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
Ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενόιτιον, Ἄκτορος υἱόν,
15 Ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
'Ἡέ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέκονται
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
'Εξάυδα, μὴ κεύθε νόμ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
20 Τὸν δὲ βαρυθενάχων προσέφη, Πατρόκλεις ἱππεύ·
ᾧ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν,
Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιῆς.

“ Parvula? quæ cum matre currens, eam se-brachiis-suscipere flagitat,

“ Vestem apprehendens, et properantem detinet;

10 “ Lachrymabunda autem ipsam suspicit, ut ulnis-se-attollat:

“ Huic similis, Patrocle, rorantem lachrymam effundis.

“ Anne aliquid Myrmidonibus nuncias, aut mihi ipsi?

“ An aliquem nuncium ex Phthia audivisti solus?

“ Vivere sane adhuc aiunt Menœtium, Actoris filium;

15 “ Vivit et Æacides Peleus inter Myrmidonas;

“ Quorum utique valde alterutro tristaremur mortuo.

“ An vero tu Argivorum gratia luges, quod ita pereant

“ Naves ad cavas, injustitiam propter suam?

“ Eloquere; ne cela mente; ut sciamus ambo.”

20 Hunc autem graviter-suspirans allocutus es, Patrocle eques;

“ O Achille, Pelei fili, multo fortissime Achivorum,

“ Ne indigneris: tam-gravis enim dolor oppressit Achivos.

20 προσέφη — ἱππεύς] MS. R. sic et MS. apud Barnes. sed nihil mutandum. conf. 744.

λῆος. Quæ omnia ferri possint. Vide supra ad α'. 489.

Ibid. υἱέ, μέγα] Qua ratione, υἱέ, hic ultimam producat; vide supra ad α'. 51.

Ibid. μέγα φέρεται Ἀχαιῶν] Virgil.

—— O Danatū fortissime gentis.

Æn. I. 100.

Ver. 22. Μὴ νεμέσα] Qui hoc de ira

Achillis adversus Agamemnonem coërcenda acceperunt, vim hujus vocabuli prorsus ignorarunt. Longe aliud est, *μη-νείν* aliud, *νεμίσαν*. Videatur idem iste versiculus supra, κ'. 145.

Ibid. βεβίηκεν — βίβληται — Οὔτασαι] Vide supra ad γ'. 736. et ad α'. 57.

Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
'Εν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, ἐτάμενοί τε.

- 25 Βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης·
Οὐτάσαι δ' Ὀδυσσεὺς δεξικλυτὸς, ἡδ' Ἀγαμέμνων·
Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἷσῃ.
Τῆς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
'Ελκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
30 Μὴ ἐμὲ γῆν ἔτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Αἰναρέτη· τίς σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
Αἴκε μὴ Ἀργείοισιν αἰεκέα λοιγὸν ἀμύνης;
Νηλεὺς· ἐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότεα Πηλεὺς,

“ Illi enim jam omnes, quicunque autē erant fortissimi,

“ In navibus jacent eminus cominusque vulnerati.

- 25 “ Eminus quidem sauciatus est Tydides fortis Diomedes;

“ Cominus vero Ulysses hasta-inclytus, atque Agamemnon :

“ Vulneratus etiam est Eurypylus in femore sagitta.

“ Atque hos quidem medici multis-medicamentis-utentes curando-occupati

“ Vulnēra sanantes: tu vero inexorabilis es, Achille.

[sunt,

- 30 “ Ne me *unquam* talis utique ceperit ira, qualem tu servas,

“ In-malum-fortis: Quisnam a te alius juvabitur posthac,

“ Si non Argivis nunc indignam perniciem propulsaveris?

“ Immisericors: non utique tibi pater erat eques Peleus,

24 ἐν νηυσὶ] MS. bene. 26 Οὐτάσαι Ὀδυσσεὺς] F. male. 28 τ'] abest MS.

29 ἀκειόμενοι] J. T. F. et A. habent ἀκειόμενοι. 30 λάβῃ] MS. 31 Αἰνα-

ρέτῃ] Id. vid. not. Ibid. τι] A. l. vid. not. Ibid. ὀνήσεται] MS.

Ver. 23. δὴ] Omnino —; Profecto —. Vide supra ad ξ'. 433.

Ver. 25. Διομήδης. — Ὀδυσσεὺς —, Ἀγαμέμνων — Εὐρύπυλος — ἐπαινεῖται τῆς τάξεως· Τὸν μὲν γὰρ βασιλία ἔτε προτάττει τῶν ἄλλων, μήποτε καὶ χαλεπήνας ὁ Ἀχιλλεὺς ἅμα τῇ τῷ ἰχθρῷ μνήμῃ πρόηται τὴν ἔντυξιν. Ἀλλ' ἔδ' ἴσχατον τίθησι· δῖος γὰρ καὶ ἔτω, μὴ τῇ τῷ ὀνόματος ποροφρῶ τελευταία κειμένη καὶ ἰναύλῳ ἔση, ἀνανέωση πρὸς τὸ παρόν. Ὅθεν μίσσην αὐτῷ δίδωσι τάξιν, ἐκκρῶν τὴν μνήμην, καὶ ἀμβλύνων τὸ μῖσος, διὰ τῶν ἐκατέρωθεν, καὶ μάλιστα διὰ τῆς ἄγαν βραχυλογίας· Οὐ γὰρ πολλὰς λίξις ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, καὶ αὐτὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, ἰδαπάνησεν· ἀλλὰ φειδωλῶς ἔτως ἐπίδραμιν, “ ἡδ' Ἀγαμέμνων.” Eustath.

Ver. 27. Βέβληται etc.] Hinc videri potest sumtus versus, qui χ'. 661. vulgo re-

peritur, indicio autem MS. Lips. dubius videri potest. Ern.

Ver. 29. ἀκειόμενοι] Al. ἀκειάμενοι.

Ver. 31. Αἰναρέτη] Schol. MS. Lips. per imperitiam quosdam dicere αἰναρέτης, h. e. πολέμιος καὶ ἰχθρὸς τῇ ἀρετῇ. Verrum esse ἀνι σίγματος, quam esse ἀνάγνωσιν Ἀριστάρχου, et significare, χρώμενον τῇ ἀρετῇ εἰς αἰνά. Ern.

Ibid. τίς σευ ἄλλος] Pronunciabatur, τίς σεύλλος. MS. Barnesii unus, τί σευ ἄλλος: Quod et probat vir eruditus. Sed et ad sententiam, minus recte; et ad constructionem cum isto πρ, parum apte. Clark. Τι habet etiam Ald. l. Sed casu aut a correctore. Ern.

Ver. 33. Νηλεὺς· ἐκ ἄρα —· γλαυκὴ δὲ σε σίκτις θάλασσα, Πίπται τ' ἡλίβαται,]

————· ἦ ῥα λεαίναις

- Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δὲ σε τίκτε θάλασσα,
 35 Πέτραι τ' ἡλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
 Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίνην ἀλεείνεις,
 Καί τινα τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὅπασσον
 Μυρμιδόνων, ἣν πέ τι φόως Δαναοῖσι γένεσθαι.
 40 Δὸς δέ μοι ἄμοιῖν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
 Αἶκ' ἐμέ σοι ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
 Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἀνδρας αὐτῇ

“ Nec Thetis mater; cæruleum autem te peperit mare,

35 “ Excelsæque petræ; quoniam tibi mens est sæva:

“ Quod si aliquod mentibus tuis vaticinium vereris,

“ Et aliquod tibi a Jove dixit veneranda mater;

“ At me saltem mitte cito, simulque cæteras copias præbe

“ Myrmidonum, si forte quid luminis Danais fiam.

40 “ Da autem mihi humeris tua arma ut induam;

“ Si forte, me ob-similitudinem-esse-Te credentes, abstineant a pugna

“ Trojani, respirentque Mavortii filii Achivorum

“ Afflicti jam: exigua sane respiratio in bello, profuerit.

“ Facile vero integri defessos viros prælio

34 δέ σ' ἔτικτε] MS. R. 35 πέτρα δ' ἡλίβατος] MS. non displicet, modo
 πέτρα legatur, quæ forma HomERICA est. 41 Αἶκε μί] MS. R. Ibid.
 πολέμοιο] F. A. J. R. contra v. 42 πολέμοιο] MS. R.

Μαρόνι ἐθόλαξε, δρυμῶ τί μιν ἔτρεψε μάτηρ.
 Theocrit. Idyll. III. 15.

Nec tibi Diva parens, generis nec Dardanus
 auctor,

Perfide, sed duris genuit te cautibus horrens
 Caucasus, Hyrcanæque admorunt ubera tigres.

ÆN. IV. 365.

Quo de loco Macrobius: “ Plene Virgi-
 lius. Non partitionem solam, sicut ille,
 “ quem sequebatur, sed educationem quo-
 “ que nutritionis, tanquam bellualem
 “ et asperam, criminatur. Addit enim de
 “ suo, Hyrcanæque admorunt ubera ti-
 “ gres. — Ad criminandos igitur mores,
 “ defuit Homero, quod Virgilius adjecit.”
 Lib. V. cap. 11. Καὶ καλῶς Ὅμηρος εἶπε,
 “ γλαυκὴ δὲ σε τίκτε θάλασσα,” πρὸς τὸν
 ἀνήμερον εἶναι δοκῶντα καὶ ἀμικτον. Plu-
 tarch. de Solertia Animalium. Φιλικὸν ἢ

παρρησία, καὶ σεμνόν. — ὅθεν αἰδῶνται τὰς
 παρρησιαζομένους, καὶ θαυμάζουσι. — Αὐτός
 γὰρ μὲν ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ περ ὁ γλυκύθυμος
 ὦν ἐπ' ἀγανόφρων, ἀλλὰ δεινὸς ἀνὴρ, — παρ-
 εἶχε τῷ Πατρόκλῳ σιωπῇ καταφέρειν αὐτῷ
 πολλὰ ταιαῦτα. “ Νηλεΐς” ἐκ ἄρα σοί γε
 “ πατὴρ” etc. Id. de Adulat. et Amic. dis-
 crim.

Ibid. ἰπτότα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 34. σε τίκτε] Al. σ' ἔτικτε. Quod
 leviculum est.

Ver. 38. Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες] Codd. a
 Tho. Bentleio collati, Ἀλλὰ ἐμέ πρόες.

Ver. 43. ὀλίγη δὲ τ'] Vertit Burnesius,
 alique; “ exiguaeque fiat —.” Sententia
 non prorsus incommoda Sed minus vi-
 debitur ταυτολόγον, multoque majus in-
 erit πάθος, si veritas: “ Nil exiguum sane
 “ respirandi spatium in bello, non erit in-

- 45 "Ωσαιμεν προτὶ ἄστρ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 "Ως φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἥ γὰρ ἔμελλεν
 Οἱ αὐτῶ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 "ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·
 50 Οὐτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα,
 Οὐτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 Ὅπποτε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐδέλῃσιν ἀμέρσαι,
 Καὶ γέρας ἅψ ἀφελέσθαι, ὅ, τε κράτει προβεβήκει·
 55 Αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῶ.
 Κέρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἱες Ἀχαιῶν,
 Δεξι δ' ἐμῶ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,

45 "Repulerimus ad urbem, a navibus et tentoriis."

Sic dixit supplicans, valde demens: certe enim erat

Sibi ipsi mortemque malam, et fatum rogaturus.

Illum autem graviter gemens allocutus est pedibus velox Achilles;

"Hei mihi, nobilissime Patrocle, quod dixeris;

50 "Neque vaticinium ullum vereor, quod audiverim;

"Neque quidquam mihi a Jove dixit veneranda mater:

"Sed hic gravis dolor cor et animum occupat,

"Quando æqualem quis voluerit privare-portione-sua,

"Et præmium rursus auferre is, qui potentia antecellat:

55 "Gravis dolor hic mihi est, quandoquidem inde passus sum mœrores animo.

"Puellam, quam quidem mihi præmium elegerant filii Achivorum,

"Hastaque mea quæsieram, urbe bene-munita eversa;

45 ποτὶ] Edd. vett. 57 κτεάτισσα] MS. Ibid. εὐτείχων] Id. v. not. 59 μεταναστῆν] MS. accentu in penult. eraso. 60 ἄρα πως ἦν] Id. quod in aliis MSS. repertum recepit Barnes. non male.

"utile." Quod et Barnesium non fugerat supra, λ'. 800.

Ver. 49. ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Ut sæpe.

Ver. 50. Οὐτε θεοπροπίης —, Οὐτε τί μοι παρ Ζηνὸς] Nempe, nihil novi, nihil quod ipsum terrefaceret, nihil quod non jamdudum probe nosset Patroclus. Nam alioqui fatum suum sibi a Jove nuntiaverat Thetis, *l.* 410. Ut recte notavit Barnesius.

Ver. 53. Ὅπποτε δὴ] Vide supra ad ζ'. 435.

Ver. 56. ἄρα] *Ut nosti.*

Ibid. ἔξελον] Ὡς ἐξαίρετον ἔδωκαν. *Schol.*

Ver. 57. πόλιν εὐτείχεα πέρσας,] Quæ ratione, πόλιν, hic ultimam producat; item περ, ver. 60. et δὲ, ver. 67. et πόλιν, ver. 69. vide supra ad α'. 51. n. 8. Cæterum Codices omnes a *Tho.* Bentleio collati, habent πόλιν εὐτείχεον πέρσας. ut pronuncietur scilicet εὐτείχων. Atque alibi semper adhibet *Homerus*, εὐτείχεον. *Clark.* Εὐτείχεον est etiam in MS. Lips. idque præferendum. *Ern.*

Ver. 60. ἰάσομεν] Inepte hic Barnesius, ἰάσομεν. Vide supra ad δ'. 42.

- Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης, ὥσεί τιν' ἀτίμητον μετανάσῃν.
 60 Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἑάσομεν· ἔδ' ἄρα περ ἦν
 Ἀσπερχές κελχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
 Οὐ πρὶν μνηιδρὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπότεν δὴ
 Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε, πτόλεμός τε.
 Τύνη δ' ὥμοιῖν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
 65 Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
 Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
 Νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 Κεκλίσταται, χάσσης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
 Ἄργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε,
 70 Θάρσυνος· ἔ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσει μετώπον

“ Hæc rursus e manibus eripuit rex Agamemnon

“ Atrides, tanquam ab aliquo honorum-exorte inquilino.

60 “ Sed hæc quidem ante-acta. esse sinamus: neque enim fas erat

“ Perpetuo iratum esse animo: At statueram sane,

“ Non prius iram me cohibiturum, quam cum jam

“ Ad naves meas pervenisset clamorque, pugnaque.

“ Tu tamen humeris quidem mea inclyta arma indue,

65 “ Et Dux esto Myrmidonibus bellicosus ad pugnam;

“ Siquidem nigra Trojanorum nubes circumdedit

“ Naves prævalide; at littore maris

“ Conclusi sunt, loci parvam deinceps portionem habentes,

“ Argivi: Trojanorum autem civitas tota ingruit,

70 “ Fiduciæ-plena: Non enim meæ galeæ vident frontem

61 φρεσίν] Id. male. 62 καταπαυσίμην] Id. 63 αὐτὴ πτολέμοις] MS. omisso τε, quod præcedens syllaba abstulit. Ibid. πόλεμος] F. A. J.

Ibid. ἄρα περ ἦν] Al. ἄρα πως ἦν.

Ver. 62. ὁπότεν δὴ] Quando demum —.

Ver. 66. Εἰ δὴ] Al. ἦ δὴ —. qua parte.

Ibid. ἀμφιβέβηκε — Κεκλίσταται, — βέβηκε,] Vide supra ad v. 756. et ad α'. 37.

Ver. 67. οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης] Virgil.

Ecce, maris magno claudit nos objice pontus;
 Deest jam terra fugæ. — Æn. X. 377.

Ver. 70. Θάρσυνος·] A θάρσυνω, θάρσυνος· eadem analogia, atque α μαρτύρομαι, μαρτύρος· a νῖφω, νίφετός· a κρίνω, κριτός·

similique innumera. In quibus nullus unquam est licentiæ locus. Vide supra ad α'. 358.

Ibid. οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσει μετώπον] Ἀδικημένῳ τῷ πολιτικῷ δίδεται τὸ λέγειν τι περὶ ἑαυτοῦ πρὸς τὰς ἀγνωμονήτας· ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεύς, ἄλλως μὲν ὕφειτο τῷ Δεῖῳ τῆς δόξης, καὶ μέτριος ἦν, λέγων, — “ αἱ κί ποθὶ Ζεὺς Δῶσι —.” ὕβρισθεις δὲ παρ' Ἀἰῶνα καὶ προσηλακισθείς, ἐφίησι τὴν μεγαλαυχίαν τῇ ὀργῇ — “ ἔ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσει μετώπον Ἐγγυθὶ λαμπομένης.” Δέχεται γὰρ ἡ παρρησία, μέρος ἕνα τῆς δι-

- Ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλῃς
 Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 Οὐ γὰρ Τυδεΐδew Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
 75 Μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἄπο λoιγὸν ἀμῦναι·
 Οὐδέ πω Ἀτρεΐδew ὁπὸς ἔκλυον αὐδῆσαντος,
 Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνoιο,
 Τρωσὶ κελεύοντος, περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Πᾶν πεδίον κατέχευσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιῆς.
 80 Ἀλλὰ καὶ ὥς, Πάτροκλε, νεῶν ἄπο λoιγὸν ἀμῦναι
 Ἐμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πρὸς αἰδομένoιο
 Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόσον ἔλωνται.
 Πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθε τέλος ἐν φρεσὶ θεῶν,

“Prope splendentis: Cito certe fugientes fossas-campestres

“Implevissent cadaveribus, si in me rex Agamemnon

“Leni animo-fuisset; nunc vero exercitum oclusum-oppugnant.

“Non enim Tydidæ Diomedis in manibus

75 “Furit hasta, a Danaïs mortem ut-arcere-possit;

“Neque dum Atridæ vocem audiui clamantis,

“Inimico ex capite; sed Hectoris homicidæ not,

“Trojanos adhortantis, resonat: illi autem cum clamore

“Totum campum obtinent, prælio vincentes Achivos.

80 “Sed et sic, Patrocle, a navibus pestem propulsans

“Irrue strenue; ne jam igne ardenti

“Naves incendant, dulcemque reditum prædicant.

“Pareto autem, sicut tibi ego sermonis summam in animo posuero;

71 Kε] MS. bene, ita et Steph. Hak. etc. 85. ἐν φρεσὶ] MS. male. 84

Ἀρηαι] Id. F. A. J. quod prætulerim, quia conjunctivi sequuntur. 86

ἀπανάσωσιν] MS. 92 ποτὶ] Edd. vett. 95 τροπάσθαι] MS. v. not. ad ο'. 666.

καιολογίας, τὴν μεγαληγορίαν. Plutarch. de sui laude.

Ver. 71. φεύγοντες ἐναύλῃς Πλήσειαν νεκύων,] Τὴς διὰ σενῶ ῥέοντας ποταμὸς, διώρυχας· Διὰ δὲ τῶν προκυττασκεινῶν οἱ Ποιητῆς τὴν παρὰ τῶ ποταμῶ μάχην, τὴν ἐν τῇ φ'. Schol.

Ver. 77. ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς·] Virgil.

Infandum caput. ——— Ἄν. IV. 613.

Ibid. Ἐκτορος ἀνδροφόνoιο,] Homicidam Hectorem dixit Horatius, Epod. 17. At vim græcæ vocis vix assecutus videtur sermo Romanus. Vide Mureti Var. Lect. lib. III. cap. 19.

Ver. 78. περιάγνυται] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 81. μὴ δὴ] Ne revera —. Vide supra ad ζ'. 433.

Ver. 85. Πείθεο δ',] Ante hunc versiculum, inseruit ex conjectura Barnesius alterum istum a Laërtio in vita Diogenis memoratum, qui tamen hoc in loco haud satis apte convenit,

Τὴς ἄλλης ἐξάντ', ἀπὸ δ' Ἐκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Nempe ἔρανόη ποτε αἰτῆμένος Diogenes, ita παρεῶν respondit,

Τὴς ἄλλης ἐξάντ', ἀπὸ Δείκτες ἴσχεο χεῖρας.

- ὦς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄροιο
 85 Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτάρ οἱ περικαλλέα κέρην
 Ἄψ ἀπονάσσωσιν, προτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 Δῶή κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδεπος πόσις Ἥρης,
 Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 90 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
 Μῆδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῇτι,
 Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
 Μή τις ἀπ' Οὐλύμπωιο θεῶν αἰειγενετάων
 Ἐμβήῃ μάλα τῆς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 95 Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
 Θείης, τῆςδε δ' ἑᾶν πεδῖον καταδηριῶσθαι.

“ Quo mihi honorem magnum et gloriam referas

- 85 “ Ab omnibus Danaïs; et illi perpulchram puellam

“ Abductam reddant, insuperque splendida dona præbeant.

“ A navibus ubi-hostem-repuleris, revertere: Quod si tibi

“ Dederit gloriam consequi altitonans maritus Junonis,

“ Ne tu sine me sis-cupidus pugnandi

- 90 “ Cum Trojanis bellicosus; inhonoratiorem quippe me reddes.

“ Neve exultans prælio et pugna,

“ Trojanos occidens, ad Ilium usque tuos milites ducas:

“ Nequis ab Olympo deorum sempiternorum adversus te

“ Descendat: valde hos utique diligit longe-jaculans Apollo:

- 95 “ Sed revertaris, postquam salutem navibus

“ Dederis, illosque sine per campum prælio-certare.

96 θῆης] MS. Gl. MS. τρωπῇ ἀττικῇ, idque in antiquis MSS. ait fuisse Eustath. quia et ante ἐμβήῃ, prætulim. Ibid. τῆςδε δ' ἑᾶ] F. A. J. non male, sed infinitivi præcedunt omnibus membris.

Ita nimirum apud Laërtium scriptum oportuit, non δ' Ἐκτορος, sed Δίκτορος.

Ver. 84. ἄροιο] *Al.* ἄρηαι.

Ver. 85. περικαλλέα] In hujusmodi vocabulis omnibus analogiam *Genitivi* semper sequitur *Acusativus*; — εως, — εἰς, — εος, — εἰς. Vide supra ad α'. 265. et ad ν'. 46.

Ver. 91. πολέμῳ καὶ δηϊοτῇτι,] Vide supra ad η'. 232. 279.

Ver. 94. Ἐμβήῃ] Ἐμπαδίσῃ ἱναντιωθῇ σοι. Schol. inedita, in Cod. *Harleiano*.

Ver. 96. Θείης, τῆςδε δ' ἑᾶν] *Al.* Θῆης, τῆςδε τ' ἑᾶν.

Ver. 97. Αἱ γὰρ — Μῆτις τις ἐν Τρώων —, Μῆτις τις Ἀργείων] Fuerunt, notante Eustathio, qui quatuor hosce versiculos rejicerent, διὰ τὸ ἀδύνατον, καὶ τὸ τῷ ἥθει φθονερόν. Sed nequaquam idoneæ hæ rationes. Nam, de *Moribus*, semper exhibet Heroëm suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem fama accepisset. Vide supra ad α'. 2. *Hyperbolen* autem quod attinet; non prorsus absimile est, quod et *Diomedes* alibi jactabat:

Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.
 Νῶϊ δ', ἰγὼ Σθένης τέ, μαχησόμεθ'· εἰςόκε τέκνον
 μωγῇ

Αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
Μήτε τις ἔν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
Μήτε τις Ἀργείων νῶϊν δ' ἐκδύμεν ὀλεθρον·

100 "Οφρ' οἷοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύοιμεν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

Αἴας δ' ἐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγαυοί,
Βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴν

105 Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
Καπφάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὤμον ἔκαμνε,
Ἐμπεδὸν αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· ἐδὲ δύναντο
Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίζαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν·

"Utinam enim, Jupiterque pater, et Minerva, et Apollo,

"Ne quis Trojanorum mortem effugiat, quam multi sunt,

"Neve quis Argivorum; nobis vero duobus effugere perniciem contingat :

100 "Ut soli Trojæ sacra mœnia diruamus."

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Ajax vero non amplius permanebat; obruebatur enim telis:

Domabat eum nempe Jovisque consilium, et Trojani feroces,

Jaculantes: terribilem autem circa tempora fulgens

105 Galea percussa sonitum edebat: Percutiebatur quippe assidue

Ad clavos-cassidis affabre-factos: Ille vero sinistro humero delassabatur,

Firmiter usque tenendo scutum versatile: neque-tamen poterant

Undique illum loco-movere, urgentes telis:

97 Ζεῦ πάτερ] MS. omisso τε. male. 98 Φύγη] MS. 99 ἐνδύμεν] Id.

100 ἔλωμεν pro λύοιμεν] Id. 103 δάμνα μιν] F. A. 1. perperam. 106

ἔκαμνε] MS. male. 109 καὶ δὲ οἱ] R.

Ἰλίου ἔργα. —————

ί. 47.

Nec tam insulsus hic, quod voluerunt nonnulli, depingitur Achilles, ut, postquam Achivi Trojanique ad internecionem cæsi fuerint omnes, victoriam se ab hoste tum, quum superstes sit nullus, reportaturum optet; sed ut, in prælio et obsidione occisis utrinque omnibus, ipse unus, cum amico suo Patroclo, Trojæ eversæ supersit.

Ver. 98. εὔν] *Eas ob causas, quas tibi memoravi.*

Ver. 99. νῶϊν δ' ἐκδύμεν] *Al. νῶϊ δ' ἐκδύμεν ut sit contractum videlicet ex ἐκδύοιμεν. Notante Eustathio.*

Ver. 100. λύοιμεν.] *Al. λύωμεν.*

Ver. 102. Αἴας δ' ἐκέτ' ἔμιμνε βιάζετο γὰρ —.] Conjuncta sunt hæc cum præcedentibus in superiore libro; ὁ. 727. et 745. Virgil.

Ergo nec clypeo juvenis subsistere tantum, Nec dextra valet: injectis sic undique telis Obruitur. Strepit assiduo cava tempora circum Tinnitu galea, et saxis solida æra fatiscunt. Discussæque jubæ capiti; nec sufficit umbo Ictibus: ingeminant hastis et Troës. —

Æn. IX. 806.

Ver. 105. καναχὴν] Vide supra ad δ'. 455.

Ver. 106. Καπφάλαρ'] *Κατὰ τὰ φάλαρα. Sic, ἀμβωμοῖσι, S. 441. ἀμφόνοα, ἀννίκμας,*

- Αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι· καδδὲ οἱ ἰδρῶς
 110 Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, ἐδὲ πη εἶχεν
 Ἀρπνεῦσαι· πάντα δὲ κακὸν κακῷ ἐσήρικτο.
 "Εσπετε νῦν μοι, Μῆσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 "Οππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 "Εκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστὰς
 115 Πλῆξ' ἄορι μεγάλα, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπισθεν·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 Πῆλ' αὐτως ἐν χεῖρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆς
 Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσῶσα.
 Γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀρύμονα, ῥίγησέν τε
 120 Ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει

Jugiter autem gravi tenebatur anhelitu; eique sudor

- 110 Undique ex membris multus defluebat, neque omnino poterat
 Respirare; ex-omni-parte enim malo opprimebatur.

Dicite nunc mihi, Musæ, cœlestes domos tenentes,
 Quomodo primo ignis inciderit navibus Achivorum.

Hector Ajacis hastam fraxineam prope astans

- 115 Percussit ense magno, cuspidis ad commissuram cum-ligno retro;
 Penitusque amputavit: *Ac tum* quidem Telamonius Ajax
 Vibrabat frustra in manu mutilum hastile; procul autem ab ipso
 Cuspis ærea humi resonuit cadens.

Agnovit vero Ajax animo egregio, exhorruitque

- 120 Opera deorum; quod penitus belli consilia præcidat

112 "Εσπετε] T. 113 ὄππως] MS. 117 κὸλον] MS. F. A. J. quæ scriptura
 frequentior in libris scr. et edd. græcis: sic etiam scribitur perpetuo
 in Eustath. comm. 120 κείρει] MS. quod melius convenit sequenti ἐβέ-
 λητο. Sed tamen intelligi potest κείρει, quia ἐβέλητο.

κ'. 298. καδδὲ, infra, ver. 109. et καλλα-
 πάρη, in multis codicibus, ζ. 447. 517.

Ibid. ἔκαμνεν,] *Al.* ἔκαμψεν· Minus rec-
 te. Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 107. αἰόλον·] *Schol.* *Vulgg.* πικίλον.
 Minus recte. Vide supra ad β'. 816.

Ver. 108. βελέσσειν·] MS. unus apud
Barnesium; τελέσσειν, *turmis*: Sicuti in
 η'. 580.

Ver. 109. ἔχετ' ἄσθματι· καδδὲ οἱ ἰδρῶς]
Virgil.

Liquitur, et piceum (nec respirare potestas)
 Flumen agit; fessos quatit æger anhelitus artus.
Æn. IX. 812.

Ver. 110. οὐδὲ πη] *Al.* ἐδέπω.

Ver. 111. κακὸν κακῷ] *Al.* κακῷ κακόν.

Ver. 112. "Εσπετε νῦν μοι, Μῆσαι,] Vide
 supra ad β'. 484. et 681.

Ver. 113. "Οππως, δὴ] *Quomodo utique* —.
 Refertur nimirum ad id quod præces-
 sit, ο'. 718. Vide autem et supra ad ζ'.
 453.

Ver. 114. "Εκτωρ Αἴαντος] Ita edidit
Barnesius ex MS. Recte, ut mihi qui-
 dem videtur. *Vulgg.* "Εκτωρ δ' Αἴαντος —.
 Quod hoc in loco languidulum est.

———— tum creber anhelitus artus
 Aridaque ora quatit; sudor fluit undique rivis.
Æn. V. 199.

———— tum toto corpore sudor

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βέλετο νίκην.

Χάζετο δ' ἐκ βελάνων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
Νηϊΐδοϊ, τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέσθη κέχυτο φλόξ.

“Ὡς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

125 Μηρὼ πλεξάμενος Πατρόκλῃα προσέειπεν·

“Ὅρσσο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε·

Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἐρωήν·

Μὴ δὴ νῆας ἔλωσι, καὶ ἔκῃτι φυκτὰ πέλωνται·

Δύσσο τεύχεα δᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.

130 “Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ·

Jupiter altitonans; Trojanisque tum vellet victoriam.

Recessit itaque extra tela: Illi vero injecerunt indefessum ignem

Navi veloci: per hanc autem statim inextinguibilis diffusa est flamma.

Sic quidem puppim ignis circum-dedit: At Achilles

125 Femora percutiens, Patroclum allocutus est;

“Propera, nobilissime Patrocle, eques:

“Video utique apud naves, ignis hostilis impetum:

“Ne jam naves capiant, et non posthac facultas fugiendi sit;

“Induere arma ocyus, ego autem copias congregabo.”

130 Sic dixit: Patroclus autem armabat se corusco aere:

122 ἔβαλον] MS. ferri potest, quod β pronunciando facile duplicatur. Sed

ἔμβαλον verum. 123 νηϊΐδοϊ] A. J. R. 127 Λεύσσω] MS. 129 δύσσο]

Edd. vett.

Ver. 115. ἄορι μεγάλην] Qua ratione, ἄορι, hic ultimam producat; item, ἀντι-κρῦν, ver. 116. vide supra ad α'. 51.

Ver. 117. χερσὶ] Al. χερσί.

Ver. 118. βόμβησι] Vide supra ad δ'. 455.

Ver. 120. ὃ ῥα] Quod scilicet —.

Ibid. κίσει — βέλετο] Notandum quam eleganter hic constet *Temporum* ratio. Et semper suo arbitrio consilia regit omnia, et jam tum hoc volebat, ut etc. Clark. Argutiae. Vid. Var. Lect.

Ver. 122. Χάζετο δ'] Vide infra ad ver. 126.

Ibid. ἀκάματον] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 123. αἶψα κατ' ἀσβέσθη] Al. αἶψ' ἡκατασβέσθη. Quod idem est. Al. αἶψα κατασβέσθη pessime.

Ver. 125. Μηρὼ πλεξάμενος] Notandus hic primigenius et maxime proprius *Iocis Mediae* usus: Sua sibi percutiens femo-

ra. Vide supra ad γ'. 141. Cod. *Harleian.* a. Th. *Bentleio* collatus, habet *μηρά*.

Ver. 126. “Ὅρσσο, διογενὲς Πατρόκλεις, —] Quæ hic, et in sequentibus, de *Patroclo*; quæque jam supra, ver. 122. 123. de *Ajace* dicta sunt; optime expressit *Ovidius*

Reppulit Actorides, sub imagine tutus Achillis,
Troas ab arsuris cum Defensore carinis.

Metam. XIII. 273.

Ubi vulgo istud, “cum Defensore,” *Troium* videlicet *Defensorem Hectorem*, lautissime intelligunt. Quod merito ridens *Vir eruditissimus Richardus Bentleius*, (in *Præfatione ad editionem alteram Dissertationis suæ de Phalaridis epistolis*,) ipse istud, “cum Defensore,” navium videlicet *Defensorem* interpretatur *Exercitum Achivorum universum*. Sententia nequaquam quidem aut inepta, aut inconcinna. Attamen ex ore *Ulyssis* adversus *Ajacentem* perorantis, multo id salsius atque etiam a-

Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνημησιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, δῶρηκα περὶ στήδεσσιν ἔδυσε,
Ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο·

- 135 Ἀμφὶ δ' ἅρ' ὅμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε σιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὖτυκτον ἔθηκεν,
Ἴππεριν· δεινὸν δὲ λόφος καδύπερθεν ἔνευεν.
Εἴλετο δ' ἄλκιμα δῆρα, τὰ οἱ παλάμῃφιν ἀρήρει·
140 Ἐγχος δ' ἐχ' ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο,

Ocreas quidem primum circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis apte-junctas;
Deinde thoracem circa pectora induebat,
Varium, stellatum, pedibus-velocis Æacidae:

- 135 Circa humeros autem suspendit ensem argenteis-clavis-distinctum,
Æreum, ac deinde scutum magnumque solidumque:
Capiti vero forti galeam affabre-factam imposuit,
Setis-equinis-comantem; horrendumque crista desuper nutabat.
Sumpsit porro validas hastas, quæ ejus manibus quadrabant:
140 Hastam vero non sumpsit unicam eximii Æacidae,

131 κνημίδας] MS. Ibid. πρῶτον] F. A. J. R. male. 135 ὁμοιοι] MS.
recte. 137 εὖτυκτον] MS. F. A. J. R. recte. v. ad ο'. 480. 139 δῆρε] MS.

cerbius dictum audiit *Ajax*: naves videlicet, "una cum TE Defensore," jamjam arsuras. Id quod primus, quod sciam, observavit Vir acutissimus *Sam. Hoadley*.

Ver. 127. et 128. δὴ] *Revera*; omnino; prorsus.

Ver. 128. Μὴ — ἔλωσι,] Pro eo, quo pacto interpungatur sententia; conjungi potest hoc, vel cum sequente Δύσειο, vel cum præcedente Ὀρσειο.

Ibid. φυκτά] *Barnesius* edidit, et scribendum contendit, *φυκτά*. Sed rationibus haud satis idoneis. Vide supra ad ζ'. 488.

Ver. 129. Δύσειο] Ita *Barnesius*; Atque ita Cod. *Harleianus*; Recte. *Vulg.* Δύσειο. Vide supra ad ν'. 241. *Clark*. Δύσειο etiam MS. Lips.

Ver. 130. κορύσσειτο — Κνημίδας — δῶρηκα — ξίφος] *Virgil*.

Cingitur ipse furens certatim in prælia *Turnus*. Jamque adeo *Rutulum* thoraci indutus, ahenis

Horrebat squamis, surasque incluserat auro,
—— laterique accinxerat ensem;
Fulgebatque alta decurrens aureus arce;
Exultatque animis, et spe jam præcipit hostem.
Æn. XI. 486.

Ibid. νόροπι χαλκῷ] Vide supra ad β'. 578.

Ver. 132. Καλὰς,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 134. ἀστερόεντα,] Ἀστρῶ τοιόδοτα, λαμπρόν ἢ, ἀστέρως ἐμπιστοιχιμίνης ἔχοντα. *Euslath.* et *Schol.*

Ibid. ποδώκεος] Vide supra ad α'. 58.

Ver. 135. βάλετο] Vide supra ad ver. 125.

Ver. 138. Ἴππεριν· δεινὸν δὲ λόφος] *Virgil*.

Ære caput fulgens, cristaque hirsutus equina.
Æn. X. 869.

Ibid. ἔνευεν.] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 139. ἄλκιμα δῆρα,] Cod. *Harleian*. ἄλκιμα δῆρα. *Virgil*.

- Βριθὺν, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν ἐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίσατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρῃ Χείρων
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔρμεναι ἠρώεσσιν.
 145 Ἴππας δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν' ἄνωγε,
 Τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥήξήνορα τῖε μάλις·
 Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μεῖναι ὁμοκλήν.
 Τῷδε καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας Ἴππας,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην.
 150 Τὲς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἄρπυια Ποδάργη,
 Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
 Ἐν δὲ παρεγρήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἴει,

Gravem, magnam, validam; quam quidem non potuit alius Achivorum
 Vibrare; sed ipsam solus norat vibrare Achilles;
 Utique Peliacam fraxinum, quam patri ejus dederat Chiron
 Pelii ex vertice cæsam, cædem futuram herōibus.

- 145 Equos autem Automedontem confestim jungere jussit,
 Quem, post Achillem hostium-agmina-perrumpentem, honorabat maxime:
 Fidelissimus enim ei erat in pugna, ad sustinendum hostium-impetum.
 Itaque Automedon junxit sub jugum veloces equos,
 Xanthum et Baliū, qui cursu-ventis-æquo volabant.

- 150 Hos peperit Zephyro vento Harpyia Podarge,
 Pascens in prato juxta fluentum oceanī.
 Loro autem exteriore eximium Pedasum junxit,

142 πᾶλαι] Id. male. 157 τοῖσι] Id. Ibid. φρένας] F. A. J. 160 ἰᾶσι]
 edd. vett. præter R. 161 ἀραιῇσι] MS. edd. vett. Eustath. recte. Clarkius
 temere Barnesium sequitur. 162 Ἐν δὲ τῇ θυμῷ] MS. F. A. J. quod, ut
 usitatissimum Homero, prætulerim.

— validam hastam. — Æn. X. 401.

Ibid. ἀρήρει] Vide supra ad δ'. 492.

Ver. 143. Πηλιάδα μελίην,] Qua ratione,
 Πηλιάδα, hic ultimam producat; item
 Ἀχιλλῆα, ver. 146. et παρὰ, ver. 151. et
 Διὶ, ver. 169. vide supra ad. α'. 51. n. 8.

Ibid. τὴν πατρὶ φίλῳ πόρῃ Χείρων] *Al.*
 τὴν ἔρσειν ἔκταμει Χείρων. *Al.* τὴν πατρὶ
 φίλῳ τάμει Χείρων.

Ver. 145. ζευγνύμεν'] Ex τῖθῃμι, ἴσθῃμι,
 δίδωμι, ζεύγνυμι fit τῖθῖναι, ἰσθῖναι, διδόναι,
 ζευγνύναι. Neque in his ullus unquam
 est licentiæ locus, ut litera γ geminetur.
 Ex τῖθῖναι fit et τῖθίμεναι et τῖθόμεναι.
 Unde fieri potest, ut ex ζευγνύναι, parī
 analogia, formetur tum ζευγνύμεναι, tum

ζευγνύμεναι. Veruntamen, quoniam ζευγ-
 νύμεναι nusquam alibi occurrit, nec ζευγ-
 νύμεναι usquam scriptum reperitur; edi-
 dit hoc in loco Barnesius ζευγνύμεν, tan-
 quam contractum ex ζευγνύμεν, quod erit
 ex ζευγνύειν.

Ibid. ἄνωγε,] Non ex Præterito (quod
 vocant) ἄνωγα, sed ex Aoristo ἄνωγον.
 Vide supra ad §. 522.

Ver. 149. ἅμα πνοιῇσι πετέσθην] Virgil.

— cursuque pedum prævertere ventos.
 Æn. VII. 807:

— anteirent cursibus auras.
 Æn. XII. 84.

Ver. 151. παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.] Virgil.

Τόν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἑλὼν πόλιν ἦγαγ' Ἀχιλλεύς·
 "Ὅς καὶ θνητὸς ἐὼν, ἔπειθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.

- 155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς,
 Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ, λύκοι ὥς
 Ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 Οἷτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν ἔρρει δηώσαντες
 Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινόν·
- 160 Καί τ' ἀγέληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρε
 Λάψοντες γλώσσησιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
 Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ γε θυμὸς
 Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιζέεταί δέ τε γαστήρ·
 Τοῖσι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,

Quem quondam Eëtionis capta urbe abduxit Achilles;
 Qui equus licet mortalis existens, simul ibat cum equis immortalibus.

- 155 Myrmidonas autem obiens armabat Achilles,
 Omnes per tentoria cum armis: Illi vero, lupi tanquam
 Carnivori, quibus in præcordiis immensum robur,
 Qui cervum cornutum magnum in montibus interfectum
 Laniantes vorant; omnibusque maxilla sanguine fit rubra;
- 160 Tumque gregatim vadunt, e fonte aquis-nigro
 Hausturi linguis tenuibus nigram aquam
 Summam, eructantes glutinum sanguinem; animus vero
 Pectoribus intrepidus inest, distenditurque venter:
 Tales Myrmidonum ductores, atque principes,

163 ῥήθισσιν] F. R. A. J. male: nisi factum e ῥήθισσ' ἄτρομος. nam sæpe
 in libris antiquis litera ejicienda in pronunciando exprimitur. multa ex-
 empla jam notata sunt in hac Varietate Lect.

— Oceani — amnes. —

Georgic. IV. 233.

Alii habent, παρὰ ρόν Ἡριδανοῖδ.

Ver. 152. Ἐν δὲ παρηορίσιν] Nempe ut
 Tertius esset a latere junctus; extra τὴν
 ζωνωρίδα, extra binos τὰς συνήδρας.

Ibid. [151.] Vide supra ad v. 24.

Ver. 154. θνητὸς — ἀθανάτοισι.] Ξάνθων
 καὶ Βαλίον — ἄρρενας εἶναι, ἔ μὴν ἐντομίας
 — δηλοῖ, δυναμένους — τῇ διαδοχῇ ὥσπερ
 ἀθανατίζεσθαι. Ὁ μέντοι Πηδασος, εἰοικέν
 ἐκπετμῆσθαι, καὶ διὰ τὸτο θνητὸς λέγεται.
 Eustath. Observatione, ut mihi quidem
 videtur, subtiliori et evanida. Simpli-
 cius dicas, Pedasum θνητὸν. quippe pau-

lo post interfectum; alteros ἀθανάτους,
 quia bello superessent.

Ver. 156. οἱ δὲ, λύκοι ὥς] Virgil.

Inde, lupi seu
 Raptores, atra in nebula, quos improba ventris
 Exegit cacos rabies, catulique relictii
 Faucibus expectant siccis. —

Æn. II. 355.

Ver. 157. 158. τοῖσιν τε —, οἳ τ'] Qui-
 bus scilicet —; Qui utique —.

Ver. 159. Δάπτουσιν πᾶσιν —.] Schol.
 Δάπτουσιν πᾶσιν —. Quod et auribus ma-
 gis placet. Clark. Immo sine dubitatio-
 ne recipi debebat hæc scriptura de lege
 Homérica ἢ ἐπιληντικῇ usurpandi. Simi-

165 Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδάρεος Αἰακίδαο
 ῥώνοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεὺς,
 Ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες Δοαί, ἥσιν Ἀχιλλεὺς
 Ἔς Τροίην ἡγεῖτο Διὶ φίλος· ἐν δὲ ἐκάσῃ

170 Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἐταῖροι·
 Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
 Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦνασσε.
 Τῆς μὲν ἱῆς σιχρὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοδάρεξ,
 Υἱὸς Σπερχειοῖο, διίπετέος ποταμοῖο·

175 Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτης, καλὴ Πολυδάρη,

165 Circum strenuum famulum velocis Æacidæ

Magnis-ibant-animis: inter eos autem Mavortius stabat Achilles,
 Adhortationibus-urgens equosque et viros clypeatos.

Quinquaginta erant naves veloces, quibus Achilles

Ad Trojam copias-duxerat Jovi carus: in singulis autem

170 Quinquaginta erant viri ad transtra socii:

Quinque autem duces fecerat, quibus confisus est,

Qui-præessent; ipse vero summam tenens-potestatem imperabat.

Unius quidem agminis dux-erat Menesthius vario-thorace-ornatus,

Filius Sperchii, a-Jove-fluentis fluvii;

175 Quem peperit Pelei filia, pulchra Polydora,

lis locus est mox 161. ubi Δάπτεισσι est etiam apud Eustathium et πᾶσι. rectissime utrumque. *Etn.*

Ver. 160. ἀγελῆδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου Λάφοντες] Editi recentiores, quos viderim, pessime interpunxerunt, ἀγελῆδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου, Λάφοντες. *Clark.* Etiam in Comm. Eustathii sic interpungitur. *Etn.*

Ibid. ἀγελῆδὸν] Τὸ δὲ ἀγελῆδὸν, ιδιότῃτα λύκων ἰσορί· συναγελαστικὸν γὰρ καὶ αὐτοὶ ζῶον· καὶ ἃ, κατὰ λείοντας καὶ παρδάλεις, ἐρημάξει μονάζοντα. *Eustath.*

Ver. 161. Λάφοντες — ὕδωρ Ἀκρον, ἱερουργομένοι φόνον αἵματος] Scholiastes apud *Barnesium*, legit Λάφοντες — ὕδωρ, Ἀκρον ἱερουργομένοι φόνον αἵματος. Exponitque; ἀπὸ ἁκρον τῷ σώματος ἱερουργομένοι —. *Melius Eustathius:* Ἀκρον δὲ λάπτουσιν ὕδωρ, διότι, κατὰ τὰς Παλαιὰς, ἢ καθ' ἡμῶν τὴν γλῶσσαν εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς οἱ βόες· ἔδιδε, κατὰ τὰς — ἴπ-

πους, τὸ ἡμισυ τῆς ὀφείας· ἀλλὰ τῷ ἐπιπολῆς ὕδατος πίνουσιν, ὡς εἰπερ καὶ ἑλιχον.

Ver. 162. ἐν δὲ γε] *Cod. Harleian.* ἐν δὲ γε. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 166. ἄρα] *Uti æquum erat; Uti solitum erat.*

Ver. 169. ἐν δὲ ἐκάσῃ] *Al.* ἐν δ' ἄρ' ἐκάσῃ.

Ver. 171. τοῖς ἐπεποίθει,] Si, τοῖσι πείποιθει, dixisset, jam non constitisset *Temporum* ratio. Vide supra ad ν'. 736. ad δ'. 492. et ad α'. 37.

Ver. 172. ἦνασσε.] Observavit *Vir* summæ eruditionis, *Richardus Bentleyus*, vocabula ἄναξ et ἀνάσσειν, quamquam frequenter apud *Homerum* occurrunt, tamen haud fere ullis in locis ita posita reperiri, quin antecedit aut vocalis, aut istud ἵ παραγωγικὸν in Nominum Verborumque fine supervacaneum, quod ubique sine dispendio dempseris. Unde merito colligit, vocabula ista, in sermone *Æolico*, præfixo *Digamma*, pronunciata fuisse.

Σπερχεῖῶ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶ ἐὺνηθεῖσα.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βῶρῳ, Περιήρεος υἱί,
 "Ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὅπυιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 Τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε

- 180 Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλῇ Πολυμήλῃ,
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργεϊφόντης
 Ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, μετὰ μελπομένησιν,
 Ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτῃ, κελαδεῖνῃς.
 Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβάς, παρελέξατο λάθρῃ
 185 Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
 Εὐδωρον, περὶ μὲν θεῖειν ταχύν, ἥδ' ἐμαχητήν.

*Revera Sperchio indefesso, mulier deo concubitu-mista;
 Sed, nomine-teuus, Boro, Perieris filio,
 Qui palam eam uxorem-duxerat, datis immensis sponsalibus.
 Agminis autem secundi Eudorus Mavortius dux-erat*

- 180 Clam-susceptus, quem peperit choreis-ducendis-inclyta Polymela,
 Phylantis filia: Hanc nempe potens Argicida
 Adamavit, oculis conspiciatus, inter tripudiantes-cum-cantu,
 In choro Dianæ aureo-arcu-insignis, tumultuum-venaticorum-amantis:
 Statim vero in superiora-domus ascendens, concubuit cum ea clam
 185 Mercurius pacificus; peperitque hæc ei illustrem filium
 Eudorum, egregium et cursus-celeritate, et pugna.

178 Πορῶν] MS. ut alibi, ut Θερῶν.

ῥάναξ et ῥανάσειν. Quod si verum est, consequens erit, ut vox ἤνασσε pronunciata fuerit ἰωανάσει· ideoque, (quod notatu dignissimum est,) versiculum a voce ἤνασσειν vel ἤνασσεῖς vel ἤνασσον inchoatum, apud Homerum nusquam reperias. *Clark*. Noluimus ante attingere disputationem de digammate Æolico, cum ea, quæ de eo per hos annos dicta sunt a Britannis doctis, pluribus locis occasionem darent, ut in *προϊ. ἀπτειν, α'. 3. σιγαλόντα, ε'. 226*. etc. Cui libet ista cognoscere, adeat Taylorum V. C. ad Lysiam. p. 703. Dawesium *Miscell. Crit. c. 4.* qui quamquam fautor digammatismis, tamen Bentleyo adversatur. Nobis ista nova sapientia grammatica non magis placet, quam Dorvillio ad Charit. p. 202. cuius iudicium probamus. *Ern.*

Ver. 173. αἰολοθήρηξ,] Schol. Vulgg. τοικίλον θώρακα ἔχων. At Porphyrio, ἰθώρακα (corpus suum thorace indutum)

"agiliter motans." Quæst. Homeric. 5. Vide supra ad β'. 816.

Ver. 174. δι' ἑπείσας] Vocabulum hoc, cum sit ex duobus compositum, secundam producit eadem fere ratione, ac Δι', ver. 169. supra. Similiter ut παρ' ἑπείσας, ζ'. 62. et 337. et δ'. 404.

Ver. 175. et 180. καλῇ] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 176. γυνὴ θεῶ ἐὺνηθεῖσα] Virgil.

— quem Rhea sacerdos

Furtivum partu sub luminis edidit auras

Mixta Deo mulier. — Æn. VII. 659.

Ver. 177. ἐπὶ κλησιν Βῶρῳ,] Refertur istud, ἐπὶ κλησιν, non ad Σπερχεῖῶν, ut nonnulli inepte existimarunt, sed ad τίς. Non, Σπερχεῖῶν, ἐπὶ κλησιν Βῶρῳ. Sed υἱὸν τίς, κατ' ἐπὶ κλησιν Βῶρῳ, revera, Σπερχεῖῶν. Quod et eruditam Dominam Dacier non fugit.

Ver. 178. ἀπερείσια ἔδνα.] *Al.* ἀπερείσι' ἔδνα.

- Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε μογοςόκος Εἰλείθυια
 Ἐξάγαγε προφῶωςδε, καὶ ἡλίας ἴδεν αὐγὰς,
 Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαι
 190 Ἠγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·
 Τὸν δ' ὁ γερῶν Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἡδ' ἀτίταλλεν,
 Ἀμφαγαπαζόμενος ὥςεί θ' ἐὼν υἱὸν ἐόντα.
 Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀργῆϊος ἡγεμόνευε
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
 195 Ἐγχεῖ μάχνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
 Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
 Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἄμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς

Porro, postquam hunc partuum præsēs Ithylia

Eduxisset in-lucem, et solis vidit jubar ;

Illam quidem Echeclēi fortis vis Actoridæ

- 190 Duxit domum, quum dedisset innumera dona sponsalia ;

Hunc autem senex Phylas magna-cum-cura nutrit et educavit,

Vehementi-amore-prosequens tanquam suus *ipsius* filius foret.

Tertiū autem *agminis* Pisander Mavortius dux-erat

Mæmalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas,

- 195 Hasta pugnando, post Pelidæ socium.

Quarto autem præerat senex equūm-agitator Phoenix :

Quinto demum Alcimedon, Laërcei filius eximius.

Tum postquam omnes cum ducibus Achilles

190 "Ἐδνα] A. J. T.

Ver. 182. 'Ἠράσας'.] Non ab *ἱρώμαι* (tum enim syllabam mediam necessario producere deberet) sed ab *ἱράζομαι* vel *ἱραμαι*. Vide supra ad α'. 67.

Ver. 184. *παρελίζατο*] Vide supra ad β'. 515.

Ver. 185. *Ἐρμίας ἀκάκητα*] 'Ὡς μὴ κακύνων' Eustath. "Ὅτι κακὸν μὲν εἶδεν ἡ παρ' αὐτῷ δουρὶά· Aristid. Orat. 3. Aliter Pausanias; "Ἀκακός — πόλιν — Ἀκακήσιον ἔκτισεν" Ἀπὸ τήτης δὲ τῷ Ἀκάκῃ καὶ Ὀμηρος, λόγῳ τῷ Ἀρχάδων, ἐς Ἐρμῆν ἐποίησεν ἐπίκλησιν' lib. VIII. cap. 3. Πόλιν τε ἦν Ἀκακήσιον, Ἐρμῆ τε Ἀκακήσιον λίβη πεποιημένον ἀγαλμα — Τραφῆναι δὲ Ἐρμῆν παῖδα αὐτόν, καὶ Ἀκακὸν τὸν Λυκάονος γενέσθαι οἱ προφῆα, Ἀρχάδων ἐστὶν ἐς αὐτὸν λόγος. Ibid. cap. 36. Barnesius alique de hoc voca-

bulo, inepte, ut in similibus, τὸ "ἀκάκη-
 "τα," *Vocativum* pro *Nominativo* positum commentum sunt; sed et "pro *Accusativo* " *sativo* " quoque, si Diis placet, aliquando *Vocativum* poni; quo nihil fingi potest absurdius. De *Nominativo*, vide supra ad α'. 175. In *Accusativo* sicubi legatur ἀκάκητα, formatum erit tanquam ab ἀκάκης: similiter fere, ac εὐρύοπι ab εὐρύοψ, et καλλιγύναικα a καλλιγύναιξ vel καλλιγύνης.

Ver. 189. *μῖνος Ἀκτορίδης*] Vide supra ad γ'. 758.

Ver. 190. *μυρία ἔδνα*] *Al.* μυρί' ἔδνα.

Ver. 192. Ἀμφαγαπαζόμενος, ὥςεί] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 194. πᾶσι μετέπρεπε — μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.] Notandum hic *Amplifi-*

- Στῆσεν ἐὺ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 200 Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
 " Ἀς ἐπὶ νηυσὶ δοῶσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
 Πάνδ' ὑπὸ μνηιδμόν· καὶ μὴ ἡτιάασθε ἕκαστος·
 Σχέτλιε, Πηλεὺς υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
 Νηλεὺς, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
 205 Οἵκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεδα ποντοπόροισιν
 Αὖτις· ἐπεὶ ῥά τοι ὦδ' ἐκακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι δάμ' ἐβάζεστε· νῦν δὲ πέφανται
 Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἧς τὸ πρὶν γ' ἐβιάσθε·
 " Ἐνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
 210 " Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάσθε·

Collocasset bene ordinatos, acria utique mandata dedit;

- 200 " Myrmidones, ne quis mihi minarum obliviscatur,
 " Quas in navibus velocibus minabamini Trojanis,
 " Toto tempore iræ; et me accusabatīs unusquisque, *hoc modo*;
 " Dure, Pelei fili, bili certe te nutritiv mater;
 " Immitis, qui apud naves tenes invitos socios:
 205 " Domum saltem cum navibus revertamur pontum-transeuntibus
 " Retro; siquidem tibi adeo pernicioſa ira incidit animo.
 " Hæc mihi, congregati, frequenter dicebatis; nunc vero apparet
 " Prælii-committendi magnum opus, cujus antea quidem cupidi-eratis:
 " Ibi aliquis, forte cor gerens, contra Trojanos pugnet."

- 210 Sic fatus, excitavit robur et animum uniuscujusque:

199 εὔ κρίνας] F. A. J. male.

cationis genus id, quod a Quintiliano appellatum est *Incrementum*: Quod " est potentissimum, cum magna videntur etiam quæ inferiora sunt. — Per id venit non modo ad summum, sed inter- — in quodammodo supra summum." Lib. VIII. cap. 4. Antecelluit omnibus Pisander, Pisandro Patroclus, Achille et ipse minor.

Ver. 196. ἰππηλάτα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 199. κρατερὸν δ'] Acre utique—; Tum vero acre —. Barnesius edidit, κρατερὸν δ' "et τὸ δ', (inquit) παρέλκει. Quod nihili est. Vide supra ad α'. 57. ad γ'. 200. et ad δ'. 160.

Ver. 201. ἀπειλῆτι] Al. ἀπειλίστι.

Ver. 207. Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι] Al. Ταῦθ' αὖ μ' ἀγειρόμενοι notante Henr. Stephano.

Ibid. πέφανται] In numero singulari, πέφαμαι, [quod est videlicet πέφανμαι, sicuti τέτυμαι est τέτυπμαι,] πέφανται, etc.

Ver. 209. τις] Quisquis volet.

Ver. 210. ὥτρυνε μένος] Vide supra ad ν'. 44.

Ver. 211. ἄλκιον] Παρεκινήθησαν τῇ προθυμίᾳ. Schol. inedita in Cod. Harleiano, a Th. Bentleio communicata. Λόγοις ἐπήροθησαν, καὶ οἷον ἐκθρόισθησαν, ὡς ὑπὸ πτερῶν. — κρεῖττον δὲ νοηθῆναι αὐτὸ, ἀντὶ τοῦ ἡρόμωσθησαν, ἀπὸ τοῦ ἄρω, τὸ ἀρμόζω. Eu-stath.

- Μᾶλλον δὲ σίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκυσαν.
 'Ως δ' ὅτε τοῖχον ἀνῆς ἀράρη πυκνιοῖσι λίθοισι
 Δάματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων
 "Ως ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 215 'Ασπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνῆρ.
 Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 Νευόντων ὥς πυκνοὶ ἐφέσασαν ἀλλήλοισι.
 Πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσεσθον,
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 220 Πρὸςθεν Μυρμιδόνων πολεμιζόμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Βῆ ῥ' ἵμεν ἐς κλισίην· χηλᾶ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε
 Καλῆς, δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα

Magis itaque catervæ addensatæ sunt, ut regem audierunt.

Ut vero quando parietem vir coagmentet apte-junctis lapidibus

Domus altæ, impetus ventorum vitans;

Sic arcte-junctæ erant galeæque et clypei umbonibus-muniti:

- 215 Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir;

Seque-invicem-contingebant setis-equinis-comantes galeæ splendentibus co-

Nutantium; adeo densi stabant inter-se.

[nis

Omnes autem ante, duo viri armabantur,

Patroclusque et Automedon, unum animum habentes,

- 220 In-prima-acie Myrmidonum pugnare: Sed Achilles

Perrexit ire in tentorium; arcæque operculum aperuit

Pulchræ, affabre-factæ, quam ei Thetis pedes-argentea

- 212 Πυκνιοῖσι] A. l. 215 ἀσπίς δ' ἄρ' ἀσπίδ' MS. F. A. l. Forte duplex olim lectio, ἄσπισ ἄρ' ἀσπίδ', et ἀσπίς δ' ἀσπίδ' in textum utraque venit. 217 πυκνοὶ] MS. R. A. J. 218 θωρήσσεσθον] MS. F. A. J. Eustath. quod prætulerim. θωρήσσεσθον sapit correctionem ob δύ' ἀνέρε. sed et post ἔχοντες.

Ver. 215. 'Ασπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, —] Vide supra ad v. 130.

Ver. 217. ἰφίσσασαν] Vide supra ad μ'. 55.

Ver. 218. θωρήσσεσθον,] *Al.* θωρήσσοντο. Quod et recte dicitur: Vide supra ad α'. 566. *Clark.* Vide Var. Lect.

Ver. 219. ἕνα θυμὸν ἔχοντες,] *Virgil.*

His amor unus erat, pariterque in bella ruebant. *En.* IX. 182.

Ver. 221. ἀνέωγε] Non ex *præterito*, quod vocant, ἀνέωγα· sed ex *Aoristo*, ἀνέωγον. Ut recte Scholiastes, ἀνέωξεν. Vide supra ad θ'. 322.

Ver. 222. et 229. Καλῆς,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 226. 230. αἴθοπα οἶνον,] Vide supra ad α'. 462.

Ver. 227. ὅτι μὴ Διὶ πατρί,] *Schol.* MS. Lips. Ἀρίσταρχος ὅτι διὰ τῆς ἰ. ἢ γὰρ, ὅτι Διὶ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἔθουσ· μᾶλλον δὲ τῷ Προπάτορι Διὶ ἀφώρισε μῖνον τὴν φιάλην. Nempe ὅτι μὴ est, quod in versione exprimitur, nisi, et ὅτι μὴ est cum non, nisi cum Jovi. Illud sane aptius. Sed nec hoc absurdum. *Ern.*

Ver. 228. τό φα] Pronunciabatur Τόρφα· quomodo et nonnulli scripserunt. Vide quoque infra, φ'. 352. et χ'. 307. *Clark.*

Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὐπλήσασα χιτῶνων,
Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, ἔλων τε ταπήτων.

225 Ἐνθα δέ οἱ δέπας ἔσκει τετυγμένον, ἐδέ τις ἄλλος
Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτῆς αἴθοπα οἶνον,
Οὔτε τέφρ' σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
Τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῇσι·

230 Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον·
Εὐχετ' ἔπειτα σᾶς μέσῳ ἔρκει, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' ἐλάθε τερπικέραυνον·
Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόδι ναίων,
Δωδάνης μεδέων δυςχειμέρες· ἀμφὶ δὲ Σελλοῖ

Imposuit navi vehendam, quum bene-implesset tunicis,
Chlænisque ventum-arcentibus, villosisque tapetibus.

225 Inibi autem ei poculum erat elaborate-factum; neque quis alius
Neque virorum bibebat ex eo nigrum vinum,
Neque cui libabat deorum, nisi Jovi patri.
Hoc utique tunc ex arca sumptum purgavit sulphure
Primum, postea autem lavit aquæ puro liquore;

230 Lavitque ipse sibi manus, hausitque nigrum vinum:
Precabatur deinde stans medio in septo, libavitque vinum,
Cælum suspiciens; Jovemque non latuit fulmine-gaudentem;
"Jupiter rex, Dodonæe, Pelasgice, procul habitans,
"Dodonæ præsidens hyberno-frigore-infestæ; circum autem Selli

220 Πρὸς θεῖ] F. A. 1. 221 ἀνέγειν] MS. male. 225 εὐπλήσασα] F. A. J. male.
227 τῇ pro τῇ] F. 228 τὸ ῥῥα] MS. A. R. T. vid. not. 231 μέσῳ σᾶς
ἐρκεῖ] T. nempe e correctione, ut concinnior versus esset: unde in alias
venit. 234 Σίλοι] F.

Τὸ ῥῥα habet MS. Lips. Nempe Grammatici alii scribendo duplicabant, alii, ut Aristarchus, non, ut in ὅ ῥα et ὅ ῥῥα. Vide Schol. ad Apollon. Rb. III. 37. add. Dorvill. Vann. Crit. p. 334. seq. Cæterum in talibus constantia desideratur Grammaticorum, in aliis duplicationem literæ scriptura exprimentium, in aliis non. Ern.

Ver. 229. 230. νίψ' — Νίψατο] Notandus hic maxime proprius et primigenius vocis mediæ usus. Ἐνίψε, lavit poculum; ἐνίψατο, lavit manus sibi ipse suas.

Ver. 233. Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, etc.] Ponam hic scholion MS. integrum, ut con-

ferri possit cum eo, quod e MS. Voss. edidit Cel. Valkenarius, ut est in libro nostro: Εἰκότως τὸν πολίτην καὶ γείτονα καὶ προπάτορα θεὸν ἐπικαλεῖται (MS. Voss. male καὶ θεὸν) ὡς καὶ Χρύσης τὸν Μιδέα (σμινθεῖα recte MS. Voss.) καὶ τὸν λυκογενῆ Πάνδαρος (vitiose Voss. Πόδαρος): ὁ δὲ Δωδωναῖος καὶ Νάϊος· ὕδρη δὲ γὰρ τὰ ἐκεῖ χωρία. Οἱ δὲ γράφουσι Βωδωναῖς· πόλις γὰρ Θεσσαλίας ἡ Βωδών, ἐ τιμᾶται Ζεὺς· τινὲς δὲ ἀναδωδωναῖς ὕφ' ἐν, παρὰ τὴν ἀνάδοσιν τῶν ἀγαθῶν. Δωδῶναι δύο, ἡ μὲν Θεσσαλίας, ἡ δὲ Μολοσσίας· (Voss. Μηλυσσίας, male). τινὲς δὲ Δωδώνην τὴν γῆν, παρὰ (i. e. παρὸς) ut in Voss.) πάντα ἀναδιδῶσι. Δυςχει-

- 235 Σοὶ ναῖσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι·
 Ἡ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἐκλυες εὐξαρμένοιο·
 Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἡδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέλδωρ·
 Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 240 Ἀλλ' ἔταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
 Μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ·
 Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἑκτωρ
 Εἴσεται, ἥ ῥα καὶ οἷος ἐπίσῃται πολεμίζειν
 Ἡμέτερος Δεράπων, ἥ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
 245 Μαίνονθ', ὅππότε ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἀρσος.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπὴν τε δῖηται,

235 "Tui habitant vates, pedibus-illotis, humi-cubantes:

"Certe quidem jam olim meum sermonem exaudisti precantis:

"Honorasti quidem me, valdeque læsisti populum Achivorum:

"Itaque adhuc etiam nunc mihi hoc perforce votum:

"Ipse quidem enim ego manebo navium in cœtu;

240 "Sed socium mitto, multis cum Myrmidonibus,

"Ad-pugnam: cum hoc una victoriam præmitte, late-sonans Jupiter:

"Confirma autem ei cor in præcordiis; ut et Hector

"Intelligat, num, etiam solus-cum-sit, sciat pugnare

"Noster famulus; an ei tunc tantum manus invictæ

245 "Insaniant, quando ego iero ad pugnam Martis.

"Ac postquam a navibus prælium clamoremque repulerit,

236 ἐμοί] Id. 237 ἵψαο] T. 240 ἑτάρον] F. A. J. R. 243 ἐπίσταται]
 MS. R.

μερον δὲ, ὅτι πάγοις καὶ κρυμοῖς ὑπ' ἄραν
 συνέχεται (Voss. ὑπὸ τῷ ἄραν). Πελασγικὴ
 δὲ, ὅτι ὑπὸ Πελασγῶν ἴδρυται τὸ περὶ Δωδών-
 ην τέμενος. Οἱ δὲ Πελασγικὴ (Voss. male
 Πελασγικὴ)· λόφον γὰρ ἐπεὶ εἰναί φασι λευ-
 κὸν, ἔτω καλύμενον· οἱ δὲ Πελασγικὴ, ἡ πῆ-
 λας ἐστὶν ὁ ἄγος. Τηλόδι (Voss. male τηλό-
 θεν) δὲ ναίων, ὅτι ἄποθεν ἡμῶν ὁ αἰθήρ.
 Ζεὺς γὰρ ἐστὶν ἡ τῷ κόσμῳ ψυχὴ, ἀεροειδὴς
 ἦσα. Patet hoc specimine, correctione
 esse hæc scholia in Cod. Lips. quam in
 Vossiano. Sed in Vossiano sunt sæpe
 pleniora. Hoc scholion quid prosit Ste-
 phano in Δωδώνη, docet Cl. Valkenar. in
 Diss. de scholiis in Homer. ineditis p.
 125. 126. E Stephani fragmento nobili
 de Dodone patet, Zenodotum, pro Δωδω-

ναῖς legisse φηγῶναι, quasi incolæ quercus
 illius vocalis Dodonææ. Ern.

Ibid. Πελασγικὴ,] *Al.* Πελαργικὴ. *Clark.*
Gloss. MS. Lips. adscriptis ἡ νῦν Βονδίτζα.
 Ern.

Ver. 234. ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ Σοὶ ναῖσ' ὑπο-
 φῆται ἀνιπτόποδες. χαμαιεῦναι.]

Μαντιῖα καινὰ, —————

"Α πῶν θεῶν καὶ χαμαιαικῶν ἐγὼ

Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσερχεσθῆναι

Πρὸς τῆς πατρίδας καὶ πολυγλώσσου δρυός.

Sophoc. Trachin. 1173.

Cæterum alii hic legunt, — "ἀμφὶ δὲ σ'
 "Ἑλλοὶ Σοὶ ναῖσ' ὑποφῆται" ἦγυν, περὶ
 σε ναῖσιν οἱ Ἑλλοὶ οἱ σοὶ ὑποφῆται. Quæ

Ἀσκηδῆς μοι ἔπειτα δοῶς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
Τεύχεσσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.

“Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς·

250 Τῷ δ' ἔτερον μὲν ἔδωκε πατῆρ, ἔτερον δ' ἀνένευσε·
Νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
Δῶκε· σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἕξαπονέεσθαι.

Ἦτοι ὁ μὲν, σπείσας τε, καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,

“Ἀψ κλισίην εἰςῆλθε, δέπας δ' ἀπέδθη· ἐνὶ χηλῶ.

255 Στῇ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῆν.

Οἱ δ' ἄμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες

Ἔειχον, ὅφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρσαν.

“ Incolumis mihi postea veloces ad naves redeat,

“ Armisque cum omnibus, et cominus-pugnantibus sociis.”

Sic dixit precans: hunc autem audivit Jupiter;

250 Eique alterum quidem dedit pater, alterum vero abnuitt:

A navibus quidem ei repellere praeliumque pugnamque

Dedit; saluum autem Patroclum abnuitt e pugna reverti.

Atque hic quidem, ubi ita libaratque et supplicaverat Jovi patri,

Rursus tentorium ingressus est, poculumque reposuit in arca.

255 Stetit autem egressus pro tentorio: adhuc enim voluit animo

Spectare Trojanorum et Achivorum pugnam gravem.

Illi vero cum Patroclo magnanimo armati

Ordine-ibant, donec in Trojanos magnis cum-animis irruerent.

250 ἀνένευσεν] F. A. J. R. male. 252 ἀπονέεσθαι] F. 254 ἀψ κλισίην δ']

MS. mox ἀνέδθη male.

ad sententiæ quidem constructionem, æque probabilis lectio; neque omnino (quod credidit *Barnesius*) ex eo refutatur, quod vox σοὶ sequatur. Πλείς δὲ οἱ “Σελλῆς” γράφοντες. *Eustath. Clark. De Sellis* vid. *Jac. Gronov. ad fragm. Stephani* de *Dod. §. 20.* et *Interpr. ad Lucan. III. 180. Ern.*

Ver. 256. Ἦ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος] Ἦδη μὲν ποτ' ἐμὸν πάρος —. α'. 455. Cæterum qua ratione, ἐμὸν, hic ultimam producat; item ἐμὲ, ver. 257. et μὲν, ver. 251. vide supra ad α'. 51.

Ver. 240. πολίσιν] *Al. πολέσι.* Quod et ferri potest. *Clark.* Immo, quod melius est.

Ver. 241. ἐνέουσα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 242. Θάρσυνον] De analogia vocabulorum, *Θαρσύνω, Θαρσύνος· μαρτυρομαι, μάρτυρος· νίψιν, νίψιτός·* et similium innumerorum, in quibus nullus unquam est *licentiæ* locus; vide supra ad α'. 358. et ad ζ'. 434.

Ver. 243. ἐπίσθηται πολέμῳ] *Al. ἐπίσαιο πολέμῳ.*

Ver. 245. ὅπποτ' ἐγὼ περ] Quando ego demum.

Ver. 249. μητίετα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 250. ἔτερον μὲν ἔδωκε πατῆρ, ἔτερον δ' ἀνένευσε] *Virgil.*

- Αὐτίκα δὲ σφῆκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
 260 Εἰνοδίοις, ἔς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες,
 Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῶ ἐπὶ οἰκί' ἔχοντας,
 Νηπίαχοι· ζυγὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
 Τὸς δ' εἴ περ παρὰ τίς τε κίων ἄνθρωπος ὀδίτης
 Κινήσει ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
 265 Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.
 Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
 Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 270 Ἀνέρες ἐσέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ Θέριδος ἀλκῆς·
 Ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος

Protinus autem vespis similes effundebantur

- 260 In-via-habitantibus, quas pueri irritant de-more,
 Assidue vexantes, in via domicilia habentes,
 Insipientes; commune autem malum multis faciunt.
 Has porro si aliquis præteriens homo viator
 Moverit insciens, ipsæ continuo animosum cor habentes,
 265 Ultro quæque provolat, et defendit suos factus.
 Harum tunc Myrmidones cor et animum habentes,
 Ex navibus fundebantur: clamor autem immensus ortus est.
 Patroclus vero socios hortabatur, altum clamans;
 " Myrmidones, socii Pelidæ Achilles,
 270 " Viri estote, amici; recordamini que strenuæ fortitudinis;
 " Ut Pelidem honoremus, qui longe fortissimus est

260 Ἐριδμαίνουσιν] MS. edd. vett. 261 ἔχοντες] MS. sed superscr. α. Scholiastes legit ἔχοντας, sed commemorat etiam alteram lectionem.

Audiit, et voti Phœbus succedere partem
 Mente dedit; partem volucres dispersit in auras.
 Sterneret ut subita turbatam morte Camillam,
 Annuit oranti; reducem ut patria alta videret,
 Non dedit, inque Notos vocem vertere procel-
 læ.
 En. XI. 794.

Ver. 251. πόλεμόν τε μάχην τε] Vide supra ad η'. 252. 279.

Ver. 252. ἐξαπονείσθαι.] Al. ἐξ ἀπονεί-
 εσθαι. Vide supra ad α'. 398.

Ver. 260. ἐριδμαίνουσιν] Ita Codex Har-
 leian. a Tho. Bentleio collatus. Atque ita
 Eustathius in Commentario, et hunc ad
 locum, et supra ad ι'. 536. Quod et op-

time congruit cum sequente, τιθεῖσι. Al.
 ἐριδμαίνουσιν. Quod et ipsum quoque ferri
 possit.

Ibid. ἔθοντες,] Ἐξ ἔθους βλάπτοντες.—
 τὰ συνήθη πράττοντες. Eustath. ad ι'. 536.

Ver. 261. Αἰεὶ κερτομέοντες, etc.] Hujus
 versus tautologia inanis me semper offen-
 dit. Sed Scholiastes MS. Lips. docet,
 alios quoque olim offensos esse, Ἀδειν-
 ται διὰ τὴν ταυτολογίαν. Τὸ γὰρ αἰεὶ ταύ-
 τόν ἐστι τῶ ἔθοντες, τὸ δὲ κερτομέοντες τῶ
 ἐριδμαίνουσιν, τὸ δὲ ἐπὶ ὁδῶ τῶ εἰνοδίοις· ἄλ-
 λως τε ὁ ποιητὴς κερτομίζειν αἰεὶ φησι τὸ διὰ
 λόγων ἐρεθίζειν, ἢ ἐργον. Eustathius vero

Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
Γῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν εἶδεν ἔτισεν.

- 275 Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάσθ'·
Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ', ὡς εἶδοντο Μενoitίς ἄλκιμον υἱὸν,
Αὐτὸν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
280 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
Μηνιδιμὸν μὲν ἀπορρίψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι.
Πάπτηνεν δὲ ἑκάστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δαεὶ φαεινῷ

“ Argivorum apud naves, et cominus-pugnantes famuli:

“ Cognoscat autem et Atrides late-dominans Agamemnon,

“ Suam noxam, quod fortissimum Achivorum nihil honoravit.”

275 Sic fatus, excitavit robur et animum uniuscujusque:

Irruerunt itaque in Trojanos conferti: Circum autem naves

Terribiliter resonabant, clamantibus ab Achivis.

Trojani autem, ut viderunt Menœtii fortem filium,

Ipsam, et famulum cum armis coruscantes;

280 Omnibus commotus est animus, inclinatæque sunt phalanges,

Existimantes apud naves velocem Pelidem

Iram quidem abjecisse, in gratiam vero rediisse:

Circumspectabat igitur unusquisque, qua effugere-posset gravem perniciem.

Patroclus autem primus jaculatus est hasta fulgenti,

271 τιμήσωμεν] MS. 281 Ναῦφι] F. A. J. R. male. 283 πάπτηνεν] F.

A. J.

in hac tautologia etiam aliquid elegantiae et venustatis reperit. Ita varii sensus hominum! Ern.

Ibid. ἔχοντας,] *Al.* ἔχοντες.

Ver. 263. παρὰ τίς τε κιών] Scholiastes, τὸ ἐξῆς, inquit, παριών τις· Unde videtur is legisse, παρὰ τίς τε κιών. Cod. *Harleian.* habet, παρὰ τίς τε κιών.

Ver. 263. 264. τὸς δ' —, οἱ δ'] Vide supra ad α'. 57. ad γ'. 200. et ad θ'. 160.

Ver. 264. Κινήσει] *Al.* Κινήσει.

Ver. 269. Μυρμιδόνες, ἑταροί] Qua ratione Μυρμιδόνες, hic ultimam producat; item ἀντικέρ, ver. 285. vide supra ad α'. 51.

Ver. 272. Ἀργείων παρὰ etc.] *Exc.* MSS. apud *Barnesium*: Ἀπὸ κοινοῦ. Σέλευκος δὲ ἀθετεῖ τὸν σίχον. *Barnesius* dubitat, an ad v. 248. pertineat hoc scholion. Frustra. Scholiastes indicat, in ἀγχ. θερ. ἀπὸ κοινοῦ esse intelligendum aliquid e præcedentibus, ὅς μὲν γ' ἄριστος. Versum ipsum repudiatum crediderim, quia durior est et parum apta illa appendicula, καὶ ἀγχ. θεράπ. quæ me semper offendit. Ern.

Ver. 275. ὥτρυνε μένος] Vide supra ad γ'. 44.

Ver. 279. θεράποντα,] *Automedonta*, ver. 219.

- 285 Ἀντικρὺν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
 Νῆϊ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμῃ Πρωτεσιλάῃ·
 Καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορυδαῖς
 Ἦγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιῶ εὐρὺν ῥέοντος·
 Τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
- 290 Κάππεσεν οἰμῶξας· ἔταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν,
 Ἦγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
 Ἦμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
- 295 Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὁμάδος δ' ἀλίαςτος ἐτύχθη.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο

- 285 Recta in medium, ubi plurimi tumultuabantur,
 Navis ad puppim magnanimi Protesilai:
 Et percussit Pyraechmen, qui Pæonas equestres-bellatores
 Duxit ex Amydone, ab Axio late fluente:
 Hunc percussit dextrum humerum; is autem supinus in pulvere
 290 Concidit edito-gemitu; socii autem circa ipsum in-fugam-conjecti-sunt
 Pæones: Patroclus enim terrorem immiserat omnibus,
 Ductore occiso, qui præstantissimus erat iu pugna.
 A navibus igitur eos repulit, extinxitque ardentem ignem.
 Semiusta autem navis relicta est illic: In fugam vero versi sunt
 295 Trojani, immani cum tumultu: Danaï autem effundebantur
 Naves per cavas: tumultusque vehemens factus est.
 Ut vero, cum a summo vertice montis magni

290 ἀμφιφόβηθεν] MS. placet. 293 ἔλασε] Id. recte. 295 θεσπίῳ] Id.
 298 σιεροσητά] Id. 299 ἔφαναν] Id.

Ver. 283. ὅπη φύγοι] *Al.* ὅποι φύγη, et ὅπως φύγη.

Ver. 284. ἀκόντισε] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 285. πλεῖστοι κλονέοντο,] *Al.* πλεῖστοι καὶ ἄριστοι

Ver. 286. Νῆϊ — Πρωτεσιλάῃ] Supra, σ'. 705.

Ver. 287. Πυραΐχμην,] *Schol.* Πεισίοηται τὸ ὄνομα τῷ στρατηγῷ, παρὰ τὸ πῦρ καὶ αἰχμὴν φέρειν ἐπὶ τῇ νηϊ. Inepte, ut videtur. Nam ab initio appellatus est Πυραΐχμης· β'. 848.

Ibid. ἵπποκορυδαῖς] Vide supra ad β'. 1.

Ver. 289. ἐν κονίῃσι Κάππῃσιν] Vide supra ad ν'. 508.

Ver. 294. ἄρα] Proinde.

Ver. 298. Κινήσει] *Al.* Κινήση.

Ibid. σιεροσηγέετα] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 299. ἔφαναν] *Cod. Harleian.* ἤφανεν.

Ver. 300. ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ·] *Schol.* Ἐξίλαμψεν αἰθήρ· τρεῖς, ἀστράπη ἰγίνετο. Similiter et *Eustathius*. Non tamen videtur hoc de fulgurum nictationibus dictum, sed de serenitate cæli post disjectas nubes. Vide supra, σ'. 554. etc.

Ver. 301. Ὡς Δαναοὶ — ἀνίπνυσαν] Recte hic *Eustathius*: Ὁ ποιητὴς — πολυλαχὺ τὴν ἐν πολίμῳ ἀνάπνυσιν, "Φῶς" λίγυ.

- Κινήσει πυκινὴν νεφέλην σεροπηγερέτα Ζεὺς,
 "Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι,
 300 Καὶ νάπαι, ἔρξανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπετος αἰθήρ.
 "Ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπώσάμενοι δῆϊον πῦρ,
 Τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμῃ δ' ἔ γίνεται ἔρῃ.
 Οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
 305 Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσαντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη.
 "Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,
 Ἑγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενoitίς ἄλκιμος υἱὸς
 Αὐτίκ' ἄρα σρεφθέντος Ἀρηϊλύκῃ βάλε μῆρον
 "Ἐγχεῖ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 310 Ῥῆξεν δ' ὅσέον ἔγχος· ὁ δὲ, πρηνὴς ἐπὶ γαίῃς

Dimoverit densam nubem fulgurator Jupiter,

Continuoque apparent omnes speculae et cacumina prominentia,

300 Et saltus, caelitusque adaperitur immensa aethra:

Sic Danaï, a navibus quidem depulso hostili igne,

Paululum respirarunt; pugnae tamen non erat cessatio:

Nondum enim prorsus Trojani bellicosus ab Achivis

Versis-ubique-tergis fugabantur nigris a navibus;

305 Sed adhuc resistebant, atque a navibus recedebant necessitate.

Tum vero vir interfecit virum, diffusa-late pugna,

Ducum: Primus utique Menœtii fortis filius

Statim aversi Arëilyci percussit femur

Hasta acuta, penitusque æs transegit;

310 Fregit autem os hasta: Is vero, pronus in terram

302 πολέμῳ] MS. lat. finis bello, caussa bello etc. 309 Διαπρὸ] R. 310 ῥῆξε]

F. A. J. Ibid. γαίῃ] Edd. vett. præter R.

— κατὰ τὸ, "Ἦν πέ τι φέως Δαναοῖσι γίνωμαι. ver. 39. Ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι Θείης. ver. 95.

Ver. 302. ἐρῃ.] Schol. Nῦν, ὁρμή· ἔστι δ' ὅτε τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ. Debuerat e contrario scripsisse: Nῦν, ἡσυχία καὶ ἀνάπαυσις· (ἔστι δ' ὅτε τὴν ὁρμὴν δηλοῖ.) Ut ex sequenti versu liquet; Οὐ ΓΑΡ πω, etc.

Ver. 304. Προτροπάδην φοβέοντο] Hoc verbo delectati sunt elegantissimi scriptores etiam prosaici ut Xenoph. Mem. Socr. I. 3. 13. ubi vid. not. nostr. Hic locus est hujus vocabuli fundus. Ern.

Ver. 306. "Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης, Ἑγεμόνων· πρῶτος δὲ —]

Recte hic Barnesius ex Eustathio: "Ἐνθα τῶν ἡγεμόνων ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα· καὶ Πάτροκλος μὲν πρῶτος —. Alii, male interpungendo, conjungunt ὑσμίνης ἡγεμόνων· alii, nihilo minus inepte, ἡγεμόνων πρῶτος δὲ —. Cæterum de tota sequenti narratione Eustathius: "Ὅρα δὲ καὶ ἐνταῦθα πολλὴν ποικιλίαν — τοιαύτη τις κἀνταῦθα τῷ Ὀμηρικῷ πλείων ποικιλία ἐμπάσσεται· καὶ ἔ μόνον κατὰ τὰς τρέπας τῶν πληγῶν τε καὶ πτωμάτων, ἀλλὰ καὶ κατὰ φράσιν τὴν αὐτὴν τῷ "ἔθανον." Ἀντὶ γὰρ τῷ ῥήματος τέττυ, ἐφ' ἑκάστων ἄλλως καὶ ἄλλως φράζει. Οἷον —. Conf. v. 351.

Ver. 308. ἄρα] Connectitur isto voca-

- Κάππειο· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος ἔτα Θόαντα,
 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλείδης δ' "Αμφικλόν ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
 "Εφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιος
 315 Μυῶν ἀνθρώπων πέλεται· περὶ δ' ἔγχρεος αἰχμῇ
 Νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σπότης ὅσσ' ἐκάλυψε.
 Νεσροΐδαι δ', ὁ μὲν ἔτασ' Ἀτύμνιον ὀξείῃ δαυρὶ
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 "Ηριπε δὲ προπάροιθε· Μάρης δ' αὐτοσχεδὰ δαυρὶ
 320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρυσσε, κασιγνήτοιο χολωθείς,
 Στὰς πρόςθεν νέκυσ· τῷ δ' ἀντίθεος Θρᾷσυμήδης
 "Εφθη ὀρεξάμενος, πρὶν ἐτάσαι· ἐδ' ἀφάμαρτεν,

Decidit: Item Menelaus mavortius vulneravit Thoantem,

Pectore nudatum juxta scutum; solvitque membra.

Phylides autem Amphiclum irruentem observans,

Prior assecutus percussit extremum crus, ubi crassissima

315 Sura hominis est; circumque hastæ cuspidē

Nervi discissi sunt: eum vero tenebræ oculos cooperuerunt.

Nestoridæ autem, alter quidem vulneravit Atymnium acuta hasta,

Nempe Antilochus, perque ile trajecit æream hastam;

Cecidit igitur hic ei ad pedes: Maris autem cominus hasta

320 In Antilochum irruerat, ob fratrem iratus,

Stans ante cadaver; eum vero deo-par Thrasymedes

Prior est assecutus, antequam is Antilochum vulneraret; nec aberravit,

314 πάχιος] MS. 315 μυῶν] MS. F. A. J. T. non postposuerim alteri,
 quod sola Rom. et Eust. habent. αἰχμῇ] Gl. MS. L. γε. ἐρεμῇ.

bulo sententia hæc cum eo quod præces-
 sit, ver. 285.

Ver. 309. ὀξύεντι,] Vide supra ad ε'. 50.

Ver. 310. γαίης] *Al.* γαίην.

Ver. 311. οὐτα] Vide supra ad ε'. 192.

Ver. 313. Φυλείδης] *Meges, Phylei filius.*

Ver. 315. αἰχμῇ] *Cod. Harleian. ἀκμῇ.*
 Et *Schol.* ibidem inedita, ὀξύτητι.

Ver. 317. 322. οὐτασ'] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 321. πρόςθεν νέκυσ·] *Cod. Harleian.*
a Th. Bentleio collatus, προπάροιδι νέκυσ.
 Quod et ferri possit. Nam νέκυσ, ut ex
 Scriptoribus Tragicis liquet, pronunciaba-
 tur interdum νέκῡς. Vide et infra, ver.
 526. *Clark.* Sane ea lectio tolerabilis

est hactenus, ut versus non pereat, si προ-
 πάροιδι inferatur, sed potius πρόςθεν pro
 πρόςθεν scripserim, cujus πάροιδι glossa est.
Ern.

Ver. 322. πρὶν ἐτάσαι·] Qua ratione,
 πρὶν, hic (etiam extra cæsuram) produca-
 tur; item ἀντικρὺ, ver. 346. vide supra ad
 α'. 51. n. 8.

Ver. 324. ἀπὸ δ' ὅστιον ἄχρει ἀεαζέ·] *Schol.*
 Ἀπίσχις τὴν σάρκα ἄχρει τῷ ὄσῳ. *Eusta-*
thius: Ἀπαράζει τὰς μῦς, εἰς ὅσῳ ἄχρει.
 Αἱ, οἱ παλαιοί, inquit, τὸ ἄχρει, ἀντὶ τῷ διό-
 λῳ, φασί. Tumque os ipsum dicetur ab-
 scissum.

Ver. 325. Δύπησεν] Vide supra ad ε'. 181.

- ᾠμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
 Δρύψ' ἀπὸ μυῶνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρῃς ἄραξε·
 325 Δέπησεν δὲ πεσὼν, κατὰ δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψεν.
 Ὡς τῶ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 Βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνοσ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 Υἱὲς ἀκοντισαὶ Ἀμισωδάρεσ' ὅς ῥα Χίμαιραν
 Θρέψεν ἀμαιομακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 330 Αἴας δὲ Κλεόβελον Ὀϊλιάδης ἐπορεύσας
 Ζωὸν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
 Λῦσε μένος, πλῆξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
 Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 Ἕλλαξε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

*Sed vulneravit eum ad humerum protinus; extremum autem brachium hastæ
 Amputavit a musculis, et os penitus abscidit:* [cuspis

325 *Fragorem igitur edidit cadens, et caligo ei oculos cooperuit.*

*Sic illi quidem duo duobus a fratribus domiti
 Iverunt ad Erebum, Sarpedonis fortes socii,
 Filii jaculatores Amisodari; qui Chimæram
 Nutrivit insuperabilem, multis perniciem hominibus.*

330 *Ajax vero Cleobulum Oiliades impetu-facto*

*Vivum cepit, impeditum in turba; sed ei ibi-statim
 Solvit robur, percutiens ense cervicem capulum-magnum-habente.
 Totus autem incaluit ensis sanguine; eique oculos
 Occupavit purpurea mors, et fatum violentum.*

319 Μάρης] MS. αὐτοσχέδον] A. J. utrumque male. 325 Δέπησε] MS.
 Ibid. ὅσσε κάλυψεν] Id. 332 ξίφει] R.

Ver. 328. Ἀμισωδάρεσ' ὅς ῥα] *Amisodari; ejus, qui —. Ejus videlicet, qui —.*

Ver. 329. πολέσιν] *Al. πολέσι. Quod et ferri possit. Clark. Immo, quod verum est.*

Ver. 333. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι] Ἔστι καὶ ἡ ἔμφασις· ἡ περ, δι' ὑπονοίας, ἐπίτασιν τῷ λειγομένῳ παρίστησιν. Οἶον, “Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι.” Καὶ γὰρ ἐν τῷ παρέρχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέντος ἔτω τῷ ξίφει, ὥστε θερμομανθῆναι. *Dionys. Halicarn. περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως. §. 7. Virgil.*

Stridens, trajectoque hæsīt tepefacta cerebro.

Æn. IX. 418.

——— stomachoque infixā sub altum

*Pectus abit; reddit specus atrī vulneris undam
 Spumantem, et fixo ferrum in pulmone tepefcit,*
Ibid. 699.

Ver. 334. Ἕλλαξε πορφύρεος θάνατος] *Homero πορφύρεος θάνατος, non est purpurea mors, qua ratione Virgilius dixit, de eo qui sanguinem ense tractus vomeret, “Purpuream vomit ille animam;” sed, ut recte interpretatur Scholiastes, Atra mors. Sic infra, ver. 350.*

——— θανάτου δὲ μέλαν νεφός ἀμφοτερόθεν.

——— iit hasta Tago per tempus utrumque

- 335 Πηνέλεως δὲ, Λύκων τε, συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν
 Ἕμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω [γὰρ
 Τῷ δ' αὖτις ξιφείεσσι συνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
 Ἴπποκόμῃ κόρυθος φάλλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
 Φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' ἕατος αὐχένα θεῖνε
 340 Πηνέλεως, πᾶν δ' εἶσω ἔδω ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
 Δέρμα· παρήεσθαι δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα, κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοισι,
 Νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
 345 Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ σόμα νηλεῖ χαλκῷ
 Νύξει· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
 Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλαιο· κέασσε δ' ἄρ' ὀσέα λευκά·
 Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δὲ οἱ ἄμφω

335 Peneleus autem Lyconque concurrerunt; hastis enim
 Aberrant a se invicem, et incassum jaculati erant ambo:
 Hi igitur rursus ensibus concurrerunt: tunc Lycon quidem
 Setis equinis-cristatae galeae conum percussit, et juxta capulum
 Ensis fractus est: at *ci* sub aure cervicem percussit

340 Peneleus, totusque immersus est ensis; retinebat autem sola
 Cutis; pendebatque *ab ea* caput; solutaque sunt *ejus* membra.

Meriones autem Acamanta, assecutus pedibus velocibus,
 Percussit, currum conscendentem, ad dextrum humerum:
 Ceciditque *is* ex curru, oculisque offusa est caligo.

345 Idomeneus autem Erymanta in os saevo aere
 Percussit: atque in adversum hasta aerea pertransiit
 Subtus sub cerebro; diffiditque ossa alba:
 Excussi vero sunt dentes; impletique sunt ei ambo

335 Πηνέλεως μὲν] MS. male. 340 ἔσχεθ' δὲ οἶον] Edd. vett. 343 κικεῖς]
 A. 2. 3. J. κικεῖς] A. 1. 344 totus abest a MS.

— πορφυρεῖν ἐρεῖλην πυκασσάει αὐτήν. εἰ. 551.

Porro qua analogia e πορφυρεῖν deducatur
 πορφυρεός, vide supra ad α'. 338. et 482.

Ver. 335. ἔγχεσι] Cod. Harleian. ἔγχυι.

Ver. 336. μέλειον] Vox, μέλιος, vim habet
 peculiarem. Scholiastes ad Aristophanem.
 exponit, μάταιος, ἀβελιός, δυστυχής· ad istum
 versum:

'Αλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμὲ γ' ἐν τῶν ἐμῶν.

Nub. 33.

Ibid. ἠκόντισαν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 338. καυλόν] Al. καυλῶ.

Ver. 340. ἔσχεθ' δὲ οἶον] Ita edidit Barne-
 sius ex Schol. et MSS. Quocum facit Cod.
 Harleian. Al. ἔσχεθ' δὲ οἶον. Clark. "Εσ-
 χεθ' δὲ οἶον habet etiam MS. Lips. Ern.

Ver. 346. ἐξεπέρησε] Al. εἰσεπέρησε.

Ver. 351. αἶψ'] Connectit sententiam
 hæc vocula, cum eo, quod præcessit, ver.
 306. Cod. Harleian. a Tho. Bentleio col-
 latus, habet αἶψ'. Exponuntque Scholia
 ibidem inedita, ἐν ἐνὶ καιρῷ.

Ver. 353. αἶψ'] Qui utique. Clark. Præ-

- Αἷματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ σόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
 350 Πρῆσε χανών· θανάτῃ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
 Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
 Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἣ ἐρίφοισι,
 Σίνται, ὕπ' ἐκ μήλων αἰρεύμενοι, αἴτ' ἐν ὄρεσσι
 Ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,
 355 Αἶψα διαρπάξουσιν ἀνάγκιδα θυμὸν ἐχέσας·
 Ὡς Δαναοὶ Τρῳέσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
 Δυσκελάδε μνήσαντο, λάθοντο δὲ θέρειδος ἀλκῆς.
 Αἶας δ' ὁ μέγας αἶεν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 Ἰετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖν πολέμοιο,
 360 Ἀσπίδι ταυρεῖν κεκαλυμμένος εὐρέας ὦμους,
 Σκέπτειτ' οἷσ' ὧν τε ῥοῖζον καὶ δῆπον ἀκόντων.
 Ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκεία νίκη·

Sanguine oculi; quem et per os quoque et per nares

350 Efflavit aperto-ore: Mortis autem nigra eum nubes obtexit.

Atque hi quidem ductores Danaorum, interfecerunt virum singuli.

Ut vero lupi agnis vehementi-impetu-irruunt, vel hœdis,

Exitiables, e gregibus surripientes, qui in montibus

Pastoris stultitia dispersi sunt; hi autem conspicati,

355 Statim discerpunt imbellem animum habentes:

Sic Danaï Trojanis vehementi-impetu-irruerant; Illi autem fugæ

Horrisonæ meminerunt, oblitique sunt strenuæ fortitudinis.

Ajax vero ille magnus semper in Hectorem ære-armatum

Cupiebat jaculari; is autem scientia bellandi,

360 Clypeo taurino coopertus latos humeros,

Observabat sagittarumque stridorem, et sonitum jaculorum.

Ac certe quidem jam videbat pugnae alio-inclinatam victoriam:

347 κῆδασι] MS. at Gl. in marg. γρ. κῆασι. · 355 διαρπάξουσιν] A. 3. male.

359 ἀκοντίσαι] MS. Ibid. ἰδρεῖν] Id. 360 κεκαλυμμένοι] MS.

cedens μήλων desiderat ἄτε, quod et verus patitur. In αἴτε intelligendæ ὄτες, cuius formæ magna copia exemplorum est in græcis scriptoribus. Ern.

Ver. 358. Αἶας δ' ὁ μέγας] Pronunciabatur ὁμείγας. Vide supra ad ver. 228. Ποιῖ δὲ καὶ δυσφωνία συνθέσεως ἐν πολλοῖς μέγιστος. Οἷον τὸ, "Αἶας δ' ὁ μέγας —."

Demetr. Phaler. περὶ Ἑρμηνείας, §. 48. Καὶ γὰρ τὸ δὲσφωνον, πολλαχῶς ὀγκρόν· ὥς περ, "Αἶας δ' ὁ μέγας —." Πολλὸν γὰρ μᾶλλον τὸν Ἀἶαντα μέγαν ἐνίφηγεν — τῆς ἱπταβοείης

ἀσπίδος. Id. §. 105. Consulto certe ita scripsit Poëta, cum (ut recte annotavit Barnesius) facile dicere potuisset, Αἶας δ' αὖ μέγας.

Ver. 361. Σκέπτειτ' οἷσ' ὧν τε ῥοῖζον καὶ δῆπον ἀκόντων.] Καὶ αὐτοὶ τε δὴ κατασκευάζουσιν οἱ ποιηταί —, πρὸς χρῆμα ὀρῶντες, οἰκία καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα, — καὶ μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων· ὥς ἔχει ταυτὶ, — "Σκέπτειτ' οἷσ' ὧν τε ῥοῖζον" καὶ δῆπον ἀκόντων." Dionys. Halicarn.

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρήφρας ἑταίρους.

Ἦς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται ἔρπον ἐῖσω,
365 Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει·

Ἦς τῶν ἐκ νηῶν γέμετο ἰαχὴ τε φόβος τε·
Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν Ἑκτορα δ' ἵπποι
Ἐκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λείπε δὲ λαὸν
Τρωϊκόν, ἔς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.

370 Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματα ἀκέες ἵπποι
Ἀζαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἔπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,

Sed et sic manebat, servabatque caros socios.

Ut vero quando ab Olympo nubes vadit in coelis,

365 Ætherem post serenum, cum Jupiter nimbos-procellosos inducit;
Sic horum, a navibus fugientium, factus est clamorque fugaque:
Neque sine fœda-clade fossam transibant rursus: Hectorem autem equi
Efferebant veloces cum armis; deseruitque is populum
Trojanum, quos invitos profunda fossa cœrebat.

370 Multi vero in fossa trahentes-currum veloces equi
Fractos ad summum temonem liquerunt currus regum.
Patroclus autem insequabatur, vehementer Danaos adhortans,

361 σάωσις] Id. 363 σαῶς] Id. 365 τε abest MS. mox τείνη. 366 γένει] Id.

περὶ συνθέσεως, §. 16. Vide supra ad β'. 210. et ad γ'. 363.

Ver. 363. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνέμιμνε,] *Modo paululum retrocedebat, modo adversus hostem consistebat; vi scilicet, non præpositionis solius, ut ait Eustathius; sed et Temporis Imperfecti.* Vide supra ad γ'. 87. et ad ν'. 84.

Ibid. σάω] Barnesius ex *Etymolog. Magn.* Σάω δ' ἐρήφρας ἑταίρους· ἐστὶ ῥῆμα, σάω, τὸ σώζω· τροπὴ γίνεται σάω τὸ παθητικόν, σώομαι, ἰσαόμην, ἰσάω· καὶ τροπὴ Δωρικὴ τῆς ἑστὶς ὡ, καὶ συναρχομένης, σάω. Male, secunda enim persona minime hic cum sententia congruit. Melius *Eustathius*: Τὸ δὲ σάω ποιητικῶς ἀποκρίομαι ἐκ τῆς σάωζεν, ὃ ἔστιν ἰσάζειν· ἵνα κατὰ μὲν τὸ ἀναύξητον, ἰω-νίζεται ἢ λίσσις· κατὰ δὲ τὴν ἀποκοπὴν αἰολίζηται.

Ver. 365. ὅτε τε] *Quando utique.*

Ibid. λαίλαπα τείνει] Schol. MS. Lips. Τὸ δὲ λαίλαπα τείνη ὅταν φησὶ, ὁ Ζεὺς ἐκ τῆς αἰθρίας ἐπιτείνει τὴν λαίλαπα. Ἐν δὲ τοῖς ὑπομνήμασι κατὰ δοτικὴν ἢν λαίλαπα·

ἵν' ᾗ, ὅταν Ζεὺς ἐν λαίλαπι ἐπιτείνει τὰ νέφη. *Ern.*

Ibid. τείνει] Cod. *Harleian.* τείνη.

Ver. 366. γέμετο ἰαχὴ τε φόβος τε] De ultima vocis, γένειτο, hic; item δὲ, ver. 373. producta; vide supra ad δ'. 456.

Ver. 367. Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν] — ἡ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν οἱ Τρῶες· ἤγαν ἀτάκτως καὶ δυσδαιμόνως διεπέρων τὴν τάφρον, ὡς φεύγοντες· ὅπερ ἐκείνος ἔφη, ἡ κατὰ κόσμον φεύγειν. Ταῦτα γὰρ ὡς περ μοῖρα καὶ κόσμος, ἔτω καὶ τὸ, ἡ κατὰ μοῖραν, καὶ τὸ, ἡ κατὰ κόσμον. *Eustath.* Cæterum qua ratione, κατὰ hic ultimam producat; item ὀριζόμενον, ver. 377. et Ἀντικρὺν, ver. 380. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ibid. Ἑκτορα δ' ἵπποι Ἐκφερον ὠκύποδες] Absurde hic *Spondanus*; — “Homere, “ubi est tuus nunc Jupiter, cuius auxilio freti Trojani paulo ante triumphabant? Aut idem quoque cum Trojanis “ausugit? aut ejus potentia infirmata est?” Quasi scilicet hoc ipsum non prædixisset Jupiter.

- Τρῶσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
 Πάσας πλῆσαν ὁδῆς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
 375 Σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
 "Αψορρόν προτὶ ἄστρ', νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Πάτροκλος δ', ἧ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
 Τῇ ρ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον
 Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δῖοι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
 380 Ἀντικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρδορον ὠκείες ἵπποι,
 "Αμβροτοί, ἔς Πηληϊΐ Δεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
 Πρόσσω ἰέμενοι· ἐπὶ δ' Ἑκτορι κέκλετο θυμός·

Trojanis mala cogitans: hi autem clamoreque fugaque

Omnes implebant vias, postquam dissipati sunt: In altum autem procella pul-

- 375 Spargebatur sub nubes; perneciterque currebant solidi-ungulis equi [veris
 Retro ad urbem, a navibus et tentoriis.

Patroclus vero, qua plurimum turbatum videbat populum;

Ea utique dirigebat equos, minaciter-clamans: Sub axibus autem viri cadebant
 Proni de curribus, currusque cum-fragore-evertebantur.

- 380 E regione autem fossam transilierunt veloces equi,

Immortales, quos Peleo diu dederant praeclara dona,

Prorsum pergere-cupientes; in Hectorem autem instigabat eum animus;

370 ἐρυσάρματοι] Id. (sed superscr. ες) quæ est ordinaria forma. 373 οἱ δ']

MS. 374 αἰέλλη] MS. edd. vett. 380 "Αρα] R.

Ver. 371. "Ἄζαντ' ἐν πρώτῳ] Numero duali, binos in singulis curribus equos fuisse indicatur. Vide supra ad α'. 566. Clark. Sed hinc colligit Cl. Dawesius Misc. Cr. p. 150. legendum ἄρμα ἀνάκτων. Non enim binos equos plures currus confregisse, sed singulos, præsertim cum plerisque aliis locis ἀνάκτωρ verbum ante se habeat vocalem, unde ille argumentum ducit pro sua opinione de digammate. Valde rudis sit poetarum græcorum et latinorum, quem talia moveant. Si de uno pari equorum sermo esset, aliquid tamen dicere videretur Dawesius; nunc plura paria intelliguntur. Et de singulis curribus pluralem dici apud poetas, quis debet ignorare, qui legisse poetâs vidēri vult, nedum qui emendare? Ipse p. 154. τόξα ἀνάκτων corrigit τόξον, de uno arcu. Ern.

Ver. 374. ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν] Vocula ista, ἄρ', nequaquam hic supervacanea est; sed vim habet in connectenda sententia cum

eo quod præcessit, ver. 366. "Ὡς τῶν ἐκ νηῶν γίνετο ἰαχή etc.

Ibid. αἰέλλα] Ita recte edidit Barnesius. Al. αἰέλλη; male: Nam apud Homerum ἄ natura brevis, ut in μῦσα, τάττω, αἰέλλα, et similibus, nunquam mutatur in η. Vide supra ad β'. 314. et 653. et ad γ'. 192.

Ver. 379. ἀνεκυμβαλίαζον.] Οἱ δὲ παλαιοὶ φασί, καὶ ὅτι τὸ ἔφημα βομβῶδες ὄν, ἔμφασιν ἔχει τῆς μετὰ ἤχης τῶν ἀρμάτων ἀνατροπῆς. Eustath. Vide supra ad γ'. 563. et ad δ'. 455. Clark. Totidem verbis hæc habet Schol. MS. Lips. et alia præterea. Cæterum idem Scholiastes id verbum duci putat ἀπὸ τῶν κυμβαίων, ἃ προσκρούμενα ἀλλήλοις ὑπερπηδᾷ. Lectio autem hæc est ab Aristarcho, ut docemur scholio apud Barnesium, quod rectissime sic refingit Cl. Valkenar. ad Eurip. Phen. p. 399. Ἀνεκυμβαχίαζον] Ἀρίσταρχος διὰ τῆς λ. γράφει, ἀνεκυμβαλίαζον. Nempe Aristarchus derivabat verbum a κυμβαίων, at

Ἰετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκείες ἵπποι.

᾽Ως δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθών

385 Ἦματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
Οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι δέμισας,
Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγοντες·

Τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθῃσι ῥέοντες,

390 Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγῃσι χαράδραι,
Ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλην σενάχῃσι ῥέεσαι
Ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνδράπων·
᾽Ως ἵπποι Τρῶαί μεγάλα σενάχοντο θέεσαι.

Cupiebat enim percutere: illum vero extulerunt veloces equi.

Ut vero a nimbo-procelloso tota nigra obruta-gravatur terra

385 Tempore autumnali, cum rapidissimum fundit imbrem

Jupiter; quando utique hominibus iratus sævit,

Qui vi in foro perversa exercent judicia,

Justitiamque expellunt, deorum ultionem nihil verentes;

Horumque omnes quidem fluvii inundant fluentes,

390 Multasque montium-devexitates tunc abscindunt torrentes,

Et in mare purpureum valde strepunt fluentes

Ex montibus in præceps; corrumpunturque opera hominum:

Sic equæ Trojanæ valde ingemiscebant currentes.

381 totus abest a Flor. 385 λαυρότατον] MS. sed superscr. β. R. 386 ῥ']
abest MS. δὴ τ'] F. A. J. Ibid. ἀνδράσι] F. 387 ἐν ἀγορῇ] F. A. I. quod
non spreverim.

alii a κύμβαχος, ut patet ex Hesych.
Ern.

Ver. 380. ἀνὰ] *Al.* ἄρα.

Ibid. ὑπέκθορον] *Al.* ὑπέκθορον.

Ver. 384. ᾽Ως δ' ὑπὸ λαίλαπι] Virgil.

Sæpe etiam immensum cælo venit agmon aquarum,

Et sædam glomerant tempestatem imbribus atris

Collectæ ex alto nubes; ruit arduus æther

Et pluvia ingenti sata læta, boumque labores

Diluit: implentur fossæ et cava flumina crescent

Cum sonitu, fervetque fretis spirantibus æquor.

Georgic. I. 322.

Ibid. βέβριθε] Vide supra ad α'. 37. et ad β'. 314. *Al.* βέβρυχε; ut infra ε'. 264.

Ver. 385. ὀπωρινῶ] Vide supra ad ε'. 5.

Ibid. λαβρότατον] *Al.* λαυρότατον.

Ibid. χέει ὕδωρ Ζεὺς, — κοτεσσάμενος —

σκολιάς κρίνωσι δέμισας,] Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς παραβολῆς ἐκφρασεῖδιόν τι ἔχει μεγάλη κατακλυσμῶ, καὶ αἰτίαν αὐτῇ ἡθικὴν, καὶ διδασκαλίαν εὐθυδικίας· ἥ ἵναντίον τῷ Σκολιάς κρίνειν δέμισας· δῆλον δὲ ὅτι τε σμεναὶ πάντως αἱ τῆς εἰρημίνης παραβολῆς ἔννοιαι· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μεγάλων καὶ θείων πραγμάτων ἐκφράσεις, καὶ αἱ ἡθικαὶ παιδεύσεις· καὶ ὅτι σκοπὸς αὐτῇ, τῷτο μόνον δηλῶσαι, ὡς αἱ Τρωϊκαὶ ἵπποι ἔτω ἀσθμαίνουσαι τῷ συντόνῳ δρόμῳ τῷ ἐκ τῆς διώκεσθαι, καθὰ ἐν δεινῷ κατακλυσμῷ τῷ ἐκ θεομηνίας, χαράδραι μεγάλα σενάχῃσι ῥέουσιν. *Eustath.*

Ver. 386. ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσι] *Al.* ὅτι δὴ τ' ἀνδρεσσι. Cæterum de isto δὴ, vide supra ad β'. 158.

Ver. 387. 388. κρίνωσι — ἐλάσσωσι] *Cod. Harleian.* κρίνωσι — ἐλάσσωσι.

Ver. 388. θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγοντες] *Deorum ultionem.* Sic *Odyss. φ'. 28.*

Πάτροκλος δ', ἐπεὶ ἔν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 395 "Αψ ἐπὶ νῆας ἔργε παλιμπετέες, εἰδὲ πόλῃος
 Εἶα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
 Νηῶν καὶ ποταμῷ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 Κτεῖνε μεταίτσω, πολέων δ' ἀπετίννυτο ποινήν.
 "Ενθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δαρυ φαεινῷ,
 400 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
 Δέπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέστορα, "Ηνοπος υἱόν,
 Δεύτερον ὀρμηθεῖς· (ὁ μὲν εὐξέσῳ ἐνὶ δίφρῳ
 "ΗΣο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 "Ηνία ἤχθησαν· ὁ δ') ἔγχρῃ νύξε παρασὰς

Patroclus autem, postquam primas intercidisset phalanges,
 395 Rursus ad naves coërcitos-egit retrorsum, neque ad urbem
 Sinebat cupientes ascendere, sed inter
 Naves et fluvium et mœnia sublimia
 Occidebat rapide-insequens, multorumque exigebat ultionem.
 Tunc quidem Pronoun primum percussit hasta fulgenti,
 400 Pectore nudatum juxta clypeum: solvitque membra.
 Fragorem vero is edidit cadens: Patroclus autem Thestorem, Enopis filium,
 Iterum impetu-facto, (qui quidem eleganter-polita in sella
 Sedebat contractus; percussus enim erat animo, ex manibusque
 Habentæ defluerant: Patroclus autem eum) percussit cominus

392 δι' τ'] MS. 393 ἰσποὶ θοαὶ] Id. 394 πρώτας] abest MS. ἐπέκρυσσε]
 MS. male. 401 μεσηγὺ] F. A. I. R. 402 ὁ μὲν] abest MS. 403 ἀλείς]
 MS.

οὐδὲ θεῶν ὅτιν ἠδὲσας.
 Et Hesiod. "Εργ. καὶ ἡμίρ. I. 185.

οὐδὲ θεῶν ὅτιν εἰδότες.
 Et Theogon. ver. 222.

Πρὶν γ' ἂπο τῷ δώμῳ κακὴν ὄσιν, ὅστις ἀμάρετη.
 Ver. 390. κλιτῦς] Al. κλειτῦς. Aucto-
 ribus non inidoneis. Quod autem Bar-
 nesius de Metro, nihili est. Ex κλινόμαι
 enim tam recte κλιτῦς, quam ex κέκλιμαι,
 deducitur κλιτῶς; ut λῦμα, λῦτῶς, ex λῦω,
 λελῦμαι, etc. Vide supra ad α'. 314. Sic
 Odys. ε'. 470.

Εἰ δὲ κινῆς κλιτὸν ἀναβάζς.
 Ver. 391. πορφυρεῖον] Vide supra ad α'.
 338. et 482.

Ver. 394. ἐπὶ νῆν] "Εστὶ δὲ καὶ ἐνταῦθα τὸ
 εἶν, ἀντὶ τῷ δὲ ἵνα εἴη τὸ, ἐπὶ νῆν, ταῦτ' ὅν τῳ,
 ἐπειδὴ Eustath. Verum non hic super-
 vacuum est istud εἶν. Eam enim fere

vim habet ἐπὶ νῆν, ac si latine dicas:
 Postquam, ut dixi; vel Postquam, eo modo
 quo dixi.

Ibid. ἐπέκρυσσε] Al. ἀπέκρυσσε.
 Ver. 395. "Αψ ἐπὶ νῆας ἔργε παλιμπε-
 τές, εἰδὲ πόλῃος Εἶα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν,]
 Spondanus, et Eustathius, et Domina Da-
 crier, hæc de Græcis accipiunt; quasi Pa-
 troclus nimirum partim, etsi non plene,
 monitorum Achillis meminisset; suosque
 proinde, ne Trojanos ulterius insequeren-
 tur, urbemque aggredierentur, cohibuis-
 set. Cum vero ἔεργε de hostibus proprie
 dicatur, vocesque ἐπέκρυσσε et κτεῖνε ad Tro-
 janos plane respiciant, nec ulla hic Græ-
 corum fiat mentio; istud, "Αψ ἐπὶ νῆας
 ἔεργε, etc. de Trojanis potius a Patroclo,
 ne in urbem se recipent, interclusis dic-
 tum crediderim.

Ver. 398. μεταίτσω,] Al. μεταίγδην.

- 405 Γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτῆ πεῖρεν ὀδόντων·
 Εἴλκε δὲ δερὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὥς ὅτε τις φῶς
 Πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθύν
 Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἥνοπι χαλκῷ·
 "Ὡς εἶλκε' ἐκ δίφροιο κεχηνότα, δερὶ φαεινῷ·
- 410 Κάδδ' ἄρ' ἐπὶ σὸμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
 Μέσσην κακκεφαλὴν· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
 Ἐν κόρυδι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊσῆς.
- 415 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα, καὶ Ἀμφοτερὸν, καὶ Ἐπάλτην,
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε, Πύρην τε,

405 Malam dextram, perque ejus transegit dentes:

Traxit autem eum hasta levatum super orbile-ad-sellam-currus-fixum; veluti
 Scopulo in prominenti sedens, sacrum piscem [cum vir

Ex ponto foras lino et splendido ære:

Sic hunc traxit e curru hiantem Patroclus hasta fulgenti:

410 Inque os demum excussit: lapsumque ipsum liquit anima.

Tum deinde Eryalum irruentem percussit Patroclus saxo,

Medio in capite; illudque in duas-partes totum diffissum est

In casside valida: is itaque pronus in terram

Decidit; ipsumque mors circumfusa est exitialis.

415 Ac postea Erymanta, et Amphoterum, et Epaltem,

Tlepolemumque Damastoridem, Echiumque, Pyremque,

409 εἴλκεν] Id. 411 Ἐρύαλον] Id.

Ibid. ἀπετίννυτο] Vide supra ad γ'. 279.

Ver. 405. αἰλίσ] *Al.* αἰλίσ.

Ibid. πλῆγη] Vide supra ad γ'. 51.

Ibid. ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] Adeoque e manibus.

Ver. 405. αὐτῆ] Γναθμῷ δεξιτερῷ.

Ver. 407. ἱερὸν ἰχθύν] Λέγει δὲ ἱερὸν ἰχθύν, κατὰ τινὰς, ὧν καὶ Ἀριστοτέλης, τὸν Ἀνθίαν, οἷα σημαντικὸν ὄντα τῷ ἄλλῳ εἶναι τὴν θάλασσαν· ἐπεὶ ὅπου Ἀνθίας, ἐκεῖ καὶ εἰς Θηρίον θαλάσσιον· ᾧ σημείῳ χρωάμενοι, κατακολουμβῶσιν ἄδειῳ οἱ σπογγαῖς· καὶ τὸν ἰχθύν, διὰ τῆτο καλῶσιν ἱερόν. Eustath. Sic et Athenæus, Lib. VII. cap. 7. Clark. Similia tradit ex Aristotele Schol. MS. Lips. sed etiam alias sententias enumerat. Callimachus intelligebat χρύσοφρον. Vid. Fr. Callim. Benth. n. 57. quod ad h. l. profert etiam Eustath. *Erm.*

Ver. 411. Ἐρύαλον] Cod. *Harleian.* Ἐρύλαον.

Ibid. ἐπεσσύμενον] *Al.* ἐπεσσύμενος.

Ibid. βάλε πέτρῳ, Μέσσην κακκεφαλὴν] Virgil.

— mediam ferro gemina inter tempora frontem

Dividit. ————— *Æn.* IX. 750.

Ver. 416. Πύρην τε,] Cod. *Harleian.* Πύρην τε.

Ver. 418. πέλασε] Vide supra ad α'.

Ver. 419. Σαρπηδὼν δ' ὥς ἔν] Barnesius hic ex uno MS. edidit Σαρπηδὼν ὥς ἔν, omissa vocula δὲ, quæ tamen hoc in loco, ad narrationem connectendam, videtur necessaria.

Ibid. ἀμιτροχίτωνας ἱταίρους] Vocem,

Ἰφεία τ', Εὐῖππόν τε, καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πελυσσοτέρῳ.

Σαρπηδὼν δ' ὡς ἔν ἰδ' ἀμιτροχίτωνας ἐταίρους
420 Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας,
Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·

Αἰδῶς, ᾧ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θεοὶ ἐσέ·
Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τῷδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,

Ἄν τις ὅδε κρατεεῖ· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
425 Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γένατ' ἔλυσεν.

Ἥ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἶδεν, ἔκδορε δίφρου.

Οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ, γαμφώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,

Ipheaque, Euippumque, et Argeadem Polymelum,
Omnes alium-super-alium dejecit in terram almam.

Sarpedon autem, postquam vidit discinctos socios

420 Manibus Patrocli Menœtiadæ domitos,

Adhortatus est eximios increpans Lycios;

“Proh pudor, o Lycii, quo fugitis? nunc strenui estote;

“Occurram enim huic viro. ut intelligam,

“Quisnam iste victor-grassetur; utique jam malis multis affecit

425 “Trojanos: quippe multorumque et fortium genua solvit.”

Dixit, et de curru cum armis desiliit in terram.

Patroclus vero altera-ex-parte, ut vidit, desiliit de curru.

Hi autem, sicut vultures duo, unguibus-aduncis, rostris-curvis,

416 Πύρον] Id. 419 ὡς εἶδεν ἄμ.] Id.

ἀμιτροχίτωνας, ita explicat Domina Da-
cier; “des gens, qui ont quitté leur cuirasse
“pour mieux fuir.” Mihi vero, non de
iis, qui arma abjecerant, sed de gentis istius
habitu singulari dicta videtur; ut ἐλ-
κισιπέπλους, λινοθήρη, etc. — ἀμιτροχίτω-
νας τὴς τοιάτης λέγει, ἔχ ὡς ἀζώφους κατὰ
τὰς πρὸ ὀλίγων εἰρημίνους· ἀδέσποτε γὰρ μίτρα
παρὰ τῇ ποιητῇ ἀπλῶς ἡ ζώνη· ἀλλὰ τὴς μὴ
ὑποζωννυμένης μίτρας τοῖς χιτῶσιν, ὅ ἐστι
τοῖς θώραξιν, ἀλλὰ ἅμα τῇ θώρακι συνητη-
μίνην ἔχοντας καὶ τὴν μίτραν, καὶ ἡ συμ-
βλητὴν κατὰ τὰς πολλὰς· ὥς τε τὸ ἀ ἐνταῦθα,
καὶ εἰρήσιν δύναται δηλῶν διὰ τὸ μὴ ὑποζών-
νυσθαι μίτρας, καὶ ἀντὶ τῷ “ἅμα” δὲ λαμ-
βάνεται διὰ τὸ ὅμῃ τῇ θώρακι συνηρησθαι
αὐτάς. Eustath. Clark. Eustathiana sum-
ta sunt e Schol. MS. Lips. Ern.

Ver 422. νῦν θεοὶ ἐσέ.] Sententia hæc

duplici modo accipi potest: Vel, ut Lycios
ad fortiter se gerendos adhortetur Sarpe-
don; Jam acres estote: Vel, ut eorum ig-
naviam increpet, quod in pugna segnes
essent, in fuga celeres; Jam celeres estis:
Atque ita Eustathius; Ὁνειδίξει δὲ ὁ λόγος,
τὴς ἀνδρίζεσθαι μὲν βραδείας, ὀξυκινήτους δὲ φεύ-
γειν. Clark. Hoc sensu, qui sane melior,
interrogative capienda sunt hæc verba.
Schol. autem MS. Lips. priori sensu ac-
cipit. Ern.

Ver. 425. τῷδ' ἀνέρος, — “Ὅστις ὅδε κρα-
τεεῖ” Virgil.

Unus homo

— tantas strages impune per urbem

Ediderit? juvenum primos tot miserit Orco?

Æn. IX. 783.

Ver. 424. καὶ δὴ κακὰ] Vide supra ad
ζ'. 453.

- Πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται·
 430 "Ὡς οἱ, κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Τὲς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω,
 "Ἦρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·
 "ὦ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
 Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.
 435 Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὀρμαίνοντι,
 "Ἡ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης
 Θεῶ ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πτόνι δήμῳ,
 "Ἡ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια "Ἠρ·
 440 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 "Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπερωμένον αἴσῃ,

Petra super excelsa ingentem clangorem-edentes pugnant:

430 Sic ei, clamantes, alter in alterum irruebant.

Hos autem intuitus, misertus est Saturni filius versuti,

Junonemque allocutus est sororem uxoremque ;

"Hei mihi, cum mihi Sarpedonem, carissimum hominum,

"In fati sit a Patroclo Menœtiadæ domari.

435 "Bifariam autem animus mihi fertur, in præcordiis versanti,

"Utrumne ipsum vivum pugna e lachrymosa

"Ponam abreptum Lyciæ in opulento populo,

"An jam sub manibus Menœtiadæ domem."

Huic autem respondit deinde magnis-oculis veneranda Juno ;

440 "Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti ?

"Virumne mortalem, jam-olim destinatum fato,

429 Μάχοντε] MS. 430 ἀλλήλοις ὀρέσαν] F. 431 τὸν δὲ] A. 2. 3. J. T. male.

Ver. 428. αἰγυπιοὶ, — κλάζοντε] Duo scilicet vultures. Vide supra ad ver. 371. et ad α'. 566. Nec aliter recte instituta esset comparatio.

Ibid. ἀγκυλομήτεω,] Gl. MS. Lips. adscr. βωιωτικόν. Ern.

Ver. 429. μάχονται] Al. μάχωνται.

Ver. 432. κασιγνήτην, ἄλοχόν τε] Virg.

———— Jovis ————

Et soror et conjux. ————— Æn. I. 50.

Ver. 433. "ὦ μοι ἐγὼν,] Vituperat hic Plato non locutionem Poëticam, sed rem ipsam. Δεισόμεθα [Ὁμήρῳ] μή τοι — τὸν — μέγιστον τῶν θεῶν πολυμήσαι ἔτῳς ἀνομοίως

μιμήσασθαι, ὥστε, — φάναι — "Αἶ αἶ ἐγὼν, "ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι." De Republ. lib. III. Ubi notandum legisse hic Platonem, Αἶ αἶ ἐγὼν —.

Ver. 436. "Ἡ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης Θεῶ ἀναρπάξας] Virgil.

Hunc tegere, et diræ valeam subducere pugnæ. Æn. X. 50.

"Homerus querentem Jovem inducit, quod "Sarpedonem filium a morte contra fatum "eripere non posset." Cic. de Divinat. lib. II. At non hic querentem inducit Jovem, quod filium a morte liberare nequeat; sed dubitantem, an hoc ipsum facere oport-

"Αψ ἐδέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
 "Ερδ'· ἀτὰρ εἴ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 "Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

445 Αἴκε ζῶν πέμψης Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,
 Φράζεο, μή τις ἔπειτα θεῶν ἐδέλῃσι καὶ ἄλλος
 Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
 Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
 Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.

450 Ἄλλ' εἴ τοι φίλος ἐσὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
 Ἦτοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
 Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,
 Πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν, καὶ νήδυμον Ὑπνον,

" Iterum nunc vis a morte tristi liberare?

" Fac: at non tibi omnes assentiemur dii cæteri.

" Aliud autem tibi dicam, tu vero animo reconde tuo;

445 " Si vivum dimiseris Sarpedonem suam ad domum,

" Perpende, ne quis posthac deorum velit et alius

" Abducendum-curare suum carum filium ex aspero prælio:

" Multi enim circum urbem magnam Priami pugnant

" Filii immortalium, quibus iram gravem injicies.

450 " Sed si hic tibi dilectus est, tuumque vicem ejus miseratur cor;

" Eum quidem sinito in aspera pugna

" Manibus sub Patrocli Menœtiadæ domari:

" At postquam jam eum reliquerit animaue et vita,

" Mitte eum ut Mors ferat, et suavis Somnus,

456 ἀπὸ] F. A. J. T. 437. θείων] F. T. male. 449 τοῖσι] MS. recte.

455 ἐπιδὴ] MS. R.

teut contra fatum. Ut recte observavit Victorius, Var. Lect. lib. XXXIV. cap. 24.

Ver. 437. ἀναρπάξας] Vocem hanc verit Dominus Dacier " tout d' un coup." Minus recte.

Ver. 439. βοῶπις] Vide supra ad α'. 43. 53. et 551.

Ver. 440. ἔειπες] Al. ἔειπας.

Ver. 445. Αἴκε ζῶν πέμψης] Pronunciabatur, ut opinor ζῶν. Atque ita etiam scribendum conjicit Vir doctus Henricus Stephanus (etsi absque Exemplarium auctoritate nihil mutare est ausus) ex ε'. 887.

" Quidni," inquit, " hic ζῶν scribamus,

" non ζῶν; ut Il. ε'. ver. 887. " Ἡ κεν ζῶς ἀμειννός; εἰ χαλκοῖο τυπῆσι, scriptum esse " videmus?" Quin et eo verisimilius est, aut scribendum aut saltem pronunciantum ζῶν, quod in duobus MS. scriptum reperit Barnesius, Αἴκεν ζῶν πέμψης. Porro Eustathius in Commentario legit, Αἴκεν ζῶντα πέμψης. Clark. Hæc non est lectio Eustathii, sed vitium scribarum. Ern.

Ver. 449. ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 450. φίλος ἐσὶ] Al. φίλον ἐσὶ.

Ver. 451. ἔασον] Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 453. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε] Virgil.

- 455 Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται·
 "Ενθα ἔ ταρχύσῃσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
 Τύμβω τε, σῆλῃ τε· τὸ γὰρ, γέρας ἐςὶ θανόντων.
 "Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
 460 Παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
 Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 "Ενθ' ἦτοι Πάτροκλος μὲν ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
 "Ὅς ῥ' ἥς θεράπων Σαρπηδόνοιο ἦεν ἀνακτος,
 465 Τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα· λῦσε δὲ γυῖα.

455 "Donec Lyciæ latæ ad populum pervenerint:

"Ibi ei exequias-facient fratresque, amique,

"Cum tumuloque, cippoque: hic enim honor est mortuorum."

Sic dixit; neque non-obsecutus-est pater hominumque deūmque:

Cruentas autem guttas demisit in terram,

460 Filium dilectum honorans, quem ei Patroclus erat

Interempturus in Troja glebosa, procul a patria.

Hi autem cum jam prope erant alter-in-alterum irruentes,

Tum Patroclus quidem inclytum Thrasymelum,

Qui strenuus famulus Sarpedonis erat regis,

465 Hunc (inquam) percussit imum ad ventrem; solvitque membra.

456 ταρχύσῃσι] MS. 463 μὲν] abest MS. F. Ibid. Θρασύδημον] MS.

Post ego nube cava miserandæ corpus et arma
 Inspoliata feram tumulo, patriæque reponam.

Æn. XI 593.

Ver. 456. ταρχύσῃσι] *Al.* ταρχύσῃσι.

Ver. 459. Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέ-
 χευσεν ἔραζε,] Portentum, pluvia sanguinea,
 ut supra λ'. 55. Similiter apud *Hesiodum*;

Κάδδ' ἄρ' ἀπ' ἐρανθέν ψιάδας βάλιν αἱματοέσ-
 σας

Σῆμα τιθὺς πολέμοιο ἰὼ μεγαθεσσί ταυδί.

Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 384.

Τάγε μὲν ἐπὶ Σαρπηδόσι δάκρυα, λύπη μὲν ἔ
 καταψευδεται θεῶ, ὃ καὶ παρ' ἀνθρώποις νόση-
 μα· αὐτῶ δὲ βεβλόμενα τ' ἀκριβὲς ἰσχυρῶν, ἐπι-
 νοεῖται τρόπος ἀλληγορικῆς ἀληθείας. Πολ-
 λάκις γὰρ ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν μεγάλων
 πραγμάτων, ἰσορροπία τεράστια τῶ βίῳ συμφέ-
 ρεσθαι σημεία, ποταμῶν τε καὶ πηγῶν καὶ να-
 υάτων αἰμοφρύντοις ρεύμασιν ἐκμαιομένων·

ὥς τ' ἐπ' Ἀσωπῇ τε καὶ Δίρκῃ παραδιδόασιν
 οἱ παλαιοὶ μῦθοι. Λόγος δ' ἔχει καὶ κατὰ
 νεφῶν ψικᾶδας ὕεσθαι, φόνος τισὶ κηλίσιν
 ἐπικιχρασμένας. Ἐπεὶ τοίνυν ἡ μεταβολὴ τῆς
 μάχης ἀβρόαν φυγὴν ἐμποίησιν ἔμελλε τοῖς
 βαρβάροις, ἰγγὺς δ' ἦν ὁ τῷ κατ' ἀλκὴν ἀρίστῳ
 Σαρπηδόνοιο ὁλέερος, ὥς περὶ τεράστια προέφανε
 ταύτης τῆς συμφορᾶς ἀγγελτικὰ, "Αἱματο-
 "έσσας δὲ ψικᾶδας κατέχευσεν ἔραζε." Τῆτον
 δὴ τὸν φονέα ὄμβρον, ἀλληγορικῶς ἐρῇκειν αἰ-
 βίρος δάκρυα· Διὸς μὲν ἔ, ἀκλαυτος γὰρ, ἐκ δὲ
 τῶν ὑπεράνω τόπων, ὥς περὶ θεοῖσι μαιμι-
 γμένης καταρραγέντος ὑετῆ. *Heraclid. Pon-*
tic. Cæterum observandum, legisse hic
Heracliden, Αἱματοέσσας δὲ ψικᾶδας. *Clark.*
 Memoriter commemorans versum substi-
 tuit. *Ern.*

Ver. 460. τόν οἱ] Qua ratione, τὸν, ul-
 timam hic, etiam extra cæsuram, pro-
 ducat; item δὲ, ver. 475. et Αἰθωνᾶ, ver.

Σαρπηδὼν δ' αὐτῇ μὲν ἀπήμβροτε δεξιὶ φαεινῷ,
Δεύτερος ὄρμηθεῖς· ὁ δὲ Πήδασον ἔτασεν ἵππον
Ἐγχεῖ δεξιὸν ὤμων· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθών·
Κάδδ' ἔπες' ἐν κονίησι μακρῶν, ἀπὸ δ' ἔπατο θυμός.

- 470 Τὼ δὲ διασέτην· κρίγε δὲ ζυγὸν, ἡνία δὲ σφι
Σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήγορος ἐν κονίησι.
Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δερικλυτὸς εὖρετο τέκμωρ,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηρῶ,
Ἀΐζας ἀπέκοψε παρήγορον· ἔδ' ἐμάτησε.
475 Τὼ δ' ἰδυιδήτην, ἐν δὲ ρυτῆρσι τάνυσθεν·
Τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

Sarpedon vero a *Patroclo* quidem aberravit hasta fulgenti,
Secundus impetum-faciens; at Pedasum vulneravit equum
Hasta dextrum *in* humerum; is autem genuit animam expirans;
Deciditque in pulvere ejulans, avolavitque anima.

- 470 Duo autem *reliqui equi* dissultabant; crepuitque jugum, habenæque ipsis
Confundebantur, quoniam jacebat equus-exterioris-lori in pulveribus.
Ac hujus-rei quidem Automedon basta-inclytus invenit finem,
Educto *nempe* longo ense robusto a femore,
Insurgens abscidit equum *istum* funalem; neque segniter-agebat.

- 475 Itaque *binī equi iterum* apte-compositi-stabant, inque habenis directi erant:
Patraclus vero et *Sarpedon* rursus congressi-sunt pugna in exitiosa.

468 [ἔβραχε] Id. Ibid. αἰσθών] Id. male. 470 κρίγε] MSS. edd. vett.
omnes. 472 εὖρατο] MS.

488. et μιν, ver. 502. vide supra ad α'. 51.
n. 8. 10. *Al.* τὸν δ' οἱ.

Ver. 461. Φθίσιν] De hujus vocis pro-
sodia, vide supra ad β'. 45. et 853.

Ver. 465. Θρασύμηλον.] Ita ex duobus
MSS. edidit *Barnesius*. Atque ita in
Commentario legit *Eustathius*. *Al.* Θρα-
συμήδην. At *Nestoris* filio nomen erat
Thrasymedes, supra γ'. 81. Quare Θρασύ-
μηλον videtur potior Lectio.

Ver. 465. νειαιρην.] Scribendum νειαιρην,
quæ est forma Ionica, qua utitur Home-
rus aliis locis. *Ern.*

Ver. 468. θυμὸν αἰσθών.] Non animam
expirans, quod post factum v. 502. seq.
sed graviter anhelans. *Ern.*

Ver. 469. ἐν κονίησι] Vide supra ad γ'.
503.

Ver. 470. κρίγε] Vide supra ad β'. 514.
Clark. Omnes libri scripti et edd. habent
κρίκει, etiam Grammatici veteres, Hesych.

Suid. Etym. M. qui etiam habet Hero-
diani et Zenodoti opiniones de aoristo
κρίκει. *Κρίγε* *Clarkius* recepit ex *Eusta-
thio*, qui et sic legi tradit ad Il. ε'. p. 1119.
60 ed. Rom. his verbis: ἔδῃ μὴν τὸ κρίζω,
ὡς κρίκει ζυγὸν ἢ κρίγεν. Sed hoc uno
auctore ac loco fretus ego non recepissem
in textum κρίγε. Nam ibi potest etiam
esse vitium scripturæ pro κρίγε. Schol.
MS. Lips. ait: γράφεται καὶ κρίχε, quod
corrigen- dum κρίγε, ut patet ex *Eustathio*
ad h. l. *Ern.*

Ver. 471. παρήγορος] Vide supra ad ver.
152.

Ver. 475. Σπασσάμενος] Ita edidit *Bar-
nesius*. *Vulgg.* Σπασάμενος. Minus rec-
te. Primam enim corripit.

Ver. 474. Ἀΐζας ἀπέκοψε] Vide supra
ad γ'. 87.

Ver. 478. #λυθ'] Vide supra ad ε'. 454.
et ad α'. 57.

- "Ενδ' αὖ Σαρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε δαρή φαεινῶ,
 Πατρόκλῃ δ' ὑπὲρ ὤμων ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκῇ
 "Εγχεος, εἰδ' ἐβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 480 Πάτροκλος· τῷ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος ἐκφυγε χεῖρὸς,
 'Αλλ' ἐβαλ', ἐνδ' ἄρα τε φρένες ἔρχεται ἀμφ' ἀδινὸν
 "Ηριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὺς ἤριπεν, ἢ ἀχρεαῖς, [κῆρ·
 'Ηὲ πίτυς βλωθρῇ, τήν τ' ἔρρεσι τέκτονες ἄνδρες
 'Εξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
 485 "Ως ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρῃ κεῖτο τανυσθεῖς,
 Βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 'Ηὔτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,
 Αἴθωνα, μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 "Ωλετό τε σενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·

- Tum Sarpedon quidem aberravit hasta fulgenti,
 Patroclique supra humerum sinistrum abiit cuspis
 Hastæ, neque percussit ipsum: posterior autem irruit are
 480 Patroclus: hujus autem non irritum telum effugit manu,
 Sed percussit, ubi utique præcordia complectuntur densum cor:
 Cecidit autem, sicut quando aliqua quercus cadit, vel populus,
 Vel pinus alta, quam in montibus fabri
 Exciderunt securibus recens-exacutis, navale-lignum ut sit:
 485 Sic ille ante equos et currum jacebat porrectus,
 Dentibus-frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento.
 Veluti taurum interficit leo armento superveniens,
 Fulvum, magnanimum inter flexipedes boves,
 Peritque is gemens sub maxillis leonis;

476 περι] R. 481 ἐνθα ἄρ'] MS. 485 κείτο] abest A. J. R.

Ver. 479. ὤρνυτο] Vide supra ad γ'.
 260.

Ver. 480. τῷ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος] Virgil.

At non hoc telum, mea quod vi dextera versat,
 Effugies. ————— Æn. IX. 747.

Ver. 481. ἔρχεται] Καθεῖργνυνται. Eustath. Nempe ab ἔργω, non ab ἐρχομαι, deducitur ἔρχεται; ut recte hic annotavit Barnesius.

Ibid. ἀδινὸν κῆρ.] Schol. MS. Lips. Κῆρ φησὶ τὴν καρδίαν· πυκνὴ δὲ αὐτὴ καὶ νευρώδης κατὰ τὴν ὕψιν. Ern.

Ver. 482. "Ηριπε δ', ὡς ὅτε τις — πίτυς] Vide supra ad γ'. 389. Virgil.

Concidit, ut quondam cava concidit, aut Erymantho,

Aut Ida in magna, radicibus eruta pinus.

Æn. V. 418.

Ver. 483. τήν τ'] Quam scilicet.

Ver. 485. "Ως ὁ — κείτο τανυσθεῖς, Βεβρυχῶς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.] Virgil.

————— cadit atque cruentam
 Mandit humum, moriensque suo se in vulnere versat. Æn. XI. 609.

Ver. 488. ἐν εἰλιπόδεσσι] Al. ἐπ' εἰλιπόδεσσι. Clark. Verte: varos inter tauros.

Ver. 491. Κτενόμενος] Quum interficitur. Clark. Immo Percussus, vel cæsus.

Ver. 495. ὄτρυνον] Vide supra ad γ'. 44.

Ver. 496. Πάντῃ ἐπιτοχόμενος.] Cod. Har-

- 490 "Ὡς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιδάων
Κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Γλαῦκε πέπον, πολέμισα μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα
Αἰχμητὴν τ' ἔμεναι, καὶ Φαρσαλέον πολέμισήν· [χρῆ
Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θοός ἐσσι.
- 495 Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντῃ ἐπιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἔμεῦ περὶ μάρναο χαλκῷ.
Σοὶ γάρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείῃ καὶ ὄνειδος
"Ἔσσομαι ἥματα πάντα διαμπερές, εἴ κε μ' Ἀχαιοὶ
500 Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεισόντα.
Ἄλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
"Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν

490 Sic a Patroclo Lyciorum ductor clypeatorum

Interfectus indignante-anima-gemebat, carumque nomine vocabat socium;

"Glaucē carissime, bellator inter viros, nunc te admodum oportet

"Pugnacemque esse, et audacem bellatorem:

"Nunc tibi cordi-sit pugna gravis, si praelio-impiger es.

495 "Primum quidem adhortare Lyciorum ductores viros,

"Quaquaversum obiens, pro Sarpedone praeliari:

"Quin deinceps et ipse super me pugnes ære.

"Tibi enim ego etiam posthac pudor et opprobrium

"Ero dies omnes perpetuo, si quidem mihi Achivi

500 "Arma detraxerint, in hoc ad naves certamine interfecto.

"Verum capesse pugnam strenue, adhortareque populum omnem."

Sic ipsum locutum finis mortis texit,

488 εἰλιπ.] Edd. pr. R. 493 ἔμμεναι] MS. F. A. 1.

leian. Πάντας ἐπιχόμενος. Sed et iterum occurrit Πάντῃ ἐπιχόμενος, infra ver. 533.

Ver. 500. νεῶν ἐν ἀγῶνι πεισόντα.] Vituperat hic Homerum Terrassonus, quod Sarpedonem, etsi longe a navibus absentem, tamen medias se inter naves occidisse dicentem introducat. "Les Com-mentateurs" (inquit) — "ont dit là-dessus, que Sarpedon rêvoit, étant à l'article de la mort. — Ainsi, Homère n' a point d' autre raison pour faire dire à "Sarpedon qu'il meurt au milieu des "vaisseaux, quoiqu' il fut bien loin de là; "si non que c' est un vers tout fait, "une formule employée au 15e Livre, "au sujet de Caletor tué effectivement

" au milieu des vaisseaux; νεῶν ἐν ἀγῶνι πεισόντα. ο'. 428." Dissertat. sur l' Iliade, Part. IV. cap. 6. Verum, ut opinor, "νεῶν ἐν ἀγῶνι πεισόντα" utrobique, non est, "medias inter naves," sed "in certamine de navibus, stratum." Atque ita hic accipit Domina Dacier; "Il me paroît que — νεῶν ἐν ἀγῶνι peut signifier fort naturellement, à l'attaque des vaisseaux." Alteram tamen explicandi rationem sequitur Eustathius, Τὸ δὲ "νεῶν ἐν ἀγῶνι πεισόντα," μιμητικῶς ἑφευγται· ἔξω μὲν γὰρ τῆς τάφρου, καὶ ἐν τῇ πεδιάδι πίπτει, καὶ ἐκ ἐν τῷ ἀθροίσματι καὶ τῇ ἀγορᾷ τῶν νεῶν. Ὅ δὲ ἤδη τετραγαμῆνος τὸ φρονεῖν, ἄλλως λέγει· ἤδη γὰρ πρὸς

- 'Οφθαλμούς, ῥῖνας θ'. ὁ δὲ λάξ ἐν σήθεσι βαίνων,
 'Εκ χροὸς εἴλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῶ ἔποντο.
 505 Τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε, καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμὴν.
 Μυρμιδόνες δ' αὐτῷ σχεδὸν ἵππευς φυσιόωντας
 'Ιεμένεας φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
 Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς αἰόντι.
 'Ωρίνθη δὲ οἱ ἦτορ, ὅτ' εὖ δύνατο προσαμῦναι.
 510 Χειρὶ δ' ἐλὼν ἐπέεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
 'Ελκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ,
 Τείχεος ὑψηλοῖο ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ 'Απόλλωνι·
 Κλυῖθι, ἀναξ, ὅς πε Λυκίης ἐν πίοιι δῆμῳ
 515 Εἷς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκέειν

Oculos, naresque; *Patroclus* nempe, calce pectoribus impresso,
 E corpore traxit hastam, præcordiaque ipsam *adhærentia* sequebantur;
 505 Ejusque simul animamque, et hastæ evulsit cuspidem.
 Myrmidones autem illic detinuerunt ejus equos anhelantes,
 Cupientes fugere, postquam reliquissent currus dominorum suorum.
 Glaucus vero gravis dolor ortus est vocem amici audienti:
 Commotum autem est ei cor, quod non posset opem ferre.

- 510 Manu autem prehensens eum stringebat sibi brachium; affligebat enim eum
 Vulnus, quod jam ei Teucer irruenti inflixerat sagitta, [graviter
 E muro excelso malum a sociis propulsans.
 Precans autem dixit longe-jaculanti Apollini;

“ Exaudi, rex, qui alicubi Lyciæ in opulento populo

- 515 “ Es, vel in Troja: potes autem tu undecunque auscultare

505 'Οφθαλμούς τε ῥίνας θ'] MS. male. 504 προτὶ MS. 510 τεῖρε γὰρ
 αὐτὸν] R. 515 δύνασαι δὲ π. ἀκ.] MS.

πῶ θνήσκειν ἐστὶ. Clark. Contorta est Eustathii ratio. Tolerabilior Dacieriana.
 MS. Lips. habet, quod mihi olim in mentem venit, νέων. Juvenes latinis sunt milites, et apud Homerum αἰζήοι, δ'. 280. et alibi. Ern.

Ver. 502. τίλος θανάτοιο κάλυψεν 'Οφθαλμούς,] Virgil.

Olli dura quies oculos et ferreus urget
 Somnus: in æternam clauduntur lumina noctem.

Æn. XII. 309.

Ver. 507. ἄρματ' ἀνάκτων.] Hic quoque
 Cl. Dawesius corrigit ἄρμα ἀνακτῶν, quia

Sarpedonis currus unus intelligitur, et ἀνακτες, domini Sarpedon et Glaucus intelligendi: sed vid. dicta ad v. 370. Ern.

Ver. 510. αἰνῶς] Al. αὐτόν.

Ver. 511. ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ,] Supra μ'. 387.

Ver. 513. ἐκηβόλῳ 'Απόλλωνι] Cód. Harleian. ἐκηβόλον 'Απόλλωνα.

Ver. 515. δύνασαι δὲ σὺ] Ita ex uno MS. edidit Barnesius. Al. δύνασαι δὲ τι.

Ibid. πάντοσ' ἀκέειν] Schol. MS. Lips. 'Αρίσταρχος τὸ πλῆρες ἀντὶ τῷ παντός, Ζηνόδοτος δὲ ἀντὶ τῷ παντὶ ἄμεινον δὲ τοσικόν, ὥς ὁ 'Ηρωδιανός· ἢ δὲ δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς. Τὸ

- Ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
 Ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 Ὀξείης ὀδύνησιν ἐλήλαται, ἐδὲ μοι αἶψα
 Τερσῆναι δύναιται βαρύθει δέ μοι ὤμος ὑπὸ αὐτῷ.
 520 Ἐγχος δ' ἐδύναιμαι σχεῖν ἔμπεδον, ἐδὲ μάχεσθαι
 Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὤριςτος ὅλῳλε,
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὁ δ' ἐδ' ὧ παιδὶ ἀμύνει. [σαι,
 Ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἀκυσ-
 Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισι
 525 Κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῃ πολεμίζειν·
 Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνεῖωτι μάχωμαι. [λων·
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλ-
 Λυτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλέοιο

“ Viro dolenti, sicut nunc me dolor invadit.

“ Vulnus enim habeo hoc grave, undique autem mihi manus

“ Acutis doloribus transfixa est, neque mihi sanguis

“ Siccarī potest; gravatur autem mihi humerus per ipsum:

520 “ Hastam autem non possum sustinere firmiter, neque pugnare

“ Congressus cum hostibus: Vir autem fortissimus periit,

“ Sarpedon, Jovis filius: ille vero ne suo quidem filio opem-fert.

“ Sed tu saltem mihi, rex, huic gravi vulnere medere;

“ Sopi autem dolores, præbeque vires; ut socios

525 “ Adhortans Lycios excitem ad pugnandum;

“ Ipseque de cadavere mortuo pugnem.”

Sic dixit precans; hunc autem exaudivit Phæbus Apollo:

Statim sedavit dolores, a vulnere autem gravi

517 καρτερόν] Id. ut v. 523. 519 βαρύθει] Id. male. 524 κοίμησον] MSS. edd. vett. Eust. κοίμησον. Ibid. δὸς δέ μοι κράτος] F. A. J. 526 αὐτὸς ἀμφὶ νέκυν κατατεθνεῖωτα] MS.

δι ἀκύνειν ἀντὶ τῷ ὤμῳ κύνειν· ἐδὲ ποτε γὰρ ἐπὶ ψιλῆς ἀκοῆς τάσσει τὸ ῥῆμα. Ern.

Ver. 518. 521. ἐλήλαται, — ὅλῳλε,] Vide supra ad v. 186. 187. et ad α'. 37.

Ver. 521. ἀνὴρ δ' ὤριςτος] Cod. Harleian. ἀνὴρ δ' ὤριςτος.

Ver. 523. μοι, ἄναξ,] Cl. Dawesius Misc. Cr. p. 151. corrigit με ἄναξ, ex lege prosodiæ suæ de digammate. Frustra repugnat dativo. E vulgari ratione debebat esse με. Sed pro tali genitivo eleganter dativus in sexcentis talibus formis. Ern.

Ibid. ἔλκος] Cod. Harleian. ἄλκος.

Ver. 524. Κοίμησον] Ita edidit Barnesius ex ζ'. 236. Al. Κοίμησον ut opinor. minus recte: Vide supra ad α'. 140. Cæterum Codex Harleianus hic legit Κοίμισσον. Clark. Vide ad μ'. 281.

Ver. 526. ἀμφὶ νέκυϊ] Male hic Barnesius; “ Pes (inquit) Proceleusmaticus pro “ Anapæsto.” Quasi scilicet syllabæ duæ κυϊ in unam facile coalescere non possent. Vide supra ad ver. 521.

Ibid. νέκυϊ κατατεθνεῖωτι] Non esse hoc τυπολόγον ex Scripturibus Tragicis li-

- Αἶμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 530 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,
 "Ὅττι οἱ ὦκ' ἤκασε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 Πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίαν ἡγήτορας ἄνδρας,
 Πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνης ἀμφιμάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβάσθων,
 535 Πεγλυδάμαντ' ἐπὶ Πανδοίδῃν, καὶ Ἀγήνορα δῖον.
 Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε, καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν,
 Ἀγχῆ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ἑκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικέρων,
 Οἷ σέθεν εἵνεκα, τῇλε φίλων, καὶ πατρίδος αἵης,
 540 Θυμὸν ἀποφθινύδασσι· σὺ δ' ἐκ ἐδέλεις ἐπαμύνειν.
 Κεῖται Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιδάων,
 "Ὅς Λυκίην εἴρυτο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ.
 Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχρ' ἡ χάλκεος Ἀρης.

Sanguinem atrum siccavit, fortitudinemque immisit animo.

- 530 Glaucus autem agnovit sua mente, lætatusque est,
 Quod se cito exaudiverat magnus deus precatum.
 Primum quidem excitavit Lyciorum ductores viros,
 Quaquaversum obiens, ut super Sarpedone præliarentur.
 Deinde vero Trōas accersitum ibat, magnis-passibus gradiens,
 535 Polydamanta ad Panthædem et Agenora nobilem :
 Accersitum etiam ivit Æneamque et Hectorem ære-armatum,
 Prope autem stans verbis alatis allocutus est ;
 " Hector, nunc jam omnino oblitus es sociorum,
 " Qui te propter, procul ab amicis, et patria terra,
 540 " Animam deperdunt : tu vero non vis malum propulsare.
 " Jacet Sarpedon, Lyciorum ductor clypeatorum,
 " Qui Lyciam tuebatur jusque-dicendo et virtute sua :
 " Hunc utique sub Patroclo domuit hasta æreus Mars.

532 "Ὀτρυνε] MS. bene. 533 ἀμφὶ μάχεσθαι] Id. 534 κίε] abest Fl.
 540 ἐπαμύναι] MS.

quet, quorum locutio sermoni propior est:

Οὐ μαρτυρήσει ταῦτ' ὁ κατθανὼν νέκυς.
 Sophoc. Antig. 525.

Ibid. κατατιθνήσκῃ] Vide supra ad α'.
 265. ad β'. 818. et ad γ'. 464.

Ver. 527. "Ὡς ἔφατ' ἐνχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε
 Φοῖβος Ἀπώλων] Virgil.

Dixit: opemque Dei non cassa in vota vocavit.
 Æn. XII. 780.

Ver. 528. Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας,] Virgil.

—— subitoque omnis de corpore fugit

Quippe dolor, omnis stetit imo vulnere sanguis.

—— atque novæ rediere in pristina vires.

Æn. XII. 421.

Ver. 554. μακρὰ βιβάσθων,] Vide supra
 ad γ'. 22.

- Ἀλλὰ, φίλοι, πάρσητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 545 Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλονται, αἰκίσσωσι δὲ νεκρὸν
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσοι ὄλοντο,
 Τὲς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείησιν.
 "Ὡς ἔφατο· Τρῶας δὲ κατακρῆθην λάβε πένθος
 "Ασχετον, ἐκ ἐπεικτὸν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόλῃος
 550 Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἑῶν· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ
 Λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 Βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἐκτωρ, χυόμενος Σαρπηδόνο· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 ὦρσε Μεινοιτιάδαο Πατροκλῆος λάσιον κῆρ.
 555 Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·
 Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔσω,
 Οἰοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἣ καὶ ἀρείεες.
 Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσέηλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,

" Sed, amici, adeste, indignaminique animo,

545 " Ne arma abstulerint, indignisque modis acceperint mortuum

" Myrmidones, de Danais irati, quotquot perierunt,

" Quos apud naves veloces interfecimus hastis."

Sic dixit: Trojanos vero prorsus occupavit dolor

Intolerabilis, cedere-nescius: quippe ipsis columen urbis

550 Erat, alienigena licet existens: Multæ enim illum

Copiæ sequebantur, inter quas ipse fortissimus erat in pugna.

Ibant autem recta in Danaos ardentes: præibatque ipsis

Hector, iratus de Sarpedone: At Achivos

Concitabat ad certamen Menetiadæ Patrocli animosum cor:

555 Ajaces primos allocutus est, animis-incitatos etiam per-se;

" Ajaces, jam vobis hostes propulsare cordi sit,

" Quales quidem antea eratis inter viros, vel et fortiores.

" Jacet vir, qui primus insiliit in murum Achivorum,

549 Σφιγ] Id. ferri potest propter sequentem aspiratam. 554 Μεινοιτιά-
 δεω] Id.

Ver. 557. ἰσάμενος ἵππια] Qua ratione,
 ἰσάμενος, hic ultimam producat; item Αἴ-
 αντε, ver. 556. et ὁμοῖν, ver. 560. et
 Τρῶες, ver. 569. et Ἀχιλλῆϊ, ver. 575. vide
 supra ad α'. 51.

Ver. 540. ἀποφθινύθουσι] Vide supra ad
 β'. 43.

Ibid. ἱπαμύνειν.] Al. ἱπαμῦναι.

Ver. 545—559. αἰκίσσωσι — αἰκισσαί-

μι9'] Recte (ut opinor) cum duplici σ.
 Vide supra ad α'. 140.

Ver. 548. κατακρῆθην] — κατάκρηθην,
 ἦγον κατάκρησι, ὡς ἀλλαχῇ κεῖται· ἢ κατα-
 κρῆθην προπερισπωμένως ἀντὶ τῆς κατὰ κρή-
 θην, καὶ ἐν συγκοπῇ κατακρῆθην, ὃ ἐστὶ κατὰ
 κεφαλῆς λάβει πένθος. Eustath.

Ver. 552. ἦρχε δ' ἄρα] Præibatque, ut
 solitus est.

Ver. 555. μεμαῶτε] Vide supra ad γ'. 46.

- Σαρπηδάν· ἄλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
 560 Τεύχεά τ' ὥμοιῖν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων
 Αὐτῶ ἀμυνομένων δαμασσαίμεθα νηλεῖ χαλκῷ.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
 Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
 565 Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνεῖωτι μάχεσθαι,
 Δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοῃν τάνυσσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 "Ὅφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὅλοός πόνος εἴη.
 "Ὅσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιῆς·
 570 Βλῆτο γὰρ ἔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεὺς,
 "Ὅς ῥ' ἐν Βεδδείῳ εὐναιομένῳ ἦνασσε

" Sarpedon; sed o si ipsum contumelia-afficere potuerimus ablatum,

560 " Armaque ab humeris auferre, et aliquem sociorum

" Ab eo nos propulsantium domare saevo aere."

Sic dixit: Hi vero etiam per-se *hostes* arcere promptis-erant-animis.

Postquam autem utrinque firmarant phalangas,

Trojani et Lycii, et Myrmidones et Achivi;

565 Concurrerunt super cadavere mortuo pugnaturi,

Horrendum clamantes: ingenti autem fragore sonuerunt arma virorum.

Jupiter vero noctem perniciosam extendit super aspera pugna,

Ut dilecto de filio pugnae perniciosus labor esset.

Moverunt autem loco priores Trojani nigros-oculis Achivos:

570 Percussus enim erat nequaquam ignavissimus vir inter Myrmidonas,

Filius Agaclei magnanimi, nobilis Epigeus,

Qui in Budio bene-habitato imperabat

563 ἐκαρτύναντο] Id. 566 Ἀὔσαντι] F. 571 δῖος Ἐπειγεὺς] MS. male.

572 εὐναιομένῳ] Id. vitiose. Sed digammatis amans hic argumentum
 reperiat, quia sequitur ἦνασσε. 580 κάππεσ'] F.

Ver. 556. Αἶαντι, νῦν σφῶϊν — Οἳοί περ
 πάρος ἦτι] Virgil.

———— nunc illas promitte vires,
 Nunc animos, quibus in Gætulis syrtibus usi.
 Æn. V. 191.

Ver. 558. Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος] Vir-
 gil.

———— cadit ipse Tolumnius augur,
 Primus in adversos telum qui torserat hostes.
 Æn. XII. 460.

Ver. 563. ἐκαρτύναντο] De hujus vocis
 prosodia, vide supra ad λ'. 215.

Ver. 565. νέκυϊ κατατεθνεῖωτι] Vide su-
 pra ad ver. 526. et ad β'. 818.

Ver. 566. μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.]
 Virgil.

———— et arma

Horrendum sonuere. — Æn. IX. 731.

Cæterum de voce, ἔβραχε, et similibus;
 vide supra ad δ'. 125. et 455.

Ver. 570. Βλῆτο γὰρ ἔτι κάκιστος ἀνὴρ.]

- Τοπρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξαναρίζας
 Ἐς Πηλῇ ἰκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
 575 Οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῇ ῥήξήνορι πέμπον ἔπεισθαι
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
 Τὸν ῥα τόδ' ἀπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἴκτωρ
 Χερμαδίῳ κεφαλῇ· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κέασθη
 Ἐν κόρυδι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηγὴς ἐπὶ νεκρῷ
 580 Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊσῆς.
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένῃς ἐτάριοι·
 Ἴδυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἐοικῶς
 Ὠκείῃ, ὅς τ' ἐφόβησε κολοίεσ τε, ψῆξάς τε·
 Ὡς ἰδὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
 585 Ἴδυστο καὶ Τρώων· κελχόλωσο δὲ κῆρ, ἐτάριοι.
 Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαίμενος φίλον υἱόν,

Antea : sed tunc strenuum consobrinum cum occidisset,

Ad Peleum venit-supplex, et ad Thetin argenteis-pedibus-decoram :

575 Hi autem una cum Achille hostium-agmina-perrumpente miserunt comitem

Ilium ad generosis-equis-fœcundam, ut adversus Trojanos pugnaret.

Hunc quidem tunc manum-injicientem cadaveri percussit illustris Hector

Saxo caput: illud vero in-duas-partes totum diffissum est

In casside valida ; is itaque pronus super cadavere

580 Decidit, ipsumque mors circumfusa est exitialis.

Patrocle autem dolor ortus est de interfecto socio ;

Recta vero prorupit per primos-pugnatores, accipitri similis

Veloci, qui fugatos-persequitur graculosque, sturnosque :

Sic recta-in Lycios, Patrocle equestris,

585 Ruisti et Trojanos ; iratus nempe eras corde, de socio.

Et percussit Sthenelau, Ithæmenis dilectum filium,

585 Κελχόλωτο] Edd. vett. præter R. nec sic male: ira incensus erat animus

(tibi) ob socium. 586 καὶ ῥ' ἔβαλε] MS. male. sequitur ῥῆξι. Ibid. Ἰθαί-

μενος] R. A. 1. Ἰθαίμενος] F. A. 2. 3. J.

Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον
 δύναται, ποτὲ δὲ πλείον. *Hermogenes* περὶ
 μισθοῦ δεινότητος, cap. 37. Vide supra ad
 δ. 11. et ad α'. 530.

Ver. 571. Ἐπειγύνει] Cod. *Harleian*.
 Ἐπειγύνει.

Ver. 572. ἦνασσε] Vide supra ad ver.
 172.

Ver. 574. Ἐς Πηλῇ ἰκέτευσε,] Est ex-
 quisitum genus dicendi pro ἡλθ' ἐπὶ Πη-
 λῇα ἰκετεύσων, ad *Pelea* venit supplicatum,

quod genus egregie illustravit *Cel. Hem-*
sterh. ad *Aristoph. Plut.* p. 456. *Enn.*

Ver. 575. Οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῇ] Vide su-
 pra ad ν'. 524.

Ver. 577. Τὸν ῥα] *Hunc, inquam.*

Ver. 578. ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κέασθη] *Vir-*
gil.

— atque illi partibus æquis

Huc caput atque illuc humero ex utroque pe-
 pendit. *Æn.* IX. 755.

- Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 Ὅσση δ' αἰγανέης ῥίπῃ ταναοῖο τέτυκται,
 590 Ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφ' ἑῷ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ,
 Ἦε καὶ ἐν πολέμῳ, δηῖον ὑπὸ θυμοραϊσέων·
 Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιτιάων,
 Ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
 595 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
 Ὀλβῳ τε πλῆτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
 Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος, σῆθος μέσον, ἔτασε δεξιῖ,
 Στρεφθεῖς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
 Δέπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιῆς,
 600 Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·

Cervicem saxo, abruptique ejus tendines.

Cesserunt autem retro et primi pugnatōres et illustris Hector.

Quantus autem jaculi jactus longi est,

590 Quod quidem vir emisit connixus vel in certamine-ludi,

Vel etiam in pugna, hostes propter animam-perdentes:

Tantum recesserunt Trojani; locoque moverunt eos Achivi.

Glaucus autem primus, Lyciorum ductor clypeatorum,

Conversus est, interfecitque Bathyclem magnanimum,

595 Chalconis dilectum filium, qui in Hellade domos habitans,

Opibusque divitiisque excellebat inter Myrmidonas.

Hunc quidem Glaucus, pectore medio, vulneravit hasta,

Conversus repente, quando ipsum jam-assequebatur insequens;

Fragorem vero is edidit cadens: Vehemens autem dolor cepit Achivos,

600 Quod-ita ceciderat strenuus vir; admodum vero Trojani gavisī sunt:

587 τένοντι] A. J. 590 ἀφ' ἑῷ] MS. 594 ἔκτεινεν] MS. A. 2. 3. J. 599

πυκινόν] Gl. MS. L. γρ. δεινόν. Ibid ἔλλαβ'] MS. A. 1.

Ver. 579. ἄρα] *U*t ex tali vulnere necesse erat.

Ver. 581. φθίμεν] De syllaba φθι correpta, vide supra ad β'. 43. et ad α'. 309. et 314.

Ver. 583. κολοῖς τε, ψῆράς τε] "Illud vero (sc. verborum sonitum jucundiorē) cumprimis apud Homerum veteres grammatici annotaverunt: quod quum dixisset quodam in loco κολοῖς τε ψῆράς τε, alio in loco non ψῆρῶν τε sed ψαρῶν dixit; Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ κολοῖῶν" (c'. 755.) sequu-

"tus non communem, sed propriam in quoque vocis situ jucunditatem. Nam "si alterum in alterius loco ponas, utrum-que feceris sonitu insuave." Gell. lib. XIII. cap. 19.

Ver. 589. τέτυκται,] Vide supra ad ν'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 591. θυμοραϊσέων] Pronunciabatur θυμοραϊσῶν.

Ver. 592. Τρῶες, ὥσαντο] Qua ratione, Τρῶες, hic ultimam producat; item Βαθυκλῆα, ver. 594. et ἀπὸ, ver. 607. et τε, ver. 636. vide supra ad α'. 51. n. 8.

- Στὰν δ' ἄμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· ἐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰδυὺς φέρον αὐτῶν.
 Ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυψήν
 Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱεὺς
 605 Ἰδαίῃς ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς, τίετο δῆμῳ·
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἕατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὦχετ' ἀπὸ μελέων, συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἴλεν.
 Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκεν·
 Ἐλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος·
 610 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 Πρόσσω γὰρ κατέκρυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 Οὔδῃ ἐνισκίμθη, ἐπὶ δ' ἐρίαχος πελεμίσθη
 Ἐγχος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης·
 Αἰχμὴ δ' Αἰνείαιο κρᾶδαινομένη κατὰ γαίης

Steterunt vero circa ipsum progressi frequentes; neque sane Achivi
 Fortitudinis oblitī sunt, sed vires recta ferebant in eos.

Tum vero Meriones Trojanorum interfecit virum armis-acrem
 Laogonum, audacem filium Onetoris, qui Jovis sacerdos

- 605 Idæi erat, deusque veluti, honorabatur a populo:

Hunc percussit sub mala et aure: confestim vero anima
 Abiit e membris; horrendæque illum tenebræ occuparunt.

Æneas autem in Merionem hastam æream misit;

Sperabat enim se assecuturum sub-clypei-tegmine progredientem:

- 610 Sed ille quidem ex adverso conspīcatus evitavit æream hastam;

In anteriorem enim partem proclīnavit, a tergo autem hasta longa

Solo infixā est, supraque pars-posterior quassabatur

Hastæ; tum deinde remisit impetum rapide-actum æs:

Cuspis adeo Æneæ vibrans in terram

604 ἱερεὺς] MS. R. 609 τεύξασθαι] A. 2. 5. J. T. 611 ἐξίπισθεν] MS.
 male. 614. 15] vid. not.

Ver. 594. Ἐπράπειτ',] Observandus hic
 maxime proprius vocis mediæ usus: Con-
 vertit se. Vide supra ad α'. 199. et ad γ'.
 141.

Ibid. Βαθυκλήα] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 597. οὔτασε] Vide supra ad ν'. 192.
 et ad α'. 140.

Ver. 599. Δέπησεν δὲ] Vide supra ad ν'.
 181.

Ver. 602. ἐξελάθοντο,] *Al.* ἐκλελάθοντο.

Ver. 607. συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος
 εἴλεν.] Virgil.

Immolat, ingentique umbra tegit. —

Æn. X. 541.

Ver. 610. ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra
 ad ν'. 404.

Ibid. χάλκεον ἔγχος,] Vide supra ad γ'.
 380.

Ver. 612. πελεμίσθη] Non quassabatur,
 sed contremuit. Ita hunc motum seu hanc
 vibrationem exprimit Virgilius. *Ern.*

Ver. 613. ἀφίει μένος] Vide supra ad ν'.
 444.

Ver. 614. 615. Αἰχμὴ — ὦχετ', —]
 Versus hi duo, quos in uno MS. deesse

- 615 "Ω, χεῖρ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρασεν.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστὴν περ ἑόντα,
"Εγὼς ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἐβαλὼν περ.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δεξικλυτὸς ἀντίον ἦυδα·
- 620 Αἰνεία, χαλεπὸν σε, καὶ ἴφθιμόν περ ἑόντα,
Πάντων ἀνδρῶπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
"Ελθῇ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
Εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυγῶν μέσον ὀξείῃ χαλκῶ,
Αἰψά κε, καὶ κρατερός περ ἑὼν καὶ χερσὶ πεποιδῶς,
- 625 Εὖχος ἐμοὶ δῶης, ψυχὴν δ' "Αἰδι κλυτοπόλῳ.
"Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπτε Μενoitίης ἄλκιμος υἱός·
Μηριόνη, τί συ ταῦτα, καὶ ἐσθλὸς ἑὼν, ἀγορεύεις;
"Ὡ πέπον, ὅτι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσιν

615 Abiit; quippe incassum robusta e manu exilierat.

Æneas autem animo iratus est, dixitque;

"Merione, cito certe te, saltatorem quantumvis egregium,

"Hasta mea compescuisset in perpetuum, si quidem te percussissem."

Illum vero Meriones hasta-inclytus vicissim affatus est;

620 "Ænea, arduum est, te, fortis licet sis,

"Omnium hominum extinguere robur, quicumque te contra

"Venerit propulsaturus; mortalis certe et tu es.

"Si et ego te percussero assecutus medium acuto ære,

"Statim, strenuus licet sis et manibus fretus,

625 "Gloriam mihi dederis, animam autem Plutoni equis-insigni."

Sic dixit: Hunc autem objurgavit Menœtii fortis filius;

"Merione, cur tu hæc, strenuus licet, concionaris?

"O amice, neutiquam Trojani contumeliosis verbis

622 Τί τευξαι] MS. male. 624'αἰψά τε] F. A. 1. quod melius puto, ut supra.

625 δῶσαι] MS. δαίης] R. 626 ἐνένιπτε] MS. F. R. A. v. ad ὁ. 545.

annotat Barnesius, desunt etiam in Codice Harleiano. Clark. Item in MS. Lips. Et arbitror recte abesse, quia plane ταυτολογῶσιν. In margine comparandi caussa adscripti venerunt in contextum. Ern.

Ver. 615. ἐπεὶ ῥ'] Quippe, ut dictum est, — ver. 610.

Ver. 617. Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστὴν περ ἑόντα,] "Ὁμηρος τὸν Μηριόνην ἔκ αἰσχύναι βεβλόμενος, ἀλλὰ κοσμησάμενος, ὀρχηστὴν προσεῖπεν καὶ ἔπειθ' ἄρα ἐπίσημος ἦν, καὶ γνώριμος ἅπανιν ἐπὶ τῇ ὀρχηστικῇ, ὥστε ἔχ' οἱ

"Ἕλληνες μόνον ταῦτα ἠπίσαντο περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ Τρῶες αὐτοῖς, καὶ τοὶ πολέμιοι ὄντες. 'Εἰρῶν γὰρ οἶμαι, καὶ τὴν ἐν τῷ πολεμῶν αὐτῷ καφρότητα, καὶ εὐρυβμίαν, ἣν ἐξ ὀρχήσεως ἐκίκτητο. Φησὶ δὲ τὰ ἔπη ὡς ἰσως, "Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστὴν περ ἑόντα, "τα, "Εγὼς ἐμὸν κατέπαυσε." Lucian. περὶ ὀρχήσεως, c. 8. Clark. Bene Scholiastæ admonent saltationem, quæ pyrrhicha diceretur, innui, quæ prodesset militiæ. Ern.

Ver. 622. θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.] Virgil.

- Νεκρῶ χωρήσασσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει·
 630 Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπείων δ', ἐνὶ βελῇ.
 Τῷ, ἔτι χερὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 "Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος Φῶϊς.
 Τῶν δ' ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρσεν
 Οὔρεος ἐν βήσσης, ἔκαθεν δέ τε γίνετ' ἀκμή·
 635 "Ὡς τῶν ὄρνυτο δῆπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 Χαλκῇ τε, ῥινῇ τε, βοῶν τ' εὐποιοιτάων,
 Νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 Οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνῆρ Σαρπηδόνα δῖον
 Ἔγνων, ἐπεὶ βελέεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κονίησιν,
 640 Ἐκ κεφαλῆς εἵλυτο διαμπερές ἐς πόδας ἄκρας.
 Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον, ὥς ὅτε μυῖαι
 Σταδμῷ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,

" A cadavere cedent, antequam aliquem terra tenebit:

- 630 " In manibus enim finis pugnae, verborum autem finis in concilio;
 " Quapropter haudquaquam oportet verba multiplicare, sed pugnare."
 Sic fatus, hic quidem praebat, ille vero una sequebatur deo-par vir.
 Horum autem veluti ligna-caedentium virorum fragor exoritur
 Montis in saltibus, longeque exauditur:
 635 Sic horum excitabatur strepitus a terra late-patente,
 Aereque, corioque, boumque-tergoribus scite-compositis,
 Percussorum ensibusque et hastis utrinque acutis.
 Neque jam vel solers vir Sarpedona nobilem
 Agnosset; quippe telis et sanguine, et pulveribus,
 640 A vertice obvolutus erat usque ad pedes imos.
 Illi vero assidue circa mortuum versabantur, ut quum muscae
 In stabulo murmurant lacte-plenas ad mulctras,

629 νεκρῶς] Gl. MS. L. καδίξει] A. 1. καδείξει] A. 2. 3. J. 640 εἵλυτο]
 F. R. A. J. 642 ἐπὶ] F. A. 1. ἐνὶ βρομ.] R. Sic Athen. βρεμύεσι] MS.

— mortali urgemur ab hoste
 Mortales: totidem nobis animaeque manusque.
 Aen. X. 375.

Ver. 625. δῶης,] Al. δόιης.

Ver. 628. οὔτι Τρώες] Cod. Harleian.
 ἢ τοι Τρώες.

Ibid. ονειδίους ἐπίεσι] Ita edidit Barnesius: Quocum facit et Codex Harleianus. Al. ονειδίους ἐπίεσι. Sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad α. 519.

Ver. 630. Ἐν γὰρ χερσὶ etc.] Τέλος πολέμου non est finis belli, sed summa belli, i. e. quod maxime valet in bello, in quo

belli bene gerendi ratio maxime inest. In altero membro debebat esse, βελῆς δὲ ἐν ἱερί, sed poeta convertit orationem, ut solet facere, imitantibus certatim aliis, praesertim historicis, in his Thucydide. Itaque non opus est intelligi χερσὶ ἐν ἐπείων, ut vult Gl. MS. Lips. Ern.

Ver. 633. ὄρσεν] Vide supra ad β'. 810.

Ver. 635. ὄρνυτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. δῆπος] Vide supra ad δ'. 455.

- "Ωρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δέυει.
 "Ως ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον· ἐδὲ ποτε Ζεὺς
 645 Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαεινὰ,
 Ἀλλὰ κατ' αὐτὰς αἶεν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ
 Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων,
 "Ἡ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 Αὐτὰρ ἐπ' ἀντιδῆν Σαρπηδόφι φαίδιμος Ἴκτωρ
 650 Χαλκῷ δῆώσῃ, ἀπὸ τ' ἄμων τεύχε' ἔλγεται,
 "Ἡ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
 "Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 "Ὅφρ' ἥδ' ὅς θ' ἐράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 Ἐξαῦτις Τρώας τε καὶ Ἴκτωρα χαλκοκορυστὴν
 655 Ὡσαίτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

Tempore in verno, quando lac vasa rigat :

Sic utique ii circa mortuum versabantur: Nec unquam Jupiter

- 645 Vertebat ab aspera pugna oculos fulgentes,
 Sed in ipsos usque aspiciebat, et consultabat animo
 Multa admodum de cæde Patrocli, anxie-deliberans,
 An jam et illum in aspera pugna,
 Illic super deo-parem Sarpedonem illustris Hector
 650 Ære cæderet, deque humeris arma auferret;
 An adhuc etiam pluribus augeret laborem gravem.
 Sic etiam ei cogitanti, visum est satius esse,
 Ut strenuus famulus Pelidæ Achillis
 Retro Trojanos Hectorem et æreis-armis-acrem
 655 Repelleret ad urbem, multorumque animam eriperet.

643 ὅτε γλάγος] T. 647 Πατρόκλῃος] MS. μερμηρίζων] F. A. J. 648 καὶ
 κεῖνον] MS. 650 ἔλγεται] Id. 651 πλεόνεσσιν] Id. ὀφέλλειν] Id. R.
 ὀφέλλει δὲ] F. A. 652 δοάσατο] Id. 653 Πηλ. Αἰακίδαο] Id.

Ver. 642. βρομέωσι] Cod. Harleian.
βρεμέωσι.

Ibid. περιγλαγέας κατὰ πέλλας,] Πίλλα, ἀγγεῖον σκυφειδές, πυθμένα ἔχον πλατύτερον, εἰς δ' ἤμελγον τὸ γάλα. "Ὁμηρος, "ὡς ὅτε μυῖαι Σπαρτιάδῃ ἐνιβρομέωσιν ἐγγλά- "γίας κατὰ πέλλας." Athenæus. lib. XI. cap. 13.

Ver. 644. ἄρα] Ut diximus. ver. 641.

Ver. 647. μερμηρίζων] Virgil.

— animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc;

In partesque rapit varias, perque omnia versat.
Æn. IV. 285.

Ver. 652. "Ὡδὲ δὲ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,] Virgil.

Hæc alternanti potior sententia visa est.
Æn. IV. 287.

Ver. 653. Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος] Vide supra ad α'. 1.

Ver. 654. χαλκοκορυστὴν] Vide supra ad β'. 1.

Ver. 655. πολέων] Enunciabatur, ac si

- "Εκτορι δὲ πρωτίστ' ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν·
 Ἔς δ' ἴφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλες
 Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἰρὰ τάλαντα.
 "Ενθ' ἔδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 660 Πάντες· ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
 Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 Κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοισιν Σαρπηδόνοσ' ἔντε' ἔλοντο,
 Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 665 Δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίς ἄλκιμος υἱός.
 Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Εἰδ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινephές αἶμα κάθηρον
 Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἐπειτα,

Hectori autem primo imbellem animum immisit:

Curruque is consensu in-fugam vertit-se, hortatusque est ceteros

Trojanos fugere: agnovit enim Jovis sacras lances.

Tum vero ne fortes quidem Lycii sustinuerunt, sed in-fugam-versi-sunt

660 Omnes; regem enim viderunt vulneratum corde,

Jacentem in cadaverum acervo: multi enim super ipsum

Deciderant, quando certamen asperum intendebat Saturnius.

Illi vero ab humeris Sarpedonis arma abstulerunt,

Ærea, coruscantia, quæ quidem cavas ad naves

665 Dedit ferenda sociis Menœtii fortis filius.

Et tunc Apollinem allocutus est nubes-cogens Jupiter;

"Eja age nunc, dilecte Phœbe, atro sanguine purga

"Profectus e telorum-acervo sublatum Sarpedonem, et ipsum deinde,

- 656 φύζαν] MS. sed superscr. θυμόν. Ibid. ἐνῆκεν] MS. (sed superscr. ἐνῶρσεν) F. A. J. 657 ἔτραπε] MS. 658 ἰρὰ ταλ.] F. A. 1. 660 βεβλαμμένον] F. A. 1. R. T. 662 ἐτάνυσε] MS. 663 ἄρ'] abest F. 667 κελεινephές] F. A. 1.

scriptum fuisset πολῶν. Vide supra ad β'. 811.

Ver. 656. θυμὸν ἐνῶρσεν] Cod. Harleian. θυμὸν ἐνῆκεν. Al. φύζαν ἐνῆκεν. Clark. Φύζαν ἐνῆκεν etiam habet MS. Lips. sed superscr. θυμὸν ἐνῶρσεν. Ern.

Ver. 658. Διὸς ἰρὰ τάλαντα.] i. e. voluntatem Jovis, cui cedendum. Schol. MS. Lips. (et ex eo Eustathius iisdem pæne verbis) laudant brevitatē dicti, qua usum Homerum, ne et ipse in tantis rerum angustiiis ὀφέλλειν μῦθον videretur. Respi-

cit poëta ad dicta IL 9'. 69. κ'. 354. Ern.

Ver. 660. βασιλῆα] Vide supra ad α'. 265.

Ibid. βεβλημένον ἦτορ.] Ita ex MSS. edidit Barnesius. Al. βεβλαμμένον ἦτορ. Codex Harleianus legit, διδαιγμένον ἦτορ. Clark. Βεβλημένον etiam MS. Lips. Ald. 2. 5. Junt. Lucret. lib. I. ver. 15.

————— percussæ corda tua vi.

sed alio sensu. Nec male βεβλαμμένον,

- Πολλὸν ἀπὸ προφέρων, λῆσον ποταμοῖο ῥοῇσι,
 670 Χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσسون.
 Πέμπει δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 "Υπνῶ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 Θήσασιν Λυκίης εὐρείης πῖονι δῆμῳ.
 "Ενθα ἑ ταρχύσασσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
 675 Τύμβῳ τε, σήλῃ τε· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
 "Ως ἔφατ'· ἔδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκέστησεν Ἀπόλλων·
 Βῆ δ' ἐκ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς φύλοπιν αἰνῆν·
 Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον αἰείρας,
 Πολλὸν ἀπὸ προφέρων, λῆσεν ποταμοῖο ῥοῇσι,
 680 Χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσε·

" Procul illinc efferens, lava fluminis fluentis,

670 " Ungeque ambrosia, immortalibusque vestibus induito.

" Deducendum autem eum da deductoribus velocibus qui ferant,

" Somno et Morti gemellis, qui quidem eum celeriter

" Ponent Lyciæ latæ in opulento populo :

" Ibi ei exequias-facient fratresque familiaresque,

675 " Tumuloque cippoque: hic enim honor est mortuorum."

Sic dixit: Neque patri non-fuit-dicto-audiens Apollo :

Descendit autem ab Idaeis montibus ad pugnam gravem:

Statimque e telorum-acervo Sarpedonem nobilem sublatum,

Procul inde efferens lavit fluminis fluentis,

680 Unxitque ambrosia, immortalibusque vestibus induit;

670 χρῖσον δ'] MS. 675 θήσασ' εὐρείης Λυκίης ἐν πῖονι δῆμῳ] MS. θήσασ' ἐν Λυκ. at Fl. θήσασιν Λ. ἑ. ἐν πῖονι δ. e diversa lectione. 674 ταρχύσασσι] MS.

quod bene dicitur de eo, qui fractus est animo, ut βεβλαμμένοι φρένα, vel νῦν, qui non bene sapiunt, dementes. Il. δ'. 724. Ern.

Ver. 662. Κρονίων.] De prosodia vocis Κρονίων, Κρονῖονος, Κρονίωνος; vide supra ad α'. 265. et 397.

Ver. 666. νεφελιγερέτα Ζεύς.] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 667. Εἴδ' ἄγε.] Vide supra ad ι'. 167.

Ver. 668. Ἐλθὼν ἐκ βελίων Σαρπηδόνα.] Cod. Harleian. Ἐλθὼν ἐκ μελίων Σαρπηδόνα. Cæterum scribendum hic conjicit Th. Bentleius, Ἐλκων ἐκ βελίων Σαρπηδόνα, ex ver. 678. 781. et ε'. 126. Clark. Ἐλθὼν non est tentandum, quod in tali

oratione solenne est Homero cum altero ἰών. Nec ea correctione tollitur altera difficultas e tautologia verborum κελαινεφὲς αἶμα κάθην et λῆσον ποταμοῖο ῥοῇσι. Ern.

Ver. 673. Θήσασιν Λυκίης.] Cod. Harleian. Θήσασ' ἐν Λυκίης; ut infra, ver. 683. Κάτθισαν ἐν Λυκίης. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 674. 675. "Ενθα ἑ ταρχύσασσι — τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.] Virgil.

Interea socios inhumataque corpora terræ Mandemus: qui solus honos Acheronte sub imo est. Æn. XI. 22.

Ver. 682. ῥά] Ut jussi erant.

Ver. 685. ἀάτθην.] Vide supra ad ι. 116.

Πέμπε δέ μιν πομπῶσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ἵπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν· οἳ ῥά μιν ὦκα
Κάτθεσαν ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πῖονι δῆμῳ.

- Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Ἀυτομέδοντι κελεύσας,
685 Τρῶας καὶ Λυκίῃς μετεκίαδε, καὶ μέγ' ἀάσθη,
Νῆπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
ἽΗτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
'Αλλ' αἰεὶ γε Διὸς κρείσσων νόος, ἥε περ ἀνδρῶν,
'Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
690 Ῥηϊδίῳ, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·
'Ὅς οἳ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν.
'Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριζας,

Deducendum autem eum dedit deductoribus velocibus qui ferrent,
Somno et Morti gemellis: qui quidem eum celeriter
Deposuerunt in Lyciæ latæ opulento populo.

- Patroclus autem equos et Automedontem exhortatus,
685 Trojanos et Lycios insequabatur, et magnum accepit-malum,
Demens; quod si mandatum Pelidæ observasset,
Certe effugisset fatum exitiale atræ mortis.
Sed semper Jovis validius consilium, quam hominum;
Qui et fortem virum in-fugam-vertit, et aufert victoriam
690 Facile, etiam cum ipse excitaverit ad pugnandum:
Qui ei et tunc animum in pectoribus extimulavit.
Tum quem primum, quem et postremum interfecisti,

680 Χρίσιν δ'] Id. F. κρίσει τ'] A. 1. Ibid. ἔσιν] F. A. 2. 3. J. male.
682 totus abest MS. 688 ἀνδρὲς] MS. 689 ὅστε ἀλλ.] F.

Ver. 686. Νῆπιος:] Virgil.

Infelix; qui —. *Æn.* II. 345.

Ibid. Πηληϊάδαο φύλαξεν,] Cod. *Harleian.* Πηληϊάδεω ἐφύλαξεν.

Ver. 688. 'Αλλ' αἰεὶ γε:] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*. Quam lectionem et probat *Henricus Stephanus* ad ε'. 176. *Al.* 'Αλλ' αἰεὶ γε.

Ibid. ἥε περ ἀνδρῶν,] Cod. *Harleian.* ἥε περ ἀνδρῶν. *Al.* αἰγιόχοιο.

Ver. 689. 690. "Ὅστε καὶ — ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι." *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μάχεσθαι. *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνῶγει. *Henricus Stephanus* legendum censet, ὅτι δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μάχεσθαι, itaque explicat: "Sed semper Jovis
"sententia superior est sententia hominum,

"quippe qui strenuum etiam virum terret,
"adeo ut ei victoriam facile auferat; alias
"vero ad pugnam accendit." Quod (ut et ipse annotat,) melius cum sequente. "Ὅς
"οἳ καὶ τότε," etc. congruit: Itemque, ubi iterum occurrit iidem hi duo versus, *Il.* ε'. 177. 178. Codices omnes habent, ἐποτρύνει μάχεσθαι, nec ullus intellectui ambiguo est locus. Caterum hos duos versus in quibusdam codicibus annotat deesse *Eustathius*: Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων μετὰ τὸ, "κρείσσων νόος ἥε περ ἀνδρῶν," ἐκκινεῖται οἱ ἀναγεγραμμένοι ἐφεξῆς δύο γνωμικοὶ εἰς χοί, ἀλλὰ μόνος εἰς ὅτος, "Ὅς οἳ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν."
Ver. 691. "Ὅς οἳ"] Vide supra ad α'. 51.
Ibid. ἀνῆκεν.] Cod. *Harleian.* ἐνῆκεν.

- Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;
 "Αδρησον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ "Εχεκλον,
 695 Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ "Επίσσορα, καὶ Μελάνιππον·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' "Ελασον, καὶ Μέλιον, ἥδ' ἔ Πυλάρτην·
 Τὲς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστος.
 "Ενθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν,
 Πατρόκλης ὑπὸ χερσὶ· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχει θῦεν·
 700 Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτε ἐπὶ πύργῳ
 "Εση, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
 Τρεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρεῖς δ' αὐτὸν ἀπεσυφείλιζεν Ἀπόλλων,
 Χεῖρεσιν ἀθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσαν·
 705 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,

Patrocle, quando jam te dii ad mortem vocarunt?

Adrestum quidem primum, et Autonoum, et Echeclum,

695 Et Perimum Megadem, et Epistorem, et Melanippum:

Deinde vero Elasum, et Mulium, atque Pylartem;

Hos interfecit: cæteri autem in-fugam-eundi memores fuere quisque.

Tum certe altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,

Patrocli sub manibus, supra-modum enim ante alios hasta furebat;

700 Nisi Apollo Phæbus bene-structa super turri

Stetisset, illi exitialia cogitans, Trojanisque auxilians.

Ter quidem in cubitum scandeat muri excelsi

Patroclus, ter autem ipsum aspre-exceptum deturbavit Apollo,

Manibus immortalibus fulgentem clypeum feriens:

705 Sed quando jam quarto irruebat deo par,

691 Ἐνῆκεν] A. 2. 3. J. 694 Ἀδρησον] A. 1. Ibid. πρῶτον] MS. Ibid.

Ἀντίνοον] Id. 695 Πέριμον] MS. ibid. tertium καὶ abest. 696 ἔπειτα]

MS. 697 φύγαδε μνώοντο] Id. 699 περὶ χερσὶ] R. 704 χεῖρεσσ' ἀ-

θαν.] F. R. A. 1. 709 ὅπερ] MS. R. 710 ἀνάχαζιτο] A. 2. 3. J.

Ver. 692. Ἐνθα τίνα πρῶτον.] Virgil.

Quem telo primum, quem postremum aspera
 virgo

Dejicis? ————— Æn. XI. 664.

Ver. 694. Ἐχεκλον.] Cod. Harleian.

Ὀπίστην. Clark. Sic est etiam in MS.

Lips. Sed. Gl. adser. γρ. Ἐχεκλον. Ern.

Ver. 700. Ἀπόλλων Φοῖβος] Vide supra
 ad α'. 43.

Ver. 702. ἐπ' ἀγκῶνος] Schol. MS. Lips.

Ἐξοχῆς. — ὕψος δὲ ἔχει ὁ ἀγκῶν ὑπὲρ μῆκος

ἀνδρὸς, ὡς ἱγγὺς εἶναι τῆς ἐπιθείσεως τῆς ἐπάλ-

ξεως. Ern.

Ver. 704. Χεῖρεσιν ἀθανάτησι] Cod. Har-

leian. Χεῖρεσσ' ἀθανάτησι.

Ibid. ἀθανάτησι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 706. Δεινὰ δ'] Male hic edidit Bar-

nesius Δεινὰδ', contenditque παρέλκειν τὸ

Δί. Quod nullo modo fert linguæ Græ-

cæ ratio. Vide supra ad ε'. 439. et ad α'.

57.

Ibid. προσέφη ἰκάεργος Ἀπόλλων] Al.

ἔπια πτερόεντα προσήυδα.

Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·

Χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις· ἔ νύ τοι αἶσα

Σῶ ὑπο δαρεὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,

Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.

710 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευόμενος ἑκατηβόλῃ Ἀπόλλωνος.

Ἐκτῶρ δ' ἐν Σκαίῃσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·

Δῖζε γὰρ, ἥ ἐ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖτις ἐλάσσας,

Ἡ λαὸς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλλήναι.

715 Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παράστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀνέρι εἰσάμενος αἰζήῳ τε, κρατερῶν τε,
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,

Minaciter tum vero increpitans allocutus est longe-jaculans Apollo;

“Recede, nobilissime Patrocle: neque enim fatum

“Tua sub hasta urbem vastatum iri Trojanorum magnanimorum,

“Neque sub Achille, qui tamen te multo fortior.”

710 Sic dixit: Patroclus autem recessit longe retro,

Iram devitans longe-jaculantis Apollinis.

Hector vero in Scæis portis tenebat solidos-ungulis equos:

Secum enim ambigebat, an pugnaret in turbam iterum actis equis,

An copias ad murum clamore-imperaret congregati.

715 Hæc quidem ei cogitanti astitit Phæbus Apollo,

Viro cum-se-assimulasset juvenique, fortique,

Asio, qui avunculus erat Hectoris equum-domitoris,

Frater-germanus Hecubæ, filiusque Dymantis,

711 ἀλευόμενος] MS. Sic aliis locis, non modo ε΄. 444. sed etiam ο΄. 225. υ΄. 281. editur. Itaque et hic constantiæ causa sic erat edendum, quamquam omnibus locis libri quidam ἀλευόμενος habent. Sed illud melius puto. 713 ἐλάσσας] Id. 716 ἀνέρι εἰσάμενος] Id.

Ver. 708. πέρθαι] Cod. Harleian. πέρ-σαι.

Ver. 709. Ἀχιλλῆος, ὅς περ] Qua ratione Ἀχιλλῆος, hic ultimam producat; item ἀλευόμενος, ver. 711. et εἰσάμενος, ver. 716. et Αὐτοκασίγνητος, ver. 718. vide supra ad α΄. 51. n. 8. 10.

Ver. 711. ἀλευόμενος] Al. ἀλευόμενος, ut supra ε΄. 444. Clark. Vid. Var. Lect.

Ibid. ἑκατηβόλῃ Ἀπόλλωνος.] Vide supra ad α΄. 75.

Ver. 712—719. πύλης ἔχε — ῥοῆς ἵππ] Cod. Harleian. πύλησ' ἔχε — ῥοῆσ' ἵππ.

Ver. 712—724—752. μώνυχας ἵππους· — κρατερῶνυχας ἵππους.] Virgil.

———— solido — unguula cornu.

Georgic. III. 83.

Ver. 715. Δῖζε γὰρ,] Vide supra ad ver. 647.

Ver. 716. Ἀνέρι εἰσάμενος] Virgil.

———— forma tum vertitur oris

Antiquum in Buten. — Æn. IX. 646.

- “Ὅς Φρυγίην ναίεσκε ῥοῆς ἐπὶ Σαγγαρίοιο·
 720 Τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 “Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; ἐδὲ τί σε χρεῖ.
 Αἴθ’ ὅσον ἦσσαν εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
 Τῷ κε τάχα συγεῶς πολέμῃ ἀπερωήσειας.
 Ἄλλ’ ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερῶνυχας ἵππας,
 725 Αἴκεν πῶς μιν ἔλῃς, δῶή δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
 “Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη Θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
 Κεβριόνη δ’ ἐκέλευσε δαΐφροني φαίδιμος Ἴκτωρ
 Ἴππας ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Δύσεθ’ ὄμιλον ἰών· ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
 730 Ἦκε κακὸν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἴκτορι κῦδος ὅπαζεν.
 Ἴκτωρ δ’ ἄλλας μὲν Δαναὸς ἔα, ἐδ’ ἐνᾶριζεν·

Qui Phrygiam habitabat fluentia ad Sangarii:

720 Huic se cum assimilasset, allocutus est Phoebus Apollo;

“Hector, cur a pugna cessas? neque enim omnino te decet.

“Utinam quanto deterior sum, tanto te fortior essem:

“Tum profecto statim tuo malo a pugna recessisses.

“Sed age, in Patroclum impellito validos-ungulis equos,

725 “Si qua ipsum interficere potueris, dederitque tibi gloriam Apollo.”

Sic fatus, rursus quidem abiit Deus per-laborem virorum:

Cebriorem vero jussit bellicosum illustris Hector

Equos ad praelium verberantem-agere: At Apollo

Ingressus est medium-agmen profectus; perturbationem autem Argivis

730 Immisit exitialem, Trojanisque et Hectori gloriam praeiit.

Hector autem caeteros quidem Danaos omittebat, neque occidebat:

719 Σαγγάριο] Id. 720 προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων] Id. Sic et MSS. apud Barnes. 726 ἀνπόνον] MS. εἰς πόνον] F. R. A. 1. 730 Τρωσὶ] MS. bene. 731 ἐνᾶριζεν] MS. 732 ἔφεπε, ut ante 724] MS. R. 734 ἔχων ἵππους] R. quod et ipsum ferri potest. 735 ἐκάλυψε] F. R. A. J. male.

Ibid. εἰσάμενος] Vide supra ad ν. 45. et ad γ. 141.

Ver. 717. ἵπποδάμοιο,] Vide supra ad β. 23.

Ver. 718. Αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,] Virgilio, non Dymantis, sed Cissei filia erat Hecuba.

— et facie pragnans

Cisseis regina Parin creat. — *En.* X. 704.

Vide supra ad ζ. 299.

Ver. 720. Τῷ μιν εἰσάμενος] Vide supra ad γ. 389.

Ibid. προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων] *Al.* προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

Ver. 725. ἔλῃς, δῶή δέ τοι] *Al.* ἔλοις, δῶή δέ τοι.

Ver. 728. πεπληγέμεν] Vide supra ad γ. 31. et ad β. 314.

Ver. 729. Δύσεθ’] Vide supra ad β. 35. et ad ε. 109.

Ver. 731. Ἴκτωρ δ’ ἄλλας μὲν Δαναὸς ἔα, — Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ] Virgil.

Ipsa neque aversos dignatur sternere morti:
 Nec pede congressos aequo, nec tela ferentes

- Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλην ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζει,
 Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρων
 735 Μάρμαρον, ὀκρίοντα, τὸν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν.
 Ἦκε δ' ἐρυσάμενος· ἐδὲ δὴν χάζετο φωτὸς,
 Οὐδ' ἀλίωσε βέλους· βάλε δ' Ἑκτορος ἠνιοχῆα
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 Ἴππων ἥνι' ἔχοντα, μετώπιον ὀξείῃ λαῖϊ.
 740 Ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, ἐδὲ οἱ ἔσχεν
 Ὅσειον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
 Αὐτῷ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι εἰκῶς,
 Κάππεισ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὅσ'εα θυμός.
 Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη, Πατρόκληϊς ἱππεῦ·

Sed ille in Patroclum dirigebat validos-ungulis equos.

Patroclus autem ex-altera-parte ab equis desiliit in terram,

Sinistra hastam tenens: alteraque arripuit saxum

735 Candidum, asperum, quod ejus manus capiebat.

Misit vero connixus, neque diu aberat a viro,

Neque frustra-misit telum: percussit enim Hectoris aurigam

Cebriionem, nothum filium illustris Priami,

Equorum habenas tenentem, in frontem acuto lapide:

740 Ambo autem supercilia confregit lapis, neque ejus restitit

Os; oculi autem humi ceciderunt in pulveres

Ipsius ante pedes: Ipse vero, urinatori similis,

Decidit ab affabre-facta sella; liquitque ossa anima.

Illum autem asperere-deridens allocutus es, Patrocle eques;

736 ἄζετο] F. A. J. et Pseudo-did. quod non spernam. Etym. M. factum
 ait a χάζομαι sublato χ. immo ex ἄζομαι aucta aspiratione factum putem
 χάζομαι. 737 ἀλίωσε] A. 2. 5. J. T. 740 σύνελε] MS. recte. 744
 προσέφη] MS. male, ut supra 20.

Insequitur: solum densa in caligine Turnum
 Vestigat lustrans, solum in certamina poscit.

Æn. XII. 464.

Ibid. ἐνάρξειν] Cod. Harleian. ἐνάρξειν.
 Quo modo et in uno MS. scriptum repe-
 rit Barnesius. Clark. Sic est etiam in
 MS. Lips. Non bene. Post ἴα melius est
 imperfectum. Ern.

Ver. 752. ἔπεισε] Al. ἔφεισε; ut supra
 ver. 724.

Ver. 755. ἄλτο χαμᾶζει,] Vide supra ad
 γ. 29.

Ver. 755. ὀκρίοντα,] Cod. Harleian.
 ὀκρυόντα.

Ver. 756. ἐρυσάμενος· ἐδὲ δὴν] Qua ra-
 tione et ἐρυσάμενος, et ἐδὲ, hic ultimam
 producant, item τε, ver. 767. et ἀπὸ, ver.
 775. et χερμαδία, ver. 774. vide supra ad
 α. 51. n. 8.

Ibid. χάζετο φωτὸς,] Al. ἄζετο φωτὸς.
 Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 741. ἐν κονίῃσιν] Vide supra ad γ.
 508.

- 745 ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὥς ῥεῖα κυβισᾷ.
 Εἰ δὴ πε καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 Πολλὰς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα διφῶν,
 Νηὸς ἀποθρῶσκων, εἰ καὶ δυσπέρμελος εἴη.
 ὦς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβισᾷ.
 750 ὦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβισθητῆρες ἔασιν.
 ὦς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωϊ βεβήκει,
 Οἶμα λέοντος ἔχων, ὅστε σαθρὰς κεραῖζων,
 Ἔβλητο πρὸς σῆθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή.
 ὦς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαώς.
 755 Ἐκτῶρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε.
 Τὼ περὶ Κεβριόναο,λέονδ' ὥς, θηριδήτην,
 ὦτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
 Ἀμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον.

745 "Papæ, profecto perquam agilis vir, quum-ita facile urinatur:

"Sicubi sane et ponto in piscoso esset,

"Multos satiare posset vir hic, ostrea quærens,

"Nave desiliens, etsi tempestuosus esset:

"Adco nunc in campo e curru facile urinatur:

750 "Profecto et inter Trojanos urinatores utique sunt."

Sic locutus, Cebrionem heroem invasit,

Impetum leonis habens, qui stabula vastans,

Vulneratur ad pectus, suaque ipsum perdit virtus:

Sic in Cebrionem, Patrocle, insiliisti ardens.

755 Hector vero ex-altera-parte ab equis desiliit in terram.

Hi duo de Cebrione, leones tanquam, pugnabant;

Qui in montis verticibus de interempta cerva,

Ambo esurientes, magnis animis pugnant:

745 ὦς] Id. sed superscriptum ὅς, non male, sed vulgatum elegantius:

adeo facile urinatur. 750 κυβιστῆρες R. vitiose.

Ver. 742. ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι τοικῶς,]
 Vide supra ad μ'. 385.

Ver. 743. εὐεργέτος δίφῳ] Pronunciabatur εὐεργῆς, vel εὐεργεῦς. Ut recte hic annotavit Barnesius. Vide supra ad ζ'. 116.

Ver. 744. ἐπιικεστομίῳ] Livianum illud simul verbis increpans, quo in tali re uti solet, hinc ductum videtur. Ern.

Ver. 745. ὦς ῥεῖα κυβισᾷ] Cod. Harleian. ὅς ῥεῖα κυβισᾷ. Clark. "ὦς superscriptum τῷ ὦς in MS. Lips.

Ver. 751. ὦς εἰπὼν, — βεβήκει,] Si βέ-

βηκε dixisset, jam non consitisset Temporum ratio. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 755. ἄλτο χαμαῖζε.] Vide supra ad γ'. 29.

Ver. 757. "ὦτ'] Qui utique—. Qui scilicet.

Ver. 762. οὐχὶ μεθείη] Al. ἢ μεθείη. Utrumque salva prosodia. Nam vox με-θείη mediam naturam producit:

— ἐπὶ λάβειν, οὐχὶ μεθείη.

6. 716.

— ἔχεν ἐγκος ἀπαχμίνον, οὐδὲ μεθείη.

φ'. 72.

- 760 Ὡς περὶ Κεβριόναο δύο μῆστωρες αὐτῆς,
 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ Φαίδιμος Ἴεκτωρ,
 Ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεῖ χαλκῷ.
 Ἴεκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, ἐχὶ μεδίει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμινην.
 765 Ὡς δ' Εὐρώς τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοισιν
 Οὔρεος ἐν βήσσης, βαδέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 Φηγόν τε, μελὴν τε, τανύφλοϊόν τε κράνειαν,
 Αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
 Ἥχῃ δεσπείσῃ, πάταγος δὲ τε ἀγνυμένων.
 770 Ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 Δῆκν, ἐδ' ἑτεροὶ μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξεία δῆρα πεπῆγει,

Sic de Cebrione duo artifices pugnae,

- 760 Patroclusque Menœtiades et illustris Hector,
 Cupiebant alter alterius incidere corpus sævo ære.
 Hector quidem capite postquam prehendit, non dimittebat;
 Patroclus autem ex-altera-parte tenebat pede: Et jam cæteri
 Trojani et Danaï committebant acre prælium.

- 765 Ut vero Eurisque Notusque certant inter-se
 Montis in saltibus, profundam concutere sylvam,
 Fagumque, fraxinumque, corticosamque cornum,
 Quæ altera alteri affligunt extensos-in-longum ramos
 Sono immenso, fragor autem exoritur inter frangendum:

- 770 Sic Trojani et Achivi mutuis assultibus
 Cædebant, neutri vero meminerant perniciosæ fugæ.
 Multæ autem Cebrionem circa acutæ hastæ defixæ sunt,

752 ἔχον] MS. μοχ κεράζων. 755 αῶ] MS. 762 ἔτι] Id. 769 δι' τ']
 MS. 771 δῆκν] Id. F. A. J.

Ἀργεῖοι, μῶσω τι μεθίεσι. ——— δ'. 254.

Quod autem eadem hæc vox nonnullis in
 locis media correpta occurrat; ut,

Πολάκι γὰρ μεθίεσι ———— ζ'. 121.

Ἀλλὰ ἐκὼν μεθίεσι. ———— ζ'. 523.

et alibi; positioni hoc soli debetur. Vide
 supra ad γ'. 105. et ad δ'. 24.

Ver. 765. Ὡς δ' Εὐρώς τε Νότος τ' ἐρι-
 δαίνετον ἀλλήλοισιν — Ὡς Τρῶες] Virgil.

Ac velut annoso validam cum robore quercum
 Alpini Boreæ, nunc hinc, nunc flatibus illinc

VOL. II.

G g

Eruere inter se certant; it stridor, et alte
 Consternunt terram concusso stipite frondes—
 Haud secus———. Æn. IV. 441.

Adversis rupto ceu quondam turbine venti
 Configunt Zephyrusque Notusque, et lætus Eois
 Euris equis: stridunt sylvæ———Æn. II. 416.

Macrobius hunc locum inter eos citat, in
 quibus Virgilius Homericī carminis ma-
 jestatem non æquat. lib. V. cap. 15.

Ver. 766. πελεμιζέμεν ὕλην,] Al. πολε-
 μιζέμεν ὕλην.

Ibid. ὕλην,] Vide supra ad γ'. 151.

- Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
 Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφείλιξε
 775 Μαργαμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
 Κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
 Ὅφρα μὲν ἥελιος μέσον ἔρπον' ἀμφιβεβήκει,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο· πίπτει δὲ λαός·
 Ἥμος δ' ἥελιος μετενείσσεται βελυτόνδε,
 780 Καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέστεροι ἦσαν·
 Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρσα ἔρυσσαν,
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλονται.
 Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρσσε.
 Τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρσσε, θοῶν ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 785 Σμερδαλία ἰάχων· τρεῖς δ' ἐννέα φῶτα ἐπεφνεν·

Sagittæque alatae a nervis salientes:

Multa et saxa ingentia clypeos contudere

775 Pugnantium circa ipsum; is autem in vortice pulveris

Jacebat ingens ingenti-spacio, oblitus aurigationis.

Quamdiu quidem sol medium cælum ascendebat,

Tamdiu valde utrosque tela attingebant; cadebatque populus:

Cum vero sol transibat ad occasum,

780 Et tum quidem præter fatum Achivi superiores erant:

Cebrionem quidem e telorum-acervo heroem extraxerunt,

Trojanorum e tumultu, et humeris arma ademerunt.

Patroclus vero Trojanis infesto animo irruit.

Ter quidem deinde irruit, veloci par Marti,

785 Horrendum clamans; ter autem novenos viros interfecit:

775 Ἰοί] F. A. 2. 3. J. ut alibi fere. Ibid. ἀπονυρ.] F. R. A. J. 775 ὁ δὲ

ερωφ.] MS. 778 τόφρα μὲν] R. Ibid. ἤπτατο] MS. utrumque vitiose.

779 μετενείσσεται] Id. defendit Eust. 780 αἶσαν Δαναοί] Id. male.

Ver. 769. ἀγνυμένων] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 772. δῶρα πεπῆγυ,] Cod. Harleian. δῶρ' ἐπιπῆγυ.

Ver. 775. ὁ δὲ ἐν στροφάλιγγι κονίης] Cod. Harleian. ὁ δὲ στροφάλιγγι κονίης.

Ver. 776 Κεῖτο μέγας μεγαλωστί,] Virgil.

— ingentem, atque ingenti vulnere victum. Æn. X. 842.

Porro, de istiusmodi verborum sono, rem ipsam aptissime depingente, vide supra ad γ'. 363. et ad δ'. 455.

Ver. 777. Ὅφρα μὲν ἥελιος] Virgil.

— medios cum Sol accenderit æstus.

Georgic. IV. 401.

— medium Sol igneus orbem

Hauserat. — Ibid. 426.

Sol medium cæli conscenderat igneus orbem.

Æn. VIII. 97.

Ibid. ἀμφιβεβήκει,] Vide supra ad α'. 37. et ad δ'. 492.

Ver. 778. Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο· πίπτει δὲ λαός.] Virgil.

Jam gravis æquabat luctus et mutua mavors

Funera: cadebant pariter, pariterque ruebant.

Æn. X. 755.

- 'Αλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 "Ενθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
 "Ηντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον ἐκ ἐνόησεν·
 790 'Hέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
 Στῇ δ' ὀπίθε, πληῆξεν δὲ μετὰφρενον, εὐρέε τ' ὤμῳ
 Χειρὶ καταπρηνεῖ· σρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὅσσε.
 Τῷ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος 'Απόλλων·
 'Η δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὕφ' ἵππων
 795 Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
 Αἶματι καὶ κονίησι· πάρος γε μὲν ἐθέρμις ἦεν,
 'Ιποκόμον πῆληκα μιαίνεσθαι κονίησιν·
 'Αλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον

Sed cum jam quartum impetum-faceret, deo par,
 Tum vero tibi, Patrocle, manifestus imminabat vitæ finis:
 Occurrebat enim tibi Phœbus in aspera pugna
 Terribilis: Hic quidem illum euntem per turbam non vidit;

- 790 Caligine enim multa tectus obviu-veniebat:
 Stetit autem a-tergo, percussitque interscapillum, latosque humeros,
 Manu prona: vertigine autem correpti-sunt ei oculi.
 Hujus vero a capite quidem galeam dejecit Phœbus Apollo:
 Voluta autem tinnitum dabat pedibus sub equorum

- 795 Oblonga galea; fœdatæque sunt jubæ
 Sanguine et pulveribus: Antea quidem fas utique non erat,
 Setis.equinis comantem cassidem fœdari pulveribus;
 Sed viri divini caput, venustamque frontem

781 ἔρυσαν] Edd. omnes. 791 πληῆξε] MS. F. recte. Ibid. ὀπισθε] F. A. 1.
 792 σρεφε, δίνηθεν] A. 1. R. 795 μιάνθησαν δὲ οἱ ἔθειραι] MS. nempe δ'
 οἱ pronunciandum, vid. ε'. 51.

Ver. 779. Ἦμος δ' ἡλῖος μετενίσσεται βα-
 λυτόνδε,] Virgil.

— aratra jugo referunt suspensa juvenci,
 Et sol crescentes decedens duplicat umbras.
 Eclog. II. 65.

Ibid. μετενίσσεται] *Al.* μετενίσσεται. *Clark.*
 Sane alias in tota Iliade editum νίσσεται, etsi
 scripti et edd. passim formam per *υ* ha-
 bent, quæ bis in Odys. exprimitur, ubi v.
Ern.

Ver. 781. ἔρυσαν,] Ita *Barnesius*, ex
 MSS. Recte. *Al.* ἔρυσαν, quod penultimam
 corripit:—ἔγχριος ἔξερυσ' αἰχμήν supra ver.
 505. *Clark.* Ἐρύσσαν etiam MS. Lips. ut
 alibi.

Ver. 784. ἀτάλαντος] Vide supra ad β'.
 627.

Ver. 785. Σμερδαλία ἰάχων] Vide supra
 ad δ'. 456.

Ver. 786. ἐπίσσυτο,] Vide supra ad γ'.
 260.

Ver. 787. "Ενθ' ἄρα τοι, — φάνη βιότοιο
 τελευτή.] Virgil.

Hic tibi mortis erant metæ. — *Æn.* XII. 546.

Ver. 792. σρεφεδίνηθεν] Cod. *Harleian.*
 σρεφεδίνησεν.

Ver. 794. καναχὴν] Vide supra ad δ'.
 455.

Ver. 798. μέτωπον] *Al.* πρόσωπον.

- 800 ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς ἔκτορι δῶκεν
 Ἡ. κεφαλῇ φορέειν· σχεδόνδ' ἐν οἱ ἦεν ὄλεθρος·
 Πᾶν δὲ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 Βριδὺν, μέγα, σιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἅπ' ὤμων
 Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμίοεσσα·
 Λῦσε δὲ οἱ θώρηκα ἀναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων.
 805 Τὸν δ' ἄτῃ φρένας εἴλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα·
 Στῇ δὲ ταφῶν· ὅπιδεν δὲ μετὰφρενον ὅξ' ἐῖ δαρι
 Ὡμων μεσσηγὺν σχεδόνδ' ἐν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανδοίδης Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκασο
 Ἐγχεῖ· θ', ἵπποσύνη τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·
 810 Καὶ γὰρ δὴ ποτε φῶτας εἴκοσι βῆσεν ἅφ' ἵππων,
 Πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
 Ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλους, Πατρόκλεις ἵππευ,
 Οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ,

- Tuebatur Achillis: tum vero Jupiter Hectori dedit
 800 Suo capite ferendam: prope enim ei erat exitium:
 Tota vero ei in manibus fracta est prælonga hasta,
 Gravis, magna, valida, ære-præmunita; et ab humeris
 Clypeus cum loro in humum cecidit talaris:
 Solvit porro ei thoracem rex, Jovis filius, Apollo.
 805 Illi vero stupor animum occupavit, solutaque sunt pulchra membra:
 Stetit itaque attonitus: a-tergo autem interscapillum acuta hasta
 Humeros inter ex-propinquo percussit Dardanus vir,
 Panthoides Euphorbus, qui supra æquales ornatus erat
 Hastaque, aurigandique-peritia, pedibusque velocibus:
 810 Etenim jam olim viros viginti deturbaverat de curribus,
 Cum primum venit curru-vectus, discens præliari.
 Qui tibi primus immisit telum, Patrocle eques,
 Neque domuit: Is quidem retro recurrit, immistusque est turbæ,

811 Πρῶτος] Id, male. 814 ὑπόμεινε] A. 2. 3. J. 818 ὡς εἶδε] MS. recte.

Ver. 806. Στῇ δὲ ταφῶν] Virgil.

———— aspectu obmutuit amens.

Æn. IV. 279.

Clark. Vox aspectu non erat iu loco Virgiliano omitenda, ut factum a Clarkio. Nam aspectus significatio, sed cum admiratione, stupore, est in verbo ταφῶν, ut docemus ad Callim. H. in Dian. Ern.

Ibid. ὅξ' ἐῖ δαρι] Cod. Harleian. ὅξ' ἐῖ χαλ-
 πῳ.

Ver. 808. ἐκέκασο] Vide supra ad ο'. 153. et ad δ'. 492.

Ver. 813. ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ, — ἔδ' ὑπόμεινε Πάτροκλον,] Virgil.

———— fugit ante omnes exterritus Aruns

———— nec jam amplius hastæ

Crede, nec telis occurrere virginis audet.

Æn. XI. 806.

- Ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον· ἔδ' ὑπέμεινε
815 Πάτροκλον, γυμνὸν περ' ἐόντ', ἐν δῆϊοτῇτι.
Πάτροκλος δὲ θεῶ πληγῇ καὶ δεξι δαμασθεῖς,
"Αψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
"Εκτωρ δ', ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
"Αψ' ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὅξείῃ χαλκῷ,
820 Ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ σίχας, ἔτα δὲ δεξι
Νεΐατον ἐς κενεῶνα· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δέπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
'Ως δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη,
Τῷ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
825 Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐδέλκεσι δὲ πῖέμεν ἄμφω·
Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
"Ως πολέας πέφνοντα Μενoitίς ἄλκιμον υἱὸν
"Εκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἐγχεῖ θυμὸν ἀπηύρα·

E corpore abrepta hasta fraxinea; neque sustinuit

815 Patroclum, nudum licet, in pugna.

Patroclus autem Dei plaga et hasta domitus

Retro sociorum in agmen recedebat, mortem evitans.

Hector vero, ut vidit Patroclum magnanimum

Retro cedentem, vulneratum acuto aere,

820 Prope cum venit per ordines, cominusque percussit hasta

Imum ad ile: penitus autem aë adegit:

Fragorem vero is edidit cadens, magnoque affecit dolore populum Achivorum.

Ut autem cum aprum viribus ingentem leo urget pugna,

Hique montis in verticibus magnis animis decertant,

825 Fonte de exiguo; volunt quippe bibere ambo:

Multum autem anhelantem aprum leo domat vi:

Sic multos occidenti Menœtii forti filio

Hector Priamides cominus hasta animam abstulit:

821 Διαπρὸ] R. 824 ὥτ'] MS. R. 825 πινέμεν] F. A. J.

— ex oculis se — abstulit Aruns,
Contentusque fuga mediis se immiscuit armis.
Æn. XI. 814.

Ver. 818. Πατροκλῆα μεγάθυμον] Qua
ratione, vox, Πατροκλῆα, hic ultimam na-
tura brevem producat; itemque ἐπιυχόμε-
νος, ver. 829. et πρὶν, ver. 839. et μιν, ver.
855. vide supra ad α'. 51. n. S. Cæte-
rum, quæ vocis, βασιλῆα, formam sequun-

tur, eæ ultimam natura semper producant.
Vide supra ad α'. 265.

Ver. 820. οὐτα] Vide supra ad ν'. 192.

Ver. 822. Δέπησεν δὲ] Vide supra ad δ'.
455. et ad ν'. 181.

Ver. 824. Τῷ τ' ὄρεος] Cod. Harleian.
'Ωτ' ὄρεος.

Ver. 825. πινέμεν] Al. πινίμεν. Utrum-
que ferri possit. Vide supra ad ver. 762.

- Καί οἱ ἐπειχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
 830 Πάτροκλ', ἦπερ ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἄμην,
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἡμᾶς ἀπέρχας,
 "Αἷεν ἐν νήεσσι φίλην ἑς πατρίδα γαῖαν,
 Νήπιε· τᾶων δὲ πρόςδ' "Εκτορος ὠκίεες ἵπποι
 Ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχρ' δ' αὐτὸς
 835 Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅς σφιν ἀμύνω
 "Ημᾶς ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
 "Α δεῖλ', εἰδὲ τοι, ἐσθλὸς ἔων, χραίσμῃσεν Ἀχιλλεὺς,
 "Ὅς πᾶς τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι,
 Μῆ μοι πρὶν ἵναι, Πατρόκλεις ἵπποκέλευδε,
 840 Νῆας ἀνὰ γλαφυράς, πρὶν γ' "Εκτορος ἀνδροφόνοιο
 Αἵματόεντα χιτῶνα περὶ σῆθεσσι δαΐξαι·
 "Ὡς πού σε πρὸςέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε.

Et super eum glorians verba alata dixit;

- 830 " Patrocle, credidisti utique urbem te vastaturum nostram,
 " Trojanasque mulieres, libero die erepto,
 " Abducturum esse in navibus dilectam in patriam terram,
 " Demens! pro his enim Hectoris veloces equi
 " Pedibus contendunt pugnatum: hasta vero ipse
 835 " Inter Trojanos bellicosos excello, qui ab ipsis arceo
 " Diem servilem: te autem hic vultures comedent,
 " Infelix, neque tibi fortis licet, auxilio fuit Achilles,
 " Qui nimirum tibi admodum multis remanens mandavit proficiscenti,
 " Ne mihi ante revertere, Patrocle equestris,
 840 " Naves ad cavas, quam Hectoris homicidæ
 " Sanguinolentam lorica circa pectora discideris:
 " Sic nimirum te allocutus est, tibi que animum vecordi persuasit."

829 πτερόεντα προσήυδα] MS. 836 σὲ δ' ἐνθ.] F. A. J. 838 ὅς πᾶς σοι] Iid.
 842 πᾶς σοι] F.

Ver. 828. Πριμίδης] Vide supra ad α'.
 598.

Ver. 829. ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε] *Al.*
 ἔπεα πτερόεντα προσήυδα.

Ver. 830. ἄμην,] *Cod. Harleian.* ἄμιν.

Ver. 834. ὀρωρέχεται] Vide supra ad ν'.
 736. et ad α'. 37.

Ver. 836. σὲ δὲ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.]
 Virgil.

Alitibus linquere feris. — *Æn.* X. 559.

Ver. 838. ἐπετέλλετ' ἰόντι] *Al.* ἐπέτελλεν ἰόντι.

Ver. 840. Νῆας ἀνὰ γλαφυράς,] *Al.* Νῆας
 ἐπὶ γλαφυράς.

Ibid. ἀνδροφόνοιο] Vide supra ad ver. 77.
 Ver. 842. σοὶ δὲ φρένας] *Cod. Harleian.*
 σοὶ δ' ἐφρένας.

Ver. 847. Τοῖσιν δ' εἶπερ μοι εἰκόσιν ἀν-
 τιβόλησαν,] Ἀνὴρ ὑπὸ τύχης σφαλλόμενος,
 ἑαυτὸν εἰς ὄρθον καθίσας καὶ ἀντίπαλον, πύκ-
 τος ὅπως εἰς χεῖρας, ἐκ τῆς ταπεινῆς καὶ οἰκτρῆς
 τῇ μεγαλαυχίᾳ μεταφύρων εἰς τὸ γαῦρον καὶ
 ὑψηλόν, ἢ ἐπαχθέης, εἰδὲ θρασύς, ἀλλὰ μέγας
 εἶναι δοκεῖ καὶ ἀήττητος· "Ὡς πᾶς καὶ τὸν

- Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη, Πατρόκλεις ἵππεῦ·
 "Ἦδη νῦν, Ἕκτορ, μεγάλη εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
 845 Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν
 'Ρηϊδίῳ· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Τοῖσ' τοι δ' εἴπερ μοι εἴκοσιν ἀντεβόλησαν,
 Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ δαμέντες.
 'Αλλά με μοῖρ' ὀλοή, καὶ Λητῆς ἔκτανεν υἱός,
 850 'Ανδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρῖζεις.
 "Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Οὗ θ' ἔδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλά τοι ἤδη
 "Αγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
 Χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
 855 "Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε.
 Ψυχὴ δ' ἐκ ρέθεων παμένη ἄϊδόςδε βεβήκει.

Illum vero languens allocutus es, Patrocle eques;

"Jam nunc, Hector, magnis-verbis gloriator; tibi enim dedit

845 "Victoriam Jupiter Saturnius et Apollo, qui me domuerunt

"Facile: ipse enim ab humeris arma dextraxerunt.

"Tales vero etiam si mihi viginti occurrissent,

"Omnes hic periissent, mea hasta domiti.

"Sed me fatum perniciosum et Latonæ interfecit filius,

850 "Eque mortalibus Euphorbus: tu vero me tertius interfectum-spolias.

"Aliud autem tibi dicam, tu vero in animo reconde tuo,

"Haud sane ne tu quidem ipse diu in-vita progredieris, sed ubi jam

"Prope astat mors et fatum violentum,

"Manibus domando Achilles eximii Æacidæ."

855 Sic illum quidem locutum finis mortis obtexit.

Anima autem e membris volans ad orcum descendit,

848 πάντες κ' αὐτόθ'] MS. F. A. J. non male. ἔλοντο] MS. male. 853 παρ-
 ἱστηκε] Id. F. A. R. J. recte.

Πάτροκλον ὁ Ποιητὴς μίτριον καὶ ἀνεπίφθονον ἐν τῷ κατορθῶν, ἐν δὲ τῷ τελευτῶν μεγαλήγορον πιπτοῖκε λέγοντα· "Τοῖσ' τοι δ' εἴπερ "μοι εἴκοσιν ἀντεβόλησαν." Plutarch. de sui Laude.

Ver. 848. Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο,] *Al.*

Πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο

Ver. 851. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,]

Καὶ ταῦτ' ἐπίσω, καὶ γὰρ οὐ φρεσὶν ἔσω.

Sophocl. Philoctet. ver. 1318.

Sensibus hæc imis, res est non parva, reponas.

Virg. Eclog. III. 54.

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta.

Æn. III. 250.

—— tu condita mente teneto. *Ibid. 388.*

—— simul hæc animo hauri. *Æn. XII. 26.*

Ver. 852. Οὗ θ' ἔδ' αὐτὸς δηρὸν βέη,]

—— non me, quicumque es, insulto,

Victor, nec longum lætabere; te quoque fata
 Prospectant paria, atque eadem mox arva tene-
 bis. *Æn. X. 739.*

“Ὀν πότμον γούωσα, λιπῶσ’ ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνεῖωτα προσήύδα φαίδιμος Ἔκτωρ.”

Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὀλέθρον;
860 Τίς δ’ οἶδ’, εἴκ’ Ἀχιλεὺς, Θέτιδος πάϊς ἠυκόμοιο,
Φθῆναι ἐμῶ ὑπὸ δακρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
“Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἴρυσσε, λᾶξ προσβιάς· τὸν δ’ ὑπτιον ὦσ’ ἀπὸ δακρός.
Αὐτίκα δὲ ξὺν δακρὶ μετ’ Αὐτομέδοντα βεβήκει,

Suam fortem lugens, relicto robore-virili et juvena.

Hunc et mortuum allocutus est illustris Hector;

“Patrocle, cur mihi vaticinaris grave exitium?”

860 “Quis vero scit, an Achilles Thetidis filius comas-pulchræ,

“Prior mea hasta percussus animam perdidit?”

Sic sane locutus hastam æream e vulnere

Traxit, calce impresso: illum vero supinum repulit ab hasta.

Statim autem cum hasta in Automedontem ibat,

857 ἀδρότητα] A. 2. 5. J. ἀδρότητα] T. unde in sequentes fluxit. Cætera
omnes cum MS. Lips. in ἀνδροτῆτα consentiunt. 858 καὶ] abest MS.

863 προσβιάς] Id. ut εἰ. 620.

Quem locum Macrobius inter eos recenset, in quibus Poëtarum “parpene splendor amborum est.” Lib. V. cap. 12.

Ver. 856. Ψυχὴ δ’ ἐκ ῥέθρων] Virgil.

Vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras.
Æn. XI. 831. XII. 952.

Ibid. βεβήκει,] Similiterque ver. 864. Αὐτίκα—βεβήκει,] Vide supra ad ver. 751.

Ver. 857. “Ὀν πότμον γούωσα,] Vituperat hunc locum Plato. Δεῖ δὴ (ὡς εἰκέν) ἡμᾶς ἐπισατεῖν καὶ περὶ τέτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν, καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἀπλῶς ὅτω τὰ ἐν ᾧ, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς ἔπ’ ἀληθῆ λέγοντας, ἢ τ’ ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις εἶσθαι. — Ἐξαλείφωμεν ἄρα — πάντα τὰ τοιαῦτα — “Ψυχὴ δ’ ἐκ ῥέθρων — ὡς παμείνη αἰδώς βεβήκει, “Ὀν πότμον γούωσα, λιπῶσ’ ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.” — Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, παραιτησόμεθα Ὅμηρον τε καὶ τὰς ἄλλας ποιητάς μὴ χαλεπαίνειν, ἀν διαγράφωμεν ἕχ’ ὡς ἔποιητικά καὶ ἡδία τοῖς πολλοῖς ἀκρίβει’ ἀλλ’, ὅσα ποιητικώτερα, τοσάτω ἥττον ἀκρίβειον παιοὶ καὶ ἀνδράσιν, ὅς δι’ ἐλευθέρως εἶναι, πεφοβημένους θυλίαν θανάτου μᾶλλον. De Repub. lib. III.

Similiter et Plutarchus: “Ὅσοι — τὸν θάνατον ὡς οἰκτρὸν, ἢ τὴν ἀταφίαν ὡς δεινὸν ὀλοφυρόμενοι καὶ δειδιότες, φωνὰς ἐξειρηνόχασι, — “Ψυχὴ δ’ ἐκ ῥέθρων σταμένη αἰδώς δ’ ἐβεβήκει, “Ὀν πότμον γούωσα, λιπῶσ’ ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην” — αὐταὶ πεποιθότων εἰσὶ καὶ προσεαλωκότων ὑπὸ δόξης καὶ ἀπάτης. Διὰ μᾶλλον ἄπτονται καὶ διαταράττεσιν ἡμᾶς, ἀναπιμπλαμένους τῇ πᾶθους καὶ τῇ ἀσθενείας, ἀφ’ ἧς λέγονται. De audiend. Poëtis. c. 2.

Ibid. ἀνδροτῆτα] Al. ἀδρότητα. Quo modo et legit Plutarchus, loco supra citato. Clark. Ἀδρότητα est ex Aldinis posterioribus, et inde in vectum Plutarcho. Nam editio Aldina Plutarchi prima habet ἀνδρότητα. Tales correctiones frequentes sunt in locis poëtarum apud veteres. Cæterum prima corripiatur necesse est, quia αἰ illud natura breve. Ern.

Ver. 858. τεθνεῖωτα] Vide supra ad β’. 818.

Ver. 861. Φθῆναι] Al. Φθαίη.

Ver. 862. “Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς Εἴρυσσε,] Virgil.

— hoc dicens eduxit corpore telum.

Æn. X. 744

865 Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
 ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
 Ἀμβροτοί, ἔς Πηληϊΐθεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

865 Deo parem famulum velocis Æacidæ;
 Cupiebat enim percutere: Illum vero extulerunt veloces equi
 Immortales, quos Peleo dii dederant, splendida dona.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ρ'.

Ὑπόθεσις τῆς Ρ'. 'ΟΜΗΡΟΥ 'Ραψωδίας.

ΠΕΡΙ τῆ Πατρόκλου σάματος κρατερὰ συνίσταται μάχη, καθ' ἣν καὶ Εὐφορ-
βος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου· Ἐκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν,
καὶ ἀνδρίζεται τοῖς Ἑλλήσιν. Οἱ δὲ περὶ Μενέλαον, Ἀντίλοχον διαπέμπονται
πρὸς Ἀχιλλεῖα, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγέλλοντα. Ὑποδύντες δὲ καὶ ἀερά-
μενοι τὸ σῶμα τοῖς ὅμοις, ἐκφέρουσιν τῆς μάχης· οἱ δὲ Αἴαντες προμαχῶσι καὶ
ἀπείργουσιν τὰς πολεμίας.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ρ'.

Ἐπιγραφαί.

Ἀριστεία Μενελάου.

Ἄλλως.

Ῥῶ, Δαναοί, Τρῶές τε, νέκυν πέρι, χεῖρας ἔμισγον.

Ἄλλη.

Ῥῶ, Δαναοί, Τρῶές τε περὶ νέκυν ἀμφεμάχοντο.

Ἄλλη.

Ῥῶ, κρατερὴ ἔρις ὤρετο, Μενoitιᾶδ' ἀπο π'ισόντες.

ΟΥΔ' ἔλαθ' Ἀτρείος υἱόν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηϊοτῇτι·

Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·

Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,

5 Πρωτοτόκος, κινυρὴ, εἰ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·

Ὡς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·

NEQUE latuit Atrei filium, bellicosum Menelaum,

Patroclus a Trojanis domitus in praelio :

Processit autem per primos-pugnatores armatus corusco ære ;

Ipsamque circumiens-protegebat, tanquam aliqua circum vitulum mater,

5 Tum-primum-enixa, querula, non ante experta partum :

Ita circa Patroclum ibat flavus Menelaus :

1 Ἐλαθεν] MS.

Ver. 1. Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρείος υἱόν,] Cod. Harleian. Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρείως υἱόν. Quod et ferri possit. Vide supra ad β'. 811.

Ver. 4. ἄρ'] Ul par erat.

Ver. 5. οὐ πρὶν εἰδυῖα] Qua ratione, πρὶν, hic ultimam producat; item, δι, ver. 17. et ἀδρήριτος, ver. 42. et Ἀντιμερὸν, ver. 49. et ἄλεις, ver. 54. vide supra ad α'. 51. n. 8.

- Πρὸςθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
 Τὸν κτάμεναι μεμαῶς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
 Οὐδ' ἄρα Πάνδης υἱὸς εὐμμελῆς ἀμέλησε
 10 Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
 Ἔση, καὶ προσέειπεν ἀρηϊφίλον Μενέλαον·
 Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν,
 Χάζεο, λεῖπῃ δὲ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
 Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικέρων
 15 Πάτροκλον βάλε δαυρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
 Μή σε βάλῃ, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 Ζεῦ πάτερ, εἰ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι.
 20 Οὐτ' ἔν πορδάλιος τόσσον μένος, ἔτε λέοντος,
 Οὐτε συὸς κάπρης ὀλοόφρονος, εἴ τε μέγιστος

Præterdit autem ipsi hastamque et clypeum undique æquale,
 Illum interficere paratus, quicumque sibi adversum veniret.
 Neque vero Panthi filius hasta præstans neglexit

- 10 Patroclum stratum eximium: prope autem ipsum
 Stetit, et allocutus est bellicosum Menelaum;
 "Atride Menelaë, Jovis-alumne, dux populorum,
 "Recede, et linque mortuum, sinitoque spolia cruenta:
 "Non enim quisquam prior Trojanorum inclytorumque sociorum
 15 "Patroclum percussit hasta in aspera pugna:
 "Quare me sine gloriam magnam inter Trojanos reportare,
 "Ne te percutiam, dulcemque animam eripiam."
 Illum vero graviter indignans allocutus est flavus Menelaus;
 "Jupiter pater, haud sane decorum superbe gloriari.
 20 "Nec vero pantheræ tanti spiritus, neque leonis,
 "Neque suis apri infesti, (cujus tamen maximus

7 δόρατ'] A. 2. 3. J. Ibid. πάντοσε ἴσην] MS. 8 ἔλθῃ] MS. 17 σε
 βαλῶν ἀπὸ μελ.] Id. 20 παρδάλιος] F. A. J. 22 μέγιστος] MS. A. 2. 3.
 J. quæ est glossa τῷ περι.]

Ver. 10. ἄρ'] Proinde —.

Ver. 14. κλειτῶν] Cod. Harleian. κλη-
 τῶν.

Ver. 19. καλὸν] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 20. πορδάλιος] Al. παρδάλιος.

Ver. 22. περι σθίνει] Al. μέγα σθίνει.

Ver. 23. φρονέουσιν.] Al. φορέουσιν.

Ver. 24. βίη Ὑπερήνορος] Vide supra ad
 v. 758.

Ibid. ἰποδάμοιο] Vide supra ad β'. 23.

Ver. 30. ἰγῶν ἀναχωρήσαντα] Cod. Har-
 leian. ἰγῶν ἀναχωρήσαντα.]

Ver. 32. ῥέχθῃν δὲ τε νήπιος ἔγνω.] Sic
 Hesiodus;

- Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει' βλεμεαίνει,
 "Οσσον Πάνθ' οὔεις ὑμμελίας φρονέσιν.
 Οὐδὲ μὲν ἐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο
 25 Ἦς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο, καὶ μ' ὑπέμεινε·
 Καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχισον πολεμιστὴν
 "Εμμεναι· ἐδὲ ἐ φημὶ πόδεσσί γε οἷσι κίοντα,
 Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνὰς τε τοκῆας.
 "Ὡς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴκε μεῦ ἄντα
 30 Στήης· ἀλλὰ σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω
 'Ες πληθὺν ἵναι· μὴδ' ἀντίος ἴσασ' ἐμεῖο,
 Πρὶν τι κακὸν παθῆιν· ῥέχθ' ἐν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 "Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐπεῖθεν ἀμειβόμενος δὲ προσή-
 Νῦν μὲν δῆ, Μενέλαε διοτρεφές, ἧ μάλα τίσεις [δα·
 35 Γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες· ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις·
 Χήρωςας δὲ γυναῖκα μυχαῖ δαλάμοιο νέοιο,

" Animus in pectoribus supra-modum robore truculentus-effertur,)

" Quantam Panthi filii hastæ-peritîa-insignes ferociam-spirant.

" Atqui neque vis Hyperenorî equûm-domitoris

25 " Suæ juventutis fructum-percepit, cum me probris-incessit, et me expecta-

" Et me dicebat inter Danaos ignavissimum bellatorem

[vit:

" Esse: Neque ipsum autumo pedibus suis reversum,

" Oblectasse uxoremque dilectam, venerandosque parentes.

" Sic certe et tuum ego solvam robur, si me contra

30 " Steteris: Sed te ego recedentem hortor

" In turbam abire; neque adversus consistas mihi,

" Antequam aliquod malum passus fueris: Factum vero et stultus agnovit."

Sic dixit: Illi vero non persuasit; sed vicissim affatus est;

" Nunc ergo jam, Menelaë Jovis-alumne, omnino certe ultionem-dabis

35 " Fratri meo, quem interfecisti; et jactabundus prædicas:

" Viduasti autem uxorem in conclavi thalami recentis,

25 φορέεσι] Gl. in MS. γράφεται φορέεσι, σθένος δηλονότι. 30 ἐγὼγ'] MS.

ἐγὼγες] Fl. ἐγὼ] edd. vett. 37 Ἀρηστον] MS. edd. vett. præter R.

παθῶν δὲ τε νήπιος ἔγνω.

* Εργ. καὶ Ἑμμελ. I. 216.

Atque hinc Plato; Εὐλαβηθῆναι, καὶ μὴ, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὥσπερ νήπιον, παθόντα γινώσκει. Convivium, haud longe a fine.

Ver. 34. τίσεις] Vide supra ad l. 508.

Ver. 35. τὸν ἔπεφνες,] Cod. Harleian. ὃν ἔπεφνες.

Ver. 37. Ἀρητόν] Al. Ἀρήστον. Quo modo legit et Codex Harleianus. Clark. Ἀρήστον habent omnes edd. vett. præter Rom. Eustathii temporibus Codices quosdam sic habuisse, sive, quosdam Critico-

- Ἄρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκεας.
 Ἥ κέ σφιν δειλοῖσι γόος κατάπαυμα γενοίμην,
 Εἶπεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τὴν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
 40 Πάνθω ἐν χεῖρεσσι βάλα καὶ Φρόντιδι δῖη·
 Ἄλλ' ἔ μ' ἂν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσαι,
 Οὐδέ τ' ἀδῆριτος, ἔτ' ἀλκῆς, ἔτε φόβοιο.
 "Ως εἰπὼν, ἔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμὴ
 45 Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί.
 Ἀψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ σομάχοιο δάμεδλα

" Immensumque parentibus luctum et mœrorem fecisti.

" Ipsis equidem miseris luctus finis essem,

" Si quidem ego caputque tuum et arma reportata,

40 " Pantho in manus dedero et Phrontidi nobili:

" Sed non quidem jam diutius intentatus labor erit,

" Neque certaminis-expers, neque virtutis, neque terroris."

Sic fatus, feriit clypeum undique æquale:

Neque perrupit æs, recurvata autem est ei cuspis

45 Scuto in valido: Secundus vero impetum-fecit ære

Atrides Menelaus,, precatus Jovem patrem.

Pedem autem retrahentis gulam imam

39 κεφαλὴν τὴν] omisso τε MS. neglecta geminatione syllabæ. 40 ἐν
 χεῖρεσσι.] MS. 41 ἀπείρητος] Id. male. 43 οὐτ' αἶσα] MS. male. Ibid.
 πάντοσ' ἴσην] Id. F. A. 1. R. 44 ἔρρηξε] F. R. A. J. male. mox χαλ-

rum sic scribi voluisse, testis est ipse ad h. l. cæterum antiquiores eam scripturam non probasse. Dissensus ortus est ex eo, quod cum scriptum esset, de more antiquo, ἄρητον, ambiguum erat, utrum τὸ ρ semel an bis pronunciandum esset. Certe ἄρητον est usitatus epitheton et aptius in tali re, quam ἀρητὸν. Ern.

Ibid. τοκεῦσι] γονεῦσι. Codd. a Th. Bentleio collati.

Ver. 41. ἔτι δηρὸν] Sic libri omnes, quos vidi. Sed τὸ ἔτι h. l. frigidius videtur: et Homericæ forma est ἐπὶ δηρὸν, quod hic reponendum puto. Vid. Il. i. 415. Apollon. Rh. I. 615. similiter dicitur ἐπὶ μέγα. Videri possit Pseudo-didymus sic habuisse, qui interpretatur ἐπὶ πολλὸν χρόνον. Ern.

Ver. 42. Οὐδέ τ' ἀδῆριτος, ἔτ' ἀλκῆς, ἔτε

φόβοιο.] Cod. Harleian. Οὐδ' ἔτ' ἀδῆριτος, ἢδ' ἀλκῆς ἢδὲ φόβοιο.

Ibid. ἀδῆριτος,] Al. ἀδῆριτος.

Ver. 43. 44. οὐτ' αἶσα κατ' ἀσπίδα — Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν,] Virgil.

—— rauco quod protinus ære repulsum,
 Et summo clypei nequicquam umbone pendit.
 Æn. II. 545.

Ibid. οὐτ' αἶσα] Vide supra ad λ'. 260.

Ver. 44. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν,] Al. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός.

Ver. 45. Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ.] Al. Ἀσπίδ' ἐν κρατερῇ.

Ibid. ὤρνυτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 49. ἤλυθ'.] Vide supra ad δ'. 484. et ad α'. 37.

Ver. 50. Δάμνησεν — ἀράβησεν] Vide supra ad ν'. 181.

- Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χεὶρὶ πιδήσας·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
 50 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
 Πλοχμοὶ δ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο.
 Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθελὲς ἐλαίης
 Χώρῃ ἐν οἰωπόλῳ, ὅθ' ἄλῃς ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
 55 Καλὸν, τηλεθάον, τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέεσι
 Παντοῖων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἀνδρῶν λευκῷ.
 Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἀνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ,
 Βόθρε τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·

Percussit, et ipse connixus- imprimebat, robusta manu fretus:

E-regione autem mollem per cervicem abiit cuspis.

- 50 Fragorem vero edidit cadens, sonitumque dedere arma super ipsum.

Sanguine ei rigabantur comæ, Gratiis similes,

Cinnicunque, qui auroque et argento constricti erant.

Qualem vero nutrit plantam vir late-frondentem olivæ

Loco in solitario, ubi abunde scaturit aqua,

- 55 Pulchram, germinantem, quam flatus motant

Omnium ventorum, et pullulat ea flore albo;

Veniens autem repente ventus cum turbine multo,

Fossaque evertit, et extendit super terram :

κὼν excidit MS. 45 ἐν] Fl. R. A. 1. voluerunt dare ἀσπίδ' ἐν, quod mollius. 48 tria ultima verba in MS. sunt in litura. 50 δέπησε] MS. F. A. J. bene. 52 ἐφέκωντο] MS. antiqua scriptura.

Ver. 51. Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι,] Τῶν Ὀμηρικῶν στρίχων ἐκείνους μάλιστα ἐξύμνει [ὁ Πυθαγόρας] καὶ μετὰ λύρας ἐμμελίστατα ἀπέπεμπεν· “ Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρί- “ τισσιν ὁμοῖαι, Πλοχμοὶ δ' etc.” Porphyrius de vita Pythagoræ. Eadem et Iamblichus de vita Pythagoræ, cap. XIV. nisi quod pro ἀπέπεμπεν, legatur ἀνέμειλε.

Ver. 52. Πλοχμοὶ δ' οἳ — ἐσφῆκωντο.] Hic est fundus verbi σφικνῶσθαι tropice usurpandi, in quo certatim varieque græci Homerum imitati sunt: quæ res longissimæ notæ materiam præberet, si talibus in rebus copiosi esse vellemus. Sed nec est hujus instituti, nec, ut putamus, talibus rebus onerandæ sunt notæ. Homerus autem duo hoc verbo exprimere voluit, figuram capillorum ita constrictorum, et ipsam constrictionem annulo auro: quam Virgilius uno verbo coërcere exprimere

potuit: a qua etiam verbum accepit vim ligandi, constringendi, de qua omnes Lexicographi antiqui. Hinc Aratus, quod vulgo non notatum, dixit nove pro ἐρεῖδεν, sive de re, de qua alias ἐρεῖδεν dicit v. 441. 525. ubi vid. Schol. Cæterum ab istis duabus partibus sensus Homericæ, varietas usurpandi verbi fluxit. Ern.

Ver. 55. Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος] Εὐρύς δ' ἄν καὶ Ὀμηρον, τὸν μέγαν ποιητὴν, ἐκεῖνα τὰ ἔπη, “ Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθελὲς ἐλαίης,” καὶ τὰ ἐξῆς, κατὰ λέξιν μετενηνοχότα παρ' Ὀρφῆως ἐκ τῷ Διονύσῳ ἀφανισμῷ. Clemens Alexandrinus, Strom. 6.

Ver. 54. ἀναβέβρυχεν] Vide supra ad v. 756. et ad α'. 57.

Ver. 58. ἐξετάνυσσ'] Ita recte ex uno MS. edidit Barnesius. Al. ἐξετάνυσ'. Quod penultimam corripit: — νύκτ' ὁλοήν τάνυσσε κρατερῇ ὕσμινῃ, supra α'. 567.

- Τοῖον Πάνθ' υἱὸν ἔϋμμελῆν Εὐφορβον
 60 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἔπει κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τε λείων ὀρεσίτροφος, ἀλκὴ πεποιθὼς,
 Βοσκομένης ἀγέλης βῆν ἀρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδῶσι,
 Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λα-
 65 Δῶν, ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνας τ' ἄνδρες τε νομῆες [φύσσει
 Πολλὰ μάλ' ἰϋζυσιν ἀπόπροθεν, ἐδ' ἐδέλυσιν
 Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 Ὡς τῶν ἔ' τι νι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάε' κυδαλίμοιο.
 70 Ἐνθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδ' αὖ
 Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ὃς ῥά οἱ Ἔκτορ' ἐπῶρσε, Διὶ ἀτάλαντον Ἀρηϊ,

- Talem Panthi filium hastæ-peritia-insignem Euphorbum
 60 Atrides Menelaus, postquam interfecerat, armis spoliabat.
 Ut vero quando quis leo in-montibus-nutritus, robore fretus,
 Pascentis armenti bovem rapuerit, quæ optima :
 Hujus autem cervicem frangit, correptam validis dentibus,
 Primum, deinde vero sanguinemque et viscera omnia haurit
 65 Dilanians ; circum autem hunc canesque virique pastores
 Crebro admodum clamant e longinquo, neque animus fert
 Contra ire; valde enim pallidus timor occupat :
 Sic horum nemini animus in pectoribus audebat
 Contra ire Menelaum gloria-sublimem.
 70 Tunc quidem facile abstulisset inclyta arma Panthoidæ
 Atrides, nisi ipsi invidisset Phæbus Apollo,
 Qui in eum Hectorem incitavit veloci parem Marti,

61 Τίς λείων] MS. 62 ἀρπάσει] Id. male. 63 ἐξ] abest edd. A. J. 65
 δῆϊων] MS. vid. not. 66 ἐδὲ θίλυσιν] Id.

Ver. 61. ἀλκὴ] Vide supra ad ε'. 299.

Ver. 62. ἀρπάσῃ,] Vide supra ad γ'. 192.
 et ad α'. 140.

Ver. 64. αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει] Vide supra ad λ'. 176.

Ver. 65. Δῶν,] Sic edd. omnes. Barne-
 sius commemorat e Cod. Barocc. δῆϊων,
 quæ scriptura et aliis in locis in scriptt.
 et edd. reperitur. Sed MS. Lips. hic ha-
 bet memorabilem lectionem δῆϊων, quam
 antiquam et olim in pluribus Codicibus
 repertam arguunt Grammatici veteres.

Nam Hesychius et Suidas habent ad ver-
 bum, et interpretantur διακόπτων, lacerans;
 quam glossam, quo referrent doctissimi e-
 ditores, non habuerunt. Ego non dubito
 ad h. l. pertinere, in quo sensus hic locum
 habet. Cæterum δῆϊων vel δῆϊω, ut δάω, δαίω,
 nil aliud est, quam δῆϊός, quod de lacerante
 leone vel lupo et alibi dicitur apud Home-
 rum, sed in stabulo, ubi significatio vas-
 tandi locum habet. Etiam Etym. M. in
 δῆϊώσας habet ῥῆμα δῆϊω. Ern.

- Ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντη·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 75 Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ᾧδε θεεῖς, ἀκίχνητα διώκων
 Ἴππεσ Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἡδ' ὀχέεσθαι,
 Ἀλλὰ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 Τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρῆϊος Ἀτρεΐος υἱός,
 80 Πατρόκλῳ περὶβὰς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
 Παιδοῖδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θέρειδος ἀλκῆς.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
 Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ σίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
 85 Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 Κείμενον· ἔρρει δ' αἶμα κατ' ἔταμένην ὠτειλῇν.

Viro se-cum-assimulasset Ciconum ductori Mentæ:

Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est;

- 75 "Hector, nunc tu quidem sic curris, quos-non-assequeris persequens

"Equos Æacidæ bellicosi: illi vero difficiles

"Viris quidem mortalibus domitu, et equitatu,

"Alii saltem, quam Achilli, quem immortalis peperit mater.

"Interim autem tibi Menelaus, Mavortius Atrei filius,

- 80 "Patroclum protegens, Trojanorum fortissimum occidit

"Panthoidem Euphorbum, finemque imposuit impetuosæ fortitudini."

Sic fatus, rursus quidem abiit deus per-laborem virorum:

Hectori vero gravis dolor circumtexit mentem profundam:

Circumspectabant autem deinde per ordines; statim vero animadvertit

- 85 Hunc quidem auferentem inclyta arma, illum autem in terra

Jacentem: Fluebat vero sanguis per inflictum vulnus.

67. 69 Ἐλθέμεν] F. A. J. male. 80 ἔπεφνε] F. A. 2. J. male. 82 αὖθις]

MS. Ibid. ἀμπόνον] Id. F. R. A. J.

Ver. 66. ἰῤῥεσιν] Vide supra ad γ'. 363.
 et ad δ'. 455.

Ver. 72. ἀτάλαντον] Vide supra ad β'.
 627.

Ver. 73. εἰσάμενος] Vide supra ad γ'.
 45. et ad γ'. 141.

Ver. 78. Ἀλλὰ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ] Vide su-
 pra ad γ'. 324.

Ibid. ἀθανάτη] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 83. πύκασε] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. φρένας ἀμφὶ μελαίνας] "Fallitur
 — [Hadrianus Junius] quod φρένας με-

λαίνας, sive nigra præcordia, pro pru-
 dentia argumento haberi opinatur, ubi

"Homerus eas Hectori tribuit. II. ε'.

"ver. 83. cum fortitudinis sint potius;

"neque enim illa, sed ista est Hectoris

"laus." Gataker. in Antoninum, lib. IV.

§. 28. Vide et supra ad α'. 193.

Ver. 85. ἀπαινύμενον] Vide supra ad

γ'. 260.

Ver. 86. ὠτειλῇν. Al. ἔταμί-

νης ὠτειλῆς. Cæterum non est hoc ταυ-

- Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἰΐδοπι χαλκῷ,
 Ὀξεία κεκληγῶς, φλογὶ εἵκελος Ἡφαίσιοιο
 Ἀσβέσῳ· ἔδ' υἱὸν λάθειν Ἀτρείος ὅζυ βοήσας·
 90 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 "ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ,
 Πάτροκλόν τ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἑνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 Μή τις μοὶ Δαναῶν νεμεσῆσεται, ὅς κεν ἴδῃται·
 Εἰ δέ κεν Ἑκτορι μῆνος ἔων καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 95 Αἰδεσθεῖς, μήπως με περισιείωσ' ἕνα πολλοί·
 Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Ὀππότ' ἀνὴρ ἐδέλει, πρὸς δαίμονα, φωτὶ μάχεσθαι,

Processit autem per primos-pugnatores, armatus corusco ære,
 Acutum clamans, flammæ similis Vulcani
 Inextinguibili; neque filium latuit Atrei acutum vociferans:

- 90 Ingemiscens vero is dixit ad suum magnū animum;
 "Hei mihi; si quidem dereliquero arma pulchra,
 "Patroclumque, qui jacet meum propter hic honorem;
 "Vereor, ne quis mihi Danaorum succenseat, qui viderit:
 "Si vero cum Hectore solus et Trojanis pugnem
 95 "Præ-verecundia-fugæ, metuo ne qua me circumveniant unum multi:
 "Trojanos enim huc omnes adducit pugnam-expedite-ciens Hector.
 "Sed cur mihi hæc meus secum-disserit animus?
 "Quandocunque homo velit adversus deum cum viro pugnare,

89 Λάθ' MS. 90 hinc usque ad v. 167. defuit MS. sed versus scripti
 sunt in extremo Codice. Hinc initium recentioris manus.

τολόγον, sed vulnus cominus inflictum de-
 notat.

"Α·J δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ σομάχοιο θίμεθλα
 Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρυσσε, βαρεῖν χυρὶ πιθήσας.
 Supra ver. 47.

Οἱ νωώτεροι ἔκ' ἴσασιν τὴν διαφορὰν τῆς "ἑτά-
 "σαι" καὶ "βαλεῖν." Ὁμηρος δὲ "ἑτάσαι"
 μὲν τὸ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκ τῆς συνεγγύς τρωῶσαι,
 "βαλεῖν" δὲ τὸ πύρρῳθεν. Schol. ad Eu-
 ripid. Hippolyt. 684. Vide et supra ad
 δ'. 540. Clark. Cæterum pro ἔρρῳ Eu-
 stath. habet ἔρρει.

Ver. 88. Ὀξεία κεκληγῶς,] Vide supra
 ad β'. 222. et 314.

Ibid. εἵκελος] Ita ex uno MS. edidit

Barnesius. Al. ἵκελος· Minus recte. Vide
 supra ad ν'. 55.

Ver. 89. Ἀσβέσῳ· ἔδ' υἱὸν λάθειν Ἀτρείος]
 Edidit Barnesius ex conjectura, Ἀσβέσῳ
 ἔδ' υἱά λάθ' Ἀτρείος. Dubitari tamen po-
 test, annon media vocis "Ἀσβέσῳ" hoc in
 loco corripitur. Vide supra ad β'. 557.
 Clark. Sic π'. 857. habuimus ἀνδροσῆτα
 prima brevi, quod etiam durius, quam
 in hoc verbo, in quo utraque consona
 ad sequentem syllabam pertinet. Sed ta-
 men prope malim Barnesium sequi, cum
 ejus correctionis ex parte auctor sit MS.
 Lips. qui habet quidem υἱὸν, sed λάθ'. Ern.

Ver. 91. καλὰ,] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 95. μήπως με περισιείωσ' ἕνα πολλοί·
 Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει] Henricus Ste-

- "Ον κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη·
 100 Τῷ μ' ἔτις Δαναῶν νεμεσθήσεται, ὅς κεν ἴδῃται
 Ἑκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 Εἰ δέ πῃς Αἰάντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
 Ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεδα χάριμης,
 Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσταίμεδα νεκρὸν
 105 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
 "Εως ὁ ταυθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων σίχες ἤλυθον· ἤρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρὸν
 Ἐντροπαλιζόμενος· ὥς τε λῆς ἠϋγένειος,
 110 Ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταδμοῖο δίωνται

" Quem deus honorat, statim in eum magna clades devolvitur:

100 " Ideo mihi nemo Danaorum succensebit, qui viderit

" Hectori cedentem, quoniam deo-jubente pugnāt.

" Sicubi vel Ajacem praelio strenuum audire-potuerō,

" Ambo tum reversi reminisceremur pugnæ,

" Etiam adversus deum; si quo modo eripere poterimus mortuum

105 " In gratiam Pelidæ Achillis: inter mala sane melius esset."

Dum is hæc versabat in mente et in animo,

Interea Troiū ordines supervenerunt; præibat autem Hector.

Hic vero retrocessit, reliquitque mortuum

Subinde-se-convertens; ut leo bene-barbatus,

110 Quem canesque et viri e stabulo abigunt

91 ἐγὼ] MS. 96 κορυθαίολος] R. ut alibi. 98 Ὅποι — ἐθέλη] MS.

phanus legendum conjicit; — μήπως μὲ περιείωσ' ἵνα πολλοὶ, Τρώας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγῃ· Ut scilicet vox " ἄγῃ" ad μήπως referatur.

Ibid. περιείωσ'] Al. περιειχόωσ'.

Ver. 96. κορυθαίολος] Vide supra ad β'.

816.

Ver. 98. ἐθέλη] Al. ἐθέλη. Clark. Πρὸς δαίμονα, scilicet adverso deo, invito deo, ἐναντιωθέντος θεῷ. Sic est etiam paullo post v. 104. Ern.

Ver. 99. Ὃν κε θεὸς τιμᾷ,] Post hunc versum inserit Barnesius, nulla satis idonea auctoritate:

Ζεὺς γὰρ οἱ νεμέσθη, ὅς ἀμείνονι ῥωτὶ μάχεται.

Vide supra ad λ'. 542.

Ver. 102. βοὴν ἀγαθοῖο] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 104. περ, εἴ] Qua ratione, περ, hic producat; item ultimæ vocum, Ἐντροπαλιζόμενος et ὥς τε, ver. 109. et παρυσάμενος, ver. 119. vide supra ad α'. 51.

Ver. 106. Ἐως δ'] Pronunciabatur ὦσω, vel ὦσθ. Vide supra ad σ'. 539.

Ibid. κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,] Virgil.

— mentem animumque. Æn. VI. 11.

Ver. 107. Τόφρα δ'] Vide supra ad σ'. 540. Male Barnesius, Τοφράδ'.

Ibid. ἄρ'] Ut solitus est.

Ver. 110. Ὃν ῥα] Quem scilicet —

- Ἐγχεσι καὶ φωνῇ· τῇ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 Παχυνῆται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
 Ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
 Στῇ δὲ μετασφρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔδνος ἐταίρων,
 115 Παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν·
 Τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 Θαρσύνονθ' ἐτάρας, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 Θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Βῆ δὲ δέειν, εἴδαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἤυδα·
 120 Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
 Σπένδομεν, αἴκε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 Ὡς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαιφροσι θυμὸν ὄρεινε·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἄμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 125 Ἐκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,

Contis et clamore: ejus autem in præcordiis forte cor

Cohorrescit, invitusque is abijt a caula:

Sic a Patroclo discessit flavus Menelaus.

Constitit autem conversus, postquam venit ad agmen sociorum,

115 Circumspectando-quærens Ajacem magnum Telamonium filium:

Hunc autem perquam celeriter advertit pugnae ab lævam totius,

Confirmantem socios, et concitantem ad pugnam;

Divinitus enim iis terrorem immiserat Phæbus Apollo:

Perrexit autem currere, et statim astans verbum dixit;

120 " Ajax, huc, amice, de Patroclo mortuo pugnaturi

" Festinemus, si cadaver saltem Achilli referre possimus

" Nudum: arma autem habet expedite-pugnam-ciens Hector."

Sic dixit; Ajaci vero bellicoso animum commovit:

Processit autem per primos-pugnatores, simulque flavus Menelaus.

125 Hector quidem Patroclum, postquam inclytis armis exuerat,

111 ἐν φρεσὶν] MS. edd. vett. præter T. Non est de nihilo hic consensus.

Videntur legisse τὸ δ' ἐν φρ. 112 μεσαύλοιο] MS. F. A. J. 117 ἐ-

ταίρας] F. A. J. R. 118 φόβον] abest MS.

Ver. 111. τῇ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 Παχυνῆται,] Sic apud Hesiodum:

ἰπάχωνσιν φίλον ἦτορ.

Ἐγ. καὶ Ἡμει. ver. 357.

Ver. 117. Θαρσύνονθ'] Vide supra ad γ.
 823. et ad α'. 358.

Ibid. ἰποτρύνοντα] Vide supra ad γ. 44.

Ver. 125. Αἴαντι δὲ] Qua ratione, Αἴαν-
 τι, hic ultimam producat; item ἰπακτῆ-
 ρεις, ver. 155. et Ἐκτορ, ver. 142. et πολέτ',
 ver. 152. et Πάτροκλον, ver. 159. et μιν,
 ver. 161. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 130. διδὲ δ' ὄρει] Vide supra ad γ.
 409.

- Ἐλχ', ἵν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξεῖ χαλκῷ,
 Τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη·
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρον σάκος, ἥύτε πύργον.
 Ἐκτῶρ δ' ἀψ' ἐς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων·
 130 Ἐς δίφρον δ' ἀνόρεσε· δίδε δ' ὅγε τεύχεα καλὰ
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,
 Εἰσήκει, ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν·
 ὦ· ῥά τε νῆπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
 135 Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δὲ τε σθένει βλεμεαίνει,
 Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται, ὅσσε καλύπτων·
 ὦς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, ἀρηΐφίλος Μενέλαος,
 Εἰσήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέζων.
 140 Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,

Trahebat, ut ab humeris caput absunderet acuto ære,

Et cadaver Trojanis raptatum canibus daret:

Ajax autem prope venit, gestans scutum, tanquam turrim.

Hector vero retro in turbam abiens recedebat sociorum;

130 In currum autem concito-nisu-ascendit: deditque ille arma pulchra

Trojanis ferenda ad urbem, magna gloria ut-essent ipsi.

Ajax vero Menœtiadæ scuto lato obtento,

Constitit, tanquam leo circumeundo-defensans suos natos:

Cui scymnos ducenti occurrerint in sylva

135 Viri venatores, hic autem præ robore truces-oculos volvit,

Totumque supercilium deorsum trahit, oculos tegens:

Sic Ajax Patroclum heroëm circumiens-protegebat.

Atrides autem ex-altera-parte, bellicosus Menelaus,

Stabat magnum luctum in pectoribus augens.

140 Glaucus vero, Hippolochi filius, Lyciorum ductor virorum,

121 περὶ Ἀχ.] A. 2. 3. J. 122 τὰ γ' ἔχει, omisso τεύχε'] MS. 127

ἐρυσσάμενος] MS. Ibid. δώη] R. 131 αὐτῇ] A. 1. 133 Ἐσήκει] MS.

mox abest τε. 135 βλεμεαίνων] F. A. J. T. male. 136 ὄσε] MS.

Ver. 133.—157.—139. Εἰσήκει, — βε-
 βήκει. — Εἰσήκει.] Vide supra ad δ'. 434.
 492. et ad α'. 37.

Ibid. ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν.] Ὁ
 δὲ Ὀμηρικὸς λέων — ὃν ῥα τε.

Νήπια τέκνα ἄγοντα συναντήσονται ἐν ὕλῃ

Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δὲ σθένει βλεμεαίνει,

Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται, ὅσσε καλύπ-
 των,

Ἄρα ἔχ' ὁμοίως ἐστὶ διανουμένῳ πρὸς τῆς κυνηγῆς
 σπένδισθαι περὶ τῶν τέκνων; καθόλου γὰρ ἡ
 πρὸς τὰ ἔργονα φιλοσοφία, καὶ τὰ πολμηρὰ
 διελὰ ποιεῖ, καὶ φιλόπονα τὰ ῥάβδμα, etc.
 Plutarch. de Amore prolis.

Ἑκτορὶ ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ·

Ἑκτορ, εἶδος ἄρισε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·

Ἡ σ' αὐτῶς κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξῃλιν ἐόντα.

Φράζεο νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσης

145 Οἷος σὺν λαοῖσι, τοῖ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν·

Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν

Εἴσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ ἔκ ἄρα τις χάρις ἦεν

Μάρνασθαι δῆϊοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμέσ αἰεῖ.

Πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεις μεδ' ὄμιλον,

150 Σχέτλι· ἐπεὶ Σαρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἐταῖρον

Κάλλιπες Ἀργεῖοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·

Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτόλῃ τε καὶ αὐτῷ,

Ζῶς ἐὼν· νῦν δ' ἔ' οἱ ἀλαλκόμεναι κύνας ἔτλης.

Τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,

Hectorem torve intuitus gravi objurgavit sermone;

“Hector, forma præstantissime, a bellica sane virtute longe abes:

“Certe te sine causa fama bona tenet, fugax cum-sis.

“Considera nunc, quomodo civitatem et urbem servare-possis

145 “Solus cum populis, qui in Ilio nati sunt:

“Non enim quisquam Lyciorum saltem pugnaturus cum Danaïis

“Ibit pro urbe; quoniam nulla utique gratia fuit

“Pugnare hostibus cum viris indesinenter usque.

“Quomodo tu deteriolem virum servaveris in turba,

150 “Improbe; cum Sarpedonem simul hospitem et socium

“Reliquisti Argivis capturam et prædam fieri:

“Qui magno commodo fuit urbique et ipsi tibi,

“Vivus existens: nunc vero non ab eo arcere canes sustinuisti.

“Itaque nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur virorum,

142 Ἑκτορ ὡ εἶδος] A. J. T. ὡ insertum versus fulciendi causa, Barnesius [edidit Ἑκτωρ quod ferri potest: sed non est necessarium. Τὸ δὲ duplicari potest pronunciando. 147 ἦ] T. recte, quia versus sequens incipit a consona. 148 δῆϊοισιν] R. male. 149 σοὶ χεῖρονα] MS.

Ver. 154. συναντήσονται] *Al.* συναντήσονται.

Ibid. ὅλη] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 157. περὶ Πατρόκλῳ] *Cod. Harleian.* ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ver. 142. ἰδεύεο] Pronunciabatur ἰδεύε, vel ἰδεῖν· quomodo et scribi postea cœptum est.

Ver. 147. πτόλιος· ἐπεὶ] Edidit *Barne-*

sius, πτόλιος· ἐπεὶ. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἐπεὶ ἔκ ἄρα τις χάρις ἦεν Μάρνασθαι] Quippe haud ei gratia fuerit tributa, qui pugnaverit, etc.

Ver. 151. Ἀργεῖοισιν ἔλωρ] *Cod. Harleian.* οἰωνοῖσι ἔλωρ.

Ver. 157. οἷόν τ' ἀνδρας ἐτέρχεται, οἷ πρὸς πάτρη] Ἡ μὲν γὰρ προαίρεσις ἔστω τῷ πο-

- 155 Οἴκαδ' ἵμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυδαρσές ἐνείη
 Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐξέρχεται, οἱ περὶ πάτρης
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔδεντο·
 Αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεδα Ἴλιον εἴσω.
 160 Εἰ δ' ἔτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 Ἑλδοι τεθνεώς, καί μιν ἐρυσαίμεδα χάρμης,
 Αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
 Λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεδα Ἴλιον εἴσω·
 Τοῖς γὰρ Δεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὅς μ' ἐγ' ἄριστος
 165 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι Δεράποντες.
 Ἀλλὰ σύγ' Αἴαντος μεγαλήτορος ἐκ ἐτάλασας
 Στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δηϊῶν ἐν αὐτῇ,
 Οὐδ' ἰδυὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρετός ἐσι.

155 " *Suadeo, domum ire: Trojæ vero manifesta-aderit gravis perniciës.*

" *Si enim nunc Trojanis vis animosa inesset*

" *Intrepida, qualis viros subit, qui pro patria*

" *Adversus hostes laborem et certamen suscipiunt;*

" *Statim Patroclum traheremus in Ilium.*

160 " *Quod si ille ad urbem magnam Priami regis*

" *Ascendisset mortuus, et ipsum traxissemus e pugna;*

" *Illico certe Argivi Sarpedonis arma pulchra*

" *Hoc pretio-redderent, et ipsum duceremus in Ilium:*

" *Ejus enim famulus interfectus est viri, qui longe fortissimus*

165 " *Argivorum apud naves, et cominus-pugnantes famuli.*

" *Sed tu Ajacem magnanimum non sustinuisti*

" *Stare contra, oculos intuitus hostium in pugna,*

" *Neque ex-adverso pugnare: te nempe fortior est."*

152 ὅς τις] MS. 154 ἐπιπτεῖσεται] A. 157 ἐξέρχεται] MS. edd. vett.
 præter T. 161 γε χάρμης] F. A. 1. R. χάρμη] MS. Gl. πολέμῳ. 168
 μάχεσθαι] MS. v. ad 178.

λιτικῇ τῆς ἀσφαλείας ἐχομένη, καὶ φεύγουσα
 τὸ παρακτικὸν τῆς κενῆς δόξης καὶ μανικόν, ὡς
 εἴρηται· τῇ μὲν τοι διαθέσει φρόνημα καὶ " μί-
 " νος πολυδαρσὲς ἐνέστω Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄν-
 " δρας ἐπέρχεται, οἱ περὶ πάτρης Ἀνδράσι δυσ-
 " μενέεσσι" καὶ πρᾶγμασι δυσκόλοις καὶ και-
 ροῖς ἀντερείδουσι καὶ διαμάχονται. Plutarch.
 Πολιτ. παραγγέλμ. Horatius:

Non ille pro caris amicis,

Aut patria timidus perire.

Carm. Lib. IV. Od. 9. ver. 51.

Ibid. ἐξέρχεται,] Apud Plutarchum, lo-
 co jam citato, ἐπέρχεται.

Ver. 158. δῆριν ἔδεντο] δῆριν ἔχουσιν MS.
 Cantab. a Barnesio. item MSS. Vatican.
 et Harleian. a Th. Bentleio collati.

Ver. 164. πέφατ'] Postulat Temporum
 ratio, ut vox " πέφατ'" hoc in loco non

- Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ
 170 Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος εἶν ὑπέροπλον εἶπες;
 ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 Τῶν, ὅσοι Λυκίην ἐριβάλακα ναιετάσσι·
 Νῦν δέ σευ ἄνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον εἶπες·
 Ὅς τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον ἔχ' ὑπομεῖναι.
 175 Οὔτοι ἐγὼν ἑρρίγα μάχην, εἰδὲ κτύπον ἵππων·
 Ἀλλ' αἰεὶ γε Διὸς κρείσσω νός Αἰγίοχοιο,
 Ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
 Ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
 180 Ἥ ἐ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὥς ἀγορεύεις,
 Ἥ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶντα,
 Σχῆσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο Δανόντος.

Hunc autem torve intuitus allocutus est expedite-pugnam-ciens Hector;

- 170 " Glauce, curnam tu talis existens superbe locutus es?
 " O amice, putabam equidem te prudentia superare cæteros
 " Eos, quotquot Lyciam glebosam habitant:
 " Nunc vero tuam reprehendo omnino mentem, cum ita dixisti;
 " Qui me ais Ajacem ingentem non sustinuisse.
 175 " Nequaquam ego horruī pugnam, neque strepitum equorum;
 " Sed semper Jovis validius consilium Ægiochi,
 " Qui et fortem virum in-fugam-vertit, et aufert victoriam
 " Facile: alias et ipse excitat ad pugnam.
 " Sed age huc adsis, amice, prope me sta, et aspice opus:
 180 " An tota-die ignavus ero, ut dicis;
 " An aliquem etiam Danaorum, bellica licet virtute promptissimum,
 " Reprimam a defensione Patrocli mortui."

171 ὦ πόποι] R. 175 ἐγὼ] F. A. J. 178 μαχέσασθαι] MS. Sic voluit dare v. 168.

πέφατο, sed τίφεται intelligatur; eliso nempe "αι," ut *Il. μ'* 68.

ἀλαπάζει
 Ζεὺς ὑψιβεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετ' ἀρῆγειν.

Item ὧ. 235.

Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός.

Et ver. 271.

"Ἔσσειτ', ἐπεὶ ————.

Sic infra ver. 689. hujus libri;

——— πίφεται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν.

Vide supra ad β' 137. et ad α'. 57. Cæterum Codex Vaticanus hic legit πέφεται. Clark. Sic accepit Pseudo-did. πίφεται, νῦν ἀνίστηται. Ern.

Ver. 170. et 173. εἶπες;] *Al.* εἶπας. Quod perinde est.

Ver. 171. ὦ πέπον,] *Al.* πόποι.

Ibid. ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην] Μὴ τοῖς ἀμαρτάνουσι σὺν ὀργῇ καὶ πρὸς ὕβριν ἐπιθυμῶντον, ἀλλ', ὥς Ὅμηρος, ἡλικώτερον,

ὦ πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων.

Plutarch. πολιτικά παραγγέλμ.

- “Ως εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 185 Ἀνέρες ἐς ἐφίλοι, μνήσασθε δὲ θέρειδος ἀλκῆς·
 “Ὅφρ’ ἂν ἐγὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω,
 Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριζα κατακτάς.
 “Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτωρ
 Διὶς ἐκ πολέμοιο· θέων δ’ ἐκίχανεν ἐταίρους
 190 Ὅκα μάλ’, ἔπω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν,
 Οἱ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.
 Στὰς δ’ ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτε, ἔντε’ ἄμειβεν·
 Ἦτοι ὁ μὲν τὰ ἄδῳκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν,
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ’ ἄμβροτα τεύχε’ ἔδυνε
 195 Πηλείδew Ἀχιλλῆος, ἃ οἱ θεοὶ ἐξανίαντες
 Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ’ ἄρα ᾧ παιδὶ ὅπασσε

Sic locutus, Trojanos hortabatur altum clamans;

“Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,

185 “Viri estote, amici, recordamini impetuosæ fortitudinis:

“Dum ego Achillis eximii arma induam,

“Pulchra, quibus Patroclum fortem spoliavi interfectum.”

Sic quidem locutus abiit pugnam-expedite-ciens Hector

Ardenti e prælio: currens autem assecutus est socios

190 Cito admodum, necdum longo-intervallo, pedibus velocibus insequutus,

Qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidæ.

Stans vero seorsum a prælio lachrymoso, arma mutabat:

Ille quidem sua dedit, ferenda ad Ilium sacram,

Trojanis bellicosus; ipse vero immortalia arma induebat

195 Pelidæ Achillis, quæ ejus dii cœlites

Patri caro dederant: Is autem suo filio præbuit

185 Φίλοι] abest MS. 188 κορυθαίολος] F. R. A. J. 196 ὅπασσε] MS.

Ver. 175. Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχη, —
 ‘Ἀλλ’ αἰεὶ γι Διὸς] Cod. Harleian. Οὔτοι ἐ-
 γὼν ἔρριγα —. Virgil.

— non me tua fervida terrent
 Dicta, ferox; Dii me terrent, et Jupiter hostis.
 Æn. XII. 894.

Ibid. ἔρριγα] Vide supra ad β’. 514.

Ver. 176. ‘Ἀλλ’ αἰεὶ γι] Ita Barnesius:
 Quam lectionem et probat Henr. Step-
 hanus. Vide supra ad π’. 688. Al. ‘Ἀλλ’ αἰεὶ
 γι.

VOL. II.

Ibid. Αἰγιόχοιο,] Al. ἡ περ ἀνδρῶν. Al.
 ἡ περ ἀνδρός.

Ver. 178. ὅτε δ’ αὐτὸς ἐποτρύνει μαχίσασ-
 θαι.] Vide supra ad π’. 689. 690.

Ver. 181. μίγα] Cod. Harleian. μάλα.

Ibid. μεμαῶπα,] Vide supra ad ν’. 46.

Ver. 186. Ὅφρ’ ἂν ἐγὼν Ἀχιλλῆος] Virgil.

Quo nunc Turnus ovat spolio, gaudetque potitus
 Æn. X. 500.

Ver. 187. Πατρόκλοιο βίην] Vide supra
 ad ν’. 758.

Ver. 191. Πηλείδαο.] Al. Πηλείωνος.

K k

Γηράς· ἄλλ’ ἔχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.

Τὸν δ’ ὥς ἔν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς

Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,

200 Κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·

Ἄ δεῖλ’, ἐδέ τι τοὶ θάνατος καταθύμιός ἐστιν,

“Ὅς δὴ τοι σχεδὸν ἐσι· σὺ δ’ ἄμβροτα τεύχεα δύνεις

Ἀνδρὸς ἀριστερός, τὸν τε τρομέεσσι καὶ ἄλλοι·

Τῷ δὴ ἐταῖρον ἐπεφνες ἐνθάδε τε, κρατερόν τε·

205 Τεύχεα δ’ ἐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων

Εἴλεν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κρατός ἐγγυαλίζω,

Τῶν ποιήν, ὃ τοι ἔτι μάχης ἐκνοσήσαντι

Δέζεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.

Ἢ, καὶ κυανέησιν ἐπ’ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.

210 Ἐκτορι δ’ ἤρμοσε τεύχε’ ἐπὶ χροῖ· δῦ δέ μιν Ἀρης

Jam senex: sed non filius in armis patris ad-senectutem pervenit.

Illum vero ut seorsum vidit nubes-cogens Jupiter

Armis Pelidæ armari divini,

200 Quassans utique caput ad suum locutus est animum;

“ Ah miser, haudquaquam tibi mors in animo est,

“ Quæ jam te prope est: tu vero immortalia arma induis

“ Viri fortissimi, quem tremunt et alii:

“ Hujus jam socium interfecisti mitemque, fortemque;

205 “ Arma autem contumeliose a capiteque et humeris,

“ Abstulisti: veruntamen tibi nunc saltem ingentem victoriam dabo,

“ Ejus compensationem, quod tibi haudquaquam e pugna reverso

“ Excipiet Andromache inclyta arma Pelidæ.”

Dixit, et nigris superciliis annuit Saturnius.

210 Hectori autem apta erant arma ad corpus; subiit vero eum Mars

198 ἴδε] MS. bene. 202 ὦς δὴ] Id. male. mox εἴσι pro ἐστὶ, quod Gl.

interpr. πορεύεται. 203 τὸν τρομ. sine τε] MS. 206 εἴλες] F. A. J. mox

Ver. 192. μάχης πολυδακρύων,] Virgil.

—— lachrymabile bellum. Æn. VII. 604.

Ver. 196. ἐπορον· δ δ’ ἄρα ῥ] Qua ratione, et ἐπορον, et ἄρα, hic ultimum producant; item ἐπιοιχόμενος, ver. 215. et τε, ver. 217. et Ἀλάντος, ver. 235. vide supra ad α’. 51.

Ver. 198. οἶν] Ut dictum est, — ver. 192.

Ibid. ἀπάνευθεν] Vide supra ad α’. 349.

Ibid. νεφεληγερέτα] Vide supra ad α’. 175.

Ver. 200. Κινήσας ῥα κάρη,] Virgil.

Ille caput quassans.—— Æn. XII. 89.

Ver. 206. Εἴλεν] Al. Εἴλες.

Ver. 209. κυανέησιν ἐπ’ ὀφρύσι] Vide supra ad α’. 528.

Ibid. Κρονίων.] Vide supra ad α’. 397.

Ver. 210. Ἐκτορι δ’ ἤρμοσε τεύχε’] Hectori autem apta erant arma. Sic supra γ’. 333.

————— ἤρμοσε δ’ αὐτῷ.

Δεινὸς ἐνυάλιος· πλησθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
'Αλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτὰς ἐπικέκρυς
Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσι,
Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμῃ Πηλεϊάνῳ.

215 "Ωτρυνεν δὲ ἕκασον ἐποιχόμενος ἐπέεσσι,
Μέσθλην τε, Γλαῦκόν τε, Μίδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,
'Αστροπαῖόν τε, Δεισήμερον δ', Ἰππόδοόν τε,
Φόρκυν τε, Χρομίον τε, καὶ Ἐννομον οἰωνισήν·
Τὲς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

220 Κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικέκρυς,
Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, εἰδὲ χατίζων,
'Ενθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἡγείρεα ἕκασον·
'Αλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχες καὶ νήπια τέκνα
Προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·

Horrendus bellicus; impletaque sunt ei membra intus
Vigoris et roboris: Ad inclytos autem socios
Ivit magno clamore: *Achilli* vero similis-videbatur ipsis omnibus,
Armis resplendens magnanimi *Pelidæ*.

215 Hortabatur autem unumquemque obiens verbis,
Mesthemque, Glaucumque, Medontaque, Thersilochumque,
Astropæumque, Disenoraque, Hippothoumque,
Phorcynque, Chromiumque, et Ennomum augurem:
Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est;

220 "Audite, innumeræ copię circumcirca-habitantium sociorum;
"Non enim ego multitudinem quærens, neque egens *ea*,
"Huc e vestris urbibus excivi quemque;
"Sed ut mihi Trojanorum uxores et infantes liberos
"Promptis-animis defenderetis bellicosus ab Achivis:

γς abest MS. 209 κυανέοισιν] MS. 213 σφιν πᾶσι] Id. 219 Totus ver-
sus abest MS. et commode abest. 224 ἀπ' Ἀχ.] A. 2. 3. J.

Item infra γ'. 385.

Περσέθῃ δ' ἔο αὐτῇ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
Εἴ οἱ ἐφαρμόσσουσιν —.

Atque hoc modo accipit *Eustathius* in
Comment. ad ver. 142. "Ἐκτορι δ' ἤρμους
τεύχεα ἐπὶ χροῖ, τστίστι προσηρμόσθησαν—.
Aliter tamen explicare videntur Scholia
inedita, in Cod. *Harleiano*, a *Tho. Bent-*
leio communicata; Τὸν Δία ἀκυστὸν ἀρμό-
σαι τὰ ὅπλα τῷ Ἀχιλλεῖ ["Ἐκτορι,] ἔ τὰ
ὅπλα συγκαθίσαι· ἔ γὰρ Ἀχιλλεῖ ὁ "Ἐκτωρ
ἰσομεγέθης.

Ver. 213. Βῆ ῥα μέγα ἰάχων.] Vide su-
pra ad γ'. 456.

Ver. 215—219. "Ωτρυνεν δὲ — Τὲς ὅγ'
ἐποτρύνων,] Vide supra ad γ'. 44.

Ver. 216. Γλαῦκόν τε, Μίδοντά τε, Θερ-
σίλοχόν τε,] *Virgil*,

— Glaucumque, Medontaque, Thersilo-
chumque. *Æn.* VI. 483.

Ibid. Θερσίλοχόν τε,] *Al.* Ὀρσίλοχόν τε.

Ver. 217. Δεισήμερον δ',] Ita ex *Etymo-*
log. Magn. edidit *Barnesius*. *Al.* Δεισήμερον
δ'.

- 225 Τὰ φρονέων, δῶροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ
 Λαῆς, ὑμέτερον δὲ ἐκάσῃ θυμὸν ἀέζω.
 Τῷ τις νῦν ἰδυς τετραμμένος, ἢ ἀπολίσθω,
 Ἥε σαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμῃ ὀαριζύς.
 Ὅς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνηῶνά περ, ἔμπησ
 230 Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ Αἴας,
 Ἥμισυ τῶν ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
 Ἐξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσπον ἐμοί περ.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰδυς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
 Δέξατ' ἀνασχόμενοι μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 235 Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
 Νήπιοι· ἦτε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
 Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

225 "Hæc in-animo-habens, donis-præbendis exhaurio et commeatu

"Populos, vestrumque cujusque animum recreo.

"Idcirco aliquis nunc recta conversus, aut pereat,

"Aut salvus sit: hoc enim belli commercium.

"Quicumque vero Patroclum, mortuum licet, tamen

230 "Trojanos ad equum-domitores pertraxerit, cesseritque ei Ajax;

"Illi dimidium exuviarum tribuam, dimidium vero ipse

"Habebo ego: gloria autem ei erit, quanta vel mihi."

Sic dixit: Illi vero recta in Danaos magna-mole ferebantur,

Hastis elevatis; admodum autem ipsis sperabat animus

235 Mortuum ab Ajace abstrahere Telamonio:

Stulti; certe multis super ipso animam abstulit.

Et tunc Ajax allocutus est pugna strenuum Menelaum;

229 τεθνηῶτα] MS. 230 ἐρύσει, εἴξει] Id. 231 ἥμισυ τῶν ἐνάρων] huic ego dimidia spolia, F. A. J. quod haud dubie verum est. τῷ opponitur αὐτός· et est hæc forma ὅς κε — τῷ usitata Homero. 232 ὅσον] MS. 234 μάλα γὰρ σφιν ἔλπετο] Id. sed aut ἐέλπετο, aut ἤλπετο latet in ἔλπετο. nam tribus modis hæc scriptura MSS. legi potest. 236 πολλίσιν] MS.

Ver. 227. ἢ ἀπολίσθω, Ἥε σαωθήτω] Horat.

— aut cita mors venit, aut victoria læta.

Sermon. lib. I. Eclog. 1, 8.

Ver. 228. ἢ γὰρ πολέμῃ ὀαριζύς.] Hic est lusus belli. Horat.

Nimis longo satiate ludo. Carm. I. 2, 37.

sive: Hæc sunt belli vices. Ern.

Ver. 229. τεθνηῶτα] Vide supra ad v. 46.

Ver. 230. ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ] Al. ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ.

Ver. 233. βρίσαντες] Vide supra ad η'. 345.

Ver. 234. μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο] Cod. Harleian. μάλα δὲ σφιν ἔλπετο. Unde fortasse legendum, μάλα δὲ σφιν ἐέλπετο.

Ver. 237—246. βροὴν ἀγαθὸν — βοὴν ἀγαθὴν] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 240. et 242. δειδία,] Vide supra ad v. 481. et ad α'. 37.

Ver. 241. τάχα Τρῶων κορίσει κύνας, ἢ δ' οἰωνός,] Virgil.

- ᾧ Μενέλαε διοτρεφές, ἐκέτι νῶϊ
 "Ελπομαι αὐτῷ περ νοσησέμεν ἐκ πολέμοιο.
 240 Οὔτι τόσον νέκυος πέρι δειδία Πατρόκλοιο,
 "Ὅς κε τάχα Τρώων κορέσει κύνας, ἡδ' οἰωνές,
 "Ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περὶ δειδία, μήτι πάθῃσι,
 Καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
 "Εκτῶρ· ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 245 'Αλλ' ἄγ', ἀριστεῖας Δαναῶν κάλει, ἥντις ἀκέσῃ.
 "Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίδθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 "Ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
 ᾧ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Οἷτε παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 250 Δῆμια πίνεσιν, καὶ σημαίνεσιν ἕκαστος

" O amice, o Menelaë, Jovis-alumne, haud jam nos
 " Spero vel ipsos redituros e praelio.

- 240 " Haudquaquam tantum de cadavere timeo Patrocli,
 " Qui mox utique Trojanorum saturabit canes atque alites,
 " Quantum meo capiti metuo, ne quid gravius patiatur,
 " Et tuo; praelii enim nubes omnia contegit,
 " Hector: nobis vero manifestus-imminet gravis interitus.

- 245 " Sed age, fortissimos Danaorum voca, si quis audierit."
 Sic dixit: neque non-obsecutus-est pugna strenuus Menelaus:
 Vociferatus autem est alta-voce Danaos inclamans;
 " O amici, Argivorum ductores, atque principes,

- " Qui juxta Atridem Agamemnonem et Menelaum,
 250 " Publice-præbitum-vinum bibunt, et imperant singuli

Ibid. ἀτῆρα] A. 2. 5. 259. νοστήσῃμεν] MS. male. 240 περιδείδια] R.
 ut 242. 241 κορέει] MS. F. A. J. quod ferri potest. 243 περίπαντα] F.
 A. J. 244 ἡμῖν αὖτ' Edd. vett. præter R. 247 ἦυσε] Edd. vett. recte.
 429 Ἀτρεΐδης] MS. F. R. A. J. quod verum est. Sic et laudat Schol.
 Eurip. ad Alcest. 588. et Pseudo-did. Ἀτρεΐδης. 250 πίνεσι] MS. recte.

Heu! terra ignota, canibus data præda Latinis,
 Alitibusque jaces! — Æn. IX. 485.

Ibid. κορέσει] Al. κορέση.
 Ver. 245. ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα
 καλύπτει, "Εκτῶρ] Pindar.

Μάντιν Οἰκλείδαν πολέμοιο νέφος.

Nemeor. Od. X. 16.

obrutus undique telis
 Æneas, nubem belli, dum detonet, omnem
 Sustinet. — Æn. X. 808.

Ver. 248. 249. 250. ᾧ φίλοι, — Οἷτε —
 Δῆμια πίνεσιν,] Euripides:

Τοῖγάρ πολυμητοτάταν
 Ἑστίας οἰκτιῖς ———.
 Πόντιον τ', αἰγαῖον ἐπ' ἀκτῶν
 Ἀλκίμενοι Πηλίας κρατύνει.

Alcest. ver. 588.

"Εστὶ δὲ μεταβάσις πρὸς ὅπως ἀπὸ δευτέρου εἰς
 τρίτον οἶον παρ' Ὁμήρῳ, "ᾧ φίλοι, οἱ παρ'
 " Ἀτρεΐδαις δῆμια πίνεσιν." Schol. ibid.

- Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκασον
 Ἠγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθεν.
 Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
 255 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
 “Ὡς ἔφατ'· ὃξ' ὁ δ' ἄκασεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θένων ἀνὰ δηϊοτῆτα.
 Τὸν δὲ μέτ' Ἰδομενεὺς καὶ ὁπάων Ἰδομενῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ.
 260 Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾔσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἴποι,
 “Ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
 Τρῶες δὲ πρῆπυψαν ἀολλέες· ἤρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.

“ Copiis; a Jove autem honor et gloria sequitur.

“ Difficile vero mihi est despiciere unumquemque

“ Ducum: tantum enim certamen pugnae ardet.

“ Sed aliquis sponte prodeat, indigneturque animo,

255 “ Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri.”

Sic dixit: confestim autem exaudivit Oilei filius velox Ajax;

Primusque obuius prodiit, currens per praelium.

Hunc vero post Idomeneus et armiger Idomenei

Meriones, par Marti homicidæ.

260 Cæterorum vero quisnam sua mente nomina dicere posset,

Quotquot jam postea pugnam instaurarunt Achivorum?

Trojani vero priores in eos impetum-fecerunt conferti; præibat autem Hector.

252 διασκοπιᾶσθαι] Id. 255 κυσὶ] Id. bene. 260 κς] MS. κς] Melius
 edd. vett. præter R. Ibid. ἔνομα τ'] A. 1. 3. vitiose.

Ver. 249. παρ' Ἀτρεΐδῃ, Ἀγαμέμνονι καὶ
 Μενελάῳ,] Cod. Harleian. παρ' Ἀτρεΐδῃ
 Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν. Quæ et proba
 Lectio. Clark. Immo vid. Var. Lect.

Ver. 250. καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος] Cod.
 Harleian. καὶ σημαίνουσιν ἕκαστα.

Ver. 251. ἐκ δὲ Διὸς τιμῇ]

Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ —. Iliad. β'. 197.

Ver. 252. ἕκαστον] Cod. Harleian. et
 hic legit ἕκαστα, exponuntque Scholia ibi-
 dem inedita ἕκαστα ἀξιώματα.

Ver. 253. δέδθεν.] Vide supra ad v'. 756.

Ver. 255. ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόν-
 τῃ.] Vide supra ad β'. 627. et 651.

Ver. 260. Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾔσιν ἐνὶ
 φρεσὶν ἐνόματ' εἴποι.] Ita ex conjectura edi-
 dit Barnesius. Al. Τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ᾔσι
 φρεσὶν ἐνόματ' εἴπη. Codex usus Italicus

legit Τῶν δ' ἄλλων τίς χ' ᾔσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνό-
 ματ' εἴπη. Quæ fortasse est vera lectio.
 Quod autem habent Vulgati, “ Τῶν ἄλλων
 “ τίς ἂν ᾔσι φρεσὶν ἐνόματ' εἴποι,” vix (ut
 opinor) ferri potest.

Ver. 262. ἄρ'] Ut solitus est.

Ver. 265. Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι] “ Por-
 “ phyrius in Scholiis MSS. ad Iliada, olim
 “ penes doctissimum Is. Vossium, obser-
 “ vat Solonem, qui in reliquis omnibus
 “ Homeri poemata fuerat æmulatus, cum
 “ ad hunc versum pervenisset, illius et
 “ duorum sequentium, quibus de hisce
 “ Nili ostiis a Poëta agitur, admiratione
 “ motum, combussisse sua Poëmata. Idem
 “ quoque fecisse Platonem. Id vero haud
 “ prætercundum videbatur, quod alibi
 “ haud putem legi.” Ezech. Spanhem.
 Notæ in Nubes Aristoph. ad ver. 271.

- Ἦς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διΐπτεός ποταμοῖο
 Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 265 Ἠΐονες βοόωσιν, ἔρευγομένης ἀλὸς ἔξω.
 Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἔεασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 Φραχθέντες σάκεσιν χαλκῆρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 Λαμπρῇσι κορύθεσσι Κρονίων ἥερα πολλὴν
 270 Χεῦ· ἐπεὶ εἰδὲ Μενoitιάδην ἤχθηρε πάρος γε,
 Ὀφρα, ζῶς ἐὼν, Θεράπων ἦν Αἰακίδαο.
 Μίσησεν δ' ἄρα μιν δῆϊον κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὥρσεν ἑταίρους.
 Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρωῆες ἐλίκωπας Ἀχαιῆς·

Ut autem cum in ostiis a-Jove-fluentis fluvii

Fremit ingens fluctus adversus ejus fluentum, circumque extrema

265 Littora clamant, eructato mari extra:

Tantus utique Trojanorum clamor ortus est: at Achivi

Stabant circum Menœtiadem, unum animum habentes,

Septi scutis æratis: illis autem

Splendidis galeis Saturnius caliginem multam

270 Circumfudit: Neque enim Menœtiadem oderat vel antea,

Dum, vivus existens, famulus erat Æacidæ:

Odiosum autem habebat utique illum hostium canibus prædam fieri

Trojanis; ideoque eum ut-defenderent excitavit socios.

Moverunt autem loco priores Trojani nigris-oculis Achivos:

264 Βέβρυχε] MS. F. A. J. R. bene. 268 σάκεσι] F. A. J. R. σφι] MS.

utrumque recte. 269 λαμπρῇσιν] T. male. 270 ἤχθηρε] MS.

Clark. Eadem Victorius narrat e Scholiis MS. Homericis Var. Lect. XXXVI. 13. Ern.

Ibid. διΐπτεός] Vide supra ad π'. 174.

Ver 264. Βέβρυχεν] Vide supra ad α'.

57. Ibid. ποτὶ ῥόον] ποτὶ ῥόον. Cod. a Th. Bentleio collati.

Ibid. ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠΐονες βοόωσιν, ἔρευγομένης ἀλὸς ἔξω] Al. ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠΐονες βοόωσιν. Virgil.

— et scopulis illis reclamant

Æquora. — Georgic. III. 261.

Non assecutus est, hoc in loco, Homeri artem Virgilius. Nam, ut ait Eustathius, τὸ δὲ, “Ἠΐονες βοόωσιν,” πάντῃ τί φασιν οἱ Παλαιοὶ μιμητικὸν εἶναι τῷ κατὰ Θάλασσαν ἤχῃ πλέον τῶν ἄλλων. Similiter et Dio-

nysius Halicarnassensis: Οἱ χαρίεσται ποιητῶν — τὰ μὲν αὐτοὶ τε κατασκευάζουσιν ὀνόματα, συμπλέκοντες ἐπιτηδεῖας ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλλαβὰς δὲ οἰκείας, οἷς ἂν βέλονται παρὰ τῆς πάθου, ποικίλως φίλοισι χεῖσι· ὥς ποιεῖ πολλάκις Ὀμηρος. Ἐπὶ μὲν προσηνέμων αἰγιαλῶν τῇ παρεκτάσει τῶν συλλαβῶν τὸν ἄπαντον ἐμφαίνειν βυλόμενος ἦχον “Ἠΐονες βοόωσιν,” ἔρευγομένης ἀλὸς ἔξω. Περὶ συνθέσεως. §. 15. Quod si quis pro Ἠΐονες βοόωσιν, Ἠΐονες κρᾶζουσιν, vel aliud istiusmodi quicquam substituerit, τὸ ἀρμόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν θεωρεῖσθαι. — τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δὲ εὐτελές. Ut recte observavit Aristoteles, Poetic. cap. 22. Clark. Vid. de hoc versu etiam Cupерum Apoth. Hom. p. 120. Ern.

Ver. 266. Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ']

- 275 Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, ἔδέ τιν' αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν, ἴεμενοί περ·
 Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τῇ Ἀχαιοὶ
 Μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γὰρ σφέας ὦκ' ἐλέλιζεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
- 280 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 Ἰθυσεν δὲ διὰ προμάχων, συὶ εἵκελος ἀλκὴν
 Καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερές τ' αἰζηές
 Ῥηϊδίῳς ἐκέδασσεν, ἐλιζάμενος διὰ βήσσας·
 Ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγανῆ φαίδιμος Αἴας,
- 285 Ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
 Οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλις
 Ἄσυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 Ἦτοι τὸν, Λήθοιο Πελασγῆ φαίδιμος υἱός,
 Ἴππόδοος ποδὸς εἴλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,

275 Mortuo vero illi derelicto trepidi-fugerunt, neminem tamen eorum
 Trojani magnanimi interfecerunt hastis, cupidi licet;
 Sed cadaver trahabant; haud diu vero ab illo neque Achivi
 Absuturi erant: admodum enim illos celeriter convertit
 Ajax, qui superabat quidem forma, superabat et factis

280 Caeteros Danaos, post eximium Pelidem:
 Recta autem perrupit per primos-pugnatores, sui similis vi
 Apro, qui in montibus canes florentesque-aetate juvenes
 Facile dissipat, se subito-impetu-convertens per fruticeta:
 Sic filius Telamonis praecleari illustris Ajax,

285 Facile aggressus Troium dissipavit phalangas,
 Qui Patroclum circumdederant, sperabantque maxime
 Urbem ad suam trahere, et gloriam reportare.
 Illum quidem, Lethi Pelasgi illustris filius,
 Hippothous pede trahabat per acrem pugnam,

278 Ἀπίσσεσθαι] F. A. J. R. 285 ἐνιδίῳς σχέδασεν] MS. E priori verbo nihil
 extrico. ἐκέδασεν etiam F. A. J. ἔλκε] MS.

Τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν· Cod. Cantab.
 et Oxon. a Barnesio, item Cod. Vatican.
 Tho. Bentleio, collati.

Ver. 267. Ἔσασαν] Vide supra ad μ'. 55.

Ver. 272. Μισήσεν etc.] Neutraliter ac-
 cipiendum verbum: Non placebat ipsi,
 Patroclum canibus praedam fieri. Add.
 Var. Lect. Ern.

Ver. 275. τῷ καὶ οἱ] Al. τῷ κέν οἱ.

Ver. 274. Τρῶες ἐλίκωπας] Qua ratione,
 Τρῶες, hic ultimam producat; item νέκυν,
 ver. 277. et μὲν, ver. 279. et σφέτερον, ver.
 287. vide supra ad α'. 51.

Ver. 278. σφίας ὦκ'] Pronunciabatur
 σφᾶς. Nam σφίας ultimam producit.

Ver. 281. ἱκέλος] Vide supra ad ver.
 88. Al. ἱκελος.

Ver. 283. 285. ἐλιζάμενος — μετεισάμε-

- 290 Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
 "Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαρίζομενος· τάχα δ' αὐτῶ
 ἦλθε κακὸν, τό οἱ ἔστι ἐρύκακεν ἰεμένων περ.
 Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐζας δι' ὀμίλῃς,
 Πλῆξ' αὐτοσχεδὴν, κυνέης διὰ χαλκοπαρήκ·
- 295 "Ἡρκε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δερὸς ἀκωκῆ,
 Πληγέϊσ' ἔγχει· τε μεγάλην καὶ χειρὶ παχείῃ·
 Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμεν ἔξ ὠτειλῆς,
 Αἱματόεις· τῷ δ' αὖθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμαῖζε
- 300 Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῶ,
 Τῇλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· εἰδὲ τοκεῦσι
 Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθᾶδιος δὲ οἱ αἰὼν
 Ἐπλεῖθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δερὶ δαμέντι.
 Ἐκτὰρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δερὶ φαεινῶ·

- 290 Ligatum loro ad malleolum circa tendines,
 Hectori et Trojanis gratificans: Repente autem ipsi
 Venit malum, quod ab eo nemo arcuit cupientium licet.
 Illum utique filius Telamonis, impetu-facto per turbam,
 Percussit cominus, galeam per æneis-munitam-malis:
- 295 Scissa est autem equinis-setis-densa galea transfixa hastæ cuspidē,
 Percussa hastaque magna et manu robusta:
 Cerebrum vero, ubi hastile-spiculo-induitur, prosiliebat ex vulnere,
 Cruentum; ejus autem ibidem solutum est robur: e manibus vero is
 Patrocli pedem magnanimi remisit in terram
- 300 Jacere; prope autem ipsum cecidit cernuus super mortuum,
 Longe a Larissa glebosa; neque parentibus
 Nutritia caris reddidit, brevis autem ei ætas
 Fuit, Ajacis magnanimi hasta domito.
 Hector vero in Ajacem jaculatus est hasta fulgenti:

291 τάχα δι] A. 2. 3. J. 292 ἰεμένων] MS. 295 κόρυς] abest MS. 302
 Σρέπτα] MS. F. A. J. vid. ad δ'. 478.

905] Vide supra ad π'. 594. et ad ν'. 90.
 et 168.

Ver. 290. ἀμφὶ τένοντας,] *Al.* ἀμφὶ τέ-
 νοντες.

Ver. 292. ἰεμένων περ.] *Al.* ἰεμένων περ.
 Uti in Vulgatis scriptum est supra ὁ. 452.

Ver. 296. Πληγέϊσ'] Vide supra ad γ'.
 31.

Ibid. τε μεγάλην] Qua ratione τε hic

Vol. II.

producatur; item πόδα, ver. 299. et μεγά-
 θυμον, etiam extra cæsuram, ver. 306. et
 ὄς, ver. 324. et σέβει, ver. 329. vide supra
 ad α'. 51.

Ver. 297. Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνέ-
 δραμεν ἔξ ὠτειλῆς, Αἱματόεις.] Virgil.

Ossaque dispergit cerebro permixta cruento.
Æn. X. 416.

- 305 Ἄλλ' ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίων, μεγάθυμον Ἴφίτη υἱόν,
 Φωκίων ὅχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
 Οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἀνδρῶσιν ἀνάσσω·
 Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδ' ἀμέσσην· διὰ δ' ἀμπερές ἄκρη
 310 Αἰχμὴ χαλκείῃ παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε·
 Δέπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,
 Ἴπποθόῳ περιβάντα, μέσσην κατὰ γαστέρα τύψε·
 Ῥῆξε δὲ Θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερ' ἀνέσχε·
 315 Ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱάχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρὸς,

305 Sed is quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam
 Paululum : ille autem Schedium, magnanimum Iphiti filium,
 Phocensium longe fortissimum, qui in inclyto Panopeo
 Domos habitabat, multis viris imperans:
 Hunc percussit sub jugulum medium; penitus autem extrema

310 Cuspis ærea prope summum humerum evasit:
 Fragorem vero edidit cadens, sonitumque-dedere arma super ipso.
 Ajax autem Phorecyna bellicosum, Phænopis filium,
 Hippothoum defendentem, medium ad ventrem percussit;
 Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem æs

315 Penetrans-hansit: ille vero in pulverem lapsus, prehendit terram palma.
 Cesserunt autem retro primique-pugnatores et illustris Hector:
 Argivi autem altum clamarunt, traxeruntque mortuos,

306 μεγαθύμῳ] MS. 308 ἀνδράσιν] A. 1. 2. R. T. 309 τὸν βάλει] MS.
 318 λύν τε δὲ] Id. An voluit dare λύν δέ τε.

Ver. 298. ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] Adeoque e
 manibus —.

Ver. 301. οὐδὲ τοκέσιν Θερίπτρα φίλοις
 ἀπιδωκε.] Sic apud Hesiodum:

οὐδὲ μὲν οἶγε
 Γηράντισσι τοκέσιν ἀπὸ θρεπτήρια δαῖεν.
 "Εργ. καὶ Ἥμερ. I. 185.

Ver. 302. Θερίπτρα] Al. Θερίπτα. Clark.
 Vid. Var. Lect.

Ver. 304. ἀκόντισι] Vide supra ad α'.
 140. 309. 314.

Ver. 305. ὁ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide
 supra ad ν'. 404.

Ver. 306. μεγάθυμον] Al. μεγαθύμῳ.

Clark. Μεγαθύμῳ habent MS. Lips. et
 alius apud Barnes. recepit Barnesius.
 Versus quidem quomodo in altera lectione
 constet, non apparet. Ern.

Ibid. Ἴφίτη υἱόν.] Vide supra ad β'. 518.

Ver. 308. ἀνδρῶσιν] Ita ex uno MS.
 edidit Barnesius, quocum facit Cod. Har-
 leian. Al. ἀνδράσιν. Clark. Ἀνδρῶσιν
 habet etiam MS. Lips. item edd. Fl. et
 A. 5. in qua tamen mera correctio est.
 Non hic nec Barnes. nec Clark. Florenti-
 nam inspexere. Ern.

Ver. 311. Δέπησεν δὲ ἀράβησε] Vide
 supra ad ν'. 181.

- Φόρκυν θ', Ἰππόθοόν τε λύνοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 "Ἐνθα κεν αὖτε Τρῶες, ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 320 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες.
 Ἀργεῖοι δέ κεν κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
 Κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ἰοικώς,
 Κήρυκι Ἠπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 325 Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς.
 Τῷ μιν εἰσιάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινῇ; ὥς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
 Κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιθότας, ἡνορέη τε,
 330 Πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·

Phorcynque, Hippothoumque; solvebantque arma ab humeris.

Tum vero prorsus Trojani, bellicosus acti ab Achivis,

320 In Ilium ascendissent, præ ignavia sua domiti;

Argivi autem gloriam retulissent, etiam præter Jovis fatum,

Fortitudine et robore proprio: verum ipse Apollo

Æneam instigavit, corpore Periphanti similis,

Præconi Epytidæ, qui ei apud patrem senem

325 Præconem-agens consenuerat, benevolis mentem consiliis instructus:

Huic se-cum-assimulasset, ipsum allocutus est Jovis filius Apollo;

"Ænea, quo pacto etiam invito deo servare possetis

"Ilium excelsam? ut jam vidi viros alios

"Fortitudineque roboreque confisos, virtuteque,

330 "Multitudineque sua, et immotas-pavore copias habentes:

524 Κήρυκ'] T. vid. not. 527 θείων] F. A. J. male. Hesych. jungit ὑπὲρ-

θεῶν, ὑπὲρ τὸ θεῶν, ἢ τὴν τῷ θεῷ γνώμην.

Ver. 315. ἐν κινήσει] Vide supra ad v. 508.

Ibid. ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ.] Vide supra ad λ'. 425.

Ver. 317. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱαχον, εἰρύσαντο δὲ νεκρῶς,] Ita recte edidit Barnesius. Vide supra ad δ'. 506. All. Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἱαχον, εἰρύσαντο δὲ νεκρῶς.

Ver. 323. Περίφαντι ἰοικῶς,] Vide supra ad ζ'. 156.

Ver. 324. Κήρυκι Ἠπυτίδῃ,] Ita Codd. omnes. Pronunciabatur, ut opinor, Κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, quo modo et edidit Barnesius: Nam Κήρυκι mediam semper pro-

ducit. Clark. Nempe in antiquioribus libris elidendæ vocales tamen scribebantur: cujus rationis innumerabilia in MSS. etiamnum exempla. Sat multa etiam a nobis jam e MS. Homeri notata sunt. Imitandum igitur erat Barnesius. Quanquam sic jam dedit Turnebus et post eum alii. Ern.

Ver. 326. Τῷ μιν εἰσιάμενος] Vide supra ad γ'. 589.

Ver. 327. καὶ ὑπὲρ θεῶν] Etiam invito Deo, non refertur ad εἰρύσαισθε (sensus enim plane contrarius existeret,) sed ad latentem in verbis εἰρύσαισθε Ἴλιον sensum,

Ἡρῆν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βέλεται, ἢ Δαναοῖσι,
Νίκη· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, ἐδὲ μάχεσθε.

- “Ὡς ἔφατ'· Αἰνεΐας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
Ἐγὼ ἐσάντα ἰδὼν· μέγα δ' Ἐκτορα εἶπε βοήσας·
335 Ἐκτορ τ', ἡδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοῖ, ἡδ' ἐπικέραν,
Αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείησι δαμέντας.
Ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παρασῆς,
Ζῆν' ὑπατον μήσῳρα μάχης ἐπιτάρροδον εἶναι·
340 Τῷ ῥ' ἰδὺς Δαναῶν ἴομεν, μῆδ' οἳ γε ἔκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνεῖῶτα.
“Ὡς φάτο· καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔση·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.
Ἐνθ' αὖτ' Αἰνεΐας Λειόκριτον ἔτασε δαερί,
345 Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκόμηδεος ἐσθλὸν ἐταῖρον.

“ Nobis vero Jupiter quidem potius annuit, quam Danais,

“ Victoriam: sed ipsi fugitis-territi admodum, neque pugnatis.”

Sic dixit: Æneas autem longe-jaculantem Apollinem

Agnovit coram intuitus: magna autem voce Hectorem allocutus est clamans;

335 “ Hectorque, et cæteri Trojanorum ductores atque sociorum,

“ Dedecus quidem nunc hoc est nos bellicosis actos ab Achivis

“ In Ilium ascendere per ignaviam domitos.

“ Verum enim et jam aliquis ait deorum, mihi prope astans,

“ Jovem summum consiliarium in pugna auxiliatorem esse:

340 “ Ideo recta in Danaos eamus, neque illi quieti saltem

“ Patroclum navibus admoverint mortuum.”

Sic dixit: et multo ante primos-pugnatores-prosiliens, stetit:

Illi vero conversi sunt, et adversi steterunt Achivis.

Tum vero Æneas Leocritum vulneravit hasta,

345 Filium Arisbantis, Lycomedis fortem socium.

336 ἡδ' ἀρηϊφ.] si ἡδ' corrigatur, ferri potest. 340 οἳ δὲ] F. A. J. non male. 341 νηυσὶ] MS. bene.

Trojam perituram: quomodo servare possitis Trojan, ctsi invito Deo perituram. *Ern.*

Ver. 333. ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα] Vide supra ad α'. 75.

Ver. 334. εἶπε βοήσας.] Cod. *Harleian.* εἶπε παρασῆς.

Ver. 340. μῆδ' οἳ γε ἔκηλοι] Cod. *Harleian.* μὴ δὴ γε ἔκηλοι.

Ver. 341. πελασαίατο] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. τεθνεῖῶτα.] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 342. 343. “Ὡς φάτο· — Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν] Virgil.

Talibus accensi firmantur, et agmine denso
Consistunt. ————— *Æn.* IX. 788.

———— densi cuneis se quisque coactis
Agglomerant. ————— *Æn.* XII. 457.

- Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφίλος Λυκομήδης·
 Στῇ δὲ μάλ' ἐγγύς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δρεὶ φαεινῶ,
 Καὶ βάλεν Ἴππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἥπαρ ὑπὸ πραπίδων· εἴδαρ δ' ὑπὸ γένατ' ἔλυσεν.
 350 Ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβάλακος εἰληλθέει,
 Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
 Ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 Ἄλλ' ἔπως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντα
 355 Ἑσαότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δέξατ' ἔχοντο·
 Αἴας γὰρ μάλ' ἀντίπ' ἐπ' ἔρχετο, πολλὰ κελεύων·
 Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκρῷ χάζεσθαι ἀνάγει,
 Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔσοχον ἄλλων,
 Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βειβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσ-
 360 Ὡς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθὼν [θαι.

Hunc autem lapsum miseratus est bellicosus Lycomedes:

Stetitque admodum prope cum-accesserat, et jaculatus est hasta fulgenti,
 Et percussit Hippasidem Apisaonem, pastorem populorum,
 Hepar subter præcordia; statimque genua solvit:

350 Qui utique a Pæonia glebosa venerat,

Et post Asteropæum fortissime se-gerebat in pugna.

Hunc autem lapsum miseratus est Mavortius Asteropæus,

Rectaque prorupit et hic promptus cum Danaïs pugnare:

Sed haudquaquam jam poterat; scutis enim obsepti erant undique,

355 Qui stabant circa Patroclum, hastasque prætendebant:

Ajax enim valde omnes obibat, multis adhortans;

Nec quenquam vel retro-a mortuo cedere sinebat,

Nec quenquam procurrere-ad-pugnandum Achivos ante alios,

Sed strenue ipsum circumeuntes-defendere, cominusque pugnare.

360 Sic Ajax præcipiebat ingens: sanguine autem terra

342 πρὸ φίλων] MS. 348 Ἀμυθάονα] A. 2. 3. J. T. 351 καὶ μετ' Ἀστ[ερ].
 F. e μετὰ Ἀσ. quod non spernam.

Ibid. ἔσαν Ἀχαιῶν.] Vide supra ad α'.
 355.

Ver. 344—347. οὔτασε — ἀκόντισε] Vide
 supra ad ν'. 192. et ad α'. 140.

Ver. 348. Ἀπισάονα.] Al. Ἀμυθάονα.

Ver. 349. ἥπαρ ὑπὸ πραπίδων.] Cod.
 Harleian. a Tho. Bentleio collatus. ἥπαρ
 ὑπὸ πραπίδων. Cæterum deest totus hic
 versus in Codd. Italic. ab eodem collatis.

Clark. Versus potest sane commode a-
 besse. Melius, e consuetudine Homeri
 staret n. 352. Ern.

Ver. 350. Παιονίης] Cod. Harleian.
 Παιωνίης.

Ibid. εἰληλθέει.] Vide supra ad λ'. 230.

Ver. 354. ἔρχατο] Vide supra ad π'.
 481.

- Δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχηστῖνοι ἐπιπτον
 Νεκροὶ ὁμῇ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικέρων,
 Καὶ Δαναῶν· ἐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεῖ γ' ἐμάχοντο·
 Παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνουσιν· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
 365 Ἀλλήλοισι ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπὺν.
 Ὡς οἱ μὲν μάστιγαντο, δέμας πυρός· ἐδὲ κε φαίης
 Οὔτε ποτ' ἥελιον σόον ἔμμεναι, ἔτε σελήνην·
 Ἡέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι
 Ἔσασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνεῖσσι.
 370 Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
 Εὐκνηλοὶ πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὐγὴ
 Ἡελίῳ ὀξεῖα, νέφος δ' εὖ φαίνετο πάσης
 Γαίης, ἐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
 Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεια σονόεντα,

Rigabatur purpureo; illi vero alii-super-alios cadebant
 Mortui sinul Trojanorum, et animosorum sociorum,
 Et Danaorum: Neque enim vel illi sine sanguine pugnabant;
 Pauciores tamen multo peribant; recordabantur enim perpetuo
 365 A se mutuo per turbam arcere laborem gravem.

Sic hi quidem pugnabant instar ignis; neque prorsus dixisses
 Aut solem omnino saluum esse, aut lunam:
 Caligine enim occupabantur in praelio, quotquot fortissimi
 Stabant circa Menœtiadem mortuum.

370 Alii vero Trojanique et bene-ocreati Achivi,
 Liberi pugnabant sub aëre-sereno: expansus autem erat splendor
 Solis acutus, nubesque non exurgebat a toto
 Campo, neque montibus: interquiescentes autem pugnabant,
 Sua-invicem evitantes tela luctuosa,

365 Ἀναιμωτεῖ] vide notas. 364 μέμνηντο] MS. μέμνηντο] A. 2. 3. J. vi-
 tiouse. 367 σῶν] MS. 368 ἔπι] MS. F. A. J. ἐπὶ] vid. not.

Ver. 559. σχεδόν δὲ μάχεσθαι.] Cod. Harleian. σχεδόν τε μάχεσθαι.

Ver. 561. πορφυρέῳ] Vide supra ad α'. 538. et 482.

Ver. 563. οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεῖ γ' ἐμά-
 χοντο.] Virgil.

— et Trojanis cum multo gloria venit
 Sanguine, sunt illis sua funera, parque per om-
 nes

Tempestas. ———— *Æn.* XI. 421.

Ibid. ἀναιμωτεῖ] Ita edidit Barnesius

ex *Odyss.* α'. 551. *Al.* ἀναιμωτεῖ. *Clark.*
 Ἀναιμωτεῖ etiam MS. Lips. Cum Clarkius
 non audisset Barnesium α'. 228. ἀνδρω-
 τεῖ edentem, nec hic sequi debebat. Male
 ibi Barnesius provocat ad ἀσπερσῖ, cujus
 alia forma est. Scriptura τεῖ potest orta
 esse a librariis longam syllabam deside-
 rantibus. Per τε scribi jubet *Eustathius*,
 estque apud *Apollon.* Rh. Suidam, et ali-
 bi sæpiissime ἀναιμωτεῖ, ἀνιδρωτεῖ, et similia.
Ern.

- 375 Πολλὸν ἀφεσάοτες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγ' ἐΐπασχον
 Ἡέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,
 "Οσσοὶ ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' ἔπα φῶτε πεπύσθην,
 Ἀνέρι κυδαλίμῳ, Θρασυμήδῃ, Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἐτ' ἔφαντο
 380 Ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
 Τὼ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φῦζαν ἑταίρων,
 Νόσφιν ἐμαρνασθην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
 Ὅτρυνων πόλεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
 Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
 385 Ἀργαλῆς· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῶ νωλεμῆς αἰεὶ
 Γένεάτ' τε, κηῆμαί τε, πόδες δ' ὑπένερθεν ἐκάσσε,
 Χεῖρες τ', ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο μαρναμένοισιν,
 Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.

- 375 Longe dissiti: Hi vero in medio, dolores patiebantur
 Caligine et pugna; affligebanturque sævo ære,
 Quotquot fortissimi erant; Duo vero nondum viri audierant,
 Viri gloriosi, Thrasymedes, Antilochusque,
 De Patroclo mortuo eximio, sed adhuc putabant
 380 Vivum in primo tumultu cum Trojanis pugnare.
 Hi autem intuentes cædem et trepidationem sociorum,
 Seorsum pugnabant, quoniam sic jusserat Nestor,
 Hortatibus-impellens ad pugnam nigris a navibus.
 His autem per-totum-diem contentionis magnum certamen ortum erat
 385 Gravis: defatigatione autem et sudore indesinenter assidue
 Genuaque, tibiæque, pedesque subtus uniuscujusque,
 Manusque, oculique, fœdabantur pugnantium,
 Circa strenuum famulum pedibus-velocis Æacidae.

370 Τρώες καὶ] MS. 371 αἰγῇ] A. 2. 5. J. hæc etiam πίπτατο. perpe-
 ram. 379 Ἀλλά τ'] MS. male. 385 ἰδρῶτι] Id.

Ver. 364. φθίνουσιν] Vide supra ad β'.

43. Ver. 365. Ἀλλήλοισι ἀν' ὁμιλον ἀλεξέμε-
 ναι πόνον αἰπύν.] Cod. Harleian. Ἀλλήλοισι
 καθ' ὁμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.

Ver. 366. δέμας πυρός.] Vide supra ad
 γ'. 675.

Ver. 368. Ἡέρι γὰρ κατέχοντο μάχης
 ἔπι.] Virgil.

— fundunt simul undique tela
 Crebra nivis ritu, cælumque obtexitur umbra.
 Æn. XI. 610.

Ibid. μάχης ἔπι ὅσσοι ἄριστοι] Cod. Har-
 leian. μάχης ἔπι δ' ὅσσον ἄριστοι' explicant-
 que Scholia ibidem inedita, ἐφ' ὅσσον τό-
 πον. Clark. Locus varie lectus et tenta-
 tus a veteribus, Zenodotus corrigebat
 ἐπὶ τόσσον, Aristophanes μάχῃ ἐν. Ego
 prætulerim lectionem hodie vulgatam.
 Ern.

Ver. 369. Ἐτασαν] Vide supra ad μ'.

55. Ibid. κατατείνεωτι.] Vide supra ad α'.
 265. et ad β'. 818.

- 'Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
 390 Λαοῖσιν δ' ἄη τανύειν, μεθύσαν ἀλοιφῇ·
 Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διασάντες τανύεσι
 Κυκλός, ἄφαρ δέ τε ἱκμάς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή,
 Πολλῶν ἐλκόντων, τάννυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
 "Ως οἷγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 395 Εἴλκεον ἀμφοτέροι· μάλα γάρ σφισιν ἤλπετο θυμός,
 Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτῶν μᾶλ' ὀρώρει
 "Αγριος· ἐδέ κ' Ἀρης λαοσσόος, ἐδέ κ' Ἀθήνη
 Τόν γε ἰδῆσ' ὀνόσαιτ', ἐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι·
 400 Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 "Ηματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. Οὐδ' ἄρα πώ τι
 "Ηιδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς·

Ut vero cum vir tauri bovis magni pellem

390 Populis dederit distendendam, ebriam piuguedine;

Acceptam autem hi seorsum-dispositi extendunt

In orbem, statimque humor exiit, subitque adeps,

Multis trahentibus, tenditur autem tota undique:

Sic hi huc et illuc cadaver parvo in spatio

395 Trahebant utrique: admodum enim ipsis sperabat animus,

Trojanis quidem, trahere ad Ilium, at Achivis,

Naves ad cavas: de ipso autem tumultus ortus erat

Atrox; neque omnino Mars copiarum-concicator, neque Minerva

Hunc conspicata vituperasset, ne quidem si maxime ipsam ira cepisset:

400 Talem Jupiter super Patroclo virorumque et equorum

Die illo intendit exitialem laborem. Nec dum quicquam

Sciebat Patroclum mortuum nobilis Achilles:

395 Μάλα δέ σφιν ἤλπετο] MS. nempe pronunciandum εἰλπετο. ἔλπετο etiam

F. A. J. v. 404. 396 τόν γ' ἰδῆσα] MS. male. μοχ ἤκει. 482 τεθνηό-
τα] Id.

Ver. 370. Τρωῖς τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,] *Al.* Τρωῖς καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

Ver. 382—403. Νόσφιν — ἀπάνευθε] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 384. ὀρώρει] Similiterque infra ver. 397. vide supra ad β'. 810.

Ver. 387. μαρναμένοιν,] *Al.* μαρναμένοισιν.

Ver. 391. ἄρα] Proinde —.

Ver. 393. τάννυται] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 394. νέκυν ὀλίγη] Qua ratione νέκυν, hic ultimam producat; item μὲν, ver. 396. et γὰρ, ver. 403. et τις, ver. 414. et 423. et σφέτερον, ver. 419. vide supra ad α'. 51.

Ver. 395. μάλα γάρ σφισιν] Cod. *Harleian.* μάλα δέ σφισιν.

Ver. 401. ἐτάνυσσε] Recte cum duplici σ. Vide supra ad ver. 58.

Ver. 402. τεθνηότα] Similiter infra ver.

- Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο Δοάων,
 Τείχει ὑπο Τρώων· τό μιν ἔποτε ἤλπετο θυμῷ
 405 Τεδνάμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνι χριμφθέντα πύλῃσιν,
 "Αψ ἀπονοσήσειν· ἐπεὶ ἐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 Ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, ἐδὲ σὺν αὐτῷ.
 Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο, νόσφιν ἀκέων,
 "Η οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
 410 Δὴ τότε γ' ἔ' οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
 Μήτηρ, ὅττι ρά οἱ πολὺ φίλτατος, ἄλεθ' ἐταῖρος.
 Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δέρατ' ἔχοντες,
 Νωλεμῆς ἐγγρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 "Ωδὲ δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων·
 415 "Ω φίλοι, ἔ μὰν ἡμῖν εὐκλὲς ἀπονέεσθαι
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτῇ γαῖα μέλαινα

Longe enim seorsum-a navibus pugnabant velocibus,

Muro sub Trojanorum: quare illum nunquam existimabat animo

405 Mortuum esse; sed vivum, ubi accessisset ad portas,

Reversurum: neque enim hoc credebat omnino,

Eversurum urbem sine se, sed neque secum.

Sæpe enim hoc ex matre didicerat, seorsum audiens,

Quæ ei referebat Jovis magni sententiā.

410 Tum tamen non ei dixerat malum tantum, quantum acciderat,

Mater, quod scilicet ei multo carissimus periisset socius.

Illi vero assidue circa mortuum acutas hastas tenentes,

Indesinenter concurrebant. et alii alios interficiebant:

Sic autem aliquis dicebat Achivorum ære-loricatorum;

415 " O amici, non sane nobis honestum est redire

" Naves ad cavas, sed hic terra nigra

415 ἐχριμπτ.] MS. 415 μὲν] A. 2. 3. J. Ibid. ἡμῖν εὐκλ. T. at MS.

ἡμῖν εὐκλεις, quod præferrem, etsi Eustathius negat veteribus placuisse, si non versus durior esset: non quod ἡμῖν displicet, sed quod εὐκλεις.

435. τεθνηότος; vide supra ad α'. 265. et ad β'. 818.

Ver. 403. γὰρ ἀπάνευθε] Cod. Harleian. γὰρ ῥ' ἀπάνευθε.

Ver. 404. ἤλπετο] Al. ἔλπετο.

Ver. 409. ἀπαγγέλλεσκε] Renunciare solita erat. Ita optime constat Temporum ratio. Vide supra ad β'. 221. et ad α'. 37.

Ver. 410. Δὴ τότε γ' ἔ' οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,] Virgil.

Nec vates Helenus, cum multa horrenda moneret,

Hos mihi prædixit luctus. — *Æn.* III. 712.

Ver. 411. ὅττι ρά] Vide supra ad α'. 56.

Ver. 415. 476. ἀπονέεσθαι — ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 416. ἀλλ' αὐτῇ γαῖα μέλαινα Πᾶσι χάνει.] Virgil.

Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat. *Æn.* IV. 24.

- Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἤμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 "Ἡ τῷτον Τρώεσσι μεδήσομεν ἵπποδάμοισιν
 "Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 420 "Ὡδὲ δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·
 "Ὡ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.
 "Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρῃς.
 "Ὡς οἱ μὲν μάργναντο· σιδήρειος δ' ὄρυμαγδὸς
 425 Χάλκεον ἄρανὸν ἵκε, δι' αἰδέρος ἀτρυγέτοιο.
 "Ἴπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἑόντες,
 Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνίοχοιο
 'Ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι,
 "Ἡ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς,
 430 Πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι δοῇ ἐπεμαίετο δεινῶν,
 Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρεῖῃ·

" Omnibus dehiscat: hoc prorsus-nobis continuo multo satius esset,

" Quam si hunc Trojanis permittamus equum-domitoribus

" Urbem ad suam trahere, et gloriam referre."

420 Sic autem aliquis Trojanorum magnanimatorum dicebat;

" O amici, etiam si fatale juxta virum hunc domari

" Omnes simul, nunquam aliquis recedat a pugna."

Sic utique aliquis dicebat, animosque excitabat socii.

Sic hi quidem pugnabant: ferreus autem strepitus

425 Æreum ad cælum ibat, per ærem infructuosum.

Equi autem Æacidæ, a pugna seorsum stantes,

Flebant, ut primum senserunt aurigam

In pulvere prostratum Hectoris vi homicidæ,

Et Automedon quidem, Dioris fortis filius,

430 Sæpe et scutica arguta urgebat verberans,

Sæpe et blandis *verbis* alloquebatur, sæpe et minis:

420 ὧς δέ τις αὖ] MS. vid. Var. Lect. Ibid. αὐδήσασκεν] F. A. 1. R.

422 μήπως] MS. 425 ὄρσασκεν ἑτάει] MS. F. A. J. quod magis placet. nam oratio est ad multos. 431 μειλικίῃσι] MS.

————— O quæ satis ima dehiscat
 Terra mihi. ——— Æn. XII. 883.

Ver. 418. "Ἡ τῷτον] Cod. Harleian. Εἰ
 τῷτον.

Ver. 419. ἐρύσαι,] Cod. Harleian. ἐρύ-
 σαιν.

Ver. 420. "Ὡδὲ δέ τις Τρώων] "Ὡς δέ τις
 αὖ Τρώων] Cod. Italic. a Th. Bentleio col-

latus. Clark. Sic et MS. Lips. idque
 mollius. Ern.

Ver. 423. ἑταίρει.] Al. ἑτάει.

Ver. 424. σιδήρειος δ' ὄρυμαγδὸς Χάλκεον
 ἄρανὸν ἵκει,] Virgil.

————— it toto turbida cælo

Tempestas telorum, ac ferreus ingruit imber.

Æn. XII. 283.

- Τῷ δ' ἔτ' ἄψ' ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλάσποντον
 Ἥθελέτην ἵναι, ἔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιῆς·
 Ἀλλ' ὥστε σήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
 435 Ἀνέρος εἰστήκει τεθνηότος, ἥε γυναικός·
 Ὡς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 Οὐδὲ ἐνισκήψαντε καρῆατα· δάκρυα δέ σφιν
 Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
 Ἥνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνεται χαίτη,
 440 Ζεύγλης ἐξεριπῆσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι.
 Μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίων,
 Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
 Ἄ δειλὸν, τί σφῶϊ δόμεν Πηληϊῆ ἄνακτι
 Θνητῷ; ὑμεῖς δ' ἐσὸν ἀγῆρω τ', ἀθανάτῳ τε·
 445 Ἥ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχῃτον;
 Οὐ μὲν γάρ τί περ ἐστὶν οἷζυρώτερον ἀνδρὸς

Illi vero neque retro ad naves latum versus Hellespontum

Volebant ire, neque in pugnam ad Achivos:

Sed veluti cippus manet firmiter, qui super tumulo

435 Viri stat mortui, aut mulieris;

Sic manebant immote perpulchro curru iuncti,

Solo admotis capitibus: lachrymæ autem illis

Calidæ de palpebris in-terram fluebant plorantibus,

Aurigæ desiderio; floridaque fœdabatur juba,

440 Circulo profusa juxta jugum ambobus.

Plorantes autem illos conspicatus, miseratus est Saturnius,

Motoque capite, ad suum dixit animum;

“ Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi

“ Mortali? vos autem estis senii expertes, immortalesque:

445 “ An ut ærumnosos inter homines dolores haberetis?

“ Non enim quicquam alicubi est calamitosius homine

435 ἐσθῆκει] Id. 437 ἐνισκίμψαντε] R. quod Eust. præfert. 439 ποθῷ]

Edd. vett. præter R. ita alibi Homer. sæpe. 444 ἀγῆρω γ' ἀθαν.] MS.

445 ἔχῃτε] Id.

Ver. 425. ἵκει,] *Al.* ἥκει.

Ibid. ἀτρυγέταις.] Vide supra ad σ'. 27.

Ver. 428. Ἐν κονίῃσι πιδόντος] Vide supra ad ν'. 508.

Ibid. ἀνδροφόνῳ.] Vide supra ad π'. 77.

Ver. 432. πλατὺν Ἑλλάσποντον] Vide supra ad η'. 86.

Ver. 437. Οὐδὲ ἐνισκίμψαντε καρῆατα· δάκρυα δέ σφιν Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέει] *Al.* Οὐδὲ ἐνισκίμψαντε. Virgil.

Post bellator equus positus insignibus Æthon
 It lachrymans, guttisque humectat grandibus
 ora. *Æn.* XI. 89.

Ver. 439. πόθῳ] *Al.* ποθῷ.

- Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνέει τε καὶ ἔρπει.
 'Αλλ' ἔ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· ἔ γὰρ εἴσω.
 450 Ἡ ἔχ' ἄλῃς, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὐτως;
 Σφῶιν δ' ἐν γένασσι βαλῶ μένος, ἥδ' ἐνὶ θυμῷ,
 "Οφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 Κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσσέλμους ἀφίκωνται,
 455 Δύη τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
 "Ως εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἧῦ.
 Τὰ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην ἔδάσδε βαλόντε,
 'Ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιῆς.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρους,

" Omnium, quotquot super terram spirantque et moventur.

" At non sane vobis tamen et curribus artificiose factis

" Hector Priamides vehetur: haud enim permittam.

450 " Annon satis, quod et arma habet, et gloriatur temere?

" Vobis autem in genua mittam robur et in animum,

" Ut et Automedontem salvum-evehatis e pugna

" Naves ad cavas: Adhuc enim istis, [Trojanis] gloriam præbebo,

" Ut cædem-edant, usque-dum ad naves bonis-transstris-instructas pervene-

455 " Occideritque Sol, et tenebræ sacræ supervenerint." [rint,

Sic locutus, equis inspiravit robur validum:

Illi vero a júbis pulvere in-solum excusso,

Velociter ferebant citum currum inter Trojanos et Achivos.

His autem vectus Automedon pugnabat, dolens licet de socio,

448 δαιδαλέοισι] F. male. 449 in fin. ἔδῃ τις ἄλλος] F. Sic et in Excerpt.

Schol. apud Barnes. cujus ratio contra hanc lectionem nihili est. Sermo

est de hostibus et de futuro. 451 γένεσσι] MS. F. A. 1. R. 453 σφιν]

MS. 454 ἀφίκωνται] corr. ex κονται.

Ver. 440. ἀμφοτέρωσι.] *Al.* ἀμφοτέρω-
 Σεν.

Ver. 441. ἄρα] *U*t jam dictum est —.

Ver. 442. Κινήσας δὲ κάρη,] Vide supra
 ad ver. 200.

Ver. 444—449. ἀθανάτω — Πριαμίδης]
 Vide supra ad α'. 398.

Ver. 446. Οὐ μὲν γὰρ τί περ ἐστὶν οἰζυρώ-
 τιρον ἀνδρὸς Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνέει
 τε καὶ ἔρπει.] Τοῦτο ὁ ψεύδεται λόγων ἐπὶ νη-
 πῖς καὶ ἀρτιγινῆς· ὅδιν γὰρ ἐστὶν ἔπος ἀτε-
 λές, ὅδε ἄπορον, ὅδε γυμνόν, ὅδε ἄμορφον,
 ὅδε μικρὸν ὡς ἀνδρὸς ἐν γοναῖς ὀράμε-

νος· ὃ μόνον σχιζδὸν ὅδε καθαράν ἔδωκεν εἰς
 φῶς ὁδὸν ἢ φύσις· ἀλλ' αἴματι πεφυρμένος,
 καὶ λύθρῳ περίπλωτος, καὶ φονευόμενος μάλ-
 λον ἢ γενωμένῳ οἰκῶς, ὅθεν ἐστὶν ἀψασθαι
 καὶ ἀνελίσθαι καὶ ἀσπασασθαι καὶ περιλα-
 βεῖν, ἢ τῷ φύσει φιλήντος. Plutarch. de
 Amore prolis. "Ομηρος μὲν ἐπιβλήψας τὰ
 θνητὰ τῶν ζώων γίνῃ καὶ πρὸς ἄλλα συγ-
 κρίνας κατὰ τὰς βίους καὶ τὰς διαιτήσεις,
 ἐξεφώνησεν ὡς ὅδιν ἐστὶν οἰζυρώτερον ἀνδρὸς,
 " Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνέει τε καὶ ἔρ-
 " πει" πρῶτερον ἢ καὶ εὐτυχὲς εἰς κακῶν ὑπερο-
 χὴν ἀποδοῖς τῷ ἀνθρώπῳ. *Id.* Animī ne an

- 460 Ἴπποις αἴσσω, ὥς τ' αἰγυπὶός μετὰ χῆνας.
 'Ρέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὄρυμαγδῷ,
 'Ρεῖα δ' ἐπαΐζασκε πολὺν κατ' ὄμιλον ὀπάζων.
 'Αλλ' ἐχ' ἤρει φῶτας, ὅτ' ἐσσεύατο διώκειν·
 Οὐ γὰρ πως ἦν, οἷον ἐόνθ' ἱερῶ ἐνὶ δίφρῳ,
 465 Ἔγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπίσχειν ἀκέας ἵππων.
 'Οψέ δ' ἐ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·
 Στῇ δ' ὀπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσεηύδα·
 Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βελὴν
 470 Ἐν σήδεσσιν ἔδηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς;
 Οἷον πρὸς Τρώας μάχαι πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ
 Μῆνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' ἔκτωρ

460 Curru ruens, tanquam vultur in anseres.

Facile enim et refugiebat e Trojanorum tumultu,

Facile et irruebat confertam per turbam persequens.

Sed non interficiebat viros, cum impetum sumebat ad persequendum:

Haudquaquam enim licuit, solus cum esset sacra in sella,

465 Hasta impetum-facere, et inhibere veloces equos.

Tandem vero illum socius vir vidit oculis

Alcimedon, filius Laërcei Aemonidæ:

Stetit autem post currum, et Automedontem allocutus est;

“ Automedon, quisnam tibi deorum inutile consilium

470 “ Pectoribus indidit, et abstulit mentem sanam?

“ Quod ita in Trojanos pugnas prima in turba

“ Solus; tibi vero socius occisus est: arma autem Hector

459 'Α. *μισαχύνμενος*] MS. *perperam*. 463 *ἤρει*] MS. A. 2. 3. J. Ibid. *ἑσσεύετο*] Edd. vett. 464 *ἰόνθ'*] Edd. præter R. 468 *ὀπιθεν*] MS. 471 *μάχισθαι*] Id. manu prima. sed corr. 472 *ἀντὰρ*] F. A. J. male ut sæpe.

Corporis affectiones sint peiores, ipso initio. Citat porro hunc Homeri locum *Dio Chrysost.* Orat. 23. sub initio.

Ver. 447. *ἐπιπνέει τε καὶ ἔρπει.*] Codd. *Italic.* a *Tho.* *Bentleio* collati, *ἐπιπνέει καὶ ἔρπει.*

Ver. 449. *ἰάσω.*] Vide supra ad γ'. 42.

Ver. 450. *ἢ ἐχ' ἄλλης.*] Pronunciabatur *ἦν ἐχ' ἄλλης.* Vide supra ad δ'. 18. et ad ε'. 349.

Ibid. *αὐτῶς;*] Cod. *Harleian.* *ἄλλως.*

Ver. 455. *Δύη τ' ἡλίος,*] Deest hic ver-

sus in uno ex MSS. *Italicis* a *Th. Bentleio* collatis.

Ver. 459. *ἄχύνμενός*] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 461. *'Ρέα μὲν γὰρ*] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius* *Al.* *'Ρεῖα μὲν γὰρ.* Pronunciabatur, ut opinor, *'Ρᾶ μὲν γὰρ* —. Vide supra ad ι'. 5. Sic apud *Hesiodum*:

'Ρεῖα μὲν γὰρ βερίαι. — *'Εργ.* ver. 5.

Clark. In loco Hesiodi voluit dare *ῥεῖα* cum *Barnesio*. At ibi MSS. et edd. vett.

Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.

- Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
 475 Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος,
 Ἴππων ἀθανάτων ἐχέμεν ὀρῆσιν τε μένος τε,
 Εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆτ' ἀτάλαντος,
 Ζῶς ἑών; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μάσιγα καὶ ἡνία σιγαλέοντα
 480 Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρ' ἐπορέσας,
 Καρπαλίμως μάσιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
 Αὐτομέδων δ' ἀπόρριψε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἴκτωρ,
 Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφάνεεν ἐγγὺς ἔοντα·
 485 Αἰνεία, Τρώων βεληφόρε χαλκοχιτώνων,
 Ἴππω τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
 Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνίοχοισι κακοῖσι·
 Τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ

“ Ipse gerens humeris exultat Æacidæ.”

Illum vero Automedon allocutus est, Dioris filius;

- 475 “ Alcimedon, quisnam tibi Achivorum alius similis,
 “ Equorum immortalium qui teneat domituramque animosque,
 “ Nisi Patroclus, diis artifex par,
 “ Dum viveret? Nunc vero mors et fatum occupat.
 “ Quin tu scuticam et habenas miro-artificio-factas
 480 “ Accipe, ego vero de equis decedam, ut pugnem.”

Sic dixit: Alcimedon autem eelerem-prælio currum ut-conscendit,

Statim scuticam et habenas cepit manibus;

Automedon vero desiliit: Animadvertit autem illustris Hector,

Statimque Æneam allocutus est prope astantem;

- 485 “ Ænea, Trojanorum princeps ære-loricatorum,
 “ Equos hos animadverti velocis Æacidæ
 “ In pugnam progressos, cum aurigis imbellibus:
 “ Ideo speraverim me capturum, si modo tu animo

478 νῦν αὖ] MS. 495 σεραῖσι] Id. 495 ἔλπιτο] Id. A. 2. 3. J.

constanter ῥεῖα, et Tzetzes per συνίτησιν pronuntiandum tradit. vid. Græv. ad illum locum. Atque etiam Barnesius inconstans est, atque in nota concedit ῥεῖα locum habere posse. Ern.

Ver. 463. ἰσσεύατο] Ita MS. Cantab. a Barnesio et MSS. *Italic.* a Tho. *Bentleio*

collati. *Al.* ἰσσεύετο. Quod nullo modo ferri potest.

Ver. 471. πρῶτον ἐν ὁμίλῳ] Codd. a Tho. *Bentleio* collati, ἐν ὁμίλῳ πρῶτον.

Ver. 475. τίς γάρ τοι] Cod. *Harleian.* τίς τ' ἄρ' τοι.

- Σῶ ἑθέλεις· ἐπεὶ ἔκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
 490 Τλαῖεν ἐναντίβιον σάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ.
 ὦς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθησεν εὖς πάϊς Ἀγχίσαιο·
 Τῷ δ' ἰδυὺς βήτην, βοέης εἰλυμένῳ ὤμους
 Αὔησι, σερεῖσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 Τοῖσι δ' ἅμα Χρόμιός τε, καὶ Ἄρητος θεοειδής,
 495 Ἦϊσαν ἀμφοτέρω· μάλα δέ σφισιν ἥλπετο θυμὸς
 Αὐτῷ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους.
 Νήπιοι, ἔδ' ἄρ' ἐμελλον ἀναιμωτεῖ γε νέεσθαι
 Αὔτις ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ', εὐξάμενος Διὶ πατρὶ,
 Ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
 500 Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πῖσόν ἐταῖρον·
 Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππους,
 Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεῖοντε μεταφρένω· ἔ γάρ ἐγωγε
 Ἐκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι οἴω,
 Πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππῳ,

“Tuo velis; neque enim irruentes utique nos

490 “Sustinuerint contra stantes pugnare Marte.”

Sic dixit: neque non-obsecutus est fortis filius Anchisæ:

Hi autem recta ibant, tergoribus boum tecti humeros,

Aridis, solidis: multiplex vero super-inductum erat æs.

Cum his autem Chromiusque, et Aretus divina-forma-præditus,

495 Ibant ambo: admodum vero iis sperabat animus

Ipsosque interficere, ambigereque arduos-cervicibus equos.

Stulti, neque enim erant sine-sanguine utique reversuri

Retro ab Automedonte: ille autem, precatus Jovem patrem,

Fortitudine et robore repletus est præcordia circumfusa-caligine:

500 Statim vero Alcimedontem affatus est fidum socium;

“Alcimedon, ne jam a me longe tene equos,

“Sed proxime inspirantes in tergum: haud enim ego

“Hectorem Priamidem a robore temperaturum puto,

“Antequam Achillis pulchre-jubatos conscenderit equos,

497 ναίεσθαι] MS. male. Ibid. ἀναιμωτῖ] Edd. v. ad 365.

Ver. 476. ἀθανάτων] Vide supra ad α'.
 398.

Ver. 477. ἀτάλαντος,] Vide supra ad β'.
 627.

Ver. 478. νῦν δ' αὖ θάνατος] Al. νῦν αὖ
 θάνατος.

Ibid. κιχάνει.] Al. κάλυσεν.

Ver. 480. ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι,]
 Vide supra ad ε'. 227.

Ver. 486. παῖδάς] Vide supra ad α'. 58.

Ver. 494. θεοειδής,] Vide supra ad σ'.
 625.

Ver. 495. ἥλπετο] Al. ἔλπετο.

- 505 Νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι δὲ σίχας ἀνδρῶν
 Ἀργείων· ἢ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλώη.
 Ὡς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο, καὶ Μενέλαον·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
 Ἦτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', ὅσσοι ἄριστοι,
 510 Ἀμφ' αὐτῷ βεβάρμεν, καὶ ἀμύνεσθαι σίχας ἀνδρῶν·
 Νῶϊν δὲ ζωῶσιν ἀμύνετε νηλεῆς ἡμαρ.
 Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα
 Ἐκτωρ, Αἰνείας δ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένεσσι κεῖται·
 515 Ἦσω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει.
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
 Ἦ δ' ἐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἶσατο χαλκὸς,

505 "Nobis interfectis; fugaveritque ordines virorum

"Argivorum: vel ipse inter primos captus fuerit."

Sic fatus, Ajaces vocavit, et Menelaum;

"Ajaces, Argivorum ductores, et Menelaë,

"Mortui quidem curam committite iis, quotquot fortissimi,

510 "Ut eum circumeuntes defendant, et propulsent ordines virorum;

"A nobis vero vivis propulsate crudelem diem.

"Hac enim ingruunt pugnam per lachrymosam

"Hector, Æneasque, qui Trojanorum sunt fortissimi.

"Sed hæc quidem Deorum in genibus posita sunt:

515 "Jaculabor enim et ego: hæc autem Jovi omnia curæ erunt."

Dixit, et vibratam emisit prælongam hastam,

Et intorsit Areti in clypeum undique æqualem:

Is vero non hastam inhibuit, penitus autem transiit æs,

506 ἐνὶ Τρώεσσιν ἀλόη] Id. 509 οἵπερ ἄριστοι] R. 517 παινέσει ἴσην] MS.

520 αἰζυὸς] F. A. 2. 3. J. αἰζυὸς] A. 1.

Ver. 497. ἀναιμῶντι] Vide supra ad ver.

563. *Al.* ἀνδρῶντι.

Ver. 499. φρένας ἀμφιμειλίνας] Vide supra ad ver. 83.

Ver. 501. ἴππους,] *Cod. Harleian.* ἴππων.

Ver. 503. Περιαιμένην] Vide supra ad α'.

598.

Ver. 505. φοβῆσαι δὲ σίχας ἀνδρῶν] *Al.* φοβῆσαι τε σίχας ἀνδρῶν.

Ver. 506. ἀλώη.] *Cod. Harleian.* ἀλόη.

Ver. 509. ὅσσοι ἄριστοι,] *Al.* οἵπερ ἄριστοι.

Ver. 512. ἔβρισαν] Vide supra ad μ'.

559.

Ver. 513. Ἐκτωρ, Αἰνείας δ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.] Virgil.

Hectoris Æneæque manu victoria Graiūm

Hasit; _____

Ambo animis, ambo insignes præstantibus armis. *Æn.* XI. 289.

Ver. 514. Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένεσσι κεῖται] Sic apud *Euripidem*;

- Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήροιο ἔλασεν.
 520 Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ,
 Κόφας ἐξόπιδεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
 Ἴνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προδορὸν ἐρίπησιν·
 Ὡς ἄρ' ὅγε προδορὸν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
 Νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λῦε γυῖα.
 525 Ἐκταρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δαρὲ φαιινῶ·
 Ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιδεν δόρυ μακρὸν
 Οὐδὲι ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ἐξίαχος πελεμήχθη
 Ἐγχεος· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης.
 530 Καί νύ κε δὴ ξιφείεσσ' αὐτοσχεδὸν ὤρμησθ' ἔτην,
 Εἰ μὴ σφω Αἴαντε δῖε κριναν μεμαῶντε,
 Οἳ ῥ' ἦλθον κατ' ὄμιλον, ἑταῖρος κικλήσκοντος.

Imumque in ventrem per balteum trajecit.

- 520 Ut vero cum acutam tenens securim juvenis vir,
 Ictu incusso post cornua bovis agrestis,
 Nervum perscindit totum; hic autem saltu dato cadit:
 Sic utique et ille saltu dato cecidit supinus: ei autem hasta
 In visceribus perquam acuta vibrata solvit membra.
 525 Hector vero in Automedontem jaculatus est hasta fulgenti:
 Sed is quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam;
 In anteriorem enim partem proclinavit: a tergo vero hasta longa
 Solo infixæ est, supraque pars posterior quassabatur
 Hastæ: tum vero deinde remisit impetum suum valida hasta.
 530 Et omnino tunc ensibus cominus concurrissent,
 Si non ipsos Ajaces diremissent ardentes,
 Qui adveniebant per turbam, socio vocante.

521 ἐξόπισθεν] MS. 525 πέσεν] F. A. 1. 524 Νηδυίοισι] MS. F. νηδείοισι]
 A. J. T. 527 ἐξόπισθεν] MS. F. A. J. R. 529 ὄβριμος] MS.

Ἀλλ' εἰς θῦνδς χερὶ ταύτῃ ἀναστῆσαντ' ἔχουν.
 Phœniss. ver. 712.

Ver. 518. ἔρυστα,] Vide supra ad γ'. 555.

Ver. 520. Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν]
 Virgil.

Quales mugitus, fugit cum saucius aram
 Taurus, et incertam excussit cervice securim.
 Æn. II. 223.

Quo in loco Virgilium Homero longe superiorem existimat Scaliger Poët. lib. V. cap. 5. Sed non recte instituta est comparatio. Virgilius enim Taurum depin-

git, qui, prius quam interficiatur, ab ara se proripuerit, maximosque edens mugitus, aufugiat; Homerus Taurum, qui lethali ictu percussus saltu dato moribundus humi decidat. Cæterum qua ratione, πέλεκυν, hic ultimam producat; item ἑτοιχόμενος ver. 537. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 522. Ἴνα τάμῃ διὰ πᾶσαν,] Καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς δι' ὅσον ἐρίτῃ, Ὡς γ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν ἀνὴρ, βοὸς ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ἀντὶ τῆς διατάμῃ τὴν ἵνα· φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι τῇ τῆς λέξεως διακοπῇ μεμίμηται τὸ γινόμενον.

- Τὸς δ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
 Ἔκτωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρομῖος Θεοειδής·
 535 Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον, δεδαῖγμένον ἦτορ,
 Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, Δοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 Ἥ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μεινοιτιάδαο Δανόντος
 Κῆρ ἄχρεος μεδέηκα, χερσεῖονά περ καταπέφνων.
 540 Ὡς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἐλὼν ἕναρ βροτόεντα
 Θῆκ', ἃν δ' αὐτὸς ἐβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 Αἱματόεις, ὥς τίς τε λείων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
 Ἀψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὕσμινη,
 Ἀργαλήη, πολὺδακρυς· ἐγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
 545 Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
 Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτῷ.

Hos autem subveriti cesserunt rursus retro

Hector, Æneasque, atque Chromius divina-forma-præditus;

535 Aretum vero ibidem dereliquerunt, laceratum corde,

Jacentem: Automedon autem, veloci par Marti,

Armisque spoliavit, et glorians verbum dixit;

"Profecto jam paululum saltem de Menætiade mortuo

"Cor dolore levavi, deteriorem licet interfecerim."

540 Sic fatus, in currum sumptas exuvias cruentas

Posuit, ipseque conscendebat, pedes et manus superne

Sanguinolentus, tanquam leo taurum depastus.

Rursus autem super Patroclo intendebatur aspera pugna,

Gravis, lachrymosa: excitabat nempe certamen Minerva,

545 E-cælo delapsa; miserat enim late-sonans Jupiter

Ut concitaret Danaos: jam enim animus conversus erat ejus.

535 τὸς ὑποτ.] Id. F. quod ferri potest. Supra habuimus τὸς εὖρεν et similia, in quibus Clarkius etiam vim quærebat. 535 Ἀρήητον] MS.

Eustath. in Comment. ad ὁ. 1. Clark. Sed ex sunt inanes argutiae. Ern.

Ver. 524. Νηδυίοισι] *Al.* Νηδυίοισι.

Ver. 526. ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἡλείατο] Vide supra ad ν'. 404.

Ibid. χαλκεὸν ἔγχος] Vide supra ad γ'. 380.

Ver. 529. ἀφίει μίνος] Vide supra ad ν'. 444. et ad π'. 613.

Ver. 531. διέκριναν] De hujus vocis prosodia, vide supra ad α'. 309.

Ibid. μεμαῶτε,] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 533. Τὸς δ' ὑποταρβήσαντες] *Al.* Τὸς ὑποταρβήσαντες.

Ver. 534. Θεοειδής] Vide supra ad β'. 623.

Ver. 538. Δανόντος] Cod. *Harleian.* δαμίντος.

Ver. 542. ὥς τίς τε λείων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.] Καὶ τὸ "ὥς τίς τε λείων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς," αἰτιολογῶσι [οἱ παλαιοί] τῇ γὰρ ἐγκοπῇ φασὶ τῆς λίξεως, τὸν εἰς πολλὰ διεσπασμένον ταῦρον παρῆσεν. Οὐ γὰρ τὸ μίτρον, φασίν, ἠνάγκαζεν ἄτως εἶπιν, ἐπεὶ

- Ἦύτε πορφυρέην ἱρὶν θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ ἔρσανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
 Ἡ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος· ὅς ῥά τε ἔργων
 550 Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει·
 Ὡς ἢ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἐ αὐτήν,
 Δύσεται Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκασον.
 Πρῶτον δ' Ἀτρεΐος υἱὸν ἐποτρύνασα προσηύδα,
 Ἰφθιμον Μενέλαον, ὁ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
 555 Εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
 Ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαυῆ πεισὼν ἑταῖρον
 Τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκύσωσιν·
 Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
 560 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Veluti cum purpuream irin mortalibus extendit

Jupiter coelitus, quæ portendat vel pugnam,

Vel etiam tempestatem frigidam; quæ continuo ab operibus

550 Homines cessare-facit super-terram, pecudesque contristat:

Sic hæc cærulea nube quum contexerat se,

Ingressa est Achivorum gentem, excitabatque virum quemque.

Primum vero Atrei filium incitans allocuta est,

Fortem Menelaum, hic enim eam prope erat,

555 Postquam-semet-assimulaverat Phœnici corpore et indefessa voce;

“ Tibi certe jam, Menelaë, pudor et opprobrium

“ Erit, si quidem Achillis illustris fidum socium

“ Muro sub Trojanorum veloces canes discerpserint:

“ Sed capesse pugnam strenue, adhortareque populum omnem.”

560 Hanc autem vicissim affatus est pugna strenuus Menelaus;

557 εὐχόμενον] A. 2. 3. J. male. 549 καὶ] abest MS. 551 αὐτήν]

Edd. vett. 558 ἐλκύσωσιν] F. A. J. 560 τὴν] R. non male.

περὶ ἣν καὶ ἔγω γράψαι, “ λίαν ταῦτον κατε-
 “ δηλώς.” Eustath. in Comment. ad ὁ. 1.

Vide ad v. 522.

Ver. 545. εὐρύσπα Ζεὺς] Vide supra ad
 α'. 175.

Ver. 546. ὀρνύμεναι] Vide supra ad γ'.
 260.

Ibid. νόος ἐτράπετ' αὐτῷ.] Vide supra ad
 η'. 45.

Ver. 547—551. πορφυρέην — πορφυρέῃ]
 Vide supra ad α'. 482.

Ver. 549. ὅς ῥά τε] Quæ scilicet —.

Ver. 551. πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἐ
 αὐτήν,] Vide supra ad π'. 334.

Ibid. πυκάσασά] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. ἐ αὐτήν,] Ita ex uno MS. edidit
 Barnesius: Ἐαυτήν, ἢ μᾶλλον διαλειυμένης,
 ἐ αὐτήν, ὡς Ὁμήρῳ γράφειν σύνθεσις. Eu-
 stath. Clark. Consentit MS. Lips.

Ver. 552. Δύσεται] Vide supra ad β'. 35.
 et ad ι'. 109.

Ver. 553. ἐποτρύνασα] Al. ἐποτρύνουσα.

Ver. 555. Εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀ-
 τεϊρέα φωνήν.] Vide supra ad ι'. 45.

- Φοῖνιξ, ἄττα, γεραῖε παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
 Δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
 Τῷ κεν ἔγωγ' ἐδέλοισι παρσεσάμεναι καὶ ἀμύνειν
 Πατρόκλη· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν·
 565 Ἀλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, ἔδ' ἀπολήγει
 Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
 "Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 "Ὅττι ρά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἤρῃσατο πάντων·
 Ἐν δὲ βῆν ὤμοισι καὶ ἐν γένεσσιν ἔθηκε,
 570 Καὶ οἱ μυῖς θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἐνῆκεν,
 "Ἦτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
 Ἰσχανάα δακείην, λαρόν τε οἱ αἵμ' ἀνδρώπῃ·

" Phœnix, pater, senex olim-nate, utinam Minerva

" Daret robur mihi, telorumque averteret impetum:

" Ita equidem vellem adesse et auxilium ferre

" Patroclo: graviter enim mihi mortuus desiderio-percussit animum:

565 " Sed Hector ignis horrendam habet vim, neque cessat

" Ære cædem-edere: ei enim Jupiter gloriam præbet."

Sic dixit: Gavisæ est autem oculos-cæsia Minerva,

Quod se ante deos precatus esset omnes:

Vim autem humeris et genibus indidit,

570 Et ei muscæ audaciam pectoribus immisit,

Quæ licet abacta crebro a corpore humano,

Appetit mordere, dulcisque illi sanguis hominis est:

562 ἀπερύκει] MS. male. 564 μέγα γὰρ] A. 2. 3. J. 569 ὤμοισιν] F.

A. 1. R. male. Ibid. γένεσσιν] MS. γένεισιν] F. A. 1. vide ad 461.

Ver. 558. ἐλκύσωσιν] *Al.* ἐλκύσασι, ἐλκή-
 σασι, et ἐλκύσσωσι.

Ver. 560. βοὴν ἀγαθὴς] Vide supra ad
 β'. 408.

Ver. 561. Φοῖνιξ,] Vide supra ad β'.
 267.

Ibid. παλαιγενές,] *Al.* διοτρεφές.

Ver. 564. ἐσεμάσσατο] *Barnesius* ex uno
 MS. edidit ἐσεμάσσετο, atque ita omnino
 scribendum contendit; "μάσσομαι enim,"
 inquit, "facit ἰμάξατο in *Aoristo* primo
 " *Medio*, non ἰμάσσατο." Atqui vox hæc
 sæpe apud *Homerum* in *Futuro* et *Aoristo*
 primo occurrit:

"Ἐλκος δ' ἰγτῆς ἱππιάσσεται, ἔδ' ἱπιθήσει.

Iliad. δ'. 190.

Χυῖς ἱππιασσάμενος — *Odyss.* ι'. 502.

Τῶν ἰόπ' ἰθύσει' ὁ γέρον' ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι.

Ibid. μ'. 590.

αἱ δὲ σπύγγισι τραπεζῆας

Πάσας ἀμφιμάσασθε — *Ibid.* υ'. 152.

Vide et infra ad υ'. 425. *Clark.* *Analogia* est pro *Barnesio*. Nam quod *Stephanus* in significatione tangendi ait futurum e μάσσομαι esse μάσσομαι, id sane nihili est, nec significatio formas temporum contra analogiam mutat. Ei adstipulatur *Cel. Albertus* ad *Hesych.* in ἱσιβάσσατο. Sed tamen loca sunt *Homeri*, ut *Od.* μ'. 590. υ'. 152. in quibus necessarium est agnoscere formam μάσσομαι e μάττομαι vel μάσσομαι; ut e πάσσομαι fit ἱπασσάμενη, de quo ad *Callimachum* dictum. Verbum est e

- Τοῖς μιν Θάρσευς πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας.
 Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δεξιὶ φαεινῷ.
 575 Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος,
 Ἀφνειὸς τ', ἀγαθὸς τε· μάλισα δέ μιν τίεν Ἐκτωρ
 Δήμῃ, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπινασῆς·
 Τὸν ῥα κατὰ ζωσῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
 Ἀΐξαντα φόβονδε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 580 Δέπησεν δὲ πεσών· ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
 Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔδνος ἐταίρων.
 Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰσάμενος ὥτρυνεν Ἀπόλλων,
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
 Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·

Tali eum audacia replevit præcordia circumfusa-caligine.
 Accessit vero ad Patroclum, et jaculatus est hasta fulgenti.

- 575 Erat autem in Trojanis Podes, filius Eëtionis,
 Divesque, fortisque; maxime vero eum honorabat Hector
 Inter populares, sibi enim sodalis erat carus conviva:
 Hunc ad balteum percussit flavus Menelaus,
 Ruentem in-fugam; penitusque æs adegit:

- 580 Fragorem vero edidit cadens: at Atrides Menelaus
 Mortuum a Trojanis subtrahebat ad agmen sociorum.
 Hectorem autem prope stans hortans-excitabat Apollo,
 Phænopi Asiadæ similis, qui illi omnium
 Hospitum carissimus erat, in-Abydo ædes habitans:

570 in MS. est in marg. ἔθηκε male. 571 ἐργαμένη] A. 2. 3. J. T. 575
 Θάρσευς] Edd. veteres omnes,

themate μάω. Verba autem quædam impura servant formam purorum, a quibus originem trahunt. Ern.

Ver. 565. αἰνὸν] αἶν· MS. Italiq. a Tho. Bentleio collatus.

Ver. 567. γλαυκῶπις Ἀθήνη,] Vide supra ad α'. 206.

Ver. 570. ἐνῆκεν,] Al. ἔθηκεν. Clark. Concinnior versus foret, si legeremus, καὶ μύης οἱ Θάρσος. Ern.

Ver. 571. ἐργαμένη] Al. εἰργομένη.

Ver. 575. θάρσευς] Ita ex MSS. et Schol. edidit Barnesius. Al. Θάρσος. Clark. Consentit MS. Lips. qui et concinnius et rectius habet πλῆσε. Ern.

Ibid. φρένας ἀμφιμελαίνας.] Vide supra ad ver. 83.

Ver. 575. Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι] Cod. Harleian. Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι.

Ver. 577. ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπινασῆς.] Τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἶρηκεν, τὸν ἐν τῷ δειπνείν· διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάῳ τιτρωσκόμενον, κατὰ τὴν γαστέρα. Athenæus, lib. VI. cap. 8. Clark. Ineptiæ istæ sunt, aut modo per jocum dicuntur. Ern.

Ver. 578. Τὸν ῥα] Hunc utique — Hunc inquam —.

Ver. 582. ἰσάμενος ὥτρυνεν] Qua ratione ἰσάμενος, hic ultimam producat; item ὅς ver. 583. et κατὰ, ver. 594. et μάλα, ver. 595. vide supra ad α'. 51. n. 8.

- 585 Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 "Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
 Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τὸ πάρος περ
 Μάλθακός αἰχμητῆς, νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
 Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὺν δ' ἔκτανε πισὸν ἑταῖρον,
 590 Ἑσθλὸν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἡετίωνος.
 "Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰδοπι χαλκῷ.
 Καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα Δυσσανόεσσαν,
 Μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
 595 Ἀσράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δ' ἐτίναξε·
 Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδε, ἐφόβησε δ' Ἀχαιεύς.
 Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρξε φόβοιο·
 Βλῆτο γὰρ ὦμον δαυρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
 Ἀκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δὲ οἱ ὅς εἰον ἄχρῃς

585 Huic sese cum assimulasset, ipsum affatus est longe-jaculans Apollo;

"Hector, quis omnino te amplius alius Achivorum formidaverit?

"Cum ita nunc Menelaum territus fugis, qui tamen antehac

"Mollis bellator, nunc vero abiit solus sublatum auferens

"Mortuum e Trojanis: tuum autem interfecit fidum socium,

590 "Strenuum, inter primos-pugnatores, Poden, filium Eëtionis."

Sic dixit: Illum vero doloris nubes obtexit nigra:

Processit autem per primos-pugnatores armatus corusco ære.

Tum vero Saturnius sumpsit ægidem fimbriatam,

Splendentem, Idamque nubibus cooperuit:

595 Fulguribus etiam emissis, admodum grande intonuit: eamque concussit:

Victoriam autem Trojanis dedit, inque-fugam-vertit Achivos.

Primus Peneleus Bæotius fuit dux fugæ:

Percussus enim fuerat iu humerum hasta, cum facie in-hostem-esset usque

Summum leviter; perstrinxit nempe ei ad os usque [versa,

593 *Θυσαν.*] MS. edd. vett. præter T. unde et alii duxere *Θύσσ.* 600 γὰρ

ἔβαλε] F. A. Ibid. *σχιδόμεν*] Edd. vett. male.

Ver. 585. Τῷ μιν εἰσάμενος] Vide supra ad γ'. 389.

Ibid. ἐκάεργος] Vide supra ad α'. 45. et 58.

Ver. 591. τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα] Vide infra ad σ'. 22.

Ver. 595. Καὶ τότε ἄρα Κρονίδης] Virgil.

Ægida concuteret dextra nimbosque cieret.

Æn. VIII. 353.

Ibid. *Δυσσανόεσσαν.*] Ita edidit *Barne-sius*, ex ε'. 758. et σ'. 229. *Al.* *Δυσανόεσσαν* ut opinor, minus recte; nam *Θύσσας* primam corripit:—*ἐκατὸν Θύσσας ἀραρυῖαν.* supra ζ'. 181. *Clark.* *Θύσσας.* firmatur etiam *Hesych.* et *Etym. M.* *Ern.*

— Jovem: cum sæpe nigrantem

- 600 Αἰχμήν Πελυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
 Λήϊτον αὖθ' ἔκτωρ σχεδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 Υἱὸν Ἀλεκτρυόνης μεγαθύμου· παῦσε δὲ χάσματος·
 Τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ ἐκέτι ἤλπετο θυμῷ
 Ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
- 605 Ἐκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὀρμηθέντα
 Βεβλήκει θάρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
 Ἐν καυλῷ δ' ἔαγε δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρώες· ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαι
 Δίφρῳ ἐφεσάοτος· τῇ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
- 610 Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἡνίοχόν τε,
 Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτε ἑκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ·
 (Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα, λιπὼν νέας ἀμφιῆλίσσας,
 Ἦλυθε, καί κεν Τρωσὶ μέγα κρᾶτος ἐγγυάλιζεν,
 Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·

600 Cuspis Polydamantis: is enim percusserat prope accedens.
 Leïtum deinde Hector cominus percussit in manum ad carpum,
 Filium Alectryonis magnanimi; cessare autem fecit a pugna:
 Trepidus autem fugit circumspectans; haud enim amplius sperabat animo
 Hastam tenentem manu se pugnaturum cum Trojanis.

605 Hectorem vero Idomeneus in Leïtum irruentem
 Percussit thoracem ad pectus juxta papillam:
 Ad cuspidis autem juncturam fracta est longa hasta; et clamaverunt
 Trojani: Hic autem in Idomeneum jaculatus est Deucalidem
 In curru stantem: ab eo quidem paululum aberravit;

610 Cæterum hic Merionis armigerumque aurigamque,
 Cæranum, qui e Lycto bene-habitata comitabatur eum:
 (Pedes enim primo, relictis navibus utrinque-remis-actis,
 Venerat, et omnino Trojanis magnam victoriam præbuisset;
 Nisi Cæranus confestim celeres adduxisset equos:

603 ἔλπετο] MS. R. 607 τοὶ δ' ἐβόηθην] F. A. J. 609 ἄμαρτε] MS.
 male. 611 ἑπλετ' αὐτῷ] MS.

Ver. 597. ἡρξῆς φόβοιο] Cod. Harleian.
 ἡρξῆς φόβοιο.

Ver. 599. ἐπιλίγδην] Vide supra ad π'.
 174. Clark. Sic supra ad σ'. 51. secundam in ἀπολῆς. produci diximus. Hesychius habet ἐπιλλίζουσι, quam scripturam exhibent scripti et editi *Odys.* σ'. 11. et H. in Merc. 587. constantiam editoris desidero. Ern.

Ver. 600. ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε] Cod. Harleian.
 an. ὁ γὰρ ἔβαλε.

Ver. 601. οὐτασε] Vide supra ad υ'.
 192.

Ver. 603. ἤλπετο] Al. ἔλπετο.

Ver. 604. Ἔγχος ἔχων] Al. Ἐλκος ἔχων.

Ver. 606. Βεβλήκει] Vide supra ad ζ'.
 492.

Ver. 607. τοὶ δ' ἐβόησαν] τοὶ δ' ἐβόηθην

- 615 Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἥμαρ·
 Αὐτὸς δ' ὥλεσε θυμὸν ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνου.)
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἕατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 ὦσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε·
- 620 Καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλῃσι
 Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενεῖα προσηύδα·
 Μάσιε νῦν, εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτ' ἐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
 ὦς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἱμασεν καλλίτριχας ἵππους
- 625 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
 Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
 Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρῶεσσι δίδεε ἑτερυαλκέα νίκην·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

615 Et huic quidem salus venit, arcuitque sævum diem;
 Ipse autem perdidit animam Hectoris vi homicidæ.)
 Hunc percussit sub malam et aurem; dentes autem
 Excussit hasta extrema, linguamque perscidit mediam:
 Cecidit autem e curru, habenasque effudit in-terram:

620 Et illas Meriones cepit manibus suis
 Inclinans se a solo, et Idomeneum allocutus est;
 “Urge nunc scutica equos, usque dum veloces ad naves perveneris:
 “Sentis enim et ipse, quod non amplius victoria est Achivorum.”

Sic dixit: Idomeneus autem scutica impellebat pulchros júbis equos
 625 Naves versus cavas: jam enim timor inciderat animo.
 Neque latuit Ajacem magnanimum et Menelaum
 Jupiter, quum jara Trojanis dabat alternantem victoriam:
 Hisce autem sermonem orsus est magnus Telamonius Ajax;

620 ἔλαβε] Id. bene. Ibid. φίλῃσιν] F. male. 625 ὅτι] MS. Ibid. κρέα-
 τος] Id. 624 ἱμασεν] Id. male. 629 κε pro γε] Id. 631 ἱφίῃ] A.
 2. 5. J. ἀφίῃ] MS. R. 632 ἰθύνει] MS. 633 αὐτως] R. 636 γενόιμε-
 θα] Edd. vett. præter Rom.

MS. Cantab. a Barnesio, et MS. Harlei-
 an. a Th. Bentleio collatus.

Ver. 603. ἀκόντισι Δευκαλίδας] Cod. Har-
 leian ἀκόντισι δὲ γὰρ φαίνεται.

Ver. 611. ὅς ῥ' Qui utique — Qui vi-
 delicet —.

Ver. 612. Πιζὸς γὰρ] Int. de Merione,
 cum videantur pertinere ad Cæranum.
 Ern.

Ver. 613. Ἦλυσθι,] Vide supra ad σ'.
 484. et ad α'. 37.

Ver. 616. et 638. ἀνδροφόνου.] Vide su-
 pra ad π'. 77.

Ver. 617. ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας] Cod. Har-
 leian. ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντων, Dentium aliquos.

Ver. 624. ἱμασεν] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 626. Αἴαντα μεγαλήτορα] Vide su-
 pra ad α'. 51.

- ᾠ πόποι, ἥδη μὲν γε καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστι,
 630 Γνοίῃ, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
 Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅστις ἀφείη,
 ἥ κακός, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰδύνει·
 Ἡμῖν δ' αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
 Ἄλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 635 Ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἥδ' καὶ αὐτοὶ
 Χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοσήσαντες·
 Οἳ περ δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', ἐδ' ἔτι φασὶν
 Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτει
 Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 640 Εἴη δ', ὅστις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχις
 Πηλεΐδῃ· ἐπεὶ ἔμιν οἴομαι ἐδὲ πεπύσθαι
 Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.

- “ Eheu, jam quidem etiam qui admodum stultus est,
 630 “ Senserit, quod Trojanis pater Jupiter gloriam præbet.
 “ Illorum enim omnium tela assequuntur, quicunque emittat,
 “ Seu imbellis, seu strenuus; Jupiter nempe omnino omnia dirigit:
 “ Nobis vero incassum omnibus irrita cadunt in terram.
 “ Sed agite, per nos tamen excogitemus consilium optimum,
 635 “ Quo pacto et mortuum extrahamus, et ipsi
 “ Gaudio dilectis sociis simus reversi;
 “ Qui huc utique respicientes tristantur, neque jam putant
 “ Hectoris homicidæ robur et manus invictas
 “ Sustenturos nos, sed in navibus nigris casuros esse.
 640 “ Utinam vero esset socius, qui nunciaret citissime
 “ Pelidæ: non enim illum opinor ne audisse quidem
 “ Tristem nuncium, quod sibi carus periit socius.

637 ἀκηχέατ'] F. A. J. Exc. MS. Schol. apud Barnes. Ibid. ἐδέ τι] MS. voluit dare ἐδέ τι, ut A. 2. 5. J. T. etc. 639 μελαίνῃσιν] MS. recte.
 640 ἀπαγγυλλείει] Id. male. 641 οἴομαι ἐπεπύσθαι] Id. male. 643 οὐ-
 πω] MS. edd. vett. præter. R. 644 ἀίρει] MS. male.

Ver. 650. Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.] Ζεὺς αὐ-
 τὸς ἀρήγει Cod. Harleian. item Cod. Can-
 tab. et Oxon. a Barnesio collati.

Ver. 651. ἀφείη.] Al. ἀφίει. Quæ for-
 tasse est verior lectio. Vide supra ad π'.
 762.

Ver. 656. γενώμεθα] Al. γινώμεθα.

Ver. 657. Οἳ περ] Cod. Harleian. ἥ
 πον.

Ibid. ἀκηχίδατ',] Vide supra ad ver.

Vol. II.

164. Clark. Nempe ἀκηχίδαται intelli-
 gendum esse, non ἀκηχίδατο. Cæterum
 ἀκηχίατ' habent vett. edd. pleræque, quod
 et ipsum rectum est. An huc respexit
 Hesych. in ἀκαχίδαται, λυπῶνται? Sed
 potius est, ut credamus cum Guieto et
 Cel. Alberto, ἀκηχίδαται hoc latere in
 Hesychiano ἀκηδίδαται. Ern.

Ver. 641. πεπύσθαι] Cod. Harleian.
 πεπύσθαι.

- Ἄλλ' ἔπη δύναμαι ἰδέειν τοῖσιν Ἀχαιῶν·
 ἥξει γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
 645 Ζεὺ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἥερος υἱας Ἀχαιῶν·
 Ποίησον δ' αἰΐδρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὐάδεν ἔτως.
 "Ὡς φάτο· τὸν δὲ πατήρ ὀλοφύετο δακρυχέοντα·
 Αὐτίκα δ' ἥερα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀρίχλην·
 650 Ἥελιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
 Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἴ κεν ἴδῃαι
 Ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγάρθυμον Νέστορος υἱόν·
 "Οτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
 655 Εἰπεῖν, ὅτι ρά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἑταῖρος.

" Atqui nondum possum conspicari talem inter Achivos:

" Caligine enim occupati sunt simul ipsique et equi.

645 " Jupiter pater, quin tu libera a caligine filios Achivorum;

" Facque serenitatem, daque oculis videre:

" In luce vero vel perde; quandoquidem tibi placuit ita."

Sic dixit: Eum autem pater miseratus est lachrymantem;

Statim autem caliginem quidem dissipavit, et amovit nebulam:

650 Sol vero affulsit, aciesque tota illustrata est:

Et tunc Ajax allocutus est pugna strenuum Menelaum;

" Circumspecte nunc, Menelaë Jovis alumne, si quo modo videre possis

" Vivum adhuc Antilochum, inagnanimum Nestoris filium:

" Hortare vero, ut Achilli bellicoso ocyus profectus

655 " Nunciet, quod quidem ei multo carissimus perit socius."

649 κίδασιν] Id. ut alibi, nescio an rectius et mollius. 652 σκεπτέον

αἶ] MS. male. Gloss. adscripsit σκήπτει. 653 μεγάρθυμος] Id.

Ver. 645. οὔπη] *Al.* οὔπω.

Ver. 645. Ζεὺ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι —
 Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον.] Ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τὸ
 πάθος Αἴαντος· ἢ γὰρ ζῆν εὐχεται, (ἦν γὰρ
 τὸ αἴτημα τῷ ἥρωϊ ταπεινότερον) ἀλλ' ἐπι-
 δὴ ἐν ἀπράκτῳ σκότει τὴν ἀνδρείαν εἰς ἑὴν
 γενναῖον εἶχε διαβίβει, διὰ ταῦτ' ἀγανακτῶν,
 ὅτι πρὸς τὴν μάχην ἀργεῖ, φῶς ὅτι τάχιστα
 αἰτῶται, ὡς πάντως τῆς ἀρετῆς εὐρέσιον ἄξιον
 ἐντάφιον, καὶ αὐτῷ Ζεὺς ἀντιτάττεται. *Lon-*
ginius, §. 9.

Ver. 647. εὐάδεν] Vide supra ad α', 37.

Ver. 648. ὀλοφύετο] Vide supra ad α',
 338.

Ver. 649. σκεδάσει,] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 651. Καὶ τότε ἄρ'] *El* tum deinceps —

Ver. 651—656—665. βοὴν ἀγαθὸν —
 βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β'. 408.

Ver. 653. μεγάρθυμον] *Al.* μεγάρθυμος.
Clark. Unus *Barnesius* μεγάρθυμος, ut so-
 lenne Nestoris epitheton, e duobus MSS.
 etiam propter euphoniā recepit; quod
 duplex non suaviter concurrat. Addere
 licet frequentiam ejusdem in eodem ver-
 su terminationis. Adstipulatur etiam MS.
Lips. add. supra 360. *Ern.*

- "Ως ἔφατ'· ἐδ' ἀπίδησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
 "Ὅστ' ἐπεὶ ἄρ' κεν ἄμηναι κύναις τ' ἀνδραῖς τ' ἐρεθίζων,
 Οἷτε μιν ἐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῆαρ ἐλέσθαι,
 660 Πάννυχτοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ, κρείων ἐρατίζων,
 Ἰθύει, ἀλλ' ἔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 Ἀντίοι αἴσσεσι θρασυαίων ἀπὸ χειρῶν,
 Καϊόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖς ἐσσύμενός περ·
 Ἡῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ.
 665 "Ως ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ἦε πόλλ' ἄεκα· πῆρι γὰρ δῖε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 Ἀργαλῆς πρὸ φόβοιο ἔλῳρ δῆϊόισι λίπωιεν·
 Πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν·

Sic dixit: Neque non-obsecutus-est pugna strenuus Menelaus:

Perrexit autem ire, tanquam leo a caula,

Qui postquam fatigatus utique fuerit canesque virosque lacessens,

Qui ipsum non sinunt boum pinguedinem eripere,

- 660 Totam-noctem vigilantes; ille autem carniū cupidus,

Recta-irruit, sed nihil proficit: crebra enim jacula

Adversa volant audacibus a manibus,

Incensæque faces, quas quidem horrens-recedit incitatus licet;

Mane autem seorsum discedit mæsto animo;

- 665 Sic a Patroclo pugna strenuus Menelaus

Abibat perquam invitus: admodum enim timebat, ne ipsum Achivi

Gravi præ metu capturam hostibus relinquerent:

Multis autem Merionique et Ajacibus mandabat;

662 αἴσσεσιν] R. male. 664 τετιηότι] MS. male. 668 Αἰάντεσσι] ἐπίτιελ-
 λεν] MS. κέλευεν] F. R. A. J. male.

Ver. 657. ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,]
 Vide supra ad λ'. 547.

Ver. 659. Οἷτε] Qui scilicet.

Ver. 659. 660.] Hi duo versus a duo-
 bus MSS. apud Barnes. absunt: suspi-
 cari licet eos hic tractos ex λ'. 549. Quan-
 quam Homerus ipse repetitiones tales non
 refugit: v. 695. tamen minuendæ potius
 sunt MSS. ope, quam augendæ. Ern.

Ver. 661. Ἰθύει,] Al. Ἰθύει. Quod nul-
 lo modo ferri potest: Nam vox ἰθύων me-
 diam semper producit. Quin et ipsum
 ἰθύει mediam natura habere longam, posi-
 tione tantum corripere, crediderim. Nam
 in vocibus, ἰθύσει, ἰθύσιν, ἰθύσιν, ubi duæ

Vocales non concurrunt, semper produci-
 tur τὸ ἰ.

"Ὅπη τ' ἰθύει, τῇ τ' — Il. μ'. 48.

ubi nonnulli legunt "Ὅπη τ' ἰθύει.

Ἰθύει δὲ διὰ προμάχων — σ'. 582 ε'. 281.

Ἰθύσαν δὲ, κῆρυσιν ἐοικότες — ε'. 725.

Vide supra ad ν'. 103.

Ibid. πρήσσει.] Vide supra ad ν'. 192.

Ver. 662. Ἀντίοι αἴσσεσι] Al. Ἀντίον αἴσ-
 σεσι.

Ver. 663. Καϊόμεναί τε δεταί,] Αἱ συνδιδε-
 μίται δῆδες. Schol. inedita in Cod. Har-
 leiiano. Porro impetum leonis subito res-
 pressum, cursuque in medio identidem
 impeditum, pulchre depingunt numeri is-

- Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
 670 Νῦν τις ἐνείης Πατροκλῆος δειλοῖο
 Μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίσατο μείλιχος εἶναι
 Ζωὸς ἑὸν· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 Πάντοσε παπταίνων, ὥς τ' αἰετὸς, ὃν ῥά τε φασὶν
 675 'Οξύτατον δέρεσθαι ὑπερανίων πετεηνῶν,
 "Ὀν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς ἐκ ἔλαθε πτώξ,
 Θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 "Ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὤκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
 "Ὡς τότε σοῖ, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαινώ
 680 Πάντοσε δινεῖσθην, πολέων κατὰ ἔδνος ἐταίρων,
 Εἴ περ Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶντα ἴδοιο.
 Τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε, μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 Θαρσύνονθ' ἐτάρξας, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·

- " Ajaces, Argivorum ductores, Merioneque,
 670 " Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri
 " Recordetur; omnibus enim norat mitis esse
 " Dum viveret: nunc vero mors et fatum occupat."

- Sic fatus abiit flavus Menelaus,
 Quaquaaversum circumspectans, veluti aquila, quam aiunt
 675 Acutissime cernere inter aërias volucres,
 Quam licet in alto existentem pedibus velox non latet lepus,
 Arbusto sub late-comanti jacens; sed in ipsum ea
 Impetum facit, eique celeriter raptò eximit animam.
 Sic tunc tibi, Menelaë Jovis-alumne, oculi lucidi
 680 Quaquaaversum versabantur, multorum per agmen sociorum,
 Sicubi Nestoris filium adhuc viventem videre posses.
 Illum vero citissime animadvertit, pugnae ad sinistram totius,
 Confirmantem socios, et concitantem ad pugnandum:

- 669 ἡγήτορις] MS. 671 πᾶσι] MS. recte. 672 νῦν αὖ] MS. male. 679 σύ]
 MS. 681 ἴδοις] MS. superscr. Gl. θιάσσοιτο, malé. 682 αἰψά νόησε] Id.
 683 ἐταίρους] Id. F. A. J. 685 ἀρ' δ' ἄγει] MS.

ti quodammodo impediti, τάς τε τρεῖς ἐσόμενός περ.

Ver. 668. Αἰάντισσι κίλειεν] *Al.* Αἰάντισσ' ἐπίτελλεν.

Ver. 672. νῦν δ' αὖ θάνατος] *Al.* νῦν αὖ θάνατος.

Ver. 674. ὃν ῥά τε] *Quam scilicet* —.

Ver. 676. οὐκ ἔλαθε πτώξ.] Sic apud *Virgilium*:

— saepe exiguus mus. *Georg.* I. 181.

Quem ad locum *Quintilianus*; "At Virgilii (inquit) miramur illud, *Sæpe exiguus mus*. Nam epitheton, *exiguus*, aptum, proprium effecit ne plus expect-

- Ἀγχῆ δ' ἰσάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 685 Ἀντίλοχ', εἰδ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὅφρα πύθῃαι
 Λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὠφελλε γενέσθαι.
 Ἦδ' ἂν μὲν σε καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα
 Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 Νίκη δὲ Τρώων πέφαται δ' ὄριςος Ἀχαιῶν
 690 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποδὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
 Ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Εἰπεῖν, αἴ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέσυγε, μῦθον ἀκέσας·
 695 Δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τὰ δέ οἱ ὅσσε
 Δακρυόφιν πλησθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Ἀλλ' εἰδ' ὥς Μενελάος ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
 Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ

Prope vero astans allocutus est flavus Menelaus ;

- 685 " Antiloché, eja age huc-ades, Jovis-alumne, ut audias
 " Tristem nuncium, qui non debuit fuisse.
 " Jam quidem te quoque ipsum opinor inspicientem
 " Sentire, quod cladem deus Danaïs advolvit,
 " Victoria autem Trojanorum : occisus est nempe fortissimus Achivorum
 690 " Patroclus, magnumque desiderium Danaïs contigit.
 " Sed tu cito Achilli, currens ad naves Achivorum,
 " Nuncia, si quo modo celerrime cadaver ad navem integrum-auferre-potuerit
 " Nudum : arma enim habet pugnam-expedite-ciens Hector."

Sic dixit : Antilochus autem horrore-correptus est, sermone audito :

- 695 Diu vero eum inopia vocis tenuit ; eique oculi
 Lachrymis impleti sunt, liquidaque ei hæsit vox.
 Sed ne sic, quidem Menelai mandatum neglexit :
 Perrexit autem currere, armaque eximio dedit socio

Ibid. διοτρεφές] R. A. J. ut alibi. 686 ἢ μὴ] MS. 687 εἰσορόωντα] Id.
 689 πέφαται δὲ ὄριςος] Id. 693 κορυθαίολος] R. 698 τάχα δὲ τ.] MS.

"taremus, et casus singularis magis de-
 "cniit, et clausula ipsa unius syllabæ non
 "usitata addit gratiam." Lib. VII. cap.
 3.

Ver. 681. ἴδοιο.] *Al.* ἴδοιο.

Ver. 683. Θεσσύνονθ'] Vide supra ad γ'.

823. et ad α'. 338.

Ver. 685. εἰδ' ἄγε] Vide supra ad ι'. 167.

Ver. 689. 690. πέφαται — τέτυκται.]
 Vide supra ad ver. 164. et ad α'. 37.

Ver. 692. νέκυν ἐπὶ] Qua ratione, νέκυν,
 hic ultimam producat ; item ὅς, etiam ex-
 tra cæsuram, ver. 699. et κακόν, ver. 701.
 vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 693. κορυθαίολος] Vide supra ad β'.
 816.

- Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔσρεφε μάνυχας ἵππας·
 700 Τὸν μὲν, δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
 Οὐδ' ἄρα σοὶ, Μενέλαε διοτρεφές, ἥδελε θυμὸς
 Τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποδὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 705 Ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
 Στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἶδαρ δὲ προσηύδα·
 Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα δοῆσιν,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἐδὲ μιν οἶω
 710 Νῦν ἵεναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἑκτορι δῖῳ·
 Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
 Ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,

Laodoco, qui eum prope flectebat solidos-ungulis equos:

- 700 Hunc quidem, lachrymas-fundentem pedes ferebant e praelio,
 Pelidae Achilli tristem nuntium nunciaturum.

Neque sane tibi, Menelaë Jovis-alumne, voluit animus
 Laborantibus sociis auxiliari, unde discesserat

Antilochus, magnum autem desiderium Pyliis factum erat;

- 705 Sed ille his ut auxiliaretur Thrasymedem nobilem excitavit;

Ipse vero rursus ad Patroclum heroëm profectus est:

Constitit autem ut ad Ajaces venit, et statim allocutus est;

“Illum quidem jam ad naves misi celeres

“Ut-eat ad Achillem pedibus velocem; neque tamen illum puto

- 710 “Nunc venturum, vehementer licet iratum Hectori nobili:

“Nullo enim modo inermis cum-Trojanis pugnaverit:

“Nos autem etiam per-nos excogitemus consilium optimum,

- 701 τῷ Πηλ.] Id. 705 τοῖσι] Edd. vett. præter T. male. Ibid. Χρασυμ.]
 MS. Ibid. δῖον ἥκειν] MS. 706 αὖτ'] abest MS. 707 σῇ δ' ἄρ' ἐπ'] Edd.
 vett. præter R. Ibid. θίω] MS. R. 709 οἶω] F. R. A. I.

Ver. 695. 696. Δὴν δέ] Hi duo versus
 repetuntur *Odyss.* δ'. 704. *Ern.*

Ver. 696. Θαλερὴν δέ οἱ ἔσχετο φωνή.] *Vir-*
gil.

— vox faucibus hæsit. *Æn.* IV. 280.

Ver. 699. ὅς οἱ] *Al.* ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 706. ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ] *Cod.*
Harleian. ἐπὶ Πάτροκλον ἥρωα.

Ibid. βεβήκει] Vide supra ad π'. 751.

Ver. 707. Στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι] Ita ex
 tribus MSS. edidit *Barnesius*, quocum fa-
 cit et *Codex Harleianus*: *Al.* Στῇ δ' ἄρ'
 ἐπ' Αἰάντεσσι. *Clark.* Eadem scriptura
 est in MS. Lips. et in ed. Rom. *Ern.*

Ibid. κιών] *Cod. Harleian.* θίω.

Ver. 714. φύγομιν.] *Al.* φύγαμιν.

- Ἦμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
 715 Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλῆες ὦ Μενέλαε·
 Ἀλλὰ σὺ μὲν, καὶ Μηριόνης, ὑποδύντε μάλ' ὦκα,
 Νεκρὸν αἰείσαντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπίσσω
 Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι δίῳ,
 720 Ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Μίμνομεν ὅζυν ἄρῃα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 Ὑψι μάλᾳ μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπίσθε
 Τρωϊκὸς, ὡς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιῆς·
 725 Ἴδυσαν δὲ, κύνεσσιν ἐοικότες, οἷτ' ἐπὶ κάρῃ
 Βλημένῳ αἰΐωσι πρὸ κέρων θηρητῆρων·

“ Quo-pacto et mortuum extrahamus, et ipsi

“ Trojanorum e clamore mortem et fatum effugiamus.”

715 Huic autem respondit deinde ingens Telamonius Ajax;

“ Omnia recte dixisti, admodum-inclyte o Menelaë;

“ Sed tu quidem, et Meriones, subeuntes valde cito,

“ Mortuum sublatum ferte e praelio: a-tergo autem

“ Nos pugnabimus cum Trojanisque et Hectore nobili,

720 “ Parem animum habentes cognomines, qui et antea

“ Sustinebamus acrem Martem prope invicem manentes.”

Sic dixit: Illi vero mortuum a terra ulnis-sustulerunt

Alte admodum strenue: acclamavit autem populus retro

Trojanus, ut viderunt cadaver tollentes Achivos:

725 Recta vero irruerunt, canibus similes, qui in aprum

Percussum, impetum-faciunt ante juvenes venatores:

715 ἐρύσσομεν] MS. F. A. J. 714 φύγοιμεν] MS. 725 ὀπισθεν] Id. T. 724
 εἶδον] F. A. J. 726 αἰΐωσι] MS.

Ver. 716. ἔειπες,] *Al.* ἔειπας. Quod i-
 dem.

Ver. 718. ὀπίσσω] *Al.* ὀπίσθε: ut infra
 ver. 723.

Ver. 722. ἄρα] *Ut praeceperat Ajax* —
 ver. 717.

Ver. 723. μάλᾳ μεγάλως] Qua ratione,

μάλᾳ, hic ultimam producat; item νέκυν,
 ver. 724. et Τρώες, ver. 730. et σέλαϊ, ver.
 739. et δόρυ, ver. 744. et σθένει, ver. 751.
 vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 724. αἶροντας] *Cod. Harleian.* αἶ-
 ραντας.

- Ἔως μὲν γάρ τε θέεσσι, διαρρῶϊσαι μεμαῶτες·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται, ἀλκὴ πεποιδὼς,
 Ἀψ τ' ἀνεχώρησαν, διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
 730 Ὡς Τρῶες, εἴως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 Νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτὰς
 Σταίησαν, τῶν δὲ τρέπετο χροῶς, ἐδὲ τις ἔτλη
 Πρὸςσω αἰῖζας, περὶ νεκρῷ δηριάσθαι.
 735 Ὡς οἱ γ' ἐρμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 Ἀγχιος, ἥύτε πῦρ, τὸ, τ' ἐπεσσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν
 Ὀρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθεσι δὲ οἴκοι
 Ἐν σέλαϊ μεγάλα· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο·
 740 Ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν
 Ἀζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
 Οἱ δ' ὥςθ' ἡμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,

Aliquantisper etenim currunt, dilacerare cupidi;

Sed cum jam in illos convertitur, robore fretus,

Continuo retroceduntque, diffugiuntque trepidi alio alius:

- 730 Sic Trojani, aliquantisper quidem catervatim assidue sequebantur,

Ferientes ensibusque et hastis utrinque-acutis;

At ubi jam Ajaces conversi contra ipsos

Constitissent, eorum utique mutabatur color, neque quis sustinebat

Impetu in-adversum facto, de mortuo pugnare.

- 735 Sic hi utique alacres cadaver efferebant ex praelio

Naves versus cavas: pugna vero gliscebatur ipsis

Atrox, velut ignis, qui ingruens, urbem hominum

Impetu-citato-latus ex-improviso incendit, pereuntque aedes

In flamma magna; eamque fremebunda agitat vis venti:

- 740 Sic quidem hos equorumque et virorum bellicosorum

Horrissonus tumultus insequabatur abeuntes.

Illi vero tanquam muli, validum robur induti,

728 ἀλκῇ] MS. 729. αἶψα τ'] Id. 733 διὰ τρέπειτο] MS. R. 734 δερύσσου-
 ραι] A. 2. 3. J. male. 735 οἷγε μεμαῶτε] Edd. vett. præter R. 736 σφι]
 MS. male ut 741 ἐρχομένοισι.

Ver. 727. Ἔως μὲν γάρ] Enunciabatur,
 ac si scriptum fuisset, Ὡς μὲν γάρ. Vide
 supra ad ver. 106.

Ibid. μεμαῶτες] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 728. et 732. Ἀλλ' ὅτε δὴ] Vide
 supra ad ζ'. 433.

Ver. 728. ἐλίξεται,] Vide supra ad ver.
 283. et ad π'. 594.

- Ἐλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,
 Ἡ δοκὸν, ἥε δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 745 Τείρεθ' ὁμῶ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσιν·
 Ὡς οἳ γ' ἑμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὀπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥς περ πρῶν ἰσχάνει ὕδαρ
 Ὑλῆεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς·
 Ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 750 Ἴσχεν, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίδησι
 Πλάζων, ἐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 Ὡς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἳ δ' ἄμ' ἔποντο, δῦω δ' ἐν τοῖσι μάλισα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 755 Τῶν δ' ὥστε ψαῶν νέφος ἔρχεται, ἥε κολοιῶν,
 Οὐλὸν κεκλήγοντες, ὅτε προῖδωσιν ἰόντα
 Κίρκον, ὃ, τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
 Ὡς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἐκτορι κῆροι Ἀχαιῶν,

Trahunt ex monte per asperam viam,

Vel trabem, vel lignum ingens navale; in *ipsis* vero et animus

745 Affligitur simul laboreque et sudore magnopere-contendentibus:

Sic illi alacres cadaver ferebant: at a-tergo

Ajaces arcebant *Trojanos*, sicut agger arcet aquam

Sylvosus campum per totum porrectus;

Qui vel rapidorum fluminum violentos cursus

750 Reprimit, et continuo omnibus fluentem in campum dirigit

Repellens, haudquaquam enim eum vi perrumpunt fluentes:

Sic usque Ajaces aciem reprimebant retro

Trojanorum: illi tamen simul sequebantur, duoque in iis maxime,

Æneasque Anchisiades, et illustris Hector.

755 Ut vero sicut sturnorum nubes aufugit, vel graculorum

Acutum vociferantium, cum vident ingruentem

Circum, qui parvis cædem infert avibus:

Sic utique acti vi Æneæque et Hectoris filii Achivorum

748 τετυχηκός] MS. 746 ὥς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε] Id. ut supra. 751 ἐδέ τι] Id.

756 κεκλήγοντες] Id. ut v. 759. male. 757 ὅς τις] Id.

Ibid. ἀλλὰ] Vide supra ad ε'. 299.

Ver. 755. 746. Ὡς οἳ γ' ἑμμεμαῶτε]

Ver. 753. τῶν δὲ τρέπεται] *Al.* τῶν δ' ἐπράπειτο.

Recte se habet ista syntaxis. Vide supra ad α'. 566. et ad ε'. 778.

Ver. 754. θηριόασθαι.] *Al.* θηρίσασθαι.

Οὔλον κέκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάερμης.

760 Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφί τε τάφρον,
Φευγόντων Δαναῶν· πολέμας δ' ἔ' γίνεται' ἐρῳή.

Acutum vociferantes abibant, obliviscebanturque pugnae.

760 *Multa vero arma pulchra ceciderunt inque circumque fossam,
Fugientium Danaorum: pugnae autem non erat cessatio.*

761 γίνεται'] R.

Ibid. ἱμμεμαῶτε] Similiterque infra ver.

746. vide supra ad ν'. 46.

Ver. 758. ἐξαίφνης] *Al. ἐξαπίνης.*

Ver. 747. ὥστερ' πρώων] *Al. ὥστε πρώων.*

Ver. 748. ῥλήις,] Vide supra ad γ'.

151.

Ver. 754. Αἰνείας τ' Ἀγχισιᾶδης, καὶ

φαιδίμος Ἑκτωρ.] Vide supra ad ver. 513.

Ver. 755. Τῶν δ' ὥστε ψαυῶν νέφος ἔρχε-
ται,] Vide supra ad π'. 585.

Ver. 756. et 759. κέκλήγοντες,] Vide su-
pra ad β'. 314. et ad γ'. 31.

Ver. 758. ἄρ'] *Ut dictum est —.*

Ver. 760. καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΙΔΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἥ ΓΡΑΜΜΑ Σ'.

Ὑπόθεσις τῆς Σ. 'ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ἈΧΙΛΛΕΥΣ τὸν Πατρόκλη θάνατον ἐπιγινῶς ὀδύρεται· ἀνελθῶσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τῷ πολέμῳ, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τῆς Ἥφαιστος· κτελεσάσης δὲ Ἡρας, ἄοπλος προσελθὼν ἐπὶ τὴν τάφρον, ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, οἳ καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι· καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται· τὸ δὲ τῆς Πατρόκλη σῶμα διασῶσκαντες οἱ Μυρμιδόνες λέγουσιν· Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

Τ Η Σ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Σ'.

Ἐπιγραφαί.

Ὅπλοποιία.

Ἄλλως.

Σίγμα, Θέτις Ἀχιλλῆϊ παρ' Ἡφαίστου φέρειν ὅπλα.

Ἄλλη.

Σίγματι, τεύχεια τεύξει καμῶν Ἡφαιστος Ἀχιλλεῖ.

ἮΩς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰδομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
Τὸν δ' εὗρε προπάρουδε νεῶν ὀρδοκραιζῶν,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
5 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

SIC illi quidem pugnabant instar ignis ardentis:

Antilochus vero Achilli pedibus celer nuncius venit.

Illum autem invenit ante naves puppibus-excelsas,

Ea cogitantem animo, quæ jam perfecta erant:

5 Ingemiscens autem dicebat ad suum magnum animum;

8 Μηδία θυμῷ] MS. 10 τῶν] MS.

Ver. 1. Ἦς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς]
Vide supra ad γ'. 673.

Ver. 4. Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετε-
λεσμένα ἦεν] Virgil.

Agnovit longe gemitum præsaga mali mens.

Æn. X. 843.

Ver. 5. ἄρα] Proinde —.

Ver. 6. καρηκομῶντες] Vide supra ad γ'. 310.

Ver. 9. διεπείφραδε,] Vide supra ad β'. 514. et ad ζ'. 500.

Ver. 12. Ἦ μάλα δὴ] Vide supra ad ζ'. 433. et 460. Clark. Hic versus nominatim reprehenditur a Plutarcho ob otiosas

- ᾽Ωι μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Νηυσὶν ἐπικλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
 Μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
 ᾽ὼς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καὶ μοι ἔειπε,
 10 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώντος ἐμεῖο,
 Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
 Ἥ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίης ἄλκιμος υἱός,
 Σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δῆϊον πῦρ,
 Ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν, μῆδ' Ἐκτορι ἴφι μάχεσθαι.
 15 Ἔως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυῆ Νέστορος υἱός,
 Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινὴν·
 ᾽Ωι μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
 Πεύσεαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὥφελλε γενέσθαι.
 20 Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
 Γυμνῆ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.

- “ Hei mihi, quid est, quod rursus comantes Achivi
 “ Ad naves fugati-aguntur, turbati per campum?
 “ Metuo, ne jam mihi perfecerint dii tristes solitudines animo,
 “ Ut olim mihi mater narravit, et mihi dixit,
 10 “ Myrmidonum fortissimum, adhuc vivente me,
 “ Manibus domitum Trojanorum deserturum esse lucem Solis.
 “ Certe omnino jam mortuus est Menætii fortis filius,
 “ Miserandus: certe jusseram eum repulso-hostili igne,
 “ Ad naves redire, neque cum Hectore magno-animo pugnare.”
 15 Dum is hæc versabat in mente et in animo,
 Interea ad eum prope accessit illustris Nestoris filius,
 Lachrymas calidas fundens, dixitque nuncium gravem;
 “ Hei mihi, Pelei fili bellicosi, profecto perquam tristem
 “ Audies nuncium, qui non debuit fuisse.
 20 “ Jacet Patroclus; de cadavere autem jam pugnant
 “ Nudo: arma enim habet pugnam-expedite-ciens Hector.”

14 νῆας ἐπ' ἄψ ἵεναι] MS. R. 19 ἦν μὴ] T. 21 κορυθαίολος] R. A.

particulas, mirante Martino Var. Lect. III. 22. Ern.

Ibid. τέθνηκε] Vide supra ad ε'. 57.

Ver. 14. Ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν,] Al. Νῆας ἐπ' ἄψ ἵεναι.

Ver. 15. Ἔως ὁ] Pronunciabatur ὥσω,

vel ὥσα. Vide supra ad ε'. 106. et ad ε'. 539.

Ver. 18. ᾽Ωι μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, — Κεῖται Πάτροκλος.] “ Narrare vero quis “ brevius (potest,) quam qui mortem nun- “ ciat Patrocli?” Quintilian. Lib. X. cap. 1.

- “Ὡς φάτο· τὸν δ’ ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰδαλόεσσαν,
 Χεύατο καὶ κεφαλῆς, χαρίεν δ’ ἥσχυνε πρὸς ὄψον.
 25 Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν’ ἀμφίζανε τέφρη.
 Αὐτὸς δ’ ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωσὶ τανυσθεὶς
 Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἥσχυνε δαΐζων.
 Δμωαὶ δ’, ἄς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο, Πάτροκλός τε,
 Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ’ ἴαχον, ἐκ δὲ θυράζε
 30 Ἐδραμον ἀμφ’ Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
 Στήθεα πεπλήγοντο, λύθην δ’ ὑπὸ γυῖα ἐκάσθη.
 Ἀντίλοχος δ’ ἐτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
 Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ’ ἔεε νευδάλιμον κῆρ·
 Δεῖδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.
 35 Σμερδαλέον δ’ ὦμωξεν· ἄκυσσε δὲ πότνια μήτηρ,

- Sic dixit: Illum vero doloris nubes obtexit nigra:
 Ambabus autem manibus sublatis cineres,
 Fudit super caput, venustamque deturpabat faciem:
 25 Divinae porro tunicae niger undique-adhæsit cinis.
 Ipse vero in pulveribus ingens ingenti-spatio porrectus
 Jacebat, suisque manibus comam deturpabat scindens.
 Ancillæ autem, quas Achilles in-præda-ceperat, Patroclusque,
 Animo tristatæ altum ejulabant, et foras
 30 Procurrebant circa Achillem bellicosum; manibus vero omnes
 Pectora plangebant, resolutaque sunt membra cujusque.
 Antilochus autem ex-altera-parte lugebat, lachrymas fundens,
 Manus tenens Achillis: Ille autem suspirabat generoso corde:
 Timebat enim, ne jugulum discinderet ferro.
 35 Horrendum vero ejulabat: audivit autem veneranda mater,

24 χάριν] Edd. præter R. 25 μέλαινα] MS. 28 ληίσσατο] MS.

Ver. 22. “Ὡς φάτο· τὸν δ’ ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.” Οὐκ ἤρεσκεν ἔν μοι — ὁ ἱερῶνυμος ἐν οἷς ἔφησι γινομένης, ἀλλὰ γεννημένης καὶ ὅσης αἰσθησὶν ὀργῆς εἶναι διὰ τὸ τάχος. Οὐδὲν γὰρ ἔτῳ τῶν παθῶν συλλεγόμενον καὶ διακινούμενον ἔχει τὴν γένεσιν ἐμφανῇ καὶ τὴν αὐξήσιν· ὥς δὲ καὶ Ὅμηρος ἐμπείρας διδάσκει, λυπηθέντα μὲν εὐθύς ἐξαίφνης ποιεῖν τὸν Ἀχιλλεῖα, τῷ λόγῳ προσπεσόντος, [ἐν οἷς λέγει, “Ὡς φάτο· τὸν δ’ ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.”] θυμώμενον δὲ βραδείως τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ διὰ λόγων πολ.

λῶν ἐκκαίόμενον. Plutarch. de Ira colibenda.

Ver. 23. 24. Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰδαλόεσσαν, Χεύατο καὶ κεφαλῆς,] Virgil.

Canitiem immundo deformat pulvere, et ambabus
 Ad cælum tendit palmas. — Æn. X. 844.

Ver. 26. Αὐτὸς δ’ ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωσὶ τανυσθεὶς Κεῖτο,] Vide supra ad π’. 776.

- Ἡμῖν ἐν βένθεσσιν ἄλως, παρὰ πατρὶ γέροντι,
 Κώπυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
 Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἄλως Νηρηΐδες ἦσαν·
 "Ὡς δ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
 40 Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη δ', Ἀλίη τε βοῶπις,
 Κυμοδόη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Λιμνώρεια,
 Καὶ Μελίτη, καὶ Ἰαιρα, καὶ Ἀμφιδόη, καὶ Ἀγαύη,
 Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρεσσά τε, Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
 45 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγκαλειτὴ Γαλάτεια,
 Νημερτής τε, καὶ Ἀψευδής, καὶ Καλλιάνασσα·
 "Ὡς δ' ἔην Κλυμένη, Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάνασσα,
 Μαῖρα, καὶ Ὠρεΐθυια, ἐϋπλόκαμός τ' Ἀράθεια·
 "Ἄλλαι δ', αἱ κατὰ βένθος ἄλως Νηρηΐδες ἦσαν.

Sedens in fundo maris, apud patrem senem,
 Tum protinus ululavit: Deæ autem circa ipsam congregabantur
 Omnes, quotquot in fundo maris Nereïdes erant:
 Illic quidem erat Glaucæque, Thaliæque, Cymodoceque,
 40 Nesæa, Spiouque, Thoæque, Haliæque bubulis-oculis-decora,
 Cymothoëque, et Actæa, et Limnorea,
 Et Melita, et Iæra, et Amphithoë, et Agave,
 Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
 Dexameneque, et Amphinome, et Callianira,
 45 Doris, et Panope, et inclyta Galatea,
 Nemertesque, et Apseudes, et Callianassa:
 Illic erat et Clymene, Ianiraque, et Ianassa,
 Mæra, et Orithyia, et comas-pulchra Amatheia;
 Aliæque, quæ in fundo maris Nereïdes erant.

36 βένθεσιν] Id. 39 ὦς δ' ἔην γλαυκεία, Θαλ.] Id. 47 "Ὡς δ' ἔην] MS.
 48 Ἀράθεια] Id. 49 ἄλλαι] Id.

Ver. 31. Στήθεα πεπλήγοντο,] Similiterque infra ver. 51. vide supra ad ὁ. 397.

Ver. 32. ὠδύρετο, δάκρυα λείβων,] Virgil.

Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. Æn. I. 469.

Ver. 35. ἄκως δὲ πότνια μήτηρ, Ἡμῖν ἐν βένθεσσιν ἄλως,] Virgil.

At mater sonitum thalamo sub fluminis alti Sensit. ——— Gorg. IV. 333.

Ver. 37. Κώπυσέν] Producit hæc vox

mediam, quippe ex κοῦῶ deducta; eadem analogia ac μηνίας, ex μηνίω. Vide supra ad ἰ. 426. et infra ad τ. 284.

Ver. 39. sqq.] Parcior in enumerandis Nymphis Virgilius, sed ut hinc profecisse appareat, l. c. Nesæa, Spiouque, Thaliæque, Cymodoceque etc. Ern.

Ver. 40. βοῶπις,] Vide supra ad α'. 551.

Ver. 43—45. Δωτώ τε, — καὶ ἀγκαλειτὴ Γαλάτεια,] Virgil.

———— qualis Nereia Doto

50 Τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·

Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
Εἴδεται ἀκέσσαι, ὅς' ἐμῶ ἐνὶ κήδεα θυμῶ.

Ῥῆμοι ἐγὼ δειλὴ, ᾧμοι δυσαριστοκεία,

55 Ἡ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,

Ἐξοχὸν ἡρώων, ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος,

Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γυνῶ ἀλωῆς,

Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,

Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' ἐχ' ὑποδέξομαι αὖτις

60 Οἴκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἶσω.

Ῥοφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾱ φάος ἡελίοιο,

Ἀχυνται, ἐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἔσσα.

Ἀλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκος, ἥδ' ἐπακέσω,

50 Istis vero splendidus implebatur specus: hæc autem simul omnes

Pectora plangebant; Thetis vero exorsa est luctum;

“ Audite, sorores Nereïdes, ut bene omnes

“ Sciatis audientes, quanti meo insint dolores animo.

“ Hæi mihi miseræ, hæi mihi infeliciter-fortissimum-enixæ,

55 “ Quæ postquam pepereram filium eximiumque fortemque,

“ Præstantissimum heroïum, isque succreverat plantæ similis;

“ Hunc quidem ego educatum, tanquam plantam in fœcundo-loco agri,

“ Navibus nisi recurvis ad Ilium,

“ Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non receptura sum rursus

60 “ Domum reversum, intra ædes Peleïas.

“ Sed et quamdiu mihi vivit et videt lumen solis,

“ Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta.

“ Sed proficiscar, ut visamque dilectum filium, et audiam,

50 ἀργύφειον] MS. 52 κασίγνητοι] Id. 55 εἴθετο] Id. 62 οὐδέ τι] A. 2.

5. J. T. 63 ἴδοιμι] MS. ἴδωμαι] Edd. vett. præter T.

Et Galatæa secant spumantem pectore pontum.
Æn. IX. 102.

Ver. 46. Νημερτής] Cod. Harleian. Νη-
μέριτες.

Ver. 47. Ἐνθά δ' ἦν] Cod. Italic. unus,
Ἐνθάδ' ἦν.

Ver. 48. Ἀμάθεια] Al. Ἀμάθνια.

Ver. 52. Κλῦτε, κασίγνηται] Virgil.

Clamat: Io matres, audite ubi quæque, Latinæ.
Æn. VII. 400.

Ver. 54. Ῥῆμοι ἐγὼ δειλὴ,] Vituperat
hunc locum Plato; — διησόμεθα [Ὁμήρου]
μήτοι θές γε ποιεῖν ὀδυρομένης καὶ λέγοντας,
“ Ῥῆμοι ἐγὼ δειλὴ, ᾧμοι δυσαριστοκεία.”
De Repub. lib. III.

Ibid. δυσαριστοκεία,] Ἐπὶ κακῶ τεκῶσα
τὸν ἄριστον, ἄριστον καὶ δύσηνον. Schol. in-
edita in Codice Harleiano.

Ver. 55. ἄρ] Ut nostis —.

Ver. 57. φυτὸν ὥς] Vide supra ad α'.
51.

- 65 "Ο, τι μιν ἴκετο πένθος, ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
 Δακρυόεσσαί ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο,
 Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαρμυαὶ
 Μυρμιδόνων εἷρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα.
 70 Τῷ δὲ βαρυτενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
 Ὄξυν δὲ κωκύσασα κάρη λάβει παίδος ἑοῖο·
 Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεια πτεροέντα προσήυδα·
 Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;
 Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσαι
 75 Ἐκ Διὸς, ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὐχεο, χεῖρας ἀνασχών,
 Πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 Σεῦ ἐπιδευομένους, πατρίειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

"Quinam ipsum invaserit luctus, seorsum a pugna manentem."

- 65 Sic locuta reliquit specum: illæ vero cum ipsa
 Lachrymabundæ ibant; circum ipsas autem unda maris
 Scindebatur: Hæ autem ubi jam ad Trojam glebosam venerant,
 Littus conscenderunt ordine, ubi frequentes
 Myrmidonum subductæ erant naves velocem circum Achillem.

- 70 Huic autem graviter-suspiranti astitit veneranda mater,
 Acuto autem edito-ululatu caputprehendit filii sui:
 Et lugens, verbis alatis allocuta est;

"Fili, quid fles? quisnam tuam mentem invasit dolor?"

"Eloquere, ne cela: Illa quidem jam tibi perfecta sunt

- 75 "A Jove, ut jam antea precatus-es, manibus sublatis,

"Omnes ad puppes cogi filios Achivorum,

"Tui indigentes, patique indignas res."

64 ἄπο] MS. F. R. A. 1. 66 σφι] MS. 68 ἐπισχειρῶ] Id. 76 ἀλήμεναι]
 Id. 77 ἐπιδευόμενος] MS.

Ver. 61. ζῶει] ζῶη· Codd. *Italic.* et *Harleian.*

Ver. 62. 67. Ἀχυνται, — ῥήγνυτο·] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 63. ὄφρα ἴδω τε] ὄφρα ἴδοιμι. Codices fere universi. *Clark.* Etiam *Lips.*

Ver. 66. περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης·] ῥήγνυτο·] *Virgil.*

at illum
 Curvata in montis faciem circumstetit unda.
 Georg. IV. 360.

Ver. 69. Ἀχιλλῆα.] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 71. κωκύσασα] Vide supra ad ver.

57.
 Ver. 73. Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρέ-
 νας ἴκετο πένθος·] *Virgil.*

Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras?
Æn. II. 594.

Ver. 74. τετέλεστα·] Vide supra ad β'.
 735. et ad α'. 57.

Ver. 75. ὥς ἄρα·] Codex unus *Italicus*
 legit ᾧ ἄρα.

- Τὴν δὲ βαρυσηνάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Μητρὲς ἐμὴ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
 80 Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἑταῖρος,
 Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἑταίρων,
 Ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἔκτωρ
 Διώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Καλά· τὰ μὲν Πηλεΐ· θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
 85 Ἥματι τῷ, ὅτε σε βροτῷ ἀνέρος ἐμβαλον εὐνῇ.
 Ὡς ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλίσσι
 Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
 Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη,
 Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν ἔχ' ὑποδέξαι αὖτις
 90 Οἴκαδ' ἐνὸς νοστήσαντ'· ἐπεὶ ἔδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε

Illam autem graviter-suspirans allocutus est pedibus velox Achilles;

“Mater mea, hæc quidem mihi Olympius perfecit:

80 “Sed quæ mihi ex his voluptas, cum carus periit socius,

“Patroclus? Quem ego supra omnes honorabam socios,

“Æque ac meum caput, hunc perdidit: arma vero Hector,

“Postquam-trucidaverat, exuit ingentia, mirabilia visu,

“Pulchra; quæ quidem Peleo dii dederunt, splendida dona,

85 “Die illo, quando te mortalis viri collocarunt in cubili.

“Utinam tu quidem ibidem inter immortales marinas

“Habitasses, Peleusque mortalem duxisset uxorem.

“Nunc vero mortali nupsisti, ut et tibi luctus in animo immensus esset,

“De filio interfecto; quem non recipies rursus

90 “Domum reversum: Neque enim me animus jubet

80 ἥδος] Id. 81 τίον] Id. 83 διώσας] Id. διήϊσας] F. A. J. 93 Μεινο-
 τιάδ' R.

Ver. 78. Τὴν δὲ βαρυσηνάχων προσέφη]

——— querenti talibus ille

Suspirans, imoque trahens a pectore vocem.

Æn. I. 374.

Ver. 79. τὰ μὲν ἄρ] Illa quidem, ul dix-
 isti —. ver. 74.

Ver. 81. τίον] Vide supra ad γ'. 103.
 et ad δ'. 24.

Ver. 84. Καλά·] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 86. ἀθανάτης] Vide supra ad α'.
 598.

Ver. 89. ἀποφθιμένοιο] De syllaba φθι
 correpta, vide supra ad β'. 43. et ad α'.
 509. et 514.

Ibid. ἀποφθιμένοιο· τὸν ἔχ] MS. unus
Italicus legit ἀποφθιμένοιο· τὸν δ' ἔχ. Unde
 fortasse legendum, ex conjectura *Tho.*
Bentleii, ἀποφθιμένοιο· τὸν δ' ἔχ. *Clark.*
Male. Particula δὲ hic locum non habet,
 nam in his verbis est modo ἐξεργασία præ-
 cedentis verbi ἀποφθιμένοιο. *Ern.*

Ver. 90. νοστήσαντ'· ἐπεὶ] Codex unus
Italicus, νοστήσαντα· ἐπεὶ —.

Ibid. ἐπεὶ ἔδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε Ζώων,]
 Virgil.

Nunc vivo, neque adhuc homines lucemque re-
 linquo.

Sed linguam, —

Æn. X, 855.

Ζῶειν, ἐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶνε μὴ Ἑκτωρ
Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
Πατρόκλοιο δ' ἔλῳρα Μενoitιάδew ἀποτίση.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καταδακρυχέσσα·

95 Ὀκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσειαι, οἷ' ἀγορεύεις·
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἑκτορα πότμος ἐτοῖμος.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
Αὐτίκα τεθναίνην, ἐπεὶ ἐκ ἄρ' ἐμελλον εἰταίρω [λεύς·
Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόδι πάτρης

100 Ἐφθίτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσεν, ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος, ἐδ' ἐτάροισι
Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἑκτορι δῖῳ·

“Vivere, neque hominibus interesse, nisi Hector

“Primus mea hasta percussus animam perdidit,

“Patroclumque ob-interfectum-pœnas Menœtiadem dedit.”

Illum vero vicissim affata est Thetis lachrymas-fundens;

95 “Cito-moriturus certe mihi, fili, es, cum ita dicis:

“Illico enim tibi deinde post Hectorem fatum imminet.”

Illam vero graviter ingemiscens allocutus est pedibus velox Achilles;

“Illico moriar, cum in fati non erat me socio

“Dum-interficeretur auxiliari: Ille quidem valde procul a patria

100 “Interiit; me vero desideravit, malum qui propulsarem.

“Nunc autem, quoniam non revertar utique caram in patriam terram,

“Neque ullam Patroclo attuli salutem, neque sociis

“Cæteris, qui jam multi domiti sunt ab Hectore nobili:

99 πάτρης] MS. sæpe in parte Cod. recentiori occurrit hæc permutatio,
ut ante 85. ἔνι, quod aliquoties notasse satis sit. 100 νῦν ἐπεὶ] Edd.
vett. præter R. 103 οἷ δὲ] A. 2. 3. J.

— vitam moror invisam, Pallante preempto.
Æn. XI. 175.

Ibid. ἀνάγει] Al. ἀνάγει.

Ver. 95. Μενoitιάδew ἀποτίση.] Pronun-
ciabatur Μenoitιάδew. Vide supra ad α'. 1.

Ibid. ἀποτίση.] Vide supra ad ι'. 508.
item infra ad χ'. 19.

Ver. 97. Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη
πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Æschines, Orat. in
Timarchum, versum hunc hoc modo cit-
tat:

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρεχης δῖος Ἀχιλλεύς.

Ver. 100. ἐμεῖο δὲ δῆσεν, ἀρῆς ἀλκτῆρα

γενέσθαι.] Vide supra ad ζ'. 485. Οὐκ ἔστι
τὸ ἔδῃσεν, ἀπὸ τῆς δεσμῆ· ἐδ' ἄρης, πόλεμος
νῦν, ἢ θεός· ἀλλὰ τὸ μὲν ἔδῃσεν, κατὰ συγκα-
τῇν τῆς ἔδῃσεν· περισσασίον δὲ τὸ ἀρῆς, ἢ
ἢ βλάβης· — Ἐμῷ γὰρ ἔδῃσεν, καὶ χρεῖαν
ἔσχε, τῆς βλάβης βοηθὸν ἔχειν. Porphyr.
Quæst. Homeric. 18.

Ibid. ἀρῆς ἀλκτῆρα] Vide supra ad ζ'.
485. Aristarchus, auctore Eustathio ad h.
l. volebat legi Ἀρεω. Bene. Ἀρεως vel Ἀρεως
legendum ut l. c. conf. infra v. 213. adde
Dorvill. Vann. Crit. p. 389. Ern.

Ver. 101. Νῦν δ' ἐπεὶ etc.] Consequens
statuendum est in v. 107. Nunc quoniam

- Ἄλλ' ἤμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρέρης,
 105 Τοῖος ἔων, οἷος ἔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων
 Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·
 Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνδράπων ἀπόλοιτο,
 Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
 Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 110 Ἀνδρῶν ἐν σήδεσσι ἀέξεται, ἧῦτε καπνός·
 Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 Θυμὸν ἐνὶ σήδεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.

“ Sed sedeo apud naves inutile pondus terræ,

105 “ Talis cum sim qualis nullus Achivorum ære-loricatorum

“ In pugna; concione autem meliores sunt et alii:

“ Utinam Contentio a Diis, et ab hominibus pereat;

“ Et Ira, quæ impellit etiam admodum-prudentem sævire:

“ Quæque multo dulcior melle stillante

110 “ Hominum in pectoribus augescit, tanquam fumus:

“ Adeo me nunc irasci-fecit rex virorum Agamemnon.

“ Sed hæc quidem ante-acta-esse sinamus, dolentes licet,

“ Animo in pectoribus nostro domito necessitate.

105 οἷος] abest MS. 107 ἀπόλοιτο] MS. 109 ὅτι] T.

— *Optem, ut.* Sed durum mihi videtur, præsertim, cum id consequens non conveniat versui 101. An scripsit: Νῦν δ' ἔτι. *Ern.*

Ver. 104. ἐτώσιον ἄχθος ἀρέρης,] Ita *Odys.* v. 379. Ἄλλ' αὐτως ἄχθος ἀρέρης.

Ibid. ἀρέρης,] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 105. Τοῖος ἔων, οἷος ἔτις] Ἐπὶ τοῖς προφανέσι πλεονεκτήμασιν, ἀνέμεισθον τὸ ἑαυτὸν ἱπαινέιν· ἔθος γὰρ τοῖς παλαιοῖς ἑαυτοῦς ἐγκωμιάζειν διὰ δὲ τῷ ἐγκωμίῳ, ἑαυτῷ κατηγορεῖν, ὅτι γὰρ τοῖς παλαιπύροις ἢ καὶ ἡμῖν τοιοῦτος ὢν. Schol. inedita in Codice Harleiano.

Ver. 106. ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.] Εὐ δὲ καὶ ὁ ποιητικὸς Ἀχιλλεὺς, ὑπιπών, “ Τοῖος ἔων, οἷος ἔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων,” ἱπηνεγκει, “ Ἐν πολέμῳ ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.” *Plutarch.* de animi tranquillitate.

Ver. 107. Ὡς ἔρις.] *Virgil.*

— en quo discordia cives

Perdixit miseros!

Ecolg. I. 72.

Ἡράκλειτος — ἀντικεῖς πόλεμον ὀνομάζει πατέρα καὶ βασιλεία καὶ κύριον πάντων· καὶ τὸν μὲν Ὀμηρον, εὐχόμενον ἔκ τε θεῶν ἔριν, ἔκ τ' ἀνδράπων ἀπολίσθαι, λανθάνειν φησὶ τῇ πάντων γένεσιν καταρῶμενον ἐκ μάχης καὶ ἀντιπαθείας τὴν γένεσιν ἔχόντων. *Plutarch.* de Iside et Osiride. *Clark.* Adde *Aristot.* *Eudem.* VII. 1.

Ver. 108. ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι.] Οὐκ ἂν αὐτὰς [ὀργὴν καὶ φόβον καὶ πόθον, etc.] ἡδονῶν μετὰς εὐρήσομεν ἀμηχανῶν; ἢ δόμειν ἀπομιμησέσθαι, τὸ “—ὅς τ' ἐφέηκε,” τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ὀργαῖς, τὸ “—πολύφρονά περ χαλεπῆναι,” Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο.” *Plato* in *Philebo*.

Ibid. πολύφρονά περ] *Al.* πολύφρονά τε.

Ver. 109. Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο] Καὶ τὸ ὀργίζεσθαι, ἡδύ· ὥς περ καὶ Ὀμηρος ἐποίησε περὶ τῷ θυμῷ, “Ὅς τε πο—” λὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο.” *Aristoteles.* *Rhetoric.* lib. I. cap. 11. Καὶ πάσῃ ὀργῇ ἐπισθαί τινα ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῆς

- Nūn δ' εἶμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
 115 "Εκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δὴ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἥδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 Οὐδὲ γὰρ ἐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 "Ος περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι·
 Ἀλλὰ ἐμοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος "Ηρης.
 120 "Ως καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκται,
 Κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
 Καὶ τινὰ Τρῳιδάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
 Ἀρφοτέρησιν χερσὶ παρειῶν ἀπαλάων

"Nunc vero ibo, ut cari capitis perditorem inveniam

115 "Hectorem: mortem autem ego tunc accipiam, quandocunque demum

"Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.

"Neque enim ne vis quidem Herculis effugit mortem,

"Qui tamen carissimus erat Jovi Saturnio regi:

"Sed eum fatum domuit et gravis ira Junonis.

120 "Ita et ego, si jam mihi simile fatum est,

"Jacebo, ubi mortuus fuero: nunc autem gloriam bonam auferam,

"Et aliquam Troadum et Dardanidum profundos-sinus-habentium,

"Ambabus manibus genis a teneris

116 τελίεσαι] MS. 117 οὐδὲ] abest MS.

ἐλπίδος τῇ τιμωρήσασθαι. Οὐδεὶς δὲ τῶν φαι-
 νομένων ἀδυνάτων ἐφίεται αὐτῷ. Ὁ δ' ὀργι-
 ζόμενος ἐφίεται αὐτῷ δυνάτων. Διὸ καλῶς
 εἴρηται περὶ θυμῷ, "Ὅς τε πολὺ γλυκίων μί-
 "λιτος καταλειβομένοις, Ἀνδρῶν ἐν σήθισσιν
 "αἰεῖται." ἀκολουθεῖ γὰρ καὶ ἡδονή τις διὰ τε
 τῷτο, καὶ διότι διατρέβασιν ἐν τῷ τιμωρεῖσθαι
 τῇ διανοίᾳ. Id. Rhetoric. lib. II. cap. 2.

Ver. 110. Ἀνδρῶν ἐν σήθισσιν] Galen. de
 Hippocr. Dog. lib. III. cap. 2. legit, Ἀν-
 δρὸς ἐν σήθισσιν, etc.

Ver. 111. "Ὅς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσιν] Ἡέμα
 ὑπὲρ ἑαυτῷ ἀπολογεῖται. Schol. in Codd.
 Harleian.

Ver. 112. προσιτύχθαι] δοκῶντα προγε-
 γονέναι. Schol. Ibid. Æschylus:

——— ἄλλα ταῦτα μὲν

Μεθῶμεν. ——— Prometh. Vincit. ver. 261.

Ubi Scholiastes hunc versum Homeri ci-
 tat.

Ibid. ἐάσομεν,] Vide supra ad δ'. 42.

Ibid. ἀχνύμενοι] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 115. ὅπποτε κεν δὴ] De explemen-

torum istorum, κεν δὴ, expectationem lon-
 gam aptissime depingentium, venustate,
 vide supra ad ζ'. 504.

Ver. 116. ἀθάνατοι] Vide supra ad α'.
 398.

Ver. 117. Οὐδὲ γὰρ ἐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος
 φύγε κῆρα, Ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ] Vide
 infra ad φ'. 107. Virgil.

——— quin occidit una
 Sarpedon mea progenies. ——— Æn. X. 470.

Occidit et Pelopis genitor conviva Deorum.

Horatius, Carm. lib. I. Od. xxxviii. ver. 7.

Ibid. βίῃ Ἡρακλῆος] Vide supra ad ν'.
 758.

Ver. 118. Κρονίῳνι] De hujus vocis pro-
 sodia, vide supra ad α'. 397.

Ver. 119. μοῖρα δάμασσε] μοῖρ' ἐδάμασσε
 Cod. Oxon. a Barnesio, item Codd. Har-
 leian. et Italic. a Tho. Bentleio collati.

Ibid. ἀργαλέος χόλος] Difficili bile tu-
 met jecur. Horat. Carm. lib. I. Od. xiii.
 ver. 4.

Ver. 120. τείτυκται,] Vide supra ad α'.
 37.

- Δάκρυ' ὁμορξάμένην, ἀδινὸν σοναχῆσαι ἐφείην·
 125 Γνοῖεν δ', ὥς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
 Μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέεσά περ· ἐδὲ με πείσεις.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Ναὶ δὴ τῷτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· ἐ κακὸν ἐστὶ,
 Τειρόμενοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 130 Ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
 Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἔκτωρ
 Αὐτὸς ἔχων ὅμοισιν ἀγάλλεται· ἐδὲ ἐφημί
 Δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἀρης,
 135 Πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθῆσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆαι.
 Ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόντι,
 Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.
 "Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἐοῖο·

"Lachrymas abstergentem, crebro suspirare cogam:

125 "Sentiant autem, quod jamdiu ego a pugna cessavi.

"Neque me prohibe a prælio, diligens licet; neque enim mihi persuadebis."

Huic autem respondit deinde dea Thetis pedes-argentea;

"Sane jam hoc, fili, verum; non malum est,

"Laborantibus sociis arcere gravem perniciem:

130 "Sed tibi arma pulchra inter Trojanos detinentur,

"Ærea, coruscantia: illa quidem pugnam-expedite-ciens Hector

"Ipse ferens humeris exultat: neque tamen ipsum puto

"Diu exultaturum esse; cædes enim prope eum.

"Sed tu quidem neutiquam ingredere pugnam Martis,

135 "Antequam me huc profectam oculis videris.

"Mane enim revertar, simul ac sol ortus erit,

"Arma pulchra ferens a Vulcano rege."

Sic fata, retro se vertit a filio suo:

124 σιναχ.] Edd. vett. præter R. 128 ταῦτά γε] MS. edd. vett. Eust.

131 κορυθαίολος] Edd. vett. præter T. 133 ἀπαγλ.] MS.

Ver. 123. Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ] Codd. *Italic.* Ἀμφοτέρῃσι χερσὶ.

Ver. 124. Δάκρυ' ὁμορξάμένην.] Codd. *Italic.* et *Harleian.* Δάκρυ' ὁμορξάμένην.

Ver. 125. Γνοῖεν.] Codd. *Italic.* Γνοίη.

Ibid. πέπαυμαι.] Cod. *Harleian.* πεπαύμην. Quomodo et in uno MS. scriptum reperit *Barnesius*.

Ver. 126. φιλέεσά] Vide supra ad α'. 538. ad κ'. 280. et infra ad υ'. 504.

Ver. 128. τῷτό γε.] Codices fere universi ταῦτά γε.

Ibid. οὐ κακὸν ἐστὶ,] Vide supra ad υ'. 344. et δ'. 11.

Ver. 131. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

- Καὶ στρεφθεῖς, ἀλήσι κασιγνήτησι μετηύδα·
 140 Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 Ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς,
 Καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὰρ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 Εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλῃσιν
 Υἱεὶ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
 145 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
 Ἡ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 Ἦεν, ὅφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
 Τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Θεσπεσίῳ ἀλαλητῶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοιο
 150 Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλησποντον ἵκοντο.
 Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἑὺκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Ἑκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 Αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,

Et conversa, inter marinas sorores dixit;

- 140 "Vos quidem nunc subite maris latum sinum,
 "Visuræque senem marinum et ædes patris,
 "Et ei omnia dicite: ego vero ed excelsum Olympum
 "Vado ad Vulcanum arte-fabrili-clarum, si velit
 "Filio meo dare inclyta arma collucentia."
 145 Sic dixit: Illæ autem undam maris statim subierunt.
 Ad Olympum vero dea Thetis pedes-argentea
 Abiit, ut dilecto filio inclyta arma afferret.
 Illam quidem ad Olympum pedes ferebant: at Achivi
 Immenso cum fremitu acti vi Hectoris homicidæ
 150 Fugientes, ad navesque et Hellespontum venerant.
 Nec tamen Patroclum bene-ocreati Achivi
 Extra tela extraxerant mortuum, famulum Achillis:
 Rursus enim jam illum assecuti fuerant peditesque et currus,

136 ἡΐθε] Id. non male. nam ultima a cæsura producitur. 144 τεύχεα
 κλυτὰ] F. A. 1. 147 ἐνείκοι] MS. 152 ἄνακτα pro νέκυν] MS.

Ver. 154. καταδύσας] Vide supra ad ε'.
 109.

Ver. 138. πάλιν τρέπεθ' Avertit se.
 Vide supra ad x'. 594. et ad γ'. 141.

Ver. 144 τεύχεα παμφανόωντα.] Vir-
 gil.

Ver. 147. ἐνείκοι.] Al. ἐνείκει. Al. ἐνεί-
 κη.

Ver. 148. ἄρ'] Ut jam dictum est; ver.
 146.

Ver. 149. ἀνδροφόνιοιο] Vide supra ad
 π'. 77.

fulgentiaque arma

Æn. VI. 490. XI. 6.

- Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἴκελος ἄλκην·
 155 Τρεῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἐκτωρ,
 Ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὀρόκλα·
 Τρεῖς δὲ δῦ' Αἴαντες, Θῆριν ἐπιδιμένοι ἄλκην,
 Νεκρῷ ἀπεσυφελίζαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἄλκι πεποιθώς,
 Ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μύθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 160 Στάσκει μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' ἔχάζετο πάμπαν.
 Ὡς δ' ἀπὸ σώματος ἔτι λέοντ' αἶδωνα δύνανται
 Παιμένες ἀγρυλλοὶ μέγα πεινάοντα δέεσθαι·
 Ὡς ῥα τὸν ἐκ ἐδύναντο δῶα Αἴαντε κορυθα
 Ἐκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκρῷ δειδίζασθαι.
 165 Καὶ νῦ κεν εἵρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδὴνemos ὠκέα Ἴρις
 Ἀγγελος ἦλθε δέεσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,

Hectorque, Priami filius, flammæ similis vī:

- 155 Ter quidem illum retro pedibus prehendit illustris Hector,
 Abstrahere cupiens, magna-voce Trojanos inclamabat:
 Ter autem duo Ajaces, impetuosa induiti fortitudinem,
 A mortuo vi-repulerunt: illi vero constanter robore fretus,
 Interdum impetum-faciebat per tumultum, interdum vero
 160 Consistebat alta-voce clamitans; retro autem non cedebat omnino.
 Ut vero a corpore haudquaquam leonem fervidum possunt
 Pastores in agro-pernoctantes valde esurientem summovere:
 Sic utique non poterant duo Ajaces armis acres
 Hectorem Priamidem a mortuo abstertere.
 165 Et jam prorsus abstraxissetque, et immensam retulisset gloriam,
 Nisi Pelidæ pedibus-ventosa velox Iris
 Nuncia venisset currens ab Olympo ut-prodiret-in-pugnam,

155 μετόπισθε] Id. 157 Αἴαντε] Id, placet, ut supra. 160 μέγ'] Id. 163
 κορυθα] Id. 165 εἵρυσέν] Id. 170 Ὀρσε] MS.

Ver. 154. εἴκελος] Ita ex uno MS. edit Barnesius. Recte, ut opinor; vide supra ad ρ'. 88. et ad ν'. 55. *Al.* ἴκελος.

Ver. 157. Τρεῖς δὲ δῦ' Αἴαντες,] Cod. *Harleian.* Τρεῖς δὲ δῆ Αἴαντες. *Clark.* MS. *Lips.* Αἴαντε· quod fortasse optimum. σ ad-hæsit ab librariorum correctione, syllabam sine eo brevem putantium. *Ern.*

Ibid. Θῆριν ἐπιδιμένοι] Qua ratione Θῆριν, hic ultimam producat; item κατὰ, ver. 159. et νέκυς, ver. 180. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 158. ἄλκι] Vide supra ad ε'. 299.

Ver. 160. Στάσκει μέγα ἰάχων'] Vide supra ad δ'. 456.

Ver. 161. ἀπὸ σώματος] Verte a cadavere, aut corpore caeso, interfectæ bestiæ: vel saltem sic intellige. *Ern.*

Ver. 162. δέεσθαι] δῖω, δῖωμαι, ἀπὸ τῷ δῖημι — ὥσπερ τὸ τίθισθαι ἀπὸ τῷ τίθημι. *Schol.* in Cod. *Harleiano.*

Ver. 164. Πριαμίδην] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 166. Πηλείωνι ποδὴνemos ὠκέα Ἴρις

- Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν "Ἡρῃ·
 'Αγχῆ δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 170 "Ὅρσεο, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
 Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, ἧ εἵνεκα φύλοπις αἰνῇ
 "Ἔστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνεϊῶτος,
 Οἱ δὲ, ἐρύσσασθαι ποτὶ "Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 175 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ,
 Ἐλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει
 Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 Ἄλλ' ἄνα, μῆδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω,
 Πάτροκλον Τρῶῃσι κυσὶν μέλῳηθρα γενέσθαι·
 180 Σοὶ λάβῃ, αἶκεν τι νέκυς ἡσχυρμένος ἔλθῃ.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·

Clam Jove, aliisque diis; miserat enim eam Juno:

Prope autem stans verbis alatis allocuta est;

- 170 " Surge, Pelide, omnium terribilissime virorum:

" Patroclo auxiliare, cujus gratia certamen grave

" Stat ante naves: Illi vero se-invicem perdunt,

" Hi quidem, pugnantes cadavere pro mortuo,

" Ut autem trahant ad Ilium ventosam

- 175 " Trojani recta- irruunt: maxime vero illustris Hector,

" Abstrahere cupit; caput autem ipsum animus jubet

" Infigere palo, abscissum tenera a cervice.

" Sed surge, nec amplius jaceto; pudorque tuum animum tangat,

" Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri:

- 180 " Tibi contumelia, si quid cadaver indigne-acceptum venerit."

Huic autem respondit deinde pedibus-celer nobilis Achilles;

172 ὀλέκασιν] F. male. 174 ἐρύσσασθαι] MS. R. Ibid. προτὶ] MS. 176 ἄ-
 νωγες] Id. 178 σε] corr. ex τς in MS. 179 κυσὶ] MS. 180 ἡσχυρμένος]
 MS. Ibid. ἔλθῃ] R. 181 τὴν δ'] A. 2. 3. J.

" Ἀγγέλως ἦλθε Σίσυρ' ἀπ' Ὀλύμπῳ — πρὸ γὰρ
 ἦκέ μιν "Ἡρῃ] Virgilius:

Irim de caelo misit Saturnia Juno

Iliacam ad classem

Illa viam celerans

Nulli visa cito decurrit tramite virgo.

Aen. V. 606. 609.

Ver. 172. "Ἐσηκς] Vide supra ad ὁ'. 434.

Ver. 175. ἀμυνόμεναι] Cod. Vatican. a
 Tho. Bentleio collatus, ἀμυνόμεναι. Clark.
 Sed varietas constructionis Homeri con-
 suetudini aptior. Ern.

Vol. II.

Ibid. νέκυος πέρι τεθνεϊῶτος.] Vide supra
 ad π'. 526.

Ibid. τεθνεϊῶτος.] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 174. ἐρύσσασθαι] Ita ex uno MS.
 edidit Barnesius. Vulgg. ἐρύσσασθαι. Mi-
 nus recte: secundam enim corripit. Vide
 supra ad π'. 781. Clark. Immo ἐρύσσασ-
 θαι habent edd. vet. praeter Rom. Ern.

Ver. 176. κεφαλὴν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει]
 Cod. Harleian. κεφαλὴν δέ γε θυμὸς ἀνώγει.
 Clark. Vid. Var. Lect.

Ἴρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκεία Ἴρις·

Ἦρῃ με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·

- 185 Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, ἐδὲ τις ἄλλος
Ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφιέρονται.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχῃσι δὲ τεύχε' ἐπεῖνοι·
Μήτηρ δ' ἔ' με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
190 Πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθῆσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι·
Στεῦτο γὰρ Ἥφαιστοιο πᾶρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
Ἄλλῃ δ' ἔ' θην οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
Εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο·

“ Iri dea, quisnam te deorum mihi nunciam misit?”

Illum vero vicissim allocuta est pedibus-ventosa velox Iris;

“ Juno me misit, Jovis gloriosa conjux:

- 185 “ Neque scit Saturnius in-alto-sedens, neque quis alius

“ Immortalium, qui Olympum valde-nivosum habitant.”

Hanc autem respondens allocutus est pedibus celer Achilles;

“ Et quomodo ire possim ad pugnam? Habent enim arma isti:

“ Mater autem me cara prius vetuit armari,

- 190 “ Quam ipsam reversam oculis viderem:

“ Pollicita enim est a Vulcano allaturam se arma pulchra.

“ Alterius autem non ullius scio, cujus incluta arma induere possim,

“ Nisi Ajacis utique scutum Telamonii:

182 τίς δ' ἄρ' σε] Edd. vett. præter T. Ibid. ἄγγελος] T. 186 Ὀλύμπων]
F. R. A. 1. 191 σεῦτο] R. T. male. 192 ἔττω] MS. R. 195 ἔγχεϊ]
F.

Ver. 178. μηδ' ἔτι] Cod. Harleian. μη-
κίτι.

Ver. 180. ἡσχυμμένος] Codd. a' Tho.
Bentleio collati, ῥσχυμμένος. Clark. Sic et
Lips.

Ibid. ἔλθῃ.] Al. ἔλθου.

Ver. 181—187. ποδάρεκς διὸς Ἀχιλ-
λεύς — πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς:] Vide su-
pra ad α'. 58.

Ver. 182. Ἴρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ
ἄγγελον ἦκε:] Al. τίς τ' ἄρ' σε θεῶν. Virg.

Iri, decus cæli, quis te mihi nubibus actam

Detulit in terras? — Æn. IX. 18.

Ibid. τίς γάρ σε] Vide supra ad δ'. 201.

Ver. 184. Ἦρῃ με προέηκε,] Virgil.

Hæc adeo tibi —

Ipsa palam fari omnipotens Saturnia jussit.

Æn. VII. 427.

Ver. 185. ὑψίζυγος,] Euripid.

Καθέζετ' ἄρχῆς. — ἐπὶ ζυγοῖς
Phœniss. ver. 74.

Clark. Vid. ad locum Euripid. Cel. Val-
kenarium. Ern.

Ver. 186. Ἀθανάτων,] Vide supra ad α'.
398.

Ver. 188. Πῶς τ' ἄρ'] Et quomodo igi-
tur — Clark. Bene hoc loco usus est
Cicero ad Atticum, in dubitatione de par-
tibus belli Casariani, iretne ad Pom-
peium nec ne. Ern.

- Χρύσειον, ἐκ δ' αὐτῇ δαΐϊ φλόγα παμφανόωσαν.
 Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄσπεος αἰδέρ' ἵκηται
 Τηλόθεν ἐκ νήσῃ, τὴν δ' ἰοὶ ἀμφιμάχονται,
 Οἷτε πανημέριοι συγερῶ κρίνονται ἄρηι
 210 Ἄσπεος ἐκ σφετέρῃ· ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 Πυρσοί τε φλεγέθεσιν ἐπήτριμοι, ὑφ' ὅσῃ δ' αὐγῇ
 Γίγνεται αἴσσοσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 Αἶκεν πῶς σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται·
 Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰδέρ' ἵκανε.
 215 Στῇ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· ἔδ' ἐς Ἀχαιῆς
 Μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
 Ἐνθα σᾶς ἦυσ' ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Φθέγγατ'· ἀτὰρ Τρῶεσσιν ἐν ἄσπετον ὥρσε κυδοιμόν.

Aurea, eque ipsa accendit flaminam collucentem.

Ut vero cum fumus ascendens ex urbe ad aetherem assurgit

Longe ex insula, quam hostes oppugnant,

Qui, toto die, horrendo decernunt Marte

210 Urbe procurrentes ex sua; ut vero sol occiderit,

Continuo et faces-in-speculis ardent densæ, inque altum splendor

Emicat, finitimi ut-videant;

Si forte cum navibus Martis propulsatores venire velint:

Sic ab Achillis capite splendor ad æthera perveniebat.

215 Stetit autem ad fossam profectus extra murum, nec tamen Achivis

Miscebatur: matris enim prudens reverebatur præceptum.

Ibi stans clamavit: seorsum autem Pallas Minerva

Vociferata est; et inter Trojanos immensum excitavit tumultum.

212 γίνεσθαι] MS. F. R. A. 1. vid. not. 213 ἄρεως] MS. edd. vett.

214 ἐπ'] A. 2. 3. male. Ibid. Ἀχιλλῆος] MS. 217 δι] abest A. J.

218 αὐτῇ] F. A. J.

nesius. Recte, ut opinor: Vide supra ad ε'. 593.

Ver. 205. Ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νήφος ἔσπερε δῖα θεῶν Χρύσειον, ἐκ δ' αὐτῇ δαΐϊ φλόγα παμφανόωσαν.] Virgil.

— galea alta Chimæram —
Sustinet, Ætnæos efflantem faucibus ignes.

Æn. VII. 785.

Ardet apex capiti, cristisque a vertice flamma
Funditur. ————— Æn. X. 270.

Cæterum de totius hujus loci venustate, quo Achilles ad pugnam redituri FAM.A atque EXPECTATIO, summo cum verborum splendore et magnificentia depin-

gitur; vide supra ad ε'. 4. Clark. Ἐκ δ' αὐτῇ refer ad νήφος.

Ver. 209. κρίνονται] De syllaba κρι producta, vide supra ad α'. 309. et 314. Hesiodus:

Τιτῆνισσι δὲ τιμάων κρίναντο βίησι.

Theogon. ver. 882.

Ver. 212. Γίγνεται] Al. Γίνεσθαι. Quod perinde est. Nam γίνομαι primam producit. Clark. At aliis locis γίνεσθαι, γίνετο prætulit. Ern.

Ver. 213. σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται.] Ita legit Henr. Stephanus; atque

- ᾽Ως δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
 220 "Ἄστυ περιπλομένων δηϊῶν ὑπὸ θυμοραϊσέων"
 "᾽Ως τότε ἀριζήλη φωνή γένετ' Αἰακίδαο.
 Οἱ δ' ὥς ἔν' αἴϊον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 "Ἀψ ὄχρα τρώπειον· ὅσσοντο γὰρ ἄλγεια θυμῷ.
 225 Ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
 Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
 Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τρεῖς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε διὸς Ἀχιλλεύς·
 Τρεῖς δ' ἐκυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκροστοι.
 230 Ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυνάδεκα φῶτες ἄριστοι
 Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

- Ut vero cum admodum-luculenta vox fit, quando clangit tuba
 220 Urbem cingentes hostes propter exitiales;
 Sic tunc admodum-luculenta vox erat Æacidæ.
 Illi vero ut audiverunt vocem æream Æacidæ,
 Omnibus commotus-est animus: pulchri autem jubis equi
 Retro currus vertebant: præsagiebant enim clades animo.
 225 Aurigæ autem perculsi sunt, ubi viderunt indefessum ignem
 Horrendum super caput magnanimi Pelidæ
 Ardentem: illum nempe accendebat dea oculis-cæsia Minerva.
 Ter quidem super fossam magna-voce clamavit nobilis Achilles:
 Ter vero turbati sunt Trojani inclytique socii.
 230 Ibidem autem etiam tunc perierunt duodecim viri fortissimi
 Impediti et confixi suis curribus et hastis: At Achivi

219 ὅτι] MS. 220 θυμοραϊσέων] MS. 227 τὸν δ'] MS. 229 τίς δὲ
 κυκ.] Id. 230 ὄλοντο] Id. 231 ὀχέεσι] Id.

ita ex MS. edidit *Barnesius*. Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit ἄρως. *Al.* ἄρως, et ἄρως. Vide supra ad ὄ. 485. et σ. 100.

Ver. 217. ἀπάτρεθ] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 218. Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον] *Cod. Harleian.* Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον.

Ver. 220. περιπλομένων] *Cod. Harleian.* περιπλομένων.

Ibid. θυμοραϊσέων] Pronunciabatur θυμοραϊσέων. Vide supra ad ν'. 544.

Ver. 222. αἴϊον] Vide supra ad ο'. 252.

Ibid. ὅπα χάλκεον] *Virgil.*

Ferrea vox. ————— *Æn.* VI.626.

Ver. 224. "Ἀψ ὄχρα τρώπειον" *Al.* "Ἀψ ὄχρα τρώπειον". Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit τρώπειον; ut recte hic annotavit *Barnesius*.

Ver. 225. Ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ] *Murîa* ἐξ ἐν ἐν ἐν παρ' αὐτῷ [Ὀμήρῳ] — ἐργασμένα εἰς βραχύτητα, καὶ τάχος καὶ σπεδὴν, καὶ τὰ τέτοις ὁμογενῇ ὥς ἔχει ταυτί. — "Ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ." — ἐφ' ᾧ [δηλεῖται] — ἢ τῆς διανοίας ἐκτασις, καὶ τὸ τῷ δεινότητος ἀπριδότητον ποιεῖ δὲ [τέτο] ἢ τῶν συλλὰ-

- Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
 Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι
 Μυζόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς,
 235 Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πῖσόν ἑταῖρον
 Κείμενον ἐν Φερέτρῳ, δεδαῖγμένον ὀξείῃ χαλκῷ.
 Τὸν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 Ἔς πόλεμον, ἐδ' αὖτις ἐδέξατο νοσήσαντα.
 Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 240 Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοαῖς ἀέκοντα νέεσθαι·
 Ἥελιος μὲν ἔδου, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 Φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίῃς πολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκίας ἵππους.

Alacriter Patroclum extra tela extractum,
 Deposuerunt in lectis; cari autem circumstant socii
 Lugentes; atque eos pedibus-velox sequebatur Achilles,
 235 Lachrymas calidas fundens, postquam aspexit fidum socium
 Jacentem in feretro, laceratum acuto aere:
 Quem quidem miserat cum equis et curribus
 In praelium, neque rursus recepit reversum.

Solem autem indefessum oculis-bubulis decora veneranda Juno
 240 Misit ad Oceani fluentia invitum redire:
 Sol quidem occidit, finemque fecerunt nobiles Achivi
 Certaminis asperi et omnibus-æque-gravis pugnae.
 Trojani vero ex-altera-parte, ex aspero praelio
 Ut excesserant, solverunt a curribus veloces equos.

233 ἀμφέσαν] F. A. 1. ἀφίσαν] MS. 234 ποδώκης] Id. 236 κτεί-
 μενον] Id. 237 ἵπποισι] MS. bene. at male ὄχεσφι. 242 ποτόλειο]
 Edd. præter R.

βῶν τε καὶ γραμμάτων ἐλάττωσις. Dionys.
 Halicarn. περὶ συνήσεως. §. 15.

Ibid. ἔκπληγεν.] Vide supra ad γ'. 31.

Ibid. ἀκάματον] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 227. γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide su-
 pra ad α'. 206.

Ver. 229. κλειτοὶ τ' ἐπίκυροι.] Al. κλη-
 τοὶ τ' ἐπίκυροι.

Ver. 232. Ἀσπασίως] Similiterque in-
 fra ver. 270. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 233. ἀμφέσαν ἑταῖροι] Vide supra
 ad α'. 535.

Ver. 235. Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε
 πῖσόν ἑταῖρον Κείμενον ἐν Φερέτρῳ.] Virgil.

feretro Pallante reposto
 Procumbit super, atque hæret lachrymansque
 gemensque. Æn. XI. 149.

Ver. 236. Φερέτρῳ.] Al. Φέρετρῳ.

Ver. 237. Τὸν ῥ'] Quem scilicet —.
 Quem, ut supra dictum est —. π'. 125.

Ver. 238. Ἔς πόλεμον, ἐδ'] Male hic
 Barnesius; "At (inquit) legi etiam potest,
 "Ἔς πόλεμόνδ', ut τὸ, δέ, παρέλκη, vel, τὰ
 "Ἔς." Quod Poëta omnino esset indig-
 num. Vide supra ad γ'. 83. et ad δ'. 540.

Ver. 239. βοῶπις πότνια Ἥρη] Vide su-
 pra ad α'. 551.

- 245 Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρυποιο μέδεσθαι.
 Ὀρῶν δ' ἐσαότων ἀγορὴ γένετ', ἐδὲ τις ἔτλη
 Ἐξέσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, ἔνεκ' Ἀχιλλεύς
 Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τοῖσι δὲ Πυλιδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 250 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
 Ἐκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἧ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μῦθοισιν, ὁ δ' ἐγχεῖ πολλὸν ἐνίκαι·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 255 Ἀσυδε νῦν ἵναι, μὴ μίμνεν ἧ ὅτι δῖαν
 Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν ἑκάς δ' ἀπὸ τείχεος εἰμέν.
 Ὅφρα μὲν ἔτος ἀνῆς Ἀγαμέμνονι μῆνιε δῖω,

245 Ad concionem autem congregabantur, antequam cœnam curarent;

Erectis autem stantibus concio habitata est, neque quis sustinuit

Sedere: omnes enim tenebat tremor, eo quod Achilles

In-conspectum-se-dederat; diu enim pugna abstinuerat tristi.

Illis autem Polydamas prudens cœpit concionari

250 Panthœdes; hic enim solus videbat futura et præterita:

Hectori autem erat sodalis, eademque nocte nati erant;

Sed hic quidem verbis, ille vero hasta multum superabat:

Qui inter eos sapiens concionatus est et dixit;

"In-utramque-partem diligenter deliberate amici: hortor enim ego

255 "In-urbem nunc ire, neque expectare auroram pulchram

"In campo prope naves: procul enim a muro sumus.

"Quamdiu quidem his vir Agamemnoni irascebatur nobili,

245 μεδέσθαι] F. A. J. 248 ἀπέπαυτ'] F. A. 2. 5. J. prætulit Barnes. 253 ὅσφιν] F. R. εἰ φρ.] MS. F. A. 1. Ibid. μετέειπε] MS. male.

Ver. 240. Πίμψεν] Cod. Harleian. Πίμ-
 πεν.

Ver. 241. παύσαντο] Vide supra ad γ.
 141.

Ver. 242. ὁμοῖον] Ἰστέον ὅτι ὁ Ποιητὴς
 πανταχῶς τὸ Ὅμοιον ἐπὶ τῇ φασὶν λαμβάνει.
 οἶον — γῆρας ὁμοῖον, — θάνατον ὁμοῖον,
 etc. Schol. ad δ'. 315.

Ver. 248. ἐπέπαυτ'] Al. ἀπέπαυτ'.

Ver. 249—258. Τοῖσι δὲ — Τόφρα δὲ]
 Vide supra ad δ'. 160. et ad α'. 57.

Ver. 250. Ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω] Virg.

—— novit namque omnia vates.

Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura tra-
 hantur.

! Georgic. IV. 392.

Ver. 251. Ἐκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἧ δ' ἐν
 νυκτὶ γέγοντο] Virgil.

—— Paridisque Mimanta

Æqualem comitemque; una quem nocte Theano
 In lucem genitor Amyco dedit; et face præg-
 nans

Cisseis regina Parin creat. — Æn. X. 702.

Vide supra ad ζ'. 299. et ad π'. 718.

Ver. 255. μὴ μίμνεν ἧ ὅτι δῖαν] Longin-
 quam auroræ expectationem optime de-
 pingit Spondæus ipse in quinto pede.

- Τόφρα δὲ ῥηῖτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
 Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε Δοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 260 Ἐλπόμενος νῆάς γ' αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας·
 Νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα ποδάκεα Πηλείωνα·
 Οἷος ἐκείνῃς θυμὸς ὑπέρβιος, ἔκ ἐδελήσει
 Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 Ἐν μίσῳ ἀμφότεροι μένος Ἀρης θατέονται,
 265 Ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται, ἥδ' ἐ γυναικῶν.
 Ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίδαεσδ' ἐμοι, ὧδε γὰρ ἔσαι·
 Νῦν μὲν νύξ ἀπέπαυσε ποδάκεα Πηλείωνα
 Ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἔοντας
 Αὔριον ὄρμηθεῖς σὺν τεύχεσιν, εὔ νύ τις αὐτὸν
 270 Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν,
 Ὅς κε φύγῃ· πολλὰς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' ἔατος ὧδε γένοιτο·

“Tamdiu minus-graves in-pugna erant Achivi.

“Gaudebam enim ego veloces juxta naves pernoctans,

260 “Sperans nos naves utique capturos utrinque-remis-actas:

“Nunc vero graviter timeo velocem Pelidem:

“Qualis illius animus violentus, non volet

“Manere in campo, in-quo Trojani et Achivi

“In medio utrique vim Martis communem-experiuntur,

265 “Sed de urbeque pugnabit, atque uxoribus.

“Itaque eamus ad urbem, obsequimini mihi, sic enim erit:

“Nunc quidem nox abstinere-fecit velocem Pelidem

“Dulcis; si autem nos offenderit hic manentes

“Cras progressus cum armis, probe tunc aliquis illum

270 “Agnoscet: libenter enim pervenerit ad Ilium sacram,

“Quicumque effugerit: multos vero canes et vultures comedent

“Trojanorum: Utinam sane mihi omnino inauditum tale quid sit:

260 γ'] abest MS. ferri potest. Ibid. ἀμφιέλισσας] Id.

Vide supra ad §. 561. Clark. At hic nulla longinqua expectatio locum habet. Ern.

Ver. 257. μῆνις] Pronunciabatur, ut opinor, μῆνι. Nam μνηΐος secundam producit. Vide supra ad α'. 488. et ad β'. 772. Clark. Quasi non propter sequentem vocalem iota corripi posset, ut ipsæ diphthongi. Ern.

Ver. 261. δεῖδοικα] Timeo; non Timui. Vide supra ad α'. 57. et ad §. 522.

Ver. 264. μένος Ἀρης] Cod. Harleian. μένος ἄρεος. Unde fortasse legendum ἀμφότεροί γε μένος Ἀρης. Clark. Ut nunc est, pronunciandum Ἀρήρης. Ern.

Ver. 268. ἄμμε] Vide supra ad α'. 59.

Ver. 271. φύγῃ] Il. φύγοι.

- Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοι περ,
 Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔχομεν, ἄστρ' δὲ πύργοι,
 275 Ὑψηλαί τε πύλαι, σάνιδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι
 Μακραί, ἐϋξέσοι, ἐζευγμέναι εἰρύσσονται.
 Πρῶτ' δ' ὑπ' ἡοίοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Στησόμεθ' ἀμπύργας· τῷ δ' ἄλγιον, αἶψ' ἐδέλῃσιν,
 Ἐλθὼν ἐκ νηῶν, περὶ τείχεος ἄρμυι μάχεσθαι.
 280 Ἀψ' πάλιν εἷς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους
 Παντοῖς δρόμῳ ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων.
 Εἶσω δ' ἔμιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἑάσει,
 Οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 285 Πελοδάμα, σὺ μὲν ἐκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
 Ὅς κέλεαι κατὰ ἄστρ' ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.
 Ἥ ἔπω κενόρρησθε ἐελμένοι ἐνδοθι πύργων;

“ Si vero meis verbis obsecuti fuerimus, tristes licet,

“ Per-noctem quidem in concione nos-muniemus, urbem autem turre

275 “ Excelsæque portæ, tabulæque ad has aptatæ

“ Longæ, bene-politæ, coagmentatæ tutabuntur.

“ Mane autem sub aurora armis instructi

“ Stabimus super turribus: huic autem gravius fuerit, si volueri

“ Profectus a navibus, circa murum nobiscum pugnare.

280 “ Retro iterum ibit ad naves, postquam arduos-cervicibus equos

“ Vario cursu satiarit sub urbem vagans.

“ Intus vero nec ipsum sua magnanimitas irruere sinet,

“ Nec unquam vastabit: prius ipsum canes veloces edent.”

Illum vero torve intuitus allocutus-est pugnam-expedite-ciens Hector;

285 “ Polydama, tu quidem non amplius mihi grata hæc dicis,

“ Qui hortaris in urbem nos cogi reversos.

“ An nondum satiati-estis clausi-manendo intra turre?

277 ἐπ' ἡοί] Id. ἡοί etiam A. 3. 284 κορυθαίολος] R. A. J.

Ibid. πολλὰς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται] Vide supra ad ρ. 241.

Ver. 272. ἀπ' ἑατος] Al. ἀπάατον.

Ibid. γίνονται] Al. γίνονται.

Ver. 275. πιθώμεθα,] Cod. Harleian.

Ver. 276. εἰρύσσονται] Cod. Harleian.

Ver. 277. σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Στη-

Vol. II.

σόμεθ' ἀμπύργας.] Refertur istud σὺν τεύ-
 χεσι non ad θωρηχθέντες, sed ad Στησόμεθ'
 ἀμπύργας. Vide supra ad ρ. 550.

Ver. 278. ἀμπύργας.] Ita edidit Barne-
 sius, quocum facit et Codex Harleianus.
 Sic, ἀμβωμοῖσι, supra ρ. 441. ἀμφόνον, κ.
 298. ἀμπόνον, ρ. 82. etc. Vulgati hic le-
 gunt, ἂν πύργας.

Ver. 282—296. ἑάσει, — ἑάσω.] Vide

- Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνδρωποι
 Πάντες μυδῆσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
 290 Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ·
 Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
 Κτήματα περνάμεν' ἴκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω
 Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιῆς,
 295 Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ·
 Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· εἰ γὰρ εἶσσω.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειδώμεθα πάντες.
 Νῦν μὲν δόρπον ἔλειςδε, κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
 Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 300 Τρώων δ' ὅς κτέατεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,

“ Antea enim Priami urbem articulate-loquentes homines

“ Omnes prædicabant divitem-auri, divitem-æris;

290 “ Nunc vero jam perierunt ex ædibus pretiosæ-res-reconditæ pulchræ:

“ Multæ autem jam in Phrygiam et Mæoniam amabilem

“ Opes venum-avectæ abiere, postquam magnus iratus fuit Jupiter.

“ Nunc vero cum mihi dedit Saturni filius versuti

“ Gloriam retulisse apud naves, marique conclusisse Achivos,

295 “ Stulte, ne jam hæc consilia ostende inter cives:

“ Non enim quis Trojanorum obtemperabit: neque enim sinam.

“ Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes.

“ Nunc quidem cœnam sumite per exercitum turmatim,

“ Et excubiarum mementote, et vigilate quisque:

300 “ Troïum vero quicumque de-opibus periclitantibus admodum sollicitus est,

292 ἡκει] MS. edd. vett. 293 ὅτε δὴ μοι] MS. 294 ἔλσαι] A. 2. 3. J.
 ut pronunciando α elidatur. 299 ἕκαστοι] MS.

supra ad δ'. 42. Male *Barnesius* — ἑάσει, ἑάσω. *Clark*. Hic quidem antiquissimum MS. Florentinum habere ἑάσει testis est *Dorvill.* ad *Charit.* p. 782 *Ern.*

Ver. 284. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 285. οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα] Indicat vocula ista, ἔτι. gratum fuisse Hectori, quod antea dare solebat consilium Polydamas, supra μ'. 60. 80. ν'. 725. 748.

Ver. 287. Ἡ δ' ἔγωγε κείνησθε ἐλμένοι ἐνδοθὶ πύργων;] *Virgil.*

Non pudet obsidione iterum valloque teneri,
 — et morti prætereundum muros?

Æn. IX. 598.

Ibid. ἐλμένοι] *Al.* ἐργόμενοι.

Ver. 288. μέροπες ἄνδρωποι] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 290. ἐξαπόλωλε] Si ἐξαπολώλει dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad κ'. 186. 187. et ad α'. 37.

Ver. 292. ἴκει,] *Al.* ἡκει.

Ver. 293. ἀγκυλομήτεω] Pronunciabatur ἀγκυλομήτω] Vide supra ad α'. 1.

Συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἥπερ Ἀχαιῆς.
Πρῶτ' δ' ὑπ' ἡοίοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄζυν ἄρῃα.

305 Εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἄλγιον, αἶψ' ἐδέλῃσι, τῷ ἔσσεται· ἔμιν ἐγῶγε
Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἀντην
Στήσομαι· ἢ κε φέρῃσι μέγα κῆδος, ἢ κε φερούμην·
Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.

310 Ὡς ἔκτορ ἀγόρευ' ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδῃσαν,
Νήπιοι· ἐκ γὰρ σφῶν φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πελυδάμαντι δ' ἄρ' ἔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βελήν.

“Collectas-in-unum copiis det publice-absumendas,

“Quorum aliquem melius est, illis frui, quam Achivos.

“Mane vero sub aurora armis instructi,

“Naves juxta cavas excitemus acre praelium.

305 “Sin revera apud naves surrexit-ad-certamen nobilis Achilles,

“Gravius, si voluerit, ei erit: non illum ego sane

“Fugiam e pugna horrida, sed omnino contra

“Stabo, seu referat magnam victoriam, seu referam:

“Communis Mars, et occisorem saepe occidit.”

310 Sic Hector concionatus est: Trojani autem acclamarunt,

Vecordes: eorum enim mentes eripuerat Pallas Minerva:

Hectori enim assensi sunt perniciose consilia-danti,

Polydamanti vero nullus, qui bonum protulerat consilium.

302 ἔπειρ] A. 2. 3. J. male. 303 ὑπὸ ἡοίοι] F. A. 1. ἡοῖο] T. 306 τὸ
ἔσσ.] MS. 310 ἀγόρευεν] Edd. præter T. 312 ἐπήνησαν] MS. 313
ἔτι] A. 2. 3. J.

Ver. 294. θαλάσση τ' ἔλσαι Ἀχαιῆς,]
Al. θαλάσση τ' ὀλλίσ' Ἀχαιῆς.

Ver. 300. ὑπερφιάλως] Cod. Harleian.
ὑπερφιάλοις.

Ver. 303. σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,—ἐγεί-
ρομεν ὄζυν ἄρῃα.] Vide supra ad ver. 277.
et ad S'. 530.

Ver. 309. Ξυνὸς Ἐνυάλιος,] Χρησθαι δὲ διτ-
τὰ καὶ ταῖς τιθευλημύναις καὶ κοιναῖς γνώμαις,
ἀν' ὧσι χρήσιμοι διὰ γὰρ τὸ εἶναι κοιναί, ὡς
ὁμολογόντων ἀπάντων, ὁρῶντες ἔχειν δοκῶσιν·
οἷον παρακαλῶντι εἰς τὸ κινδυνεύειν—ἥπτους
ὄντας· “Ξυνὸς Ἐνυάλιος.” Aristot. Rhetoric.

Lib. II. cap. 22. Αἰθῆς τε ὁ Ἀρχίλοχος, τὸ
Ὀμηρικόν—τὸ ἔπος,

“Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.”

μεταποιῶν αὐτὸς ὡς πῶς ἐξήνεγκιν·

“Επὶ τῷ γὰρ ἔπος ἀνιθρόπαις ἄρῃα.”

Clemens Alexandrin. Strom. VI.

Similiter apud Livium; “Communis
“Mars, et incertus belli eventus.” Et
apud Ciceronem; “Omnis belli Mars com-
“munis.” Epist. ad Familiares, Lib.
VI. Ep. 4.

- Δόρπον' ἔπειθ' εἶλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 315 Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεσενάχοντο γοῶντες.
 Τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινῷ ἐξῆρχε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους δέμενος σήδεσσιν ἑταίρας,
 Πυκνὰ μάλα σενάχων ὥσπερ λῆς ἡϋγένειος,
 ὦ Ω· ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφιβόλος ἀρπάσῃ ἀνῆρ
 320 Ὑλῆς ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθὼν·
 Πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἵχνι' ἐρευνῶν,
 Εἵποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ.
 ὦ Ως ὁ βαρυσενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 ὦ Ω πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἡματι κείνῳ,
 325 Θαρσύνων ἦρ᾽ α Μενότιον ἐν μεγάροισι·
 Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπώεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.
 Ἀλλ' ἔ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·

- Cœnam deinde sumpserunt per exercitum: At Achivi
 315 Tota-nocte Patroclum edebant-gemitus lugentes.
 Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,
 Manibus homicidis impositis pectoribus sodalis,
 Crebros admodum edens-gemitus: sicut leo bene-barbatus,
 Cui nempe catulos venaticus surripuerit vir
 320 Sylva ex densa; ille vero tristatur sero cum advenerit:
 Multas autem continuo convalles obit viri vestigia indagans,
 Sicubi inveniatur: perquam enim acris ira corripit.
 Sic is graviter-suspirans dixit inter Myrmidones;
 "Papæ! irritum prorsus verbum effudi die illo,
 325 "Bono-animo-esse-jubens heroëm Menætium in ædibus:
 "Dicebam enim ei in Opunta inclytum filium reducturum,
 "Ilium ut evastarat, nactusque erat prædæ portionem.
 "Sed non Jupiter hominibus cogitata omnia perficit:

315 ἀν' ἐσενάχ.] T. ἀναστ.] A. 2. 3. J. Ibid. βοῶντες] MS. 318 ὥς τε]
 MS. F. A. J. quod prætulerim. περ correctio videtur metri causa facta.

Ver. 311. ἐκ γὰρ σφῶν] Pronunciabatur σφῶν.

Ver. 318. ὥς περ λῆς] Al. ὥς τε λῆς. Quod et ferri potest. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 319. ὦ Ω· ῥά θ'] Cui scilicet —. Cod. Harleian. Οὐ ῥά.

Ibid. ἀρπάσῃ] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 320. Ὑλῆς] Vide supra ad γ'. 151.

Ibid. ἄχνηται] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 321. μετ' ἀνέρος] Cod. Harleian. μετ' ἀνίρι.

Ver. 324. ἄλιον ἔπος] Qua ratione, ἄλιον, hic ultimam producat; item τρεῖς πο-
 δα, ver. 344. vide supra ad α'. 51. n. 8.

Ver. 325. Θαρσύνων] Vide supra ad π'. 70. et ad α'. 338.

Ver. 328. Ἀλλ' ἔ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα

- "Αμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 330 Αὐτῇ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ εἰς με νοσήσαντα
 Δέζεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς,
 Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτῇ γαῖα καδέξει.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἔν, Πάτροκλε, σεῦ ὕσερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
 Οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἑκτορος ἐνθάδ' ἐνείκαι
 335 Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαδύμω σεῖο φονῆος·
 Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν καταμέναιο χολωδεῖς.
 Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεται αὐτως·
 Ἀμφὶ δέ σε Τρῶαὶ καὶ Δαρδανίδες βαδύκολποι
 340 Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέεσσαι·
 Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα, βίηφί τε δαρεί τε μακρῶ,
 Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
 "Ὡς εἰπὼν, ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς

" Ambos enim fato-ratum est eandem terram rubefacturos

330 " Hic in Troja : neque enim me reversum

" Excipiet in ædibus senex equum-agitator Peleus,

" Neque Thetis mater, sed hic terra tenebit.

" Nunc vero quandoquidem, Patrocle, te posterior subeo terram,

" Non tibi ante justa-faciam, quam Hectoris huc attulero

335 " Arma et caput magnanimi tui interfectoris:

" Duodecim autem ante rogum cervices-abscindam

" Trojanorum præclaris filiis, de te interfecto iratus.

" Interca vero mihi apud naves recurvas jacebis sic:

" Circumque te Trojæ et Dardanides profundos-sinus-habentes

340 " Plorabunt, noctesque et dies lachrymas-fundentes:

" Quas ipsi-labore-acquisivimus, vique hastaque longa,

" Opulentas evastantes civitates articulate-loquendum-hominum."

Sic fatus, socios jussit nobilis Achilles

321 δ' ἔτι] MS. 334 ἐνείκω] MS. 346 ἔσαν Id.

πάντα τελευτᾷ] Οὐτὶ μάλ' ἀνθρώποις κατα-
 δύμια πάντα τελεῖται. Theogn. Gnom. ver.
 617.

Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔστιν.

Pindar. Olymp. Ode XII. ver. 14.

Ver. 329. πέπρωται] Vide supra ad α'.

37.

Ibid. γαῖαν ἐρεῦσαι] Æschines, Orat. in
 Timarchum, legit, γαῖαν ἐρεῦθαι. Cod.
 Harleian. γαῖαν ἐρεῦσιν.

Ver. 331. ἱππηλάτα] Vide supra ad α'.
 175.

Ver. 333. Νῦν δ' ἐπεὶ ἔν, Πάτροκλε,]
 Æschines, loco supra citato, legit, Ἀλλ'
 ἐπεὶ ἔν, φίλ' ἔταίρει —.

- Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα τάχιστα
 345 Πάτροκλον λάσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
 Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴσασαν ἐν πυρὶ κηλέω.
 Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχσαν· ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες.
 Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
 350 Καὶ τότε δὴ λῶσάν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ.
 Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο.
 Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
 Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· κατ' ὕπερθε δὲ, φάρει λευκῇ.
 Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλῆα
 355 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστιάχοντο γοῶντες.
 Ζεὺς δ' Ἦρην προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·

Ignē circumdare positum tripodem magnum, ut celerrime

345 A Patroclo abluerent tabum cruentum.

Illi vero aptum-ad-lavacra tripodem statuerunt in ignem ardentem;

Aquam autem infuderunt, subtusque ligna accenderunt allata.

Ventrem quidem tripodis ignis ambibat, calefiebatque aqua:

Ut vero fervefacta est aqua in sonoro aere,

350 Tum statim laveruntque, et unxerunt pingui oleo:

Vulnera autem repleverunt unguento novenni:

In lectis vero positum, tenui linteo texerunt

Ad pedes a capite: desuper autem, palla candida.

Tota-nocte quidem deinde pedibus celerem circa Achillem

355 Myrmidones Patroclum gemitus-edebant lugentes.

Jupiter autem Junonem allocutus est sororem, conjugemque;

347 ἔχσαν] MS. F. A. J. 349 ἐπεὶ] MS. ζέσσειν] Id. F. A. J. 351 ἐννε-
 ώροιο] MS. 352 ἐανῶ] F. A. 1. 355 ἄν ἐστειν.] T.

Ver. 354. ἐνεῖκαι] *Al.* ἐνείκω.

Ver. 355. σοῖο] *Cod. Harleian.* σοῖο.

Ver. 358. Τόφρα δέ] Male hic edidit *Barnesius*, Τόφραδε, contenditque παρίλ-
 κειν τὸ, δέ. Quod nihili est.

Ver. 345. Πάτροκλον λάσειαν] *Cod. Har-
 leian.* Πάτροκλον λάσειαν.

Ver. 346. κηλέω] Pronunciabatur κηλῶ.

Ver. 347. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχσαν ὑπὸ]
 Edidit *Barnesius* ex conjectura. Ἐν δ' ἄρ'
 ἔχσαν ὕδωρ. Sed nihil opus. Vide su-
 pra ad α'. 51. n. 8. *Clark.* Nempē edd.
 antiquissimæ habent ἔχσαν; vid. Var.
 Lect. Hinc *Barnesii* correctio.

Ibid. ἄρ'] *Deinceps* —.

Ver. 349. Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ
 ἥνοπι χαλκῷ, Καὶ τότε δὴ λῶσάν τε, καὶ ἤλει-
 ψαν] *Virgil.*

Pars calidos latices et athena undantia flammis
 Expediunt; corpusque lavant frigentis et ungunt.
Æn. VI. 218.

Ver. 352. Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἐανῶ λιτὶ
 κάλυψαν] *Virgil.*

— tum membra toro defleta reponunt,
 Purpureasque super vestes, velamina nota,
 Conjiciunt. ————— *Æn.* VI. 220.

Ἐπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
'Ανστήσας' Ἀχιλλῆα πόδας ταχύ· ἥ ῥά νυ σεῖο
'Εξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκορόωντες Ἀχαιοί.

- 360 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Καὶ μὲν δὴ πᾶς τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέεσσαι,
"Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ ἐ τόσα μῆδεα οἶδε·
Πῶς δὴ ἔγωγ', ἥ φημι θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,
365 Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ ἔνεκα σὴ παρᾶκοιτις
Κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
"Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
'Ηφαίστ' δ' ἔκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα

" Et perfecisti opus tandem, bubulis-oculis-decora veneranda Juno,

" Excitato scilicet Achille pedibus celeri: te nimirum

" Ex ipsa nati sunt comantes Achivi."

- 360 Ei vero respondit deinde bubulis-oculis-decora veneranda Juno;

" Importunissime Saturnie, qualem orationem habuisti?

" Vel jam aliquis homo homini perfecerit,

" Qui tamen mortalisque est, neque tot consilia novit:

" Quomodo ergo ego, quæ aio dearum me esse præstantissimam,

- 365 " Utrumque, genereque, et quod tua uxor

" Vocor, tu vero omnibus immortalibus imperas;

" Non debui Trojanis ira-accensa mala machinata-esse?"

Sic illi quidem talia inter se loquebantur.

Vulcani autem pervenit ad domum Thetis pedes-argentea

365 θνητός ἐστι] MS. 369 ἡφαίστειο] A. 2. 3. J.

Ibid ἱανῷ λιτῇ] Non *peplo subtili*, (nam *ἱανὸς* *Peplum* mediam semper apud Homerum corripit;) sed *tenui linteo*. Vide supra ad γ'. 385.

Ver. 356. Ζεὺς δ' ἠρην προσέειπε] Virgil.

Junonem interea compellat Jupiter ultro.

Æn. X. 606.

Clark. Zenodotus hunc versum cum duodecim sequentibus tollebat. vid. Schol. apud Barnes. ad h. l. Ern.

Ibid. κασιγνήτην, ἀλοχόν τε] Virgil.

Jovisque

Et soror et conjux. — Æn. I. 50.

Ver. 357. et 360. βοῶπις] Vide supra ad α'. 551.

Ver. 359. καρηκορόωντες] Vide supra ad ν'. 310.

Ver. 364. 367. Πῶς δὴ ἔγωγ', ἥ φημι θεάων ἔμμεν' ἀρίστη, — Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι] Virgil.

Ast ego, quæ Divûm incedo regina—

— una cum gente tot annos

Bella gero! — Æn. I. 50.

Ver. 366. et 370. ἀθανάτοισιν] Vide supra ad α'. 398.

- 370 "Αφθιτον, ἀσερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι,
 Χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
 Τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶντα, ἐλίσσόμενον περὶ φύσας,
 Σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτευχεν,
 Ἐξάμεναι περὶ τοῖχον ἑυσαδέος μεγάροιο.
- 375 Χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάσῃ πυθμένι θῆκεν,
 "Οφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαΐατ' ἀγῶνα,
 Ἥδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοΐατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, ἕατα δ' ἔπω
 Δαιδάλεια προσέκειτο, τὰ ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμός.
- 380 "Οφρ' ὄγε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίῃσι πρᾶπιδεδοσι,
 Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
 Τὴν δὲ ἶδε προμολῶσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
 Καλὴ, τὴν ὥπυιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

370 Immortalem, stellatam, insignem inter immortales,
 Æream, quam quidem ipse fecerat Claudus.
 Illum vero invenit sudantem, versantem se circa folles,
 Studiose-agentem: tripodas enim viginti omnes fabricabatur,
 Qui-starent ad parietem bene-fundatæ domus.

375 Aureas autem ipsis rotas unicuique fundo subdiderat,
 Ut ei sponte-sua divinum ingrederentur cœtum,
 Ac rursus domum redirent, mirabile visu.
 Illi autem in tantum quidem perfecti erant, aures vero nondum
 Artificiosæ additæ-erant, quas quidem apparabat; cudebatque clavos.

380 Dum is hæc conficiebat peritis præcordiis,
 Interea ad eum prope accessit dea Thetis pedes-argentea.
 Illam autem vidit progressa Charis vittis elegantibus-nitida
 Pulchra, quam uxorem-duxerat inclytus Vulcanus,

372 φύσας] MS. 375 γὰρ] abest MS. 374 εὐσαδέος] Id. 376 δύσωνται]
 Id. et Eustath. δύσονται] Edd. vett. 380 εἰδείῃσι] MS. ut Il. α'. 608. ubi
 tamen vid. Clark. sed ita in pronunciando ultima in ἐπονείτο elidenda.

Ver. 370. "Αφθιτον,] De hujus vocis pro-
 sodia, vide supra ad v. 339.

Ver. 371. ὃν ῥ'] Quam scilicet.

Ibid. ποιήσατο] Vide supra ad v. 168.
 et ad γ'. 141.

Ver. 373. τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας
 ἔτευχεν,] Non pauciores quam viginti.
 Male igitur Scholiastes, Περισσὸν (inquit)
 τὸ πάντας. Nam in ista voce vis omnīs
 sententiæ consistit; tripodas uno eodemque

tempore non minus viginti fabricabatur.
 Vide supra ad n'. 161. item infra ad ver.
 470. et ad τ'. 247.

Ver. 373. 379. ἔτευχεν, — ἤρτυε, κόπτε
 δι] Vide supra ad v. 84.

Ver. 375. Χρύσεια δέ σφ'] Barnesius le-
 gendum contendit, Χρύσεια δὴ σφ'. Sed
 minus recte.

Ver. 376. δυσαΐατ'] Al. δύσωνται, et δύ-

- 385 Ἐν τ' ἄρα οἱ Φῦ χεῖρῖ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.
 Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,
 Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν ἔτι θαμίζεις.
 Ἄλλ' ἔπειο προτέρῳ ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
 Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνον ἀργυροήλεα,
 390 Καλῆ, δαιδαλέα· ὑπὸ δὲ θρηῖνης ποσὶν ἦεν.
 Κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἵπέ τε μῦθον·
 Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε, Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
 Τὴν δ' ἡμέμβειτ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 Ἥ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
 395 Ἥ μ' ἐσάωσ, ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα,
 Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐδέλεσκε
 Κρύψαι χαλὸν ἑόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῶ,

Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;

385 "Quam-ob-rem, Theti sinuoso-peplo-induta, venis ad nostram domum,

"Venerandaque dilectaque? antea quidem nequaquam sæpe-veniebas:

"Sed sequere ulterius; ut tibi hospitales-epulas apponam."

Sic locuta, ulterius ducebat augustissima dearum.

Hanc quidem deinde sedere-fecit in sede argenteis-clavis-distincta,

390 Pulchra, vario-artificio-facta; scabellum vero pedibus suberat:

Vocavit autem Vulcanum inclytum-artificem, dixitque sermonem;

"Vulcane, prodi hic, Thetis aliqua utique in re tui indiget."

Huic vero respondit deinde inclytus Vulcanus;

"Profecto mihi omnino colendaque et veneranda dea intus,

395 "Quæ me servavit quando me dolor occupavit prolapsus longe,

"Matris meæ propter consilium impudentis, quæ me volebat

"Occultasse, claudus cum essem: tum sane passus forem dolorem animo,

381 ἐγγύθι ἦε] MS. 382 προμολῆσαν] Id. male. 387 παρὰ ξείνια] Id. 390
 ἦε] T. recte. 392 νύ τοι] Id. 396. ἐδέλυσεν] F. R. A. 1. 397 χαλὸν
 ἑόντα] MS.

σονται. Clark. Vid. Var. Lect. δυσαίατο
 firmat Hesychius. Ern.

Ver. 380. ἱπνεῖτο ἰδυῖσι πραπίδισσι,]
 Al. ἱπνεῖτ' ἰδυῖσι πραπίδισσι.

Ver. 383—390—408. Καλῇ,—Καλῆ,—
 καλῇ,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 385. Θέτι] Barnesius ex duobus
 MSS. edidit Θέτις. Sed, ut opinor, nihil
 opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 386. θαμίζεις] Al. θαμίζεις.

Ver. 388. Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε]
 Al. Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο.

Ver. 392. Ἥφαιστε, πρόμολ' ὦδε,] Παρ-
 δήθην τότε ὑπὸ τινος σοφῆς, καύσαντος οἰκεῖα
 παιήματα. — ὁ σοφὸς κείνος, ἦν δὲ ὁ μέγας
 Πλάτων, εἰς ποιητικὴν, φασίν, ὁμήσεως καὶ
 ἡρωϊζων, κατέπερσεν ἃ ἔγραψεν, ὡς Ὀμήρου
 ἡττώμενα κατὰ πολὺ, Eustath. Vide supra
 ad β'. 263.

- Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἄφορρός 'Ωκεανοῖο.
 400 Τῇσι πάρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλὰ,
 Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἑλικας, κάλυκας τε, καὶ
 'Εν σπῇ γλαφυρῶ· περὶ δὲ ρόος 'Ωκεανοῖο [ὄρμυς,
 'Αφρῶ μορμύρων ρέεν ἄσπετος· ἐδὲ τις ἄλλος
 'Ηδεν, ἔτε θεῶν, ἔτε θνητῶν ἀνδρῶπων,
 405 'Αλλὰ Θέτις τε, καὶ Εὐρυνόμη ἔσαν, αἳ μ' ἐσάωσαν.
 'Η νῦν ἡμέτερον δόμον ἤκει· τῷ με μάλα χρεῶ
 Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
 'Αλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράδες ξεινήϊα καλὰ,
 'Οφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποδείομαι, ὅπλα τε πάντα.
 410 'Η, καὶ ἀπ' ἀκμοδέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
 Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ρῶοντο ἄρσαιοί.
 Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα

" Nisi me Eurynomeque, Thetisque excepisset sinu ;

" Eurynome, filia refluī Oceani.

400 " Has apud per novennium fabricavi artificiosa multa,

" Fibulasque, tortilesque armillas, fistulasque, et torques,

" In specu concava; circum autem fluentum Oceani

" Spuma murmurans fluebat immensum; neque quis alius

" Norat neque Deorum, neque mortalium hominum,

405 " Sed Thetisque et Eurynome aderant, quæ me servarunt.

" Hæc nunc nostram ad domum venit: ideo me admodum decet

" Omnia Thetidi comas-pulchræ præmia-salutis solvere.

" Sed tu quidem nunc ei apponito epulas-hospitales lautas,

" Dum ego folles reponam, instrumentaque omnia."

410 Dixit, et ab incudis-stipite vastus ardens *deus* surrexit

Claudicans, subtus autem tibiæ multo molimine-ferebantur imbecillæ.

Folles quidem seposuit ab igne, iinstrumentaque omnia

401 πόρπας, γν.] MS. male. nam media brevis est. 405 ἔσαν] Id. 406 ἤκει] Id.

Ver. 396. ἐδέξατο] *Al.* ἐδέλξει. Quo modo et legit Codex *Harleianus*.

Ver. 398. ὑπεδέξατο] *Sibi* recepisset. Vide supra ad γ'. 168.

Ver. 400. πολλὰ,] *Al.* πάντα.

Ver. 402. δι ρόος] Qua ratione, δι, hic producat; item ἐν, ver. 435. et φυτὸν, ver. 438. et δι, ver. 448. et κακὰ, ver. 455. vide

supra ad α'. 51. n. 8. *Clark.* Dorvillius in antiquissimo MS. reperit διέρρος Vann. Crit. p. 335. *Ern.*

Ver. 403. μορμύρων] Vide supra ad ε'. 599.

Ver. 405. ἔσαν,] Cod. *Harleian.* ἔσαν. *Clark.* Sic et MS. Lips. ubi glossa adscrip-

- Δάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
 Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ', ἀπομόργνυ,
 415 Αὐχένα τε σιβαρὸν, καὶ σήδεα λαχνήεντα·
 Δῦ δὲ χιτῶν'· ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε
 Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥάοντο ἀνακτι,
 Χρῦσαι, ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
 Τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ,
 420 Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.
 Αἱ μὲν, ὑπαιδα ἀνακτος ἐποίπνυν· αὐτὰρ ὁ ἑρῶν,
 Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνῳ ἵζε φαιινῃ,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρ', ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,
 425 Αἰδοίη τε, φίλῃ τε; πάρος γε μὲν ἔτι θαμίζεις.
 Αὐδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνωγεν,
 Εἰ δύνamai τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστὶ.

Arcam in argenteam collecta-collocavit, quibus opus-faciebat:

Spongia autem undiquaque ora et ambas manus abstersit,

415 Cervicesque validas et pectora hirsuta:

Induit vero tunicam; accepitque sceptrum crassum; et exiit foras
 Claudicans; ancillæ vero validis-ibant-passibus sustentantes regem,
 Auræ, vivis adolescentulis similes.

Quibus quidem mens inest in præcordiis, inest et vox,

420 Et vis, ab immortalibus autem diis opera doctæ-sunt.

Hæ quidem, a latere regis sedulo-ibant: ille vero ægre-gradicens,

Prope, ubi Thetis, in throno consedit fulgido,

Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;

“Quam-ob-rem, Theti sinuoso-induta-peplo, venis nostram ad domum,

425 “Venerandaque, dilectaque? Antea quidem haudquaquam sæpe veniebas.

“Eloquere, quod habes-in animo; perficere autem me animus jubet,

“Si possum utique perficere, et si perfici potest.”

414 ἀπομόργνυ] MS.

ta ἰγίνωσκον. Et videtur sensus hic esse
 aptior præcedentibus. Ern.

Ver. 406. ἡκει.] *Al.* ἡκει.

Ibid. τῷ με μάλα χρεῖω] Pronunciabatur
 χρεῖω. Vide et supra ad κ'. 43. Cod. Har-

leian. legit τῷ με μάλα χρεῖ.
 Ver. 407. τίειν.] Vide supra ad γ'. 279.

et ad β'. 43. *Al.* τίειν.

Ver. 408. ξινήϊα] Cod. Harleian. ξυνήϊα.

Ver. 412. Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυ-
 ρὸς, ὅπλα τε πάντα] Virgil.

Tollite cuncta, inquit, cæptosque auferte labo-
 res. *Æn.* VIII. 439.

Ibid. ῥ'] *Ut dixerat* — ver. 409.

Ver. 414. πρόσωπα, καὶ ἄμφω] *Al.* πρόσ-
 ωπον, ἴδ' ἄμφω. Clark. Nempe non con-
 coquebant, πρόσωπα de uno dici. Ern.

- Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις καταδακρυχέουσα·
 "Ἡφαιστ', ἥ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
 430 Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κῆδεα λυγρὰ,
 "Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγ' ἔδωκεν;
 'Εκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλϊάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
 Αἰακίδῃ Πηληϊῇ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν,
 Πολλὰ μάλ' ἐκ ἐδέλυσσα· ὁ μὲν δὲ γήραϊ λυγρῷ
 435 Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.
 Υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε, τραφέμεν τε,
 "Εξοχὸν ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γυνῶ ἀλωῆς,
 Νηυσὶν ἐπιπρόεηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
 440 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' ἐχ' ὑποδέξομαι αὖτις
 Οἴκαδε νοσήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἴσω.
 "Ὀφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρῃ Φάος ἡελίοιο,

Huic autem respondit deinde Thetis lachrymas-defundens;

"Vulcane, an omnino jam ulla, quotquot deæ sunt in Olympo,

430 "Tot mente sua pertulit mærores graves,

"Quot mihi præ omnibus Saturnius Jupiter dolores dedit?

"Unam quidem me ex aliis marinis homini conjugem-subjecit,

"Æacidæ Peleo, et sustinui hominis cubile,

"Admodum invita: is quidem jam senio gravi

435 "Jacet in ædibus confectus: alios vero mihi nunc dolores dedit Jupiter.

"Filiū postquam mihi dedit peperisseque, enutrisseque,

"Præstantissimū heroūm, is autem succreverat plantæ similis:

"Eum quidem ego educatum, tanquam plantam in-fæcundo-loco agri,

"Navibus misi recurvis ad Ilium,

440 "Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non-recipiam rursus

"Domum reversum, in ædes Peleïas.

"Sed et quamdiu mihi vivit et videt lumen solis,

426 ἀνωγει] Id. male. 427 ἔστιν] F. A. J. R. male. 438 ἀλωῆς] F. A. 1.

2. J.

Ibid. ἀπομόργνυ.] *Al.* ἀπεμόργνυ.

Ver. 420. ἀθανάτων] Vide supra ad α'.

398.

Ver. 223. ἄρα] *Ut solent amici obviam facti.*

Ver. 424. Θέτις τανύπτεπλι.] Vide supra ad ver. 385.

Ver. 425. θαμίζεις.] *Al.* θάμιζεις.

Ver. 426. Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσσαι δέ με θυμὸς ἀνωγειν.] Virgil.

— Tuus, o regina, quid optes,
 Explorare labor; mihi jussa capessere fas est.
Æn. I. 80.

Vide supra ad ζ'. 195.

Ibid. ἀνωγειν.] *Al.* ἀνώγει.

Ver. 431. πασίῳ] Pronunciabatur, πα-

- "Αχνυται, ἐδὲ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἴῃσα.
 Κέρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
 445 Τὴν ἅψ' ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
 Ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Τρῶες ἐπὶ πρυμνήσιν εἰίλεον, ἐδὲ θύραζε
 Εἴων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 450 Ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνῆνατο λοιγὸν ἀμῦναι·
 Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἅ τεύχεα ἔσσε,
 Πέμπει δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἄμα λαὸν ὅπασσε.
 Πᾶν δ' ἤμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι·
 Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,
 455 Πολλὰ κακὰ ρέξαντα, Μενoitίς ἀλκιμον υἱὸν,
 Ἐκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἐκτορι κῦδος ἔδωκε.
 Τῆνεκα νῦν τὰ σὰ γέναθ' ἰκάνομαι, αἶψ' ἐδέλγησθα

" Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta.

" Puellam, quam quidem ei præmium-electum-dederant filii Achivorum,

445 " Hanc rursus e manibus abstulit rex Agamemnon.

" Is sane hujus gratia mœrens, præcordiis tabescebat: at Achivos

" Trojani ad puppes actos-concluserunt, neque foras

" Sinebant exire: hunc autem precati-sunt primores

" Argivorum, et multa inclyta dona recensita-pollicebantur.

450 " Ibi ipse quidem deinceps abnuat exitium arcere:

" Sed ille Patroclum suis armis induit,

" Misitque eum in pugnam, multumque una populum præbuit.

" Toto vero die pugnarunt ad Scæas portas:

" Et omnino eo ipso die urbem expugnassent; nisi Apollo,

455 " Magnam cladem cum-jam-fecerat, Menœtii fortem filium

" Occidisset inter primos pugnatores, et Hectori gloriam dedisset.

" Hujus gratia nunc ad tua genua accedo, si volueris

439 ἐπεπρόηκα] R. 450 ἠναίνατο] A. 2. 3. J. vitiose. 451 ἔσσει] Edd.
 vett. præter T.

σῶν. Nam prima necessario producitur.

Ver. 440. αἵσσις] Al. αἴθις.

Ver. 443. "Αχνυται,] Vide supra ad γ'.
 260.

Ver. 444. ἄρα] Ut nosti —.

Ver. 448. τὸν δὲ λίσσοντο] Al. τὸν δ' ἐλ-
 λίσσοντο.

Ver. 450. ἠνῆνατο] Al. ἠναίνετο.

Ver. 452. πολὺν δ' ἄμα λαὸν ὅπασσι.]

Codex Harleianus legit, πολὺν δ' ὄγε λαὸν
 ὅπασσι; atque ita etiam in uno MS. scrip-
 tum reperit Barnesius. Qua de syntaxi,
 vide supra ad γ'. 409.

Ver. 454. ἔπραθεν,] Vide supra ad β'.
 314.

Ver. 457. Τῆνεκα νῦν τὰ σὰ γέναθ' ἰκάνο-
 μαι,] Virgil.

- Υἱ' ἐμῷ ἀκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 Καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
 460 Καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπάλεσε πιστὸς ἑταῖρος,
 Τρωσὶ δαμείς· ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 Θάρσει, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 Αἱ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ᾧδε δυναίμην
 465 Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι·
 "Ὡς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
 Ἀνδράπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
 "Ὡς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτῷ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
 Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.

" Filio meo brevi-morituro dare clypeum et galeam,

" Et pulchras ocreas fibulis apte-junctas,

460 " Et thoracem: quicquid enim ei erat armorum perdidit fidus sodalis,

" A Trojanis domitus: hic vero jacet super terram animo dolens."

Huic vero respondit deinde inclytus Vulcanus;

" Bono-sis animo, ne tibi hæc menti tuæ solitudini-sint.

" Utinam enim ipsum a morte horrida sic possem

465 " Seorsum abscondere, quando eum fatum grave adierit;

" Ut ei arma pulchra aderunt, qualia quilibet certe

" Hominum multorum admirabitur, qui quidem viderit."

Sic locutus, illam quidem reliquit illic, abiitque ad folles:

Illos autem recta contra ignem vertit, jussitque operari.

458 Ὑἱ' ἐμ'] MS. quod et alii MSS. apud Barnes. habent, sonatque molius; sed ultimam ᾧ sequentis verbi prima littera absorbere potuit. 463 μὴ τὶ τ.] MS. male. 465 ἰκάνει] Id. 467. θαυμάσεται] Id. 470 ἐφύσων] Id. (ut φύσας v. 372.) A. 2. 3. J. sine causa.

Ergo eadem supplex venio, et sanctum mihi numen

Arma rogo, genitrix nato.

Æn. VIII. 382.

Ver. 459—466. καλὰς — καλὰ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 465. ἰκάνει] *Al.* ἰκάνει.

Ver. 470. Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἰκόσι πᾶσαι ἐφύσαν.] Male hoc Anglice vertit Barnesius, "Twenty pair of Bellows in all;" quum scilicet vertendum esset, "Twenty pair of Bellows at once." Folles non minus viginti omnes simul spirabant. Vide supra ad ver. 373. et ad η'. 161.

Ver. 473. "Ἡφαισὸς τ' ἐθέλοι] *Cod. Harleiano* "Ἡφαισὸς γ' ἐθέλοι.

Ibid. ἀνοῖτο.] *Al.* ἀνῆτο.

Ver. 474. Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλειν ἀτινέεια, κασσίτερόν τι, καὶ χρυσόν] Virgil.

— fluit æs ravis, aurique metallum;

Vulnificusque chalybs vasta fornace liquescit.

Æn. VIII. 445.

Οὐδὲ — τὸν Ἡφαιστον Ὀμηρος ἐν τοῖς ἄλλοις πιπρῶκεν ἐπιδικνύμενον τὴν ἐμπειρίαν, ἀλλὰ τεχνίτην μὲν θεὸν εὐπρόησεν ἐπὶ τῷ τῆς ἀσπίδος ἔργον, ὕλην δὲ ἐτέραν ἐκ ἐφίεστο εὐρεῖν. Φησὶ γὰρ ἔγω· "Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλειν" etc." *Dio Orat.* XII. sub fine.

- 470 Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἴκοσι πᾶσαι ἐφύσαν,
 Παντοίην εὐπρησον αὐτμὴν ἐξανειῖσαι,
 "Ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρήμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
 "Ὅπως "Ἡφαιστός τ' ἐδέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
 Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
 475 Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Θῆκεν ἐν ἀκμοδέτῳ μέγαν ἀκμονα· γέντο δὲ χεῖρὶ
 Ῥαισιῆρα κρατερόν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
 Ποίει δὲ πρῶτισα σάκος μέγα τε, σιβαρόν τε,
 Πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγὰ βάλλε φαεινὴν,
 480 Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἄργύρεον τελαμῶνα.
 Πέντε δ' ἄρ' αὐτὲ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

470 Folles autem in fornacibus viginti omnes spirabant,
 Omnigenum facilem-inflatu spiritum emittentes;
 Nunc quidem properanti qualis inserviret, nunc vero contra,
 Quemadmodum Vulcanusque vellet et opus perfici posset.

Æs autem in igne posuit indomitum, stannumque,

475 Et aurum pretiosum, et argentum: deinde vero
 Posuit in stipite magnam incudem; sumpsitque manu
 Malleum gravem, alteraque sumpsit forcipem.

Fecit autem primum Scutum magnumque solidumque,
 Undiquaque artificio-vario exornans, orbemque extimum circumdedit fulgidum,

480 Triplicem, candentem, et ab ea nexuit argenteum lorum.

Quinque autem ipsius erant scuti plicæ: et in eo

473 ὅπως] F. τ' ἐδέλοι] R. 472 πειθόντι] MS. 473 ἄνυτο] MS. sic et MS.
 apud Barnes. pro ἀνῦτο, quod est in aliis. 477 κρατερὴν] MS. ut referat,
 ad seq. 479 βάλε] Id. F. A. J. 480 ἐν δ' ἄργ.] MS. quod facilius est:
 nec tamen melius.

Ver. 476. ἐν ἀκμοδέτῳ] Al. ἐπ' ἀκμοδέτῳ.

Ver. 476. et 477. γέντο] Vide supra ad
 v. 241.

Ver. 478. Ποίει δὲ πρῶτισα σάκος μέγα
 τε, σιβαρόν τε,] Virgil.

Ingentem clypeum informant. —

Æn. VIII. 447.

"Clypeum Achillis — ante alia speciose
 "oppugnare Homeromastiges solent, cum
 "risu quærentes, quibus spatiis tot ac
 "tanta contineri potuerint. Magnos illo
 "tempore clypeos in usu fuisse passim ex
 "Homero patet. Dat jam clypeo Achil-
 "lis quatuor pedes in diametrum: et,

"quod sic exprimi omnia potuerint, in-
 "geniosus pictor speciminis loco in mul-
 "tum minori tabula exhibuit." *Acta
 Lips.* 1716. pag. 185. *Clark.* Ubi ex Boi-
 vinii Apologia hujus clypei, etiam species
 ejus æri incisa exhibetur, quam probat Cl.
 Riccius Diss. Hom. T. I. p. 216. Eadem
 pictura lineari expressa est in Homero
 Popiano. Nec pigeat comparare Cl. Ro-
 binsoni dicta de Hesiodi Scuto. *Ern.*

Ver. 481 Πέντε — σάκεος πτύχες:] Quin-
 que plicæ sunt totidem, vel coria, vel
 laminæ, quibus inducitur scutum, un-

Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πραπίδεςσιν.

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' ἔρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
'Ἠελίον τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθυσαν.

485 Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τὰ τ' ἔρανός ἐσεφάνωται,
Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὀρίωνος,
'Ἀρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέεσιν,
'Ἡ τ' αὐτῇ σρέφεται, καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει·

Fecit artificiosa multa peritis præcordiis.

In eo quidem terram finxit, finxit et cælum, finxit et mare,
Solemque indefessum, lunamque plenam.

485 Finxit et sidera omnia, quibus cælum redimitum-ornatur,
Pleiadasque, Hyadasque, roburque Orionis,
Ursamque, quam et l'lastrum vulgo vocant,
Quæ ibidem vertitur, et Orionem observat;

485 Ἐν δὲ τε] MS. vid. not. 486 τε ante τὸ ἀβέστ MS.

de quintuplex illud scutum diceretur.
Ern.

Ibid. αὐτὰρ ἐν αὐτῷ] *Al.* αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ.

Ver. 482. πολλὰ ἰδυίησι πραπίδεςσιν.] *Al.*
πολλὰ ἰδυίησι πραπίδεςσιν.

Ver. 485. Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξεν, ἰδ' ἔρανόν,
ἔν δὲ θάλασσαν. *Ern.*

Ver. 484—486. Ἠελίον τ' ἀκάμαντα, —
Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε.] Euripides:

Ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκκι

Φαίθων κύκλος ἀελίοιο.

Ἄστρον τ' αἰθεριοὶ χοροί,

Πλυάδεις, Ὑάδεις.

Elect. ver. 464.

Ver. 484. σελήνην τε πλήθυσαν. Ἐν δὲ τὰ
τείρεα πάντα.] Virgil.

Lucentemque globum Lunæ, Titaniaque Astra.
Æn. VI. 725.

Ver. 485. Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, — Πλη-
ϊάδας θ', etc.] Hinc *Onidius*:

neque enim clypei cælamina norit
Oceanum et terras, cumque alto sidera cælo,
Pleiadasque, Hyadasque, immunemque æquoris
Arcton,
Diversasque urbes, nitidumque Orionis ense.
Metamorph. lib. XIII. 291.

Porro apud *Achillem Tatium* legitur. Ἐν
δὲ τε τείρεα πάντα. Quo modo habet et
Codex Harleianus. *Clark*. Sic est etiam
in MS. Lips. quod ut magis consentiens
consuetudini Homericæ, de qua supra
jam notavimus, prætulim; præsertim

cum cætera substantiva sint sine articulo.
Ern.

Ibid. ἐσεφάνωται.] Vide supra ad ν'.
736. et ad α'. 57.

Ner. 486. Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, —
'Ἀρκτον θ',] Virgil.

Pleiadas, Hyadas, claramque Lycaonis Arcton.
Georgic. I. 137.

Ver. 486. τό τε σθένος Ὀρίωνος.] Dicitur
eodem modo, quo sæpe βίη Ἡρακλείη,
quod supra monitum est περιφραστικῶς dici
pro ipso *Hercule*. Ern.

Ver. 487. ἄμαξαν] Vide infra ad ω'.
711. et 782.

Ver. 488. Ἡ τ' αὐτῇ σρέφεται, καὶ τ'
'Ὀρίωνα δοκεύει.] Linea nempe per corpus
et caput *Ursæ* ducta, in *Orionem* incidit.
Βλέπει γὰρ ἡ μεγάλη Ἀρκτος πρὸς τὸ τῷ
'Ὀρίωνος ἄστρον. *Schol.* Unde plane nihili
est, quod ait *Tirrassonus*; "— Qu' en-
"tend-il par l' Ourse qui observe tou-
"jours l' Orion? en comparant une con-
"stellation de l' equinoctial, comme l'
"Orion, avec une constellation voisine
"du pole, comme l' Ourse; cela ne de-
"vrait être dit que d' une constellation
"qui se trouveroit dans le même cercle
"de déclinaison que l' autre." *Dis-
sertat.* sur l' *Hiade*, Part. IV. cap. 1.
Clark. Ridiculum est argutari in modis
loquendi et tropis poeticeis, quibus con-
junctio, vicinitas, vel relatio siderum in-

Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο.

- 490 Ἐν δὲ δὺα ποίησε πόλεις μερόπων ἀνδράπων
Καλὰς· ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπῖναι τε·
Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαῖδων ὑπολαμπομενάων,
Ἥγινεον ἀνὰ ἄστρ'· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
Κῆροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
495 Αὐλοὶ, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες

Sola autem exors est lavacrorum Oceani.

- 490 Fecit in eo et duas urbes articulate-loquentium hominum
Pulchras: in una quidem nuptiæque erant, conviviaque-soleania:
Sponsas autem ex thalamis, tædis adlucentibus,
Ducebant per urbem, crebroque hymenæus excitabatur-clamore:
Adolescentes autem saltatores in orbem-agebant-se, interque eos
495 Tibiæ, citharæque sonum edebant: mulieres vero

495 κατὰ ἄστρ] F.

ter se exprimitur, quorum varii et similes huic sunt apud Aratum: quem qui legerit, hic non hærebit. Orion est e directo adversus Ursæ: quod bene exprimitur per δοκεῖν. Theon ad Aratum quidem de hoc loco sic scribit: Ἐν βρα-
χεῖ γὰρ ὁ ποιητὴς ἀπὸ δύο ζωδίων ἐπισήμων
τά τε νότια καὶ τὰ βόρεια ἐδήλωσε. Καὶ ὅτι
ἄρκτου μέχρ' Ὀρίωνος, ἀστρονομικῶς εἶπεν
ἦτ' αὐτῷ σφίγγεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεῖν.
quam interpretationem probat etiam Casaubonus ad Strabonem L. I. p. 1. Sic et alii astronomi veteres acceperunt. Manilius Astron. L. I. v. 502. *Arctos et Orion adversis frontibus ibant*, qui in his verbis haud dubie ad locum Homeri respexit, ut notavit Scaliger. *Ern.*

Ver. 489. Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο.] Virgil.

Arctos Oceani metuentes æquore tingi.

Georgic. I. 246.

Hunc (polum) circum ἄρκτοι duæ feruntur, nunquam occidentes. *Cicero de Natura Deorum*, lib. II. §. 41. Porro et hic reprehendit *Homerum Terrassonus*, loco jam citato; "Voici," inquit, "une [objection]—qui convainc ce Poète d'une erreur énoncée en proposition formelle. "C'est d'avoir dit que l'Ourse ou le Chariot est la seule Constellation, qui ne se baigne jamais dans les flots de

"l'Océan." *Aristoteles* vero, τὸ, "Οἷη δ' ἄμμορος" (inquit) κατὰ μεταφοράν τὸ γὰρ γνωριμώτατον μόνον. *Poëtic.* lib. I. cap. 25. Strabo autem per "ἄρκτος" *Circulum Arcticum* videtur intellexisse: Διὰ μὲν γὰρ τῆς ἄρκτου, καὶ τῆς ἀμάξης, τὸν ἀρκτικὸν δηλοῖ· ἡ γὰρ αὖν τοσούτων ἀστέρων ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ περιφερομένων τῷ αἰσὶ φανερῶν, οἷη ἄμμορον εἶπε λοετρῶν Ὀκεανοῖο. *Geograph.* lib. I. p. 5. Sed quomodo *Circulus Arcticus Orionem* spectat? Fortasse per "Οἷη δ' ἄμμορός ἐστι," etc. intelligendum est; non solum esse *Arcton* ex omnibus Constellationibus quæ nunquam occidat, sed solum ex Constellationibus hic enumeratis. *Clark.* Strabo non ipsum circulum solum intelligit, sed sidera intra circulum arcticum. Sed et alia ad defensionem hujus loci pertinentia ibi reperiuntur. Est autem defensio Strabonis ab *Heraclito*. *Crates Mallotes* pariter de circulo arctico locum accipiebat corrigebatque οἷος. *Male.* Vid. *Casaub.* ad *Strab.* l. c. *Ern.*

Ver. 495. Ἥγινεον Pronunciabatur Ἥγινον vel Ἥγινειον. Ut recte hic annotavit *Barnesius*. Producitur enim antepe-
nultima:

Ἐννῆμας μὲν τοίγ' ἐγγίνον. — *Il.* ω. 184.

— μῆλον ἀγγισῖ. *Odys.* ζ. 105.

— παρὲν ἀγγισσον νῆοι ἀνδρες. ζ. 294.

Vide supra ad ζ. 116.

- Ἰσάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
 Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀνδρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
 ὦρῳρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινης
 Ἄνδρὸς ἀποφθιμένῃ· ὁ μὲν εὐχετο, πάντ' ἀποδῆναι,
 500 Δῆμῳ πιφάυσκων· ὁ δ' ἀναίνετο, μηδὲν ἐλέσθαι.
 Ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἵσορι πεῖραρ ἐλέσθαι.
 Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπουν, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 Εἴατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ·
 505 Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφάνων·
 Τοῖσιν ἔπειτ' ἥϊσον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
 Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,

Stantes admirabantur in vestibulis unaquæque.

Populi autem in foro erant frequentes; ibi nempe contentio

Orta erat: duo enim viri contendebant gratia mulctæ,

Propter virum interfectum: alter quidem affirmabat, omnia reddidisse,

500 Populo declarans; alter vero negabat, quicquam accepisse.

Ambo itaque cupiebant testibus-datis litem ad exitum perducere.

Cives autem utrisque acclamabant, hinc-inde fautores:

Præcones vero populum sedabant: At seniores

Sedebant super politos lapides, sacro in circulo:

505 Sceptra vero præconum in manibus habebant vocibus-aërem-replentium;

Cum his deinde exurgebant, et alternatim sententias-ferebant.

Jacebant autem in medio duo auri talenta,

501 ἵσορι] R. melius. 506 ἥϊσον] MS. 507 μέσοισι] MS. μέσοισιν] F.

A. J. 508 τοῖσιν] F. A. 1. 509 τὴν δὲ] A. J. 512 ἔργειν] MS. R.

et alii MSS. apud Barnes. quod non spernendum. an huc respexit

Ver. 495—498. ὦρῳρει — ὦρῳρει] Vide supra ad β'. 810.

Ver. 494. ἄρα] Ut fieri solet.

Ver. 498. εἵνεκα ποινης Ἄνδρὸς ἀποφθι-
 μένῃ] Ποινης ὃν λέγει τῆς καλυμένης παρὰ
 τοῖς Ἀττικοῖς, ἀποφόνια, ἃ ἐδίδουσαν τοῖς οἰ-
 κείοις τῶν ἀνηρημένων οἱ ἀνελόντες. Schol.

Ver. 499. ἀποφθιμένῃ] Vide supra ad
 β'. 43. et ad α'. 309. 314.

Ver. 500. ἀναίνετο,] *Al.* ἀνήνατο. Sed,
 ut opinor, minus recte. Vide supra ad
 ν'. 84.

Ver. 501. Ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἵσορι πε-
 ραρ ἰλέσθαι.] Τοὶ γάρ τοι ἵσορας ἐνταῦθα καλεῖ

ὁ Ποιητὴς τὸς σοφῶς ἄνδρας, καὶ διενῆς, καὶ
 τὲς τῶν τε πράξεων καὶ τὸν παθῶν τῶν ἀνδρῶ-
 πίνων ἐιδήμονας καὶ ἐμπειροῦς, καὶ τὲς τῇ φρο-
 νήσει πολλὴ τῶν ἄλλων διαφύροντας. *Aristot.*
de Republ. lib. IX.

Ibid. ἐλέσθαι.] *Al.* ἰκέσθαι.

Ver. 503. ἄρα] Ut par erat.

Ver. 506. ἀμοιβηδὶς] *Cod. Harleian.*
 ἀμοιβηδόν.

Ver. 508. εἴπη.] *Al.* εἴποι.

Ver. 509. Τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο
 στρατοὶ] Ἀλῆξανδρος μὲν ὁ Κοτταῖος ὡς φησί.
 Δύω στρατοὶ περιεκάθητο τὴν πόλιν πολί-
 μιοι, ἢ πορθεῖν ἄξιόντες αὐτήν, ἣν τὰ ἡμίση

- Τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰδύντατα εἶπῃ.
 Τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἶατο λαῶν,
 510 Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισιν ἦνδανε βελή,
 Ἡὲ διαπραδέειν, ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
 Κτῆσιν, ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς εἰργεῖ.
 Οἱ δ' ἔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεδωρῆσσοντο.
 Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα,
 515 Ῥύατ', ἐφεσάοτες, μετὰ δ' ἄνδρες, ἧς ἔχε γῆρας.
 Οἱ δ' ἴσαν ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἀρης καὶ Παλλὰς Ἀ-
 Ἀμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἴματα ἔσθην, [Θήνη,
 Καλὰ καὶ μεγάλα σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 Ἀμφὶς ἀριζήλων· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.

Ei danda qui inter hos sententiam rectissime diceret.

Alteram vero urbem duo exercitus obsidebant copiarum,

- 510 Armis fulgentes: bifariam autem ipsis placebat consilium,

Aut evertere, aut in-duas-partes omnia dividere,

Opes scilicet, quantas oppidum amœnum intus continet.

Illi vero nondum parebant, ad insidias autem clam-armabantur.

Murum quidem conjugesque dilectæ et parvi liberi,

- 515 Custodiebant supra-stantes, interque viri, quos tenebat senectus.

Ipsi vero profecti sunt: dux-erat autem iis Mars et Pallas Minerva,

Ambo aurei, aureasque vestes induti erant,

Pulchri et magni cum armis, sicut dii scilicet,

Utrunque perinsignes: populi autem humiliores erant.

Hesychius in hac voce? 514 φίλαι] excidit MS. 517 ἰσθλὴν] MS.
 quæ lectio tamen in recentioribus quibusdam, ut Amst. 1650 repe-
 ritur.

λαβόντες ἀπείναι· οἱ δ' ἔδον ὄντες ἕκ ἐδίχον-
 το τὴν πρόκλησιν· οἱ ἔν πολέμῳ, φησὶν, ἐνέ-
 δραν τινὰ ἐποιήσαντο τῶν πριμνίων, καὶ τῶν
 βυκόλων, [fortasse βυκολίων] ἃ ἦν κτήματα
 τῶν ἐν τῇ πόλει. etc. Porphyr. Quæst. Ho-
 meric. 7. Ubi totus hic locus fuse expli-
 catur.

Ver. 510. λαμπόμενοι] Cod. Harleian.
 λαμπομένην. Quod æque ferri potest. Vi-
 de supra ad α'. 566.

Ver. 512. ἐπήρατον] Deductum hoc vo-
 cabulum, non ex ἐρῶμαι, (penultimam e-
 nim tum necessario produceret) sed ex
 ἔραμαι. Vide supra ad α'. 67.

Ibid. εἰργεῖ] Al. ἔργον. Vid. Var.
 Lect.

Ver. 514. Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι,
 Καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ἀσπιδοποιῇ ὑπέρει ταῦτα
 διεσαφῆσι. Ἀμίλει τὴν γυναικείαν ἰσχὺν μί-
 χει πῶς τοῖς πολέμοις ἔργοις ἀνέσιμον ἀ-
 πείδειν· ὅπισθεν γὰρ τῶν ἐπάλξεων καὶ τει-
 χῶν αὐτὰς μετὰ ἡπίων καὶ γερόντων καθίζει,
 ποιεῖν "Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ
 " νήπια τέκνα, Ῥύατ' ἐφεσάοτες, μετὰ δ' ἀνέ-
 " ρες ἧς ἔχε γῆρας." Aristot. de Republ.
 lib. IX.

Ver. 519. ὑπολίζονες] Qua analogia ex
 μέγας deducitur μεῖζον, eadem ex ὀλίγος

- 520 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
 'Εν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἦν πάντεσσι βοτοῖσιν,
 'Ενδ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ', εἰλυμένοι αἶδοπι χαλκῷ.
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἶατο λαῶν,
 Δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βῆς.
 525 Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες,
 Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' ἔτι προνόησαν.
 Οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὥκα δ' ἔπειτα
 Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
 'Αργεννῶν οἴων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
 530 Οἱ δ' ὥς ἔν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βεσίν,

520 Ii autem cum jam pervenerant, ubi illis videbatur insidiari,
 Apud fluvium, ubi et aquatio erat omni pecori,
 Ibi hi consederunt, tecti corusco ære.
 His vero deinde seorsum duo speculatores sedebant a copiis,
 Observantes, siquando oves viderent et camuros boves.

525 Illi vero statim progrediebantur, duoque una sequebantur pastores,
 Oblectantes-se fistulis: insidias enim neutiquam præsenſerant.
 Ii quidem his prospectis incurrerunt, et continuo
 Prædantes abducebant boum armenta et greges pulchros
 Candidarum ovium, interficiebant autem insuper pastores.

530 Illi vero ut audierunt magnum tumultum apud boves,

521 βοτοῖσι] Edd. vett. præter T. male. 524 διδέγμενοι] MS. 528 καλ-
 λὰ] Id. 529 οἴων] A. 2. 3. J. 530 περὶ βεσίν] MS.

fit ὀλίγων. Unde fortasse legendum — ὅπ' ὀλίζοντες ἦσαν. Quo modo legitur apud Porphyrum, Quæst. Homeric. 7.

Ver. 520. ὅτε δὴ] Vide supra ad ζ'. 455.

Ibid. ὅθι σφίσιν] Cod. Harleian. ὅθι σφιν.

Ver. 523. δύω σκοποὶ] Ita ex uno MS. edidit Barnesius. Al. δύο σκοποί.

Ver. 524. 525. μῆλα — νομῆες,] Suggestunt mihi hæc verba, versum istum, λ'. 696.

Εἶλετο, κρινάμενός κε τριηκόσι, ἥδ' ἐν νομῆας.

quem ita conjectura pulcherrima et certissima, ex Odyss. φ'. 18. 19. emendavit vir summæ eruditionis Richardus Bentleius;

Εἶλετο, κρίνας μῆλα τριηκόσι ἥδ' ἐν νομῆας.

Vide ad locum.

Ver. 528. Τάμνοντ' ἀμφὶ] Huc pertinet glossa Hesychii: Τέμνοντ' ἀμφὶ περιήλαυον, ut jam vidit Jensius in Lucubr. Hesych. p. 222. Ern.

Ver. 530. οἶν] Non hic vacat istud "οἶν," sed vim habet in connectenda sententia cum eo, quod præcessit, ver. 527. Οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, etc.

Ibid. παρὰ βεσίν,] Al. περὶ βεσίν.

Ver. 531. ἱράων] Cod. Harleian. Εἰράων. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit Barnesius. Clark. Utraque lectio est apud Hesychium suis locis: unde patet, jam tum utramque lectionem in MSS. fuisse, cujus rei auctor esse etiam Eustathius videtur, qui veteres de scriptura primæ syllabæ dissensisse ait: vide et Intt. ad Hesych. in εἰράων. Variant

- Ἰράων προπάροιδε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 Βάντες ἀερισπόδων μετεκίαθον· αἵψα δ' ἵκοντο.
 Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχέεισιν.
 535 Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεέτατον, ἄλλον ἄστον,
 Ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὅμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν·
 Ὀμίλειον δ', ὥστε ζωοὶ βροτοὶ, ἦδ' ἐμάχοντο,
 540 Νεκρὸς τ' ἀλλήλων ἔρπον κατατεθνηῶτας.
 Ἐν δ' ἐτίθει νεῖον μαλακὴν, πείριον ἄρσεναν,

Pro concione sedentes, confestim equos

Conscondentes pedes-in-altum-attollentes insecuti sunt; moxque pervenerunt.

Consistentes vero pugnabant pugnam fluvii propter ripas,

Feriebantque invicem se æratis hastis.

535 Inter eos autem Discordia, et Tumultus versabantur, et exitiale Fatum,

Alium vivum tenens recens-vulneratum, alium illæsum,

Alium interfectum per prælium trahebat pedibus.

Vestem autem habebat circum humeros admodum-cruentatam sanguine hu-

Versabantur vero, tanquam vivi homines, atque pugnabant, [mano:

540 Cadaveraque suorum-invicem trahebant interempta.

Posuit in eo et navale molle, pingue arvom,

531 Ἰράων] MS. A. 2. 5. J. T. 535 ἐν δὲ Ἔρις — Κῆρ] MS. 557 τεθνηῶτα] Id. et v. 540.

etiam libri in spiritu; aliis lenem, aliis asperum exhibentibus. Si est ab ἔρπον, ut Hesychius habet, aut ἱρεῖν pro λέγειν, quod et ipsum est apud Hesych. spiritus lenis præferendus est. Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 535. Στησάμενοι] Vide supra ad π'. 595. et ad γ'. 141.

Ver. 535. Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὀλοή Κῆρ,] Hesiodus:

Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἑθύνες —.

Ἄσπις Ἡρακλ. ver. 156.

— sævit medio in certamine Mavors
 Cælatus ferro, tristisque ex æthere Diræ;
 Et scissa gaudens vadit Discordia palla.

Æn. VIII. 700.

Clark. Hoc in loco et brevitate, et numeris superatur Virgilius. Nec ter repetitum ἐν δὲ sine vi est. De ea forma dixi ad Callimach. H. in Cer. Ern.

Ver. 536. 537. Ἄλλον ζῶν — ἄλλον ἄστον, Ἄλλον τεθνηῶτα] Λόγος δὲ, συνδέσμων ἐξαιριθέντων, πολλάκις ἑμπαθεύσαν καὶ κινήτικωτέραν ἔχει δύναμιν ὥς ὁ τοιῦτος, "Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεέτατον, ἄλλον ἄστον, Ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν." Plutarch. Quæst. Platonicæ, sub finem.

Ver. 536. νεέτατον,] Vox hæc non ex ἑτάω, sed ex ἑτάζω deducta est. Vide supra ad α'. 140. ad δ'. 525. et ad γ'. 192.

Ver. 537. 540. τεθνηῶτα — κατατεθνηῶτας.] Vide supra ad γ'. 46.

Ibid. κατὰ μόθον] Vide supra ad α'. 51.

- Εὐρέϊαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάσρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Οἱ δ' ὅποτε σρέψαντες ἰκοίαιτο τέλσον ἀρέρης,
 545 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἶνε
 Δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοῖ δὲ σρέψασκον ἀν' ὄγμους,
 'Ιέμενοι νειοῖο βαδείης τέλσον ἰκέσθαι.
 'Η δὲ μελαίνειτ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐώκει,
 Χρυσεὴ περ ἔσσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο.
 550 'Εν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλῆϊον· ἔνθα δ' ἔριδοι
 "Ημων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

Latum, tertiatum: multi autem aratores in ipso

Juga convertentes agebant huc et illuc.

Ii autem quoties reversi pervenirent ad finem arvi,

545 *Iis tunc in manus poculum prædulcis vini*

Dabat vir obiens; illi autem convertebant-se ad suos quisque sulcos,

Cupidi novalis profundi ad terminum perveniendi.

Ipsum autem novale nigricabat a-tergo, versoque-aratris simile-erat,

Aureum licet esset: hoc sane ingens miraculum effectum erat.

550 *Posuit in eo et separatum-agrum profundæ segetis; in quo operarii*

Metebant, acutas falces in manibus tenentes:

- 545 ἐλάσρεον] MS. vid. not. 546 οἱ δὲ] F. A. J. nec video, quare hic τοῖ
 sit. 549 τὸ δὲ] F. Ibid. θαῦμα τέτυκτο] MS. 550 ἐν δ'] Edd. præ-
 ter R. Ibid. βασιλῆϊον] A. 2. 3. J. ut respiciatur ad v. 556. Sane in
 agris dividendis portiones resectæ, et dividendo attributæ Diis et regi-
 bus, quæ τμήνη dicerentur. βωτὸν ληϊόν] F. A. J.

Cæterum hic legit *Heraclides Ponticus*,
 κατὰ χθονός.

Ver. 539. 'Ωμίλειον] Cod. *Harleian*. 'Ω-
 μίλειον. Quod eodem modo pronuncian-
 dum; antepenultima enim necessario pro-
 ducitur. Vide supra ad ver. 533. et 493.

Ver. 540. Νεκρὸς — κατατεθνηῶτας.] Vi-
 de supra ad α'. 521.

Ver. 541. 'Εν δ' ἐτίθει νιὸν μαλακὴν.]
 Πρῶτος τοίνυν 'Ομηρος τὰ τῆς πολιτείας διεῖ-
 λεν. 'Εν γὰρ τῇ 'Ασπίδι — ἐμπεριχομένηας
 ἐποίησε δύο πόλεις, τὴν μὲν ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐ-
 φροσύνῃ διάγυσαν, τὴν δὲ ἐν πολέμῳ σχολάζου-
 σαν· καὶ παραθεῖς τὰ ἑκατέρω πρόσφορα,
 παρίστην ὅτι ὁ μὲν πολιτικός ἐστὶ βίος, ὁ δὲ
 στρατιωτικός. Οὐ παρεῖδεν δὲ ἔδωκε τὸν τρίτον
 τὸν γεωργικόν· ἀλλὰ καὶ τῷ τῶτον ἔδειξεν, ἵνα-
 γείαν ἄμα καὶ κάλλος περιδείῃ τοῖς λόγοις.
Dionysius Halicarn. περὶ τῆς 'Ομήρου ποιή-
 σεως, §. 11.

Ver. 541. 544. ἄρεαν, — ἀρέρης,] Vide
 supra ad ζ'. 142.

Ver. 542. τρίπολον.] Τρεῖς ἐτραμμένην, ἢ
 ἡροτοιασμένην. *Schol.*

Ver. 543. ἐλάσρεον] MS. Lips. habet
 ἐλάσρεον, quod non temere spreverim.
 Nam et Hesych. habet ἐλάσρεον, ἥλαυνον,
 quod baud dubie huc pertinet: quam-
 quam et ἐλάσρεον habet (sic enim recte
 corrigendum ἐλασρεον videre viri docti)
 quod indicio est varie hunc locum lec-
 tum esse, ut alia. Caterum pronunciari
 debet ἐλάσρεον, quæ et ipsa Ionica forma
 est. *Ern.*

Ver. 544. 545. 548. Οἱ δ' — Τοῖσι δ' —
 'Η δὲ] Vide supra ad α'. 56. et ad β'. 160.
Male Barnesius, Οἱ δ' — Τοῖσι δ' — 'Η δὲ.

Ver. 544. σρέψαντες] Cod. *Harleian*.
 σρέψαντες.

Ver. 546. τοῖ δὲ σρέψασκον] Cod. *Har-*

- Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔ-
 "Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεδανοῖσι δέοντο. [ραζε,
 Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφίσασαν· αὐτὰρ ὅπισθε
 555 Παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
 Ἀσπερχεῖς παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 Σκῆπτρον ἔχων ἐσῆκει ἐπ' ὄγμῳ γηδόσυνος κῆρ.
 Κῆρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο·
 Βῆν δ' ἐρεεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες,
 560 Δεῖπνον ἐρίδοισιν, λεῦκ' ἄλφιστα πολλὰ πάλυνον.
 Ἐν δ' ἐτίθει σαφυλῆσι μέγα βρίθσαν ἀλῶν,

Manipuli autem alii recta serie densi cadebant in-terram,
 Alios vero manipulorum-ligatores vinculis constringebant.
 Tres autem manipulorum-ligatores sequentes-instabant: at pone

- 555 Pueri manipulos-colligentes in ulnis ferentes,
 Usque porrigebant: Rex vero inter bos silentio
 Sceptrum tenens stabat super manipulorum-serie lætus corde.
 Præcones autem seorsum sub quercu convivium apparabant;
 Bovem nempe mactatum magnum hinc-inde-curabant: Mulieres autem
 560 Cœnam operariis, albas farinas multas immiscebant.
 Posuit in eo et uvis admodum gravatam vineam,

551 ἤμων] A. 2. 3. J. 552 Ἄλλα μὲν] F. A. 1. non spernendum. ἄλλα
 μὲν — ἄλλα δέ. 553 ἀμαλλ.] MS. uno λ. idem et edd. F. A. 1. in v.
 seq. omnes Aldd. εἰλεδανοῖσι] MS. A. 2. 3. J. quæ et ipsa forma recta
 est. 557 ὄγμον] F. A. J. εἰσῆκει] MS. 560 ἐρίδοισι] Edd. vett. præter
 T. recte. 561 ἀλῶν] A. 2. J.

leian. οἱ δὲ ἐτρέψασκον. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 549. Θαῦμ' ἐτίτυκτο.] Si θαῦμα τί-
 τυκται dixisset, jam non constitisset Tem-
 porum ratio. Vide supra ad α'. 37.

Ver. 551. "Ἡμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χει-
 ρὶν ἔχοντες"] Τινὲς ἐνταῦθα, μετὰ τὸ, "Ἡμων,
 "ὀξείας δρεπάνας ἐν χειρὶν ἔχοντες," προσ-
 γράφουσιν εἶχον τῶτον· "Καροπὸν Ἐλευσινίης
 "Δημήτριος ἀγλαοδώρου." Eustath. in Com-
 ment. ad ver. 509.

Ver. 553. ἀμαλλοδετῆρες] Οἱ τὰ δράγ-
 ματα συνδεδεμένοι, ὅ ἐστι τὰς αὐλὰς τῶν ἀσα-
 χύων. Schol.

Ibid. ἐλλεδανοῖσι] Scriptura verbi varia
 est in libris Homeri et Grammaticorum.
 Hesych. et Etym. MS. asperum spiritum
 habent, cæteri lenem, quæ scriptura in
 Homero quidem est verior. Item iidem

Grammatici et libri Homeri plerique du-
 plicant λ. at MS. Lips. et Suidas ha-
 bent ἐλεδ. ut λ. tantum pronunciando
 duplicetur: De Aldd. vid. Var. Lect.
 Eten.

Ver. 554. ἐφίσασαν] Vide supra ad μ'.
 55.

Ver. 557. et 563. ἐσῆκει] Vide supra ad
 δ. 434. 492. et ad α'. 37.

Ver. 558. ἀπάνευθεν] Vide supra ad α'.
 349.

Ver. 559. αἱ δὲ γυναῖκες, Δεῖπνον ἐρίδοι-
 σιν.] Virgil.

Thestylis et rapido fessis messoribus æstu
 Allia serpyllumque herbas contundit olentes.
 Eclog. II. 10.

Ver. 560. πάλυνον.] Vide supra ad α'.
 309. 338.

- Καλὴν, χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν
 Ἐσῆκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέησιν.
 Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε
 565 Κασσιτέρη· μία δ' οἷ᾽ ἀταρπιδὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,
 Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόωεν ἀλάνῃ.
 Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡΐθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,
 Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
 Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λιγείῃ
 570 Ἰμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶδε
 Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ
 Μολπῇ τ' ἰϋγμῷ τε, ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.
 Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρδοκραιζῶν·

Pulchram, auream; nigri autem per eam racemi erant:

Stabat autem innixa-palis-ex-ordine argenteis.

Circum autem, cyaneam fossam, circum et septum duxit

565 Stanni: una autem sola semita erat ad eam,

Qua ibant bajuli, quando vindemiarent vineam.

Virgunculæ autem et adolescentuli, teneris animis,

Textilibus in qualis portabant prædulcem fructum.

His vero in mediis puer cithara arguta

570 Suaviter personabat; chordaque eleganter succinebat

Tenella voce: hi autem ferientes-terram simul

Cum cantuque sibiloque, pedibus tripudiantes sequebantur.

In eo et armentum fecit boum capita-alte-ferentium:

566 νίσσοντο] MS.

Ver. 561. βρείθυσαν] De hujus vocis prosodia, vide supra ad μ'. 359.

Ver. 562. μέλανες δ' ἀνὰ] *Al.* μέλανες δ' ἄρα.

Ver. 563. κάμαξι] Στύλοις, οἱ εἰσι ζύλα ὀρῶν, παραπικηγότα ταῖς ἀμπελίοις. *Schol.* Ibid. ἀργυρέησιν.] *Al.* ἀργυρείοισιν.

Ver. 564. κυανέην] Vide supra ad α'.

398. Ver. 566. νίσσοντο] *Al.* νείσسونτο. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 569. Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι] Οἷδε δὲ ὁ Παιητὴς καὶ τὴν πρὸς ὠδὴν ὄρχησιν· — καὶ ἐν τῇ ὀπλοποιίᾳ δὲ παιδὸς κιθαρίζοντος, ἄλλοι δ' ὁμαρτῇ μολπῇ τε ὀρχηθμῷ τε ἔσκαλλον. *Athenæus*, Lib. I. cap. 13.

— ἐν δ' ἄρα μέσσω

Ἰμερόεν κιθάριζε τι Λητῆς καὶ Διὸς υἱὸς
 Χρυσεῖν φόρμιγγι.

Hesiod. Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 201.

Ver. 570. λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶδε] Ὁμηρος — ἅτε ᾄσμα Ἑλλήνων ὃν ἐπιστάμενος τῷ Λίνῳ τὰ παθήματα, ἐπὶ τῷ Ἀχιλλέως ἔφη τῇ ἀσπίδι ἀλλά τε ἐργάσασθαι τὸν Ἥφαιστον καὶ κιθαρωδὸν παῖδα ᾄδοντα ἐς λίνον· “Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φόρμιγγι λιγείῃ Ἰμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶδεν.” *Pausanias*, Lib. IX. cap. 29. Sed quomodo in scuto depingi potuit, quem caneret Citharista? *Clark*. Eandem interpretationem commemorant *Pseudo-didymus* et *Eustathius*, qui etiam ab *Aristarcho* de

- Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο, κασσιτέρη τε,
 575 Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρῃ ἐπεσσεύοντο νομόνδε
 Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, περὶ ῥοδανόν, δονακῆα.
 Χρῦσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐσιχόωντο βόεσσι
 Τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἄργοι ἔποντο.
 Σμερδαλέω δὲ λέοντε δὺ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
 580 Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκῶς
 "Ἐλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαδον, ἡδ' αἰζήοι.
 Τὰ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην,
 "Ἐγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
 Αὐτὰς ἐνδῖεσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
 585 Οἱ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπειτρωπῶντο λεόντων,

Boves autem ex auro effictæ erant, stannoque,

- 575 Cumque mugitu e stabulo ruebant ad-pascua
 Præter fluvium resonantem, admodum rapidum, cannis-abundantem.
 Aurei autem pastores una ibant cum bobus
 Quatuor, novemque illos canes pedibus celeres sequebantur.
 Terribiles vero leones duo inter primas boves
 580 Taurum graves-gemitus-edentem tenebant: is autem, alte mugiens
 Trahebatur: eumque canes recepturi-sequebantur et juvenes.
 Illi quidem discerpta bovis magni pelle,
 Viscera et nigrum sanguinem hauriebant: pastores vero
 Frustra inseguebantur, veloces canes hortatibus-incitantes.
 585 Illi enim mordere quidem recusant aversi a leonibus,

579 δύνω περ.] MS. 580 ἐρύγμηλον] Id. 584 ἐν δ' ἔεσαν] Id. Ibid. ὀτρεύ-
 ναντες] F. 585 οἱ δὲ τοι] MS.

genere carminis acceptam vocem tradit, cujus mentio etiam apud Herodotum. Simplicissimum est accipere de chorda: sed ut de carmine accipiat, suadet verbum ὑπαιεῖν, quod indicat hic cantum diversum a priori (κισσάριζε) est enim αἰεῖ-
 δειν μετὰ, Callim. in Del. 304. et λέπτα λεα
 φωνή, quæ magis puero, quam chordis
 convenit. Ern.

Ver. 571. τοὶ δὲ ῥήσσοντες] Qua ratione, δὲ hic producatur; item περὶ, ver. 476. et ἐρύγμηλον, ver. 580. et κατηρεφέας, ver. 589. et ἱκελον, ver. 591. vide supra ad α'. 51. Cæterum Codex Harleianus hic legit τοὶ δὲ πρήσσοντες. Clark. Hunc locum et formam ῥήσσοντες ὁμαρσῆ imitati sunt poetæ certatim, ut Apollon. Rhod.

I. 539. Callim. H. in Dian. 241. in Del. 306. Μοχ ἰϋγμῷ melius strepitu, quam sibilo. Ern.

Ver. 576. Πὰρ ποταμὸν — περὶ ῥοδανόν, δονακῆα.] Virgil.

Hic viridis tenera prætexit arundine ripas
 Mincius. — Ectlog. VII. 12.

Ibid. περὶ ῥοδανόν,] Al. παραὶ ῥοδανόν. Clark. In ῥοδανόν autem omnes libri scr. et edd. hodie consentiunt: olim de scriptura dissentiebant Grammatici. Vid. Eust. Ern.

Ver. 580. ἐχέτην] Cod. Harleian. ἔχε-
 τον.

Ibid. μεμυκῶς] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 583. "Ἐγκατα καὶ μέλαν αἶμα λα-
 φύσσετον] Vide supra ad λ'. 176.

- Ἰσάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.
 Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἶων ἀργεννῶν,
 Σταθμὸς τε, κλισίας τε, κατρηφέας ἰδὲ σηκός.
 590 Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Τῷ ἴκελον, οἶον πότ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 Ἐνθα μὲν ἡΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
 Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
 595 Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀδόντας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
 Εἴατο εὐνήτες, ἦκα σίλβοντας ἐλαίῳ.
 Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς σεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας

Stantes autem admodum prope latrabant, et evitabant.

Fecit in eo et pascuum inclytus Vulcanus,
 Amæno in saltu, magnum ovium candidarum,
 Stabulaque, tuguriaque, tectaue ovilia.

590 In eo et chorum vario-effinxit-artificio inclytus Vulcanus,

Ei similem, qualem olim in Cnosso lata
 Dædalus concinnavit comas-pulchræ Ariadnæ.
 Ibi quidem adolescentes, et virgines formosæ
 Tripudiabant, alter-alterius ad carpum manus tenentes :

595 Horum autem illæ quidem tenues linteas-vestes habebant, illi vero tunicas

Induti erant bene-textas, leniter nitentes oleo :

Et hæ quidem pulchras coronas gerebant, illi vero gladios

588 ἀργενῶν] Id. 589 καὶ σπρηφίας ἡδὲ] MS. vitiosissime. 596 Εἴατ' ἔϋν] F. εἴχον ἔϋν.] R. illud est etiam in MSS. apud Barnes. hoc apud Eust.

Ver. 584. ὀτρύνοντες.] Vide supra ad v. 44.

Ver. 591. Τῷ ἴκελον, οἶον πότ' ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ Δαίδαλος ἥσκησεν] Virgil.

Hic labor, ille domus et inextricabilis error.
 Æn. VI. 27.

Ver. 596. Εἴατο εὐνήτες.] Al. Εἴαται εὐνήτες. Quod hic ferri non potest. Vide supra ad v. 57. Al. Εἴατ' εὐνήτες. Al. Εἴχον εὐνήτες. Clark. ἦκα σ. ἐλαίῳ, splendore vel nitore modico, qualis est olei. Ern.

Ver. 597. οἱ δὲ μαχαίρας Εἴχον] Κόσμον τε αὐτῷ [χορῷ] ἀφηγόμενος, ἵνα δῆλον ᾖ μὲν ποιήσειεν ὅτι ἡ τῶν ἀρρένων κίνησις ἐνόπλιος ἦν, τὰδε λίγει· “Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς σεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας Εἴχον χρυσεῖας ἐξ

“ἀργυρέων τελαμώνων.” Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. VII.

Ver. 601. αἶκε θείσιν.] Cod. Harleian αἶκ' ἐθείσιν. Clark. Eadem lectio est MS. Lips. et ed. Flor. nisi quod est αἶκε θείσιν. Hoc fortasse melius. Πειραῶσαι τροχόν, non est experiri rotam, sed tractare. Quam celeriter movetur a figulo rota, quoties ei lubet eam tractare. Ern.

Ver. 604. Τερόμενοι· δοῖω δὲ κυβιστητῆρες κατ' αὐτῆς] Sic Odyss. δ'. 15.

“Ὡς οἱ μὲν δαίνοντο κατ' ὑπερφῆς μέγα δῶμα γέτονες ἡδὲ ἔται Μινελᾶν κυδαλίμοιο, Τερόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμείπτετο θείος ἀοιδός, Φορμίζαν·” δοῖω δὲ κυβιστητῆρες κατ' αὐτὰς Μολπῆς ἐξέσχοντες ἰδύνων κατὰ μίσσοι.

‘Ο δ’ Ἀρίσταρχος ἐ μόνον εἰς τὸ τῷ Μινελᾶν

- Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέζασκον ἐπισαμένοισι πόδεςσι
600 'Ρεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
'Εζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶκε δέησιν·
'Αλλοτε δ' αὖ θρέζασκον ἐπὶ σίγῃς ἀλλήλοισι.
Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιῖσταθ' ὅμιλος
Τερπόμενοι· δοιῶ δὲ κυβιστηῆρε κατ' αὐτὰς
605 Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσης.
'Εν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένης 'Ωκεανοῖο,
'Αντυγα πᾶρ πυράτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαινότερον πυρὸς αὐγῆς·

Habebant aureos pendentes ab argenteis balteis.

Hi autem quandoque quidem in orbem discurrebant doctis pedibus

600 Leviter admodum, veluti cum aliquis rotam aptatam manibus

Sedens figulus tentaverit, si currat:

Quandoque autem rursus discurrebant per ordines invicem.

Multa vero pulchram choream circumstabat turba

Oblectantes-se: Duo autem saltantes-in-caput inter ipsos

605 Cantum exordientes agebant-se per medios.

Posuit in eo et fluvii magnum robur Oceani,

Orbem propter extremum scuti affabre facti.

At postquam fabricatus erat Scutum magnumque solidumque,

Fecit ei Thoracem fulgentiorem ignis splendore:

600 ἄρμενον] F. A. J. 601 θείησιν] MS. F. vid. not. 604 κατ' αὐτὰς] F.

605 ἐδίνεον] R. vid. not. 608 ἐπὶ] MS. 609 θώρηκα] Id. male.

συμπόσιον ἐμβαλὼν ὅς ἐ προσῆκε σίγῃς, καὶ τῆς Λακωνίων παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε, καὶ τῆς τῆ βασιλείας σαφροσύνης· ἀλλὰ καὶ τῆ Κρητικῇ χορῇ τὸν ᾄδον ἐξέλεν, ἐπιτιμῶν τὰ ποιήματα τὸν τρόπον τῶτον· "Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιῖσταθ' ὅμιλος Τερπόμενος· "δοιῶ δὲ κυβιστηῆρε κατ' αὐτὰς Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσης·" "Ὡς τ' ἀνίστατον γίνεσθαι παντάπασιν τὸ 'Εξάρχοντες, μηκέτι δυναμένης τῆς ἐπὶ τὸν ᾄδον ἀναφορᾶς σώζεσθαι. Athenæus, Lib. IV. cap. 27. 28. Clark. In loco Athenæi notanda lectio Τερπόμενος. Sed vulgatum in libris Homeri verum est, diciturque nota figura. De κυβιστηῆραν saltationibus adi Xenoph. in Symposio. Ern.

Ver. 605. ἐδίνεον] Ita edidit Barnesius ex Eustathio; atque ita legit Athenæus,

loco jam citato. Sic etiam legitur, *Odys.* δ'. 19. *Al.* ἐδίνεον. Quod, ut opinor, nullo modo ferri potest. Clark. 'Εδίνεον est vultum typographicum editionis Romanæ, et recentiorum quarundam, ut Schrevelianæ: Nam vet. edd. nostræ omnes habent ἐδίνεον, ut et MS. Lips. Ern.

Ver. 606. 'Εν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένης 'Ωκεανοῖο,] Virgil.

Hæc inter tumidi late maris ibat imago

Aurea, sed fluctu spumabant cærulea cano.

Æn. VIII. 671.

Hesiodus:

'Αμφὶ δ' ἔντη ρέειν 'Ωκεανὸς πλήθοντι εἰσικάς·

Πᾶν δὲ συνῆχε σάκος πολυδαίδαλον —

'Ασπίς 'Ηρακλ. ver. 314.

Ver. 609. etc. Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαι-

610 Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρῆν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Καλὴν δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκε·

Τεῦξε δέ οἱ κνημίδας ἱανῆ κασσιτέροιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυῆεις,
Μητρὸς Ἀχιλλῆος Δῆκε προπάροιθεν αἰείρας.

615 Ἡ δ', ἱρηξ ὥς, ἄλτο κατ' Οὐλύμπε νιφόντος,
Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἠφαίσιοιο φέρεσα.

610 Fecit ei et Cassidem validam, temporibus quadrantem,
Pulchram, multo-exornatam-artificio; aureamque Cristam superimposuit:
Fecit ei et Ocreas e ductili stanno.

At postquam omnia arma elaborarat inclytus Vulcanus,
Coram matre Achillis posuit sublata.

615 Illa vero, accipiter tanquam, desiliit ab Olympo nivoso,
Arma coruscantia a Vulcano ferens.

610 κυνίην] Edd. vett. præter R. βαρύν] MS. 612 ἱανῆ] F. A. 1. 615 ἱ-
ρηξ] F. A. J. male.

νότιον πυρὸς αὐγῆς· Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βρια-
ρῆν, — Τεῦξε δέ οἱ κνημίδας ἱανῆ κασσιτέ-
ροιο.] Virgil.

Terribilem cristis galeam flammisque vomem-

tem,

Fatiferumque ensem, lorica ex ære rigentem,
Sanguineam, ingentem: qualis cum cæcula nu-
bes

Solis inardescit radiis, longeque refulget:

Tum leves ocreas electro auroque recocto.

Æn. VIII. 620.

Ibid. ἄρα] Deinceps.

Ver. 610. κόρυθα βριαρῆν,] *Al.* κυνίην
βριαρῆν.

Ver. 611. χρύσειον] Pronunciabatur χρυ-
σῆν. Nam prima necessario producitur.
Vide supra ad v. 523.

Ver. 612. ἱανῆ] Vide supra ad ver. 352.
et ad γ'. 385.

Ver. 615. Ἡ δ', ἱρηξ ὥς, ἄλτο κατ' Οὐ-
λύμπε] Virgil.

At Venus æthereos inter Dea candida nimbo
Dona ferens aderat. — *Æn.* VIII. 608.

Ibid. ἱρηξ] Δασύνεται μὲν ὁ ἱρηξ, ψιλῶ-
ται δὲ ἰωνικῶς ὁ ἱρηξ. *Eustath.* Sic *Il.*
φ'. 494. ἦ ῥά θ' ὑπ' ἱρηκος —.

Ibid. νιφόντος,] De hujus vocis proso-
dia, vide supra ad μ'. 280.

Ver. 616. Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἠ-
φαίσιοιο φέρεσα.] *Cod. Harleian.* Τεύχεα
καλὰ φέρεσα παρ' Ἠφαίσιοιο ἀνακτος. *Ut*
supra, ver. 137.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Τ'.

Ὑπόθεσις τῆς Τ'. 'ΟΜΗΡΟΥ 'Ραψωδίας.

ΘΕΪΤΙΔΟΣ κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστου, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τὰς Ἑλλήνας ὁ ἦρως, ἀπόρρητον ποιεῖται τῆς μὲνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα, ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. Τροφὴν δὲ ἀνελομένων ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτος διαμείνας ὀπλιζέται, καὶ στρατεῖαν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ ὕστερος τῶν ἵππων αὐτῷ Ξάνθος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀνείρεσιν καταμαντεύεται· ὃ καὶ ἐπιπλήττει.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Τ'.

Ἐπιγραφαί.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθαρε διὸς Ἀχιλλεύς.

ἮΩ' Σ μὲν προκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῖο ρόάων
Ὀρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φώως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν·
Ἢ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεῶ πάρα δῶρα φέρεσσα.

AURORA quidem croceo-peplo-induta ab Oceani fluentis
Exoriebatur, ut immortalibus lucem ferret et mortalibus:
Illa vero ad naves pervenit a deo dona ferens.

2 φέρη] MS. 4 περιεΐμονον] R. A. 1. 2. J.

Ver. 1. 2. Ἦώς μὲν προκόπεπλος ἀπ'
Ὀκεανοῖο ρόάων Ὀρνυθ',] Virgil.

Oceanum interea surgens Aurora relinquit.

Æn. IV. 129.

—— croceum linquens Aurora cubile.

Ibid. 584.

Vide supra ad α'. 477.

Ibid. ἀπ' Ὀκεανοῖο] Cod. Harleian. ἐπ'
Ὀκεανοῖο.

Ver. 2. Ὀρνυθ',] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. ἀθανάτοισι] Similiterque infra ver.
22. ἀθανάτων. Vide supra ad α'. 398.

Ibid. φέροι,] Cod. Harleian. φέρη. Clark.
Sic et MS Lips.

Ver. 5. Ἢ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεῶ πάρα δῶ-

ρα φέρεσσα.] Vide supra ad δ'. 615. Clark.
Ex h. l. Jensius colligebat, Homerum uno
tenore scripsisse carmina, nec ipsum in
libros divisisse: nam ἡ δ' manifeste re-
fertur ad libri præcedentis versus ultimos.
Facile concesserim: nec id primo Jensio
in mentem venit. Ern.

Ver. 5. Κλαίοντα λιγέως.] Qua ratione,
Κλαίοντα hic ultimam producat; item κα-
τὰ, ver. 59. et ἔχον, ver. 45. et γὰρ, ver.
49. vide supra ad α'. 51.

Ver. 7. ἄρα] Ut fieri solet —.

Ver. 8. ἰάσομεν,] Vide supra ad δ'. 42.

Ibid. ἀχύνουμένοι] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 9. ἐπιδὴ πρῶτα] Non quandoqui-

- Εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἷον,
 5 Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Μύρονθ'· ἢ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
 "Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε"
 Τέκνον ἐμὸν, τῆτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
 10 Τύνη δ' Ἠφαίστειο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
 Καλὰ μάλ', οἷ' ἔπω τις ἀνὴρ ἄμοισι φόρησεν.
 "Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔειπε
 Πρὸςθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, ἐδὲ τις ἔτλη
 15 "Αντὴν εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 'Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δὲ οἱ ὅσσε
 Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὥς εἰ σέλας, ἐξεφάνθεν·

Invenit autem Patroclo circumfusum suum carum filium,

- 5 Plorantem stridule: multi autem circum ipsum socii

Lamentabantur: inter hos vero astitit augustissima dearum,

Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque;

"Fili mi, hunc quidem sinamus, dolentes licet,

"Jacere, quandoquidem primum deorum consilio interfectus est:

- 10 "Tu vero a Vulcano allata inclyta arma accipe,

"Pulchra admodum, qualia nondum quisquam vir humeris gestavit."

Sic sane locuta Dea arma deposuit

Ante Achillem: illa vero sonitum-edidere facta-artificiose omnia.

Myrmidonas vero omnes cepit tremor, neque quis sustinuit

- 15 Contra aspicere, sed territi-diffugerunt: At Achilles

Ut vidit, statim ipsum magis subiit ira; intus autem ei oculi

Terribiliter sub palpebris, tanquam flamma, micuerunt:

17 ἐξεφάνθη] R. T.

dem primum, quod nemo intelligat, sed cum semel, vel simpliciter posteaquam. Sic sæpe Homerus et omnes poætæ. Ern.

Ver. 10. Τύνη δ' Ἠφαίστειο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,] Virgil.

En perfecta mei promissa conjugis arte Munera. ————— Æn. VIII. 612.

Ver. 12. κατὰ τεύχε' ἔειπε] Cod. Harleian. κλυτὰ τεύχε' ἔειπε. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit Barnesius.

Ver. 13. Πρὸςθεν Ἀχιλλῆος.] Al. Αὐτῇ πρόσθε ποδῶν.

Ibid. ἀνέβραχε] De hujusmodi ὀνηματοποιῖα, vide supra ad γ'. 363. et ad δ'. 125. et 455.

Ibid. δαίδαλα] Al. φαίδιμα.

Ver. 16. 'Ὡς εἶδ', ὥς μιν] Sic apud Virgilium:

Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit error!

Ecolg. VIII. 41.

Item apud Theocritum:

Χῶς ἴδον, ὥς ἐμάνην, ὥς μιν περὶ θυμὸς ἰάσθη.
 Idyll. II. 82.

'Ὡς ἴδεν, ὥς ἐμάνην, ὥς ἐς βαθὺν ἄλλετ' ἔβρωτα.
 Idyll. III. 42.

Ver. 17. ὑπὸ βλεφάρων,] Al. ὑπὸ βλεφάροις. Atque ita legit Codex Harleianus.

Ibid. ἐξεφάνθεν.] Ita ex duobus MSS. edidit Barnesius. Al. ἐξεφάνθη. Utrum-

- Τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεῶ ἀγλαὰ δῶρα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο, δαίδαλα λεύσων,
 20 Αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Μῆτερ ἐμῇ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἐπεικὲς
 Ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
 Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δεῖδω, μή μοι τόφρα Μενoitίς ἄλκιμον υἱὸν
 25 Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπας ὠτειλὰς
 Εὐλὰς ἐγγείνωνται, αἰκίσσωσι δὲ νεκρόν·
 (Ἐκ δ' αἰὼν πέφεται,) κατὰ δὲ χροῶ πάντα σαπίει·
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
 30 Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
 Μυῖας, αἱ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτας κατέδδουσιν.

- Obletabatur autem in manibus tenens dei splendida dona.
 At postquam mente sua delectatus est artificiosa aspiciens,
 20 Continuo matrem suam verbis alatis allocutus est;
 “ Mater mea, hæc quidem arma deus dedit, qualia par
 “ Opera esse immortalium, neque mortalem virum perfecisse;
 “ Nunc vero ego quidem me armabo; sed perquam graviter
 “ Timeo, ne mihi interea Menæti fortem filium.
 25 “ Muscæ ingressæ per ære-inflicta vulnere
 “ Vermes intus generent, deturpentque cadaver;
 “ (Vita nempe adempta est,) inque corpore omnia putrescant.”
 Ei autem respondit deinde dea Thetis pedes-argentea;
 “ Fili, ne tibi hæc in animo tuo sint-curæ:
 30 “ Ab hoc quidem ego conabor arcere improba examina
 “ Muscas, quæ sane viros pugna-interfectos comedunt.

19 ἦσι τετάρπετο] MS. male. Ibid. λεύσων] Id. 25 κατὰ] abest MS. 26 ἀν-
 λὰς] T. Ibid. ἐγγίνονται] MS. 29 μετὰ φρ.] Id. 30 πειρήσομαι] F. A. J.
 quod leg. πειρήσομ'. 31 κατέδδουσιν] F. A. J. R. male.

que, ut opinor, ferri potest. Vide supra
 ad v. 435. et 617. Clark. Ἐξέφάσθην ἐ-
 tiam MS. Lips. ed. F. A. J. Ern.

Ver. 18. Τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεῶ
 ἀγλαὰ δῶρα.] Virgil.

Ille deæ donis et tanto lætus honore
 Expleri nequit, atque oculos per singula volvitur
 Miraturque interque manus et brachia versat
 Terribilem cristis galeam. — Æn. VIII. 617.
 Talia, per clypeum Vulcani, dona parentis,
 Miratur. — Ibid. 729.

Quorum prior in loco Virgilium Homero

superiorem existimat Scaliger. Poëtic. Lib.
 V. cap. 3.

Ver. 19. φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο.] Cod. Har-
 leian. φρεσὶν ἦσι τετάρπετο. Al. φρεσὶν ἦσιν
 ἐτέρπετο, et φρεσὶ ἦσι τ' ἐτέρπετο. Clark.
 Harleiano consentit MS. Lips. Ern.

Ver. 23. θωρήξομαι.] Notandus hic
 maxime proprius vocis Mediæ Usus. Me
 ipse armabo. Vide supra ad v. 168. et ad
 v. 141.

Ver. 26. αἰκίσσωσι] Recte, ut opinor,
 cum duplici σ. Vide supra ad v. 140.

- "Ην περ γὰρ κῆταιί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Αἰεὶ τῷδ' ἔσαι χρῶς ἔμπεδος, ἥ καὶ ἀρεῖων.
 Ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρως Ἀχαιῖς,
 35 Μῆνιν ἀποσιπῶν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσειο, δύσειο δ' ἀλκὴν.
 "Ὡς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε.
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
 Στάζει κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρῶς ἔμπεδος εἴη.
 40 Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ Δῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἦρως Ἀχαιῖς.
 Καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 Οἳ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
 Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες.
 45 Καὶ μὲν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, ἔνεκ' Ἀχιλλεὺς

"Etsi enim jaceat vel integrum in annum,

"Usque ei erit corpus incorruptum, aut etiam melius.

"Quin tu ad concionem vocatis heroibus Achivis,

35 "Ira renunciata Agamemnoni, pastori populorum,

"Continuo prorsus ad pugnam armator, indueque fortitudinem."

Sic quidem fata, animos audentissimos immisit.

Patroclo vero ambrosiam et nectar rubrum

Instillavit per nares, ut ei corpus incorruptum esset.

40 Ibat autem præter littus maris nobilis Achilles,

Horrendum vociferans, excitabatque heroas Achivos:

Et quicumque etiam antea navium in cœtu solebant manere,

Quique gubernatores, et tenebant clavos navium,

Et promi-condi apud naves erant, cibi dispensatores:

45 Et hi tunc sane ad concionem ibant, quod Achilles

35 τῷγ'] F. A. J. 36 θωρήσει] MS. 40 θαλάσσης] abest F. 43 καὶ οἱ ἔχ.]

MS. F. A. J. quod legendum κ' οἱ, ut est in T.

Ver. 27. τίφεται.] Vide supra ad α'. 37.
 et ad ε'. 164.

Ibid. σαπίη.] *Al.* σαπήη.

Ver. 31. αἶ ῥά τε] *Quæ scilicet* —.

Ver. 32. "Ἦν περ] *Cod. Harleian.* Εἴ περ.

Ver. 33. τῷδ'] *Al.* τῷγ'.

Ver. 35. Μῆνιν ἀποσιπῶν] Nulla ex analogia produci potest istud ὁ. Pronunciabatur fortasse ἀπυσπιῶν, vel ἀρουυειρον. Vide supra ad α'. 342. *Al.* ἀπανσιπῶν. Ita infra φ'. 283.

"Ὅν ῥά π' ἐναυλὸς ἀποείρσει ———.

Et ver. 329. ejusdem libri:

Μή μιν ἀποείρσει. ———

Clark. Posse produci e cæsura, supra monuimus. *Ern.*

Ver. 36. δύσειο] Vide supra ad ε'. 109.

Ver. 39. 40. Στάζει — Αὐτὰρ] *Codex Harleianus* inter hos duos versus inserit:

Ἢ μὲν ὅς' ὥς ἑρξασ' ἀπέβη θείης ἀργυροπίεζα.

Ver. 41. Σμερδαλέα ἰάχων,] Vide supra ad δ'. 456.

- Ἐξεφάνη, δὴρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τῷ δὲ δῶα σκάζοντε βάτην Ἄρεος θερύποντε,
 Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἐγχεί ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ·
 50 Καδδὲ μετὰ πρώτη ἀγορῇ ἴζοντο κίόντες.
 Αὐτὰρ ὁ δεύτερος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ἐλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκῆρεϊ δαεί.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 55 Τοῖσι δ' ἀνισάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἄτρεϊδῃ, ἧ ἄρ' τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 Ἐπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί· ὅτε νῶϊ περ, ἀχθυμένω κῆρ,
 Θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κέρης.
 Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἀρτεμις ἰῶ,

In conspectum-se-dederat; diu enim pugna abstinerat tristi.
 At duo claudicantes ibant Martis famuli,
 Tydidesque bellicosus, et nobilis Ulysses,
 Hastæ innitentes; adhuc enim habebant vulnera gravia:

- 50 In prima autem concione consederunt profecti.
 At ultimus venit Rex virorum Agamemnon,
 Vulnus habens: etenim illum in aspera pugna
 Vulneraverat Coon Antenorides ærata hasta.
 Verum postquam omnes congregati sunt Achivi,
 55 Inter eos exurgens locutus est pedibus celer Achilles;
 “Atride, omnino hoc utique utilius
 “Foret, tibi et mihi; quando nos quidem dolentes corde,
 “Animum-rodente contentione irati fuimus, gratia puellæ.
 “Hanc debuit in navibus occidisse Diana sagitta,

60 Λυγρησὸν] F. A. J. 70 τειρήσομαι] A. 2. 5.

Ver. 42. μένεσκον,] Manere solebant. Ita optime constat Temporum ratio. Vide supra ad v. 84. et ad α'. 57.

Ver. 43. οἴηα] Cod. Harleian. ἰῶα.

Ver. 46. ἐπέπαυτ'] Ita Cod. Harleian. Al. ἀπέπαυτ'.

Ver. 49. ἔλκεα λυγρὰ] Al. ἄλγεα λυγρὰ.

Ver. 53. Οὔτα] Vide supra ad v. 192.

Ibid. Οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης] Supra, λ'. 252.

Ver. 56. Ἀτρεΐδῃ, ἧ ἄρ' τι] Συνάγων δὲ [Ὅμηρος] αὐτὸς [Agamemnonem et Achillem] εἰς ταῦτον ἀλλήλους; ἐκ τῆς ἐκκλησίας μιταμελαινέας; τὸν μὲν τῆς Θέτιδος ἐκβοῶντα, “Ἀτρεΐδῃ, ἧ ἄρ' τι τόδ' ἀμφοτέροισιν

“ἄρειον” Ἐπλετό σοι καὶ ἐμοί,” εἴτα ἐπαρώμενον τῇ προφάσει τῆς ἀπεχθείας καὶ ἀπαριθμήμενον τὰς ἐκ τῆς μήνιδος συμφορὰς; τὸν βασιλέα δὲ αἰτιώμενον Δία, καὶ μῆρας, καὶ Ἐρινυν· δοκεῖ μοι διδάσκειν, ὥς περ ἐν δράματι, (τοῖς προκειμένοις ἀνδράσιν οἷον εἰκόσι χρωόμενος,) ὅτι χρὴ τὰς μὲν βασιλείας μηδὲν ὕβρει πράττειν, μηδὲ τῇ δυνάμει χρῆσθαι πρὸς ἅπαν, μηδὲ ἐφίνασι τῷ θυμῷ καδᾶπερ ἴππῳ θρασεί, χῆται χαλινῷ, καὶ ἡνίοχῃ φέρομένῳ· πατραινὲν δὲ αὐτοῖς στρατηγούς, ὑπεροφίαν βασιλικὴν μὴ δυσχεραίνειν, φέρειν δὲ ἐγκρατῶς καὶ πρᾶως τὰς ἐπιτιμῆσεις, etc. Julian. Imperat. Oral. II. sub initio.

Ibid. ἧ ἄρ' τι τόδ'] Al. ἧ ἄρ' τι τόγ'. Clark.

- 60 Ἡματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
 Τῷ κ' εἰ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον ἔδας,
 Δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
 Ἑκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἶω.
- 65 Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἑάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 Θυρὸν ἐνὶ σήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 Νῦν δ' ἥτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, ἐδέ τί με χρεὶ
 Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 Ὀτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιῆς,
- 70 Ὅφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν,
 Αἶψ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλὰ τιν' οἶω
 Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησι
 Διὶς ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἐγχεος ἡμετέροιο.

- 60 "Die illo, quo ego cepi Lyrnessum populatus:
 "Tum sane non tot Achivi mordicus prehendissent immensum solum,
 "Hostium manibus-strati, me iram-fovente.
 "Hectori quidem et Trojanis hoc utilius: at Achivos
 "Diu meæ et tuæ contentionis memores-fore puto.
- 65 "Sed ea quidem ante-acta-esse sinemus, dolentes licet,
 "Animo in pectoribus nostro domito necessitate.
 "Nunc vero ego sane impono-finem iræ, neque omnino me par est
 "Pertinaciter usque irasci: sed age ocyus
 "Hortatibus-concita ad prælium comantes Achivos,
- 70 "Ut adhuc etiam Troïum periculum-faciam obviis profectus,
 "Num velint apud naves pernoctare: sed aliquem puto
 "Libenter ipsorum genu flexurum esse, qui quidem effugerit
 "Ardenti e prælio fugatus vi hastæ nostræ."

71 αἶγι] MS. sed , eras. 72 φύγησιν] F. A. R. J. male.

Pseudo-Did. interrogative legendum ait:
An ergo nobis hoc utilius erat, quod etc.
 Vett. edd. omnes sine interrogatione, ut
 Clarkius cum Barnesio. Verte: *Non*
paullo (τι) ergo hoc utique utilius erat.
 (Frigide Clarkius, omnino hoc utique) in-
 tell. placari, ut nunc, nec iræ indulgere.
 Ern.

Ver. 57—65. ἀχνύμενω — ἀχνύμενοί]
 Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 58. Θυμαβόρεω ἔριδι] Cod. *Harleian.*
 Θυμαβόρεω ἔριδος.

Ver. 59. Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν
 "Ἀρεταίς]" Ὅτι δὲ αἱ αἰφνίδιοι θάνατοι τῶν γυ-
 ναικῶν Ἀρεταίαις ἐδόκουν ἀνακρίσθαι, ὥς οἱ τῶν

ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, πολλαχῶς λέγει ὁ Παι-
 νηΐς. Eustath.

Ver. 60. Λυρνησσὸν] Πόλις τῆς Ἑπτα-
 κίης Θήβης τῆς Κιλικίας. Schol.

Ver. 61. ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον ἔδας,] Vide
 supra ad β'. 418.

Ver. 62. ἀπομηνίσαντος.] Vide supra ad
 ι'. 426.

Ver. 65. προτετύχθαι] Δοκῶντα προγεγονέ-
 ναι. Schol. inedita in Codice *Harleiano*,
 ad δ'. 112.

Ibid. ἑάσομεν,] Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 67. Νῦν δ' ἥτοι] Cod. *Harleian.* Νῦν
 δὴ τοι.

‘Ως ἔφαθ’ οἱ δ’ ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
75 Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλείωνος.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, ἔδ’ ἐν μέσσοισιν ἀνασάς·

‘Ω φίλοι, ἦρως Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρης,
Ἐσαότος μὲν καλὸν ἀκκέμεν, ἔδ’ ἔοικεν
80 Ὑββάλλειν· χαλεπὸν γάρ, ἐπισάμενόν περ εὐόντα.
Ἀνδρῶν δ’ ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκέσαι,
Ἥ εἴποι; βλάβεται δὲ, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείζομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σύνδεσθ’, Ἀργεῖοι, μῦθόν τ’ εὖ γνῶτε ἕκαστος.

Sic dixit: Lætati autem sunt bene-ocreati Achivi,

75 Iræ cum renunciasset magnanimus Pelides.

Inter hos autem locutus est et rex virorum Agamemnon,

Ex-eo-ipso-loco, a sede, neque in medios prodians stabat;

“ O amici, heroës Danai, famuli Martis,

“ Stantem quidem decet vos audire, neque convenit

80 “ Interpellare: grave enim, peritus licet quis sit.

“ Virorum autem in magno tumultu quomodo quis audire possit,

“ Vel dicere? Impeditur autem, canorus licet concionator.

“ Ad Pelidem quidem ego orationem-dirigam: sed vos cæteri

“ Intelligite, Argivi, sermonemque diligenter cognoscite quisque.

77 ἐξέδρης] A. 2. 3. J. 82 γὰρ λιγύς] MS.

Ver. 69. Ὅτρυνον πόλεμόνδε] Vide supra ad v. 44.

Ibid. καρηκομώντας] Vide supra ad v. 510.

Ver. 70. ἀντίος ἐλθών.] Al. ἀντίον ἐλθών.

Ver. 72. Ἀσπασίως] Vide supra ad v. 140.

Ibid. γόνυ κάμψειν.] Recentiorum nonnullos hanc phrasin de submissione et supplicatione accepisse testatur Eustathius. Mire autem Barnesius: “ Libenter in genua se submissurum, Deo gratias agens: tem, quod evaserit.” Melius Porphyrius; Οἱ φεύγοντες, τιταμίνον ἔχουσι τὸ γόνυ· οἱ δὲ καλῆμνοι, κικαμμένον. Ἀσπασίως ἔν, φησι, καθιθεῖται τῶν φευγόντων τις ἐκ τῶ πολέμου· ὅς καὶ ἀναπαύσει ἑαυτὸν, καὶ τὰ σκέλη, ἐκ τῶ συντόνου τῆς φυγῆς δρόμου καθίσας. Quasi. Homeric. 22. Clark. Vid. dicta ad Il. ή. 118. ubi idem Porphyrii locus allatus est a Clarkio. Ern.

Ver. 76. μετέειπεν ἄναξ] Miror hunc locum prætermisisse Dawesium, nec τὸ v deletum voluisse, nec infra v. 104. 109. Ern.

Ver. 77. ἐν μέσσοισιν ἀνασάς.] Al. ἐν μέσσοισι παρασάς.

Ver. 79. Ἐσαότος μὲν καλὸν ἀκκέμεν.] Εἰδὼς ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι μέλλει θορυβεῖσθαι, ὡς αἴτιος γεγονώς φθορᾶς τῇ Ἑλληνικῇ στρατιᾷ, ἡσυχίαν ἑαυτῷ προκατασκευάζει, λέγων δύσκολον εἶναι ἐν πολλῷ θορύβῳ διαλέγεσθαι· ἔνιοι δὲ καθιζόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπενόησαν δημηγορεῖν. Schol. MS. apud Barnesium. Ἀρίσταρχος ὥσθι παραιτήσειν ἔχειν τὸν λόγον· ὡς, διὰ τὸ τετραῶσθαι, τῷ Ἀγαμέμνονος συγχωρεῖν ἀξιώντος, εἰ καθήμενος λέγοι· καὶ, φασί, διὰ τῆτο ἀνέθηκε τὸ, “ Αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, “ ἔδ’ ἐν μέσσοισιν ἀνασάς.” Ἀποσπος δὲ ἡ παρ-αίτησις· ὃ γὰρ τὸν πῶδα τίτρωται, ἀλλὰ τὴν χεῖρα· ὅπως δὲ τίτρωται, ὥστε μικρὸν ὑψίρον, αὐτὸς ἀπασφάττει τὸν κύπερον. Ἐάν

- 85 Πολλάκι δὴ μοι τῆτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
Καί τέ με νεικέεσκον· ἐγὼ δ' ἐκ αἰτίος εἰμι,
Ἀλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἡεροφῶτις Ἐριννὺς,
Οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγχιον ἄτην,
Ἥματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
90 Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἥ πάντας ἀᾶται,
Οὐλομένη, τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· ἐ γὰρ ἐπ' ἔδει
Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἤγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
Βλάπτει· ἀνδρώπεις· κατὰ δ' ἔν' ἑτερόν γε πέδησε.
95 Καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄσσατο, τὸν περ ἄριστον

- 85 " Sæpe jam mihi hunc Achivi sermonem dixerunt,
" Et mihi convitiari-soliti-sunt: ego autem non in-causa sum,
" Sed Jupiter, et Fatum, et per-tenebras-vagans Erinny's,
" Qui mihi in concione menti injecerunt sævam noxam,
" Die illo, quo Achillis præmium ipse abstuli.
90 " Sed quid facerem? Deus omnia perficit.
" Veneranda nempe Jovis filia Ate, [Noxa,] quæ omnes noxa-afficit,
" Perniciosa: hujus quidem molles pedes; non enim ad solum
" Appropinquat, enimvero illa per virorum capita incedit,
" Lædens homines: alterum enim saltem concertantium malo-irretit.
95 " Etenim jam olim Jovem læsit, quem tamen potentissimum

95 ἄσατο] MS. L. ἀάσατο] Edd. vett.

δὲ προσκείμενος ὁ φίλος ἦ, τὸ, " Αὐτόθεν ἐξ
" ἔδους;" ἀπετόμισθα ἐκ τῆ τῶν Ἀρισίων συν-
" ἑδούσῃ ὡς τ' ἐν κείνοις ὄντα λέγειν αὐτὸν, καὶ ἐκ
" ἐν μίση τῷ πλήθει. Porphyr. Quæst. Ho-
mericæ. 25. Τινὲς τῶ ἐσαότως ἐκτείνουσι τὴν
" λήγαντα καὶ ἐπὶ ῥήμα λαβόντες αὐτὸ, ἐσαό-
" τως φασὶ τὸ εὐσταθῶς καὶ ἡσύχως· ἵνα λέγη,
" ὅτι δεῖ μετὰ ἡσυχίας ἀκέειν. Eustath.

Ver. 85. δῆ] Vide supra ad §. 435.

Ver. 86. νεικέεσκον] Vide supra ad ver.
42. et ad β'. 221.

Ibid. ἐγὼ δ' ἐκ αἰτίος εἰμι, Ἀλλὰ Ζεὺς,]
Virgil.

Non tibi Tyndaridis facies invisa Lacæne
Culpatusve Paris; verum inclementia Divûm
Has evertit opes. — JEn. II. 601.

Fati ista culpa est. —

Senec. Œdip. ver. 1019.

Ver. 91. et 129. ἀᾶται,] Vide supra ad
J. 116.

Ver. 92. τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες:] Ὅμη-

ρος Ἀτην θεὸν τε φησὶν εἶναι καὶ ἀπαλὴν·
τὰς γὰρ πόδας αὐτῆς ἀπαλὰς εἶναι λέγων·
" — τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· ἐ γὰρ ἐπ' ἔδει
" Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἤγε κατ' ἀνδρῶν κράατα
" βαίνει." Καλῶς ἔν μοι δοκεῖ τεκμηρίω τὴν
" ἀπαλότητα ἀποφαίνειν, ὅτι ἐκ ἐπὶ σκληρῶ
" βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλακῶ. Plato in Con-
vivio.

Ibid. τῆς μὲν] Cod. Harleian. τῇ μὲν.
Atque ita in uno MS. scriptum reperit
Barnesius.

Ver. 93. ἀλλ' ἄρα ἤγε] De hujusmodi
syntaxeos elegantia et venustate, vide
supra ad γ'. 409.

Ver. 94. κατὰ δ' ἔν' ἑτερόν γε πέδησε.]
" Ἐνα γὰρ τινὰ ἐβλαψεν, ὅτι μὴ πολλὰς·
Schol. Male. Vox enim ἑτερον hoc sensu
accipi nullo modo potest. Eustathius
recte exponit, τῶν ἐριζόντων τὸν ἑτερον.
Clark. Hæc conjungenda cum Ἀτη, quæ
alias nullum prædicatum habet. Οὗν ad-

- Ἄνδρῶν ἡδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἡρη, θῆλυς ἔσσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
 Ἡματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἑρακλεΐην
 Ἀλκμήνῃ τέξεσθαι εὖσεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 100 Ἦτοι ὄγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·
 Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε δέαιναι,
 Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νύχγει·
 Σήμερον ἄνδρα φόωςδε μογοσόκος Εἰλείθυια
 Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
 105 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἳ δ' αἶματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι.
 Τὸν δὲ δολοφρονέσσα προσηύδα πότνια Ἡρη·
 Ψευσησεις, ἐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 Εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὁμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὄρκον,
 Ἦ μὴν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
 110 Ὃς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς

“ Hominum et deorum dicunt esse: sed sane etiam hunc

“ Juno, fœmina licet, dolis decepit,

“ Die illo, quo erat vim Herculeam

“ Alcmena paritura pulchris-cincta-muris in Thebe.

100 “ Ille sane glorians dixerat inter omnes deos;

“ Auscultate mihi, omnesque dii, omnesque deæ,

“ Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:

“ Hodie virum in-lucem partuum-doloris-præses Ilithyia

“ Edet, qui omnibus finitimis imperabit,

105 “ Eorum hominum ex genere. qui sanguine ex meo sunt.

“ Hunc vero dolos-meditans allocuta est veneranda Juno;

“ Mentieris, neque finem tandem sermoni impones.

“ Eja autem age, nunc mihi jura, Olympie, firmum jusjurandum,

“ Revera eum omnibus finitimis imperaturum,

110 “ Quisquis die hoc ceciderit intra pedes mulieris

96 φασίν] R. A. J. Ibid. ἔμμεναι] MS. 97 δολοφροσύνη] F. 102 ἤθισσι
 κελεύει] A. 2. 3. J. 104 περικτυόν.] MS.

didit, propter præcedentem parenthesin.
 Ern.

Ver. 95. Καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄσσατο,]
 Al. Καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο. Al. Καὶ
 γὰρ δὴ ποτε Ζῆν' ἄσσατο. Legendum for-
 tasse Καὶ γὰρ δὴ ποτε Ζῆν' ἄσσατο. Vide
 supra ad λ'. 540. Clark. ἄσατο etiam
 MS. Lips. nec male v. Hesych. in ἄσας et
 ibi Intt. Ern.

Ver. 98. βίην Ἑρακλεΐην] Vide supra ad
 ν'. 758.

Ver. 99. εὖσεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.] Κατατε-
 τιχισμένη, μεταφορικῶς, διὰ τὸ ὑπὸ Ἀμφίονος
 καὶ Ζήθης αὐτὴν τετιχίσθαι. Schol.

Ver. 102. ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγει] Al. ἐνὶ στή-
 θεσσι κελεύει.

Ver. 104. περικτιόνεσσιν ἀνάξει,] Vide ad
 ver. 76.

Τῶν ἀνδρῶν, οἱ σῆς ἐξ αἵματός ἐῖσι γενέσθης.

“Ὡς ἔφατο· Ζεὺς δ' ἔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
'Αλλ' ὅμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.

“Ἦρῃ δ' αἰῶσα λῖπεν ῥίον Οὐλύμποιο,

115 Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἀργος Ἀχαιϊκὸν, ἐνθ' ἄρα ἦδῃ
Ἰφδίμην ἄλοχον Σθενέλα Περσηϊάδαο·

Ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὁ δ' ἐβδομος εἰσέηκει μείς·

Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωςδε, καὶ ἡλιτόμηνον ἐόντα·

Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας·

120 Αὐτὴ δ' ἀγγελέεσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα·

Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·

Ἦδῃ ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,

Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο παῖς Περσηϊάδαο,

Σὸν γένος· ἔ' οἱ αἰεὶ ἀναστέμεν Ἀργείοισιν.

125 “Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὅξυ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν.

“Eorum hominum, qui tui ex sanguine sunt generis.

“ Sic dixit: Jupiter autem neutiquam fraudem sensit,

“ Sed juravit magnum juramentum, deinde vero magnum malum-acceptit.

“ Juno autem impetu-facto reliquit verticem Olympi,

115 “ Statimque pervenit Argos Achaicum, ubi utique norat

“ Generosam uxorem Stheneli Perseidæ:

“ Ea vero gestabat-utero-carum filium, septimo ineunte mense: [rum;

“ Eduxit autem in-lucem, nondum licet assecutum justum-mensium-nume-

“ Alcmenæ vero inhibuit partum, repressitque Ilithyias:

120 “ Ipsa autem renunciatura factum, Jovem Saturnium allocuta est;

“ Jupiter pater, rutili-fulminis-missor, rem quandam tibi in mentem ponam:

“ Jamjam vir natus est nobilis, qui Argivis imperabit,

“ Eurystheus, Stheneli filius Perseidæ,

“ Tuum genus: non ei indignum est imperare Argivis.

125 “ Sic dixit: Eum vero dolor acutus in mente feriit profunda.

108 κρατερὸν] Id. 115 Ἀχαιϊκὸν] MS. 117 εἰσέηκει] Id. 118 πρὸ] abest MS.

121 ἐνὶ] MS. F. 122 γέγονεν] MS. male.

Ver. 105. οἱ σ'] Qui scilicet —.

Ver. 106. Τὸν δὲ δολοφροσύνα προσηύδα] Virgil.

— simulata mente locutam.

Æn. IV. 105.

Ver. 108. Εἰ δ' ἄγε,] Sin ita revera stastisti, age, etc. Vide supra ad l. 167.

Ver. 113. ἀάσθη.] Similiterque infra ver. 136. ἀάσθη. Vide supra ad l. 116.

Ver. 114. “Ἦρῃ δ' αἰῶσα λῖπεν ῥίον Οὐλύμποιο,] Vide supra ad ζ. 225.

Ver. 115. ἐνθ' ἄρα] Ubi videlicet —.

Ver. 117. εἰσέηκει] Vide supra ad δ. 434. 492. et ad α'. 37.

Ver. 120. Κρονίωνα] De hujus vocis prosodia, vide supra ad α'. 265. et 397.

Ver. 122. γέγον'] Vide supra ad α'. 37. Ibid. Ἀργείοισιν ἀνάξει,] Dawes. Misc.

Αὐτίκα δ' εἴλ' Ἀθην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμιοις,
 Χώόμενος φρεσὶν ᾗσι, καὶ ᾤμοσε καρτερεὸν ὄρκον,
 Μήποτ' εἰς Οὐλυμπόν τε καὶ ἕρανὸν ἀσερόεντα
 Αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἀθην, ἣ πάντας αἶται.

- 130 Ὡς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ' ἕραν' ἀσερόεντος,
 Χεὶρὶ περισρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνδρώπων.
 Τὴν αἰεὶ σενάχεσχ', ὅθ' ἐὼν φίλον υἱὸν ὄρῳτο,
 Ἔργον αἰεὶ ἐχόντα, ὕπ' Εὐρυσθέως ἀέθλων.

- Ὡς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἑκ-
 135 Ἀργεῖς ὀλέεσκεν ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν, [τῶρ
 Οὐ δυνάμην λελαδέσθ' αἴτης, ἣ πρῶτον ἀάσθην.
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην, καὶ μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 Ἀψ' ἐδέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἀποινα.
 Ἀλλ' ὅρσειν πόλεμόνδε, καὶ ἄλλας ὄρνυθι λάεες·

“ Illico autem corripuit Aten capite nitentibus-capillis.ornato,

“ Iratus animo suo, et juravit firmum juramentum,

“ Nunquam in Olympumque et cælum stellatum

“ Redituram Aten. quæ omnibus noxam-infert.

- 150 “ Sic fatus, projecit a cælo stellato,

“ Manu circumrotatam: statim autem pervenit ea ad opera hominum.

“ Hujus opera semper ingemiscebat is, quando suum carum filium videret,

“ Opus indignum sustinentem, sub Eurysthei laboribus.

“ Sic et ego, quando nempe ingens pugnam-expedite-ciens Hector

- 155 “ Argivos perdebat ad puppes navium;

“ Non poteram oblivisci noxæ, qua semel læsus fueram.

“ At postquam noxam-accepi, et meam mentem eripuit Jupiter,

“ Iterum volo placare, dareque infinita dona.

“ At exurge ad pugnam et cæteras excita copias:

126 εἴλεν Ἀθην] A. 2. 3. J. male. 127 ᾗσιν] F. R. A. 1. male. Ibid. καρ-
 τερὸν] MS. 131 ταχέως δ' ἵκετ'] MS. male. 134 κορυθαίολος] Id. 136
 λαδίεσθ'] MS.

etiam h. l. non tentat, at v. 124. (p. 151.)
 corrigit, serviens hypothesis suæ, ἐν Ἀργεῖ-
 σιν ἀνάσσειν, quia hæc forma Od. η'. 62.
 quasi hæc idonea ratio esset. Ern.

Ver. 126. λιπαροπλοκάμιοις,] Al. λιπαρο-
 κρηδέμνυ.

Ver. 128 — 150. οὐρανὸν ἀσερόεντα —
 ἕραν' ἀσερόεντος,] Vide supra ad δ'. 371.

Ver. 151. περισρέψας,] Cod. Harleian.
 περιτρέψας.

Ver. 152—155. σενάχεσχ', — ὀλέεσκεν]
 Vide supra ad ver. 42. et ad γ'. 84.

Ver. 155. Ἔργον αἰεὶ ἐχόντα, ὕπ' Εὐ-
 ρυσθέως ἀέθλων.] Virgil.

———— ut duos mille labores

Rege sub Eurystheo, fati Junonis iniquæ,

Pertulerit. ————— Æn. VIII. 191.

Ibid. ὕπ' Εὐρυσθέως,] Al. πρὸς Εὐρυσθέως.

Ver. 154. κορυθαίολος] Vide supra ad
 β'. 816.

- 140 Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Εἰ δ' ἐδέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ἄρης·
Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες,
Οἴσας, ὄφρα ἴδῃαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
- 145 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
᾽Ατρεΐδῃ, κῦδισε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον, [λεύς·
Δῶρα μὲν αἶκ' ἐδέλῃσθα παρασχέμεν, ὥς ἐπεικές,
Ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοι· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
Αἰΐφα μάλ'· ἐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνδᾶδ' ἐόντας,
- 150 Οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
Ὡς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδῃται
Ἐγχεῖ χαλκίῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.

- 140 "Dona autem ego ipse omnia præbebo, quæcunque tibi profectus
"Hesternus in tentoriis promisit nobilis Ulysses.
"Sin vis, expecta, festinans licet ad certamen;
"Dona autem tibi ministri, mea ex nave sumpta,
"Ferent, ut videas, quod tibi animum-placantia dabo."
- 145 Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
"Atride gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
"Dona quidem si vis præbere, ut æquum est,
"Vel retinere, in tua potestate est: nunc vero recordemur prælii
"Statim prorsus; non enim decet verbis-tempus-terere hic manentes,
- 150 "Neque moras-trahere: Adhuc enim magnum opus infectum:
"Ut aliquis utique rursus Achillem inter primos videat
"Hasta ærea Trojanorum perdentem phalangas.
"Sic vero et aliquis vestrum memor cum viro pugnet."

140 παρασχεῖν] Id. 147 αἶκε θεέλῃσθαι] MS. 148 εἴτ' ἐχ.] Edd. vett.
Ibid. μνησώμεθα] MS. 152 ὀλέκοντα] Id. 153 ὥς δὲ] R.

Ver. 135. ὀλέσκων] Cod. Harleian. ὀλέ-
κεσκων.

Ver. 137. 'Ἄλλ' ἐπεὶ ἀσάμην, καὶ μεν
φρίνας ἐξέλειτο Ζεὺς,] Post hunc versum,
alium ex Eustathio inserit Barnesius;

"Ἡ οἶνον μεθύων· ἥ μ' ἐβλάψαν θεοὶ αὐτοί·"

qui tamen hoc in loco non satis apte co-
hæret. Vide supra ad ἰ. 119.

Ver. 158. Ἀψ' ἐδέλω ἀρίσται, δόμεναί τ'
ἀπερείσι' ἄποινα.] Τῆς Βρισηίδος τὴν ἀφαίρει-

σιν εἰς τὴν Ἀθην ἀναφέρειν ὁ Ἀγαμέμνων,
ὅμως "Ἀψ' ἐδέλει ἀρίσται, δόμεναί τ' ἀπερείσι'
"ἄποινα." Καὶ γὰρ τὸ δεῖσθαι, τῷ μὴ κα-
ταφρονῶντος; ἐστὶ καὶ ταπεινὸς φανείς ὁ ἀδική-
σας, ἔλυσεν τὴν τῆς ὀλιγωρίας δόξαν. Plu-
tarch. περὶ ἀσorgenίας.

Ver. 159. ὄρνυθι] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 145. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide
supra ad α'. 43. et 58.

Ver. 148. Ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοι.] Al.

- Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 155 Μηδ' ἔτῳς, ἀγαθός περ ἔων, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Νήσιας ὅτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχεσσόμενας· ἐπεὶ ἐκ ὀλίγον χρόνον ἔσαι
 Φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι Φάλαγγες
 Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
 160 Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι δοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῆς
 Σίτῃ καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἀκμῆνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι.
 Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοιόα πολεμίζειν,
 165 Ἀλλὰ τε λάτρη γυῖα βαρύνεται, ἥδ' ἐκίχάνει
 Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γένατ' ἰόντι.
 Ὅς δ' ἐκ' ἀνὴρ οἴνοιο κορυσσάμενος καὶ ἔδωδῆς,

Hunc autem respondens allocutus est abundans-consiliis Ulysses;

- 155 " Ne tamen sic, strenuus licet sis, deo-similis Achille,
 " Jejunos impelle ad Ilium filios Achivorum
 " Cum Trojanis pugnaturos: quia non *in* exiguum tempus erit
 " Certamen, postquam primum congressæ fuerint phalanges
 " Virorum, Deusque inspiraverit animos utrisque:
 160 " Sed vesci jube velocibus in navibus Achivos
 " Cibo et vino; hoc enim, robur est et vis.
 " Neque enim vir totum diem usque ad solem occidentem
 " Expers cibi poterit contra *hostem* pugnare.
 " Licet etenim animo utique prompto-sit ad pugnandum,
 165 " Tamen simul sensim membra gravantur, et occupant *eum*
 " Sitisque et fames, noxamque trahunt genua eunti.
 " Qui vero vir vini satur et cibi,

157 μαχησόμεν.] MS. R. 166 τε] abest Fl. 168 πολεμίζειν] MS. vitiose.
 173 μίσσην] Id. F. A. 1.

Εἴτ' ἰχέμεν, παρὰ σοι. Quo modo legit
 et Codex Harleianus.

Ver. 150. ἔτι γὰρ μίγα ἔργον ἄρεκτον·]
 "Ἦτοι περὶ τῆς Πατρόκλης ταφῆς λέγει, ἢ
 τῆς τῷ Ἐκτορος ἀναρίσεως. Schol. Rectius
 autem hoc in universum de bello nondum
 confecto dictum intelligas.

Ver. 153. "Ὡς δ' ἐστὶς] *Al.* "Ὡδ' ἐστὶς.

Ver. 155. θεοείκελ'] Vide supra ad β'.
 623.

Ver. 157. μαχεσσόμενας·] *Al.* μαχησο-
 μένας. *Al.* μαχησόμενος.

Ver. 159. πνεύσῃ] *Al.* πνεύσει.

Ver. 163. Ἀκμῆνος σίτοιο] Verbum hoc
 in uno hoc libro Iliados occurrit, de quo
 vide Intt. ad Hesych. *Ern.*

Ver. 165. βαρύνεται,] *Victorius, Var.*
Lect. lib. XXXVIII. cap. 21. ait, ex ve-
tere Scholiaste, hoc vocabulum unum es-
se eorum, quæ σημασίαν ἐναργεστάτην ἔχουσι,

- Ἀνδράσι δυσμένεέσσι πανημέριος πολεμίζει,
 Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ἐδὲ τι γυῖα
 170 Πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
 Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 Ὅπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῇς.
 175 Ὀμνύετω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀνασᾶς,
 Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἥδὲ μιγῆναι,
 Ἥ· Δέμις ἐστίν, ἄναξ, ἥ τ' ἀνδρῶν ἥ τε γυναικῶν.
 Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσίν ἴλαος ἔσω.
 Αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
 180 Πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιοτέρος καὶ ἐπ' ἄλλῳ

“ Cum viris hostibus totam diem pugnat,

“ Audens omnino ei animus in præcordiis, neque quicquam membra

170 “ Prius defatigantur, quam omnes recedant a pugna.

“ Sed age, populum quidem dimitte, et jentaculum jube

“ Instrui: dona autem rex virorum Agamemnon

“ Ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi

“ Oculis videant, tuque animo tuo læteris.

175 “ Juret autem tibi jusjurandum, inter Argivos surgens,

“ Nunquam hujus cubile ascendisse se, vel mistum-fuisse,

“ Qua mos est, Rex, et virorum et mulierum.

“ Quin et tibi ipsi animus in præcordiis placidus sit.

“ Ac deinde te convivio in tentoriis conciliet

180 “ Lauto, ut ne quid juris mutilum habeas.

“ Atride, tu vero deinde æquior et in alium

177 vid. not. 179 κλισίῃ] MS. 180 ἐπιδευὲς] F. perperam.

et appellantur ἀναμίλλετα; quibus, omni contentione adhibita, melius nihil aptius-que excogitari possit.

Ver. 167. κιορσάμενος] Quum se ipse saturaverit. Vide supra ad ver. 23. et ad γ'. 141.

Ver. 171. σκέδασον,] Vide supra ad α'. 140. Cæterum Codex Harleianus hic legit κέδασον.

Ver. 174. σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῇς.] Ita ex

Eustathio edidit Barnesius. Al. σὺ δὲ φρεσὶν ἦσιν ἰανθῇς.

Ver. 177. Ἥ· Δέμις ἐστίν,] Deest hic verus in Codice Harleiano. Clark. Item in Lips. quod temere factum, cum alibi eodem modo jungantur et eodem in con-textu, ut ἰ. 137. Ἐρμ.

Ver. 180. ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.] ἵνα μὴδὲν ἐλλίπη τῶν ὀφειλόντων πρὸς σὲ δικαίωςπραχθῆναι. Schol.

"Εσσεαι· ἔ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα

"Ανδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων·

185 Χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκέσας·

Ἐν μοίῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.

Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐδέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,

Οὐδ' ἐπιорκήσω, πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

Μιμνέτω αὔθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρης,

190 Μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολέες, ὄφρα κε δῶρα

Ἐκ κλισίης ἔλθωσι, καὶ ὄρκια πισὰ τάμωμεν.

Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἥδ' ἐκελεύω,

Κρινάμενος κέρητας ἀρισηῆας παναχαιῶν,

Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνείκεμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ

195 Χθίζον ὑπέσχημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.

“Eris: Haudquaquam enim indigne ferendum, regem

“Virum placare, quando quis prior injuriam fecerit.”

Illum vero vicissim allocutus est rex virorum, Agamemnon;

185 “Gaudeo tuo, Laërtiade, hoc sermone audito:

“Recte enim et ordine omnia obiisti et enumerasti.

“Haec sane ego volo jurare, jubetque me animus,

“Neque pejerabo, per deum: Sed Achilles

“Maneat hic eousque saltem, festinans licet ad certamen;

190 “Manete et alii omnes congregati, donec dona

“E tentoriis venerint, et fœdera fida ferierimus.

“Tibi vero ipsi hoc ego præcipio, et jubeo, o Ulysses,

“Delectis juvenibus primoribus universorum-Achivorum,

“Dona mea a nave afferto, quot Achilli

195 “Heri polliciti-sumus nos daturos esse, adducitoque mulieres.

182 γάρ τοι] MS. male. 183 ἐπαρέσσασθαι] MS. vid. not. 189 τέως περ]

F. 191 ἔλθωσι] MS. F. A. J. quod melius, certe usitatius. 193 κρινά-

μενος] MS. vitiose. 194 ἐνείκεμεν] MS. F. R.

Ver. 182. οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα "Ανδρ' ἀπαρέσσασθαι,] Ἀμφίβολον, διὰ τὴν αἰτιατικὴν ἔστι δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ βασιλέως· ἔ νεμεσσητὸν, εἰ βασιλεὺς ἄνδρα βλάβης καὶ τῆς ἀδικίας προὔπαρξας, ἀπαρίσθαι αὐτόν· ἔστι δὲ τὸ ἀπαρέσσασθαι, τὸ τῆς ἀρεῆς ἐπαῖρος, ἥτοι τῆς βλάβης ἀπαλλάξαι, καὶ ἐξιλάσασθαι. Porphyr. Quæst. Homeric. 19. Ubi Editiones quidem Porphyrii, “βασι-“ληϊ,” habent; ipse autem, “βασιλῆα,” legisse videtur.

Ver. 183. ἀπαρέσσασθαι,] Barnesius legendum conjicit ἐπαρέσσασθαι. Clark. Sic clare est in MS. Lips. Vulgata firmatur etiam Hesychii auctoritate: ἀπαρέσσασθαι quod ad h. l. pertinet. Ern.

Ver. 188. πρὸς δαίμονος·] Al. πρὸς δαίμονας.

Ver. 190. ὄφρα κε δῶρα] Al. εἰς ὅκει δῶρα.

Ver. 191. ἔλθωσι,] Al. ἔλθῃσι.

Ver. 193. Κρινάμενος] Vide supra ad α'. 309. 314. 338. et ad ζ'. 434.

Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Κάπρον ἑτοιμασάτω ταμέειν Διὶ τ', Ἡελίῳ τε.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
᾽Ατρείδῃ, κύδιζε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον, [λεύς·

200 "Αλλοτὲ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλεστε ταῦτα πένεσθαι,
Ὅππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,

Καὶ μένος ἐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσι νῆμοισι·

Νῦν δ' οἱ μὲν κέεται δεδαϊγμένοι, ἔς ἑδάμασσειν

Ἐκτῶρ Πριαμίδῃς, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·

205 Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον· ἦ τ' ἂν ἔγωγε

Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἱᾶς Ἀχαιῶν

Νήσιας, ἀκμήνης· ἅμα δ' Ἡελίῳ καταδύντι

Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λάβην.

Πρὶν δ' ἔπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν εἶη

"Talthybius autem mihi ocys per castra lata Achivorum

"Aprum quæsitum-apparet mactandum Jovique, Solique."

Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;

"Atride, gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,

200 "Alias certe potius debetis hæc procurare,

"Quando aliqua post-cessatio a pugna fuerit,

"Et martius ardor non tantus sit in pectoribus meis:

"Nunc vero illi quidem jacent confossi, quos domuit

"Hector Priamides, quando ei Jupiter gloriam præbuit;

205 "Vos autem ad cibum urgete: Ego sane omnino

"Nunc quidem hortarer pugnam-inire filios Achivorum

"Jejunos, impastos; ut vero sol occiderit,

"Parare magnam cœnam, postquam ulti essemus contumeliam.

"Ante vero nequaquam mihi quidem meum per guttur demittetur

201 πυνσάλη] R. 202 εἶσιν] MS. 203 δεδαίγμενοι] Id. ut 211. 205 βρο-
τὸν] Id. 206 πολεμ.] Id. 208 τεύξασθαι] F. A. 1. quod prætulim
quia præcedit πτολεμίζειν.

Ibid. κέρητας ἀριστῆας] Καὶ Ὀμηρος δὲ
τὰς νῆας στρατιώτας [κρητῆτας] προσηγόρευσε·
"Κοινάμεινος κρητῆτας ἀριστῆας παναχαιῶν —"
Καὶ ἄλλιν [infra ver. 248.] "— δῶρα φέρον
"κρητῆτες Ἀχαιῶν." Strabo, Geograph.
lib. X.

Ver. 194. Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνικέμεν.]
Strabo, loco jam citato, legit; Δῶρα θεῶς
παρὰ νηὸς ἐνέγκειν. Al. ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνέγ-
κέμεν.

Ver. 197. ἑτοιμασάτω] Vide supra ad α'.

140.

Ver. 200. ταῦτα] Al. πάντα.

Ver. 202. ἦσιν] Cod. Harleian. εἶσιν.

Ver. 204. Πριαμίδῃς,] Vide supra ad α'.

398.

Ver. 205. βρωτὺν ὀτρύνετον.] Qua ratio-
ne, βρωτὺν, hic ultimam producat; item
υἱᾶς, ver. 216. vide supra ad α' 51.

Ver. 208. Τεύξεσθαι] Al. Τεύξασθαι.

- 210 Οὐ πόσις, ἔδ' ἐ βρῶσις, ἑταῖρε τεθνηῶτος,
 "Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαίγμενος ὄξεί' χαλκῷ
 Κεῖται, ἀνὰ προθύρου τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 Μύρονται· τό μοι ἔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
 'Αλλὰ φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος φόβος ἀνδρῶν.
- 215 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσ-
 "Ω Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν, [σεύς·
 Κρείσσων εἷς ἐμέθεν καὶ φέρτερος ἢ ὀλίγον περ
 "Εγχεί, ἐγὼ δέ κε σείῃ νοήματί κεν προβαλοίμην
 Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·

- 210 " Nec potus, neque cibus, sodale mortuo,
 " Qui mihi in tentorio confossus acuto ære
 " Jacet, in vestibulum pedibus conversis; circum autem socii
 " Lugent: Ideo mihi neutiquam in mente hæc curæ sunt,
 " Sed cædesque, et sanguis, et gravis gemitus virorum."
- 215 Illum vero respondens allocutus est abundans-consiliis Ulysses;
 " O Achille, Pelei fili, longe fortissime Achivorum,
 " Præstantior es me et fortior non parum quidem
 " Hasta, ego vero te prudentia utique superavero
 " Multum; prior etenim natus sum, et plura cognovi:

213 μου] MS. Ibid. μέμηλες] Id. male. 217 φέρτατος] F. male. 218 νοή-
 ματι γέ] MS. quod non displicet, ne bis idem verbum in eodem versu sit.

Ibid. τισαίμεθα] Vide supra ad ὁ. 116.
 et ad ὁ. 339.

Ver. 210. τεθνηῶτος,] Vide supra ad ὁ.
 46.

Ver. 212. ἀνὰ προθύρου] *Al.* ἀνὰ προθύ-
 ροισι.

Ver. 213. τό μοι ἔτι] *Barnesius* in uno
 MS. scriptum reperit, τῷ μοι ἔτι. Vide
 supra ad ὁ. 9.

Ver. 213—224. μέμηλεν, — τίτυκται.] Si
 μεμήλεν — τίτυκτο dixisset, jam non con-
 stitisset Temporum ratio. Vide supra ad
 ὁ. 37.

Ver. 214. φόβος τις, καὶ αἷμα, καὶ ἀργα-
 λείος φόβος] Vide infra ad ὁ. 548.

Ibid. φόβος] *Cod. Harleian.* Πόνος.

Ver. 216. "Ω Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱέ,] Pro-
 nunciabatur Πηλῶς. *Barnesius* edidit Πη-
 λῆος υἱέ. Nec male; cum Πηλῆος sit vox
Ionica, et υἱός alibi priore correpta occur-
 rat:

"Εκτος υἱέ Πριάμοιο. — *Il.* ὁ. 47.

— Ποδῆς, υἱός Ἡετίωνος. ὁ. 575.

Vide supra ad ὁ. 103. et ad ὁ. 24. Cæte-
 rum in uno MS. scriptum reperit *Barnesius*,
 Πηλέος υἱέ. Quod et ipsum ferri pos-
 set, pronunciando scilicet Πηλῆος.

Ver. 217. Κρείσσων εἷς ἐμέθεν] "Ορα τὸ ἄξι-
 ωμα τῷ θελευτῷ, καὶ τὸν ἑαυτοῦ καίριον καὶ
 ἀνέμειστον ἔπαινον. *Eustath.* Ἐπιτίμησις—
 ἔτι πικρὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα, καὶ δι' ἀπορή-
 των λυπηρὰ παραινέσις· Διὰ τῶτο καὶ προσι-
 μιον αὐτῷ μακρόν ἐστι "Κρείσσων εἷς ἐμέθεν
 "καὶ φέρτερος ἢ ὀλίγον περ"Εγχεί" ἐγὼ δέ
 "κε σείῃ νοήματί γε προβαλοίμην Πολλόν, ἐπεὶ
 "πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα." Αὐτὸ
 τὸ προσιμῶν τῷ σχήματός ἐστι ἀρχὴν, Μὴ πάνυ
 θάρρει τῇ ἀνδρείᾳ τῇ σαυτοῦ· εἰ δὲ μὴ, ἐλέγ-
 χεις αὐτὴν τὸ μὴδὲν εἶναι· ἀλλ' ἄκουε παρ'
 ἀνδρὸς ἐμπείρου καὶ ἐπισήμονος ἐκ πείρας παραγ-
 μάτων. — Ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα πικρὰ ἔστι,
 καὶ ἐπιτίμησιν ἔχει, εἰκότως παραβολῇ [ver.
 221. etc.] τὸ πικρὸν τῆς ἐπιτιμήσεως ἀσφαλὲς

- 220 Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
 Αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνδρώποισιν,
 Ἦς τε πλείσῃν μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·
 Ἀμητος δ' ὀλίγισος, ἐπὴν κλίνησι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνδρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 225 Γασέρι δ' ἔπως ἐςὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιῆς·
 Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἥματα πάντα
 Πίπτεισι· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταδάπτειν, ὅς κε θάνῃσι,
 Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἥματι δακρύσαντας·

220 " Itaque tibi acquiescat animus verbis meis.

" Statim prorsus pugnae fit satietas hominibus,

" Cujus plurimam quidem stipulam in terram aë fundit;

" Messis autem perexigua, postquam inclinet lances

" Jupiter, qui hominum arbiter pugnae est.

225 " Ventre vero haudquaquam licet mortuum lugere Achivos:

" Admodum enim multi et crebri diebus omnibus

" Cadunt: quando igitur quis respirare poterit a dolore?

" Sed oportet eum quidem sepelire, quicumque mortuus sit,

" Patientem animum habentes, diem unam defletum:

222 ἔχευε] MS. male. 226 πολλοί τε καὶ] MS. pronunciandum κ'. 227
 πίπτεισιν] Edd. vett. male.

ἐποίησεν· *Dionys. Halicarn. Lib. qui inscribitur Τίχνη*, §. 9. in fine. *Ovid.*

—— Tibi dextera bello

Utilis; ingenium est, quod eget moderamine nostri.

Metam. Lib. XIII. ver. 361.

Ver. 218. νοήματί κεν] *Cod. Harleian.* νοήματί γε. Atque ita legit *Dionysius Halicarnassensis* loco jam citato. Quæ et proba Lectio. *Clark.* Idem habet *MS. Lips.*

Ver. 221. Αἰψά τε φυλόπιδος] *Al.* Αἰψά κί, et Αἰψά δέ Ὅρα — ὡς ἀπαθῶς καὶ ἀλύπως εἰπεῖν περὶ τῶν ἐν πολέμῳ τετελευτηκότων προσημνίος, ὡς περὶ πυρῶν συγκομιδῆς ποιεῖται τὸν λόγον, λέγων· " Αἰψά τε φιλόπιδος (φυλόπιδος) πέλεται κόρος ἀνδρώποισιν, Ἦς τε πλείσῃν μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν. " *Αμητος δ' ὀλίγισος.* " *Aristid. Quintilian. de Musica, Lib. II.*

Ver. 222. Ἦς τε πλείσῃν] *Heraclides Ponticus* legit Ὡς ὅτε πλείσῃν.

Ibid. πλείσῃν μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν] Ἀλληγορικῶς ἢ καλάμην νῦν κίελη-

λε τὰ σώματα τῶν ἀνηρημένων. *Schol.* Quotiens multam necem significare vult, messem hominum factam esse dicit. *Macrobi. Saturnal. Lib. V. cap. 15.*

Ver. 223. κλίνησι] Vide supra ad α'. 309. et 338.

Ver. 226. Λίην γὰρ πολλοὶ] *Cicero* hæc sic vertit:

Namque nimis multos, atque omni luce cadentes

Cernimus; ut nemo possit mœrore vacare.

Quo magis est æquum tumulis mandare peremptos

Firmo animo, et luctum lachrymis finire diurnis. *Tusc. Disputat. Lib. III.*

Ibid. ἐπήτριμοι] ἐπίτριμοι Notabilis lectio, quam olim in *Codd. Homerī* fuisse, bene conjecit *Cl. Abresch.* quem vide ad *Hesych.* in ἐπήτριμοι, pro quo secundum ordinem literarum legendum ἐπίτριμοι, recte judicat. *Etn.*

Ver. 229. δακρύσαντας] *Al.* δακρυχίνοντας.

- 230 "Οσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ συγεροῖο λῖπωνται,
 Μεμνήσθαι πόσιος καὶ ἐδῆτύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμές αἰεὶ,
 Ἑσάμενοι χροὶ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδὲ τις ἄλλην
 Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω.
- 235 "Ἡδὲ γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσειται, ὅς κε λῖπηται
 Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀδρῶοι ὀρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρηα.
 Ἦ, καὶ Νέστωρ υἱᾶς ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
 Φυλείδην τε Μέγητα, Θόαντά τε, Μηριόνην τε,
- 240 Καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·
 Βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνωνος Ἀτρείδαο.
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον·
 Ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, ἧς οἱ ὑπέστη.

250 "Quotquot vero pugnae horrendae superfuerint,

"Meminisse potus et cibi, ut adhuc acrius magis

"Viris cum hostibus pugnemus indesinenter usque,

"Induti corpus aere indomito: neque quis alia

"Copiarum cohortatione expectata subsistat.

255 "Illa enim cohortatio male ei cedit, quicumque relictus fuerit

"Apud naves Argivorum: sed omnes-simul castris-egressi

"In Trojanos equum-domitores excitemus acre praelium."

Dixit, et Nestoris filios sibi comites delegit gloria-sublimis,

Phylidemque Megeta, Thoantaque, Merionemque,

240 Et Creontiadem Lycomedem, et Melanippum:

Perrexerunt autem ire ad tentorium Agamemnonis Atridae.

Statim deinde simul verbum fuit, et perfectum est opus:

Septem quidem e tentorio tripodas ferebant, quos ei pollicitus erat,

256 ὀρμηθέντες] MS. 258 ὀπάσσατο] Id. 246 αὐτὰρ] MS. 247 Ὀδυσ-
 σεύς] Id. F. R. 248 δῶρα] abest MS. 249 μίση] MS. A. J.

Ver. 255. Ἑσάμενοι χροὶ χαλκὸν] Cum nosmet ipsi armaverimus. Similiterque infra ver. 258. — Νέστωρ υἱᾶς ὀπάσσατο· Nestoris filios sibi ipse comites ascivit. Vide supra ad ver. 23. et ad v. 168.

Ver. 256. Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων·] Al. Νηυσὶ παρ' Ἀργείων. Quo modo legit et Codex Harleianus.

Ver. 242. ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον·] Sic apud Virgilium:

Sic ait, et dicto citius tumida æquora placat.

Æn. I. 146.

Item apud Terentium:

— dictum factum huc abiit.

Heautontimor. Act. V. Sc. 1. 31.

Ibid. τετέλεστο] Vide supra ad δ. 492. et ad α'. 57.

Ver. 245. ἀμύμονας, ἔργ' ἰδυίας,] Al. ἀμύμονα ἔργ' ἰδυίας.

Ver. 247. Χρυσὴ δὲ σῆσας Ὀδυσσεὺς δέκα

- Αἴθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 245 Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
 Ἐπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρηον.
 Χρυσὸν δὲ σῆσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
 Ἥρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κέρητες Ἀχαιῶν.
 Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 250 Ἴσατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῶν ἐναλίγκιος αὐδὴν,
 Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίσατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεςσι μάχαιραν,
 Ἥ οἱ παρ' ξίφεος μέγα κελὸν αἶεν ἄορτο,
 Κάπρη ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
 255 Εὐχετο· τοῖ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ
 Ἀργεῖοι, κατὰ μοῖραν, ἀκέοντες βασιλῆος.
 Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς ἔρυνον εὐξύν·

Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos:

- 245 Eduxerunt confestim et mulieres forma-egregias, operum scientes,
 Septem; at octavam, Briseïda genas-pulchram.

Auri autem appensa Ulysses decem omnia talenta,
 Præibat ferens; simulque alii dona ferebant juvenes Achivorum.
 Et ea quidem in media concione posuerunt: At Agamemnon

- 250 Surrexit: Talthybius autem, deo similis voce,
 Aprum tenens manibus, adstabat pastori populorum.
 Atrides autem, extræcto manibus cultro,

Qui ei juxta ensis magnam vaginam semper pendebat,
 Apri setis pro primitiis abscissis, Jovi manibus sublatis,

- 255 Precabatur: ii vero omnes ibidem sedebant tacite

Argivi, ut par erat, auscultantes regi.

Conceptis autem precibus dixit, suspiciens in cælum latum;

250 θεῶν] F. 251 χεῖρῶ] Id. 252 ἐρυσσάμενος] MS. 255 ὕπ'] Id. male.
 257 ἱς ἔρ.] MS. edd. vett.

πάντα τάλαντα,] Decem ipsa talenta, vel
 talenta non minus decem. Male igitur
 vir eruditissimus Dionysius Halicarnas-
 sensis, περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. τῶν
 δὲ σχημάτων τὰ μὲν κατὰ Πλειασμὸν ποιεῖ·
 ἐνίοτε μὲν διὰ τὸ μέτρον ὡς ἐν τέτῳ· “Χρυ-
 σὸν δὲ σῆσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα.
 “Τὸ γὰρ πάντα” μὴδὲν συντελεῖν ἔγκειται.
 Vide supra ad σ'. 373. et 470.

Ibid. στήσας] διὰ ζυγῶ στήσας· ἔτω γὰρ

οἱ ἀρχαῖοι τὰ χεῖματα ἐσάθμιζον. Schol.
 Vide infra ad σ'. 252.

Ver. 248. κέρητες Ἀχαιῶν.] Strabo, Geo-
 graph. lib. X. legit κερῆτες Ἀχαιοί.

Ver. 253. ἄορτο,] Al. ἄορτο.

Ver. 254. χεῖρας ἀνασχών, Εὐχετο.] Vir-
 gil.

———— duplices tendens ad sidera palmas.

JEN. I. 67.

- Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 Γῇ τε, καὶ Ἡέλιος, καὶ Ἐρινύες, αἱ δ' ὑπὸ γαῖαν
 260 Ἀνδρώπες τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση·
 Μῇ μὲν ἐγὼ κέρη Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενείκα,
 Οὐτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, ἔτε τεῦ ἄλλα·
 Ἀλλ' ἔμεν ἀπροτίματος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν [σας.
 265 Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδῶσιν, ὅτις σφ' ἀλίτῃται ὁμός-
 ῃ· Ἡ, καὶ ἀπὸ φόμαχον κάπρη τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
 Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολίης ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἀντιάς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
 270 Ζεῦ πάτερ, ἧ μεγάλας ἄτας ἀνδρεσσι διδοῖσθα·

“ Testis-sit nunc Jupiter primum, deorum summus et optimus,

“ Terraque, et Sol, et Furia, quæ sub terram

260 “ Homines puniunt, quicunque perjurium jurarit:

“ Nequaquam ego puellæ Briseïdi manum intuli,

“ Neque concubitus causa indigens ipsa, neque alicujus alterius rei:

“ Sed mansit intacta in tentoriis meis.

“ Si vero quid horum perjurium est, mihi dii dolores dent

265 “ Multos admodum, quot dant ei, qui in eos peccarit jurando.”

Dixit, et jugulum apri abscidit sævo ære;

Hunc quidem Talthybius cani maris in magnum æquor

Projecit circumrotatum, escam piscibus: At Achilles

Assurgens inter Argivos bellicosos locutus est;

270 “ Jupiter pater, magnas calamitates omnino mortalibus infers:

260 τίνυνται] Edd. vett. Ibid. ὅτις] MS. A. 2. 3. J. male. κ'] abest MS.

261 ἐπενείκα] MS. male. 264 ἐπίορκον] Id. 265 ὅτις] F. A. J. Ibid.

ὁμόσας] MS. F. A. J. 267 ἐς] abest F. 268 ἐπὶ διν.] A. J.

——— oculos ad sidera lætus

Extulit, et cælo palmas cum voce tendit.

Æn. II. 687.

Et duplices cum voce manus ad sidera tendit.

Æn. X. 667.

Ver. 255. ἐπ' αὐτόφιν] Quid est ibidem? Immo: immoti sedebant et silentes. Quibus duabus rebus eleganter et accurate tranquillitas concionis exprimitur, quæ sine strepitu et fremitu est. Ern.

Ver. 258. Ἴσω νῦν — Γῇ τε, καὶ Ἡέλιος,] Virgil.

Esto nunc sol testis, et hæc mihi terra precanti.

Æn. XII. 176.

Ver. 260. τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμός-
 ση.] Hesiod.

——— φασὶν Ἐρινύας ἀμφιπολιεύειν
 Ὀρεον τινυμένας, τὴν Ἐρις τίει πᾶσι ἐπίορκας.
 Ἡμέραι, ver. 39.

Ὀρεον δ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνδρώπας
 Πημαίνει, ὅτε κὲν τις ἐπὶ οὐρανὸν ὁμόσση.
 Theogon. ver. 231.

Οὐκ ἂν δήποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
 Ἀτρείδης ὥρινε διαμπερές, ἐδὲ κε κέρην
 Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλὰ ποδὶ Ζεὺς
 Ἦδ' ἔλ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

275 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρχα.

“Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψήρην.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὼς ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
 Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 Βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος Δείοιο·

280 Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·

Ἴππες δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.

Βρισηῖς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἐκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,

Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὅξ' ἔει χαλκῷ,

“ Neque enim unquam animum in pectoribus meis

“ Atrides commovisset prorsus, neque puellam utique

“ Abduxisset, me invito, mala-struens; at nimirum Jupiter

“ Voluit Achivis mortem multis contingere.

275 “ Nunc vero abite ad jentaculum, ut committamus prælium.”

Sic dixit: solvit autem concionem celerem.

Illi quidem dispergebantur suam ad navem quisque :

Dona vero Myrmidones magnanimi procurabant,

Iverunt autem ad navem ferentes Achillis divini;

280 Et ea quidem in tentoriis posuerunt, collocaveruntque in-sedibus mulieres:

Equos vero ad armentum egerunt famuli præclari.

Tum vero Briseïs, similis aureæ Veneri,

Ut vidit Patroclum laceratum acuto ære,

269 φιλοπολ.] MS. 270 ἄνδρες] Id. Ibid. διδοισθαι] F. A. J. 275 ἀκον-
 τος] MS. 274 Ἀχαιοῖσι] MS. bene. 280 κάθισαν] Id. 282 δ' ἄρ' ἐξ']
 MS. ἔπειτ' ἐκ.] Edd. vett.

Ibid. τίννται.] Vide supra ad β'. 43. et
 ad γ'. 279. *Al.* τίννεται.

Ver. 263. ἀπροτίμας] De li. v. vid. vi-
 ros doctos ad Hesych. in ἀπρόσματος, pro
 quo dorice ἀπροτίμας dictum videtur, et
 in ἀπροσίματον, ἀπροσδίκητον, in quo ver-
 bum hoc Homericum est, ut videre viri
 docti, sed pro altero legendum ἀπρόσθηκτον.
Ern.

Ver. 266. ἀπὸ στόμαχον κάπερ τάμει] Id
 est κάπερ στόμαχον ἀπίταμει.

Ver. 270. Ζεῦ πάτερ.] Vide supra ad δ'.
 372.

Ver. 273. Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος·
 ἀλλὰ.] Ita ex Eustathio edidit Barnesius.
Al. Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος· ἀμήχανος ἀλλὰ.
Clark. Sed sic et alii ediderunt, etiam
 Schrev. sic et MS. Lips. *Ern.*

Ver. 277. ἄρ'] Ut jusserrat Achilles, —
 ver. 275.

Ver. 282. ἔπειτ', ἐκέλη] Ita edidit Bar-
 nesius; *Al.* ἔπειθ', ἐκέλη.

- Ἄμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
 285 Στήθεά τ', ἥδ' ἀπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα.
 Εἶπε δ' ἄρα κλαίεσσα γυνή, εἰκυῖα θεῇσι.
 Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
 Ζαὸν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ, κλισίῃδεν ἴσσω,
 Νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
 290 Ἄψ' ἀνῖσθ'. ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακῆς αἰεί.
 Ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον ὀξεῖ χαλκῷ.
 Τρεῖς τε κασιγνήτας, τές μοι μία γείνατο μήτηρ,
 Κηδεῖς, οἳ πάντες ὀλεθριον ἤμαρ ἐπέσπον·

Ipsi circumfusa, stridulum edidit-ululatum, manibusque laniabat

285 Pectoraque, et teneram cervicem, atque pulchra ora:

Dixit autem flens mulier, similis deabus;

“ Patrocle, mihi miseræ carissime animo,

“ Vivum quidem te reliqui ego, e tentorio abiens,

“ Nunc vero te mortuum invenio, princeps populorum,

290 “ Reversa: Ut me excipit malum e malo semper!

“ Virum quidem, cui collocarant me pater et veneranda mater,

“ Vidi ante urbem confossum acuto ære;

“ Tresque fratres, quos mihi eadem peperit mater,

“ Coniunctissimos, qui omnes exitialem diem obierunt:

288 ἔλιπον] MS. 289 τεθνηῶτα] Id. 290 κακὸν ἐκ κακῆς] Id. scriptura antiqua. 292 πτόλιος] F. A. J. Ibid. δεδαῖγμένον] MS. sed ante v. 285. δεδαῖγ. 294 ἐπέσπον] MS.

Ibid. χερσὶ] Edidit Barnesius χερσέη. Quod eodem modo pronunciandum; primam enim necessario producit. Vide supra ad v. 525.

Ver. 284. “ Ἄμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε,] Virgil.

Unguibus ora soror ferdans et pectora pugnīs,
 Per medios ruit, et morientem nomine clamat.

Æn. IV. 673.

Ibid. ἐκώκυε,] Pronunciabatur, ut opinor, ἐκώκυ. Vide supra ad σ'. 37. et ad α'. 488.

Ver. 287. Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,] Πολλὰ σχήματα παρ' Ὀμήρῳ, πάμπολλα καὶ ἐν ἄλλαις ὑποθέσεισιν ἄλλα διοικόμενα· ἐπὶ καὶ ὁ τῆς Βοιωτῆδος λόγος ἐκ ἀσχημάτιστος, ὅτι ἤκουσε παρὰ τῷ Ἀγαμέμνονος, θεασαμένη τὸν Πάτροκλον κείμενον ἐπὶ πύπτει τῷ σώματι, καὶ θρηνεῖ Πά-

τροκλον. Καὶ οἶσται ὁ ἀκροατὴς ὅτι Πάτροκλον θρηνεῖ· ἐνδείκνυται δὲ ὁ ποιητὴς σοφίαν γυναικὸς ἐν ἀκμῇ καὶ ὁ ἀπαιτήσης τὰς τῆς γυναικὸς ὑποσχέσεις· καὶ διὰ τὸ τοῦ θρήνου δίκην λεγέσσης πρὸς Ἀχιλλεῖα “ Πάτροκλέ, “ μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ, Ζαὸν, etc. Dionys. Halicarn. Lib. qui inscribitur Τέχνη, cap. 9.

Ver. 289—300. τεθνηῶτα — τεθνηῶτα,] Vide supra ad v. 46.

Ver. 290. δέχεται κακὸν ἐκ κακῆς αἰεί.] Euripid.

“ Ἐπερὰ δ' ὅφ' ἐτέρων

Κακὰ κακῶν πυρεῖ.

Hecuba, ver. 688.

—— ἐπὶ δ' ἄλγισιν ἄλγιστα κίεται.

Id Troadēs, ver. 591.

—— aliud ex alio malum.

Terent. Eunuch. Act. V. Scen. V. 17.

- 295 Οὐδὲ μὲν εἰδ' ἔμ' ἑασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὤκυς Ἀχιλ-
 "Εκτείνειν, πέρσεν δὲ πόλιν Δεῖοιο Μύνητος, [λεὺς
 Κλαίειν, ἀλλ' ἔμ' ἑφασκες Ἀχιλλῆος Δεῖοιο
 Κεριδίην ἄλοχον Δήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 Ἔς Φθίην, δαΐσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
 300 Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεῖ.
 "Ὡς ἔφατο κλαίεισ'· ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κῆδ' ἐκάσῃ.
 Αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἡγερέθοντο,
 Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἤρνεϊτο σεναχίζων·
 305 Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπέιθεθ' ἑταίρων,

295 "Haudquaquam tamen me sinebas, quando virum meum velox Achilles
 "Interfecit, evertitque urbem divini Mynetis,
 "Flere; sed me dicebas Achillis divini
 "Primam uxorem te facturum esse, abducturumque in navibus
 "In Phthiam, instructurumque epulas-nuptiales inter Myrmidonas.

300 "Ideo te inexpectum fleo mortuum, animo semper mansuetum."
 Sic dixit flens: adgemebant autem fœminæ,
 De Patroclo, specie; de suis autem *revera* ipsarum malis singulæ.
 Ipsum vero circum *Achillem* seniores Achivorum congregabantur,
 Precantes, ut jentaculum sumeret: Is vero recusabat gemebundus;

305 "Obsecro, siquis omnino mihi carorum obsequatur sociorum,

295 εἰδ' ἔμ' ἑασ.] R. 296 Μύνητος] MS. 297 ἀλλά μ'] R. 300 τεθνη-
 ὤτα] MS. 301 ἐπὶ δ' ἑς.] Id. 305 γει] abest MS.

Ver. 294. ἐπέσπον] Cod. Harleian. ἐπίσ-
 πων.

Ver. 295. Οὐδὲ μὲν εἰδ'] Singularem ha-
 bet vim duplex ista negatio, quæ sermone
 Romano exprimi non potest.

Ver. 295—297. ἑασκες, — ἑφασκες] Vide
 supra ad ver. 42. et ad v. 84.

Ver. 296. πέρσεν δὲ πόλιν Δεῖοιο Μύνη-
 τοις,] Ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυρνησσὸν, λέγων,
 "πόλιν Δεῖοιο Μύνητος." ὥς ἂν δυναστευομένην
 ὑπ' αὐτῆς, καὶ ἐνταῦθα πεσεῖν αὐτὸν μαχό-
 μενον. Strabo, Geograph. Lib. XIII. Rec-
 te, ut liquet ex *Iliad.* β'. 689. sequ. Cæ-
 terum Codex Harleianus hic legit, ἐκ δ'
 οἷλε πόλιν.

Ver. 298. Κεριδίην ἄλοχον] Vide supra
 ad α'. 114.

Ibid. ἐνὶ νηυσὶν] *Al.* ἐπὶ νηυσίν.

Ver. 299. δαΐσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδό-
 νεσσι.] Ita apud Euripidem:

Εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
 Παιδὸς δαΐσομεν ὑμναῖτες.

Iphig. in Aul. ver. 122.

'Ενταῦθα' ἑδαισαν Πηλέας γάμον θεοί.

Ibid. ver. 707.

Ver. 302. Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ'
 αὐτῶν κῆδ' ἐκάσῃ.] "Selon mon goût
 "particulier, voilà le trait le plus fin, qui
 "soit dans toute l' *Iliade*: rien n' est
 "plus naturel que l' image que le Poète
 "nous presente de nos pauvres filles,
 "qui se trouvant depuis assez longtemps
 "entre les mains d'un vainqueur, renou-
 "vellent leurs larmes à l' occasion des
 "nouveaux objets de tristesse qui les en-
 "vironnent, quoiqu' elles y prissent peu
 "de part." Terrasson. *Dissertat. sur l' Ili-*
ade, Part. IV. cap. 4. Clark. Hanc tam
 bellam sententiam etiam latini scriptores,

Μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε, μηδὲ ποτῆτος
 "Ασασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει·
 Δύντα δ' ἐς ἥλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμψης.

"Ως εἰπὼν, ἄλλας μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·

310 Δοιὼν δ' Ἀτρεΐδαι μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρον θ' ἰππηλάτα Φοῖνιξ,
 Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· ἐδέ τι θυμῷ
 Τέρπετο, πρὶν πολέμῃ σόμα δύμεναι αἱματόεντος.
 Μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε·

315 Ἥ ῥα νύ μοι ποτὲ καὶ σὺ, δυσάμμορζε, φίλταθ' ἐ-
 Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δειπνον ἔδηκας [ταίρων,
 Αἴψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοιάτ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρῃα·
 Νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσθαι δεδαϊγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

" Ne me ante cibo jubete, neque potu,

" Satiare meum animum; dolor enim me gravis invadit:

" Ad occidentem autem solem expectabo, et perferam prorsus."

Sic fatus, alios quidem dimisit reges:

310 Duo autem Atridae manebant et nobilis Ulysses,
 Nestor, Idomeneusque, senexque equum-agitator Phoenix,
 Oblectantes assidue tristem: neque quicquam animo
 Oblectabatur, antequam praelii aciem subiret sanguinolenti.
 Recordatus vero crebros ex-imo-pectore-trahebat-gemilus, dixitque;

315 " Certe mihi olim et tu, infelix, carissime sodalium,
 " Ipse in tentorio lautum jentaculum apponebas
 " Propere et diligenter, quando festinarent Achivi
 " Trojanis equum-domitoribus inferre lachrymosum Martem:
 " Nunc vero tu quidem jaces confossus; sed meum cor

310 vid. not. 315 τότε] T. 319 δειδαίγμ.] MS. 323 Φθίγθ.] Id.

in his Tacitus, et Virgilius imitati sunt:
 apud quos per occasionem aut praetextum
 alieni mali, lugent sua, aut moventur suis.
 Conf. infra v. 339. Ern.

Ver. 307. "Ασασθαι] Vide supra ad ver.
 167. et ad γ'. 141.

Ver. 309. ἀπὸ σκέδασιν] Vide supra ad
 α'. 140.

Ver. 310. Ἀτρεΐδαι] Cod. Harleian. Ἀ-
 τρεΐδα. Clark. Sic et Lips. Placet. supra
 semper Αἴαντες δύο. Ern.

Ver. 311. Νέστωρ. Ἰδομενεύς τε.] Cod.
 Harleian. Νέστωρ τ' Ἰδομενεύς τε.

Ibid. ἰππηλάτα] Vide supra ad α'.
 175.

Ibid. Φοῖνιξ.] Vide supra ad β'. 265.

Ver. 314. ἀδινῶς ἀνενείκατο,] Ἀδρόως καὶ
 ἰλσεινῶς καὶ οἰκτρῶς ἀνέκραξεν· ἢ, οἷον ἀνι-
 σίναξι, καὶ πολὺ ἤγαγε πνεῦμα. Schol. Al.
 ἀδινῶς ἀνενείκατο.

Ver. 316. ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν] Al. ἐνὶ κλισί-
 ῃσι λαρόν. Minus recte; nam λαρόν προ-
 ducit. Vide supra ad ε'. 572.

- 320 Ἀκμηνον πόσιος καὶ ἐδῆτύος, ἔνδον ἐόντων,
 Σῇ ποθῇ· ἔ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο παθοίμι·
 Οὐδ' εἴ κεν τῷ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 Ὅς περ νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει,
 Χήτεϊ τοιᾷδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῶ ἐνὶ δήμῳ
- 325 Εἵνεκα ῥιγιδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
 Ἥε τόν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱός,
 Εἴ περ ἔτι ζῶει γε, Νεοπτόλεμος Διοειδής.
 Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νείκερι,
 Οἷόν ἐμὲ φθίσσεσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἵπποβότοιο,
- 330 Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ· σὲ δέ τε Φθίῃνδε νέεσθαι,
 Ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα ποθῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καὶ οἱ δειξείας ἔκαψα,
 Κτῆσιν ἐμήν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα.

320 " *Expers potus et cibi, intus licet sint,*

" *Tui desiderio: Neque enim quicquam pejus aliud paterer:*

" *Ne quidem si vel patrem mortuum audirem,*

" *Qui fortasse nunc in Phthia molles lachrymas effundit,*

" *Desiderio talis filii; ipse vero alienigeno in populo*

325 " *Propter invisam Helenam contra Trojanos bellum-gero:*

" *Vel illum, qui in Scyro mihi nutritur carus filius,*

" *Si quidem adhuc vivit, Neoptolemus divina-forma-præditus.*

" *Nam antea quidem mihi animus in pectoribus sperabat,*

" *Solum me moriturum esse, longe ab Argo apto-equis,*

330 " *Hic in Troja; te vero ad Phthiam reditulum-esse,*

" *Ut mihi filium veloci cum nave nigra*

" *E-Scyro educeres, et ei ostenderes singula,*

[*mum.*

" *Possessionum meam, servosque, et altum-tectum-habentem magnam do-*

324 *χήτει*] F. A. J. R. 329 *Ἀργεῖος*] MS. 330 *δέ τι*] R. 333 *ὑψερεφές*] MS.

Ver. 318. *πολύδακρυον ἄρηα.*] Virgil.

— *lachrymabile bellum.* *Æn.* VII. 604.

Ver. 322. *ἀποφθιμένοιο*] Similiterque infra ver. 337. vide supra ad β'. 45.

Ver. 325. *ῥιγιδανῆς Ἑλένης*] Plut. de aud. Poët. p. 22. *ῥιγιδανός, κακοθανάτος* ἐστὶ. *Δάνον γὰρ οἱ Μακεδόνες θάνατον καλῶσι.* Aliter Etymol. M. in h. v. cui *θανος* est mera sine sensu terminatio: ubi male laudatur Il. γ'. *Ern.*

Ver. 326. *Ἥε τόν, ὃς Σκύρῳ*] Τὸ δὲ "Ἥε

" *τόν,*" ἔ συνήθως ἐσχημάτισται, ἀλλὰ τι παρα-
 ἐξήλλακται· ἦν μὲν γὰρ τῷ εἰρμῷ, τὸ εἰπεῖν.
 Οὐδ' εἶπεν τῷ πατρὸς πυθοίμην· ἢ τῷ, ἢ γυν.
 τῷ τε, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται. Ἀχιλλεὺς
 δέ, ὡς οἷον ἐκλαθόμενος ὑπὸ πένθους τῆς ἐρίμου
 συντάξιως, ἔφη τὸ, "Ἥε τόν." *Eustath.* Con-
 sulto certe ita scripsit Poëta, cum æque
 facile scribere potuisset, "Ἥε τῷ, ὃς Σκύ-
 ρῳ" etc.

Ibid. Σκύρῳ] Σκυρός, νῆσος μία τῶν Κυ-
 κλάδων. *Schol.* ad ver. 332.

- Ἦδῃ γὰρ Πηλῆά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 335 Τεδνάμεν, ἢ πα τυτθὸν ἔτι ζώνοντ' ἀκαχῆσθαι,
 Γῆραι' τε συγεῖω, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο.
 "Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ σενάχοντο γέροντες,
 Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 340 Μυρομένεες δ' ἄρα τῆς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 Αἰΐψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἔῃος.
 Ἦ νύ τοι ἐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλ-
 Κεῖνος ὅγε προπάροιθε νεῶν ὀρδοκραίεράν, [λαύς;
 345 Ἦσαι ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Οἴχονται μετὰ δειπνον, ὁ δ' ἀκμηνος καὶ ἄπασος.
 Ἄλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν

" Nunc enim Peleum utique puto vel prorsus

335 " Interiisse, vel ægre adhuc viventem tristari,

" Senioque invisio, et de me expectantem semper

" Tristem nuntium, quando interfectum audiat."

Sic dixit flens; adgemebant autem primores,

Recordati quæ quisque in ædibus reliquerant.

340 Lugentes vero hos intuitus, miseratus est Saturnius,

Confestimque Minervam verbis alatis allocutus est;

" Filia mea, jam prorsus deseris virum bonum.

" An utique tibi haud jam omnino, in animo curæ-est Achilles?

" En! ille ante naves puppibus-excelsas,

345 " Sedet plorans sodalem carum: alii vero jam

" Abierunt ad jentaculum; is autem jejunos et impastus est.

" Quin abi, ei nectarque et ambrosiam amabilem

357 πύθεται] Id. R. quod non spernam. 359 ἔλιπεν] F. A. J. ἔλιπε]

MS. melius.

Ver. 327. θοιεδής.] Vide infra ad α'.

217. Ver. 329. φθίσσεσθαι] Vide supra ad β'.

853. Ver. 330. ἐν Τροίῃ.] Non in Troja, sed ad, prope Trojam, ut supra ἐν πυρὶ, ἐν ποταμῷ, et alia. Ern.

Ver. 332. ἱξαγάγοις,] Al. ἱξαγάγης.

Ver. 334. Πηλῆά] Vide supra ad α'.

265. Ver. 336. ποτιδέγμενον] Barnesius edit peritidegmevon. Quod perinde est.

Ver. 337. πύθοιτο.] Al. πύθεται. Quo modo legit et Codex Harleianus.

Ver. 338. "Ὡς ἔφατο κλαίων"] Virgil.

Sic fatur lachrymans. — Æn. VI. 1.

Ibid. σενάχοντα — Μνησάμενοι etc.] Hinc Virgilius:

Animum patriæ strinxit pietatis imago.

Æn. IX. 294.—Ern.

Ver. 339. ἐνὶ μεγάροισιν] Qua ratione, ἐν, hic ultimam producat; item ὀδυρόμενος, ver. 345. et τανυπτέφυγι, ver. 350. vide supra ad α' 51.

Στάζον ἐνὶ σήδεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἴκηται.

"Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην"

350 Ἡ δ', ἄρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λιγυφώνω,
Οὐρανῷ ἐκκατέπαλτο, δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ σήδεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπῆς γένατ' ἴκηται.

355 Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
"Ὡς χετο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
'Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥίπῃς αἰθήρηγενέος Βορέαιο·
"Ὡς τότε ταρφειαὶ κόρυδες, λαμπρὸν γανώουσαι,

360 Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Θώρηκές τε κραταιγύαλοι, καὶ μείλινα δῆρα.

"Instilla in pectora, ut ne ipsum fames occupet."

Sic locutus, impulit antea paratam-animo Minervam:

350 Illa vero, harpæ similis alas-patulæ, vocem-argutæ,
E cælo desiliit, per æthera: At Achivi
Jam-tum armabantur per castra: Illa vero Achilli
Nectar in pectora et ambrosiam amabilem
Instillavit, ut ne eum fames peracerba genua occuparet.

355 Ipsa vero ad patris præpotentis solidam domum
Abiit: illi autem seorsum a navibus fundebantur velocibus.
Ut vero cum densæ nives a Jove devolant,
Gelidæ impetu-actæ serenitatem-inducentis Boreæ:
Sic tunc crebræ galeæ, lucidum renidentes,

360 E navibus ferebantur, et clypei umbonibus-muniti,
Thoracesque concavis-firmi, et fraxinæ hastæ.

348 σήδεσσιν] F. A. J. R. σήδεσιν] MS. 360 Ἐκ νηῶν φορ.] MS. 361
δῶρα] MS. perperam.

Ibid. ἔλειπον.] *Al.* ἔλειπεν. Cod. *Har-*
leian. ἔλειπε.

Ver. 340. ἄρα] *Eo modo, quo dixi* —.

Ibid. Κρονίῳ,] Vide supra ad α'. 265.
et 397.

Ver. 349. ὥτρυνε] Vide supra ad ι'. 44.

Ver. 350. ἄρπη] *Εἶδος ὀρέων· τινὲς ἰκτι-*
νον καλῶσιν, ἕτεροι δὲ φήνυν· λέγεται δὲ καὶ
τὸ ὀρέπανον. *Schol.*

Ibid. τανυπτέρυγι, λιγυφώνω,] Hinc li-
quet vocalem istam υ in vocibus, λιγύς,
λιγύφωνος, Brevem esse. Male igitur *Phil.*

Labbaeus; "Vocales longæ (inquit) corri-
pi possunt in carmine, per solam Systo-
tam puramque Licentiam; cum palam et
aperte longa breviatur; ut secunda in
"λιγύφθογγος." Dialect. Linguæ Græcæ,
cap. IX. §. 2. Utique, Licentia ista siqua
esset, periisset omnis Prosodia. Quod
autem λιγύφθογγος secundam nonnun-
quam producat, id vero positioni soli de-
betur. Vide supra ad β'. 557.

Ver. 356. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'.
549.

- Αἴγλη δ' ἔρανὸν ἔκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 Χαλκῆ ὑπὸ σεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς·
- 365 Τῆ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τῷ δὲ οἱ ὅσσε
 Λαμπέσθην, ὥς εἰ τε πυρὸς σέλας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Δυῖν ἄχος ἄτλητον· ὃ δ' ἄρα Τρῶσιν μενεαίνων
 Δύσετο δῶρα θεῶ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
- 370 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυροήλον,

Fulgur autem ad-cælum-usque ascendebat, ridebatque omnis circum terra
 Æris præ fulgure: strepitusque ciebatur sub pedibus
 Virorum: In mediis vero armabatur nobilis Achilles:

- 365 Cui et dentes quidem frendebant, oculique
 Splendebant, velut ignis flamma; eique cor penitus
 Subiit dolor intolerabilis: ille quidem Trojanis irascens,
 Induit dona Dei, quæ ei Vulcanus elaboraverat fabricaus.
 Ocreas quidem primum circa tibias posuit
- 370 Pulchras, argenteis fibulis apte-junctas:
 Tum postea, thoracem circa pectora induebat;
 Circum humeros autem posuit ense argenteis-clavis-distinctura,

364 κορύσσετο] MS. 367 Τρῶσι] MS. bene. 368 δύσσετο] T.

Ver. 357. νιφάδες] De hujus vocis pro-
 sodia, vide supra ad μ'. 280. et ad ν'.
 754.

Ver. 358. ὑπαί] *Al.* ὑπό.

Ver. 361. Θώρηκός τε κραταιγύαλοι,]
 Ἰσχυρὰ γύαλα ἔχοντες, ἰσχυροὶ Γύαλα καὶ
 τὰ κοιλώματα. Schol. De hujusmodi Tho-
 racibus, Pausanias: Δύο ἦν χαλκᾷ ποιήμα-
 τα, τὸ μὲν εἶρην καὶ τοῖς ἀμφὶ τὴν γαστέρα
 ἀρμόζον, τὸ δὲ ὡς νόσῃ σκέπην εἶναι. Γύαλα
 ἐκαλῶντο· τὸ μὲν ἔμπροσθεν τὸ δὲ ὀπίσθεν
 προσῆγον· Ἐπιτα περόναι συνῆπτον πρὸς ἄλ-
 ληλα. Ἀσφάλειαν δὲ ἀποχρῶσαν ἰδοῦσι πα-
 ρέχισθαι καὶ ἀσπίδος χωρεῖς. Ἐπὶ τούτῳ καὶ
 Ὅμηρος Φόρκυνα τὸν Φρύγα ἔκ ἔχοντα ἀσ-
 πίδα ἰποίησεν, [supra ε'. 514.] ὅτι αὐτῷ γυ-
 αλοῦρα ἦν. Phocic. lib. X. cap. 26.

Ibid. καὶ μελίνα δῶρα.] Post hunc ver-
 sum, in uno MS. reperit Barnesius:

Ἐκ νῶν ἔχοντο· βοῇ δ' ἄσβεστος ἐβόρευ.

Quod videtur ex π'. 267. huc irrepsisse.

Ver. 362. Αἴγλη δ' ἔρανὸν ἔκε, γέλασσε
 δὲ πᾶσα περὶ χθῶν Χαλκῆ ὑπὸ σεροπῆς.] *Al.*
 ἀπὸ σεροπῆς. Lucretius:

Fulgur ibi ad cælum se tollit; totaque circum
 Ære renidescit tellus. — Lib. II. ver. 327.

— ac late fluctuat omnis

Ære renidenti tellus. —

Georgic. II. 281.

Ibid. γέλασσε] Ἦτοι λαμπρυνθεῖσα φαι-
 δρὰ γίγονεν. Porphyr. Quæst. Homeric. 9.

Ver. 363. ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν.] Lucret.

— subterque virum vi

Excitur pedibus sonitus. —

Lib. II. ver. 328.

Ibid. et ver. 365. κτύπος — καναχὴ]
 Vide supra ad δ'. 455.

Ibid. ὤρνυτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 365. τῷ δὲ οἱ ὅσσε Λαμπέσθην, ὥς εἰ
 τε πυρὸς σέλας.] Virgil.

Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, σιβαρόν τε,
Εἴλετο, τῷ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἥντε μήνης.

375 Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείη
Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι,
Σταδμῶ ἐν οἰοπόλῳ· τὸς δ' ἐκ ἐδέλοντας ἄελλαι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρεσιν·
"Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκος σέλας αἰδέρ' ἴκανε

380 Καλῆ, δαιδαλέα· περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας
Κρατὶ δέτο βριαρῆν· ἥ δ', ἀστὴρ ὥς, ἀπέλαμπεν
Ἴππερις τρυφάλεια· περισσείοιτο δ' εἰδεραι
Χρύσειαι, αἷς Ἡφαισος ἱεὶ λόφον ἀμφὶ θαμνείας.

Æreum: deinde autem scutum magnumque, solidumque,
Sumpsit; ejus autem in longinquum fulgor ibat, tanquam lunæ.

375 Ut vero cum e ponto flamma nautis relucet
Ardentis ignis, is autem ardet in altum in montibus,
Loco in solitario; eos vero invitos procellæ
Ponto super piscoso seorsum ab amicis ferunt:
Sic ab Achillis scuto splendor ad æthera ibat

380 Pulchro, affabre-facto: Galeam vero sublatam
Capiti imposuit validam; hæc autem stella tanquam, refulgebat
Setis-equinis-comans galea: quassabantur autem comæ
Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.

Ibid. 9:170] MS. 375 φανίη] Id. 379 Ἀχιλλῆος] MS. 382 περισσείοιτο] Id.

— stant lumina flamma. Æn. VI. 300.

— totoque ardentis ab ore

Scintillæ assistunt; oculis micat acribus ignis.

Æn. VII. 102.

Ver. 367. ἄρα] *Ut dictum est* — ver. 364.

Ver. 368. Δύσιτος] *Vide supra ad β'. 55.*
et ad ε'. 109.

Ver. 369. Κνημῖδας μὲν πρῶτα] Virgil.

Cingitur ipse furens certatim in prælia Turnus:
Jamque adeo, Rutulum thoraca indutus, ahenis
Horrebat squamis, surasque incluserat auro,
Tempora nudus adhuc; laterique accinxerat
ensem;

Fulgebatque alta decurrens aureus arce.

Æn. XI. 486.

Ver. 370—380—395. Καλῆς, — Καλῆ,
— καλῆ] *Vide supra ad β'. 45.*

Ver. 372. ἄρ'] *Deinceps* —.

Ver. 374—379—381. τῷ δ' ἀπάνευθε
σέλας γένετ', ἥντε μήνης. — Ὡς ἀπ' Ἀχιλλ.

λῆος σάκος σέλας αἰδέρ' ἴκανε — ἥ δ', ἀστὴρ
ὥς, ἀπέλαμπεν Ἴππερις τρυφάλεια] *Vide*
supra ad ε'. 4. et ad δ'. 205.

Ver. 375. σέλας] *Cod. Harleian. τίρας.*
Ibid. ἐκ πόντοιο — φανίη] *E ponto*
flamma relucet, vertit Clarkius, quasi in
aqua maris videant relucentem flammam.
Sed est potius, *in mari nautis flamma cer-*
nitur. Surgit enim e monte, late con-
spicuo. Sic ἐξ ἐπιπολῆς *est in superficie.*
Ἀπὸ γῆς vel ἐκ γῆς, *in terra*, de quo egre-
gia observatio est Dorvillii ad Chariton.
p. 106. Ern.

Ver. 377. οἰοπόλῳ] *Scholiastes* exponit,
ἐν ᾧ οἷος πολῦνται καὶ ἀνατρέφονται. Sed, ut
opinor, minus recte. *Vide supra ad ν'. 473. et ρ'. 54. item ad Odyss. λ'. 575.*

Ver. 380. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας Κρατὶ
δέτο βριαρῆν] Virgil.

— cristatus Achilles. Æn. I. 472.

- Χεὶρὶ λαβὼν ἄραρυϊαν, ἐφ' ἵπποιϊν ἀνόρυσεν
 Αὐτομέδων· ὅπιδεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
 Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἡλέκτωρ ὑπερίων.
 Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρός ἐοῖο·
 400 Ξάνθε τε, καὶ Βαλῖε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
 " Ἀλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἥνιοχῆα
 " Ἀψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο·
 Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτόθι τεθνεῶντα.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
 405 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆατι, πᾶσα δὲ χαίτη,
 Ζεύγλης ἐξεριπῆσα παρὰ ζυγὸν, ἔδας ἵκανεν·
 Αὐδῆντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·

Manu capiens habilem, in currum insiliit
 Automedon; retro vero ad-pugnam-paratus conscendebat Achilles,
 Armis collucens, tanquam fulgidus sol.

Terribiliter autem equis imperitabat patris sui;

400 " Xantheque, et Balie, inclyta soboles Podarges,

" Alio jam modo deliberate salvum-referre aurigam

" Retro Danaorum in agmen, ubi satiati-fuerimus pugna;

" Neque, ut Patroclum, relinquit illic mortuum."

Hunc autem sub jugo allocutus est pedibus celer equus

405 Xanthus, statim vero inclinavit caput; tota autem juba,

Circulo profusa juxta jugum, ad terram pervenit;

Vocalem vero reddidit dea ulnas-candida Juno;

395 ὁ δὲ μ.] MS. ὁ δ' ἄρα] F. A. J. 397 ὅπισθεν] MS. 401 ἥνιοχῆα:]
 MS. cdd. vett. præter R. 402 ἐῷμεν] MS. gl. superscr. κορυσσάμεν. at in
 marg. ἐῷμεν pro var. lect. cum gl. ὑποχωρήσομεν τῷ πολέμῳ. 405 αὐτῇ
 τεθνεῶντα] MS.

μάστιγα] Cod. Harleian. Κολλητὸν ἐπὶ δὶ-
 φρον' ὁ δὲ μάστιγα.

Ver. 396. ἐφ' ἵπποιϊν] Cod. Harleian.
 ἐφ' ἵπποισιν.

Ver. 397. κορυσσάμενος] Barnesius edi-
 dit κορυσσόμενος, itaque legendum fidenter
 pronunciat; sed, ut opinor, nulla idonea
 auctoritate. Vide supra ad ver. 23. et
 167. et ad γ'. 141. Quin et Codex Har-
 leianus κορυσσάμενος legit.

Ver. 398. Τεύχεσι παμφαίνων,] Al. Τεύ-
 χεσι λαμπόμενος.

Ver. 399. ἵπποισιν ἐκέκλετο — Ξάνθε:]
 Virgil.

equum —
 — Alloquitur mœrentem, et talibus infit :
 Rhæbe. ————— Æn. X. 858. 860.

Ver. 401. ἥνιοχῆα] Al. ἥνιοχῆα.

Ver. 402. ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο.] Ἐπει-
 δαν κορυσσάμεν. Schol. Pronunciabatur
 autem ἐπεὶ χ' ὤμεν πολέμοιο. Vide supra ad
 ε'. 265. Al. ἐπεὶ χ' ἔομεν. Quo modo legit
 et Codex Harleianus. Clark. Varietas hæc
 jam Hesychii ætate in MSS. fuit. Ita-
 que in ἐῷμεν utramque interpretatur: quo
 et inclinatur Alverti ad Hes. in ἐῷμεν. Ern.

Ver. 405. τεθνεῶντα.] Vide supra ad γ'.
 46.

- Καὶ λῖγην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
 Ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον, ἐδὲ τι ἡμεῖς
 410 Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταίῃ.
 Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῇτί τε νωχελίῃ τε,
 Τρῶες ἀπ' ὁμοῖον Πατρόκλης τεύχε' ἔλοντο·
 Ἀλλὰ θεῶν ὄριος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ,
 Ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκε.
 415 Νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο Δείοιμεν,
 Ἦνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοι αὐτῷ
 Μόρσιμόν ἐσι, θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.
 Ὡς ἄρα φωνήσαντος Ἐριννύες ἔσχεδον αὐδὴν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 420 Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; ἐδὲ τί σε χρῆ.

“ Et certe te etiam nunc saltem salvum-referemus, impetuose Achille:

“ Sed tibi prope dies exitialis, neque quicquam nos

410 “ In culpa, sed deusque magnus et fatum violentum.

“ Neque enim nostra tarditateque segnitieque,

“ Trojani ab humeris Patrocli arma detraxerunt:

“ Sed deorum fortissimus, quem comas-pulchra peperit Latona,

“ Interfecit inter primos-pugnatores, et Hectori gloriam dedit.

415 “ Nos vero vel flatum Zephyri cursu æquaremus,

“ Quem tamen velocissimum dicunt esse: quin et tibi ipsi

“ Fatale est, a deoque et viro vi domari.”

Sic sane locuti Erinnyes inhibuerunt vocem.

Hunc autem valde indignatus allocutus est pedibus velox Achilles;

420 “ Xanthie, quid mihi mortem vaticinaris? neque quid te oportet.

409 Ἀλλ' ἦ] MS. 411 τε] abest MS. ut 417. 415 ὄριος] A. 2. 3. J.

Ver. 404. πόδας αἰόλος ἵππος] Τὸ αἰόλον, ὅκ οἷδ' ἔστιν τῶν γραμματικῶν τινες ἐπὶ τῷ ποικίλῃ παρ' Ὀμήρῳ ἀκρίβειν ἀξιοῦσιν· ἔγω γὰρ τὸ, “ αἰολόπῳλον,” ἀποδιδόασιν· καὶ τὸ, “ αἰόλος ἵππος,” καὶ, “ αἰόλον ὄφιν.” Οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν ταχὺν, γενόμενον ἀπὸ τῆς αἰλλῆς· ἥ τις ἀπὸ τῷ Ἄειν καὶ Εἰλείν ποιήται. Porphyr. Quæst. Homeric. 3.

Ver. 407. λεικώλειος Ἠρῇ] Vide supra ad δ'. 92. et ad α'. 45. 58. et 551.

Ver. 409. οὐδὲ τι ἡμεῖς] Cod. Harleian. ὅθι τοι ἡμεῖς.

Ver. 411. νωχελίῃ τε.] Al. νωβίῃ τε.

Ver. 415. ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο Δείοιμεν,] Virgil.

— Illa Noto citius, —

— fugit. — Aen. V. 242.

— cursuque pedum prævertere ventos. Aen. VII. 807.

— anteirent, cursibus auras. Aen. XII. 84.

— Fugit ocior Euro. Ibid. 733.

Ver. 417. θεῶ τε καὶ ἀνέρι] Ὑπὸ θεῷ Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνδρὸς Ἀλεξάνδρου. Schol.

Ver. 419. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Vide supra ad α'. 58.

Εἶ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτοὺς, ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 Νόσφι φίλῃ πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπηγ
 Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.

Ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

“ Bene jam novi et ipse, quod mihi fatum hic perire,

“ Procul a dilecto patre et matre: attamen

“ Non cessabo, antequam Troës abunde satiaverint-se pugna.”

Dixit, et inter primos clamans dirigebat solidos-ungulis equos.

421 ἐνθάδῃ] R.

Ver. 423. ἐλάσαι] *Al.* ἐλάαν.

Ver. 424. ἐν πρώτοις] *Al.* ἐν Τρωσίν.

Ibid. μώνυχας ἵππους.] Virgil.

— solido — ungula cornu. Georg. III. 88.

ΤΗΣ
ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Υ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Υ΄. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ΔΙΟνΣ ἐπιτρέψαντος, κατέρχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ἑλλησιν, Ἦρα τε, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς· τοῖς δὲ Τρωσὶν, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀπόλλων· ἔτι δὲ καὶ Ἀρτεμις, καὶ Λητὼ, Ἀρης τε, καὶ Σκάμανδρος· Αἰνείαν δὲ, ἀντισάντα, Ἀχιλλεῖ, σάζει Πασιδῶν, νεφέλῃ καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον, τὸν Πριάμω παῖδα. Ἐκτὼς δὲ, ἀντισὰς αὐτῷ, φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντος αὐτόν· τὸς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας κατεπείγει.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Υ'.

Ἐπιγραφαί.

Θειῶν μάχη· ἢ Θεομαχία.

Ἄλλως.

Υ, Μακάρων ἑνοπή, καὶ φύλοπις Οὐρανιαίων.

Ἄλλη.

Υ, Μακάρων ἕρις ἄρτο, φέρις δ' ἐπὶ κάρτος Ἀχαιοῖς.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
Ἀμφὶ σέ, Πηλεὺς υἱέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί.
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμάῳ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιχα κέλευσε θεὸς ἀγορήνδε καλίσσαι
5 Κρατὸς ἅπ' Οὐλύμπιοι πολυπτύχῃ· ἢ δ' ἄρα πάντη
Φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.

SIC hi quidem apud naves recurvas armabantur

Circum te, Pelei fili, pugnae insatiabilem Achivi.

Troiani vero ex-altera-parte in loco-editiore campi.

Jupiter autem Themidem jussit deos ad-concionem vocare

5 Vertice ab Olympi multas-convalles-habentis; illa autem quaquaversum

Incedens jussit Jovis ad domum ire.

2 ἀκόρητοι] Edd. vett. præter R. 4 Ζεὺς δ' ἐκέλευσε Θέμισι — καλίσσαι] MS.
Θέμισι] F. A. J.

Ver. 2. ἀκόρητοι] Ita ex tribus MSS. edidit Barnesius. *Al.* ἀκόρητοι. *Clark.* MS. Barnes. adstipulatur Lips. et ed. Rom. Bene hoc prælatum est. *Ern.*

Ver. 3. Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν] *Al.* Τρῶες δ' αὖτ' ἐτέρωθεν.

Ver. 4. Ζεὺς δὲ Θέμιχα κέλευσε θεὸς ἀγορήνδε καλίσσαι] Virgil.

Panditur interea domus omnipotentis Olympi, Conciliumque vocat Divum pater atque hominum rex

Sideream in sedem. — *Æn.* X. 1.

Ubi quidam legunt, omnipotentis Olympi.

- Οὔτε τις ἔν Ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὀκεανοῖο,
 Οὔτ' ἄρα Νυμφῶν, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
 Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα.
- 10 Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
 Ξεσῆς αἰδέσθησιν ἐφίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίησι πραπίδεσσιν.
 Ὡς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· ἔδ' Ἐνοσίχθων
 Νηκέσθησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτῆς.
- 15 Ἴζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βελήν·
 Τίπτ' αὖ, Ἀργικέραυνε, θεὸς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
 Ἥ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 Τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηκε.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
- 20 Ἐγὼς, Ἐνοσίγαιε, ἐμὴν ἐν σήθεσι βελήν,
 ὦν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλυσσί μοι, ὀλλύμενοί περ.

Neque quis igitur fluviorum aberat, præter Oceanum,
 Meque Nympharum, quæ nemora pulchra habitant,
 Et fontes fluviorum, et prata herbosa.

- 10 Cum venerant autem ad domum Jovis nubes-cogentis,
 Politis sedilibus-columnis-distinctis consederunt, quæ Jovi patrī
 Vulcanus fecerat peritis præcordiis.
 Sic hi quidem Jovis in ædibus congregabantur: neque Neptuneus
 Non-paruit deæ, sed e mari venit ad illos.
- 15 Sedit autem in mediis, Jovisque interrogabat consilium;
 "Cur rursus, rutili-fulminis-missor, deos ad consilium vocasti?
 "Num quid de Trojanis et Achivis deliberas?
 "Horum enim jam proxime est ut pugna præliumque ardeat."
 Hunc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
- 20 "Nosti, Neptune, meum in pectoribus consilium,
 "Quorum gratia congregavi: curæ-sunt mihi, pereuntes licet.

9 πίσεια] MS. edd. vett. 12 ἰδυίησιν] MS. male. 15 ἐξήρετο] Id. vid. ε'.
 756. 16 αὐτ' — ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας] Id. 20 ἐν] Id. 25 ἀρχήνδ' F. A.
 1. l. 29 Versus hic in MS. tantum est in marg. alia manu.

Ver. 5. ἄρα] Proinde, ut jussert Jupiter —. ver. 4.

Ver. 8. καλὰ] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 9. πίσεια] Cod. Harleian. πίσεια. Al. πίσεια.

Ver. 11. αἰδέσθησιν] "Ἐδραὶς φυλωταῖς, κατὰ τὴν Παλαιὰν, αἰθεμέναις, ὅ ἐστι καταλαμπομέναις φωτί. Schol.

Ver. 12. ποιήσιν ἰδυίησι πραπίδεσσιν.] Al. ποίησ' ἰδυίησι πραπίδεσσιν.

Ver. 15. ἐξείρετο] Al. ἐξήρετο.

Ver. 16. Τίπτ' αὖ,] Al. Τίπτ' αὐτ'.

Ver. 18. δέδηκε.] Vide supra ad ε'. 756.

Ver. 19. νεφεληγερέτα Ζεὺς.] Vide supra ad α'. 175.

- Ἄλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
 Ἥμενος, ἐνθ' ὀρέων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἱκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιῆς·
 25 Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάσθε.
 Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἷος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
 Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξθεσι ποδάκεια Πηλείωνα.
 Καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρέωντες·
 Νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρεα χάεται αἰνῶς,
 30 Δεῖδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἑξαλαπάξῃ.
 Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλῖατον ἔγειρε.
 Βὰν δ' ἵμεναι πόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες.
 Ἦρῃ μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἥδ' Ἐποσειδάων γαιήοχος, ἡδ' ἐριένης
 35 Ἑρμείας, ὅς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκαστο·
 Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, σθένει βλεμεαίνων,

“ Sed ego sane manebo in cacumine Olympi

“ Sedens, ibi spectans mentem oblectabo: at jam vos cæteri

“ Abite, ut perveniatis ad Trojanos et Achivos;

25 “ Utrisque vero auxilium ferte, prout animus fert cujusque.

“ Si enim Achilles solus contra Trojanos pugnet,

“ Ne paulisper quidem sustinebunt velocem Pelidem.

“ Etenim ipsum etiam antea terribi-fugiebant tantum aspicientes;

“ Nunc vero, quum jam et animo ob-socium irascitur graver,

30 “ Vereor, ne et murum præter fatum evertat.”

Sic dixit Saturnius, certamenque inevitabile excitavit.

Perrexerunt autem ire ad-pugnam dñi, discordibus animis.

Juno quidem ad cœtum navium et Pallas Minerva,

Atque Neptunus terram-cingens, et utilitatum-auctor

35 Mercurius, qui mente prudenti ornatus erat:

Vulcanus item cum his ibat, fortitudine oculos-truces-circumferens,

30 ὑπὲρ μόρον] R. 52 βῶν] MS. 53 νῆων] Id. 55 κέκασαι] Id. F. A. 1.
 ferri potest, quia sermo de Deo, in quo temporum ratio patitur: secus
 foret de homine mortuo.

Ver. 21. ἄλλύμενοί] Vide supra ad γ. 260.

Ver. 25. φρένα τέρψομαι] Vide supra ad τ'. 25. et ad ν'. 163.

Ver. 26. μαχεῖται] Al. μάχεται.

Ver. 27. ἕξθεσι] Eodem sensu habuimus Il. ν'. ver. 51. ad utrumque locum respexit Hesych. ἕξθιν, ἐφέξθιν, quod recte

Cel. Alberti ad locum ver. 51. retulit, ubi est cum ν ἐφέλκ. Gl. MS. Urat. ὑπο-μινῶσι. Ern.

Ver. 28. ὑποτρομέεσκον] Contremiscere solebant. Vide supra ad β'. 221.

Ver. 30. ὑπὲρ μόρον] Vide infra ad ver. 536.

Ver. 52. Βὰν δ' ἵμεναι] Al. Βὰν δ' ἵεναι.

- Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί.
 Ἔς δὲ Τρῶας Ἀρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἄμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἥδ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 40 Λητώ τε, Ξάνθος τε, φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη.
 Εἴως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, ἔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 Ἐξεφάνη, θηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκασον,
 45 Δειδιότας, ὃθ' ὀρῶντο ποδῶκεα Πηλείωνα
 Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἴσον Ἀρηϊ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ, λαοσσόος· αὔε δ' Ἀθήνη,
 Στᾶσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν, τείχεος ἐκτὸς,

Claudicans, subtus autem tibix multo molimine-ferebantur imbecillæ.

Ad Trojanos vero Mars pugnam-expedite-ciens; cumque ipso

Phœbus intonsus, et Diana sagittis-gaudens,

- 40 Latonaque, Xanthusque, amansque-risum Venus.

Quamdiu quidem seorsum dii a mortalibus erant viris,

Tamdiu Achivi sane magnopere se-efferebant, quod Achilles

In-conspectum-se-dederat, diu enim pugna abstinerat tristi:

Trojanos vero tremor gravis subiit membra cuique,

- 45 Timentes, quod viderent pedibus-velocem Pelidem

Armis splendentem, hominum-pernicii parem Marti.

Sed postquam ad turbam Olympii venerant virorum,

Orta-est Contentio vehemens, populi concitatrix: exclamabat vero Minerva,

Stans interdum quidem ad fossam manu-factam, extra murum,

58 κορυθαίολος] Edd. vett. præter T. 40 φιλομμειδῆς] MS. edd. vett.

41 ἔως] A. 2. 5. J. Ibid. ἔσαν] F. 42 μέγα κύδανον] MS. 44 δεινός

pro αἰνός] MS.

Ver. 55. κέκασον] Si, κέκασαι, dixisset; jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad α'. 57. et ad δ'. 155. Clark. Vide Var. Lect.

Ver. 58. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 59. Φοῖβος ἀκερσεκόμης,] "Apollo "chrysocomes cognominatur, a fulgore "radiorum, quas vocant comas aureas "solis. Unde et ἀκερσεκόμης, quod "nunquam radii possunt a fonte lucis "avelli." Macrob. Saturnal. Lib. I. cap. 17.

Ver. 42. Τέως Ἀχαιοί] Pronunciabatur, ut opinor, Τῶσε Ἀχαιοί. Vide supra ad δ'. 15. et ad δ'. 559.

Ver. 45. ἐπέπαυτ'] Al. ἀπέπαυτ'.

Ver. 45. Δειδιότας, ὃθ'] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 48. et 66. ὦρτο] Vide supra ad β'. 810.

Ibid. κρατερή, λαοσσόος· αὔε δ' Ἀθήνη,] Nonnulli olim (notante Eustathio) ita interpretungebant: κρατερή· λαοσσόος αὔε δ' Ἀθήνη· scilicet ut vox λαοσσόος ad Ἀθήνη referatur. Sed minus apte.

- 50 "Αλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδῶπων μακρὸν αὐτῇ·
 Αὔε δ' "Αρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,
 'Οξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλεως Τρώεσσι κελεύων,
 "Αλλοτε παρ Σιμόεντι θῆαν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
 "Ὡς τὲς ἀμφοτέρως μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
 55 Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν.
 Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνευθε Ποσειδάων ἐτίναξε
 Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπρινὰ κάρηνα.
 Πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπιδάκκ' Ἰδης,
 60 Καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλεις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 "Εδδαισεν δ' ὑπένευσθεν ἄναξ ἐνέων Ἀἰδωνεύς,
 Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἴαχε, μὴ οἱ ὕπερθε

50 Interdum super littoribus resonis altum vociferabatur:

Clamabat et Mars ex-alia-parte, obscuro turbini similis,

Acute a summa urbe Trojanos adhortans;

Interdum propter Simoënta currens super Callicolone.

Sic istos utrosque beati dii excitantes

55 Commiserunt, interque eos contentionem irrumperere fecerunt gravem.

Horrendum autem intonuit pater hominumque deūmque

Ex alto: at subtus Neptunus concussit

Terram immensam, montiumque excelsos vertices,

Omnes autem concutiebantur radices riguæ-fontibus Idæ,

60 Et vertices, Trojanorumque urbs, et naves Achivorum.

Timuit vero subtus rex inferorum Pluto,

Territusque solio exiliit, et exclamavit, *veritus*; ne ei superne

45 δειδῶτας] Id. 50 ἐριδῶπων] Id. 52 πόλιος] F. A. J. melius. 58 ἱππει-
 νά] MS. 59 πολυπιδάκκος] MS. vid. not. 61 Αἰδωνεύς] Id. 62 καὶ
 ὑπέρθερον, μὴ] R. male.

Ver. 49. ἐκ πόλεως] *Al.* ἐν πόλεως.

Ver. 50. "Αλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδῶπων μα-
 κρὸν αὐτῇ] Virgil.

— intendit vocem, qua protinus omne
 Contremuit nemo, et sylvæ intonuere profun-
 dæ.
Æn. VII. 514.

Ver. 51. Αὔε δ' "Αρης] *Strabo*, *Geograph.*
 lib. XIII. legit' "Ὀρετο δ' "Αρης.

Ver. 52. πόλιος] *Al.* πόλιος. Quod
 perinde est.

Ver. 53. θῆαν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.] Ἀρίσταρ-
 χος ἀνέγνω περισπωμένως, τὸ χωρίον θῆαν

λίγων· ἡ δὲ Καλλικολώνη ἐστὶν ὑψηλὸς τόπος.
Schol.

Ver. 56. Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ] Vir-
 gil.

Hic pater omnipotens ter cælo clarus ab alto
 Intonuit. ————— *Æn.* VII. 141.

Ibid. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] Vide su-
 pra ad ὁ. 12.

Ver. 59. Πάντες δ' ἐσσεύοντο] Ἐναργείας
 ἐνεκὲν φησὶ, " Πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυ-
 " πιδάκκ' Ἰδης, καὶ κορυφαί." Μᾶλλον γὰρ
 ἡμᾶς εἰς ἔννοιαν τῆς ταραχῆς ἡγαγεν' ἀπὸ

Γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 65 Σμερδαλέ, εὐρώεντα, τὰ τε συγέσσι θεοί περ.
 Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 Ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἀνακτος
 Ἴσατ’ Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·

Terram rescinderet Neptunus quassator-terræ,
 Domusque mortalibus et immortalibus panderentur

65 Visu-terribiles, situ-sentæ, quas horrent dii ipsi:
 Tantus utique sonitus oriebatur, diis certamine congressis.
 Nempe contra Neptunum quidem regem
 Stabat Apollo Phæbus, ferens sagittas pennatas:

64 ἀθανάτησι φανήη] MS. 68 ἰὰ] A. J. F.

τῶν φύσει κινημένων τῶν ἡμετέρων σωμαίων,
 τὴν ἐπὶ τὰ ἀκίνητα μετέσασιν ποιησάμενος.
Aristid. Quintil. de Musica, lib. II.

Ibid. πολυπίδακς] *Al. πολυπίδακος.* Quo modo legit et *Codex Harleianus. Clark.* Itemque *Lips.* Et est hæc forma usitatior Homero. Rursus πολυπίδακς in edd. est 218. Sed et ibi Harlei. et Lips. alteram lectionem habent. Vulgatam lectionem habet et Hesychius. Sunt et alia verba composita, in quibus utraque forma usitata est. *Ern.*

Ver. 61. "Εδδισεν δ' ὑπένερθεν ἀναζ' ἐνέρων etc.] Ὑπερφῶ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θιομαχίας φαντάσματα, — "Εδδισεν δ' ὑπένερθεν ἀναζ' ἐνέρων Ἀἰδωνεύς Δείσας, etc." Ἐπιβλέπεις, ἱταίρε, ὡς, ἀναρρήγνυμένης μὲν ἐκ βαθρῶν γῆς, αὐτῇ δὲ γυμνυμένης ταρτάρου, ἀνατροπὴν δὲ ἔλκx καὶ διάσασιν τῷ κόσμῳ λαμβάνοντος, πάνθ' ἅμα, ἑρᾶν, ἥδης, τὰ θνητὰ, τὰ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε συμπολεμῇ καὶ συγκινδυνεύει μάχῃ; Ἀλλὰ ταῦτα φοβερά μὲν, πλὴν εἰ μὴ κατ' ἀλληγορίαν λαμβάνοιτο, καὶ παντάπασιν ἄβυσσος, καὶ ἐσάζοντα τὸ πρίπον. *Longinus, §. 9.* Imitatus est hunc locum *Virgilius*:

Non secus ac si qua penitus vi terra dehiscens,
 Infernas reserat sedes, et regna recludat
 Pallida, diis invisa; superque immane barathrum

Cernatur; trepidentque immisso lumine Manes.
Æn. VIII. 243.

Et *Ovidius*:

Inde tremit tellus, et rex pavet ipse silentum
 Ne pateat, latoque solum retegatur hiatu,
 Immissusque dies trepidantes terreat umbras.
Metamorph. V. 356.

Et lib. II. ver. 260.

Dissilit omne solum; penetratque in Tartara
 riuus

Lumen, et infernum terret cum conjugē regem. Quorum de duobus prioribus locis *Tollius*, in annotationibus ad locum *Longini* jam supra citatum; "Nitere" inquit "videntur hæc, et magnitudinem præ se ferunt seorsum lecta; verum si cum illis Homeri comparetur, facile quivis animadvertet quantum πάθος in Homericis sit versibus, quantaque sublimitas; sic ut nemo, nisi qui plane harum rerum rudis sit, et ἄμωτος, non commoveatur, ubi hæc legerit, et cum ipso Plutone dehiscentes sibi videre videatur inferos." De *Virgilii* porro loco ita *Macrobius*; "Interdum" inquit "sic auctorem suum dissimulanter imitatur [*Virgilius*,] ut loci inde descripti solam dispositionem mutet, et faciat velut aliud videri. *Homerus* ingenti spiritu ex perturbatione terræ ipsum Ditem patrem territum prosilire et exclamare quodammodo facit. — Hoc *Maro* non narrationis, sed parabola loco posuit, ut aliud esse videretur." *Saturnal. lib. V. cap. 16.*

Ver. 64. Οἰκία — Σμερδαλέ, εὐρώεντα,] Ingeniose hæc ad Terram nostram, e serenis Lunæ regionibus prospectatam, transfert *Plutarchus*: Ἐκείνης δ' αὖ [τῆς ἐν τῇ σελήνῃ κατοικῶντας] οἶμαι πολὺ μᾶλλον ἀποθαυμάσαι τὴν γῆν, ἀφορῶντας ὡς ὑποσάβην καὶ ἰλὶν τῷ παντί; ἐν ὑγροῖς καὶ ὀμίχλαις καὶ νέφεσι διαφανομένην ἀλαμπές καὶ ταπεινὸν καὶ ἀκίνητον χωρίον, εἰ ζῶα φύ-

"Αντα δ' Ἐνυαλίῳ θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 70 Ἥρῃ δ' ἀντίτῃ χρυσηλάκατος, κελαδαινῇ,
 Ἀρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτῃ Ἑκάτοιο·
 Λητοῖ δ' ἀντίτῃ σῶκος, ἐριένιος Ἑρμῆς·
 "Αντα δ' ἄρ' Ἥφαιστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 Ὀν Ξάνθον καλέεσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Contra Martem vero dea cæsia oculis Minerva:

70 Junonem autem contra stabat aureo-arcu-insignis tumultuum-venaticorum-
 Diana sagittis gaudens, soror Longe-jaculantis: [amans,
 Latonam autem contra stabat potens, utilitatum-auctor Mercurius:
 Contra autem et Vulcanum magnus fluvius vorticibus-profundus,
 Quem Xanthum vocant dii, homines vero Scamandrum.

74 καλέεσιν] F. R. A. 1. male.

σε [φύει] καὶ τρέφει μετέχοντα κινήσεως, ἀναπνοῆς, θερμότητος. Κἄν εἴ ποθεν αὐτοῖς ἐγγένοιτο τῶν Ὀμηρικῶν τύπων ἀκῆσαι, "Σμερ-
 "δαλῆ, εὐρώεντα, τὰ τε συγέεσι θεοὶ περ," —
 ταῦτα φῆναι ἀτεχνῶς περὶ τῆ χωρίου σέως
 λέγεσθαι, καὶ τὸν ἄδην ἐνταῦθα καὶ τὸν τάρ-
 σαρον ἀποκρίσθαι, γῆν δὲ μίαν εἶναι τῇ Σε-
 λήνῃ. De facie in orbe Lunæ. Cæterum
 vituperat hunc locum Plato: Δεῖ δὴ (ὡς
 εἰσιν) ἡμᾶς ἐπιστεῖν καὶ περὶ τῶν τῶν
 μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν καὶ δεῖσθαι μὴ
 λοιδορεῖν ἀπλῶς ὅταν τὰ ἐν ἄδῃ, ἀλλὰ μᾶλλον
 ἐπαινέειν, ὡς ἔτ' ἀληθῆ λέγοντας ἔτ' ὠφέλιμα
 τοῖς μέλλουσι μαχίμοις εἰσεσθαι. — Ἐξαλεί-
 ψωμεν ἄρα — πάντα τὰ τοιαῦτα — "Οἰκία
 "δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη Σμερδαλῆ
 "εὐρώεντα, τὰ τε συγέεσι θεοὶ περ." — Ταῦτα
 καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα παραιτησόμεθα "Ομη-
 ρόν τε καὶ τὸς ἄλλους ποιητὰς μὴ χαλεπαί-
 νειν, ἀν διαγράφωμεν, ὅχ ὡς ἐ ποιητικὰ καὶ
 ἡδεα τοῖς πολλοῖς ἀκῆν, ἀλλ' ὅσα ποιητι-
 κώτερα, τοσέτω ἥττον ἀκῆσιν παισὶ καὶ ἀν-
 δράσιν ὅς δι' ἐλευθέρους εἶναι, δελεῖαν θά-
 νάτη μᾶλλον πεφοβημένους. De Republ.
 lib. III.

Ibid. ἀθανάτοισι] Similiterque infra ver.
 77. 87. Πριαμίδει — Πριαμίδῃ, et ver.
 125. Ἀθανάτων. Vide supra ad α'. 598.

Ibid. φανείη] Cod. Harleian. φανίη.
 Ver. 65. Σμερδαλῆ. εὐρώεντα,] Σμερδαλῆα
 μὲν τὰ οἰκήματα τῷ ἄδῃ ἔφθ, ἀπὸ τῆ ὕψαιμα
 εἶναι καὶ φόνε πληρῇ. Porphy. Quæst. Ho-
 meric. 9. Virgil.

Vimque Deum infernam, et diri sacraria Ditis.
 Æn. XII. 199.

Sic apud Hesiodum, "Εργ. καὶ Ἡμερ. ver.
 152.

Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεῖν αἰῖδα.

Quem ad locum Gatakerus; "Εὐρώεντα
 "(inquit) malim vertere, situ obsitum, quam
 "cum interpretibus, latum." Annotat.
 in Antoninum; Lib. IV. §. 6.

Ver. 66. Τόστος ἄρα κτύπος ὥρτο θεῶν
 ἔριδι ζυνιόντων.] Post hunc versum inserit
 Barnesius:

Δὴ τότε δηριόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Sed, ut opinor, nulla satis idonea auctori-
 tate. Clark. Versus suntus est ex Etym.
 M. v. δηρις. Sed non nominatim Home-
 ro tribuitur. Cæterum si Homeri est,
 quod non credo, nulli alii loco aptior est,
 quam huic. Ern.

Ibid. Τόστος ἄρα] Tantus utique —.

Ibid. κτύπος] Vide supra ad δ'. 455.

Ver. 67. Ἥτοι — Ποσειδάωνος ἀνακτος]
 Hic versus magnopere obest Dawesii V.
 C. hypothesi, de qua supra. Quid igitur?
 Quomodo se expedit? Si locum
 hunc ab Homero profectum crederem, levī
 satis negotio rescribi posset: ἥτοι μὲν ἴα
 ἀνακτος ἔναντα Ποσειδάωνος. Verum in
 hac pugna Deorum plura reperiuntur ri-
 dicula, stolidia, absurda ac barbara, quam
 quæ hujus sunt loci. Miscell. crit. p. 153.
 Hæc sunt absoluta decreta. Ern.

Ver. 68. ἰὰ πτερόεντα] Al. πτερόεντας
 ὀϊσός.

Ver. 69. γλαυκῶπις Ἀθήνη] Vide supr
 ad α'. 206.

Ver. 72. σῶκος, ἐριένιος] Vide supra ad
 α'. 51.

Ver. 74. Ὀν Ξάνθον καλέεσι θεοὶ, ἄνδρες
 δὲ Σκάμανδρον.] Τῶν διωνύμων τὸ μὲν προγο-
 νίστρων ὄνομα εἰς θεὸς ἀναφέρει ὁ Ποιητής,

- 75 Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἅντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἑκτορος ἅντα μάλισα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
 Πριάμιδεω· τῷ γάρ ῥα μάλισά γε θυμὸς ἀνώγει
 Αἵματος ἄσαι Ἄρῃα, ταλαύρινον πολέμισήν.
 Αἰνείαν δ' ἰδυὺς λαοσσόος ᾤρσεν Ἀπόλλων
 80 Ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἦ.
 Υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἶσατο φωνήν,
 Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεία, Τρώων βεληφόρε, πᾶ τοι ἀπειλαί,
 Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἶνοποτάζων,
 85 Πηλεΐδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
 Πριάμιδη, τί με ταῦτα καὶ ἔκ' ἐθέλοντα κελεύεις,
 Ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερδύμοιο μάχεσθαι;

- 75 Sic quidem dii contra deos ibant: At Achilles
 Hectorem contra maxime cupiebat penetrare per turbam
 Priamidem: hujus enim potissimum animus jubebat
 Sanguine satiare Martem, invictum bellatorem.
 Æneam autem recta copiarum-concicator movit Apollo
 80 Contra Pelidem, immisitque ei animos validos.
 Filio autem Priami Lycaoni assimilavit-se voce;
 Huic se cum-assimilasset, eum allocutus est Jovis filius Apollo;
 "Ænea, Trojanorum princeps, ubi tibi minæ,
 "Quas Trojanorum ducibus promisisti convivans,
 85 "Pelidem Achillem contra pugnare?"
 Illum vero Æneas respondens allocutus est;
 "Priamide, cur me hæc licet invitum jubes,
 "Contra Pelidem supra-modum-animosum pugnare?"

78 αἶσα] MS. 89 ἔ μιν γὰρ δὴ] F. A. J. non male. 91 ἡμετέρῃσιν] F. A.
 R. J. male.

τὸ δὲ μεταγινίσκετον εἰς ἀνθρώπους. Schol.
 Vide supra ad ζ'. 291. et ad α'. 403.

Ibid. Ξάνθον καλίσσι] Δοκεῖ δὲ καὶ ὁ Σκά-
 μανδρος ποταμὸς ξανθὰ πρόβατα ποιεῖν διὸ
 καὶ τὸν Ὅμηρον φασιν ἀντὶ Σκαμάνδρου, Ξάν-
 θον προσαγορεύειν αὐτόν. Aristot. de Histor.
 Animal. lib. III. cap. 2. Virgil.

Hinc albi, Clitumne, greges. —

Georg. II. 146.

Ibid. Σκάμανδρον.] Cod. Harleian. Κά-
 μανδρον.

Ver. 77. τῷ γάρ ῥα μάλισά] Non hic su-
 pervacaneum est istud ῥα sed vim habet
 in connectenda sententia cum eo quod
 præcessit; σ'. 91. 114. 334.

Ver. 80. ἐνῆκε δέ οἱ μένος] Vide infra ad
 ver. 110.

Ver. 81. Λυκάονι εἶσατο φωνήν,] Vide su-
 pra ad γ'. 45.

Ver. 82. Τῷ μιν εἰσάμενος] Vide supra
 ad γ'. 389.

Ver. 85. Πηλεΐδεω] Sic supra ver. 77.

- Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδάκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 90 Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δερὶ φόβησεν,
 'Εξ Ἰδης, ὅτε βαςὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησι·
 Πέσσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρέα τε γένα.
 Ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 95 Ἦ οἱ πρόσθεν ἴσσα τίθει φάος, ἢδ' ἐκέλευεν
 Ἐγχεῖ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
 Τῷ ἔκ' ἐς' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 Αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λαιγὸν ἀμύνει.
 Καὶ δ' ἄλλως τῷ γ' ἰδὺ βέλως πέτετ', ἐδ' ἀπολήγει,
 100 Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθόμενον· εἰ δὲ θεὸς περ
 Ἴσον τείνειεν πολέμῃς τέλος, ἔ' με μάλα ρέα
 Νικήσει, ἐδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεται εἶναι.

“ Non enim sane jam primum pedibus-velocem contra Achillem

90 “ Stetero, sed dudum me et alias hasta fugavit,

“ Ex Ida, quando boves invasit nostras;

“ Evertitque Lyrnessum et Pedasum: sed me Jupiter

“ Servavit, qui mihi excitavit robur velocitaeque genua.

“ Certe omnino domitus fuisset sub manibus Achillis et Minervæ,

95 “ Quæ ante eum vadens dabat victoriam, atque hortabatur

“ Hasta ærea Lelegas et Trojanos interficere.

“ Ideo non potest contra Achillem vir mortalís pugnare:

“ Semper enim adest unus saltem deorum, qui perniciem avertat.

“ Tum alias ipsius utique recta telum volat, neque desinit,

100 “ Antequam corpus humanum transadegerit: Si vero deus ipse

“ Æqualem traheret lancem victoriæ, non me valde facile

“ Vinceret, ne quidem si totus-æreus gloriatur esse.”

99 ἰδὺς] Edd. præter T. Ibid. πέτεται] ead. 101 τείνει] MS. F. R. A.

1. recte. Ibid. ρέα] MS. A. J. R. T. sed MS. post με addit καὶ.

Πριαμίδω. Pronunciabatur Πηλεῖδω —
 Πριαμίδω. Vide supra ad α'. 1.

Ver. 91. ἐπήλυθεν] Vide supra ad β'.
 488. et ad γ'. 205.

Ver. 92. Λυρνησσὸν] Πόλιν τῶν Ὑποπλά-
 κίων Θηβῶν. Schol.

Ibid. Πήδασον] Ποταμὸς Ἑλλησπόντου,
 καὶ τόπος. Schol.

Ver. 95. ἐκέλευεν] Vide ad Il. α'. 37. et
 β'. 84.

Ver. 96. Λέλεγας] Τὸς ἐν Ἑλλησπόντῳ

ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας πρώτους κατοικούντας.
 Schol.

Ver. 99. τῷ γ' Al. τῷ δ'.

Ver. 100. εἰ δὲ θεὸς περ Ἴσον τείνειεν πο-
 λέμῃς τέλος,] Sic apud Euripidem:

Οἱ δὲ Συνακοῦσις ἐκτὼ νίκας ἐκράτησαν

“ Ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἰζῖς ἀμφοτέρω

Ἐπιτήδεια.

Ver. 101. οὐ με μάλα ρέα] Ita ex tribus
 MSS. et ex Eustathio edidit Barnesius.
 Al. ἔ' με μάλα ρέα. Pronunciabatur, ut

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
 Ἦρω, ἀλλὰ γε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
 105 Εὐχεο· καὶ δέ σε φασὶ Διὸς κέρης Ἀφροδίτης
 Ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χειρίονος ἐκ θεῶ ἐστίν·
 Ἡ μὲν γὰρ Διὸς ἐστ', ἡ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
 Ἀλλ' ἰδυὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πάμπαν
 Λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρεῇ.
 110 Ὡς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
 Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο πάϊς λευκώλενον Ἦρην,
 Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν, ἀνὰ ἔλαμὸν ἀνδρῶν·
 Ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεῶς μετὰ μῦθον ἔειπε·
 115 Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάον, καὶ Ἀθήνη,
 Ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα.
 Αἰνείας ὃδ' ἔβη, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,

Hunc autem rursus allocutus est rex, Jovis filius, Apollo;

“Heros, quin et tu deos sempiternos

105 “Precare; nam te aiunt Jovis filia Venere

“Satum esse; ille autem inferiore ex dea est:

“Illa etenim ex Jove est; hæc vero ex marino sene.

“Sed recta infer æs indomitum, neque te omnino

“Sævis verbis avertat et minis.”

110 Sic fatus, inspiravit animos magnos pastori populorum:

Processit autem per primos-pugnatores, armatus corusco ære.

Nec latuit Anchisæ filius candidam-ulnas Junonem,

Contra Pelidem vadens, per turmas virorum:

Illa autem in-unum vocatos inter deos verbum dixit;

115 “Considerate jam vos, Neptune, et Minerva

“In mentibus vestris, quomodo se-habitura-sint hæc opera.

“Æneas ille ivit, armatus corusco ære

104 ἀλλ' ἄγε]. R. vid. not. 107 ἐς] MS. 114 εἰπεν] MS. male.

opinor, ὅ με μάλαρ βῆ. Vide supra ad ε'. 461.

Ver. 103—132. Τὸν δ' — Τὴν δ'] Vide supra ad α'. 121. ad γ'. 200. et ad δ'. 160. Male Barnesius, Τὸνδ' — Τὴνδ'.

Ver. 104. ἀλλὰ γε] Cod. Harleian. ἀλλ' ἄγε. Clark. Sic habet etiam ed. Rom. et Eust. in Comm. neque postponam vulgato. Ern.

Ver. 110. ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν] Καὶ περὶ τὰς μάχας τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ἐνθεσιαστικόν, ἀνυπόστατον ἐστὶ καὶ ἀήθητον. Ὁ καὶ τὴς θεῆς Ὀμήρου ἐμποιεῖν φησι τοῖς ἀνδράποισι, (ὡς εἰπὼν—“ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.”) — καθάπερ ὄρημα τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος προστιέντας. Plutarch. de Virtute morali. sub finem. Vide et supra ad ε'. 185.

- Ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
 120 Αὐτόθεν· ἢ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
 Παρσαίῃ, δοίῃ δὲ κῆρτος μέγα, μὴδὲ τι θυμῷ
 Δεύεσθω· ἵνα εἰδῇ, ὅ μιν φιλέσιν ἄριστοι
 Ἀθανάτων· οἳ δ' αὖτ' ἀνεμάλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Τρωσὶν ἀμύνεσιν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
 125 Πάντες δ' Οὐλύμπιοι κατήλθομεν ἀντιόωντες
 Τῆςδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
 Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἄσσα οἳ αἶσα
 Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 Εἰ δ' Ἀχιλεὺς ἔ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,
 130 Δείσετ' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

“ Contra Pelidem: impulit nempe Phœbus Apollo.

“ Sed agite, nos tamen eum avertamus retro

120 “ Illinc; aut aliquis utique etiam nostrum Achilli

“ Adstet, detque robur magnum, neque quid animo

“ Egeat; ut sciat, ipsum diligere potentissimos

“ Immortalium: hi vero inanes, qui hactenus utique

“ Trojanis defendere-conantur prælium et cædem.

125 “ Omnes autem de cælo descendimus interfuturi

“ Huic pugnæ; ut ne quid inter Trojanos patiat

“ Hodie: in-posterum vero ea patietur, quæcunque ei Parca

“ Nascenti nevit lino, quando ipsum peperit mater.

“ Si vero Achilles non hæc deorum didicerit ex voce,

130 “ Timebit utique, quando quis contra deus venerit

“ In prælio: terribiles nempe dii, quum apparent manifesti.”

Huic autem respondit deinde Neptunus terræ-quassator;

124 ἀμύνεσι] MS. recte. 126 μέγα] T. vitiose. Ibid. πάθῃσι] MS. perperam. 130 ἔλθῃ] Id.

Ver. 112. λυκῶλενον Ὁμήρῳ.] Vide supra ad ὁ. 92. et ad α'. 43. 58. et 551.

Ver. 115. Ποσειδάων.] Cod. Harleian. Ποσειδάων.

Ver. 118. et 138. Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide supra ad α'. 43.

Ver. 119. ἀποτρωπῶμεν] Al. ἀποτρωπώ-μεν.

Ver. 122. φιλέσιν] Vide infra ad ver. 304.

Ver. 125. Ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 128. Γεινομένῳ etc] Hic versus repetitus α'. 220. varie multorum imitatione expressus est, v. c. Spanh. ad Callim. H. in L. P. 104. Ern.

- "Ἡρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· ἔδ' ἐ τι σε χρῆ.
 Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐδέλοισι θεὸς ἔριδι ζυνελάσσαι
 135 Ἡμέας τὲς ἄλλας, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι ἤμεν.
 Ἄλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κίοντες
 Ἐκ πάτερ ἐς σκοπὴν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
 Εἰ δέ κ' Ἀρης ἄρχησι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ἡ Ἀχιλῆϊ ἴσχωσι, καὶ ἐκ εἰῷσι μάχεσθαι,
 140 Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφινεϊκος ὀρεῖται
 Φυλόπιδος· μάλα δ' ὥκα διακρινθέντας οἶω
 Ἀψ' ἵμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μετ' ὀμήγυριν ἄλλων,
 Ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἴφι δαμέντας.

"Juno, ne sævi temere: neque enim omnino te decet.

"Non ego sane velim deos ad certamen committere

135 "Nos alios, quoniam multo fortiores sumus.

"Sed nos quidem jam considereamus profecti

"Ex via in speculam; prælium vero mortalibus curæ erit.

"Sin Mars incipiat pugnam, aut Phæbus Apollo,

"Vel Achillem inhibeat, et non sinant pugnare;

140 "Tum confestim et nobis e vestigio certamen orietur

"Conflictus: perquam autem celeriter decreto eos prælio puto

"Redituros ad Olympum, deorum ad cætum cæterorum,

"Nostrarum virtute manuum necessitate violenter domitos."

135 πᾶρεκ] F. A. J. 134 ζυνελάσαι] Edd. vett. 155 ἐπει] MS. vid. not.

137 σκοπὴν] R. 138 ἄρχωσι] R. A. 2. 3. J. quod et ipsum ferri

Ver. 129. θεῶν ἐκπιύσεται] *Al.* θεῶν ἐκ
 πιύσεται.

Ver. 130. ὅτε κίν τις] Vide supra ad ζ'.
 504.

Ver. 134. ζυνελάσαι] *Al.* ζυνελάσαι.
 Minus recte; secundam enim corripit:

—— ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο. τ. 423.

Ver. 135. Ἡμέας] Pronunciabatur Ἡ-
 μᾶς.

Ibid. φέρτεροι ἤμεν.] *Al.* φέρτεροι εἰμίν.
 Quo modo legit et Codex *Harleianus*.
Clark. Cæterum versus hic non est in
 contextu MS. Lips. sed alia manu ad-
 scriptus in capite paginae. Nec est in ed.
 Rom. nec videtur agnovisse Eustathius.
 Nam recitatu versu priori, in quo ait esse
 suasionem pacis, subjicit, interposita brevi
 admonitione, statim: ἀλλ' ἡμεῖς μὲν etc.
 Mc prima pars hujus versus semper of-

fendit. Videtur aliquis, rationem red-
 dere voluisse ex notissimo illo Deorum
 dicto: ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι ἤμεν, et hoc sic
 cum superiori conjunxisse. In edd. Fl.
 Aldd. Junt. Turn. video additam ad mar-
 ginem vocem Νόθος. Tacet hic *Barne-*
sius. *Ern.*

Ver. 137. Ἐκ πάτερ ἐς σκοπὴν,] Ἐκ τῆς
 πεπατημένης οὔδ' εἰς τόπον σκοπιᾶν ἔχοντα.
Schol.

Ibid. πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.] *Virgil.*

Bella viri pacemque gerant, queis bella gerenda.
Æn. VII. 444.

Ver. 138. Εἰ δέ κ' Ἀρης ἄρχησι μάχης, ἢ
 Φοῖβος Ἀπόλλων,] *Al.* Εἰ δέ κ' Ἀρης ἄρχω-
 σι μάχης, ἰδὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ver. 140. ὀρεῖται] *Al.* ὀρηται.

Ver. 141. διακρινθέντας] *Al.* διακρινθέντας.

- “Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Κυανοχαίτης
 145 Τείχος ἐς ἀμφίχυτον Ἑρακλῆος θείοιο,
 Ὑψηλὸν, τό ρά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 Ποίειον, ὅφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλείοιτο,
 Ὅππότε μιν σεύαιτο ἀπ’ ἠϊόνος πεδίοις.
 “Ἐνθα Ποσειδάων κατ’ ἄρ’ ἔζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 150 Ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο.
 Οἱ δ’ ἐτέρωσε κάθιζον ἐπ’ ὀφρύσι Καλλικολώνης,
 Ἀμφὶ σέ, ἥϊε Φοῖβε, καὶ Ἀρηα πολίπορδον.
 “Ὡς οἱ μὲν ῥ’ ἐκάτερθε καθεύατο μητιόωντες
 Βελάς· ἀρχέμεναι δὲ θυσηλεγέος πολέμοιο

Sic quidem locutus praebat Cæruleus-crines

- 145 Ad murum aggere-factum Herculis divini,
 Altum, quem quidem ei Trojani et Pallas Minerva
 Condidere, ut cætum fugiens evitaret,
 Quando ipsum persequens-ageret a littore ad-planitiem.
 Illic Neptunus quidem conseq̃it et dii cæteri,
 150 Nesciamque scindi nubem humeris circumdederunt.
 Ii vero ex-altera-parte sedebant in jugis Callicolones,
 Circum te, arcitenens Phœbe, et Martem urbium-vastatorem.
 Sic hi quidem utrinque sedebant consultantes
 Consilia; incipere autem gravem pugnam

potest. 141 διακρίθιντες] MS. R. vid. not. 145 ἀνάγκη ἦφι] F. A. J.
 ἀνάγκαιηφι] T. 145 εἰς] MS. 147 ἀλείοιτο] Id. 153 καθεύατο] MS.

Quod ferri non potest: antepenultimam enim necessario corripit.

Ver. 143. ἀνάγκη] Cod. Harleian. ἀνάγκης.

Ver. 144. Κυανοχαίτης] Vide supra ad α'. 45. 58. et 528.

Ver. 145. ἀμφίχυτον Ἑρακλῆος] Qua ratione, ultima vocis ἀμφίχυτον hic producatur; item παιῖδες, ver. 185. vide supra ad α'. 51.

Ver. 146. τό ρά] Quem scilicet —.

Ver. 147. ὅφρα τὸ κῆτος] Τί ἔν; (φῆσαι τις ἔν) ἔστιν ταῦτα [τὰ Ἀρθεῖα] συμβάλλεται πρὸς λόγον; “Εγὼ γὰρ φῆσαι μὲν ἄν, ὥς περ ἄλλας συμβάλλεσθαι πρὸς ὄψον, ὕδαρ δὲ πρὸς μάζαν. — Καὶ Ὀμηρος, ἐπείων κόσμῳ περιγενόμενος, ὀλίγοις τῶν ὀνομάτων Ἀρθεῖα ὥς περ λαβὰς ἐκ-παίμασι δεομένοισι, ἢ λόφους κοῦνεσιν, ἐπιτίθησι. Διὸ καὶ παράσθημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γίγνεται Ὡς τὸ, — “Ποίειν, ὅφρα τὸ κῆ-

“τος ὑπεκπροφυγὼν ἀλείοιτο.” Plutarch. Quæst. Platonicæ, sub finem.

Ibid. ἀλείοιτο,] Al. ἀλήθηται.

Ver. 148. σεύαιτο] Cod. Harleian. σεύοιτο.

Ver. 150. νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο.] Horat. Nube candentes humeros amictus.

Carm. lib. I. Ode ii. ver. 31.

Ver. 151. ἐπ’ ὀφρύσι Καλλικολώνης,] Sic apud Virgilium:

————— supercilio clivosi tramitis undam

Elicit. ————— Georg. I. 108.

Ver. 152. ἥϊε Φοῖβε,] Ἀπελλὸν τοῖς κέ, ἀπὸ τῆς ἱέναι. Schol. Al. ἥϊε. Vide supra ad α'. 45. 75. et ad ο'. 565.

Ver. 153. ῥ’] Ut jam dictum est — ver. 149. 151.

Ibid. καθεύατο] Al. καθεύατο.

- 155 Ὀκνεον ἀμφοτέροισι Ζεὺς δ', ἥμενος ὕψι, κέλευε.
 Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
 Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
 Ὀρτυμένων ἄμυδις· δύο δ' ἄνδρες ἔξοχ' ἄριστοι
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
 160 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 Νευσάζων κόρυδι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θῆριν
 Πρὸςθεν ἔχε σέροιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὤρτο, λῆων ὥς
 165 Σίντης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμνάσιν,

- 155 *Pigrabantur utrique: Jupiter autem, sedens alte, instigabat.*
Illis vero totus impletus erat campus, et fulgebat aere
Virorum et equorum; resonabatque tremens terra pedibus
Concurrentium simul: duo autem viri longe fortissimi
In medium utrorumque congregiebantur, ardentes in pugnam,
 160 *Æneasque Anchisiades, et nobilis Achilles.*
Æneas autem primum minabundus processit,
Nutans casside valida; clypeumque cum-impetu-versatile
Pratendebat pectori, vibrabatque æream hastam.
Pelides vero ex-altera-parte contra ruebat, leo veluti
 165 *Exitialis, quem viri interficere animis-ardent,*

166 ὁ δὲ κρεῖον ἐρατίζων] MS. e λ'. 550. et ρ'. 660.

Ver. 156. καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ] Vide supra ad τ'. 362.

Ver. 157. κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν] Vide supra ad τ'. 363.

Ibid. κάρκαιρε] De hujusmodi ὀνομαστοποιᾷ, vide supra ad δ'. 455. Διαφαίνεται δὲ ἡ ἀρετὴ τῆς ὀνομαστοποιᾶς τῇ καρκαίρειν, ὅτε τῆς γῆς μάστιγα παγετῶ κατεξήραμίνης, ἵπποι θίσει δὲ αὐτῆς. *Eustath.*

Ver. 158. Ὀρτυμένων] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 159. μεμαῶτε] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 160. Αἰνείας τ'] Versum hunc in uno MS. deesse annotat *Barnesius*.

Ver. 161. ἐβεβήκει,] Vide supra ad π'. 751. et ad δ'. 492.

Ver. 162. Νευσάζων κόρυδι] Ita infra χ'. 314.

——— κόρυδι δ' ἐπένευε φαινή.

Ver. 164. Πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὤρτο, λῆων ὥς] Similiter *Hesiodus*:

Δεινὸν ὄρν' ὅσσοισι, λῆων ὥς
 Γλαυκιδίαν δ' ὅσσοις δυνὸν, πλευράς τε καὶ ὤμους
 Οὐρῇ μασιόνων ποσσὶ γλάφυ, ἔδῃ τις αὐτὸν
 Ἐπλὴ ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθὺν, ἐδὲ μάχεσθαι.
 Τοίους ἄρ' ———.

'Ασπίς Ἑρακλ. ver. 426. 450.

Et *Virgilius*:

Attollitque animos: Penorum qualis in arvis
 Saucius ille gravi venantium vulnerere pectus,
 Tum demum movet arma leo; gaudetque comantes

Executens cervicē toros, fixumque latronis
 Impavidus frangit telum, et fremit ore cruento;
 Haud secus accenso gliscit violentia Turno.

Æn. XI. 4.

- Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
 Ἔρχεται· ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθίων αἰζήων
 Δερεὶ βάλη, ἐάλη τε χανών, περὶ τ' ἀφρός ὀδόντας
 Γίγνεται, ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη σένοι ἀλκιμον ἦτορ,
 170 Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
 Μασίεται, ἕε δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
 Γλαυκίον δ' ἰδὺς φέρεται μένει, ἥντινα πέφνη
 Ἀνδρῶν, ἣ αὐτὸς φθίεται πρῶτα ἐν ὀμίλῳ·
 Ὡς Ἀχιλῆϊ ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 175 Ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαιο.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Congregati, totus pagus: is vero, primum quidem contemnens,
 Incedit; sed quando quis prælio-impigrorum juvenum
 Hasta ferierit, contorquetque se hians, circumque spuma dentes
 Oritur, inque ei corde gemit generosus animus;

- 170 Cauda vero lateraque et femora utrinque
 Verberat, seque ipsum excitat ad pugnam:
 Torvumque-contruens fertur furore; si quem occidere-possit
 Virorum, vel ipse perit prima in turba:
 Sic Achillem incitabat robur et animus magnus
 175 Contra ire magnanimum Æneam.
 Illi vero quando jam prope erant alter in alterum videntes,

167 ἀρηιθ.] A. 2. 3. J. perperam. 169 γίνεσθαι] MS. R. A. 1. 171
 μαχέσθαι] MS. 174 Ἀχιλλεύ] R.

Ut fera, quæ densa venantium septa corona
 Contra tela furit, seseque haud nescia morti
 Injicit, et saltu supra venabula fertur.

Æn. IX. 551.

Et Lucanus:

— sic cum squalentibus arvis
 Æstiferæ Libyes viso leo cominus hoste,
 Subsedit dubius, totam dum colligit iram;
 Mox, ubi se sævæ stimulavit verbere caudæ,
 Ereditque jubam, et vasto grave murmur hiatu
 Infremuit: tum torta levis si lancea Mauri
 Hæreat, aut latum subeant venabula pectus,
 Per ferrum tanti securus vulneris exit.

Pharsal. lib. I. ver. 205.

Porro Macrobius posteriorem Virgilii lo-
 cum inter eos citat, in quibus Virgilius
 Homerici carminis Majestatem non æ-
 quat. "Videtur in angustum Latinam
 parabolam sic esse contractam, ut nihil

"possit esse jejuni. Græcam contra et
 "verborum et rerum copia pompam veræ
 "venationis implese? lib. V. cap. 15.

Ver. 169. Γίγνεται] Al. γίνεσθαι. Quod
 perinde est. Nam γίνεσθαι primam pro-
 ducit. Clark. Sed constantiæ causa γί-
 νεσθαι debebat edi, ut aliis locis. Ern.

Ibid. κραδίη] Al. κραδίη.

Ver. 170. Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία]
 "Leonum animi index cauda —. Im-
 "mota ergo; placidus, clemens, blandi-
 "entique similis, quod rarum est; cre-
 "brior enim iracundia ejus. In princi-
 "pio terra verberatur; incremento ter-
 "ga, seu quodam incitamento, flagellan-
 "tur." Plin. Natural. Hist. lib. VIII.
 cap. 16.

Ibid. Οὐρῇ — ἰσχία] Longinus laudat
 h. l. de Subl. §. XV. comparans cum hoc

- Τὸν πρότερος προσείπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Αἰνεία, τί σὺ, τόσσον ὁμίλῃς πολλὸν ἐπελθὼν,
 "Εσθης· ἧ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 180 Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξιν ἱπποδάμοισι
 Τιμῆς τῆς Πριάμῃ; ἀτὰρ εἴκεν ἔμ' ἐξαναρίζης,
 Οὔτοι τ' ἔνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερσὶ δῆσει·
 Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος, ἐδ' αἰσίφρων.
 Ἥ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
 185 Καλὸν φυταλῆς καὶ ἀρέρης, ὄφρα νέμῃαι,
 Αἴκεν ἐμὲ κτείνης; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ρέζειν.
 Ἦδη μὲν σέ γε, Φημί, καὶ ἄλλοτε δευρὶ φόβησα.

Hunc prior allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles;

"Ænea, cur tu, tantum agminum spatium permensus,

"Constitisti: an te utique animus mecum pugnare jubet,

180 "Sperantem Trojanis te imperatorem equum-domitoribus

"Dignitate, qua Priamus? Sed si me interfeceris,

"Non tibi propterea Priamus præmium in manibus ponet:

"Sunt enim ei filii: ipse autem constans, neque mente-levis.

"An vero tibi Trojani nemus tribuerunt, egregium præ aliis,

185 "Amœnum et vitiferum, et arabile, quod colas,

"Si me interfeceris? difficulter autem te spero hoc facturum.

"Jam enim te, autumo, et alias hasta fugavi.

178 τί σὺ] MS. quod non spernam. σὺ h. l. otiosum ac frigidum, mihi quidem, videtur. 180 ἱπποδάμοισιν] F. A. J. R. male. 182 χερσὶ] ead. male. 183 εἰσὶ γὰρ οἱ παῖδες, ὁ δ' MS. quod forte nonnullis magis placebit, quia vulgato facilius. γὰρ propter adspiratam sequentem

Leone eum, qui necesse habet, se incitare semper ad concipiendas sublimes imagines: sed habet ἰσχίον. Similis locus et hinc ductus est apud Hesiod. Scut. II. 430. *Ern.*

Ver. 171. μαχέσασθαι] Cod. *Harleian.* μαχέσθαι. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit *Barnesius*.

Ver. 176. Οἱ δ' ὅτε δή] Similiterque infra, ver. 228. Ἀλλ' ὅτε δή. Vide supra ad ζ'. 433.

Ver. 178. ἐπιλθὼν] Cod. *Harleian.* ἀπελθὼν.

Ver. 179. μαχίσσασθαι] *Al.* μαχέσθαι.

Ver. 180—186. Ἐλπόμενον — ρέζειν.] Versus hosce septem repudiari notant

Scholia MSS. apud *Barnesium*. Nulla, ut videtur, idonea ratione.

Ver. 181. Τιμῆς τῆς Πριάμῃ;] "Ενεκεν τῆς βασιλείας· ἀντιφέρει γὰρ, "Οὔτοι τ' ἔνεκά γε Πρίαμος γέρας." Schol.

Ibid. ἐξαναρίζης,] *Al.* ἐξαναρίζεις.

Ver. 183. Εἰσὶ γὰρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος,] *Al.* Εἰσὶν γὰρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος.

Ver. 185. Καλὸν] Vide supra ad β'. 45. *Al.* ἐσθλόν.

Ibid. ἀρέρης,] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 186. ἔολπα] *Spero*; non speravi. Vide supra ad ε'. 240. et ad ν'. 736.

Ibid. ρέζειν.] *Al.* ρέζειν.

Ver. 187. φόβησα.] Cod. *Harleian.* φο-

- Ἦ ἔ μέμνη, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἄπο μῆνον ἑόντα,
 Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὄρέων ταχέεσσι πόδεσσι
 190 Καρπαλίμως; τότε δ' ἔτι μετατροπαλίζεο φεύγων·
 Ἐνδεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
 Πέσσα, μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί·
 Ληϊάδας δὲ γυναικας, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπέερας,
 Ἦγον· ἀτάρ σε Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 195 Ἀλλ' ἔ νῦν σ' ἐρύεσθαι οἶομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 Βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 Ἐς πληθὺν ἱέναι, μηδ' ἀντίος ἴσασ' ἐμεῖο,
 Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

“ An non recordaris, quando te a bobus, solus cum-esses,

“ Agitavi de Idaeis montibus velocibus pedibus

190 “ Celeriter? tunc vero nusquam convertebaris fugiens:

“ Inde autem in Lyrnessum evasisti: verum ego hanc

“ Everti, aggressus cum Minerva et Jove patre;

“ Captivas autem mulieres, libero die erepto,

“ Abduxi: at te Jupiter servavit et dii ceteri.

195 “ Sed non nunc te servaturos puto, ut in animum

“ Inducis: verum te ego sane regressum hortor

“ In multitudinem ire, neque adversus stes mihi,

“ Antequam quid mali passus fueris: jam factum vero et stultus sentit.”

produci potest. 186 τῷδε ῥίξιν] MS. 187 φοβῆσαι] Id. 190 μετατροπαλίζεο] F. A. J. T. quod cur spretum sit non video: quamquam alterum ex ed. R. sonantius. 191 Λυρνησσὸν] MS. ἐπέκφυγες] T. 194 ἐρύσατο] MS. 196 κίλομαι] R. male.

βῆσαι. Quæ et proba lectio. Clark. Sic et MS. Lips.

Ver. 188. Ἦ ἔ μέμνη,] *Al.* Ἦ ἔ μέμνησ'. Enunciabatur autem (uti et notavit Barnesius) ac si scriptum fuisset ἦν μέμνη. Non licentia aliqua Poëtica, sed quia vulgo etiam in soluta (ut opinor) oratione ita pronunciabatur. Vide supra ad ε'. 349. ad ι'. 555. et ad ζ'. 471.

Ver. 190. τότε δ' ἔτι] *Al.* πρίν δ' ἔτι.

Ver. 191. ὑπέκφυγες.] Ita ex uno MS. edidit Barnesius. *Al.* ἐπέκφυγες. Clark. Consentit MS. in edd. Fl. A. R. quas Barnesius et Clarkius non inspexere. Ἐπέκφυγες est e vitio operarum in Turne-

biana, quod per negligentiam propagatum est. Ern.

Ver. 193. Ληϊάδας] Cod. Harleian. Ληϊάδας.

Ver. 195. σ' ἐρύεσθαι] Cod. Harleian. σι ῥύεσθαι. Atque ita in uno MS. scriptum reperit Barnesius.

Ver. 197. πληθὺν ἱέναι.] Qua ratione, πληθὺν hic ultimam producat; item νηπύτιον, ver. 200. et ἀκούοντες, ver. 204. et τίεστο, ver. 215. et ἐπὶ, ver. 229. vide supra ad α'. 51.

Ver. 198. ῥίχθιν δέ τε νήπιος ἔγνω.] Vide supra ad ε'. 52. *Al.* ῥίχθιν δέ τε.

- Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 200 Πηλεΐδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσ' ἔγε, νηπυτίον ὥς,
 "Ἐλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
 "Ἡμὲν κερτομίας, ἥδ' αἵσυλα μυθήσασθαι.
 "Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
 Πρόκλυτ' ἀκρόντες ἔπεα θνητῶν ἀνδρῶπων·
 205 "Οφει δ' ἔτ' ἄρ' πῶ σὺ ἐμὰς ἴδες, ἔτ' ἄρ' ἐγὼ σέες.
 Φασί σε μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
 Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμῃς Ἀλοσύδνης·
 Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχιόοιο
 Εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔσ' Ἀφροδίτη.
 210 Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύουσιναι

Huic vero Æneas respondit, dixitque;

- 200 " Pelide, ne jam me verbis, puerulum tanquam,
 " Speres te territurum: facile enim possum et ipse,
 " Et convitia, et opprobria proloqui.
 " Scimus autem alter-alterius genus, scimus et parentes,
 " Jam-olim-dicta audientes verba mortalium hominum:
 205 " Visu vero certe neque tu meos nosti, neque ego tuos.
 " Aiunt te quidem Pelei eximii prolem esse,
 " Matre vero ex Thetide, comas-pulchra marina nymphe:
 " At ego me filium magnanimo Anchisa
 " Profiteor prognatum esse, mater autem mihi est Venus.
 210 " Horum jam nunc alterutri saltem carum filium plorabunt

205 ἔδ' αὖτ' ἄρ' ἐγὼ σέες] R. A. 2. 3. J. 211 ἐπέεσι] MS. 212 διακριν-
 θέντες] R. A. 2. J. male. vid. ad v. 141. διακρινθέντες] MS. perperam
 215 ἄρ' πρῶτον] MS. quod non spernam. Solet in tali contextu, post
 parenthesin, item in principio, quod ad præcedentem refertur, in narra-

Ver. 200. Πηλεΐδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσ' ἔγε, νηπύτιον ὥς, "Ἐλπεο δειδίξεσθαι.] Virgil.

Hostis amare, quid increpitas mortemque mi-
 naris? Æn. X. 900.

Ver. 202. αἵσυλα] Τὰς παρὰ τὸ καθῆκον
 λεγομένας ἀπειλὰς. Schol. apud Barnesium.

Ver. 204. Πρόκλυτ'] Τὰ ὑπὸ τῶν προτέ-
 ρων πιφημισμένα, παλαιά. Schol.

Ver. 207. Ἀλοσύδνης.] Ἐναλίας θεῖα ἐν
 θαλάσῃ κατοικήσας. Schol. Al. Ἀλοάδης.

Ver. 210. ἕτεροί γε] Eandem hic vim
 habet particula γε, ac vox Latina saltem.

Ver. 212. διακρινθέντες.] Al. διακρίβεντες.
 Male. Vide supra ad ver. 141.

Ibid. ἐξαπονέεσθαι.] Vide supra ad α'.
 598.

Ver. 215. νεφελιγχερέτα Ζεύς.] Vide su-
 pra ad α'. 175.

Ver. 216. Διαδανίην, πόλιν Τροίας. Schol.
 Ibid. ἐπεὶ ἔπω Ἴλιος ἱερῇ.] Virgil.

— nondum Ilium et arces
 Pergamæ steterant; habitabant vallibus imis.
 Æn. III. 109.

Ver. 218. Ἄλλ' ἔθ' ὑπάρχειας ἤκειον] Λί-
 γει γὰρ δὴ ταῦτα τὰ ἔπη — κατὰ θεῶν πως
 εἰρημνέαι καὶ κατὰ φύσιν. Θεῶν γὰρ ἔν δὴ
 καὶ τὸ ποιητικὸν ἐνδιαφερόντων ὅν μύθος, ὑμνη-
 δὲν, πολλῶν τῶν κατ' ἀλήθειαν γιγνομένων

- Σήμερον· ἔ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
 ὣδε διακρινθέντε, μάχης ἕξαπονέεσθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 Ἡμετέρην γενεὴν, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·)
 215 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ ἔπα' Ἴλιος ἱρὴ
 Ἐν πεδίῳ πεπόλις, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 Ἀλλ' ἔθ' ὑπαρξείας ὤκεον πολυπιδάκκ' Ἰδῆς.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 220 Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 Τῷ τρεῖς χίλια ἵπποι ἔλος κάτα βεκχόλοντο
 Θήλειαι, πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσι·

“Hodie: non enim puto verbis omnino puerilibus

“Sic diremptos, a pugna redituros esse.

“Quod si vis et hæc doceri, ut bene scias

“Nostrum genus, (multi autem ipsum homines norunt;)

215 “Dardanium quidem primum genuit nubes-cogens Jupiter:

“Condidit autem *is* Dardaniam, quippe nondum Ilios sacra

“In campo ædificata erat, urbs articulate-loquentium hominum,

“Sed adhuc radices habitabant irriguæ-fontibus Idæ.

“Dardanus vero genuit filium Erichthonium regem,

220 “Qui tum opulentissimus erat mortalium hominum:

“Hujus ter mille equæ per palustria pascebantur

“Fæminæ, pullis exultantes teneris:

tionem poni, igitur, scilicet. 216 κτίσει] F. A. 1. κτίζε] A. 2. 3. J.

218 πολυπιδάκκ] MS. ut supra. 221 καταβεκχόλοντο] uno verbo R.

222 ἀταλοί] MS. vulgatum melius, præsertim apud poëtam. ἀπα-

λῆσι] A. 2. 3. J. quod est e glossa.

ξύν τισι Χάρσι καὶ Μύσαις ἐφάπτεται ἑκάστο-
 τε. Plato de legibus, lib. III.

Ibid. ὑπαρξείας] Τὰ κάτω μέρη τῶν ὀρῶν.
 Schol.

Ibid. ὤκειον] Pronunciabatur, notante
 Barnesio, ὤκειον vel ὤκειον quomodo et scri-
 bi postea cœptum est.

Ibid. πολυπιδάκκ] *Al.* πολυπιδάκκος. At-
 que ita legit Codex Harleianus. Clark.
 Vide ad ver. 59.

Ver. 220. Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο] Pro-
 nunciabatur, ut opinor, Ὃς δὴ ἄφνειότατος.
 Vide supra ad ver. 188. et ad λ'. 138.
 Γίγνεται παῖς αὐτῷ [Δαρδάνῳ] Ἐριχθόνιος,
 ὃς ἀπάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονίστατος λέγεται

γενέσθαι, τῆς τε πατρῴας καὶ τῆς ὑπὸ τῷ
 μητροπᾶτορι γινομένης κληρονομίας ἀρχῆς.
 Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. I.
 Clark. Non arbitror necessariam elisio-
 nem τῷ α pronuntiando. Nam ea litera
 est natura brevis in ἄφνειος, eaque brevi-
 tas in adjectivo manere potest, quia φν
 ad secundam syllabam pertinent. Ern.

Ver. 221. τρεῖς χίλια] Apud Maximum
 Tyrium, τρεῖς χίλιοι. Quæ et forte melior
 lectio, ne scilicet vox, θήλειαι, in sequenti
 versu, supervacanea videatur, uti notavit
 Barnesius. Clark. Non bene ratioci-
 nantur viri docti. Genus in τρεῖς χίλια
 non indicat sexum equinum, quia Græci,

- Τάων καὶ Βορέης ἡράσσατο βοσκομενάων,
 Ἴππῳ δ' εἰσάμενος παρελῆξατο κυανοχαίτῃ·
 225 Αἱ δ' ὑποκυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πῶλκας·
 Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρκεραν,
 Ἄκρον ἐπ' ἀνδρείκων καρπὸν θείον, ἐδὲ κατέκλων·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἀλὸς πολιοῖο θέεσκον.
 230 Τρῳᾷ δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα·
 Τρῳὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλός τ', Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,

“ Harum aliquas et ipse Boreas adamavit pascentium,

“ Equoque se-cum-assimulasset concubuit cyaneis-jubis-ornato:

225 “ Illæ vero gravidæ factæ pepererunt duodecim equulas:

“ Istæ autem quandocunque saltu-lascivirent super alma terra,

“ Summum super spicarum fructum currebant, neque frangebant:

“ At quum saltu-lascivirent super latis dorsis maris,

“ In superficie super collisos-fluctus salis cani currebant.

230 “ Troëm autem Erichthonius genuit Trojanis regem;

“ Ex Troë vero tres filii eximii geniti sunt,

“ Ilusque, Assaracusque, et forma-deo-par Ganymedes,

223 ἡράσατο] MS. 227 καρπῶν] F. A. 1. T. 252 Ἴλλας] MS. edd. vett. præter R.

inprimis poëtæ, etiam de sexu masculino bestiarum genus femininum dicunt, et quidem libentius, ut sæpe admonitum est a viris doctis: de quo etiam nos diximus ad Callimach. H. in L. P. init. Ern.

Ver. 222. πῶλοισιν] Cod. Harleian. πῶλῃσιν.

Ibid. ἀταλῇσιν] Al. ἀπαλῇσι, et ἀταλοῖσι.

Ver. 225. Τάων καὶ Βορέης ἡράσσατο βοσκομενάων,] Post hunc versum, alium addit Codex Harleianus:

Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἀνδρῶν εἰσρηνοῖσι.

Ver. 224. εἰσάμενος] Vide supra ad ν'. 45.

Ibid. παρελῆξατο κυανοχαίτῃ] Al. ἐμίγη φιλότῃ καὶ ἐνῇ.

Ibid. παρελῆξατο] Vide supra ad β'. 515.

Ver. 225. ὑποκυσσάμεναι] Al. ὑποκυσάμεναι. Clark. Omnes edd. vett. habent ὑποκυσάμεναι, altera lectio est in Bas. et

quæ inde fluxere, etiam Schreveliana. Il. ζ'. 26. omnes etiam hæ duplicant σ, ut alterum a vitio operarum fluxisse videatur. Ern.

Ver. 226. Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν] Virgil.

Ille vel intactæ segetis per summa volaret Gramina; nec teneras cursu læsisset aristas: Vel mare per medium, fluctu suspensa tumentis, Ferret iter: celeres nec tingeret æquore plantas. Æn. VII. 808.

Ubi notandum istud “ læsisset ” non pro “ læderet ” positum esse. Perinde enim est, sive illam tum, quum gramina per-volaret, quas percurreret aristas non lædere dicas; sive, quas percurrisset, interca non læsisset. Vide supra ad α'. 57. Clark. Alia imitationis exempla adfert Cerdanus ad Virgil. l. c. Lucianus pro Imaginibus c. 20. hunc modum laudandæ levitatis et volubilitatis legitimum et non vitiosum judicat, de quo aliter videbatur Henr. Stephano in Diss. de Criticis vett. sed habet θείον — κατέκλα, non

- “Ος δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνδρώπων·
 Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχοεῦεν,
 235 Κάλλεος εἵνεκα οἴο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
 Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πριάμῳ τε,
 Λάμπῳ τε, Κλυτίῳ δ', Ἰκετάονά τ', ὄζον Ἄρῃος·
 Ἀσδάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
 240 Αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἑκτορα δῖον.
 Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι·
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,

“ Qui sane pulcherrimus erat mortalium hominum;

“ Quem et rapuerunt-in-coelum dii, Jovi ut-pocillator-esset,

235 “ Pulchritudinem ob ipsius, ut immortalibus interesset.

“ At Ilus genuit filium eximium Laomedonta:

“ Laomedon autem Tithonum genuit, Priamumque,

“ Lampumque, Clytiumque, Hicetaonemque, ramum Martis:

“ Assaracus vero Capyn: is autem Anchisem genuit filium;

240 “ Et me Anchises: Priamus vero genuit Hectora nobilem.

“ Ex hoc quidem genereque et sanguine profiteor esse me:

“ At Jupiter virtutem viris augetque minuitque,

238 Κλυτίῳ τ'] MS. 242 ἀνδρεσσιν] Id.

quo ita in exemplo suo habuerit; nec enim ille versus est ex Homero, ut visum viris doctis ad illum locum, sed ex *Hesiodo*, e quo laudatur ab *Eustathio*. Nec illa ibi sequentia ἀελλοπτόδων δούμων ἵππων in Homeri libris quaerenda. *Ern.*

Ibid. ἄσσαν,] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 227. Ἄκρον ἐπ' ἀνδρείκων καρπὸν] Νῦν τῶν ἐν τοῖς σάκχυσιν λιπτόων ἀδέρων. *Schol. Clark.* Ἀνδρείκῳ eo sensu, quo *Pseudo-did.* sua ætate dici ait, jam est apud *Callim. H.* in *Del.* 193. ubi vide *Intt.* et quos laudat *Cel. Alberti* ad *Hesych.* in *h. v. Ern.*

Ver. 229. Θέεσκον.] *Currere* solebant. Vide supra ad ver. 28, et ad ν'. 84.

Ver. 232. Ἴλός τ', Ἀσδάρακός τε,] *Virgil.*

Πῦςque, Assaracusque. — *Æn.* VI. 650.

Ibid. καὶ ἀντίθιος Γανυμήδης, Ὁς δὴ κάλλιστος] Καὶ ἐγὼ δὲ φημι καὶ Γανυμήδην ἐ σώματος, ἀλλὰ ψυχῆς ἕνεκα ὑπὸ Διὸς εἰς Ὀλυμπον ἀνενεχθῆναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ νόμα αὐτῷ. Ἐστὶ μὲν γὰρ δῆπου καὶ Ὀμήρου, — γα-

“ νυται δὲ τ' ἀπάνων.” Τῷτο δὲ φράζει, ὅτι ἥδεται δὲ τ' ἀπάνων. Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλοθι πε. “ — πυκινὰ φρεσὶ μῆδεα εἰδώς.” Τούτο δ' αὖ λήγει, “ σοφὰ φρεσὶ βελιύματα εἰδώς.” Ἐξ ἑν συναμφοτέρων τῶτων ἔχ ἡδυσώματος ἰσομασθεῖς ὁ Γανυμήδης, ἀλλ' ἡδυγνώμων, ἐν θεοῖς τιτίμηται. *Xenoph.* Συμπόσιον, sub finem. Ver. 234. Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ] *Virgil.*

—— et rapti Ganymedis honores.

Æn. I. 32.

—— quem præpes ab Ida

Sublimem pedibus rapuit Jovis armiger uncis.

Æn. V. 254.

Cæterum vituperat hunc locum *Cicero*: “ Nec Homerum audio, qui Ganymedem “ a diis raptum ait propter formam, ut “ Jovi bibere ministraret.—Fingebat hæc “ Homerus, et humana ad deos transfe- “ rebat; divina mallet ad nos.” *Tusc. Disputat.* Lib. I. §. 26. *Clark.* De verbo ἀνηρείψαντο et ejus scriptura vid. inpr *Cel. Alberti* ad *Hes.* in ἀνείψαντο et ἀνηρείψαντο. *Ern.*

- "Οπως κεν ἐδέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 'Αλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεδα, νηπύτιοι ὧς,
 245 'Εσαότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊοτῆτος.
 "Εσι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
 Πολλὰ μάλ'· ἔδ' ἂν νηῦς ἑκατόνβυγος ἄχθος ἄροιτο.
 Στρεπτή δ' ἐγλῶσσ' ἐςὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι,
 Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
 250 'Οπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακέσαις.
 'Αλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
 Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναικας,
 Αἶτε χολωσάμεναι ἔριδος περὶ θυμοβόροιο
 Νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσην ἐς ἀγυιὰν ἰῆσαι,

" Prout voluerit; ille enim potentissimus omnium.

" Sed age ne amplius hæc disseramus, pueruli tanquam,

245 " Stantes in media acie prælii.

" Licet enim ambobus opprobria proloqui

" Multa admodum: ne navis quidem centiremīs onus ferret.

" Volubilis enim lingua est hominum, multique insunt sermones,

" Omnigeni; verborum autem latus campus hinc atque inde.

250 " Qualecunque dixeris verbum, tale et audieris.

" Sed quid jurgis et rixis nobis opus est

" Altercari inter nos, tanquam mulieres,

" Quæ iratæ per contentionem animum-rodentem

" Probra-jactant altera-in-alteram mediam in viam prodeuntes,

247 νηυσὶν] MS. male. Ibid. ἑκατόβυγος] F. R. 250 ὁποῖον] MS. Ibid. καὶ] Id.

Ver. 235. 292. 314. et 354. ἀθανάτοις] Vide supra ad α'. 598.

Ver. 237. ἄρα] Deinceps.

Ver. 242. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρῶσιν ὀφείλει· λ. τι, μινύθει τι.] Similiter ferè Hesiodus:

'Εἶα δ' ἀρετὴν μινύθει, καὶ ἄδην αἶψα — Ζεὺς ὑψιβερέμετος. —

"Erg. καὶ Ἡμερ. I. ver. 6. 8.

Ibid. τι, μινύθει] Qua ratione, τι, hic producat; item κιν, ver. 245. et ἔτια, ver. 255. et ἀπὸ, ver. 261. et 278. vide supra ad α'. 51.

Ver. 247. ἑκατόνβυγος] 'Τπὸ ἑκατὸν ἐρετῶν ἑλαναμένην' ζύγα γὰρ αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθεῖδται. Schol.

Ver. 248. Στρεπτή δὲ γλῶσσ' ἐςὶ βροτῶν, πηλείς δ' ἐνὶ μῦθῳ] Κινδυνεύει γὰρ ἐν τῷ ἀν-

θρώπινον γένος ἀπάντων ἐν ἐνδείᾳ γενέσθαι μᾶλλον ἢ φωνῆς καὶ λέξεως· τῶς δὲ μόνῃ κίετται θανμασόν τινα πλῆτον. Dio, Orat. XII. Cæterum Clemens Alexandrinus, Strom. Lib. I. citat; Στρεπτή γὰρ καὶ γλῶσσα βροτῶν.

Ver. 249. Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς] Apud Dionem, loco jam citato, Παντοῖος δ' ἐπέων πηλὺς νομός. Apud Clementem Alexandrinum, Παντοῖων ἐπέων δὲ πολὺς νομός.

Ibid. ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς] Sic apud Hesiodum:

'Αρχεῖος δ' ἔσαι ἐπέων νομός. —

"Erg. καὶ Ἡμερ. II. 21.

Quæ ad loca Menagius: "Legendum autem," inquit, "utroque νομός, accen-

- 255 Πόλλ' ἔτεά τε καὶ ἐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
 Ἀλκῆς δ' ἔ' μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
 Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, δᾶσσον
 Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχεΐησιν.
 Ἥ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασε χάλκεον ἔγχος,
 260 Σμερδαλίῳ, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δερὸς ἀκωκῇ.
 Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἑο χειρὶ παχείῃ
 Ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 Ῥεῖάδ' ἐλεύσεσθαι μεγάλῆτορος Αἰνείαο·
 Νήπιος, ἔδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 265 Ὡς ἔ' ῥήϊδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἔδ' ὑποείκειν.

255 " Multa veraque et non: ira nempe et ista jubet.

" A virtute vero non me verbis avertes animosum,

" Priusquam ære pugnes contra: Quin age, ocyus

" Experiamur alter-alterum æratis hastis."

Dixit utique, et in terribile scutum intorsit æream hastam,

260 Visu-horrendum; ingensque scutum mugit hastæ cuspidē.

Pelides vero scutum quidem a se procul manu robusta

Tenuit percussus: credebat enim prælongam hastam

Facile penetraturam esse magnanimi Æneæ:

Imprudens, neque enim cogitabat in mente et in animo,

265 Quod non facile deorum inclyta dona

A viris mortalibus domantur, neque eis cedunt.

260 Σμερδαλίῳ] Edd. præter R. 263 ῥεῖα δὲ] MS. forte melius vulgata.

ῥεῖα contrahendum. διέρχασθαι proprium in hac re. 265 ῥήϊδι] F. A. 1.

266 ἢδ' ὑποείκειν] F. A. J. quod et ipsum ferri potest.

" tu in ultima, id est, νύμφης, partitio, distributio in utramque partem: νόμος, ac-
 " centu in penultima, quæ vox legem
 " significat, apud Homerum non reperi-
 " tur; quod præter Grammaticos, nota-
 " vit etiam Josephus, lib. XI. contra Ap-
 " pionem." Annotat. in Laërtium, Lib.
 IX.

Ver. 252. Νικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς τε
 γυναικάς,] Sic apud Livium: " Sedemus
 " domi desides, mulierum ritu altercantes
 " inter nos."

Ver. 254. μέσση ἐς ἀγυῖαν] Dio Chry-
 sost. Orat. XII. legit, ἀγορῆς ἐς μέσσην.

Ver. 255. Πόλλ' ἔτεά τε καὶ ἐκί] Al.
 Πολλά τ' ἰόντα καὶ ἐκί. Notante Eusta-
 thio.

Ver. 256. μεμαῶτα,] Vide supra ad v.
 46.

Ver. 257. μαχέσασθαι] Cod. Harleian.
 μαχέσθαι.

Ver. 258. Γευσόμεθ' ἀλλήλων] Ἀντὶ τοῦ
 ἀψώμεθα· ὃ ἐστὶν ἀπόπικτον ληψώμεθα τῆς
 ἀλλήλων θυνάμεως. Schol.

Ver. 259. ἤλασε χάλκεον ἔγχος,] Cod.
 Harleian. ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος. Atque
 ita in Commentario legit Eustathius. Al.
 ὄμβριμον ἔγχος.

Ver. 260. Σμερδαλίῳ,] Al. Σμερδαλίον.
 Ibid. ἀκωκῇ,] Ita ex Eustathio edidit
 Barnesius: Al. ἀκωκή. Sic ῥ. 295.

" Ἡεὶκε δ' ἰπποδάμια κόρυς περὶ δερὸς ἀκωκῇ.

Ver. 265. Ῥεῖάδ' ἐλεύσεσθαι] Vide supra
 ad v. 144.

- Οὐδὲ τὸτ' Αἰνείαιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 'Ρῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεῶν·
 'Αλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 270 Ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδῖαν,
 Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέροιο,
 Τὴν δὲ μίαν, χρυσῇν· τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος.
 Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
 275 Ἄντυγ' ὑπὸ πρῶτην, ἥ λεπτότατος θέε χαλκός·
 Λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διὰ πρὸ
 Πηλιάς ἠΐξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
 Δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νῶτα ἐνὶ γαίῃ
 280 Ἔσση ἰεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλῳ
 Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν,

Neque tunc Æneæ bellicosi rapida hasta

Perrupit scutum; aurum enim inhibuit, dona Dei:

Sed duas quidem transiit per plicas; tres vero

270 Supererant: quinque enim plicas superinduxerat Vulcanus,

Duas, æreas, duasque interiores stanni,

Unam vero, auream; qua demum detenta est ærea hasta.

Secundus vero Achilles emisit prælongam hastam,

Et percussit Æneæ ad clypeum undique æqualem,

275 Oram ad summam, ubi tenuissimum currebat æs;

Tenuissimum etiam inductum erat corium bovis: penitus autem

Pelias prorupit fraxinus; crepuit vero clypeus ex ejus ictu.

Æneas autem corpore-contracto-subsedit, et a se procul scutum sustulit:

Territus: hasta autem supra dorsum in terra

280 Stetit ulterius-pergendi-cupida; utrosque autem diruperat orbes

Clypei ingentis: Is vero evitata hasta longa,

267 ὄβριμον] MS. 269. δύο] Id. non male, ut post. Sic et Eustath. 272

μείλινον] R. 273 Ἀχιλλεύς] ead. 274 παντόσε ἴσην] MS.

Ver. 267 268. Οὐδὲ — 'Ρῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεῶν·] Ita Hesiodus:

—— σάκος ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος·

Οὐδ' ἐρρῆξε χαλκόν, ἔσσυτο δὲ δῶρα θεῶν.

Ἀσπίς Ἡρακλ. ver. 414.

Ver. 272. χρυσῇν] Edidit Barnesius, χρυσήν. Quod eodem modo pronuncian-

dum: Prima enim necessario producitur. Vide supra ad v. 24. et 523.

Ibid. τῇ ῥ'] Qua utique —. Qua scilicet.

Ibid. χάλκεον ἔγχος.] Ἄ. μείλινον ἔγχος.

Ver. 273. 276. προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,

— ἡ δὲ διὰ πρὸ] Virgil.

—— hastam jactit: illa per orbem

Ære cavum triplici, per linea terga, tribusque

Transiit intextum tauris opus. —

Æn. X. 783.

- "Εση, (καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μύριον ὀφθαλμοῖσι,)
 Ταρβήσας, ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἐμμεμαῶς ἐπόρυσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὄζυ,
 285 Σμερδαλία ἰάχων· ὃ δὲ χειρμάδιον λάβε χειρὶ
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ ἔ' δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δὲ μιν ῥέα πάλλῃ καὶ οἷος.
 "Ενθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
 "Η κόρυθ' ἥε σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
 290 Τὸν δὲ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄζυ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 "Ω πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείας,
 "Ος τάχα Πηλείωνι δαμεῖς αἰδώςδε κάτεισι,
 295 Πειδόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 Νήπιος· ἐδὲ τί οἱ χραιομήσει λυγρὸν ὄλεθρον.

Constitit (trepidatio autem cum dolore ei offusa est immensa oculis,)
 Percussus, quod prope se fixum erat telum: verum Achilles
 Animo-paratissimo irruit, stricto ense acuto,

- 285 Terribilem edens-clamorem: At saxum sumpsit manu
 Æneas, vastum pondus, quod ne duo quidem viri ferrent,
 Quales nunc homines sunt: is vero ipsum facile agitabat et solus.
 Tum certe Æneas quidem irruentem percussisset saxo,
 Vel galeam, vel scutum, quod ab eo defendisset tristem mortem:
 290 Illum vero Pelides cominus ense anima privasset;
 Nisi celeriter animadvertisset Neptunus quassator-terræ:
 Statim autem inter immortales deos verbum dixit;
 " O dii, certe mihi dolor de magnanimo Ænea,
 " Qui cito a Pelide domitus ad orcum descendet,
 295 " Persuasus verbis Apollinis longe-jaculantis,
 " Demens: neque enim is ab eo omnino propulsabit triste exitium.

276 διαπρὸ] R. 277 ἡἴξε] MS. F. A. J. recte. 282 οἱ] abest F. A. 1.
 286 ἄνδρες] MS. 288 μὲν] abest F. A. 1.

Ver. 275. "Αντιγ' ὑπὸ πρῶτην,] Κατὰ τὸν
 ἔξωθεν κύκλον τῆς ἀσπίδος. Schol.

Ver. 279. ἄρ'] Ut par erat —. Ut fieri
 oportebat.

Ver. 280. ἰμῖν,] Vide supra ad ὁ. 317.

Ver. 283. πάγη] Vide supra ad δ. 185.

Ver. 285. Σμερδαλία ἰάχων] Vide supra
 ad γ. 456. Al. Σμερδαλίως ἰάχων.

Ver. 286. ὃ ἔ' δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,] Vide
 supra ad ε'. 503. Al. δύο ἄνδρε.

Ver. 295. Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,] Qua ra-
 tione, Ἀπόλλωνος, hic ultimam producat;
 item δὲ, ver. 322. vide supra ad α'. 51.

Ver. 296. Νήπιος·] Virgil.

Demens! qui. —

Æn. VI. 590.

- Ἀλλὰ τίη νῦν ἔτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
 Μὰ ψ' ἔνεκ' ἄλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 Δῶρα θεοῖσι δίδασι, τοὶ ἔρανόν εὐρὺν ἔχουσιν;
 300 Ἀλλ' ἄγεδ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
 Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 Τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔσ' ἀλέασθαι,
 "Οφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὀληται
 Δαρδάνε, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
 305 Οἱ ἔδεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητῶν.
 "Ἦδη γὰρ Πριάμῃ γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·

" Sed cur nunc hic insons mala patitur,

" Immerito ob debitos aliis dolores; grata autem semper

" Munera diis exhibet, qui cælum latum habitant?

300 " Sed agite, nos ipsi eum e morte subducamus,

" Ne forte et Saturnius irascatur, si Achilles

" Hunc interimat: Fatale vero ei est effugere,

" Ut ne sine-prole genus et prorsus-extinctum pereat

" Dardani, quem Saturnius præ omnibus dilexit liberis,

305 " Qui ex se nati sunt, mulieribusque mortalibus.

" Dudum enim Priami genus odit Saturnius:

302 μόριμον] MS. F. A. J. vid. not. 308 παῖδες] abest R.

Ibid. *χραισμήσι λυγρὸν ὀλέθρον.*] *Prosit avertenda morte. Ern.*

Ver. 301. *Μήπως καὶ Κρονίδης*] Cod. *Harleian.* *Μήπως καὶ Κρονίδης.*

Ibid. *αἴ κεν Ἀχιλλεὺς*] *Al.* *εἴπερ Ἀχιλλεὺς.*

Ver. 302. *κατακτείνῃ*] *Al.* *κατακτείνει.*

Ibid. *μόριμον*] Cod. *Harleian.* *μόριμον.* Atque ita in tribus MSS. scriptum reperit *Barnesius*. Quod verum perimit. *Clark.* Sic et MS. Lips. Nempe, quod jam aliis exemplis vidimus, scribebantur verba integra, sed pronunciabantur ut postulare versus, elisis literis. *Ern.*

Ver. 303. "Οφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὀληται] *Apud Maxim. Tyrium, Dissertat. X.* "Ὡς μὴ ἄσπερμος γενεὴ μετόπισθ' ὀληται.

Ver. 304. *φίλατο*] Qua analogia dicitur *μαρτυρομαι*, *μαρτυράμην*, in Futuro autem *μαρτυρομαι*, indeque *μαρτυρέομαι*, quod per omnes Modos ac Tempora ὅς semper corripit; eadem analogia ex *φιλομαι* deducitur *φιλάμην*, *φιλάτο*, ex quo Futurum deducetur *φιλέμαι*; indeque *φιλέω*, quod

per omnes Modos et Tempora ὅς semper corripit. Vide supra ad κ'. 280. et ad α'. 338.

Ver. 306. *Κρονίων*] Vide supra ad α'. 397.

Ver. 307. *Νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσι ἀνάξει,*] *Al.* *Νῦν δὲ δὴ Αἰνείας γένος πάντισσι ἀνάξει.*] *Virgil.*

Hic domus Æneæ cunctis dominabitur oris,

Et nati natorum, et qui nascentur ab illis.

En. III. 97.

Εἰσὶ δ' εἰ τὸν ἐξ Ἀφροδίτης Αἰνείαν λέγουσι, κατασθέντα λόχον εἰς Ἰταλίαν, ἀνακομισθῆναι πάλιν οἰκάει, καὶ βασιλεῦσαι τῆς Τροίας· τελευτῶντα δὲ καταλιπεῖν Ἀσκανίῳ τῷ υἱῷ τὴν βασιλείαν, καὶ τὸ ἄπ' ἐκείνου γένος ἐπιπλεῖσει κατασχεῖν τὴν ἀρχήν· ὥς μὲν ἐγὼ εἰκάζω, τοῖς Ὀμήρῳ ἐπὶ σὺν ἔκ δὲ ὁρῶς λαμβανόμενοις παρακρυσθέντες. Πεισίστηται γὰρ αὐτῷ ἐν Ἰλιάδι Ποσειδῶν προλέγων τὴν μέλλουσαν ἵστασθαι περὶ τὸν Αἰνείαν καὶ οὗτος ἐξ ἐκείνου γεννησόμενος ἐπιφάνειαν ὧδε πως. "Νῦν δὲ δὴ Αἰνείας βίη Τρώεσσι ἀνάξει, καὶ παῖδες παῖδων, τοὶ κιν μετόπισθε γίνονται."

Νῦν δὲ δὴ Αἰνεΐαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·

- 310 Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον
Αἰνεΐαν, ἣ κέν μιν ἐρύσσειαι, ἣ κεν ἰάσει;
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἔσθλόν ἐόντα.
Ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολεῖς ὠμόσσαμεν ὄρκες
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
315 Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξέσθην κακὸν ἥμαρ,
Μηδ' ὁπότεν Τροίῃ μαλ' ἐρῶ πυρὶ πᾶσα δάηται

“ Nunc vero utique Æneæ vis Trojanis imperabit,

“ Et filii filiorum, qui in-posterum nati fuerint.”

Huic autem respondit deinde bubulis-oculis-decora veneranda Juno;

- 310 “ Terræ-quassator, ipse tu mente tua consule

“ De Ænea, an eum e periculo extrahas, an relinquas

“ A Pelide Achille domandum, optimus licet-sit.

“ Nam sane nos multa juravimus juramenta

“ Omnes inter deos, ego et Pallas Minerva,

- 315 “ Nunquam a Trojanis nos depulsuras-ope-allata malum diem,

“ Ne quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur

312 abest MS. vid. not. 313 ὠμόσσαμεν] F. A. J. 314 μεθ'] A. J. T.

Ἐπολαβόντες ἔν τὸν Ὀμηρον ἐν Φρυγίᾳ δυναστεύοντας εἶδέναι τὰς ἀνδράς, ὡς δὴ ἔδυνατὸν ἐν Ἰταλίᾳ οἰκόντας βασιλεύειν Τρώων, τὴν ἀνακομιδὴν τῇ Αἰνεΐᾳ ἀναπλάττεσιν. Ἀρχειν δὲ δὴ τῶν Τρώων, ὡς ἐπὶ ἡγήτο, καὶ ἄλλοις πολιτευομένων, ἔδυνατὸν ἦν; Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. lib. I. Vide et Strabonem, Geograph. lib. XIII. pag. 905. al. 608. Clark. In his versibus esse fundamentum fabulæ Virgilianæ, ex iisque veritatem adventus Æneæ in Italiam intelligi, docet Cl. Riccius Diss. Hom. XL. Ern.

Ibid. Αἰνεΐαο βίη] Vide supra ad v. 758.

Ver. 308. Καὶ παῖδες παίδων,] Al. Καὶ παίδων παῖδες.

Ibid. μετόπισθε γένωνται.] Al. μετόπισθεν ἔπονται.

Ver. 509. βοῶπις] Vide supra ad α'. 551.

Ver. 310. νόησον Αἰνεΐαν, ἣ κέν etc.] Græcismum, quem et latini subinde imitantur, passim illustant viri docti, v. c. Kuster. ad Aristoph. Plut. 55. qui tamen non bene ait, accusativum poni pro no-

minativo: nam potius substantivum adjungitur verbo præcedenti, quod sequenti adjungi debebat. Hoc quidem loco non est nominativus. Debebat esse σὺ νόησον, ἥ κεν Αἰνεΐαν ἐρύσσειαι. Sic latini: Sæpe eum audivi, cum diceret; in quo etiam hærebatur vir doctus, ad Tacitum. Ern.

Ver. 311. ἣ κέν μιν] Cod. Harleian. εἴ κέν μιν.

Ibid. ἰάσεις] Vide supra ad δ'. 42. Clark. Versus sequens abest a MS. Lips. Verbo autem ἰάσεις superscripta glossa: Παραχωρήσεις ἀποκαταθῆναι. Potest sane abesse e formula Homeri infr. 456. Ὅ δὲ τὸν μὲν ἴασε; nihil amplius, sivit eum jacere interfectum, nec spolia legit. Accedit baud paullo major auctoritas Eustathii, qui in Commentario hos versus a 310—317. ponit, omisso hoc Πηλεΐδῃ—ἰόντα, quod non animadvertit Barnesius, varias lectiones ex Eustathio pollicitus. Itaque sane hic versus, si non pro spurio, saltem suspectus haberi debet. Ern.

Ver. 316. 317. δάηται Δαιομένη, δαίωσι] Vide Odys. τ'. 250. ad quem locum de

Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἱες Ἀχαιῶν.

- Αὐτὰρ ἔπει τόγ' ἄκασε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
 320 Ἴξε δ', ὅθ' Αἰνεΐας, ἥδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
 Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχαλκον
 Ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνεΐας·
 Καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν,
 325 Αἰνεΐαν δ' ἐπέσειεν ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς αἰέρας·
 Πολλὰς δὲ σίχας ἤρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνεΐας ὑπερᾶλτο, θεῷ ἀπὸ χειρὸς ὀρέσας·
 Ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάϊκος πολέμοιο·
 Ἔνθα δὲ Καυκάνες πόλεμον μεταδωρήσσοντο.

“ Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.”

- Ut vero hoc auditur Neptunus quassator-terræ,
 Perrexit ire perque pugnam et per stridorem hastarum,
 320 Pervenitque, ubi Æneas, atque inclytus erat Achilles.
 Confestim huic quidem deinde ob oculos fudit caliginem,
 Pelidæ nempe Achilli: ipseque hastam ære-solido-præfixam
 Clypeo extraxit magnanimi Æneæ;
 Et eam quidem ante pedes Achillis posuit;
 325 Æneam vero vi-impulsum-egit a terra in-altum sublatum :
 Multos autem ordines heroûm, multos et equorum
 Æneas superarat saltu, deî a manu impetu-sumpto :
 Pervenit vero ad extremam-partem impetuosî prælii :
 Ibi autem Caucones ad pugnam armabantur.

320 ἥδ' ἐκλυτὸς] MS. 323 ἐξέρυσεν] F. R. A. 1. recte. 324 προπάροιθεν]
 MS. male. 325 ὑψὸς] Id. 327 θεῶν] Id. 332 χατίοντα] MS. αἰκνη-
 τι] A. 2. 3. J. 335 συμβλήσεται] MS. male. gloss. συναντήσης.

hac frequentatione ejusdem verbi dicitur.
Ern.

Ver. 320. Ἴξε δ', ὅθ' Αἰνεΐας] Virgil.

—— Pelidæ tunc ego forti
 Congressum Æneam, nec Diis, nec viribus æ-
 quis,
 Nube cava eripui. ——— Æn. V. 808.
 Tu potes Æneam manibus subducere Gratûm,
 Proque viro nebulam et ventos obtendere in-
 anes. Æn. X. 81.

Ver. 325. Αἰνεΐαν δ' ἐπέσειεν] *Al.* Αἰνεΐαν
 δ' ἴσσειεν. Quo modo legit et Codex *Har-*
leianus. *Clark.* ἴσσειεν Homericum ma-

gis est. ἴσσειεν αἰέρας est Homeri stilo,
 sustulit. ἐπέσειεν in hac forma non reperi,
 foretque pro simplici accipiendum, quod
 durius puto. *Ern.*

Ver. 329. Καύκωνες] Οἱ μὲν, Τρωϊκὸν ἔθνος
 βάρβαρον· ἄλλοι δὲ Παφλαγονίας· οἱ δὲ πρὸς
 ἱπικλὴν Καυκανίης· ἥ δὲ Καύκανος πόλις παρ-
 ἄλιος Λυκίας καὶ Καρίας. *Schol.*

Ver. 332. ἀτίοντα] *Al.* χατίοντα. *Al.*
 αἰκόντα. *Al.* αἰκνι. *Clark.* Χατίοντα ha-
 bet etiam MS. Lips. Sed ἀτίοντα est vera
 lectio. Est verbum Ionicum, in quo
 mollitudinis caussa adspiratio gravior ne-

- 330 Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεία, τίς σ' ὦδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 'Αντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἥδ' ἐμάχεσθαι,
 "Ὅς σευ ἅμα κρείσσων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
335 'Αλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσαιο αὐτῷ,
 Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον αἰῶδος εἰσαφίκηαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 Θαρσύνσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
 Οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρτίζει.
340 "Ὡς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
 Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκίδασ' ἄχ-
 Θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἐξιδεν ὀφθαλμοῖσιν· [λυν

350 Eum vero admodum prope accessit Neptunus quassator terræ,

Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est;

“Ænea, quis te sic deorum præcordia-læsum instigat

“Contra Achillem præliari et pugnare,

“Qui te simul fortior, et carior immortalibus?

335 “Sed recede, quandocunque obuius-fueris-factus illi,

“Ne et præter fatum domum orci pervenias.

“At postquam Achilles mortem et fatum assecutus fuerit,

“Audacter deinceps inter primos pugna:

“Non enim aliquis te alius Achivorum interficiet.”

340 Sic fatus, reliquit illic, postquam præceperat omnia.

Tunc confestim Achillis ab oculis dispersit caliginem

Densam: Is vero continuo clare vidit oculis:

357 Ἀχιλλεύς] R. 358 δι' ἔπειτα] Edd. præter R. δ' ἔπειτα] MS. 359

τις ἄλλος] Id. 341 ἐπ' ὀφθαλμῶν] Id. male. 342 Θεσπεσίην] A. 2. 5.

J. vitiose.

glecta, ut in aliis, de quibus suis locis admonuimus: eoque usus est etiam Herodotus VIII. 225. sed alio sensu: ad eumque pertinet glossa Hesychii in h. v. ubi vid. Cel. Albertum. Sed multa de hoc verbo dici possunt, quibus has notas non onerabimus. Ern.

Ver. 333. Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἥδ' ἐμάχεσθαι,] Cod. Harleian. Ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερβύμοιο μάχεσθαι. Ut supra ver. 88.

Ibid. πολεμίζειν ἥδ' ἐμάχεσθαι,] Vide supra ad η'. 252. et 279.

Ver. 336. Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον αἰῶδος εἰσαφίκηαι.] Quicquid inopinatum, præter expectationem; quicquid violentum, præter naturam; quicquid ex stultitia natum, præter rationem; ea omnia ὑπὲρ μοῖραν γινέσθαι dicuntur. Vide supra ad β. 155. “Nihil autem dubium est, quin “violentam et inopinatam mortem signi- “ficaverit; quæ quidem potest recte vi- “deri accidere præter naturam.” Gell. lib. XIII. cap. 1.

- 'Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 "Ω πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι"
 345 "Εγχος μὲν τόδε κείται ἐπὶ χθονὸς, ἔδ' ἐ τι φῶτα
 Λεύσσω, τῷ ἐφείκα, κατακτάμεναι μενεαίνων.
 "Ἡ ρὰ καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 "Ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μὰψ αὐτῶς εὐχετάσθαι.
 "Ερρέτω· ἔ' οἱ θυρὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 350 "Εσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
 "Ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
 Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
 "Ἡ, καὶ ἐπὶ σίχας ἄλτο· κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάσῳ·
 Μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
 355 "Ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.
 "Αργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἰόντι, [θαι.

Ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum;

"Papæ, certe magnum miraculum hoc oculis video:

345 "Hasta quidem hæc jacet in terra, neque omnino virum

"Video, in quem immisi, interficere cupiens.

"Certe et Æneas igitur carus immortalibus diis

"Erat: sed ipsum putabam frustra sic gloriari.

"Valeat: non ei animus me amplius experiri

350 "Erit, qui et nunc fugit lubens ex morte.

"Sed agedum, Danaos bellicosos adhortatus,

"Alios Trojanos experiar obvius profectus."

Dixit, et in ordines saliit: adhortabaturque virum quemque;

"Ne amplius nunc a Trojanis procul state, nobiles Achivi,

355 "Sed age, vir contra virum eat, animoque præsentī capessat pugnam.

"Difficile autem mihi est, etiam fortis licet sim,

346 λεύσσω] MS.

Ver. 338. Θαρσύσας] Cod. Harleian. Θαρρήσας.

Ibid. δὴ ἔπειτα] Ita edidit Barnesius. Al. δ' ἔπειτα.

Ibid. μετὰ πρῶτοις] Al. μετὰ Τρώεσσι.

Ver. 340. διεπίφραδε] Vide supra ad β'.

314. et ad ζ'. 500.

Ver. 341. σκέδασ'] Vide supra ad α'.

140.

Ver. 345. ἐπὶ χθονός] Al. ἐπὶ χθονί.

Ver. 347. et 367. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 350. ὃς καὶ] Cod. Harleian. ὡς καί.

Ver. 351. ἄγε δὴ] Age quæso. Vide supra ad β'. 158.

Ver. 357—359. Τοσσέδ' — Τοσσῆδ'] Barnesius hic παραλείπει τὸ "δὲ" contendit; quod, ut opinor, haud patitur linguæ Græcæ ratio. Ego potius voces istas "Τοσσέδ', Τοσσῆδ'," demonstrativas esse arbitror; (κατὰ διῷζιν' Schol.) quasi dicas, *Hos tot viros; vel, Hanc tantam ho-*

Τοσσέςδ' ἀνδράπας ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
Οὐδέ κ' Ἀρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, ἐδὲ κ' Ἀθήνη,
Τοσσῆςδ' ὑσμίνης ἐφέποι σόμα, καὶ πονέοιτο·

360 Ἀλλ' ὅσπον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε, ποσίν τε,
Καὶ σθένει, ἃ μ' ἔτι φημὶ μεδησέμεν ἐδ' ἠβαίον·
Ἀλλὰ μάλα σιχρὸς εἼμι διαμπερές, ἐδὲ τιν' οἶω
Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.

“Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ

365 Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος·

Τρῶες ὑπέρδυμοι, μὴ δείδιτε Πηλείωνα.

Καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
Ἐγχεῖ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.

Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιδήσει,

370 Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολέει.

“ Tot homines insequi, et cum omnibus pugnare :

“ Neque enim vel Mars, qui tamen deus immortalis, neque Minerva,

“ Tantæ aciei persequens-obire-possit adversos-ordines, et impigre-agere :

360 “ Sed quantum quidem ego valeo manibusque, pedibusque,

“ Et animis, me jam nego contentionem-remissurum ne minimum quidem :

“ Sed omnino per ordines ibo penitus, neque quenquam puto

“ Troïum gavisurum esse, qui prope hastam venerit.”

Sic dixit incitans : Trojanos vero illustris Hector

365 Hortabatur increpitans, affirmabatque se iturum contra Achillem ;

“ Trojani magnanimi, ne timete Pelidem.

“ Et sane ego verbis vel cum immortalibus pugnare-possem,

“ Hasta vero arduum, longe enim potentiores sunt.

“ Neque Achilles omnibus finem sermonibus imponet,

[quet.

370 “ Sed aliud quidem perficiet, aliud vero in-medio-conatu imperfectum-relin-

361 οὐ μέ τι] R. Ibid. μεθύσομεν] R. A. 1.

minum multitudinem : et Hujus tantæ aciei. Caterum Codex Harleianus hic legit Τόσας — Τόσσης.

Ibid. ἀνδράπας] Codex Harleian. ἀνδρώπων.

Ver. 362. μάλα σιχρὸς] Al. μάλ' ἀν σίχας.

Ibid. οὐδέ τιν' οἶω Τρώων χαιρήσειν,] De venustate istius, χαιρήσειν, vide supra ad ο'. 11. ad ν'. 344. et ad α'. 333.

Ver. 363. ἔλθῃ.] Al. ἔλθοι.

Ver. 368. ἀργαλέον, ἐπιμή] Qua ratione, ἀργαλέον, hic ultimam producat ; item ὑπὸ, ver. 385. et ἐλάττωτος, ver. 404. vide supra ad α'. 51.

Ver. 370. κολέει.] Schol. Ἀκέφαλον καὶ ἀτελῆ ποιήσει, τῷτ' ἐστίν, ἀποτεύξεσθαι πρὸς τῷ ποιῆσαι. Clark. Hinc ductum illud Calimachi H. in J. 69. 90. de regibus : Οἱ δὲ τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' ἔχ' ἐνὶ (scil. τε-λῶσι) τῶνδ' ἀπὸ πάμπαν Αὐτὸς ἄννην ἐκόλασας· ἐνέκλασας δὲ μειοιήν· ut ad illum locum

Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰΐθωνι σιδῆρῳ.

"Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειρον
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδρις μίχθη μένος, ὥρτο δ' αὐτῇ.

375 Καὶ τότε ἄρ' Ἑκτορα εἶπε παρασὰς Φοῖβος Ἀπόλλων·

"Ἑκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
Ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
Μήπως σ' ἥε βάλλῃ, ἥε σχεδὸν ἄρσι τύφῃ.

"Ὡς ἔφαθ'· Ἑκτωρ δ' αὖτις ἐδύσατο ἐλαμὸν ἄν-
380 Ταρβήσας, ὅτ' ἄκασε θεῷ ὅπα φωνήσαντος. [δρῶν,

Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρῶεσσι θόρε φρεσὶν εἰμένος ἀλκῆν,
Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιδίωνα
Ἑσθλὸν, Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,

" Illi autem ego obvius ibo, etiam si igni manuum-vi similis est,

" Si igni manuum-vi similis-est, animoque rutilo ferro."

Sic dixit incitans: adversi vero hostas tollebant

Troës: horum autem in-unum congressa est vis, ortusque est clamor.

375 Et tunc quidem Hectorem allocutus est astans Phœbus Apollo;

" Hector, ne jam omnino cum Achille congregiaris-ante-aciem,

" Sed in agmineque et ex turba excipe,

" Ne qua te vel missili-feriat, vel cominus ense percutiat."

Sic dixit; Hector vero rursus immersit-se in agmen densum virorum,

380 Percussus, ut audivit dei vocem locuti.

At Achilles in Trojanos insiliit, præcordia indutus robur,

Horrende vociferans: Primum autem interfecit Iphitiona

Strenuum, Otryntidem, maguarum ductorem copiarum,

376 Ἀχιλλῆϊ] A. 2. 3. J. 379 ἐδύσατο] MS. 381 Ἀχιλλεύς] Id. 383

Ὀτρυντείδην] MS. ut 389. male.

notavimus vindicantes lectionem ἐκόλασας.
Ern.

Ver. 371. Τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι,] Virgil.

Audeo, et Æneadum promitto occurrere turmæ;

Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra.

Æn. XI. 503.

Ibid. καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν. Εἰ πυρὶ
χεῖρας ἔοικε,] Vide infra ad χ'. 127. et ad
ψ'. 642.

Ver. 375. Καὶ τότε ἄρ'] Et tum dein-
ceps. Clark. Malim: Enimvero tum;
Ibi tum vero. Ern.

Ver. 377. δέδεξο,] Al. δέδεξαι.

Ver. 378. ἥε βάλλῃ, ἥε σχεδὸν] Vide su-
pra ad δ'. 540. et ad ε'. 84.

Ver. 382. Σμερδαλέα ἰάχων] Vide su-
pra ad δ'. 456.

Ver. 385. Τμῶλῳ] Ὅρι Λυδίας. Schol.

Ibid. νιφόεντι] Qua analogia vox νιφόεν-
τι, quæ primam corrumpit, deducta sit ex νί-
φειν, quæ primam producit; vide supra
ad α'. 338. et ad μ'. 280.

Ibid. Ἐδης] Πόλις Λυδίας ἢ νῦν καλαμέ-
νη Σάρδεις. Schol.

- 385 "Ον νύμφη τέκε Νηῖς Ὀτρυντῇ πόλι πόσθῳ,
Τράλῳ ὑπο νιφόνετι, ὕδης ἐν πίνονι δήμῳ.
Τόν ρ' ἰδυς μεμαῶτα βάλ' ἐγχεῖ διος Ἀχιλλεύς,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἥ δ' ἀνδιχα πᾶσα κέασθη.
Δέπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύζατο διος Ἀχιλλεύς.
Κεῖσαι, Ὀτρυντείδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν.
390 Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ τοι ἔσ' ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῷόν ἐστιν,
Ἵλλῳ ἐπ' ἰχθυόετι, καὶ Ἑρμῷ δινήεντι.
"Ὡς φάτ' ἐπευχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις θατέοντο
395 Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
Ἑσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,

Quem nympha peperit Naïs Otrynteo urbium-eversori,

385 Tmolos sub nivoso, Hydæ in opulenta civitate:

Hunc quidem recta animose irruentem percussit hasta nobilis Achilles,
Medio capite; illud vero in duas partes totum diffissum est:

Fragorem autem edidit cadens: super eum vero gloriabatur Achilles;

"Jaces, Otryntide, omnium terribilissime virorum:

390 "Hic tibi mors; genus autem tibi est ad lacum

"Gygæum, ubi ager paternus est,

"Hyllum ad piscosum, et Hermum vorticosum."

Sic dixit super eum glorians; Illum autem caligo oculos obtexit;

Hunc quidem Achivorum equi canthis-rotarum lacerarunt

395 Prima in acie: Ille vero post hunc Demoleontem,

Strenuum propulsatorem pugnae, Antenoris filium,

386 τὸν δ'] MS. F. R. A. 1. sed ρ' melius post parenthesis, ut alibi 27.

393 ὅσσε κάλυψε] MS. F. R. A. 1. 394 ἐπισσώτροις θατέοντο] R. ferri potest. in θατέοντο mediæ syllabæ contrahendæ.

Ver. 386. Τόν ρ'] Hunc, inquam, igitur. Cæterum Codex Harleianus hic legit, Τὸν δ'. Clark. Sic et MS. Lips. Vid. Var. Lect.

Ibid. μεμαῶτα] Vide supra ad v. 46.

Ver. 387. Μέσσην κακκεφαλήν· ἥ δ' ἀνδιχα] Virgil.

Et mediam ferro gemina inter tempora frontem Dividit;

atque illi partibus æquis

Huc caput atque illuc humero ex utroque pendit.

Æn. IX. 750. 754.

Ver. 388. Δέπησεν δὲ] Vide supra ad v. 181.

Ver. 390. Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ]

Hic tibi mortis erant metæ: domus alta sub Ida.

Æn. XII. 546.

Ibid. ἐπὶ λίμνῃ] Al. ἐν λίμνῃ. Clark. Nec id spernendum. Dicitur eodem sensu, sed exquisitius. Vide ad v. 21. Ern.

Ibid. λίμνῃ Γυγαίῃ,] Οὕτως ἐν Λυδία λίμνῃ καλεμίνη Γυγαίῃ· ἥτοι ἀπὸ Γύγης τῆς Κανδαύλης, ὃν πρῶτον φερεῖ βασιλεῖσαι Λυδῶν· ἡ ἀπὸ τίνος ἰγχωρίε φερεῖ Γύγης καλεμίνης. Schol.

- Νύξε κατὰ πρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήκ.
 Οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 Αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὅσέον, ἐγκέφαλος δέ
 400 "Ενδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα κατ' ἵππων αἴσσοντα,
 Πρὸςθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον ἔτασε δεξί·
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἴσθε καὶ ἥρυγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 "Ηρυγεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
 405 Κέρων ἐλκόντων· γάννυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων·
 "Ὡς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὅσέα θυμὸς ἀγήνωρ.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δεξὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην· τὸν δ' ἔτι πατὴρ εἶασκε μάχεσθαι,
 Οὐνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνοιο,

Percussit ad tempus per galeam æneis-munitam-malis.

Nec sane ærea galea prohibuit, sed per ipsam

Cuspis pergendi-cupida rupit os; cerebrum vero

400 Intus totum fœdatum est: domuit vero illum ardentem.

Hippodamantem autem deinde a curru desilientem,

Ante se fugientem, in dorso percussit hasta:

Et is animum exhalabat et mugiebat, ut cum taurus

Mugit vi tractus Heliconium circum regem,

405 Adolescentibus trahentibus; gaudet autem his Neptunus:

Sic utique hujus mugientis reliquit ossa animus ferox.

At ille ivit cum hasta in deo-parem Polydorum

Priamidem: Eum vero neutiquam pater sinebat pugnare,

Quod sibi inter omnes minimus erat natu,

401 δ' ἔπειτα] abest MS. post idem αἴζαντα. 405 γάννυται δὲ τοῖς] MS. male. 406 ἐρύγοντα] MSS. edd. 409 παῖσι] F. R. A. 1.

Ver. 392. "Τλλω ἐπ' ἰχθυόεντι.] Sic apud *Virgilium*:

_____ piscosove amne Padusæ.

Æn. XI. 457.

Ver. 393. τὸν δὲ σκότος ὅσαι κάλυψε.] Vide supra ad δ'. 461. et 503.

Ver. 399. Αἰχμὴ ἱεμένη] Vide supra ad δ'. 317.

Ibid. ῥῆξ' ὅσέον, ἐγκέφαλος δέ] Vide supra ad λ'. 97.

Ver. 400. μεμαῶτα.] Vide supra ad ν'. 46.

Ver. 402. Πρὸςθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον ἔτασε] *Virgil*.

Tum Pallas bijugis fugientem Rhætæ præter Trajicit. _____ Æn. X. 399.

Ibid. οὔτασε] Vide supra ad ν'. 192. et ad δ'. 525.

Ver. 403. ἥρυγεν, ὥς ὅτε ταῦρος "Ηρυγεν ἐλκόμενος] *Virgil*.

Clamores simul horrendos ad sidera tollit:

Quales mugitus, fugit cum saucius aram

Taurus, et incertam excussit cervice securim.

Æn. II. 222.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus *Virgilius Homericus* carminis majestatem non æquat. Lib. V. cap. 15.

Ver. 404. Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,] Τὰς

- 410 Καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.
 Δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 Θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ἄλεσε θυμόν.
 Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρεκας δῖος Ἀχιλλεύς,
 Νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
- 415 Χρῦσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἦν τετο θώρηξ·
 Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή·
 Γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
 Κυανέη, προτὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
 Ἔκτωρ δ', ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
- 420 Ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
 Κάρρα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς, ἐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Δηρὸν ἐκὰς σφωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ,

410 Et sibi carissimus erat, pedibusque omnes vincebat.

Tum vero juvenili-stultitia, pedum virtutem ostentans,
 Ruebat per primos-pugnatores, donec suam perdidit animam.
 Hunc percussit medium jaculo pedibus-valens nobilis Achilles,
 Terga prætercurrentis, ubi baltei annuli

415 Aurei constringebant, et duplex occurrebat thorax;

In adversam vero partem perrupit ad umbilicum hastæ cuspis:
 In-genua autem procidit ejulatu edito; nubesque ipsum obtexit
 Nigra, ad se vero collegit intestina manibus inclinatus.
 Hector vero, ut vidit fratrem Polydorum,

420 Viscera manibus tenentem, advolutum terræ;

Continuo ejus oculis offusa est caligo, neque amplius sustinuit
 Diu procul versari, sed obviis venit Achilli,

413 μέσον] MS. 421 κέχυτο χλοὺς, ἐδ' ἄρ' ἔτλη] MS. 422 Ἀχιλλῆος] Id.
 A. 2. 3. J. vid. not.

Ποσειδῶνα· ἥται, ὅτι ἐν Ἑλικῶν ὄρει τῆς Βοιω-
 τίας τιμᾶται ἡ, ἐν Ἑλίῃ — Ἑλίῃ δὲ νῆ-
 σος Ἀχαιῶν, ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. Schol.
 Vide et Strabonem, Geograph. lib. VIII.
 pag. 589. Al. 584.

Ver. 405. γάνυται] Vide supra ad γ΄.
 260.

Ver. 406. ἄρα] Ut dictum est. ver. 403.
 Ibid. ἐρυγόντα] Ita ex Eustathio edidit
 Barnesius. Al. ἐρύγοντα. Clark. Recte.
 Hesych. ἐρυγῆν, φανεῖν. quamquam Etym.
 M. in ἐρύγμης habet etiam thema ἐρύγω.
 Ern.

Ver. 408—418. Πριαμίδην — Κυανέην,
 Vide supra ad α΄. 598.

Ver. 409. μετὰ πάσι] Cod. Harleian.
 μετὰ πασι.

Ver. 410. πόδεσσι δὲ] Cod. Harleian.
 πόδεσσι τε.

Ibid. ἐνίκα.] Vincere solebat. Vide su-
 pra ad ver. 28. et ad γ΄. 84.

Ver. 414. ὀχῆες] Οἱ συνέχοντες τὸν ζωστῆ-
 ρα ἰμάντες. Schol.

Ver. 416. Ἀντικρὺ δὲ] Qua ratione, Ἀν-
 τικρὺ hic ultimam producat; item ἐυχό-
 μενος, ver. 424. et ἔτι, ver. 426. et νηπύτιον,
 ver. 431. vide supra ad α΄. 51.

Ver. 421. Κάρρα] Id est, ut recte nota-
 vit Barnesius, Κατὰ ῥα. Eodem modo
 ac καγγόνου pro κατὰ γόνου infra ver. 458.
 καὶ δὲ pro κατὰ δὲ, etc.

- 'Οξὺ δ' ὄρου κραδᾶων, φλογὶ εἴκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 'Ως εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 425 Ἐγγὺς ἀνῆρ, ὃς ἐμόν γε μάλις' ἐσεμάσσατο θυμὸν,
 "Ὅς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· ἐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
 Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφάνειεν Ἑκτορα δῖον·
 Ἄσπον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρε πείραθ' ἵκηαι.
 430 Τὸν δ' ἔταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Πηλείδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε, νηπύτιον ὥς,
 "Ἐλπεο δειδίζεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 Ἥμὲν κερτομίας, ἥδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
 Οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χεῖρων.
 435 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένασι κεῖται,

Acutam hastam vibrans, flammæ similis : At Achilles

Ut vidit, ut exiliit, et jactabundus verbum dixit ;

425 " Prope vir, qui meum quidem maxime intimum-pupugit animum,

" Qui mihi sodalem interfecit carissimum ; neque sane diutius

" Alter alterum trepidi-fugiamus per aciei semitas."

Dixit, et torve intuitus allocutus est Hectorem nobilem ;

" Propius accede, ut ocyus ad mortis metas pervenias."

430 Illum vero interritus allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector ;

" Pelide, ne jam me verbis saltem, puerulum tanquam,

" Speres te perterrefacturum ; facile enim possum et ipse

" Et convicia, et opprobria proloqui :

" Scio autem, quod tu quidem strenuus, ego vero te multo inferior.

435 " Sed hæc quidem Deorum in genibus posita sunt,

425 ἐπιμάσσατο] A. 2. 3. J. 427 Ἀλλήλων] Eæd. non male. 429 κε] F.

A. J. 430 κορυθαίολος] Eæd. et R. 431 νηπίτιον] MS. perperam.

Ibid. κίχυν· ἀχλὺς,] Cod. *Harleian.* κί-
 χυτο χόλος. *Clark.* Similis lectio est in
 Cod. *Lips.* κίχυτο χλοός, quæ versus bene
 consulit: Nam ultimæ in ἀχλὺς; producen-
 dæ satis comoda ratio hic non est. Sed
 sunt et alia talia loca. ἀχλὺς et χλοός; me-
 lius convenit verbis κάρφα ἰφθαλμῶν κίχυν·,
 quam χόλος. Nec scripturæ vitium esse
 χλοός pro χόλος arguit glossa: ὠχρότης.
Ern.

Ver. 422. Ἀχιλλῆϊ,] Cod. *Harleian.* Ἀ-
 χιλῆος. *Clark.* Consentit Cod. *Lips.* et
 edd. vett. vid. Var. Lect. idque ut exquisi-
 tius prætulerim, Sic et alibi *Homerus.* *Ern.*

Ver. 423. εἴκελος,] Ita ex uno MS. edi-
 dit *Barnesius.* *Al.* ἴκελος. Minus recte.
 Vide supra ad σ'. 154. et ad ν'. 53.

Ver. 424. 'Ως εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο,] Vide
 supra ad τ'. 16.

Ibid. ἀνέπαλτο,] Vide supra ad 9'. 85.

Ver. 425. ἐσεμάσσατο] *Barnesius* edidit
 ἐσεμάσσετο rationibus, ut opinor, haud sa-
 tis idoneis. Vide supra ad ρ'. 564. *Al.*
 ἐπιμάσσατο.

Ver. 427. Πτολέμοιο γεφύρας,] Τὰ μεσα-
 ζῶ τῶν πολέμων των διαστήματα. *Schol.* Vide
 supra ad δ'. 571. et ad 9'. 578.

Αἶκε σε, χειρότερός περ ἐὼν, ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι,
Δεῖρ' βαλὼν· ἐπεὶ καὶ ἐμὸν βέλος ὄζυ πάροιδεν.

- Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀ-
Πνοῖη Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο, [θῆνη
440 Ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ' ἵκεδ' Ἐκτορα δῖον,
Αὐτῇ δὲ προπάροιδε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἑρμειμαῶς ἐπόρσσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Σμερδαλία ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ.
445 Τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρσσε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἐγχεῖ χαλκείῳ, τρεῖς δ' ἥρι τύψε βαθεῖαν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“An tibi, inferior licet sim, animum eximero,

“Hasta percusso: nam et meum telum acutum cuspidē.”

Dixit utique, et vibratam emisit hastam, et eam quidem Minerva
Flatu ab Achille retro avertit glorioso,

- 440 Leniter admodum afflatam; illa autem rediit ad Hectorem nobilem,
Ipsiusque ante pedes cecidit: verum Achilles
Animo-paratissimo irruit, occidere cupiens,
Horrendum vociferans: Illum vero eripuit Apollo
Facile admodum, utpote Deus, operuitque caligine multa.
445 Ter quidem deinde irruit pedibus-valens nobilis Achilles
Hasta ærea, terque caliginem percussit profundam:
Sed quando jam quarto irruebat, deo par,
Minaciter tum vero increpitans verbis-alatis allocutus est;

435 κίῃται] MS. 437 πάροιδε] Id. male. 438 ἱμπεπαλὼν] T. vitiose. 439
Ἀχιλλεῖο] MS. pessime. 447 Versus totus abest a MS. et ed. R. vid. not.

Ver. 430. κορυθαίολος] Vide supra ad
β'. 816.

Ver. 431. Πηλεΐδην, μὴ δὴ μ' ἐπίεσσι]
Vide supra ad ver. 220.

Ver. 434. ὅτι] Edidit Barnesius, ὅ τι.
Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 435. Ἀλλ' ἥτοι μὲν ταῦτα θείων ἐν
γῆνασι κίῃται.] Vide supra ad γ'. 514. Al.
θείων ἐπὶ γῆνασι κίῃται.

Ver. 437. ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὄζυ] Vir-
gil.

Et nostela, pater, ferrumque haud debile dextra
Spargimus, et nostro sequitur de vulnere san-
guis
Æn. XII. 50.

Ver. 438. τό γ' Ἀθήνη Πνοῖη Ἀχιλλῆος
πάλιν ἔτραπε] Virgil.

Exceperē auræ vulnus; Saturnia Juno
Detorsit veniens, portæque infigitur hasta.
Æn. IX. 745.

Ver. 439. Ἀχιλλῆος] Ita edidit Barne-
sius. Al. Ἀχιλλῆος.

Ver. 443. Σμερδαλία ἰάχων] Vide su-
pra ad β'. 456.

Ver. 444. θεός, ἐκάλυψε] Qua ratione,
θεός, hic ultimam producat; item ξίφεϊ,
ver. 549. et δεινόμενον, ver. 472. et θάνατον,
ver. 481. vide supra ad α'. 51.

- Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἥ τέ τοι ἄγχι
 450 Ἥλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὦι μέλλεις εὐχέσθαι, ἰὼν ἐς δῆπον ἀκόντων.
 Ἦ δὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕσερον ἀντιβολήσας,
 Εἶπε τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροδός ἐστι·
 Νῦν δ' ἄλλας Τρώων ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.
 455 ὦς εἰπὼν, Δρύοπ' ἔτα κατ' αὐχένα μέσσον ἀκοντι·
 Ἦριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
 Δημῆχον δὲ Φιλητορίδην ἧν τε μέγαν τε
 Καγγόνου δεξιὴν βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
 Οὐτάζων ξίφει μέγала, ἐξαίνυτο θυμόν.
 460 Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἱε Βιάντος,

- “ Rursus nunc effugisti mortem, canis; certe tibi prope
 450 “ Venerat malum; nunc vero te eripuit Phæbus Apollo,
 “ Cui scilicet vota facis, cum proficisceris in stridorem jaculorum.
 “ At certe te conficiam omnino et posthac obvius factus,
 “ Si forte aliquis et mihi deorum adjutor est:
 “ Nunc vero alios Trojanorum persequar, quemcunque deprehendere potu-
 455 Sic locutus, Dryopem percussit ad cervicem mediam jaculo; [ero.”
 Cecidit autem *is ei* ante pedes: Ille autem hunc quidem reliquit,
 Demuchum vero Philetoridem strenuumque magnumque
 Ad genu hasta percussum detinuit: huic quidem deinde,
 Feriens ense magno, exemit animam.
 460 Porro ille Laogonum et Dardanum, filios Biantis,

450 νῦν αὖτε] A. 2. 3. J. 455 ἐπιτάρροδος εἶη] MS. male. 456 ἔασσε]
 Edd. vett.

Ver. 447. Ἄλλ' ὅτε — ἴσως,] Hic versus non est in MS. Lips. Abest etiam ab ed. Rom. quod non vidit Barnesius, nec Clarkius, qui in Var. Lect. ex uuo Barnesio pendet. Nec vero vestigium hujus versus in Commentariis Eustathii. Ipsa res repudiat hunc versum. Non enim quantum irrui in Hectorem, sed post tres inanes ictus, ad aliorum cædem se convertit. Itaque hunc versum deleverim, qui temere hic insertus ex π'. 705. Ern.

Ver. 448. Διὶ δ'] Male hic Barnesius; “ Manifestum est, (inquit,) vel ex “ hoc unico loco, τὸ, “ Δι,” ἐγκλιτικὸν εἶναι, “ καὶ παρόλκειν.” Vide supra ad π'. 706. et ad α'. 57.

Ver. 450. ἐρύσσατο] Al. ἐρύσατο. Male;

antepenultimam enim corripit. Vide supra ad π'. 781.

Ver. 451. δῆπον] Vide supra ad δ'. 455.

Ver. 452. Ἦ — ἐξανύω — ἀντιβολήσας,] Totidem literis versus hic cum duobus proximis repetitus est ex λ'. 565. Ἐξανύω pro ἐξανύσω in hoc versu dictum, etiam Hesychius notavit. Ern.

Ver. 454. Νῦν δ' ἄλλας Τρώων] Cod. Harleian. Νῦν δ' αὖ τὴς ἄλλας.

Ver. 455. ὦς εἰπὼν, Δρύοπ' ἔτα κατ' αὐχένα] Virgil.

— rigida Dryopen ferit eminus hasta
 Sub mentum graviter pressa, pariterque loquen-
 tis

Vocem animamque rapit, trajecto gutture. —

Æn. X. 346.

- "Αμφω ἔφορμηθεῖς ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 Τὸν μὲν δεξιὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε, γένων,
 Εἵπως εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζῶν ἀφείη,
 465 Μηδὲ κατακτείνειεν, ὀμηλικίην ἐλεήσας·
 Νήπιος, ἐδὲ τὸ ἥδη, ὃ ἐπείσεσθαι ἔμελλεν.
 Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, ἐδ' ἀγανόφρων,
 Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἥπτετο χεῖρεσι γένων,
 Ἰέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ ἔτα κατ' ἥπαρ·
 470 Ἐκ δὲ οἱ ἥπαρ ὀλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῷ
 Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε,
 Θυμῷ δευόμενον· ὁ δὲ Μέλιον ἔτα παρασὰς

Ambos cum-impetu-adortus ex curru depulit in terram,
 Alterum hasta percussus-eminus, alterum vero cominus ense.
 Troëm etiam Alastoridem: hic quidem obvius venerat, genibus,
 Si quo modo sibi parceret, prehensis, et vivum dimitteret,

- 465 Neque interficeret, æqualem-ætatem miseratus:
 Demens, neque hoc sciebat, quod non persuasurus erat.
 Haudquaquam enim Achilles animo-mitis vir erat, neque lenis,
 Sed valde ferox: Hic quidem ceperat manibus genua,
 Cupiens precari, ille autem ense percussit ad hepar;
 470 Ejus autem hepar excidit, et ater sanguis ex ipso
 Sinum implevit, eumque tenebræ oculos contexere,
 Anima cassum: Achilles vero Mulium percussit prope astans

458 Κακγόνυ] MS. vid. not. 471 ἐνέπλησε] MS. F. A. R. J. recte. Ibid.
 ὅσσ' ἐκάλυψε] MS.

Ver. 455. 469. et 472. οὔτα] Vide supra ad υ'. 192.

Ver. 456. ἔασε,] Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 458. Κακγόνυ] Cod. Harleian.
 Κακγόνυ.

Ver. 459. ἐξαινύτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 462. Τὸν μὲν δεξιὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν] Virgil.

Turnus — Amycum, fratremque Diorem,

hunc venientem cuspe longa,

Hunc mucrone ferit. — Æn. XII. 509.

Ver. 463. ἤλυθε,] Vide supra ad δ'. 454.
 et ad α'. 37.

Ver. 464. Εἵπως εὖ πεφίδοιτο,] Cod. Harleian.
 Εἵπως οἱ πεφίδοιτο. Clark. Sic ha-

bet etiam MS. Lips. Vulgatum verum est, quod et ζ'. 427. habuimus. Ern.

Ver. 467. Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος] Horat.

Impiger, iracundus, inexorabilis, acer,
 Jura negat sibi nata, nihil non arrogat armis.
 Ars Poëtic. 121.

Exhibit nempe Heroëm suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem fama accepisset.

Ver. 470. ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῷ Κόλπον ἐνέπλησιν,] Virgil.

validum namque exigit ense

Per medium Æneas juvenem

Implevitque sinum sanguis.

Æn. X. 815. 819.

- Δερὶ κατ' ἔς· εἶδαρ δὲ δι' ἕατος ἦλθ' ἐτέρωιο
 Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον
 475 Μίσσῃν κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κοπήεντι·
 Πᾶν δ' ὑπεδερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 Ἐλλαβε προφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίῃ.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχρσσι τένοντες
 Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χεῖρὸς ἔπειρεν
 480 Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεῖς,
 Πρὸς θ' ὀρώων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
 Τῇλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε, μυελὸς αὖτε
 Σφονδυλίων ἐκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο ταυνοσθείς.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵναι μετ' ἀμύμονα Πείρῳ υἱὸν,
 485 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβόλακος εἰληλάθει·

Hasta ad aurem; moxque per aurem ivit alteram

Cuspis ærea: Ille vero Agenoris filium Echeclum

475 Medium ad caput ense ferit capulum-magnum habente;

Totus autem incaluit ensis sanguine: hunc vero oculos

Occupavit purpurea mors et fatum violentum.

Deucalionem autem deinde, ubi connectuntur nervi

Cubiti, hac illum dilectam per manum transfixit

480 Cuspis ærea; is vero illum expectavit manu gravatus,

Præ se videns mortem: Ille autem gladio cervice percussa,

Procul cum ipsa galea caput excussit: medulla vero

Vertebri exiliit: hic autem in terra jacuit extensus.

At ille perrexit ire in eximium Pirei filium,

485 Rhigmum, qui e Thracia glebosa venerat:

475 κοπήεντι] Id. (superscr. ω) ex antiquiori scriptura. 484 βῆ τ' ἵναι]

MS. male. 487 Ἀγνίθοον] Id. perperam.

Ver. 471. τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε,]
 Vide supra ad ῥ. 461, et 505.

Ver. 475. εἶδαρ δὲ δι' ἕατος ἦλθ' ἐτέρωιο
 Αἰχμὴ χαλκείη] Virgil.

— it hasta Tago per tempus utrumque

Stridens. ————— En. IX. 418.

Ver. 475. Μίσσῃν κακκεφαλὴν ξίφει ἤλα-
 σε] Vide supra ad ver. 387.

Ver. 476. Πᾶν δ' ὑπεδερμάνθη ξίφος αἵμα-
 τι] "Εσι καὶ ἡ Ἐμφασις, ἥπερ, δι' ὑπονοίας,
 ἐπίτασιν τῷ λειγούινῃ παρσίῃσιν" Οἶον, "Πᾶν
 "δ' ὑπεδερμάνθη ξίφος αἵματι." Καὶ γὰρ ἐν
 τέττῃ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθίν-

τος ἔτω τῷ ξίφει, ὥς τε διερμάνθῃ. Dionys.
 Halicarn. περὶ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως, §. 7.

Ver. 477. Ἐλλαβε προφύρεος θάνατος]
 Vide supra ad π'. 554.

Ibid. προφύρεος] Vide supra ad α'. 482.

Ver. 481. ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
 Τῇλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε,] Virgil.

— huic uno dejectum cominus ietu

Cum galea longe jacuit caput. —————

En. IX. 770.

Ver. 485. Θρήκης] Cod. Harleian. Θρά-
 κης. Clark. Male.

Ibid. εἰληλάθει] Vide supra ad λ'. 230.

- Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηϊΐδοον θεράποντα,
 Ἀψ' ἵππους σφρίψαντα, μετάφρενον ὀξείῃ δεξι
 Νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὥσε· κυκῆθησαν δέ οἱ ἵπποι.
 490 Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαδέ' ἄγκυα θρασυδαῖς πῦρ
 Οὔρεος ἀζαλείοιο, βαδεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
 Ὡς ὅγε πάντη θῦνε σὺν ἔγχει, δαίμονι ἴσος,
 Κτεινομένους ἐφέπων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 495 Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετάπας,
 Τριβέμεναι κρεῖ λευκὸν εὐτροχάλῳ ἐν ἁλώῃ,
 Ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων·
 Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι

Hunc percussit medium telo, fixumque est in ventre æs:
 Decidit autem e curru: Ille autem Areithoum famulum,
 Retro equos convertentem, in dorsum acuta hasta
 Feriit, curruque deturbavit: turbati sunt autem ejus equi.

- 490 Ut vero fertur-furens, per profundas convalles immane-ardens ignis
 Montis aridi; profunda autem crematur sylvæ,
 Et quaquaversus agitans ventus flammam contorquet:
 Sic ille quaquaversus furibundus ferebatur cum hasta, deo par,
 Occidendos insequens; fluebat autem sanguine terra nigra.
 495 Ut vero cum quis junxerit boves mares latis-frontibus,
 Ut triturent hordeum album æquali in area,
 Facile protinus comminuuntur boum sub pedibus vehementer-mugientium:
 Sic ab Achille acti magnanimo solidi-ungulis equi

493 πάντας] R. A. 1. quod ferri potest. 496 εὐκτιμένη] MS. F. R. A. 1.
 vid. not. 497 ὑπόσσ'] MS. notabiliter, syllaba πο more antiquo semel
 scripta, bis pronuncianda.

Ver. 486. πάγη] Vide supra ad δ'. 185.
 Ibid. ἐν νηδύϊ] Cod. Harleian. ἐν πνεύ-
 μωνι. Ut supra δ'. 528.

Ver. 490. Ὡς δ' ἀναμαιμάει] Vide supra
 ad λ'. 155.

Ver. 491. ὕλη,] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 492. et 493. Πάντη] Al. Πάντη.

Ver. 493. Ὡς ὅγε πάντη θῦνε σὺν ἔγχει,]
 Virgil.

Multa virūm volitans dat fortia corpora leto:
 Semineces volvit multos, aut agmina curru
 Proterit, aut raptas fugientibus ingerit hastas.

Æn. XII. 328.

Ver. 496. εὐτροχάλῳ ἐν ἁλώῃ,] Al. εὐ-

VOL. II.

κτιμένη ἐν ἁλώῃ. Clark. Ἐκτιμένη habent
 MS. Lips. et edd. veteres plures. (vid.
 Var. Lect.) Eustathius primum utramque
 lectionem memorat, εὐκτιμένη ἢ εὐτροχάλῳ,
 sine admonitione critica, post solam prio-
 rem. Conf. φ'. 76. ubi Eustathius ex h. l.
 laudat εὐκτιμένην. Jensus ad h. l. respex-
 isse putabat Hesychium in εὐτροχάλῳ.
 Putem potius ad Apollon. Rh. III. 135.
 σφαῖραν εὐτροχάλῳ, quia est accusativus, et
 explicatur περιφερῆς. An εὐτροχάλῳ huc
 venit ex Hesiod. Ἔργ. 599. ubi est εὐτρο-
 χάλῳ ἐν ἁλώῃ, quod Schol. interpr. ὁμαλῇ,
 quod et huic loco convenit. Ern.

Στεῖβον ὁμῶς νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄζων
 500 Νέρθεν ἄπας πεπάλαντο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
 "Ἄς ἄρ' ἄφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαδάμιγγες ἔβαλλον,
 Αἴτ' ἄπ' ἐπισσάτρων· ὁ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλείδης, λύδρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτως.

Calcabant simul cadaveraque et clypeos: sanguine autem axis

500 Subtus totus fœdatus erat, et ambitus qui erant circa sellam-currus,

Quos utique ab equinis ungulis guttæ aspergebant,

Atque a canthis: cupiebat vero gloriam referre

Pelides, cruore autem et sudore-pulverulento fœdabatur manus invictas.

499 'Αχιλλῆος] F. A. J. R. 503 αἴτ' ἐπισσ.] MS. αἴτ' absorpsit ἀπ'. 504
 δ' ἱπαλ.] A. 2. 3. J. T.

Ver. 498. "Ως ὑπ' Ἀχιλλῆος] Virgil.

Talis equos alacer media inter prœlia Turnus

Fumantes sudore, quatit, miserabile cæsis

Hostibus insultans; spargit rapida ungula rores
 Sanguineos, mixtaque cruor calcatur arena.

Æn. XII. 337.

Quem locum inter eos recenset Macrobius,
 in quibus Poëtarum "par pene splendor
 "amborum est." Lib. V. cap. 12.

Ver. 500. πεπάλαντο,] Vide supra ad
 δ'. 492. et ad δ'. 153.

Ver. 501. "Ἄς ἄρ' ἄφ' ἱππέων ὀπλέων ῥα-
 δάμιγγες ἔβαλλον,] "Ἄς ἀποπίπτουσαι τῶν
 ἱππέων ὀπλῶν, ὅ ἐστιν ὀνύχων, αἱ ῥανίδες ἔβαλ-
 λον. Schol.

Ibid. "Ἄς ἄρ'] Quos utique, Quos scilicet.

Ver. 503. λύδρῳ] 'Ο ἐκ τῆς πολεμικῆς
 ἐνεργείας μολυσμός· ἢ τὸ μετὰ κονιορτῶ καὶ
 ἰδρωτός ἀνθρώπειον αἷμα λύδρος καλεῖται.
 Schol.

ΤΗΣ
'ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Φ'.

Ὑπόθεσις τῆς Φ'. 'ΟΜΗΡΟΥ 'Ραψωδίας.

Τῶν Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τὰς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τὰς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ δεκαδύο νεανίας ζωγρεῖ, εἰς ποινὴν Πατρόκλου· τὸν δὲ Λυκάονα, τὸν Πριάμω, καὶ Ἀστροπαῖον ἀναιρεῖ. Ἐπειτα τῷ ποταμῷ πλημύραντος, κινδυνεύοντα αὐτὸν σῴζει Ἡφαίστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πιδίον. Μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλεὺς δὲ Ἀπόλλων εἶργει, Ἀθήνορι ὁμοιωθεὶς, καὶ Φεύγων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Φ'.

Ἐπιγραφαί.

Παραποτάμιος μάχη· ἢ, αἱ παραποτάμια· καὶ θεῶν μάχη.

Ἄλλως.

Φί, * μόνος Διαικίδαο παρ' ἡϊόνας ποταμοῖο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἔζον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθε δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,

SED ubi jam ad meatum pervenerant pulchre-fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;

1 ἐϋρρεῖος] MS. 3 πεδιόνος δῖωκε] Id. A. 1. 2. J. 4 οἱ ἄλλοι] MSS. edd.

Ver. 1. Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἔζον] Vide supra ad ζ. 453.

Ibid. πόρον — ποταμοῖο] Τὸ διάβατον αὐτοῦ μέρος, καθ' ὃν διαπορεύονται αὐτὸν. Schol.

Ver. 2. ἀθάνατος] Similiter infra ver. 13. ἀκάματον et ver. 88. θυγατέρα. Vide supra ad α'. 398.

Ver. 4. ἡ περ Ἀχαιοῖ] Ita ex uno MS. et ex Eustathio edidit Barnesius. Al. ἡ περ οἱ ἄλλοι. Quæ lectio ex ver. 554. infra fortasse huc irrepserit.

Ver. 6. Τῇ ρ'] Ea utique —. Ea inquam.

Ibid. ἡ ἴρα δ' ἤρην Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκίμεν] Domina Dacier hæc ita accipit, ut Juno Trojanos nebula circumfusus ab

Achille eripere ac servare dicatur: “Ἐρυκίμεν,” inquit, “ne signifie pas ici, “pour les empêcher de fuir, mais au contraire, pour les sauver, pour les dérober à Achille. Junon pour empêcher Achille de poursuivre cette moitié de l’armée ennemie, qui fuyoit vers la ville, “la couvre d’un épais nuage.” Ego vero vulgari explicandi rationi magis assentior; nempe, Junonem Trojanos, caligine offusa, in fuga impedire. Nam vox, ἐρύκω, semper apud Homercum, detinere, inhibere, impedire, significat:

Μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης. — Il. σ. 126.
— αἰκοντα δέ σ' ἔτις ἐρύξω. Odyss. γ. 315.

* Al. μόνος.

- Ἐνθα διατμήξας, τὰς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε
 Πρὸς πόλιν, ἥπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 5 Ἥματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνεται φαίδιμος Ἑκτωρ·
 Τῇ ῥ' οἱ γε προχέοντο πεφυζότες· ἥερα δ' Ἥρη
 Πίτνα πρὸςθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεις δὲ
 Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον, ἀργυροδίνην·
 Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλην πατάγῃ· βράχε δ' αἰπὰ ρέεδρα,
 10 Ὅχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῶ
 Ἐννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλίσσόμενοι κατὰ δίνας.
 Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥίπῃς πυρὸς ἀκρίδες ἡρέεσσονται
 Φευγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ

Ibi tum divisos, hos quidem campum versus insequabatur
 Ad urbem, qua Græci turbati fugerant,

- 5 Die superiori, quando furebat illustris Hector:
 Illac hic profundebantur trepida-fuga; caliginem autem Juno
 Expandit ante densam, ut-inhiberet: dimidii vero
 In fluvium volvebantur profunde-fluentem, vorticibus-argenteum;
 Inciderunt autem magno strepitu: sonitum vero dedere alta fluentia,
 10 Ripæque circumcirca graviter gemuere: Illi vero fremitum-edentes
 Innatabant huc et illuc, agitati per vortices.
 Ut vero cum exactæ impetu ignis locustæ evolant
 Ut fugiant ad-fluvium, ardet autem indefessus ignis

5 ὅτ' ἐμαίνετο] F. R. A. 1. 10 Ὅχθαι ἀμφὶ] MS. 12 ὑπὸ — ἡρέεσσονται]
 MS. 13 ἀκάματον] F.

— οὗς ἀκόντας ὀρυκτὴ τάρσος ἔρυκε. *Il.* π'. 369.

Atque huic explicandi rationi favere videtur Eustathius: Τὸ δὲ, "ἥερα" Ἥρη Πίτνα "πρὸςθε βαθεῖαν," ταῦτόν ἐστὶ τῷ ἀορασίαν πολλὴν κατεπειτάννυε πρὸ ὀφθαλμῶν τοῖς Τρωσίν, ὡς ἂν δηλαδὴ μὴ βλέποντες ἐν τῷ φεύγειν πίπτοιν εἰς τὸν ποταμόν.

Ver. 7. ἡμίσεις δὲ Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο] Καὶ ὅρα, ὅτι ἀνταύθα ὁ ποιητὴς ἐπίτηδες ἐπράχυνε λίξεσι τὴν τῷ λόγῳ παραφορὰν, ἀναλόγως τῷ ἥχω τῆς εἰς τὸν ποταμὸν πτώσεως τῶν φευγόντων. Eustath.

Ver. 8. ποταμὸν εἰλεῦντο] Qua ratione, ποταμὸν, hic ultimam producat; item περι, ver. 10. et λιμένος, ver. 23. et κατὰ, ver. 25. vide supra ad α'. 51. Barnesius inter varias lectiones retulit ποταμόν γ' εἰλεῦντο. Sed nihil opus.

Ver. 9. μεγάλην πατάγῃ· βράχε δ'] De

hujus ὀνομασποιίας pulchritudine, vide supra ad β'. 210. et ad δ'. 455.

Ver. 11. ἐλίσσόμενοι κατὰ δίνας.]

Σκαμάνδρος,
 Καὶ Σιμόις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τευφέλεια·
 Κάππειον ἐν κονίσι, καὶ ἡμίθειον γένος ἀνδρῶν.
 Supra μ'. 21.

Ubi, quum ψάμαθος proprie, non κονίη, sit arena; pro Κάππειον ἐν κονίσι, ex hoc loco, itemque ex ver. 132. 213. et 529. hujus libri, scribendum conjicit Vir summæ eruditionis Richardus Bentleyus, Κάππειον ἐν δίνῃσι. Quocum et melius congruit Virgilius:

— ubi tot Simois correpta sub undis
 Scuta virum. — *Æn.* 1. 104.

Porro in eodem versu, cum ἡμίθειος non sit vox Homerica; pro ἡμίθειον γένος ἀνδρῶν, ex

- "Ορμειον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσασσι κατ' ὕδαρ"
- 15 "Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθε βαθυδινήεντος
Πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμιῖξ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτῷ ἐπ' ὄχθαις,
Κεκλιμένον μυρικήσιν· ὁ δ' ἔνδοξε, δαίμονι ἴσος,
Φάσγανον οἷον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
- 20 Τύπτε δ' ἐπισροφάδην· τῶν δὲ σόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς
"Αορι θεινομένων, ἐρυθαίνεται δ' αἵματι ὕδαρ.
"Ὡς δ' ὑπὸ δελφίνος μεγακῆτεος ἰχθύες ἄλλοι
Φεύγοντες, πιμπλᾷσι μυχρὸς λιμένος εὐόρμυς,
Δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὃν κε λάβησιν·
- 25 "Ὡς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
Πτῶσσον ὑπὸ κρημνῆς· ὁ δ', ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
Ζωὴς ἐκ ποταμοῖο δωδέκα λέξατο κέρως,

Excitatus repente; illæ vero metu-percussæ-cadunt in aquam :

- 15 Sic Achille fugante Xanthi vorticibus-profundi
Implebatur fluentum resonans mixtim equisque et viris.
At ille nobilissimus hastam quidem reliquit illic in ripis
Acclinatam myricis; ipse autem insiliit, deo par,
Gladium solum habens, exitialiaque animo meditabatur opera :
- 20 Et feriebat quaquaversum : eorum vero gemitus excitabatur fædus
Ense dum-cædebantur; rubescebatque sanguine aqua.
Ut vero metu Delphinis ingentis pisces alii
Fugientes, implent recessus-intimos portus stationibus-tuti,
Formidantes; omnino enim devorat, quemcunque ceperit :
- 25 Sic Trojani fluvii per impetuosos fluentia [dendo,
Abdebant-se-percussi sub crepidinibus : Ille vero ut lassatus erat manus cæ-
Vivos e fluvio duodecim legit juvenes,

17 ὄχθη] MS. R. 18 ἔκδοξε] Edd. vett. præter R. 24 λάβησι] MS. male.
30 ἑυτμήτοις] A. 2. 3. J. male. 32 ἐταίροις] F. R. A. 1. recte.

δ. 447. scribendum conjicit Vir idem e-ruditissimus:

—— ἰφθίμων μὲν ἀνδρῶν.

Atque ita Virgilius loco jam citato:

—— virum —— fortia corpora volvit.

Clark. Hæc ingeniosa sunt. Sed ὅτε ibi est ad, prope quæ flumina multi ceciderant, nempe in illo campo; de quo κοινή centies apud Homerum. Εἴρη.

Ver. 13. τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ] Virgil.

Sed non ideirco flammæ atque incendia vires Indomitas posuere. ———— Æn. V. 680.

Ver. 17. ἐπ' ὄχθαις,] Al. ἐπ' ὄχθη.

Ver. 18. Κεκλιμένον μυρικήσιν] "Τὰ δὲ μυρικῶν περιεχόμενον, κεκαλυμμένον. Schol. Minus recte. Clark. De μυρική vid. ad κ'. 466.

Ibid. Κεκλιμένον] Vide supra ad α'. 509. et 514.

- Ποιὴν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος·
 Τὲς ἐξῆγε θύραζε τεθνηπότας, ἥτε νεβρῆς·
 30 Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας εὐτμήτοισιν ἱμάσι,
 Τὲς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ σρεπτοῖσι χιτῶσι·
 Δῶκε δ' ἐταίροισιν, κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρεσε, κατακτάμεναι μενεαίνων.
 Ἐνδ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο,
 35 Ἐκ ποταμῷ φεύγοντι, Λυκάονι· τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 Ἦγε, λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλῶῃς ἐκ ἐδέλοντα,
 Ἐννύχιος προμολῶν· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξείῃ χαλκῷ
 Τάμνε, νέεσ' ὀρηκας, ἵν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν·
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
 40 Καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον εὐκτιμένην ἐπείρασσε,
 Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν.

Parnas-datuos de Patroclo Menœtiade mortuo:

Hos eduxit e fluvio metu-stupentes, tanquam hinnulos;

- 30 Ligavitque a tergo manus scite-sectis loris,

Quæ ipsi ferebant innexa tortilibus-annulis tunicis:

Tradidit autem sociis, deducendos cavas ad naves.

At ipse iterum irruit, interficere cupiens.

Illic filio Priami obvius factus-est Dardanidæ,

- 35 E fluvio fugienti, Lycaoni; quem olim ipsemet

Abduserat, captum ex patris agro invitum,

Nocturnus progressus: is vero caprifici acuto ære

Incidebat novellos ramos, ut currus ambitus essent:

Ei autem improvisum malum supervenit nobilis Achilles:

- 40 Et tunc quidem ipsum in Lemnum bene-habitatam vendidit,

Navibus abductum: filius autem Iasonis pretium dedit.

35 δαιζέμεναι μενεαίνων] MS. F. R. A. quod cur spretum sit, non video.

37 προμολῶν] MS. 40 ἐπείρασσε] F. R.

Ibid. ἐνθόρε,] *Al.* ἔσθόρε.

Ver. 20. ὠγοντ·] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 25. εὐόρημα,] *Al.* εὐόρημας.

Ver. 24. μάλα] *Al.* μέγα.

Ver. 25. δεινοῖο] Nonnulli, notante *Eustathio*, legerunt δεινοῖο. Δίνας καὶ συστροφὰς ἔχοντος.

Ver. 27. Ζωὴς ἐκ ποταμοῖο δυνώδεκα] *Virgil.*

— Sulmone creatos

Quatuor hic juvenes, totidem, quos educat Ufens,

Viventes rapit; inferias quos immolet umbris,

Captivoque rogī perfundat sanguine flammās.

Æn. X. 517.

Ver. 29. Τὲς ἐξῆγε] *Al.* Τὲς δ' ἐξῆγε. Quo modo legit et *Codex Harleianus. Clark.* Θύραζε κἀνταῦθα ἀπλῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἔξω. *Eustath.*

Ver. 31. φορέεσκον] *Ferre* solebant. Vide supra ad β'. 251. et ad γ'. 84. *Clark.* Στρατιωτικῷ ἔθε: τὸ τοιούτον φόρημα τῶν ἱμάντων. *Eustath. Ern.*

- Κεῖθεν δὲ ξεινός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἴμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 Ἐνθεν ὑπεκπροφυγών, πατρῷον ἵκετο δῶμα.
 45 Ἐνδεκα δ' ἡμέτα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
 Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
 Πέμψειν εἰς αἴδαιο, καὶ ἐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 Τὸν δ' ὥς ἔν ἐνόησε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς
 50 Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, ἐδ' ἔχεν ἔγχος,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 Φεύγοντ' ἐκ ποταμῷ, κάματος δ' ὑπὸ γένεατ' ἐδάμνα·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·

Illinc vero hospes ipsum redemit, multaque dedit,
 Imbrius Eëtion, misitque ad nobilem Arisben:
 Inde is clam-arrepta-fuga, paternam venit in domum.

- 45 Undecim autem dies animum oblectabat cum suis amicis,
 Reversus ex Lemno: duodecima vero ipsum rursus
 Manibus Achillis Deus injecit, qui ipsum erat
 Missurus ad Orcum, etiam nolentem ire.
 Hunc autem ut advertit pedibus-valens nobilis Achilles
 50 Nudum sine galeaque et clypeo, neque habebat hastam,
 Namque ea quidem omnia in terram abjecerat; conficiebat enim sudor
 Fugientem e fluvio, delassatioque genua subtus domabat:
 Indignatus utique dixit ad suum magnum animum;
 “Papæ, ingens sane miraculum hoc oculis video:

42 πολλὰ δὲ δῶκεν] A. 2. 5. J. 43 πέμψει δ'] F. A. 1. 45 θυμὸς] A. 2.
 5. J. 46 Ἀχιλλῆος] F. A. 1.

Ver. 33. κατακτάμεναι] *Al.* δαΐζιμεναι.
 Ver. 35. τὸν ῥά] *Quem* scilicet. —
 Ver. 37. ἱριεὶν] Vide supra ad ζ'. 433.
 Ver. 38. Τάμνις] Vide supra ad θ'. 87.
 et ad ν'. 84.
 Ver. 39. ἄρ'] *Ut dictum est* — ver. 36.
 37.

Ibid. ἡλυθε] Vide supra ad ο'. 454. et
 ad α'. 37.

Ver. 40. ἐπίρασαι] Recte cum duplici
 σ. Nam ἐπίρασι penultimam corripit,
 quippe ex *πιπράσκω*, non ex *πιδράω* deduc-
 ta. Vide supra ad α'. 67. *Al.* ἐπίρησε.
Clark. Eustathius tamen constanter h. l.
 simplex σ habet, et dicit esse a *πιδρῶν*, id-

que verbum hoc sensu esse aptum ad
 poëticam dictionem ait: unde *παρὰ τοῖς*
ὑπερον dictum *πιδράσιν ἀπλῶς* (nam in ver-
 bo addit Homerus locum, quo vendita res,
 ut ἐς Λῆμνον) κατὰ συγκοπήν. Add. Etym.
 M. in *πιδρῶν*. Α *πιπράσκω* non est ἐπίρασα
 vel *πιπιδρημένος*. *Ετην*.

Ver. 41. υἱὸς Ἰήσονος] Ὁ Εὐνῆος. *Schol.*
 Recte, ut liquet ex *Iliad.* η'. 468. ψ'. 747.
 Ver. 42. ἐλύσατο,] Vide supra ad α'. 20.

Ver. 43. Ἀρίσβην] Πόλιν *Θράκης* ὑπὸ
 Ἑλλάσποντον. *Schol.* Eustathius autem,
 Ἀρίσβη δὲ (inquit,) πόλιν *Τρωάδος*, *Μιτυλη-*
ναίων ἀποικία σχῆσα. Vide et Strabonem,
Geograph. lib. XIII. pag. 885. *Al.* 590.

- 55 Ἡ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, ἕσπερ' ἔπεφνον,
 Αὔτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφῳ ἡρόεντος·
 Οἷον δὴ καὶ ὄδ' ἤλθε, φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἡμαρ,
 Λῆμνον ἐς ἡγαθέην πεπερημένος· ἐδὲ μιν ἔσχε
 Πόντος ἄλός ποτιῆς, ὃ πολεῖς ἀέκοντας ἐρύκει.
- 60 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δερὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
 Γεύσεται, ὅφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἥδ' ἐ δαείω,
 Ἡ ἄρ' ὁμῶς καὶ κείθεν ἐλεύσεται, ἥ μιν ἐρύξει
 Γῆ φυσίζοος, ἥ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
- “Ὡς ἄρ' αἰναινε μένων· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἤλθε τεθηπὼς,
- 65 Γένων ἄψασθαι μεμαώς· περὶ δ' ἥδελε θυμῷ
 Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
 Ἦτοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς,

55 “ Jam nimirum Trojani magnanimi, quos interfeci,
 “ Rursus resurgent ex infernis tenebris caliginosis;
 “ Ut jam et hic reversus est, postquam effugit sævum diem,
 “ Lemnum in sacram licet venundatus: neque ipsum tenuit
 “ Pontus sali cani, qui multos invitos coërcet.

60 “ Sed agedum et hastæ cuspidem nostræ
 “ Gustabit, ut videam in mente et edocear,
 “ An similiter et illinc reversurus sit, an ipsum coërcitura
 “ Terra alma, quæ et fortem licet coërcet.”

Hæc animo-versabat manens: Is vero prope eum venit animo-consternatus,

65 Genua tangere cupiens; valde enim exoptabat animo
 Effugere mortemque exitialem et fatum nigrum.
 At quidem hastam longam sustulit nobilis Achilles,

52 ἐκ ποτμῷ] MS. 63 φυσίζωος] MS. male. Ibid. κατὰ] abest MS. 65
 πείρι] F. A. J.

Ver. 49. οὗν] Non hic supervacaneum
 est istud ἔν' sed vim habet in connectenda
 sententia cum eo, quod præcessit, ver. 34.

*Ενθ' οὐίε Πριάμοιο etc.

Ibid. ποδάρεκς] Vide supra ad α'. 58.

Ver. 51. ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλει] Id est,
 πάντα χαμαὶ ἀπίβαλε.

Ibid. τείρε γὰρ ἰδρῶς] Cod. Harleian.
 τείρε δὲ ἰδρῶς.

Ver. 55. Ὀχθήσας δ'] Edidit Barnesius
 Ὀχθήσαςδ'. “Sensu (ut ait) et Syntari co-
 “gentibus.” Sed minus recte. Vide supra
 ad α'. 57. et ad ε'. 439.

Ver. 60. ἄγε δὴ] Vide supra ad ε'. 249.
 et ad β'. 158.

Ver. 64. τεθηπὼς,] Vide supra ad β'. 514.

Ver. 65. ἄψασθαι] Al. ἀψέσθαι.

Ver. 67. Ἦτοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο]
 Virgil.

Inde Mago procul infensam cum tenderet has-
 tam;

Ille astu subit, ac tremebunda supervolat hasta:
 Et genua amplectens, effatur talia supplex;

Per patrios manes, et spes surgentis Iūli,
 Te precor, hanc animum serves natoque patri-
 que. Æn. X. 521.

- Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γένων
 Κύψας· ἐγχεῖν δ' ἄρ' ὑπὲρ νῶτα ἐνὶ γαίῃ
 70 Ἔσῃ, ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι ἀνδρομέοιο.
 Αὐτὰρ ὁ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γένων,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἐγχος ἀκαχμένον, εἰδὲ μεδίει·
 Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Γενῆμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον·
 75 Ἀντί τοι εἴμ' ἰκέταο, διοτρεφεῖς, αἰδοίοιο.
 Πὰρ γάρ σοι πρώτῃ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
 Ἥματι τῷ, ὅτε μ' εἴλες εὐκτιμένην ἐν ἀλῶνι,
 Καί μ' ἐπείρασσας, ἀνευθεν ἄγων πατρός τε, φίλων τε,

Percutere paratus: is autem currens subiit etprehendit genua

Pronus: hasta vero super dorsum in terra

- 70 Stetit, cupiens corpore satiari humano.

Cæterum hic altera manu quidem prehensis supplicabat genibus,

Altera vero tenebat hastam acutam, neque dimittebat:

Et eum supplicans verbis alatis allocutus est;

"Genua-amplexus te oro, Achille; tu autem me respice, meique miserere:

- 75 "Loco tibi sum supplicis, Jovis-alumne, reverendi.

"Apud te enim primum gustavi Cereris fruges,

"Die illo, quando me cepisti bene-culto in agro,

"Et me vendidisti, procul abductum a patreque, amicisque,

68 βάλει] A. J. 70 ἄμμεναι] F. A. 1. 71 ἐλλίσσετο] R. 74 Ἀχιλλεῦ] Ead.

76 πρώτον] R. 79 ἱκατόνβειον] MS. perperam.

Ibid. ἀνίσχεται] Eustathius legit ἀνίσχεται.

Ver. 68. Οὐτάμεναι] Non ex ἑτῶν, inde enim fit ἑτῆμεναι, vel ἑτάμεναι, quod antepenultimam necessario producat: Sed, qua analogia ex τίθημι fit τῆναι; ex δίδωμι, δίδοναι; eadem ex ἑτῆμι fit ἑτάναι, indeque ἑτάμεναι, quod antepenultimam necessario corripit.

Ver. 69. ἄρ'] Ut necesse erat.

Ver. 70. ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι] Vide supra ad δ'. 126. et ad δ'. 517. Clark. Eustath. ἄμμεναι, ἢ δι' ἐνὸς μ' ἄμμεναι, ἥτοι κορίσασθαι. Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 71. ἐλλίσσετο] Ita restituit Barnesius. Al. ἐλλίσσετο. Quod et ipsum ferri posset; eadem scilicet analogia, ac ἐλώρια. Vide supra ad α'. 4. Ἐλλίσσετο tamen rectius videtur; non modo propter similia, ἔλλαβι, ἐλλιτάνει; sed maxime propter

eandem ipsam vocem, ἐλλισάμην, Odys. λ'. 35. et γ'. 273. ubi Exemplaria conveniunt. Clark. Vid. ad γ'. init.

Ver. 72. οὐδὲ μεθεί·] Vide supra ad δ'. 24. et 66. et ad π'. 762.

Ver. 73. λισσόμενος ἔπεα] Vide supra ad α'. 51. Al. φωνήσας ἔπεα.

Ver. 75. ἰκέταο, — αἰδοίοιο.] Admonet Achillen religionis, de qua Hesiod. 'Erg. 527. Dicit autem ἀντι ἱκ. veluti supplex, quia proprie supplex non erat, ut bene monet Eustath. Ern.

Ver. 76. πρώτῳ] Al. πρώτον.

Ver. 78. ἐπείρασσας.] Cod. Harleian. ἐπείρασας. Minus recte. Vide supra ad ver. 40.

Ver. 79. ἱκατόμβειον] Τιμὴν ἱκατὸν βοῶν ἀξίαν. Schol.

Ibid. ἥλφον.] Eustath. δηλοῖ δὲ τὸ εὖρον, cuius est synonymum. Εὐρεῖν autem sig-

Λῆμνον ἐς ἡγαθέην· ἐκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον·
 80 Νῦν δ' ἐλύμην τρεῖς τόσσα πορῶν· ἥως δέ μοι ἐστὶν
 "Ἡδε δυαδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυσθα,
 Πολλὰ παδῶν, νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε
 Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω περ ἀπέχθασθαι Διὶ πατρὶ,
 "Ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
 85 Γείνατο Λαοδόη, θυγάτηρ Ἀλταο γέροντος,
 "Ἀλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι·
 Τῇ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 Τῆςδε δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

"Lemnum in sacram; centum autem boum pretium tibi peperit:

80 "Nunc vero redemptus-fuero ter tantis datis: Aurora autem mihi est

"Hæc duodecima, postquam in Ilium perveni,

"Multa perpressus; nunc demum me tuis in manibus posuit

"Fatum exitiale: odio nimirum sum Jovi patri,

"Qui me tibi rursus tradidit: Brevis autem ævi me mater

85 "Peperit Laothoë, filia Altæ senis,

"Altæ, qui Lelegibus bellicosus imperat,

"Pedasum excelsam obtinens prope Satnioëntem:

"Hujus autem habuit filiam Priamus, multas etiam et alias:

"Ex-hac duo nati sumus, tu vero ambos obtruncaveris.

82 ἔθηκε] F. male. 85 ἀπέχθασθαι] MS. 86 Ἀλτάω] A. 2. 3. J. Ibid.
 ἄνασσει] MS. 87 πήδασσον] F. R. A. J.

nificatione lucri frequens Græcis, de quo vid. Salmas. ad Vopisc. Ern.

Ver. 80. Νῦν δ' ἐλύμην] Ita edidit Barnesius. Al. Νῦν δὲ λύμην. Ἰσέον, ὅτι τὸ, "Νῦν δ' ἐλύμην τρεῖς τόσσα πορῶν," ἔκ ἐστιν εὐκτικόν. ἀλλ' ὀριστικόν, ὑπερσυντελικόν, ἀντὶ τῆς ἐλελύμην. Etymolog. Magn. a Barnesio citatum. Vide infra ad ver. 114. et ad w. 1. Clark. Dissentit Eustathius: Τὸ δὲ λύμην δηλοῖ μὴν τὸ λυθεῖν, λύτρα δὲς δηλαδὴ· καὶ ἐστὶν εὐκτικόν κατὰ τὰς παλαιὰς, ὁφείλον τῇ ἢ παραλήγεσθαι, συείλλει δὲ τὸ ὃ μόνόφθογγον γεγονέναι διὰ μέτρον, οἷα μηδὲ δυνάμενον διὰ διφθόγγου γράφεσθαι· ἄνευ ποτε γὰρ ἢ διὰ τῆς υ καὶ διφθόγγου ὅπως συμφώνως πίπτει κατὰ τὴν παλαιὰν παρατήρησιν. De hac observatione videant, quibus lubet. Plusquamperfectum quomodo ex regula Clarkiana ad Il. α'. hic locum ha-

beat, non video. Secus est mox v. 114. Ern.

Ver. 81. εἰλήλυσθα,] Hoc est, quod aiunt Galli, Je suis venu. Vide supra ad α'. 57.

Ver. 85. 86. "Ἀλταο—" Ἀλτεω,] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 87. Πήδασσον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι·] Καὶ νῦν δὲ προσληπτέον ὅτι Πήδασσον τινα λέγει [Ὁμηρεῖς] πόλιν αὐτῶν [Λιέγων] ὑπὸ Ἀλτη τεταγμέναν· "Ἀλτεω, ὃς "Λιέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει, Πήδασσον "αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι." Καὶ νῦν ὁ τόπος δεικνύεται τῆς πόλεως ἔρημος. Γράφουσι δὲ τινες ἔκ εὐ, "ὑπὸ Σατνιόεντι," ὡς ὑπὸ ὄρει Σατνιόεντι κειμένης τῆς πόλεως· ἅδὲν δ' ἐστὶν ἕως ἐνταῦθα Σατνιόεις προσηγορεύμενον· ἀλλὰ ποταμός, ἐφ' ᾧ ἱδρυται ἡ πόλις· νῦν δ' ἐστὶν ἐρήμη. Strabo, Geograph. lib. XIII

- 90 Ἦτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλῆεσσι δάμασας,
 Ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξείῃ δαυρί·
 Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· ἔ γάρ οἱ αὖ
 Σὰς χεῖρας φεύξουσθαι· ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρξω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 95 Μή με κτεῖν', ἐπεὶ ἔχ' ὁμογάστριος Ἑκτορός εἰμι,
 Ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνὲά τε, κρατερόν τε.
 Ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός,
 Λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκασε·
 Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκειο, μηδ' ἀγόρευε·
 100 Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπείν μόρσιμον ἦμαρ,

- 90 "Illum quidem primos inter pedites domuisti,
 "Deo-parem Polydorum, postquam percussisti acuta hasta:
 "Nunc vero hic mihi malum erit; non enim puto
 "Tuas manus me effugiturum, postquam prope adduxit Deus.
 "Aliud autem tibi dicam, tu vero in mente reconde tua;
 95 "Ne me interfice, non enim uterinus-frater Hectoris sum,
 "Qui tibi sodalem interemit mitemque, fortemque."
 Sic utique eum Priami allocutus est illustris filius,
 Supplicans verbis: immitem autem vocem audivit;
 "Stulte, ne mihi pretia-redemptionis memora, neque narra:
 100 "Antequam enim Patroclus assecutus esset fatalem diem,

90 δάμασας] F. A. J. T. 92 ἔσσαι] MS. male. 94 βάλεο] F. A. 1.
 σῆσιν] F. R. A. 1. male. 100 αἴσιμον] MS. F. R. A. 1. 101 τί μοι] F.
 A. 2. J. T. Ibid. ἤ] Edd. vett. præter T. recte.

Ver. 91. Ἀντίθεον] Insignem; non utique ad omnem virtutem, sed propter agilitatem singularem. Vide supra ad ν'. 410.

Ibid. ὀξείῃ δαυρί] Cod. Harleian. ὀξείῃ χαλκῷ.

Ver. 93. ἐπέλασσε] Vide supra ad ν'. 1.

Ver. 94. Ἄλλο δέ τοι ἔρξω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι] Vide supra ad π'. 851.

Ver. 95. ὁμογάστριος] Ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρὸς ἀδελφός. Schol.

Ver. 98. Λισσόμενος ἐπέεσσιν] Al. μελιχίοις ἐπέεσσιν. Ut supra λ'. 137. Cui lectioni et aptius respondet sequens ἀμείλικτον. Porro, qua ratione, Λισσόμενος, hic ultimam producat; item ἀπὸ, ver. 113. et ἄμφηκες, ver. 118. et ἐπεινχόμενος, ver. 121. vide supra ad α'. 51.

Ver. 99. Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκειο,] Al. μή μοι ταῦτα πιφαύσκειο. Virgil.

Argenti atque auri memoras quæ multa talenta, Gnatis parce tuis: belli commercia Turnus Sustulit illa prior, jam tum Pallante perempto. Æn. X. 531.

Ver. 100. μόρσιμον ἦμαρ,] Al. Αἴσιμον ἦμαρ.

Ver. 102. ἐπέρασσε] Vide supra ad ver. 40.

Ver. 103. ὅς κεν θάνατον φύγη,] Al. ὅστις θάνατον φύγοι.

Ver. 104. Ἰλίου προπάροιθεν] Vide supra ad δ'. 24. et 66.

Ver. 105. Συμπάντων] Al. Καὶ πάντων. Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 106. αὖτως,] Al. ἕτως.

Ver. 107. Κάτθανε καὶ Πάτροκλος,] Lucet.

Ipsæ Epicurus obit decurso lumine vitæ,

- Τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλὰς ζωὰς ἔλον, ἡδ' ἐπέρασσα.
 Νῦν δ' ἐκ' ἔσθ', ὅς κεν θάνατον φύγη, ὃν κε θεός γε
 Ἰλίῃ προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλλησι,
 105 Συμπάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
 Ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σὺ· τίη ὀλοφύρεαι αὐτως;
 Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 Οὐχ ὀράας, οἷος κἀγὼ, καλὸς τε, μέγας τε,
 Πατὴρ δ' εἰμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγείνατο μήτηρ.
 110 Ἀλλ' ἐπὶ τοι κἄμοι θάνατος καὶ μοῖρα κραταίῃ
 Ἔσσεται, ἢ ἥως, ἢ δείλῃς, ἢ μέσον ἤμαρ.

“ Interea aliquantum mihi parcere in animo gratum erat

“ Trojanis, et multos vivos cepi, et vendidi :

“ Nunc vero non est, qui mortem effugiat, quemcunque utique Deus

“ Ilium ante meas in manus conjecerit,

105 “ Universorum Trojanorum, præcipue Priami filiorum.

“ Sed, amice, morere et tu : cur lamentaris frustra ?

“ Occubuit et Patroclus, qui tamen te multo præstantior.

“ Nonne vides, qualis et ego, pulcherque, magnusque ;

“ Quin et patre natus sum eximio, deaque me peperit mater :

110 “ Et mihi tamen utique mors et fatum violentum

“ Aderit, seu aurora fuerit, seu crepusculum, seu meridies ;

105 ἔσθ'] abest MS. Ibid. ὅστις] MS. F. A. J. 105 καὶ πάντων] F.

R. A. 1. 109 με γείνατο] MS. 111 δείλῃ] A. 2. 3. J.

Qui genus humanum ingenio superavit, et omnes

Præstinxit, stellas exortus uti ætherius Sol:

Tu vero dubitabis, et indignabere obire?

Lib. III. 1055.

Et ver. 1038. ejusdem libri :

Lumina sis (Al. sic) oculis etiam bonus Ancus reliquit,

Qui melior multo, quam tu, fuit —.

Similiter fere et Cicero : “ *Ii viri hoc bello occiderunt, ut impudentia videatur eandem fortunam, si res cogat, recu-*” *Ad Familiares* Lib. VI. Epist. 4. λέγεται δὲ ποτε — τὸν — Καλλισθένην συνέντα τὴν ἀλλοτριότητα τῷ βασιλείῳ, [Ἀλεξάνδρῳ,] δις ἢ τρις ἀπρόντα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, “ Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.” *Plutarch. Vitæ Alex-*

andri et Julii Cæsaris comparatæ. Vide supra ad σ'. 117.

Ver. 108. Οὐχ ὀράας, οἷος κἀγὼ,] Vide *Suetonium, Domitian.* cap. 18. ubi versum hunc ab Imperatore usurpatum refert.

Ibid. οἷος κἀγὼ, καλὸς τε, μέγας τε,] *Al. οἷος μὲν ἐγὼν, ἥως τε, μέγας τε.*

Ibid. καλὸς] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 110. τοι κἄμοι] *Al. τοι καὶ ἐμοί. Atque ita legit Codex Harleianus.*

Ver. 111. ἢ ἥως, ἢ δείλῃς,] *Al. δείλῃ.* “ Quæ Lectio, (inquit *Henricus Stephani*) mihi simplicior videtur, et aptius “ *jungi cum ἥως.*” *Al. δείλῃ. Clark. Eustath.* Τὸ δείλῃς, εἴτι προσεκτέον τοῖς ἔτιω γράφουσιν, ἔλλειψιν ἂν ἔχει τινά, ἵνα λέγῃ ἢ δείλῃς καὶ ἥως, ἢ ἄρα. ἢ τι τοιοῦτον. Καὶ ἄλλως δὲ εἴη ἂν ἐπιρρηματικὸν ἐξ ἑλλείψεως κατὰ τὸ ἐπίσης etc. *Ern.*

‘Οππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 “Ἡ ὅγε δαρεὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἷσα.

- “Ὡς φάτο· τῷ δ’ αὐτῷ λύτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ·
 115 “Εγχος μὲν ῥ’ ἀφέηκεν, ὁ δ’ ἔζετο χεῖρε πετάσσας
 ‘Αμφοτέρως· ‘Αχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὅξυν
 Τύψε κατὰ κληῖδα παρ’ αὐχένα· πᾶν δὲ οἱ εἴσω
 Δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ’ ἄρα πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ
 Κεῖτο ταφείς· ἐκ δ’ αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦν δὲ γαῖαν.
 120 Τὸν δ’ ‘Αχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν ποδὸς, ἦκε φέρεσ-
 Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ’ ἀγόρευεν· [ταί,
 ‘Ενταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ’ ἰχθύσιν, οἳ σ’ ὠτειλῆς

“ Quando quis et mihi ære animum auferet,
 “ Sive is hasta percusserit, sive a nervo sagitta.”

Sic dixit: illius vero ibi soluta sunt genua et carum cor:

- 115 Hastam quidem dimisit, conseditque manibus passis
 Ambabus: Achilles vero stricto ense acuto
 Percussit ad claviculam prope cervicem: totus autem ei intro
 Subiit ensis anceps; ille vero pronus in terra
 Jacebat extensus; sanguis autem ater effluebat, rigabatque terram.
 120 Illum vero Achilles in-fluvium, prehensum pede, misit ferendum,
 Et super eum glorians verba alata profatus est;
 “ Istic nunc jace inter pisces, qui tibi vulneris

112 ἄρης] Edd. vett. præter R. ἄρη] MS. vid not. 113 νευρίφιν] MS.

116 ‘Αχιλλεύς] MS. R. A. 2. 5. J. Ibid. ἐρυσσάμενος] MS.

Ver. 112. ἄρει] Cod. Harleian. ἄρη.
Al. ἄρης· quo modo legit et Scholiastes:
 exponitque, Σίδηρος τὴν ψυχὴν ἀφίληται.
Clark. *Eustath.* quoque duplicem lectio-
 nem agnoscit, et ἄρη esse contractum ex
 ἄρη. Utraque lectio bona. Vid. Etym.
 M. in ἄρηφατος et ἄρης. ἄρης, σίδηρος
 etiam Suidas. *Ern.*

Ver. 113. ὅγι] De hujus Syntaxeos
 venustate, vide supra ad γ’. 409.

Ibid. νευρῆφιν] Vide supra ad ν’. 588.

Ver. 114. λύτο] Non ex ἐλύετο, inde
 enim fit λύτο prima producta; sed ex ἐλί-
 λυτο. Eodem modo ac λίστο ex ἐλίλιετο.
 Vide infra ad ω’. 1.

Ver. 115. πετάσσας] Recte cum dupli-
 ci σ. Nam πετάσας mediam corripit,
 quippe a πετάννυμι deducta. Vide supra
 ad α’. 67, et ad ver. 40. hujus libri.

Ver. 117. Τύψε κατὰ κληῖδα παρ’ αὐχέ-
 να· πᾶν δὲ οἱ εἴσω Δῦ ξίφος] Virgil.

Cervice orantis capulo tenus abdidit ensem.

Æn. X. 536.

Ver. 118. ἄρα] Ut ex tali vulnere ne-
 cesse erat —.

Ibid. γαίῃ] Cod. Harleian. γαίης.

Ver. 120. 148. 152. Τὸν δ’ — Οἱ δ’ —
 Τὸν δ’] Vide supra ad α’. 57. et δ’. 160.

Ver. 121. ἔπεα πτερόεντ’ ἀγόρευεν] *Al.*
 ἔπια πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 122. ‘Ενταυθοῖ νῦν κεῖσο] Virgil.

Istic nunc, metuende, jace: non te optima ma-
 ter

Condet humi, patriove onerabit membra sepul-
 cro;

Alitibus linquere feris, aut gurgite mersum

Unda feret, piscesque impasti vulnera lambent.

Æn. X. 537.

- Αἶμ' ἀπολιχμήσονται, ἀκηδέες· ἐδὲ σε μήτηρ
 Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος
 125 Οἴσει δινῆεις εἴσω ἀλὸς εὐρέα κόλπον.
 Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρεῖχ' ὑπαλύξει
 Ἰχθύς, ὥς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
 Φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστρ' αἰχμαίμεν Ἰλίεϊ ἰσῆς,
 Ὑμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὅπιθεν κερατίζω.
 130 Οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ εὐρρόος, ἀργυροδίνης,
 Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηδὰ πολεῖς ἰερεύετε ταύρας,
 Ζωὴς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μάνυχας ἵππας.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες

"Sanguinem delambent, securi; neque te mater

"Impositum lectis deflebit, sed Scamander

- 125 "Feret vorticosus in maris latum sinum.

"Saltans quis per undam sub nigram horrescentem superficiem evehetur

"Piscis. ut comedat Lycaonis albam pinguedinem.

"Pereatis, donec urbe potiamur Ilii sacrae,

"Vos quidem, fugientes, ego vero a-tergo contrucidans:

- 130 "Neque vobis ipse fluvius late-fluens vorticibus-argenteus.

"Proderit, cui jam saepe multos sacrificatis tauros,

"Vivosque in vortices demittitis solidos-ungulis equos.

"Sed et sic peribitis dira morte, usque dum omnes

118 ἀμφὶ γαίῃ] Id. 120 Ἀχιλλεύς] Id. R. 126 ὑπαίξει] MS. edd.,
 vett. præter R.

Ver. 123. ἀκηδέες] *Al.* ἀνηλίες.

Ver. 124. 223. Σκάμανδρος — Σκάμαν-
 δρε] *Cod. Harleian.* Κάμανδρος — Κάμαν-
 δρε.

Ver. 126. Θρώσκων τις κατὰ κῦμα etc.]
 Ἐφαλλόμενος καὶ νηρόμενός τις τῶν ἰχθύων
 κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐμπλησθεὶς τῆς Λυκά-
 ονος πριμλῆς, πάλιν ὑπὸ τὴν μέλαιναν φρεῖκα
 κατελεύσεται. *Schol.*

Ibid. μέλαιναν φρεῖχ'] Φρεῖχ' δὲ ἐστὶν ἡ
 ἡρεμαία τῷ ὕδατος κινήσει. *Schol.* Ἀλλ' ἐδὲ
 τὴν φρεῖκα ἀκύνει δύναμαι τὸν ἀφρόν, Ὁμήρου
 μὲν μέλαιναν φρεῖκα λέγοντος, τέτα δὲ ἀξίν-
 τος λευκότητά ἀκύνει — Καὶ ἐστὶν ἡ φρεῖχ' αἰ-
 ναμένη τῷ πνεύματι ἀρχή. *Porph. Quæst.*
Hermic. 7.

Ibid. φρεῖχ' ὑπαλύξει] Ita ex duobus
 MSS. et ex *Eustathio* edidit *Barnesius*.
Al. ὑπαίξει. Quod, ut opinor, vix ferri pot-

est. Nam vox αἰσώ (uti notavit *Barne-*
sius.) quam saepe apud *Homerum* occur-
 rat, primam producit, corripit ne semel
 quidem. *Clark.* Sed tamen propter se-
 quentem vocalem corripri potest, ut prima
 in *νὶδς*, *οἶος* apud *Homerum* corripitur.
Caterum vid. *Var. Lect. Ern.*

Ver. 127. ὥς κε φάγησι] *Al.* ὅς κε φάγη-
 σι. Quo modo citat *Porphyrus* loco su-
 pra citato. Atque ita etiam legit *Codex*
Harleianus.

Ibid. ἀργέτα δημόν.] Vide supra ad 9'.
 206. et ad π'. 185.

Ver. 132. Ζωὴς — ἵππας.] Τὰ ὀρμητικώ-
 τατα τῶν ζώων τοῖς ποταμοῖς ἰερεύονται.
Schol. MS. apud *Barnesium*.

Ibid. καθίετε] Vide supra ad π'. 762. et
 ad ο'. 24.

- Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον, καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 135 Οὓς ἐπὶ νηυσὶ δοῇσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἑμεῖο.
 Ως ἄρ' ἔφη· Ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλ-
 "Ωρμηγεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνοιο [λον·
 Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 Τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
 140 Ἀστροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 Υἱεῖ Πηλεγόνοσ· τὸν δ' Ἀξίος εὐρυρέεδρος
 Γείνατο, καὶ Περίβοια, Ἀκессαμενοῖο θυγατρῶν
 Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.
 Τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρυσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 145 Ἔσῃ, ἔχων δύο δᾶρε· μένος δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζιῶν,
 Τὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ρόον, ἐδ' ἐλέαιρεν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

- " Lueritis Patrocli cædem, et interitum Achivorum,
 135 " Quos ad naves veloces interfecistis, absente me."
 Sic utique dixit : Fluvius autem iram-concepit ipso penitus corde;
 Agitabatque animo, quomodo cessare faceret a labore bellico
 Nobilem Achillem, et a Trojanis pestem averteret.
 Interea autem Pelci filius, tenens prælongam hastam,
 140 Asteropæo insiliit, interficere cupiens,
 Filio Pelegonis : illum autem Axius fluentis-latus
 Genuit, et Peribœa, Acessameni filiarum
 Natu-maxima : Huic enim mistus est Fluvius vorticibus-profundus.
 In hunc utique Achilles impetum fecit : hic autem adversus e fluvio *prodiens*
 145 Constitit, tenens duas hastas : animos autem ei præcordiis indidit
 Xanthus ; indignabatur enim de cæsis-pugna juvenibus,
 Quos Achilles ceciderat per fluentum, neque miseratus erat.
 Hi vero quando jam prope erant alter in alterum videntes,

138 λοιγὸν ἀμύνῃ] R. 142 Ἀκессαμένιο] MS. 144 Ἀχιλλεύς] R. ut 147.
 147 ἐδάϊξε] Id.

Ver. 134. Τίσετε] Vide supra ad δ'. 257.
 et ad ι'. 508. et ad ο'. 116.

Ver. 136. χολώσατο κηρόθι μᾶλλον] Vir-
 gil.

— Stetit acri fixa dolore. *Æn.* VII. 291.

Ver. 137. πόνοιο] Cod. *Harleian.* φόνιο.
Clark. Ut Cod. *Harl.* quod arrideat.
 Nam πόνοιο παύσειε benevoli potius foret,

quam irati. Sed πόνοιο sic rursus ver. 249.
Ern.

Ver. 138. λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀ-
 μύνοι.

Ver. 144. Τῷ δ' Ἀχιλεὺς] *Al.* Τῷ ῥ' Ἀ-
 χιλεύς.

Ver. 145. μένος δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε] Vide
 supra ad ι'. 110.

- Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρεκτος δῖος Ἀχιλλεύς·
 150 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
 Δυσήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσσι.
 Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνοσ προσεφώνεε Φαίδιμος υἱός·
 Πηλείδῃ μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρρεΐνεις;
 Εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλας, τηλόθ' ἐσσης,
 155 Παίονας ἀνδρας ἄγων δολιχεγχείας· ἥδε δέ μοι νῦν
 Ἦώς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυσθα·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιῆς εὐρὺ ρέοντος,
 Ἀξιῆς, ὃς κάλλιπον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἴησιν,
 Ὅς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχει· τόνδ' ἐμὲ φασὶ
 160 Γεῖνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, Φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
 Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ὀμαρτῇ δέξασιν ἀμφὶς
 Ἦρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦε·

Illum prior allocutus est pedibus.valens nobilis Achilles;

150 " Quis, unde es virorum, qui mihi ausus es obvius venire?

" Infeliciū utique filii meo robori occurrunt."

Hunc vero Pelegonis allocutus est illustris filius;

" Pelide magnanime, cur genus interrogas?

" Sum ex Pæonia glebosa, longe sita,

155 " Pæonas viros ducens longis-hastis-armatos; hæc autem mihi nunc

" Aurora undecima, postquam in Ilium veni:

" At mihi genus ex Axio late fluente,

" Axio, qui pulcherrimam aquam per terram fundit,

" Qui genuit Pelegonem inclytum hasta: hunc me aiunt

160 " Genuisse: nunc vero pugnemus, illustris Achille."

Sic dixit minitans: At sustulit nobilis Achilles

Peliacam fraxinum; simulque bastis utrinque

Heros Asteropæus, ambidexter enim erat:

156 ὅτ' εἰς] MS. edd. præter T. 158 vid. not. 162 ἀμαρτῇ] MS. edd.
 præter. T. 163 ἦεν] MS. edd. præter T. male.

Ver. 147. ἐδάϊξε] *Al.* ἐδάϊξε. Quomodo legit et Codex *Harleianus*. Quæ et, ut opinor, melior lectio.

Ibid. κατὰ ρέον.] Quæ ratione, κατὰ, hic ultimam producat; item Πηλιάδα, ver. 162. et ἄρα, ver. 174. et πρὶν, ver. 179. et εὐχόμενος, ver. 185. vide supra ad α'. 51.

Ver. 148. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ζ'. 455.

Ver. 151. ἀντιώσσι.] *Al.* ἀντιφέρονται.

Ver. 156. Ἦώς ἐνδεκάτη, ὅτ' εἰς Ἴλιον εἰλήλυσθα.] Vide supra ad β'. 848.

Ibid. εἰλήλυσθα.] Vide supra ad ver. 81. et ad α'. 57.

Ver. 157. Ἀξιῆς Ποταμὸς Παιονίας, ἥ δὲ Παιονία τῆς Θράκης. *Schol.* *Al.* Ἀξιῆς.

Ver. 158. Ἀξιῆς, ὃς κάλλιπον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἴησιν.] Vide supra ad β'. 850. *Clark*.

- Καί ῥ' ἐτέρῳ μὲν δαρήϊ σάκος βάλεν, εἰ δὲ διὰ πρὸ
 165 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 Τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 Δεξιτερῆς, σῦτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἡ δ' ὑπὲρ αὐτῆς
 Γαίῃ ἐνεσήμετο, λιλαιομένη χρὸς ἄσαι.
 Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰδυπτίωνα
 170 Ἀσεροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
 Καὶ τῆ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔδηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
 Πηλείδης δ', ἄορ ὅξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρῶ,

Atque altera quidem hasta scutum percussit, neque penitus

165 Perrupit scutum; aurum enim prohibuit, dona Dei:

Altera vero eum ad cubitum strictim percussit manus

Dextræ; exiliit autem sanguis ater; ipsa vero super eum

Terræ infixæ est, cupiens corpore satiare se.

Secundus vero Achilles hastam recta-volantem

170 In Asteropæum immisit, occidere cupiens:

Et ab hoc quidem aberravit; at altam percussit ripam,

Medio-tenus autem impegit ripæ fraxineam hastam.

Pelides vero, ense acuto extracto a femore,

164 διαπρὸ] R. 166 ἐπιγραυδην] MS. 169 Ἀχιλλεύς] F. A. 1. 175
 ἐρύσαι] MS. F. A. J. 176 ἐρύσασθαι] Eæd. R.

In MS. Lips. hic versus non est in textu, sed alia manu in margine scriptus. Est h. l. paullo durior, quod statim sequitur ὅς τίς. Cæterum si versus dubius esset, nil prodesset ad defendendam lectionem Il. β'. 850. Ern.

Ver. 160. νῦν αὖτε μαχώμεθα,] Cod. Harleian. νῦν δ' αὖτε μαχώμεθα.

Ver. 161. ἀνίσχιστο] Al. ἀνίσχισθαι.

Ver. 162. ὁ δ' ἑμαρτῇ δάρασιν ἀμφίς] Καὶ εἰς τὸν λόγον ἔκ ἐυσύντακτος· ἔτε γὰρ ἀκολούθως πρὸς τὸ μελίην, ὅπερ ἐστὶν αἰτιατικῆς πτώσεως, εἰρηται τὸ δάρασιν· ὥφειλος γὰρ δάρατα εἰπεῖν· ἀλλ' ἔδιδ ῥῆμα κεῖται ἵνα ᾗν ὅτι ὁ δὲ Ἀσεροπαίῳς ὁμῆ ὡς ἀμφιδίξιος δάρασιν ἐβαλεν, ἢ ἡκόντισεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. Eustath. Scholia MS. apud Barnesium hic legunt ἑμαρτῇ itaque exponunt Ἀμαρτῇ, ἐπὶ ῥῆμα· καὶ σημαίνει τὸ ὁμῆ, καὶ κατὰ τὸ αὐτό· ἀπὸ ἑμαρτῇ κατ' ἀποκοπὴν. Καὶ ἐνταῦθα σημαίνει, Ἀμφοτέρω τὰ δάρατα ὁμῆ ἀφῆκεν. Eustathius porro hic legit ἑμαρτῇ eodemque modo in uno MS. scriptum reperit Barnesius: Ipse autem edidit ὁμῆ-

ται δάρασιν ἀμφοῖν· nulla idonea auctoritate. Clark. Si viri docti insexissent edd. vett. vidissent eas consentire in ἑμαρτῇ, idque sequendum esse. Ὁμαρτῇ inductum est in Turnebiana, casu, aut quia notius. Ad h. l. respexit Hesychius, qui, Homerum uti hac voce, auctor est. Jensi-
 sius respici putat ad ε'. 656. ubi tamen edd. consentiunt in ὁμαρτῇ. In MS. Lips. quoque est ibi ὁμαρτῇ, sed correctum ex ἑμαρτῇ, quod nescio quomodo ad illum locum negleximus monere. Occurrit etiam l. 497. consentientibus libris. Ern.

Ver. 163. περιδίδξιος] Ἀμφοτέρω τὰς χειρὶ διδίδξιος χρώμενος. Schol. Porro vocem hanc æquimanum reddit Symmachus, Ep. IX. 110.

Ver. 166. ἐπιγράβδην βάλες] Ἀχει τῷ ἐπιζῆσαι μόνον τὸ δάραμα. Schol. Virgil.

—— partim stringentia corpus.

Æn. X. 331.

Tandem etiam magno strinxit de corpore Tur-
 ni. Ibid. 476.

Ver. 168. λιλαιομένη χρὸς ἄσαι.] Οἱ

- Ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαώς· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
 175 Οὐ δύνατ' ἐν κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ·
 Τρεῖς μὲν μιν πελέμιζεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
 Τρεῖς δὲ μεθῆκε βίη· τὸ δὲ τέτρατον, ἥδελε θυμῷ
 Ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλιον Αἰακίδαο,
 Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπήυρα·
 180 Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν
 Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρέσας,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἥυδα·

Saliit in eum ardenti-animo: at ille fraxinum Achillis

- 175 Non poterat e crepidine evellere manu robusta:
 Ter quidem ipsam concussit, extrahere cupiens;
 Ter vero deseruit vi: at quarto, parabat animo
 Frangere incurvatam hastam fraxineam Æacidæ;
 Sed ante Achilles cominus ense animam abstulit:
 180 Ventrem enim ei percussit ad umbilicum: omnia autem
 Effusa sunt in terram intestina; et eum continuo tenebræ oculos contexere
 Expirantem: Achilles vero in pectora irruens,
 Armaque detraxit, et glorians verbum dixit;

177 τέτρατον] MS. F. A. J. Ibid. μεθῆκε] MS. 179 Ἀχιλλεύς] Id.
 181 ὅσσ' ἐκάλυψεν] Id.

ποιηταί, — πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμή-
 σεις καὶ ὀνοματοποιίας, χρῶνται καὶ μεταφο-
 ραῖς. — λίγοντες καὶ τὰ βίλη φέρειν “λι-
 “λαίόμενα χορὸς ἄσαι.” Plutarch. Sym-
 posiac. lib. IX. Probl. 15. Vide supra
 ad ὁ. 317. et ad ὁ. 126.

Ver. 169. μελίην ἰδυπτίανα] Ἐπ' εὐθείας
 φερομένην, καὶ οἷον ἰπταμένην. Schol.

Καὶ δ' ἄλλως τῷ γ' ἰδὺ βίλος πέτετ'. —
 Supra ὁ. 99.

Quem ad locum Eustathius; Τὸ δὲ, “ἰδὺ
 “πέτεται,” ἀφορμὴ γίνεται πρὸς συνθέτως ἰδυπ-
 τίανα εἰπεῖν τὴν Ἀχιλλεύς μελίαν. Al.
 ἰδυπτίανα.

Ver. 172. Μεσσοπαγὲς] Al. Μεσσοπαλὲς.
 Ibid. μείλιον ἔγχος.] Al. χαλκίον ἔγχος.

Ibid. ἔθηκε — ἔγχος.] Ut hasta alte de-
 missa in corpus aliquod stare dicitur po-
 ētis, sic commodè de eo, qui ita conjici-
 cit, ut alte descendat, τινάει dicitur. Ern.

Ver. 174. ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος Οὐ
 δύνατ' ἐν κρημνοῖο ἐρύσσαι] Virgil.

Incubuit, voluitque manu convellere ferrum
 Dardanides. — Æn. XII. 774.

Namque diu luctans, lentoque in stirpe moratus
 Viribus haud ullis valuit discludere morsus
 Roboris Æneas. — Ibid. 781.

Ver. 176. ἐρύσσασθαι] Al. ἐρύσσεισθαι.

Ver. 177. βίη.] Barnesius edidit βίη.
 Verum, ut opinor, minus recte.

Ver. 181. Χύντο χαμαὶ χολάδες.] Rem
 turpem consulta verborum κακοφωνία de-
 pingit. Similiter Virgilius belli civilis
 horrorem:

Neu patriæ validas in viscera vertite vires.
 Æn. VI. 833.

Item Deæ vulnerandæ turpitudinem:

— et Veneris violavi vulnere dextram.
 Æn. XI. 277.

Ibid. τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν] Vide
 supra ad ὁ. 461. et 503.

Ver. 182. Ἀχιλλεύς δ' ἄρ'] Al. Ἀχιλλεύς
 γάρ.

- Κεῖσ' ἔτ'ω χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίανος
 185 Παισὶν ἐριζέμεναι, Ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι.
 Φῆσθα σὺ μὲν Ποταμῷ γένος ἔμμεναι εὐρὺν ῥέοντος.
 Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλῃ Διὸς εὐχομαι εἶναι.
 Τίκτε μ' ἀνῆς, πολλοῖσιν ἀνάσσω Μυρμιδόνεσσι,
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 190 Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἀλιμυρῆντων.
 Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γενεή, Ποταμοῖο τέτυκται.
 Καὶ γάρ σοι ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύνатаί τι
 Χραιομεῖν· ἀλλ' ἐκ ἔσι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι.
 Τῷ, ἔτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
 195 Οὐδὲ βαθυρρεΐταιο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
 Ἐξ ἔπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,

“ Jaceto sic: arduum tibi præpotentis Saturnii

185 “ Cum filiis contendere, e Fluvio licet genito.

“ Dicebas tu quidem Fluvii genus te esse late fluentis;

“ At ego genus magni Jovis gloriæ esse:

“ Genuit me vir, multis imperans Myrmidonibus,

“ Peleus Æacides; ipse vero Æacus ex Jove erat:

190 “ Ideo potentior quidem Jupiter Fluvii in mare fluentibus:

“ Potentius itidem Jovis genus, quam Fluvii est.

“ Etenim tibi fluvius utique adest magnus, si potest quid

“ Prodesse; sed non licet cum Jove Saturnio pugnare:

“ Ideo, ne rex quidem Achelœus æquiparatur,

195 “ Neque profunde-fluentis ingens vis Oceani,

“ Ex quo tamen omnes fluvii, et omne mare,

185 ἐκγεγαῶτα] MS. A. 2. 5. J. 192 μέγας πάρα] A. 2. 5. J. 197 δέ-
 δοικε] F. A. J.

Ibid. ἀρ'] *Deinceps* —. *Ut facere solitus erat.*

Ibid. ἐν] *Al. ἐπ'.*

Ver. 184—193. Κρονίανος — Κρονίῳ] De prosodia vocis Κρονίανος et Κρονίῳ, vide supra ad α'. 397. ad ζ'. 464. et ad ν'. 46.

Ver. 185. ἐκγεγαῶτι.] Vide supra ad β'. 818. ad ζ'. 464. et ad ν'. 46.

Ver. 189. Ἐκ Διὸς ἦεν] Scribendum ἦε, ut 163. quia sequens versus incipit ab consonante, quæ ratio diligentissime servatur in editis: quamquam interdum quidam variant. *Etn.*

Ver. 191 — 198. τέτυκται. — δέδοικε] Vide supra ad σ'. 261. et ad ν'. 481. et 736.

Ver. 192. πάρα μέγας,] Qua ratione ultima vocis, πάρα, hic producat; item πρην, ver. 225. vide supra ad α'. 51.

Ver. 193. οὐκ ἔσι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι]

— χερὶ δὲ πρὸς Θεὸν ἐκ ἐρίζουν.

Pind. Pythior. Od. II. ver. 161.

Ver. 195. Ὠκεανοῖο, Ἐξ ἔπερ πάντες ποταμοί,] Pulchre Eustathius, *Proæm. ad Iliad.* Ἐξ ὠκεανῷ μὲν γὰρ ποταμοὶ πάντες, πηγαὶ πᾶσαι, φέετα πάντα, κατὰ τὸν πᾶ-

Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρεΐατα μακρὰ νάεσιν·
'Αλλὰ καὶ ὅς δεΐδοικε Δίος μέγалоιο κεραυνόν,
Δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' ἐρανόθεν σμαραγῆση.

200 Ἡ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.
Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπήυρα,
Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δάινει δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπέοντο,
Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.

205 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυτὰς,
Οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβῆατο δινῆεντα,
'Ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.
'Ενθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀσύπυλόν τε,

"Et omnes fontes, et putei alti fluunt:

"Sed et is metuit Jovis magni fulmen,

"Horrendumque tonitru, quando e caelo fragorem-dederit."

200 Dixit utique, et e crepidine evulsit aëream hastam.

Illum vero ibidem reliquit, postquam caram animam abstulerat,

Jacentem in arenis; alluebat autem ipsum nigra aqua.

Illum quidem anguillæque et pisces circum-occupati-erant,

Pinguedinem raptim comedentes renibus-obtensam carpentes.

205 At ille perrexit ire ad Pæonas bellatores-equestres,

Qui utique jam juxta fluvium in-fugam-conversi-erant vorticosum,

Ut viderunt illum fortissimum in aspera pugna

Manibus Pelidæ et ense fortiter domitum.

Tunc interfecit Thersilochumque, Mydonaque, Astypylumque,

199 ἀπ'] abest F. A J. 200 ἐρύσατο] MS. 201 καταυτίθι] F. A. J.

Ibid. λεῖπεν] MS. male. 203 ἐγγέλυες] MS.

λαι λόγον. Ἐξ Ὀμήρου δὲ, εἰ καὶ μὴ πᾶσα, πολλὰ γὰρ παρσιζέρευσεν τοῖς σοφοῖς λόγους ἐκπύρῃ. Οὐδεὶς γὰρ ἔστι τῶν τὰ ἄνω περιεργαζομένων, οὔτε τῶν περὶ φύσιν, οὔτε τῶν περὶ ἥθος, ἢ ἀπλῶς τῶν περὶ λόγους ἐξωτικῶς, ὁποῖός ἂν εἴποι τις, παρῆλθε τὴν Ὀμηρικὴν σκηνὴν ἀξίνα γώγντος, ἀλλὰ πάντες παρ' αὐτῷ κατέλυσαν, etc. Item Dionysius Halicarnassensis: Κορυφῇ μὲν οὐδ' ἀπάντων καὶ σκοπὸς ἐξ οὗ πᾶς πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα, καὶ πᾶσαι κρῆναι, δικαίως ἂν Ὀμηρὸς λέγοιτο. Περί συνθέσεως, §. 24. Et Quintilianus: "Hinc enim (quemadmodum ex oceano dicit ipse amnium

"vim fontiumque cursus initium capere,) "omnibus eloquentiæ partibus exemplum "et ortum dedit." Lib. X. cap. 1.

Ver. 197. νάεσιν] *Al.* νέσιν.

Ver. 199. βροντὴν, — σμαραγῆση.] De hujusmodi ὀνομασποποιῆας venustate, vide supra ad β'. 210. ad γ'. 563. et ad δ'. 455.

Ibid. σμαραγῆση.] *Al.* σμαραγῆσει.

Ver. 200. χάλκεον ἔγχος.] Vide supra ad γ'. 580.

Ver. 203. ἄρ'] *Ut fieri solet.*

Ibid. ἐγγέλυες] *Al.* ἐγγέλιες.

Ver. 205. ἵπποκορυτὰς.] Γελόως ὁ Ἀπίων

- 210 Μνησόν τε, Θράσιόν τε, καὶ Αἴνιον, ἥδ' Ὀφελέσην·
 Καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὥκυνς Ἀχιλλεὺς,
 Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,
 Ἄνερὶ εἰσάμενος, βαδέης δ' ἐκφθέγγετο δίνης·
 ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατείεις, περὶ δ' αἴσυλα ρέ-
 215 Ἄνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί. [ζει
 Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνος παῖς πάντας ὀλέσσαι,
 Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδῖον κατὰ, μέρμερα ρέζειν·
 Πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ρέεδρα,
 Οὐδέ τί πω δύναμαι προχέειν ρόον εἰς ἄλλα δῖαν,
 220 Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις αἰδῆλως·
 Ἀλλ', ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὥκυνς Ἀχιλλεύς·

- 210 Mnesumque, Thrasiumque, et Aenium, atque Ophlestem:
 Et omnino adhuc plures interemisset Pæonas velox Achilles,
 Nisi iratus allocutus fuisset Fluvius vorticibus-profundus,
 Viro se postquam assimularat, e profundo autem vocem-edidit vortice;
 “ O Achille, aliis quidem fortitudine superior es, superior et indigne fac-
 215 “ Hominibus: semper enim tibi auxiliantur dii ipsi. [tis
 “ Si tibi Trojanos dedit Saturni filius omnes perdere,
 “ Ex me saltem cum exegeris per campum, ardua patrato:
 “ Referta enim jam sunt mihi cadaveribus amœna fluentæ,
 “ Neque prorsus aliquo possum effundere undas in mare vastum,
 220 “ Angustatus cadaveribus: tu autem interficis omnes penitus:
 “ Quin agedum et desiste; stupor me occupat, princeps populorum.”
 Hunc autem respondens allocutus est pedibus celer Achilles;

215 βαδείης] MS. ἐκφθέγγετο] Edd. vett. 214 Ἀχιλλεῖῦ] MS. R. A. 1.
 Ibid. πέρι] bis F. A. J. 215 ἀμύνουσι] Edd. præter T.

ἰπποκορυδαῖς ἀπιδῶκει, τὰς κόρυδας ἔχοντας
 ἰπποκίαις θριξὶ κεκοσμημένας. Εἰ γὰρ παρὰ
 τὴν κόρυν συνέκειτο, ἰπποκόρυδος ἂν ἐλέγετο.
 Νῦν δὲ σημαίνει τὸν ἔφιππον ὀπλίτην· κο-
 ρυσῆς γὰρ ἀπὸ μέρους ὁ ὀπλίτης καὶ μαχη-
 τής. Porphyr. Quæst. Homeric. 15.

Ver. 206. Οἱ ῥ'] Qui utique —. Qui sci-
 licet.

Ver. 215. Ἄνερὶ εἰσάμενος,] Vide supra
 ad v. 45. et ad γ'. 141.

Ibid. ἐκφθέγγετο] Ita edidit Barnesius,
 ex emendatione Isaaci Casauboni. Al.
 ἐκφθέγγετο. Clark. Ἐκφθέγγετο plane est
 in MS. Lips.

Ver. 217. ρέζειν] Al. ῥέζει. Atque ita
 legit Codex Harleianus.

Ver. 218. Πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων]
 Virgil.

— cum — Achilles —

Millia multa daret leto, generentque repleti
 Amnes, nec reperire viam atque evolvere pos-
 set

In mare se Xanthus. — Aen. V. 804. 806.

Ver. 219. ἄλλα δῖαν,] Mare magnum.
 Quicquid enim quavis de causa eximium
 est, δῖον appellatur. Vide supra ad α'.
 141.

Ver. 220. σὺ δὲ κτείνεις αἰδῆλως:] Ἀφα-

- Ἔσαι ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὥς σὺ κελεύεις·
 Τρῶας δ' ἐπὶν λήξω ὑπερφιάλκας ἐναρίζων,
 225 Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Ἐκτορι πειρηθῆναι
 Ἀντιβίην, ἣ κέν με δαμάσσεται, ἣ κεν ἐγὼ τόν.
 "Ὡς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
 Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης·
 "ὦ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, ἐσὺ γε βελὰς
 230 Εἰρύσαιο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
 Τρῳσὶ παριτάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 Δείελος ὁψὲ δύνων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρξαν.
 "Ἢ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δεξικλυτὸς ἔνδορς μέσσω,
 Κρημνῷ ἀπαΐξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο, οἴδματι δύνων·
 235 Πάντα δ' ὄρινε ρέεθρα κυκώμενος· ὥσε δὲ νεκρὸς

"Erunt hæc, Scamander Jovis-alumne, ut tu jubes:

"Trojanos tamen non ante desinam fœdifragos interficere,

235 "Quam concludero in urbem, et Hectorem periculum-fecero

"Adversus, an utique me domabit, an ego ipsum."

Sic fatus, in Trojanos irruit, deo-par.

Et tunc Apollinem allocutus est Fluvius profundus-vorticibus;

"Proh, malum, Argenteo-arco-insignis, Jovis filii, non tu sane consilia

230 "Observasti Saturnii, qui tibi multis admodum mandavit

"Trojanis adesse et opem ferre, usque dum veniret

"Sol-vespertinus sero occidens, obumbraretque glebosa arva."

Dixit, et Achilles quidem hasta-inclytus insiliit medio,

A crepidine ruens: ille vero concitus ingruit tumidis-fluctibus furens;

235 Omnia autem commovit fluentia-turbidus: impulit vero mortuos

217 ῥίξει] MS. F. A. J. 230 ὁ μάλα] MS. 233 δεξιὸς κλυτὸς] R.

234 ἀπαΐξας] MS.

νίζων, καὶ ἀδήλως ποιοῦν· ἐπὶ κακῶς δὲ καὶ
 Σέπτος, αἰδήλον ἀπίδωκε, τὸ ἐξ ἀδήλως ἐμπε-
 σόν. Porphyr. Quæst. Homeric. 26. Vide
 autem *Odys.* π'. 29.

Ver. 221. ἄγε δὴ] Vide supra ad ὕ.
 351. et ad β'. 158.

Ibid. ἔασον] Vide supra ad δ'. 42.
 Male Barnesius, ἔασσον. Τινὲς, ἀπὸ τῆς ἡδω-
 ούμενοι τὸ ἔασσον κατὰ διαίρεσιν τῆς πρώτης
 συλλαβῆς· ἵνα σημαίνῃ πληρώθητι. Schol.
 MS. apud Barnesium.

Ver. 225. Πρὶν ἔλσαι] Cod. Harleian.
 Πρὶν ἐλάσαι.

Ver. 230. Εἰρύσαιο] *Al.* Εἰρύσας.

Ver. 232. Δείελος ὁψὲ δύνων, σκιάσῃ δ']
 Virgil.

Sol ruit interea, et montes umbrantur opaci.

Æn. III. 508.

Ibid. Δείελος ὁψὲ δύνων,] Ἡ ὁψινὴ κατὰ-
 τασιν τῆς ἡλίου, παρ' Ἀπτικαῖς Δείελος λεγο-
 μένη. Schol.

Ibid. σκιάσῃ] Vide supra ad α'. 140.
Al. σκιάσει.

Ibid. ἄρξαν.] Vide supra ad ζ'. 142.

Ver. 233. ἔνδορς μέσσω,] Int. ποταμῷ.
Eustath. Quod videtur non convenire
 superioribus, ubi Achilles respondet Sca-
 mandro: Ἔσαι ταῦτα, et mox v. 227. ὥς

Πολλὰς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλ-
 Της ἐκβαλλε θυράζει, μεμυκῶς, ἥντε ταῦρος, [λεύς·
 Χέρσονδε· ζῶς δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
 Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαδείῃσιν μεγάλῃσι.

- 240 Δεινὸν δ' ἄμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἴσατο κῦμα,
 "Ωδει δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος, ἐδὲ πόδεσσιν
 Εἶχε σπρίζασθαι· ὁ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
 Εὐφύεα, μεγάλην· ἥ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριπῆσα
 Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
 245 "Οἷοισιν πυκνοῖσι· γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν,
 Εἶσω πᾶσ' ἐριπῆσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορέσας,

Multos, qui per eum affatim erant, quos occiderat Achilles:
 Hos eiecit foras, mugiens, tanquam taurus,
 In terram: vivos autem servavit in pulchris fluentis,
 Occultans in vorticibus profundis ingentibus.

- 240 Horrenda autem circum Achillem turbida constitit unda,
 Urgebatque scuto incumbens fluctus, neque pedibus
 Poterat se stabilire: At ille ulmumprehendit manibus
 Feliciter-crescentem, ingentem: ea autem radicitus procidens
 Crepidinem totam disiecit, repressitque pulchra fluenta
 245 Ramis densis; junxit autem tanquam ponte illum ipsum,
 Intus tota prolapsa; Is vero e voragine prosiiliens

238 δι' ἐσάω] MS. R. placet. sic et schol. min. 239 μεγαλήσιν] MS. male.
 etiam ante male editur βαδείῃσιν. 242 εἶα σπρίζασθαι] MS. ut referatur
 ad ῥόος. non male.

εἰπὼν Τρώεσσι ἐπίσσυτο, quod respon-
 dere videtur dictis Achillis v. 224. In-
 telligendi igitur in his Trojani viri, qui
 natabant in flumine. v. 238. Ern.

Ver. 234. ἀπαῖζας] *Al.* ἐπαῖζας. *Cod. Harleian.* ὑπαῖζας. *Clark.* Ita et MS. Lips.

Ver. 236. οἳ ῥα] *Qui videlicet —. Qui, ut supra memoratum est.*

Ibid. ἄλλις ἔσαν,] *Qua ratione, ἄλλις, hic ultimam producat; item σάκει, ver. 241. et Εὐφύεα, ver. 243. et ἔπειτο, ver. 256. vide supra ad α'. 51. Caeterum Cod. Harleian, hic legit ἔσαν ἄλλις. Quo modo et in Commentario legit Eustathius.*

Ver. 237. μεμυκῶς,] *Vide supra ad β'. 314.*

Ver. 238. ζῶς δ' ἐσάω] *Τὸ δὲ, σάω, ἀποκοπῇ ἐπαθεῖν· ὡς γὰρ οὐταζεν, οὔτα, οὔτω,*

σάωζε, σάω. *Eustath.* *Vide supra ad π'. 363. et ad γ'. 192.*

Ibid. ver. 244. 301. 317. et 352. καλὰ] *Vide supra ad β'. 43.*

Ver. 240. Δεινὸν δ' ἄμφ' Ἀχιλῆα] *Βιαζόμενον δὲ τινα πρὸς ἐναντίον ῥεύμα ποταμοῦ μετὰ τῶν ὄπλων, καὶ τὰ μὲν ἀντέχοντα, τὰ δὲ ὑποφερόμενον εἰσάγων, ἀνακοπὰς τε ποιήσει συλλαβῶν, καὶ ἀναβολὰς χρόνων, καὶ ἀντιστηριγμὸς γραμμάτων.* "Δεινὸν δ' ἄμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἴσατο κῦμα." *Ωδει δ' ἐν σάκει·* καὶ πίπτων ῥόος, ἐδὲ πόδεσσιν Εἶχε σπρίζασθαι. *Dionys. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 16. Ubi, in transitu, notandum, pro σπρίζασθαι legisse Dionysium σπρίζεσθαι.

Ibid. κῦμα,] *Al.* ῥεύμα.

Ver. 241. οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε σπρίζασθαι] *Observandus hic maxime proprius Vocis Mediæ Usus. Nec potuit pedibus se ipse stabilire. Vide supra ad γ'. 45. et ad γ'. 46.*

- Ἦῖζεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
 Δείσας· ἔδ' ἔτ' ἔληγε μέγας θεός, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
 Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 250 Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 Πηλείδης δ' ἀπόρρεσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δευρὸς ἐρωή,
 Αἰετῆ οἶματ' ἔχων μέλανος, τῷ θηρητῆρος,
 Ὅς θ' ἄμα κάρτισός τε καὶ ὤκις πετεηνῶν.
 Τῷ εἰκὼς ἦῖζεν· ἐπὶ σήθεσσι δὲ χαλκός
 255 Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς
 Φεῦγ', ὁ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μέγала ὄρυμαγδῷ.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρεα

Festinavit per campum pedibus rapidis volare,
 Percussus: Necdum destitit magnus deus, sed surrexit-ruiturus in illum
 In-summo-nigricans, ut ipsum arceret a bellico-labore

- 250 Nobilem Achillem, Trojanisque exitium averteret.
 Pelides vero saltu-dato refugit, quantum est hastæ jactus,
 Aquilæ impetus habens, nigræ, venatricis,
 Quæ simul fortissimaque et celerrima volucrum.
 Huic similis ruit; circa pectus autem æs
 255 Horrendum resonabat: oblique autem ab illo declinans
 Fugiebat, is vero a-tergo fluens sequebatur magno sonitu.
 Ut vero cum vir aquilex a fonte aquis-nigro

245 ὄροις — γιφύρωσι] MS. edd. vett. (sola Turneb. dissentit: in posteriori
 etiam A. 2. 3. J.) recte, saltem in priori. 248 ἐπ' αὐτῷ] MS. F. A. J.
 quod et ipsum rectum esse potest. 251 ἐρωήν] MS. R. A. 2. 3. J. T.

141. Clark. Verbum autem id proprium
 in hac re. Vid. Lamb. Bos Exerc. in Nov.
 T. ad Rom. I. 11. Ern.

Ver. 244. Κρημνὸν ἅπαντα διῶσιν] Τὴν
 συνεχομένην ὑπὸ τῶν ῥιζῶν γῆν πᾶσαν διέλυ-
 σεν. Schol. MS. apud Barnesium.

Ver. 245. γιφύρωσιν] Διαβατὸν ἐποίησε.
 Schol.

Ver. 246. ἐκ λίμνης] Al. ἐκ δίνης.

Ver. 248. ἐπ' αὐτὸν] Al. ἐπ' αὐτῷ.

Ver. 249. ἵνα μιν παύσειε πόνοιο] Min h.
 l. durum et insolens est, nec alias, nisi ve-
 hementer fallor, jungitur substantivo.
 An scribendum μὲν? ut referatur ad δέ.
 An versus sequens suspectus esse debet,
 quem et Eustathius omittit, repetitusque
 est versus 138. hujus libri. Sed rursus
 sic est Od. ζ'. 48. 49. μὴν — Ναυσικάαν.
 Ern.

Ver. 250. λοιγὸν ἀλάλκοι.] Al. λοιγὸν
 ἀμύνοι.

Ver. 251. ἐρωή,] Al. ἐρωήν.

Ver. 252. Αἰετῆ οἶματ' ἔχων] Sic supra
 π'. 752.

Οἶμα λέοντος ἔχων. —

Et infra χ'. 308.

Οἶμῳ δὲ αἰεὶς. —

Al. Αἰετῆ ὄμματ' ἔχων.

Ibid. μέλανος, τῷ] Al. μελανόσση, et με-
 λανόσση, et μέλανός τε· notante Scholiaste.
 Clark. Vid. Eustath. qui ob dissensum
 Grammaticorum secutus est lectionem,
 quæ nunc editur. Ern.

Ver. 254. ἐπὶ σήθεσσι δὲ χαλκός Σμερ-
 δαλέον κονάβιζεν] Virgil.

- 'Αμφυτὰ καὶ κήπας ὕδατος ῥόον ἡγεμονεύει,
 Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων.
 260 Τῷ μὲν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι
 'Οχλεῦνται, τὸ δέ τ' ὥκα κατειβόμενον κελαρύζει
 Χάρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα.
 'Ὡς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
 Καὶ λαιψήρον ἑόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 265 Ὀσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς
 , Στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γινώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
 Ἀδάνατοι φοβέεσσι, τοὶ ἐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διῖπετέος ποταμοῖο
 Πλάζ' ὥμους καθύπερθε· ὁ δ' ὑπόσε ποσσὶν ἐπήδα,
 270 Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γένατ' ἐδάμνα

Per plantas et hortos aquæ rivum deducit,
 Manibus ligonem tenens, et sulco obices ejiciens:

- 260 Et hac quidem profuente subtus calculi omnes
 Agitantur, hæc autem-cito-defluens immurmurat
 Loco in declivi, præcurritque etiam ipsum ductorem:
 Sic perpetuo Achillem assequebatur fluctus fluvii,
 Velocem licet: Dii enim potentiores mortalibus.
 265 Quoties vero conaretur pedibus-valens nobilis Achilles
 Stare contra, et cognoscere, an ipsum omnes
 Immortales in fugam-agerent, qui cælum latum tenent;
 Toties ipsi magnus fluctus a-Jove-fluentis fluvii
 Alluebat humeros desuper: Is autem in altum pedibus saliebat,
 270 Animo mæstus: fluvius vero subtus genua domabat

259 δ'] abest F. R. A. I. 262 τε] abest F. 269 ποσσὶν] MS. 271 ὑπὲρ
 ριπτει ποδοῖσιν] MS.

————— et arma
 Horrendum sonuere. ————— *Æn.* IX. 731.

Ver. 255. Σμερδαλέον κονάβειν] Vide
 supra ad β'. 210. et ad δ'. 455.

Ver. 256. Φεῦγ', ὁ δ' ὀπισθεῖ ρέων ἔπειτο
 μεγάλην ὀρυμαγδῶν.] Mirifica hic ὀνομαστο-
 ποιῆα rem ipsam auribus exhibere videtur
 verborum sonitus. Vide supra ad γ'. 363.

Ver. 257. 'Ὡς δ' ὅτ' ἀνῆλθε ὀχετηγός] Vir-
 gil.

Deinde satis fluvium inducit rivosque sequentes.
 Et cum exustus ager morientibus æstuat herbis,
 Ecce, supercilio clivosi tramitis undam

Elicit: illa cadens raucum per levia murmur
 Saxa ciet, scatebrisque arentia temperat arva.
Georg. I. 106.

Ibid. ὀχετηγός] 'Τῶραγωγός, ὁ τὸν τῷ
 ὕδατος ὀχετὸν καθαίρων. Schol.

Ver. 258. ὕδατος ῥόον] ὕδατι ῥόον MS.
Oxon. a Barnesio, item MS. *Harleian.* a
Th. Bentleio collatus. Quod et ferri po-
 test. Vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἡγεμονεύει] Cod. *Harleian.* ἡγε-
 μονεύει.

Ver. 259. ἀμάρης] Τῆς ὑδρορρόης τῷ ὀχε-
 τῷ. Schol.

Ver. 261. κελαρύζει] De hujusmodi ὀνο-

Λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν·
Πηλείδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν ἐς ἔρανὸν εὐρύν·

Ζεῦ πάτερ, ὥς ἔτις με θεῶν ἑλεεινὸν ὑπέστη
Ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.

- 275 Ἄλλος δ' ἔτις μοι τόσον αἷτιος ἔρανιῶνων,
Ἄλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔτελγεν,
Ἡ μὲν ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ Δωρηκτάνων
Λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
"Ὡς μὲν ὄφελ' Ἐκτορ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος,
280 Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπειν, ἀγαθὸς δὲ κεν ἐξενάριξε·
Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι,
Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὥς παῖδα συφορβὸν,
"Ὅν ῥά τ' ἐναυλος ἀποέρσει χειμῶνι περῶντα.

Rapidus, oblique fluens, pulveremque subtrahabat pedibus:

Pelides autem ejulavit, intuitus in cælum latum;

"Jupiter pater, ut nullus me deorum miserabilem sustinet

"Ex fluvio eripere: in posterum vero vel quidvis patiar.

- 275 "Alius autem nullus mihi tantum in culpa cælestium,

"Quantum mea mater, quæ me mendaciis lactabat;

"Quæ me dicebat Trojanorum sub muro armatorum

"Velocibus perituum esse Apollinis jaculis.

"Utinam me Hector occidisset, qui hic nutritus est fortissimus;

- 280 "Tum fortem quidem occidisset, et ipse fortis occisum spoliasset:

"Nunc autem me ingloria-morte fatale-est corripì,

"Conclusum in magno fluvio, tanquam servulum subulcum,

"Quem torrens obrutum-perdit pluvio-tempore transeuntem."

280 ἀγαθὸς μὲν ἐπείν, ἀγαθὸν] MS. R. ille etiam ἐπιφιν. 283 ἀποέρσει] MS.

ματσοῖτα, vide supra ad β'. 210. et ad γ'. 363. et ad δ'. 455. 456. et 504.

Ver. 262. φράνει] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 267—298—380. Ἀθάνατοι—ἄθανάτους—Ἀθάνατον] Vide supra ad α'. 398.

Ibid. φοβέωσι,] *Al.* φοβέωσι.

Ver. 268. et 326. διιπετίης] Vide supra ad α'. 174.

Ver. 270. Θυμῷ ἀνιάζων.] De antepenultima vocis, ἀνιάζων, hoc in loco producta; supra autem α'. 300. correpta; vide supra ad α'. 24.

Ver. 271. κονίην] *Al.* γαῖαν.

Ver. 274. ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.] Σω-θεῖην ἐκ τῷ ποταμῷ· ἔπειτα δὲ καὶ πάθοιμι τι κατὰ τὸ, Ἐν δὲ φάσι καὶ ὄλισσον. Schol. Cæterum legitur (notante Henrico Stephano) et καὶ τί πάθοιμι; Quid me fiet? Ut *Odyss.* ε'. 464. ὦ μοι ἐγὼ τί πάθω.

Ver. 276. ἔθελγεν,] Vide supra ad β'. 221. et ad γ'. 84.

Ver. 279. "Ὡς μὲν ὄφελ' Ἐκτορ κτεῖναι,] Virgil.

—— o Danaum fortissime gentis

Tydide, mene Iliacis occumbere campis

Non potuisset tuaque animam hanc effundere

dextra.

Æn. I. 100.

- “Ὡς φάτο· τῷ δὲ μάλ’ ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 285 Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ’ ἀνδρεσσιν εἵκτην·
 Χεῖρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπισώσαντ’ ἐπέεσσι·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Πηλείδῃ, μήτ’ ἄρ τι λῆην τρέε, μήτε τι τάρβει·
 Τοῖω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν,
 290 Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ὡς ἔ’ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἰσιμόν ἐσιν·
 Ἀλλ’ ὅδε μὲν τάχα λωφήσῃ, σὺ δὲ εἴσαι αὐτός·
 Αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποδησόμεθ’, αἶκε πίδαῃ,
 Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοῖα πολέμοιο,
 295 Πρὶν κατὰ Ἰλίοφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
 Τρωϊκὸν, ὅς κε φύγησι· σὺ δ’ Ἔκτορι θυμὸν ἀπέερας
 Ἀψ’ ἐπὶ νῆας ἵμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.

Sic dixit: Hunc autem valde cito Neptunus et Minerva

- 285 Stereunt prope accedentes, corpore autem hominibus similes facti erant;
 Manuque manum prehendentes, confirmarunt verbis:

Inter hos autem sermonem orsus est Neptunus terræ-quassator;

“Pelide, neque jam valde trepida, neque turbare;

Tales enim tibi nos ex diis auxiliatores sumus,

- 290 “Jove approbante, ego et Pallas Minerva:

“Quoniam haud tibi a fluvio utique domari fatale est;

“Sed hic quidem cito desinet, tu autem videbis ipse:

“At tibi prudens suggeremus consilium, si modo parueris,

“Ne prius abstineas manus ab omnibus æque-gravi pugna,

- 295 “Quam in Ilia inclytos muros populum concluderis

“Trojanum, quicumque effugere poterit: Tu vero Hectori anima erepta

“Ad naves redito: damus nempe tibi gloriam referre.”

285 ἰόντες] F. A. J. male. 288 μήτ’ ἔτι] T. male, ut alibi. 289 θεῶν] a-
 best A. 1. 294 ψαύειν] MS. male. 297 ἵναι] Id.

Ibid. ὅς ἐνθάδε τέτραφ’ ἄριστος,] *Al.* (MS. *Mori*) ὅς ἐνθάδε γ’ ἔτραφ’ ἄριστος. Quam lectionem et præfert *Barnesius*.

Ver. 280. τῷ κ’ ἀγαθὸν μὲν ἔπειν, ἀγαθὸς δὲ κεν ἔξινάοιζε.] τῷ κ’ ἀγαθὸς μὲν ἔπειν, ἀγαθὸν δὲ κεν ἔξινάοιζε. Cod. Oron. a *Barnesio*, item Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 285. ἔναυλος] Χεῖμαρρος ποταμὸς, διὰ τῶν ῥέων. *Schol.* Conf. 512.

Ibid. ἀποίρσει] *Al.* ἀποίρση. Pronunciabatur autem, ut opinor, ἀπώρσει, vel ἀπονυρσει. Vide supra ad τ’. 35. *Clark.* Vide et ibi a nobis dicta, et ad α’. 31. *Schol.* *Barnesii* ἀποπνίξει, ἀπὸ τῷ ἔρρω, ἔρρω αἰολικῶς. Κυπρίων ἡ λείξις. Conf. *Il.* ζ’. 348. *Ern.*

Ver. 285. δέμας δ’ ἀνδρεσσιν εἵκτην.] Vide supra ad ζ’. 136.

- Τὼ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτας ἀπεβήτην.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ, (μέγα γάρ ῥα θεῶν ὥτρυνεν ἐφετμή,)
 300 Ἐς πεδῖον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
 Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαΐκταμένων αἰζήων
 Πλῶον, καὶ νέκυες· τῷ δ' ὑψόσε γένατ' ἐπήδα
 Πρὸς ῥόον αἵσσοντος ἀν' ἰδύν· ἐδὲ μιν ἔσχε
 Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·
 305 Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔλγηε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 Χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο,
 Ὑψὸς αἰερόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὖσας·
 Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
 Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 310 Ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον εἰ μενέεσιν.
 Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα

Hi sane sic loquuti ad immortales abierunt:

At ille ivit, (valde enim deorum impellebat eum præceptum,)

300 In campum; Hic vero totus inundabatur aqua effusa:

Multa autem arma pulchra prælio-cæsurum juvenum

Fluitabant, et cadavera: illius autem in altum genua exiliebant

Adversus cursum ruentis recta; neque enim tenuit

Late fluens fluvius; magnum enim robur immiserat Minerva:

305 Neque Scamander remisit suam vim, sed adhuc magis

Irascebatur Pelidæ, tumefaciebatque undam fluenti,

In altum sublatu: Simoëntem vero hortabatur vociferans;

“Care frater, robur viri ambo saltem

“Cohibeamus; mox enim urbem magnam Priami regis

310 “Evertet; Trojani vero in pugna non manebunt.

“Sed auxilium affer celerrime, et imple fluentia

299 μέγα ῥα] MS. clarum est, vitium esse e neglecta duplicatione literarum trium. Sed antiquissima hæc scriptura. 305 σθένος] A.

2. 3. J.

Ver. 287. Τοῖσι δὲ] Vide supra ad 9'. 160. Male Barnesius, τοῖσιδε.

Ver. 288. ἄρ' τι] Ita edidit Barnesius. Quocum facit Codex Harleian. Al. ἄρτι.

Ver. 292. λωφῆσαι] Κοπάσει, παύσεται· μιστηνέκται δὲ ἡ λίξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτία ἀποδεμένων τῷ λόφῳ ὑποζυγίων. Schol. MS. apud Barnesium.

Ver. 294. ὁμοῖα πολλέμοιο,] Vide supra ad 4'. 242.

Ver. 295. Ἰλιόφιν κλυτὰ] Legendum videtur Ἰλιόφι, ut ὄχσφι. Nam versus tamen constat, et fit mollior. N temere adhæsit, tanquam producendæ syllabæ causa. Ern.

Ver. 296. ἀπέραι] Cod. Harleian. ἀπ-
 ἡύρας.

Ver. 303. ἀν' ἰδύν] Ἐπ' εὐθείας· κατὰ τὴν ὁρμὴν τῷ ποταμῷ. Schol.

- "Υδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλης·
 "Ιση δὲ μέγα κῦμα' πολὺν δ' ὄρυμαγδὸν ὄρνε
 Φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 315 "Ὅς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὄγε ἴσα θεοῖσι.
 Φημί γὰρ ἔτε βίην χραίσμῃσέμεν, ἔτε τι εἶδος,
 Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ περ μάλα νειόδι λίμνης
 Κεῖσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
 Εἰλύσω ψαμάδοισιν, ἅλις χερσάδος περιχεύας
 320 Μυρίον, ἐδὲ οἱ ὅσ' ἐπ' ἐπισήσονται Ἀχαιοὶ
 Ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
 Αὐτῷ οἱ καὶ σῆμα τετεύχεται, ἐδὲ τι μιν χρεῶ
 Ἔσαι τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.

" Aqua ex fontibus, omnesque concita rivos;

" Atque erige magnam undam: multam vero turbam excita

" Truncorum et lapidum, ut compescamus immanem virum,

315 " Qui jamdudum victor-grassatur, animoque agit paria diis.

" Aio enim neque vim illius profuturam, neque omnino formam,

" Neque illa arma pulchra, quæ alicubi in imo fundo voraginis

" Jacebunt sub limo tecta: quin et ipsum

" Involvam arenis, sabulo affatim circumfuso

320 " Immenso; neque ejus ossa poterunt Achivi

" Colligere: tantam ei colluviem desuper obtendam.

" Ibidem ei et sepulchrum erit, neque omnino ei opus

" Erit humatione, quando ei exequias-facient Achivi."

315 ὀρύμαγδον] F. A. J. ut alibi. 314 παύσομαι] A. J. T. 315 μέμνηεν] MS. ὅτε] R. θεοῖσιν] Edd. præter T. male. 321 ἄσιν] MS. sic et edd. vett. Hesych. 322 μιν] abest R. 323 θάπτωσιν] MS.

Ver. 304. μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθή-
 νη·] Vide supra ad ν'. 110.

Ver. 305. 605. Σκάμανδρος — Σκάμαν-
 δρον,] Cod. Harleian. Κάμανδρος — Κάμαν-
 δρον.

Ibid. ἔλγει τὸ ὄν μένος,] Vide supra ad
 ν'. 424.

Ver. 310. κατὰ μόθον,] Qua ratione, κα-
 τὰ, hic ultimam producat; item δὲ, ver.
 315. et 328. et πρὶν, ver. 340. et ἄλις, ver.
 344. vide supra ad α'. 51.

Ver. 312. πηγίων,] Pronunciabatur πη-
 γῶν.

Ibid. ἐναύλης·] Τὰς τῶν ποταμῶν διώρυγας·
 ἢ τὰς διὰ τινῶν ῥέοντος ποταμῆς. Schol.

Ver. 315. μέμονεν] Vide supra ad ν'. 481.
 et ad α'. 37.

Ibid. ὄγε] Vide supra ad γ'. 409.

Ver. 318. Κεῖσεθ' ὑπ' ἰλύος] Ἐπὶ τῆς
 ἰλύος τῷ ποταμῷ ὃ ἐστὶ τῷ πλήθει τῷ πηλῷ.
 Schol.

Ibid. ἰλύος] Τὸ δὲ ἰλύος ἐν ἄλλοις μὲν συ-
 στέλλει τὴν παραλήγουσαν νῦν δὲ, ἐξίτηται.
 Eustath. Quod qua ratione fiat, vide su-
 pra ad ο'. 24.

Ver. 319. Εἰλύσω] Cod. Harleian. Εἰ-
 λύσω. Al. ἰλύσω.

Ibid. χερσάδος] Schol. Τῆς ὑπὸ ποταμῶν
 ἀθροισμένης ψάμμου, καὶ ξύλων συγκομιδῆς.
 Clark. Aristarchus autem intelligebat la-
 pides fluviales; quod sequitur Hesychius
 Χερσάδος ἢ μετ' ὀσράκων καὶ λίθων ὕλη, s.
 ἰλὺς, ut Stephanus corrigebat, habetque
 Eustathius. add. in χερὰς et χερσάδες, et ip-

- Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκᾶμενος ὑψόσε θυῶν,
 325 Μορμύρων ἀφρῶ τε, καὶ αἵματι, καὶ νεκύεσσι.
 Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διίπετέος ποταμοῖο
 Ἴσατ' αἰερόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλείωνα.
 Ἦρη δὲ μέγ' αὔσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
 Μῆ μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
 330 Αὐτίκα δ' Ἦφαισον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν.
 Ὅρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνδον δινήεντα μάχῃ ἥσκομεν εἶναι.
 Ἄλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσαιο Νότοιο,
 335 Εἴσομαι ἐξ ἀλόφεν χαλεπὴν ὄρσεσα θυέλλαν,

Dixit, et ingruit in Achillem turbidus in-altum furens,

325 Murmurans spumaque, et sanguine, et cadaveribus.

Purpurea vero continuo unda a-Jove-fluentis fluvii

Stabat elevata, occupabatque Pelidem.

Juno autem alte-clamavit, admodum-timens Achilli,

Ne ipsum abriperet magnus fluvius vorticibus-profundus:

330 Statim vero Vulcanum allocuta est suum dilectum filium;

“Exurge-ad-certamen, Vulcane, mi fili: contra te enim

“Xanthum vorticosum in pugna conjicimus parem esse:

“Quin opem-fer citissime, et ostenta flammam multam:

“Ego vero Zephyri et velocis Noti

335 “Ibo e mari gravem excitatura procellam,

325 νεκύεσσιν] Edd. vett. præter T. male. 328. περιδείσας] MS. 331 κυλλο-
 ποδίον] Id. 330 ἦφαισος] A. male. Ibid. προσεφώνει] F. R. A. J. ὃν] abest
 F. A. J. 334 ἀργεῖᾱ] R. male.

sum Eustathium, qui utramque interpretationem commemorat, nihil definiens. Ern.

Ver. 319. 320. ἄλις χερσὶν — Μυρίον,] Similiter Od. γ'. 422. μάλα μυρίον. Ern.

Ver. 321. ἄσιν] Schol. Ἰλὺν ὃ ἐστὶ γῆν ψαμμῶδη. Clark. Eustath. ῥύπον ἐν ὕδασι ξηρόν, ἢ συντομώτερον κατὰ τὰς παλαιὰς τὸ ἐξ ὕδατος ξηρόν. Hesych. eodem modo interpr. quo χερσὶν. Et Eustathius ait pro synonymis haberi. Ern.

Ver. 322. σῆμα] Al. μοῖρα.

Ibid. χερσὶ] Pronunciabatur χερῶ. Vide et supra ad x'. 43.

Ver. 323. τυμβοχοῆς,] τυμβοχοῆσ' pro τυμβοχοῆσαι.

Ibid. θάπτωσιν] Cod. Harleian. θάπτω-

σιν. Clark. Sic et Lips. non male pro futuro in re paullo post futura, ut centies optimi scriptores. Ern.

Ver. 325. Μορμύρων] Vide supra ad ε'. 599.

Ver. 326. Πορφύρεον] Vide supra ad α'. 482.

Ibid. διίπετέος] Τῷ ἐκ τῶν ὁμῶν τῷ Διὸς γειγνόμετος. Schol.

Ver. 329. ἀποέρσει] Vide supra ad ver. 283.

Ver. 330. Αὐτίκα δ' Ἦφαισον] Ὅμηρος δὲ τῶν ποταμῶν τὸν Ἦφαισον, καὶ τῶν Ποσειδῶν τὸν Ἀπόλλωνα κατὰ τὴν μάχην φυσικῶς μᾶλλον ἢ μυθικῶς ἀντέταξεν. Plutarch. περὶ τῶ πρώτου ψυχρῶ.

Ver. 331. Ὅρσεο, Κυλλοπόδιον,] Pulcher-

“Ἡ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι,
Φλέγμα κακὸν φορέεσσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ’ ὄχθας
Δείδρεα καΐ, ἐν δ’ αὐτὸν ἴει πυρί· μηδὲ σε πάμπαν
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω, καὶ ἀρειῇ·

- 340 Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος· ἀλλ’ ὡπότεν δὴ
Φδέγξομ’ ἐγὼν ἰάχεσσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.
“Ὡς ἔφαθ’· Ἡφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῖς πῦρ.
Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ θαίετο, καίτε δὲ νεκρὰς [λεῦς·
Πολλὰς, οἳ ῥα κατ’ αὐτὸν ἄλῃς ἔσαν, ἅς κτάν’ Ἀχιλ-
345 Πᾶν δ’ ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ’ ἀγλαὸν ὕδωρ.
“Ὡς δ’ ὅτ’ ὀπαρινὸς Βορέης νεοαρδὲ ἄλωην
Αἰΐψ’ ἂν ξηραίνει, χαίρει δέ, μιν ὅστις ἐδείρει·
“Ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καδδ’ ἄρα νεκρὰς

“ Quæ Trojanorum capita et arma comburat,

“ Incendium exitiale ferens : tu vero Xanthi præter ripas

“ Arbores ure, ipsumque immitte igni ; neque te omnino

“ Blandis verbis avertat, aut minis :

- 340 “ Neque ante cohibeas tuam vim, quam ubi

“ Signum-dedero clamore ; tunc compesce indefessum ignem.”

Sic dixit : Vulcanus autem jaculabatur immane-ardentem ignem.

Primum quidem in campo ignis accendebatur, cremebatque mortuos

Multos, qui in eo affatim erant, quos interfecerat Achilles :

- 345 Totus vero siccatus est campus, coërcitaquo est limpida aqua.

Ut vero cum autumnalis Boreas recens-irrigatum-hortum

Statim exiccaverit, gaudet vero, ipsum quisquis de-more-colit :

Sic exiccatus est campus totus, atque mortuos

338 αὐτὸν] Id male. 339. ἢ ἀρειῇ] Id. quod prætulim. 341 Φδέγξομ’]

MS. 346 ἄλωην] A. 2. 5. J. 350 αἰΐδε μυρίαι] MS.

rima super hac re *Plutarchi* observatio.
‘Ο Θεράπιης ὑπὸ τῷ Ὀδυσσεύς, ὃ χωλὸς, ὃ
φαλακρὸς, ὃ κυρτὸς, ἀλλ’ ἀκριτόμυθος λοιδο-
ρεῖται. Τὸν δ’ Ἡφαιστον ἢ τεκῶσα καὶ φιλο-
φροναμένην προσηγόρευεν ἀπὸ τῆς χωλότητος,
“Ὅρσεο, Κυλλοπώδιον, ἑμὸν τέκος.” *De*
audiend. Poëtis.

Ver. 352. μάχη ἡσκόμεν εἶναι.] Κατὰ σῶ
γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστὴν ἡγάμεθα τὸν Ξάνθον.

Ver. 355. ὄρεσσα] *Al.* ὀρέεσσα.

Ver. 359. καὶ ἀρειῇ.] *Cod. Harleian.* ἢ
ἀρειῇ. Quo modo legit et *Eustathius.*

Ver. 341. ἀκάματον πῦρ.] Vide supra ad
ver. 13. et ad α’. 398.

Ver. 343. καί] *Al.* θαί.

Ver. 344. ῥα] *Ut dictum est.*

Ver. 346. ὀπαρινὸς] Vide supra ad ε’. 5.
Ibid. νεοαρδὲ ἄλωην] Νεωστὶ πεποτισμένην
καὶ ἀρδενθεῖσαν. *Schol.*

Ver. 347. ἐδείρει.] Ἐξ ἔθους ἐπιμελοῖτο.
Schol. Al. ἐθείρει. *Clark.* Ita placebat
Heinsio. Versio, quisquis de more colit
sequitur Scholiasten minorem, cui con-
sentit *Etym. M.* At *Hesych.* simpliciter

- Κῆεν, ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανώσαν.
 350 Καίοντο πτελέαι τε, καὶ ἰτέαι, ἥδ' ἐ μυρῖκαι,
 Καίετο δὲ λωτός τ', ἥδ' ἐ θρύον, ἥδ' ἐ κύπειρον,
 Τὰ περὶ καλὰ ρέεθρα ἄλλης ποταμοῖο πεφύκει·
 Τείροντ' ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δῖνας,
 Οἳ κατὰ καλὰ ρέεθρα κυβίσων ἔνθα καὶ ἔνθα,
 355 Πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἥφαιστοιο.
 Καίετο δ' ἰς Ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 "Ἥφαιστ', ἔτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
 Οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὦδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 Λῆγ' ἐριδος· Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
 360 "Ἄσσεος ἐξελάσειε· τί μοι ἐριδος καὶ ἀρωγῆς;
 Φῆ πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δ' ἐφλυε καλὰ ρέεθρα

Exussit: at is in fluvium vertit flammam collucentem.

- 350 Urebantur ulmique et salices, atque myricæ;
 Urebatur etiam lotusque, et ulva, atque cyperus,
 Quæ circum pulchra fluentia affatim fluvii nascebantur;
 Laborabant anguillæque, et pisces, qui per vortices,
 Qui per pulchra fluentia urinabantur huc et illuc,
 355 Spiritu laborantes varii-artificiis Vulcani.
 Urebatur et vis Fluvii, verbaque fecit, dixitque;
 "Vulcane, nullus tibi certe deorum potest ex-æquo-adversari,
 "Neque omnino ego tibi sic igne ardenti pugnvero.
 "Desine a certamine: Trojanos vero vel statim nobilis Achilles
 360 "Urbe expellat: Quid mihi cum contentione et auxilio?"
 Dixit igne ardens: ebulliebant autem pulchra fluentia.

351 δὴ λωτός] A. 2. 3. J. Ibid. λωτός τε ἰδὲ θρύον] F. R. A. 1. quod prætulerim, cum celeritatem corripientis omnia ignis exprimat. 355 Πνοιῇ] R.

ἐπιμελείας ἀξιώσῃ quod prætulerim. Non nimis in talibus etymologia urgenda. Cæterum de domino esse sermonem, qui colit assidue, colere solet, facile patet. Ern.

Ver. 348. ἄρα] Ut fit; Ut par erat.

Ver. 350. μυρῖκαι] Alibi media corripitur. Vide x'. 466. Ern.

Ver. 351. δὲ λωτός] Qua ratione, δὲ, hic producatur; item Τᾷ, ver. 352. et καιόμενος, ver. 361. et μελδόμενος, ver. 363. et λισσόμενος, ver. 368. vide supra ad α'. 51.

Ibid. λωτός τ', ἡδὲ θρύον,] Al. λωτός τε

ἰδὲ θρύον. Quo modo legit et Codex Harleianus. Clark. Vid. Var. Lect. Cæterum ex h. l. ductæ sunt descriptiones poëticae Callimachi H. in Cer. Ovidii et aliorum, in quibus varietates arborum copiose enarrant; luxuriosius tamen Ovidius. Ern.

Ibid. θρύον,] Εἶδος πάσας, ὁ λεγόμενος θρύσις. Schol.

Ver. 352. πεφύκει.] Si πέφυκε dixisset, jam non constittisset Temporum ratio. Vide supra ad α'. 37. et ad δ'. 492.

Ver. 353. Τείροντ' ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες,] Καὶ ὁ ποιητὴς ὅν θίλων δηλωσάι τὸ εἰς

- ‘Ως δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
 Κνίσσῃ μελδόμενος ἀπαλοτρεφούς σιάλοιο,
 Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
 365 “Ως τῷ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζεῖ δ’ ὕδωρ.
 Οὐδ’ ἔθελε προρθεῖν, ἀλλ’ ἴσχετο· τείρε δ’ αὐτμῇ,
 ‘Ηφαίσιοιο βίῃφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὄγ’ “Ἡρην,
 Πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 “Ἡρῃ, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
 370 Ἐξ ἄλλων; ἐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίός εἰμι,
 “Οσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
 ‘Αλλ’ ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
 Παυέσθω δὲ καὶ ἔτος· ἐγὼ δ’ ἐπὶ καὶ τόδ’ ὀμῶμαι,
 Μήποτ’ ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ,

Ut vero lebes fervet intus, dam urgetur igne multo,

Adipem liquefaciens saginati porci,

Undique eructans, subtus nempe ligna sicca jacent:

- 365 Sic hujus pulchra fluentia igne ardebant, bulliebatque aqua;
 Nec poterat profluere, sed inhibebatur: infestabat enim vapor,
 Vulcani per vim multiscii: At ille Junonem,
 Multis supplicans, verbis alatis allocutus est;

“Juno, cur tuus filius in meum fluentum furenter-incubuit, ut infestaret

- 370 “Præ cæteris? non sane tibi ego tantum in culpa sum,
 “Quantum cæteri omnes *dii*, quotquot Trojanis auxiliatores.
 “Sed certe quidem ego desistam, si tu jubes:
 “Desistat autem et hic: ego vero insuper et hoc juro,
 “Nunquam a Trojanis *me* depulsurum. ope-allata malum diem;

362 ἑπιχόμενος] MS. 365 κνίσσῃ] A. 2. 3. J. 367 ‘Ηφαίστι] F.

βάθος τῷ ποταμῷ καίόμενον, ὥτως ἔφη· “Τεῖ-
 “ροντ’ ἐγχέλυς τε καὶ ἰχθύς.” Ἰδιώτερον
 δὲ καὶ κατ’ ἐξαίρετον ἐγχέλυς, ἵνα καὶ τὸ
 βάθος τῷ κικανμένῳ ὕδατος δηλώσῃ. *Athe-*
neus, lib. VII. cap. 13.

Ver. 354. 361. 365. et 382. καλὰ] Vide
 supra ad β’. 43.

Ver. 362. ‘Ως δὲ λέβης] Virgil.

— magno veluti cum flamma sonore
 Virgea suggeritur costis undantis aheni,
 Exultantque æstu latices; furit intus aquæ vis,
 Fumidus atque alte spumis exuberat amnis:
 Nec jam se capit unda; volat vapor ater ad au-
 ras. ————— *Æn.* VII. 462.

Quo de loco *Macrobii*; “Græci versus
 “æcni continent mentionem multo igne

“ebullientis: et totum ipsum locum hæc
 “verba ornant πάντοθεν ἀμβολάδην· nam
 “scaturigines ex omni parte emergentes
 “sic eleganter expressit. In Latinis ver-
 “sibus tota rei pompa descripta est, so-
 “nus flammæ; et pro hoc, quod ille dixe-
 “rat, πάντοθεν ἀμβολάδην, exsultant æstu
 “latices, et amnem fumidum exuberantem
 “tem spumis atque intus furentem (unius
 “enim verbi non reperiens similem dig-
 “nitatem, compensavit quod deerat co-
 “piæ varietate descriptionis,) adjecit post
 “omnia; Nec jam se capit unda: quo
 “expressit quod semper usu evenit sup-
 “positi nimietate caloris.” Lib. V. cap.
 11. *Clark.* De verbo ἀμβολάδην s. ἀμφο-

- 375 Μηδ' ὁπότεν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 Καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκασε θεὰ λευκάλενος Ἥρη,
 Αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
 Ἥφαισε, σχέο, τέκνον ἀγακλές· ἔ γάρ ἔοικεν
 380 Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα συφελίζειν.
 Ὡς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε δεσπιδάες πῦρ·
 Ἀφορρὸν δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνδοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
 Πανυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωμένη περ.
 385 Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἕρις πέσε βεβριδυῖα,
 Ἀργαλήη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
 Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλην ὀμάδην, βράχῃ δ' εὐρέϊα χθονί·

375 " Ne quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur
 " Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum."

Ut vero hoc audierat dea ulnas-candida Juno,
 Confestim Vulcanum allocuta est suum dilectum filium;

" Vulcane, abstine, fili inclyte: haud enim par est

380 " Immortalem Deum ita mortalium gratia torquere."

Sic dixit: Vulcanus autem extinxit immane-ardentem ignem:
 Et refluxa continuo unda dejecit se in pulchros rivos.
 At postquam Xanthi domita est vis, hi quidem postea
 Quieverunt: Juno enim coërcuit irata licet.

385 Cæteris vero diis contentio incubuit gravis,
 Importuna; in diversa nempe iis in præcordiis animus ferebatur:
 Concurrerunt autem ingenti tumultu, remugit vero lata tellus;

370 τίσσον] MS. 372 ἀποπαύομαι] MS. non male. 373 ἐπὶ τῷ] MS.

386 σφισιν] Edd. vett. præter T. sed ita ἐν φρεσὶ legendum.

λαδὶ; dixi ad Callim. H. in Dian. 61.
 Ern.

Ver. 365. Κνίσση μελδόμενος] Οἱ μὲν διορ-
 θῶντες, ἥξιν μετὰ τῷ ν γραφῆναι, " Κνίσσιν
 " μελδόμενος," ἀντὶ τῷ, τήκων, ἀκόνοντες· ἵνα
 ἤ, τὴν κνίσσαν τήκων· σημαίνει γὰρ κυρίως
 τὸ μέλδην, τὸ τὰ μέλιν ἔδειν. Porphyr.
 Quæst. Homeric. 10. Similiter exponit
 Scholiastes: Ἀντὶ τῷ, τὰ λίπη τήκων. Clark.
 Eustathius comparat ἔφριξε μάχην ἐγχείη-
 σιν, καὶ λήϊον ἀσαχύεσσιν· eodemque modo
 λείβητα dici μέλιδισθαι κνίσσιν. Ern.

Ver. 366. προσέειπεν,] Cod. Harleian. προ-
 χέειν.

Ver. 368. Πολλὰ λισσόμενος,] Vox, πολ-
 λὰ, ultimam hic, etiam extra cæsura,

mihī videtur eadem de causa consulto pro-
 ducere, ac vox μέγα, in μέγα ἰάχυσσιν, et
 similibus. Vide supra ad ὁ. 456. Barne-
 sius ex conjectura edidit, πολλὰ ἔ λισσόμε-
 νος. Quam lectionem, " omnino sensui
 " Versuique aptiorem" contendit. Sed,
 ut opinor, minus recte.

Ver. 369. ἔχραι κῆδιν] Hesych. ἐπεβά-
 ρησι βλάπτειν. Etym. M. in χρεῶ· τὸ ἐφρα-
 μῶ, ὡς τό· τίς τοι κακὸν ἔχραι δαίμων. Eu-
 stath. ἐπὶ πρῶτῃ. Vertam: conatur. Ern.

Ver. 372. 384. ἀποπαύομαι, — Πανυσάσ-
 θην.] Vide supra ad χ'. 141.

Ver. 376. Καιομένη, καίωσι δ'] Cod.
 Harleian. Δαιομένη, δαίωσι δ'. Ut supra
 ὁ. 317.

- 'Αμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας ἑρανόσ· αἷε δὲ Ζεὺς
 "Ημενος Οὐλύμπω, ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
 390 Γηθοσύνη, ὅθ' ὄρᾱτο θεὸς ἔριδι ξυνιόντας.
 "Ενθ' οἱ γ' ἐκ ἔτι θερὸν ἀφέεσσαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
 'Ρινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίη ἐπόρεσε,
 Χάλκεον ἔγχος ἔχων· καὶ ὀνειδέιον φάτο μῦθον·
 Τίπτ' αὖ, ὦ κυνόμυια, θεὸς ἔριδι ξυνελαύνεις,
 395 Θάρσος ἄητον ἔχεσσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
 "Η εἰ μέμνη, ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας

Circumque clangorem-reddidit magnum cælum; audivit autem Jupiter
 Sedens in Olympo; risitque ei suum cor

390 Lætitia, ut vidit deos certamine congredientes.

Tum ii non amplius diu seorsum steterē: incepit enim Mars
 Clypeorum-perforator, et primus in Minervam irruiť,
 Æream hastam tenens; et probrosa dixit verba;

"Cur vero jam, o impudentissima, deos ad certamen committis,

395 "Audacia immensa prædita? Magnus autem te animus extimulavit.

"Annon recordaris, quando Tydidem Diomedem impulisti,

388 δ' ἐσάλπιγξεν] R. 390 ὄρᾱτο] Edd. vett. præter R. 395 Schol. MS.

Lips. τινὲς τὰ ὀνειδία διὰ τῶ ἰ γράφουσιν ἐκτεταμένον. ἐστὶ δὲ ἔχ ἔτως.

Ver. 378. Αὐτίκ' ἄρ'] *Statim deinceps; Statim proinde.*

Ver. 380. συφελίζειν.] *Al. συφελίζειν.*

Ver. 382. κατέσσυτο] *Al. κατέσχιτο.*

Ver. 385. βεβριδυῖα.] *Vide supra ad β'. 314.*

Ver. 386. δίχα δὲ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο'] *Διχῶς δὲ αὐτῶν ὠρμήθη ἡ ψυχὴ, τετίσι διάφορον ἔσχον τὴν γνώμην. Schol.*

Ver. 387. μεγάλην ὁμάδην, βράχης δ' ἐν-
 ρεῖα χερῶν.] *Vide supra ad β'. 210. et ad δ'. 455.*

Ibid. ὁμάδην] *Al. πατάγων. Ut supra ver. 9.*

Ver. 388. Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας ἑρα-
 νόσ· αἷε δὲ Ζεὺς] *Virgil.*

It clamor cælo. — *Æn. V. 451.*

Tyrrenusque tubæ mugire per æthera clan-
 gor. *Æn. VIII. 526.*

At tuba terribile sonitum procul ære canoro
 Increpuit: sequitur clamor, cælumque remu-
 git. *Æn. IX. 503.*

It cælo clamorque virûm, clangorque tubarum.
Æn. XI. 192.

Ubi in transcurso notandum istud, "It
 "cælo clamor," non esse, "It clamor ad

"cælum;" vel, "Clamor tollitur ad cæ-
 "lum;" uti minus recte reddit *Ruæus*;
 sed, "It clamor per totum cælum;" vel,
 "Totum cælum clamore resonat." *Εναις*
μιταφοραὶ σμικροπρέπειαν ποιεῖσι μᾶλλον ἢ
μέγιστος.— *ἑρατὸν γὰρ ὅλον ἤχοντα, ἃς ἔχρην*
προσευκάσαι ἡχώσῃ σάλπιγγι. Πλὴν εἰ μὴ
τις ἅμα ἀπολογοῖτο ὑπὲρ τῶ Ὁμήρου λέγων,
ὡσαύτως ἤχησεν ὁ μέγας ἑρανόσ, ὡς ἂν ἡχή-
σεις σαλπίζων ὅλος ἑρανόσ. Demetr. Phaler.
§. 84. Longinus autem ὑπερφυνᾷ, inquit,
καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Διομαχίας φαντάσματα

"Ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέγας ἑρανόσ, ἑλυμπός τε."

Ubi notandum pro vulgato, αἷε δὲ Ζεὺς,
 legisse hic *Longinum*, aut memoriter ci-
 tasse ἑλυμπός τε. Cæterum hæc de *toni-*
tru accipit *Poppius*; minus recte. Quod
 autem de hoc loco ait *Terrassonus*, id ve-
 ro plane est ineptum; "Pour moi, je dis,
 "que le ciel n'ayant ni ne pouvant avoir
 "une bouche, et n'étant point dans l'
 "ordre des animaux qui sont doués de
 "la parole ou de la voix; nôtre regle
 "condamne ce merveilleux, comme n'
 "étant point analogique à ce qui se passe
 "dans la nature." *Dissertat. sur l' Ili-*

Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα,
'Ιδὺς ἐμεῦ ᾤσας, διὰ δὲ χροῖα καλὸν ἔδαψας·

Τῷ σ' αὖ νῦν οἶω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.

400 "Ως εἰπὼν, ἔτησε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,

Σμερδαλέην, ἣν ἔδδ' Διὸς δάμνησι κεραυνός·

Τῇ μιν Ἀρης ἔτησε μαιφόνος ἔγχει μακρῷ·

Ἡ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ,

Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,

405 Τόν ρ' ἀνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι ἔρον ἀρέρης·

"Ut me percuteret? Ipsaque fulgida hasta sumpta,

"Recta-in me-adegist, corpusque pulchrum dilacerasti:

"Ideo te vicissim nunc puto luituram esse, quæcunque in me fecisti."

400 Sic fatus, ferit ægidem fimbriatam,

Horrendam, quam ne Jovis quidem domuerit fulmen;

In hac eam Mars percussit cæde-inquinatus hasta longa:

Illa vero retro-cedens saxumprehendit manu robusta,

Jacens in campo, nigrum, asperumque, magnumque,

405 Quod homines prisci posuerant, ut esset terminus arvi;

394 αὔτ'] MS. ᾧ abest R. 395 ἀήττητον] MS. quæ est glossa. Ibid.

ἀνῆκα] MS. sed in litura. 402 ἔτησε] MS. 405 ἔν ἀρέρης] A. 1.

ade, Part IV. cap. 1. Clark. Quod de forma it clamor celo ait Clarkius, falsum est. Centies apud poëtas latinos illa forma, casus illius pro accusativo cum ad usurpandi, occurrit. It clamor celo idem quod alibi sidera clamor ferit et similia. N ἐφέλκυσιν in σάλπινξιν opus hic non erat. Ern.

Ibid. αἶε δὲ Ζεὺς "Ἡμενος Οὐλύμπῳ,] Virgil.

At non hæc nullis hominum sator atque Deorum

Obsextans oculis, summo sedet altus Olympo.

Æn. XI. 725.

Ver. 391. ἀφίσσας] Vide supra ad μ'. 55.

Ver. 394. τίπτ' αὖ,] Al. τίπτ' αὔτ'.

Ibid. κονόμυια,] Impudens et molesta. Clark. Proprie insectum, cujus mentio in Exodo et Psalmis: unde et apud scriptores, qui in eos libros commentati sunt, ut apud Philonem de Vita Mos. L. I. p. 622. qui apte hoc nomen insecto datum ait a θετικαῖς τῶν ὀνομάτων σοφοὶ γὰρ ἦσαν, ἐκ τῶν ἀντιθέσεων ζῶων συνθέντες τὸν οὐρανόν etc. Vid. Bochart. Hieroz. IV. 15.

Quod ad scripturam attinet, h. l. consentiunt edd. in κονόμυια, ut infra ver. 421. in κονάμυια. Ern.

Ver. 396. ἥ ἐ μέμνη] Pronunciabatur ἥν μέμνη. Vide supra ad ν'. 188. et ad ε'. 349.

Ver. 397. Οὐτάμεναι,] Vide supra ad μ'. 55.

Ibid. πανόψιον] Ἐν τῇ πάντων ὄψει ὀρώμενον. Schol. Ἀντίμαχος δὲ, ὑπανόσφιον γράφει. Eustath.

Ver. 399. ἀποτισέμεν,] Vide supra ad ε'. 508.

Ver. 400. et 402. οὔτησε] Vide supra ad δ'. 469.

Ver. 400. αἰγίδα] Eustathius videtur legisse ἀσπίδα.

Ibid. θυσανόεσσαν,] Recte cum duplici σ. Vide supra ad ε'. 593.

Ver. 403. λίθον εἴλετο χειρὶ] Virgil.

Saxum antiquum, ingens, campo quod forte jacebat

Limes agro positus, litem ut discerneret arvis.

Vix illud lecti bis sex cervice subirent,

Qualia nunc hominum producit corpora tellus.

Ille manu raptum trepida torquebat in hostem

Altior insurgens. —

Æn. XII. 897.

Τῷ βάλε Δοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
Ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσόν, ἐκόνισσε δὲ χαίτας·
Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
καὶ οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- 410 Νηπύτι, εἰδὲ νύ πῶ περ ἐπεφράσω, ὅσπον ἀρεῖαν
Εὐχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;
Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἔξαποτίνοις,
Ἦ τοι χωρμένη κακὰ μῆδεταί, ἔνεκ' Ἀχαιῶς
Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρῶσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.

- 415 Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῷ
Τὸν δ' ἄγε χεῖρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτης Ἀφροδίτης,
Πυκνὰ μάλα σενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρατο θυμόν.
Τὴν δ' ὥς ἔν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

Hoc percussit impetuosum Martem ad cervicem, solvitque membra:
Septem autem is occupavit jugera stratus, fœdavitque pulvere crines;
Armaque circum-sonitum-dedere: Risit vero Pallas Minerva,
Et super eum glorians verbis alatis allocuta est;

- 410 “ Stulte, ne adhuc quidem sensisti, quanto fortior

“ Glorior ego esse, quod mihi vires opponis?

“ Sic sane tuæ matris furias luas,

“ Quæ tibi irata mala machinatur; quod Achivos

“ Deseruisti, ac Trojanis fœdifragis auxiliariis.”

- 415 Sic quidem loquuta, avertit oculos lucidos:

Hunc vero abduxit manu prehensum Jovis filia Venus,

Crebro admodum suspirantem: ægre autem is collegit animum.

Hanc vero ut advertit dea ulnas-candida Juno,

- 407 *μίλαθρα* pro *πίλεθρα*] MS. Ibid. *ἐκόνισε*] F. A. 1. 410 *νηπύτι*] MS.
Ibid. *εἰδὲ πῶ δὴ ἐπεφράσω*] R. Ibid. *ὅσπον*] F. A. 1. 411 *ἔμμεναι*] Id.
412 *ἐρινύας*] F. 415 *τρέπεν*] MS.

Quo in loco *Virgilium Homero* superior-
rem existimat *Scaliger*: “ Plus (inquit)
“ ad rem facit *antiquum*, quam *nigrum*,
“ declarat enim magnitudinem, et verosi-
“ milius est, non esse asperum, si pro
“ termino positum fuerat.” Ipse tamen
paulo post; “ Etiam illud (inquit) no-
“ tare possumus, *Sarum antiquum* apte
“ designare verba illa; *ἀνδρὲς πρόστρει*.”
Poëtic. Lib. V. cap. 3.

Ver. 404. *Τένην*] Vide ad β'. 553.

Ver. 405. *Τέν ρ'*] Quod scilicet.

Ibid. et ver. 465. *ἀρέρης*] Vide ad ζ'. 142.

Ver. 408. *ἀμφαράβησε*] Vide ad δ'. 455.

Ver. 410. *ἐπεφράσω*] Vide ad α'. 140.

Ver. 411. *ἀντιφερίζεις*] *Al.* *ισοφαρίζεις*.

Ver. 412. *ἔξαποτίνοις*] Vide ad β'. 45.

Ver. 414. *ἀμύνεις*] Cod. *Harleian.* *ἀρή-
γυις*.

Ver. 415. *τρέπεν*] Cod. *Harleian.* *τρέ-
πιν*.

Ver. 416. *Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη*] Cod.
Harleian. *φιλομειδῆς Ἀφροδίτη*.

- 420 Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι, Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἀρηα
 Δηῖς ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
 ὦς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 Καί ῥ' ἐπεισαμένη, πρὸς σήδεα χειρὶ παχείῃ
 425 ἤλασε, τῆς δ' αὐτῇ λύτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ.
 Τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ποτὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ·
 ἥ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
 Τοῖστοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί,
 Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 430 ὦ δέ τε θαρσαλέοι καὶ πλήμονες, ὥς Ἀφροδίτη
 ἤλθεν Ἀρεὶ ἐπίκρυος, ἐμῷ μένει ἀντιώσασα·

Statim Minervam verbis alatis allocuta est;

- 420 " Proh mirum, Ægiochi Jovis filia indomita,
 " En rursus illa impudentissima abducit hominum-perniciem Martem
 " Ardenti e prælio per tumultum: at insequere."
 Sic dixit: Minerva autem ibidem concito-gradu-persequebatur, gaude-
 Et impetu in eam facto, ad pectora manu robusta [batque animo;
 425 Percussit: ejus autem ibidem soluta sunt genua et carum cor.
 Illi itaque ambo jacebant in terra alma:
 Illa vero super eos glorians verba alata dixit;
 " Tales nunc omnes, quotquot Trojanis auxiliatores,
 " Sint, quando cum Argivis pugnant armatis,
 430 " Et æque audaces et tolerantæ, ac Venus
 " Venit Marti auxiliatrix, meo robori occurrens:

421 κυνόμυια] Edd. vett. v. ad 394. 427 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα] MS.

429 θωρηκτοῖσιν] Edd. vett. 431 Ἀρη] MS. vid. Var. Lect.

Ver. 418. 454. et 512. λευκώλενος Ἥρη] Vide supra ad α'. 572. et ad δ'. 92.

Ver. 420. Αἰγίοχοιο Διὸς] Vide supra ad α'. 202.

Ibid. ἀτρυτώνη,] Vide supra ad β'. 157.

Ver. 421. κυνόμυια] Vide supra ad ver. 394.

Ver. 424. 452. ἐπεισαμένη, — ἐπανσάμει-θα] Vide supra ad γ'. 90. et ad γ'. 141.

Ver. 425. λύτο] Vide supra ad ver. 114.

Ver. 426. ποτὶ] Al. ἐπί.

Ver. 429. θωρηκτῆσιν,] Ita ex uno MS. edidit Barnesius. Ut sit videlicet ex θωρηκτής· quam vocem (ut ipse annotat) usurpat Poëta supra μ'. 317. δ'. 689. 739. itemque ver. 277. hujus libri. Al. θωρηκτοῖσιν· scilicet ex θωρηκτός, quæ vox alibi apud Homerum non reperitur. Clark. Sic placebat etiam Jensio Lucubr. He-sych. p. 18. et ita plane est in MS. Lips. Ern.

Ver. 431. Ἀρεὶ ἐπίκρυς,] Cod. Harleian.

Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
'Ιλίῃ ἐκπέρσαντες ἑυκτίμενον πτολίεθρον.

“Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ θεὰ λευκάλενος Ἥρη.

435 Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·

Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσαμεν; ἔδδ' ἔοικεν,

Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἶκ' ἀμαχητὶ

ἴομεν Οὐλύμπόνδε, Διὸς προτὶ χαλκοβατὲς δῶ.

Ἀρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· ἔ γὰρ ἔμοιγε

440 Καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν, καὶ πλείονα οἶδα·

Νηπύτι, ὡς ἄνοον κραδίην ἔχεις· ἔδέ νυ τῶν περ

Μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἄμφι,

Μῆνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι

“Tum prorsus jam olim nos destitissimus pugna,

“Illi eversa bene-ædificata urbe.”

Sic dixit: Subrisit autem dea ulnas-candida Juno.

435 At Apollinem allocutus est rex Terræ-quassator;

“Phœbe, cur jam nos seorsum-stamus? Neque enim par est,

“Cum cæperint alii: Hoc quidem turpe, si sine-pugna

“Redierimus in Olympum, Jovis ad ære-fundatam domum.

“Incipe; tu enim natu junior: Non enim mihi quidem

440 “Honestum, quippe qui prior natus sum, et plura cognovi:

“Stulte, cum ita mente-cassum cor habes: neque prorsus eorum saltem

“Recordaris, quot jam passi sumus mala Ilium circa,

“Soli nos deorum, cum superbo Laomedonti

432 κς δὴ] F. A. J. male. Ibid. πολέμοιο] MS. F. R. A. 1. 434 μῆδης]

Edd. vett. præter T. 439 γενεῇ] F. sine φι. 441 ἔσχεις] F. A. J.

445 μῆνοι νῶν] A. 2. 3. J.

“Ἀρη” ἐπίκυρος. Quæ si vera sit lectio, pronuntiandum erit, “Ἀρη” ἐπίκυρος. Clark. Et sic plane habet MS. Lips. ἄρη’. Ern.

Ver. 432. 442. 450. κεν δὴ — ὅσα δὴ — ἄλλ’ ὅτε δὴ] Vide supra ad ζ. 435. 504. et ad β’. 158.

Ver. 434. “Ὡς φάτο”] Deest hic versus in Codice Harleiano.

Ver. 438. et 505. χαλκοβατὲς δῶ.] Vide supra ad α’. 426.

Ver. 439. γενεῇφι] Vide supra ad ν’. 588.

Ver. 440. et 447. Καλὸν,] Vide supra ad β’. 45.

Ver. 445. ἐπὶ ῥητῶν,] Qua ratione, ἐπὶ, hic ultimam producat; item, εἰλίποδας,

ver. 448. et ἐνὶ, ver. 475. vide supra ad α’. 51. Al. ἐπὶ ῥ’ ῥητῶν.

Ver. 446. Ἥτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδωκα] Virgil.

Structa meis manibus perjuræ moenia Trojæ.

Æn. V. 811.

Ibid. πόλιν καὶ τεῖχος] Cod. Harleian. πόλιν περὶ τεῖχος. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 448. Φοῖβε, σὺ δ’ εἰλίποδας] “Sol
“pascit omnia, quæ terra progenerat:
“Unde non unius generis, sed omnium
“pecorum Pastor canitur. Ut apud Ho-
“merum Neptuno dicente:

“Φοῖβε, σὺ δ’ εἰλίποδας ἑλικας βῆς βυκαλίσ-
“κας.” Macrobian. Lib. I. cap. 17.

- Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
 445 Μισθῷ ἐπὶ ῥήτῳ, ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν;
 ἥτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα
 Εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βῆς βεκολέεσκες
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχῃς ὕλησσης.
 450 Ἄλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηδέες ὦραι
 Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βίησατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
 Σοὶ μὲν ὄγ' ἠπέιλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε
 Δήσειν, καὶ περᾶν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάρων·
 455 Στεῦτο δ' ὄγ' ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν ἕατα χαλκῷ.

"A Jove profecti operam-locavimus in annum,

445 "Mercede conducta: is autem præcipiens mandata dabat?

"Ego quidem Trojanis urbem et muros ædificavi

"Latosque et admodum pulchros, ut inexpugnabilis urbs esset:

"Phœbe, tu vero flexipedes camuros boves pascebas

"Idæ in saltibus multas-convalles-habentis sylvosæ.

450 "Sed cum jam mercedis terminum gratissimæ Horæ

"Attulerunt, tunc nos vi-fraudavit mercede tota

"Laomedon violentus, minatusque dimisit.

"Tibi quidem is minabatur pedes et manus desuper se

"Ligaturum, et venditurum insulas in longinquas;

455 "Affirmabatque idem utriusque se abscissurum aures ære.

446 πόλιν πῆρι τεῖχος] F. A. J. 453 σὺν μὲν] MS. quæ lectio non est absurda. refer ad δήσειν. Ibid. ὑπερθε] MS. vitiose. 455 ἀπολεψέμεν] MS. vid. not.

Ibid. ἑλικας βῆς] "Ελικας δὲ τὰς βῆς φησὶν ἐπιθετικῶς, ἥτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται· ἢ τὰς ἐλικοειδῆ τὰ κέρατα ἔχοντας, ὃ εἰσιν ἐπικαμπῆ. Schol. At si vera esset prior interpretatio, tum præcedens εἰλίποδας omnino esset supervacaneum. Vide supra ad ἰ. 462.

Ibid. βεκολέεσκες] Pascere solebas. Vide supra ad ver. 31. et ad ῥ. 84.

Ver. 449. κνημοῖσι] Ταῖς προβάσεσι τῶν ὀρῶν. Schol.

Ibid. πολυπτύχῃς] Πολλὰς ἐξοχὰς καὶ ἀποκλίσεις ἔχοντες. Schol.

Ibid. ὕλησσης.] Nemorosæ. Virgil. Æn. III. 270. Vide supra ad ῥ. 151.

Ver. 450. πολυγηδέες ὦραι] Πολλὴν χα-

ρὰν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῶν ἐπιλεύσει ἐμποῖσαι. Schol. Cæterum alii, notante Eustathio, hic scribunt πολυγήθεος ut ad μισθοῖο referatur.

Ver. 453. Σοὶ] Cod. Harleian. Σύν. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 454. περᾶν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάρων] De hoc verbo dictum supra ad φ. 40. Ern.

Ver. 455. ἀποκοψέμεν] Nonnulli, notante Eustathio, quibuscum facit et Scholiastes, hic legunt ἀπολεψέμεν. Ut supra α'. 256.

— περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἐλεψε. Al. ἀποκόψειν. Clark. Ἀπολεψέμεν habet MS. Lips. Ern.

- Νῶϊ δέ τ' ἄφορροι κίομεν, κεκοτηότι θυμῷ,
 Μισθῷ χρώμενοι, τὸν ὑποστάς ἐκ ἐτέλεσσε.
 Τῷ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; ἐδὲ μετ' ἡμέων
 Πειρᾷ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 460 Πρόχυν κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισι;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἐννοσίγαι', ἐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
 Ἑμμεναι, εἰ δὴ σοί γε, βροτῶν ἕνεκα, πτολεμίζω,
 Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἰοικότες, ἄλλοτε μὲν τε
 465 Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρέρης καρπὸν ἔδοντες,
 Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα
 Πανσάμεσθα μάχης· οἳ δ', αὐτοὶ θηριαάσθων.
 Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γάρ ῥα

“ Nos vero continuo revertebamur, irato animo,

“ Ob mercedem indignantes, quam pollicitus non persolvit.

“ Propter hoc jam nunc populis gratificaris? Neque nobiscum

“ Tentas, ut Trojani fœdifragi pereant

460 “ Funditus male, cum filiis et pudicis uxoribus?”

Illum vero vicissim allocutus est rex longe-jaculans Apollo;

“ Neptune, haudquaquam me prudentem dixeris

“ Esse, si jam tecum, mortalium gratia, dimicem,

“ Miserorum, qui foliis similes, interdum quidem

465 “ Admodum vegeti sunt, terræ fructu vescentes,

“ Interdum vero contra pereunt exanimis: Sed citissime

“ Desistamus a pugna; illi vero, ipsi præliantur.”

Sic utique locutus retro se vertit; verebatur enim

456 τ'] abest MS. 459 πειρᾷ] MS. 463 πτολεμίζω] MS. F. A. J.
 πτολεμίζω] F. conf. 477. 466 δι' φθινύθουσιν] MS. 467 πανσάμεσθα] MS.
 F. A. 1. non male.

Vcr. 459. Πειρᾷ,] Cod. Harleian. Πει-
 ρῆς. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 461—472—478. ἐκάεργος — Ἐκά-
 εργος; — ἐκάεργος] Vide supra ad α'. 45. et
 58.

Ver. 465. βροτῶν ἕνεκα, πτολεμίζω,] Plu-
 tarchus, de Consolat. ad Apollonium, lo-
 cum hoc modo citat:

— βροτῶν δ' ἕνεκα πτολεμίζειν
 Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἰοικότες, ἄλλοτε μὲν τοι
 Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρέρης καρπὸν ἔδοντες,
 Ἄλλοτε δι' φθινύθουσιν, ἀκήριοι, ἐδὲ τις ἀλκή.

Ibid. πτολεμίζω,] Al. πτολεμίζω.

Ver. 464. φύλλοισιν ἰοικότες, ἄλλοτε —
 τελέθουσιν, — Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν] Vide
 supra ad ζ'. 146.

Ver. 465. Ζαφλεγέες] Μεγάλως ἔνθερμοι,
 ἐνσεγεῖς. Schol.

Ver. 466. φθινύθουσιν] De hujus vocis
 prosodia, vide supra ad β'. 45.

Ver. 467. Πανσάμεσθα] Al. Πανώμεσθα.

Ver. 468. πάλιν ἐτράπετ'.] Retro se con-
 vertit. Vide supra ad ver. 241. et ad π'.
 594.

- Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
 470 Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια Θηρῶν
 "Αρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνειδέιον φάτο μῦθον·
 Φεύγεις δὴ, Ἐκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
 Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμῶλιον αὐτῶς;
 475 Μή σευ νῦν ἔτι πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἀκέσσω
 Εὐχομένε, ὥς τὸ πρὶν ἐν Ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 "Αντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
 "Ὡς φάτο· τὴν δ' ἔτι προσέφη Ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 "Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις,
 480 Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν·
 Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδῆες, ἀντί' ἐμεῖο

Cum patruo conserere manus.

- 470 Hunc autem soror vehementer objurgavit, domina ferarum
 Diana agrestis, et probrosa dixit verba;
 "Fugis jam, Longe-jaculans? Neptunoque victoriam
 "Totam concessisti? impuneque ei gloriam dedisti?
 "Stulte, cur omnino arcum gestas inutilem frustra?
 475 "Non te nunc amplius patris in ædibus audiam
 "Gloriantem, sicut antea inter immortales deos,
 "Contra Neptunum adversis-viribus te pugnaturum."
 Sic dixit: Eam vero neutiquam allocutus est longe-jaculans Apollo:
 Sed irata Jovis veneranda uxor,
 480 Increpuit Sagittis-gaudentem contumeliosis verbis;
 "Quomodo vero tu nunc sustines, canis audax, contra me

477 πολεμίζειν] F. A. 1. 479 κυδρὴ παράκοιτις] R. est sic et in Comm.
 Eust. sed versus non constat. 480 vid. not.

Ver. 475. μέλεον] Vide supra ad π'. 336.

Ver. 474. Νηπύτιε,] Barnesius ex conjectura edidit Νηπύτιος; "Et sæpe alias," inquit, "Nominativus pro Vocativo ponitur." Quod ferri non potest. Vide supra ad α'. 175. Præterea mutato hic nihil opus. Vide ad α'. 51.

Ver. 476. 500. et 513. ἀθανάτοισι] Similiterque infra ver. 504. θυγατέρως et ver. 561. ὑπονοίμην. Vide supra ad α'. 398.

Ver. 480. Νείκεσεν] Deest hic versus in Codice Harleian. Clark. Item in Cod. Lips. in ed. Rom. et Comm. Eustathii, qui etiam vim in eo et artificium poetæ reponit, quod ita ἀπειλῶς rem expresserit, verbis ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς κ. παράκοιτις, statim orationem Junonis ipsam subjece- rit, et quasi claudam orationem effecerit? Quæ locum non habent, si in exemplaribus Homeri fuit versus hic. Delendus ergo est. Nihil hic nec Barnesius, nec Clarkius vidit. Ern.

Στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
Τοξοφόρῳ περ ἔεσθ· ἐπεὶ σελέοντα γυναιξὶ
Ζεὺς δῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἣν κ' ἐδέλγηθα.

- 485 Ἦτοι βέλτερόν ἐστι κατ' ἔρεα θῆρας ἐναίρειν,
Ἀγροτέρας τ' ἐλάφας, ἢ κρείσσοσιν Ἴφι μάχεσθαι.
Εἰ δ' ἐδέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
Ὅσσον φερετέρη εἶμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.

- Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
490 Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα·
Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔδινε παρ' ἕατα μειδιόωσα
Ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον οἴσοι·
Δακρυόεσσα δ' ἔπειτα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
Ἦ ῥά θ' ὑπ' ἱρῆκος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,

“Stare? Difficilis tibi ego, cui vires opponas,

“Sagittifera licet sis: te nemp̄ leonem inter mulieres

“Jupiter constituit, et dedit interficere quancunque velis.

- 485 “Certe satius est per montes feras interficere,

“Agrestesque cervas, quam cum potentioribus vi pugnare.

“Sed si vis pugnæ periculum-facere, fac; ut bene scias,

“Quanto fortior sim, quandoquidem mihi vires opponas.”

Dixit, et ambas ad carpum manus prehendit

- 490 Sinistra; dextra autem ab humeris detraxit pharetram:

Ipsaque verberabat eam ad aures subridens

Huc illuc se versantem; veloces autem excidebant sagittæ:

Lachrymabunda vero deinde dea fugit, veluti columba,

Quæ nemp̄ metu accipitris cavam volat in petram,

482 στήσασθαι] MS. edd. vett. Eustath. tamen in Comm. στήσασθαι. cum futuro est μέμονας i. 36. ζ'. 88. 89. etc. 484 θῆκε] F. R. A. 1. bene.

491 Αὐτοῖσι] F. R. A. 1. 496 φύγει] Edd. 498 ἔτοι] F. R.

Ibid. ἀνιδείοις] Vide supra ad π'. 628.

Ver. 481. μέμονας,] Vide supra ad ν'.

481. et 736.

Ver. 482. Στήσασθαι,] Al. Στήσεσθαι.

Ibid. ἀντιφέρεσθαι,] Al. ἀντιφερίζειν.

Ver. 484. ἣν κ' ἐδέλγηθα.] Cod. Harleian. ἣν κ' ἐδέλγηθα.

Ver. 487. Εἰ δ' ἐδέλεις πολέμοιο δαήμεναι] Στικτέον εἰς τὸ δαήμεναι ἔστι γὰρ ἀντὶ τῷ δάηθαι. Schol. MS. apud Barnesium. Elegantius tamen, ut opinor, reticere hic intelligetur sententiæ Apodosis: Ἰνα λίγη ἡ Ἥρα, ὥς εἴπωρ ἐδέλεις γυνῶναι, ἰδὲ πάσχει.

Eustath. Vide supra ad α'. 135. 137. et 340.

Ver. 490—502. αἶνυτο — συναίνυτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 491. ἔδινε] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 492. Ἐντροπαλιζομένην] Al. Ἐντροπαλιζομένη.

Ver. 493. ὥστε πέλεια, Ἦ ῥά θ' ὑπ' ἱρῆκος] Virgil.

Quam facile accipiter saxo sacer ales ab alto
Consequitur pennis sublimem in nube columbam.
Æn. XI. 721.

Ver. 494. Ἦ ῥά θ' Quæ scilicet.

- 495 Χηραμόν· ἔδ' ἄρα τῇ γε ἀλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
 "Ὡς ἡ θακρύνεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
 Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι ἔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 500 Ἀλλὰ μάλα πρόσφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίηφιν.
 "Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
 Πεπτεότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης·
 Ἥ μὲν τόξα λαβῆσα πάλιν κίε θυγατέρος ἥς·
 505 Ἥ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
 Θακρύνεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γένασι κέρη,
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἱανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ

495 *In latebram; (neque enim illi capi fatale erat:)*

Sic illa lachrymabunda fugit, reliquitque illic pharetram.

Latonam autem allocutus est internuntius Argicida;

"Latona, ego vero tecum baudquaquam pugnabo: arduum enim

"Confligere cum uxoribus Jovis nubes-cogentis:

500 *"Sed promptissima inter immortales deos*

"Gloriatur te me vicisse aspera vi."

Sic utique dixit: Latona vero collegit incurvos arcus et sagittas,

Quæ ceciderant alio aliæ in vertigine pulveris:

Hæc quidem sagittandi-instrumentis sumptis secuta est filiam suam:

505 *Illa vero ad Olympum pervenerat, Jovis ad ære-fundatam domum;*

Lachrymabunda autem patris insedit genibus filia,

Circumque divinum peplum tremebat: hanc vero ad se

500 *προσφράσα]* MS. F. A. J. T. quamquam F. et A. *ρ* omittunt vitiose.

503 *Πεπτεώτ']* MS. vid. not. 504 *ἦε]* MS. 505 *Ὀλύμπως]* Id. edd. vett. sic et infra 518. MS. addit et δ'.

Ibid. ὅπ' ἱρηκός] Vide supra ad σ'. 615.
 Clark. "Ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἱρηξ' ἐφίλειται Ἰωνι-
 κῶς, inquit Eustath. *Ern.*

Ibid. et 495. κοίλην — πίτρην, Χηραμόν.]
 Eustath. Ἑρμηνεῖαν ἔχει, (sc. τὸ κοίλην πέ-
 τρην) τῷ χηράμῳ κοίλη γὰρ πίτρη ἢ χή-
 ραμος· καὶ ἐσχημάτιζαι κατὰ τὸ περὶ γὰρ
 ῥά ἐ χαλκός· ἔλειψε φύλλα καὶ φλοῖον. *Ern.*

Ver. 497. Λητῶ] Ita Barnesius. *Al.*
 Λητώ.

Ver. 498. μαχήσομαι.] Cod. *Harleian.*
 μαχίσσομαι.

Ver. 501. κρατερῇφι βίηφιν.] Vide supra
 ad ν'. 588.

Ver. 503. Πεπτεότ'] Vox hæc *singularis*
 est; nec, ut opinor, ulla ex analogia de-
 fendi potest. Vide supra ad α'. 265. ad
 β'. 818. et ad ν'. 46. Codex *Harleian.*
 habet Πιπτεώτ'· quam et veram esse cre-
 diderim lectionem, propter similia τῶθνε-
 ωτ', μιμαῶτ', etc. Pronunciabatur autem
 Πιπτεώτ'. Clark. Hoc ipsum *πειπτεώτ'*
 habet clare MS. Lips. Sic habuit etiam
 Eustathius. Nam quamquam ab initio
 refert *πειπτεότα*, tamen rationem reddens

- Εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνῆρετο, ἥδ' ὃν γελάσας·
 Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, ἔρξαντων
 510 Μαψιδίως, ὥσεί τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐσέφανος Κελαδινή·
 Σὴ μ' ἄλλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 515 Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φαῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρὴν·
 Μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος εὐδμήτοιο πόλῃος,
 Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἥματι κείνῳ·
 Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
 Οἱ μὲν, χαόμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδίσκοντες·
 520 Καδ' δ' ἶζον πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Τρῶας ὁμῶς αὐτὲς τ' ὄλεκεν καὶ μῶνυχας ἵππους.

Recepit pater Saturniūs, et interrogavit, suaviter ridens;

"Quisnam tibi talia fecit, cara filia, coelestium

510 "Temere; ac si quid flagitii patrasses palam?"

Illum vero vicissim allocuta est pulchre-coronata Tumultuum-venaticorum.

"Tua me conjux male-excepit, pater, ulnas-candida Juno, [amans;

"A qua immortalibus contentio et lis impendet."

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

515 At Apollo Phœbus subiit Ilium sacram:

Curæ-erant enim ei murus bene-ædificatæ urbis,

Ne Danaï everterent præter fatum die illo:

At cæteri ad Olympum rediere dii sempiterni,

Alii quidem, irati, alii vero, admodum gloria-exultantes;

520 Assederuntque patri atras-nubes-cogenti: At Achilles

Trojanos simul ipsosque perdebat et solidos-ungulis equos.

508 γελάσας] F. R. 510 vid. not. 521 ὄλεκε] F. A. I. T.

aît: Τῷ δὲ πεπτεῖν τὸ ἀπλὴν πεπτικῶς
 πεπτικώτος, καὶ ἐν συγκοπῇ πεπτικῶτος — εἰ
 δὲ πλεονασμὸν ἔχει τῷ εἰ etc. Ern.

Ver. 504. Συγατέρος ἦς.] Qua ratione,
 Συγατέρος, hic ultimam producat; item
 ἀμβρόσιος et προσι, ver. 507. et γάρ, ver.
 516. et δι, ver. 519. vide supra ad α'. 51.

Ver. 507. ἄρ.] Ut fit.

Ibid. ἐάνος] Vide supra ad σ'. 352. et
 ad γ'. 385.

Ver. 508. ἀνῆρετο,] Al. ἀνείρετο. Atque
 ita legit Codex Harleianus.

Ver. 509. τοιάδ'] Vide supra ad υ'.

357.

Ver. 510. Μαψιδίως,] Deest hic versus
 in Codice Harleiano. Clark. Pariter in
 MS. Lips. Nec eum tangit Eustathius
 interpretans interrogationem Jovis. Uter-
 que est supra pariter ε'. 371. in simili re.
 Ern.

Ver. 511. Κελαδινή.] Παρὰ τὸν γενόμενον
 ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς κέλαδον, ἦγον θόρυβον
 Schol. MSS. apud Barnesium.

- 'Ως δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς ἔρυνον εὐρὺν ἰκάνει
 "Ασπεος αἰδομένοιο, θεῶν δέ ἐ μῆνις ἀνῆκε·
 Πᾶσι δ' ἔδηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κῆδ' ἐφῆκεν·
 525 "Ως Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κῆδ' ἔδηκεν.
 Εἰσήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεῖς ἐπὶ πύργῳ,
 'Ες δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελῶριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ
 Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, ἐδὲ τις ἀλκὴ
 Γίνεθ'· ὁ δ' οἰμῶζας ἀπὸ πύργῳ βαῖνε χαμαῖζε,
 530 'Οτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγκαλειτὲς πυλαῶρες·
 Πεπταμέναις ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
 "Ελθῶσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες, ἧ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 'Εγγὺς ὄδ' ἐκλονέων· νῦν οἶω λοίγι' ἐσσεσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
 535 Αὐτίς ἐπ' ἄψ' ῥέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·

Ut vero cum fumus ascendens ad cælum latum pervenit

Urbe ardente: Deorum nempe eum ira excitat;

Omnibus autem affert laborem, multisque mala immittit:

525 Sic Achilles Trojanis laborem et mala attulit.

Stabat autem senex Priamus sacra in turri,

Animadvertitque Achillem ingentem: At sub illo

Trojani facile turbabantur trepida-fuga, neque ulla vis

Erat: ille autem ejulatu edito a turri descendit in terram,

530 Mandata-daturus ad murum inclytis portarum-custodibus;

"Apertas in manibus portas tenete, usque dum copiae

"Venerint ad urbem trepida-fuga: Certe enim Achilles

"Prope iste perturbans; nunc existimo exitialia futura.

"Sed postquam intra murum respiraverint conclusæ,

535 "Rursus obserate tabulas perite-aptatas:

524 πᾶσι δὲ θῆκε] MS. Ibid. ἐφῆκε] A. 2. 5. J. male. 525 Ἀχιλεὺς]

MS. Ibid. κῆδεα θῆκεν] Id. 534 ἀλέντες] F. A. 1.

Ver. 515. ἐφῆπται.] *Al.* ἐφῆπτο. Utrumque hoc quidem in loco ferri possit. *Al.* ἐφῆπται.

Ver. 515. ἐδύστο] Vide supra ad β'. 55. et ad ε'. 109.

Ver. 517. ὑπὲρ μόρον] Vide supra ad υ'. 336.

Ver. 520. παρὰ πατρι] *Al.* παρὸς Ζηνί.

Ver. 525. πόνον] *Cod. Harleian.* φόνον.

Ver. 526. 549. Εἰσήκει — κικάλυπτο] Vide supra ad δ'. 454. 492. et ad α'. 57.

Ibid. θεῖς ἐπὶ πύργῳ,] Virgil.

Turrim in præcipiti stantem, summisque sub astra

Eductam tectis, unde omnis Troja videri

Et Danaum solitæ naves, et Achaïca castra.

Æn. II. 460.

Ver. 529. Γίγισθ'.] *Al.* Γίγισθ'. Quod perinde est. Nam γίνεσθαι primam producit.

Ibid. βαῖνε] Vide supra ad θ'. 87. et ad υ'. 84.

Ver. 530. Ὀτρυνέων] Vide supra ad α'. 309.

Δείδια γὰρ, μὴ ἔλτος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄλῃται. [χῆας·

“Ὡς ἔφαθ’· οἱ δ’ ἀνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀ-

Αἰ δὲ πετασθεῖσαι τεύξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων

Ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.

540 Οἱ δ’ ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,

Δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο

Φεῦγον· ὁ δὲ σφειδανὸν ἔφεπ’ ἔγχρει· λύσσα δὲ οἱ κῆρ

Αἰὲν ἔχε κρατερὴν, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

Ἔρδα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν,

545 Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,

Φῶτ’, Ἀντήνορος υἱὸν, ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε.

Ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ δὲ οἱ αὐτὸς

Ἔση, ὅπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,

“Metuo enim, ne exitialis vir in murum irrumpat.”

Sic dixit: Illi autem aperueruntque portas, et retruserunt obices;

Hæ autem apertæ pepererunt salutem: At Apollo

Obvius exiit, a Trojanis ut perniciem arceret.

540 Ii autem recta ad urbem et murum altum,

Siti aridi, pulvere-obsiti, ex campo

Fugiebant; ille vero vehementer insequabatur hasta: rabies nempe ei cor

Continenter tenebat violenta, iraque-percitus-cupiebat gloriam referre.

Tum certe altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,

545 Nisi Apollo Phæbus Agenora nobilem excitasset,

Virum, Antenoris filium, eximiumque, fortemque.

Ejus quidem cordi audaciam immisit, eique ipse

Astitit, ut mortis graves manus arceret,

541 καρφαλέοι] Edd. vett. *Eustathius* καρφαλέοι non ut lectionem exemplo-
rum Homeri, sed ut glossam commemorat, καρχαλέοι, οἰονεὶ καρφαλέοι,
ὅ ἐστι κατὰ ζῆνοι.

Ver. 536. Δείδια] Vide supra ad ζ'. 240. et ad υ'. 736.

Ibid. ἄλῃται.] *Al.* ἄλῃται.

Ver. 538. τεύξαν φάος] Παρέσχον τοῖς φυγῆσι τὴν σωτηρίαν. Schol. MS. apud *Barnesium*.

Ver. 541. Δίψῃ] *Al.* Δίψῃ. *Clark.* Δίψος post Homerum demum usurpatum, monet *Eustathius*. *Ern.*

Ibid. καρχαλέοι] *Al.* καρφαλέοι. *Clark.* Vid. Var. Lect. *Καρχαλέοι* veram lectionem esse *Eustathii* Comm. docet, et *Schol.* min. *Hesych.* qui habet *καρχαλέοι*, ubi

frustra *Jensius* eam lectionem quidem antiquam, sed corruptam judicat. *Ern.*

Ibid. κεκονιμένοι.] *Al.* κεκονισμένοι.

Ver. 542. σφειδανὸν ἔφεπ'] Qua ratione, σφειδανὸν, hic ultimam producat; item μὲν, etiam extra cæsuram, ver. 547. et πεδίοιο, ver. 558. et τε, ver. 559. et αὐτὰρ, iterum extra cæsuram, ver. 570. vide supra ad α'. 51. *Al.* σφειδανὸν μέδιπ'. Et σφειδανῶν ἔφεπ' ἀντὶ τῆ σφοδρῶς διόικων. Notante *Eustathio*. *Clark.* Grammatici *Herodotus* et *Apion* σφειδανῶν legebant in participio. Sed plerique σφειδανὸν adver-

Φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ.

- 550 Αὐτὰρ ὅγ', ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πολίπορτον,
 "Ἔση, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
 'Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 "ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατερῷ Ἀχιλλῆος
 Φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
 555 Αἰρήσει με καὶ ὥς, καὶ ἀνάγκη δειροτομήσει·
 Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τέττας μὲν ὑποκλονέεσθαι ἔασω
 Πηλείδῃ Ἀχιλλῇ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
 Φεύγω πρὸς πεδῖον Ἰλῆϊον, ὅφρ' ἂν ἰκωμαι
 "Ἴδης τε κνημῆς, κατὰ τε ῥωπήϊα δῶν,
 560 Ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
 Ἴδρῳ ἀποψυχθεὶς, ποτὶ Ἴλιον ἀπονέοίμην·

Fago tectus: coopertus autem erat caligine multa.

- 550 At ille, ut advertit Achillem urbium vastatorem,
 Constitit; multaque ei cor volvebat-æstuans manenti:
 Ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum:

" Hei mihi, siquidem metu violenti Achillis

" Fugero, qua et alii turbati fugantur,

- 555 " Capiet me etiam sic, et imbellem obtruncabit:

" Si vero ego hos quidem turbari sinam

" A Pelide Achille, pedibusque a muro alio

" Fugero per campum Iliacum, donec pervenero

" Idæque ad saltus, senticetaque ingrediar;

- 560 " Vespertinus autem deinde cum me lavo in fluvio,

" A sudore refrigeratus, ad Ilium reverterer:

550 Ἀχιλλῆα] F. R. A. J. 553 ἀπὸ κρατερῷ] A. 2. 3. J. quod ferri potest,
 sed ὑπὸ exquisitius et melius est. 554 φοβέοντο] MS. male. 557 ποσὶ
 F. R. A. 1. 561 ποτὶ] MS.

bialiter capiebant: atque hoc scriptt. et edd. omnes sequuntur recte. *Ern.*

Ver. 545. Ἀπόλλων Φοῖβος] Vide supra ad α'. 43.

Ver. 546. Φῶτ', Ἀντήνορος υἱόν.] Vox, φῶτα, non hic παρίλκει; Quod est ridiculum, et Poëta omnino indignum. Sed, ut opinor, *virum inclutum* denotat.

Ver. 547. Ἐν μὲν οἷ] *Barnesius*, melius legi posse existimat, Ἐν μὲν ἰοῖ. Sed nihil opus.

Ver. 548. χεῖρας] *Barnesius* de suo edidit *κῆρας*. Verum, ut opinor, rationibus

haud satis idoneis. Præsertim cum haud dissimilem phrasin usurpat Poëta supra α'. 67.

Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βασιῆας χεῖρας ἀφίξω.

Ver. 549. κεκλιμένος.] Vide supra ad α'. 509. 314.

Ver. 550. Ἀχιλλῆα πολίπορτον.] Vide supra ad β'. 278.

Ver. 551. πόρφυρε] Vide supra ad α'. 338. et 482.

Ibid. μένοντι.] *Al.* κινόντι.

Ver. 554. φοβέονται.] *Al.* κλονέονται.

- Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλεως πεδίοις νοήσῃ,
 Καί με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
 565 Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔσαι θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι.
 Λίην γάρ κρατερός περὶ πάντων ἔς' ἀνδράπων.
 Εἰ δέ κέν οἱ προπάραιδε πόλεως κατεναντίον ἔλθῃ·
 Καὶ γάρ θην τέτῳ τρωτὸς χρώς ὀξείῃ χαλκῷ,
 Ἐν δὲ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δὲ ἐφάσ' ἀνδρωποι
 570 Ἑμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
 "Ὡς εἰπὼν, Ἀχιλλῆα ἀλείς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Ἀλκιμον ὥρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 Ἥυτε πάρδαλις εἴσι βαδείης ἐκ ξυλόχοιο
 Ἀνδρὸς θηρετῆρος ἐναντίον, ἐδέ τι θυμῷ

" Sed cur mihi hæc meus secum-disserit animus?

" Ne me abeuntem ab urbe ad campum advertat,

" Et me rapide-persecutus consequatur velocibus pedibus:

565 " Non amplius deinde licebit mortem et fatum effugere.

" Valde enim fortis supra omnes est mortales.

" Quod si ipsi ante urbem obviam venero;

" Etenim huic certe vulnerabile corpus acuto ære,

" Inestque una anima, mortalemque ipsum dicunt homines

570 " Esse: atqui ei Saturnius Jupiter gloriam præbet."

Sic fatus, Achillem conversus expectabat; intusque ei cor

Forte gestiebat præliari atque pugnare.

Veluti panthera prodit alto ex fruticeto

Virum venatorem contra, neque quicquam animo

565 Οὐκίτ'] R. 567 πόλεως κατεναντίος] MS. πόλιος] Edd. vett. 571

ἀλείς] A. 2. 3. J. 572 πολεμίζειν] F. 573 πόρδαλις] F. R. A. 1. 574

ἐναντίῃ] A. 2. 3. J.

Ver. 556. ἰάσω] Vide supra ad δ. 42.

Ver. 558. πιδίον Ἰλίου,] Τόπος ἐν ᾧ Ἰλυστάφος ἐστίν. Schol. Τινὲς δὲ Ἰδῆιον πιδίον γράφουσι, τὸ τῇ Ἰδῇ ὑποκείμενον· διὰ τὸ εὐδὺς ἐπαγαγεῖν τὸν Πινητὴν, " ὅφρ' ἂν ἴκωμαι " Ἰδῆς κνημύς." Eustath.

Ver. 559. ῥωπήϊα] Ἰμαντῶδη φυτὰ, ἃ φ' ἔτὰ δάσσα τῆς ὕλης. Schol.

Ver. 560. λαισσάμενος] Quum me ipse lavero. Vide supra ad ver. 241. et ad γ'. 141.

Ver. 561. ποτί] Al. ποτί. Quod perinde est.

Ibid. ἀπονοίμην] Al. ἀπονοίσθαι.

Ver. 563. ἀπαειρόμενον] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν νιῶν ἀπαιρουσάν. Schol. MS. apud Barnesium.

Ibid. πόλεως] Ita edidit Barnesius. Al. πόλιος. Quod idem.

Ver. 565. ἔσαι] Al. ἔσεται.

Ver. 567. Εἰ δέ κεν οἱ προπάραιδε πόλεως] Vide supra ad β'. 811. Al. πόλιος.

Ver. 568. Καὶ γάρ θην τέτῳ τρωτὸς χρώς] Virgil.

— mortali urgemur ab hoste
 Mortales: totidem nobis animæque manusque.
 Æn. X. 375.

- 575 Ταρβεῖ, ἐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκέσῃ.
 Εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ ἐτάσῃ, ἢ ἐβάλῃσιν,
 Ἀλλὰ τε καὶ περὶ δερὶ πεπαρμένῃ ἐκ ἀπολήγει
 Ἀλκῆς, πρὶν γ' ἢ ἐξυμβλήμεναι, ἢ ἐδαρῆναι.
 Ὡς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυῆ, δῖος Ἀγένορος,
 580 Οὐκ ἔδελεν φεύγειν, πρὶν πειρῆσαιτ' Ἀχιλῆος.
 Ἀλλ' ὁ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσῃ,
 Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ.
 Ἥ δ' ἄγε μάλα ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Ἥματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων.
 585 Νηπύτῃ, ἥτ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
 Ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμὲν,
 Οἳ κεν πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,

575 Percellitur; neque in fugam vertitur, latratu audito;
 Etsi enim prior eam cominus percusserit, aut eminus,
 Tamen vel hasta transfixa non desistit
 A strenua pugna, antequam vel cominus congrediatur, vel dometur:
 Sic Antenoris filius præclari, nobilis Agenor,

580 Nolebat fugere, antequam periculum faceret Achilles.
 Sed clypeum quidem sibi prætendit undique æqualem,
 Hasta autem in eum collimabat, et altum clamabat;
 "Certe jam omnino sperabas apud animum, illustris Achille,
 "Die hoc urbem te eversurum Troiū gloriatorum;

585 "Stulte, certe adhuc multi efficientur dolores de ea:
 "In ea enim multique et fortes viri sumus,
 "Qui utique propugnantes claris parentibus, uxoribusque, et liberis,

580 ἔδελες] F. R. A. 1. recte. 581 ἀλλ' ὅγ' ἄρ'] MS. quod verum puto.
 Ibid. ἔσχετο] F. 585 τετεύξεται — αὐτῇ] MS. male. 586 ἐν γὰρ τοι]
 MS. Ibid. ἀνδρες] Id. 587 τοκίων] Id.

Ver. 572. πτολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι] Vide supra ad η'. 252. et 279.

Ver. 573. πάρδαλις] Cod. Harleian. πόρδαλις. Clark. Vid. Var. Lect.

Ibid. ξυλόχοιο] Ἰλῶδες οἶσε συνδιδόρυ. Schol.

Ver. 574. ἱαντήν] Al. ἱαντήν.

Ver. 575. κεν ὑλαγμὸν] Scribunt nonnulli, teste Eustathio, κυνυλαγμὸν.

Ver. 576. φθάμενος] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. ἢ ἐτάσῃ, ἢ ἐβάλῃσιν] Vel cominus, vel eminus vulneraverit. Vide supra ad δ'. 540. et ad ε'. 84.

Ibid. οὐτάσῃ] Vide supra ad ν'. 192. et ad α'. 140.

Ver. 581. πρόσθ' ἔσχετο] Cod. Harleian. πρόσθε σχέτο.

Ver. 583. Ἥ δ' ἄγε μάλα] Al. Ἥ δ' ἄγε μάλα.

Ibid. ἔολπας] Vide supra ad α'. 37. et υ'. 186.

Ver. 585. ἥτ' ἔτι πολλὰ] Al. ἥ μάλα πολλὰ.

Ver. 586. Ἐν γὰρ τοι] Edidit Barnesius Ἐν γὰρ τοι. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 587. τοκίων, ἀλόχων τε] Al. ἀλόχων, τοκίων τε. Quam lectionem et præfert Barnesius. Sed, ut opinor, minus recte.

- "Ιλιον εἰρυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
 "Ωδ' ἐκπαγλὸς ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
 590 Ἡ ῥά, καὶ ὅξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
 Καί ῥ' ἐβαλε κνήμην ὑπὸ γένατος, ἐδ' ἀφάμαρτεν·
 Ἀμφὶ δέ μιν κνήμῃς νεοτεύκτε κασσιτέροιο
 Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρεσε
 Βλημένε, ἐδ' ἐπέρησε· θεῷ δ' ἡρύκακε δῶρα.
 595 Πηλείδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
 Δεύτερος· ἐδὲ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 Ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ,
 Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμῳ ἐκπεμπε νέεσθαι.
 Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαῷ·
 600 Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἐκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἰοικῶς,
 "Εση πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 "Εως ὁ τὸν πεδίῳ διώκετο πυροφόροιο,

"Ilium tutemur: tu vero fatum hic consequeris,

"Adeo terribilis licet sis et audax bellator."

590 Dixit utique, et acutum telum gravi manu emisit;

Et percussit tibiam sub genu, neque aberravit;

Circaque ipsam ocrea recens-elaborati stanni

Horrendum resonuit: æs vero resiliit

A percusso, neque penetravit; dei enim prohibuere dona.

595 Pelides vero impetum-fecit in Agenora deo-parem

Secundus: at non sivit Apollo gloriam referre,

Sed ipsum eripuit, textique caligine multa.

Quietumque ipsum e prælio misit ut-abiret.

At hic Pelidem dolo avertit a populo:

600 Ipsi enim longe-jaculans Agenori omnia cum se assimilaret,

Stetit ante pedes; ille vero festinabat pedibus persequi.

Dum ille hunc per campum persequabatur tritici-feracem,

588 εἰρυνόμεσθα] F. A. J. Ibid. ἀφέψεις] MS. 594 ἡρύκακε] MS. 596

οὐδέτ'] Id. Ibid. ἔασσιν] A. 2. 5. J. T. R. 598 ἐπεμπε] MS. 599 λαῷ]

Id. 600 ῥ'] abest MS. e neglecta duplicatione literæ ρ.

Ver. 588. εἰρυνόμεσθα] *Al.* εἰρυνόμεσθα.

Ver. 590. βαρείης] *Al.* παχείης. Quo modo legit et Codex *Harleianus*.

Ver. 595. Σμερδαλέον κονάβησε] Vide supra ad β'. 210. et ad δ'. 455.

Ver. 594. ἐπέρησε] Vide supra ad α'. 67

Ver. 596. ἔασσιν] Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 598. ἄρα] *Deinceps*.

Ver. 600. Ἀγήνορι πάντα ἰοικῶς,] Vide supra ad ζ'. 136.

Ver. 602. "Εως ὁ τὸν] Pronunciabatur "Ωσιο vel "Ωσα. Vide supra ad σ'. 15. et ad σ'. 559.

- Στρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
 Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔδελγεν Ἀπόλλων,
 605 Ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
 Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
 Ἀσπασίοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
 Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλεως καὶ τείχεος ἐκτὸς
 Μειῖναι ἔτ' ἀλλήληες, καὶ γινώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
 610 Ὃς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
 Ἐς πόλιν, ὅντινα τῶν γε πόδες καὶ γῆνα σάωσαν.

Conversus præter fluvium vorticibus-profundum Scamandrum,
 Parvo intervallo præcurrentem : dolo etenim lactabat Apollo,
 605 Ut semper speraret se assecuturum pedibus suis :
 Interim cæteri Trojani fugati vincerunt conferti
 Læti ad urbem; urbs vero implebatur conclusis.
 Neque enim illi sustinebant urbem et murum extra
 Expectare jam se-invicem, et cognoscere, et quis effugisset,
 610 Et quis occubisset in pugna; sed cupide infundebantur
 In urbem, quemcunque eorum pedes et genua incolumem-retulerant.

603 τρέψας] MS. F. R. A. 1. 604 δόλῳ γὰρ] Edd. vett. præter R. 605
 ποσσὶν] A. 2. 3. J. 607 ἄλ.] A. J. T. 611 γε] abest MS.

Ver. 603. Στρέψας] *Al.* Τρέψας.
 Ver. 604. δόλῳ δ' ἄρ'] *Henricus Stephanus* legendum hic δόλῳ γὰρ, verbaque δό-
 λῳ γὰρ ἔδελγεν Ἀπόλλων parenthesi inclu-
 deuda censet. Sed, ut opinor, minus ap-
 te. Porro sententiam connectit vocula
 ἄρ' cum eo quod præcessit ver. 599. 600.

Ver. 607. ἔμπλητο] *Al.* ἔμπληστο.
 Ver. 607—610. Ἀσπασίοι — ἀσπασίως]
 Vide supra ad α'. 140.
 Ver. 608. πόλει] Vide supra ad ver.
 563.
 Ver. 610. ἀσπασίως] *Al.* ἐσσυμένως.
 Ibid. ἐσέχυντο] *Al.* ἐπέχυντο.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Χ'.

Ὑπόθεσις τῆς Χ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

Τῶν λοιπῶν Τρώων εἰς τὸ Ἴλιον ἀναχωρησάντων, μόνος Ἐκτωρ ἔξω μένει· παρακαλόντων δὲ αὐτὸν τῶν γονέων εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ἀπαρνεῖται· καὶ ὁ μὲν ὑπιναντίον Ἀχιλλέως ἐλθὼν, διάκειται τρεῖς περὶ τὰ τεῖχη. Ζεὺς δὲ ταλαντεύει ἀμφοτέρων τὰς μοίρας· καὶ αἱ μὲν τῷ Ἐκτορος, ἐπὶ γῆς χωρεῖσιν· αἱ δὲ τῷ Ἀχιλλέως ἄνω φέρονται· καὶ ἔτω Ζεὺς κελεύει Ἀπόλλωνα ἀποχωρεῖν τῆς μάχης· καὶ ὁ μὲν ὑποχωρεῖ· ἡ δὲ Ἀθῆνα, καθομοιωθεῖσα τῷ Πριάμει παιδί, Διὶ Φόβῳ, παρορμᾷ Ἐκτορα ἀντιτάξασθαι τῷ Ἀχιλλεῖ· ὁ δὲ πεισθεὶς, ἀνθίσταται, καὶ ἀναιρεῖται, δεθείς τε ὑπὸ τῷ ἄρματος Ἀχιλλεῖ, σύρεται εἰς τὸ σφατόπεδον Ἑλλήνων.

Ἄλλη Ὑπόθεσις.

Τῶν Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν, μόνος Ἐκτωρ ὑπομείνας Ἀχιλλέα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει· ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται, Ἀθηᾶς αὐτὸν πεισάσης, καὶ ἀναιρεῖται· ἐξάψας δὲ αὐτὸν τῷ ἄρματος Ἀχιλλεὺς, διὰ τῷ πεδίῳ ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἔλκει· αἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὀρῶντες ἐγκεκλεισμένοι.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Χ'.

Ἐπιγραφαί.

Ἐκτορος ἀναίρεσις.

Ἄλλως.

Χῖ Θίτιδος γόνος ὡκὺς ἀπώλεσεν Ἐκτορα δῖον.

Ἄλλη.

Χῖ δ' ἄρα, τρεῖς περὶ τῦχος ἄγων κτάνεν Ἐκτορὶ Ἀχιλλεύς.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες, ἥύτε νεβροὶ,
Ἴδρῳ ἀπεψύχοντο, πῖον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τείχεος ἄσσον ἴσαν, σάκε' ὥμοισι κλίναντες.
5 Ἐκτορα δ' αὐτῷ μεῖναι ὀλοή Μοῖρ' ἐπέδθησεν,
Ἰλίῃ προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιῶν.

SIC hi quidem per urbem trepida fuga-dissipati, velut hinnuli,

A sudore se refrigerabant, bibebantque, medebanturque siti,

Acclinati pulchris propugnaculis: At Achivi

Ad murum prope accedebant, scuta humeris inclinantes.

5 Hectorem vero ibi manere exitiale Fatum tanquam-compede-vinctum-coëgit,
Ilium ante, portasque Scæas.

2 Schol. MS. γράφεται καὶ ἀναψύχοντο, quod e glossa natum. Eustath.
ἀπεψ. ταῦτόν ἐστι τῷ ἀνέψυχον. 4 ἦσαν] MS.

Ver. 3. Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν] Παρακεκλιμένοι, ὃ ἐστὶ περιεχόμενοι, ὑπὸ τῶν τειχῶν ἐπάλξεις γὰρ, οἱ τῶν τειχῶν καλύμμενοι προμαχῶνες. Schol. Clark. Ductum hoc, ut videtur, e Porphyrio, cujus longum Scholion est in hanc sententiam de verbo

κλίνεσθαι in MS. Lugd. Vossiano apud Cel. Valken. ad h. l. Homeri. Mihi non placet. Ern.

Ibid. et ver. 73. 154. et 155. καλῆσιν — κυλά — Καλοῖ, — καλαί] Vide supra ad β'. 43.

Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

- Τίπτε με, Πηλῆος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
 Αὐτὸς θνητὸς ἔων, θεὸν ἄμβροτον; ἔδέ νυ πώ με
 10 Ἐγnows ὡς θεὸς εἰμι, σὺ δ' ἄσπερχές μενεαίνεις.
 Ἦ νυ τοι ἔτι μέλει Τρώων πόνος, ἔς ἐφόβησας,
 Οἱ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλιν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης·
 Οὐ γάρ με κτανέεις, ἐπεὶ ἔτοι μὀρσιμρός εἰμι.

- Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 15 Ἐβλαψάς μ', Ἐκάεργε, θεῶν ὀλωάτατε πάντων,
 Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχους ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
 Γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

At Pelidem allocutus est Phœbus Apollo;

“Cur me, Pelei filii, pedibus velocibus persequeris,

“Ipse mortalis cum sis, deum immortalem? nec dum omnino me

- 10 Agnovisti, quod Deus sum; tu autem indesinenter furis.

“Tibi nimirum nihil curæ est contra Troas labor-bellicus, quos fugasti,

“Qui jam in urbem conclusi-sunt, tu vero huc divertisti:

“Neque enim me interficies, quoniam haud mortalis sum.”

Hunc autem graviter indignatus allocutus est pedibus velox Achilles;

- 15 Ἰάσιστι με, longe-jaculans, Deorum perniciosissime omnium,

“Qui huc nunc avertisti a muro: Certe adhuc multi

“Terram mordicusprehendissent, antequam in Ilium pervenissent.

12 δεῦρ' ἐλιάσθης] Id. R. 13 ἔ μέν με] MS. F. A. 2. 3. J. Ibid. κτε-
 νέεις] F.

Ibid. et ver. 4. Κεκλιμένοι — κλίναντες.]
 Vide supra ad α'. 309. et 314.

Ver. 5. ὁλοῇ] Ita et Codex Harleianus.
 Barnesius autem ex conjectura edidit ὁληή.
 Vide supra ad α'. 342.

Ver. 6. Ἰλίῳ προσπάρουσι.] Vide supra ad
 δ'. 24. et 66.

Ibid. πυλάων τε Σκαιῶν.] Ἐν ἀριστερᾷ τῇ
 τείχεσσι κείνται αἱ πύλαι αὐταί· καλῶνται δὲ
 Δαρδάνιαι. Schol. MSS. apud Barnesium.

Ver. 7. Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide supra
 ad α'. 43.

Ver. 8. Τίπτε με, Πηλῆος υἱέ, ποσὶν τα-
 χέεσσι διώκεις.] Οὐχ ἄλωτὸν γὰρ εἶναι θνητῶν,
 ὃδὲ καταληπτὸν τὸ θεῖον, ἔτε ποσὶν, ἔτε χερ-
 σιν, ἔτε ὀφθαλμοῖς, ὃδ' ὅλως τῷ σώματι, ὅς-
 δ' ἄλλωκεν. Clemens Alexandrin. Strom. V.
 ubi hunc Homeri locum adducit.

Ver. 11. Τρώων πόνος.] Τὸ κατὰ Τρώων
 ἔργον. Schol.

Ver. 13. Οὐ γάρ με] Refertur istud, γάρ,

non ad id quod proxime præcessit, sed ad
 id quod elegantius reticetur: *Atqui frustra me insequeris; vel, Ne me amplius in-
 sequere; non ENIM, etc.* Cæterum Co-
 dex Harleianus hic legit, Οὐ μὲν με. Clark.
 De istis argutiis Clarkii alibi jam admo-
 nuimus. Hic veram lectionem esse οὐ μὲν,
 quæ est in Codice Harleiano, non sinit
 dubitare et res et consensus librorum an-
 tiquorum. vid. *Var. Lect. Ern.*

Ibid. κτανέεις.] *Al.* κτενέεις.

Ver. 15. Ἐβλαψάς μ', Ἐκάεργε.] Vitu-
 perat hunc locum Plato: Ὅκνῳ δὲ γε — δι'
 Ὀμηρον λέγειν, ὅτι ὃδ' οἷον ταῦτά γε κατὰ
 Ἀχιλλεῖος φάναι καὶ ἄλλων λεγόντων πείθεσ-
 θαι. Καὶ αὐτὸς ὡς πρὸς τὸν Ἀπόλλω εἶπεν,
 “Ἐβλάψάς μ', Ἐκάεργε, θεῶν ὀλωάτατε
 πάντων. Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμεις
 γέ παρῇν.” *De Republ. Lib. III.*
 Ibid. ὀλωάτατε] *Al.* δολωάτατε.

Ver. 17. Γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον.] Virgil.

Nūn δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τὲς δ' ἐσάσας
Ῥηϊδίῳ, ἐπεὶ ἔτι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω·

20 Ἡ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμὶς γε παρῆι.

“Ὡς εἰπὼν, προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
Σευάμενος, ὥςτ' ἵππος ἀεθλοφόρος, σὺν ὅχεσφιν,
“Ὅς ρά τε ρεῖα θέρῃσι τιτανόμενος πεδίοιο.

“Ὡς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γένατ' ἐνάμα.

25 Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Παμφαίνονθ', ὥςτ' ἀστέρες, ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
“Ὅς ρά τ' ὀπάρης εἴσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ.

“ Nunc vero mihi quidem magnam gloriam eripuisti, illosque servasti

“ Facile; non enim ultionem ullam veritus es in posterum:

20 “ Profecto te ulciscerer, si mihi facultas utique adesset.”

Sic fatus, ad urbem magnis elatus animis abiit,

Ruens, velut equus certamine-victor, cum curru,
Qui celeriter currit magno nisu contendens per campum.

Sic Achilles celeriter pedes et genua movebat.

25 Hunc vero senex Priamus primus vidit oculis,
Collucentem tanquam stellam, ruentem per campum,
Quæ scilicet Autumno oritur: perillustres autem ejus radii
Lucent multa inter astra nocte intempesta;

19 ὀπίσω] F. A. J. T. 25 ὀφθαλμοῖσιν] MS. edd. præter T. male, ut v.
29. καλίσιν.

Procubuit moriens et humum semel ore momordit.

Æn. XI. 418.

Vide supra ad β'. 418.

Ibid. πρὶν ἴλιν] Qua ratione, πρὶν, hic, etiam extra casuram, producat; item πρῶτος, ver. 25. vide supra ad α'. 51.

Ver. 19. 20. τίσιν — τισαίμην.] Qua analogia ex λῶω, λῦσω, deducitur λῦσις: ex φθίνω, φθίσω, φθίσις: ex κρῖνω, κρῖσις: ex φαίνω, φᾶσις: eadem ex τῖω, τίσω, deducitur τῖσις. Vide supra ad ζ'. 434. ad ν'. 414. et ad ζ'. 484.

Ver. 21. “Ὡς εἰπὼν, — ἐβεβήκει,] Vide supra ad φ'. 352. et ad π'. 751.

Ver. 22. Σευάμενος,] Vide infra ad ver. 33. item supra ad γ'. 141. et ad θ'. 199.

Ver. 25. et 27. “Ὅς ρά τε] Qui scilicet.

Ver. 26. Παμφαίνονθ', ὥςτ' ἀστέρες,] Virgil.

———— ipse agmine Pallas

In medio, chlamyde et pictis conspectus in armis:

Qualis, ubi Oceani perfusus Lucifer unda,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum cælo.

Æn. VIII. 587.

Non secus, ac liquida si quando nocte cometæ
Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor;
Ille sitim morbosque ferens mortalibus agris,
Nascitur, et lævo contristat lumine cælum.

Æn. X. 272.

Vide supra ad ε'. 4. ad λ'. 62. et infra ad ver. 517.

Ibid. et ver. 62. ἐπεσσύμενον — ὀλλυμένης,] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 27. “Ὅς ρά τε ὀπάρης εἴσιν”] “Ἐδεῖ, πρὸ ὀπάρης, εἰπεῖν· τότε γὰρ ἡ τῆς Κυνὸς ἐπιτολή. Schol. MSS. apud Barnesium. Ὀπάρᾳ δὲ καὶ νῦν μέρος θέρῃς τὸ τελευταῖον, μὴ δ' τὸ μετόπωρον. Eustath.

- "Ον τε κύν' Ὀρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέεσσι·
 30 Λαμπρότατος μὲν ὄγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
 Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 "Ως τῷ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θείοντος.
 "Ωιμαῶξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὄγε κόψατο χερσὶν,
 Ὑψὸς ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνει,
 35 Δισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
 Εἰστήκει, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
 Τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·
 "Ἐκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τῷτον
 Οἶος, ἄνευδ' ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης,
 40 Πηλείωνι δαμείς· ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 Σχέτλιος, αἶψα θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
 "Οσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐκύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Κείμενον· ἢ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.

Quam canem Orionis vulgo vocant:

- 30 Splendidissima quidem hæc est, at exitiale signum est,
 Atque emittit magnum æstum miseris mortalibus:
 Sic hujus æs splendebat circa pectora currentis.
 Ejulabat vero senex, caputque pulsabat manibus,
 In altum sublatis, magnoque edito ejulatu clamabat,
 35 Supplex-orans dilectum filium: is autem ante portas
 Stabat, vehementer animis-ardens cum Achille pugnare:
 Illum vero senex miserabiliter allocutus est, manus extendens;
 " Hector, ne mihi expecta, dilecte fili, virum hunc
 " Solus, sine aliis; ut ne mox mortem assequaris,
 40 " A Pelida domitus: longe enim viribus præstat.
 " Crudelis, utinam diis carus tantum esset,
 " Quantum mihi; cito prorsus eum canes et vultures vorarent
 " Jacentem: certe mihi gravis ex præcordiis dolor abiret.

33 λάξετο pro κόψατο] MS. ex aliis locis ubi λάξετο χερσὶν, sed non de capite. Si vera esset lectin, de evellendis capillis capienda esset, quod et ipsum in luctu graviore commemoratur.

Ver. 29. "Ον τε κύν' Ὀρίωνος] Τὸν ἀστρῶν κύν' αὖτως ἔφη. Schol.

Ver. 30. ὄγ'] Al. ὄδ'. Atque ita legit et Codex Harleianus.

Ibid. τέτυκται,] Vide supra ad γ'. 481. et 736. et ad α'. 37.

Ver. 31. πυρετὸν] "Ἡτοι κυρίως, ὡς ἡμεῖς λέγομεν· ἢ τὴν τῷ αἵματι ἔκκαυσιν. Schol.

Ibid. δειλοῖσι βροτοῖσιν] Virgil.

— mortalibus ægris. Georg. I. 237.

— miseris mortalibus. — Ibid. III. 66.

Ver. 33. ὄγ'] Vide supra ad γ'. 409.

Ibid. κόψατο] Observandus hic maxime proprius Vocis mediæ Usus. Caput

- "Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
 45 Κτείνων, καὶ περὶ νῆσων ἐπὶ τηλεδαπάρων.
 Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
 Οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστρ' ἀλέντων,
 Τῆς μοι Λαοδόη τέκετο, κρείσσεια γυναικῶν.
 Ἄλλ' εἰ μὲν ζῶεσι μετὰ στρατῷ, ἧτ' ἂν ἔπειτα
 50 Χαλκῆ τε χρυσῆ τ' ἀπολυσόμεθ'. ἔστι γὰρ ἔνδον·
 Πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρον ὀνομακλυτὸς Ἄλτης.
 Εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει, καὶ εἰν αἰῶδα δόμοισιν,
 Ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα.
 Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 55 Ἔσσεται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνης, Ἀχιλῆϊ δαμασθείς.
 Ἄλλ' εἰσέρχεο τείχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρῶας καὶ Τρῳάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ Φίλης αἰῶνος ἀμερῆς.

" Iste me filiis multisque et strenuis orbum fecit,

45 Interficiens, et deportatos-vendens insulas in longinquas.

" Quin et nunc duos filios Lycaonem et Polydorum

" Non possum videre, Trojanis in urbem conclusis,

" Quos mihi Laothoë peperit præcellens mulieribus.

" At si quidem vivunt in castris, certe postmodum

50 Ἄερε καὶ αὐροῦ ἀποδίδωμεν; ἐστὶ γὰρ οἰκίαν:

" Multa enim dedit filiæ senex fama-inclytus Altes.

" Si vero jam mortui sunt, et in Orci domo,

" Dolor meo animo et matri, qui genuimus.

" Populo autem cætero brevior dolor

55 Ἐρε, modo non et tu moriaris, ab Achille domitus.

" Sed ingredere murum, mi fili, ut serves

" Trojanos et Trojanas, neque magnam gloriam præbeas

" Pelidæ, ipseque dilecta vita priveris:

34 φμόξας] R. 38 ἔκτωρ] MS. vid. ad 345. 41 θεοῖς] F. A. J. 43
 ἦ καὶ] MS. 44 ἔθηκεν] F. male. 47 ἀλέντων] A. 2. 3. J. T. 54
 Λαοῖσι] F. R. A. 1.

sibi ipse percussit. Vide supra ad φ'. 241.
 et ad γ'. 141.

Ver. 36. Εἰσήκει,] Vide supra ad δ'. 434.
 et 492.

Ver. 42. τάχα κίνῃ] Qua ratione vox
 κίνῃ, hic producatur; item μηδὲ, ver. 57.
 et σι, ver. 88. et σις, ver. 106. vide supra
 ad α'. 51.

Ver. 43. ἔλθοι.] Cod. Harleian. ἔλθῃ.

Ver. 44. εὖνιν] Ἐρημον, χῆρον, ἐστρημένον.
 Schol.

Ver. 48. Λαοβόη] Al. Λαοβήη.

Ver. 49. μετὰ στρατῷ,] Al. μετὰ στρατόν.

Ver. 50. ἀπολυσόμεθ'.] Vide supra ad
 α'. 20.

- Πρὸς δέ με τὸν δῦστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
 60 Δῦσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος ἐδῶ
 Αἴσῃ ἐν ἀργαλή φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 Υἱᾶς τ' ὀλλυμένους, ἐλκυσθείσας τε δῦγατρας,
 Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῇτι,
 65 Ἐλκομένας τε νυκὲς ὅλοῃς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
 Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
 Ὠμησταὶ ἐρύουσι, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί' χαλκῶ
 Τύψας, ἥε βαλὼν, ῥέθειον ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωρῆς,

- “ Præterea et mei infelicis adhuc mentis-compotis miserere,
 60 “ Calamitosi, quem pater Saturnius in senectutis limine
 “ Fortuna in acerba perdet, mala multa conspiciat,
 “ Filiosque interemptos, raptatasque filias,
 “ Et thalamos directos, et infantes liberos
 “ Allisos terræ, in gravi cæde,
 65 “ Tractasque nurus perniciosiis manibus Achivorum.
 “ Ipsum vero forsitan extremum me canes in primis foribus
 “ Cruda-vorantes raptabunt, postquam aliquis acuto ære
 “ Cominus vel eminus feriens ex artubus animam eripuerit,
 “ Quos nutrivì in ædibus, mensæ assecclas janitores,

62 ὀλυμένους] MS. Ibid. ἐλκυσθείσας] MS. sic et MS. Mori, Voss. et
 Eustathius, recte præfert Cl. Valkenarius. conf. ad. v. 556 ἐλκυσθείσας]
 R. 64 ποτὶ] F. A. J.

Ver. 51. ὥπασε] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 57. Τρωᾶς,] *Plutarchus* loco infra
 ad ver. 60. citato legit Τρωϊάδας.

Ver. 59. Πρὸς δέ με τὸν δῦστηνον] *Virgil*.

— miserere parentis

Longævi. ————— *Æn.* XII. 43.

Ibid. ἔτι φρονέοντ'] *Scholia MSS.* apud
Barnesium exponunt; “Ἐτι ζῶντα” τὸ γὰρ
 ζωτικὸν, φρίνας καλεῖ ὁ Ὅμηρος. Sed (ut
 videtur) minus recte.

Ibid. ἐλέαιρε,] *Cod. Harleian.* ἐλίησον.
 Quo modo et legit *Plutarchus*, loco jam
 infra citato.

Ver. 60. Δῦσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης
 ἐπὶ γήραος ἐδῶ Αἴσῃ ἐν ἀργαλή φθίσει, etc.]
 Πολλὰ γὰρ μεταβολαὶ γίνονται καὶ παντοῖαι
 τύχαι κατὰ τὸν βίον· καὶ ἐνδεχεται τὸν μά-

λιτα εὐθηνῆντα μεγάλας συμφοραῖς περιπι-
 σεῖν ἐπὶ γήραος, καθάπερ ἐν τοῖς ἡρωικοῖς περὶ
 Πριάμω μυθεύεται. *Arist. Ethic. Lib. I.*
cap. 10. sub fin. Δῆλον ἔν ὅτι καὶ ὁ λεγό-
 μενος ἄωρος θάνατος εὐπαράμυθος ἐστὶ—
 μείον γὰρ ὄντως Τρωῖλος ἰθάκρυσεν ἢ Πρίαμος·
 ἔτος δι, εἰ προτελείετῃσιν, ἔτι ἀκμαζέουσι
 αὐτῶ τῆς βασιλείας, καὶ τῆς τοσαύτης τυ-
 χῆς, ἥς ἐθρήνυ. Οἷα γυνὴ πρὸς τὸν ἑαυτῆ
 διελέχθη υἱὸν Ἐκτορα, παραινῶν ἀναχωρεῖν
 ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα μάχης, ἐν οἷς
 φησιν, “ Δῦσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ
 “ γήραος ἐδῶ, etc.” ὄντων ἔν σοι παμπόλ-
 λων παραδειγμάτων περὶ τέττα, ἐννόηθη τὸν
 θάνατον ἢκ ὀλίγως ἀπαλλάττειν μεγάλων
 καὶ χαλεπῶν κακῶν, ὧν, εἰ ἐπιβίωσαν, πάν-
 τως ἂν ἐπιειράθων. *Plutarch. de Consolat.*
ad Apoll. Citat porro totum hunc locum

- 70 Οἳ κ' ἐμὸν αἷμα πiónτες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
 Κεῖσont' ἐν προθύροισι· νέω δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
 Ἄρηι κταμένω, δεδαῖγμένω ὅξείῃ χαλκῷ,
 Κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ, τι φανείη·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη, πολίον τε γένειον,
 75 Αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
 Τῷτο δὴ οἴκτισον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν. [χερσὶ,
 Ἦ ρ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο
 Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· ἐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἐπειδε.
 Μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέεσσα,
 80 Κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,

- 70 " Qui meo sanguine hausto, rabie-acti animis,
 " Jacebunt in vestibulis: Juveni autem omnino decorum-est
 " Pugna caeso, lacerato acuto aere,
 " Jacere; omnia nempe honesta etiam mortuo quicquid apparuerit:
 " Sed quum jam canumque caput, canamque barbam,

- 75 " Pudendaque deturpent canes occisi senis,
 " Hoc utique miserrimum accidit miseris mortalibus."
 Dixit quidem senex, canosque capillos extrahebat manibus,
 Vellens e capite; neque Hectori animum flectebat.
 Mater vero deinceps ex-alia parte lamentabatur lachrymas-fundens,
 80 Sinum denudans, altera autem manu mamillam exeruit,

67 ἐρύσσει] MS. Schol. br. idem respiciunt glossa ἐλκύσσει. Et futurum est aptius, quod est et ante v. 61. et post v. 71. 75 φανήη] MS.

Dio Chrysostomus, Orat. XI. Vide et infra ad ψ'. 222.

Ibid. ὅν ῥα] Quem utique.

Ibid. ἐπὶ γήραος ἠδῶ] Ἐπὶ τῇ τῇ γήραος ἔξοδῳ, ἐπὶ τῷ τέρατι. Schol.

Ver. 61. φέσει,] Vide supra ad ver. 19. et ad β'. 45. et 833.

Ver. 62. ἐλκυσθείσας] Ἀντὶ τῇ αἰχμαλωτισθείσας. Schol. Al. ἐλκησθείσας et ἐλκηθείσας. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 65. ὀλοῆς] Al. ὀλοῶν.

Ver. 67. ἐρύσσει,] Apud Plutarchum, loco supra citato, ἐρύσσωσιν. Clark. Vid. Var. Lect.

Ibid. ἐπὶ κί τις] Al. ἐπὶ μί τις.

Ver. 68. Τύφας, ἢ βαλῶν,] Vide supra ad φ'. 576. et ad ε'. 84.

Ver. 70. πiónτες,] Al. πίνοντες. Quod ferri non potest; nam πίνω primam semper producit.

Ibid. ἀλύσσοντες] Ἐπὶ πλησμονῆς ἀλύοντες· οἷον ἐν ἄλλῃ ὄντες, δυσφορεῖντες. Οἳ δὲ εἶπον, ἄγαν λυπτῶντες. Schol.

Ver. 71. etc.] Hunc locum imitatus est et dilatavit Tyrtæus in nobili carmine parænetico ad milites, cujus fragmentum insigne est apud Lycurgum Or. c. 28.

Νείσι δὲ πάντ' ἐποίκων, ὅς' ἄρα τῆς ἡβῆς ἀγλαὰν ἄνδρες ἔχει,

Ἀνδράσι μὲν ἡγητοῖσιν ἰδεῖν etc.

Αἰσχρὸν γὰρ δὴ τῷτο, μετὰ τρωμάχοισι πισόντα Κεῖσθαι — ἄνδρα παλαιότερον,

Ἦδ' ἡλικίαν ἔχοντα κάρη, πολίοντι γένειον etc.

quod non venit in mentem Cel. Tayloro. Ern.

Ver. 72. Ἄρηι κταμένη,] Al. Ἀρεῖ κτεινόμενη.

Ver. 74. 76. Ἄλλ' ὅτε δὴ — Τῷτο δὴ] Vide supra ad β'. 158. et ad ε'. 455.

Ver. 77. ἄρ'] Deinceps. —

- Καί μιν δακρυχέες' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ἐκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἶδ' εὖ, καί μ' ἐλέησον
 Αὐτὴν, εἴ ποτέ τοι λαθὶ κηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
 Τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δέ δήϊον ἄνδρα
 85 Τείχεος ἐντὸς ἰών· μῆδ' ἐπρόμος ἴσασο τέτῳ·
 Σχέτλιος· εἴπερ γάρ σε κατακτάνῃ, εἰ σέ τ' ἔγωγε
 Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτῇ,
 Οὐδ' ἄλοχος πολύδαρος· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
 90 Ὡς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,

Et illum lachrymas-fundens verbis alatis allocuta est;

- " Hector, fili mi, et hæc reverere, et mei miserere
 " Ipsius, si unquam tibi vagitus-sedantem mammam præbui,
 " Horum reminiscere, care fili; arceque infestum virum
 85 " Mœnia ingressus: Neque prostes pugnator adversus ipsum;
 " Præferox: si enim te interemerit, haudquaquam te ego
 " Deflebo in lectis, carum germen, quem peperī ipsa,
 " Neque uxor magnifice-dotata; seorsum autem te longe a nobis
 " Argivorum apud naves canes veloces comedent."
 90 Sic hi lugentes alloquebantur dilectum filium,

84 φίλον] MS. R. 85 μὴ δὲ] MS. F. A. J. R. recte. male μῆδ' edidit
 Turn. quod alii secuti sunt temere. Ibid. τέτῳ] F. A. 1.

Ver. 78. οὐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἐπειθε.] Virgil.

— Haudquaquam dictis violentia Turni
 Flectitur: exuperat magis. —

Æn. XII. 45.

Ver. 80. ἐτέρῃφ] Vide supra ad ν'.
 588.

Ver. 82. 85. τάδε τ' αἶδ' εὖ, καί μ' ἐλέησον — μῆδ' ἐπρόμος ἴσασο τέτῳ] Virgil.

Turne, per has ego te lachrymas, per siquis
 Amatae

Tangit honcs animum; —

Unum oro: desiste manum committere Teucris.
 Æn. XII. 56. 60.

Ver. 85. λαθὶ κηδέα μαζὸν] Τὸν λήθην
 ἐμποιῶντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν πάντων.
 Schol.

Ibid. ἐπίσχον.] Ἀλ. ἀνίσχον.

Ver. 85. ἰών.] Ἀλ. ἰών.

Ver. 86. κατακτάνῃ.] Cod. Harleian.
 κατακτενῇ.

Ibid. οὐ σέ τ' ἔγωγε Κλαύσομαι] Virgil.

Heu! terra ignota, canibus data præda Latinis
 Alitibusque jaces! nec te tua funera mater

Produxī, pressive oculos, aut vulnere lavi.

Æn. IX. 485.

Ver. 88. πολύδαρος] Πολλὰ δωρημένη ἀ-
 γαστά: ἢ, ἡ μετὰ πολλῶν δώρων καὶ ἐδῶν γε-
 γαμημένη. Schol. Ἀλ. πολυέδνος.

Ver. 91. Πολλὰ ἐλίσσομένῳ] Edidit Bar-
 nesius Πολλὰ ἐλίσσομένῳ. Sed nihil opus.
 Vide supra ad φ'. 568.

Ver. 95. Ὡς δὲ δράκων] Virgil.

Qualis ubi in lucem coluber mala gramina pas-
 tus,

Frigida sub terra tumidum quem bruma tege-
 bat,

Nunc positus novus exuviis, nitidusque juvena
 Lubrica convolvit sublato pectore terga;

Arduus ad Solem, et linguis micat ore trisulcis.
 Æn. II. 471.

Scaliger hæc a Virgilio φυσικώτερος quam
 ab Homero depicta existimat. "Solis ap-
 " petentem atque apricantem, etiam ar-
 " duum ad Solem. Erigit enim se, ac vi-
 " brantem linguam exerit. Proinde ait

- Πολλὰ λισσομένω· ἐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειδον·
 Ἄλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσπον ἰόντα.
 Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέσσερος ἄνδρα μένῃσι,
 Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνὸς,
 95 Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἐλίσσόμενος περὶ χειρῇ·
 Ὡς Ἐκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,
 Πύργῳ ἐπὶ πρῆχοντι Φαινήν ἄσπιδ' ἐρείσας·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 100 Πηλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,

Multis supplicantes; neque Hectori animum flectebant;
 Sed is expectabat Achillem ingentem propius accedentem.

Ut vero draco ad lustrum ferus virum expectat,
 Pastus mala venena; subiit autem et ipsum ira gravis,

95 Horrendumque aspexit, convolvens se circa latibulum:

Sic Hector, inextinguibili præditus animorum-vi, non recedebat,
 Turrim ad prominentem fulgido clypeo-acclinato:

Indignabundus vero dixit ad suum magnum animum;

“Hei mihi, si quidem portas et mœnia ingressus fuero,

100 “Polydamas me primus probris oerabit,

95 διδόρκεν] MS.

“—linguis micat ore trisulcis. Obtutum
 “tantum torvum Homerus, optime. Ni-
 “hil enim illo acrius. Præterea cubilis
 “sui propugnationem, a quo non disce-
 “dit. Idcirco dixit; ἐλίσσόμενος περὶ
 “χειρῇ, quo etiam propius tutum habeat
 “receptum. Perpendes tumidum.” Poë-
 tic. Lib. V. cap. 3. Atqui, ut opinor, utra-
 que ad rem aptata est similitudo. Ho-
 merus nempe virum depingit, qui, vultu
 feroci, animoque ad pugnam parato, hos-
 tem ingruentem expectet; Virgilius, vi-
 rum, qui in prælio emicet, et ad domum
 regiam expugnandam acerrime aggredi-
 atur.

Ibid. χειρῇ] Schol. br. Σχισμῇ· λέγει δὲ,
 τῇ τῷ δράκοντος καταδύσει. Clark. Odys.
 σ'. 17. Οὐδὲς δ' ἀμφοτέρως ὅδε χεῖρῃσιν, ubi
 Schol. br. Χωρήσει, ὅθεν καὶ χεῖρας τὰς κα-
 ταδύσεις τῶν ὀφίων. Add. Suid. in χειρῇ.
 Ern.

Ver. 94. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ'.] Οἱ
 δράκοντες — μέλλοντες τινα ἰλλοχᾶν ἢ ἀν-
 δρωπον ἢ θῆρα, τὰς θανατοφόρους ῥίζας ἐσ-

θῆσαι, καὶ τὰς πόας μέντοι τὰς τοιαύτας. Οὐκ
 ἦν δὲ ἄρα ἐδὲ Ὅμηρος αὐτῶν τῆς τροφῆς ἀμα-
 θῆς. Λέγει γὰρ ὅπως ἀναμίνει περὶ τὸν φω-
 λὸν εἰλόμενος, προεμπλησθεὶς σιτίων πολλῶν
 φαρμακῶδων καὶ κακῶν. *Ælian. de Anī-*
mal. lib. VI. cap. 4.

Ver. 95. διδόρκεν,] Vide supra ad β'.
 314.

Ver. 100. Πηλυδάμας μοι πρῶτος] Ἄν-
 δρώταται δοκῶσιν εἶναι, παρ' οἷς οἱ δειλοὶ
 ἄτιμοι, οἱ δὲ ἀνδρείοι ἔντιμοι. Τοιούτους δὲ
 καὶ Ὅμηρος ποιεῖ, οἷον τὸν — Ἐκτορα· “Πη-
 “λυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει.”
Aristot. Ethic. Nicom. Lib. III. cap. 11.
 Πάλιν ἐστὶν ἄλλη ἀνδρεία πολιτικὴ δοκῶσα εἶναι,
 οἷαν εἰ δι' αἰσχύνῃν τὴν εἰς τὰς πολίτας ὑπο-
 μείναι τὰς κινδύνους, καὶ δοκῶσιν ἀνδρείοι εἶ-
 ναι. Σημειῶν δὲ τέττω καὶ γὰρ Ὅμηρος πε-
 ποίηκε τὸν Ἐκτορα λέγοντα. “Πηλυδάμας
 “μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει.” Διὸ οἶε-
 ται δεῖν μάχισθαι. *Idem, Ethic. Magn. Lib. I. cap. 21.* Οἱ διὰ τὴν αἰδῶ ὑπομείνου-
 ντες, μάλιστα φανεῖν ἀνδρείοι· καθάπερ καὶ
 Ὅμηρος τὸν Ἐκτορά φησιν ὑπομείναι τὸν κίν-

- "Ὁς μ' ἐκέλευσε Τρῳσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι,
 Νύχθ' ὑπὸ τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
 Νῦν δ' ἐπεὶ ὥλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
 105 Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Μήποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
 Ἐκτὼς ἤφι βίῃφι πιθήσας ὥλεσε λαόν.
 "Ὡς ἐρέεσσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
 Ἀντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
 110 Ἥέ κεν αὐτῶ ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόλῃος.
 Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταδείομαι ὀμφαλόεσσαν,
 Καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
 Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,

" Qui me hortatus est Trojanos ad urbem ducere,

" Nocte ista exitiali, quando surrexit ad certamen nobilis Achilles,

" At ego non parui; certe multo utilius fuisset;

" Nunc vero postquam perdidī populum damnosa-pertinacia mea,

105 " Vereor Trojanos et Trojanas longa-peplorum-symmata-trahentes,

" Ne quando quis dicat deterior alius me;

" Hector suis viribus fretus perdidit copias.

" Sic dicent: mihi vero tunc multo satius esset,

" Contra pugnando aut Achille interfecto redire,

110 " Aut ab ipso interfici gloriose pro urbe.

" Quod si clypeum quidem deposuero umbonibus munitum,

" Et cassidem validam, hastaque ad murum acclinata,

" Ipse profectus Achilli eximio obvius venero,

101 *πρὸς*] MS. Ibid. *ἐκέλευε*] Edd. præter T. quod prætulerim. 103 *ἦε*] T. recte, ob initium v. s. 105 *Τρῳάδας*] Id. F. A. J. 109 *κατακτείναντι*] R. et Eustath. in Comm. ut referatur ad ἐμοί. 110 *αὐτὸν* et *ἐλίσσας*] MS. sed superscr. ο.

δύον τὸν πρὸς Ἀχιλλεῖα. Ἐκτὼς δ' αἰδῶς εἴλει, " Πηλεΐδης μοι πρῶτος ἐλεγχέειν ἀ-
 " ναθήσει." Καὶ ἔστιν ἡ πολιτικὴ ἀνδρεία αὐτοῦ.
 Id. Ethic. Eudem. Lib. III. cap. 1. Clark.
 Hunc versum ad Catonem trahit Cic. ad Att. II. 5. VII. 1. Ern.

Ibid. *πρῶτος ἐλεγχέειν ἀναθήσει*] Al. *πρῶτον ἐλεγχέειν κατακτείνω*. Clark. Eustathius hanc lectionem memorat, nec judicat. Ern.

Ver. 101. Ὁς μ' ἐκέλευσε Τρῳσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι.] Supra σ'. 254. 266.

Ibid. *ἐκέλευσε*] Cod. Harleian. *ἐκέλευε*. Quo modo et in duobus MSS. scriptum reperit Barnesius. Verum, ut opinor, hoc quidem in loco præstat vulgata lectio. Vide supra ad v'. 84. et ad α'. 37.

Ver. 102. ὅτε τ'] Quando utique.— Quando videlicet.

Ver. 105. Αἰδέομαι etc.] Hunc versum usurpat de se Cic. Att. II. 5. et alibi. Ern.

Ver. 107. βίῃφι] Vide supra ad v'. 588.

- Καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 115 Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἐπλετο νείκεος ἀρχή,
 Δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 "Ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πτόλις ἦδε κέκευθε·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερῶσιον ὄρκον ἔλωμαι,
 120 Μήτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἀνδιχα πάντα δάσασθαι,
 Κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔργει.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰὼν· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
 Οὐδέ τι μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἑόντα,
 125 Αὐτῶς, ὥστε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
 Οὐ μὲν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης

" Et ei pollicear Helenam, et opes cum ipsa

115 " Omnes prorsus, quascunque Alexander cavis in navibus

" Duxit ad Trojam, quæ fuit certaminis origo,

" Daturum Atridis abducendas, simulque separatim Achivis

" Alias distributurum, quascunque urbs hæc abditas-habet:

" A Trojanis vero deinde honorabile jusjurandum exigam,

120 " Nihil occultaturos, sed bifariam omnia divisuros,

" Facultates quascunque urbs amabilis intus continet.

" Sed cur mihi hæc meus secum-disserit animus?

[tur,

" Vereor, ne ei ego quidem supplicem profectus; is autem mea non misereca-

" Neque omnino me revereatur, interficiat vero me, inermem existentem,

125 " Temere, tanquam mulierem, postquam arma exuero.

" Non sane prorsus nunc licet a quercu neque a petra

111 μὲν] abest MS. F. A. J. Ibid. καταθίσωμαι] F. A. J. 112 ἐρύσας] MS.

perperam. 115 ὅσσ' Ἀλέξανδρος] Id. Ibid. νηυσὶ] T. male. 117 Δωσέμεν]

F. A. 1. 118 ἀποδάσσεσθαι] Edd. vett. cum simplici σ. MS. vid. not.

Ibid. πτόλις] MS. 123 μὲν] abest MS. 124 αἰδέσεται] A. 2. 3. J.

Ver. 109. " Ἀπὸ τῆς Ἀχιλλῆας] Al. " Ἡ ἄν-
 την Ἀχιλλῆα.

Ibid. κατακτείναντα] Cod. Harleian.
 κατακτείναντι. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 110. " Ἡ κεν αὐτῷ δόξῃσθαι] " Ὡς δὲ
 Ἀχιλλεὺς δαμασθῆναι. Schol. MSS. apud
 Barnesium. Cæterum Codex Harleianus
 hic legit, " Ἡ κεν αὐτὸν δόξῃσθαι. Al. " Ἡ κεν
 αὐτῷ δόξῃσθαι. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 116. " Ἡ τ' ἐπλετο νείκεος ἀρχή,]
 Virgil.

— primus leti primusque malorum

Causa fuit. ————— Æn. IV. 169.

————— quæ prima malorum

Causa fuit ————— Æn. VII. 481.

Ver. 117. ἅμα τ' ἀμφὶς] Al. ἅμα δ'
 ἀμφὶς. Clark. Quod præfert Cel. Valk.

Ver. 118. ἀποδάσσεσθαι] Al. ἀποδάσ-
 σεσθαι. Clark. Ἀποδάσσεσθαι in libris me-
 lioribus est, recteque præfertur a Cel.
 Valkenariò. Varietas temporum in eo-
 dem loco frequentissima apud optimos
 scriptores, mox et hic v. 120. Ern.

- Τῷ ὀαριζέμεναι, ἄτε παρθένος ἡΐθεός τε,
 Παρθένος ἡΐθεός τ', ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ζυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
 130 Εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
 "Ὡς ὠρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς,
 Ἴσος Ἐνυαλίῳ κορυθαίκι πτολεμιστῇ,
 Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 Δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος αὐγῇ
 135 Ἡ πυρὸς αἰθομένοιο, ἥ ἡελίς ἀνιόντος.
 Ἐκτορα δ', ὥς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος, ἐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Αὔθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθεῖς.

"Cum hoc confabulari, ceu virgo juvenisque,

"Virgo juvenisque confabulantur inter se.

"Satiùs vero certamine congredi: quam celerrime

- 130 "Videamus, utri Olympius gloriam præbiturus sit."

Hæc animo-versabat manens: Ast ad eum prope accessit Achilles,

Par Marti galeam-quassanti bellatori,

Vibrans Peliacam hastam ad dextrum humerum

Terribilem; circum vero æs splendebat simile fulgori

- 135 Vel ignis ardentis, vel solis orientis.

Hectorem vero, ut vidit, cepit tremor, neque amplius sustinuit

Illic manere, a tergo autem portas reliquit, abiitque perterritus.

128 ἀλλήλοισιν] MS. edd. vett. idque in textum recipiendum. Sic placet etiam Cl. *Valken.* 130 ὀρίζοι] MS. forte ὀρέξει, dare voluit, ut est in MS. *Harleian.* 132 πολεμιστῇ] F. A. J. 133 Πηλιάδα] MS. 134 εἵκελος] F. A. 1.

Ibid. κέκευθε:] Vide supra ad α'. 37.

Ver. 120. δάσασθαι,] *Henricus Stephanus* reponendum censet δάσεισθαι propter præcedentem κατακρύψειν. *Clark.* Male. Vide ad ver. 118.

Ver. 121. ἐπήρατον] Vide supra ad σ'. 512.

Ver. 124. κτενέει] *All.* κτανέει.

Ver. 126. ἀπὸ δρυὸς ἐδ' ἀπὸ πίττης Τῷ ὀαριζέμεναι,] *Hesiod.*

Ἄλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρὺν ἢ περὶ πίττης;

Theogon. 35.

Οὐκ ἔστι, φησὶν, ἄντικρυς Ἀχιλλεὺς μύθος δηγεῖσθαι, ὅποιος ἂν παρθένοι, καὶ ἡΐθεοι — οἱ γὰρ παλαιοὶ νομαδικῶς ἐχρῶντο βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι· αἱ δὲ γυναῖκες τίχασθαι ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κοιλάματα τῶν

πετρῶν καὶ δρυῶν [τὰ βρέφη] ἀνίστρεφον· εὐρίσκοντες δὲ τινες, ἐνόμιζον ἐκείθιν γενενησθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ. *Schol.* Virgil.

Gensque virūm truncis et duro robore nata.
Æn. VIII. 315.

Ver. 127. "Ἀτε παρθένος ἡΐθεός τε, Παρθένος ἡΐθεός τ'" "Nascitur pathos et de re-petitione, quam Græci ἐπαναφορὰν vocant, cum sententiæ ab iisdem nominibus incipiunt. Hinc *Virgilius* (*Georg.* IV. 525.)

"—— Eurydiceen vox ipsa et frigida lingua.

"Ah miseram Eurydiceen, anima fugiente voca-bat;

"Eurydiceen toto referebant flumine ripæ."

Macrobi. Lib. IV. cap. 6.

Τὸ δὲ σχῆμα, ἐπανάληψις δι' ἐπανατροφῆς,

- Πηλείδης δ' ἐπόρσσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιδώς·
 Ἦύτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 140 Ῥηϊδίως οἶμῃσε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
 Ἡ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκώς
 Ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει·
 "Ὡς ἄρ' ὄγ' ἐμμεμαὼς ἰδυὺς πέτετο· τρέσει δ' Ἐκτωρ
 Τείχος ὑπὸ Τρώων, λαιψήρὰ δὲ γένατ' ἐνώμα.
 145 Οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἡνεμόεντα
 Τείχεος αἶεν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξίτον ἐσσεύοντο·
 Κρενὼ δ' ἴκανον καλλιρρόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
 Δοιαὶ ἀναΐσσεσι Σκαμάνδρε δινήεντος.

Pelides vero irruit, pedibus rapidis fretus;

Veluti Circus in montibus, velocissimus volucrum,

- 140 Facile impetum-dat in pavidam columbam:

Hæc autem oblique fugit: iste vero in-proximo acutum-edens-clangorem,

Crebros faciens impetus, insequitur, capereque illam animus jubet:

Sic utique ille ardens recta volabat: trepidus autem fugiebat Hector

Muro sub Trojanorum, velocisque genua movebat.

- 145 Hi vero præter speculam et caprificum ventosam

Murum usque subter per viam-publicam rapido-cursu-ferebantur:

Ad scaturigines autem pervenerunt pulchre-fluentes, ubi nempe fontes

Duo erumpunt Scamandri vorticosi.

- 155 αἰθομένῃς] F. R. A. 1. 157 ὀπίσσω] MS. 159 ἦυτε] F. 140 ῤή-
 δίως] A. 2. 3. J. 142 θ' θ'] T. τε θ'] A. 2. 3. J. 143 ἐμμεμαὼς]
 MS. 146 ὑπὲρ κατ'] Edd. vett. præter R. 148 ἀναΐσσεσι] MS.

ὁμοιον τῷ, "εἰ πρὸς χεῖρας ἵοικεν Εἰ πρὸς χεῖ-
 ρας ἵοικε, μένος δὲ σιδήρεω." Eustath. Vide
 supra ad ὕ. 371. et infra ad ὕ. 641.

Ver. 128. ἀλλήλοισιν.] Cod. Harleian.
 ἀλλήλοισιν. Clark. Hoc et MS. Leid.
 De edd. vid. Var. Lect.

Ver. 150. ὀρέξει.] Cod. Harleian. ὀρέξει.

Ver. 152. κορυθαίῳ] Κορυθαίολος, — ὁ
 συνεχῶς κινῶν τὴν κόρυθα· ὁ μεταποιηθὲν, ἐπὶ
 τῷ Ἀριος, ἔφη, "Ἰσος Ἐνυαλίῳ κορυθαίῳ."
 Porphy. Quæst. Homeric. 3. Vide su-
 pra ad β'. 816.

Ver. 153. Πηλιάδα μελίην] Qua ratione,
 Πηλιάδα, hic ultimam producat; item
 ὕδατι, ver. 149. et πρην, ver. 156. vide su-
 pra ad α'. 51.

Ver. 154. ἐκελος] Vide supra ad ὕ. 423.
 et ad ὕ. 53.

Ver. 155. αἰθομένῃς] Cod. Harleian.
 αἰθομένῃς.

Ver. 138—141. πεποιδώς· — λεληκώς]
 Vide supra ad β'. 314.

Ver. 139. Ἦυτε κίρκος] Vide supra ad
 φ'. 493.

Ver. 142. ἐλέειν τέ ἐ] Al. ἐλέειν δέ τε.

Ver. 143. ἄρ'] Ut dictum est; ver. 138.

Ibid. τρέσει δ' Ἐκτωρ] Virgil.

Ergo àmens diversa fuga petit æquora Turnus,
 Et nunc huc, inde huc incertos implicat orbes.
 Æn. XII. 742.

Ver. 144. Τείχος] Al. τείχη.

Ver. 145. ἱρυνδὸν] Vide supra ad ζ'. 435.

Ver. 146. Τείχεος αἶεν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμα-
 ξίτον ἐσσεύοντο.] Τὸ ἐξῆς, Κατ' ἀμαξίτον ἐσ-
 σεύοντο, ὑπ' ἐκ τείχεος, ὁ μὲν ὑποδύναται τὸ τεί-

- ‘Η μὲν γὰρ θ’ ὕδατι λιαρῷ ρέει, ἀμφὶ δὲ καπνῆς
 150 Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὥς ἐϊ πυρὸς αἰθομένοιο·
 ‘Η δ’ ἐτέρη θέρει προρέει, εἰκυῖα χαλάζει,
 “Η χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυτάλλω.
 “Ενθα δ’ ἐπ’ αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι.
 Καλοὶ, λαῖνεοι, ὅθι εἴματα σιγαλόεντα
 155 Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες,
 Τοπρὶν ἐπ’ εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.
 Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ’ ὀπισθε διώκων·
 Πρὸςθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ’ ἀμείνων

Alter quidem aqua calida fluit, circumque fumus

- 150 Oritur ex ipso, velut ab igne ardenti:

Alter vero æstate profluit, similis grandini,

Vel nivi frigidæ, vel ex aqua concretæ glaciæ.

Illic autem ad ipsos labra-ad-lavandum lata prope sunt,

Pulchra, lapidea, ubi vestes speciosas

- 155 Lavabant Trojanorum uxores, pulchræque filiæ,

Olim tempore pacis, priusquam venissent filii Achivorum.

Hac utique prætereurrerunt, alter fugiens, alterque a tergo persequens:

Ante quidem fortis fugiebat, persequabatur vero ipsum multo fortior

- 149 χλιαρῷ] MS. 155 θύγατρες] Id. 158 ἔφευγεν] MS. male. 159
 ἐχ’] Edd. vett. præter T.

χος σπιδάζων· ὁ δὲ ἐκτὸς αὐτὸν ἀεὶ καλύπειν.

Schol. MSS. apud Barnesium.

Ibid. ὑπ’ ἐκ’] *Al.* ὑπέρ.

Ver. 148. Σκαμάνδρῳ] Cod. Harleian.
 Καμάνδρῳ.

Ver. 151. ‘Η δ’ ἐτέρη θέρει προρέει,] “Est
 “ adeo invenire apud nobiles poëtas hu-
 “ juscemodi suavitatis multa, quæ appa-
 “ rent novata esse non fortuita; sed præ-
 “ ter cæteros omnes apud Homerum plu-
 “ rima. Uno quippe in loco tales tan-
 “ quam hiatus et sonitus in assiduis voci.
 “ bus pluris facit:

“ ‘Η δ’ ἐτέρη θέρει προρέει, εἰκυῖα χαλάζει,

“ ‘Η χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυτάλλω.”

Gell. Lib. VII. cap. 20.

Ver. 155. 155. πλυνοὶ — Πλύνεσκον] Qua
 analogia ex λῶν fit λῦσις, λῦτος; ex κρῖνω,
 κρῖσις, κρῖτος; ex μαρτύρομαι, μάρτυρος;
 ex νίφειν, νίφαδις; ex φαίνω, ἐμφῶσις, ἐμ-
 φᾶνής; eadem ex πλύνω fit πλυνοί, ἐπλυν-
 νής*

Πλυνέση τις πρῶτα. — Odyss. ὁ. 419.

—— πολλοὶ γὰρ ἅπο πλυνοὶ εἰσι πόλεος.

ζ’. 140.

Τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος εὐπλοῦς, ἡδὲ χιτῶνα.

θ’. 392.

Vide supra ad α’. 338. ad ζ’. 454. ad μ’.
 280. et ad ν’. 414.

Ver. 155. Πλύνεσκον] Lavare solebant.
 Vide supra ad β’. 221. et ad ν’. 84.

Ver. 157. Τῇ ῥα] Ea utique. — Ea in-
 quam.

Ver. 159. ἐπεὶ ἐχ ἱερῆιον, — Ἀλλὰ περὶ
 ψυχῆς] Virgil.

—— nec enim levia aut ludicra petuntur
 Præmia, sed Turni de vita et sanguine certant.
 Æn. XII. 764.

“ ‘Ιερῆιον, quod proprie est sacrificium,
 “ significat etiam quodvis animal quod in
 “ cibum macclatur: ἱερῆια sunt ἀπλῶς τὰ
 “ θείμματα, pecudes quæ macclantur in
 “ usum et in esum hominibus; animantes,
 “ quarum vescimur carnibus. — Neque

- Καρπαλίμω· ἐπεὶ ἔχ' ἱερήϊον, ἐδὲ βοείην
 160 Ἀργύσθην, ἃ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θείον Ἑκτορος ἵπποδάμοιο.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀέθλοφόροι περὶ τέρματα μάνυχες ἵπποι
 Ῥίμφα μάλα τραχώσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἀέθλον,
 Ἡ τρίπος, ἥ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνεῖωτος·
 165 Ὡς τῷ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
 Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὀρῶντο.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος

Rapide: Neque enim victimam, neque bubulam pellem

- 160 Adipisci-conabantur, qualia pedibus præmia sunt virorum;
 Sed de anima certantes currebant Hectoris equum-domitoris.
 Ut vero cum assueti-vincere circa metas solidis-ungulis equi
 Celeriter admodum currunt; magnum autem propositum est præmium,
 Vel tripos, vel mulier, in honorem viri defuncti:

- 165 Sic hi ter Priami urbem gyro-circum-acti sunt
 Rapidis pedibus: Dii vero omnes spectabant.

Inter hos autem sermonem orsus est pater hominumque deumque;

“Proh malum, profecto dilectum virum agitari circa murum

160 ποσσὶν] F. R. A. 1. 164 κατατεθνεῖωτος] MS. 165 τρεῖς] Id.

“certe aliter sumi videtur hæc vox apud
 Homerum, in loco illo insigni *Iliad.*
 “χ’.

“ἐπεὶ ἔχ' ἱερήϊον, ἐδὲ βοείην

“Ἀργύσθην, ἃ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,

“Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θείον Ἑκτορος ἵπποδά-

μοιο.

Duport. *Prælect. in Theophrast. cap. 9.*

“ἱερῆα sunt animantes, quarum vescimur
 “carnibus. Atqui non aliter veteres
 “grammatici illud Homeri interpretan-
 “tur; ἐπεὶ ἔχ' ἱερήϊον, ἐδὲ βοείην. Recte-
 “que notant iidem, ἱερῆα dici ἀπλῶς τὰ
 “θρέμματα, pecudes et quæcunque esui
 “solent esse mortalibus.” *Casaub. in*
Athenæum, Lib. I. cap. 11. Clark. Uti-
tur h. l. Lucianus in Eunuchō c. 3. ubi
vid. Intt. Ern.

Ibid. βοείην] Schol. MS. Leid. τὸ γὰρ
 παλαιὸν ἐν ἀγῶνι (ἀγῶσι) βύσσας ἐδίδαν ἱππαθ-
 λον. Καὶ ἱερῆον μὲν πᾶν θῦμα, ἰδίως δὲ παρ'
 Ἀττικαῖς τὸ πρόβατον. Ern.

Ver. 161. Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θείον] Τὸ δὲ
 “περὶ ψυχῆς ἔθειον” παροιμίαν ἀπετέλεισε λέ-
 γεσαν τὸν περὶ ψυχῆς θείον, ὅτε τις ἀγωνιῶν
 ἐπὶ ἰσχάτῳ κινδύνῳ διαπράττεται τι. *Eu-*
stath.

Ibid. et ver. 211. ἵπποδάμοιο.] Vide su-
 pra ad β'. 23.

Ver. 162. τέρματα] Τέλη τῆς νίκης καὶ
 τῆ ἀγῶνης· ἢ καμπτήρας· ὅταν οἱ ἵπποι ὀξύ-
 τερον θέσι, πλησιάζοντες ἐγγύτερον τῆς νί-
 κης. *Schol. MSS. apud Barnesium.*

Ver. 163. τραχώσι.] *Al. τροχώσι.*

Ibid. τὸ δὲ μέγα] Edidit *Barnesius*, τὸ
 δὲ μέγα. Sed nihil opus. Vide supra ad
 α'. 51.

Ver. 164. ἀνδρὸς κατατεθνεῖωτος.] Legi-
 tur et ἀνδρὸς περὶ τεθνεῖωτος· notante *Hen-*
rico Stephano.

Ibid. κατατεθνεῖωτος.] Vide supra ad γ'.
 46. et ad ζ'. 464. *Al. κατατεθνεῖωτος.*

Ver. 165. πόλιν περιδινηθήτην] Οὐδ' ἡ
 τῆ Ἑκτορος διὰ περιδρομὴν ἢ περὶ τὴν πόλιν
 ἔχει τι εὐλογον· ἢ γὰρ ἐστὶ περιδρομὴς ἡ νῦν,

- 'Οφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἔμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτος
 170 "Εκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρὶ ἔκην,
 "Ιδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχῃς, ἄλλοτε δ' αὖτε
 "Εν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲ ἐ δῖος Ἀχιλλεὺς
 "Ἄστυ περὶ Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
 "Ἄλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάσθε,
 175 "Ἡέ μιν ἐκ θανάτοιο σώσομεν, ἢέ μιν ἤδη
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἔοντα.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 "ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔειπες;
 "Ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 180 "Ἀψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;

"Oculis video: meum autem dolet cor

- 170 "De Hectore, qui mihi multa boum femora adolevit,
 "Idæ in verticibus multas-convalles-habentis; interdum etiam
 "In urbe summa: nunc vero eum nobilis Achilles
 "Urbem circa Priami pedibus velocibus insequitur.
 "Sed agite, deliberate, dii, et consultate,
 175 "An eum e morte salvum-eripiemus, an eum jam
 "Sub Pelida Achille domabimus, bonum licet."
 Hunc vero allocuta est dea oculis-cæsia Minerva;
 "O pater, rutuli-fulminis-missor, atras-nubes-cogens, quale dixisti?
 "Virum mortalem, jam olim destinatum fato,
 180 "Jam vis a morte tristi liberare?

173 ποσὶ] F. A. I. 178 κελαινεφές] F. A. J. 181 ἔτι] MS. contra v.
 183. τοι pro ti.

διὰ τὴν συνεχῆ ῥάχιν· ἡ δὲ παλαιὰ ἔχει περιδρομήν. Strabo, Geograph. lib. XIII. Cæterum Codex Harleianus legit πόλιν πῆρι δινηθήτην.

Ver. 167. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide supra ad v. 12.

Ver. 168. "ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα.] Vituperat hunc locum Plato: Διηγομένης [Ὁμήρου] μή τοι — τὸν γε μίγιστον τῶν θεῶν πολυμήσαι ἔτις ἀνθρώποις μιμήσασθαι, ὥς τε, "ὦ πόποι, (φάναι) ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ ἄστυ ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἔμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτος." De Republ. lib. III. Ubi in transcurso notandum pro σείχως, legisse Platonem, ἄστυ.

Ver. 173. "Εν πόλει ἀκροτάτῃ.] Sic apud Virgil.

Urbe — summa. — Æn. VII. 171.

i. e. in arce.

Ver. 177. γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Vide supra ad v. 206.

Ver. 178. ἔειπες;] Al. ἔειπας. Ut alibi sæpe.

Ver. 182. νεφεληγερέτα.] Vide supra ad v. 175.

Ver. 183. 184. Θάρασι, etc.] Porphyrius in MS. Leid. hos duos versus a nonnullis reprobatos ait, ob dubitationem e verbo πρόσφρονι, quod acceptum esset, tanquam significaret κατὰ σπαθήν. Esse autem pro in hoc loco pro ὑπὲρ, ut aliis Homeri locis, ἢ καθ' ὑπερφορσύνην, ἢ δὲ ὡς τύραννος λέγω ταῦτα. Mirari subeat, quare non firmandæ interpretationis causa attulerit locum e 9. 23. ubi Jupiter ait: ὅτι — πρόσφρων ἐθέλωμι, si me lu-

"Ερδ' ἀτὰρ ἔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· ἔνυ τι θυμῷ

Πρόφρονι μυθέομαι, ἐδέλω δέ τοι· ἥπιος εἶναι·

185 "Ερξον, ὅπη δὴ τοι νόος ἐπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.

"Ως εἰπὼν, ᾗτρουε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·

Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰῖσσα.

"Εκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέαν ἔφεπ' ὥκυσ Ἀχιλλεύς.

"Ως δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφωο δίηται,

190 "Ορσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγχεα, καὶ διὰ βήσσας·

Τὸν δ', εἴπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,

'Αλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρῃ·

"Fac: at non tibi omnes assentimur dii cæteri."

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;

"Bono esto animo, Tritonia, dilecta filia: nequitquam animo

"Serio loquor, volo autem tibi mitis esse:

185 "Fac, prout tibi animus est, neque quid cessa."

Sic locutus, impulit antea paratam-animo Minervam:

Descendit autem ea ab Olympi verticibus impetu-facto.

Hectorem vero indesinenter urgens sequebatur celer Achilles,

Ut vero quum hinnulum in montibus canis cervæ insequitur,

190 Excitatum e cubili: perque convalles et per fruticeta;

Eum autem, etiam si lateat metu-percussus sub arbusto,

Tamen vestigia-legens currit perpetuo, donec inveniat:

185 Τριτογένεια] F. R. A. 1. Τριπογ.] Λ. 2. 5. J. 192 εὖροι] MS.

bido capiat, si pro imperio velim agere
etc. *Ern.*

Ver. 187. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων
αἰῖσσα.] Virgil.

Illa viam celerans ———

—— cito decurrit tramite virgo. *Æn.* V. 609.

Ver. 188. "Εκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέαν
ἔφεπ' ὥκυσ Ἀχιλλεύς. "Ως δ' ὅτε νεβρὸν]
Virgil.

Nec minus *Æneas* ———

Insequitur; trepidique pedem pede fervidus ur-
get.

Inclusum veluti siquando in flumine nactus
Cervum, aut puniceæ septum formidine pennæ,
Venator cursu canis et latratibus instat:

Ille autem insidiis et ripa territus alta,
Mille fugit refugitque vias; at vividus Umber
Hæret hians. ——— *Æn.* XII. 746. 748.

Ver. 190. διὰ τ' ἄγχεα, καὶ διὰ βήσσας·]
Οὕτω καλεῖνται οἱ κύλοι καὶ βάσιμοι τῶν
ὄρνων τόποι. *Schol.*

Ver. 191. ὑπὸ θάμνῳ,] Θάμνοι καλεῖνται
οἱ σύμφυτοι καὶ ὑλώδεις τόποι, παρὰ τὸ θά-
μινόν. *Schol.*

Ibid. λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμ-
νῳ,] Verbum hoc elegans de timore ab
Homero dictum, certatim optimi scripto-
res usurparunt. quod proprie de contrac-
tione avium in angustum se propter ti-
morem colligentium, et hinc cæterorum
animalium dicitur. Hinc, ut opinor,
etiam Latini, inprimis Cicero, *contractio-
nem animi* et similia dixere. Πτήσσειν ha-
buimus supra ζ'. 40. Sed ille locus dubius
est. *Ern.*

- 'Ως Ἐκτωρ ἐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
 'Οσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 195 Ἀντίον ἀΐζασθαι, ἐϋδμήτας ἐπὶ πύργους,
 Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι.
 Τοσσάκι μιν προπάρουθεν ἀποσρέψασκε παραφθὰς
 Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.
 'Ως δ' ἐν ὀνείρῳ ἐ δύναται φεύγοντα διώκειν,
 200 Οὗτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, ἔθ' ὁ διώκειν.

Sic Hector non latebat pedibus-velocem Pelidem.

Quoties vero impetum-sumeret ad portas Dardanias

195 Recta ruere bene-ædificatas versus turres,

Si quo modo ei desuper auxiliarentur telis;

Toties eum avertibat prævertens

In campum : ipse autem prope urbem volabat semper.

Ut vero in somno non potest fugientem consequi,

200 Neque alter alterum potest effugere, neque alter consequi :

194 ὀρμήσατο] MS. forte pro ὀρμήσαιτο. 197 παρασάς] MS. edd. vett.

198 γ'] abest MS. F. R. A. 1. item Eust. in Comm. 200 τῷ] T. vitio
 operarum, ut opinor, quod tamen nonnulli secuti sunt. 202 ὑπεξέφυγε]
 F. R. A. 1. mox.

Ver. 195. ἐπὶ πύργους] *Al.* ὑπὸ πύργους.

Ver. 197. παραφθὰς] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*; quocum facit et *Codex Harleianus*. *Al.* παρασάς. *Clark.* *Barnes.* παραφθὰς etiam in edd. vett. optimis reperiri ait; quod est falsum. Sed habet *Eustath.* in Comm. et interpretatur, nec mentionem facit alterius lectionis. *Ern.*

Ver. 198. πεδίον γ'· αὐτὸς] *Cod. Harleian.* πεδίον· αὐτὸς. Quod et ferri possit. Vide supra ad α'. 51. *Clark.* Omittit et MS. Lips. et edd. antiquæ. (vid. Var. Lect.) Nec video vim particulæ in h. l. *Ern.*

Ver. 199. 'Ως δ' ἐν ὀνείρῳ] *Virgil.*

Ac velut in somnis, oculos ubi languida pressit
 Nocte quies, nequicquam avidos extendere cursus

Velle videmur, et in mediis conatibus ægri
 Succidimus; non lingua valet, non corpore notæ
 Sufficiunt vires, nec vox, nec verba sequuntur.

Æn. XII. 908.

— jam jamque tenet, similisque tenenti
 Increpuit malis, et morsu elusus inani est.

Ibid. 754.

Quorum priorem ad locum *Scaliger*;
 "Etiam numerus (inquit) nobis notan-
 "dus est. Extendit enim, aut extendere

"conatur cursum accentus medius in
 "verbo illo, videmur. In aliis enim ver-
 "sibus fere est cæsura; hic autem super-
 "est adhuc una syllaba." *Poëtic. Lib.*
V. cap. 3. Similis fere cæsurae dispositio
 hic apud *Homerum* in voce ὀνείρω
 observanda est.

Ver. 201. δύνατο μάρψαι] *Barnesius* inter varias lectiones retulit δύναται μάρψαι. Quo modo non constaret Temporum ratio. Vide supra ad α'. 37. Porro, qua ratione δυνάτο hic ultimam producat; item ὅς, ver. 204. et ἐπὶ, ver. 225. et μένεος, ver. 282. vide supra ad α'. 51.

Ver. 205. Λαῖσιν δ' ἀνένευε] *Al.* Ἀλλοισιν δ' ἀνένευε. Quo modo legit et *Codex Harleianus*. *Virgil.*

Æneas mortem contra præsensque minatur
 Exitium, si quisquam adeat —.

Æn. XII. 760.

Ver. 206. Οὐδ' εἴα ἔμναι] *Al.* Οὐδ' εἴα ἔμναι. *Clark.* Οὐδ' εἴα ἔμναι merito præfert. *Cel. Valken.* quæ et in MS. Lips. reperitur. De lectionibus vett. edd. non satis constitit *Viro doctissimo*. Vid. Var. Lect. Εἴα ἔμναι est vitium typographicum in Ald. 2. quod tertia et *Juntina*, ut

Ὡς ὁ τὸν ἔδύνατο μάρψαι ποσὶν, ἐδ' ὅς ἀλύξαι.
 Πῶς δέ κεν Ἑκτορὸς κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 Εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γῆνα;
 205 Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς,
 Οὐδ' εἴα ἔμεναι ἐπὶ Ἑκτορι πικρὰ βέλεμνα·
 Μῆτις κῦδος ἄροιο βαλὼν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρενὲς ἀφίκοντο,

Sic hic illum non poterat assequi pedibus, neque ille effugere.

Quo vero tandem pacto Hector fata effugere potuisset mortis,

Nisi ei postremumque et ultimum occurrisset Apollo

Prope, qui ei excitavit robur velocitiaeque genua?

205 Copiis autem renuebat capite nobilis Achilles,

Neque sinebat mittere in Hectorem amara tela;

Ne quis gloriam auferret percutiens, ipseque secundus veniret.

Sed quando jam quartum ad scaturigines pervenerant,

205 λαοῖσι] Eadem. 206 εἰ ἔμεναι] MS. F. A. 1. εἴα ἔμεναι] A. 2. 3. J.

209 ἵτιναι] A. 2. 5. J. male.

semper, secutæ sunt: ex ea Turnebus fecit εἴα ἔμεναι, sublato iota alieno loco. Ern.

Ver. 207. Μῆτις κῦδος] Οὐδὲ γὰρ τὸν Ἀχιλλεῖα ποιεῖν ἀνδρὸς ἔργον, ἀλλὰ μισρακίᾳ παντάπασιν ἐμπλήκτε καὶ σισοβημίνας πρὸς δόξαν, ἀνανεύοντα τοῖς ἄλλοις καὶ διακαλύοντα βάλλειν Ἑκτορὰ· "Μὴ τις κῦδος ἄροιο" βαλὼν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι." Plutarch. in Pompeio.

Ibid. βαλὼν,] Al. ἐλὼν.

Ver. 208. Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον] Virgil.

Quinque orbes explent cursu, totidemque ré-
 texunt

Huc, illuc. ——— Ἄν. XII. 763.

Ver. 209. Καὶ τότε δὴ χεῦσεια πατῆρ
 ἵτίταναι τάλαντα] Virgil.

Jupiter ipse duas æquato examine lances

Sustinet, et fata imponit diversa duorum;

Quem damnet labor, et quo vergat pondere le-
 tum. Ἄν. XII. 725.

Inferiorem hic Virgilium Homero observavit Macrobius, eo quod Homerus hæc, jam antequam appareret utram in partem propenderet victoria; Virgilius autem eadem sero dicat, postquam et

prævisum et prædictum fuisset (Æn. XII. 149. 150.) Turnum utique periturum. "Hæc autem ratio fuit non æquan-
 "di omnia quæ ab auctore transcripsit,
 "quod in omni operis sui parte alicujus
 "Homerici loci imitationem volebat in-
 "serere, nec tamen humanis viribus illam
 "divinitatem ubique poterat æquare. —
 "Sed hæc et alia ignoscenda Virgilio,
 "qui studii circa Homerum nimietate
 "excedit modum; et revera non poterat
 "non in aliquibus minor videri, qui per
 "omnem poësin suam hoc uno est præ-
 "cipue usus archetypo. Acriter enim
 "in Homerum oculos intendit, ut æmu-
 "laretur non modo magnitudinem, sed
 "et simplicitatem, et præsentiam ora-
 "tionis, et tacitam majestatem. Hinc
 "diversarum inter heroas suos persona-
 "rum varia magnificatio; hinc deorum
 "interpositio; hinc auctoritas fabuloso-
 "rum; hinc affectuum naturalis expres-
 "sio; hinc monumentorum persecutio;
 "hinc parabolarum exaggeratio; hinc tor-
 "rentis orationis sonitus; hinc rerum sin-
 "gularum cum splendore fastigium." Macrob. Lib. V. cap. 13.

- Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
 210 Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
 Τὴν μὲν, Ἀχιλλῆος, τὴν δ', Ἑκτορος ἵπποδάμοιο·
 "Ἐλκε δὲ μέσσα λαβῶν" ῥέπε δ' Ἑκτορος αἴσιμον ἦ-
 "Ὀχιετο δ' εἰς αἶδαο· λίπεν δὲ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων. [μαρ,
 Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 215 Ἀγχῆ δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διὶ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
 Ἑκτορα δηϊώσαντε, μάχης ἅτόν περ ἔοντα.
 Οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 220 Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 Προπρωκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς Αἰγίοχοιο.

Tum vero aureas pater attollebat lances;

- 210 Imposuitque duo fata longum-somnum-adferentis mortis,
 Hoc quidem, Achillis, illud vero, Hectoris equum-domitoris:
 Sustinuitque medias prehensas: Inclinata autem est Hectoris fatalis dies,
 Descenditque ad orcum; reliquitque illum Phœbus Apollo.
 Ast ad Pelidem accessit dea cæsia-oculis Minerva,

- 215 Et prope stans verbis alatis allocuta est;

"Nunc demum nos utique spero, Jovi dilecte, illustris Achille,

"Relaturos magnam gloriam Achivis ad naves,

"Hectore cæso, pugnae insatiabilis licet sit.

"Non ei nunc amplius certe licet nos effugere,

- 220 "Ne quidem si perquam multum laboret longe-jaculans Apollo,

"Advolvens se pedibus patris Jovis Ægiœchi.

220 πάθῃ] MS. 221 προκυλινδόμενος] MS. neglecta duplicatione. 223 μά-
 χισθαι] Id.

Ver. 210. Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε] Τραγω-
 δίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῷ μῦθῳ περιέθηκε, ἐπι-
 γράφας Ψυχαστασίαν, καὶ παραστήσας ταῖς
 πλάσιγξι τοῦ Διὸς, ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔν-
 θεν δὲ τὴν Ἥαν, θεομείνας ὑπὲρ τῶν υἱῶν μα-
 χομένων· τῷτο δὲ παντὶ δῆλον, ὅτι μυθοποίη-
 μα καὶ πλάσμα, πρὸς ἥδονην ἢ ἐκπληξιν
 ἀκροατῆ γέγονε. Plutarch. de audiend.
 Poëtis. Clark. E mente veterum, uni-
 cuique erant sua fata, quæ si contraria
 essent, ut h. l. Hectoris et Achillis, apud
 Virgilium Æneæ et Turni, minora vince-
 bantur a majoribus. Vid. P. Burmannus
 ad Ovid. Ep. I. 28. Virgil. IX. 136. XII.
 725. Ern.

Ver. 212. "Ἐλκε δὲ μέσσα λαβῶν] Χρύ-
 σιππος, ἀντὶ τοῦ, μέσσα, "ῥῦμα" γράφει· τὴν
 μὲν γὰρ ῥοπήν τῷ ζυγῷ ῥῦμα καλεῖσθαι.
 Schol. MSS. apud Barnesium.

Ver. 213. λίπεν δὲ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων.]
 Virgil.

— Jam jam linquo acies. Æn. XII. 875.

Ver. 214. et 238. γλαυκῶπις Ἀθήνη.]
 Vide supra ad α'. 206.

Ver. 216. ἔολπα.] Spero, non Speravi.
 Vide supra ad ν'. 481. et 736.

Ver. 218. δηϊώσαντε,] Αἰ. δηώσαντε. Clark.
 In ed. Steph. est δηϊώσαντε μάχῃ, quod
 nescio unde ductum sit. Ern.

Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν σῆθι καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγὼ τοι
Οἰχομένη πεπιδῆσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείδετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.

225 Στῇ δ' ἄρ' ἐπὶ μελὶς χαλκογλῶχινος ἐρεισθεῖς.

Ἡ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἑκτορα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.

Ἀγχι δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἥδεῖ, ἧ μάλα δὴ σε βιάζεται ὤκυν Ἀχιλλεὺς,

230 Ἄσυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διάκων·

Ἀλλ' ἄγε δὴ σέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·

Δηϊφῶβ', ἧ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα

Γνωτῶν, ἔς Ἑκάβην ἥδ' Πριάμος τέκε παῖδας·

“Sed tu quidem nunc sta et respira; huic vero ego tecum

“Accedens persuadebo adversis-viribus pugnare.”

Sic dixit Minerva; Ille vero paruit gavisusque est animo:

225 Stetit autem fraxineæ hastæ ære-præfixæ innixus.

Hæc vero hunc quidem reliquit, assecutaque est Hectorem nobilem,

Deiphobo cum se assimilasset corpore et indefessa voce.

Prope autem stans verbis alatis allocuta est;

“Venerande frater, profecto admodum jam te urget celer Achilles,

250 “Urbem circa Priami pedibus velocibus persequens:

“Sed age jam stemus, et propulsemus manentes.”

Hanc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;

“Deiphobe, profecto quidem mihi antea multo carissimus eras

“Fratrum, quos Hecuba atque Priamus genuit filios:

250 ποσὶ] F. R. A. 1. 252 κορυθαίολος] F. R. A. 1. ut 249. 357. 355.

Ibid. ἄτόν] *Al.* ἄτον.

Ver. 219. πεφυγμένον] *Barnesius* edidit πεφυγμένον. Sed vide supra ad ζ'. 488.

Ver. 220. πάθει] *Al.* πάθη. *Al.* κάμοι.

Ver. 221. Προπροκυλινδόμενος] Sic apud *Virgilium*, *prosubigū*, *Georg.* III. 256. οἱ χαρίεσται ποικιλῶν καὶ συγγραφῶν, τὰ μὲν αὐτοῖς τε κατασκευάζουσιν ὀνόματα συμπλέκοντες ἐπιτηδεύς ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλλαβάς δι' οἰκείως, οἷς ἂν βέλονται παραστῆσαι πάθεισι, ποικίλως φιλοτεχνῶσιν, ὥς ποιεῖ πολλάκις Ὀμηρος· — δέησιν ἰδιόχασθαι βυλόμενος πολλὴν καὶ κατεσκευασμένην, “Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθει·” ἐκέρως Ἀπόλλων, Προπροκυλινδόμενος πα-

“τὸς Διὸς Αἰγίοχοιο.” *Dionys. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 15.

Ibid. Διὸς Αἰγίοχοιο.] Vide supra ad α'. 202.

Ver. 225. ἄρ'] *Ut* jusserrat *Minerva* ver. 222.

Ibid. χαλκογλῶχινος] *Χαλκᾶς* ἔχουσα γωνίας. *Schol.*

Ver. 227. Δηϊφῶβ' εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.] Vide supra ad ζ'. 156.

Ver. 229. et 259. Ἥδεῖ,] “Ὅτι τὸ “ἡθεῖος.” — ἐστὶν Ἰωνικὴ προσφώνησις σιπτικὴ νεωτέρῃς πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν. *Eustath.*

Ver. 251. στέωμεν,] *Pronunciabatur* σῶμεν. *Codex Harleian.* σέωμεν. Quod et

- 235 Νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμῆσθαι,
 'Ως ἔτλης, ἐμεῦ εἴνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
 Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἐντοςθε μένεσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 'Ἦθεῖ, ἧ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 240 Λίσσονθ' ἐξείης γενέμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
 Αὔδι μένειν· (τοῖον γὰρ ὑποτρομέεσιν ἅπαντες·)
 'Αλλ' ἐμὸς ἐνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
 Νῦν δ' ἰδὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μῆδ' ἔτι δέξων
 'Ἔστω φειδωλή, ἵνα εἵδομεν, εἴκεν Ἀχιλλεὺς,
 245 Νῶϊ κατακτείνας, ἔναρα βροτόεντα φέρεται
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἧ κεν σῶ δαεὶ δαμείη.
 "Ὡς φαμένη, καὶ κερδοσύνη ἡγήσατ' Ἀθήνη.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

235 " Nunc vero adhuc etiam magis habeo in animo honorare,

" Cum sustinuisti mei gratia, ut vidisti oculis,

" Mœnibus egredi, cæteri vero intus manent."

Hunc autem rursus allocuta est dea cæsia-oculis Minerva;

" Venerande frater, profecto quidem multum pater et veneranda mater

240 " Supplicabant, deinceps genua-amplēctentes, circum et sodales,

" Ut illic manerem; (adeo enim metu tremunt omnes:)

" Sed meus intus animus conficiebatur dolore gravi.

" Nunc vero adversi præsētib⁹-animis pugnem⁹, neque jam hastarum

" Sit parsimonia, ut videamus an Achilles,

245 " Nobis interfectis, spolia sanguinolenta referat

" Naves ad cavas, an tua hasta dometur."

Sic locuta, continuo astu prævit Minerva.

Illi vero cum jam prope erant alter in alterum vadentes,

235 τιμῆσθαι] MS. edd. vett. præter R. 236 ὅς] MS. edd. vett. præter

R. 237 ἐντοςθε] MS. 243 μηδέ τι] MS. edd. præter. R.

ipsum ferri possit. Vide supra ad λ'. 348. Clark. Sic et MS. Lips.

Ver. 235. τιμῆσθαι.] Cod. Harleian. τιμῆσθαι. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit Barnesius. Clark. Immo sic edd. vett. idque recipiendum erat. Vid. Var. Lect. Ern.

Ver. 236. 'Ως ἔτλης.] Cod. Harleian. 'Ὅς ἔτλης. Clark. Immo sic præter MS. Lips. edd. vett. magno consensu. Vid. Var. Lect. quod a Barnesio non animadversum nescivit et Clarkius. Est autem

forte antiqua scriptura. Homeri temporibus nondum in usu erat ω. Itaque illa antiqua scriptura interdum mansit in MSS. Homeri et in hac litera et in η; vid. v. c. ad α'. 570. δ'. 72. 101. etc. Si tamen certum esset particulam ὡς hic intelligendam, probarem editum esse ὡς. Neque enim hodie illam scripturam sequi possumus. Sed potest etiam articulus, seu relativum esse, et tamen versus constare: ut referatur ad Deiphobum; qui sustineris mea causa. Vide Il. α'. 70. Ern.

- Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 250 Οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ·
 Τρεῖς περὶ ἄστῃ μέγα Πριάμῃ δῖον, ἐδέ ποτ' ἔτλην
 Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε
 Στήμεναι ἀντία σείῳ· ἔλοιμί κεν, ἢ κεν ἀλοίην.
 Ἄλλ' ἄγε δεῦρο θεῶς ἐπιδάμεθα· τοῖ γὰρ ἄριστοι
 255 Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων·
 Οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον αἰκιδῶ, αἶψα ἐμοὶ Ζεὺς
 Δῶη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 Ἄλλ' ἐπεὶ ἄρ' ἐκέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέζεις.
 260 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἕκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
 Ὡς ἔκ' ἔστι λέεσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστὰ,

Hunc prior allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;

250 "Non te amplius, Pelei fili, fugiam, ut antea:

"Ter circa urbem magnam Priami fugi, nec unquam sustinui

"Expectare te ingruentem; nunc vero me animus impulit

"Stare contra te: interimam certe, vel interimar.

"Sed agedum deos testes-faciamus; hi enim optimi

255 "Testes erunt et custodes pactorum:

"Non enim ego te immaniter deturpabo, si mihi Jupiter

"Dederit victoriam, tuamque animam abstulero;

"At postquam tibi detraxero pulchra arma, Achille,

"Cadaver Achivis reddam: sic et tu facito."

260 Illum vero torve intuitus allocutus est pedibus-velox Achilles;

"Hector, ne mihi, acerbissime, pacta memora.

"Ut non sunt leonibus et hominibus fœdera fida,

251 δῖον] MS. 252 ἀλοίμην] F. A. J. 255 ἔσσονται] MS. F. R. A. 1.

259 Ἀχαιοῖσι] Ead. ῥέζειν] MS.

Ver. 245. 284. μεμαῶτι — μεμαῶτι]

Vide supra ad ν'. 46. et ad ζ'. 464.

Ver. 249. κορυθαίολος] Vide supra ad β'. 816.

Ver. 250. Πηλέος] *Al.* Πηλέως. Quod et ferri possit; pronunciando scilicet Πη-
 λῶς. Vide supra ad τ'. 216.

Ver. 251. δῖον,] Ἐδωκόμην, ἔφευγον.
Schol.

Ver. 253. ἔλοιμί κεν, ἢ κεν ἀλοίην.] *Al.*
 ἢ κεν ἰλοίμην. Virgil.

Aut spoliis ego jam raptis laudabor opimis,

Aut leto insigni. — *Æn.* X. 449.

Ver. 254. θεῶς ἐπιδάμεθα] Ὁμώσωμεν,
 ἐπόπτας καὶ μάρτυρας τῶν λεγομένων ποιη-
 σάμεθα. *Schol.*

Ver. 255. Μάρτυροι] Vide supra ad α'.
 338.

Ver. 257. καμμονίην,] τὴν ἐκ καταμονῆς
 νίκην, ἥ ἐστιν ἐκ μονομαχίας. *Schol.*

Ver. 259. ῥέζειν.] *Al.* ῥέζειν.

Ver. 260. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.] Simi-
 literque infra ver. 344. Vide supra ad α'.
 58.

- Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερές ἀλλήλοισιν·
 265 "Ὡς ἐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, ἔτε τι νῶϊν
 "Ὀρκία ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 Αἵματος ἄσαι" Ἀρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
 Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρὴ
 Αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 270 Οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις· ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
 "Εγχεί ἐμῶν δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 Κήδ' ἐμῶν ἐτάρων, ἃς ἔκτανες ἔγχεϊ δύω.
 Ἡ γὰρ, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
 Καὶ τὸ μὲν ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἑκτωρ·

"Neque lupi et agni concordem animum habent,

"Sed hostili animo sunt perpetuo sibi-invicem:

265 "Sic non fas est me et te amicitiam contrahere, neque prorsus nobis

"Fœdera erunt, antequam utique alter stratus

"Sanguine satiarit Martem invictum bellatorem.

"Omnigenæ virtutis recordare; nunc te admodum oportet

"Hastaque acerrimum esse et audacem bellatorem.

270 "Non tibi est amplius effugium; statim enim te Pallas Minerva

"Hasta mea domat: nunc vero simul omnes lues

"Dolores meorum sociorum, quos interfecisti hasta furens."

Dixit quidem, et vibratam emisit prælongam hastam:

Et hanc quidem ex adverso conspicatus evitavit illustris Hector:

269 ἔμεναι] MS. 270 ἔτ' τοι ἔσθ'] MSS. edd. præter R. Ibid. παλλὰς] MS.

280 ἠείδης] Edd. vett. vid. not.

Ver. 261. ἄλαστε,] Ἀλάθῃσι, δεινὰ καὶ
 ἐν ἐπίλῃστοις εἰργάσμενοι. Schol.

Ver. 263. Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες] Sic
 apud Aristophanem:

Οὐ γὰρ πῶς τ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσιν θεοῖσιν
 Φυλόπιδος λῆξαι, πρὶν κεν λύκος αἶν ὑμῖν αἰσῇ.
 Pax, ver. 1075.

Similiter et apud Horatium:

Lupis et agnis quanta sortito obtigit,
 Tecum mihi discordia est. — Epod. IV. 1.

Ibid. ἄρνες] Al. ἄνδρες.

Ver. 265. φιλήμεναι,] Vide supra ad ν'.
 304.

Ibid. οὐπὲ τι] Al. ὅδε τι.

Ver. 268. Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο.]
 Virgil.

Verte omnes tete in facies; et contrahe, quic-
 quid

Sive animis, sive arte vales. —

Æn. XII. 891.

Clark. Hoc hemistichium apte usurpat
 Cicero Att. I. 15. Ern.

Ver. 270. Οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις.] Ita
 ex duobus MSS. edidit Barnesius. Al. Οὐ
 τοι ἔσθ' ὑπάλυξις. Clark. Bene Barnesius.
 Est tamen ἔτ' etiam in ed. R. et in MS.
 Leid. esse testatur Cel. Valken. qui et ipse
 recepit. Ern.

Ver. 271. δαμάα.] Al. δαμάση.

Ibid. νῦν δ' ἀθρόα] Al. νῦν ἀθρόα.

Ibid. ἀποτίσεις] Vide supra ad σ'. 37. et
 ad ι'. 508.

Ver. 274. ἅντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra
 ad ν'. 404.

- 275 Ἐξέτο γὰρ προῖδ' ὧν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἀψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδε, λάθ' δ' Ἑκτορα, ποιμένα λαῶν.
 Ἑκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 "Ἡμβροτες, εἰδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 280 Ἐκ Διὸς ἡεῖδεις τὸν ἐμὸν μόρον, ἥτοι ἔφης γε·
 Ἀλλὰ τις ἀρτιεπῆς καὶ ἐπὶ κλοπῶς ἔπλεο μύθων,
 Ὅφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 Οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆλξαις,
 Ἀλλ' ἰδυὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 285 Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλειαί
 Χάλκεον· ὥς δή μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο.

275 Subsedit enim prævidens, supervolavit autem ærea hasta,
 Terræque infixa est: evulsit vero eam Pallas Minerva,
 Achillique reddidit, latuitque Hectorem, pastorem populorum.
 Hector vero allocutus est eximium Pelidem;

"Aberrasti, nec dum utique, diis similis Achille,

280 "Ex Jove noras meum fatum, dixisti certe:

"Sed quidam loquax et subdolos es verbis,

"Ut tui præ metu animorum virtutisque obliviscer.

"Haud tamen mihi fugienti dorso hastam infiges,

"Sed recta-ruenti animis-præsentibus per pectora adige,

285 "Si tibi dedit deus: nunc vicissim meam hastam evita

"Æream; utinam jam tuo in corpore totam recipias.

282 λαοόμην] A. 2. 5. J. 284 ἔλασσε] MS. male. 285 ἄλεια] Edd. vett.
 MS. 286 κομίσαι] MS.

Ver. 275. Ἐξέτο γὰρ προῖδ' ὧν, τὸ δ' ὑπέρ-
 πτατο] Virgil.

Ille astu subit, ac tremebunda supervolat hasta.
 Æn. X. 522.

Ver. 276. ἐπάγη] Vide supra ad γ. 185.

Ibid. et ver. 286. ἤρπασε — κομίσαιο.]

Vide supra ad α'. 140.

Ibid. ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη, Ἀψ
 δ' Ἀχιλῆϊ δίδε,] Virgil.

Procurrit, fratrique ensem Dea Daunia reddit.
 Æn. XII. 785.

Ver. 280. ἡεῖδεις] Al. ἡεῖδης. Clark.
 Ita et MS. Leid. et edd. vett. (vid. Var.
 Lect.) magno consensu: idque verum
 et Homericum esse, erudite et copiose
 ostendit Cel. Valkenar. ad h. l. quem

studiosi adibunt. Sic. Il. α'. 70. εἰ ἤδη etc.
 Ern.

Ver. 281. ἀρτιεπῆς] Ἀπρητισμένος καὶ
 ἱκανὸς εἰπεῖν, ἢ ἄρτι ἐσκευασμένος, δεινός.
 Schol.

Ibid. ἐπὶ κλοπῶς] Παραλογιστικός, ἀπα-
 τεῶν διὰ λόγων κλέπτειν τὴν ἀλήθειαν εἰδώς.
 Schol.

Ibid. μύθων] Al. μύθω, et μύθοις.

Ver. 282. μένεος ἀλκῆς τε] Barnesius
 legendum conjicit, μενέος τ' ἀλκῆς τε. Sed
 nihil opus.

Ibid. λάθωμαι] Al. λαδοίμην.

Ver. 285. Οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρέ-
 νω ἐν δόρῳ πῆλξαις,] Τίττε δὲ τῷ ἔπος οἱ λά-
 κωνες ζηλωταί· παρ' οἷς ὡς ἦν εἰμὶς οἷός τε

Καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο,
Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.

- Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
290 Καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος, ἐδ' ἀφάμαρτε·
Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χῶσατο δ' Ἐκτωρ,
"Οὔτι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτάσιον ἐκφυγε χεῖρός·
Στῇ δὲ κατηφῆσας, ἐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·
Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν αὖσας,
295 "Ἡ, τί μιν δόρυ μακρόν· ὃ δ' ἔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἐκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
"ὦ πόπποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσ-
Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι [σαν·

" Tum certe levius bellum Trojanis esset,

" Te interfecto : tu enim ipsis perniciēs maxima."

Dixit, et vibratam emisit praelongam hastam,

- 290 Et percussit Pelidae medium scutum, neque aberravit :

Longe vero excussa est scuto hasta : Iratus autem est Hector,

Quod sibi telum velox irritum evolasset e manu :

Stetit autem vultu-dejecto, neque enim aliam habebat fraxineam hastam :

Deiphobum vero vocabat albo-clypeo-insignem, alto clamore,

- 295 Poscebat eum hastam longam ; is vero neutiquam illum prope erat.

Hector autem sensit suo in animo, dixitque ;

" Eheu, profecto omnino jam me Dii ad mortem vocarunt :

" Deiphobum enim ego putabam heroem adesse ;

297 ἐκάλεσε] MS. 501 ἦεν] Edd. præter T. male. 502. οἷ] MS. non male. sic β'. 20. et alibi.

συχεῖν ἄνδρα νεκρὸν, βεβλημένον τὰ ὀπίσω.
Eustath.

Ver. 285. ἄλλου] *Al.* ἄλλυς.

Ver. 288. καταφθιμένοιο] De hujus vocis prosodia, vide supra ad β'. 45. et ad α'. 309. et 514.

Ver. 292. "Οὔτι ῥά] Quod scilicet.

Ver. 293. Στῇ δὲ κατηφῆσας,] Virgil.

Cunctaturque metu —

Nec quo se eripiat, nec qua vi tendat in hostem ;

Nec currus usquam videt, aurigamque sororem.

Æn. XII. 916.

Ver. 297. ἦ μάλα δὴ] Vide supra ad ζ'. 453.

Ver. 301. πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν Ζηνὶ]
Τῷτο, δηλονότι ἐμὲ ἀλλεῖνιν, τὸ πάροιθε θεοῖς
φίλτερον ἦν· ἀλλὰ νῦν ἐκ ἔτι φίλτερον. Schol.
MS. apud Barnesium.

Ibid. τό γε] *Al.* τότε.

Ver. 302. Ἐκηβόλας,] Vide supra ad α'.

43. et 75.

Ibid. εἴ με πάρος γε] Cod. *Harleian.*

οἱ με πάρος περ.

Ver. 303. εἰρύαται] Scholiastes legit εἰρύατο, exponitque εἰρύοντο, ἔσωζον. Quo modo melius constabit Temporum ratio. Vide supra ad α'. 57. et 51.

Ver. 304. Μὴ μὲν ἀσπυθεῖ γε] Virgil.

— nunquam — moriemur inulti.

Æn. II. 670.

Clark. Hos versus apte usurpat Cicero Epp. XIII. 15. Att. X. 1. *Ern.*

Ver. 305. μέγα ῥίξας] Qua ratione, μέγα, hic ultimam producat ; item ὅπερ et

- Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξάπατησεν Ἀθήνη.
 300 Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, ἐδὲ τ' ἄνευθεν.
 Οὐδ' ἄλῃς· ἥ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
 Ζηνὶ τε, καὶ Διὸς υἱεῖ Ἑκηβόλῳ, οἳ με πάρος γε
 Πρόφρονες εἰρύαται· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
 Μὴ μὰν ἀσπεδεῖ γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 305 Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
 Ὡς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὄξυ,
 Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε, στιβαρόν τε.
 Οἴμῃσιν δὲ ἀλῆϊς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπτετήεις,
 Ὅς τ' εἴσιν πεδίοις διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
 310 Ἀρπάξων, ἢ ἄρ' ἀμαλὴν, ἢ πτῶκα λαγυῶν·

“ Sed ille quidem in muro, me vero decepit Minerva.

300 “ Nunc autem prope mihi mors exitialis, nec jam longe;

“ Neque effugium: Certe enim olim hoc gratum erat

“ Jovique, et Jovis filio longe-jaculanti; qui tamen me antea

“ Propenso-animo e-periculis-eripuerunt: nunc vero me fatum assequitur:

“ Haud tamen ignaviter saltem et inglorie perierim,

305 “ Sed magnifico aliquo facinore edito et posteris audiendo.”

Sic fatus, strinxit ensem acutum,

Qui ei ad latus pendebat magnusque, validusque;

Impetum autem dedit conversus, velut aquila altivolans.

Quæ descendit in campum per nubes obscuras,

310 Raptura vel agnam teneram, vel pavidum leporem:

307 τε] abest MS. 308 ἀλῆϊς] A. 2. 3. J. T. 309 εἴσι] F. A. 1. bene.

310 ἀρπάξων] MS. F. A. J. Ibid. ἀμαλὴν] MS.

τέτατο, ver. 307. et διὰ, ver. 309. et κόρυθι, ver. 314. vide supra ad α'. 51.

Ver. 306. εἰρύσσατο] Barnesius in uno MS. scriptum reperit εἰρύατο. Minus recte. Antepenultimam enim corripit. Vide supra ad π'. 781.

Ver. 307. Τό οἱ] Pronunciabatur, ut opinor, Τὼ οἱ. Al. Τὸρ οἱ. Vide supra ad π'. 228. Clark. Commentum hoc Clarkianum vix probari potest, quia ad loca similia non quadrat, ut bene monet Dorvill. Vann. Crit. p. 395. Nam si ad hunc modum Il. ε'. 4. legamus δαῖ-ωνοί, versus corrumpetur. Melius igitur est dicere syllabam, in prima pedis parte, ex aspiratione ex οἱ produci, in qua vocula id est frequentissimum apud Homerum et alios. Ern.

Ibid. τέτατο] Barnesius inter Varias Lectiones retulit τέταται; quo modo non constaret Temporum ratio. Vide supra ad φ'. 352. et ad α'. 57.

Ver. 308. Οἴμῃσιν δὲ ἀλῆϊς, ὥς τ' αἰετὸς] Virgil.

Qualis ubi, aut leporem, aut candenti corpore cecynum

Sustulit alta petens pedibus Jovis armiger uncis:

Quæsitum aut matri multis balatibus agnum

Martius a stabulis rapuit lupus. Undique clamor

Tollitur. ————— Æn. IX. 563.

Quem locum inter eos recenset Macrobius, in quibus Poëtarum “ par pene splendor “ amborum est.” Lib. V. cap. 12.

Ibid. Οἴμῃσιν δὲ ἀλῆϊς,] Servius, ad locum Virgilii jam citatum, legit, “Οἴμῃσιν δ' ἰ ἀλῆϊς.

Ibid. ἀλῆϊς,] Ἀθρόον ἱαυτὸν συστρίψας·

- “Ὡς Ἐκτωρ οἶμῃσε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
 Ὀρμήθη δ' Ἀχιλλεύς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 Ἀγρίαι· πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
 Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυδι δ' ἐπένευ φαεινῇ,
 315 Τετραφάλῳ, καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔδραιαι
 Χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἔει λόφον ἀμφὶ θαμείας.
 Οἷος δ' ἀστὴρ εἴσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
 Ἑσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν ἔρανῳ ἴσταται ἀστὴρ·
 “Ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεύς
 320 Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἐκτορι δῖῳ,

Sic Hector impetum dabat vibrans ensem acutum.

Irruit et Achilles, iraque sibi implevit animum

Atroci; scutum vero pectori prætendit

Pulchrum, artificiose-factum: galea autem nutabat fulgida,

315 Quatuor-conos-habente; pulchræque motabantur concussæ comæ

Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.

Qualis vero stella procedit inter stellas nocte intempesta

Hesperus, quæ pulcherrima in cœlo posita est stella:

Sic a cuspide fulgor emicabat peracuta, quam Achilles

320 Vibrabat dextera, struens malum Hectori nobili,

312 Ἀχιλλ.] A. 2. 3. J. 314 δαλὸν] MS. vitiose. 316 χρύσειαι] MS.

319 ἀπίλαμπεν] Id.

οἱ γὰρ αὐτοὺς εἰς δρόμον δόντες, συστρέφονται, ὥς καὶ αἰστοί. Schol. MSS. apud Barnesium.

Ver. 310. Ἀρπάζων,] Nihil hic varietatis dedere, nec Barnesius, nec Clarkius: cum sit obvia et notabilis. Vid. Var. Lect. Ἀρπάζων non primus Turnebus induxit, ut suspicatur Cl. Valkenarius, sed ed. Rom. cujus textus cum Eustathio hic consentit. Et cum id sit etiam in MS. Leid. non ausim pro altera lectione pronunciare. Sane, ut paullo ante dixi, præsens pro futuro in tali re dicitur, nec vitium orationis foret, si ἀρπάζων scripsisset Homerus. An scripserit quæritur: quod, ut nunc est, incertum puto. Ern.

Ibid. ἄρ' ἀμαλῆν.] Al. ἄρνα μαλῆν' potente Eustathio.

Ver. 312. ἐμπλήσατο θυμὸν] Animum sibi ipse implevit. Vide supra ad ver. 33.

Ver. 313. Ἀγρίαι· πρόσθεν δὲ] Vide supra ad ὁ. 24. et 66. et ad φ'. 318. “Mirum autem (inquit Barnesius) Artificium

“Metri, rem et passionem notantis: cum enim Achilles iram pene efferatam ex-
 “primeret, — subito Dactyli rapiditatem
 “sistens, Herois curam et prudentiam
 “clypeo se tutando depingit, Ἀγρίαι· πρόσ-
 “θεν δὲ σάκος.” Vide supra ad γ'. 363.

Ver. 314. 315. 321. 323. Καλὸν, — κα-
 λαὶ — καλὸν, — Καλὰ,] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 315. περισσείοντο] Cod. Harleian. περισεύοντο. Quod eodem modo pronun-
 ciandum. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 316. Ἥφαιστος ἔει] Vide supra ad π'. 762.

Ver. 317. Οἷος δ' ἀστὴρ] Virgil.

Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda,
 Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
 Extulit os sacrum cœlo.

Æn. VIII. 589.

Vide supra ad ver. 26.

Ver. 319. ἣν ἄρ' Ἀχιλλεύς Πάλλεν] Virgil.

Εἰς ὁράων χροά καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.

Τῷ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροά χάλκεα τεύχη,

Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάρριξε κατακτάς·

Φαίνεται δ' ἡ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,

325 Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·

Τῇ ρ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ἔλασ' ἔγχρ' ὅτις Ἀχιλλεύς·

Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·

Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελή τάμε χαλκοβάρεια,

Ὅφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.

330 Ἦριπε δ' ἐν κονίῃσ'· ὁ δ' ἐπεύξατο ὅτις Ἀχιλλεύς·

Rimans-oculis corpus pulchrum, ubi acciperet vulnus facillime.

Hujus autem cæteras quidem partes tegebant corpus ærea arma,

Pulchra, quibus Patrocli vim exuerat occisi:

Apparebat autem ea pars, qua claviculæ ab humeris cervicem dirimunt,

325 Gutturis, ubi animæ citissima perniciēs:

Hac in eum ardenti-animo-latus ferit hasta nobilis Achilles;

E regione autem teneram per cervicem abiit cuspis;

Nec tamen arteriam fraxinus abscidit ære gravis,

Ut aliquid ipsum alloqueretur respondens verbis.

330 Cecidit autem in pulveribus; et super eum gloriatus est nobilis Achilles;

325 ἔξαναρ.] Id. 325 λευκανίης] F. A. J. 326 μεμαῶτ'] MS. male.

331 ἔφης] MS. F. R. A. 1.

Cunctanti telum Æneas fatale eoruscit,
Sortitus fortunam oculis. — Æn. XII. 919.

Ver. 321. Εἰς ὁράων χροά καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιστα.] Virgil.

———— partes rimatur apertas,

Qua vulnus letale ferat. — Æn. XI. 748.

Ibid. ὅπη εἴξειε μάλιστα.] Ὅπως χωρήσειεν ἡ αἰχμή. Schol. MSS. apud Barnesium.

Ver. 322. ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροά Non expressit versio τὸ τόσον. Schol. MS. Leid. ἔταν τὸ μὲν ἀπολείπμενον ἔλασσον εἴη, τὸ δὲ γιγνὸς πλείον, τόσον φησί. Est ergo sensus: Cæterum corpus totum, quantum quantum, tegebant arma. Ern.

Ver. 324. ἡ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,] Καθ' ὃ μέρος αἱ κατακλιεῖδες συνάπτουσι, διείργουσι τὸν αὐχένα ἀπὸ τῶν ὤμων. Schol.

Ver. 325. Λαυκανίης, ἵνα τε] Ὁ γραμματικὸς Πρωτογένης συνεωρακέναι [ἔφη] πρῶτον Ὅμηρον, ὅτι τῆς μὲν τροφῆς ὁ στόμαχος

ἀγγεῖόν ἐστι, τῷ δὲ πνεύματος βρόγχος, ὃν ἀσφάραγον ἐκάλεον οἱ παλαιοί. Διὸ καὶ τὰς μεγαλοφώνους, ἐρισφραγὰς ἐπονομάζουσιν εἰώθασιν. Εἰπὼν ἔν, ὅτι τῷ Ἑκτορος ὁ Ἀχιλλεύς ἤλασε "λευκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος, Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον," ὅντα φωνῆς ἴδιον ὀχετὸν καὶ πνεύματος, τὴν δὲ λευκανίην ἐσήθηκε. Plutarch. Symposiac. Lib. VII. Probl. 1.

Ibid. Λαυκανίης,] Al. Λευκανίης. Quo modo et legisse videtur Plutarchus loco jam citato. Al. Λαυκανίη τε Λαυκανίην.

Ibid. ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος.] Hinc sumpsit, opinor, Livius illud de elephantto, XXVII. 49. de scalpro fabrilis, quod rector vi adigebat in ipso articulo, quo jungitur capiti cervix: ea celerrima via mortis in tantæ molis belua inventa erat. Ern.

Ver. 326. Τῇ ρ'] Ea, inquam.

Ibid. μεμαῶς] Cod. Harleian. μεμαῶτ'.

Ver. 327. Ἀντικρὺ δ'] Qua ratione, Ἀντικρὺ, hic ultimam producat; item ἀμει-

Ἐκτορ, ἀτάρ πε ἔφησθα, Πατροκλῆ' ἐξαναρίζων,
 Σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' ἐδὲν ὀπίζεις νόσφιν ἑόντα·
 Νήπιε, τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσσητῆρ μέγ' ἀμείνων
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμην,
 335 Ὅς τοι γένατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἡδ' οἰωνοὶ
 Ἐλκήσας αἰκῶς, τὸν δὲ κτερίζουσιν Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ὀλιγοδρανένων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς, καὶ γένων, σῶν τε τοκῆων,
 Μῆ με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
 340 Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλεις, χρυσὸν τε δέδεξο,
 Δῶρα, τά τοι δώσασσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρὸς με
 Τρώες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.

“Hector, at aliquando putabas, Patroclum interfectum spolians,

“Salvum te fore, me autem nihil veritus es ultorem absentem;

“Stulte, hujus enim seorsum ultor longe-fortior

“Navibus in cavis ego post relictus eram,

335 “Qui tibi genua solvi: Te quidem canes et alites

“Lacerabunt turpiter, illi vero exequias-facient Achivi.”

Illum vero languens allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector;

“Supplex-oro, per animam, et genua, tuosque parentes,

“Ne me sinas apud naves canes dilaniatum-vorare Achivorum:

340 “Sed tu quidem æsque abunde, aurumque accipe,

“Dona, quæ tibi dabunt pater et veneranda mater:

“Corpus autem domum meum reddito, ut rogi me

“Trojani et Trojanorum uxores participem-faciant mortuum.”

332 ἔσσεσθ'] A. 2. 5. J. MS. 334 λελείμην] MS. 341 τά σοι] MS.

347 ἀποστεμνόμενον] MS. 351 ἐρίσασθαι] MS. an librarius respexit ad

etymologiam verbi εἰκοσίνηριτα, quod esse aiunt grammatici ab ἐρίζειν,

βόμενος, ver. 329. et Πρίαμος, ver. 552. et
 μιν, ver. 361. vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἤλυθ'] Vide supra ad δ'. 454. et
 ad α'. 37.

Ver. 328. ἄρ'] *Ut ex tali vulnere fieri
 verisimillimum erat.*

Ibid. ἀπ' ἀσφάραγον] *Al. ἀπὸ σφάραγον.*

Ibid. μιλίη τάμει χαλκοβαρείᾳ] *Al. μι-
 λίη τάμει χαλκοβαρείᾳ.*

Ver. 330. ἐν κονίῃσ'] Vide supra ad γ'. 508.

Ver. 331. ἔφησθα,] Cod. *Harleian.* ἔφη·
 Quo modo et in uno MS. scriptum re-
 perit *Barnesius.*

Ver. 335. et 368. ἀνευθεν] Vide supra
 ad α'. 349.

Ver. 335. σὲ μὲν κύνες ἡδ' οἰωνοὶ Ἐλκή-
 σασθ'] Vide supra ad π'. 836.

Ver. 336. Ἐλκήσας] *Al. Ἐλκύσας.*
Clark. Ἐλκήσας] MS. et edd. vett. omnes,
 quod male mutatum in ἔλκύσας. Vide ad
 ver. 62. *Ern.*

Ibid. αἰκῶς,] Hinc fortasse vox Latina,
Saucius. *Al. αἰκῶς.* Male.

Ver. 338. Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς,] *Virgil.*

*Ille, humilis supplexque, oculos dextramque
 precantem*

- Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 345 Μή με, κύον, γένων γενάζω, μηδὲ τοκῆν. [λεῦς·
 Αἱ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 "Ὡμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
 "Ὡς ἐκ ἔσθ', ὅς σῃς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
 Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἀποίνα
 350 Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
 Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πριάμος· ἐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
 Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτῇ,
 Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.
 355 Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Ἥ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, ἐδ' ἄρ' ἔμελλον

Hunc autem torve intuitus allocutus est pedibus velox Achilles;

345 "Ne me, canis, *per* genua supplex-precare, neque *per* parentes.

"Utinam enim ullo-pacto ipsum me furor et animus stimulet,

"Crudas dissecantem *tuas* carnes comedere, cum talia in me fecisti:

"Adeo non est, qui tuo utique canes capite arceat:

"Ne quidem si deciesque et vicies tanta dona

350 "Appenderint huc adducentes, promiserint etiam et alia:

"Nec si te ipsum auro compensare velit

"Dardanides Priamus: ne sic quidem te utique veneranda mater

"Impositum lectis deflebit, quem peperit ipsa;

"Sed canesque et alites totum discerpent."

355 Illum vero jam-moriens allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector;

"Profecto te probe noscens præsensi, neque sane eram

pro ἐρύσασθαι: sed mirum, de hac lectione veteres omnes tacere, si in libris pluribus fuit, nec est merum vitium scripturæ, quo loco numerandam esse hanc Codicis lectionem, vix dubitari potest. Ibid. ἀνώγη] MS.

Protendens. —————

————— miseri te siqua parentis

Tangere cura potest, oro (fuit et tibi talis

Anchises genitor) Dauni miserere senectæ;

Et me, seu corpus spoliatum lumine mavis,

Redde meis. ————— *Æn.* XII. 930.

Unum hoc, per, siqua est victis venia hostibus,

oro;

Corpus humo patiare tegi. ————— *Æn.* X. 903.

Ver. 344—355. Τὸν δ' — Τὸν δὲ] Vide supra ad α'. 57. et ad β'. 160. Male *Bar-*

nesius, Τόνδ' — Τόνδε.

Ver. 345. κύον,] *Al.* κύων. *Clark*. Sic

duo MSS. apud *Barnesium*, idem præfert, ut magis Homericum *Cl. Valkenarius*: sic supra 38. MS. Lips. "Ἑκτωρ. *Ern.*

Ver. 346. ἀνείη] *Al.* ἀνήη.

Ver. 347. ἀποταμνόμενον] *Al.* ἀποτεμνόμενον minus recte. Vide supra ad γ'. 707.

Ver. 349. εἰκοσινήριτ'] *Al.* Εἰκοσιπλάσιονα, εἰκοσάκις ἐξισόμενα τῇ τῷ σώματος σωτηρίᾳ· τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισῶσθαι ἔστιν. *Schol.*

Ver. 350. Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες,] Vide supra ad γ'. 745.

Ibid. ὑπόσχωνται] *Al.* ὑπόσχονται.

Ver. 351. Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύ-

- Πείσειν· ἥ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἔνδοσι θυμός·
 Φράζεο νῦν, μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
 Ἥρατι τᾷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 360 Ἐσθλὸν ἔόντ', ὀλέσσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
 "Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
 Ψυχὴ δ' ἐκ ῥέθρων παμμένη αἰδώςδε βεβήκει,
 "Ον πότμον γοόωσα, λιπᾶσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
 Τὸν καὶ τεθνεῖῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
 365 Τέθναδι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῇ

" Persuasurus; certe enim tibi utique ferreus intus animus:

" Considera nunc, ne tibi aliqua deorum iræ causa sim

" Die illo, quando te Paris et Phæbus Apollo,

360 " Strenuum licet, interiment in Scæis portis."

Sic quidem ipsum locutum finis mortis cooperuit:

Anima vero ex artubus volans ad orcum descendit,

Suam sortem lugens, relicto vigore et juventa.

Hunc etiam mortuum allocutus est nobilis Achilles;

365 " Τῦ Μορere: fatum vero ego tunc accipiam, quandocunque

357 ἐν φρεσὶ θυμός] Id. 358 τι] abest A. 2. 3. J. 363 γοόωσα] MS.

Ibid. ἀνδρότητα] MS. F. R. A. vid. ad π'. 857. 364 τεθνεῖῶτα] MS.

πασσαι] Οὐδ' εἰ χρυσῷ σαθρήσασθαι θελήσει
 τὸ σῶμα ὁ Πρίαμος· Ἐρύσασθαι γὰρ νῦν, τὸ
 ζυγοσταῆσαι. Schol.

Ibid. ἐρύσασθαι] Ἀπὸ τῶν ἐλκόντων τὸν
 ζυγόν. Porphyry. Quæst. Homeric. 25.

Ver. 352. οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ]
 Virgil.

———— non te optima mater
 Condet humi, patriove onerabit membra sepul-
 cro;

Alitibus linquere feris. — Æn. X. 557.

Ver. 356. Ἡ σ' εἰ γινώσκων προτίσσο-
 μαι,] Schol. Καλῶς γινώσκων καὶ προορῶν
 παῦτά σοι λέγων· μάτην δέ, ἃ γὰρ σε πείθω.
 Clark. Forma hæc orationis Hebraismo
 similis. Præsensi me tibi non persuasum
 sum, quod peterem. Ern.

Ibid. γινώσκων] Al. γινγνώσκων. Quod
 perinde est. Vide supra ad φ'. 529.

Ibid. προτίσσομαι,] Al. πρό τε ὄσσομαι.

Ver. 357. ἐνδοθι] Al. ἐν φρεσὶ.

Ver. 358. μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι]
 Μὴ πως τῆς ἐκ θεῶν βλάβης αἰτίος σοι κατα-
 σῶ. Schol.

Ver. 359. ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος
 Ἀπόλλων,] Virgil.

Phæbe, —————

Dardana qui Paridis direxti tela manusque

Corpus in Æacidæ. — Æn. VI. 56.

Clark. Immo huc potius pertinent similes
 prædictiones morientium, quæ ratæ apud
 veteres habitæ: ut *Didonis* apud *Virgil.*
Æn. IV. 607. sqq. add. Sil. Ital. II. 696.
Inprimis huc pertinet illud Aeronis Vir-
gil. X. 759. ad Mezentium:

Non me ——— inulto

Victor nec longum lætabere: te quoque fata

Prospectant paria, atque eadem mox arva tene-
 bis;

ubi *Servius* confert locum *Il. π'. 851. Ern.*

Ver. 362. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥέθρων] Vide su-
 pra ad π'. 856.

Ibid. βεβήκει,] Vide supra ad π'. 751.
 et ad α'. 57.

Ver. 363. "Ον πότμον γοόωσα,] Vide su-
 pra ad π'. 857.

Ibid. ἀδροτῆτα] Cod. *Harleian.* ἀνδρο-
 τῆτα. Atque ita in duobus MSS. reperit
Barnesius. Vide supra ad π'. 857. *Clark.*
 Sensus: quod corpus adhuc vigens, non-
 dum maturum morti, linqueret. *Ern.*

Ver. 364. τεθνεῖῶτα] Vide supra ad ν'.
 46. *Al. τεθνεῖῶτα.*

Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι, ἥδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Ἡ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῦ ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·
Καὶ τό γ' ἀνέυθεν ἔδηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἵματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον υἷες Ἀχαιῶν,

370 Οἱ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγνητὸν

Ἐκτορος· οὐδ' ἄρα οἱ τις ἀνστητί γε παρέσση.

ᾧ δέ τις εἴπescκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

ᾧ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσθαι

Ἐκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.

“Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.”

Dixit, et e mortuo evulsit æream hastam;

Et hanc quidem seorsum posuit, ab humeris autem arma detrahebat

Sanguinolenta; cæteri autem accurrentes circumfusi sunt filii Achivorum,

370 Qui et admirabundi-contemplati sunt habitum corporis et speciem mirabilem

Hectoris: neque ei quis sine-vulnere-inflicto astitit.

Sic vero aliquis dicebat intuitus in proximum alium;

“Papæ, certe longe jam mollior tractatu

“Hector, quam quando naves incendit igne ardenti.”

367 ἐρύσατο] MS. 368 καὶ τόδ'] MS. 371 ἀνστητί] Id. Sic δ'. 556. est
αὐτος. Suidas habet ἀνστητί. 374 ἐνέπρησε] Edd. præter T. bene.

Ver. 365. Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ] Virgil.

Nunc morere; ast de me Divûm pater atque
hominum rex

Veriderit. ——— Æn. X. 743.

Quem locum inter eos citat Macrobius, in
quibus Poëtarum “par pene splendor
“amborum est.” Lib. V. cap. 12. Scali-
ger autem hoc in loco Virgilium Homero
superiorem existimat. “Cum Orodes (in-
“quit) nondum esset mortuus, recte, et
“quidam cum adverbio, Nunc morere.
“Quare cum expirasset Hector, non de-
“cui? Achilles verbum τέθναθι.” Poë-
tic. Lib. V. cap. 3. Sed vin aliquam præ-
teriti habere videtur vox ista, Τέθναθι·

——— ὅς δέ κεν ὑμῖν
Βλήμενος, ἥτις τυπείε, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσ-
σῃ.

Τέθναθω· ἢ οἱ αἰετὶς ἀμυνομένη περὶ πάσης
Τέθναμεν. ——— Il. δ'. 494.

——— τό μιν ἔποσε ἥλωτο θυμῷ
Τέθναμεν. ——— ε'. 404.

Ἡδὴ γὰρ Πηλεΐδης γ' οἶμαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τέθναμεν. ——— ι'. 334.

Ibid. ἐπεί τις κεν δῆ] Quandocunque erit

futurum ut. Vide supra ad ζ'. 433. et
504.

Ver. 366. ἀθάνατοι] Vide supra ad α'.
398.

Ver. 367. Ἡ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῦ ἐρύσσατο
χάλκεον ἔγχος·] Virgil.

——— Hoc dicens eduxit corpore telum.

Æn. X. 744.

Ver. 371. οὐδ' ἄρα οἱ τις ἀνστητί] Virgil.

Vulneraque illa gerens, quæ circum plurima
muros

Accepit patrios. ——— Æn. II. 278.

Ver. 372. τις εἴπescκεν] Qua ratione, vox
τις hic, item infra, ver. 375. producat; Ἀχαιοῖσιν, ver. 377. et νέκυς, ver. 386. et
Ἡράμειθα, ver. 393. vide supra ad α'. 51.

Ver. 373. ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος] Vir-
gil.

——— quantum mutatus ab illo

Hectore, qui redit exuvias indutus Achilles,

Vel Danaûm Phrygios jaculatus puppibus ignes!

Æn. II. 274.

Ver. 374. ἐνέπρησεν] Al. ἐνέπρησε. Clark.
Ἐνέπρησεν, quod verum puto. Nam im-
perfectum h. l. haud dubie requiritur, cum

- 375 ὦς ἄρα τις εἰπέσκε, καὶ ἐτήσασκε παρασάς.
 Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 380 Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅς' εἰ σύμπαντες οἱ ἄλλοι·
 Εἰδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι περὶ θῶμεν,
 Ὅφρα κέ τι γινῶμεν Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν·
 Ἡ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τῷδε πεσόντος,
 Ἡὲ μένειν μεμάασι, καὶ Ἑκτορος ἐκ' ἐτ' ἐόντος.
 385 Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

375 Sic quidem aliquis dicebat, et vulnerabat astans.

Hunc autem ubi spoliarat pedibus-valens nobilis Achilles,
 Stans inter Achivos verba alata dixit;

“ O amici, Argivorum ductores, atque principes,

“ Postquam hunc virum dii domuisse dederunt,

380 “ Qui mala multa patravit, quot non universi cæteri:

“ Eia agite, circa urbem cum armis experiamur,

“ Ut cognoscamus Trojanorum mentem, quamnam habeant;

“ An deserturi-sint urbem summam, hoc strato,

“ An manere ausint, etiam Hectore non jam existente.

385 “ Sed cur mihi hæc meus secum disserit animus?

378 vid. not. 380 πολλὰ] MS. 382 κ' ἐτι] Id. male. 383 καταλείψουσιν]

Id. bene.

(quo tempore) *naves* vel *incendebat*, vel *incendere tentabat*. ἐνέσκηθεν occurrit Il. i. 585. unde glossa Hesychii ducta est. *Ern.*

Ibid. κηλέω.] Pronunciabatur κηλῶ.

Ver. 377. ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν.] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 378. ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,] *Al.* ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεοράποντες Ἀρηος. *Clark.* Hunc habent edd. Flor. Ald. pr. Rom. præfert. Cl. *Valckenarius*, ut aptiorem Achilli. Illum primum dedit Aldina sec. quam cæteræ secutæ sunt. *Valckenarius* sequor. Etiam infra v. 391. tantum κέρως Ἀχαιοῶν appellat. Editum autem habet Codex Urat. *Ern.*

Ver. 379. Ἐπειδὴ τόνδ'] Σημειωτέον ὅτι ἀκεφάλους χρῆται ὁ Ποιητής. *Schol.* Vide infra ad ψ. 2.

Ibid. Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,] Τὰς δὲ ἀναγκασθέντας ἐπαινεῖν αὐτὰς ἐλαφροτέρως παρέχει καὶ τὸ μὴ πάντα προσποιεῖν αὐτοῖς. ἀλλ' ὥς περ φορτικῆς τῆς δόξης, τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν θεὸν ἀποτίθεσθαι. Διὸ καλῶς μὲν ὁ Ἀχιλλεύς, “ Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν.” *Plutarch. de Sui Laude.* Vide et supra ad α'. 128.

Ver. 380. ἔρδεσκεν,] *Al.* ἔρριξεν.

Ver. 381. Εἰδ' ἄγετ',] Vide supra ad ι'. 167.

Ibid. Εἰδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι] *Virgil.*

Nunc iter ad regem nobis murosque Latinos:
 Arma parate, animis et spe præsumite bellum.
 Æn. XI. 17.

Ver. 382. Ὅφρα κέ τι] *Al.* Ὅφρα κ' ἐτι.

Ver. 386. Κεῖται πᾶρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος,] *Virgil.*

- Κεῖται παρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος, ἄθραπτος,
 Πάτροκλος· τῷ δ' ἐκ ἐπιλήσομαι, ὅφρ' ἂν ἔγωγε
 Ζωῶσιν μετέω, καὶ μοι φίλα γένατ' ὀρώρη·
 Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν αἶδαο,
 390 Αὐτὰρ ἐγὼ καῖεῖδι φίλῃ μεμνήσομ' ἐταίρῃ.
 Νῦν δ' ἄγ', αἰείδοντες Παιήονα, κῆροι Ἀχαιῶν,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν·
 Ἡεράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἑκτορα δῖον,
 ὦ Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῶ ὥς, εὐχετόωντο.
 395 Ἥ ῥα, καὶ Ἑκτορα δῖον αἰεκέα μῆδετο ἔργα·
 Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηγε τένοντε

“ Jacet ad naves mortuus indefletus, inhumatus,
 “ Patroclus; hujus autem non obliviscar, quoad ego
 “ Vivis interero, et mihi cara genua moveantur:
 “ Quod si mortuorum oblivio subit in orco;

- 390 “ Tamen ego etiam illic dilecti memor ero sodalis.
 “ Nunc autem age canentes Pæana, juvenes Achivorum,
 “ Naves ad cavas redeamus, et hunc ducamus:
 “ Retulimus magnam gloriam: interfecimus Hectora nobilem,
 “ Cui Trojani per urbem, velut deo, vota faciebant.”

- 395 Dixit, et in Hectora nobilem indigna moliebatur opera:
 Amborum retro pedum perforavit tendines

386 παρὰ] Id. F. A. J. Ibid. ἄκλαυτος] MS. R. Eust. eadem varietas in
 Odys. 388 ζωῶσι] MS. bene. 396 ἀμφοτέρω] MS. ut ad τένοντες re-
 feratur, quod haud scio, an melius.

Præterea, jacet exanimus tibi corpus amici,
 — totamque incestat funere classem;
 Dum consulta petis, nostroque in limine pendes.
 Sedibus hunc refer ante suis, et conde sepulcro.
 Æn. VI. 149.

Ver. 388. Ζωῶσιν μετέω, καὶ μοι φίλα
 γένατ' ὀρώρη] *Al.* Ζωῶς ἐν Ἀργείοισι φιλοπ-
 τολέμοισι μετέω. *Clark.* Hunc versum nul-
 la ed. nec Codex MS. de quo quidem
 constet, habet. Unus *Eustathius* habet
 in Comm. et alterum, qui editur vulgo,
 pro varia lectione. Eum haud cunctan-
 ter recepit *Cl. Valkenarius.* *Ern.*

Ver. 390. καῖεῖδι] Cod. *Harleian.* καὶ
 κίεῖδι.

Ver. 391. Νῦν δ' ἄγ', αἰείδοντες Παιήονα,]
 Virgil.

— lætumque choro Pæana canentes.
 Æn. VI. 657.

Conclamant Socii, lætum Pæana secuti.

Æn. X. 738.

“Οτι ἔ μόνον συμποτικὴ ἡ πάλαι Μεσικὴ, ἀλ-
 λὰ καὶ εἰς Θρήνης καὶ εἰς Θριάμβους. Παιῶ-
 νες μὲν, κῶμος καὶ εὐφημία ἦσαν. — Δύο δὲ
 Παιῶνας ἦδον οἱ Παλαῖοι, τὸν μὲν πρὸ τῆς
 μάχης, τῷ Ἄρει· τὸν δὲ, μετὰ τὸν πόλεμον,
 τῷ Ἀπόλλωνι ἦδεν Ἀχιλλεύς. *Schol.* MS.
 apud *Barnesium.*

Ver. 395. Ἡεράμεθα μέγα κῦδος:] Virgil.

Maxima res effecta, viri: —

— hæc sunt spolia, et de rege superbo

Primitiæ: manibusque meis Mezentius hic est.

Æn. XI. 14.

Porro conjicit *Barnesius* Distichon hoc,
 “ Ἡεράμεθα — εὐχετόωντο,” *Achillis* fuisse
 Pæana; vel *Chorum* a toto exercitu repe-
 titum.

Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρωνης, βοέας δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
 Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 Ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας,
 400 Μάσιξέν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' ἐκ ἄκοντε πετέσθην·
 Τῷ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 Κυάνεαι πίλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
 Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι

Ad talem usque a calce, bubulaque innexuit lora,

De curruque ligavit; caput vero trahi sivit:

Curruque consenso, et inclytis armis in eum elevatis,

400 Scutica percussit equos, ut inirent-cursum; ii autem non invitī volabant:

Ab illo vero oriebatur inter trahendum pulvis: at circum comæ

Cyanæ terræ admovebantur, caputque totum in pulveribus

Jacebat, ante venustum: tunc vero Jupiter hostibus

399 κλυτὰ] abest MS. 400 μάσιξε] F. A. J. δ' ἐλάαν] Edd. vett. Eust.

401 κονίσσαλος] MS. edd. vett. præter R. 402 πίτναντο] MS. πίπναντο]

A. 2. 3. J. quod idem est. nam et supra hac edd. τριπτογ. pro τριπτ.

Ver. 394. εὐχεσάωντο.] Vota facere solebant. Vide supra ad γ'. 84. et ad β'. 221.

Ver. 395. αἰκία μῆδετο ἔργα.] Vide infra ad ψ'. 176.

Ibid. μῆδετο] Al. μήσατο.

Ver. 396. Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε] Virgil.

Raptatus bigis, ut quondam, atque cruento Pulvere, perque pedes trajectus lora tumentes.

Æn. II. 272.

Ibid. τένοντε] Dionysius Halicarnassensis περὶ συνθέσεως §. 18. legit τένοντας.

Ver. 397. Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρωνης.] Ἀντὶ τῷ, ἀπὸ σφυρῷ ἕως πτέρωνης. Schol. Male omnino. Quidni enim et scribere potuisset Homerus (si id dicere voluisset) "Ἐκ σφυρῷ ἐς πτέρωνην."

Ibid. βοέας δ' ἐξῆπτεν] Cod. Harleian. βοέας ἐξῆπτην.

Ver. 398. Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε.] Ὁ δὲ Καλλίμαχος φησιν ὅτι πάτριόν ἐστι ὁπταλοῖς τῶς τῶν φιλητάτων φονίας σύρειν περὶ τῶς τῶν φονευθέντων τάφους. Schol.

Ibid. ἔασεν.] Similiterque infra ver. 416. ἔασατε. Vide supra ad δ'. 42. Male Barnesius; ἔασεν — ἔασατε.

Ibid. κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασιν.] Virgil.

— huic cervixque comæque trahuntur Per terram. — Æn. I. 481.

Ver. 399. Ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, etc.] Vir-

gilius Hectorem ter circa Trojam raptatum refert:

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros. Æn. I. 487.

Verum ejus rei non meminit Homerus. Ter quidem circa urbem vivum Hectorem fugasse narratur Achilles supra ver. 165. hujus libri: hoc in loco interfectum et a curru ligatum ad naves trahere dicitur; (Vide ver. 465.) itemque infra ω'. 18. ter circa Patrocli sepulchrum traxisse dicitur: at circa urbem raptasse nusquam memoratur. Uti observavit Barnesius.

Ver. 400. Μάσιξέν ῥ' ἐλάαν.] Dionysius Halicarnassensis loco jam citato legit, Μάσιξέν δ' ἐλάαν. Clark. Enimvero sic edd. quas vidi omnes. Barnesium unum inspexit Clarkius. Nec id advertit Cl. Valkenarius. Est autem forma Homeri perpetua Μάσιξέν δ' ἐλάαν. Vid. Var. Lect. Ern.

Ibid. ἄκοντε] Cod. Harleian. αἰέκοντε.

Ver. 401. ἀμφὶ δὲ χαῖται Κυάνεαι πίλναντο.] Hesiod.

— ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἑρως ἐρως ὑπερθεῖν Πίλναντο. — Theogon. ver. 702.

Ver. 402. Κυάνεαι] Vide supra ad α. 398.

Ibid. πίλναντο.] Al. πίμπλναντο. Quam lectionem et præfert Barnesius. Synesius autem, notante itidem Barnesio, citat π-

- Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἤϊ ἐν πατρίδι γαίῃ·
 405 Ὡς τῇ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν' ἡ δὲ νυ μήτηρ
 Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδῶσα.
 Ὡμῶξεν δ' ἔλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 Κωκυτῶ τ' εἶχοντο, καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
 410 Τῷ δὲ μάλιν' ἄρ' ἦν ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπαντα

Dederat deturpandum ipsius in patria terra :

- 405 Sic hujus quidem pulvere fœdabatur caput totum : tum vero mater
 Evellebat comam, nitidumque abjecit velum
 Procul : ejulatumque edidit admodum altum, filium intuita.
 Lamentabatur miserabiliter et pater dilectus, circumque populi
 Ejulatuque tenebantur, et lamentis per urbem :

- 410 Huic autem maxime erat simile, ac si tota

πίμπλαντο] F. R. A. 1. 405 χάριν] F. A. 1. 406 καλύπτρην] MS.
 male. 410 μάλιν' ἀεὶ ἐναλίγκιον] Id. perperam. 411 σμήχαιτο] Edd.
 præter R. male. sed usitata varietate.

φόρηντο. Clark. Neque πῖλναντο, neque
 πῖμπλαντο placet Cel. Valkenari. Recte.
 Nec enim sensum commodum fundunt.
 Quid pro iis reponendum sit, quæritur.
 Placet ei lectio, quam e *Dione Chrys.* ita
 commemorat *Synes.* Laud. Calv. p. 82.
 ut eam apud *Homerum* extare neget:
 quam et *Petavius* ad *Synes.* probat: ma-
 lit tamen πῖφόρηντο, quam πῖφόρηντο, i. e.
 inquinati erant capilli. Cui correctioni
 non favere videtur ἀμφὶ, quod verbum
 motum significans desiderat. Desidero
 hic diligentiam inspicendarum editionum
 veterum. MS. Lips. habet πῖτναντο. Idem
 exprimere voluit Ald. 2. 5. sed ita expres-
 sum est, quasi sit πῖτναντο, idque ut solet,
 fideliter repetiit Junta. Hæc igitur lectio
 est commoda satis. Ἀμφὶ — πῖτναντο de
 comis est, quod 315. περισσείοντο de crista
 galeæ, comæ nigræ concutiebantur, jacta-
 bantur circa caput, exsultabant, et con-
 cussu circumfundebantur capiti etc. Qui
 sensus est aptissimus: de fœdatione comæ a
 pulvere in sequentibus est. *Dionis* πῖφό-
 ρηντο est glossa hujus lectionis. Ern.

Ver. 404. ἀεικίσσασθαι] Vide supra ad
 τ'. 26.

Ver. 405. κεκόνιτο] Vide supra ad φ'.
 352. et ad δ'. 492. Al. κεκόνιστο.

Ver. 406. δὲ λιπαρὴν] Qua ratione, vox
 δὲ, hic producatur; item μάλα, ver. 407.
 et μόλις, ver. 412. vide supra ad α'. 51.

Ver. 407. κώκυσεν] Vide supra ad σ'. 37.

Ver. 410. Τῷ δὲ μάλιν' ἄρ' ἦν ἐναλίγ-
 κιον,] Virgil.

Non aliter quam si immissis ruat hostibus om-
 nis

Carthago, aut antiqua Tyros; flammæque fu-
 rentes

Culmina perque hominum volvantur perque
 Deorum. Æn. IV. 669.

Quo de loco *Macrobius*; "A majore (in-
 "quit) negaverunt quidam rem augeri
 "posse. Sed eleganter hoc circa *Didonem*
 "*Virgilius* induxit: dixit enim non mi-
 "norem luctum fuisse ex unius morte,
 "quam si tota urbs, quod sine dubio esset
 "majus, ruisset. Et *Homerus* idem fecit:

ὥς εἰ ἅπαντα

"Ἴλιος ὀρενύεσσα πνεῖ σμήχαιτο κατ' ἄκρας.

Saturnal. Lib. IV. cap. 6.

Ibid. ὥς εἰ] Ita *Barnesius*. Vulgg. ὥς εἰ.

Ver. 411. σμήχαιτο] Al. σμήχαιτο. Quo
 modo legit et *Macrobius* loco jam citato.
 Clark. In Schol. Pseudo-did. hæc scrip-
 tura est, vitio operarum, ut in edd. *Ma-*
crob. Nam in edd. pr. *Macrobii*, ut *Brix-*
iensibus, *Justina*, versus *Græci* non sunt,
 nec spatium relictum, quod alias est in-
 dicium omissi versus *græci*. In *Aldina*
 1527. primum additi sunt duo hi versus,
 propter verba *Macrobii*, quod et *Homerus*
facit : non, ut opinor, e *MS.* aut edd. an-
 tiquis. Ergo *Macrobius* non dat variam

- Ἴλιος ὄφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
 Λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλῶντα,
 Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·
 Πάντας δ' ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 415 Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκασον·
 Σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἑάσατε, κηδόμενοί περ,
 Ἐξελθόντα πόλῃος, ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 Λίσσομαι ἄνδρα τῷτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργόν,
 Ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἥδ' ἐλεήσῃ
 420 Γῆρας· καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόςδε τέτυκται
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
 Τρωσὶ μάλις δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγ' ἔθηκε·
 Τόσσος γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·

Ilios excelsa igni cremaretur a culmine.

Populi quidem senem vix tenebant dolore-indignantem,

Egredi cupientem portis Dardaniis:

Omnes autem supplex-orabat, provolutus in luto,

415 Nominatim compellans virum quemque;

"Abstinete, amici, et me solum sinite, solliciti licet,

"Egressum urbe ire ad naves Achivorum:

"Supplicabo viro huic pernicioso, violentia-effræni,

"Si forte ætatem revereatur, atque misereatur

420 "Senectutis: etenim et huic pater talis est

"Peleus, qui ipsum genuit et nutrit, perniciem futurum

"Trojanis; maxime autem mihi præ omnibus dolores fecit:

"Tot enim mihi filios interemit ætate florentes:

414 ἐλιτάνει] Id. 418 Λίσσομ'] F. R. A. J. λίσσωμ'] vid. not. Ibid.

ὀμβριμον] MS. 419 ἐλίση] η̄ est in litura, in MS. videtur fuisse *ει*. de hac varietate supra 118. 425 ἀπέκτεινε] Edd. præter T.

lectionem. Cæterum σμύχω et σμήχω sæpe in libris antiquis confunduntur. Σμύχοιτο verum est; de cuius verbi vi eleganter disserit Cel. Hemsterh. ad Lucian. T. I. p. 351. Ern.

Ibid. κατ' ἄκρης.] Vide supra ad ὁ. 557.
 Ver. 412. μόλις] *Al.* μόγῃς. *Clark.* Edd. omnes consentiunt in μόλις. Sed olim alia exempla ubique μόγῃς, aut μόλις habuisse, prout Grammaticus, e cuius recensione esset, statueret, supra monuimus. Ern.

Ver. 415. 452. μεμαῶτα — ἀποτιθνέσθαι;] Vide supra ad ὁ. 46.

Ver. 416. κηδόμενοί περ,] Cod. *Harleian.* κηδόμενόν περ.

Ver. 418. Λίσσομαι ἄνδρα] *Al.* Λίσσωμ' ἄνδρα. *Clark.* Λίσσωμ' ἄνδρα *Eustathius* ait se in nonnullis exemplaribus reperisse. Sic plane est in MS. Lips. Idem est, quod edd. vett. habent (vid. Var. Lect.) λίσσωμ' ἄνδρα ex iis quæ dicta sunt ad ver. 236. Atque hanc lectionem prætulit Cl. *Valkenarius*. Sed et λίσσομαι ferri potest, ut sit præsens pro futuro, de quo supra ad hunc librum notatum est. Cæterum intell. ἵνα λίσσωμ' ut infra ver. 450. ἴδωμαι pro ἵνα ἴδωμαι. Ern.

- Τῶν πάντων ἔ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 425 Ὡς ἐνός, ἔ μ' ἄχος ὅζυ κατόϊσεται αἰῖδος εἴσω,
 "Ἐκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
 Τῇ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
 Μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἡδ' ἐγὼ αὐτός.
 "Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ σενάχοντο πολῖται·
 430 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινῆ ἐξήρχε γόοιο·
 Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθῆσα
 Σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 Εὐχολὴ κατὰ ἄστρ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειρα
 Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε, θεὸν ᾧς,
 435 Δειδέχατ'· ἥ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
 Ζωὸς ἑὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.

" De quibus omnibus non tantum lugeo, tristis licet,

425 " Quantum uno, de quo me dolor vehemens conceptus deferet ad orcum,

" Hectore : Utinam obiisset inter manus meas :

" Sic enim satiati fuissetus flentesque, lugentesque,

" Materque, quæ eum peperit infelix, atque ego ipse."

Sic dixit flens : adgemebant autem cives :

430 Inter Troadas vero Hecuba densum-suspiriis exorsa est luctum ;

" Fili, ego misera curnam vivam, gravia passa,

" Te mortuo ? qui mihi noctesque et dies

" Gloria per urbem eras, omnibusque emolumentum

" Trojanisque et Troadibus per urbem, qui te deum tanquam,

435 " Excipiebant : Certe enim ipsis admodum magna gloria esses,

" Vivus existens : nunc vero mors et fatum occupat."

426 ὄφελει] Eæd. 428 δυσάμμορος] MS. 429 ἐπὶ δ' ἐσενάχοντο] Id. 432
 κατεθνηῶτος] MS. 434 Τρωῆσιν] Edd. præter T. male. 434 ἥ σε θεὸν
 ᾧς] MS. 436 νῦν δ' αὖ Id. quod alibi supra occurrit.

Ver. 420. καὶ δὲ νυ τῷδε πατῆρ] Vide infra ad ὦ. 486.

Ibid. δὲ] Cod. Harleian. γέ.

Ibid. τοῖόςδε] Vide supra ad ὦ. 357.

Ibid. τίτυκται] Similiterque infra ver. 450. Vide supra ad ὦ. 736. et ad ὦ. 37.

Ver. 423. τηλεθάοντας] Al. τηλεθῶντας.

Ver. 424. ἀχνύμενός] Similiterque infra ver. 455. Πύγνυται. Vide supra ad γ. 260.

Ver. 427. κορεσσάμεθα] Vide supra ad τ. 167. et ad ver. 55. hujus libri.

Ver. 429—437. "Ὡς ἔφατο κλαίων — "Ὡς ἔφατο κλαίεισ'"] Virgil.

Sic fatur lachrymans. ——— Æn. VI. 1.

Ver. 431. Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ] Scholiastes citat "Ἐκτορ, τέκνον ἐμόν.

Ver. 434. θεὸν ᾧς,] Qua ratione, θεὸν, hic ultimam producat; item μάλα, ver. 435. et γὰρ, etiam extra cæsura, ver. 538. et τρίποδα, ver. 443. vide supra ad ὦ. 51. Clark. Δειδέχατ', verte: colebant. Alibi in hac sententia verbum τίειν usurpat, τίειν δὲ μιν ἴσα θεοῖσι. Ern.

Ver. 435. καὶ σφι] Al. καὶ σφι. Minus recte. Clark. Id tamen præfert Cel. Falkenarius.

- “Ὡς ἔφατο κλαίεισ’ ἄλοχος δ’ ἔπω τι πέπυσο
 “Εκτορος· ἔ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἔλθων
 “Ηγγειλ’, ὅττι ρά οἱ πόσις ἐκτοδι μίμνε πυλάων·
 440 Ἀλλ’ ἤγ’ ἰσὼν ὕφαινε, μυχαῶ δόμῃς ὑψηλοῖο,
 Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ’ ἔπασσε·
 Κέκλετο δ’ ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο
 “Εκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοσήσαντι·
 445 Νηπίη, ἔδ’ ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Κωκυτῆ δ’ ἤκασε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
 Τῆς δ’ ἐλελίχθη γυνίᾳ, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 Ἥ δ’ αὖτις δμῶῃσιν εὐπλοκάμοισι μετηύδα·
 450 Δεῦτε, δύο μοι ἔπεσθον, ἴδωμ’, ὅτιν’ ἔργα τέτυκται·

Sic dixit flens : Uxor autem nondum aliquid audierat
 De Hectore; non enim ei aliquis certus nuncius profectus
 Nunciarat, quod ei maritus extra mansisset portas :

- 440 Sed illa telam texebat, in secessu domus altæ,
 Duplicem splendidam vestem, operaque picta varia sparsim-intexebat:
 Jusserat autem ancillas comis-pulchras per domum
 Igne circumdare positum tripodem magnum, ut essent
 Hectori calida lavacra e pugna reverso :
 445 Demens, neque enim sciebat, quod ipsum admodum procul a lavacris
 Manibus Achillis domuerat oculis-cæsia Minerva.
 Ejulatum autem exaudiit et lamenta a turri ;
 Ejusque continuo succussi sunt artus, inque terram ei excidit radius :
 Ipsaque statim inter ancillas comis-pulchras locuta est ;
 450 “ Adeste, duæ me sequimini, ut videam, quænam opera fiant :

441 πορφυρέην pro μαρμ.] MS. 445 νηπίη] Id. 446 δάμασε] Id. bene.

Ver. 457. πέπυσο] Si, πέπυσαι, dixisset,
 jam non constitisset Temporum ratio.
 Vide supra ad φ'. 552. et ad α'. 37.

Ver. 459. ὅττι ρά] Quod scilicet.

Ver. 441. Δίπλακα] Schol. Barnes. δι-
 πλοῖδα, ἣν οἷον τρεῖς διπλῆν περιβάλλουσθαι.
 De veste duplici vid. inpr. Salmas. ad
 Tertull. de Pall. p. 596. Ern.

Ibid. μαρμαρέην] Al. πορφυρέην.

Ibid. θρόνα] Ποικίλματα, ἄνθη. Schol.
 Al. θρόνα. Clark. Θρόνα proprie περι-
 κλιμένῃ ζῶα, si fides Schol. Theocr. II.
 56. ut lacertæ et similia. Vid. laudatos
 Cel. Alberto ad Hesych. h. v. Ern.

Ver. 444. μάχης ἐκνοσήσαντι] Al. μάχης
 ἐκ νοσήσαντι.

Ver. 446. γλαυκῶπις] Vide supra ad α'.
 206.

Ver. 447. Κωκυτῆ δ' ἤκασε] Virgil.

Agnovit longe gemitum præsaga mali mens.
 Æn. X. 843.

Interea pavidam volitans pennata per urbem
 Nuncia fama ruit, matrisque adlabitur aures
 Euryali: ac subitus miseræ calor ossa reliquit:
 Excussi manibus radii, revolutaque pensa.
 Evolat infelix. ————— Æn. IX. 473.

Quem Virgilii locum laudat Quintilianus,

- Αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
 Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γῆνα
 Πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
 Αἶ γὰρ ἀπ' ἕατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 455 Δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
 Μῆνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται·
 Καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνοροῖης ἀλεγεινῆς,
 Ἥ μιν ἔχεσθ'· ἐπεὶ ἔποτ' ἐνὶ πληθύνι μένεν ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ πολὺ προδέεσκε, τὸ ὃν μένος ἔδενι εἴκων.
 460 Ὡς φαρμένη, μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση,
 Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἵξεν ὄμιλον,
 Ἔστη παπτήνας' ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
 Ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι

“ Venerandæ socrus vocem audiui, mihiq̃ue ipsi

“ In pectoribus saliens vibratur cor sursum ad os, subtusque genua

“ Glaciata-torpent: prope certe aliquod malum Priami filii.

“ Utinam vero procul ab aure sit ineum verbum; sed perquam graviter

455 “ Timeo, ne jam mihi audacem Hectorem nobilis Achilles

“ Solum interclusum ab urbe, in campum agitet;

“ Et jam eum cessare-faciat ab audacia exitiali,

“ Quæ ipsum tenebat: quippe nunquam in turba manebat virorum;

“ Sed longe procurrebat, sua animi-vi nulli cedens.”

460 Sic locuta, per domum ruit, lymphatæ similis,

Vebementer-palpitan corde; simul et ancillæ ibant cum ipsa.

At postquam ad turrinque et hominum pervenerat turbam,

Stetit circumspiciens in muro: illumque advertit

Raptatum ante urbem; celeres autem eum equi

450 ἴδωμ'] R. Eust. 453 τοι] MS. 456 μόνον] Id.

quod affectus non aliter, quam si rebus intersimus, commoveat. Lib. VI. cap. 2.

“ Et luctus habitus proditur: ut in Eury-
 “ ali matre: *Expulsi manibus radii*, etc.”
 Macrob. Saturnal. Lib. IV. cap. 1. Cæ-
 terum hoc in loco, pro “ *Pensa*,” scriben-
 dum conjicit Barnesius, “ *Membra*.” Sed
 minus recte.

Ver. 443. Τῆς δ' ἐλελίχθη γυνῆ, χαμαὶ
 δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.] Rem ipsam aptissi-
 me depingunt et quasi ob oculos ponunt
 versus hujus Numeri. Vide supra ad γ'.
 363.

Ver. 450. ὅτις' ἔργα] *Al.* ἅτις' ἔργα.
 Clark. De ἴδωμαι vide ad 418.

Ver. 452. νέρθε δὲ γῆνα Πήγνυται.] Καλ-
 λίμαχος, “— ἐκόλλασαν γὰρ ἀνία Γῶνατα.”
 Schol. MSS. apud Barnesium.

Ver. 454. εἶη] *Al.* ἦεν.

Ver. 458. 459. ἔχεσθ' — προθέεσκε,]
 Vide supra ad ver. 394. et ad γ'. 84.

Ver. 458. πληθύ' μένεν ἀνδρῶν.] Ita edi-
 dit Barnesius ex Eustathio. *Vulg.* πληθύ'
 μὲν ἀνδρῶν. *Al.* πληθεῖ μένεν ἀνδρῶν. Vide
 supra ad π'. 521. et 526. Confirmatur
 porro Barnesii lectio, *Odys.* π'. 105.

- 465 Ἐλκον ἀκηδέστας κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν·
 Ἦριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
 Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα σιγαλόεντα,
 Ἀμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἥδ' ἐπλεκτὴν ἀναδέσμην,
 470 Κρήδεμνόν θ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 Ἦματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἐκτωρ
 Ἐκ δόμου Ἡετίανος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·
 Ἀμφὶ δέ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρεις ἄλλης ἔσαν,
 Αἷ ἐμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
 475 Ἡ δ' ἐπεὶ ἔν' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέεσθαι.
 Ἀμβλήδην γοῶσα, μετὰ Τρῶῃσιν εἶπεν·

465 Raptabant immaniter cavas ad naves Achivorum.

Illam vero oculos obscura nox cooperuit:

Collapsa autem est retro, animamque efflavit.

Procul vero a capite fudit redimicula admiranda,

Vittas, reticulumque, atque textile crinale,

470 Velumque, quod ei dedit aurea Venus,

Die illo, quo ipsam pugnam-expedite-ciens duxit Hector

Ex domo Eëtionis, postquam dederat infinita dona-sponsalia:

Circum vero ipsam gloresque et fratriæ frequentes stabant,

Quæ ipsam inter se tenebant præ-dolore-cupidam interitus.

475 Ea vero ut ad se rediit, et in præcordia anima collecta est,

Crebris gemitibus plorans, inter Troadas dixit;

467 κάπυσσε] F. A. 1. 468 κρατὸς βάλε] MS. 469 τε, ἰδὲ] Id. edd. præter T. 475 ἦσαν] F. R. A. 1. Eust. ἔσαν. 474 μετὰ σφῆς ἔχον] MS. 475 θυμὸν ἀγέεσθαι] F. R. A. 1. T.

Εἰ δ' αὖ με πληθύνει δαμασκαίατο. —

Ver. 465. Ἐλκον] *Al.* Ἐλκον.

Ver. 469. Ἀμπυκα,] Κόσμον τινὰ περὶ τὴν κεφαλὴν, ἀνέχοντα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. *Schol.*

Ibid. κεκρύφαλόν] Τὸν πρὸς ἡμῶν λεγόμενον κορυφάντον. *Schol.*

Ibid. κεκρύφαλόν τ', ἥδ' *Al.* κεκρύφαλόν τε ἰδὲ. Atque ita legit *Codex Harleianus. Clark.* Præfert alteri lectioni *Cl. Valkenarius.* Certe numeri fiunt aptiores rei: et stat pro ea consensus librorum. *Vid. Var. Lect. Ern.*

Ver. 470. ὃ ρά] *Quod scilicet.*

Ibid. χρυσῇ] *Edidit Barnesius χρυσῇ.* Quod eodem modo pronunciandum. *Vide supra ad v. 272. et ad v. 523.*

Ver. 471. κορυθαίολος] *Vide supra ad β'. 816.*

Ver. 472. μυρία ἔδνα] *Al.* μυρία ἔδνα.

Ibid. ἔδνα] Τὰ ὑπὸ τῶν νυμφίων διδόμενα δῶρα ταῖς γαμμουμέναις. *Schol.*

Ver. 473. εἰνατέρεις] Αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναικες. *Schol.*

Ibid. εἰνατέρεις ἄλλης] Qua ratione, εἰνατέρεις, hic ultimam producat; item αἰνόμερον, ver. 481. et γὰρ, 489. et πάϊς, ver. 492. et 499. *vide supra ad α'. 51.*

Ibid. ἔσαν,] *Al.* ἦσαν.

Ver. 474. ἀπολέσθαι.] *Al.* ὀλέσθαι.

Ver. 475. ἐς φρένα θυμὸς ἀγέεσθαι,] “Pro θυμὸς hic legitur etiam θυμὸν, perinde ac “si diceretur ἀγγεγεμένον ἔσχε τὸν θυμὸν ἐς “φρένα.” *Henric. Stephan. Clark.* Quod

- Ἕκτορ, ἐγὼ δ' ὄψστηνος· ἰὼ ἄρα γεινόμεθ' αἶση
 Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμῃ κατὰ δῶμα,
 Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν, Ὑποπλάκῃ ὕληέσση,
 480 Ἐν δόμῳ Ἐτίωνος· ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐῴσαν,
 Δύσμορος αἰνόμορον· ὥς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
 Νῦν δὲ σὺ μὲν αἶδαο δόμῃς ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 Ἐρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 Χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 485 Ὀν τέκομεν, σὺ τ', ἐγὼ τε, δυσάμμοροι· ἔτε σὺ τέτρω
 Ἔσσεαι, Ἕκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ δ' ἄνες· ἔτε σοι ἔτος.
 Ἦνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολὺδακρυν Ἀχαιῶν,
 Αἰεὶ τοι τέτρω γε πόνος καὶ κῆδ' ὀπίσσω

“Hector, ego infelix! eodem igitur nati sumus fato

“Ambo, tu quidem in Troja Priami in domo,

“Ego autem Thebis, Hypoplaco sylvosa,

480 “In domo Eëtionis, qui me enutrit, parvula cum essem,

“Infelix infelicem: utinam non genuisset.

“Nunc vero tu quidem in orci domos, sub latebris terræ,

“Abis, et me gravissimo in luctu relinquis

“Viduam in ædibus: At filius adhuc infans prorsus,

485 “Quem genuimus, tuque, egoque calamitosi: neque tu luic

“Eris, Hector, emolumento; quippe occubuisti: neque tibi hic.

“Nam etsi bellum quidem effugerit lachrymosum Achivorum,

“Semper tamen ei labor et mala in posterum

476 Δμῳῆσιν] MS. 480 με τρέφε] MS. 483 ἐν πένθει] F. A. J. 484 με-
 γάροισιν] Eæd. R. male. 485 τε] abest MS. 487 τε φύγῃ] MS. δι]
 R. 488 τοι] abest Fl.

non spernendum videtur Cl. Valkenari, si
 MSS. juvent, sc. quia esset exquisitius dic-
 tum. An vero non sufficiunt edd. tot
 antiquæ (nec enim sola Flor. habet), quæ
 aliis in locis sufficiunt? Et ipse modus lo-
 quendi recte se habet. Ern.

Ver. 476. Ἀμβληθὴν γούωσα.] Versum
 hunc citat Dionysius Halicarnassensis isto
 modo:

Ἀμβληθὴν γούωσα μετὰ δμῳῆσιν ἔειπεν.

Περὶ συνθέσεως, §. 15.

Clark. Eodem modo legit MS. Lips. sed
 vulgatum verum est. Ern.

Ibid. Ἀμβληθὴν] Ἀναφέρεται ἀεθρῶς τὸ
 πνεῦμα. Schol.

Ibid. γούωσα.] Vide supra ad β'. 97.

Vol. II.

Ver. 477. γεινόμεθ'] Al. γεινάμεθ', et γι-
 νόμεθ'.

Ver. 478. Πριάμῃ κατὰ δῶμα.] Strabo,
 Geograph. lib. XIII. citat Πριάμῃ ἐν
 οἴκῳ.

Ver. 479. Θήβησιν.] Al. Θήβηθεν, apud
 Strabonem ibid.

Ibid. ὕληέσση.] Vide supra ad φ'. 449.
 et ad γ'. 151.

Ver. 482. Νῦν δὲ σὺ μὲν αἶδαο] Barnesi-
 us edidit Νῦν δὲ σὺ μὲν ῥ' αἶδαο. Sed nihil
 opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 487. πόλεμόν — πολὺδακρυν] Vide
 supra ad τ'. 518.

Ibid. φύγῃ] Al. φύγοι.

- "Εσσοντ' ἄλλοι γάρ οἱ ἀπερίσσεσιν ἀρέρας.
 490 Ἡμαρ δ' ὄρφανικόν, παναφήλικα παῖδα τίθησι·
 Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 Δεϋόμενος δέ τ' ἀνείσι πάϊς ἐς πατρός ἐταίρους,
 "Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
 495 Χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην, ὑπερῶν δ' ἐκ ἐδίγη.
 Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὲς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
 Χερσὶν πεπληγῶς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων,
 "Ἐρρ' ἔτως· ἐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
 Δακρυόεις δέ τ' ἀνείσι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 500 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐξ ἐπὶ γένασι πατρός
 Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἶων πίονα δημόν·

"Erunt: alii enim ei terminis-mutatis-adiment arva.

490 "Dies nempe pupillaris omnibus-æqualibus-destitutum puerum reddit:

"Semper vero dejecto-est-vultu, lachrymisque madidæ sunt genæ.

"Egens autem vadit puer ad patris sodales,

"Alium quidem chlæna prensans, alium vero tunica:

"Horum autem miserantium pocillum aliquis tantillum admoveat,

495 "Labraque quidem rigat, palatum vero non rigat.

"Hunc et aliquis utroque-parente-vivo florens e convivio exturbat,

"Manibus verberans, et probris insectans,

"Abi in malam rem sic; non tuus utique pater convivatur nobiscum:

"Lachrymabundus autem redit puer ad matrem viduam,

500 "Astyanax, qui ante quidem sui super genibus patris

"Medullam tantum comedebat, et ovium pinguem adipem:

495 ἐδίγη] MS. 497 χερσὶ] MS. edd. præter T. quod aliis similibus exemplis defendi posset. Ibid. ὀνειδείοις] MS.

Ver. 489. ἀπερίσσεσιν] Cod. Harleian. ἀπεροήσσεσιν.

Ibid. ἀρέρας.] Vide supra ad ζ. 142.

Ver. 490. 498. Ἡμαρ — ἡμῖν] Versus hosce novem a nonnullis repudiatos fuisse testatur Eustathius.

Ibid. παναφήλικα] Πάντων ἡλικιωτῶν ἱστορημένον· τὰ τέστιν, ἱλαυνόμενον τῇ ἀπ' αὐτῶν διατριβῇ. Schol.

Ver. 491. ὑπεμνήμυκε,] Καταμύμυκε, κατ-εστύγγνακε, κάτω βλέπει. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ἐπὶ τῇ κατανέμυκε ἐκδέχεται. Οἱ δὲ, ἀντὶ τῇ, εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τῇ πατρός. Schol. Cæterum Barnesius edidit ὑπεμνήμυκε ex

ὑπομνημονεύω· Sed nulla, ut videtur, satis idonea auctoritate. Codex Harleianus habet ὑπομνήμυκε.

Ibid. παρειαί.] Cod. Harleian. παρειά.

Ver. 492—499. πάϊς ἐς;] Barnesius utrobique legendum censet πάϊς πρὸς. Sed nihil opus.

Ver. 496. ἀμφιθαλὲς] Κατὰ ἀμφοτέρους τὰς γονεῖς θάλλων ὃ ἐστὶν ἔχων τὰς γονεῖς ἀμφοτέρους. Schol.

Ver. 497. πεπληγῶς,] Vide supra ad β'. 314.

Ibid. ὀνειδείοισιν] Cod. Harleian. ὀνειδίοι-

- Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 Εὐδ᾽ ἐσκέ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 505 Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλῃ ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν,
 Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησιν καλέεσιν·
 Οἷος γάρ σφιν ἔρυσσεν πύλας καὶ τείχεα μακρὰ.
 Νῦν δέ σε μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, νόσφι τοκῶν,
 Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται,
 510 Γυμνὸν ἄτάρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
 Λεπτὰ τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 Ἄλλ' ἦτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῃ,
 Οὐδέν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ ἔκ ἐγκείσειαι αὐτοῖς,
 Ἄλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.

“ At quando somnus occuparet, desiissetque pueriliter-lusitare,

“ Dormiebat in lectis. in ulnis nutricis,

“ Cubili in molli, deliciis repletus corde :

505 “ Nunc vero multa patietur, caro patre privatus,

“ Astyanax, quem Troës cognomine vocant :

“ Solus enim ipsis, o *Hector*, defendebas portas et muros altos.

“ Nunc vero te quidem ad naves recurvas, procul a parentibus,

“ Mobiles vermes edent, postquam canes se satiaverint,

510 “ Nudum : at tibi vestes in ædibus jacent,

“ Tenuisque et venustæ, factæ manibus mulierum.

“ Verum enimvero hæc omnia comburam igne ardenti,

“ Nihil tibi utique usui futura, neque enim jacebis in ipsis;

“ Sed coram Trojanis et Troadibus gloria tibi sunt.”

509 Versus in margine alia manu scriptus, et in eo κορέσσονται.

σιν. Sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad α'. 628.

Ibid. ἐνίσσων,] *Al.* ἐνίπτων.

Ver. 498. μεταδαινύται] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 501—503. ἔδισκε, — Εὐδ᾽ ἐσκέ] *Commedere solebat — Dormire solebat.* Vide supra ad ver. 394. et ad β'. 221.

Ver. 502. ἔλοι,] *Al.* ἔλη.

Ver. 504. ἐνὶ μαλακῇ,] Qua ratione, ἐνὶ hic, item infra ver. 510. ultimam producat; et ὄφελος, ver. 513. vide supra ad α'. 51.

Ibid. ἐμπλησάμενος] Vide supra ad ver. 312.

Ver. 506. Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησιν καλέεσιν· Οἷος γάρ] Sic supra ζ'. 402.

Τὸν β' "Εκτὼς καλέεσκε Σκαμάνδειον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι

"Αστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἔρυσσεντο Ἴλιον "Εκτὼς.

Τὸν Ἀστυάνακτα ἄρα ὑπερότερρον αὐτοῦ κεῖσθαι τῷ παιδί [τῷ "Εκτορι,] ἢ τὸν Σκαμάνδειον. — Σκοπῶμεν δὴ διὰ τί πότε· ἢ αὐτὸς ἡμῖν κάλλιστα ὑφηγεῖται τὸ διότι; φησὶ γὰρ, “Οἷος γάρ σφιν ἔρυσσεν πόλιν καὶ τείχεα “μακρὰ.” Διὰ ταῦτα δὲ, ὡς εἰκεν, ὑπερώς ἔχει καλῶν τὸν τῷ σωτήρει υἱὸν, Ἀστυάνακτα

515 "Ως ἔφατο κλαίεισ' ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

515 Sic dixit flens: adgemuerunt autem mulieres.

515 ἐπὶ δ' ἰστενάχ.] MS.

τῷτῃ ὃ ἔσωζεν ὁ πατήρ αὐτῆς, ὡς φησιν Ὀμη-
ρος. *Plato in Cratylō.*

Ibid. Τρώες] Al. πάντες.

Ver. 507. Οἷος γὰρ σφιν ἔρυστο πύλας]
Apud Platonem, loco jam citato; Οἷος γὰρ
σφιν ἔρυστο πόλιν.

Ver. 509. Αἰόλαι εὐλαὶ] Τὸ, αἰόλον, ἐκ
οἷδ' ὅθεν τῶν Γραμματικῶν τινες ἐπὶ τῆς Ποι-
κίλης παρ' Ὀμήρῳ ἀκῶειν ἀξιῶσιν. — Οὐκ ἔστι
δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν ταχὺν, γενόμενον ἀπὸ

τῆς Αἰλλης, ἥτις ἀπὸ τῆς Ἄειν καὶ Εἰλεῖν
πείποιται. — "Αἰόλαι ἔν εὐλαί," ἀπὸ τῆς εἰ-
λειῖσθαι ταχέως λείγονται. *Porphyr. Quæst.*
Homeric. 3.

Ibid. καρίσωνται,] Vide supra ad τ'. 167.
Cod. Harleian. καρίσσονται.

Ver. 511. τετογγμένας] Vide supra ad II.
ζ. 448.

Ver. 512. κηλῖα,] Vide supra ad ver.
374.

ΤΗΣ
ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ψ'.

Ἑκδόσεις τῆς Ψ'. ὍΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας.

ἈΧΙΛΛΕΥΣ τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλῳ, πυρὰν
νήσας, καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωϊκὲς νεανίσκας, καὶ κύνας, καὶ ἵπ-
πους, καὶ ἄλλα ἐρεῖα· ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιῇ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲν
Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ ἔτῳς ὁ ἀγὼν διαλύεται.

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ψ'.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγὼν ἐπιτάφιος.

Ἄλλως.

Ψ' Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδὼς ἐτέλεσσεν Ἀχιλλεύς.

Ἄλλῃ.

Ψ' Πάτροκλον θάπτει καὶ ἐξετέλεσσεν ἀγῶνας.

“Ως οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Μυρμιδόνας δ' ἐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,

SIC hi quidem ingemiscebant per urbem : at Achivi
Postquam ad navesque et Hellespontum pervenerant,
Alii quidem dispersi-ibant suam ad navem quisque :
Myrmidonas vero non sinebat dispersos-abire Achilles,

16 μήστορα] F. A. 1.

Ver. 2. Ἐπειδὴ νῆάς] Πολλὰς ἀπεφάλας
ποιεῖ [Ὅμηρος] στίχους — ἀκίφαλοι δὲ εἰσιν
οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὴν χωλότητα ἔχοντες.

“Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο.”
Athenæus, Lib. XIV. cap. 8.

Porro et in hoc eodem vocabulo versus ἀπε-
φάλας plures effecit Poëta. Supra χ'. 379.

Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θιοὶ δαμάσασθαι ἴδωσαν.
Item *Odys.* δ'. 13.

Ἐπειδὴ τοσούτους ἐγείνατο παῖδ' ἑκατεῖν.
Et *Odys.* δ'. 452.
Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψῆς ἠὲ κέμοιο.
Et *Odys.* φ'. 25.
Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον.

Vide et supra ad α'. 342.
Ibid. Ἑλλήσποντον ἴκοντο,] Ἑλλήσποντον
καλεῖ τὴν περίεξ Ἰλίου θάλασσαν. Schol.
Ver. 3. ἀε'] *Ut par erat.*—

- 5 Ἀλλ' ὅγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
 Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
 Μὴ δῆπῳ ὑπ' ὄχεσφι λυάμεδα μώνυχας ἵππους,
 Ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες,
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
 10 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπόμεσθα γόοιο,
 Ἴππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄμωξάνολλές· ἤρχε δ' Ἀχιλλεύς·
 Οἳ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτρυχας ἤλασαν ἵππους
 Μυρόμενοι, μετὰ δὲ σφι Θέτις γόος ἴμερον ὤρσει.
 15 Δεύοντο ψάμαδοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
 Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθον μήστρα φόβοιο.
 Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινῆ ἔξῃρχε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνες θέμενος στήθεσσιν ἐταίρας·
 Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν αἶδαο δόμοισι·

5 Sed is inter suos socios bellicosos dixit ;

“ Myrmidones pernices-equites, mei cari socii,

“ Ne jam a curribus solvamus solidos-ungulis-equos,

“ Sed cum ipsis equis et curribus propius accedentes,

“ Patroclum defleamus: Hoc enim, honor est mortuorum.

10 “ At postquam tristi satiati-fuerimus luctu,

“ Equis solutis cœnabimus hic omnes.”

Sic dixit: Illi autem lamentabantur frequentes; præibat vero Achilles:

Hi vero ter circa mortuum pulchre-jubatos egerunt equos

Lugentes, interque ipsos Thetis luctus desiderium excitavit.

15 Rigabantur arenæ, rigabantur et arma virorum

Lachrymis: talem itaque desiderabant artificem fugandi *hostes*.

Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,

Manibus homicidis impositis pectori sodalis;

“ Salve mihi, o Patrocle, etiam in Orci ædibus:

18 ἀπ'] A. 3. male.

Ver. 5. ὅγε] De hujusmodi syntaxeos elegantia, vide supra ad γ'. 409.

Ver. 7. Μὴ δῆπῳ] Cod. *Harleian*. Μὴ δῆπῳ. *Nequaquam quæso*. Vide supra ad ζ'. 453.

Ver. 9. ὃ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.] Vide supra ad π'. 674.

Ver. 10. τεταρπόμεσθα] *Nos ipsi satiaverimus*. Vide supra ad χ'. 33. et ad ν'. 45. *Clark*. Non arbitror ad solam sa-

tietatem respici, sed etiam ad quandam dulcedinem, quæ in ipso luctu sentitur. *Ovidius Trist. IV. 3. 37. Est quædam flere voluptas etc.* Add. locum *Aristotelis* ad ver. 108. *Ern*.

Ver. 13. Οἳ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν] *Virgil*.

Ter circum accensos cincti fulgentibus armis
 Decurrere rogos: ter mæstem funeris ignem
 Lustravere in equis, ululatusque ore dedere.

Æn. XI. 183.

- 20 Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
 "Ἐκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
 Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωδεῖς.
 Ἡ ῥα, καὶ "Ἐκτορα δῖον ἀεικία μῆδετο ἔργα,
 25 Πρηνέα παρ λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσας
 'Ἐν κονίῃσ' οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 Χάλκεια, μαρμαίροντα· λύον δ' ὑψηχέας ἵππους.
 Καδ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδάκεις Αἰακίδαο
 Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοικέα δαῖνυ.
 30 Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθων ἀμφὶ σιδήρῳ,
 Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οἶες καὶ μηκαδες αἶγες·

- 20 " Omnia enim jam tibi perficiam, quæ antea pollicitus sum,
 " Hectorem huc tractum daturum canibus, crudum ut discerpant:
 " Duodecim autem ante pyram cervices abscissurum
 " Trojanorum claris filiis, de te interfecto iratus."
 Dixit quidem, et in Hectora nobilem indigna machinabatur opera,
 25 Pronum ad feretrum Menætiadæ extendens
 In pulveribus: illi vero arma exuebant quisque
 Ærea, coruscantia; solvebantque altisonos equos.
 Consederunt autem juxta navem pedibus-velocis Æacidæ
 Frequentissimi; at is eis epulum funebre lautum præbebat.
 30 Multi quidem boves candidi humi-extendebantur vi ferri,
 Inter jugulandum, multæ etiam oves et balantes capræ:

20 σοι] Edd. præter R. 22 προπάροιθεν] MS. 25 τανύσας] MS. 26
 ἕκαστοι] F. A. J. 27 λύνοντο δὲ μώνυχας ἵππους] Edd. præter R. 28 ἀδ-
 διζον] A. J. 34 κοτυλήρρυτον] MS.

Ver. 15. Διέοντο ψάμαθοι, διέοντο δὲ τεύ-
 χια φωτῶν Δάκρυσι.] Virgil.

Spargitur et tellus lachrymis, sparguntur et arma.
 Æn. XI. 191.

Ver. 19. Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε,] Virgil.

— Salve æternum, mihi maxime Palla,
 Æternumque vale. — Æn. XI. 97.

Ver. 22. Δώδεκα δὲ] Vide infra ad ver.
 175.

Ver. 24 ἀεικία μῆδετο ἔργα,] Τὸ ἐπὶ στό-
 μα τε ἐκτεῖναι κατὰ κόνεως, καὶ ἐνυβρίζειν
 τῷ ἔκ ἀντιλαμβανομένῳ, καὶ γῆν οἷον αἰκί-
 ζεσθαι κωφῇ, καὶ τὸ τρεῖς ἔλκεσθαι περὶ τὸ
 σῆμα τῷ Πατρόκλῳ ὡς ἐν τοῖς ἐξῆς ἰστορήσει.

Eustath. τῷ τε Ἀχιλλεῖ τὰς θρασυεῖς λόγους
 περιτίθησιν, (Il. α'. 225.) "Οἰνοβαρεῖς, κυνὸς
 "ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο," τὴν αὐτὴν
 κρίσιν ὑπειπὼν, (α'. 223.) "Πηλεΐδης δ' ἐξ-
 "αὐτὶς ἀπαρτηροῖς ἐπίεσσιν, etc." Καλὸν
 γὰρ εἰκὸς ἂν εἶναι μιστ' ὀργῆς καὶ αὐστηρῶς
 λεγόμενον. Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν πράξεων, "Ἡ
 "ῥα, καὶ "Ἐκτορα δῖον ἀεικία μῆδετο ἔργα,
 "Πρηνέα παρ λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσ-
 "σας." Plutarch. de audiendis Poëtis.
 Vide supra ad ὑ'. 467. et α'. 2.

Ibid. μῆδετο] Al. μήσατο.

Ver. 25. παρ λεχέεσσι] Παρὰ τῷ φερέτρῳ,
 ἤγουν τῇ κλίνῃ. Schol.

Ibid. τανύσας] Recte cum duplici σ'.
 Vide supra ad ε'. 58.

- Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλίεθοντες ἀλοιφῇ,
 Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο·
 Πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
 35 Αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα
 Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 Σπεσθῇ παρπεπιδόντες, ἑταῖρα χωόμενον κῆρ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴζον ἰόντες,
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
 40 Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίδοιεν
 Πηλείδην, λίσσασθαι ἀπὸ βρότον αἱματέεντα.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἡρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὅμοσσεν·
 Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,

Multi et albis dentibus sues, florentes pinguedine,
 Torrendi extendebantur per flammam Vulcani:
 Undique autem circum cadaver multus fluebat sanguis.

- 35 At regem quidem pedibus-celerem Pelidem
 Ad Agamemnonem nobilem ducebant reges Achivorum,
 Ægre persuasum, de sodali iratum corde.
 Illi vero cum jam ad tentorium Agamemnonis venissent euntes,
 Statim is præconibus canoris imperavit,
 40 Igne circumdare positum tripodem magnum; si qua persuadere possent
 Pelidi, ut ablueret tabum cruentum.
 At ille recusabat constanter, insuper et juramentum juravit;
 " Non per Jovem, qui deorum summus et optimus,

37 ἑτέρῃ] R. 38 ἴζον] A. 2. 3. J. male. 39 κίλειεν] T. 40 στῆναι] A. 2.
 3. J. T. male. 42 στυγερῶς] A. 2. 3. J. T. quod non spernendum pu-
 tem. Gl. MS. σφοδρῶς.

Ver. 26. ἱκαστος] Cod. Harleian. ἱκαστοι.
 Ver. 27. λύον δ' ὑψηλίας ἴππας.] Al. λύ-
 οντο δὲ μώνυχας ἴππους. Ut supra, ver. 7.
 Ver. 29. τάφον μενοεικέα δαίνυ. Τάφον, τὸ
 περιδαιπνον, τὸ ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσιν παρα-
 σκευαζόμενον. Schol.
 Ver. 30. Πολλοὶ μὲν βόες] Virgil.

Multa boum circa mactantur corpora morti;
 Setigerosque sues, raptasque ex omnibus agris
 In flammam jugulant pecudes.

Æn. XI. 197.

Ibid. ὀρέχθων] Ἀπειτίνοντο ἀναιρέμενοι
 ἢ ἐφθίγγοντο, καὶ ὥς περ ἐπίστανον μεμίμηται
 γὰρ τὸ ἰδίωμα τῆς φωνῆς, δ' προτίενται ἀναι-
 ρέμενοι οἱ βῆς. Οἱ δὲ, ἐκόπτοντο. Schol.

Vol. II.

Ver. 33. διὰ φλογὸς] Vide supra ad β'.
 267. et ad ι. 213.

Ver. 34. κοτυλήρυτον] Τοσῦτον τῷ πλή-
 θεϊ, ὥς τε καὶ κοτύλη ἀρύσασθαι. Schol. Al.
 κοτυλήρυτον.

Ver. 38. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ζ'.
 433.

Ver. 39. κίλειεν,] Cod. Harleian. κί-
 λεισαν. Al. κίλειεν.

Ver. 40. τρίποδα μέγαν] Qua ratione,
 τρίποδα, hic ultimam producat; item ἐν-
 ρυπυλῆς, ver. 74. et διζήμενος, ver. 89. vide
 supra ad α'. 51.

Ver. 41. 46. 53. λίσσασθαι — Κίρσασθαι
 — τραῖπωνται.] Vide supra ad π'. 594. et
 ad φ'. 560.

- Οὐ δέ μιν ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσπον ἰκέσθαι,
 45 Πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον δέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦσαι,
 Κείρασθαί τε κόμην· ἐπεὶ ἔ' μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
 "Ἰξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωῶσι μετείω.
 'Αλλ' ἦτοι μὲν νῦν συγερῇ πειθόμεδα δαιτί·
 'Ηῶθεν δ' ὄτρυνον, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 50 "Υλὴν τ' ἀξέμεναι, παρὰ τε σχεῖν, ὥς ἐπεικὲς
 Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα·
 "Οφρ' ἦτοι τῷτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 Θᾶσπον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
 "Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπί-
 55 'Εσσυμένως δ' ἄρα δόρυπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι [θοντο.
 Δαίνυντ'· ἐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.

“ Non fas est lavacra ad caput prope accedere,

45 “ Antequam Patroclum imposuero igni, tumulumque aggesta-terra fecero,

“ Totonderoque comam: haud enim mihi posthac iterum sic

“ Invadet dolor cor, quamdiu vivis interero.

“ At tamen nunc invisio pareamus epulo;

“ Mane vero jube.adhortans, Rex virorum Agamemnon,

50 “ Lignaue comportent, apponantque, uti par est

“ Mortuum habentem subire tenebras obscuras:

“ Ut hunc quidem comburat indefessus ignis

“ Ocyus ab oculis, copiaeque ad munia revertantur.”

Six dixit: Illi autem ei maxime ausculturunt, atque paruerunt.

55 Sedulo vero cœna parata singuli

Convivabantur; neque quicquam animus indigebat epuli æqualis.

45 χεῦσαι] F. R. A. 1. quod, ut usitatius Homero, prætulerim. 57 ἔντο]

F. R. A. 1. 60 πόλῃσι] Edd. vett. præter T. recte.

Ver. 45. χεῦσαι,] Cod. Harleian. χεῦσαι.

Ver. 46. ἐπεὶ ἔ' μ' ἔτι δεύτερον ὦδε "Ἰξετ' ἄχος κραδίην,] "Ἰσῖον δὲ, ὅτι μὴ τοιαῦτον δεύτερον ἄχος ἵξεσθαι αὐτῷ ζῶντί φησιν Ἀχιλλεύς, οἷα εἰδῶς ὅτι προτεθνήξεται τῷ πατρὶ καὶ τῷ νύϊ. Eustath. Atque proficitur ipse Achilles (quod nec Eustathium fugit) supra τ'. 321. 326.

— οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάσσοιμι

Οὐδ' εἰ κεν τῷ πατρὶ ἀποφθιμέναισιν αὐτοῖσιν —
 'Ἡὲ τὸν, ὃς Σκύρῃ μοι ἐντερέφεται φίλος νύϊς.

Ver. 48. μὲν νῦν] Cod. Harleian. νῦν

μίν. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit Barnesius.

Ibid. συγερῇ πειθόμεδα δαιτί] Ovid.

— positaque movent fastidia mense,
 Et queror invisio quum venit hora cibi.

De Pont. Lib. I. Eclog. XL 7.

Ver. 50. "Υλὴν] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 52. ἐπιφλέγῃ] Al. ἐπιφλέγει.

Ibid. ἀκάματον πῦρ] Vide supra ad α'. 398. et ad φ. 15.

Ver. 53. τράπωνται.] Al. τρέπωνται.

Ver. 54. ἄρα] Ut æquum erat. — Ut debuerunt.

Ver. 55. ἐφοπλίσσαντες] Ita ex uno MS.

- Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίῃνδ' ἐκαστος·
Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
60 Κεῖτο βαρυτενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
'Εν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
Εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
Νήδυμος ἀμφιχυθεῖς· μάλα γὰρ κάμει φαίδιμα γυῖα,
'Εκτορ' ἐπαΐσσαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
65 Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο,
Πάντ' αὐτῷ, μίγ' ἐδός τε καὶ ὄρματα κάλ', εἰκυῖα,
Καὶ φωνήν· καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
Στῇ δ' ἄρ' ὕπ' ἐρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;

Sed postquam potus et cibi desiderium exemerant,
Alii quidem decubituri iverunt ad tentorium quisque:
Pelides vero in littore multo-strepitu-resonantis maris

- 60 Jacebat graviter-gemens multos inter Myrmidonas,
In loco puro, ubi fluctus litus alluebant:
Quando hunc somnus cepit, solvens curas animi,
Suavis circumfusus: valde enim lassatus-erat pulchris membris,
Hectorem persequendo ad Ilium ventosam.
65 Supervenit vero anima Patrocli miseri,
Omnia ipsi, magnitudineque et oculis pulchris, similis,
Et voce; et tales corpori vestes induta erat:
Constitit autem super capite, et eum sermone allocuta est;
"Dormis, et mei oblitus es, Achille?"

61 ἐκλύζεσκον] MS. ἔκλυζον ferri posset: nam ultima in ἠϊόνος longa foret
cæsuræ. 64 προτὶ] MS. 69 Ἀχιλλεῦ.] Edd.

edidit Barnesius. *Al.* ἐφοπλίσαντες. Minus recte; antepenultimam enim corripit: "Δόρυπα τ' ἐφοπλίσόμεσθα —." supra *l.* 66. *Clark.* Ἐφοπλίσαντες habet etiam MS. Lips. *Ern.*

Ver. 56. οὐδέ τι θυμὸς ἐδύετο δαιτὸς ἐΐσης.] Vide supra ad *α'*. 468.

Ver. 57. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,] Virgil.

Postquam exempta fames, et amor compressus edendi.
Æn. VIII. 184.

Vide supra ad *α'*. 469.

Ver. 59. Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ] Virgil.

Cum pater in ripa, gelidique sub ætheris axe,

Æneas, tristi turbatus pectora bello
Procubuit, seramque dedit per membra quietem.
Æn. VIII. 28.

Ver. 61. 'Εν καθαρῷ,] In terra sine strato. *Ern.*

Ibid. κλύζεσκον] Alluere solebant. Vide supra ad *χ'*. 155. et ad *β'*. 221. Cod. *Harleian.* κλύζεσκον.

Ver. 62. ὕπνος — λύων μελεδήματα θυμοῦ,] Orpheus:

Λυσίμεγιστος, κόπων ἠδ' ἔαν ἔχων ἀνάπαυσιν.

H. in Somnium. ver. 5.

Somne quies rerum, —

- 70 Οὐ μὲν μευ ζώντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
 Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας αἶδαο περήσω.
 Τῆλέ με εἴργεσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων,
 Οὐδέ μέ πως μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν·
 Ἀλλ' αὐτῶς ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς αἶδος δῶ.
 75 Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· ἐ γὰρ ἔτ' αὐτίς
 Νίσσομαι ἐξ αἶδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχητε.
 Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 Βελάς ἐζόμενοι βελεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ

70 "Non quidem me viventem negligebas, sed mortuum negligis:

"Sepeli me quam citissime, portas Orci ut intrem.

"Procul me arcent animæ, simulacra defunctorum,

"Neque me omnino misceri trans flumen sinunt:

"Sed temere erro circum portis-amplam orci domum.

75 "Et mihi da tuam manum, obtestor: non enim amplius posthac

"Redibo ex orco, postquam me ignis participem feceritis.

"Haudquaquam etenim vivi dilectis seorsum a sociis

"Consilia sedentes consultabimus; sed me quidem Fatum

83 τιθίμηναι] MS. Sic *Eustath.* docens formationem hujus infinitivi. Edd.

Pax animi, quem cura fugit. —

Ovid. Metam. Lib. XI. ver. 623.

Ver. 65. ἤλαθ' δ' ἐπὶ ψυχῇ] Virgil.

In somnis ecce ante oculos maestissimus Hector

Visus adesse mihi. — *Æn. II. 270.*

Ver. 68. Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς,] Virgil.

Devolat et supra caput astitit. —

Æn. IV. 702.

Ver. 69. Εὐδεις,] Virgil.

— potes hoc sub casu ducere somnos?

Æn. IV. 560.

Ibid. Εὐδεις, αὐτὰρ ἐμῖο λελασμένους
 ἔπλεον, Ἀχιλλεῦ;] Ita edidit *Barnesius*.
 Quam lectionem et probat *Henricus Stephanus*.
Vulg. sine interrogatione. *Clark.*
 Interrogationis nota est et in MS.

Ibid. ἐμῖο] *Al. ἐμοῖο.*

Ver. 70. ἀκήδεις,] *Al. ἀκήδεες.*

Ver. 71. Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας
 αἶδαο περήσω. Τῆλέ με εἴργεσι ψυχαί,]
 Virgil.

Nec ripas datur horrendas, nec rauca fluenta

Transportare prius, quam sedibus ossa quierint.

Æn. VI. 327.

————— tu mihi terram

Injice —————

Sedibus ut saltem placidis in morte quiescam.

Ibid. 365. 371.

"Ὅτι σχῆμα ἰλλείψωας καὶ ἐνταῦθα ἐν τῷ,
 "Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας αἶδαο περή-
 "σω." Λίπει γὰρ τὸ ἴνα, ἢ ἕτερόν τι ὁμοι-
 "ον, ὡς ἀν' ἰλίγγῃ, Θάπτε με ἴνα περήσω. *Eustath.*
Henricus Stephanus omnino legendum censet;
 "Θάπτε με ὅττι τάχιστα· πύ-
 "λας αἶδαο περήσαι Τῆλέ με εἴργεσι," etc.
 Sed voces, εἴργω, εἴργω, cum istiusmodi in-
 finitivo constructas vix usquam reperias.
Barnesius legendum conjicit: "Θάπτε
 "με, ὅφρα τάχιστα πύλας αἶδαο περήσω."
 Quin et, ut opinor, mutata interpunctio-
 ne, ferri potest vulgata lectio: Θάπτε με,
 ὅττι τάχιστα πύλας αἶδαο περήσω. Eadem
 scilicet ratione ac supra χ'. 129. 130.

Βίλτερον αὐτ' ἱεῖδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα
 Εἶδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὐχος ἔειξη.

Clark. Sic intellexit Glossator MS. Lips.
 qui superscripsit ὅπως τάχιστα. *Ern.*

Ibid. περήσω.] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 72. ψυχαί, εἶδωλα καμόντων,] Virgil.

- 'Αμφέχανε συγερῇ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
 80 Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Τείχει ὑπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολίσσθαι.
 'Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἶκε πίθῃαι,
 Μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ, Ἀχιλλεῦ.
 'Ἄλλ' ὁμῶς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 85 Εὐτέ με τυτθὸν ἑόντα Μενότιος ἐξ Ὀπόεντος
 'Ἦγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς,
 'Ἦματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,

“ Absorbuit invisum, quod sortito obvenit etiam nascenti:

- 80 “ Quin et tibi ipsi fatum, diis similis Achille,
 “ Muro sub Trojanorum nobilium perire.
 “ Aliud autem tibi dicam et mandabo, si obsequi velis,
 “ Ne mea a tuis seorsum condas ossa, Achille.
 “ Sed simul sicut nutriti fuimus in vestris ædibus,
 85 “ Quando me tum parvulum Menæcius ex Opunte
 “ Duxit ad vestram domum, homicidium propter triste,
 “ Die illo, quando filium interfeci Amphidamantis,

Luciani habent τιθήμεναι, l. c. in not. quod forte e τιθίμεναι factum.

Umbrae ibant tenues, simulacraque luce caren-
 tum. Georg. IV. 472.

Ibid. καμόντων.] Vide supra ad γ'. 278.

Ver. 73. Οὐδέ μὲ πω] Cod. Harleian.

Οὐδέ μὲ πω.

Ver. 75. Καί μοι δὲς τὴν χειρ', ὀλοφύρο-
 μαι.] Virgil.

Da dextram misero. — Æn. VI. 370.

— Da jungere dextram. Ibid. 697.

Clark. 'Ολοφύρομαι.] Hoc quoque acci-
 piunt veteres κατ' ἑλλειψιν τῷ ἴνα, ut sit
 sensus, qui ver. 98. Ern.

Ver. 76. Νίσσομαι] Cod. Harleian. Νίσσο-
 μαι. Clark. Eustath. Ἴσιον — ὅτι τὸ νίσσο-
 μαι, εἰ μὲν διὰ δύο σσ γράφεται, τῆς ἀναλο-
 γίας ἐστὶ τῷ δευτέρῳ, καὶ τῶν τοιούτων· εἰ δὲ
 ἐν ἐνὶ σ, ἐστὶ χρόνον μέλλοντος· ἀδελφός δὲ ὁ
 ἐνιστῶς αὐτῷ, εἴτε ὁ γνώριμος νίσσω, εἴτε καὶ
 ὁ μὴ γνωστὸς νίω, ὡς τῶν etc. Ern.

Ver. 77. Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε] Æschines,
 Orat. in Timarch. legit, Οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε.
 Ibid. ἀπάνευθεν.] Vide supra ad α'. 349.

Ver. 80—85. Καὶ δέ σοι αὐτῷ — Εὐτέ με]
 Æschines, loco jam citato, versus hosce
 alijs interjectis versibus hoc modo legit:

Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολίσσθαι,
 Μακράμεινον δὴ τοῖς Ἑλένης ἦναι· ἡὐκόμοιο.
 "Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 Μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ, Ἀχιλλεῦ,
 'Ἄλλ' ἴνα τίρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίῃ γαῖᾳ κεκλυῖθῃ
 Χερσέω ἐν ἀμυγρῷ, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ·
 'Ὡς ὁμῶς ἐτράφημιν τίρ ἐν ὑμετέροισι δόμοισι,
 Εὐτέ με τυτθὸν ἑόντα etc.

Ibid. Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα,] Virgil.

— te quoque fata prospectant paria.

Æn. X. 740.

Ver. 82. "Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι,]
 “ Poscit nunc manum ultimam et vis et
 “ syntaxis verbi, ἐρέω, quod Maittairius
 “ apud Homerum frequens cum accusativo
 “ aut dativo solis; neque sensu jubendi
 “ statuit. Sed hoc ipso sensu, et syntaxi
 “ non dissimili, Patrocli umbra alloquitur
 “ Achillem, jubens scilicet et injungens
 “ sua cum illius ossibus, uno tumulo
 “ componere. "Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσο-
 “ μαι, etc. — Quin et ἐρέω pro jubebo po-
 “ situm illustrat ejus contrarium ἀπιρῶ
 “ vetabo significans. Interim nec Græ-
 “ cum ἐρέω, nec Latinum jubeo notione
 “ imperandi capio; sed hortandi, rogan-

- Νήπιος, ἐκ ἐδέλων, ἀμφ' ἀσραγάλοισι χολωθεῖς.
 "Ενθα με δεξάμενος ἐν δάμασιν ἱππότα Πηλεὺς
 90 "Ετρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν δεράποντ' ὀνόμηνεν.
 "Ὡς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
 Χρύσεος ἀμφοφορεὺς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 Τίπτε μοι, ἦδεῖη κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλυσθας,
 95 Καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.
 Ἀλλὰ μοι ἄσπον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε

"Imprudens, invitus, de talis iratus;

"Quum me exceptum in ædibus eques Peleus

90 "Nutrivitque diligenter, et tuum famulum nominavit:

"Sic et ossa nobis idem locus contegat,

"Aurea amphora, quam tibi dedit veneranda mater."

Illum vero respondens allocutus est pedibus velox Achilles;

"Cur mihi, venerandum caput, huc venisti,

95 "Et mihi hæc singula mandas? Atqui ego tibi

"Omnia diligenter perficiam, et obsequar, ut tu jubes.

"Sed me propius sta: paululum saltem complexi

89 δεξάμενον ἐν δόμοισιν] MS. vitiose. 90 "Ετρεφ'] MS. Gorlic. apud Lucian. et sic est in nonnullis edd. *Homeri* rec. v. c. Amst. 1650. male.
 92 ἀμφορεὺς] F. A. J. 93 προσέφη] abest MS. 95 ταῦτ'] MS. 97
 ἀμφιβαλόντες] MS. quod ferri potest, immo forte rectius est, quia ver-

"dī, volendi." Chishul. Annotat. in Inscriptionem Sigæam, sub finem.

Ibid. αἴκε] *Al.* εἴκε.

Ver. 83. Μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνευθε] *Virgil.*

Et me consortem nati concede sepulchro.

Æn. X. 906.

Ver. 85. Ὀπόμενος] Ὀπῆς, πόλις τῆς Λοκρίδος. *Schol.*

Ver. 86. ὑπὸ λυγρῆς,] *Al.* ἀλεγεινῆς.

Ver. 87. παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,] Κλυσάνυμος ἦν ὁ ὑπὸ Πατρόκλη ἀναιρ-
 θείς. *Schol.*

Ibid. Ἀμφιδάμαντος,] *Cod. Harleian.*
 Ἰφιδάμαντος.

Ver. 88. Νήπιος,] *Æschines* loco supra citato legit Νήπιον.

Ibid. ἀσραγάλοισι] *Al.* ἀσραγάλῃσι.

Ver. 89. "Ενθα με etc.] Hoc loco utitur *Lucianus* Parasit. 47. demonstraturus, Patroclum Achillis parasitum fuisse. Sic:

Καὶ νῦν με δεξάμενός, φησιν, ὁ Πηλεὺς ἔτρε-
 φεν ἐνδυκέως, καὶ σὸν δεράποντ' ὀνόμηνε.
Ern.

Ibid. ἱππότα Πηλεὺς] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 90. "Ετρεφέ τ' ἐνδυκέως,] *Æschines* loco supra citato legit, "Ετρεφέτ' ἐνδυκέως.
Al. "Ετρεφέ τ' ἐνδυκέως.

Ver. 94. Τίπτε μοι,] *Al.* Τίπτε με.

Ibid. ἦδεῖη κεφαλῇ,] *Al.* ᾧ θείῃ κεφαλῇ
 notante *Eustathio*.

Ibid. εἰλήλυσθας,] Vide supra ad φ'. 81.
 et ad α'. 57.

Ver. 97. ἀμφιβαλόντε] *Cod. Harleian.*
 ἀμφιβαλόντες. Quod et ferri potest. Vide
 supra ad α'. 566. et ad ε'. 487. *Al.* ἀμφι-
 χυθίντε.

Ver. 98. τιταρπώμισθα] Vide supra ad
 ver. 10.

Ver. 99. ὠρέζατο χερσὶ φῖλῃσιν, Οὐδ' ἔλα-
 βε,] *Virgil.*

Ἀλλήληες, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.

“Ὡς ἄρα φωνήσας ὤρ' ἔξατο χερσὶ φίλησιν,

100 Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός, ἥντε καπνός,

“Ὤχετο τετριγυῖα· ταφὰν δ' ἀνόρυσεν Ἀχιλλεὺς,

Χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος τ' ὀλοφυδόνον ἔειπεν·

“ὦ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν αἰῖδαο δόμοισι

Ψυχὴ καὶ εἰδῶλον, ἀτὰρ φρένες ἐκ ἑνὶ πάμπαν·

105 Παννυχίῃ γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο

Ψυχὴ ἐφειστήκει γούωσά τε, μυρομένη τε,

Καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν· εἴκτο δὲ Δέσκελον αὐτῶ.

“ Nos invicem, tristi satiemur luctu.”

Sic fatus, captavit protensis manibus caris,

100 Nequeprehendit; anima enim sub terram, tanquam fumus,

Abit stridens: Attonitus autem exurrexit Achilles,

Manibusque complosit, verbumque lugubre dixit;

“ Papæ! certe igitur aliqua est et in Orci ædibus

“ Anima et simulacrum, sed præcordia non insunt omnino:

105 “ Pernox enim mihi Patrocli miseri

“ Anima superstitit ploransque, lugensque,

“ Et mihi singula præcepit: similis autem erat mirum-in-modum ipsi.”

sus sequens a vocali incipit. 100 ἔλαβιν] T. male. 102 συμπατάγησιν] MS. Ibid. ὀλοφυδόνον] Id. 103 ἦ ῥά τις ἐστὶ] MS. quod non spreverim. Ovid. sunt aliquid manes etc. Non ergo falsum est, apud inferos esse ψυχὰς etc.

Ter conatus ibi collo dare brachia circum;
Ter frustra comprehensa manus effugit imago,
Par levibus ventis, volucrique simillima somno.
Æn. II. 792. VI. 700.

Ver. 100. ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός, ἥντε καπ-
νός,] Virgil.

Dixerat, et tenues fugit ceu fumus in auras.
Æn. V. 740.

Ver. 100—103. ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός,
ἥντε καπνός, “Ὤχετο τετριγυῖα· — ἦ ῥά τις
ἐστὶ καὶ εἰν αἰῖδαο δόμοισι Ψυχὴ καὶ εἰδῶλον,]
Vituperat hæc Plato: Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν)
ἡμᾶς ἐπιστατεῖν καὶ περὶ τέτων τῶν μύθων
τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδό-
ρεῖν ἅπλως ἔτω τὰ ἐν ᾧ, ἀλλὰ μᾶλλον
ἐπαινέειν, ὡς ἔτ' ἀληθῆ λέγοντας ἔτ' ὠφέλιμα
τοῖς μέλλουσι μαχίμοις εἰσεσθαι — “Ἐξαλεί-
ψωμεν ἄρα — πάντα τὰ τοιαῦτα, — “ὦ
“ ποποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν αἰῖδαο δόμοισι

“ Ψυχὴ καὶ εἰδῶλον, ἀτὰρ φρένες ἐκ ἑνὶ πάμ-
παν.” Καὶ — “ Ψυχὴ δὲ κατὰ χθονός,
“ ἥντε καπνός, “Ὤχετο τετριγυῖα.” De
Republ. Lib. III.

Ver. 101. τετριγυῖα] Vide supra ad β'.
514. Clark. Ibi de quantitate verbi ag-
gitur. Sed Cel. Hemsterh. ad Lucian.
T. I. p. 470. ex Etym. M. in κρίκει docet,
in quibusdam veteribus exemplaribus
scriptum fuisse hic, aut Odyss. ω'. κικρι-
γυῖα· ὁ γὰρ ποιητής φησι κικριγυῖα. Ern.

Ver. 102. συμπλατάγησιν,] Vide supra
ad γ'. 363. et ad δ'. 455. Al. συμπατάγη-
σιν. Clark. Eustathius hoc verbo etiam
Oppianum usum monet. Respicit Hal.
II. 194. sed ibi editur συμπατάγησιν.
Ern.

Ver. 103. ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν αἰῖδαο δό-
μοισι Ψυχὴ καὶ εἰδῶλον,] Virgil.

- “Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ’ ἴμερον ὥρσε γόοιο·
 Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
 110 Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. Ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 Οὐρῆάς τ’ ὠτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
 Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ’ ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει
 Μηριόνης, Φεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενεὺς.
 Οἱ δ’ ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 115 Σειράς τ’ εὐπλέκτους· πρὸ δ’ ἄρ’ ἐρῆες κίον αὐτῶν·
 Πολλὰ δ’ ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ’, ἦλ-
 Ἀλλ’ ὅτε δὴ κνημὲς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης, [Θον.
 Αὐτίκ’ ἄρα δρυὺς ὑψικόμους ταναηκέϊ χαλκῷ

Sic dixit: Illis vero omnibus desiderium excitavit luctus:

Lugentibus autem illis apparuit rosea-digitis Aurora

- 110 Circa mortuum miserandum. At rex Agamemnon,
 Mulosque excivit et viros, qui conveherent ligna,
 Undique a tentoriis; et ad hoc vir strenuus exortus est
 Meriones, famulus virtutem-amantis Idomenei.
 Hi vero ibant aptas-materiæ-cædendæ secures in manibus ferentes,
 115 Funesque bene tortos; muli autem præibant ipsis:
 Multa vero ardua, declivia, accliviaque, transversaque, transierunt.
 Sed cum jam ad saltus venerunt irriguæ-fontibus Idæ,
 Protinus quidem quercus alte-comantes longa-acie-munito ære

114 ὑλητόμους] F. A. J. male. 115 εὐπλέκτους] Eæd. male. 119 με-
 γάλ’] F.

————— tenues sine corpore vitas
 ————— volitare cava sub imagine formæ.

Æn. VI. 292.

Ver. 106. ἐφιστήκει] Vide supra ad ὅ.
 434. et 492.

Ver. 108. τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ’ ἴμερον ὥρ-
 σε γόοιο.] Καὶ ἐν τοῖς πίνδεισι καὶ Θρηνοῖς ἐγ-
 γίνεται τις ἡδονή. Ἡ μὲν γὰρ λύπη, ἐπὶ τῷ
 μὴ ὑπάρχειν ἡδονῇ δὲ ἐν τῷ μνησθῆναι καὶ
 ὁρᾶν πῶς ἐκείνον, καὶ ὃ ἐπραττε, καὶ οἷος ἦν.
 Διὸ καὶ τῷτο εἴρηται, “Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ
 “πᾶσιν ὕφ’ ἴμερον ὥρσε γόοιο.” Aristot.
 Rhetoric. Lib. I. cap. 11. Clark. Add.
 ver. 10.

Ibid. ὕφ’ ἴμερον] Al. ἐφ’ ἴμερον. Quo
 modo et legit Aristoteles loco jam citato.
 Clark. Sic et Eustathius, qui tamen ὕφ’
 habet ad ver. 153. Nempe ἐπὶ ὁρᾶν, ἐπὶ ὁρᾶν
 reperitur, non ὑπόρᾶν, quod tamen analo-
 giæ consentit. Ern.

Ver. 109. ῥοδοδάκτυλος ἠώς] Vide supra
 ad α’. 477.

Ver. 110. Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν.] Virgil.

Corpus ubi exanimi positum Pallantis. ———
 Æn. XI. 30.

Cæterum qua ratione, νέκυν, hic ultimam
 producat; item δὲ, ver. 119. et 153. et διὰ,
 ver. 122. et Ἀχυνόμενος, ver. 137. vide su-
 pra ad α’. 51.

Ver. 111. 127. 139. et 163. ὕλην.] Vide
 supra ad γ’. 151.

Ver. 112. ὀρώρει] Vide supra ad β’. 810.

Ver. 114. Οἱ δ’ ἴσαν] Virgil.

Itur in antiquam sylvam; stabula alta ferarum;
 Procumbunt picæ: sonat icta securibus ilex,
 Fraxineæque trabes: cuneis et fissile robur
 Scinditur: advolvunt ingentes montibus ornos.
 Æn. VI. 179.

Ibid. πελίκαις] Enunciabatur, ac si

- Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέεσαι
 120 Πίπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί,
 Ἐκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,
 Ἐλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
 Πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτρῆς φέρον· ὥς γὰρ ἀνάγει
 Μηριόνης, Φεράπων ἀγαπήνηρος Ἰδομενῆος·
 125 Καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλ-
 Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἥριον, ἥδ' οἱ αὐτῷ. [λεὺς
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
 Εἴατ' ἄρ' αὖθι μίνοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε,

Cædebant festinantes; eæ vero magnum sonitum-edentes

- 120 Cadebant: Eas quidem deinde diffidentes Achivi,
 Alligabant mulis, hi vero terram pedibus carpebant,
 Cupientes-pervenire-ad campum, per senticeta densa.
 Omnes autem lignatores stipites ferebant; sic enim jusserat
 Meriones, famulus amantis-virtutem Idomenei:

- 125 Atque in littus dejecerunt ordine, ubi Achilles
 Designaverat Patroclo magnum sepulcrum, atque sibi ipsi.
 At postquam undique apposuerant immensam materiem,
 Considerant ibidem manentes conferti: at Achilles
 Confestim Myrmidonibus bellicosus jussit

120 διαπλήσσοντες] A. 2. 3. J. male. 126 φράσατο] MS.

scriptum fuisset πελίκας, vel πελίκαις. Ut recte hic annotavit Barnesius.

Ver. 115. ἄρ'] Ut fieri solet.

Ver. 116. Πολλὰ δ' ἄναντα, κῆπαντα, πᾶραντά τε,] Μιμῖμνται τῇ κακοφωνίᾳ τὴν ἀνωμαλίαν· πᾶσα δὲ μίμησις ἱναργὴς τι ἔχει. Demetr. Phaler. §. 226.

Ver. 117. Ἀλλ' ὅτι] Apud Scholiasten. Ἄλλοι. Male.

Ibid. κνημῆς] Τὰς προβάσεις τῶν ὁρῶν. Schol. Al. κρημνῆς. Quo modo et legit Codex Harleianus.

Ver. 118. Ἀντίκ' ἄρα] Statim deinceps.

Ver. 119. Τάμνον] Vide supra ad ὁ. 84. et ad Σ'. 87.

Ibid. μεγάλα κτυπέεσαι] Vide supra ad ὁ. 455. et 504.

Ver. 120. διαπλήσσοντες] Al. διαπρήσσοντες. Clark. In vulgata lectione consentiunt MS. et edd. Hesy-chius porro, Eu-

stathius: qui tamen memorat alteram lectionem διαρρήσσοντες, quod apud Hesy-chium reponi volebat Kusterus, non obsequente Cel. Alberto, qui recte monet, Hesy-chium etiam varias lectiones Glossario suo intulisse et explicasse. Ern.

Ver. 121. χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,] Διέκοπτον τὴν γῆν βαδίζουσαι. Schol. MSS. apud Barnesium.

Ver. 122. διὰ ῥωπήϊα πυκνά.] Virgil.

Hic inter densas corylos. — Eclog. 1. 14.

Ver. 125. ἐνθ' ἄρ'] Ubi scilicet.

Ver. 126. Φράσσατο] Recte cum duplici σ. Primam enim corripit. Vide supra ad ὁ. 254. et ad α'. 140.

Ver. 127. παρακάββαλον] Al. περικάμβαλον. Clark. Παρακάββαλον idem est quod simplex κάββαλον, deposuerant. Be-

130 Χαλκὸν ζώνυσθαι, ζεύξαι δ' ὑπ' ὅχεσφιν ἕκασον
 "Ἴππεες· οἱ δ' ὠρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον·
 'Αν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε·
 Πρὸςθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.

135 Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνουν, ἃς ἐπέβαλλον
 Κειρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεύς
 'Αχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' αἰδώςδε.

Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλ-
 Κάτθεσαν· αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην. [λεὺς,

140 "Ενθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·
 Σταῖς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 Τὴν ῥα Σπερχεῖω ποταμῷ τρέφε τηλεθώσαν·
 'Οχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον·

150 Ære cingi, jungereque sub curribus quemque

Equos; Illi vero festini-surrexerunt, et arma induerunt:

Conscenderunt autem currus propugnatores, aurigæque;

Ante quidem curribus-vecti, pone vero nubes sequebatur peditum,

Frequentissimi: in mediis autem ferebant Patroclum socii.

155 Capillis vero totum mortuum tegebant, quos injiciebant

Tondentes: Pone autem caput manibus-ferebat nobilis Achilles

Mæstus; sodalem enim eximium pompa-funebris-mittebat ad orcum.

Illi vero quando ad locum pervenerunt, ubi ipsis indicaverat Achilles,

Deposuerunt; statimque ei affatim accumularunt materiam.

140 Tum porro aliud animo-designavit pedibus-valens nobilis Achilles:

Stans seorsum a pyra flavam abscidit comam,

Quam sane Sperchio fluvio alebat, florentem:

Ingemiscens autem dixit conversis-oculis in nigrum pontum;

131 ὄρνυν] MS. Ibid. τεύχεσιν] Edd. præter T. 152 παραιβάται] MS.

156 ὅπιθεν] Edd. præter T. ὅπιθε] MS. 141 ἀπεκείρατο] A. 2. 3. J.

ne comparat Eustathius παρακαταθήκην et καταθήκην. Ern.

Ver. 129. κίλεισι,] Al. κίλει.

Ver. 150. Χαλκὸν ζώνυσθαι,] Al. Χαλκῶ ζώνυσθαι.

Ver. 152. 'Αν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται,] Virgil.

— tum mæsta phalanx Teucrique sequuntur

Tyrrhenique duces, et versis Arcades armis.

Æn. XI. 92.

Ibid. ἔβαν] Vide supra ad 9'. 229.

Ibid. παραιβάται,] Οἱ ἐπὶ τῶν ἀρμάτων συμπολεμῶντες. Schol. Vide supra ad λ'. 105.

Ver. 155. μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,] Virgil.

Insequitur nimbus peditum. — Æn. VII. 793.

Ver. 155. καταείνουν,] Al. καταείνουσιν.

Ver. 137. 284. 'Αχνύμενος· — ἄχνυμίνω] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 138. πέφραδ'] Vide supra ad β'. 314. et ad ζ'. 500.

- Σπερχεῖ, ἄλλως σοί γε πατήρ ἤρῃσατο Πηλεὺς,
 145 Κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν δ' ἱερὴν ἑκατόμβην.
 Πεντήκοντα δ' ἑνορχα παρ' αὐτόφει μῆλ' ἱερεύσειν
 Ἐς πηγάς, ὅφει τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 Ὡς ἤρῃσ' ὁ γέρον, σὺ δέ οἱ νόον ἐκ ἐτέλεσσας.
 150 Νῦν δ' ἐπεὶ ἔνεομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἔμερον ὥρσε γόοιο.
 Καί νύ κ' ὄδυρομένοισιν ἔδυν φάος ἡελίοιο,
 155 Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἰψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
 Ἀτρεΐδην, (σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 Πείσονται μύθοισι,) γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι.

" Sperchie, frustra tibi utique pater vovit Peleus,

145 " Illuc me reversum dilectam in patriam terram,

" Tibique comam abscissurum, mactaturumque sacram hecatomben:

" Quinquaginta insuper masculas ibidem oves sacrificaturum

" Ad fontes, ubi tibi ager-sacer altareque odoratum.

" Sic vovit senex, tu vero ei votum non perfecisti.

150 " Nunc autem quoniam haudquaquam redibo dilectam in patriam terram,

" Patroclo heroi comam dabo secum-ferendam."

Sic fatus, in manibus comam dilecti sodalis

Posuit: his autem omnibus desiderium excitavit luctus.

Et omnino lamentantibus occidisset lumen solis,

155 Nisi Achilles statim Agamemnoni dixisset astans;

" Atride, (tibi enim maxime certe populus Achivorum

" Parebunt dictis,) luctu quidem licet etiam alias satiari.

147 αὐτόφει] MS. sic et supra habuimus. 149 ἐτέλεσσας] Id. 152 versus hic omissus in MS. additus est in summa pagina. 156 σοι μὲν] MS.

Ver. 141. ἀπικείρατο] Vide supra ad ver. 10. et ad χ'. 33.

Ver. 142. Τὴν ῥα] Quam scilicet.

Ibid. Σπερχεῖ] Ποταμὸς Θετταλίας. Schol.

Ver. 144. ἤρῃσατο] Vide supra ad α'. 67.

Ver. 146. Σοί τε κόμην κερέειν,] Ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μετὰ τὸ παρακμάσαι τῆς νεότητος, τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς· τέτυς γὰρ ἐνόμιζον τῆς ανατροφῆς αἰτίαις εἶναι. Schol.

Ibid. ῥέξειν δ' ἱερὴν ἑκατόμβην] Vide supra ad α'. 444.

Ver. 151. ὀπάσαιμι] Vide supra ad α'. 140.

Ver. 153. τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἔμερον ὥρσε γόοιο.] Vide supra ad ver. 108.

Ver. 154. Καί νύ κ' ὄδυρομένοισιν] Ἔστιν, ὡς αὐτὸς [ὁ Πραξιφάνης] φησὶ, τὸ, " Καί νύ " κ' ὄδυρομένοισιν," ἔμφασιν τινα ἔχον οἰκτρῷ ὀνόματος. Demetr. Phaler. §. 435.

Ibid. ὄδυρομένοισιν ἔδυν φάος ἡελίοιο,] Virgil.

- Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 "Οπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
 160 Κῆδρός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ τ' ἀγοὶ ἄμμι μεόντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκασεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἵσας·
 Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖδι μένον, καὶ νήεον ὕλην.
 Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
 165 Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ.
 Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς
 Πρὸςθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 Δημὸν ἐλὼν, ἐκάλυψε νέκυν μεγάρθυμος Ἀχιλλεὺς

“ Nunc autem a pyra dimitte, et coenam jube

“ Parare: Hæc vero curabimus, quibus maxime

- 160 “ Cura-justorum pertinet mortui: duces vero nobiscum maneant.”

Ut vero hoc audivit rex virorum Agamemnon,

Confestim populum quidem demisit per naves æquales;

Funeratores autem ibidem manserunt, et accumularunt ligna.

Struxerunt vero pyram centum-pedum quaquaversus;

- 165 Et in pyra summa cadaver posuerunt dolentes corde.

Multas vero pingues oves et flexipedes camuros boves

Ante pyram excoriarunt et curarunt; at ex omnibus

Adipe sumpta, obtexit cadaver magnanimus Achilles

160 ταγοί] R. T. 164 ἑκατόμπωδον] MS. sed ρ superscr. R. T.

— neque avelli possunt, nox humida donec
 Invertit cælum stellis fulgentibus aptum.

Æn. XI. 201.

Ver. 156. σοὶ γὰρ τε] *Al.* σοὶ μὲν τε.

Ver. 158—162. σκέδασον, — σκέδασεν]

Vide supra ad α'. 140.

Ver. 160. Κῆδρός] *Φροντίδος ἄξιος, κηδεύ-*
σιμος. Schol.

Ibid. οἱ τ' ἀγοί] *Cod. Harleian.* οἱ τα-
 γοί. Quo modo et legit *Eustathius*. At-
 qui vox ἀγός sæpe alibi apud *Homerum*
 occurrit; vox ταγός nusquam. Uti et no-
 tavit *Barnesius*. *Clark.* Ταγοί etiam edd.
 quædam. Vid. *Var. Lect. Barnesius* maxi-
 me urget quantitatem, quod prima in τα-
 γός longa. At brevis est apud *Aristo-*
phan. Equit. 159. ὃ τῶν Ἀθηναίων ταγὲ τῶν
 εὐδαιμόνων, ubi *Schol.* hunc locum *Home-*
ri laudat: nisi attica dialectus corripuit
 syllabam, quæ apud *Ionas* longa. *Sui-*

das etiam ταγοί ex h. l. profert. Quod
 aliis *Homeri* locis non occurrit, id qui-
 dem leve est. *Ern.*

Ver. 162. νῆας εἵσας] Vide supra ad α'.
 506.

Ver. 164. Ποίησαν δὲ πυρὴν] *Virgil.*

Ingentem struxere pyram. — *Æn.* VI. 215.

Ibid. ἑκατόμπωδον ἔνθα καὶ ἔνθα] *Τε-*
τράγωνον, ὥς τε ἐκάστην πλευρὰν ἑκατὸν ποδῶν
μίστρον ἔχειν. Schol. *Al.* ἑκατόμπωδον.

Ver. 165. Ἐν δὲ πυρῇ] *Virgil.*

Fit gemitus: tum membra toro defleta repo-
 nunt. *Æn.* VI. 220.

Ibid. ἀχνύμενοι] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 166. Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα,] *Virgil.*

— cædit quinas de more bidentes,
 Totque sucs, totidem nigrantes terga juvencos.
Æn. V. 96.

- Ἔς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.
 170 Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
 Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐξαιύχεναις ἵππας
 Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στοναχίζων.
 Ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
 Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δευροτομήσας·
 175 Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἷεας ἐσθλὰς,
 Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.
 Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὅφρα νέμοιτο·
 Ὡμωζέειν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·

Ad pedes a capite, circumque excoriata corpora accumulabat.

- 170 Imposuit et mellis et olei amphoras,
 Ad feretrum acclinans: quatuor et arduos-cervicibus equos
 Festinanter injectit pyræ, magnos ciens-gemitus.
 Novem huic regi mensarii canes erant;
 Horum etiam injectit pyræ duos obruncatos:
 175 Duodecim et Troium magnanimorum filios strenuos,
 Ære cædens; Mala enim mente struebat opera.
 Immisit et ignis vim invictam, ut depasceret:
 Ejulavitque deinde, carumque nomine ciebat sodalem;
 "Salve mihi, o Patrocle, etiam in Orci domo;

170 ἐν δ' ἐτίθει] R. Ibid. τε καὶ] MS.

Vide et supra ad ver. 30.

Ibid. εἰλίποδας ἑλικας] Qua ratione, εἰλίποδας, hic ultimam producat; item δέ-παϊ, ver. 196. et ἐπὶ, ver. 202. et ὅθι, ver. 206. et ὑπὸ, ver. 215. vide supra ad α'. 51.

Ver. 168. Δημόν ἐλὼν, ἐκάλυψε νέκυν] Πρὸς τὸ ταχὺ τὴν πιμειλὴν ἐξαφθῆναι, τῷτο ποιεῖ Ἀχιλλεύς. Schol.

Ver. 170. Ἐν δὲ τίθει] Virgil.

Hic duo rite mero libans carchesia Baccho
 Fundit humi, duo lacte novo, duo sanguine sacro.
 Æn. V. 77.

Ver. 171. κλίνων] Vide supra ad α'.

509. Ibid. πίσυρας δ' ἐξαιύχεναις ἵππας] Virgil.

Addit equos. ——— Æn. XI. 80.

Ver. 172. στοναχίζων.] Al. στεναχίζων.

Ver. 175. Δώδεκα δὲ Τρώων] Virgil.

Vinxerat et post terga manus, quos mitteret umbris

Inferias, cæso sparsuros sanguine flammam.

Æn. XI. 81.

————— Sulmone creatos,
 Quatuor hic juvenes, totidem quos educat Ufens,
 Videntes rapit; inferias quos immolet umbris,
 Captivoque regi perfundat sanguine flammam.

Æn. X. 517.

Quem locum inter alios citat Macrobius ad demonstrandum, "totam Æneïda esse figiatam esse ad exemplar Iliados atque "Odysseæ Homericæ." Lib. V. cap. 2.

Ver. 176. κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.] Vide supra ad ver. 24.

Ibid. μῆδετο] Al. μήσατο.

Ver. 178. φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον· Χαῖρές μοι,] Virgil.

————— ac talia fatur;

Salve, sancte parens; iterum salvet, recepti Nequicquam cineres, animæque umbræque paternæ.
 Æn. V. 79.

- 180 Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλῆς,
Τῆς ἄρ' αἶμα σοι πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἐκτορα δ' ἔτι
Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
“Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' εὖ κύνες ἀμφεπένοντο·
185 Ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
“Ἡματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρεῖν ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἐλκυστάζων·
Τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὐρανόθεν πεδίοι· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
190 Ὅσπον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο
Σκῆλη ἀμφὶ περὶ χροῶ ἵνεσιν, ἥδ' ἐ μέλεσσιν.
Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλης ἐκαίετο τεθνεῖωτος·
Ἐνθ' αὖτ' ἀλλ' ἐνόησε ποδάρεκκος δῖος Ἀχιλλεύς,

- 180 “Omnia enim jam tibi perficio, quæ antea pollicitus sum.
“Duodecim quidem Trojanorum magnanimorum filios strenuos,
“Hos una tecum omnes ignis absumit: Hectorem autem neutiquam
“Dabo Priamidem igni vorandum, sed canibus.”

Sic dixit minitans: Circa illum vero canes non occupabantur:

- 185 Sed canes quidem arcebat Jovis filia Venus
Dies et noctes: rosaceoque unxit oleo,
Divino, ut ne ipsum laceraret raptans:
Huic vero cyaneam nubem induxit Phæbus Apollo
A cælo usque ad terram: textitque locum totum,
190 Quantum obtinebat cadaver, ne prius vis solis
Siccaret circum circa corpus nervis, atque artubus.
Neque pyra Patrocli ardebat mortui:
Ibi rursus alia animo excogitavit pedibus-valens nobilis Achilles,

180 τοῖ] abest MS. 191 σκλήλη] MS. 192 τεθνεῖωτος] MS. 195 ὑπὸ
σχετο] Id. non male. vid. v. 209. 196 λιτάνευε] F. male.

Ver. 183—188. Πριαμίδην — κυάνεον]
Vide supra ad α'. 398.

Ver. 186. ῥοδόεντι δὲ χρεῖν ἐλαίῳ.] Ὁ δὲ
Ὅμηρος τὴν μὲν χρεῖν οἶδε τῶν μύρων ἔλαια
δ' αὐτὰ καλεῖ μετ' ἐπιθήτῃ, “Δροσόεντι δ'
“ἐχρεῖν ἐλαίῳ.” Καὶ ἀλλαχῶ δὲ [supra ζ'.
172.] λέγει τι τεθνεῖωτον. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη
τε παρ' αὐτῷ τὸν Ἐκτορα νεκρὸν “ῥοδόεντι
“χρεῖν ἐλαίῳ Ἀμβροσίῳ.” Athenæus, lib.
XV. cap. 11.

Ver. 188. Φοῖβος Ἀπόλλων] Vide supra
ad α'. 43.

Ver. 192. Πατρόκλης ἐκαίετο] Ita ex duo-
bus MSS. et ex Eustathio edidit Barnesi-
us. Al. Πατρόκλης καίετο. Vide supra ad
γ'. 449.

Ibid. τεθνεῖωτος.] Vide supra ad ν'. 46.
et ad ζ'. 464.

Ver. 194. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'.
349.

Ver. 195 Βορέη καὶ Ζεφύρῳ.] Pronuncia-
batur Βόρρη Vide supra ad ι'. 5.

Ibid. ὑπὸ σχετο] Al. ὑπὸ σχετο.

Ver. 196. χερύσειω] Pronunciabatur χερ-
σῶ. Vide supra ad υ'. 272.

- Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἡρᾶτ' ἀνέμοισι,
 195 Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ.
 Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσῶν δέπαϊ, λιτάνευεν
 Ἑλθέμεν, ὅφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεδοίατο νεκρὸν,
 "Υλῇ τ' ἐσσεύοιτο καήμεναι ὡκέα δ' Ἴρις
 Ἀράων αἶψα μετὰγγελος ἦλθ' Ἀνέμοισιν.
 200 Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἄθροοι ἔνδον
 Εἰλαπίνην δαίνυντο· θέεσσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
 Βηλῶ ἐπὶ λιθῶ· τοὶ δ' ὥς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
 Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεον δέ μιν εἰς ἐκάστος·
 Ἥ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήγατο, εἶπε δὲ μῦθον·
 205 Οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὖθις ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥέεθρα,
 Αἰθιοπῶν ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἐκατόμβας
 Ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν·

Stans seorsum a pyra, duobus vota fecit Ventis,

195 Boreæ et Zephyro, et pollicitus est sacra pulchra:

Multis etiam libans aureo poculo, supplicavit,

Ut venirent, quo citissime igne comburerent cadaver,

Lignaque propere arderent; velox autem Iris

Vota exaudiens internuncia venit ad Ventos.

200 Illi quidem Zephyri graviter-spirantis frequentes in domo

Convivium celebrabant; currens autem Iris superstitit

Limine lapideo: Illi vero ut viderunt oculis,

Omnnes propere surrexerunt, vocabantque eam ad se quisque:

Hæc vero sedere quidem recusavit, dixit autem sermonem;

205 "Non est sedendi tempus: vado enim rursus super Oceani fluentis,

"Æthiopum ad terram, ubi sacrificant hecatombas

"Immortalibus, ut jam et ego particeps sim sacrificiorum:

197 ἔλθειν] F. 198 ὕλῃ τε σεύαιτο] F. A. 1. ἐσσεύαιτο] A. 2. 3. J. T.

199 αἶψα] MS. male. 205 ἀπ'] A. 3. male.

Ver. 197. Ἑλθέμεν,] Cod. Harleian. Ἑλ-
 θεῖν.

Ibid. πυρὶ] Cod. Harleian. πυρῇ.

Ibid. νεκρὸν] Al. νεκροί. Quæ et proba
 Lectio.

Ver. 198. "Υλῇ Vide supra ad γ'. 151.

Ibid. τ' ἐσσεύοιτο] Al. τ' ἐσσεύαιτο. Al.
 τε σεύαιτο.

Ver. 199. μετὰγγελος] Al. μετ' ἄγγελος.

Ver. 202. Βηλῶ ἐπὶ λιθῶ.] Al. Οὐδῶ ἐπὶ
 λιθῶ.

Ver. 203. κάλεον δέ] Al. κάλιόν τε. Clark.

Hunc locum imitatur Callim. H. in Dian.
 168. Αὐτὴ δ' ἐς πατρὸς δόμον ἔρχεται οἱ δὲ
 σ' ἐφ' ἔδρην πάντες ὁμῶς καλέουσι. Ern.

Ver. 205. Οὐχ ἔδος.] Ita supra λ'. 647.

Οὐχ ἔδος ἐστὶ, γεραιέ —.

Ver. 206. ῥέξουσ' ἐκατόμβας] Vide supra
 ad α'. 444.

Ver. 207. 277. Ἀθανάτοισι, — Ἀθάνatoi]
 Vide supra ad α'. 398.

Ibid. et ver. 228. μεταδαίσομαι — παύ-
 σατο] Vide supra ad ver. 10. et ad γ'. 141.

- Ἄλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἡδὲ Ζέφυρον κελαδαινὸν
 Ἐλθεῖν ἁρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
 210 Ὅφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἧ ἔνι κεῖται
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀνασενάχουσιν Ἀχαιοί.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῆσ' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοντο
 Ἡχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
 Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι ὤρτο δὲ κῦμα
 215 Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην,
 Ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἱάχε θεσπιδαῖς πῦρ·
 Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἐβαλλον,
 Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὤκυν Ἀχιλλεὺς
 Χρυσέας ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
 220 Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέει, δεῦε δὲ γαῖαν,

“ Sed Achilles Boream et Zephyrum sonorum

“ Venire orat, et pollicetur sacra pulchra,

210 “ Ut pyram suscitetis, ut ardeat, in qua jacet

“ Patroclus, quem omnes gemunt Achivi.”

Hæc quidem sic loquuta abiit; illi vero ire-properabant

Sonitu immenso, nubes vi-agentes præ se:

Confestim vero ad pontum venerunt, flando; excitatus autem est fluctus

215 Flatus vi canori: Trojam vero ad glebosam pervenerunt,

Rogoque incubuerunt, magnumque sonitum edidit immane-ardens ignis:

Tota autem nocte hi pyræ simul flammam jactabant,

Flantes stridule: Tota nocte autem velox Achilles

Aureo ex cratere, tenens poculum rotundum,

220 Vinum hauriens in humum fundebat, rigabatque terram,

209 ὑπίσχεται] MS. ut v. 195. male. ὑπίσχεται hinc laudant Hesych. et

Suid. 212 ἀπεβήσετο] MS. sed ε corr. ex α.

Ver. 212. ἀπεβήσετο] *Al.* ἀπεβήσατο.
 Vide supra ad β'. 35. et ad ε'. 109.

Ver. 214. ἀήμεναι] *Al.* ἀήμενοι.

Ver. 216. Ἐν δὲ πυρῇ] Ita ex duobus
 MSS. et ex Eustathio edidit Barnesius.
Al. Ἐν δὲ πυρί. *Clark.* Πυρῇ etiam ed.
 R. Eustathius bene admonet, hic distin-
 gui πυρὴν et πῦρ, ut continens et conten-
 tum. *Ern.*

Ver. 219. ἔχων] *Cod. Harleian.* ἰλόν.
 Atque ita in uno MS. scriptum reperit
 Barnesius.

Ibid. ἀμφικύπελλον] Vide supra ad α'.
 584.

Ver. 220. Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέει,
 δεῦε δὲ γαῖαν, Ψυχὴν κελήσκων] *Virgil.*

Vinaque fundebat pateris, animamque vocabat
 Anchisæ magni, manesque Acheronte remissos.
Æn. V. 98.

Inferimus tepido spumantia cymbia lacte,
 Sanguinis et sacri pateras; animamque sepul-
 cro

Condimus, et magna supremum voce ciemus.
Æn. III. 66.

Libabat cineri Andromache; manesque vocabat
 Hectorem ad tumulum. — *Ibid.* 303.

Ibid. ἀφυσσόμενος] *Cod. Harleian.* ἀφυσ-
 σάμενος.

Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.

Ὡς δὲ πατὴρ ἔ παιδὸς ὀδύρεται ὅσέα καίων
Νυμφίε, ὅστε θανὼν δειλὸς ἀκάχησε τοκῆας·

Ὡς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅσέα καίων,

225 Ἐρπύζων παρὰ παρκαϊῆν, ἀδινὰ σοναχίζων.

Ἥμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι, φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,

Ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδναται Ἡώς,

Τῆμος πυρκαϊῇ ἐμαρσαίνεται, παύσατο δὲ φλόξ.

Οἱ δ' Ἀνεμοὶ πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,

230 Θρηήκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔσενεν, οἴδματι θύων.

Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς,

Κλίνῃ κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρεσεν.

Οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλῆες ἠγερέθοντο,

Animam vocans Patrocli miseri.

Ut vero pater sui filii lamentatur ossa cremans

Desponsi, qui morte miseros dolore-affecit parentes:

Sic Achilles sodalis lamentabatur ossa cremans,

225 Reptans propter pyram, crebro ingemiscens.

Quando vero Lucifer venit, luminis nuncius super terram,

Post quem croceo-peplo-induta super mare spargitur Aurora,

Tunc pyra elanguit, cessavitque flamma.

Venti autem rursus abierunt domum-ut-redirent,

230 Thracium per pontum: hic vero gemebat, tumidis-fluctibus furens.

At Pelides a pyra in-aliam-partem separatus,

Procubuit fessus, dulcisque somnus ei cito supervenit.

Illi vero circa Atridem frequentes congregabantur,

Ibid. ὀρέοντο] T. 218 φουσῶντες] MS. 220 χεύει] Edd. præter T. male.

224 Ἀχιλλεύς] MS.

Ver. 221. Πατροκλῆος] Apud Eustathium commentario Πατρόκλειο. Quod et ferri posset. Vide ad II. α'. 51.

Ver. 222. Ὡς δὲ πατὴρ ἔ παιδὸς ὀδύρεται] Plutarchus de Consolat. ad Apoll. locum hunc alio adjecto versu citat:

Ὡς δὲ πατὴρ ἔ παιδὸς ὀδύρεται ὅσέα καίων

Νυμφίε, ὅστε θανὼν δειλὸς ἀκάχησε τοκῆας,

Ἀρήγοντι δὲ τοκεῦσι γένει καὶ πένθος ἔθηκε.

Ex ρ'. (ut videtur) 37. Quin et pulchra ejusdem super hac re observatio: Καὶ ταῦτα μὲν ἔπω δῆλον, εἰ δικαίως ὀδύρεται —. Τίς γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ Θεὸς πατρικῶς προσιδῶς, καὶ κηδόμενος τῷ ἀνθρωπείῳ γένει, προσάρμενος τὰ

μέλλοντα συμβήσεσθαι, περιζάγει τινὰς ἐκ τῶ ζῆν ἁώρας. Id. ibid.

Ver. 225. σοναχίζων.] Al. σοναχίζων.

Ver. 226. Ἥμος δ' Ἐωσφόρος] Virgil.

Tertia lux gelidam cælo dimoverat umbram
Mœrentes altum cinerem et confusa ruebant
Ossa focis, tepidoque onerabant aggere terræ.

Æn. XI. 210.

Ibid. Ἐωσφόρος] Pronunciabatur Ὡσφόρος.

Ver. 227. κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδναται Ἡώς,] Vide supra ad α'. 477.

Ver. 228. et 251. φλόξ.] Vide supra ad β'. 267.

- Τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δῆπος ἔγειρεν·
 235 Ἐξέτο δ' ὀρθώδεις, καὶ σφειας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοι, ἀριστῆες Παναχαϊῶν,
 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
 Πᾶσαν, ὅπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ὅσέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν,
 240 Εὖ διαγινώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
 Ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνενδυν
 Ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμιξ' ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶ
 Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν αἴδι κεύθωμαι·
 245 Τύμβον δ' εἰ μάλ' ἀπολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,

Quorum ipsum adeuntium tumultus et strepitus excitavit :

235 Resedit vero erectus, et ipsos sermone allocutus est;

“ Atrideque, et cæteri principes universorum Achivorum,

“ Primum quidem pyram extinguite nigro vino

“ Totam, quantum occupavit ignis vis; at deinde

“ Ossa Patrocli Menætiadæ legamus,

240 “ Bene discernentes; cognitu-facilia enim sunt:

“ In media namque jacebat pyra, alii vero seorsum

“ In extrema-ora cremabantur promiscue equique et viri:

“ Et ea quidem in aurea phiala et duplici adipe

“ Ponamus, donec ipse ego inferorum domo condar:

245 “ Tumulum autem non admodum magnum ego fieri volo,

254 δ' ἐνθίντες] MS. male.

Ver. 229. ἔβαν οἰκόνδε] Qua ratione, vox ἔβαν, hic ultimam, alioqui brevem, (Vide supra ad Ὡ. 229.) producat; item ἀριφραδέα, ver. 240. et γὰρ, ver. 298. et μῆτιν, ver. 313. vide supra ad α'. 51.

Ibid. οἰκόνδε νέισθαι,] *Al.* οἰκόνδε ἔκαστος.

Ver. 232. κεκμηῶς,] *Cod. Harleian.* κεκμηκώς.

Ver. 254. ὄμαδος καὶ δῆπος] Vide supra ad β'. 210. et ad δ'. 455.

Ver. 255. σφειας] Pronunciabatur σφῆας.

Ver. 256. Ἀτρεΐδῃ τε,] *Cod. Harleian.* Ἀτρεΐδαι τε.

Ver. 257. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσατ'] Vide infra ad ver. 250.

Ibid. αἴθοπι οἴνῳ] “ Conjectare me, vinum quod semina quædam Caloris in se se haberet, essetque natura ignitius; ob eam rem dictum esse ab Homero αἴθοπα

“ οἶνον; non, ut alii putarent, propter Colorem.” Gell. lib. XVII. cap. 8. “ Num “ lorem.” Gell. lib. XVII. cap. 8. “ Num “ quia Vinum semina quædam in se Caloris habet, et ob eam rem Homerus dixit “ αἴθοπα οἶνον; non, ut quidam putant, “ propter Colorem?” Macrob. Lib. VII. cap. 12.

Ver. 240. διαγινώσκοντες] *Al.* διαγινώσκωντες. Quod perinde est. Nam γινώσκω primam producit.

Ibid. τέτυκται] Vide supra ad ν'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 243. ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶ] Ἐστὶ δὲ ἡ μὲν φιάλη ὡς οἷα σορός· ὁ δὲ δίπλαξ δημὸς φυλακτικὸς τῆς τῶν ὁσίων εἰς χθὺν ἀλλαγῆς ἐξ ἀκρας ξηρότητος. Eustath.

Ibid. χρυσῇ] Pronunciabatur χρυσῆ. Vide supra ad ν'. 272.

Ver. 244. αἴδι κεύθωμαι] Barnesius e.

Ἄλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
Εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·

250 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσαν αἴθοπι οἴῳ,
Ὅσπον ἐπὶ φλόξ ἤλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρῃ·
Κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνέος ὅσέα λευκά
Ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν·
Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἑανῶ λιτὶ κάλυψαν·

255 Τορνῶσαντο δὲ σῆμα, θεμειλιά τε προβάλλοντο
Ἀμφὶ πυρῇν· εἶδαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν·
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

“ Sed mediocrem quandam : postmodum vero et hunc Achivi

“ Latumque altumque facite, qui quidem me

“ Posteriores in navibus multa-transtra-habentibus relinquemini,”

Sic dixit: illi vero obsecuti sunt pedibus-veloci Pelidæ:

250 Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino,
Quantum flamma pervaserat, profundusque corrui cinis:
Flentes vero socii mitis ossa alba
Collegerunt in auream phialam, et duplicem adipem;
In tentoriisque posita tenui linteo texerunt:

255 Circulo autem designarunt tumulum, fundamentaque jecerunt
Circa pyram; et statim fusilem terram aggesserunt:
Aggesto vero tumulo, redierunt. At Achilles

Ibid. ἑανῶ] MS. F. A. 1. 256 ἔχευαν corr. ex ἔχευσαν in MS.

didit αἰδῆ κλύθωμαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide supra ad α'. 51. Cæterum alii, notante Barnesio, hic legerunt αἰδῆ κλύθωμαι. Quibuscum facit et Scholiastes; exponitque, Eis αἰδῆ τὴν κίλευσιν, ὃ ἐστὶ πῆν ὁδὸν ποιήσομαι. Clark. Vid. Hesych. in κλύθωμαι et Etym. M. in κλύθωμαι. Ern.

Ver. 245. ἄνωγα.] Vide supra ad θ'. 322.

Ver. 246. Ἄλλ' ἐπιεικέα τοῖον.] Sic contra latini improbum pro valde grandi. Vid. Intt. ad Suet. Vespas. c. 25. ἐπιεικὴς porro eleganter jungitur cum τοῖος, quod hic magnitudinem indicat. Plato in Critone T. I. p. 43. A. ἐπιεικῶς πάλλαι. v. et Casaub. Ern.

Ver. 250. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσαν] Virgil.

Postquam collapsi cineres, et flamma quievit, Reliquias vino et bibulam lavere favillam: Ossaque lecta cado texit Chorinæus aheni.

Æn. VI. 226.

Ibid. αἴθοπι οἴῳ.] Vide supra ad ver. 257.

Ver. 255. χρυσέην] Vide supra ad ver. 245.

Ibid. χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν.] Vide supra ad ver. 243. et infra ad ver. 270.

Ver. 254. ἑανῶ λιτὶ] Non, Peplo subtili; quo modo reddunt versiones plurimæ: Sed, Tenui linteo. Vide supra ad σ'. 352. et ad γ'. 385. Male itaque interpretatur Scholiastes, Ἀπαλῶ καὶ λιτῶ ἱματίῳ.

Ver. 255. Τορνῶσαντο etc.] Similiter dixit Odyss. ε'. 249. Eustath. Προβάλλεσθαι πάλιν

- Αὐτῷ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
 Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
 260 Ἴππους δ', ἡμίονους τε, βοῶν τ' ἰφθίμα κάρηνα,
 Ἥδ' ἑ γυναικάς ἐϋζώνους, πολίων τε σίδηρον
 Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδάκῃσιν ἀγλὰ ἄεθλα
 Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,
 Καὶ τρίποδ' ὠτάεντα δύο καὶ εἰκοσίμετρον,
 265 Τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
 Ἐξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέεσαν·
 Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
 Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτῶς·
 Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·

Ibidem populum detinuit, et sedere-fecit lato-ambitu spectatores :

E navibus autem extulit præmia, lebetasque, tripodasque,

260 Equosque, mulosque, boumque robusta capita,

Et fæminas eleganter cinctas, splendidumque ferrum :

Aurigis quidem primum velocibus præclara præmia

Posuit, mulierem abducendam, eximiam-forma, operum scientem,

Et tripodem ansatum duarum et viginti-mensurarum,

265 Primo: secundo autem deinde equam posuit

Sexennem, indomitam, foetum mulum utero-gestantem:

At tertio igni-nunquam-admotum deposuit lebetem,

Pulchrum, quatuor mensuras capientem, album etiamnum ita:

Quarto vero posuit duo auri talenta:

259 ἔφερ'] F. A. J. male. 262 ἵππεῦσι μὲν] F. A. J. recte. 265 ἀμύμον']
 F. 264 ὠτάεντα] MS. 265 αὐτῶς] MS. 268 αὐτῶς] F. A. 1.

νυ κυρίως ἐπὶ θεμελίῳν λέγεται, τὸ αὐτὸ ὃν
 τῷ προθέσθαι. Ern.

Ver. 256. εἶλας δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευ-
 αν'] Sic apud Euripidem:

Ὡς ἔτις ἀμφὶ σῶμ' ὑγρὰν θήσει κόνην.

Phæniss. ver. 1658.

Ubi Scholiastes hunc locum citat.

Ver. 259. Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα,] Virgil.

Munera principio ante oculos, circoque locantur
 In medio: sacri tripodes, viridesque coronæ,
 Et palmæ, pretium victoribus; armaque, et ostro
 Perfusæ vestes, argenti aurique talenta.

Æn. V. 109.

Ver. 260. βοῶν τ' ἰφθίμα κάρηνα,] Sic a-
 pud Virgilium.

Bina boum vobis Troja generatus Acestes

Dat numero capita. ———— Æn. V. 61.

Ver. 261. πόλιόν τε σίδηρον'] Non tam
 splendidum ferrum, quam recens, a colore:
 ut post recens lebes et phiala. Ern.

Ver. 265. Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύ-
 μονα, ἔργ' εἰδυῖαν,] Al. ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν.
 Virgil.

Olli serva datur, operum haud ignara Minervæ:
 Æn. V. 284.

Ver. 264. δύο καὶ εἰκοσίμετρον,] Al. δυ-
 ωκαιεἰκοσίμετρον, et δύο καὶ εἰκοσι μέτρων.
 Clark. Eustath. Τὸ δύο καὶ εἰκοσίμετρον,
 ὅμοιον κατὰ προφορὰν τῷ δύο καὶ εἰκοσίπηχυ,
 καὶ δικάκις καὶ εἰκοσινήριτα; τινὲς δὲ, κατὰ
 τὸ δυωκαίδεκα, προόγουσιν ὑφ' ἑν, ὡς μίαν

- 270 Πέμπτῳ δ' ἀμφίδετον φιάλῃν ἀπύρῳτον ἔθηκε·
 Στῇ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ἰππῆας τὰδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 275 ἦτ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃνδε φεροίμην.
 Ἴστε γάρ, ὅσσον ἔμοι ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι. Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
 Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὃ δ' αὖτ' ἔμοι ἐγγυάλιξεν.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
 280 Τοῖς γὰρ σθένης ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνίοχοιο
 Ἠπίου, ὃς σφῶϊν μάλα πολλάκις ὕγρὸν ἔλαιον

270 Quinto autem duplicem phialam ignem-non-expertam posuit:

Surrexit vero, et verba inter Argivos fecit;

"Atrideque, et cæteri bene-ocreati Achivi,

"Aurigas hæc præmia expectantia jacent in circo.

"Si quidem jam alterius gratia certaremus Achivi,

275 "Tum certe ego prima accepta ad tentorium ferrem.

"Scitis enim, quantum mei virtute superant equi:

"Nam et immortales sunt: Neptunus autem dedit ipsos

"Patri meo Peleo, is vero vicissim mihi tradidit.

"Sed certe quidem ego quiescam, et solidi-ungulis equi:

280 "Talis enim vim eximiam amiserunt aurigæ

"Benigni, qui ipsis admodum sæpe humidum oleum

270 [ἔθηκεν] Edd. præter T. male. 271 [ἔθηκεν pro ἔειπεν] MS. male e
 versu superiori. 272 [Ἀτρεΐδῃ] MS.

λίξιν, ὅπερ οὐκ ἂν ἀρίσκει τοῖς παρασημειω-
 σαμένοις, ὡς τι καινόν, τὸ ἀριστοτόκεια, ὡς
 ἐκ τοῖων λίξιν συνθετον· ἔτω δὲ καὶ δυ-
 ἀμοροι. Ern.

Ver. 268. Καλὸν,] Vide supra ad β'. 43.

Ibid. λυκὸν ἔτ' αὐτως.] Ita edidit Bar-
 nesius. Vulgg. λυκὸν ἔτ' αὐτως. Al. λυκὸν
 ἔτ' αὐτως.

Ver. 270. ἀμφίδετον φιάλῃν ἀπύρῳτον]
 Ἔστι δὲ χαλκῆϊον ἐκπέταλον λειψιδῶδες, ἐπι-
 τήδεως ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχάς.
 Athenæus, Lib. XI. cap. 5. "Ὁμηρος μὲν
 ἔταν λίγη "ἀμφίδετον φιάλῃν ἀπύρῳτον
 ἔθηκε, καὶ, "χρυσὴν φιάλῃν καὶ διπλακα
 δημόν," ἢ τὸ ποτήριον λίγει, ἀλλὰ χάλκεόν
 τι καὶ ἐκπέταλον λειψιδῶδες, ἴσως δύο ὄντα
 ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. — Ἀρίστηρχος

δὲ [ἀμφίδετον ἀκούει] τὴν δυναμένην ἐξ ἀμ-
 φοτέρων τῶν μερῶν τίθεσθαι κατὰ τὴν πυθ-
 μένα καὶ κατὰ τὸ στόμα. Id. Lib. XI. cap.
 14. Quo posteriori modo exposuit Scho-
 liastes. Vide et supra ad α'. 584.

Ver. 272. Ἀτρεΐδῃ τε,] Al. Ἀτρεΐδαί τε.

Ver. 280. σθένης] Al. κλέος. Clark. Σθέ-
 νος ἐσθλὸν ἡνίοχου est periphrasis aurigæ,
 ut μένος πυρός et similia. Cæterum arbi-
 tror interpungendum post ἡνίοχοιο, τοῖο
 ἡνίοχοιο σθένης ἄ. egregium enim aurigam
 amiserunt, deinde partes laudis, qui mīlis
 erat equis, et benignus in curando. De
 τοῖος in laude dixi ad Callim. H. in Del.
 27. Ern.

Ver. 281. ὕγρὸν ἔλαιον] Ἡ ποσὴν ποτε
 καὶ διὰ τῆς πολλῶν ὕγρῶν ὄντων, τὰ μὲν ἄλλα

- Χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
 Τὸν τὰ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὐδεὶ δέ σφιν
 Χαῖται ἐρηρέδαται, τὰ δ' ἑστατον ἀχνυμένω κῆρ·
 285 Ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅστις Ἀχαιῶν
 Ἴπποισίν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.
 Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἔγερθεν·
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμήλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱὸς, ὃς ἱποσύνη ἐκέκαστο·
 290 Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερός Διομήδης,
 Ἴππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπέξισάωσεν Ἀπόλλων·
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος,
 Διογενὴς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκείας ἵππους,

“Jubis superfundebat, quum-lavisset aqua limpida.

“Hunc hi stantes lugent, soloque ipsis

“Jubæ profusæ sunt, ipsique stant dolentes corde:

285 “Vos vero cæteri accingimini per exercitum, quicumque Achivorum

“Equisque fidit et curribus bene-compactis.”

Sic dixit Pelides; celeres autem aurigæ surrexerunt:

Surrexit multo primus quidem rex virorum Eumelus,

Admeti dilectus filius, qui aurigandi-peritia ornatus erat:

290 Post hunc autem Tydides surrexit fortis Diomedes,

Equosque Troïos duxit sub jugum, quos quondam abstulit

Æneæ; at ipsum e media morte eripuit Apollo:

Post hunc autem Atrides surrexit flavus Menelaus,

Nobilissimus, subque jugum duxit veloces equos,

282 κατάχει] T. 284 ἐρηρέαται] MS. sed post ἐρηρέδαται. 285 ἀλλ' ἄγε δή]

Id. non male. 287. ἄγερθεν] R. T. male. non enim de conventu sermo.

τοῖς ἰδίοις ἐπιθέτοις ὁ ποιητὴς εἶωθε κοσμεῖν τὸ γάλα τε λευκὸν, καὶ τὸ μέλι χλωρὸν, καὶ τὸν οἶνον ἐρυθρὸν καλῶν· τὸ δὲ ἔλαιον ὑπὸ κοινοῦ τοῦ πᾶσι συμβεβηκότος μόνον ἐπισικῶς ὑγρὸν προσαγορεύει. Εἰς τοῦτο ἐλίχθη, ὅτι καὶ γλυκύτατόν ἐστι τὸ δι' ὅλου γλυκύ· καὶ λευκότατον τὸ δι' ὅλου λευκόν· (δι' ὅλου δὲ τοιῦτό ἐστιν, ὃ μηδὲν ἐμείμικται τῇ ἐναντίας φύσει.) Οὕτω δὲ καὶ τὸ ὑγρὸν μάλιστα ῥη-
 τίον, ὃ μηδὲν μέρος ξηρὸν ἐστι. Τῷτο δὲ τῷ ἐλαίῳ συμβέβηκε. Plutarch. Symposiac. Lib. VI. Probl. 9.

Ver. 285. ἑσταότες] Cod. Harleian. ἑσ-
 σωῶτε. Sed et recte se habet Vulgata lectio.
 Vide supra ad α'. 566. et ad ε'. 778. Clark.

Nihil ibi prasidii vulgatæ. Afferenda erant loca, ubi articulus dualis jungitur substantivo aut adjectivo aut participio plurali, aut contra: quæ mihi non succurrunt. Litera addi potuit τῷ ἑσταότες producendæ syllabæ causa. Ern.

Ibid. πινθείετον,] Cod. Harleian. πιν-
 θήετον. Atque ita in uno MS. scriptum reperit Barnesius.

Ver. 284—286. ἐρηρέδαται, — πείπει]

Vide supra ad γ'. 96. et 736. et ad α'. 57.
 Cod. Harleian. ἐρηρέδαται.

Ver. 286. πείπει] Vide supra ad β'.
 514.

- 295 Αἶψην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἑόν τε Πόδαργον·
 Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
 Δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιδ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 Ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκε
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὄγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
 300 Τὴν ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε μέγα δρόμῳ ἰσχανόωσαν.
 Ἀντίλοχος δέ, τέταρτος εὐτριχας ὠπλίσαδ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερδύμοιο ἄνακτος
 Τοῦ Νηληϊάδαο· Πυληγενεῖς δέ οἱ ἵπποι
 Ὠκύποδες φέρον ἄρμα· πατήρ δέ οἱ ἄγχι παραστάς
 305 Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῶ·
 Ἀντίλοχ', ἦτοι μὲν σε νέον περ ἑόντ' ἐφίλησαν
 Ζεὺς τε, Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν

295 Æthen Agamemnoniam, suumque Podargum:

Illam Agamemnoni dedit Anchisiades Echepolus

Dona, ut ne ipsum sequeretur ad Ilium ventosam,

Sed ibidem deliciis-frueretur manens; magnas enim ei dederat

Jupiter opes; habitabat autem hic in spatiosa Sicyone:

300 Hanc iste sub jugum duxit admodum cursus cupidam.

Antilochus autem quartus pulchris-comantes-jubis instruxit equos,

Nestoris præclarus filius magnanimi regis

Neleïdæ; Pylo autem nati ei equi

Pedibus veloces agebant currum: Pater vero ipsi prope astans

305 Dixit in bonum monens intelligentem etiam per se;

"Antilochè, certe quidem te juvenem licet dilexerunt

"Jupiterque, Neptunusque, et aurigandi-artes docuerunt

295 τὸν ἑόντ' F. perperam. 299 ἄφενος] MS. quod grammaticè quidem rec-
 tum est, sed non patitur μέγα. Ibid. εὐρυχώρῳ] Id. 300 τὴν πόδ' A. 2. 3. J.

Ver. 287. ἔγειρεν] Ita edidit Barnesius ex uno MS. Quocum facit et Codex Harleianus. Al. ἄγειρεν. Clark. Ἐγειρεν habent etiam MS. Lips. Flor. Aldd. Junt. quas non insepexit Barnesius. Ern.

Ver. 288. 289. 290. et 293. ὦροτο — ἐκέκαστο — ὤρτο] Vide supra ad φ. 352. et ad δ. 492.

Ver. 291. οὓς ποτ' ἀπηύρα Αἰνείαν,] Supra ε'. 323.

Ver. 297. Δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιδ' Ἀντίκα γὰρ ὑποπτός ἐστιν ὁ Ἀγαμέμνων, ὡς διὰ δωροδοκίαν ἄφεις τῆς στρατείας τὸν πλῆσιν ἐκείνων, καὶ τὴν Αἶψην χαρυσάμενον αὐτῶ, " Δῶρ' ἵνα

" μὴ οἱ ἔποιδ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, Ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκε " Ζεὺς ἄφενος." Ὅρθῳ δέ γε ἐποίησεν (ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν) ἵππων ἀγαθὴν ἀνθρώπου τοιούτῃ προτιμήσας, οὐδὲ γὰρ κυνὸς ἀντάξιος, ὅδ' ὄντι, μὰ Διὰ, δειλὸς ἀνὴρ καὶ ἀναλκίς, ὑπὸ πλούτου καὶ μελακίᾳς διεφθαρμένος. Plutarch. de Audiendis Poëtis.

Ver. 301. ὠπλίσαδ' ἵππους] Vide supra ad ver. 55. et ad α'. 140.

Ver. 303. Πυληγενεῖς] Al. Πυλογενεῖς.

Ver. 306. ἐφίλησαν] Vide supra ad ν. 304. et ad α'. 338.

- Παντοίας· τῷ κέν σε διδασκόμεν οὔτι μάλα χρεώ.
 Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσόμεν' ἀλλά τοι ἵπποι
 310 Βάρδιςοι θείειν, τῷ τ' οἶω λοίγι' ἔσεσθαι.
 Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 Παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
 315 Μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἥε βίηφι.
 Μῆτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 Νῆα θοὴν ἰδύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι.
 Μῆτι δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἡνίοχοιο.
 Ἄλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθώς,
 320 Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,

“Omnigenas: ideo te docere nequaquam multum opus est.

“Nosti enim recte circa metas equos flectere; sed tibi equi

310 “Tardissimi cursu, ideoque puto damnosa eventura:

“Horum autem equi quidem sunt perniciores, nec tamen ipsi

“Plura sciunt te ipso solerter-machinari.

“Sed agendum tu, dilecte, consilium reconde animo

“Omnigenum, ne quo te casu fugiant præmia.

315 “Arte tibi faber-lignarius longe præstantior, quam viribus:

“Arte vero et gubernator in nigro ponto

“Navem celerem dirigit jactatam ventis;

“Arte et auriga superat aurigam.

“Sed qui equis et curribus suis fretus est,

320 “Imprudenter late flectit huc et illuc;

308 τῷ καὶ] MS. 310 βράδυστοι] MS. Ibid. τῷ κ' ut 308. Ibid. οἶω] A.

J. male. 312. ἴσασι] MS. edd. præter T. recte. 315 δρυτοτόμος] F. A. J.

Ver. 308. τῷ κέν σε] Codd. Harleian.
 τῷ καὶ σι.

Ibid. οὔτι μάλα χρεώ.] Pronunciabatur
 οὔτι μάλα χρεώ. Al. οὔτι μάλα χρεών.

Ver. 310. τῷ τ' οἶω] Codd. Harleian.
 τῷ κ' οἶω.

Ver. 312. μητίσασθαι.] Barnesius cum
 duplici σ scribendum contendit, μητίσ-
 σασθαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Fit
 enim non ex μητίζω, ejusmodi Verba
 Aoristos et Futura corripunt; sed ex μη-
 τίω, ejus formæ verba Aoristos et Fu-
 tura producant. Vide supra ad σ'. 37.
 et ad ι'. 426. et 508.

Ver 313. ἄγε δὴ] Age quæso.

Ibid. μῆτιν — Παντοίην.] Non consilium
 omnigenum, quod nibili est, nec sensum
 hic habet. Sed παντοίην dicitur in laudem,
 estque hic valde bonum. intelligit consili-
 um, quod ipsi daturus erat. Ern.

Ver 315. Μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμεί-
 νων, ἥε βίηφι.] Γράψαντός τε Μισαίου, “Ὡς
 “αἰεὶ τέχνη μέγ' ἀμείνων ἰσχύος ἐστίν,” “Ὁ-
 μηρος λέγει, “Μῆτι τοι δρυτόμος περιγίνεται,
 “ἥε βίηφι.” Clemens Alexandrinus, Strom.
 Lib. 6. Ubi notandum in transcurso pro
 μέγ' ἀμείνων, legisse hic Clementem, περι-
 γίνεταί ex versu (ut videtur) 318. “Non

Ἴπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·

Ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῇ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
Αἰεὶ τέρεμ' ὁρώων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει,

Ὅπως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοόισιν ἰμᾶσιν·

325 Ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν πρῶτον δοκεύει.

Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, εἰδὲ σε λήσει·

Ἔσηκε ξύλον αὔον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,

Ἡ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν ἔ καταπύθεται ὄμβρῳ·

Λᾶε δὲ τῆ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ,

330 Ἐν ξυνοχῆσιν ὁδῷ· λεῖος δ' ἰππόδρομος ἀμφίς·

Ἡ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνεῖωτος,

Ἡ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνδράπων,

Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρεκς ὄϊος Ἀχιλλεύς·

“ Equique vagantur per stadium, neque eos continet:

“ Qui vero peritus fuerit, agens deteriores equos,

“ Semper metam spectans, flectit prope, neque eum latet,

“ Quo pacto primum adducat bubulis loris:

325 “ Sed continet perpetuo, et præcedentem observat.

“ Metam autem tibi indicabo admodum cognitu-facilem, neque te latebit:

“ Stat lignum aridum, quantum ulna, supra terram,

“ Vel quercus, vel laricis, quod quidem non putrescit imbre:

“ Lapidēs vero ejus ex-utraq; parte positi sunt duo albi,

330 “ In angustiis viæ: planum autem curriculum equorum hinc inde:

“ Seu alicujus monumentum hominis jam pridem defuncti,

“ Sive hoc meta fuit tempore priscorum hominum,

“ Et nunc pro termino esse voluit pedibus-valens nobilis Achilles:

324 ὅπως] F. R. A. 1. 325 ἀσφαλῶς] MS. 326 ἀριδὴλῆς] Id. 330
ἰππόδρομος] MS. 331 τεθνεῖωτος] Id.

“ viribus aut velocitatibus aut celeritate
“ corporum res magnæ geruntur, sed con-
“ silio —.” *Cicero de Senectute.*

Ver. 318. περιγίνεται] *Al.* περιγίνονται.
Quod idem. Nam γίνομαι primam pro-
ducit.

Ver. 319. πεποιθώς,] *Al.* πέπειθεν. Vide
supra ad β'. 314.

Ver. 324. τὸ πρῶτον] *Al.* τὸν πρῶτον.

Ibid. τανύσῃ] Vide supra ad ε'. 58.

Ibid. βοόισιν ἰμᾶσιν] *Ἡνίαις.* *Schol.*

Ver. 327. Ἔστηκε] Vide supra ad δ'.
434.

Ibid. ὄργυι',] Ἡ τῶν δύο χειρῶν εἰς πλά-
τος ἕκτασις. *Schol.* *Al.* ὄργυι.

Ver. 329. ἐρηρέδαται] Vide supra ad ν'.
756. et ad α'. 57.

Ver. 330. Ἐν ξυνοχῆσιν ὁδῷ] Ἐν ταῖς ξυμ-
βολαῖς, καθ' ὃ μάλιστα ἐστίνωται ἡ ὁδός.
Schol.

Ver. 331. κατατεθνεῖωτος,] Vide supra
ad ν'. 46. *Al.* κατατεθνεῖωτος.

Ver. 332. Ἡ τό γε νύσσα τέτυκτο] *Eu-
stath.* Ἐν δὲ τῷ, “Ἡ τό γε νύσσα τέτυκτο”
καὶ ἐξῆς, φασιν οἱ παλαιοὶ ὅτι Ἀρίσταρχος
γράφει, “Ἡ τό γε σκιρὸς ἔην· νῦν αὖ θίτε

- Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας, ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους·
 335 Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτω ἐνὶ δίφρῳ,
 ἥκ' ἐπ' ἀρισερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 Κένσαι ὁμοκλήσας, εἰζαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
 Ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀρισερὸς ἐγχριμφθήτω,
 ὧς ἂν τοι πλήμνη γε δοῦσσεται ἄκρον ἰκέσθαι
 340 Κύκλῃ ποιητοῖο· λίδῃ δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
 Μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατὰ δ' ἄρματα ἄξῃς·
 Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δέ σοι αὐτῷ
 Ἔσσεται· ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι·
 Εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,
 345 Οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος, ἐδὲ παρέλθῃ·

“ Huic tu proxime admotos agito juxta currum et equos :

335 “ Sed et ipse inclinatur eleganter-concinnata in sella,

“ Paululum ad sinistram eorum; at dextrum equum

“ Stimula minaci clamore-increpitans, concedeque ei habenas manibus.

“ Ad metam autem tibi equus sinister admoveatur,

“ Ita ut tibi modiolus utique summum videatur strinxisse

340 “ Rotæ affabre-factæ: in lapidem vero vites impingere,

“ Ne forte equosque vulneres, currusque confringas;

“ Gaudium nempe aliis, opprobriumque tibi ipsi

“ Erit: Sed, dilecte, si sapis, cautus esto:

“ Si enim ad metam prætervectus fueris urges,”

345 “ Non erit, qui te assequatur perniciter insecutus, neque prætereat :

334 ῥ] R. *Eustath.* ῥ τῷ τ' ἐστὶ τῷ τέρματι, ut aliis locis ῥ. 272. ῥ. 146. Ibid.
 ἐγχριμφθεῖς] MS. 336 αὐτὰρ] F. A. 1. 338 Ἐνύσῃ] MS. ex antiqua
 scriptura, quæ pronuncianda ἐν νύσῃ.

“ τέρματ' Ἀχιλλεύς,” ἐνὸς τούτου στίχου τεθέν-
 τος ὑπ' ἐκείνου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρων γραφέν-
 των δύο. *Clark.* Tirones notent elegan-
 tiam τῷ τό γε, similem alteri ὅγε, de qua
 vid. *Clark.* ad γ'. 409. Cæterum notabile
 est, quod *Eustathius* ad h. l. habet: Ἐν-
 ταῦθά φασιν οἱ παλαιοὶ ὅτι Ἀρίσταρχος γρά-
 φει· Ἡ τόγε σκῆρος ἦν, ὡν δ' αὖ δέτο τέρ-
 ματ' Ἀχιλλεύς — καὶ φασιν σκῆρον τὴν ῥίζαν
 λίγισθαι. *Ern.*

Ver. 335. τέρματ' ἔθηκε] *Al.* τέρμα τί-
 θηκε aut τίθεικε. Quod et hoc quidem
 in loco ferri posset. Εἰ γάρ τις γράφει ἐν
 χροὺν παρακείμενον αὐτὸ, ἵνα ἡ τίθεικε τέρμα,
 ἔχοι ἂν καὶ τῷτο λόγον, καὶ ἔκ ἐξουνοῖτο.
Eustath. *Clark.* Sed *Eustathius* non pro

variis lectionibus effert, sed ait esse γερῶν
 in his verbis, quod pariter legi posset sine
 vitio τέρμα τίθεικε, sed libros esse audien-
 dos. *Ern.*

Ver. 334. ἐγχρίμψας,] *Cod. Harleian.*
 ἐγχρίψας.

Ver. 335. Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτω ἐνὶ
 δίφρῳ,] *Plato* in *Ione* legit, “ Κλινθῆναι δὲ
 “ καὶ αὐτὸς εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ.” Cæterum
Xenophon locum hunc citat hoc modo in
Sympos.

Αὐτὸν δὲ κλινθῆναι εὐξέστω ἐπὶ δίφρῳ,
 ἥκ' ἐπ' ἀρισερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 Κένσαι ὁμοκλήσαντ' εἰζαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.

Ibid. εὐπλέκτω ἐνὶ δίφρῳ,] Sic apud *He-*
siodum :

Οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
'Αδρήστω ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ Θεόφιν γένος ἦεν,
'Η τὲς Λαομέδοντος, οἱ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοί.

- 350 Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊῆος ἅψ' ἐνὶ χάρῃ
Ἐζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστω πείρατ' εἶπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσασθ' ἵππους.
'Αν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλῆρες ἐβάλοντο·
Πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
'Αντιλόχῃ· μετὰ τόνδ' ἔλαχε κρείων Εὐμήλος·
355 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης θυρικλειτὸς Μενέλαος·
Τῷ δ' ἐπι Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕσατος αὖτε
Τυδείδης, ὃχ' ἄριστος ἑὼν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.

“ Ne quidem si a tergo Arionem divinum ageret,
“ Adrasti velocem equum, qui ex deo genere erat,
“ Aut illos Laomedontis, qui hic nutriti sunt eximii.”

Sic loquutus Nestor Neleius iterum in loco

350 Resedit, postquam suo filio uniuscujusque-rei summam dixerat.

Meriones autem quintus pulchris comantes-jubis instruxit equos.

Ascenderunt vero in sellas, sortesque injecerunt galeæ :

Concutiebat Achilles, et sors exiluit Nestoridæ

Antilochi : post hunc sortitus est rex Eumelus :

355 Post illum autem Atrides inclytus hasta Menelaus :

Post eum vero Meriones sortitus est agere : at postremus

Tydides, longe fortissimus, sortitus est agere equos.

Ibid. ἐγχεῖσθῃ] MS. F. R. A. 1. 359 πλήμνη] MS. Ibid. δοῖσται]
F. A. 1. 345 μετάρμενος] A. 1. male. Ibid. παρέλθοι] MS. 354 τὸν
δὲ λάχε] MS. Ibid. Εὐμήλος] A. J. male.

————— εὐπλεκέων δ' ἐπ' ἰδίῳ
* Ηἰόχοι βεβαῶτες.

'Ασπίς' Ηρακλ. 306.

Ver. 339. Ὡς ἂν τοι] Plato loco supra citato legit, Ὡς μή τοι.

Ibid. πλήμνη] Apud Scholiasten, no-
tante Barnesio, πλήμνη.

Ibid. πλήμνη γε δοῖσται ἄκρον ἰκίσθαι
Κύκλῳ] 'Επὶ τῷ καμπτήρῳ σοι ὁ ἀριστερὸς
ἵππος ὅπως ἐμπλεασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν
ἔξωθεν περιφέρειαν τῷ τροχῷ δόξαι ψαύειν τῆς
χοϊνικίδος. Schol.

Ver. 345. παρέλθῃ] Cod. Harleian.
παρέλθοι.

Ver. 346. Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,] Hesiod.

————— μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην.
'Ασπίς' Ηρακλ. 120.

Cæterum alii, notante Eustathio, scribunt
'Αρείονα. Clark. Sic MS. Lips.

Ver. 348. τέτραφεν] Al. ἐτρέφεν.

Ver. 351. Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος] Con-
jungendus hic versus cum superioribus
301. Ἀντίλοχος δὲ τίταρος etc. post di-
gressionem redit ad narrandum de iis, qui
certare vellent. Ern.

Ibid. ὠπλίσασθ'] Vide supra ad ver. 55.
et ad α'. 140.

Ver. 355. θυρικλειτὸς] Ita edidit Bar-
nesius. Al. θυρικλυτός· minus recte. Vide
supra ad ε'. 55.

- Στὰν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς,
 Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
 360 Ἀντίθεον Φοίνικα, ὁπάονα πατρὸς ἐοῖο,
 Ὡς μεμνέωτο δρόμος, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.
 Οἱ δ' ἄμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν,
 Πέπληγόν θ' ἱμάσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 Ἑσσυμένως· οἱ δ' ὅκα διέπρησσον πεδίοιο,
 365 Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέροισι κονίη
 Ἰσατ' ἀειρομένη, ὥστε νέφος, ἥε θύελλα.
 Χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο·
 Ἀρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλνατο πελυβοτείρῃ,
 Ἀλλοτε δ' αἶζασκε μετήροα· τοῖ δ' ἐλατῆρες

Steterunt autem ordine: monstravit vero metas Achilles,
 Procul in plano campo; et juxta speculatorem collocavit

- 360 Deo-parem Phœnicem, armigerum patris sui,
 Ut memori-animo-contemplaretur cursum, et veritatem referret.

Illi vero simul omnes super equos scuticas sustulerunt,
 Percusseruntque loris, exhortatique sunt verbis,
 Magno-ardore: ii autem ocyus percurrabant campum,

- 365 Procul a navibus, celeriter: Sub pectoribus vero pulvis
 Surgebat excitatus, tanquam nubes, vel procella:
 Jubæ autem agitabantur flatibus venti:

Currus vero interdum quidem terræ appropinquabat almæ,
 Interdum autem subsultabant sublimes; at aurigæ

358 εἶν] MS. Ibid. μεταστοιχεί] Id. Ibid. τέρμ' Ἀχιλλεύς] Id. 362
 ἵπποϊν] R. et Eustath. quod non spernam. In suis quisque bigis, vel

Ver. 357. λάχ' ἐλαυνέμιν] Al. τάχ' ἐλαυνέμιν. Quam lectionem et probat Barnesius; sed minus recte.

Ver. 358. Στὰν δὲ μεταστοιχεί] Virgil.

Hæc ubi dicta, locum capiunt.

Æn. V. 315.

Ver. 361. Ὡς μεμνέωτο δρόμος, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.] Barnesius ex conjectura edidit, Ὡς μεμνέωτο δρόμοιο, ἀλήθειάν τ' ἀποείποι. Rationibus, ut opinor, haud satis idoneis.

Ibid. μεμνέωτο] Cod. Harleian. μιμνέωτο, Al. μεμνέωτο, μεμνέωτο, et μεμνέωτο. Clark. De varia Lectione hujus loci et verbi Scholion adscriptum est MS. Lips. in quo sunt, quæ Etym. M. et Suidas habent. Ern.

Ver. 362. ἄμα] Cod. Harleian. ἄρα.

Ibid. ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν, Πέπληγόν θ' ἱμάσιν] Cod. Harleian. ἐφ' ἵπποισιν. Virgil.

— pronique in verbera pendent. Æn. V. 147.

Vide et infra ad ver. 368.

Ver. 363. Πέπληγόν] Vide supra ad γ'. 31.

Ver. 364. διέπρησσον] Vide supra ad γ'. 192.

Ver. 365. ὑπὸ δὲ στέροισι κονίη] Virgil.

Hic subitam nigro glomerari pulvere nubem
 Prospiciunt Teucri. — Æn. IX. 33.

Ver. 366. Ἰσατ' ἀειρομένη,] Non, ut opinor, surgebat, sed stabat, quod e græco ductum de densitate pulveris, aliusque rei dicitur apud poetas. Virgil.

- 370 Ἔστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάσῃ
 Νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἑκάσος
 Ἴπποις, οἳ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὤκεις ἵπποι
 Ἀψ' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γέ ἐκάσῃ
 375 Φαίνεται· ἄφαρ δ' ἵπποισι τάδῃ δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 Αἰ Φηρητιάδαο ποδώκεις ἐκφερον ἵπποι·
 Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
 Τρῳῖοι· ἐδὲ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 Αἰεὶ γὰρ δίφρῳ ἐπιβησομένοισιν εἴκτην.
 380 Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον, εὐρέε τ' ὦμον,
 Θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.

- 370 Stabant in sellis: palpitabat autem animus cujusque
 Victoriæ cupidorum; et hortabatur suos quisque
 Equos: ii vero volabant pulverem-excitantes per campum.
 Sed quum jam extremum peragerent cursum veloces equi
 Retro mare versus canum, tum demum virtus utique cujusque
 375 Apparuit; statimque equis intendebatur cursus: celeriter autem deinde
 Pheretiadæ pedibus-veloces ante-cæteros-efferebant *currum* equæ:
 Post eas autem ante-alios-efferebant Diomedis masculi equi
 Troiî; neque ita multum aberant, sed admodum prope:
 Semper enim currum ascensuris similes-erant.
 380 Flatu vero Eumeli dorsum, latique humeri,
 Calefiebant: super ipsum enim capitibus repositis volabant.

equis. Erant autem omnibus bini. conf. 390. 364 ὦκα] F. Ibid.
 διέπρησον] MS. 370 Ἔστασαν] Edd. præter R. 381 καταθέντε] MS.

———— pulvere cælum
 Stare vident. ————— Æn. XII. 407.
 ————— stant lumina flamma. VI. 300.

Ern.

Ver. 366. ὥστε νέφος,] Quæ ratione, ὥστε,
 hic ultimam producat: item τε, ver. 395.
 et χιμῆριον, ver. 420. vide supra ad α'.
 51. Barnesius legendum conjicit ὥσι νέ-
 φος. Sed nihil opus.

Ver. 368. Ἀρματα δ' ἄλλοτε μὲν] Vir-
 gil.

Nonne vides? cum præcipiti certamine cam-
 pum
 Corripuere, ruuntque effusi carcere currus;
 Cum spes arrectæ juvenum, exultantique haurit
 Corda pavor pulsans: illi instant verbera torto;
 Et proni dant lora; volat vi fervidus axis;

Jamque humiles, jamque elati sublime videntur
 Aëra per vacuum ferri; atque assurgere in au-
 ras

Nec mora nec requies. At fulvæ nimbus arenæ
 Tollitur: —————

Tantus amor laudum, tantæ est victoria curæ.
 Georg. III. 103.

Quem locum inter eos recenset *Macrobi-*
us, in quibus “*Virgilius Homericæ car-*
minis majestatem non æquet.” Lib. V.
 cap. 13.

Ver. 369. μισήρα] Vide supra ad β'.
 818.

Ver. 370. Ἔστασαν] Vide supra ad μ'.
 55.

Ibid. πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάσῃ Νίκης ἱε-
 μένων] Virgil.

- Καί νύ κεν ἡ παρέλασσ', ἡ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
 Εἰ μὴ Τυδέος υἱὶ κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 "Ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 385 Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
 Οὔνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μάλλον ἴσας,
 Οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφθράμενος λάδ' Ἀπόλλων
 Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν.
 390 Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
 Ἡ δὲ μετ' Ἀδμήτην υἱὸν κοτέσσει βεβήκει,
 Ἴππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
 Ἀμφὶς ὁδῷ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.

Et certe vel prævertisset, vel dubiam victoriam fecisset,
 Nisi Tydei filio iratus fuisset Phæbus Apollo,
 Qui ei e manibus excussit scuticam splendidam.

- 385 Ejus vero ex oculis effusæ sunt lachrymæ indignantis,
 Quod illas quidem videret jam etiam multo celerius euntes,
 Sui vero divinitus-affligerentur, sine stimulo currentes.
 Nec sane Minervam fraude-lædens latuit Apollo
 Tydidem, valde autem celeriter assecuta est pastorem populorum;
 390 Et reddidit ei scuticam, vimque equis immisit.
 Ipsa vero ad Admeti filium indignata accessit,
 Equinumque ei fregit dea jugum: ei adeo equæ
 Utrinque extra-viam currebant, temoque in terram devolutus est.

382 παρέλασεν] MS. F. R. A. 1. quod ob numerum prætulerim. 384 ἔβα-
 λει] MS. recte. sic et F. nisi quod dat ἔκβαλε vitiose. 387 ἐβλάβησαν]
 MS. quod metrum non fert, nam βλα breve est v. 461. 390 ἵπποιον]
 Eustath. ut 362.

exultantiaque haurit
 Corda pavor pulsans, laudumque arrecta cupido.
 Æn. V. 137.

Ver. 374. "Αψ ἔφ' ἄλλος] Al. "Αψ ἄφ'
 ἄλλος. Atque ita legit Codex Harleianus.

Ver. 377. μετῴζειρον] Al. μετ' ἐξίφε-
 ρον.

Ver. 380. Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάρφρηνον, —
 Θέρμετ'] Virgil.

humescunt spumis flatuque sequentum.
 Georg. III. 111.

Macrobius et hunc locum inter eos citat, in
 quibus Virgilius Homericis carminis ma-
 jestatem non æquet. "In curuli certa-
 " mine, (inquit) Homerus alterum currum

" paululum antecedentem, et alterum præne
 " conjunctum sequendo, qua luce signa-
 " vil?" Lib. V. cap. 13.

Ver. 382. Καί νύ κεν ἡ παρέλασσ', ἡ ἀμ-
 φήριστον] Vide infra ad ver. 526.

Ibid. παρέλασσ', ἡ ἀμφήριστον] Al. παρ-
 ἔλασσ', ἢ ἀμφήριστον. Ut infra ver. 527.

Ibid. ἀμφήριστον] Τὸν ἀμφοτέρωθεν ἐξισέ-
 μινον, ἢ ἀμφισβητήσιμον. Schol.

Ver. 384. "Ὅς ῥά] Qui scilicet.

Ver. 385. Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δά-
 κρυα χωομένοιο,] Virgil.

Tum vero exarsit juveni dolor ossibus ingens;
 Nec lachrymis caruere genæ.

Æn. V. 172.

- Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 395 Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε, ῥινάς τε,
 Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δέ οἱ ὅσσε
 Δακρυόφιν πλήσθεν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μῶνυχας ἴππους,
 Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
 400 Ἴπποις ἦκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο·
 "Εμβητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὅττιτάχιστα.
 Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ἔτι κελεύω
 405 Τυδεΐδew ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ

Ipsē vero e sella juxta rotam provolutus est,

395 Cubitosque circumcirca-laceratus-est, osque, naresque,

Collisaeque est frons ad supercilia: ei autem oculi

Lachrymis impleti-sunt, liquidaeque ei hæsīt vox.

Tydidēs vero prævertens dirigebat solidos-ungulis equos,

Longe præ aliis emicans; Minerva enim

400 Equis immisit vim, et ei gloriam imposuit.

Post illum autem Atrides agebat equos flavus Menelaus.

Antilochus vero equos adhortabatur patris sui;

"Incumbite, et vos intendite quam-celerrime.

"Cum-illis quidem contendere haud jubeo

405 "Tydidæ equis bellicosi, quibus Minerva

396. Θρυλίχθη] F. A. J. T. at Rom. Θρυλλίφθη perperam. 399 ἄθλων]

MS. male. 400 ἔθωκε] MS. voluit forte dare ἔθωκε, quod tamen et ipsum alienum. 401 ἔχε] Id. F. A. J. 404 ἦτοι μὲν γὰρ] F.

Ibid. κύπε] Al. χύπε.

Ver. 387. Οἱ δὲ οἱ] Al. Οἱ δὲ οἱ, et οἱ δ' ἐοῖ.

Ibid. ἑόντες.] Al. ἑόνσαι. Sed minus recte; propter præcedentem ἄρσενες ἵπποι, ver. 377. Uti notavit Barnesius.

Ver. 391. ἐβεβήκει.] Vide supra ad φ'. 352. ad π'. 751. et ad α'. 37.

Ver. 393. ῥυμὸς] Τὸ διῆκον ἀπὸ τοῦ ἄρμα-τος ἕως τοῦ ζυγῶ ἑύλον. Schol.

Ver. 396. Θρυλλίχθη] Eustath. de hoc verbo ad h. l. ἐξ αὐτοῦ δὲ παρὰ Λυκόφρονι τὸ Θρύλλιγμα. (v. 880.) ἴσως δὲ προῦπόκειται τῷ Θρυλλίσσειν τὸ Θρυλλῶ, ἐξ ἧ καὶ ὁ κατὰ φήμην καὶ ὄχλον Θρυλλος. Ταῦτα δὲ ἡ πλείων χρῆσις δὲ ἐνὸς λ. οἷδε προφέρειν. Per

unum λ exprimitur h. l. in edd. priscis.

Vid. Var. Lect. Apud Lycophronem l. c. MSS. Potteri et alii eodem modo, itemque Seldenianus v. 487. in Θρυλλίξας δέ-μας. Apud Joseph. A. XVIII. 6. 10. libri quidam Θρυλίω, item apud Theocrit. Idyll. β'. 142. sed ibi prima brevis. Ern.

Ver. 397. θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.] Vide supra ad ρ'. 696.

Ver. 398. Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας] Virgil.

Radit iter lævum interior, subitusque priorem Præterit. ——— Æn. V. 170.

Ver. 404. Ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ἔτι κελεύω] Virgil.

Nūn ἄρξεε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν
 Ἴππας δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
 Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ
 Αἴῳ, Δῆλος ἔσσα· τίη λείπεσθε, Φέρισοι;

- 410 Ὡδὲ γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσαι·
 Οὐ σφῶϊν κομιδὴν παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
 Ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὄξείῃ χαλκῷ,
 Αἴκ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
 Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδεται ὅττι τάχιστα·
 415 Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἥδ' ἐνοήσω,
 Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι· ἐδὲ με λήσει.

"Nunc præbuit celeritatem, et ipsi gloriam imposuit;

"Sed equos Atridæ assequimini, neque relinquimini,

"Rapide, ne vobis dedecus offundat

"Æthe, fœmina cum-sit: Cur deficitis, præstantissimi?

- 410 "Sic enim denuncio, et certe perfectum erit:

"Non amplius vobis curatio-benigna apud Nestorem pastorem populorum

"Erit, statim autem vos interficiet acuto ære,

"Si remissi referamus vilius præmium:

"Sed insequimini, et festinate quam-citissime:

- 415 "Hæc autem ego ipse machinabor, atque dispiciam,

"Angusta in via astu-præterire: neque me fallat."

411 περὶ] MS. 412 κατακτανεῖ] F. 413 ἀποκηδήσαντες] F. 417 ὑπο-
 δέισαντες] MS. A. 2. 3. J. ut aut pronunciando duplicetur δ, aut per
 cæsuram producatulr ultima in ὑπὸ, de quo supra. 420 ἄλλοι] A. 2. 3. J.
 T. male.

Non jam prima peto Mnestheus, neque vincere certo.

Quamquam o! sed superent, quibus hoc, Neptune, dedisti.

Extremos pudeat rediisse: hoc vincite —

Et prohibete nefas. — Æn. V. 194.

Ver. 405. Τυδεΐδῳ] Pronunciabatur Τυ-
 δεΐδω.

Ver. 408. καταχεύῃ] Cod. Harleian. καταθείῃ. Clark. Forte ex χ'. 100. ubi ἀναθήσει, pro quo tamen et legebatur olim in nonnullis καταχεύῃ, auctore Eustath. ad illum locum. Ern.

Ver. 411. κομιδὴ] Al. βιοτή.

Ver. 413. Αἴκ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα] Durior syntaxis, de qua et Eustathius monuit: quocum tamen Barnesius φερώ-

μεθα rectum ait, quia præmium commune equis et aurigæ: quod est verum; sed hunc communem pluralem jungi subiecto, quod ad equos solos pertineat, id quidem durissimum. Suidas hinc laudat ἀποκηδήσαντες, quod reprehendit Barnesius, sed eodem modo ex h. l. habet Hesychius, et ed. Flor. Ern.

Ver. 417. οἱ δὲ, ἀνακτος ὑποδδέισαντες ὁμοκλήν, Μᾶλλον ἐπιδραμέτην] Virgil.

— Olli certamine summo

Procumbunt — Æn. V. 197.

Ver. 422. Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος,] Virgil.

— sed cæca Menætes

Saxa timens, proram pelagi detorquet ad undas. Quo diversus abis? iterum, Pete saxa, Menæte,

- “Ὡς ἔφαθ’· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὀμοκλήν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ’ ἔπειτα
Στεῖνος ὁδῷ κοίλης ἴδεν’ Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
420 Ῥωχμὸς ἦν γαίης, ἥ χειμέριον ἅλὲν ὕδωρ
Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
Τῇ ῥ’ εἶχεν Μενέλαος, ἀματροχίας ἀλειίνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
Ἐκτὸς ὁδῷ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
425 Ἀτρεΐδης δ’ ἔδδεισε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·
Ἀντίλοχ’, ἀφραδέως ἰππάζεαι· ἀλλ’ ἄνεχ’ ἵππους·
Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ’ εὐρυτέρη παρελάσσεις·

Sic dixit: Illi vero, domini veriti minas,
Acrius cucurrerunt exiguo tempore; statimque deinde
Angustiam viæ cavæ vidit Antilochus bellicosus.
420 Scissura erat terræ, qua hyemalis collecta aqua
Ruperat viæ partem, profundumque fecerat locum totum:
Hac dirigebat Menelaus, rotarum-concursum vitans.
Antilochus autem deflectens impellebat solidos-ungulis equos
Extra viam, parumperque avertens insequabatur.

- 425 Atrides vero extimuit, et Antilocho inclamavit;
“Antiloche, temere equos-agis; sed contine equos:
“Angusta enim via, mox vero latiore præterages:

422 εἶχε M.] MS. bene. 425 Ἀντίλοχον] A. 2. 3. J. T. male. 424 παρι-
κλίνας] MS. ut sit παρεκκλίνας, quod non spernendum. Nam amat
hanc compositionem Homerus. Scriptura vetus decipere potuit libra-
rios. 427 παρελάσσεις] MS.

Cum clamore Gyas revocabat; et ecce Cloan-
thum

Respicit instantem tergo, et propiora tenentem.
Æn. V. 164.

Ibid. Τῇ ῥ’] Ea utique — Ea, inquam.

Ibid. ἀματροχίας] Τὰς τῶν τροχῶν συγ-
κράσεις τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀμαμάτων. Schol.
Τὸν — Καλλίμαχον ἔλαβεν ἡ διαφορὰ τῆς ἀρ-
ματροχίας, ἣν ἔχει πρὸς τὴν χωρὶς τῆς ῥ λε-
γομένην ἀματροχίαν· ἔστι δὲ ἀματροχία, τὸ
ἅμα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεισθαι, οἷον ὁμο-
δρομία τις ὅσα τροχὸς γὰρ τὸς δρόμους ἐλι-
γον· ἀρματροχία δὲ, τῶν τροχῶν τὸ ἵχνος.
Ἀμφω δὲ παρ’ Ὀμήρῳ κείται, δυνάμεις αὐ-
τῶν τῷ Παιητῷ ἐξηγησαμένη. Ὅτι γὰρ τὸ
ἅμα τρέχειν δηλοῖ ἀματροχία, παρίστησιν,
ἐπὶ τῷ Μενελάῳ λέγων· “Τῇ ῥ’ εἶχεν Μενέλα-

“ος, ἀματροχίας ἀλειίνων” ὑπελείπετο γὰρ,
διὰ τὸν ῥωχμὸν τῆς γῆς, τὴν συνέπτωσιν τῆ
δρόμου φυλασσόμενος· — Ἀρματροχία δὲ, ὅτι τὸ
ἀπὸ τῶν τροχῶν ἵχνος δηλοῖ, αὐτὸς πάλιν
παρίστησι, λέγων, (infra, ver. 504.) “ἔδ’
“ἄρα πολλὴ Γίγνεται ἐπισσώτρων ἀρματροχίῃ
“κατόπισθιν, Ἐν λεπτῇ κονίῃ” διὰ γὰρ τὸ
λεπτὸν καὶ ὀλίγον τῆς κόνης, μὴ πολὺ γίγ-
νεσθαι τὸ τῶν ἐπισσώτρων ἵχνος φησὶν. Por-
phyg. Quæst. Homeric. 4. Clark. Add.
Kusterum ad Suid. in h. v. et Viros doctos
ad Hesych. Ern.

Ver. 425. Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας]
Vide supra ad ver. 398.

Ver. 424. παρακλίνας] Vide supra ad
α’. 509. et 538.

Ver. 427. παρελάσσεις] Al. παρελάσσης·

Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεται, ἄρματι κύρσας.

“Ὡς ἔφατ’· Ἀντίλοχος δ’ ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔ-

430 Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς ἔκ αἴοντι εἰκώς. [λαυνε,

“Ὅσσα δὲ δίσκῃ ἔρα καταμαδίῳ πελονται,

“Ὅντ’ αἰζὴς ἀφῆκεν ἀνῆς, πειρώμενος ἥβης,

Τόσπον ἐπιδραμέτην· αἱ δ’ ἠρώησαν ὀπίσσω

Ἀτρεΐδew· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεδέηκεν ἐλαύνειν,

435 Μήπως συγκύρσειαν ὁδῶ ἔνι μάνυχες ἵπποι,

Δίφρῃς τ’ ἀνσρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ’ αὐτοὶ

Ἐν κονίησι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

Τὸν καὶ νεικεῖων προσέφη ξανδὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ’, ἔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·

440 Ἐρρῶ, ἐπεὶ ἔσ’ ἐτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι Ἀχαιοί·

Ἀλλ’ ἔμὰν ἔδ’ ὥς ἄτερ ὄρεα οἴση ἄεθλον.

“ Ne-forte utrosque lædas, currui curru impacto.”

Sic dixit: Antilochus autem adhuc etiam multo magis agebat,

430 Stimulo adurgens, tanquam non audienti similis.

Quantus vero disci jactus ab-humero-vibrati est,

Quem juvenis emisit vir, periculum-faciens juvenilis-vigoris;

Tantum cursu-emicarunt: equæ vero cesserunt retro

Atridæ: ipse enim sponte remisit agitare,

435 Ne-forte colliderentur in via solidi-ungulis equi,

Currusque everterent eleganter-compactos, ipsi autem

In pulveres deciderent, festino-cursu-contententes de victoria.

Hunc et objurgans allocutus est flavus Menelaus;

“ Antiloche, nemo te mortalium perniciosior alius:

440 “ Vale, neque enim te vere omnino dicebamus sapere Achivi:

“ Sed certe ne sic quidem sine juramento auferes præmium.”

444 Φθίσονται] Id. edd. præter R. 446 ὑποδείξ.] A. 2. 3. J. vid. 417.

Ver. 430. αἴοντι] Vide supra ad δ'. 252.

Ver. 431. καταμαδίῳ] “Ὅν ἀφιῶσι κατὰ τῶν ἄμων πρέχοντες. Schol.

Ver. 432. “Ὅντ’] Quem scilicet.

Ibid. πειρώμενος ἥβης,] Vide supra ad δ'. 359. et ad ν'. 168.

Ver. 434. Ἀτρεΐδew] Vide supra ad ver. 405.

Ver. 437. Ἐν κονίησι πέσοιεν,] Vide supra ad ν'. 508.

Ver. 441. Ἀλλ’ ἔμὰν ἔδ’ ὥς ἄτερ ὄρεα οἴση ἄεθλον.] Videtur proverbii loco dictum in eos, qui non facile, non sine

gravi labore ac difficultate consequi possent, quod peterent, sive qui rem valde difficilem peterent. Eustath. videtur innuere. Ποδὶ τὸν μὴ δίχα ὄρεα ἀπαισόμενον, ὃ θίλῃ, ῥηθήσεται τὸ ἀλλ’ ἔμὰν etc. Ern.

Ver. 443. ἀχθυμένω] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 444. Φθίσονται] Apud Scholiasten, notante Barnesio, φθίσονται. Cujus vocis de prosodia, vide supra ad β'. 853. Clark. Φθίσονται habet MS. Lips. et edd. vett. præter Rom. quæ φθίσονται habet ex Eustathio, qui disertè ait, per ἡ scribi, idque

- "Ως εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
 Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἔστατον ἀχνυμένω κῆρ·
 Φθήσονται τέτοισι πόδες καὶ γῆνα καμόντα,
 445 Ἡ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.
 "Ως ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γέγοντο.
 Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καδῆμένοι εἰσορόωντο
 Ἴππους, τοὶ δὲ πύοντο κονίοντες πεδίοιο.
 450 Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὼς, ἐφράσαθ' Ἴππους·
 Ἦτο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
 Τοῖο δ' ἀνευθεν ἰόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκέσας,
 Ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπία πρῆχοντα,
 "Ὅς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 455 Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον, ἥύτε μῆνη.

Sic locutus, equos exhortatus-est, dixitque:

" Ne mihi inhibemini, neve stetis-dolentes corde:

" Ante istis pedes et genua lassabuntur,

445 " Quam vobis; ambo enim privati-sunt juventute."

Sic dixit: illi vero, regis veriti hortatum,

Acrius cucurrerunt, et statim ipsis proximi facti sunt.

Argivi vero in circo sedentes spectabant

Equos, illi autem volabant pulverem-excitantes per-campum.

450 Primus vero Idomeneus, Cretum dux, visos-agnovit equos:

Sedebat enim extra circum sublimis in specula:

Illum autem, procul licet-esset, equos-increpantem ut-audit,

Agnovit: et vidit equum notabilem præeuntem,

Qui quidem cætero toto corpore spadix erat, at in fronte

455 Alba macula erat rotunda, tanquam luna.

447 σφι] MS. 453 φράσατο] Id. 454 τόσον] Id.

solum interpretatur. Atque id verum est. In ἡ ὑμῖν intell. πρὶν. Ordo est πόδες καὶ γῆνα φθήσονται καμόντα (pro καμῖν) τέτοισι πρὶν ἡ ὑμῖν. Ern.

Ver. 446. οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν, Μᾶλλον ἐπιδραμέτην,] Vide supra ad ver. 417.

Ver. 449. τοὶ δὲ] Al. οἱ δὲ.

Ver. 450—453. ἐφράσαθ' — φράσσατο] Vide supra ad ver. 126.

Ver. 451—455. Ἦτο — ἐτέτυκτο] Vide supra ad φ'. 552. et ad ψ'. 492.

Ibid. περιωπῇ] Schol. Τόπος ὑψηλός, ἀφ' ἧς ἐστι περιβλεῖν καὶ ἰδεῖν πάντα. Clark. Vide supra ad ζ'. 8.

Ver. 455. φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπία πρῆχοντα,] Virgil.

———— quem Thracius albis

Portat equus bicolor maculis; vestigia primi

Alba pedis, frontemque ostentans arduus albam.

Æn. V. 565.

Ver. 454. φοῖνιξ] Vide supra ad β'. 267.

Ver. 455. σῆμ' ἐτέτυκτο] Cod. Harleian. σῆμα τέτυκτο.

- Στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Οἷος ἐγὼν ἵππας αὐγάζομαι, ἥε καὶ ὑμεῖς;
 "Ἄλλοι μοι δοκέεσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 460 "Ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ πε αὐτῷ
 "Ἐβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν·
 Ὅττοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλίσσας,
 Νῦν δ' ἔπω δύναμαι ἰδέειν· πάντῃ δέ μοι ὅσσε
 Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπταίνετον· εἰσορόωντι.
 465 Ἢ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, ἐδὲ δυνάσθη
 Εὖ σχεδέειν περὶ τέρμα, καὶ ἐκ ἐτύχησεν ἐλίζας·
 "Ἐνθα μιν ἐκπесέειν οἶω, σὺν δ' ἄρματα ἄζαι·
 Αἱ δ' ἐξηρήσαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.

Surrexit autem, et sermonem inter Argivos dixit;

"O amici, Argivorum ductores, atque principes,

"Solusne ego equos noscito, an et vos?

"Alii mihi videntur priores esse equi,

460 "Alius et auriga videtur; Illæ vero alicubi forte

"Læsæ·sunt in campo, quæ eousque utique præstantiores erant:

"Profecto enim illas primum vidi metam circumflexisse,

"Nunc vero nequaquam possum videre; undique autem mihi oculi

"Troïcum per campum lustrant prospectanti.

465 "Aut aurigam fugerunt habenæ, neque potuit

"Bene continere circa metam, et non feliciter flexit:

"Illic eum excidisse reor, currusque confregisse;

"Ipsæque extra-viam-cucurrerunt, postquam furor occupavit animum.

462 γὰρ τὰς] MS. γὰρ τὰ πρῶτα] A. J. Ibid. πρῶτα δ' ἴδον] MS. 463 δ']
 abest MS. edd. præter T. Ibid. ἔπη] MS. R. nuspiam. 464 παπαί-
 νετον] MS. 465 ἐδ' ἰδυνάσθη] Id. 468 ἔλαβε] A. 2. 3. J. 472 ἱππο-
 δάμοιο παῖς] MS. quod vulgato prætulerim.

Ver. 459. "Ἄλλοι μοι δοκέεσι etc.] Intell. Alii nunc priores in cursu equi videntur, cum ante essent priores Eumelus et ejus bigæ. conf. v. 480. Ern.

Ver. 460. ἡνίοχος ἰνδάλλεται] Qua ratione, ἡνίοχος, hic ultimam producat; item ἀμείβεσθον, ver. 492. et ἄρα, ver. 510. et Σθίνελος, ver. 511. vide supra ad α'. 51. Al. ἡνίοχος μ' ἰνδάλλεται.

Ver. 463. Νῦν δ' ἔπω] Al. Νῦν δ' ἔπη. Quo modo legit et Codex Harleianus.

Ver. 465. φύγον] Al. φύγεν.

Ver. 466. ἐλίζας] Συτρίψας; περὶ τὴν καύψιν τῶν ἵππων. Schol.

Ver. 467. σὺν δ' ἄρματα ἄζαι] Cod. Harleian. κατὰ δ' ἄρματα ἄζαι. Ut supra ver. 541.

Ver. 470. διαγνώσκω] Vide supra ad ver. 240.

Ver. 472. ἱπποδάμω] Vide supra ad β'. 23.

Ver. 475. ἐνέησεν] Barnesius in uno

- Ἄλλὰ ἴδεσθε καὶ ὕμμες ἀνασάδον· ἐ γὰρ ἔγωγε
 470 Εἶ διαγινώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
 Αἰτωλὸς γενεὴν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδεὸς ἵπποδάμῃ υἱὸς, κρατερὸς Διομήδης.
 Τὸν δ' αἰσχυρῶς ἐνέμισπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἀνενδυν
 475 Ἴπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δύνονται.
 Οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσῆτον,
 Οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὅσσε·
 Ἄλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· ἐδὲ τί σε χρεὴ
 Λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 480 Ἴπποι δ' αὖτε ἔασι παροίτεροι, αἱ τὸ πάρος περ,
 Εὐμήλῃ, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐλῆρα βέβηκε.

“ Sed intuemini et vos surgentes ; non enim ego sane

470 “ Cernens-dignosco : videtur autem mihi esse vir

“ Ætolus genere, ip̄terque Argivos imperat,

“ Tydei equūm-domitoris filius, fortis Diomedes.”

Hunc autem probrosis-verbis objurgavit Oilei filius velox Ajax ;

“ Idomeneu, cur continuo garris? Illæ vero procul

475 “ Equæ pedes-in-altum-attollentes amplum per campum currunt.

“ Neque minimus-natu es inter Argivos tantum,

“ Neque tibi acutissime ex capite prospiciunt oculi;

“ Sed semper verbis garris : Nec tamen omnino te decet

“ Loquacem esse : adsunt enim et præstantiores alii.

480 “ Equæ vero sunt priores, quæ et antea,

“ Eumeli, ipseque tenens lora vehitur.”

475 ἐνέμισπει] Id. 477 ἐδέρκετον] MS. 478 αἱ] A. 2. 3. J. 479 ἔμμεναι]

F. A. 1. 480 αὖται] MS. ἔασσι] A. 2. 3. J. T. παροίτεραι] F. A. J.

quod forte præferendum, quia de equis libentius fœminino genere utun-
 tur poëtæ. Sic mox v. 487. ὀππότεραι, ubi rursus quidam ὀππότεραι.

Constantia adhiberi saltem debebat.

MS. scriptum reperit ἐνέμισπεν. Quæ et
 proba Lectio. Vide supra ad ὁ'. 546.
 Clark. Quæ et h. l. debebat in textum re-
 cipi. Ern.

Ver. 474. τί πάρος λαβρεύεαι] Λοιδορῶ-
 σιν ὅδιν ἱφαιπτόμενοι τῶν σωματικῶν, ἀλλὰ
 τοῖς ἀμαρτήμασι τὰς ψόγας ἐπιφέροντες, —
 (infra ver. 483.) “ Αἴαν, νίπεις ἄριστι, κακο-
 “ φροδῆς.” Καί, “ Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεο;
 “ ἐδὲ τι σὲ χρεὴ Λαβραγόρην ἔμμεναι.” Plu-

tarch. de audiendis Poëtis. Vide supra
 ad β'. 246.

Ibid. λαβρεύεαι;] Apud Plutarchum, lo-
 co jam citato, λαβρεύεο.

Ver. 475. δύνονται.] Al. δύνονται.

Ver. 477. ἐκδέρκεται ὅσσε] Hic quoque lo-
 cus docet ὅσσε genere neutro dici: quod
 singularis in verbo additur, quod est neu-
 tris proprium. Vide ad ὁ'. 455. nisi quis
 malit sequi lectionem MS. Lips. ἐκδέρκε-
 τον. Ern.

- Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦυδα·
 Αἴαν, νείκει ἄρισε, κακοφραδῆς, ἄλλα τε πάντα
 Δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
 485 Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδόμεδον, ἢ ἐλέβητος·
 Ἴσσορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα δαίομεν ἄμφω,
 Ὀππότεραι πρόςδ' ἵπποι· ἵνα γνῷης ἀποτίνων.
 Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 Χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι·
 490 Καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·
 Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
 Αἴαν, Ἰδομενεὺ τε, κακοῖς· ἐπεὶ ἔδδ' ἔοικε·

Hunc autem iratus Cretum dux contra allocutus est;

“ Ajax, rixa optime, maledice, inque cæteris omnibus

“ Inferior es Argivis, tibi quippe mens est insolens:

485 “ Age vel tripode-deposito certemus, vel lebetes;

“ Arbitrum autem Atridem Agamemnonem faciamus ambo,

“ Utræ anteriores equæ: ut sentias persolvens.”

Sic dixit: Surrexit vero protinus Oilei filius velox Ajax,

Iratus, asperis ut exciperet eum verbis;

490 Et omnino jam ulterius adhuc contentio progressa-esset utrisque,

Si non Achilles ipse surrexisset, et dixisset;

“ Ne amplius nunc asperis alterceminis verbis,

“ Ajax, Idomeneuque, malis; neque enim par est:

485 νείκος] MS. quod magis poeticum, et li. l. concinnius. 487 Ὀππότεροι]

Α. 2. 3. J. T. 488 ὤρνυτ' Ὀϊλῆος αὐτίκα] MS. 491 αὐτὸς] abest F. R.

A. 1.

Ver. 479. Λαβραγόρη] Προσιετῇ ἐν τοῖς λόγοις. Schol.

Ibid. ἀμύνειν] Cod. Harleian. ἀμύμονες.

Ver. 481. βίβηκε.] Vide supra ad ν'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 483. νείκει ἄρισε] Cod. Harleian. νείκει ἄρισε. Al. νείκος ἄρισε.

Ver. 485. Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδόμεδον,] Ita Odys. ψ'. 75.

— αὐτὰρ ἐγὼν ἐμείδην περιδώσομαι αὐτῆς.

Et apud Aristophanem Equit. 788.

— ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόμεναι.

Ubi Scholiastes locum hunc hoc modo citat:

Δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδόμεδα.

Quin et Cod. Harleian. a Tho. Bentleio, itemque Cod. Oron. a Barnesio collatus, hic legunt περιδόμεδα. De νῦν vide supra ad ν'. 105. Clark. Περιδόμεδον tamen melius. Versum enim liberat hiatu. Eustath. interpretatur συνδόμεδα, συμφωνήσωμεν, καὶ, ὡς οἱ πολλοὶ φασί, δῶμεν εὐχρημα εἰς. Ern.

Ver. 486. Ἴσσορα] Vid. I'ar. Lect. ad σ'. 501. Ern.

Ver. 487. γνῷης] Al. γνῶης.

Ibid. ἀποτίνων.] Vide supra ad β'. 43. et ad γ'. 279.

Ver. 488. ὤρνυτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 492. ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν.] Cod. Harleian. ἀμείβεσθε ἐπέεσσι. Quæ quidem

Καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσᾶτον, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
 495 Ἄλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράσθε
 Ἴππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνῶσεσθε ἕκαστος
 Ἴππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι, οἳ τε πάροιθεν.
 Ὡς φάτο· Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
 500 Μάσι δ' αἰὲν ἔλαυνε καταμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
 Ὑψός' αἰερέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
 Αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ῥαδάμιγγες ἔβαλλον·
 Ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
 Ἴπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· ἔδῃ τε πολλῇ
 505 Γίνετ' ἐπισσάτρων ἄρματοροχίῃ κατόπισθεν

“Quin et alii succenseretis, quicumque talia faceret:

495 “Sed vos in circo sedentes spectate

“Equos; ii autem cito ipsi festino-cursu-contententes de victoria

“Huc venient: tum vero cognoscetis singuli

“Equos Argivorum, qui secundi, quique priores.”

Sic dixit: Tydides autem valde prope veniturgens,

500 Scutica vero assidue feriebat super humeros; ei autem equi

In altum tollebantur cito conficientes viam:

Assidue vero aurigam pulveris guttæ percutiebant:

Currus autem auro accurate elaborati stannoque,

Pone equos veloces currebant; neque profunda

505 Fiebat canthorum orbita retro

494 γε] abest MS. ῥέζοι] F. A. I. 495 εἰσοράσθον] MS. non male. 498
 οἱ τὸ παρ.] F. A. J. 504 οὐδὲ τι] MS. 505 ἄρματοροχίῃ] Id.

Syntaxis satis recte se haberet, quia omne
 Duale est necessario Plurale; (Vide supra
 ad α'. 566.) Prosodia autem nulla,
 ut opinor, ratione ferri posset.

Ver. 495. Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε,] Edidit Barnesius Αἶαν τ', Ἰδομενεῦ τε. Sed nihil opus. Qua enim ratione, vox, Αἶαν, ultimam hic, etiam extra cæsuram, producat; vide supra ad α'. 51.

Ver. 494. ῥέζοι.] Al. ῥέζοι.

Ver. 497. γνῶσεσθε—Ἴππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι, etc.] Vide ad υ'. 510.

Ver. 500. Μάστι δ' αἰὲν] Ita edidit Barnesius, Vulgg. Μάστιγι δ' αἰὲν. Quod, ut opinor, ferri non potest; nam Μάστιγι, ut ipse notavit Barnesius, mediam semper producit. Τὸ δὲ, Μάστιγι, Μάστι τινὲς γρά-

φουσι, ἐκτείνοντες τὴν λήγουσαν ὁμοίως τῷ,
 “Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων.” [supra
 ver. 315.] Καί ἐστιν, ὥσπερ μήτις, μήτιος. μή-
 τι, καὶ κατὰ κοῤῥσιν, μήτι· ἔτω καὶ μάστις,
 μάστιος, μάστι, μάστι. Eustath. Firmatur
 porro hæc lectio *Odyss.* ε'. 182.

Ἡ καὶ ἐφ' ἵπποισιν μάστιν βάλεν.

Clark. Suidas Μάστι, κατ' ἀποκοπὴν μάστι-
 γι, quod baud dubie ad h. l. pertinet:
 quod non vidit Kusterus. Caterum quod
 de apocope ait, non necessarium est, ut e
 dictis Clarkio patet. Hesychius etiam μάσ-
 τισ et μάστιν habet. Ern.

Ver. 501. πρήσσοντε] Vide supra ad γ'.
 192.

Ver. 504. οὐδὲ τι πολλῇ] Cod. Har-

- Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
 Στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκειεν ἰδρῶς
 Ἴππων, ἐκ τε λόφων καὶ ἀπὸ σέσνοιο χαμαῖζε.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 510 Κλῖνε δ' ἄρα μάσιγα ποτὶ ζυγόν· ἐδὲ μάτησεν
 Ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
 Δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερδύμοισι γυναῖκα,
 Καὶ τρίποδ' ὠτώνεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυσεν ὕφ' ἵππους.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊῆος ἤλασεν ἵππους,
 515 Κέρδεσιν, ὅτι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους·
 Ὅσσον δὲ τροχῷ ἵππος ἀφίσσεται, ὅς ῥά τ' ἀνακτα
 Ἐλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν,

In tenui pulvere: hi nempe festinantes volabant.
 Stetit autem medio in circo, multusque exiliebat sudor
 Equorum, eque cervicibus et a pectore in-terram.
 Ipse vero e sella in terram desiliit collucente,

- 510 Acclinavitque scuticam ad jugum: neque segnis erat
 Fortis Sthenelus, sed propere accepit præmium;
 Deditque abducendam sociis magnanimis mulierem,
 Et tripodem ansatum asportandum; ipse vero solvit equos.
 Post eum autem Antilochus Neleïus agebat equos,
 515 Dolis, haud quidem celeritate, præveniens Menelaum;
 Sed et sic Menelaus agebat prope veloces equos:
 Quantum vero a rota equus distat, qui quidem dominum
 Trahit per campum nisu-contento cum curribus;

509 παμφανόντος] MS. 513 ἔλυσεν ἵππους] F.

leian. ὅδε τι πολλή. Quo modo et in uno
 MS. scriptum reperit Barnesius. Por-
 phyrius autem Quæst. Homeric. 4. legit:
 ὅδ' ἄρα πολλή. Clark. Οὐδὲ τι etiam MS.
 Lips. quod nescio cur spernatur, cum sic
 et sit mox ver. 520. Ern.

Ibid. οὐδὲ τι πολλή Γίνετ' ἐπισσώτρων ἀρ-
 ματροχῇ] Vide supra ad ver. 422.

Ver. 505. κατόπισθεν] Obscurius verti-
 tur: fiebat retro. Sensus est, valde levis
 nec alte depressa in pulvere orbita relin-
 quebatur post currum. Ern.

Ver. 507. πολὺς δ' ἀνεκῆκειεν ἰδρῶς] Vir-
 gil.

— sudor fluit undique rivis. Æn. V. 200.

Ver. 510. Κλῖνε] Vide supra ad α'. 509.
 Ibid. ἄρα] Ut fieri solet.

Ver. 512. Δῶκε δ' ἄγειν] Virgil.

— quem Thracius olim
 Anchisæ genitori in magno munere Cisseus
 Ferre sui dederat monumentum et pignus amo-
 ris. Æn. V. 536.

Ver. 513. Καὶ τρίποδ' ὠτώνεντα] Ὁν [τρί-
 ποδα] εἰκὸς ὑπὸ Διομήδεος ἀνατεθῆναι ὕστερον
 ἐν Δελφοῖς, ὡς δῆλον ἐξ ἐπιγράμματος τῆς

Χάλκιδος εἰμι τρίπους, Πιθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἀγαλ-
 μα,
 Καί μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκε πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 λεύς·

- Τῷ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρει τρίχες ἄγκραι
 520 Οὐραϊαί, ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, εἰδὲ τι πολλὰ
 Χώρῃ μεσσηγὺς, πολέος πεδίοιο θρόντος·
 Τόσσον δὲ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 Λεῖπειτ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκους λείλειπτο,
 Ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν ὀφέλλετο γὰρ μένος ἦ
 525 Ἴππεσ τῆς Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴδης.
 Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
 Τῷ κέν μιν παρέλασσ', εἰδ' ἀμφήρισον ἔθηκεν.
 Αὐτὰρ Μηριόνης, Θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος,
 Λεῖπειτ' ἀγκαλῆος Μενελάου δερὸς ἐρωήν.
 530 Βάρδισοι μὲν γὰρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
 Ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.

Hujus quidem attingunt canthum pili extremi

- 520 Caudæ, is autem prope admodum currit, neque prorsus magnum
 Spatium in medio, per amplum campum currente:
 Tantum jam Menelaus eximio Antilocho
 Posterior erat: quanquam prius etiam ad disci-jactum relictus erat;
 Sed ipsum statim assecutus est; augebatur enim vis valida
 525 Equæ Agamemnoniæ jubis-pulchræ Æthes.
 Quod si adhuc ulterius fuisset cursus ambobus,
 Eo certe eum præterisset, neque dubiam victoriā reliquisset.
 Sed Meriones, famulus strenuus Idomenei,
 Posterior-erat inclyto Menelao hastæ jactu.
 530 Tardissimi enim ei erant pulchri-jubis equi,
 Minime-peritus erat et ipse agendi currum in certamine.

527 Τῷ καὶ] MS. κί] R. 530 τὴν γὰρ] A. 2. 3. J. 531 Ἥκιστος] MS.

Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Νικήσας ἵπποισι παρὰ πλάτῃν Ἑλλήσποντον.

Eustath.

Ibid. ἔλυσεν ὑφ'] Vide supra ad ν'. 103.
 et ad ο'. 24. *Al.* ἔλυσεν ὑφ', et ἐλύσαθ' ὑφ'.

Ver. 514. ἄρ'] Non hic vacat istud ἄρ'·
 sed vim habet in connectenda sententia
 cum eo quod præcessit, ver. 433.

Ver. 515. παραφθάμινος] Vide supra ad
 β'. 43.

Ver. 517. ὅς ῥά τ'] *Qui scilicet.*

Ver. 518. Ἑλκητιν — σὺν ὄχλεισφιν,] Rec-
 tius de more *Homeri* foret Ἑλκητιν — σὺν
 ὄχλεισφιν. *Ern.*

Ver. 520. οὐδέ τι πολλῇ] *Al.* εἰδὲ τι πολ-
 λή. Ut supra ver. 504.

Ver. 523. δίσκους] *Al.* δίσκ' ἔρα. Vide
 supra ad ver. 431. *Clark.* Eustathius ad
 ver. 431. hic δίσκους, ὑφ' ἐν, agnoscit, sed
 tamen in nonnullis MSS. fuisse disjuncte
 δίσκ' ἔρα testatur. *Ern.*

Ibid. λείλειπτο,] Vide supra ad φ'. 352.
 et ad ψ'. 492.

Ver. 526. Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο
 δρόμος] *Virgil.*

— spatia et si plura supersint,
 Transeat elapsus prior, ambiguumve relinquat.
Æn. V. 325.

Ver. 527. Τῷ κέν μιν] *Al.* Τῷ καὶ μιν.

Ver. 529. δερὸς ἐρωήν] Ita supra ο'. 358.

— ὅσον τ' ἐπὶ δερὸς ἐρωή.

- Υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων,
 Ἐλκων ἄρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ὥκτειρε ποδάρεκκος δῖος Ἀχιλλεύς·
 535 Στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
 Λοῖσθος ἀνὴρ ὤριςτος ἐλαύνει μῶνυχας ἵππων·
 Ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὥς ἐπεικὲς,
 Δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδεὸς υἱός.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευε·
 540 Καί νύ κέν οἱ πόρην ἵππον, (ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί·)
 Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαδύμῃ Νέστορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα δίκη ἡμίψατ' ἀνασάς·
 ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶκε τελέσ-
 Τῆστο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἀέθλιον, [σης

Filius vero Admeti omnium ultimus venit,

Trahens currus pulchros, agens ante equos.

Hunc autem ut vidit miseratus est pedibus-valens nobilis Achilles:

535 Stans autem inter Argivos verba alata dixit;

“Ultimus vir præstantissimus agit solidos-ungulis equos;

“Sed agedum ei demus præmia, ut par est,

“Secunda: at prima ferat Tydei filius.”

Sic dixit: Illi autem omnes comprobarunt, sicut jubebat:

540 Et ei sane dedisset equam, (comprobarunt enim Achivi;)

Si non Antilochus, magnanimi Nestoris filius,

Pelidæ Achilli jure respondisset surgens;

“O Achille, valde tibi irascar, si perfeceris

“Hoc verbum; ablaturus enim es mihi præmium,

552 Ἀμήτοιο] A. 2. 3. J. 535 πρόσσωθ' ἵππους] MS. ed. R. Eust. 555

ἐν] abest R. T. Ibid. Ἀργείοισιν] F. A. J. quod ferri potest si ἔπεια pro-

Ver. 530. γὰρ οἱ] Qua ratione, γὰρ hic producat; item ultima vocis, ἀμειβόμενος, ver. 557. et τίς, ver. 575. et Χωόμενος, ver. 603. vide supra ad α'. 51.

Ver. 531. “Ἡκιστος δ' ἦν] Gl. MS. Lips. ἡκιστος φιλεῖται· τινὲς δὲ δασύνουσιν ἀμαθῶς. Vid. Eustath. Ern.

Ver. 532. ἦλυθεν] Vide supra ad ο'. 454. et ad α'. 37.

Ver. 533. καλὰ;] Vide supra ad β'. 45.

Ibid. πρόσσοθεν] Al. πρόσσωθ'.

Ver. 536. ὤριςτος] Al. ὠριςτος et ὁ ὠριςτος.

Ver. 537. ἄγε δὴ] Vide supra ad ver. 313.

Ver. 538. Δεύτερ'] Debebat esse δευτέρα, ut ad ἀέθλιον referri posset. Sed δευτέρα dixit, ut placet Eustathio, in plurali, Attice, ut simul metro consularet: sive potius adverbialiter pro κατὰ δευτέρα, secundo loco. Ern.

Ver. 540. Καί νύ κέν οἱ] Codices plurimi habent Καί νύ κέ οἱ.

Ver. 541. ἄρ'] Ut par erat. Vide supra ad ver. 514.

Ver. 542. δίκη ἡμίψατ'] Jure agere, jus urgere cæpit. Ern.

Ver. 543. μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶκε τελέσσης Τῆστο ἔπος] Virgil.

- 545 Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵπῳ,
 Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἰών· ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν
 Εὐχέσθαι, τό κεν ἔτι πανύστατος ἦλθε διώκων·
 Εἰ δέ μιν οἰκτείρεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 "Ἔσι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔσι δὲ χαλκός,
 550 Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι θμῳαὶ, καὶ μώνυχες ἵπποι·
 Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελών δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
 'Ἡὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 Τὴν δ' ἐγὼ εἰ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθῆτω
 Ἀνδρῶν, ὅς κ' ἐδέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.
 555 "Ὡς φάτο· μεῖδῃσεν δὲ ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 Καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- 545 " His motus, quod ei (divinitus læsi sunt currus et veloces equæ,
 " Ipseque peritus licet esset: sed debuit immortalibus
 " Vota facere, tum nequaquam ultimus omnium venisset equos urgens:
 " Si vero ejus misereris, et tibi gratum est animo,
 " Est tibi in tentorio aurum multum, est et æs,
 550 " Et pecora, sunt et tibi ancillæ, et solidi-ungulis equi:
 " Ex his ipsi postea sumptum date vel majus præmium,
 " Sive etiam jam nunc, ut te collaudent Achivi.
 " Hanc vero ego non dabo: de ipsa autem periculum-faciat
 " Virorum quicumque velit mecum manibus pugnare."
 555 Sic dixit: subrisit autem pedibus-valens nobilis Achilles,
 Gratulans Antilocho, quod sibi dilectus erat sodalis:
 Et eum respondens verbis alatis allocutus est;

nunciatur ἵπῳ, cujus generis et alia exempla sunt non pauca. 540 ἐπὶ ἡμί-
 σαν] MS. 547 τῷ κεν] MS. 549 ἰν] F. A. J.

Hic totum cavere consensum ingentis, et ora
 Prima patrum magnis Salius clamoribus implet;
 Ereptumque dolo reddi sibi poscit honorem.
 Æn. V. 340.

Ver. 546. Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἰών] Cod. Harleian. Αὐτός ἐσθλὸς ἰών. Quod et ferri potest. Vide supra ad α'. 51. Clark. Cæterum hic est ἀνακλῆσθαι αὐτὸς ἰών pro αὐτῷ ἰόντι· de quo dictum ad β'. 353. Ern. Ibid. ἀθανάτοισιν] Vide supra ad α'. 398.
 Ver. 548. φίλον] Cod. Harleian. φίλος.
 Ver. 550. μώνυχες ἵπποι,] Vide supra ad α'. 424.

Ver. 554. ὅς κ' ἐδέλῃσιν] Al. ὅς κε ἐδέλῃ-

σιν.

Ver. 555. μεῖδῃσεν δὲ ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεὺς,] Virgil.

—— Risit pater optimus olli;
 Et clypeum efferri jussit. — Æn. V. 353.

Ver. 558. εἰ μὲν δή] Siquidem revera.

Ver. 559. ἐγὼ δὲ κε καὶ τὸ] Al. ἐγὼ δὲ καὶ τό.

Ver. 560. Δώσω οἱ θάρεκα, τὸν Ἀσπερ-
 παῖον ἀπηύρων,] Virgil.

Levibus huic hamis consortam, auroque trilicem
 Loricam, quam Demoleo detraxerat ipse
 Victor apud rapidum Simoënta sub Ilio alto,
 Donat habere viro, decus et tutamen in armis.
 Æn. V. 259.

- Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλω ἐπιδᾶναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω·
 560 Δάσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστροπαῖον ἀπηύρων,
 Χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινὸ κασσιτέροιο
 Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἐσται.
 Ἡ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
 Οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὁ δ' ᾗχετο, καὶ οἱ ἔνεικεν·
 565 Εὐμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀχεύων,
 Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
 Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσεν
 Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετῆυδα ισόθεος φῶς·
 570 Ἀντίλοχε, πρὸςθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας;
 Ἡσυχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
 Τοὺς σοὺς πρὸςδε βαλὼν, οἱ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.

“ Antiloche, si quidem jam me jubes e domo aliud

“ Eumelo dare, ego vero et hoc perficiam:

560 “ Dabo ei thoracem, quem Asteropæo abstuli,

“ Æreum, quem circum ora fulgidi stanni

“ Funditur: multo autem pretio ei æstimandus erit.”

Dixit, et Automedonta dilectum jussit sodalem

Ferre e tentorio: Is vero abiit, et ad eum attulit:

565 Eumelo autem in manibus posuit; at is accepit gaudens.

Inter hos autem et Menelaus surrexit, animo dolens,

Antilocho immensum iratus: præco vero

In manibus sceptrum posuit, silereque jussit

Argivos: At is deinde inter eos dixit par-deo vir;

570 “ Antiloche, antehac prudens, quale fecisti?

“ Dedecorasti quidem meam virtutem, læsisti autem mihi equos,

“ Tuis ante actis, qui multo inferiores erant.

559 ἐγὼ δὴ καὶ τὸ τελέσω] T. Ibid. τελίσω] F. R. A. 1. 564 ἔνεικε] F.

male. 568 χερὶ σκῆπτρον] MS. Ibid. ἐκέλευεν] Id. 574 δικάσεται] MS.

F. A. J. Ibid. μὴ ἱπ' ἀρωγῇ] MS. 576 ψεύδῃσι] Id. 581 εἰ δ'] Edd.

Ibid. τὸν Ἀστροπαῖον ἀπηύρων,] Supra φ'.
 183.

Ibid. ἀπηύρων,] Al. ἀπηύρον.

Ver. 561. πέρι χεῦμα] Al. περιχεῦμα.

Ver. 562. Ἀμφιδεδίνηται,] Vide supra ad
 v'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 567. ἄρα] Ut solitus erat.

Ver. 568. Χερσὶ] Al. Χερσί. Clark. Sic
 et MS. Lips. frustra. Putavere librarii
 aut editores, singularem modo locum
 habere, quia sceptrum una manu teneatur.
 Sed id non impedit, quo minus pluralis
 recte dicatur, præsertim a poetâ. Sic mox
 582. ἰμάσθλην χερσὶν ἔχων. Ern.

- Ἄλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε, μὴδ' ἐπ' ἀρωγῇ.
 575 Μήποτέ τις εἴπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων,
 Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος
 Οἴχεται ἴππων ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
 Ἴπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε, βίῃ τε.
 Εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὔτινα φημί
 580 Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰδεῖα γὰρ ἔσται·
 Ἀντίλοχ', αἱ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφεές, ἧ δέμεις ἐστὶ,
 Στὰς ἴππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἰμάσθλην
 Χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ἥπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,
 Ἴππων ἀψάμενος, γαίηοχον Ἐννοσίγαιον
 585 Ὅμνυδι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἄρμα πεδῆσαι.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 Ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγωγε νεώτερός εἰμι

"Sed agite, Argivorum ductores, et principes,

"In medium utrisque dijudicate; neque in gratiam :

575 "Ne quando quis dicat Achivorum ære-loricatorum,

"Antilocho mendacii oppresso Menelaus

"Abiit equam ducens; nam ei longe deteriores erant

"Equi, ipse vero melior armisque, viribusque.

"Eja vero age ego ipse dijudicabo, et me nullum puto

580 "Alium increpaturum Danaorum : rectum enim erit *judicium* :

"Antiloche, age huc ades, Jovis-alumne, ut fas est,

"Stans ante equos et currum, et flagellum

"Manibus tenens argutum, quo antea agitabas,

"Equos tangens, terram-cingentem Neptunum

585 "Jurato, te non volentem quidem meum dolo currum impedivisse."

Eum vero Antilochus prudens contra allocutus est;

"Perfer nunc : multo enim ego junior sum

præter R. 582 ἰμάσθλην] MS. F. 583 χερσὶν ἔχων] MS. F. R. A. J.

ἔχων] T. quæ videtur voluisse dare ἔχων, quod verum esse constructio

indicat : id habet ex antiquis, quod sciam, unus Eustathius in Comm.

Ibid. Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε] Παρὰ τοῖς
 ἀρχαίοις οἱ δημηγοροῦντες σκῆπτρον ἔκράτουν.
 Schol.

Ibid. ἐκίλευσεν] *Al.* ἐκίλευεν.

Ver. 574—579. δικάσσετε, — δικάσω,
 Vide supra ad α'. 140.

Ibid. μὴδ' ἐπ' ἀρωγῇ] Μὴδ' ἐτέρῳ ἡμῶν
 βοηθεῖτε. Schol. Sine partium studio.

Ibid. δικάσσαι,] *Al.* δικάζειτε.

Ver. 579. Εἰ δ' ἄγ'] Vide supra ad ι'.
 167.

Ver. 581. αἱ δ' ἄγ'] *Al.* εἰ δ' ἄγε. Ut
 ver. 579. *Clark.* Eustathius ait antiquis-
 sima et probatissima exemplaria habuisse
 αἱ δ' ἄγε. *Ern.*

Ibid. ἦ] *Al.* ἤ.

- Σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρτίων.
 Οἷσθ', οἶαι νέε ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέεσσι·
 590 Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις·
 Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
 Δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
 Μεῖζον ἀπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δῆναι
 Βουλοίμην, ἢ σοί γε, διοτρεφεῖς, ἥματα πάντα
 595 Ἐκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
 Ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 Ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάα· τοῖο δὲ θυμὸς
 Ἰάνθῃ, ὥς εἰ τε περὶ σταχύεσσιν ἔερση
 Ληΐα ἀλδήσκοντος, ὅτε φρέσσουσιν ἄρουραι·
 600 Ὡς ἄρα σοι, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθῃ·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

“Te, rex Menelaë, tu autem natu-major et præstantior.

“Nosti, qualia juvenis errata sint:

590 “Velocior etenim mens, tenue autem consilium:

“Ideo tibi toleret cor: equam vero tibi ipse

“Dabo, quam accepi: Sed et si e meis aliud

“Majus postulaveris, prompte omnino jam-statim dare

“Mallem, quam tibi utique, Jovis-alumne, in dies omnes me

595 “Animo ejectum esse, et in deos fieri sceleratum.”

Dixit sane, et equam ducens magnanimi Nestoris filius

In manus tradidit Menelai: illius autem animus

Lætitia-perfusus est, velut circa spicas ros funditur

Segetis crescentis, quando horrescunt arva:

600 Sic et tibi, Menelaë, in præcordiis animus lætitia-perfusus est:

Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est;

586 αὖ Ἀντίλοχος] MS. 589 ὑπερβασίαι] Id. Ibid. τελέεσσι] F. inale.

593 ἐπαιτήσειας] R. Schol. minor.

Ver. 583. ἔχων] *Al.* ἔχῃ. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ver. 585. Ὀμνυθί,] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 586. ἀντίον ἦνθα·] Vide supra ad γ'. 203.

Ver. 587. πολλὸν γὰρ ἔγωγε] *Al.* πολὺ μὲν γὰρ ἔγωγε.

Ver. 590. Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις·] *Sophocl.* Φρονεῖν γὰρ οἱ

ταχέως οὐκ ἀσφαλεῖς. *Ædipus Tyrann.* 625.

Ver. 593. ἀπαιτήσειας,] *Codd. Harleian.* ἐπ' αἰτήσεως. *Al.* ἐπαιτήσεως.

Ver. 594. διοτρεφεῖς,] *Al.* διαμπερεῖς.

Ver. 593. Ἰάνθῃ, ὥς εἰ τε etc.] Contextus suadet, sic interpungere et legere: Ἰάνθῃ, ὥς εἰ δὲ — ὥς ἄρα etc. et sic placere video *Eustathio.* *Ern.*

Ver. 599. ἄρουραι·] Vide supra ad ζ'. 142.

Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποεῖξομαι αὐτὸς,
Χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήγορος, οὐδ' ἀεσίφρων,
Ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.

605 Βέλτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἤπεροπέυειν·
Οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν.
Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαδες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
Σός τε πατήρ ἀγαθός, καὶ ἀδελφεός, εἴνεκ' ἐμεῖο·
Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἥδ' ἐκαὶ ἵππον

610 Δώσω, ἐμήν περ εἴουσιν· ἵνα γνῶσι καὶ οἶδε,
Ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

Ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Ἴππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα

615 Τέτρατος, ὡς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπειτ' ἄεθλον,

"Antiloche, nunc quidem tibi ego cedam ipse,

"Iratum; quoniam non mente-vagus, neque levis,

"Eras antea: nunc vero mentem vicit iuventus.

605 "Sati us autem fuerit cavere praestantiores decipere:

"Non enim omnino me cito alius quisquam flexisset Achivorum.

"Verum tu jam multa passus es, et multa fecisti,

"Tuusque pater bonus, et frater, mei causa:

"Ideo tibi supplicanti obsequar: sed et equam

610 "Dabo, mea licet sit; ut sentiant et hi,

"Quod meus nunquam animus superbus et immitis."

Dixit utique, et Antilochi Noëmoni dedit socio

Equam abducendam: ipse vero deinde lebetem accepit collucentem.

Meriones autem sustulit duo auri talenta

615 Quartus, quo-ordine egerat currum: Quintum vero relictum erat praemium,

598 ὡς εἴ τις] R. 602 ἐγὼ] MS. 603 οὔτοι] MS. male. 605 δεύτερον]
R.

600. ἄρα] *Ut dictum est*—ver. 597.

Ver. 602. Ἀντίλοχε, νῦν] Edidit Barnesius ex conjectura Ἀντίλοχ', ἢ νῦν. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 603. Χωόμενος] *Eustath.* εἰ καὶ χωόμενος, quamvis iis iratus, tamen cedam. *Ern.*

Ibid. οὔτι παρήγορος,] Οὐ κεχαλασμένος τὸν λογισμὸν, παράφρων. *Schol.*

Ver. 605. Βέλτερον] Cod. *Harleian.*

Δεύτερον. Quo modo et in duobus MSS. scriptum reperit Barnesius. Atque ita etiam legit *Eustathius. Clark.* Ita sensus erit, ut *Eustathius* interpretatur: post hæc cave, ne praestantiores decipias, iis praestare cupias. *Ern.*

Ver. 607. δὴ] Vide supra ad ξ'. 453. et 504.

Ver. 608. καὶ ἀδελφεός,] *Thrasymedes. Ern.*

Ἀμφίδετος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ εἶπε παρασῆς·

Τῇ νῦν, καὶ σοι τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔσω,
Πατρόκλοιο τάφου μνήμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
620 Ὀψεί ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
Αὐτῶς· ἔ γὰρ πύξ γε μαχήσεται, ἔδὲ παλαίσεις,
Οὐδέ τ' ἀκοντιστὸν ἐνδύσει, οὐδὲ πόδεσσι
Θεύσει· ἥδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
625 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν εἶπες.

Duplex phiala, quam Nestori dedit Achilles,

Argivorum per consessum ferens; et dixit astans;

“ Accipe nunc; et tibi hoc, senex, munus recondatur,

“ Patrocli sepulturæ monumentum ut sit; non enim amplius illum

620 “ Videbis inter Argivos: Do autem tibi hoc præmium

“ Gratis: Neque enim cæstibus omnino pugnabis, neque luctaberis,

“ Neque jaculorum-certamen inibis, neque pedibus

“ Currēs: jam enim gravis senectus urget.”

Sic fatus, in manibus posuit: Ille vero accepit gaudens,

625 Et ipsum edita voce verbis alatis allocutus est;

“ Certe jam hæc quidem omnia, fili, recte dixisti.

621 Αὐτῶς] Edd. præter R. 622 ἐσδύσει] MS. vid. not. 623 γῆρας ἰκά-
ναι] MS. F. A. J.

Ver. 615. ὁ δ' ἔπειτα λίσσῃ] Virgil.

Tertia dona facit geminos ex ære lebetas.

Æn. V. 266.

Ver. 614. Μηρίονες δ' ἀνάνυρ δύο χρυσοῖο
τάλαντα] Virgil.

— et argenti magnum dat ferre talentum.

Æn. V. 248.

Ver. 615. ὡς ἔλασεν· πύμπτον] Videtur
scribendum ἔλασε. Et sic est in Comm.
Eustath. p. 1519. 35. Ern.

Ibid. πύμπτον δ' ὑπελείπειτ' ἄεθλον,]
Virgil.

— sed lætum amplexus Aceten

Muneribus cumulat magnis, ac talia fatur;

Sume, pater; nam te voluit rex magnus Olympi

Talibus auspiciis exortem ducere honorem.

Ipsius Anchisæ longævi hoc munus habebis;

Cratera impressum signis. —

Æn. V. 531.

Ver. 616. Ἀμφίδετος φιάλη,] Vide supra
ad ver. 270.

Ver. 618. Τῇ νῦν,] Vide supra ad ζ'.
219.

Ver. 620. δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον Αὐ-
τῶς· ἔ γὰρ etc.] Πρῶτον γὰρ αἰεὶ πυγμὴ
παρ' αὐτῶ, δεύτερον πάλῃ, καὶ τελευταῖον ὁ
δρόμος τῶν γυμνικῶν αἰεὶ τίταται — Ὅτι
μὲν αἱ Πατρόκλου ταφῇ ταύτην ἔχουσι τῶν
ἀγωνισμάτων τὴν τάξιν, ἅπασιν, ὡς ἔπος εἰ-
πεῖν, ἑναυλόν ἐστι· Διατηρῶν δὲ τὴν τάξιν,
ὁμαλῶς ὁ ποιητὴς, τὸν μὲν Ἀχιλλεῖα λέγοντα
τῷ Νέστορι πύμπτον, — δίδωμι δέ τοι τόδ'
“ ἄεθλον Αὐτῶς· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται,
“ οὐδὲ παλαίσεις, οὐδὲ τ' ἀκοντιστὸν ἐνδύσει,
“ οὐδὲ πόδεσσι Θεύσει.” Τὸν δὲ πρὸς τὴν
ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι παραδολεσχούντα γερον-
τικῶς ὅτι, “ Πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεια
“ Οἶνος παῖς, Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον,
“ — Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παροῦρα μόνον.” Plu-

- Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδέ τε χεῖρες
 "Ωμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
 Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 630 'Ως ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα δάπτον Ἐπειοὶ
 Βεπρασίῳ, παῖδες δ' ἔδεσαν βασιλῆος ἄεθλα.
 "Ενθ' ἔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', ἔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
 Οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, ἔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 Πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, "Ηνοπος υἱόν.
 635 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη.
 "Ιφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν ἐόντα.
 Δεξιὸν δ' ὑπείρεβαλον Φυλῆά τε, καὶ Πολύδωρον.

" Non enim amplius firma membra, amice, pedes, neque manus

" Ab humeris utrinque celeri impetu moventur agiles.

" Utinam sic pubescerem, roburque mihi firmum esset,

630 " Ut quando regem Amaryncea sepelierunt Epei

" In Buprasio, filiique posuerunt regis præmia:

" Illic nullus mihi similis vir erat, neque Epeorum,

" Neque ipsorum Pyliorum, neque Ætolorum magnanimorum.

" Cæstu quidem vici Clytomedeæ, Enopis filium:

635 " Ancæum vero lucta Pleuronium, qui in me surrexit:

" Iphiclum autem pedibus prætercurri, præstantem licet:

" Hasta vero mittenda, superavi Phyleumque, et Polydorum.

627 οὐδέ τι χεῖρες] MS. F. A. J. 628 ἐπαΐσσονται] A. 1. 637 ὑπερέβαλον]
 F. A. J.

tarch. Symposiac. Lib. II. Probl. 5. Τρία γὰρ ἀθλήματα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ταῦτα [δρομος τε καὶ πυγμὴ καὶ πάλῃ] ἦν Ἑλληνισιν, ὡς Ὀμηρος ἐπὶ τῇ Πατρόκλου ἀηλοῖ ταφῇ. Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib. VII. sub fine.

Ver. 621. πύξ γε μαχήσεται,] *Al.* πύξ μεμαχήσεται.

Ver. 622. ἐνδύσεται,] Codices plurimi ἐδύσεται. *Clark.* Sic et MS. Lips. et *Eustath.* sed ἐνδύσεται magis poetikum et exquisitum. De verbo ἐνδύσασθαι est erudita et copiosa disputatio *Gatakeri* in *Adversariis.* *Ern.*

Ver. 623. γῆρας ἐπείγει,] *Cod. Harleian.* γῆρας ἐπισιν. Ut supra α'. 29. Atque ita in uno MS. scriptum reperit *Barnesius.* *Al.* γῆρας ἰκάνει. *Clark.* Difficile est decernere.

Ver. 625. ἔπεια πτερόεντα προσηύδα'] *Al.* ἔπεια πτερόεντ' ἀγόρευε.

Ver. 626. κατὰ μοῖραν] Vide supra ad α'. 367.

Ibid. εἰσπες,] *Al.* εἰσπας. Quod idem.

Ver. 627. οὐδέ τι χεῖρες] *Cod. Harleian.* ἰδὲ τι χεῖρες. *Al.* ἰδ' ἔτι χεῖρες.

Ver. 628. ἐπαΐσσονται] *Al.* ἀπαΐσσονται.

Ver. 629. Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι,] Vide supra ad α'. 249. et 260. *Virgil.*

O mihi præteritos referat si Jupiter annos!

Qualis eram, cum primam aciem Præneste sub ipsa

Stravi, scutorumque incendi victor acervos:

Et regem hac Herilum dextra sub Tartara misi.
Æn. VIII. 560.

Ver. 634. Πύξ μὲν ἐνίκησα] Vide supra ad ver. 620.

- Οἷοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 Πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 640 Οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπεται ἄεθλα.
 Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
 "Εμπεδον ἠνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν·
 "Ὡς ποτ' ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 "Εργων τοιᾶτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῶ
 645 Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἥρώεσσιν.
 Ἄλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερέϊζε.
 Τᾷτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 "Ὡς μευ αἰὲ μέμνησαι ἐνῆος· ἐδέ σε λήθω,
 Τιμῆς ἥστέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.

" Solis me equis præteregeerunt Actoridæ duo,

" Numero superantes, invidentes mihi victoriam,

640 " Quod nempe maxima illi certamini relicta erant præmia.

" Hi vero erant sane gemini: alter quidem constanter equos-regebat,

" Constanter equos-regebat, alter vero scutica incitabat:

" Sic olim eram, nunc vicissim juniores obeant

" Opera ejusmodi: me autem oportet senectæ tristi

645 " Parere; tum vero excellebam inter heroas.

" Sed abi, et tuo sodali certaminibus justa facito.

" Hoc autem ego lubens accipio, gaudetque mihi cor,

" Quod ita mei semper memor es benevoli: neque te lateo,

" Quo honore me par est honorari inter Achivos.

639 ἀγασσάμενοι] MS. 640 αὐτόφι] Id. contra pro αὐτόθι, est αὐτόφι v. 147.

642 Totus abest a MS. 649 Ἀχαιῆς] Edd. præter Rom. 653 αἰθλον]

Edd. præter R. 655 ἀδμῆτιν] Edd. præter R. et Eustath. et sic laudat

Ibid. "Ηνοπος] *Al.* Οἶνοπος. Quo modo et legit *Plutarchus*, loco supra citato.

Ver. 637. Φυλῆα] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 638. Οἷοισίν μ' ἵπποισι] Scr. οἷοισι μ' ἵππ. *Ern.*

Ver. 639. Πλήθει πρόσθε βαλόντες,] "Ἦτοι τῶν χειρῶν, ἢ τῶν ἀρμάτων" ἢ τῶν συναρμμένων αὐτοῖς θιατῶν, τῶν πλήθει ἐμὲ νικήσαντες. Διφυεῖς γὰρ καὶ ἀνατίσσαρας χεῖρας ἔχοντες ἱστορεῦνται. *Schol.*

Ver. 640. αὐτόφι] *Al.* αὐτόθι.

Ver. 641. ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν, "Εμπεδον ἠνιόχευ',] De hujusmodi ἱπαναφορῶν, vide supra ad χ'. 127. *Virgil.*

Ille, velut pelagi rupes immota, resistit;

Ut pelagi rupes. ————— *Æn.* VII. 586.

Quod autem hic ex *Ovidii, Epist. Sapph.* ver. 39. affert *Barnesius*:

" Si nisi quæ Facie poterit te digna videri,

" Nulla futura tua est, nulla futura tua est;"

Id vero prorsus ab hac re alienum est. Hoc enim ait *Ovidius*; " Si nulla tua " futura est, nisi quæ Facie te digna videri poterit; nulla omnino tua est futura." Quod plane aliud est, ac quod dicit *Homerus*.

Ver. 642. ὁ δ' ἄρα μάστιγι] Qua ratione, ἄρα, hic ultimam producat; item τε,

650 Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.

"Ὡς φάτο· Πηλεΐδης δὲ πολὺν κατ' ὄμιλον Ἀχαιῶν
"Ὀχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.

Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν αἶθλα·

Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδῃσ' ἐν ἀγῶνι

655 Ἐξέτε', ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστην δαμάσασθαι·

Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον·

Στῇ δ' ὄρδὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,

"Ἄνδρες δῶμα περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἄριστω,

660 Πῦξ μάλ' ἀνασχομένην πεπληγέμεν· ᾧ δὲ κ' Ἀπόλλων

Δῶκε καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοὶ,

650 "Tibi autem dii pro his gratiam largam referant."

Sic dixit: Pelides vero ingentem per cætum Achivorum

Abiit, postquam omnem laudationem audierat Nelidæ.

Atque ille pugnae-cæstu decernentium duræ posuit præmia:

Mulam laborum-patientem ducens ligavit in circo

655 Sexennem, indomitam, quæ difficillima domitu;

At victo posuit poculum rotundum:

Surrexit autem, et verba inter Argivos fecit; *

"Atridæque, et cæteri bene-ocreati Achivi,

"Viros duos de his jubemus, qui præstantissimi,

660 "Pugnis alte elatis ferire: Cui vero Apollo

"Dederit victoriam, agnoverintque omnes Achivi,

Etym. M. ut opinor, huc respiciens. At κ'. 293. consentiunt libri in

ἀδμήτην, quo respicit *Hesych.* in h. v. Ibid. δαμάσσειναι] F. A. J.

658 Ἀτρεΐδην] F. R. A. 1. 660 ᾧ δὲ Ἀπόλλων] A. 2. 3. J. 662 ἄν-

δρα ἀταλαεργόν] MS. absurde.

ver. 673. et ἔτι, ver. 690. et δὲ, ver. 715.
vide supra ad α'. 51.

Ver. 649. Τιμῆς] *Eustath.* Ἐν τῷ τιμῆς
λείπει ἡ διὰ πρόθεσιν, ἵνα λέγῃ, ὅτι αἱ μὴ
μείνησαι διὰ τιμῆς. Sed ita interpungen-
dum esset post τιμῆς. *Ern.*

Ibid. ἦς τε] *Cod. Harleian.* ἦς τί.

Ver. 650. Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν
μενοεικέα δοῖεν.] *Virgil.*

Di tibi (si qua pios respectant numina, siquid
Usquam justitiæ est, et mens sibi conscia recti,) *Æn.* I. 607.

Ver. 653. Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης] *Virgil.*

Nunc, si cui virtus animusque in pectore præsens,
Adsit, et evinctis attollat brachia palmis.

Sic ait, et geminum pugnae proponit honorem:

Victori velatum auro vittisque juvencum;

Ensem, atque insignem galeam, solatia victo.

Æn. V. 363.

Ibid. αἶθλα.] *Al.* αἶθλον.

Ver. 655. ἀδμήτην.] *Al.* ἀδμήτιν.

Ver. 656. 663. 667. et 699. ἀμφικύπελ-
λον.] Vide supra ad α'. 584.

Ver. 658. Ἀτρεΐδαί τε,] *Henricus Ste-*
phanus et *Eustathius* hic legunt Ἀτρεΐδην
τε. Quibuscum faciunt *Cod. Cantab.* a
Barnesio, itemque *Cod. Harleian.* a *Tho.*
Bentleio collatus. *Clark.* Idem habent
F. R. A. 1. Itaque sic erat etiam con-
stantiæ causa. edendum. Quamquam

Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίῃνδε νέεσθω·
 Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον.

“Ὡς ἔφατ’ ὤρνυτο δ’ αὐτίκ’ ἀνὴρ ἧὺς τε μέγας τε,
 665 Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·

Ἄψατο δ’ ἡμίονε ταλαεργῷ, φώνησέν τε·

Ἄσσον ἴτω, ὅστις δέπας οἶσεται ἀμφικύπελλον,
 Ἡμίονον δ’ ἔφημί τιν’ ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
 Πυγμαχίῃ νικήσαντ’ ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος.

670 Ἡ ἔχ’ ἄλις, ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; ἔδ’ ἄρα πως ἦν
 Ἐν πάντεσσ’ ἐργοῖσι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.

Ἦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσαι,

“ Mulam laborum-patientem ducens ad tentorium eat:

“ At victus poculum auferet rotundum.”

Sic dixit: surrexit autem statim vir fortisque magnusque,

665 Peritus cæstus-pugnæ, filius Panopei Epæus:

Manu autemprehendit mulam laborum-patientem, dixitque;

“ Prope veniat, quicumque poculum auferet rotundum,

“ Mulam autem non puto aliquem abducturum alium Achivorum,

“ Me cæstibus victo: profiteor enim me esse præstantissimum.

670 “ An non satis, quod in prælio inferior sum? neque enim ullo modo licet

“ In omnibus operibus peritum virum evadere.

“ Sic enim denuncio, quod et perfectum erit,

668 ἄλλοι] abest F. 670 ὅτι] A. 2. 3. J. Ibid. ἐπιδέχομαι] MS. male.

676 ἀκῆν] Id. 678 Ταλαονίδαο] F. A. J.

etiam in superioribus hujus libri locis variant libri, mirumque est, in hoc libro Ἀτρεΐδῃ esse, cum et Menelaus adesset, et alibi semper Ἀτρεΐδαι sit. *Ern.*

Ver. 659. Ἄνδρῃ δὴ πρὸς τῶνδε] Vide supra ad ver. 655.

Ibid. κλειεύομαι.] *Al.* κλειεύομαι.

Ver. 660. πεπληγέμεν] Vide supra ad β'. 314. et ad γ'. 31.

Ver. 661. καμμονίην,] Τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην. *Schol.*

Ver. 664. Ὡς ἔφατ' ὤρνυτο δ' αὐτίκ'] *Virgil.*

Nec mora; continuo vastis cum viribus effert
 Ora Dares, magnoque virum se murmure tollit.
Æn. V. 368.

Ibid. ὤρνυτο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 666. Ἄψατο] *Cod. Harleian.*
 Ἄψατο.

Ibid. Ἄψατο δ' ἡμίονε ταλαεργῷ, φώνησέν τε'] *Virgil.*

Tum lava taurum cornu tenet, atque ita fatur.
Æn. V. 382.

Ver. 670. Ἡ ἔχ' ἄλις,] Pronunciabatur ἦν ἔχ' ἄλις. Vide supra ad ο'. 18.

Ibid. Ἡ ἔχ' ἄλις, ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι;]
 Ἔνοι τὰς αὐτῶν ἱστίνας μὴ παντελῶς λαμ-
 πρὲς μηδὲ ἀκράτεις, προσφύροντες, ἀλλὰ τινὰς
 ἐλλείψεις ἢ ἀποτιύξεις ἢ ἀμαρτίας ἐλαφρὰς
 ἐμβάλλοντες, ἀφαιρῶσι τὸ ἐπαχθεὶς αὐτῶν καὶ
 νειμεισητόν, ὥς περὶ ὅ Ἐπειός, ἢ μέτρια περὶ τῆς
 πυκτικῆς εἰπὼν, καὶ θρασυνόμινος, ὥς ἀντι-
 κρὺ χρεῖα τε ῥῆξαι, “ Ἡ ἔχ' ἄλις (φῆσιν) ὅττι
 “ μάχης ἐπιδεύομαι.” *Plutarch.* de sui
 Laude.

Ibid. Οὐδ' ἄρα πως ἦν Ἐν πάντεσσ' ἐρ-
 γοῖσι δαήμονα] *Euripid.*

- Ἀντικρὺ χροά τε ρήξω, σύν τ' ὅσ' ἄράζω
 Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖτι μενόντων,
 675 Οἳ κ' ἐμιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
 "Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μηκισέως υἱός, Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 "Ὅς ποτε Θήβας ἦλθε δεδεδότος Οἰδιπόδαο
 680 Ἐς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκᾳ Καδμείωνας.
 Τὸν μὲν Τυδεΐδης δερικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
 Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βέλετο νίκην.
 Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα

" Penitus corpusque disrumpam, ossaque confringam :

" Curatores autem ei hic frequentes ibidem maneat,

675 " Qui ipsum efferent, mearum vi manuum domitum."

Sic dixit : Illi vero omnes obmutuerunt silentio.

Euryalus autem cum contra solus surrexit, deo-par vir,

Mecistei filius, Talaïonidæ regis,

Qui quondam Thebas profectus est defuncti tunc Œdipi

680 Ad ludos-funebres : et ibi omnes vicit Cadmeos.

Hunc quidem Tydides hasta-inclytus curabat,

Confirmans verbis, multum enim ei cupiebat victoriam.

Cingulum autem ei primum projecit, et deinde

679 Θήβαςδ' ἦλθε] MS. F. A. J. 682 ἔπειτα] MS. bene. Ibid. αὐτὸ] Id.

683 παρακάββαλεν] F. A. J. Schol. min.

Ἄλλ' ἢ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν

Πέφυκεν. — Rhes. ver. 106.

Ver. 672. τὸ δὲ καὶ] *Al.* τὸδε καί. Sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 676. "Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.] *Virgil.*

Dixerat Æneas : olli obstupere silentes,

Conversique oculos inter se atque ora tenebant.

Æn. XI. 120.

Ver. 677. Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος] *Virgil.*

Solus qui Paridem solitus contendere contra;

Idemque ad tumulum, quo maximus occubat

Hector,

Victorem Buten immani corpore, qui se

Bebrycia veniens Amyci de gente ferebat,

Perculit, et fulva moribundum extendit arena.

Æn. V. 370.

Ver. 678. Μηκιστίως] Pronunciabatur *Μηκιστῶς*.

Ver. 679. Θήβας ἦλθε] *Cod. Harleian.* Θήβας δ' ἦλθε.

Ibid. δεδεδότος] Ἐν πολέμῳ τιθνήσκουσ.

Schol. Vide et supra ad β'. 314. *Clark.*

Ἀντὶ τῷ πισόντος, ἐκ τῷ παραιομένῳ δάπτω

ἥτοι ψόφω καὶ κτύπῳ τοῖς πίπτουσιν, ὡς δηλοῖ

τὸ δάπτειν δι' αὐτῶν. *Eustath.* *Ern.*

Ver. 680. ἐνίκᾳ] Vide supra ad β'. 221.

et ad ν'. 84.

Ver. 682. Θαρσύνων] Vide supra ad ν'.

825.

Ver. 683. Ζῶμα δέ οἱ] Πρῶτον ἔδος ἦν τοῖς παλαίοις περιζώματα φέρειν περὶ τὰ αἰδοῖα, καὶ ἔπως ἀγωνίζεσθαι· κατὰ δὲ τὴν λ. καὶ δεύτεραν Ὀλυμπιάδα Ὀρσίππῳ τῷ Λακεδαιμονίᾳ λυθὲν ἀγωνιζομένῳ τὸ περιζώμα, αἴτιον αὐτῷ ἥττης ἐγένετο· ἐξ ὃ νόμος ἐτίθη

Δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτας βοὸς ἀγραύλοιο.

685 Τὼ δὲ, ζῶσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·

"Αντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ σιβαρῆσιν ἄμ' ἄμφω,

Σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖται χεῖρες ἔμιχθεν·

Δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς

Πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο θεῖος Ἐπειὸς,

690 Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον, ἐδ' ἄρ' ἔτι δὴν

Εἰσήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.

'Ως δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθυὺς

Dedit lora scite-secta bovis agrestis.

685 Hi autem, cum se accinxissent, prodierunt in medium circum ;

Ex adverso vero elevatis manibus robustis simul ambo,

Continuo congressi sunt, ipsisque graves manus consertæ sunt:

Vehemens autem crepitus maxillarum ortus est, fluebatque sudor

Undique ex membris: Irruit vero nobilis Epæus,

690 Percussitque circumspectantem ad genam, neque jam is diutius

Stetit: ejus enim succiderunt pulchra membra.

Ut vero cum sub primo-impetu Boreæ exiliit piscis

684 ἐνδμήτης] Edd. præter R. male. 685 μέσον] MS. 688 γενείων] Id. male.

γυμνὸς τρέχειν. Schol. Vide infra ad ver. 710. Clark. Comparetur cum hoc loco certamen simile apud Apollon. Rhod. II. 63. sqq. in quo loco poëta Homerum ante oculos habuit. Ern.

" Ibid. παρακάββαλιν,] Vertitur projecit, quod Græcum verbum significat. Schol. br. παρακατέσκη. Sic de cestibus Virgil. Æn. V. 402. sed hoc vix convenit cingulo. Eustathius interpretatur, περὶ τὰ αἰδοῖα ἔθειτο, quod melius convenit rei, et ver. 681. τὸν ἀμφεπονείτω. sed id est περιέβαλεν. Ern.

Ibid. αὐτὰρ ἔπειτα Δῶκεν ἱμάντας] Virgil.

um satus Anchisa castus pater extulit æquos, Et paribus palmas amborum innexuit armis.

Æn. V. 424.

Ver. 684. ἐντμήτης] Al. εὐδμήτης.

Ver. 685. Τὼ δὲ, ζῶσαμένω] Notandus hic maxime proprius Vocis Mediæ Usus. Hi autem, quum se ipsi accinxissent, etc. Vide supra ad γ'. 141.

Ver. 686. "Αντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ σιβαρῆσιν] Virgil.

Constitit in digitos extemplo arrectus uterque, Brachiaque ad superas interritus extulit auras. Æn. V. 426.

Ver. 688. Δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ',] Virgil.

— duro crepitant sub vulnere malæ.

Ibid. 436.

Ibid. χρομάδος] Χρομάδος δὲ κατὰ ὀνομασποίαν, ὃ ἐν ταῖς γένυσι ψόφος καὶ οἷον τρισμὸς, ὃς μάλιστα ἐν ταῖς πληγαῖς γίνεται. Eustath. Similiter et Etymol. Magn. a Barnesio citatum: Τὸν ἐν ταῖς γένυσι ὑπὸ τῶν πληγῶν γινόμενον ψόφον, ὀνοματοποιήσας χρομάδον εἶπεν ὁ Ποιητής. Vide supra ad δ'. 455.

Ibid. ἔρρεε δ' ἰδρῶς Πάντοθεν ἐκ μελέων] Vide supra ad ver. 507.

Ver. 689—701. ὤρνυτο — Δεικνύμενος] Vide supra ad γ'. 260.

Ibid. θεῖος Ἐπειός,] Al. διὸς Ἐπειός.

Ver. 690. Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον,] Virgil.

— erratque aures et tempora circum Crebra manus; duro crepitant sub vulnere malæ. Æn. V. 435.

- Θῖν' ἐπὶ φυκίοεντι, μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν·
 "Ὡς πληγεῖς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
 695 Χερσὶ λαβὼν ἄρδωσε· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι,
 Οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεςσιν,
 Αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλοντ' ἐτέρωσε·
 Καδ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες·
 Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
 700 Πηλείδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
 Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,

Littus versus algosum, nigerque continuo ipsum fluctus operit:

Sic percussus exiliit: At magnanimus Epæus

695 Manibus prehensum erexit; dilecti autem circumsteterunt socii,

Qui ipsum duxerunt per circum pedibus labantibus,

Cruorem crassum expuentem, caput jactantem in-alteram-partem;

Mente autem alienatum inter se collocarunt ducentes:

Ipsique euntes acceperunt poculum rotundum.

700 Pelides vero statim alia tertia deposuit præmia,

Ostentans Danais, luctæ duræ,

693 κῦμ' ἐκάλυψεν] R. 695 ἀφέσαν] MS. male. 697 βάλλοντ'] Id.

698 καδ δ' ἄλλ.] Id.

Ver. 691. Εἰστήκειν] *Al.* Ἐστήκει. *Clark.*
 Ἡ ἀκρίβεια τῆς ἀντιγραφῆς μετὰ τῶν γρά-
 φει ἀπὸ Ἰωνικῆ τῆ εἰσήκειν, ὡς εἶναι ὁμοιον
 τῷ ἤσκην εἶρα πολλά. (γ. 587.) *Eustath.*
 Vide ad l. c. *Ern.*

Ibid. αὐτὲ γὰρ ὑπῆρξε φαίδιμα γυναι.]
Virgil.

Ipsæ gravis graviterque ad terram pondere vasto
 Concidit. ——— *Æn.* V. 447.

Ver. 692. Φρικὸς] Φριξ, ἡ ἐπιπόλαιος τῇ
 κύματος κίνησις. *Schol.* Vide supra ad φ'.
 126.

Ver. 693. ἐπὶ φυκίοεντι,] *Al.* ἐν φυκίοεντι.
 Ibid. φυκίοεντι,] Φυκία ἔχοντι· φύκος δέ
 ἐστιν, ἥτοι ἡ ἄχνη τῆς θαλάσσης, ἡ πόα πα-
 ραθαλασσία ὅτω καλεσμένη. *Schol.*

Ibid. μέλαν δέ ἐ] *Al.* μέλαν τέ ἐ.

Ver. 694. πληγεῖς] Vide supra ad γ'.
 31.

Ibid. ἀνέπαλτ'] Vide supra ad θ'. 85.

Ibid. αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς Χερσὶ λα-
 βὼν ἄρδωσε'] *Virgil.*

—— Primusque accurrit Acestes,
 Equænumque ab humo miserans attollit ami-
 cum. ——— *Æn.* V. 451.

Ver. 695. φίλοι δ' ἀμφέσαν ἑταῖροι, Οἳ
 μιν] *Virgil.*

Ast illum fidi æquales, genua ægra trahentem,
 Jactantemque utroque caput, crassumque cruo-
 rem

Ore rejectantem, mixtosque in sanguine dentes,
 Ducunt ad naves; galeamque enseque vocati
 Accipiunt. ——— *Æn.* V. 468.

Quo de loco *Macrobius*, "Sed et tota (in-
 "quit) Daretis fatigatio habitu depingi-
 "tur: *Ast illum fidi*, etc. Sociorum quo-
 "que ejus trepidationem breviter osten-
 "dit: *Galeamque enseque vocati Accipi-*
 "unt; quasi non sponte accepturi munus,
 "quod erat damnum verecundiæ." *Sa-*
turnal. Lib. IV. cap. 1.

Ibid. ἀμφέσαν ἑταῖροι,] Vide supra ad
 α'. 535.

Ver. 699. κόμισαν] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 701. Δεικνύμενος Δαναοῖσι,] *Eustath.*
 Ἐν τέτοις δὲ κείται δεικνύμενος, ὁ παρὰ τοῖς
 μεθ' Ὀμηρον ἐπιδεικνύμενος λίγεται, ἀντὶ τῆ
 φιλοτιμύμενος, φιλενδοκτῶν. *Εἴρη.*

Ver. 702. τρίποδ' ἐμυυριβήτην,] *Al.* τρί-

- Τῷ μὲν νικήσαντι, μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 Τὸν δὲ δωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῶν Ἀχαιοί·
 Ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
 705 Πολλὰ δ' ἐπίσατο ἔργα· τῶν δὲ ἐτεσσαράβοιον·
 Στῇ δ' ὄρθος, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 "Οἷον σθ', οἳ καὶ τέττα ἀέθλα πειρήσεσθε.
 "Ὡς ἔφατ' ὥρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 Ἀνδ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς·
 710 Ζωσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
 Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ σίεαρχῃσιν·
 "Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τέττε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 Δῶματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.

Victori quidem, magnum tripodem igni-aptum,

Eum autem duodecim boum-pretio inter se aestimabant Achivi:

Viro autem victo mulierem in medio posuit;

- 705 Multorum autem perita-erat operum: aestimabantque ipsam quatuor-boum-
 Surrexit autem, et verba inter Argivos fecit; [pretio:

" Surgite, qui et hujus certaminis periculum facietis."

Sic dixit: Surrexit vero ingens Telamonius Ajax;

Surrexit et Ulysses abundans-consiliis, dolis instructus:

- 710 Accincti autem hi prodierunt in medium circum,
 Complexuque se invicem corripuerunt manibus robustis:

Ut cum tigna-culminis, mutuo sibi inseruntur, quæ inclutus aptat faber,
 Domus altæ, impetus ventorum vitans.

704 μέσον] Edd. præter T. 707 πειρήσεσθον] MS. F. A. J. quod ferri sal-
 tem, si non præferri potest, quia tamen duo tantum pugnare possunt.

709 Ὀδυσσα] F. R. A. 1. ut v. 719. 720. et aliis locis. 710 μέσον] MS.
 F. R. 1.

ποδα πυριβήτην. Quod et ferri potest.
 Vide supra ad α'. 51.

Ver. 705. τῶν] De hujus vocis prima
 hic producta; infra autem ver. 705. cor-
 rupta; vide supra ad γ'. 103. et ad δ'. 24.

Ver. 704. ἔθηκε] Cod. Harleian. ἔθη-
 καν.

Ver. 707. πειρήσεσθε.] Cod. plurimi
 πειρήσεσθον.

Ver. 710. Ζωσαμένω] Vide supra ad ver.
 685.

Ibid. Ζωσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βάτην] Ὁ
 δὲ πρῶτος ἐπιχειρήσας ἀποδυθῆναι τὸ σῶμα,
 καὶ γυμνὸς ὀλυμπιάσι δραμῶν ἐπὶ τῇς πεν-
 τεκαίδεκάτης ὀλυμπιάδος, Ἀκανθος ὁ Λακκι-
 δαιμόνιος ἦν. Τὰ δὲ πρὸ τέτων δι' αἰσχύνης

εἶχον ἅπαντες Ἕλληνες, ὅλα γυμνὰ φαίνειν
 ἐν ταῖς ἀγωνίαις τὰ σώματα ὥς Ὅμηρος
 τεκμηριοῖ, μαρτύρων ἀξιοπιστότερός [forte
 ἀξιοπιστότατος] τε καὶ ἀρχαιοτάτος ὢν, ζων-
 νυμένους τέττε ἦρας ποῖων. Τὴν γὰρ Αἴαντος
 καὶ Ὀδυσσεύος πάλην ἐπὶ τῇ Πατρόκλου ταφῇ
 γινομένην ἀφηγούμενος, φησιν " Τὼ δὲ ζωσα-
 μένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα." Dionys.
 Halicarn. Antiq. Rom. Lib. VII. sub fine.
 Ubi obiter notandum legisse hic Diony-
 sium, τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην; Ex versu (ut
 videtur) 685.

Ibid. ἄρα] Ut facere solebant.

Ver. 711. Ἀγκὰς] Vide supra ad ζ'.
 346.

- Τετρίγει δ' ἄρα νῶτα, θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 715 Ἐλκόμενα σερεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς.
 Πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 Αἶματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
 Νίκης ἰέσθην, τρίποδος πέρι ποιητοῖο.
 Οὐτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι, ἔδει τε πελάσσαι,
 720 Οὐτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἴς Ὀδυσῆος.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Ἥ μ' ἀνάειρ, ἥ ἐγὼ σε· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.
 725 Ὡς εἰπὼν, ἀνάειρε· δόλκε δ' ἔλῃθ' Ὀδυσσεύς·

Stridebant autem dorsa, validis a manibus

715 Attracta fortiter, humidusque defluebat sudor:

Densæque vibices per lateraque et humeros

Sanguine rubentes extiterunt: Illi autem admodum usque

Victoriam cupiebant, tripodem ob affabre-factum,

Neque Ulysses poterat supplantare, soloque affligere,

720 Neque Ajax poterat; valida enim prohibebat vis Ulyssis.

Sed cum jam tædio-afficerentur bene-ocreati Achivi,

Tunc ipsum allocutus est ingens Telamonius Ajax;

“Nobilissime Laërtiade, solertia-pollens Ulysse,

“Aut me tolle, aut ego te; hæc vero Jovi omnia curæ-erunt.”

725 Sic fatus, sustulit: Doli autem non oblitus est Ulysses;

712 ὡς ὅτ'] MS. τὴς κλυτὸς τε] Id. τὴς γε] Edd. præter R. ἤραγε] R.

perperam. 715 ἐλκόμεναι] A. 2. 3. J. male. 721 εὐκνήμιδας Ἀχαιοῖς]

MS. F. A. J. 724 ἀνάειρε] Edd. præter T.

Ver. 712. 'Ως δ' ὅτ'] Vide supra ad ὁ'. 680.

Ibid. ἀμείζοντες,] Δόκοι μεγάλαι, ἀλλή-
 λαις προσπίπτουσαι, ὥς τε βαστάζειν τὴν ὀρο-
 φήν αἵτινες καὶ συστάται καλῶνται. Schol.

Ibid. κλυτὸς ἤραρε τέκτων,] *Al.* σοφὸς
 ἤραρε τέκτων.

Ibid. ἤραρε] Non a Præterito Medio
 ἤραρα, tunc enim non constitisset Tem-
 porum ratio; sed ab Aoristo ἤραρον. Vide
 supra ad ὁ'. 454. ad β'. 810. et ad α'. 37.

Ver. 714. Τετρίγει.] Vide supra ad β'.
 314. ad δ'. 492. et ad φ'. 352.

Ibid. ἄρα] *Ut fit.*

Ver. 716. σμῶδιγγες] Vide supra ad β'.
 267.

Ver. 717. φοινικόεσσαι] Pronunciabatur
 φοινικῶσσαι. Secundum enim necessario
 productit. Vide supra ad ὁ'. 272.

Ver. 719. πελάσσαι,] Vide supra ad ὁ'.
 1. et ad α'. 140.

Ver. 721. ἀνιάζον] Vide supra ad φ'.
 270.

Ibid. εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,] *Al.* εὐκνήμιδας
 Ἀχαιοῖς. Quo modo legit et Codex *Har-*
leianus. Sed, ut opinor, minus recte.
Clark. In accusativo etiam est in MS. *Lips.*
 et edd. (vid. *Var. Lect.*) *Eustathius* et
 ipse hanc lectionem memorat, et magis
 perspicuam, sed in paucis MSS. repertam
 ait. *Ern.*

Ver. 724. Ἥ μ' ἀνάειρ, ἥ] *Eustath.* Τὸ

- Κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχών, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 Καὶ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω ἐπὶ δὲ σήδεσσιν Ὀδυσσεὺς
 Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
 Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 730 Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, ἐδὲ τ' αἶρι·
 Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
 Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίη.
 Καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναίξαντ' ἐπάλαιον,
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκε·
 735 Μηκέτ' ἐρεῖδ' ἐσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
 Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 Ἐρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.

Percussit pone poplitis-flexum assecutus, solvitque membra;
 Dejecit autem supinum: in pectora vero Ulysses
 Decidit: populi autem admirabundi-spectabant, stupebantque.
 Secundus vicissim tollebat laboriosus nobilis Ulysses;

- 730 Movit autem paululum a terra, neque levavit:
 Genu vero implicuit; et in terram ceciderunt ambo
 Prope invicem, fœdabanturque pulvere.
 Et sane jam tertio rursus surgentes luctati fuissent,
 Nisi Achilles ipse surrexisset, et cohibuisset;
 735 “ Ne amplius lucta-obnitimini, neque conterimini malis:
 “ Victoria autem utrisque: præmiis vero æqualibus ablatiis
 “ Abite, ut et alii certent Achivi.”

726 ὅπισθεν] F. A. 1. 727 ὀπίσω] MS. 730 αἶριεν] MS. recte. 731 καπ-
 πωσαν] F. A. J. 732 πλησίοις] MS.

ἀναεῖραι δηλοῖ τὸ ἀναβαστάζαι· κυριωτάτη δὲ
 ἔστιν ἡ λέξις, διὸ καὶ ἐπιμένει αὐτῇ ὁ ποιητής.
 Hesych. ἀνάειρε, ἐπῆρεν, ἀνεβάστασεν, quod
 ad hunc locum (ver. 725.) pertinere non
 animadverterunt viri docti, nec magis ex-
 plicarunt. Est verbum luctæ proprium,
 eratque τὸ ἀναεῖρειν, cum, ut exitum lucta
 haberet, alter alterum, qui tergum ob-
 verteret ejus pectori, attolleret. Ibi ergo
 Ulysses, dum tollitur, calce ferit popli-
 tis flexum, a quo ictu cecidit retro Ajax.
 id πάλαισμα dictum ἰγνῶν ἀφαιρέσεις.
 Ern.

Ver. 725. 729. et 756. ἀνάειρε· — ἐνίκα.]
 Vide supra ad v. 84.

Ver. 726. κώληπα] Κώληπα δὲ λέγει,

τὴν ἀγκύλην κατὰ τὰς Παλαιὰς, τὴν περὶ
 τὰς ἰγνῶας. Eustath.

Ver. 727. ἐπὶ δὲ σήδεσσιν] Intellige ce-
 cidit in pectus Ajacis una ad terram trac-
 tus a labente Ajace, qui aversum sustule-
 rat e legibus luctæ. Ern.

Ver. 732. 739. κονίη. — κονίην,] Vide su-
 pra ad σ'. 762. et ad σ'. 24.

Ver. 733. ἀναίξαντ' ἐπάλαιον,] Cod. Har-
 leian. ἀναίξαντε πάλαιον. Quod perinde
 est.

Ver. 734. Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς] Virgil.
 Tum pater Æneas procedere longius iras,
 Et sœvire animis Entellum haud passus acerbis;
 Sed finem imposuit pugnæ. — Æn. V. 461.

Ver. 735. ἐρεῖδ' ἐσθον.] Al. ἐρεῖζεσθον.

- “Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπί-
 Καί ρ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας. [Θοντο·
 740 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
 Ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἐξ δ' ἄρα μέτρα
 Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 Πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἥσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροειδέα πόντον,
 745 Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
 Υἱὸς δὲ Πριάμοιο, Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὐνῆος.
 Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἄεθλιον ἔ' ἐτάροιο,
 “Ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραπινοῖσι πέλοιτο.

Sic dixit: illi autem ei maxime quidem auscultarunt, atque obsecuti sunt;
 Et absterso pulvere, induerunt vestes.

- 740 Pelides vero statim alia posuit velocitatis præmia,
 Argenteum cratera elaborate factum; sex autem mensuras
 Capiebat, et pulchritudine excelebat omnem per terram
 Multum, Sidones enim ingeniosi scite elaborarant,
 Phœnices autem vexerant viri super nigrum pontum,
 745 Collocarantque in portubus, Thoantique dono dederant:
 Pro filio autem Priami, Lycaone pretium dedit
 Patroclo heroi Iasonides Euneus.
 Et hunc Achilles posuit præmium, de quo certaret in honorem sui socii,
 Quicunque levissimus pedibus velocibus esset.

735 ἀναΐξαντες πάλαιον] F. A. J. simile est v. 413. 735 ἐρίξεισθον] Edd.
 præter R. 741 κρατῆρα] MS. male. 746 νῖδς] T. vid. not.

Ver. 738. ἄρα] *Ut par erat.*

Ver. 739. ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.] *Quum pulverem sibi ipsi abster-
 sissent, vestes sibi induerunt.* Vide supra
 ad ver. 685. et ad γ'. 141.

Ver. 740. Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει τα-
 χυτῆτος ἄεθλα.] *Virgil.*

Hic qui forte velit rapido contendere cursu,
 Invitat pretiis animos, et præmia ponit.

Æn. V. 291.

Ver. 743. Σιδόνες πολυδαίδαλοι] Οἱ Φοίνι-
 κες· Σιδὼν γὰρ Φοινίκης. *Schol.* Σιδόνιοι δὲ
 πολύπεχνοί τινες παραδίδονται καὶ καλλίτεχ-
 νοι, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ πρὸς δὲ,
 καὶ φιλόσοφοι, περὶ τε ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμη-
 τικὴν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι καὶ τῆς
 νυκτιπλοίας. *Strabo. Geograph. Lib. XVI.*

Ver. 745. Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι.] *Στῆσαν*
est exposuerant venalem, ut opinor, cum
aliis mercibus; nam et vendere est στῆσαι;
habetque utramque significationem in re-
bus, in quibus etiam pondus spectatur, ut
in argenteis vasis. Post datus est dono
regi insulæ διὰ τὴν ἐν λιμένεσσι σάσιν, ut ait
Eustathius. Ern.

Ibid. Θόαντι] *Τῷ τῆς Λήμνης βασιλεῖ.*
Schol. Vid. η'. 468.

Ver. 746. Ὑἱὸς] *Ita ex duobus MSS. et*
ex Etymolog. Magn. edidit Barnesius. Al.
Ὑἱός. Clark. Sic habet etiam MS. Lips.
 superscripta gloss. ὑπὲρ τῷ νῖδς, et edd. vett.
 præter Turneb. in qua vitium typographi-
 cum est νῖδς. *Ern.*

Ver. 748. Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέ-

- 750 Δευτέρῳ αὖ βῆν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ.
 Ἑμιτάλαντον δὲ χρυσῆ λισσῇ ἔθηκε.
 Στῇ δ' ὀρσὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν.
 Ὀρυσθ', οἳ καὶ τέττε ἀέθλα πειρήσεσθε.
 Ὡς ἔφατ' ὤρυστο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 755 Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστωρ υἱὸς
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὖτε νέεσ ποσὶ πάντας ἐνίκα.
 Στὰν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.
 Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα

750 Secundo autem bovem posuit magnum et pinguem adipe:

Semitalentum vero auri ultimo posuit.

Surrexit autem, et verba inter Argivos fecit:

"Surgite, qui et hujus certaminis periculum facietis."

Six dixit: Surrexit autem statim Oilei filius velox Ajax:

755 Surrexit et Ulysses abundans consiliis; deinde autem Nestoris filius

Antilochus, hic enim juvenes pedibus omnes vincebat.

Steterunt autem ordine; ostendit vero metas Achilles:

Illis autem a carceribus extendebatur cursus: tum vero celeriter

750 Δευτέρῳ δ' αὖ] Edd. præter T. 751 ἔθηκεν] MS. male. 752 στῇ δὲ] A. 2. 3. J. 759 Ὀϊλῆος] MS.

θλιον —, ὅστις ἐλαφρότατος ποσὶ] Vide supra ad ver. 740.

Ver. 750. Δευτέρῳ αὖ] Nonnulli hic legunt Δευτέρῳ δ' αὖ. Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit Δεύτερῳ δ' αὖ. Vide supra ad β'. 811.

Ver. 754. et 759. ὤρυστο] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 756. Ἀντίλοχος· ὁ] Qua ratione, Ἀντίλοχος, hic ultimam producat; item ἀπὸ, ver. 758. et τε, ver. 777. et φθάμενος, ver. 779. et μέλειος, ver. 795. vide supra ad α'. 51.

Ver. 757. Στὰν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.] Virgil.

Hæc ubi dicta; locum capiunt, signoque repente Corripiunt spatia audito, limenque relinquunt Effusi nimbo similes. — Æn. V. 315.

Ver. 758. Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος.] Alias initium currendi fit a carceribus, (ἀφιστηρία) et flectitur circa metam. Itaque hic putarunt veteres intelligi δολιχοδρομίαν, qui cursus est ἀκάμπιος dictus. Quod autem aiunt, eo etiam respici verbo τέτατο, idque indicare cursum contentis viribus, ut habent Schol. min. id verum

non putamus. Τέτατο eleganter dicitur pro ἦν, propter longitudinem curriculum. Sic latini porrigi dicunt et similia. Ern.

Ibid. τέτατο] Vide supra ad φ'. 352. et ad δ'. 492.

Ibid. ὦκα δ' ἔπειτα Ἐκφεῖ' Ὀϊλιάδης.] Virgil.

Primus abit, longeque ante omnia corpora Nisus Emicat, et ventis et fulminis ocior alis.

Æn. V. 318.

Ver. 759. Ἐκφεῖ' Ὀϊλιάδης.] Gloss. MS. Lips. προέδραμι. Hinc ἔκφορος, qui cum celeritate, vehementia, fertur, rapitur, etiam tropice. Vid. Suidas in h. v. Est autem ἔκφορος pro ἐξέφευτο. Ern.

Ibid. ἐπὶ δ' ὤρυστο δίας Ὀδυσσεὺς.] Virgil.

Proximus huic —

Insequitur Salius. — Æn. V. 320.

Ver. 761. Στῇ θείῳ ἐστὶ κανὼν,] In στήθεος repetendum ex antecedentibus ἄγχι, vel πρὸ intelligendum; unde προστήθεος γυναικίῳ κανὼν apud Eustathium. Κανὼν autem est bacillum, calamus, radius etc. quem circa volvitur licium. Nam κανὼν est proprie linea recta, unde ad multa, regulam, mensuram, et alia similia traducitur. Ern.

- "Εκφερ' 'Οϊλιάδης ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος 'Οδυσσεὺς
 760 "Αγχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐϋζώνοιο
 Στήθεός ἐστι κανών, ὄντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση,
 Πηνίον ἐξέλκεσα παρὲκ μίτον, ἀγχόδι δ' ἴσχει
 Στήθεος· ὥς 'Οδυσσεὺς δέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὅπισθεν
 "Ιχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.
 765 Καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ ἀϋτμένα δῖος 'Οδυσσεὺς,
 Αἰεὶ ρίμφα δέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες 'Αχαιοὶ
 Νίκης ἰσμένῳ, μάλ' αὖ δὲ σπεύδοντι κέλευον.

Emicuit Oiliades: concito autem cursu sequebatur nobilis Ulysses

- 760 Prope admodum, ut quum aliquis mulieris eleganter-cinctæ
 Prope pectus est radius, quem scite admodum manibus projecit *huc illuc*,
 Stamen extrahens ad licium, propeque tenet
 Pectus: sic Ulysses currebat prope; atque a tergo
 Vestigia premebat pedibus, antequam pulvis spargeretur circum.
 765 In ejus autem caput fundebat halitum nobilis Ulysses,
 Usque cito currens: Acclamabant vero omnes Achivi
 Victorix cupido, magnoque adnitentem studio hortabantur.

767 Νίκην ἰσμένῳ] MS. quorum illud vitiosum est, hoc ferri potest. *Eustathius* quoque dubitat de uno, an de utroque Homerus dixerit.

Ibid. χερσὶ] *Al.* χερί.

Ibid. τανύσση.] *Al.* τανύσει. Minus recte: Media enim semper corripitur. Vide supra ad ε'. 58.

Ver. 762. Πηνίον] *Schol.* Εἴλημα κρόκης. *Clark.* Recte Scholion hoc interpretatur πηνίον, male *Clarkius* vertit stamen: quod non circumvolvitur radio, aut per radium immittitur, sed subtemen, vel trama, quam verbum κρόκη exprimit; unde ἀνδοκρόκῃς πήνας dixit *Eurip.* *Hecub.* 470. *vestes* (sc. stragulas) picto subtemine, ut vocat *Valer. Fl.* VI. 228. h. e. in quibus subtemen flores exprimit. Ergo verte: subtemen extrahens. Cæterum πηνίον et vestem ipsam, et subtemen significat, quamquam hæc significatio est antiquior. *Ern.*

Ibid. παρὲκ μίτον] Μίτον, si vera lectio est, et ipsum subtemen significat, additurque per pleonasmum τῷ πηνίῳ. Vid. *Eustath.* Sed *Stephanus* in MS. reperit μίτον. Sane παρὲκ cum dicitur pro ἐξ habet genitivum; cum accusativo autem est pro παρὰ, ut *ω.* 349. εἴμα παρὲκ. Ita vertendum erit: subtemen extrahens e licio radii, seu e radio circumvoluto filis. *Ern.*

Ver. 765. ὥς 'Οδυσσεὺς δέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὅπισθεν "Ιχνια τύπτει] *Virgil.*

—— calcemque terit jam calce Dioces.

Æn. V. 324.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius* in quibus, " *Virgilius* *Homerici* carminis "majestatem non æquet. Est autem (inquit) hujus versus ["Ιχνια τύπτει πόδεσσι, "πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι] hic sensus: Si "per solum pulvereum forte curratur; "ubi pes fuerit de terra a corrente sublatu- "tus, vestigium sine dubio signatum vi- "detur, et tamen celerius cogitatione "pulvis, qui ictu pedis fuerat excussus, "vestigio superfunditur. Ait ergo divi- "nus Poëta, ita proximum fuisse qui se- "quebatur, ut occuparet antecedentis ves- "tigium, antequam pulvis ei superfunde- "retur." *Saturnal.* lib. V. cap. 13. Notandum etiam cursus celeritatem aptissime depingere hosce tres versus [763. 764. 765.] pedibus dactylicis totos incedentes. Vide supra ad γ'. 23. et 363.

Ver. 765. Καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ ἀϋτμένα] Vide supra ad ver. 580.

Ibid. ἄρα] *Ut fieri solet.*

- Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 Εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν.
 770 Κλυῖτι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπὶ ῥόδος ἐλθὲ ποδοῖν.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 Γυῖα δ' ἔδηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεύειν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλον ἐπαῖξέσθαι ἄεθλον,
 Ἐνθ' Αἴας μὲν ὀλισθε δέων, (βλάψεν γὰρ Ἀθήνη),
 775 Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
 Οὐς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς.
 Ἐν δ' ὄνθε βοῆς πλῆτο σῶμα τε, ρῖνός τε.
 Κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βῆν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 780 Στῇ δὲ κέρως μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγρὰύλοιο,

Sed quum jam extremum peragerent cursum, confestim Ulysses
 Precatus est Minervam oculis-cæsiâ suo in animo;

770 "Exaudi, Dea, propitia mihi auxiliatrix veni pedibus."

Sic dixit precans: illum autem exaudivit Pallas Minerva;

Membraque reddidit levia, pedes, et manus superne.

Sed quum jamjam involaturi erant in præmium,

Tunc Ajax quidem lapsus est in cursu, (læsit enim Minerva,)

775 Ubi boum fusum erat stercus interfectorum graviter-mugientium,

Quos super Patroclum mactarat pedibus velox Achilles:

Stercore autem bubulo impletus est osque, naresque.

Cratera vero sustulit laboriosus nobilis Ulysses,

Ut venit præcurrens; at bovem accepit illustris Ajax.

780 Stetit autem coruu manibus tenens bovis agrestis,

792 ἐριδίσασθαι] MS.

Ver. 767. ἱεμένω,] *Al.* ἱεμένων, et ἱεμένοι.

Ver. 768. Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον
 δρόμον,] Virgil.

Jamque fere spatio extremo, fessique sub ipsum
 Finem adventabant. — *Æn.* V. 327.

Clark. Ex loco Virgilii patet, quomodo
 πύματον δρόμον intelligendus sit, nempe de
 extrema parte curricula. *Ern.*

Ibid. αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς Εὔχετ' Virgil.

Ni palmas ponto tendens utrasque Cloanthus
 Fudissetque preces, Divosque in vota vocasset.
Æn. V. 233.

Clark. Αὐτίκα h. l. non significat celerita-
 tem, sed *ibi, tum*: alibi post ἄλλ' ὅτε δὴ

sequitur, ἔνθα δὴ, τότε, pro quo posuit αὐ-
 τίκα. *Ern.*

Ver. 770. Κλυῖτι, θεὰ,] Virgil.

Tu, Dea, tu præsens nostro succurre labori.
Æn. IX. 404.

Ver. 771. Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔ-
 κλυε] Vide supra ad π'. 527.

Ver. 773. Ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλον] Vir-
 gil.

Jamque fere spatio extremo, fessique sub ipsum
 Finem adventabant: Ievi cum sanguine Nisus
 Labitur infelix; cæsis ut forte juvencis
 Fusus humum viridesque super madefecerat
 herbas:

"Ονδον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·

ᾧ πόποι, ἧ μ' ἐβλαψε θεὰ πόδας, ἧ τοπάρος περ,
Μήτηρ ὥς, Ὀδυσῆϊ παρίσταται, ἧδ' ἐπαρήγει.

"Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῇ ἧδὺν γέλασ-
785 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λαισθηῖον ἔκφερ' ἄεθλον, [σαν.
Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Εἰδόσιν ὑμῶν ἐξέω πᾶσιν, φίλοι, ὥς ἔτι καὶ νῦν
Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους·

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν·
790 Οὔτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων,
Ὀμογέροντα δέ μιν φάσ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
Ποσσὶν ἐριδδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.

"Ὡς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδάρεα Πηλείωνα.

Stercus expuens, interque Argivos dixit;

"Proh malum, certe mihi læsit Dea pedes, quæ et olim,

"Mater tanquam, Ulyssi astat, atque auxilio.est."

Sic dixit: Illi autem omnes super ipso suaviter riserunt.

785 Antilochus vero extremum quidem abstulit præmium,

Subridens, et verba inter Argivos fecit;

"Scientibus vobis dicam omnibus, amici, quod adhuc etiam nunc

"Immortales honorant ætate-provectiores homines:

"Ajax enim me paulo natu-grandior est:

790 "Iste vero prioris seculi, priorumque hominum,

"Crudæ autem senectæ ipsum dicunt esse: difficile vero

"Pedibus cum eo contendere Achivis, excepto Achille."

Sic dixit: laudeque extulit pedibus-velocem Pelidem.

795 κύδηνει] MS.

Hic juvenis, jam victor ovans, vestigia presso
Haud tenuit titubata solo: sed pronus in ipso
Concidit immundoque fimo sacroque cruore.

Æn. V. 327.

Ver. 774. βλάψεν γὰρ, ver. 776. πέφινεν
πόδας, ver. 787. πᾶσιν, φίλοι.] Ex consue-
tutine Homérica, in his abesse debere
videtur. *Ern.*

Ver. 775. τῇ ῥα] *Ubi scilicet.*

Ver. 777. ῥινάς τε.] *Cod. Harlcian.*
ῥινές τε.

Ver. 779. φθάμενος.] *Vid. supra ad β'. 43.*

Ver. 780. Στῇ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων]
Vide supra ad ver. 606.

Ver. 781. "Ὀνδον ἀποπτύων,] *Virgil.*

Et simul his dictis faciem ostentabat, et udo
Turpia membra fimo. — *Æn. V. 337.*

Ibid. "Ὀνδον] *Al. ὄνδρ.*

Ver. 785. ἄρα] *Ut necesse erat. Vide*
supra ad ver. 778. 779.

Ibid. ἔκφερ' ἄεθλον,] *Eodem sensu ἔκ-*
φερειν dixit Od. δ'. 469. Ern.

Ver. 788. Ἀθάνατοι] *Vide supra ad α'.*
598.

Ver. 791. Ὀμογέροντα] *Schol. Οὕτω λέ-*
γουσιν, ἥτοι τὰς ἐτι συνιστάσας, καὶ μήπω
πάνυ γέροντας, ἀλλὰ πλησίον τῷ γήρῳ· ἢ
τὰς πρὸ ἄρας καὶ παρ' ἡλικίαν γεγηρακότας.
Clark. Ammonius προβεβηκότα. Vid. Cel.
Valkenar. ad Ammon. p. 54. Ern.

- Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 795 Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
 Ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιδήσω.
 "Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 Θῆκε ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
 800 Τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπήνυα.
 Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 "Ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
 Τεύχεα ἑσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
 Ἀλλήλων προπάροιδεν ὀμίλου πειρηθῆναι·
 805 Ὅπποτέρός κε φθῆσιν ὀρεζάμενος χροά καλὸν,
 Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διὰ τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἶμα,

Eum vero Achilles verbis respondens allocutus est ;

795 " Antiloche, non quidem tibi inanis dicta erit laus,

" Sed tibi semitalentum ego auri addam."

Sic fatus, in manibus posuit: is autem accepit gaudens.

At Pelides quidem praelongam hastam

Deposuit in circo ferens, deposuit et clypeum et galeam,

800 Arma Sarpedonis, quæ ei Patroclus abstulerat:

Surrexit autem et verba inter Argivos fecit;

" Viros duos de his jubemus, qui fortissimi,

" Armis indutis, acuto ære sumpto,

" Alterum-alterius ante consessum facere periculum:

805 " Uter autem prior percusserit corpus pulchrum,

" Attigeritque intus membra, perque arma et nigrum sanguinem,

797 ὁ δὲ δέξατο] Id. 799 κατ' ἀσπίδα] Id. edd. præter R. quod tamen ferri non potest, nisi dicamus τ in pronunciando duplicari. 803 ἐλόν-
 τες] F. A. 1. quod non displicet, ob initium sequentis versus, et quia

Ver. 794. Τὸν δ'] Vide supra ad α'. 57.
 et ad S'. 160. Male Barnesius Τόνδ'.

Ver. 795. μέλεος εἰρήσεται] Vide supra
 ad π'. 336. Porro Barnesius hic edidit
 μέλεος κ' εἰρήσεται inserta particula κς,
 quam omnino addendam contendit. Sed
 minus recte. Clark. Nam cæsura pro-
 ducit syllabam ultimam in μέλεος. Cæ-
 terum poëta hic apte expressit animum
 herois, qui nulla re magis, quam laude ca-
 pitur. Ern.

Ver. 800. Τεύχεα Σαρπηδόντος, ἃ μιν
 Πάτροκλος ἀπήνυα] Supra π'. 663.

Ver. 802. κελεύομεν,] Al. κελεύομαι.

Ver. 803. Τεύχεα ἑσσαμένω,] Vide supra
 ad ver. 685.

Ver. 805. Ὅπποτέρός κε φθῆσιν ὀρεζάμε-
 νος] Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τὰς Παλαιὰς Ἀριστο-
 φάνης ὁ γραμματικὸς — μεταγράφει τὸν τρέ-
 πον τῶτον ἔτω· "Ὅπποτέρός κεν πρῶτος ἐπι-
 " γράψας χροά καλὸν, φθῆῃ ἐπιευζάμενος διὰ
 " τ' ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρός." Eustath. Sa-
 tis inficete.

Ibid. et ver. 808. καλὸν,] Vide supra ad
 β'. 43.

Ver. 806. ἐνδίνων,] Schol. τῶν ἐντὸς ἑπλῶν

- Τῷ μὲν ἐγὼ δάσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
 Καλὸν, Θρηϊκίον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
 Τεύχεα δ' ἀμφοτέρω ζυγήϊα ταῦτα φερέσδων·
 810 Καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραδήσομαι ἐν κλισίῃσιν.
 "Ὡς ἔφατ' ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 Ἄν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρατερός Διομήδης.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλῃς θωρήχθησαν,
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 815 Δεινὸν δερκομένω· δάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τρεῖς μὲν ἐπήϊζαν, τρεῖς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν·
 "Ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσθη
 Νύξ', οὐδὲ χρὸ' ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἐνδοδι θώρηξ.

"Huic quidem ego dabo hunc ensem argenteis-clavis-distinctum,

"Pulchrum, Threïcium, quem quidem Asteropæo abstuli;

"Arma autem utrique communia hæc ferant:

- 810 "Et eis convivium lautum apponam in tentoriis."

Sic dixit: Surrexit autem deinde ingens Telamonius Ajax,

Surrexit et Tydides fortis Diomedes.

Illi vero postquam hinc inde seorsum a turba armati erant,

In medium utrique congrediebantur prompti pugnare,

- 815 Horrendo obtutu; stupor autem tenebat omnes Achivos.

Sed quum jam prope erant alter in alterum videntes,

Ter quidem irruerunt, terque cominus impetum-fecerunt:

Tum vero Ajax quidem per clypeum undique æquale

Percussit, neque ad corpus pervenit; tutabatur enim intus thorax.

Homerus varie dualem et pluralem conjungere solet, ut ante 755. 756.

ubi ἐρεῖδισθον — τρεῖβισθις et ἀνελόντις. 810 παραδήσομεν] F. A. J. 814

ἀμφοτέρων] MS. edd. præter R. male.

μιλῶν. Clark. Eustath. "Ἐνδοδι δὲ κατὰ μέν σινας ἔντροπα, παρὰ τὸ ἐντός εἶναι ἰῶν, ἢ ἐντός διεισθῆναι κατὰ δὲ ἐτέρως, ἢ ἔξωθεν τῶν ὅπλων σάξ'. Ern.

Ver. 807. Τῷ μὲν ἐγὼ δάσω] Vide supra ad ver. 560.

Ver. 808. ἀπηύρων] Al. ἀπηύρων.

Ver. 812. ἄρα] Deinceps.

Ver. 813. ἐκάτερθεν] Vide supra ad α'.

549.

Ver. 814. Ἐς μέσον ἀμφοτέρω] Ita edidit Barnesius ex uno MS. Al. Ἐς μέσον ἀμ-

φοτέρων. Clark. Ἀμφοτέρω est etiam in ed. Rom. sed in Comm. Eustath. ἀμφοτέρων est. Ern.

Ibid. μεμαῶτε] Vide supra ad ν'. 46. et ad ζ'. 464.

Ver. 815. δερκομένω] Cod. Harleian. δερκόμενοι. Quod et ferri posset. Vide supra ad α'. 566.

Ver. 816. Ἄλλ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ζ'. 435. et 504.

Ver. 819. ἔρυτο] Vide supra ad ν'. 555.

- 820 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο,
 Αἶέν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
 Καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοί,
 Παισσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.
 Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως,
 825 Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι.
 Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
 "Ον πρὶν μὲν ρίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
 Ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
 Τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
 830 Στῇ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 "Ορυσσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·
 Εἴ οἳ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
 "Εἴξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοῦς

830 At Tydides deinde supra scutum magnum,
 Usque cervicem assequi conabatur fulgidæ hastæ cuspidē.
 Et tum quidem Ajaci metuentes Achivi,
 Fine imposito jusserunt præmia paria referre.
 At Tydidæ dedit magnum ensem heros,

825 Cum vaginaque proferens, et scite-secto balteo.

Cæterum Pelides posuit orbem a fornace-rudem,
 Quem prius quidem mittebat ingens robur Eëtionis:
 Verum enimvero illum interfecerat pedibus-valens nobilis Achilles,
 Huncque advexerat in navibus cum aliis possessionibus.

830 Surrexit autem et verba inter Argivos fecit;

"Surgite, qui et hujus certaminis periculum-facietis:

"Si ei etiam perquam longinqui pingues agri,

"Habebit ipsum etiam quinque volventes in annos

821 ἀκωκῇ] MS. male. 824 δῶκε] MS. F. A. J. recte.

Ver. 820. ἄρ'] *Ut æquum erat.*

Ver. 821. ἀκωκῇ.] *Al. ἀκωκῇ.*

Ver. 823. Παισσαμένους] Vide supra ad γ'. 141.

Ver. 825. εὐτμήτῳ τελαμῶνι.] *Al. εὐδμήτῳ τελαμῶνι.* Vide supra ad η'. 504. Ἐϋτμήτῳ etiam MS. Lips. recte. adde supra ad ver. 684. *Enn.*

Ver. 826. σόλον] Δίσκον· διαφέρει δὲ σόλος καὶ δίσκος, ὅτι ὁ μὲν δίσκος πλατὺς ἐστὶ καὶ κοιλότερος, ὁ δὲ σόλος στρογγύλος καὶ σφαιροειδής. *Schol.*

Ibid. αὐτοχόωνον.] Ἐκ χειρομένης ὕλης εἰκὴ κεχαινευμένον αὐτοχόωνον, οἷον μὴ ἔχοντα κατασκευὴν τερπνὴν, ἢ τ' ἔν τεχνικῇ, ἀλλ' ἐκ μόνης χωνείας ἀναληφθέντα. *Schol.*

Ver. 827. ρίπτασκε] *Projicere solitus erat.* Vide supra ad β'. 221. et ad γ'. 84.

Ver. 828. ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,] *Vi-* de supra ad α'. 58.

Ver. 829. Τὸν δ' ἄγετ' ἐν] *Cod. Harleian.* Τὸν δ' ἄγαγ' ἐν.

- Χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 835 Ποιμῆν, οὐδ' ἀροτῆρ, εἰς' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
 "Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποί-
 'Αν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιδέοιο, [της,
 'Αν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐπειός·
 Ἐξείης δ' ἴσταντο· σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,
 840 Ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
 Δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρης·
 Τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 845 "Ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ,
 Ἦ δέ θ' ἑλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
 Τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.

"Utens: non enim illi omnino indigens ferro

835 "Pastor, vel arator, ibit in urbem, sed præbebit."

Sic dixit: Surrexit autem deinde bellator stabilis Polypætes,

Surrexit et Leonteī validum robur deo-paris,

Surrexit et Ajax Telamonius, et nobilis Epæus:

Ordine autem steterunt: orbem veroprehendit nobilis Epæus,

840 Misitque rotatum: riserunt autem omnes Achivi.

Secundus vero emisit Lconteus, ramus Martis:

Tertio vero projecit ingens Telamonius Ajax

Manu e robusta, et jecit ultra signa omnia:

Sed quum jam orbemprehendit bellator-stabilis Polypætes,

845 Quantum quis projicit pedum bubulcus,

Id autem rotatum volat per boves armentales;

Tantum per totum spatium jactu-superauit: illi vero exclamarunt.

825 ἐϋδήτω] Edd. vett. 840 γέλασαν] MS. 842. 845 ἔρριψε] Id.

Ver. 834. Χρεώμενος:] Pronunciabatur
 Χρώμενος· uti notavit Burnesius. Vide su-
 pra ad ver. 308.

Ver. 835. ἀλλὰ παρίξει.] Intell. ὁ χρω-
 μένος, qui acceperit præmio, poterit inde
 præbere suis ad usus rusticos. Ern.

Ver. 836. 837. 838. "Ὡς ἔφατ'· etc.]
 Cod. Harleian. versus bosce hoc modo
 legit:

"Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυ-
 ποίτης,

'Αν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐπειός,
 'Αν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιδέοιο.

Ver. 836. et 839. ὦρτο] Vide supra ad
 φ'. 352. et ad β'. 810.

Ver. 839. Ἐξείης δ' ἴσταντο,] Vide su-
 pra ad ver. 358.

Ver. 840. γέλασαν] Vide supra ad α'.
 67.

Ver. 843. σήματα πάντα:] Al. σήματα
 πάντων. Ut Odys. 9. 192.

Ver. 845. καλαύροπα] Τὴν βαρκολικὴν
 ῥάβδον· ἔστι δὲ ξύλον κατὰ τὸ ἔτερον μέρος ῥο-

- Ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
 850 Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόντα σίδηρον,
 Καδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκειας, δέκα δ' ἡμιπέ-
 Ἴστον δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο [λεκκα·
 Τηλῆ ἐπὶ ψαμάθῃ· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 Λεπτῇ μηρίνδῳ δῆσεν ποδὸς, ἧς ἄρ' ἀνώγει
 855 Τοξεύειν· ὃς μὲν κε βάλη τρήρωνα πέλειαν,
 Πάντας αἰεράμενος πελέκειας, κλισίηνδε φερέσθω·
 "Ὅς δὲ κε μηρίνδοιο τύχη, ὄρνιδος ἀμαρτῶν,
 ("Ἦσων γὰρ δὴ κεῖνος,) ὃδ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
 "Ὡς ἔφατ'· ὤρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἀνακτος,

Surgentes autem socii Polypoetæ fortis

Naves ad cavas retulerunt regis præmium.

- 850 At ille sagittariis posuit spiculis-conficiendis-aptum ferrum,

Deposuit quidem decem bipennes, decemque securiculas :

Malum autem erexit navis prora-cæruleæ

Procul in arena; indeque pavidam columbam

Tenui funiculo ligavit pede, in quam jussit

- 855 Sagittari: Qui quidem percusserit pavidam columbam,

Omnes sublatas bipennes ad tentorium ferat:

Qui vero funiculum attigerit, ab ave aberrans,

(Inferior etenim is) ille ferat securiculas.

Sic dixit: Surrexit autem deinde vis Teucris regis;

- 851 πελέκεις] A. 2. 3. J. sic quidem pronunciandum, quod editur.

πὴν ἔχον, ὃ ἐστὶ βάρος. Schol. Cod. Harleian. καλάβροπα. Clark. De qua scriptura vid. Dorvill. ad Charit. p. 45. Ern.

Ver. 850. Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι] Virgil.

Protinus Æneas celeri certare sagitta

Invitat, qui forte velint, et præmia ponit.

Æn. V. 485.

Ibid. ἰόντα σίδηρον,] Schol. "Ἦσσι ἰὸν γεν-
 νῶντα, ἢ μέλαινα· ἀμεινον δὲ τὸν πρὸς ἰὼν κα-
 τασκευὴν ἐπιτήδειον. ὃ ἐστὶ βελῶν. Clark.
 Ultimam rationem secutus est in versio-
 ne Clarkius. Sed eam non admittit ana-
 logia linguæ. Colorem exprimi vix du-
 bitari potest. Epitheton autem ferri usi-
 tatum μέλας, pro quo ἰοίς dixit ab ἰὸν,
 viola. Violæ autem et ipsæ μέλαιναί apud
 poetas dicuntur. "Ισιδῆς πόντος λ'. 298. est

niger pontus. Est autem nigrum ferrum
 idem quod recens. Ern.

Ver. 852. Ἴστον δ' ἔστησεν] Virgil.

Ingentique manu malum de nave Seresti

Erigit, et volucrum trajecto in fune columbam,

Quo tendant ferrum, malo suspendit ab alto.

Æn. V. 487.

Ibid. ἔστησεν νηὸς] Scr. ἔστησας, ut mox
 ver. 854. δῆσας πόδος, ut habet MS. Lips.
 Ern.

Ver. 855. ψαμάθῃ] Ita edidit Barnesius.
 Al. ψαμάθοιο. Cod. Harleian. ψαμάθοις.
 Quæ fortasse et vera lectio.

Ibid. ἐκ δὲ] Barnesius edidit ἐκ δῆ. Sed
 male.

Ver. 854. ἧς] Cod. Harleian. ἧν.

- 860 Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, Δεράπων εὖς Ἰδομενῆος·
Κλήρεσ δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρεσ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὼν
Ἦκεν ἐπικρατέως, ἐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
865 Ὀρνιθος μὲν ἄμαρτε, μέγχε γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων,
Αὐτὰρ ὁ μήρινδον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδεδ' ὄρνις·
Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινδον τάμε πικρὸς οἰσός.
Ἦ μὲν ἔπειτ' ἦϊξε πρὸς ἔρανόν, ἣ δὲ παρείδῃ
Μήρινδος προτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
870 Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χειρὸς
Τόξον· ἀτὰρ δὴ οἰσὸν ἔχεν πάλαι, ὥς ἴδυνεν.

860 Surrexit et Meriones, famulus strenuus Idomenei;

Sortes autem in galea ærea concussere sumptas.

Teucer vero primus sorte sortitus est: statim autem sagittam

Misit vi-valida, neque vorit regi

Agnorum primigeniorum sacrificaturum se inclytam hecatomben.

865 Ab ave quidem aberravit, invidit enim ei hoc Apollo;

Sed is funiculum percussit ad pedem, quo ligata erat avis:

Prorsus autem funiculum abscidit amara sagitta.

Illa quidem deinde evolans fugit ad cælum, at demissus est

Funiculus terram versus; et magnum-plausum-dederunt Achivi.

870 Festinans autem Meriones extraxit manu *Teucris*

Arcum; et jam sagittam tenebat dudum, ut direxerat.

852 ἰστὸν δὲ στήσεν] MS. 869 αὐτὰρ] MS. F. A. J. et v. 471. MS.

Ver. 856. 858. ἀειράμενος — οἴσεται]
Vide supra ad v. 168.

Ver. 856. πελίκας,] Ἀζίνας διστόμας.
Schol.

Ibid. κλισίηνδε] *Al.* οἰκόνδε.

Ver. 858. ἡμιπέλεκκα,] Ἡμιπέλεκκον, τὸ
ἥμισυ τῆς πελίκας· τὸ ἐκ τῆς ἐνὸς μόνου μέρους
ἔχον αἰχμὴν, ὃ καὶ διστράλιον καλεῖσιν. Schol.

Ver. 859. βίη Τεῦκροιο] Sic supra ver.
857. Λειοντῆος κρατερὸν μῖνος. Vide supra
ad v. 758.

Ver. 861. Κλήρεσ δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ —
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρεσ λάχεν] Virgil.

Convenere viri, dejectamque ærea sortem
Accepit galea: et primus clamore secundo

Hyrtaeidæ ante omnes exit locus Hippocoontis.
Æn. V. 490.

Ver. 864. et 873. ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμ-
βην.] Vide supra ad α'. 444.

Ver. 865. Ὀρνιθος μὲν ἄμαρτε,] Virgil.

Ast ipsam miserandus avem contingere ferro
Non valuit; nodos et vincula linea rupit,
Queis innexa pedem malo pendeat ab alto.
Illa Notos atque atra volans in nubila fugit.
Æn. V. 509.

Ibid. τόγ' Ἀπόλλων,] *Al.* τότ' Ἀπόλ-
λων.

Ver. 867. Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ] Sic infra ver.
876. Ἀντικρὺ δὲ διήλθε. Vide supra ad
α'. 51.

- Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 Ἀργῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
 Ὑψι δ' ὑπαὶ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν,
 875 Τὴν ῥ' ὄγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην·
 Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
 Πρὸςθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 Ἰστῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο,
 Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.
 880 Ὤκυς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖθις ἐννέοντο τε, θάμβησάν τε.
 Ἄν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Statim autem vocit longe-jaculanti Apollini

Agnorum primigeniorum sacrificaturum se inclytam becatomben :

Alte vero sub nubibus speculatus est pavidam columbam,

875 Hanc in in-gyrum-se-flectentem sub ala percussit mediam ;

Penitus autem transiit telum : id quidem rursus in terram

Ante Merionis fixum est pedem : At avis

Malo insidens navis prora-cæruleæ,

Collum suspendit, simul et alæ densæ distensæ-sunt.

880 Velox autem ex membris anima avolavit, longèque ab illo malo

Decidit : populi vero admirabundi-spectabant, stupebantque.

Meriones autem bipennes decem omnes sustulit ;

Teucer vero securiculas portavit cavas ad naves.

874 Ἰδ] MS. voluit dare Ἰδιστο, quod habent edd. vett. præter R. ut *Od.* 8.

22. 875 Τῇ] MS. R. et *Eust.* quod ego non spreverim ; refertur ad

Ver. 870. Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης] Virgil.

Tum rapidus jamdudum arcu contenta parato

Tela tenens, fratrem Eurytion in vota vocavit.

Æn. V. 513.

Ibid. Σπερχόμενος δ' ἄρα — ὡς ἴθουνεν.] Ἡ Μασσαλιωτικὴ ἔκδοσις, κατὰ τὰς παλαιὰς, δυσὶ τόξοις χρωμένους ἑσταυθεὶ τῆς ἡγωνισμένης ποιεῖ, μεταγράφουσα ἕτως, “ Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης, ἐπιβήκατ' οἷστον Τέξον· “ ἐν γὰρ χερσὶν ἔχεν πάλαι ὡς ἴθουνεν.” Ἀντίμαχος δὲ ἕτω γράφει, “ Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσεν Τεύκρον Τέξον· χερσὶ δ' οἷστον ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθουνεν.” Συντρέχων μὲν αὐτὸς τῷ Ὀμήρῳ, σαφέστερον δὲ μεταγράφας· ἐνὶ γὰρ τόξῳ ἡγωνίσαντο οἱ τόξο-

ται, ὡς καὶ οἱ διασκευαὶ σόλῳ ἐνί· διὸ τοξεύσαντος Τεύκρου, ἀρπάζει τόξον ὁ Μηριόνης, κατὰ σπαδὴν, ὡς ἂν μὴ φύγῃ τὸ σπῆνόν. *Eu-stath.*

Ibid. ἄρα] *Ut oportebat.*

Ibid. ἐξείρυσεν χερσὶς] Δηλονότι, τῷ Τεύκρῳ· τῷ γὰρ αὐτῷ τόξῳ ἐχρῶντο. *Schol.*

Ver. 871. ἴθουνεν] *Id.* ἴθουν.

Ver. 872. ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι] Vide supra ad α' 75.

Ver. 874. Ὑψι δ' ὑπαὶ νεφέων] Virgil.

Jam vacuo lætam cœlo speculatus, et alis Plaudentem, nigra figit sub nube columbam. Decidit exanimis, vitamque reliquit in astris Aëriis, fixamque refert delapsa sagittam.

Æn. V. 515.

- 885 Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 Κὰδ δὲ λείβητ' ἄπυρον βοῶς ἄξιον ἀνδερμόεντα
 Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἤμονες ἄνδρες ἀνέστην·
 'Αν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 'Αν δ' ἄρα Μηριόνης, Δερῶπων εὖς Ἰδομενῆος.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 890 'Ατρεΐδῃ, ἴδμεν γὰρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων,
 'Ἢδ' ὅσπον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλευ ἄριστος·
 'Αλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 Ἴερχε, αὐτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμεν,
 Εἰ σύ γε σῶ θυμαῖ ἐδέλοιο· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
 895 "Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθυσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

At Pelides deposuit quidem prælongam hastam,

- 885 Deposuit et lebetem igni-nunquam-admotum bovis-prelio æstimandum flori-
 In circo ferens; Et continuo jaculatores viri surrexerunt: [bus-varium
 Surrexit quidem Atrides late-dominans Agamemnon,
 Surrexit et Meriones, famulus strenuus Idomenei.
 Inter eos autem ipse dixit pedibus-valens nobilis Achilles;
 890 "Atride, scimus enim, quantum antecellis omnibus,
 "Et quantum viribusque et jaculationibus es præstantissimus:
 "Quare tu quidem hoc præmium habens cavas ad naves
 "Vade, at hastam Merioni heroi demus,
 "Si tu utique tuo animo velis: hortor enim ego."
 895 Sic dixit: Neque non obsecutus est rex virorum Agamemnon.

ὑπαὶ νεφέων, et mollius concurrat cum ῥ' quam σῆν. 879 ἐπεκρ.] MS.
 sed corr. 881 τε] abest MS. 891 ὅσον] R. 894 ἐδέλοιο] MS.

- Ibid. ὑπαὶ] *Al.* ὑπό.
 Ibid. εἶδε] *Al.* ἴδιστο.
 Ver. 875. μέσσην.] *Al.* μέσσης.
 Ver. 877. πάγῃ] Vide supra ad ὃ. 185.
 Ver. 879. ἀπεκρέμασεν,] Vide supra ad
 α'. 67. *Clark.* Ν' ἐλελ. alienum.
 Ibid. πτερὰ πικρὰ λίσσθην.] Συνεκρότησε
 τὰ πτερὰ. *Schol.*
 Ver. 882. ἄρα] *Ut æquum erat.*
 Ibid. πελίκιας] Vide supra ad ver. 114.
 et 856.
 Ibid. δίκαι πάντας] Vide supra ad τ'.
 247.
 Ver. 885. ἀνθεμόεντα] "Ἦτοι, ἐκ εἰς πῦρ
 χρήσιμον, ἀλλ' ἀναθηματικόν, ἢ ἀνθεμάδην.
Schol.
 Ver. 886. ἤμονες] Ἀκοντισταί. *Schol.*

Ver. 887. εὐρυκρείων] Vide supra ad α'.

102.
 Ver. 890. 'Ατρεΐδῃ,] Quum Imperatoris,
 qui toti exercitui præerat, personæ et dig-
 nitati non conveniret, certamen cum Du-
 cum inferiorum quovis inire; prohibet
 id Achilles hac oratione, qua optime,
 summoque servato decoro, Agamemnonis
 honori consulit. Uti notavit *Domina Da-*
cier.

Ibid. ἴδμεν γὰρ,] Refertur istud γὰρ ad
 id quod eleganter reticetur; "Nihil opus
 "ut tu certamen ineas, scimus ENIM,"
 etc.

Ibid. προβέβηκας] Antecellis; non, an-
 tecelluisti. Vide supra ad ν'. 736. et ad
 α'. 57.

Δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃγ' ἦρως
Ταλθύβιῳ κήρυκε δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

Dedit autem Merioni hastam æream; sed ille heros
Talthybio præconi dedit perpulchrum præmium.

Ver. 894. ἐθείλους.] Cod. *Harleian.* ἐθεί-
λεις. *Al.* ἐθείλης.

Ver. 897. κήρυκε δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.]
"Ἡ ὥς τι εἰς τὰς σκηνὰς κατατίσθαι· ἢ, κατὰ
τινας, ὡς δῶρον αὐτὸν ἔχειν, μεγαλοψυχῶς
καὶ βασιλικῶς. *Eustath.* Secundum pos-
teriore explicatione rationem Dna *Da-*
cier; "Agamemnon" inquit "fait pre-
"sent à son heraut Talthybius de ce beau

"trepied, pour dissiper par là les re-
"proches qu'on lui avoit faits, qu'il étoit
"avare, et qu'il remplissoit ses tentes de
"butin." Vide supra ad α'. 251. et ad β'.
226. Sed longius petitum videtur hoc;
simpliciorque altera interpretatio; nempe,
Præmium dedisse Agamemnonem, ad
tentorium sive ad navem suam asportan-
dum. *Ern.*

ΤΗΣ

‘ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ω’. *

Ἵ πόθεις τῆς Ω’. ‘ΟΜΗΡΟΥ ‘Ραψωδίας.

ΖΕΥΣ κηδόμενος Ἑκτορος, Θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα πέμπει, ὅπως ἀποδῶ τῷ ἥρωϊ τὸ σῶμα· Ἴριν δὲ πρὸς Πριάμον, ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τῷ παιδὸς ἀπολάβοι. Ὁ δὲ, προπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμῆ, κοιμίσαντος τῆς Ἑλληνικῆς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱόν· καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ’ αὐτῷ δεῖπνοι ἄγχι.

* ‘Ραψωδία ω’.] *Jensius* in hoc libro languorem sentit, quod non adjicitur universorum lamentatio et magnifica Hectoris tumulandi prædicatio, in qua *Ilias* desinat. Quo nomine præfert *Æneida* *Virgilianam*, quæ ad finem usque magnifice detexta sit, in *Observ. de stilo Homeri* p. 290. 291. Longius procedit *Dawesius* *Misc. Crit.* p. 152. 154. qui totam hanc rhapsodiam *Homero* abjudicat, cum *Aristophane* *Gramm.* et *Aristarcho*, audacissimis in eo genere hominibus, etiam partem superioris libri. In quo argumento utitur hoc, quod *Th. Bentleius* codicem *MS.* reperit, qui in superioris libri ver. 296. desineret. Hoc argumentum quale sit, sponte apparet, pudetque nos, id re-

fellere. Nec alterum valet, quod multa ibi legantur, quæ ipse alibi non meminerit se legisse, nec tamen commemorat. Videtur spectare, quæ de *Niobes* filiis narrantur 610. sqq. Sed talibus moveri contra testimonia prope universæ antiquitatis, in tanto de fabulis dissensu omnium scriptorum, valde intemperantis ingenii videtur. Nec *Jensii* admonitio tantæ est: sunt loca in hoc libro præclara, quæ *Virgilius* imitatus est, *Dionysius*, *Quintilianus* maxime laudant; insunt etiam lamentationes, quas ille desiderat, etc. Finis *Æneidos* vehementior est, sed non in sepultura, verum cæde viri fortis desinit. *Ern.*

Τ Η Σ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ Ω'.

Ἐπιγραφαί.

Ἐκτορος λύτερα.

Ἄλλως.

Ω, Πρίαμος νέκυν νῆα λαῶν, γέρα δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

Ἄλλα.

Ω, νέκυν Ἐκτορα πατρὶ λύτρων πόρην εἶναι Ἀχιλλεύς.

ΛΥΤΟ δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἔκαστοι
Ἐσκίδναντ' ἰέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο

SOLUTUS autem est spectantium-consensus, populique celeres ad naves
Dispergebantur ituri: Illi quidem cœnæ curam-gerebant, [quisque

4 μιν] MS. pro μιν. 5 ἔστρεφ'] A. 1. male. 6 ἀνδροτῆτα] MS. R. A.
2. 3. J. ἀδρετ. habet A. 1. sed manifeste vitio operarum. 8 πολέμους]
MS.

Ver. 1. Λῦτο δ' ἀγών,] Recte hic Barnesius; "Λῦτο, inquit, pro ἐλύετο Allice; — nam λῦτο, pro ἐλέλυτο, primam corripit." Vide supra ad φ'. 114.

Ibid. ἀγών,] Νῦν τὸ ἄθροισμα τῶν θιατῶν. Schol. Clark. Sic jam usurparat ante ψ'. 258. ubi hoc adnotandum erat. Ern.

Ver. 4. Κλαῖε,] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 5. ἔστρεφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα] Aristoph. Nub. 36. Τί δυσκολαίνεις, καὶ στρέφῃ (s. potius στρέφει, Allice) τὴν νύχθ' ὄλην. Ern.

Ver. 6. ἀδρετῆτά] Al. ἀνδρότητα. Vide supra ad π'. 857. Clark. Item ad χ'. 365.

Ver. 7. ὅποσα πολέμους] Edidit Barnesius, ὅποσα ἐκπολύπυσι. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51. Clark. Id ipse agnoscit Barnes. sed ἐκπολύπυσι mavult propter locum Hesiodi Scut. H. 44. ubi est πόνον ἐκτολυπ. quæ sane ratio idonea non est. Ern.

Ibid. καὶ πάλεν ἄλγεια,] Pronunciabatur ἄλγη.

- "Υπνε τε γλυκερῷ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Κλαῖε, φίλῃ ἐτάρῃ μεμνημένος, ἐδὲ μιν ὕπνος
5 "Ηρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐσρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πατρόκλῃ ποθέων ἀδροτῆτά τε καὶ μένος ἦϋ·
Ἥδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ, καὶ πάθεν ἄλγεα,
Ἀνδρῶν τε πτολίεμς, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Τῶν μιμνησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἵβεν,
10 "Αλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
"Υπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνῆς· τότε δ' ὄρδὸς ἀναστὰς
Δινεύεσκ' ἀλύων, παρὰ θῖν' ἀλός· ἐδὲ μιν ἦως
Φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλλα τ' ἠϊόνας τε·
Ἄλλ' ὄγ', ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους,
15 "Εκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρῃς ὀπισθεν·

Seque somno dulci ut-satiarent: At Achilles

Flebat, cari sodalis memor, neque illum somnus

- 5 Capiebat cuncta-domans, sedolvebatur huc et illuc,

Patrocli desiderans vigoremque et animos magnos:

Et quot peregerat cum ipso, et passus fuerat labores,

Virorumque praelia, periculososque fluctus emensus:

Hæc recordans, uberes lachrymas defundebat,

- 10 Interdum in latera jacens, interdum vero

Supinus, interdum autem pronus: et mox rectus exurgens

Oberrabat mæsto-animo, præter littus maris: neque ipsum aurora

Apparens latebat super marique littoribusque:

Sed is, postquam junxerat sub curribus veloces equos,

- 15 Hectorem trahendum ligabat post currum:

Ibid. πειρῶν] Id. lectio bona, sed cui omnium Grammaticorum testimonia refragantur, quod sciam. Firmat autem ea, quæ supra de h. v. dixi.

9 εἵβεν] A. 2. 3. J. εἵβει] MS. male.

Ver. S. Ἀνδρῶν τε πτολίεμς, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων] Τὸ δὲ, πείρων, τοῖς κύμασι προσνηκτίον· τοῖς δὲ γε πολέμοις ἐπιλογιστίον οἰκίαν τινὰ ἐτίραν μετοχήν. Συνήθη δὲ τῇ ποιήσει καὶ τὰ τοιαῦτα· ὅποιον, σὺν πολλοῖς ἄλλοις, καὶ τὸ, Σῆτον καὶ οἶνόν ἔδοντες. Eustath. Porro et πειρῶν hic legi notat idem Eustathius; Πάμφιλος δὲ, φασί, περισπᾶ τὸ πειρῶν, παράγων εἰς ὁμοιότητα τὸ, πειρώσει, καὶ τὸ, Πιράα μέγα λαΐτμα· ἅφ' ὧν φησιν εἶναι καὶ τὸ πειρῶν. Atqui iterum occurrit idem hic versus, *Odyss.* 9. 183. γ'.

91. et 264. quibus omnibus in locis scriptum est πείρων, nec variant Codices. *Clark.* Add. *Etyim. M.* in πείρων. Vid. Var. Lect. *Ern.*

Ibid. πτολίεμς, ἀλεγεινά τε] Cod. *Harleian.* πολίεμς, ἀλεγεινά τε.

Ver. 10. "Αλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος,] Vituperat hunc locum *Plato*; Πάλιν δὲ Ὀμήρῃ τε δεησόμεθα καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν, μὴ ποιεῖν Ἀχιλλεῖα, θεῶς παῖδα, "Αλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενον, ἄλλοτε δ' αὖτε "Υπτιον, ἄλλοτε δὲ πρηνῆ· τότε δ' ὄρ-

- Τρεῖς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μεινοιτιάδαο θανόντος,
 Αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παύεσκετο· τόνδε δ' ἔασκεν
 Ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 Πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων
 20 Καὶ τεθνηϊότα περ· περὶ δ' Αἰγίδι πάντα καλύπτει
 Χρυσείῃ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύφοι ἑλκυσάζων.
 "Ὡς ὁ μὲν Ἑκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
 Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον εὖσκοπον Ἀργεϊφόντην.
 25 Ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, ἐδέ ποθ' Ἑρῆ,
 Οὐδὲ Ποσειδάων', ἐδὲ Γλαυκῶπιδι κέρη·
 Ἄλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ,

Ter autem cum raptarat circa sepulchrum Menoetiadae mortui,

Rursus in tentorio quiescebat, illumque relinquebat

In pulvere extensum pronum : At ejus Apollo

Omnem turpitudinem arcebat a corpore, virum miserans

- 20 Etiam mortuum : Ægide autem totum contegebat

Aurea, ut ne ipsum laceraret raptans.

Sic ille quidem Hectorem nobilem indigne-tractabat iratus:

Eum autem miserabantur beati dii insipientes,

Furtoque surripere hortabantur speculatorem Argicidam.

- 25 Cæteris quidem omnibus placuit, nequaquam tamen Junoni,

Neque Neptuno, neque oculis-cæsiæ virgini :

Sed perstabant, sicut ipsis primum invisâ-reddita est Ilios sacra,

17 Αὖτις ἐν] F. R. A. J. Ibid. τὸν δὲ ἔασκεν] T. 18 ἐν κόνει ταυνύσας] MS.

non male. 20 καλύπτων] MS. male. 22 ἀείκιζει] MS. recte. 24 ἀτρέ-

, νισκον] Id. 26 ποσειδάωνι, ἐδὲ] Id. 27 ὥς φιν] Id.

"Ὁν ἀνασπᾶντα, Πλωϊζόντ', ἄλυνοντ' ἐπὶ
 "Ὁν ἄλως ἀτρυνέταιο." De Republ. Lib.
 III. Ubi in transcurso notandæ variae
 lectiones.

Ver. 12. et 13. Δινεύεσκ' — λήθεισκειν]
 Vide supra ad β'. 221. et ad γ'. 84.

Ver. 15. Ἑκτορα δ' ἑλκισθῆναι] Burnesius
 edidit Ἑκτοράδ' ἑλκισθῆναι, et τὸ, "δὲ" παρίλ-
 κειν contendit; sed, ut opinor, minus rec-
 te. Vide supra ad ε'. 439. et ad μ'. 12.

Ver. 16. Τρεῖς δ' ἐρύσας] Virgil.

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros.

Æn. I. 487.

Vide supra ad χ'. 598.

Ver. 18. ἐκτανύσας] Vide supra ad ρ'. 58.

Ver. 20. τεθνηϊότα] Vide supra ad γ'. 46.
 et ad α'. 265.

Ver. 25. οὐδέ ποθ' Ἑρῆ,] Divisim scri-
 bendum ἐ δὲ ποθ', at nequaquam; δὲ refer-
 tur ad ἄλλοις μὲν πᾶσιν. Ern.

Ver. 26. Ποσειδάων', ἐδὲ] Cod. Harleian.
 Ποσειδάωνι, ἐδὲ. Quod eodem modo pro-
 nunciandum.

Ibid. γλαυκῶπιδι] Vide supra ad α'.
 206.

Ver. 27. Ἄλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπ-
 ήχθετο] Virgil.

———— manet alta mente repostum

Judicium Paridis, spretæque injuria formæ.

Æn. I. 30.

Ver. 28. Ἀλιζάνδρ' ἐνεκ' ἄτης· Ὅς νεί-
 κισσε Θιδά,] Καὶ ὅρα ὅπως τὴν τῇ Τρωϊκῇ
 πολέμῳ αἰτιωτάτην πρῶτῃν τῇ τέλει τῆς Ἰλιά-

- Καὶ Πριάμος καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρῃς ἔνεκ' ἄτης·
 "Ὅς νείκεσσε θεὰς, ὅτι οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
 30 Τὴν δ' ἤνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
 'Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δωδεκάτῃ γένητ' ἡώς,
 Καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Σχέτλιοι ἐς, θεοὶ, δηλήμονες· εἰ νύ ποδ' ὕμῃν
 "Εκτὼς μηρί' ἔκῃε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 35 Τὸν νῦν ἐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἑόντα, σαῶσαι,
 "Ἢ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρι, καὶ τέκεϊ ᾧ,
 Καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε· τοί κ' ἐμιν ᾧκα
 'Εν πυρὶ κήαιεν, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειαν·
 'Αλλ' ὀλοῶ Ἀχιλλῆϊ, θεοὶ, βάλεσθ' ἐπαρῆγειν,

Et Priamus et populus, Alexandri propter injuriam;

Qui contumeliose damnavit deas, quando ejus ad tugurium venerunt:

- 30 Eamque sententia comprobavit, quæ ei præbuit libidinem damnosam.

Sed quando jam exinde duodecima orta erat aurora,

Tum quidem inter immortales dixit Phæbus Apollo;

"Crudeles estis, dii, noxii: nonne quondam vobis

"Hector femora adolevit boum caprarumque lectarum?"

- 35 "Eum nunc non sustinuistis, vel mortuum, eripere,

"Suæque uxori videndum, et matri, et filio suo,

"Et patri Priamo, populisque; qui eum celeriter

"Igne comburerent, et justa persolverent:

"Sed pernicioso Achilli, Dii, vultis favere,

28 εἶναι] Id. F. A. J. 35 τῷ νῦν] A. 2. 3. J. T. 38 κήαιεν] MS. quod ferri potest, e κῆδω, κήσω. *Etym. M.* Ibid. κτερίσειαν] Id. R.

δοις ἱταμειύσαστο· ἐπὶ τοσούτον ἀναστήσας τὸν ἀκροατήν. Τινὲς δὲ ἀθετῶσι καὶ τῷ τὸν τόπον· εἰ γὰρ ᾗδαι, φασί, τὴν περὶ τῆ κάλλους κρίσιν ὁ ποιητής, πολλαχῶς ἂν ἐμνήσθη αὐτῆς. Καὶ μὲν ἐστὶ πρὸς τῷ τοῖο εἰπεῖν, ὅτι πολλῶν καὶ ἄλλων ἁπαλῶς ὁ ποιητής ἐμνήσθη, ἅπερ ἐκ ἡέεσσινται. *Eustath.* Macrobius ex eorum numero, qui locum hunc repudiarunt, videtur fuisse; "Nullam," inquit, "commorationem de Judicio Paridis *Homerus* admittit." Lib. V. cap. 16. Qua de re acrius a *Scaligero* reprehenditur, *Poëtic.* Lib. V. cap. 3. sub fine. *Clark.* Sententiam Criticorum, hos versus propter eam causam rejicientium pro spuris, probat, et fabulam de judicio Paridis posteriorum

temporum commentis accenset *Cel. Hemsterh.* ad *Lucian.* T. I. p. 253. a. *Ern.*

Ver. 30. Τὴν δ' ἤνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.] Τινὲς γράφουσιν ἕτως· Τὴν δ' ἤνησεν, ἥ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ἐνόμηνε. *Eustath.*

Ver. 32. Καὶ τότε ἄρ'] *Et tunc utique.*

Ibid. ἀθανάτοισι] Vide supra ad α'. 598.

Ibid. Φοῖβος Ἀπόλλων] Vide supra ad α'. 43.

Ver. 33. δηλήμονες] *Al.* ζηλήμονες; uti *Odys.* ε'. 118.

Ibid. ὕμῃν] *Cod. Harleian.* ὕμῃν. Quo modo et in MS. *Cantab.* scriptum reperit *Barnesius.*

- 40 ὦ. ἔτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι, ἔτε νόημα
Γναμπτὸν ἐνὶ σήθεσσι· λέων δ' ὥς, ἄγρια οἶδεν,
"Ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
Εἴξας, εἴσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν"
"Ὡς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπάλεσεν, ἐδὲ οἱ αἰδῶς
45 Γίνεται, ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἢ δ' ὀνίνησι.
Μέλλει γάρ πες τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
'Ἡὲ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἢ καὶ υἱόν·
'Ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεδέηκε·
Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνδρώποισιν.
50 Αὐτὰρ ὅγ' Ἑκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
"Ἴππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο

- 40 " Cui neque mens est æqua, neque animus
" Flexibilis in pectoribus: sed leo tanquam, agrestia sapit,
" Qui magnisque viribus, et superbo animo
" Obsecutus, vadit ad pecudes hominum, ut dapes accipiat:
" Sic Achilles misericordiam quidem perdidit, neque ei pudor
45 " Est, qui viros valde lædit, atque juvat.
" Aliquis enim utique etiam cariorum alium perdidit,
" Sive fratrem uterinum, seu et filium;
" Et tamen postquam deflevit, statim luctum remittit:
" Patientem enim Fata animum indiderunt hominibus.
50 " Sed hic Hectora nobilem, postquam eum cara vita privavit,
" A curru religans, circum sepulchrum sodalis dilecti

40 ἔτε φρένες] MS. 41 γναπτὸν] Id. Ibid. εἶδεν] Id. 42 ὄντ'] Id. 44
αἰδῶς] Id. 45 γίνεται] MS.

Ver. 56. τέκει ᾧ,] Qua ratione, τέκει hic
ultimam producat; item κασίγνητον, ver.
47. et τεῖον, ver. 56. et πυκινόν, ver. 75. vide
supra ad α'. 51.

Ver. 58. κτερίσειαν.] Vide supra ad α'.
140.

Ver. 59. ὁλοῶ Ἀχιλῆϊ,] Vide supra ad
α'. 2.

Ver. 40. ἄρ] Ut nostis; Ut videtis.

Ver. 42. "Ὅς τ'] Qui scilicet.

Ibid. βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ Εἴξας,] Vir-
gil.

—— irarumque omnes effundit habenas.

Æn. XII. 499.

Vide supra ad ι'. 594.

Ver. 44. οὐδὲ οἱ αἰδῶς γίνεται, ἢ τ' ἄνδρας

μέγα σίνεται, ἢ δ' ὀνίνησι.] Sic Hesiodus,

Αἰδῶς, ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἢ δ' ὀνίνησι.

"Εργ. καὶ Ἡμερ. I. 316.

Et Euripides:

Αἰδῶς τε δισσαὶ δ' εἰσὶν ἢ μὲν ἐ κακῇ,

"Ἡδ' ἄχθος οἶκον.

Hippolyt. Cor. 385.

Ὁμήρου τε εἰπόντος, "Αἰδῶς, ἢ τ' ἄνδρας μέγα
" σίνεται ἢ δ' ὀνίνησι." Εὐριπίδης ἐν Ἑρεχθεῖ
γράφει·

"Αἰδῶς καὶ αὐτὸς δυσκρίτως ἔχω τερέ·

" Καὶ δὴ γὰρ αὐτῆς, κάσθιν ἐ κακὸν μέγα."

Clem. Alexandr. Strom. Lib. VI

Ἐλπει' ἐ μὴν οἱ τό γε κάλλιον, ἐδὲ τ' ἄμεινον,
Μη, ἀγαθῶ περ ἔοντι, νεμεσσηδῶμέν οἱ ἡμεῖς·
Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.

- 55 Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
Εἴη κεν καὶ τῷτο τεὸν ἔπος, Ἀργυρότοξε,
Εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἑκτορι δῆσατε τιμὴν.
Ἑκτωρ μὲν θνητός τε, γυναῖκά τε δῆσατο μαζόν·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐσι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
60 Θρέψα τε, καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
Πηλεῖ, ὅς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
Πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοὶ, γάμῃ· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπισε.

"Trahit: haud tamen ei hoc honestum, neque utile,

"Ne, forti licet, succenseamus ei nos:

"Insensilem enim jam terram contumelia-afficit furens."

- 55 Hunc autem irata allocuta est ulnas-candida Juno:

"Sit sane et hoc tuum verbum, Argenteo-arco-insignis,

"Si quidem parem Achilli et Hectori constituetis honorem.

"Hector quidem mortalisque, mulierisque suxit mammam:

"At Achilles est deæ proles, quam ego ipsa

- 60 "Nutrivique, et educavi, et viro dedi uxorem

"Peleo, qui ex animo carus fuit immortalibus:

"Omnes autem interfuistis, dii, nuptiis, interque tu hos

"Epulabaris, tenens citharam, o malorum sodalis, semper perfide."

46 μὲν] Id. F. R. A. 1. Ibid. ἰλέσαι] F. A. 1. 59 θεῶς γόνος] MS. το-
luit dare θεῶς, quod tamen Homericum non est.

Αἰδώς δ' ἐπ' ἀγαθὴν κεχρημένῳ ἀνδρὶ προῖκται.
Odys. ε'. 347.

Ver. 46. Μέλλει γὰρ πρ] *Al.* Μέλλει μὲν
πρ.

Ver. 51. Ἰππων ἐξάπτων,] *Al.* Ἀρματος
ἐξάπτων.

Ver. 54. Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει]
'Αντὶ τῷ ἀναίσθητον σώμα ὑβρίζει. Schol.
Οὔτε τοῖς ἄλλοις, ὅσοι μὴ αἰσθάνονται, ὀργίζον-
ται' ἔτε τοῖς τιθνεῶσιν ἔτι, ὥς πεποιηθῶσι τε
τὸ ἴσχατον, καὶ ἐκ ἀλγέουσιν ἐδ' αἰσθησομέ-
νοις δ' οἱ ὀργιζόμενοι ἰφίνονται. Διὸ εὖ περὶ τῷ
Ἑκτορος ὁ ποιητὴς, παῦσαι βελλόμενος τὸν Ἀ-
χιλλεῖα τῆς ὀργῆς τιθνεῶτος, "Κωφὴν γὰρ δὴ
ἡ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων." *Aristot. Rhetor-*
ric. Lib. II. cap. 5.

Ver. 55. λευκώλενος Ἥρη'] Vide supra
ad α'. 572. et ad δ'. 92.

Ver. 58. γυναῖκά τε δῆσατο μαζόν'] Ge-
nus loquendi γυναῖκα μαζόν pro γυναῖκεϊον,
ἀπλῶν ἀντὶ κτητικῶν ita sæpe illustratum et
notum hodie est, ut admonuisse tirones
sufficiat: exempla habet etiam *Barnes*. ad
h. l. Modum loquendi δῆσατο μαζόν imi-
tatus est *Callim.* H. in *Jov.* 49. de verbo
δῆσατο vid. *Eustath.* h. l. et ad *Od.* p.
1485. *Ern.*

Ver. 60. ἀτίτηλα,] *Cod. Harleian.* ἀτί-
ταλα.

Ver. 61. Πηλεῖ,] *Al.* Πηλεῖ, et Πηλῆ'.

Ver. 61. 91. et 107. ἀθανάτοισιν'] Vide
supra ad α'. 398.

Ibid. περὶ κῆρι] De hac forma vid. *Bent-*
leius ad *Callim.* H. in *Del.* 200. et nostra
ad illum locum. *Ern.*

Ver. 65. Δαίνυ',] *Barnesius* in uno MS.

- Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 65 "Ἡρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμιναι Δεοῖσιν.
 Οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ "Εκτωρ
 Φίλτατος ἔσκε Δεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν 'Ιλίῳ εἰσὶν·
 "Ως γὰρ ἐμοίγ'· ἐπεὶ ἔτι φίλων ἡμάρτανε δῶρων.
 Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἰδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 70 Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
 'Αλλ' ἦτοι κλέψαι μὲν ἰάσομεν, (ἔδ' ἐπὶ ἐσὶ
 Δάδρη 'Αχιλλῆος,) θρασὺν "Εκτορα· ἥ γὰρ οἱ αἰεὶ
 Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμῆρας·
 'Αλλ' εἴτις καλέσειε Θεῶν Θέτιν ἄσπον ἐμεῖο,

Illam vero respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;

- 65 "Juno, ne jam omnino irascaris diis.
 "Haud etenim honor idem erit: sed et Hector
 "Carissimus erat diis hominum, qui in Ilio sunt;
 "Sic enim mihi quidem: quia nunquam jucunda prætermittebat munera.
 "Non enim mihi unquam ara caruit convivio æquali,
 70 "Libamineque, nidoreque: hunc enim sortiti sumus honorem nos.
 "Sed tamen furto quidem surripere omittamus (neque ullo modo licet
 "Clam Achille) audacem Hectora: certe enim ei assidue
 "Mater adest simul noctesque et dies:
 "Sed si quis vocet Deorum Thein ad me,

65 Θεοῖσι] MS. male. 66 ἀλλὰ μὲν "Εκτωρ] A. 2. 3. J. 69 ἰσσης] MS. 70
 λιβῆς] Id. 71 ἰάσομεν] R. T. 72 αἰ] A. 2. 3. 73 παραβέμβλωκεν] MS.

scriptum reperit, Δαίνυσ'. Clark. Et hæc est forma legitima ex ἰδαινύμην. Δαίνυ' est pro ἰδαινυο ex ἰδαινυσο. Ern.

Ver. 64. νεφεληγερέτα Ζεὺς.] Vide supra ad α'. 175.

Ver. 67. 68. Φίλτατος ἔσκε — ἡμάρτανε δῶρων — ἰδεύετο δαιτὸς] Carissimus esse solebat — dona prætermittere solebat — convivio carere solebat. — Vide supra ad β'. 221. et ad γ'. 84.

Ver. 69. δαιτὸς εἴσης.] Καὶ τῶν κρεῶν δὲ μοῖραι ἐνέμοντο· ὅθεν εἴσας φησὶ τὰς δαῖτας, ἀπὸ τῆς ἰσότητος. — 'Επίσθη δὲ Ζηνόδοτος, δαῖτα εἴσθη, τὴν ἀγαθὴν λέγεσθαι. Athenæus Lib. I. cap. 10. Vide supra ad α'. 468.

Ver. 71. ἰάσομεν.] Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 73. παρμέμβλωκεν] Vide supra ad γ'. 736. et ad α'. 37.

Ver. 74. 'Αλλ' εἴτις καλέσειε] Τὸ, "Ἀλλ' εἴτις καλέσειε Θετίν," — ταῦτόν ἐστι τῶν,

'Αλλ' ἄγε τις καλίσσάτω. Κατ' ἔλλειψιν δὲ δοκεῖ καὶ αὐτὸ ἰσχηματίζεσθαι, ὡς τῷ ὅλῳ τοιάτῃ ὄντος. 'Αλλ' εἴτις καλέσειε τὴν Θετίν, θέλομαι ἂν τῆτο, ἢ βολοίμην, ἢ τοιόνδε τι. Eustath. De hujusmodi Aposiopesi, vide supra ad κ'. 111. item ad α'. 135. et 340. Barnesius, hoc in loco, pro εἴτις legi posse conjicit 'Ιρις. Sed hoc longe minus esset venustum.

Ver. 76. ἀπὸ θ' "Εκτορα λύση.] Vide supra ad α'. 20.

Ver. 77. ἀελλόπος ἀγγελέσσα.] Virgil.

— at illa leves cœli demissa per auras.

Æn. XI. 595.

Ver. 78. Μεσσηγύς] Vide supra ad ε'. 769.

Ver. 79. "Ενθαρε μίλανι πόντω.] Τῷ καὶ ἐπὶ νῦν καλεμένῳ Μίλανι Πόντῳ. Schol. Μίλας δὲ πόντος ὁ ὕστερον Καρδιανὸς κόλπος ἀπὸ

- 75 "Οφρα τί οἱ εἶπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
Δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπό θ' Ἐκτορα λύσῃ.
"Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπους ἀγγελέσσα.
Μεσσηγὺς δὲ Σάμῃ τε, καὶ Ἰμβρῃ παιπαλοέσσης,
Ἐνδορὲ μείλανι πόντῳ, ἐπεσονάχησε δὲ λίμνῃ.
80 Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρυσεν,
Ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,
Ἐρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρεσα·
Εὗρε δ' ἐνὶ σπηΐ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
Εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσης
85 Κλαῖε μόρον ἔ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε

75 " Ut quoddam ei dicam prudens verbum, ut Achilles

" Dona a Priamo accipiat, atque Hectora redemptum-reddat."

Sic dixit: Surrexit autem Iris cursu-procellas-æquans nunciatura.

Inter itaque Samumque, et Imbrum asperam,

Insiliit nigro ponto, ingemuitque palus.

80 Ipsa autem glandulæ-plumbææ similis, in imum delapsa est,

Quæ agrestis bovis cornu imposita,

Descendit cruda-vorantibus piscibus mortem ferens:

Invenit autem in specu cava Thetin, circum autem et aliæ

Sedebant frequentes marinæ deæ: ipsa vero in mediis

85 Flebat fatum sui filii eximii, qui ei erat

75 οἱ] abest MS. 79 ἐπεσονάχησε] Id. male. 83 ἄλλα] Id. 84 μέσαις]

Id. edd. præter R. 85 ἔμελλεν] Edd. præter T.

καρδίας πόλεως. Eustath. Equidem crediderim potius Epitheton hoc [μείλανι] apud Poëtam omni Mari commune, ut ἡρεοι-δέϊ, οἶνοπι, etc.

Ibid. ἐπιστονάχησε] Al. ἐπεσονάχησε. Quo modo et legit Codex Harleian. Cæterum in uno MS. scriptum reperit Barnesius, ἐπιστονάχισε. Quod ferri non potest. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 80. 81. 82. Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, etc.] Plato in Ione versus hosce legit, aut memoriter citat, hoc modo:

Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ἵκανε,

Ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,

Ἐρχεται ὠμηστῆσι μετ' ἰχθύσι πῆμα φέρεσα.

Plutarch.

Τὸ δὲ ὑπὸ τῷ ποιητῇ λεγόμενον, "Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρυσεν, Ἦτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα, etc." παρακείμεναι εἶναι, βοείαις θρι-

ξιν οἶονται πρὸς τὰς ὀρμιάς χρῆσθαι τὰς παλαιάς· κέρας γὰρ τὴν τρίχα λέγισθαι, καὶ τὸ κείρασθαι διὰ τῆτο, καὶ κυρῶν· καὶ τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κηροπλάστην, φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην, καὶ καλλωπιστήν. Ἔστι δὲ ἐκ ἀληθείας ἱστίαις γὰρ θριξὶ χρῶνται. De Solertia Animalium.

Ibid. μολυβδαίνῃ] Μολυβδαίνῃ, ὀρμιά· μολυβδος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ εἰς τὸ καθελεῖν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω. Schol.

Ver. 81. βοὸς κέρας] Οἱ μὲν κυρίως· οἱ δὲ τὴν τρίχα· ἄμινον δὲ νοεῖν κερᾶτιόν τι προκεῖσθαι τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι τὴν ὀρμιάν. Schol. Vide ad ver. 80. Clark. Ἐμβεβαυῖα, aptata, nexa. De βοὸς κέρας vid. Suidas: κατσκευάζον, αἰτ, σύριγγα ἐκ κέρατος βοείου, ἣν περιετίθεισαν τῇ ὀρμιά, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποτρῶγωσι τὸ λίνον. Ern.

Ver. 84. ὀμηγερέες ἄλλαι] Qua ratione,

Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.

Ἄγχῃ δ' ἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·

Ὅρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·

- 90 Τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ.
Εἴμι μὲν· ἐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅ,ττι κεν εἴποι.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
Κυάνεον, τῷ δ' ἔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.

- 95 Βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδὴνέμος ὠκεία Ἴρις
Ἠγεῖτ' ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κύμα θαλάσσης.
Ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσαι, ἐς ἔρανδον αἰχμήτην·
Εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
Εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἑόντες·
100 Ἢ δ' ἄρα παρ Διὸς πατρὶ καδέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.

Periturus in Troja glebosa, longe a patria.

Prope autem stans allocuta est pedibus velox Iris;

“ Surge, Theti, vocat Jupiter æternis consiliis-pollens.”

Huic autem respondit deinde dea Thetis pedes-argentea;

- 90 “ Curnam me ille jubet venire magnus Deus? Vereor autem

“ Misceri immortalibus; habeo enim dolores innumeros animo.

“ Ibo tamen; neque irritum verbum erit, quodcunque dixerit.”

Sic fata, velum accepit augustissima dearum

Atrum, eoque nullum nigrius erat vestimentum.

- 95 Perrexit autem ire, pedibusque ventosa velox Iris

Præibat; et circum ipsas diducebatur unda maris.

Littus vero ut conscenderant, in cælum se-proripuerunt!

Invenerunt autem late-sonantem Saturnium, circumque cæteri omnes

Sedebant frequentes beati dii immortales:

- 100 Ipsa autem Jovi patri assedit, cessitque Minerva.

86 ἐν] MS. 91 μίγεςθ'] Id. 92 εἴπω] Id. 97 ἀνηχμήτην] Id. male.

101 χερσὶ] Id. A. 1.

ὀμηγερέες, hic ultimam producat; item μόρον, et ὅς, ver. 85. et ἄλιον, ver. 92. vide supra ad α'. 51.

Ibid. μέσσης] *Al.* μέσσαις.

Ver. 85. Κλαίῃ] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 86—88. Φθίσεσθ' — ἄφθιτα] Vide supra ad ν'. 339.

Ver. 88. Ὅρσο, Θέτι,] Edidit Barnesius,

Ὅρσο, Θέτις. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51.

Ver. 91. ἄκριτα] Vide supra ad α'. 309. 314.

Ver. 92. εἴπω.] *Al.* εἴπη.

Ver. 94. Κυάνεον,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 96. ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κύμα θαλάσσης.] Virgil.

"Ἡρῃ δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκε,
καὶ ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιῖσα.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

- "Ἠλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
105 Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, τῷ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα·
Ἐννήμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἐκτορος ἀμφὶ νέκυϊ, καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρῳ·
Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον εὐσκοπον Ἀργειφόντην·
110 Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω,
Αἰδῶ καὶ φιλότητα τεῖν μετόπισθε φυλάσσω.
Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε, καὶ υἱεῖ σῶ ἐπίτειλον·
Σκύζεσθαι οἱ εἰπὲ θεῶς, ἐμὲ δ' ἔζοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
115 Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ἐδ' ἀπέλυσεν·

Juno vero aureum pulchrum poculum in manu posuit;
Et consolabatur verbis: Thetis autem reddidit, postquam bibisset.
Inter hos vero sermonem orsus est pater hominumque deūmque;

" Venisti ad-Olympum, dea Theti, mœsta licet,

- 105 " Luctum non-obliviscendum habens in præcordiis; novi et ipse;

" Sed et sic dicam, cujus te gratia huc vocavi:

" Novem-dies jam contentio inter immortales orta est

" Hectoris de cadavere, et Achille urbium-vastatore:

" Furto autem surripere hortabantur speculatorem Argicidam;

- 110 " At ego hanc gloriam Achilli tribuo,

" Reverentiam in te et amicitiam in posterum servans.

" Ocyus ad castra descende, et filio tuo præcipe:

" Irasci ei dic Deos, meque supra omnes

" Immortales indignatum esse, quod animo furenti

- 115 " Hectorem detinet apud naves recurvas, neque redemptum-reddidit:

102 ὤρεξ' ἐπιῖσα] MS. 109 ὠτρύνεσκον] MS. 110 Ἀχιλλῆϊ] F. A. J, ut v.

108. F. A. 1. 114 μαρναμένησι] MS. male. 118 λύσσεσθαι] R.

— simul alta jubet discedere late

Flumina, qua juvenis gressus inferret; at illum

Curvata in montis faciem circumstetit unda,

Acceptique sinu vasto. — Georg. IV. 359.

Ver. 98. εὐρύοπα Κρονίδην.] Male hic Barnesius; " Pro εὐρύοπην Κρονίδην, (inquit,) Vocativus pro Accusativo." Quod plane est absurdum; et ne de nominativo quidem ulla ratione ferri potest. Vide

supra ad α'. 175. et 498. item ad α'. 185. Εὐρύοπα, hoc in loco, est ab Εὐρύοπῃ.

Ver. 101. χρύσειον] Pronunciabatur χρύσειον. Prima enim necessario producitur. Vide supra ad υ'. 272. et ad υ'. 525.

Ver. 103. πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Vide supra ad σ'. 12.

Ver. 107. ὄρωρεν] Vide supra ad β'. 810. et ad α'. 37.

Αἶκεν πῶς ἐμέ τε δείσῃ, ἀπό θ' Ἑκτορα λύσῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὰ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω,
 Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ.

120 "Ὡς ἔφατ'· εἰδ' ἀπιδίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἰῖσσα.

Ἴξεν δ' εἰς κλισίην ἔ υἱέος, ἐν δ' ἄρα τόν γε
 Εὖρ' ἀδινὰ σενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 Ἑσσυμένως ἐπένοντο, καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον.

125 Τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.

"Si quo pacto meque vereatur, Hectoremque redemptum-reddat.

"Cæterum ego ad Priamum magnanimum Irin mittam,

"Ut redimat dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,

"Donaque Achilli ferat, quæ animum placent."

120 Sic dixit: Neque non-obsecuta est dea Thetis pedes-argentea:

Descendit vero ab Olympi vorticibus impetu-facto.

Pervēnit autem ad tentorium sui filii, intusque illum

Invenit crebros effundentem gemitus; dilecti autem circum ipsum socii

Propere curabant, et apparabant prandium:

125 Illis vero ovis villosa magna in tentorio mactata erat.

119 τὰ κει] MS. male. 123 ἀμφ' αὐτῷ] MS. 124 ἐντύνοντο] MS. edd. 125 ἱεῖστο] Id.

Ver. 108. ἀμφὶ νίκυι.] Vide supra ad π'. 321. et 526.

Ibid. Ἀχιλλῇ πτολιπόρθῳ.] Vide supra ad β'. 278.

Ver. 110. προτιάπτω.] *Al.* προῖάπτω.

Ver. 114. et 135. Ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 115. 116. 118. ἀπέλυσεν — λύσῃ, — Λύσασθαι] Vide supra ad α'. 20.

Ver. 116. τι δεισῃ.] Qua ratione, τε, hic producatur; item Ἀχιλλῇ, ver. 119. et 147. et τις, ver. 149. et γάρ, ver. 153. vide supra ad α'. 51.

Ver. 121. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἰῖσσα.] Vide supra ad χ'. 187.

Ver. 122. ἄρα] Non hic supervacaneum est istud "ἄρα." Sententiam enim connectit cum eo quod præcessit, ver. 3. etc.

Ver. 124. ἐντύνοντ' ἄριστον.] Ita necessario legendum: *Al.* ἐντύνοντο ἄριστον. Quod nullo modo ferri potest; nam ἄριστον, prandium, primam producit:

"Ὡς ὅμως κ' εἰς οἶκον ἀνάριστος Διοκλειδάς.
Theocrit. Idyll. XV. 146.

Καὶ πρὸς τέτοις ἀριστώσῃ τὸν Πιεραῖᾶ προσέμα-
 ξεν. *Aristoph. Equit. 812.*

Εἰς σὲ βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν ἐπὶ ἄριστον πα-
 ραθήσει. *Id. Vesp. 611.*

Ἐπὶ τοῖσι δὲ τὸς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
Id. Avib. 1601.

Ἄριστον προστίθεντο καὶ αὐτῶ ἥδιστα μάσασθαι.
Id. Pace, 1280.

Δεῖν ταῦτ' ἰν' ἄριστᾷ. —
Id. Ἑκκλησιάζ. 468.

Cæterum de duorum priorum *Aristophanis* versusum rhythmo, vide supra ad ζ'. 146. Porro idem error irrepsit, *Odys.* π'. 2.

Ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἡοῖ; —

qui tamen versus recte scriptus occurrit apud *Athenæum*, lib. I. cap. 9.

Ἐντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἡοῖ. —

Male igitur *Phil. Labbé*; "Ἀριστον, pran-
 dium, (inquit) melius primam breviate,
 "quamvis ἀνάριστος, impransus, secundam
 "extendat apud plerosque." *Prosodia*,

Ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καδέζετο πότνια μήτηρ,
Χεῖρί τέ μιν κατέρεζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Τέκνον ἐμόν, τέο μέχρ' οὐδύρομενος καὶ ἀχεύων,
Σὴν ἔδεται κραδίην, μεμνημένος ἑδέ τι σίττε,

130 Οὐτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃτι
Μίσγεσθ'. ἔ γάρ μοι θῆρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἥδη

Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Ἄλλ' ἐμέθεν ζύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεὸς, ἐέ δ' ἔξοχα πάντων

135 Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν

Admodum autem prope ipsum consedit veneranda mater,

Manuque ipsum demulsit, verbaque fecit, dixitque;

"Fili mi, quousque lugens et mœrens,

"Tuum edes cor, memor neque cibi omnino,

150 "Neque cubilis? Bonum vero mulieri in amore

"Misceri: Non enim mihi diu vives, sed tibi jam

"Prope adest mors et fatum violentum.

"Sed mihi ausculta ocyus; Jovis enim tibi nuncia sum:

"Irasci tibi ait deos, seque supra omnes

135 "Immortales indignatum esse, quod animo furenti

129 ἔτι τι σίττε] R. 130 δι] abest MS. 132 παρέστηκε] MS. F. A. J.

p. 124. Vide supra ad κ'. 299. *Clark*. Recte *Clarkius*. Vitium ortum est, si tamen vitium appellandum in MSS. quod veterimi libri verba plena, de vulgari et legitima ratione, scribebant, et quomodo pronuncianda essent, lectorum iudicio relinquebant. *Ern*.

Ibid. ἄριστον] Ἀριστον δὲ λέγει νῦν τὸ πρῶτον ὃ ἡμῖς λέγομεν ἀκράτισμα· ὡς περ αὐτὸ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον ὁ Ποιητὴς φησὶ δείπνον — τὸ δὲ δείπνον, δόρυον. *Schol*. Vide *Athenæum*, lib. I. cap. 9. 10. Item *Plutarch. Symposiac*. lib. VIII. Probl. 6.

Ver. 125. ἱερύτα.] Recte versio *mactata erat*. Nam prandium jam parabatur. Exemplo *Homeri* alii certatini, etiam prosaici ἱερύειν pro *mactare* simpliciter dixerunt: unde *Glossa* apud *Hesych.* ἱερύει, σφάζει, in qua frustra hæsit *Stephanus*: sæpe sic notavi etiam apud *Philonem*. *Xenoph.* *Cyrop.* I. p. 46. ἱερύων dixit de eo, quod *mactatur* ad edendum; ubi vid. *Hutchinsonum*. *Ern*.

Ver. 127. Χεῖρί τέ μιν κατέρεζεν,] *Virgil*.

----- dextraque prehensum,
Continuit, roseoque hæc insuper addidit ore.

Æn. II. 592.

Ver. 128. τέο μέχρ' οὐδύρομενος καὶ ἀχεύων, Σὴν ἔδεται κραδίην,] Ita supra ζ'. 202. Ὅν θυμὸν κατέδων. *Virgil*.

Nec te tantus edat tacitam dolor. -----

Æn. II. 801.

Clark. Pressius imitatus est poeta latinus apud *Ciceronem Tusc.* III. 26. Ipse suum cor edens. *Ern*.

Ver. 129. οὐδέ τι σίττε,] *Al.* ἔτι τι σίττε. Quo modo legit et *Codex Harleianus*.

Ver. 130. ἀγαθὸν δι] Πάλιν αἰσχιστα δεξιὴν τὸν υἱὸν ἢ Θέτις ἐφ' ἡδονὰς παρακαλεῖν, καὶ ἀναμνησκύν ἀφροδισίων· ἀλλὰ κἀνταῦθα δεξιὴν παραδιδωρεῖν τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ἐγκράτειαν, ὅτι τῆς Βοισπιδος ἐρῶν, ἡκούσης πρὸς αὐτὸν, εἰδὼς τὴν τῷ βίῳ τελευτὴν ἐγγυὲς ἔσσαν, οὐ σπεύδει τῶν ἡδονῶν πρὸς ἀπόλαυσιν· οὐδ' (ὡς περ οἱ πολλοὶ) πενθεῖ τὸν φίλον ἀπραξία καὶ παραλείψει τῶν καθηκόντων, ἀλλὰ τῶν μὲν ἡδονῶν διὰ τὴν λύπην ἀπύχεται, ταῖς δὲ πράξεσι καὶ ταῖς στρατηγίαις ἐνεργὸς ἐστί.

Ἐκτορ ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ἐδ' ἀπέλυσας.

Ἀλλ' ἄγε δὴ λύσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-

Τῇ δ' εἶη, ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο, [λεύς·

140 Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνῶγει·

Ὡς οἷγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.

Ἴριν δ' ὥτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·

Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, λιπέσ' ἔδος Οὐλύμποιο,

145 Ἀγγελίον Πριάμω μεγαλήτορι, Ἴλιον εἶσω,

Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

Δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνη,

Οἷον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.

“Hectorem detines apud naves recurvas, nequē redimi-passus-es.

“Sed agedum redemptum-redde, mortuique accipe pretia.”

Hanc vero respondens allocutus est pedibus-velox Achilles;

“Huc adsit, qui pretium ferat, et cadaver asportet,

140 “Si quidem serio animo Olympius ipse jubet.”

Sic hi quidem in navium cœtu materque et filius

Multa inter se verba alata dicebant.

Irin autem impulit Saturnius ad Ilium sacram;

“Vade age, Iri velox, relictā sede Olympi,

145 “Nuncia Priamo magnanimo, ad Ilium,

“Ut-redimat carum filium, profectus ad naves Achivorum;

“Donaque Achilli ferat, quæ animum placent,

“Solut, neque quis alius una Trojanorum eat vir.

139 πῇ δ' εἶη] MS. Ibid. ἄροιτο] Edd. vett. præter R. cui consentit MS.

147 κεν] Edd. præter T. male. ut v. 196. ubi tamen R. recte. 149 ἰθύ-
ναι] MS.

Plutarch. de audiendis Poëtis. Cæterum locum hunc a Veterum nonnullis repudi-
atum testatur Eustathius.

Ver. 132. παρίστανει] Vide supra ad
δ'. 434.

Ver. 138. Τὴν δ'] Vide supra ad α'. 57.
et ad β'. 160.

Ver. 139. Τῇ δ' εἶη, ὅς ἄποινα φέροι,] Ἐν-
ταῦθα ἔστω, ἐνθάδε ἡκέτω ὁ κομίζων τὰ λύ-
τρα. Schol.

Ibid ἄροιτο,] Al. ἄροιτο. Clark. Ob-
servent tirones discrimen inter ἄροιτο et
ἄροι ver. 151. Hic est sermo de eo, qui

redimit et accipit, mox de ministro, qui
quod alterius est, abducit. Ern.

Ver. 140. Εἰ δὴ] Si revera, ut dixisti.

Ver. 144. Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα,] Virgil.

Labere Nympha polo, finesque invade Latinos.

Æn. XI. 588.

Vide et supra ad δ'. 158.

Ver. 149. Κήρυξ] Edidit Barnesius Κῆ-
ρυξ. Verum, ut opinor, minus recte. Vide
supra ad β'. 267.

Ibid. ἰθύνοι] Cod. Harleian. ἰθύνη. Al.
ἰθύνη.

- Κήρυξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνει
 150 Ἡμίονες καὶ ἄμαξαν εὐτροχον, ἥδ' αὖ καὶ αὖτις
 Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 Μηδὲ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβος·
 Τοῖον γὰρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην,
 Ὃς ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσση.
 155 Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίῃν Ἀχιλῆος,
 Οὐτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸ τ' ἄλλας πάντας ἐρύξει·
 Οὔτε γὰρ ἔσ' ἄφρων, ἔτ' ἄσκοπος, ἔτ' ἀλιτήμων·
 Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκῆως ἰκέτω πεφιδήσεται ἀνδρός.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέεσσα·
 160 Ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπὴν τε γόον τε.
 Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς,

“Præco aliquis eum comitetur senior, qui dirigat

150 “Mulas et rhedam volubilem, atque retro

“Mortuum asportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.

“Neque omnino ei mors obversetur animo, neque omnino terror:

“Talem enim ei ducem-viæ dabimus Argicidam,

“Qui ducet, usquedum ducendo prope Achillem constituerit.

155 “At postquam duxerit intra tentorium Achillis,

“Neque ipse interficiet, aliosque omnes prohibebit:

“Neque enim est imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens;

“Sed perquam humane supplicii parcet viro.”

Sic dixit: Surrexit autem Iris cursu-procellas-æquans nunciatura:

160 Pervenit autem in Priami domum; invenit vero clamoremque luctumque.

Filii quidem patrem circumsedentes in aula,

- 149 ἰθύνειν] R. vitiose, nam sec. longa. Eust. ἰθύνῃ. mox v. 168. consentiunt
 in ἰθύνει. 150 καὶ] abest MS. Ibid. εὐτροχον et αὔρις] Id. 154 Ἀχιλλῆϊ]
 Id. ut 155. 159 δ' Ἴρις] Id. 160 ἐνοπὴν τε γένωνται] Id.

Ver. 150. 179. et 189. ἄμαξαν] Vide infra ad ver. 711. et 782.

Ver. 153. ὀπάσσομεν] Recte cum duplici s. Vide supra ad α'. 140.

Ver. 154. Ὃς ἄξει,] Edidit Barnesius ex conjectura Ὃς σφ' ἄξει. Minus recte: præsertim cum hoc ad Priamum solum referri videatur. Cæterum qua ratione ferri possit Vulgata Lectio, vide supra ad α'. 51.

Ver. 157. Οὔτε γὰρ ἔσ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων] Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς διέλαβεν ὁ Ποιητὴς διαπαρχίαν, ὥσιν

ἐρχονται εἰς τὸ ἀδικεῖν ἄνθρωποι· ἡ γὰρ δι' ἄσυνεσίαν, ὃ δηλοῦται διὰ τοῦ “ἄφρων,” ἡ ἀκόντως, ὃ δηλοῖ Ὀμηρὸς διὰ τοῦ “ἄσκοπος,” ὃ σημαίνει τὸν μὴ τοῦ συμφέροντος προνοούμενον. — ἡ ἐκουσίως, ὃ διὰ τοῦ “ἀλιτήμων” ἐδήλωσεν ἀλιτήμων γὰρ, ὃ ἐκουσίως, ἁμαρτάνων. Eustath.

Ver. 158. et 187. ἰκέτω πεφιδήσεται] Pronunciabatur ἰκίτω.

Ver. 161. Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ] Virg. Hic matres, miseræque nurus, hic cara sororum Pectora mœrentum, puerique parentibus orbi. Æn. XI. 215.

- Δάκρυσιν εἴματ' ἔφυσον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραίος
 Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλῇ
 Κόπρος ἦν κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
 165 Τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἔῃσι.
 Θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ', ἰδὲ νιοὶ, ᾠδύροντο,
 Τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 Χερσὶν ὕπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 Στῇ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἡδὲ προσηύδα,
 170 Τυτθὸν φθελγζαμένη, (τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·)
 Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβει·
 Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
 Ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέεσσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 Ὅς σευ, ἄνευθεν ἑὼν, μέγα κήδεται, ἡδ' ἐλεαίρει·

Lachrymis vestimenta perfundebant: ipse vero in mediis senex

Obvoluta chlēna tectus, circumque multus

Fimus affusus erat capitiq̄ue et cervici senis,

- 165 Quem quidem volutatus affatim-injecerat manibus suis.

Filiæ vero per ædes, et nurus, lamentabantur,

Illorum recordantes, qui jam multique et strenui

Manibus sub Argivorum jacebant, vita privati.

Stetit autem juxta Priamum Jovis nuncia, atque allocuta est,

- 170 Submissa voce, (illum autem tremor occupabat artus;)

“ Confide, Dardanide Priame, animo, neque omnino formida:

“ Non enim tibi ego malum vaticinatura huc venio,

“ Sed benevolo animo; Jovis autem tibi nuncia sum,

“ Qui tui, procul licet sit, magnam curam habet, et miseretur:

- 162 ἔφυσον] MS. 163 καὶ καλυμμένος] Id. Ibid. πολλῇ] Id. 165 κατε-
 μήσατο] MS. edd. præter R. 169 παρ Πρ.] F. 170 τρόπος] MS. ἔλλα-
 βει] Id. F. A. 1.

Ibid. αὐλῆς,] Τῷ περιτετιχισμένου καὶ ὑπαίθρου τόπου. *Etymol. Magn.* a Barnesio citatum. *Clark.* Non satis perspicue ita explicatur αὐλῆ, et apte ad h. l. Intelligendus sane locus septus et subdivalis, sed ante ædes. Egrege de hoc verbo agit *Perizon.* ad *Æliani* V. H. III. 4. *Infra.* ver. 238. vocat αἶθυσαν, ver. 306. ἔρκος. *Ern.*

Ver. 163. Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος,] *Schol.* Οὕτως φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλαϊνίδι ἐντυπωμένους ἱματίοις ὅλον τὸ σῶμα, ὥστε μόνον τὸν τῶν μελῶν τύπον φαίνεσθαι. *Clark.* Obscurius atque etiam vi-

tiosum est scholion, in ultimis corrigendum sic: ὥστε ὅλον τ. Ergo ἐντυπὰς κεκαλυμμένος est, qui ita adstrinxit vestem eique se involvit, ut tota corporis figura appareat, quod secus est in toga et pallio aut stola. *Ern.*

Ver. 164. Κόπρος] Κοινῶς μὲν, τὰ κόπρια· νῦν δὲ, ἡ κόπρις. *Schol.*

Ver. 165. Τὴν ῥα] Quam utique. — Quam scilicet.

Ibid. καταμήσατο] *Al.* κατεμήσατο. *Male:* Fit enim ex ἀμάω. Uti Barnesius notavit. *Clark.* De h. v. et altero ἐπαμάσθαι, quod ejusdem significationis est,

- 175 Λύσσασθαι σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἑκτορα δῖον,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη,
Οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνῆρ.
Κήρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰδυνοὶ
Ἥμιόνες καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἥδ' ἐκαὶ αὐτὶς
180 Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
Μηδὲ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβος·
Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται Ἀργειφόντης,
"Ὅς σ' ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσση.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
185 Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸ τ' ἄλλας πάντας ἐρύξει·
Οὔτε γὰρ ἔσ' ἄφρων, ἔτ' ἄσκοπος, ἔτ' ἀλιτήμων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἐκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρὸς.

- 175 " Redimere te jubet Olympius Hectora nobilem,
" Dona que Achilli ferre, quæ animum placent,
" Solum, neque quis alius una Trojanorum eat vir.
" Præco aliquis te comitetur senior, qui regat
" Mulas et rhedam volubilem, atque retro

- 180 " Mortuum asportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.
" Neque omnino tibi mors obversetur animo, neque omnino terror:
" Talis enim te dux-viæ comitabitur Argicida,
" Qui te ducet, usquedum ducendo prope Achillem constituerit.
" At postquam duxerit intra tentorium Achillis,

- 185 " Neque ipse interficiet, aliosque omnes prohibebit:
" Neque enim est imprudens, neque temerarius, neque officii-negligens;
" Sed perquam humane supplicii parcet viro."

175 σὲ κέλευσεν] MS. 176 δῶρ' Ἀχιλλ.] MS. Ἀχιλλῆϊ] F. R. A. 1. 177
Οἶος] F. A. 2. 3. J. male. 178 ὅς κεν ἰδυνοὶ] A. 2. 3. J. male. 187 ἐν-
δυκέως] MS. sic et v. 158.

vid. Dorvil. ad Charit. p. 365. et Lamb. Bos Animadv. p. 92. Ern.

Ver. 166. Θυγατέρις;] Vide supra ad α΄. 598.

Ibid. ἰδὲ νοῖ,] Qua ratione, ἰδὲ, hic ultimi
mani producat; item Ἀχιλλῆϊ, ver. 176.
et τις, ver. 178. vide supra ad α΄. 51.

Ibid. ὠδύροντα,] *Al.* ὠδύσαντο. Sed mi-
nus recte. Vide supra ad ν. 84.

Ver. 171. μηδὲ τι τάρβει.] Virgil.

— timor omnis abesto. *Æn.* XI. 14.

Ver. 172. Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὅσσο-
μένη τὰδ' ἐκάνω,] Τουτίστιν, οὐ κακὸν κληθό-

νισμένη. *Porphyr.* *Quæst. Homeric.* 16.
Vide supra ad α΄. 105.

Ver. 173. Διὸς δὲ τοι ἄγγελός εἰμι, ὅς
σευ, ἄνευθ' ἐνὶ ἴων, — ἐλπίσει.] Virgil.

Imperio Jovis huc venio, qui —

— cælo tandem miseratus ab alto est.

Æn. V. 726.

Ver. 175. et 195. Λύσσασθαι] Vide supra
ad α΄. 20.

Ver. 178. Κήρυξ] Vide supra ad ver.
149.

Ibid. ἰδυνοὶ] *Al.* ἰδυνη. Ut supra ver.
149.

- Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῶσ' ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις.
 Αὐτὰρ ὅγ' υἷας ἄμαξαν ἐϋτροχον ἡμιονεῖν
 190 Ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·
 Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηῶεντα,
 Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
 Ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλίσσατο, φώνησέν τε·
 Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε,
 195 Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 Αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
 Κεῖσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 200 Ὡς φάτο· κώκυσε δὲ γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

Illa quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris.

Sed is filios rhedam volubilem mulinam

190 Apparare jussit, arcamque ligare super ipsa:

Ipse autem in thalamum descendit odoratum,

Cedrinum, tecto-excelso, qui pretiosa multa continebat,

Introque uxorem Hecubam vocavit, dixitque;

“ Infelix, a Jove mihi Olympia nuncia venit,

195 “ Ut-redimerem dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,

“ Donaue Achilli ferrem, quæ animum placent.

“ Sed age mihi hoc dic, quid tibi in præcordiis videtur esse?

“ Valde enim me ipsum quidem animus et mens jubet,

“ Illuc ire, ad naves in castra lata Achivorum.”

200 Sic dixit: Ejulavit autem uxor, et respondit verbis:

189 ἡμιονίην] Id. 190 ὀπλίσαι] F. 191 κατεδύσατο] MS. 193 ἐκαλίσσατο]

MS. 194 ἦλθε] Id. male. 200 κώκυσε] Id.

Ver. 185. *πελάσση*.] Sic supra ver. 154. vide supra ad ν. 1.

Ver. 190. *Ὀπλίσαι ἠνώγει*.] Vide supra ad α'. 140.

Ibid. *πείρινθα*] Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἀμάξῃ πλινθίον, ἐφ' οὗ φέρουσι τὰ φορτία. Schol. Πείρινθα δὲ τὸ πλινθίον τὸ ἄνω τῆς ἀμάξης, ὅπου τὰ φορτία ἐπιτίθενται· ὃ καὶ ὑπερτερεῖν λέγεται, διὰ τὸ ὑπερεῖσθαι τοῦ ἄζονος. *En-stath.*

Ibid. *ἐπ' αὐτῆς*.] *Al.* ἀπ' αὐτῆς.

Ver. 191. *κατεβήσετο*] *Al.* κατεβήσατο. Vide supra ad β'. 55. et ad ε'. 109.

Ver. 192. *ὑψόροφον, ὃς*] Qua ratione,

ὑψόροφον, hic ultimam producat; item *ἄλοχον*, ver. 195. et Ἀχιλλῆϊ, ver. 196. et ἐν, ver. 219. et ἄλιον, ver. 224. vide supra ad α'. 51.

Ibid. *γλήνεα*] Τὰ μὴ βρευπωμένα ἱμάτια, ἀλλὰ σιλπνὰ, διὰ καθαρότητα. Porphy. *Quæst. Homeric.* 9. Clark. Varie γλήνεαι interpretantur Grammatici. Optimum et simplicissimum fuerit, intelligere ἀγάλματα, *delicias*. Schol. Apollon. IV. 429. interpretatur *ποιζίλματα*, ut *Etym. M.* *Eust.* quod convenit versibus 229. 50. 51. at non sequentibus. *Ern.*

- "Ωι μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἥς τὸ πάρος περ
 "Ἐκλε' ἐπ' ἀνδρώπας ξείνας, ἡδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 Πῶς ἐδέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 'Ανδρὸς ἐς ὀφθαλμὸς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλὰς
 205 Υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ.
 Εἰ γάρ σ' αἰσθήσει καὶ ἐσόφεται ὀφθαλμοῖσιν
 'Ωμητῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὄδε, ἔ' σ' ἐλεήσει,
 Οὐδέ τί σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεῖν
 "Ἡμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι Μοῖρα κραταιή
 210 Γεινομένην ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ,
 'Αργίποδας κύνας ἄσαι, ἑὼν ἀπάνευθε τοκῆων,
 'Ανδρὶ παρὰ κρατερῶ, τῷ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 'Εσθόμεναι προσφῦσα· τότε ἄντιτα ἔργα γένοιτο

" Hei mihi, quo jam tibi prudentia abiit, qua antehac quidem

" Celebris eras per homines exteros, atque quibus imperas?

" Quo pacto vis ad naves Achivorum ire solus,

" Viri in conspectum, qui tibi multosque et fortes

205 " Filios interfecit? ferreum certe tibi cor:

" Si enim te capiet et inspiciet oculis

" Crudelis et infidus vir iste, non tui miserebitur,

" Neque omnino te reverebitur: nunc vero defleamus seorsum

" Sedentes in ædibus: huic autem sic olim fatum violentum

210 " Nascenti nevit lino, quando eum peperit ipsa,

" Pedibus-celeres canes ut satiare, seorsum a parentibus,

" Virum apud violentum; cujus ego medium hepar utinam tenerem

" Comedendum adhærens: tunc repensa quæ fecit essent

202 ἔκλετ'] Id. Ibid. οἷσι ἀνάσσεις] Id. male. 207 ὄγ'] F. A. J. 208

Οὐδέ τις αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεῖν] MS.

Ibid. κελάνδει,] Cod. Harleian. κελάνδη.
 Ver. 194. Δαίμονη,] Habet hæc vox apud Homerum semper aliquam Increpationis significationem, sed non semper acerbam. Canerarius.

Ver. 197. τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;] Virgil.

Nate Dea, quæ nunc animo sententia surgit?
 Æn. I. 582.

Clark. Τὸ εἶναι hic redundat ut ἔχειν alibi. Ern.

Ver. 200. κόκυριν] Vide supra ad σ'.
 57. Al. κώλυσιν.

Ver. 201. "Ωι μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ',] Virgil.

Infelix! quæ tanta animum dementia cepit?
 Æn. V. 465.

Ver. 202. "Ἐκλε'] Al. "Ἐκλευ.

Ver. 206. Εἰ γάρ σ' αἰσθήσει] Vertam: Deprehenderit. Ern.

Ver. 207. ὄδε,] Al. ὄγε.

Ver. 210. ἐπένησε λίνῳ,] Vide σ'. 128.

Ver. 211. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'.
 349.

Ver. 213. τότε ἄντιτα ἔργα γένοιτο] Vide supra ad ζ'. 484. et ad χ'. 19.

- Παιδὸς ἐμῷ· ἐπεὶ ἔ' ἐ κακίζόμενον γε κατέκτα,
 215 Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
 Ἑσαότ', ἔ'τε φόβῳ μεμνημένον, ἔ'τ' ἀλεωρῆς.
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 Μῆ μ' ἐδέλοντ' ἵεναι κατερύκανε, μηδὲ μοι αὐτὴ
 Ὅρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν· ἔδὲ με πείσεις.
 220 Εἰ μὲν γὰρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
 Ἡ οἱ μάντεές εἰσι, δυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,
 Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζόμεθα μάλλον·
 Νῦν δ', (αὐτὸς γὰρ ἄκυσσα δεῖ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην,)
 Εἴμι, καὶ ἔχ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται. Εἰ δέ μοι αἶσα
 225 Τεδνάρμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,

- "Filio meo: haud enim ipsum ignave-se-gerentem occidit,
 215 "Sed pro Trojanis et Troadibus profundos-sinus-habentibus
 "Stantem, neque fugæ memorem, neque declinationis."
 Eam vero rursus allocutus est senex Priamus diis-similis;
 "Ne me volentem ire retine, neque mihi ipsa
 "Avis in ædibus mala sis: neque enim mihi persuadebis.
 220 "Nam si alius quidem me aliquis terrestrium jussisset,
 "Seu qui vates sunt, aruspices, vel sacerdotes,
 "Mendacium certe crederemus, et aversaremur magis:
 "Nunc vero, (ipse enim audiui deum, et aspexi coram,)
 "Ibo, et non irritus sermo erit. Si vero mihi fatum
 225 "Mori apud naves Achivorum ære-loricatorum,

215 πρὸς] Id. 218 κατερύκανε] Id. 222 νοσφιζόμεθα] MS. 227 ἔρον εἶην]
 Id. F. A. J.

Ver. 214. ἐπεὶ ἔ' ἐ κακίζόμενον] Αἱ κοιναὶ, ἤγων αἱ πλείους ἐκδόσεις γράφουσιν, "ἐπεὶ ἔ' ἐ κακίζόμενον." Eustath. Vide et supra ad γ'. 344. et ad δ'. 11.

Ver. 217. θεοειδής·] Ἀποβλέπουσιν πρὸς τε τὸ φῦτον δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σῶφρον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνο αὐτὸ ὃ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐμποιοῖεν, ζυμμιγνύντες τε καὶ κεραινύντες ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων, τὸ "Ἀνδρείκελον" ἀπ' ἐκείνου τιτμαιρόμενοι, ὃ δὴ καὶ Ὅμηρος ἐκάλεισεν, ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον, "Θεοειδής" τε, καὶ "Θεοίκελον."
 Plato de Republ. Lib. VI.

Ver. 218. Μῆ μ' ἐδέλοντ' ἵεναι κατερύκανε·
 21,] Virgil.

Ne, quæso, ne me lachrymis, nec e omine tanto

Prosequere, in duri certamina Martis euntem.
 Æn. XII. 72.

———— absiste morari;
 Quo Deus, et quo dura vocat fortuna sequamur.
 Ibid. 676.

Ver. 219. κακὸς] Cod. Harleian. κακὴ. γὰρ, non ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod elegantius reticetur: Neque me temeritatis incuses; Vel, Neque me istiusmodi iter rationibus inidoneis suscepisse credideris; Si ENIM etc. Vide supra ad ε'. 22.

Ver. 221. Ἡ οἱ] Al. οἷοι.
 Ibid. μάντεες] Codd. Harleian. μάντιες.
 Ibid. δυοσκόοι,] Οἱ τὰς δυοσίας ἐπιτελῶν-

Βέλομαι. Αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς,
'Αγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόος ἐξ ἔρον εἶην.

Ἦ, καὶ Φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν·

- 230 Ἐνθεν δῶδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
Δῶδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσας δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσας δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
Χρυσῷ δὲ σήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
'Εκ δὲ δὺ αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
'Εκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρῆκες πόρον ἄνδρες
235 Ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτήρας· ἐδὲ νυ τῷ περ
Φείσατ' ἐνὶ μεγάροισι ὁ γέρον· περὶ δ' ἦδελε θυμῷ
Λύσασθαι φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας

“ Volo. Statim enim me interfecerit Achilles,

“ Ulnis complexum meum filium, postquam luctus desiderium exemero.”

Dixit; et arcarum opercula pulchra aperuit:

Inde duodecim quidem perpulchros exemit peplos,

- 250 Duodecimque simplices chlænas, totidemque tapetas,

Totidemque pallia pulchra, totidem ad hæc tunicas.

Auri etiam appensa extulit decem omnia talenta:

Extulit et duos splendidos tripodas, quatuorque lebetas,

Extulit et poculum perpulchrum, quod ei Thraces dederant viri

- 235 In legationem profecto, magnum donum: Nec tamen ei

Pepercit in ædibus senex; summe enim cupiebat animo

Redimere dilectum filium: Hic autem Trojanos quidem omnes

228 ἐπιθύματα] MS. 231 τόσσας] Id. F. A. J. 232 δέκα] abest MS.

234 ἐκ δέπας] Id. e neglecta duplicatione. 235 ἐξεσίην δ'] Id.

τες, καὶ δι' αὐτῶν μαντιεύμενοι· ἢ οἱ λιβανο-
μάντιες. Schol. *Al.* θυσικόποι.

Ver. 225. Νῦν δ', (αὐτὸς γὰρ ἄκωσα θεῷ,
καὶ ἐξέδρακον ἄντην.)] Virgil.

Nunc etiam interpres Divum, Jove missus ab
ipso

(Testor utrumque caput) celeres mandata per
auras

Detulit; ipse Deum manifesto in lumine vidi

Intrantem muros, vocemque his auribus hausi.
Æn. IV. 356.

Ibid. ἐξέδρακον] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 224. ἄλιον ἔπος ἔσσεται.] *Al.* ἁλὶν
ἐδὲ ἔσσεται. Uti *Odys.* β'. 318. Quam
lectionem et præfert *Barnesius*. Verum,
ut opinor, minus recte.

Ver. 226. Αὐτίκα γάρ etc.] Non satis

expressus est sensus in versione: Statim
enim me interficiat, si lubet, ubi ulnis com-
plexus filium satiavero dolorem. Ern.

Ver. 227. Ἀγκὰς] Vide supra ad ζ.
346.

Ver. 228. 231. 267. κάλ', — καλὰ, —
καλῇ,] Vide supra ad β'. 45.

Ver. 230. Δῶδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας,]
Heraclides Ponticus legit Δῶδεκα διπλοῖ-
δας χλαίνας.

Ver. 232. Χρυσῷ δὲ σήσας] Τὸ δὲ σήσας,
ἀντὶ τοῦ θαυμάσας, ὡς πρὸς ἀκριβείαν, ἵνα μὴ
καὶ ψεύσῃται τὸν θαυμὸν, τυχὸν ἱρωτηθεῖς.
Eustath. Vide supra ad γ'. 745.

Ibid. δέκα πάντα τάλαντα] Talenta
non pauciora quam decem. Vide supra
ad σ'. 573. et 470. et ad τ'. 247.

- Αἰθέρας ἀπέεργεν, ἔπασσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
 Ἐρρέετε, λαβητῆρες, ἐλεγχείες· ἔ νυ καὶ ὑμῖν
 240 Οἴκοι ἔνεσι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
 Ἦ ἔνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
 Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες·
 Ῥῆϊτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
 Κεῖν τεθνεώτοσ, ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,
 245 Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραῖζομένην τε,
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἀΐδος εἶσω.
 Ἦ, καὶ σκηπανίῳ δῖεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
 Σπερχομένοιο γέροντος· ὁ δ' υἷαςιν οἷσιν ὁμόκλα
 Νεικείων, Ἐλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγάθωνά τε δῖον,

A porticu arcebat, verbis contumeliosis increpans:

"Abite, perditī, probris-digni: non utique et vobis

240 "Domi inest luctus, quod me venistis tristitia affecturi?

"An parvi-penditis, quod mihi Saturnius Jupiter dolores dedit,

"Filium ut perderem fortissimum? Sed sentietis et ipsi:

"Faciliores enim multo Achivis jam eritis,

"Illo mortuo, occisu: at ego certe,

245 "Antequam direptamque urbem, vastatamque,

"Oculis videro, descendero in domum Orci."

Dixit, et scipione persequens-abigebat viros; illi autem exhibant,

Urgente sene: Is vero filios suos increpabat

Objurgans, Helenumque, Parinque, Agathonaque nobilem,

238 ἔπεισ'] MS. 240 ἔσι γ.] Id. ἤλθε κηδ] A. J. 241 μοι] abest F. 242
 αὐτὰρ] F. A. I. ὕμεις] MS. 243 Ἀχαιοῖσι] Id. 245 ἀλαπαζομένην] Id.
 mox τε abest. 248 ὁμόκλα, νεικείων ἔλενον — ἐνέα, τοῖς etc.] MS. post

Ver. 235. Ἐξίστην ἰλθόντι,] Κατὰ δημο-
 σίας ἔξοδον περισβείας. Schol. Al. Ἐξίστην δ'
 ἰλθόντι.

Ver. 236. Φείσας' ἐνὶ μεγάρῳ] Qua ra-
 tione, ἐν, hic ultimam producat; item Πρὶν,
 ver. 245. vide supra ad α'. 51.

Ibid. περὶ — θυμῷ] Sic supra περὶ κῆρι
 ver. 61. Ern.

Ver. 237. Λύσασθαι] Vide supra ad α'.
 20.

Ver. 238. ἀπείργειν,] Vide supra ad ν'.
 84. et ad α'. 37. Al. ἀνείργειν.

Ibid. ἐνίσσων.] Al. ἐνίσπων. Quæ et
 proba lectio. Vide supra ad ο'. 546. Al.
 ἐνίσπων.

Ver. 239. Ἐρρέετε, λαβητῆρες, ἐλεγχείες.]
 Δεῖ δὲ μήτι — αὐτῇ (δργῇ) δίδοιαι τόπον

— δυστυχῆντας· ἀφαιρεῖ γὰρ τὸν ἔλεον, ὅταν
 δυσκολαίνωσι, καὶ μάχωνται τοῖς συναχθεμέ-
 νοις· ὡς οὗ Πρίαμος, "Ἐρρέετε λαβητῆρες, ἱ-
 "λεγχείες· ἔ νυ καὶ ὑμῖν Ἐπὶ γόος, ὅτι μ' ἤλ-
 "θετε κηδήσοντες." Plutarch. περὶ ἀοργη-
 σίας.

Ver. 241. Ἦ ἔνεσθ',] Ἦ ἐφῆδεςθέ μοι, καὶ
 ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς εὐφραίνεσθε; ἀπὸ τῆ ὄρασ-
 θαι· ἢ, ἐκφαυλίζετε καὶ μικρὸν ἡγεῖσθε. Schol.
 Al. Ἦ τ' ἔνεσθ'.

Ver. 244. τεθνεώτοσ,] Vide supra ad ν'.
 46. et ad ζ'. 464.

Ver. 250. βοὴν ἀγαθὴν] Vide supra ad
 β'. 408.

Ver. 251. Δηΐφοβόν τε,] Ἀλεξάνδρα τοῦ εὐ-
 θίντος ὑπὸ Φιλοκτῆτος, Πρίαμος τὸν Ἑλένης
 γάμον ἔπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριεύσαντι κατὰ

- 250 Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
 Δηϊφοβόν τε, καὶ Ἴππόθοον, καὶ Δῖον ἀγανόν.
 Ἑννέα τοῖς ὁ γεραίος ὁμοκλήσας ἐκέλευε· [πάντες
 Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἴδ' ἄμα
 Ἐκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ Δοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
 255 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱὰς ἀρίστες
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' ἔτινα φημὶ λελεῖφθαι·
 Μήτορά τ' ἀντίθεον, καὶ Τρωῖλον ἵππιοχάρμην,
 Ἐκτορά δ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, ἐδὲ ἐώκει
 Ἀνδρὸς γε θνητῷ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο.
 260 Τὲς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείλειπ-
 Ψεῦσαί τ', ὀρχησαί τε, χοροῖτυπῆσιν ἄριστοι, [ται,

250 Pammonaque, Antiphonumque, pugnaque strenuum Politen,
 Deïphobumque, et Hippothoum, et nobilem Dium.
 Novem his senex increpans mandabat;

"Festinate mihi, ignavi filii, probrosi; utinam simul omnes

"Pro Hectore veloces ad naves interfecti fuissetis.

255 "Hei mihi infelicissimo; genui enim filios fortissimos

"Troja in lata, quorum nullum dico reliquum esse:

"Mestoraque divinum, et Troilum ex-curru-pugnacem,

"Hectoraque, qui deus erat inter viros, neque videbatur

"Viri utique mortalis filius esse, sed dei:

260 "Hos quidem perdidit Mars, hæc vero probra mera supersunt,

"Mendaces, saltatoresque, choreis præstantissimi,

νικέων etiam edd. vett. non interpungunt. recte. interpunctio post ἑννέα
 displicet. 252 ἐκέλευσε] MS. male. 256 Τροί' ἐν] Id. male. 259 παῖς]
 Id. 260 ἀπώλεσ'] Id.

τὴν μάχην. Δηϊφοβὸς δὲ γενναῖος [Al. γε-
 ναιῶς] ἀγωνισάμενος ἔγημεν αὐτήν· ἡ ἱστορία
 παρὰ Διόδορον. Schol. Vide ad *Odyss.* δ'.
 276. et 9'. 517.

Ibid. Δῖον ἀγανόν.] Ita ex *Eustathio*
 edidit *Barnesius*. Al. δῖον Ἀγανόν. *Clark*.
 In MS. Lips. est δῖον ἀγανόν. unde nil de-
 cernere licet, quid ille voluerit intelligi.
 Sed verum vidit *Barnes*. Add. *Var.*
Lect. Ern.

Ver. 254. ἀντὶ Δοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.]
 Vide supra ad 9'. 471.

Ver. 255. ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ
 τέκον υἱὰς] Ita *Hecuba* apud *Euripidem*:

Καῖταυδ' ἀριστέοντ' ἱγυιάμην τέκνα —

Καῖκίτ' αὖ τ' εἶδον δορὶ πισόν· Ἐλληνικῶν.

Troad. ver. 475. 479.

Ver. 258. ἔσκε] *Esse* solebat. Vide su-
 pra ad ver. 67.

Ibid. οὐδὲ ἐώκει Ἀνδρὸς γε θνητῷ πάϊς
 ἔμμεναι,] Τῶν περὶ τὰ ἥδη φευκτῶν τρία ἐσ-
 τιν εἶδη, κακία, ἀκρασία, θνητότης. Τὰ δ'
 ἐναντία, ταῖς μὲν δυσὶ, δῆλα· τὸ μὲν γὰρ ἀρε-
 τὴν, τὸ δ' ἐγκράτειαν καλύμει· πρὸς δὲ τὴν
 θνητότητα, μάλιστ' εἰς ἀρμόττοι λέγειν τὴν
 ὑπὲρ ἡμᾶς ἀρετὴν ἡρωϊκὴν τινα καὶ θεϊαν,
 ὥς περ Ὅμηρος περὶ Ἐκτορος πεποιήκει λέ-
 γοντα τὸν Πρίαμον ὅτι σφόδρα ἦν ἀγαθός,
 " — ἐδὲ ἐώκει Ἀνδρὸς γε θνητῷ πάϊς ἔμμεναι
 " ἀλλὰ θεοῖο." *Aristot. Ethic. Lib. VII.*
cap. 1.

Ver. 260. τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείλειπ-
 ται,] *Virgil.*

Ἄρνῶν ἢ δ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

Οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
Ταῦτά τε πάντ' ἐπιδεῖτε, ἵνα πρήσωμεν ὁδοῖο;

265 "Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
Ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἡμιονεῖην,
Καλήν, πρωτοπαγῇ· πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
Κὰδ δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ἥρεον ἡμιόνειον,

" Agnorum atque hædorum publici raptores.

" Non tandem mihi rhedam apparaveritis celerrime,

" Hæcque omnia imposueritis, ut perficiamus iter?"

265 Sic dixit: hi vero patris veriti increpationem,
Rhedam quidem extulerunt volubilem mulinam,
Pulchram, recens compactam; arcamque ligarunt super ipsa,
Atque a paxillo jugum detraxerunt mulinum,

265 ἐφοπλίσαιτε] Edd. ἐφοπλίσητε] MS. 266 ἐκ μὴν] MS. ut 92. 267
πρωτοπαγία] MS. vid. not.

At non in Venerem segnes nocturnaque bella,
Aut ubi curva choros indixit tibia Bacchi,
Expectare dapes, et plenæ pocula mensæ:
Hic amor, hoc studium. — *Æn.* XI. 736.

Ibid. λείλιπται.] Si λείλιπτο dixisset,
jam non constitisset Temporum ratio.
Vide supra ad v. 37.

Ver. 261. Ψεύσταί] *Dio Chrysostomus*,
Orat. 32. legit Μῦμοι. *Clark.* In ψεύσταις
maxime pungit Paridem. *Ern.*

Ibid. ὀρχησται τε, χοροῖτυπῆσιν ἄριστοι.]
Virgil.

Vobis picta croco et fulgenti murice vestis,
Desidiæ cordi: juvat indulgere choreis;
Et tunicæ manicas, et habent redimicula mitræ.
Æn. IX. 614.

—— choreis aptior et jocis,
Ludoque dictus; non sat idoneus
Pugnæ: ———

Horat. Carm. lib. II. *Od.* xix. ver. 25.

Clark. Ergo jam tum saltator in convicio,
ut apud *Ciceronem* pro Murena. *Ern.*

Ibid. χοροῖτυπῆσιν] *Cod. Harleian.* χο-
ροῖτυπῆσιν.

Ver. 262. ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.] Τὰ τῶν
πολιτῶν ἀρπάζοντες. *Schol.* Πρίαμος δὲ παρὰ
τῷ Ποιητῇ καὶ ὀνειδίζει τοῖς υἱοῖς ἀναλίσκῃσι
τὰ μὴ νειομισμένα. "Ἄρνῶν ἢ δ' ἐρίφων ἐπι-
δήμιοι ἀρπακτῆρες." *Athenæus*, lib. I.
cap. 8.

Ver. 263. et 266. ἄμαξαν] Vide infra
ad ver. 711. et 782. *Al.* ἄμαξαν.

Ibid. ἐφοπλίσαιτε] Ita edidit *Barnesius*.
Al. ἐφοπλίσαιτε, et ἐφοπλίσητε. Quæ ferri
non possunt. Vide supra ad ver. 190. et
ad ψ'. 55.

Ver. 264. ἐπιδεῖτε.] *Al.* ἐπιδῆτε.

Ibid. πρήσωμεν] Vide supra ad v. 192.
Ver. 265. ἄρα] *Ut par, ut æquum*
erat —. *Ut debuerunt.*

Ver. 267. πρωτοπαγῇ.] *Cod. Oxon.* a
Barnesio, itemque *Cod. Harleian.* a *Tho.*
Bentleio collatus habet πρωτοπαγία. Quod
eodem modo pronunciandum. *Clark.*
Sic etiam *MS. Lips.*

Ibid. πείρινθα] Vide supra ad ver. 190.

Ver. 268. πασσαλόφιν] Vide supra ad
v. 588. *Clark.* Putem ultimam litteram
delendam. *Ern.*

Ibid. Κὰδ — ἥρεον] *Καθαίρειν*, notat *Eus-
tath.* h. l. dici pro κατὰγειν, καταβιβάζ-
ειν, et sic dici etiam supra de Achille,
ubi fluvius eum καθῆρει; ἀπὸ πασσαλόφιν
autem συνήθως, usitate dici. Latini ex-
primunt *deripere*: diciturque proprie de
rebus suspensis, ut h. l. Sic et LXX. *Jos.*
A. VIII. 29. X. 27. *Lucas Ev.* XXIII.
53. A. A. XIII. 29. ubi Lat. versio de-
ponere vertit, quod bene servat *Erasmus*.
Ern.

Ver. 269. ὀμφαλόεν τ', εὔ] Ita edidit
Barnesius propter sequentem ἀρηρός. Quo-
cum facit *Henricus Stephanus*. *Vulg.* ὀμ-
φαλόεντ' εὔ. *Eustathius* itemque *Codex*
Harleianus legit ὀμφαλόεν εὔ. Quæ for-

Πύξινον, ὀμφαλόεν τ', εὖ οἴηκεσσιν ἀρηρός.

- 270 Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέδηκαν εὐξέσω ἐπὶ ῥυμῷ,
Πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον·
Τρεῖς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔγναμψαν·
275 Ἐκ θαλάμης δὲ φέροντες εὐξέσας ἐπ' ἀπώνης,

Buxum, et umbilico-ornatum, scite annulis aptatum.

- 270 Extulerunt et lorum jugale una cum jugo novem-cubitum;
Et hoc quidem bene accommodarunt eleganter-polito temoni,
Parte in extrema, annulumque clavo-temonis superposuerunt;
Ter vero utrinque ligarunt ad umbilicum; et deinde
Simplici-serie alligarunt, subque angulo flexum-innexuerunt;
275 Ex thalamo autem ferentes eleganter-politam in rhedam,

269 ὀμφαλόεντ'] Edd. vett. ὀμφαλόν] R. T. ἀρηρότα] MS. vid. not.
270 ἐννεάπηχυ] Edd. præter R. 272 βάλλον] MS.

tasse est verior lectio. Vide supra ad α'.
51. Porro vocem ὀμφαλόν Scholiastes exponit κεκοσμημένον. Eustathius autem, ὀμφαλόν δὲ, inquit, τὸ ἢ κύκλος τινὰς κοίλας ἔχον ὀμφαλοειδές, ἢ γλῶσση τι κοῖλον περὶ τὸ μέσον τῷ ζυγῷ, ὅπου οἱ ἱμάντες περιτίθενται. — Οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ὀμφαλόν φασὶ τὸ ὑπεροχὰς τινὰς ἔχον ἐν μέσῳ, αἷς οἱ ἱμάντες περιεὶλθῃται ἢ τὸ ἔχον μέσον ὀμφαλόν, ὃ προσδεῖται ἱμᾶσιν ὁ ῥυμός. Clark. MS. Lips. habet cum edd. vett. ὀμφαλόντ', sed in fine etiam ἀρηρότα, ut sit vel versus hypermeter, vel potius pronuncietur, ἀρηρότ', quod fieri potest, quia versus sequens incipit a vocali, ut infra 531. vid. ad ζ'. 265. et 9'. 206. ὀμφαλόντ' habuit etiam in Cod. suo Hesychius. Nam ὀμφαλόντα apud eum pertinere ad hunc Homeri locum, clarum est ex interpretatione, ὀμφαλὸς ἔχοντα ζυγόν· ὀμφαλὸς δὲ λέγουσιν τὰς ἐν τῷ ζυγῷ τρώγλας, ἐφ' ᾧ αἱ ἡνία δίδονται; quod non animadvertum Jensio miror. Illud etiam obstat lectioni Eustathianæ, quod ζυγόν in singulari nunquam apud Homerum neutraliter occurrit (quo aliis locis argumento confidit Barnesius et Clarkius) nec apud alios antiquos et bonos scriptores. Nam locus Platonis de mendo merito suspectus est. Itaque proclivis sum ad amplectendam MS. Lips. lectionem. Judicent eruditiores. Cæterum in ὀμφαλόντα unum ὀμφαλόν intelligendum patet e ver. 275.

Mox ultima vertam: Bene munitum, firmatum annulis, non aptatum, quod sensum clarum et commodum non fundit. Add. 518. Ern.

Ibid. εὖ οἴηκεσσιν ἀρηρός.] Οἴηκες δὲ νῦν, ἢ κρίκοι τινὲς συνέχοντες τὸν ζυγόν, ἢ δι' ὧν ἀνείρονται αἱ τῶς ἡμίωνος οἰακίζεσαι ἡνία. Eustath.

Ver. 270. ἐννεάπηχυ.] Al. ἐννεάπηχυν. Clark. Genus neutrum MS. Lips. agnoscit, et ed. una Rom. et Eustath. qui et τὸ ζυγόδεσμον habet, alterius formæ nullam mentionem faciens: sed eam habet Hesychius sine dubio ex h. l. ubi vid. Cel. Albertum, qui neutralem formam bene illustrat. Similis varietas est in aliis hujus generis compositis, quæ a Lexicographis nimis fidenter ut masculina ponuntur. De singulis dicere non est instituti nostri. τὸ στηθόδεσμον Poll. VII. 66. Ern.

Ver. 272. ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον.] Ἀντὶ τῷ, τῷ δὲ ὀκκάβῳ τὸν ἔστορα ἔβαλον. Schol.

Ibid. ἔστορι.] Τῷ ἀνιεμένῳ πασσάλῳ κατὰ τῷ ῥυμῷ τῷ ζυγῷ. Τινὲς δὲ γράφουσιν ἔστορι, οἷον ἔχέστορι. Schol.

Ver. 273. ἐπ' ὀμφαλόν.] Ἐπὶ τὸ μέσον τῷ ζυγῷ. Schol. Vid. ad 269.

Ver. 274. γλωχίνα] Τὴν γωνίαν λέγουσιν δὲ τὸ τέλος τῶ ἱμάντος. Schol.

Ibid. ἔγναμψαν.] Al. ἔλαμψαν. Quo modo et legit Codex Harleianus.

- Νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἐντεσιεργές,
 Τές ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 Ἴππους δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν, ἧς ὁ γεραίος
 280 Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέσῳ ἐπὶ φάτιν.
 Τῷ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
 Κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες.
 Ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη τετιχότι θυμῷ,
 Οἶνον ἔχασ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
 285 Χρυσέῳ ἐν δέπαι, ὄφρα λείψαντε κιοίτην.
 Στῇ δ' Ἴππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Accumularunt Hectorei capitis infinita pretia.

Junxerunt vero mulos ungulis validos, jugales,

Quos olim Priamo Mysi dederant splendida dona.

Equos autem Priamo duxerunt sub jugum, quos senex

280 Ipse curans alebat politum ad praepepe:

Hos quidem jungebant in aedibus altis

Præco et Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes.

Prope autem ipsos accessit Hecuba mæsto animo,

Vinum tenens in manu suave dextra,

285 Aureo in poculo, ut libatione-facta abierint:

Stetit vero ante equos, verbaque fecit, dixitque;

277 ἐντεσιεργές] Edd. præter R. 279 ζυγόν] abest A. 1. 280 ἐϋξέσῳ] Edd.

præter R. cujus lectio melior, consentiens etiam v. 271. et MS. Lips.

283 ἦλθεν Ἐκάβη] MS. male. 285 κιοίτην] Id.

Ver. 275. 280. ἐϋξέσῳ — ἐϋξέσῳ] *Al.* ἐϋξέσῳ — ἐϋξέσῳ.

Ver. 277. ἐντεσιεργές,] τὰς ὑποζυγίας, μὴ ψιλῶς νοτοφόρος, ἀλλὰ τὴν τε ἀμαξάν, καὶ τὴν πείρινδον ἔλκοντας, ἅπερ καὶ ἔντια φησί. Schol. Καὶ ἄλλως ἐντεσιεργές λέγει τὰς τοίμας εἰς ἔργον. *Eustath.* *Al.* ἐντεσιεργές. *Clark.* Utraque lectio est apud *Hesychium* ex h. l. quod et aliis in lectionibus variis Homeri fecit. Forma ἐντεσιεργές videtur potius Ionicis magis usitata fuisse. *Hesiod.* "Εργ. 411. Ἐπώσιεργος. MS. Lips. hanc formam habet. *Ern.*

Ver. 278. Τές ῥά] Quos scilicet.

Ver. 280. ἔχων ἀτίταλλεν] Ἐχων servit h. l. periphrasi pro verbo ἀτίταλλεν simpliciter: cujus periphraseos frequentia exempla. Vid. *Cel. Valkenar.* ad *Eurip. Phœniss.* p. 269. *Ern.*

Ver. 281. 282. Τῷ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώ-

μασιν ὑψηλοῖσι Κήρυξ καὶ Πρίαμος,] Versionem vulgarem hoc in loco retinui, ut *Priamus* et *Præco* equos jungere dicantur. Verum cum hoc a *Priami* filiis (supra ver. 279.) jam factum dicitur, neque *Priamum* officio hoc fungi verisimile est, neque binos tantum equos fuisse satis constat; cumque ista ratione ζευγνύσθην, aut ζευζάσθην, ut supra ver. 277. potius quam ζευγνύσθην, dicendum erat; Ego istud, τῷ, non ad equos, sed ad sequentem Κήρυξ καὶ Πρίαμος referri crediderim. Quo pacto cum isto, τῷ μὲν ζευγνύσθην — Κήρυξ καὶ Πρίαμος, longe aptius congruet quod sequitur, Ἀγχίμολον δὲ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη etc. Porro fortasse hic legendum sit τῷ μὲν ζωννύσθην etc. *Clark.* Nulla est necessitas ita corrigendi. Ζεύγνυσθαι commodissime dicuntur, qui eundem curram conscendunt. Cæterum τέλεια στιγμή esse

Τῇ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὐχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
 * Αψ ἐκ θυσιμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ' σέ γε θυμὸς
 Ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν ἐκ ἐδελέσσης.

- 290 Ἀλλ' εὐχευ σύγ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίῳ
 Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται·
 Αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε οἱ αὐτῷ
 Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 Δεξιόν· ὅφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 295 Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἱῆς Δαναῶν ταχυπώλων.
 Εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐὼν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην

“ Accipe, liba Jovi patri, et supplica, domum ut pervenias

“ Redux ex hostibus: siquidem te animus

“ Impellit ad naves, me quidem non volente.

290 “ Sed supplica tu jam atras-nubes-cogenti Saturnio

“ Idæo, qui Trojam omnem despicit :

“ Pete autem alitem velocem nuncium, qui ipsi

“ Gratissimus alitum, et cujus robur est maximum,

“ Dextrum: ut eum ipse oculis conspicatus,

295 “ Eo fretus ad naves eas Danaorum perniciem-equitum.

“ Quod si tibi non dabit suum nuncium late-sonans Jupiter,

“ Non ego omnino te tum impellens hortarer

287 εὐχεταιδ'] MS. antiqua scriptura. 288 *Αψ δ' ἐκ] Id. 290 εὐχεῖ]
 Id. quod vel εὐχευ, vel εὐχου pronunciantum. εὐχου edd. omnes præ-
 ter R.

debet post φάτνη, præsertim in hac inter-
 pretatione. Ern.

Ver. 282. Κήρυξ] Vide supra ad ver.
 149.

Ver. 283. τετιηότι] Vide supra ad v.
 46.

Ver. 284. διξιτερεῖν] Vide supra ad v.
 588.

Ver. 285. ὀπαῖ, ὄφρα] Nulla ex ana-
 logia produci potest istud u. Pronuncia-
 batur fortasse *depaivnophra*. Vide supra
 ad v. 35. et ad v. 342. Clark. Si cæsu-
 ra, qua cæsuræ, et propter moram sylla-
 bæ naturalem, quæ est in cæsuræ, produ-
 cit syllabam, non video, quare ad eam
 producendam necesse sit, ut consona se-
 quatur. Etiam hiatus adjuvat. Ern.

Ibid. ὄφρα λείψαντε] Qua ratione, ὄφρα,
 hic ultimam producat; item πίσυνος, ver.
 295. et 313. et δὲ, ver. 343. et σι, ver.
 370. vide supra ad v. 51.

Ver. 286. ἐκ τ' ὀνόμαζι] Virgil.

——— nomine clamat. Æn. IV. 674.

Ver. 287. Τῇ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ,] Vide
 supra ad v. 219.

Ver. 288. ἐπεὶ ἄρ' σέ γε] Al. ἐπειδὴ σέ γε.
 Verum non hic supervacaneum est istud
 ἄρ, sed vim habet in connectenda sen-
 tentia cum eo quod præcessit, ver. 198.
 224. Clark. Verte: Si tamen. Nostri:
 wenn du ja wilt. Ern.

Ver. 289—297—502. Ὀτρύνει—ἐποτρεύ-
 νουσα—ᾤτρυν'] Vide supra ad v. 44.

Ver. 290. εὐχευ] Ita ex Eustathio edi-
 dit Barnesius. Al. εὐχε. Clark. Εὐχευ
 habet ed. Rom.

Ver. 293. καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,]
 Cod. Harleian. καὶ οἱ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Quo modo et in uno MS. reperit Barnes-
 sius. Al. καὶ οἱ κράτος ἐστὶ μέγιστα. Vir-
 gil

Νῆας ἔπ' Ἀργείων ἵεναι, μάλα περ μεμαῶτα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
300 ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω·

Ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶψ' ἐλέησῃ.

Ἥ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμῖν ὥτρυν' ὁ γεραίος
Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦναι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη,
Χέρνιβον ἀμφίπολος, πρόχοόν τ' ἅμα, χερσὶν ἔχουσα.

305 Νιψάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο·

Εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον,

Οὐρανὸν εἰσανιδῶν· καὶ φωνήσας ἔπος ἤυδα·

Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,

“ Naves ad Argivorum ire, admodum licet cupidum.”

Illam vero respondens allocutus est Priamus deo-similis;

300 “ O uxor, haud sane tibi hoc præcipienti negabo:

“ Bonum enim Jovi manus elevare, si forte misereatur.”

Dixit quidem, et ancillam dispensatricem jussit senex

Manibus aquam infundere puram: astitit vero,

Pelvem ancilla, gutturniumque simul, manibus tenens.

305 At postquam se laverat, poculum accepit suæ uxoris:

Precabatur deinde stans medio in septo; libavitque vinum,

Cælum suspiciens: et edita voce dixit;

“ Jupiter pater, qui inde ab Ida imperas, gloriosissime, maxime,

300 οὐ μὲν τι τόδ'] MS.

— rerum cui summa potestas.

Æn. X. 100.

Ver. 296. Εἰ δέ τοι οὐ δώσει] *Al.* Εἰ δέ τοι
δώσει.

Ibid. εὐρύοπα Ζεὺς,] Sic infra ver. 514.
μητιέτα Ζεὺς. Vide supra ad α'. 175.

Ver. 298. μεμαῶτα.] Vide supra ad ν'.
46. et ad ζ'. 464.

Ver. 299. θεοειδής.] Vide supra ad ver.
217.

Ver. 301. Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν,] Vide
supra ad τ'. 254.

Ver. 304. Χέρνιβον] Nūn τὸ ἀγγεῖον τὸ
ὑποδεχόμενον τὸ ταῖς χερσὶν ἐπιβαλλόμενον
ὕδωρ· δ καὶ λείβητά φησι. *Schol.*

Ibid. πρόχοόν] Τὸν παρ' ἡμῶν καλούμενον
ξέστην. *Schol.*

Ver. 305. Νιψάμενος] Quum se ipse la-
vasset. Vide supra ad ψ'. 685. et ad γ'.
141.

Ibid. κύπελλον ἐδέξατο — Εὐχετ' ἔπει-
τα] Virgil.

Tum pater Anchises magnum cratera corona
Induit, implevitque mero: Divosque vocavit,
Stans celsa in puppi. — Æn. III. 525.

Ver. 306. ἔρκει] *Schol.* Nūn περιβολαίῃ,
περιφράγματι. *Clark.* Est αὐτὴ ver. 161.

Ver. 307. οὐρανὸν εἰσανιδῶν.] Virgil.

Tum breviter supera aspectans convexa preca-
tur. Æn. X. 251.

Ubi notandum vocem, *convexus*, apud Ro-
manos non, ut in linguis recentioribus fit,
concavo oppositam esse; sed (ut opinor)
idem fere sonasse quod *concavus*: nisi for-
te in Sphæra, Hemisphærii Superioris po-
tius, quam Inferioris, facies interior, con-
vexa dicta sit. Sic iterum apud Virgilium:

— tædet cæli convexa tueri.

Æn. IV. 451.

— sese halitus atris

Faucibus effundens supera ad convexa ferebat.

Æn. VI. 240.

— supera ut convexa revisant.

Æn. VI. 750.

- Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν, ἥδ' ἐλεεινόν·
 310 Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοι αὐτῷ
 Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπάλων.
 "Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς·"
 315 Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 Μόρφον, θηρητῆρ', ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν.
 "Ὅσση δ' ὑπορόφοιο θύρῃ θαλάμοιο τέτυκται
 Ἀνέρος ἀφνειοῦ ἐυκλήϊς, ἀραρυῖα·
 Τόσσ' ἄρα τῇ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερὰ· εἴσατο δέ σφιν

"Da me ad Achillis tentorium gratum venire, atque miserandum:

310 "Mitte autem alitem velocem nuncium, qui tibi ipsi

"Gratissimus alitum, et cujus robur est maximum,

"Dextrum: ut eum ipse oculis conspicatus,

"Eo fretus ad naves eam Danaorum perniciem-equitum."

Sic dixit precans: Eum vero exaudii providus Jupiter:

315 Statimque aquilam misit certissimum-augurium-facientem ex volucris,

Morphon, venatricem, quam et Percnon vocant.

Quanta autem excelsi janua thalami est

Viri opulenti obserata affabre-aptata:

Tantæ hujus utrinque erant alæ: Visa autem est ipsis

318 ἐυκλήϊς] MS. 319 σφί] Id. bene.

Quod autem Recentiores *converum*, id Romani *gibbum* dicebant. Clark. Simplicius est dicere, ubi *concauum*, ibi esse et *converum*, ut ubi *altum*, ibi etiam *profundum*: et propterea hæc verba confundi et permutari. Ern.

Ver. 308. Ζεῦ πάτερ,] Vide supra ad σ΄.

372. Ver. 310. Πέμψον δ' οἰωνόν] Virgil.

Da deinde auxilium, pater, atque hæc omina firma. Æn. II. 691.

Da, pater, augurium, atque animis illabere nostris. Æn. III. 89.

Ver. 311. καὶ εὖ κράτος] Vide supra ad ver. 293.

Ver. 314. "Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε] Vide supra ad σ΄. 527.

Ver. 315. πετεηνῶν,] Codd. Harleian. πετεσινῶν.

Ver. 316. Μόρφον,] Occurrit hæc vox apud Hesiodum accentu diverso:

αὐτὰρ ὅτισθε
 Μορφνοῖο φλεγῖα καλυστῆμοι πετρίγισσι.
 Ἄσπερ Ἡρακλ. ver. 133.

De Ave ita Aristoteles: Ἐπεὶ δὲ γένος αἰστοῦ ἐστίν, ὃ πλάγγος καλεῖται. — οἰκεῖ δὲ βήσσας καὶ ἄγκη καὶ λίμνας· ἐπικαλεῖται δὲ νηπτοφόνος καὶ μορφνός· οὗ καὶ Ὀμηρος μίμνηται ἐν τῇ Πριάμου ἐξοδῷ. Aristot. de Histor. Animal. lib. IX. cap. 52.

Ver. 317. et 354. τέτυκται] Vide supra ad σ΄. 736. et ad α΄. 37.

Ver. 318. ἐυκλήϊς, ἀραρυῖα] Εὖ ταῖς κλεισὶν ἡρμοσμένη, ἀσφαλής. Δύναται καὶ ὑφ' ἐν, ἢ ἡ εὐκλειστος. Schol. Clark. Ἀφνειῶ καὶ εὖ κληῖσ' (Gl. κλεισὶν) ἀραρυῖα, quæ et verior lectio videtur; et hanc secutus est Scholiastes minor, cujus verba sunt supra citata. Huc inclinabat Heinsius, qui omnes Criticos veteres sic legisse judicabat: nisi quod volebat κληῖσ', quod non necesse per locum Il. σ΄. 293. v. ejus notulam in Hesychio Albertino ad ἐυκλήϊς. Ern.

- 320 Δεξιὸς αἰΐξας ὑπὲρ ἄσπεος· οἱ δὲ ἰδόντες
Γῆθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ζεσεῖ ἐπεβήσεται δίφρῳ·
Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθέσης ἐριδέπῃ.
Πρὸςθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
325 Τὰς Ἰδαίους ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὅπισθεν
Ἴπποι, τὰς ὁ γέρων ἐφέπων μάσιγι κέλευε
Καρπαλίμως κατὰ ἄστρ'· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὥσεί θάνατόνδε κίοντα.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
330 Οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροὶ ποτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
Παῖδες καὶ γαμβροί· τῶ δ' εἰ λάθον εὐρύοπα Ζῆν',
Ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,

320 *Dextera ruens supra urbem: Illi vero conspicati
Gavisi sunt, et omnibus in praeordiis animus lætitia-perfusus-est.*

Festinans autem senex politum conscendit currum:

Egitque e vestibulo et porticu resonanti.

Ante quidem muli trahebant quatuor-rotarum rhedam,

325 *Quas Idæus agebat prudens; sed pone*

Equi, quos senex urgens flagello hortabatur

Celeriter per urbem: Amici autem simul omnes sequebantur,

Multum lugentes, tanquam ad mortem proficiscentem.

Postquam vero ex urbe descenderant, ad campumque pervenerant,

330 *Hi quidem retro ad Ilium redierunt,*

Filii et generi: illi autem non latuerunt late-sonantem Jovem,

In campum progressi: Conspicatus vero misertus est senis,

320 δι' ἄσπεος] F. R. A. 1. ortum e διὰ ἄσπεος. 322 ἐπιβήσατο] MS. F. A.

J. 323 ἐριδούπῃ] MS. 328 θάνατόν γε] F. A. J. male.

Ver. 319. Τόσσ' ἄρα] *Tantæ utique —
Tantæ, inquam.* Non enim supervacuum
est illud ἄρα.

Ver. 322. ἐπιβήσεται] *Al. ἐπιβήσατο.* Vi-
de supra ad β'. 35. et ad ε'. 109.

Ver. 323. καὶ αἰθούσης ἐριδούπῃ.] Non e
porticu: erat enim sub Dio, ver. 307. sed
ex aula. vid. 151. ea cincta erat porticibus;
unde ἐριδούπῃς, resonans. *Ern.*

Ver. 325. 326. ἔλαυνε — κέλευε] Vide
supra ad ν'. 84.

Ver. 327. Καρπαλίμως κατὰ ἄστρ.] *Ire-
næus Lib. I. cap. 1. sub fine, legit Καρπα-
λίμως ἀνὰ ἄστρ.*

*Ibid. φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο, Πόλλ'
ὀλοφυρόμενοι,]* Virgil.

—— Percussa mente dederunt

Dardanidæ lachrymas. — Æn. IX. 292.

Ver. 328. Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι,] *Irenæus*
loco supra citato legit Οἵ τε' ὀλοφυρόμενοι.

*Ibid. ὥσεί θάνατόνδε κίοντα.] Al. ὡς εἰς
θάνατόν γε κίοντα.*

Ver. 330. ἄρ'] *Ut fieri solet.*

Ibid. ποτὶ] Al. προτί.

Ibid. ἀπονέοντο,] Vide supra ad α'. 398.

Ver. 331. εὐρύοπα Ζῆν',] Vide supra ad
ver. 98. *Clark.* De Ζῆν' vid. ζ'. 265. 9'.
206. *Ern.*

Αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἷον φίλον, ἀντίον ἤυδα·

Ἑρμεία, (σοὶ γὰρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν

335 Ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες, ᾧ κ' ἐδέλυσθα,)

Βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

Ὡς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ' τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ' τε νοήσῃ

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνάδ' ἰκέσθαι.

Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθῃσε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·

340 Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

Ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῇν,

Ἢδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοῆς ἀνέμοιο·

Εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα δέλγει,

Ὡν ἐδέλει, τὰς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·

345 Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεϊφόντης.

Et confestim Mercurium, filium dilectum, coram allocutus est;

"Mercuri, (tibi enim præ aliis gratissimum est

335 "Homini te-comitem-adjungere, et exaudis, quemcunque volueris;)

"Vade age, et Priamum cavas ad naves Achivorum

"Sic ducito, ut neque aliquis videat, neque animadvertat

"Aliorum Danaorum, antequam ad Pelidem pervenerit."

Sic dixit: Neque non-obsecutus est internuncius Argicida;

340 Statim deinde sub pedibus ligavit pulchra talaria,

Ambrosia, aurea, quæ ipsum ferebant et supra mare,

Et supra immensam terram, pariter cum flatibus ventî:

Cepit et virgam, qua virorum oculos demulcet,

Quorum vult, alios vero et dormientes excitat:

345 Hanc manibus tenens volabat potens Argicida.

330 προστ.] MS. 331. 32 Ζη, Ν' ἐς πιδ.] R. T. 335 ἐταιρίσαι] MS. F. A. J. 336 κοιλὰς] abest MS.

Ver. 333. Αἴψα δ' ἄρ'] Statim deinceps —. Statimque proinde.

Ibid. Αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, — Βάσκ' ἴθι,] Virgil.

Tunc sic Mercurium alloquitur, ac talia mandat: Vade, age, nate. — Æn. IV. 222.

Ver. 334. Ἑρμεία, (σοὶ γὰρ — ἐδέλυσθα,) Βάσκ' ἴθι,] Hanc formam non semel imitatur Virgilius: ut Æn. I.

Æole (namque tibi hominum pater atque deorum etc. Ver. 69. — Ern.

Ver. 335. Ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι,] Al. Ἀνδράσ' ἐταιρίσσαι. Clark. Varietas hæc lectionis notata est e Barnesio, qui, quorum librorum ea sit, non indicat, et tamen vulgata

præfert. "Εδέλυσθα notat Eustathius esse pro ὑπώκουσας, propter dativum ᾧ, cui ἐδέλειν, sensu sc. ordinario, non jungatur. Ern.

Ver. 336. Βάσκ' ἴθι,] Vide supra ad 6. 158.

Ver. 339. Ὡς ἔφατ'· ἐδ' ἀπίθῃσε] Virgil.

Dixerat: Ille patris magni parere parabat Imperio; et primum pedibus talaria nequit Aurea; quæ sublimem alis, sive æquora supra, Seu terram, rapido pariter cum flamine portant. Tum virgam capit; hac animas ille evocat Orco Pallentes, alias sub tristia Tartara mittit: Dat somnos adimitque, et lumina morte resignat. Æn. IV. 238.

Αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλάσποντον ἵκανε·
 Βῆ δ' ἰέναι, κέρω αἰσυητῆρι ἐοικώς,
 Πρῶτον ὑπηνήτη, τῆπερ χαριεστάτη ἦβη.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν μέγα σῆμα πάρεξ Ἴλαιο ἔλασαν,
 350 Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν
 Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν·
 Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κήρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·

Confestim autem Trojamque et Hellespontum pervenit:

Perrexit vero ire juveni-regio similis,

Primum pubescenti, cujus venustissima juventa.

Illi vero postquam præter magnum sepulchrum Ili egerant,

350 Inhibuerunt mulasque et equos, ut biberent

In fluvio; jam enim et crepusculum venerat super terram:

At ex propinquo conspicatus animadvertit præco

Mercurium, et Priamum allocutus est, dixitque;

349 Ἴλαιο ἔλασαν] MS. male. 352 ἐφράσατο] Id. 354 ἀφραδίο;] Id. male.

Ver. 340. ἰδήσατο] Vide supra ad ver. 305. et ad ψ'. 685. et 739.

Ver. 344. ἰδέλιμ,] *Al.* ἰδέλη.

Ibid. τοὺς δ' αὖτε] *Cod. Harleian.* τὰς δ' αὖ.

Ibid. ὑπνώνοντας] *Cod. Harleian.* ὑπνόωντας.

Ver. 346. Αἶψα δ' ἄρα Τροίην] *Cod. Harleian.* Αἶψα δ' ἄρ' ἐς Τροίην.

Ver. 347. αἰσυητῆρι] Βασιλικῷ νέῳ· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐντίμου, τηροῦντι τὰ αἶσια, ὅ ἐστι τὰ δίκαια. *Schol. Barnesius* in tribus MSS. scriptum reperit αἰσυμηνητῆρι. Καὶ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλήσιν ἐγίνοντο τινες μόναραχοι — οὗς ἐκάλουν Αἰσυμηνητάς. *Aristot. de Republ.* lib. IV. cap. 10. *Clark.* Αἰσυμηνητῆρι agnoscit et *Hesychius*, unde hanc lectionem vulgatæ præferunt viri doctissimi *Jensius*, *Valkenarius* *Obs. Misc.* VIII. p. 149. *Cel. Albertius*. Sed quia tamen αἰσυητῆρ non est contra analogiam, cum ab αἶσα fieri possit αἰσῶν, ex quo αἰσῶν, αἰσυμῶν demum fit, non temere repudiem lectionem omnium meliorum et antiquiorum librorum. *Etyim. M.* Αἶσα, αἶσω, αἰσῶν, αἰσυτῆρ, καὶ πλειονασμῷ τοῦ η αἰσυητῆρ· οὕτω Μεθόδιος. Potest etiam ex αἰσῶν fieri αἰσῶν. *Ern.*

Ver. 348. Πρῶτον ὑπηνήτη, τῆπερ χαριε-

στάτη ἦβη.] Ἀρχομένῳ γενειάζειν· ὑπῆναι δὲ καλεῖνται αἱ τρέχουσες αἱ περὶ τὰ χεῖλη, ὁ μυσταξ ἄρτι φύμενος· οἱ δὲ κοινῶς εἶπον τὸ γένειον. *Schol.* Οὐ σὺ μὲν τοι Ὀμήρῳ ἐπαινέτης εἶ, ὅς ἐφη χαριεστάτην ἦβην εἶναι τῇ ὑπηνήτῃ; *Plato in Pythagora sub initio.* *Virgil.*

Ora puer prima signans intonsa juventa.

Æn. IX. 181.

Quo de loco *Macrobius*; “Prætermisssa “gratia (inquit) incipientis pubertatis, τῇ “περ χαριεστάτη ἦβη minus gratam fecit “Latinam descriptionem.” *Saturnal.* Lib. V. cap. 13.

Ibid. Πρῶτον ὑπηνήτη,] *Al.* Πρώτῳ ὑπηνήτῃ. *Clark.* Sic est apud *Ælian.* V. H. X. 18. ubi vid. *Perizonium.* *Ern.*

Ver. 350. Στῆσαν — ἵππους, ὄφρα πίοιεν Ἐν ποταμῷ] Interpungam potius sic στήσαν — ἵππους, ὄφρα πίοιεν, ἐν ποταμῷ. Consistere jusserunt ad flumen, ut biberent. Mox ver. 352. sic interpunge: Τὸν δ', ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν, ἐφράσσατο κήρυξ Ἑρμείαν. Hunc autem *Mercurium* animadvertit primus præco, e propinquo videns. *Ern.*

Ver. 351. ἤλυθε] Vide supra ad ὁ. 454. et ad α'. 37.

Ver. 355. ποτὶ] *Al.* προτί. Ut supra ver. 350.

Ver. 354. φραδίο νόε ἔργα τέτυκται]

Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόσ' ἔργα τέτυκται·
355 "Ανδρ' ὀρώω, τάχα δ' ἄμμε διαρραΐσεσθαι οἶω·
'Αλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων· ἢ μιν ἔπειτα
Γένων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἶν' ἐλέησῃ.

"Ως φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δεΐδιε δ' αἰνῶς·
'Ορθαὶ δὲ τρίχες ἔσαν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
360 Στῇ δὲ ταφών· αὐτὸς δ' Ἐριένιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Χεῖρα γέροντος ἐλὼν, ἐξεΐρετο καὶ προσέειπε·

" Considera, Dardanide, prudentis animi res est:

355 " Virum video, cito autem nos perditurum existimo:

" Sed agedum fugiamus in equis; vel ipsum jam

" Genibus prehensis oremus, si forte misereatur."

Sic dixit: Seni autem animus confusus est, timuitque graviter:

Rectæ autem comæ steterunt in flexilibus membris:

360 Stetitque attonitus: Ipse autem Mercurius prope veniens,

Manu senis prehensa, interrogavit et allocutus est;

355 διαρραΐσθαι] Id. sed suprascr. αἶ. 359 μελίεσσι] Edd. præter T. male, ut mox ver. 361. προσέειπεν.

Συνετῷ νῷ, καὶ ἄριστα βαλεῦσθαι δυνάμενος, ὁ παρὼν καιρὸς δεῖται. Schol.

Ver. 356. ἄγε δὴ] Vide supra ad ψ'. 513.

Ver. 358. σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο,] Τὸ, "σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο," ἤγουν συνεχύθη ὁ νῷς τῷ Πριάμῳ, τὴν παραχρῆν φασὶ [οἱ παλαιοὶ] τῆς διανοίας μιμῆσθαι τῇ τῆς συντάξεως διακοπῇ. Eustath. in comment. ad ὁ. 1. Clark. Quæ sunt argutiæ inanes, cum millies ista tmesis in aliis sit sine vi tali. συγχέεσθαι elegans hoc sensu, quod et latini expressere confundi. Suet. Cæs. c. 7. Ern.

Ver. 359. Ὁρθαὶ δὲ τρίχες ἔσαν — Στῇ δὲ ταφών.] Virgil.

Obstupui, steteruntque comæ. —

Æn. III. 48.

De cujus versus prosodia inusitata, vide supra ad γ'. 363. Idem:

At vero Æneas aspectu obmutuit amens,

Arrectæque horrore comæ. —

Æn. IV. 279.

Arrectæque horrore comæ. —

Æn. XII. 868.

Ibid. ἔσαν ἐν] Vide supra ad α'. 535.

Ibid. γναμπτοῖσι μέλεσσι] Al. γναμπτοῖς μελίεσσι. Clark. Cur flexilibus mem-

bris vertat cum Barnesio, non video. Nec commodus sensus existit. Verterim incurvo in corpore, sc. senis grandævi. Sic habemus γναμπτὸν ἴδος σκολιῷ λαβυρίνῳ apud Callim. H. in Del. 511. Ern.

Ver. 360. αὐτὸς δ' Ἐριένιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,] Καὶ σφόδρα τὸν Ἐρμῆν ἐπαργῶς ἀκοῦσθῆντα Πριάμῳ δεδήλωκεν ἀλληγορήσας. Οὐδὲν γὰρ ὅτι κεν ὅτι κεν πειθῆναι ἀνδράσιν ὀργίζομένοις, ἢ ἀργυροῦς, ἢ χρυσοῦς, ἢ διὰ δώρων πολυτέλειαν· μελίσχον δὲ καὶ προσήνεις ἰκισίας ὅπλον ἐστίν, ἢ διὰ τῷ λόγῳ πειθῶ. Πάνυ γὰρ ἀληθῶς Εὐριπίδης, "Οὐκ ἔστι πειθῆς ἰερὸν· ἄλλο πλὴν λόγος." Τύτῳ τε Πρίαμος ὡς περ ὀχυρῶ παντευχία καθώπλισται· ὃ καὶ μάλιστα τὴν Ἀχιλλείως ἀπήλασεν ὀργήν, ἢ κεν ἐν ἀρχῇ δειξῶς δάδεια πέπλος, δάδεια διπλοῖδας χλαῖνας, τά τε λοιπὰ τῶν κομισθέντων δώρων, ἀλλ' αἱ πρῶται τῆς ἰκισίας φωναὶ τὰς ἄρσενας αὐτῷ θυμῷ ἐξέτλησαν· "Μνησάι· "πατὴρ σῶ, θεοὶς ἐπισείκελ' Ἀχιλλεῦ, Τη· "λίκε, οἷος ἐγὼν, ἐλοῶ ἐπὶ γῆρας ἄδῃ." Δι' ὀλίγας προοιμίας τῶν λόγων συνήσπασεν Ἀχιλλεῖα, καὶ σχεδὸν ἀντὶ Πριάμου γέγονε Πηλεΐδης. Διὰ τῆτο ἡλῆνται μὲν ἄχρῃ τραπέζης, λατροῖς δὲ κοσμηθεὶν ἀποδοῖσθαι τὸ "Ἐκτορος σῶμα. Τούτῳ ἵσχυτον ὁ τῶν παθῶν Ἑρμηνεύς λόγος, ὃν ἀπέστειλεν Ὀμηρος αὐτῷ τῆς ἰκισίας παράκλητον. Heraclid. Pontic.

- Πῃ, πάτερ, ᾧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰδύνεις
 Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδῶσι βροτοὶ ἄλλοι;
 Οὐδὲ σύ γ' ἔδδειςας μένεα πνείνοντας Ἀχαιῆς,
 365 Οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγυὺς ἔασιν;
 Τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο, Δοῖην διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Τοσσὰδ' ὀνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δῆ τοι νόος εἴη;
 Οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι ἔτος ὀπηδεῖ,
 "Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ"
 370 Ἀλλ' ἐγὼ ἔδέν σε ῥέξω κακὸν, ἀλλὰ κεν ἄλλον
 Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἴσκω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος Διοειδής·
 Οὔτω πη τάδε γ' ἐς, φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις·

- " Quo, pater, sic equos et mulas dirigit
 " Noctem per dulcem, quando dormiunt mortales cæteri?
 " Neque tu timuisti robur spirantes Achivos,
 365 " Qui tibi hostes et infensi prope sunt?
 " Quorum si quis te videret, celerem per noctem nigram,
 " Tot opes vehentem, quæ tunc tibi mens esset?
 " Neque ipse juvenis es, senexque te hic comitatur,
 " Virum ut arceas, quando quis prior infestarit:
 370 " Sed ego nullo te afficiam malo, imo et alium
 " A te propulsaverim: caro enim te patri comparo."
 Huic autem respondit deinde senex Priamus deo-similis;
 " Sic sane hæc utique sunt, dilecte fili, ut dicis:

369 ἑπαμύνασθαι] MS. ἀπαμύνισθαι] T. 370 καὶ δέ κεν ἄλλον] MS. quod
 non displicet, et alibi quoque occurrit. 375 ἔτω δὲ πη] MS. vid. not.
 376 δέμας καὶ ἀπειρία φωνήν] MS. e ver. 45. aut alio simili loco. Et
 vox quoque apud poëtas in signis divinitatis; unde Deum sonare dici-

Ver. 361. ἐξέρτο] *Al.* ἐξέρτο. Quo modo legit et Codex *Harleianus*.

Ver. 363. ὅτε θ'] *Quum scilicet.*

Ver. 367. Τοσσὰδ'] Sic infra ver. 375. σοιόνδ'. Vide supra ad v. 357.

Ibid. ἄγοντα,] *Al.* ἔχοντα.

Ver. 369. "Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι,] *Eustathius* hæc ad præcedentem " γέρων" refert. Τὸ δὲ γέρων ἔτος ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι — χαλεπήναι, ὁμοίον ἐστὶ τῷ ἀσθενέει. Ἀπάλαμνοι γὰρ φύσει πρὸς ἄμυναν ἰσχυρὰν οἱ γέροντες. Eodem modo et accipit *Domina Dacier*. *Henricus Stephanus* autem hæc ad vocem " γέρος" referri, vocesque " γέρων δέ τοι ἔτος

" ὀπηδεῖ" parenthesi includi mavult. Cui sententiæ nonnihil favere videtur locus iste *Odys.* σ'. 71.

Αὐτὸς μὲν νέος εἰμι, καὶ ἔτω χερσὶ πίπειθα
 " Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι. —

Et iterum *Odys.* φ'. 152.

Ἢς νεώτερός εἰμι, καὶ ἔτω χερσὶ πίπειθα
 " Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι. —

Clark. Sed in his locis ἀπαμύνασθαι pendet a πίπειθα. Igitur potius ad γέρων referam. Sic ἔδωκε ψυχρὸν πινεῖν apud *Xenoph.* M. S. III. 13. extr. ita frigida est, ut bibi non possit: ubi alia hujus generis

- 375 Ἄλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 Αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸς,
 Πέπνυσαι τε νόον, μακάρων δ' ἔξ ἔσσι τοκῆων.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας·
 380 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Ἥε πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπὰς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη;
 Ἥ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
 Δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὄριςος ὄλωλε
 385 Σὸς παῖς· ἐ μὲν γὰρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.

- “Sed adhuc aliquis et me Deorum protegit manu,
 375 “Qui mihi talem misit viæ comitem obvium fieri,
 “Faustum, qualis jam tu corpore et specie admirabilis,
 “Prudensque es animo, beatusque prognatus es parentibus.”
 Eum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida;
 “Næ jam hæc omnia, senex, recte dixisti:
 380 “Sed age mihi hoc dic et vere narra,
 “An aliquo mittis thesauros multos et pretiosos
 “Viros ad alienigenas, ut saltem hi tibi salvi maneant?
 “An jam omnes deseritis Ilium sacram
 “Metu perculsi? Talis enim vir fortissimus ille periit
 385 “Tuus filius: Nec enim quidquam pugna inferior erat Achivis.”

tur. Sed plures libri sequendi sunt. 377 νόῳ] MS. R. Eust. quod non repudiam. Ibid. ἔξιςσι] Edd. præter R. Sic et ver. 397. 379 ἔειπες] MS. R. 382 τάδε σῶα μίμνη] MS. 383 καταλείπετε] Id. male. 384 ὄριςος] MS. 385 παῖς] Id. bene. mox τοι male.

exempla attulimus. Sed fortasse versus plane insititius est. Ern.

Ibid. ἀπαμύνασθαι.] Cod. Harleian. ἐπαμύνασθαι. Al. ἀπαμύνεσθαι. Porro verum hunc pro signo militibus usurpasse Claudium Imperatorem refert Suetonius in Claudio, cap. 42.

Ver. 370. ἀλλά κεν ἄλλον] Al. ἡδὲ κεν ἄλλον.

Ver. 372. 386. et 405. θεοειδής.] Vide supra ad ver. 217.

Ver. 373. ὅττω πη τάδε γ' ἐστὶ.] Primum legenti in mentem veniat ex tot aliis

locis ὅττω δὴ τάδε γ' ἐστὶ. Et sic habet MS. Lips. servato tamen et πη. Ern.

Ver. 374. Ἄλλ' ἔτι τις] Cod. Harleian. Ἄλλ' εἴ τις.

Ibid. τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα.] Ita supra ἰ. 419.

μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύσπα Ζεὺς
 Χεῖρα ἐν ὑπερέσχε.

Ver. 377. νόον.] Al. νόῳ. Quo modo legit et Codex Harleianus.

Ibid. et ver. 387. ἔξιςσι] Al. ἔξιςσι.

Ver. 379. κατὰ μοῖραν] Vide supra ad π'. 367.

- Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέρισε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκῆων,
 "Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμῃ παιδὸς ἐνισπες;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 390 Πειρᾷ ἔμεϊο, γεραίε, καὶ εἴρεαι Ἐκτορα δῖον·
 Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 Ὀφθαλμοῖσιν ὅπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργεῖος κτείνεσκε, δαΐζων ὅξέϊ χαλκῷ·
 Ἡμεῖς δ' ἐσαότες θανυμάζομεν· ἔ γάρ Ἀχιλλεὺς
 395 Εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
 Τῷ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἠγάγε νηὺς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι πατὴρ δέ μοι ἐσὶ Πολύκτωρ·
 Ἀφνειὸς μὲν ὅδ' ἐσὶ, γέρον δὲ δὴ, ὡς σύ περ ὦδε·
 Ἐξ δὲ οἱ υἱεὶς ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἔβδομός εἰμι·

Huic autem respondit deinde senex Priamus deo-similis;

"Quis vero tu es, optime, quibusque prognatus es parentibus,

"Qui mihi commode interitum infelicis filii memorasti?"

Illum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida;

390 "Tentas me, senex, et interrogas super Hectore nobili :

"Hunc quidem ego perquam sæpe pugna in gloriosa

"Oculis vidi, et quando ad naves actos

"Argivos interficiebat, cædens acuto ære:

"Nos vero stantes mirabamur: non enim Achilles

395 "Sinebat pugnare, iratus Atridæ.

"Hujus enim ego famulus, eademque advexit navis affabre-facta :

"Ex Myrmidonibus autem sum, pater vero mihi est Polyctor:

"Dives quidem is est, senexque jam, sicut tu ;

"Sex autem ei filii sunt, egoque tibi septimus sum:

387 ἔσι] Id. 391 πολὰ] Id. 392 abest a MS. 393 δαΐζων] R. male.

399 ἔασιν] MS. male. ἔασσιν] Edd. vett. Ibid. ἐγὼ δέ τι ἔβδομος] Edd.

vett. vid. not. Cæterum hic Codici Lipsiensi in οἱ consentit Uratis-

Ibid. ἔσιπας:] *Al.* ἔσιπες. Quod idem.

Ver. 380. Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεΐως κατὰλέξον.] *Virgil.*

— mihique hæc edisere vera roganti.

Æn. II. 149.

Ver. 382. ἵνα περ τὰς τοι σόα] *Al.* ἵνα τοι τὰς περ σόα.

Ver. 384. ὅλωλε] Vide supra ad π'.

521. et infra ad ver. 392.

Ver. 388. Ὅς μοι] *Al.* ὦς μοι.

Ver. 389. 405. et 410. τὸν δ'] Vide supra ad α'. 57. et ad β'. 160.

Ver. 391. κυδιανείρῃ] Ἐν ᾗ δοξάζονται οἱ ἄνδρες. *Schol.*

Ver. 392. ὅπωπα,] Differunt inter se μάλα πολλὰ εἶδον, et μάλα πολλὰ ὅπωπα, eodem modo atque apud Anglos, *I often saw*, et, *I have often seen*. Vide supra ad α'. 57. et ad ζ'. 124.

- 400 Τῶν, μεταπαλλόμενος, κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι·
 Νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
 Θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 Ἀσχαλώσιν γὰρ οἷγε καθήμενοι, ἐδὲ δύνανται
 Ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμῳ βασιλῆες Ἀχαιῶν.
- 405 Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής·
 Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 Εἷς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατὰλεξον,
 Ἥ ἔτι παρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἥ μιν ἦδη
 Ἦσι κυσὶν μελεῖσι ταμὼν προΐδηκεν Ἀχιλλεύς;
- 410 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 ὦ γέρον, ἔπα τόνδε κύνες φάγον, ἐδ' οἰωνοί·
 Ἀλλ' ἔτι κείνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηϊ
 Αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἡῶς

400 “ Inter hos, facta sortitione, mihi sors obtigit huc *Achillem* comitari:

“ Nunc vero veni in campum a navibus: mane enim

“ Edent circa urbem pugnam nigris oculis Achivi.

“ Ægre-ferunt enim illi desidentes, neque possunt

“ Continere cupidos prælii reges Achivorum.”

405 Huic autem respondit deinde senex Priamus deo-similis;

“ Si quidem famulus Pelidæ Achillis

“ Es, agedum mihi omnem veritatem dic,

“ An adhuc apud naves meus filius, an ipsum jam

“ Suis canibus membratim discissum objecit Achilles?”

410 Illum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida;

“ O senex, nondum hunc canes ederunt, neque alites:

“ Sed adhuc ille jacet Achillis apud navem

“ Neglectum in tentoriis: duodecimus autem ei dies

laviensis: quo magis etiam hæc lectio et iudicium nostrum firmatur.

400 ἐνθάδ' ἐκίσθαι] MS. quod ferri et ipsum potest. 404 βασιλῆες υἱες

Ἀχαιῶν] Id. 408 παρὰ] Id. 409 κυσὶ] Id. recte.

Ver. 393. κτείνεσκε,] *Interficere* solebat. Vide supra ad γ'. 84. et ad β'. 221.

Ver. 396. μία δ' ἤγαγε νῆος] Ἐπαῖρον καὶ φίλον ἑαυτὸν βύλεται συστῆσαι Ἀχιλλεῖ· ὁ Ἐρμῆς πρὸς πλείονα πίστιν· οἱ γὰρ τοῖσδε μίᾳς νεῶς ἐπιβαίνουσιν. Schol.

Ver. 397. ἔξ εἰμι] *Al.* ἔξιμι.

Ver. 398. ὅδ'] Cod. *Harleian.* ἐγ'.

Ver. 399. ἐγὼ δέ τοι ἔδομας εἰμι] Hæc lectio est recentiorum librorum. Edd.

vett. omnes habent *τι*, quod esse vitiosum, res ipsa declarat. Id correctum in *τοι*, quod utcumque tolerari potest. Nec quicquam ad h. l. e MSS. suis notant *Barnesius* et *Clarkius*, aut ex edd. ut lector facile in mentem hanc veniat, ut omnia hic consentire putet. Sed MS. noster habet *οἱ*, ut in prima parte versus. Hanc veram lectionem esse nemo dubitet. *Ern.*

Ver. 400. μεταπαλλόμενος,] MS. αὐτῶς

- Κειμένω, ἐδέ τί οἱ χροῖς σήπεται, ἐδέ μιν εὐλαί
 415 Ἔσθυσ', αἶ' ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτας κατέδουσιν.
 Ἥ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐξ ἐτάροιο φίλοιο
 Ἐλκει ἀκηδέσως, ἥως ὅτε διὰ φανείη·
 Οὐδέ μιν αἰσχύνει· θειοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
 Οἷον ἐρσῆεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,
 420 Οὐδέ ποδι μιαιρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν,
 Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν·
 Ὡς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἧος,

- “ Jacenti, neque tamen omnino ei corpus putrescit, neque cum vermes
 415 “ Edunt, qui sane viros praelio-occisos comedunt.
 “ Certe quidem ipsum circa sepulchrum sui sodalis dilecti
 “ Raptat immaniter, aurora quando pulchra apparet;
 “ Nec tamen ipsum deturpat: Admirareris certe contemplans ipse cum ac-
 “ Ut roscidus jacet, circumque sanguis ablutus est, [cesseris,
 420 “ Neque ulla parte foedatus: vulnera autem omnia clausa sunt,
 “ Quotquot inflicta fuerant; multi enim ipsi æs impegerunt:
 “ Adeo tibi curam gerunt beati dii filii tui,

416 ἐταίροιο] Id. 418 θειοῖο] A. 2. 3. J. quod vitium operarum est, pro
 θειοῖο aut θηοῖο. 421 πολλέες] MS. ἐν αὐτῷ] F. A. J. Ibid. ἔλασαν]
 Eust. 424 γήθησε] MS. 425 δύναι] F. διδόναι] R. vid. not.

κληρόμενος· πάλοι γὰρ κληροί. Schol. Al.
 μέγα παλλόμενος. Quo modo legit et
 Codex Harleianus.

Ver. 403. οἶγε] Cod. Harleian. οἶδε.

Ver. 406. Εἰ μὲν δὴ] Siquidem revera.
 Vide supra ad ζ'. 433.

Ver. 411. τόνδε] Cod. Harleian. τόνγε.

Ver. 413. Δύτω; ἐν κλισίῃσι] Ματαιίως,
 ἀνεπιμελήτως ἐν τῇ σκηνῇ. Schol. Al. Οὕτως
 ἐν κλισίῃσι.

Ibid. θυωδικάτη δέ οἱ ἥως] Al. θυωδεκάτη
 δέ οἱ ἥδε.

Ver. 414. οὐδέ τί οἱ] Al. ἔδ' ἔτι οἱ.

Ver. 415. αἶ' ῥά τε] Qui scilicet.

Ibid. ἀρηϊφάτας] Τὸς ἐν πολέμῳ ἀνηρημί-
 νος. Schol.

Ver. 417. φανείη] Al. φανήη.

Ver. 418. θειοῖο] Al. θηοῖο, et θηῖο.
 Clark. Nam et θηῖτο Odys. ε'. 75. et
 alibi. Et hæc forma per η est usitatio
 atque frequentior, habetque θηοῖο Eusta-
 thius, addens, πρὸς τὸ θηητὸν συφοιχεῖ, est
 conjugatum verbi θηητὸν. Sed tamen et
 altera scriptura recta videtur. Sic η'. 444.

reperit θειῖντο, pro quo alias θηῖντο
 usitatus dicitur et legitur, habemusque
 θηητὸν pro θηητὸν apud Hesych. Ern.

Ver. 419. ἐρσῆεις] Ita edidit Barnesius.
 Al. ἐρρήεις. Clark. Sed sic et aliæ edd.
 vett. Est autem ἐρσῆεις, recens, pulcher,
 ut bene interpretatur Hesychius, qui et
 ipse ἐρσῆεις habet, cum apud Suidam sit
 cum adspiratione. Similiter latini roscid-
 um dicunt pro tenero, molli, i. e. pul-
 chro. Add. ver. 757. Ern.

Ver. 419. 420. νένιπται. — μέμυκεν,
 Si νένιπτο — μιμύκει dixisset, jam non con-
 stitisset Temporum ratio. Vide supra ad
 ver. 392. et ad α'. 57.

Ver. 420. ποθι μιαιρός] Qua ratione, πο-
 θι, hic ultimam producat; item ἐνι, ver.
 428. et τε, ver. 430. vide supra ad α'. 51.

Ibid. μέμυκεν,] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 421. ἐπ' αὐτῷ] Cod. Harleian. ἐν
 αὐτῷ.

Ver. 425. δῶρα διδῶναι] Qua ratione di-
 citur δῶσειν et διδῶσειν, eadem fortasse
 dicitur δῶναι et διδῶναι. Cæterum non-

Καὶ νέκρὸς περ ἔοντος· ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.

- "Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 425 ὦ τέκος· ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδῆναι
 Ἀθανάτοισ· ἐπεὶ ἔποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴποτ' ἔην γε,
 Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλειςον·
 430 Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, σὺν γε θεοῖσιν,
 Ὅφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκωμαι.

"Mortui licet: ipsis enim carus ex animo."

Sic dixit: Gavisus est autem senex, et respondit verbis;

- 425 "O fili, certe bonum etiam debita dona dare

"Immortalibus: neque enim unquam meus filius, siquidem fuit,

"Oblitus est in ædibus deorum, qui Olympum tenent:

"Ideo illius recordati sunt etiam in ipso mortis fato.

"Sed agedum, hoc accipe a me pulchrum poculum:

- 430 "Ipsumque tutare, et deduc me, faventibus utique diis,

"Usque dum in tentorium Pelidæ pervenero."

428 ἐπεμνήσαντο] R. Eustath. quoque hanc lectionem commemorat, sed ita, ut alteram præferat: ἀκριβέστερον ἀπεμνήσαντο. 429 δέξο] MS. non male. Il. τ'. 10. κλυτὰ τεύχεα δέξο. et fortasse quidem prætulerint.

nulli hic legunt διδοσθαι. Clark. Quorum librorum lectio sit διδοσθαι non notat Clarkius: nam nec Barnesius indicavit, a quo sumsit. Antiquior lectio est ea, quæ in Rom. ed. expressa est: διδόναι, ut docet Eustathius. Τὸ δὲ διδόναι τελευταῖος ὢν πῆς καινῶς ποδίζει τὸ ἡρῶν μέτρον· ἐκταθῆναι γὰρ αὐτὸ κατὰ τὸ γυνῶναι καὶ βιώσθαι ἢ παραδίδοσθαι· διδόναι δὲ γράψαι, ἢ ἐν συγχώρητον· λείπεται οὖν ἐκτείνεσθαι τὸ μέτρον ὃ τῷ διδόναι ὁμοίως πῶ, — ὡς ἴδον αἰσλὸν ὄφιν· τινὰ δὲ γε τῶν ἀντιγράφων ἐτόλμησαν γράψαι διδόναι, πρὸς ὁμοίωσιν ἴσως τῷ τιθέναι, τιθεῖναι, διὰ διφθόγγου etc. Cæterum credo scripturam antiquam esse διδόναι, sed eam pronunciatam ad formam verborum, ubi ο ποῦτις produci- tur, ut in ὁμός, quod ipsum reperitur in scriptis libris, ubi prima longa est, pronunciatumque μένος. Hodie, postquam cæpimus verba exprimere in libris secundum pronunciationem, non secundum veterem et genuinam scripturam, bene, ut opinor, editur διδῆναι. Ern.

Ver. 426. 464. Ἀθανάτοισ· — Ἀθανάτων] Vide supra ad α'. 398.

Ibid. εἴποτ' ἔην γε] Scholiastes exponit, ὡς περ ἔην. Sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad γ'. 180. Clark. Nempe est formula in rebus amissis cum significatione desiderii. Virgil.

Invalidasque tibi tendens, heu! non tua, palmas.
 Georg. IV. 493.—Ern.

Ver. 427. Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι] Al. Λήθετο ἐν μεγάροισι.

Ver. 428. ἀπεμνήσαντο] Al. ἐπεμνήσαντο. Sic apud Hesiodum:

Οἳ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν ἐνεργισιάων.

Theogon. ver. 503.

Clark. Imitati sunt et alii Jos. A. XV. 2. 2. τῆς χάριτος ἀπομνησθῆσεσθαι προσδοκῶν. Ex quo loco possit aliquis conjicere τῶν οἱ ἀπεμνήσαντο. In deteriorem partem dixit Xenoph. Mem. S. I. 2. 31. Ern.
 Ver. 431. Πηληϊάδεω Ἀφίκωμαι.] Sic supra ver. 406. Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος et infra

- Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
 Πειρᾷ ἔμεϊο, γεραιέ, νεωτέρε, ἐδὲ με πείσεις·
 "Ὅς με κέλη σέο δῶρα παρῆξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
 435 Τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα, καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
 Συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 Ἐνδυκέως ἐν νηὶ Δοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
 Οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσσαιτο.
 440 Ἥ, καὶ ἐπαΐξας Ἐρίνιος ἄρμα καὶ ἵππες,
 Καρπαλίμως μάσιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
 Ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦϋ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
 Οἱ δὲ νέον περὶ δόρυπα φυλακτῆρες πονέοντο,

Illum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida;

"Tentas me, senex, juniorem, nec tamen mihi persuadebis;

"Qui me jubes tua dona clam Achille accipere.

435 "Eum quidem ego timeo, et vereor ex animo

"Spoliare, ne mihi aliquod malum in-posterum fiat.

"Tibi vero ego viæ-dux vel ad inclytum Argos proficiscerem,

"Sedulo in navi veloci, aut via-terrestri comitans:

"Non sane aliquis tecum duce contempto pugnaverit."

440 Dixit, et saltu-dato Mercurius in currum et equos,

Statim scuticam et habenasprehendit manibus;

Inspiravit autem equis et mulabus animos validos.

Sed cum jam ad turresque navium et fossam pervenissent,

Custodes tum vero primum circa cœnas occupati erant;

434 Ἀχιλλῆος ἔχεσθαι] Edd. vett. præter R. quæ habet Ἀχ-ος δέχεσθαι, duasque lectiones confundit. A. 2. 3. J. Ἀχιλλ. Eustathius autem sine dubio legit παρῆξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι, ut patet e Comm. ad h. l. et sic habet MS. Lips. Non tamen ausim eam præferre alteri, quæ et ipsa recta est, et exquisitor.

ver. 448. Πηληϊάδην ἀφίκοντο. Pronunciabatur Πηληϊάδων. Vide supra ad α'. 1.

Ver. 454. παρῆξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.] Al. παρῆξ Ἀχιλλῆος ἔχεσθαι. Clark. Vide ad ψ'. 162.

Ver. 435. δεῖδοικα, καὶ αἰδέομαι] Vide supra ad ν'. 481. et 756.

Ver. 436. γένηται.] Al. γίνοιτο.

Ver. 438. ὁμαρτέων] Pronunciabatur

ὁμαρτῶν. Quomodo et scribi postea cœp-tum est.

Ver. 459. πομπὸν ὀνοσσάμενος] Καταφρο-νήσας ἐμὲ τῷ σίμποντος. Schol.

Ver. 440. ἐπαΐξας] Cod. Harleian. ἀναί-ξας. Quo modo et in uno MS. scriptum reperit Barnesius. Al. ἐπ' αἰξας.

Ver. 445. Τοῖσι δ'] Vide supra ad θ'. 160. et ad μ'. 12. Barnesius minus recte Τισιδ'.

- 445 Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργειφόντης
Πᾶσιν· ἄφαρ δ' αἶξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
'Ες δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπῆνης.
'Αλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκοντο
'Υψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
450 Δῆρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καδύπερθεν ἔρεψαν
Λαχνηέντ' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
'Αμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
Σταυροῖσιν πυκνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλῆς
Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοὶ,
455 Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
Τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἷος.
Δὴ ρά τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾤξε γέροντι,

445 Iis autem somnum infudit internuncius Argicida
Omnibus: statimque aperuit portas, et retrusit vectes,
Introque duxit Priamumque et splendida dona in rheda.
Sed quando jam ad tentorium Pelidæ pervenerant
Excelsum, quod Myrmidones fecerant regi,

450 Lignis abietis cæsis; et desuper texerant
Lanuginoso culmine, ex prato ubi demessuerant;
Circum autem ei magnum septum fecerant regi
Palis densis: januam autem tenebat unus obex
Abiegnus, quem tres quidem obdebant Achivi,

455 Tres item reserabant ingens claustrum forum,
Ex aliis; Achilles vero obdebat etiam solus.
Et tum quidem Mercurius utilitatum-auctor aperuit seni,

455 plane abest a MS. 436 μετόπισθεν] F. A. 1. 457 καὶ κλυτὸν, omisso
κε] MS. 439 ὀνησάμενος] Id. male. 447 'Ες δ' ἄγει] MS. et F. veterrima
scriptura, quæ legendo duplicari debet in syllaba prima ex indicio me-
tri. Sic MS. etiam mox v. 458. 448 ὅτε δὲ] A. 2. 3. J. male. 455
σαυροῖσι] MS. recte. 454 ἐπιρρήσσεσκον] Edd. vett. sic et v. 456.

Ibid. ἔχει] *Al.* ὄρεσι.

Ver. 448. 'Αλλ' ὅτε δὴ κλισίην] Sic supra ver. 445. 'Αλλ' ὅτε δὴ πύργους. Vide supra ad ζ'. 433. et 504.

Ver. 449. ποίησαν ἄνακτι,] Hunc quoque locum, item alterum huic similem 452. corrigit Cl. *Dawesius* Misc. Crit. p. 152. ut adversarium suæ opinioni, de qua supra diximus. *Ern.*

Ver. 451. Λαχνηέντ' ὄροφον,] Τὸν δασύν.

λέγει δὲ τὴν ἀπὸ τῆς καλᾶμης ὕλην, καὶ τῆς τέτων κόμης· ὄροφος γὰρ εἶδος καλᾶμης πρὸς ὄροφον ἐπιτηδεῖα. *Schol.*

Ver. 455. Σταυροῖσιν] *Schol.* Ὅξισι ξύλοις, σκόλοψι. *Clark.* Vid. Var. Lect.

Ibid. ἐπιβλῆς] Ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός. *Schol.*

Ver. 454. 455. 456. ἐπιρρήσσεσκον — ἀναοίγεσκον — ἐπιρρήσσεσκε] Vide supra ad ver. 395. et ad β'. 221. Cæterum Codex

- Ἔς δ' ἀγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι,
 Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, φάνησέν τε·
 460 ὦ γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἀμβροτος εἰλήλουθα
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν·
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 Ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
 Ἀδάνατον θεὸν ᾧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην.
 465 Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γένατα Πηλείωνος,
 Καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠὲ νόμοιο
 Δίσσεο, καὶ τέκεος· ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.
 ὦς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,

Introque duxit incluta dona pedibus-veloci Pelidæ;

E curruque descendit in terram, dixitque;

- 460 "O senex, ego quidem deus immortalis veni
 "Mercurius; tibi enim me Jupiter ut-comitarer ducem-viæ præbuit:
 "Sed ego quidem redibo, neque Achillis
 "In conspectum veniam: indignum enim esset,
 "Immortalem deum sic mortales fovere palam.
 465 "Tu vero ingressus prehende genua Pelidæ,
 "Et eum per patrem et matrem comas-pulchram
 "Supplex-ora, et filium: ut ei animum commoveas."
 Sic quidem fatus abiit ad excelsum Olympum
 Mercurius: Priamus vero de curru desiliit in terram,

461 ὄπασεν] MS. 464 ἀσπαζέμεν] F. quod etiam ferri potest.

Harleianus utrobique legit ἐπιρρήσασκον.
 Clark. Vide Var. Lect.

Ver. 460. εἰλήλουθα] Vide supra ad φ'.
 81. et ad α'. 57.

Ver. 466. Καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέ-
 ρος] Σημειῶσαι δὲ, ὅτι εἰ καὶ προικετικῶς
 τῷ γίροντι ἔδοξε καὶ ἀπὸ μητρὸς, ὡς εἰρήσε-
 ται, καὶ τέκνη, ἱκετεύσειν τὸν Ἀχιλλεῖα, ὅμως
 ἔ γίνεται σῦτο· τάχα μὲν καὶ διότι ἐξέκρυ-
 σεν ἡ λύπη τῆς τῷ γίροντος ψυχῆς τὴν τῷ
 διδασκάλῳ Ἑρμῇ μέθοδον. Eustath. Vide
 infra ad ver. 486.

Ver. 467. τέκεος· ἵνα] Qua ratione, τέκεος,
 hic ultimam producat; item λίσπην, ver.
 470. et Διῖ, ver. 472. et ἄλλον, ver. 481.
 et ἐν, ver. 497. vide supra ad α'. 51.

Ver. 469. ἐξ ἵππων ἄλτο χαμαῖζε,] Vir-
 gil.

— e curru saltum dedit ocyus arvis.

Æn. XII. 681.

Vide supra ad γ'. 29.

Ver. 470. κατ' αὐθι] Al. καταῦθι.

Ver. 472. Τῇ δ' ὦ] Ubi utique. — Ubi sci-
 licet.

Ibid. ἴζεσκε,] Sedere solebat. Vide su-
 pra ad β'. 221.

Ver. 475. ἀπάνευθε] Vide supra ad α'.
 349.

Ibid. καθίστατο] Al. καθήατο.

Ibid. τῷ δὲ δῦ] Al. τῷ δὲ δῦ. Atque
 ita legit Codex Harleianus.

Ver. 475. Ποίπινον] De hujus vocis me-
 dia hoc in loco producta; supra, autem σ'.
 421. correpta; vide supra ad γ'. 103. et ad
 δ'. 24.

Ver. 476. Ἐσθλὸν καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρῆ-

- 470 Ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων
 Ἴππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰδυς κίεν οἴκου,
 Τῇ ρ' Ἀχιλεὺς ἴζεσκε, Διὶ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
 Εὗρε· ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθεύατο· τῷ δὲ δύ' οἶω
 Ἥρωσ' Αὐτομέδων τε, καὶ Ἀλκιμος ὄζος Ἀρηος,
 475 Ποίπνυον παρεόντες· (νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
 Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.) [ῥὰς,
 Τὲς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γένατα, καὶ κύσε χεῖρας
 Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κτάνον υἱάς.
 480 Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' ἄτῃ πυκινὴ λάβῃ, ὅςτ' ἐνὶ πάτρῃ
 Φῶτα κατακτείνας, ἄλλον ἐξίκετο δῆμον,

470 Idæumque ibidem reliquit: is vero manebat continens
 Equos mulasque: Senex autem recta ivit per domum,
 Ubi Achilles sedebat, Jovi carus; intusque eum ipsum
 Invenit; socii vero seorsum sedebant: ei autem duo soli
 Heros Automedonque, et Alcimus ramus Martis,

475 Ministrabant astantes: (modo autem destiterat a cibo,
 Postquam ederat et biberat; adhuc etiam aderat mensa.)
 Hos autem latuit ingressus Priamus magnus, prope vero stans,
 Manibus Achillis prehendit genua, et osculatus est manus
 Terribiles, homicidas, quæ ei multos interfecerant filios.

480 Ut vero cum virum malum magnum cepit, qui in patria
 Homine interfecto, ad aliam pervenit civitatem,

466 καὶ τε μητέρου] MS. 467 τίκος] Id. 475 νίον] abest MS.

κειτο τράπεζα.] Φασὶ γὰρ τοῖς παλαιοῖς μὴ
 ὅλως αἰρεῖσθαι τὴν τράπεζαν· χωρὶς εἰ μὴ διὰ
 τὴν τῷ Πατρόκλῳ λύπην. Schol. Τῷ δὲ μὴ
 αἰρεῖσθαι τὰς τραπέζας, ἐναντιῶσθαι δοκεῖ τὸ
 ἐν Ἰλιάδι· "Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέ-
 "κειτο τράπεζα." Ἀναγνωστέον ὅτι ἔτω,
 "Ἔσθων καὶ πίνων ἔτι, καὶ παρέκειτο τρα-
 "πέζα." Ἡ τὸν καιρὸν αἰτιῶσθαι τὸν πα-
 ρόντα διί. Πῶς γὰρ ἦν ποῖπον τῷ Ἀχιλλεῖ
 πινέσθαι παρακίεσθαι τράπεζαν, καθάπερ τοῖς
 εὐχρημένοις, παρ' ὅλην τὴν συνείδειαν; *Athe-
 neus* Lib. I. cap. 10. Verum, ut opinor,
 præstat Vulgata Lectio. Neque omnino,
 uti ad hunc *Athenæi* locum annotat *Cas-
 saubonus*, inde sequitur, mensas post cœ-
 nam auferri non solitas. Hoc enim ait
 Poëta, *Achilleum* tam exiguo tempore ante
 a comedendo et bibendo desiisse, ut ei
 adhuc mensa adesset.

Ver. 478. Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γένατα,] *Virgil.*

Tendentemque manus Priamum conspexit in-
 times. *Æn.* I. 491.

Ver. 480. Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' etc.] *Schol.*
 Ἔθος ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸν ἀκύνειον φό-
 ρον ἐργασαμένους φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος, καὶ
 παραγίγνεσθαι εἰς τινος οἰκίαν ἄνδρὸς πλε-
 ούς, καὶ καθίζειν ἐπὶ τῆς οἰκίας συγκαταλυ-
 μένων καθαρίων δειμίον. *Clark.* Exem-
 plum vid. apud *Herodotum* I. 55.

Ver. 481. ἄλλον ἐξίκετο δῆμον,] *Barne-
 sius* ex uno MS. edidit ἄλλον ἐξίκετο δῆ-
 μον· itaque omnino scribendum censet
 propter id quod legitur, *Odyss.* ε. 238.

— ὁ δ' ἄλλον ἐξέτο δῆμον

Et *Odyss.* ε. 219.

- Ἄνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·
 Ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
 485 Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Μνησαι πατρὸς σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Τηλίκου, ὥς περ ἐγὼν, ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδᾶ.
 Καὶ μὲν που κεῖνον περυναίεται ἀμφὶς ἑόντες
 Τείρουσ', οὐδέ τις ἐστίν, ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμύναι·
 490 Ἄλλ' ἦτοι κεῖνός γε, σέθεν ζώοντος ἀκούων,
 Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἥματα πάντα
 Ὅψεσθαι φίλον υἱὸν, ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·

Viri ad divitis domum, stupor autem tenet aspicientes;
 Sic Achilles obstupuit, conspicatus Priamum deo-similem:
 Obstupuerunt et cæteri, alterque in alterum intuebatur.

- 485 Hunc etiam supplicans Priamus verbis his allocutus est;
 "Recordare patris tui, diis similis Achille,
 "Ejusdem ætatis, qua et ego, gravi in senectutis limine.
 "Et illum quidem fortasse vicini circumsistentes
 "Premunt, neque quis est, qui malum et perniciem arceat:
 490 "Et tamen ille quidem, te vivere audiens,
 "Gaudetque in animo, speratque dies omnes
 "Visurum dilectum filium, a Troja reversum:

485 ἔειπε] Edd. præter T. male. 488 περυναίεται] MS.

"Ἄλλων δῆμον κίεσθαι. —

Clark. Nec stat versus in lectione vulgata, quod necessitatem adfert recipiendæ lectionis Barnesianæ. Vetus scriptura ἄλλον non recte pronunciata et ab admonitu legis metricæ per ω scripta est. Ern.

Ver. 482. ἔχει] *Al.* ἔχειν.

Ver. 483. θεοειδέα] Sic infra, ver. 486. θεοῖς ἐπιείκελ'. Vide supra ad ver. 217. Pronunciabatur autem θεοειδῆ.

Ver. 486. Μνησαι πατρὸς σεῖο — Τηλίκου, ὥς περ ἐγὼν,] Virgil.

— miser te siqua parentis

Tangere cura potest, oro, (fuit et tibi talis

Anchises genitor,) Dauni miserere senectæ.

Æn. XII. 932.

Καὶ τὰ μέτρα τῶν ἰσχυματισμένων λόγων παιδεύει ἡμᾶς ὁ Ὅμηρος, ὅτι ἔ (fortasse ἔ μόνον) τῆς εὐπρεπειᾶς δεῖται, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν χρείᾳ συντομίας. Τῶν γὰρ πάντων χρεῖα ἐστὶν ὅσων μὲν ἡ χρεῖα παραδίδωσι, ταῦτα ὁ κειρὸς παραιτεῖται. Διδάσκει δὲ τῷτο ἐν τοῖς

Ἑρμῆ λόγοις πρὸς Πρίαμον Ὅμηρος. Τῷτον γὰρ Ἑρμῆς, ὥς περ διδάσκαλος ὢν, παιδεύει πῶς χρῆ ἐντυχεῖν Ἀχιλλεῖ, καὶ παραδίδωσι τὰς μεθόδους τῆς ἱκετείας. "Τύνη δ' εἰσελθὼν "λάβε γένατα etc." (supra ver. 465.) Καὶ πάντας τὰς ἀριθμὸς τῆς ἱκετείας παραλαμβάνει, τὸ γένος τῷ Ἀχιλλεύῳ, πατρός, μητρός, υἱῷ. Ταῦτα μαθὼν ὁ γέρον, οἶδε τέχνην κατὰ τέχνας. Προσελθὼν γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ, τῷ γενεῖ ἐπιλαμβάνεται, καὶ λέγει. "Μνησαι πατρός σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ." Καὶ ἔτε τῷ παιδὸς μένηται, ἔτε τῆς μητρός, ἀλλὰ τῶν προγόνων τὴν πολλὴν γὰρ χρηγίαν παρέλιπε τῇ χρεῖᾳ τῷ παιδός. *Dionys. Halicarn.* Lib. qui inscribitur Τέχνη, §. 9. "Epilogus quidem quis unquam poterit illis Priami rogantis Achillem pre-cibus æquari?" *Quintilian.* Lib. X. cap. 1. Vide et supra ad ver. 360.

Ibid. σῆο,] *Al.* σοῖο. Clark. Σοῖο legit in exemplo suo *Ammon.* v. ἐμῆο, et σοῖο. agnovitque *Heracl.* in *Allegor. Hom.*

Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱᾶς ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐτίνα φημὶ λελεῖφθαι.

- 495 Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱῆς Ἀχαιῶν
Ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύος ἦσαν,
Τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
Τῶν μὲν πολλῶν Δοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὅς δέ μοι οἶος ἦν, εἴρυτο δὲ ἄστνυ καὶ αὐτοὺς,
500 Τὸν σὺ πρῶην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Ἐκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενος παρὰ σείῳ, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,

" Sed ego infelicissimus, genui enim filios fortissimos

" Troja in lata, eorumque neminem autumo relictum esse.

- 495 " Quinquaginta mihi erant, quando venerunt filii Achivorum:

" Undeviginti quidem uno ex ventre erant,

" Cæteros autem mihi pepererunt in ædibus mulieres.

" Ex his plerorumque quidem impetuus Mars genua solvit:

" Qui vero mihi unicus erat, tutabaturque urbem et ipsos,

- 500 " Hunc tu nuper interfecisti, pugnantem pro patria,

" Hectorem: hujus nunc gratia venio ad naves Achivorum,

" Redempturus a te, feroque infinita dona.

" Sed reverere deos, Achille, meique ipsius miserere,

499 Ὅς δὲ μὲς οἶος] A. 2. 3. J. Ibid. αὐτὸς] MS. 503 αἰδέομαι] Id.

quem post laudat Clarkius. Ammonius: Σοῖο καὶ σείῳ παρὰ ποιηταῖς κατὰ τὴν ἀκριβῆς ἀναγινώσκοντας διαφέρει· σοῖο μὲν γὰρ ἐστὶ σύναδρος ἀντωνυμία, οἶον, μνήσει πατρὸς σοῖα, ἢ δὲ σείῳ ἢ σύναδρος — καὶ φυλάττεται ταῦτα ἄκρως (scr. ἀκριβῶς) παρ' Ὀμήρῳ. Quod μνήσει profert, in v. ἐμῖο habet μνήσαι, ut editur. Ern.

Ver. 487. ὡς περὶ ἐγὼν,] Heraclides Ponticus loco supra (ver. 360.) citato legit οἶος ἐγὼν.

Ver. 489. ἀρήν] Vide supra ad σ'. 100. et ad ζ'. 485.

Ver. 492. Τροίηνιν ἰόντα] Al. Τροίηθε μάλοντα.

Ver. 493. ἐπεὶ τέκον υἱᾶς ἀρίστους] Vide supra ad ver. 255.

Ver. 496. Ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύος] Theocritus Hecubæ viginti filios tribuit;

Οὐδ' Ἐκτορα, Ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἰκασι ταῖδων. Idyll. XV. ver. 139.

Quem ad locum Scholiastes, citante hic Barnesio: Τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀποκρίχεται, ὡς καὶ Σιμωνίδης· Ὀμηρος δὲ, Ἐννεακαίδεκα λέγει.

Ver. 497. Τὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον — γυναῖκες.] Aut pellices dicuntur γυναῖκες, aut intelligendum ἄλλα. Ern.

Ver. 499. εἴρυτο δὲ ἄστνυ καὶ αὐτοὺς,] Vide supra ad χ'. 507. et ad ζ'. 402.

Ver. 502. Λυσόμενος παρὰ σείῳ,] Virgil. Exanimatumque auro corpus vendebat Achilles. Æn. I. 488.

Ver. 503. Ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ,] Al. Ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεός. Al. αἰδοῖο. Clark. Αἰδεῖο Grammatici faciunt imperativum, ex αἰδέο pro αἰδῷ, inserto iota. Malim sic: αἰδέομαι, αἰδῷ, αἰδέο, αἰδέο, contr. αἰδέο. Vid. Var. Lect. Ern.

- Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ·
 505 Ἐτλην δ', οἷ' οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
 Ἄνδρὸς παιδοφόνιοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
 "Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατὴρ υἱὸν ἔμερον ὥρσε γόοιο,
 Ἀψάμενος δ' ἄρα χεῖρὸς, ἀπάσατο ἦκα γέροντα.
 Τὼ δὲ μνησάμενω, ὁ μὲν Ἑκτορὸς ἀνδροφόνιοιο,
 510 Κλαῖ' ἀδινὰ, προπάροιδε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσθεῖς·
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δάματ' ὀρώρει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπιδων ἦλθ' ἔμερος, ἡδ' ἀπὸ γυνίων,
 515 Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὥρτο, γέροντα δὲ χεῖρὸς ἀνίστη,

“Recordatus tui patris: ego autem adhuc miserabilior;

505 “Sustinui enim, qualia nequaquam aliquis super terram mortalis alius,

“Viri filiorum-interfectoris ad os manus admovere.”

Sic dixit: Ei autem de patre desiderium excitavit luctus,

Prehensaque manu, removit a se leniter senem.

Hi vero recordati, hic quidem Hectoris homicidæ,

510 Flebat crebris lachrymis, ante pedes Achillis provolutus;

At Achilles flebat suum patrem, interdumque vicissim

Patroclum: Eorum autem gemitus per ædes excitabatur.

At postquam luctu satiatus est nobilis Achilles,

Et ei e præcordiis abiit desiderium, atque ex artubus,

515 Protinus e sede surrexit, senemque manu prehensum crexit,

506 ποτὶ στόμα] abest MS. 510 ἰλκυσθείς] MS.

Ver. 504. Μνησάμενος σὺ πατρός·] Vide supra ad ver. 486.

Ver. 506. χεῖρ' ὀρέγεσθαι] *Al.* χεῖρας ὀρίζαι.

Ver. 507. ἄρα] *Uti par erat.*

Ibid. υἱὸν ἔμερον ὥρσε γόοιο,] Ἐπιθυμίαν θρήνην ἐνίβαλεν. *Schol.* Vide supra ad ψ'. 108. *Clark.* Ἱμερος γόοιο est desiderium triste, movens tristitiam et lachrimas, Ἱμερος γοιρός. *Ern.*

Ver. 509. ἀνδροφόνιοιο,] *Vid. supr. ad ε'. 77.*

Ver. 510. 511. Κλαῖ' — κλαῖεν] Vide supra ad ν'. 84.

Ver. 512. ὀρώρει.] Vide supra ad φ'. 352. et ad β'. 810.

Ver. 513. Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο] *Galenus de Hippocratis et Platonis Dogmatibus, Lib. IV. cap. 7. locum hunc hoc modo citat:*

Ἄλλ' ὅτι δὴ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθη, καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπιδων ἦλθ' ἔμερος, ἡ δ' [Ἱμερος, ἡδ'] ἀπὸ γυνίων.

Uti Odys. δ'. 541.

Ibid. τετάρπετο] Vide supra ad ψ'. 10.

Ver. 522. Ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν] Ἐπεφρυνῶς δὲ φαίνεται περὶ τὴν παραμυθίαν, ὁ ποιητὴς εὐδοκιμῶν, ποιήσας τὸν Ἀχιλλεῖα λέγοντα πρὸς τὸν Πρίαμον ἦκοντα ἐπὶ λύτρα τῷ Ἑκτορι, ταυτί, “Ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν etc.” *Plutarch. de Consolat. ad Apoll.*

Ver. 523. ἐάσωμεν,] Vide supra ad δ'. 42.

Ibid. ἀχνύμενοί] Sic infra ver. 526. ἀχνύμενος. Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 524. πρῆξις] Vide supra ad ν'. 192.

Ver. 525. Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δυνάτοισι βροτοῖσιν,] Οὐ — ἀπλῶς εἶπε καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἐπιτεκλωθῆαι λυπηρὸν

- Οἰκτείρων πολίον τε κάρη, πολίον τε γένειον·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἔδεϊλ', ἣ δὴ πολλὰ κἀκ' ἀνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθόμεν οἶος,
 520 Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλὰς
 Υἱέας ἐξενάριζα; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔζευ ἐπὶ θρόνον· ἄλγεα δ' ἔμπησ
 Ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἑάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
 Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 525 Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
 Ζῶειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
 Δοιοὶ γάρ τε πίδαοι κατακείαται ἐν Διὸς ἔδει

Miseratus canumque caput, canumque mentum:

Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est;

“ Ah miser, certe jam multa mala tolerasti tuo in animo.

“ Quomodo sustinuisti ad naves Achivorum venire solus,

520 “ Viri in conspectum, qui tibi multosque et strenuos

“ Filios interfeci? Ferreum certe tibi cor.

“ Sed age jam conside in sede; dolores autem prorsus

“ In animo residere sinamus, dolentes licet:

“ Nullus enim profectus est tristis luctus.

525 “ Sic enim fato-tribuunt dii miseris mortalibus,

“ Ut vivant tristes; ipsi vero sine-curis sunt.

“ Duo quippe dolia jacent in Jovis limine

518 Ὡς δὲ — ἀνίχεο κατὰ θυμόν] MS. 526 ἀχνυμένοις] Id. vid. not.

βίον, ἀλλὰ τοῖς ἄφροσι καὶ ἀνοήτοις, ὅς δει-
 λαίης καὶ οἰκτρὸς διὰ μοχθηρίαν ὄντας, εἴωθε
 δειλὸς καὶ οἰζυρὸς προσαγορεύειν. Plutarch.
 de audiendis Poëtis. Clark. Falli in hac
 interpretatione Plutarchum, et de omnibus
 hominibus loqui Achillem, bene monet
 et docet Cl. Krebsius ad Plutarchi libel-
 lum p. 135. Ern.

Ver. 526. αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.] Ita
 fere apud Hesiodum:

Ὡς τε θεοὶ δ' ἔξουσιν, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νέσσειν ἅπας τε πόνον καὶ οἰζύνος.

Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 112.

Et apud Lucretium:

— Deos securum agere ævum.

Lib. V. 83. VI. 57.

Et Lib. I. ver. 57. 60.

Omnis enim per se Divum natura necesse est

Immortali ævo summa cum pace fruatur;

— privata dolore omni, privata periclis.

Ibid. ἀχνυμένοις.] Plutarchus locis supra
 citatis legit ἀχνυμένοις. Clark. Sic et
 MS. Lips. nec ei vulgatum prætulerim
 magnopere. Ern.

Ver. 527. Δοιοὶ γάρ τε πίδαοι] Eis παρα-
 μυθίαν Περιάμεν δ' Ποιητὴς εἰσήγαγε τὸν Ἀχιλ-
 λία λέγοντα ταῦτα. Schol. Porro Plutar-
 chus versus hosce cum loco isto Hesiodi
 de Pandora Dolio, Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 94.
 etc. conferens; Ὁ δὲ (inquit) μετὰ τῷτον
 [Ὁμηρον] καὶ τῇ δόξῃ καὶ τῷ χρόνῳ, καίτοι
 τῶν Μουσῶν ἀναγορεύων αὐτὸν μαθητὴν Ἡσι-
 οδοῦ, καὶ ἔτος ἐν πίδαῳ καθιέρων τὰ κακὰ, τὴν
 Πανδώραν ἀνοίξαν ἀποφαίνει σκιδάσαι τὸ
 πλῆθος ἐπὶ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν. De
 consol. ad Apollon. Ubi in transcurso
 notandum, Plutarcho Hesiodum Homero

- Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερος δὲ, ἑάων·
 530 ὦν μὲν καμμίζας δῶν Ζεὺς τερπινέραυτος,
 Ἄλλοτε μὲν τε κακῶ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῶ·
 ὦν δέ κε τῶν λυγρῶν δῶν, λαβητὸν ἔθηκε·
 Καί ἐ κακὴ βέβρωσις ἐπὶ χθονά δι' αὐτὴν ἐλαύνει·
 Φοιτᾷ δ' ἔτε θεοῖσι τετιμένος, ἔτε βροτοῖσιν.
 535 ὦν μὲν καὶ Πηληϊΐ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνδράπας ἐκέκασο
 Ὀλβω τε, πλέτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
 Καί οἱ θνητῶ ἔόντι θεὸν ποίησαν ἄκοιτιν·
 Ἄλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅττι οἱ ἔτι
 Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρείοντων,

“Donorum, quæ dat, alterum malorum; alterum vero, bonorum:

“Cui quidem miscens dedit Jupiter fulmine-gaudens,

530 “Interdum quidem in malum ille incidit, interdum et in bonum:

“Cui vero ex malis dedit, injuriis obnoxium facit;

“Et illum exitialis dira calamitas super terram almam exercet:

“Vagaturque nec diis honoratus, neque mortalibus.

“Sic quidem et Peleo dii dederunt illustria dona

535 “A natalibus: omnes enim inter homines eminenter ornatus erat

“Opibusque, divitiisque, imperabat vero Myrmidonibus,

“Et ei mortali licet deam fecerunt uxorem:

“Sed et huic imposuit deus malum, quod ei nequaquam

“Filiorum in ædibus soboles nata-est regno-successurorum,

532 βέβρωσις] F. A. J. 540 παῖδ' ἔτικε παν.] MS. bene.

recentiorem esse visum. Cæterum vituperat hic *Homerum* Plato; οὐκ ἄρα ἀποδιδόντες ἔτι Ὀμήρῳ ἔτ' ἄλλα ποιητῇ ταύτην τὴν ἀμαρτίαν περὶ τῆς θεῶν ἀνοήτως ἀμαρτάνοντος, καὶ λέγοντος ὡς δαοὶ πίθοι “—κατακείνεται ἐν Διὸς ἔθει, Κηρῶν ἔμπλειαι· ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ, δειλῶν.” *De Republ.* Lib. II.

Ver. 528. Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ, ἑάων] *Al.* Κηρῶν ἔμπλειαι· ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν. Quomodo legit *Plutarchus* de audiendis Poetis, itemque *Plato* loco jam citato. *Pindarus*:

“Ἐν παρ' ἐσθλῶν πῆματα σύνδου δαίνονται βροτοῖς
 Ἀθάνατοι.

Pythior. Od. III. ver. 145.

Ubi *Scholias*tes, citante *Duporto* *Gnomo-*

log. Homeric. ad hunc locum: Οὕτως ἐδέξατο δύο πίθους ἕνα φαύλων καὶ ἕνα ἀγαθῶν.

Ver. 532. βέβρωσις] Κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλίστος λιμός· νῦν δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης κεῖται ἡ λέξις. “Ἐνιοὶ δὲ βέβρωσιν τὸν οἶκτον ἐξεδίζαντο. *Schol.* Ita *Callimachus*:

Νῦν δὲ κακὰ βέβρωσσι· ἐν ὀφθαλμοῖσι κάθηται.

Hymn. in Cererem. ver. 102.

Ver. 540. παναώριον] *Ἡ τὸν πάντη ἄωρον λέγει, παρὰ τὴν ἄραν, τὸν καιρόν. — ἢ παρὰ τὴν ἄραν, τὴν φροντίδα, τὸν πᾶν πειρονησμένον. *Eustath.*

Ver. 544. Ὅσσον Λίσσος ἄνω Μάκαρος ἔδος] Vide supra ad α'. 51. *Julianus, Orat.* 2. legit. Ὅσσον Λίσσος ἔσω Μακάρων ἔδος.

- 540 Ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· ἔδ' ἐ νυ τόν γε
Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόδι πάτρης
Ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων, ἡδὲ σὰ τέκνα.
Καί σε, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκόμεν ὄλβιον εἶναι,
"Οσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος ἐντὸς ἑέργει,
545 Καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων·
Τῶν σε, γέρον, πλέττω τε καὶ υἷάσι φασὶ κεκάσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον ἔβρανίωνες,
Αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασῖαι τε·
"Ανσχεο, μῆδ' ἀλῖασον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
550 Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἑῷος,
Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθαι.

- 540 " Sed unum filium genuit immatura-morte-peritulum: nec tamen hunc
" Jam senem foveo: valde enim procul a patria
" Sedeo in Troja, teque contristans, atque tuos liberos.
" Et te, senex, olim quidem audimus opibus floruisse,
" Quantas Lesbus supra Macaris sedes intus continet,
545 " Et Phrygia desuper, et Hellespontus immensus:
" Inter hos, te, senex, divitiisque et filiis aiunt ornatum-excelluisse.
" At postquam tibi cladem hanc intulerunt cœlites,
" Assidue tibi circa urbem, prœliaque cœdesque virorum:
" Perfer *tamen*, nec perpetuo mœre tuo in animo.
550 " Nihil enim proficies, tristatus de filio tuo,
" Neque ipsum resurgere facies, prius etiam malum aliud passus fueris."

Ibid. τόνδ' Id. 541 κομίζω] MS. 544 Μακάρων] Id. ut Chrys. vid.
not. 546 τῷ σε] Id.

Dion. Chrysostomus, §. 53. legit, "Οσσον Λέσβος ἄνω Μακάρων ἔδος. Suidas autem, notante Barnesio citat, Ἡδ' ὅσα Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἔδος. Cæterum Strabo. Geograph. lib. VIII. legisse videtur, Μάκαρος πόλιν. Clark. Intellige: ὅσων δὲ — ἑέργει — τῶν. Quantum autem est opum, earum te copiis, et vero etiam liberis te floruisse dicunt. Ern.

Ibid. Μάκαρος ἔδος] Ἀντὶ τοῦ οἰκητήριον· ἔκτισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρος ὁ Κρινάκω, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῆς. Schol.

Ver. 546. Τῶν σε,] *Al.* Τῷ σε.

Ver. 547. 549. ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον ἔβρανίωνες, — "Ανσχεο,] *Sophoc.*

Τύχας δοθείσας ἴσ' ἀναγκαῖον φέρειν.

Philoctet. ver. 1509.

Ver. 548. μάχαι τ' ἀνδροκτασῖαι τε.] Sic *Odyss.* λ'. 611.

Ἵσμιναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀνδροκτασῖαι τε.

Quo de loco *Gellius*: " Ante omnes (in-
" quit) apud Homerum, ejusdem rei at-
" que sententiæ luculenta exaggeratio est
" Ἵσμιναί τε, etc. Nam quum omnia ista
" — multa et continua nomina nihil plus
" demonstrent quam prælium, bujus ta-
" men rei varia facies delectabiliter ac de-
" core multis variisque verbis depicta
" est." Lib. XIII. cap. 22.

Ver. 550. πρήξεις] Vide supra ad v'. 192.

Ver. 551. Οὐδέ μιν ἀνστήσεις.] *Euripides*:

ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν

- Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον, Πρίαμος θεοειδής·
 Μή μέ πω ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἑκτωρ
 Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
 555 Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα [τοῖς
 Πολλὰ, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλ-
 Σῆν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 Αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρᾱν φάος ἡελίοιο. [λεός·
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλ-
 560 Μηκέτι νῦν μ' ἐρέδιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
 Ἑκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε,
 Μήτηρ, ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·

Ei vero respondit deinde senex, Priamus deo-similis;

“Ne me dum in sede colloca, Jovis alumne, quamdiu Hector

“Jacet in tentoriis insepultus; sed citissime

555 “Redemptum-redde, ut oculis videam: Tu vero accipe dona

“Multa, quæ tibi afferimus: tu autem his fruaris *utinam*, et pervenias

“Tuam in patriam terram, postquam me primum sivisti

“Ipsam vivereque et aspicere lumen solis.”

Hunc autem torve intuitus allocutus est pedibus velox Achilles;

560 “Ne amplius nunc me irrita, senex: habeo enim in animo et ipse

“Hectorem tibi redemptum-reddere; a Jove enim mihi nuncia venit,

“Mater, quæ me peperit, filia mariui senis:

555. 560 In MS. versus est unus, sed vitiosus, λῦσον ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, σὺ δὲ τῶν ἀπόναιο καὶ ἔλθοις. 558 versus totus abest a MS.

Τόμα δ', ἐ γὰρ ἀνάξεις ποτ' ἐνεσθαι
 Κλαίον τὸς φθιμένους ἄνω. *Alcest.* ver. 986.

Ver. 555—561. Λῦσον — λῦσαι] Vide supra ad α'. 51.

Ver. 556. φέρομεν] *Al.* φέρομαι.

Ver. 557. πρῶτον] *Al.* πρῶτος.

Ibid. et ver. 569. ἔασας — ἔασω,] Vide supra ad γ'. 42. Male Barnesius ἔασας — ἔασω. Porro *Etymolog.* Magn. notante Barnesio, hic legit ἔασας· exponitque, ἐχαροποίησας, ἀπὸ τῆς ἡδω, ἡσω· ἡσας, καὶ ἐν διαιρέσει ἔασας. Scholiastes itidem exponit εὐφρωνας. Sed hoc, ut recte observavit Barnesius, cum sequenti, “Αὐτόν τε ζῶειν” etc. parum apte congruit. Vide et ver. 569.

Ver. 558. Tria prima verba absunt, relicto spatio. Quæ res comparata cum notatis in Var. Lect. e MS. Lips. et a

Clarkio in not. præced. mihi suspicionem νοθείας movent. Sensus est absolutus in ver. 557. si ἔασας interpretemur, cum me hinc dimiseris, nempe sine noxa etc. quomodo id verbum dici, nulla dubitatio est, conf. ver. 569. et 586. ubi clare opponuntur ἔαν et κατακτείνειν, item 684. *Ern.*

Ver. 559. ὑπόδρα ἰδὼν] Ἐπεὶ δῶρων ὑπέμνησι. *Schol.*

Ver. 560. Μηκέτι νῦν μ' ἐρέδιζε,] Ἐπεὶ δὲ μεγάλη δοκῶντος εἶναι καὶ ὄντος τῆς κρατεῖν ὀργῆς μετίζον ἐσιν ἡ φυλακὴ καὶ ἡ πρόνοια τῆς μὴ περιπίσειν ὀργῇ, μηδὲ ἀλῶναι καὶ ταῦτα διὰ τοῖς ἀναγινώσκουσιν ὑποδεικνύειν μὴ παρῆργως, ὅτι τὸν Πρίαμον ὁ Ἀχιλλεύς ἐκ ἀνασχαιτικός ὢν ἐδὲ πρῶτος, ἡσυχίαν ἄγειν κελεύει καὶ μὴ παροξύνειν αὐτόν, ὥτως. “Μηκέτι νῦν μ' ἐρέδιζε, γέρον, etc.” Καὶ τὸν Ἑκτορα λέσας καὶ περιτείλας αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἀπῆλπνν τί-

Καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, ἐδὲ με λήθεις,
 "Ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν."

565 Οὐ γάρ κεν τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, ἐδὲ μάλ' ἡβῶν,
 Ἐς στρατόν· ἐδὲ γὰρ ἂν φυλάκας λάθοι, ἐδὲ κ' ὀχῆας
 ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.

Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 Μή σε, γέρον, ἐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἰάσσω,

570 Καὶ ἐκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.

"Ὡς ἔφατ'· ἐδδειςεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέιδετο μύθῳ.
 Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὡς, ἄλτο θύραζε,
 Οὐκ οἶος· ἄμα τῷ γε δύο θεράποντες ἕποντο,

"Sed et te sentio, Priame, animo, neque me lates,

"Quod Deorum aliquis te duxerit celeres ad naves Achivorum:

565 "Haud enim ausus esset mortalis ullus intrare, ne ætate quidem admodum

"In castra: neque enim custodes latuisset, neque obices [florens

"Facile reserasset portarum nostrarum.

"Ideo nunc ne mihi magis doloribus animum commoveas,

"Ne te, senex, ne ipsum quidem in tentoriis sinam,

570 "Quantumvis supplicem, Jovis autem violem mandata."

Sic dixit: Timuit autem senex, et paruit sermoni.

Pelides vero e domo, leo tanquam, prosiliit foras,

Non solus; eum nempe duo famuli comitabantur,

564 "Ὅτι] MS. Ibid. τις ἦγε] Edd. vett. 567 ἡμετέρων] MS. 569 ἰάσσω]

T. 570 ἀλίτωμαι] MS. 571 ἐδδειςεν δ'] F. A. J.

θεῶν, πρὶν ἡμισμένον ὑπὸ τῷ πατρὸς ὀφθῆναι,
 "Μὴ ὁ μὲν ἀχνομένην κραδίη, etc." (infra
 ver. 584.) Τὸ γὰρ ἐπισφαλῶς πρὸς ὀργὴν ἔ-
 χοντα, καὶ φύσει τραχὺν ὄντα, καὶ θυμοειδῆ
 μὴ λανθάνειν ἑαυτὸν, ἀλλ' ἐξευλαβεῖσθαι καὶ
 φυλάττεσθαι τὰς αἰτίας, καὶ προκαταλαμβάνειν
 τῷ λογισμῷ πρὸ ῥῥωθῆναι, ὅπως ἐδὲ ἄκων τῷ
 πάθει περιπεσῇται, θαυμαστῆς ἐστὶ προνοίας.
Plutarch. de audiendis Poëtis.

Ibid. νόῳ δὲ καὶ αὐτῇ] Virgil.

— Nec fallunt jussa superba

Magnanimi Jovis. — *Æn.* XII. 877.

Ver. 563. γιγνώσκω,] Ita edidit Barnesius. *Al.* γινώσκω. Quod perinde est: Nam primam producit.

Ver. 564. "Ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε] Voculam, σε, inseruit Barnesius ex duorum

MSS. auctoritate; quorum alter, "Ὅττι θεῶν σ' ἦγε legit; alter, "Ὅττι θεῶς σέ τις ἦγε. *Vulg.* "Ὅττι θεῶν τις ἦγε. *Clark.* MS. Lips. pariter pronomen σ' habet. Excidit illa litera neglectu duplicandæ ultimæ in τις. *Ern.*

Ver. 566. λαθοί,] *Al.* λάθῃ.

Ver. 567. μετοχλίσει] Ita edidit Barnesius. *Al.* μετοχλίσει. Quod, ut opinor, ferri non potest. Vide supra ad μ'. 448. et ad α'. 140.

Ver. 568. μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,] Vide supra ad ver. 560.

Ver. 569. Μή σε, γέρον, οὐδ'] Edidit Barnesius, Μή σε, γέρον, οὐδ'. Sed nihil opus. Vide supra ad α'. 51. Quanquam *Plutarchus*, de audiendis Poëtis, Μή σε, γέρον, ἐδ' legit.

- Ἡρώς Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος, ἔς ῥα μάλις
 575 Τῖ Ἀχιλεὺς ἐτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
 Οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγὸφιν λύον ἵππους ἡμίονους τε,
 Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
 Καδ δ' ἐπὶ δίφρῃ εἶσαν· ἐϋξέσθ' δ' ἀπ' ἀπῆνης
 Ἡρεον Ἐκτορέης κεφαλῇς ἀπερείσι' ἄποινα.
 580 Καδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', εὐννητόν τε χιτῶνα,
 Ὅφρα νέκυν πυκάσας δάη οἰκόνδε φέρεσθαι.
 Δμῶας δ' ἐκκαλέσας λῆσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλειψαι,
 Νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·
 Μὴ ὁ μὲν ἀχθυμένην κραδίη χόλον ἐκ ἐρύσαιτο,
 585 Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρίνθει φίλον ἦτορ,
 Καί ἐκατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτῃται ἐφετμάς.
 Τὸν δ' ἐπεὶ ἔν δμῳαὶ λῆσαν καὶ χρεῖσαν ἐλαίῳ,

Heros Automedonque et Alcimus, quos quidem maxime

575 Honorabat Achilles ex sociis, post Patroclum utique mortuum.

Hi tunc a jugo solverunt equos mulasque,

Introque duxerunt præconem vocalem senis:

Et in sedili collocarunt: eleganter-polita autem de rheda

Detraxerunt Hectorei capitis infinita pretia.

580 At reliquerunt duo pallia, textamque bene tunicam,

Ut cadaver contectum redderet domum asportandum.

Ancillas autem evocatas lavare is jussit circumque ungere,

Seorsum sublatum, ut ne Priamus videret filium:

Ne is quidem dolenti corde iram non contineret,

585 Filium conspicatus, Achilli autem commoveretur carum cor,

Et ipsum interficeret, Jovisque violaret mandata.

Illud vero postquam ancillæ laverant et unxerant oleo,

577 ἄγον] F. vid. v. 447. 578 ἰσωτέρου] MS. 580 δύο εὐνητον] Id. εὐνητον]

Edd. præter T. 583 ἴδῃ] MS. 584 ἐκατακτείνει] Id. quod non contemnendum videtur. ἐρύσασθαι sensu cohibendi durum videtur.

Ver. 574. Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος,]
Al. Αὐτομέδων καὶ Ἀλκιμος.

Ibid. οὗς ῥα] Quos scilicet.

Ver. 575. Τῖ Ἀχιλεὺς] Vide supra ad
 ψ. 703. et ad ν. 103.

Ver. 576. 600. ζυγὸφιν — φαινομένηφιν]
 Vide supra ad ν. 588.

Ver. 577. κήρυκα καλήτορα] Ἀπὸ τοῦ βρο-
 χῶν καὶ συγκαλεῖν τὸν ὄχλον. *Schol.*

Ver. 578. εἶσαν] *Cod. Harleian.* ἦσαν.

Ver. 580. εὐννητόν] Ita ex uno MS. edi-
 dit *Barnesius*. Quocum facit et *Codex*
Harleianus. Al. εὐνητον. *Clark.* Sed id
 non erat necesse: quod ν pronunciendo
 facile duplicatur. *Ern.*

Ver. 581. πυκάσας] Vide supra ad α'.
 140.

Ver. 583. Νόσφιν] Vide supra ad α'. 549.

- Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον, ἥδ' ἐ χιτῶνα,
 Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέδηκεν αἰέρας,
 590 Σὺν δ' ἔταροι ἥειραν εὐξέσσην ἐπ' ἀπήνην.
 Ὡμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 Μῆ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἴ κε πύθῃαι,
 Εἰν αἰδὸς περ ἐὼν, ὅτι Ἑκτορα δῖον ἔλυσα
 Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ ἔ μοι αἰεκέα δῶκεν ἄποινα·
 595 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.
 Ἥ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦϊε δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἐζέτο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαίδαλα, ἔνθεν ἀνέστη,
 Τοίχῃ τῇ ἐτέρῃ, προτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
 Υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὥς ἐκέλευες·
 600 Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ', αἶμα δ' ἡοῖ φαινομενῆφιν
 Ὀψεται αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρυπα.

Circumque ipsum pallium pulchrum jecerant, atque tunicam,
 Ipse illud Achilles lectis imposuit sublatum,

- 590 Simulque socii elevarunt eleganter-politam in rhedam.
 Ingemuit autem deinde, dilectumque nomine ciebat sodalem;

"Ne mihi, Patrocle, irascaris, si forte audiveris,
 "In orco licet, me Hectora nobilem redemptum-reddidisse
 "Patri ejus; haud enim mihi indecora dedit dona:

- 595 "Tibi vero ego ex his etiam impertiam, quantum par-est."

Dixit, et in tentorium rediit nobilis Achilles:
 Resedit autem in sella affabre-facta, unde surrexerat,
 Pariete ex adverso, Priamumque allocutus est sermone;
 "Filius quidem jam tibi redemptus est, senex, ut jussisti:

- 600 "Jacet autem in lectis, et cum aurora apparente
 "Videbis ipse abducens: nunc vero memores simus cœnæ.

595 ἀποδάσσομαι] Edd. præter T. 596 διὸς ἦγεν Ἀχ.] MS. 597 ἦζετο] Id.
 598 ἑταῖρου] Id. 599 ὥς σὺ κελεύεις] Id. 600 λεχέεσσιν] MS.

Ibid. Πρίαμος ἴδοι υἱόν] *Al.* Πρίαμος ἴδῃ υἱόν. *Al.* Πρίαμός γ' ἴδοι υἱόν. *Al.* Πρίαμός μιν ἴδοιτο. Cæterum qua ratione, Πρίαμος, hic ultimam producat; item ἐν, ver. 603. et ἄρα, ver 607. vide supra ad α'. 51.

Ver. 584. Μῆ ὁ μὲν ἀχθυμένη] Vide supra ad ver. 560.

Ibid. ἀχθυμένη] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 587. οἶν] *Ut jusserrat Achilles,* ver. 582.

Ver. 588. καλόν] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 591. φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον] Vide supra ad ψ'. 178. et 220.

Ver. 598. προτὶ] *Al.* ποτί. Quod perinde est.

Ver. 599. λέλυται.] Vide supra ad α'. 37.

Ibid. ἐκέλευες.] *Al.* ἐκέλευσας.

- Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίττε,
 Τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 "Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἷες ἡβώνοντες·
 605 Τὸς μὲν Ἀπόλλων πέφενεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 Χαόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 Οὔνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῆη.
 Φῇ δοιὼ τεκέειν, ἡ δ' αὐτὴ γείνατο πολλές·
 Τὰ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 610 Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, ἐδὲ τις ἦεν
 Κατδάψαι· λαὸς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 Τὸς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ ἔραινίνας.
 Ἥ δ' ἄρα σίττε μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέεσσα.
 Νῦν δέ περ ἐν πέτρῃσιν, ἐν ἔρῃσιν οἰοπόλοισιν,
 615 Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς

" Nam et comas-pulchra Niobe memor-fuit cibi,

" Cui tamen duodecim liberi in ædibus perierant,

" Sex quidem filiaë, sex autem filii pubescentes :

605 " Hos quidem Apollo interfecit ab argenteo arcu,

" Iratus Niobæ, illas autem Diana sagittis-gaudens,

" Quoniam Latonæ se æquiparabat genas-pulchræ.

" Dixit illam duos peperisse, se vero peperisse multos :

" Illi vero, duo tantum licet-essent, omnes perdidierunt.

610 " Et ii quidem novem-dies jacebant in cæde, neque quis erat,

" Qui sepeliret; populos enim lapides fecerat Saturnius:

" Eos autem decima die sepelierunt dii cælites.

" Et hæc quidem cibi memor fuit, postquam fatigata erat lachrymas-fundens.

" Nunc vero alicubi in petris, in montibus desertis,

615 " In Sipylo, ubi aiunt Dearum esse cubilia

609 δύω ἐόντες] Id. 614 οὔρεσι] A. 2. 3. J.

Ver. 604. *θυγατέρες,*] Vide supra ad α'.

398. Ver. 605. 606. *τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφενεν* — *τὰς δ' Ἀρτεμις*] Δοκεῖ δὲ ὁ τῶν παίδων τῆς Νιόβης θάνατος, ἕξ αἰτίας λοιμῶδους γενέσθαι, ἡ καὶ ἄλλως ἀπὸ αἰφνιδίου πάθους τινός. "Ὅθεν Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι ἀνάπτεται, οἱ τοῦ τοιοῦτου θανάτου εἰσὶν αἵτιοι, τόξοις λεγόμενοι βάλλειν τοὺς οὕτω θνήσκοντας. Eustath. Vide supra ad τ'. 59.

Ver. 607. *Οὔνεκ' ἄρα*] Quod scilicet.

Ver. 608. *ἡ δ' αὐτῇ*] Eustathius in commentario legit ἡδ' αὐτῇ.

Ver. 611. *Κρονίων*] De hujus vocis prosodia, vide supra ad α'. 265. et 397.

Ver. 613. *Ἥ δ' ἄρα*] Non hic supervacuum est illud ἄρα sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod præcessit, ver. 602. *Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη.*

Ver. 615. *Ἐν Σιπύλῳ,*] Ἐν ὄρει τῆς Λυδίας καὶ Μαγνησίας. Schol.

Ver. 616. *αἶτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,*] Αἵτινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν ἥτοι ἀπὸ τοῦ Ἀχελώϊου ποταμοῦ τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ — ἡ διὰ τοῦ η. Ἀχέλης γὰρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλου ῥέει εἰς τὴν Συμυναίων γῆν. Schol.

Νυμφάων, αἴτ' ἄμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
Ἐνθα, λίθος περ ἐῴσα, θεῶν ἐκ, κήδεα πῆσσει.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραιέ,
Σίτῃς, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,

620 Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσαι.

Ἦ, καὶ ἀναΐξας ὅϊν ἄργυρον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Σφάζ'· ἔταροι δ' ἐδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
Μίσυλλόν τ' ἄρ' ἐπισαμένως, πεῖρᾶν τ' ὀβελοῖσιν,
Ἦπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.

625 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαδ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Ἦτοι Δαρδανίδης Πριάμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,

"Nympharum, quæ circa Acheloïum choreas-ducunt,

"Illic, lapis licet sit, immissos a diis dolores concoquit.

"Sed age jam et nos curam-geramus, nobilis senex,

"Cibi, deinde vero dilectum filium defleas,

620 "In Ilium vectum: multis autem lachrymis-prosequendus tibi erit."

Dixit, et propere-surgens ovem candidam velox Achilles

Mactavit: Socii vero excoriaruntque et curarunt scite et decore,

Minutatim dein secuerunt perite, et verubus transfixerunt,

Assaruntque accurate, detraxeruntque omnia.

625 Automedon autem panem sumptum distribuit in mensa

Pulchris in canistris: at carnes distribuit Achilles.

Ii vero ad cibos paratos appositos manus porrigebant.

At postquam potus et cibi amorem exemerant,

Dardanides quidem Priamus admirabatur Achillem,

622 Σφάζ'] MS. 628 ἔρον ἔντο] F. A. J.

Ibid. ἐρρώσαντο,] *Il.* ψ'. 567. ἐρρώσαντο, ubi
Schol. ἐκινούντο, ἐσιόντο. Ipsum ἐρρώσαντο,
est *Odys.* ψ'. 5. γούνατα δ' ἐρρώσαντο, quo
putant pertinere glossam *Hesychii* ἐρρώ-
σαντο, ἐτάχυναν, ut corrigunt vulgatum
ἐπάχυναν. *Ern.*

Ver. 617. Ἐνθα, λίθος περ ἐῴσα,] Ὁρη-
νοῦσαν τὴν Νιόβην ἀφάτως τὸ τοιοῦτον δυστύ-
χημα Ζεὺς ἐλεήσας, εἰς λίθον μετέβαλεν, ὃς
καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιπύλλῳ τῆς Φρυγίας ὁρᾶται
παρὰ πάντων, πηγὰς δακρύων προκείμενος.
Schol. ad ver. 602. supra.

Ver. 622. ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον] *Virgil.*

Illi se prædæ accingunt dapibusque futuris:

Tergora diripiunt costis, et viscera nudant:

Pars in frustra secant, verubusque trementia
figunt.

Littore ahena locant alii, flammasque ministrant.

Tum victu revocant vires. ——— *Æn.* I. 214.

Ver. 624. Ἦπτησάν τε] Καὶ παρ' Ὁμήρῳ
τά γε τοιαῦτα μάθοι ἂν τις. Οἶσθα γὰρ ὅτι
ἐπὶ στρατιᾷς ἐν ταῖς τῶν ἡρώων ἐστιάσειν, ἔτε
ἐχθροῖσιν αὐτοὺς ἐστιῶ, καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάτ-
τῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, οὕτε ἐφθόισ κρείμασιν,

- 630 "Οσσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐρέκει.
 Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς,
 Εἰσορόων ὅψιν τ' ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκέων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήληες ὀρόωντες,
 Τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 635 Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφεῖς, ὄφρα κεν ἤδη
 Ὑπνῷ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπόμεθα κοιμηθέντες·
 Οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 Ἐξ ἧ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ἄλεσε θυμόν·
 Ἀλλ' αἰεὶ σενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 640 Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.

650 Quantus erat, qualisque: diis enim visu similis erat.

At Dardanidem Priamum admirabatur Achilles,

Aspiciens vultusque egregios, et sermonem audiens.

At postquam satiati sunt alter alterius aspectu,

Illum prior allocutus est senex Priamus deo-similis;

635 "Mitte nunc cubitum me quam primum, Jovis alumne, ut jam

"Somno dulci oblectemur cubantes:

"Nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis,

"Ex quo tuis sub manibus meus filius amisit animam:

"Sed assidue ingemisco et dolores innumerabiles concoquo,

640 "Aulæ in septis volutatus in fimo.

631 θαύμαζ] MS. 632 μύθον] F. A. J. 635 εἰς] MS. 635 μοι — καὶ]

Id. 636 παυσώμεθα] Id. 637 γὰρ πν] Id. 642 πάρος μὲν] Id. 643

ἧ ῥα] R. Ibid. κίλινε] Id.

ἀλλὰ μόνον ὁπτοῖς. Plato de Republ. lib. III.

Ver. 625. ἄρα] *Ut solitus erat.*

Ver. 626—644. Καλοῖς — καλῶ] Vide supra ad β'. 43.

Ver. 628. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,] Virgil.

Postquam exempta fames epulis, mensæque remotæ.

Æn. I. 220.

Vide et supra ad ψ'. 57.

Ver. 631. Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς, Εἰσορόων ὅψιν] Virgil.

Obstupuit primo aspectu Sidonia Dido,

Æn. I. 617.

Ver. 634. et 639. θεοειδής:] Vide supra ad ver. 217.

Ver. 635. Λέξον] Vide supra ad β'. 515, et ad ι'. 613.

Ver. 636. ταρπόμεθα] Nos ipsi oblectemur. Vide supra ad ψ'. 10. et 685.

Ver. 640. Αὐλῆς ἐν χόρτοισι] Ἐν τοῖς περιφράγμασι τῆς αὐλῆς ὃ ἔστιν, ὑπαιθρίοις. Schol. Ὅμηρος δὲ τὴν αὐλὴν αἰεὶ τάττει ἐπὶ τῶν ὑπαιθρῶν τόπων. — Ὁ μέντοι γὰρ Πηλεὺς καταλαμβάνεται (Iliad. λ'. 473.) "Αὐλῆς ἐν χόρτῳ" etc. Ὁ δὲ Πρίαμος, "Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον." *Athenæus*, lib. V. cap. 3.

Ibid. ἐν χόρτοισι] Latini, vocem Græcam retinentes, villæ cohortem appellabant; indeque aves cohortales, etc. apud Columellam. Clark. Supra dixit ἔρκος. Nam hoc proprie est χόρτος, cohors, cors. Ern.

Ver. 641. αἶθοπα οἶνον] Vide supra ad ψ'. 257.

Ver. 642. Λαυκανίης] Cod. Harleian. Λευκανίης. Quo modo in duobus MSS.

Νῦν δὲ καὶ σίτε πασάμην, καὶ αἴδοπα οἶνον
 Λαυκανίης καδέηκα· πάρος γε μὲν ἔτι πεπάσμην.

Ἦ ῥ'· Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν, ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσε,
 Δέμνι' ὑπ' αἰθέσῃ δέμεναι, καὶ ῥήγεια καλὰ

645 Πορφύρε' ἐμβαλέειν, φορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 Χλαίνας τ' ἐνδέμεναι ἕλας καθύπερθεν ἴσασθαι.

Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
 Αἶψα δ' ἄρ' ἐστόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέεσαι.

Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

650 Ἐκτὸς μὲν δὴ λείξο, γέρον φίλε· μή τις Ἀχαιῶν
 Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βεληφόρος, οἳ τέ μοι αἰεὶ

“ Nunc tandem etiam cibum gustavi, et nigrum vinum

“ Per guttur demisi : antea sane nequaquam gustaveram.”

Dixit : Achilles vero socios et ancillas jussit,

Lectos sub porticu ponere, et stragula pulchra

645 Purpurea injicere, sternereque desuper tapetas,

Chlānasque imponere villosas superne obducendas.

Illæ vero exierunt domo, facem in manibus tenentes :

Statim autem straverunt duos lectos festinantes.

Hunc autem falso-metu-ludens allocutus est pedibus velox Achilles;

650 “ Extra quidem jam cuba, senex optime; ne quis Achivorum

“ Huc adveniat consiliarius, qui mecum assidue

646 ἕλας τ' ἐφύπερθε] Id. e versu præc. 647 δάδας] MS. 650 λείξον]

F. A. J. Ibid. δῆ] abest MS.

scriptum reperit Barnesius. Vide supra ad χ'. 325.

Ver. 644. ῥήγεια καλὰ Πορφύρε'] Τὰ βαπτὰ στρώματα. Schol. “Ομηρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν στρωμάτων τὰ μὲν κατώτερα, λίτα εἶναι φάσκει, ἥτοι λευκὰ καὶ μὴ βεβαμμένα, ἢ πεπικυλμένα, τὰ δὲ περιστρώματα, ῥήγεια καλὰ, πορφύρεα. Athenæus lib. II. cap. 9. “Stragulam vestem, quæ injicitur, non substernitur, Homerus vocat “ ῥήγεια.” Casaubon. Ibid.

Ver. 645. Πορφύρε'] Vide supra ad α'. 238. et 482.

Ver. 647. δάος] Al. φάος.

Ver. 648. Αἶψα δ' ἄρ'] Statimque proinde ut præceperat Achilles. — ver. 643.

Ver. 649. ἐπικερτομέων] Ἐῖθα καὶ σημίσωσαι, τὸ κερτομεῖν, ἢ τραχύτητα ἔχον

ὕβριστικὴν, ἢ ονειδιστικὴν, ἀλλ' εἰς ἡγήσιν φόβου ψευδὲς, ἵνα μὴ ὁ γέρον βασιλεὺς λυπηθῇ, ὡς ἔξω παραρριπτόμενος. Eustath.

Ibid. πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς] Sic infra ver. 668. ποδάρεκς διος Ἀχιλλεύς. Vide supra ad α'. 58.

Ver. 650. λείξο, γέρον φίλε] Τὸ δὲ ῥῆεῖν “ λείξο” ἐκ τῆ ἐλελιγμην, ἐλέλιξο, κλιθεῖν, κατὰ τὸ ἐπέτυψο, ἀφαιρέσει ποιητικῇ τῶν αὐξήσεων. Eustath. Immo vero, uti notavit Barnesius, ex Imperativo ἐλέλιξο fit λείξο, eodem modo ac δέξο ex δίδεξο, Iliad. τ'. 10. Alii autem, notante itidem Barnesio, male hic legunt, λείξον γέρον φίλε· et λείξον γρόν φίλε. Vide et supra ad β'. 515. Clark. At Arnaldus Animadv. Crit. p. 85. legi volebat λείξο ex Il. ε'. 613. ut posteriores syllabæ per synizesin contractæ corripi-

- Βελας βελεύεσσι παρήμενοι, ἥ θέμις ἐσί·
 Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 655 Καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
 Ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον,
 Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον,
 Ὅφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 660 Εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖῳ,
 ὦδ' ἐκέ μοι ῥέζωνι Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα δαίης.
 Οἶσθα γάρ, ὥς κατὰ ἄστρ' ἐέλμεθα, τηλόδι δ' ὕλη
 Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.

“ Consilia consultant assidentes, ut mos est:

“ Horum si quis te viderit celerem per noctem nigram,

“ Continuo diceret Agamemnoni pastori populorum,

655 “ Et forte dilatio redemptionis cadaveris fieret.

“ Verum age mihi hoc dic, et accurate narra,

“ Quot-diebus cupis justa-facere Hectori nobili,

“ Ut tamdiu ipseque quiescam, et copias contineam.”

Illi autem respondit senex Priamus deo-similis;

660 “ Siquidem jam me vis celebrare funus Hectori nobili,

“ Sic certe mihi faciens, Achille, grata feceris.

“ Scis enim, ut intra urbem concludimur, longeque lignum

“ Devehendum ex monte: Admodum vero Trojani metuunt.

652 ἴστιν] F. male. 653 μένω] abest MS. et v. 660 μ'. 661 ῥέζας] MS. Habet etiam Eust. ῥέζας ἢ ῥέζων. 663 μάλα γάρ] MS. 665 δαίνυτο] MS. edd.

rentur. Id est durum, meliusque λίζο, quod edd. R. T. et MS. Lips. habent. *Ern.*

Ver. 651. Οἳ τε μοι αἰὲς βελεύεσσι — ἥ θέμις ἐστὶν] Τὸ δὲ καθὰ θέμις ἐστὶ, καὶ τὸ αἰεὶ, τῆς τῆς Ἀχιλλείως ἐστὶ σεμνότητος, ὥς αἰεὶ τε τῶν βεληφόρων περὶ αὐτὸν ἀθροισμέναν, καὶ ὥς θεμιστὸν ὃν ἔτω γίνεσθαι, διὰ τὸ περιφανὲς τῆς ἡρώος. *Eustath.*

Ver. 655. λύσιος] *Marcus Meibomius*, notante *Barnesio*, hic legit ῥύσιος.

Ver. 656. κατὰλεξον,] *Barnesius* in uno MS. scriptum reperit ἀγόμευσον.

Ver. 657. Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον,] Occurrit apud *Julianum Imperatorem*, *Orat.* 2.

Ἐνὶ ἡμῶς μὲν ὅλας κτερεῖζομεν Ἐκτορα δῖον.

Quem versum ex hoc loco corrupte citasse *Julianum* existimat *Barnesius*; “ Cum “ Auctor,” inquit, “ ipse ostendat, hæc “ esse *Achilleæ* interrogatiunculæ par- “ tem.” Atqui ex Auctoris contextu li- quet, versum hunc non ex *Achillis* inter- rogatione, sed ex *Priami* responso esse desumptum; adeoque non hinc, sed ex versu 664. infra, a *Juliano* negligenter ac fortasse memoriter citatum.

Ibid. μέμονας] Vide supra ad ver. 542. et ad v. 481. et 756.

Ver. 660. Εἰ μὲν δὴ] Vide supra ad ver. 406. et ad ξ. 435.

Ver. 661. ῥέζων,] *Al.* ῥέζας.

Ver. 662. Τηλόδι δ' ὕλη Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος,] *Virgil.*

- Ἐννῆμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
 665 Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινυτό τε λαός.
 Ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
 Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴπερ ἀνάγκη.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·
 "Ἔσαι τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ κελεύεις"
 670 Σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 Ἐλλαβε δεξιτερὴν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδρόμῳ δόμῃ αὐτόθι κοιμήσαντο
 Κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες·"
 675 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὐδὲ μυχῶ κλισίης ἐϋπήκτε·

- " Novem dies quidem ipsum in ædibus lugeremus,
 665 " Decima autem sepeliremus, epulareturque populus.
 " Undecima autem tumulum super ipso faceremus;
 " Duodecima vero pugnabimus, si quidem necesse erit."
 Eum autem rursus allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles;
 " Erunt tibi et hæc, senex Priame, ut tu jubes:
 670 " Inhibebo enim tanto pugnam tempore, quanto jubes."
 Sic utique locutus, ad carpum manum senis
 Prehendit dexteram, ne forte timeret in animo.
 Illi quidem in vestibulo domus illic dormierunt
 Præco et Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes:
 675 At Achilles dormiit in recessu tentorii bene compacti:

670 πόλεμον τόσσον χρόνον] Id. quod est clarius. 672 ἔλαβε] F. A. J.
 675 προδρόμῳ] MS. male. 675 ἐϋπήκτε] Id.

Bis senos pepigere dies: et pace sequestra
 Per sylvas Teuciri, mixtice impune Latini
 Erravere jugis. Ferro sonat alta bipenni
 Fraxinus. ————— *Æn.* XI. 133.
 Ibid. ὤλη] Vide supra ad γ'. 152.
 Clark. Infinitivus pendet a τηλόθεν, procul
 est materia ad devehendum. *Æn.*
 Ver. 663. μάλα δι] *Al.* μάλα γάρ.
 Ibid. δειδιᾶσιν.] Sic infra ver. 670. ἄνω-
 γας. Vide supra ad γ'. 481. et 736.
 Ver. 664. ἐνὶ μεγάροις] Qua ratione,
 vox ἐν, hic ultimam producat; item πυ-
 κινόν, ver. 744. vide supra ad α'. 51.
 Ver. 665. δαινυτό] Ita ex *Etymolog.*
Magn. edidit *Barnesius*, ut sit contractum
 ex δαινύειτο. Recte, ut opinor; nam vox

δζίνυτο, quod habent Vulgati, mediam
 necessario corripit:
 ————— νῦν δαίνυται εὐζραν.
Iliad. δ. 99.
 ————— μεταδαινύται ἡμῖν. γ'. 498.
 Porro, uti hic annotat *Eustathius*, optime
 congruit δαινυτο sive δαινύειτο cum præce-
 dente θάπτοιμεν. Εἴη δὲ ἂν ἐνταῦθα τὸ
 δαίνυτο, [δαινυτο] συγκοπὴν ἴσως, ἐκ τῆς δαι-
 νύειτο· ἵνα ὁμοεγκλίτως εἴη, θάπτοιμεν, δαι-
 νύειτό τε λαός.
 Ver. 667. πολεμίζομεν.] *Cod. Harleian.*
 πολεμίζομεν.
 Ver. 670. τόσσον πόλεμον χρόνον.] *Al.*
 πόλεμον τόσσον χρόνον.

Τῷ δ' ἄρ' Βρισηΐς παρελέξατο καλλιπάρης.

"Αλλοι μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ

Εὐδὸν παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνω·

'Αλλ' ἔχ' Ἑρμείην ἐρίενιον ὕπνος ἑμαρπτεν,

680 Ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα

Νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱερὰς πυλαῶρας.

Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

ᾧ γέρον, ἔ· νύ τι σοί γε μέλει κακόν· οἷόν ἐδ' εὐδεις

'Ανδράσιν ἐν δῆϊοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς·

685 Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·

Σεῖο δέ κεν ζῶῃ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα

Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἰὲν Ἀγαμέμνων

Γνοίῃ σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.

Ei autem Briseïs accubuit genas-pulchra.

Alii quidem diique et mortales bellatores-equestres

Dormiebant totam per noctem molli domiti somno :

Sed non Mercurium utilitatum-auctorem somnus cepit,

680 Versantem-animo, quomodo Priamum regem

E navium-coetu educeret, clam sacris portarum-custodibus.

Stetit autem supra caput, et eum sermone allocutus est;

" O senex, non utique tibi curæ-est malum; cum ita adhuc dormis

" Viros inter hostes, postquam te intactum-sivit Achilles :

685 " Et nunc quidem dilectum filium redemisti, multaue dedisti :

" Pro te autem vivo vel ter tot dederint dona

" Filii qui sunt relictī, si Agamemnon

" Rescierit de te Atrides, rescierintque omnes Achivi."

676 τῷ δὲ Βρισηΐς] F. 679 Ἑρμείαν] MS. R. • 682 εἶπε] MS. male.

684 εἴασσιν] F. A. 1. 686 καὶ ζῶν] MS. bene. 687 λελειμένοι] Id. 688

γνώῃ] Id.

Ibid. ὅσων ἀνωγας.] *Al.* ὡς σὺ ἀνωγας.
Ex versu (ut videtur) præcedenti.

Ver. 673. Οἱ μὲν] *Cod. Harleian.* τῷ
μὲν. Utrumque ferri possit. Vide supra
ad α'. 566.

Ibid. ἄρ'] *Ut jussisset Achilles,* ver.
650.

Ver. 674. Κήρυξ] Vide supra ad ver.
149.

Ver. 676. Τῷ δ' ἄρ' Βρισηΐς] *Cod. Har-*
leian. τῷ δὲ Βρισηΐς. *Al.* τῷ δ' ἄρα Βρισηΐς.

Ibid. ἄρ'] *Ut solita erat* —.

Ibid. παρελέξατο] Vide supra ad β'.
515.

Ver. 677. ἵπποκορυσταὶ] Vide supra
ad φ'. 205.

Ver. 678. Εὐδὸν παννύχιοι, — 'Αλλ' ἔχ'
'Ἑρμείην] *Virgil.*

Nox erat, et placidum carpebant fessa soporem
Corpora :

— somno posita sub nocte silenti

Lenibant curas, et corda oblita laborum :

At non infelix animi Phœnissa; neque unquam
Solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctera
Accipit. ————— *Æn.* IV. 522.

- "Ως ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη·
 690 Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζεύξ' ἵππους ἡμίονους τε·
 'Ρίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, ἐδὲ τις ἔγνω.
 'Αλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
 Ξάνθε δινήεντος, ὃν Ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 'Ερμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 695 Ἡὼς δὲ προκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
 Οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε σοναχῇ τε
 Ἴππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· ἐδὲ τις ἄλλος
 Ἔγνω πρὸςθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
 'Αλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἱκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 700 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ', εἰσενόησεν
 'Εσαότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτῃ·

Sic dixit: Timuit autem senex, præconemque excitavit:

690 Iis autem Mercurius junxit equos mulasque:

Cito vero ipse egit per castra, neque ullus sensit.

Sed cum jam ad meatum pervenissent pulchre-fluentis fluvii

Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter,

Mercurius quidem tum abiit ad excelsum Olympum,

695 Aurora autem croceo-induta-peplo spargebatur totam super terram:

Ii vero ad urbem agebant lamentisque gemituque

Equos, mulæ vero cadaver ferebant: neque quis alius

Sensit prius virorum aut eleganter-cinctarum mulierum:

Sed Cassandra, similis aureæ Veneri,

700 Pergamo consenzo, dilectum patrem conspexit

Stantem in sella, præconemque vocalem:

689 ἔδδεισε] MS. 690 τοῖσι δ' Ἑρμ.] Id. F. A. J. adde 725. 692 ἐϋρεῖος]
 MS. 697 νέκυν ἄγον] Id. non male. 698 πρὸςθ'εν] Id. 700 εἰσενόησε]
 MS. male.

Ver. 679. 'Ερμείην] Cod. Harleian. 'Ερ-
 μείαν.

Ver. 680. 'Ορμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν,] Vide
 supra ad π'. 647.

Ibid. βασιλῆα] Vide supra ad α'. 265.

Ver. 684. εἶασεν] Vide supra ad δ'. 42.

Ver. 690. Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας] Cod.
 Harleian. Τοῖσιν δ' Ἑρμείας.

Ver. 692. 'Αλλ' ὅτε δὴ] Vide supra ad
 ζ'. 433.

Ver. 695. Ἀθάνατος] Vide supra ad α'.
 598. Cæterum totum hunc versum omit-
 tit Codex Harleianus.

Ver. 695. Ἡὼς δὲ προκόπεπλος ἐκίδνατο
 πᾶσαν ἐπ' αἶαν.] Virgil.

Et jam prima novo spargebat lumine terras

Tithoni croceum linquens Aurora cubile.

Æn. IV. 584.

Vide supra ad α'. 477.

Ver. 699. 'Αλλ' ἄρα Κασσάνδρη,] Plus est
 quam Sed Cass. Verte: At vero, simulque
 ἄρα respicit ad causam, quod ut vates mo-
 ta numine, et præsentiens rem, conscen-
 dit Pergamum. Ern.

- Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι
 Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·
 "Οφσεθε, Τρῶες, καὶ Τρῳάδες, Ἑκτορὶ ἰόντες,
 705 Εἴποτε καὶ ζῶντι μάχης ἐκνοσήσαντι
 Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάσμα πόλει τ' ἦν, παντί τε δήμῳ.
 "Ὡς ἔφατ'· ἐδὲ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ,
 Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἔκετο πένθος·
 Ἀγχι δὲ ζύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
 710 Πρῶται τὸν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
 Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἰζασαι,

Illum vero super mulabus vidit jacentem in lectis:

Tum vero ejulavit, clamavitque totam per urbem;

"Visite, Troës, et Troâdes, Hectora progressi,

705 "Si quando et vivo e pugna reverso

"Gavisi estis: magnum enim gaudium urbique erat, totique populo."

Sic dixit: neque aliquis illic in urbe relictus est vir,

Neque mulier: omnes enim intolerandus invasit luctus:

Prope autem portas occurrerunt cadaver advehenti.

710 Primæ super hoc uxorque dilecta et veneranda mater

Vellebant-crines ad rhedam volubilem ruentes,

705 Κώκυσε] MS. Ibid. τε] abest eid. 704 Τρῳάδες] MS. F. A. J. sed ut trisyllabum pronunciandum. 707 αὐτόθι ἐνὶ πόλει] Edd. præter R. Ibid. λίπετο] R. 711 ἐφ' ἄμαξαν] MS. T. male. nam in melioribus libris semper ἄμαζα est apud *Homerum* non ἄμαζα.

Ibid. Κασσάνδρῃ,] Cod. *Harleian*. Κάσσανδρα.

Ibid. χερσῇ] Edidit *Barnesius* χερσείη. Quod eodem modo pronunciandum. Vide supra ad υ'. 272. et ad υ'. 523. *Clark*. Idque rectius, constantiæ causa, cum alibi fere hæc forma sit, quæ est Ionica. *Ern*.

Ver. 701. Ἑσαότ'] Cod. *Harleian*. Ἑσταῶτ'. Quæ si vera sit lectio, pronunciandum erit Ἑσῶτ'.

Ibid. ἀσυβώτην] Ἀπὸ τῆ ἐν τῷ ἄστει βοῶν. *Schol*.

Ver. 702. ἄρ'] Non hic supervacaneum est istud ἄρα· sententiam enim connectit cum eo, quod præcessit ver. 697. ἡμίονοι δὲ νίκυν φέρον. *Clark*. Notandum etiam τὸν hic poni pro nomine Hectoris, quod ante dixerat, in curru fuisse Priamum, Idæum et Hectoris corpus, illis nominatim positis, poterat subjicere τὸν δέ. *Ern*.

Ibid. ἐφ' ἡμιόνων] *Al*. ὑφ' ἡμιόνων.

Ver. 703. Κώκυσέν] Vide supra ad σ'. 37.

Ibid. γέγωνέ] Vide supra ad ζ'. 469.

Ver. 704. Τρῳάδες,] *Al*. Τρῳῖάδες. Quo modo legit et Codex *Harleianus*.

Ver. 705. μάχης ἐκνοσήσαντι] *Al*. μάχης ἐκ νοσήσαντι.

Ver. 707. οὐδὲ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ,] *Virgil*.

Contra turba Phrygum veniens plangentia jun-
git

Agmina. ———

Æn. XI. 145.

Ibid. αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ,] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius*. Quæ lectio qua ratione ferri possit, vide supra ad α'. 51. *Eustathius* in Commentario legit, αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετο ἀνὴρ. *Vulg*. αὐτόθι ἐνὶ πόλει λίπετ' ἀνὴρ. *Clark*. Consentit lectioni *Barnesii* MS. Lips. et ed. Rom. ex parte. Vid. Var. Lect. *Ern*.

Ver. 710. τὸν γ' ἄλοχός] Cod. *Harleian*. τῷ δ' ἄλοχος.

- Ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσαθ' ὄμιλος.
 Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἡμεῖς ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἑκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
 715 Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρον λαοῖσι μετηύδα·
 Εἴξατέ μοι, ἔρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἄσσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγοιμι δόμονδε.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν, καὶ εἴξαν ἀπήνη.
 Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 720 Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν αἰοιδῆς,
 Θρήνων ἐξάρχες, οἵτε σονόεσσαν αἰοιδὴν

Tangentes caput: flens autem circumstabat turba.

Et certe totum diem usque ad solis occasum

Hectora lachrymas-fundentes delamentati-fuissent ante portas,

715 Si non e sella senex populum allocutus fuisset;

“Cedite mihi *via*, ut mulabus transeam: at deinde

“Satiabitis vos fletu, postquam vexero domum.”

Sic dixit: Hi autem diducti-sunt, et cesserunt *via* rhedæ.

Illi vero postquam vexerant in iuclytas ædes, eum quidem deinde

720 Tornatis in lectis posuerunt, juxtaque collocarunt cantores,

Qui nœnias auspicarentur; qui quidem gemitibus mistum cantum

712 ἀμφίσατ' ὄμιλον] MS. 715 ἥλιον καταδύναι] Id. 717 ἀγάγωμαι] Id.

721 Θρήνεις] MS. 722 οἱ μὲν δὴ Θρήνεον] Id. non male. Ibid. ἐπὶ δ' ἐσ-
 νάχοντο] R.

Ver. 711. Τιλλίσθην ἐπ' ἄμαξαν] Τὸ δὲ, ἐπ' ἄμαξαν Ἰωνικὴν ψίλωσιν τῆς ἀμάξης δη-
 λοῖ. Eustath. Vide infra ad ver. 782. *Al.*
 Τιλλίσθην ἐφ' ἄμαξαν.

Ver. 715. Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἡμεῖς ἐς
 ἥλιον καταδύντα] Vide supra ad ψ'. 154.

Ver. 716. αὐτὰρ ἔπειτα] Vide supra ad
 α'. 464. et ad γ'. 101.

Ver. 717. Ἄσσεσθε] Vide supra ad ψ'.
 10. et ad γ'. 141. Cæterum Codex *Har-*
leianus hic legit Ἄσσεσθε.

Ver. 719. Οἱ δ' ἐπεὶ] *Al.* Ἀλλ' ἐπεὶ.

Ver. 720. Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι] Τρητὸν
 λέχος dicitur a spondis s. fulcris perfora-
 tis, ut funiculis jungi possint ad stragu-
 las vestes sustinendas, ut intelligit etiam
Cl. Riccius Disp. Homeric. T. II. p. 149.
Ern.

Ver. 721. Θρήνων] Cod. *Harleian.* Θρή-
 νεις. *Clark.* Θρήνεις, ut MS. Lips. quam
 lectionem agnoscit *Suidas* in h. v. ubi Ho-

merum contra consuetudinem Θρήνεις
 pro Τρηνηγδῆς dicere tradit, quod ad h. l.
 pertinet. *Barnesius* nihil vidit, cum ibi
 Θρήνων ex h. l. corrigi voluit. Nec *Kus-*
terus vidit, id ad h. l. Homeri pertinere;
 nec videre potuit, cum hæc lectio non-
 dum ex ullo libro prolata esset. Hac
 lectione probata, sensus est: Hi igitur
 cum — adduxissentque ad lectum cantores,
 excellentes nœniarum artifices, hique
 carmen lachrymabile.—Tum vero cantores
 etc. Itaque post αἰοιδὴν interpungen-
 dum, ut sit in MSS. Sed totus locus est
 paullo impeditior. *Ern.*

Ibid. οἵτε σονόεσσαν αἰοιδὴν] *Euripides:*

Τίνα δὲ προσωδὸν,

Ἥ τίνα μυσσώλον στοναχὰν ἐπὶ δάκρυσι.

— ἀνακαλίσσεσθαι. *Phæniss.* ver. 1505.

Ibid. οἵτε] *Al.* οἱ δέ.

- Οἱ μὲν ἄρ' ἔδρηνεον, ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναῖκες.
 Τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκάλενος ἦρχε γόοιο,
 Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιό κάρη μετὰ χερσὶν ἔχευσα.
 725 Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην
 Λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 Ὅν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, εἰδὲ μιν οἶω
 Ἦβην ἴξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 Πέριεσται· ἥ γὰρ ὀλωλας ἐπίσκοπος, ὅστε μιν αὐτῇ
 730 Ῥύσκει, ἔχεις δ' ἀλόχως κεδνάς, καὶ νήπια τέκνα.
 Αἰ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
 Καὶ δὴ ἐγὼ μετὰ τῇσι· σύ δ' αὖ, τέκος, ἡ ἐμοὶ αὐτῇ
 Ἔψαι, ἔνθα κεν ἔργα αἰκία ἐργάζοιο,

Lugubre canebant, adgemebantque mulieres.

Illis autem Andromache ulnas-candida exorsa-est luctum,

Hectoris homicidæ caput inter manus tenens;

725 “ Mi vir, vita juvenis excidisti, meque viduam

“ Deseris in ædibus; filius autem infans adeo,

“ Quem genuimus tuque egoque calamitosi, neque ipsum puto

“ Ad pubertatem perventurum; prius enim urbs hæc a culmine

“ Evertetur: Certe enim periisti custos, qui illam ipsam

730 “ Servabas, tuebarisque uxores venerandas, et infantes liberos:

“ Quæ jam cito navibus avehentur cavis,

“ Et sane ego inter has: Tu vero, fili, vel me ipsam

“ Comitaberis illuc, ubi certe indignis operibus exerceberis,

725 τοῖσι] MS. τῇσι] F. v. 690. 725 ἐπ' αἰῶνος] A. 3. 726 πάϊς δὲ τις]

MS. non male, ut alibi jam notatum. 727 σοί τ' ἐγὼ] Id. perperam.

730 Ῥύσασκεν] Id. corrupte. 731 τοι] abest A. 3.

Ver. 722. ἄρ'] Ut iis præceptum erat.

Ibid. ἔδρηνεον.] Eununciabatur ac si scriptum esset ἔδρηνεν, vel ἔδρηνουν. Uti et notavit Barnesius. Vide supra ad ζ'. 116. et δ'. 493. Porro Barnesius in uno MS. scriptum reperit ἔδρηνεν.

Ver. 723. λευκάλενος] Vide supra ad α'. 572. et ad δ'. 92.

Ver. 724. Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιό κάρη μετὰ χερσὶν ἔχευσα.] Virgil.

ambas

Ad cælum tendit palmas, et corpore inhæret.

Æn. X. 844.

Ibid. ἀνδροφόνιοι] Vide supra ad δ'. 77.

Ver. 728. πόλις ἦδε κατ' ἄκρης Πέριεσται.] Virgil.

— ruit alto a culmine Troja. Æn. II. 290.

Ver. 729. ὀλωλας] Vide supra ad ε'. 481. et 736. et ad α'. 37.

Ver. 731. νηυσὶν ὀχήσονται] Cod. Harleian. νηυσ' οἰχήσονται.

Ver. 732. Καὶ δὴ ἐγὼ] Al. Καὶ μὲν ἐγὼ.

Ver. 734. Ἀεθλεύων] Pronunciabatur Ἀθλεύων. Quomodo et in nonnullis scriptum est.

Ver. 735. Ῥίψει, χερσὶς ἐλὼν, ἀπὸ πύργου,] Ἐπιϋθὲν κινηθῆναι οἱ μὲν Ὅμηρον ποιηταί, ῥιπτόμενοι κατὰ τῇ τείχεος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσάγουσι τὸν Ἀσυνάκτα. Schol.

Ver. 736. Χωόμενος] ἢ τινί] Pronunciabatur Χώμιος, vel Χωύμιος. Al. Χωόμενος.

- 735 Ἀεθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχῃς ἢ τις Ἀχαιῶν
 Ρίψει, χεῖρὸς ἐλὼν, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
 Χωόμενος· ᾧ τινι δῆπρ ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἐκτωρ,
 Ἡ πατέρ', ἥε καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐκτορος ἐν παλάμῃσιν ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον ἔδας.
 Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῖ λυγρῇ.
 740 Τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ.
 Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔδηκας,
 Ἐκτορ, ἔμοι δὲ μάλιστ' ἀλεείφεται ἄλγεα λυγρά.
 Οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
 Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, ἔτε κεν αἰεὶ
 745 Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέεσσα.

“ Laborans pro domino immiti: vel aliquis Achivorum

735 “ Projiciet, manu correptum, a turri, tristem ad interitum,

“ Iratus; cui forte fratrem interfecit Hector,

“ Aut patrem, vel et filium: Perquam enim multi Achivorum

“ Hectoris manibus mordicus prehenderunt immensum solum.

“ Non enim mitis erat pater tuus in pugna tristi:

740 “ Ideo et illum civēs quidem lugent per urbem.

“ Infandum autem parentibus luctum et mœrorem attulisti,

“ Hector, mihi vero præcipue relictī sunt dolores graves.

“ Non enim mihi moriens e lectis manus porrexisti:

“ Neque aliquod mihi dixisti prudens dictum, cujus utique perpetuo

745 “ Recordarer noctesque et dies lachrymas fundens.”

732 Καὶ μὲν ἐγὼ] MS. 734 ἀεθλεύων] Id. Ibid. ἀμειλίχῃς] Id. male.

740 μὲν] abest F. A. J. 744 εἶπας] MS: 745 μεμνήμην] Id. 746 ἐπὶ

δ' ἔστιν.] MS. R. ut supra.

ω δὴ πρ. Quod qua ratione ferri possit, vide supra ad α'. 51.

Ver. 737. ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 “Εκτορος ἐν παλάμῃσιν] Virgil.

— cæsis Volscorum millibus ante
 Ducentem in Latium Teucros cecidisse juvabit.
 Æn. XI. 167.

Ver. 738. ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον ἔδας.] Vide supra ad β'. 418.

Ver. 739. μείλιχος ἔσκε] Vide supra ad ver. 67.

Ver. 741. Ἀρητὸν] Al. Ἀρήτην.

Ver. 745. Οὐ γὰρ μοι θνήσκων] Virgil.

— nec te sub tanta pericula missum

Affari extremum miseræ data copia matri?

Æn. IX. 483.

Ver. 744. Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος,]
 Pulchra super hac re Plutarchi observa-
 tio; Οἱ δὲ πολλοὶ πάντα καταμέφονται,
 καὶ πάντα τὰ παρὰ τὰς ἐλπίδας αὐτοῖς συμ-
 βεβηκότα, ἐξ ἐπιρρείας τύχης καὶ δαιμόνων
 γίνεσθαι νομίζουσι. Διὸ καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὀδύρου-
 νται, εἰόντες, καὶ τὴν αὐτῶν ἀτυχίαν αἰτιώ-
 μενοι. — Ἐὰν ἄφρωνος, [τις ἀποδάνη,] μὴδὲν
 προσεπιπῶν περὶ μὴδενός, κλαίοντες λέγῃεν·
 “Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, ἔτε κεν αἰεὶ
 “Μεμνήμην.” Ἐὰν προσομιλήσας τι, τῷτ'
 αἰεὶ πρόχριστον ἔχουσι ὥςπερ ὑπέκκαυμα τῆς
 λύπης. Ἐὰν ταχέως, etc. Plutarch. de
 Consolat. ad Apoll.

Ibid. εἶπας] Al. εἶπας.

“Ὡς ἔφατο κλαίεισ’· ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ’ αὖθ’ Ἑκάβη ἀδινῆ ἐξῆρχε γόοιο·

Ἑκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,

Ἥ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν,

750 Οἱ δ’ ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ·

“Ἄλλες μὲν γὰρ παῖδας ἐμὰς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς

Πέρνασχ’, ὄντιν’ ἔλεσκε, πέρην ἄλως ἀτρυγέτοιο,

Ἐς Σάμον, ἔς τ’ Ἴμβρον, καὶ Λῆμνον ἀμικθαλόεσσαν·

Σεῦ δ’ ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναηκέϊ χαλκῷ,

755 Πολλὰ ρυσάζεσκεν ἔξ περὶ σῆμ’ ἐτάροιο,

Πατρόκλη, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν ἐδ’ ὥς.

Νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι

Κεῖσαι, τῷ ἱκέλος, ὄντ’ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων

Sic dixit flens: adgemebant autem mulieres.

Illis vero et Hecuba vehementem exorsa est luctum;

“Hector, meo animo omnium longe carissime filiorum,

“Certe mihi etiam dum viveres, carus eras dūs,

750 “Illi enim tui curam gesserunt etiam in ipso mortis fato:

“Alios etenim filios meos pedibus velox Achilles

“Vendebat, quemcunque caperet, trans mare infructuosum,

“In Samum, inque Imbrum, et Lemnum importuosam:

“Tibi vero postquam eripuit animam longa-acie-munito are,

755 “Sape raptavit suū circa sepulchrum socii,

“Patrocli, quem interfecerat: in vitam revocavit tamen illum ne sic quidem.

“Nunc autem mihi roscidus et recens in ædibus

“Jaces, illi similis, quem argenteo-arcu-insignis Apollo

747 τοῖσι] MS. ut v. 723. et 716. 748 Ἑκτορ] Id. 749 θεοῖσι] A. 2.

3. J. male. 752 πέρνασχ’] F. R. A. 1. 755 ρυσάζεσκεν] MS. Ibid.

περὶ] abest F. 756 ἀνίστησε] Edd. præter T. ut v. s. μεγάροισιν male.

759 ἀποικόμηνος] A. 2. 3. J. male. 764 ὦς] MS. pro ὥς.

Ver. 750. ἄρα] *Ut par erat.*

Ver. 752. Πέρνασχ’] *Vendere solebat.*
Vide supra ad ver. 67.

Ibid. ὄντιν’] *Al. ἦν τιν’.*

Ibid. ἀτρυγέτοιο,] *Vide supra ad δ. 27.*

Ver. 755. Πολλὰ ρυσάζεσκεν] *Qua ratione, Πολλὰ, ultimam hic, etiam extra cæsuram, producat; item ἱκέλος, ver. 758. et πρὶν, ver. 764. et εἰκοστὸν, ver. 765. et κακόν, ver. 767. et ἰν, ver. 768. vide supra*

ad α’. 51. Cæterum edidit *Barnesius*, Πολλὰ σε ρυστάζεισκειν. Sed nihil opus.

Ver. 759. Οἷς ἀγανοῖς βελλίσσιν ἐποικόμηνος κατέπεφνες.] *Ἀντὶ τῷ ὃν συνέβη αἰφνιδίῳ καὶ ὀξεῖ θανάτῳ τελευτῆσαι — ἀνώδυνοι γὰρ οἱ ὀξεῖς θάνατοι.* Schol. *Vide supra ad ver. 605. 606. et ad τ’. 59.*

Ibid. κατέπεφνες.] *Al. καταπέφνη.*

Ver. 760. ἔρνε.] *Al. ἔγριε.*

- Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιοχόμενος κατέπεφνε.
 760 "Ὡς ἔφατο κλαίῃσα, γόον δ' ἀλίαςον ὄρινε.
 Τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτῃ ἐξῆρχε γόοιο.
 "Ἐκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
 "Ἡ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς,
 "Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ' ὥς πρὶν ὠφελλον ὀλέσθαι.
 765 "Ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοσὸν ἔτος ἐστὶν,
 "Ἐξ ἧ κείθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης.
 "Ἀλλ' ἔγω σεῦ ἄκσσα κακὸν ἔπος, ἐδ' ἀσύφηνον.
 "Ἀλλ' εἴτις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 Δαέρων, ἢ γαλῶν, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 770 "Ἡ ἐκυρὴ, (ἐκυρὸς δὲ, πατὴρ ὥς, ἥπιος αἰεὶ),
 "Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,

" Suis mitibus telis superveniens interfecit."

- 760 Sic dixit flens, luctumque vehementem excitavit.
 Illis vero deinde Helena tertia exorsa est luctum;
 " Hector, meo animo levirum longe carissime omnium,
 " Namque mihi maritus est Alexander divina-forma-præditus,
 " Qui me duxit ad Trojam; utinam antea periissem.
 765 " Jam enim nunc mihi hic vigesimus annus est,
 " Ex quo huc veni, et a mea decessi patria;
 " Nunquam tamen a te audiavi malum dictum, neque ignominiosum:
 " Verum si quis me etiam alius in ædibus increparet
 " Levirum, vel glorum, vel fratriarum elegantibus-peplis-indutarum,
 770 " Vel socrus, (socer enim, pater tanquam, mitis semper;)
 " Tu contra illum verbis admonens cohibebas,

Ibid. ὠφελλ' ἀπολίσθαι] Edd. præter T. *Eustath.* alteram accuratorem judicat. 765 τὸδ' εἰκοστὸν] R. quod, ut mollius et magis poetice, prætulerim. *Eustath.* εἰκοστὸν τετρασυντάβως. 766 τ' ἐμῇ] MS. vitiose. 768 ἐνίπτοι] Id. etiam sine duplicatione rectum erat. de hac varietate alibi vidimus. ἐνίσποι] Edd. præter R.

Ver. 761. Τῇσι δ' ἔπειθ'] Cod. *Harleian.* Τῇσι δ' αὖθ'.

Ver. 763. 'Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς,] Vide supra ad ζ'. 290.

Ver. 764. "Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'.] Cod. *Harleian.* "Ὅς μ' ἄγαγ' ἐς Τροίηνδ'. Unde legendum fortasse "Ὅς μ' ἄγαγ' ἐς Τροίην.

Ibid. ὥς πρὶν ὠφελλον ὀλέσθαι.] *Al.* ὥς πρὶν ὠφελλ' ἀπολίσθαι.

Ver. 765. τὸδε εἰκοστὸν] *Al.* τὸδ' εἰκοστὸν τὸν.

Ibid. εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν, 'Ἐξ ἧ κείθεν ἔβην,] Δεκαετία γὰρ ἡθροίσθη ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων· δεκαετία δὲ ἄλλη ἐπαρθέθη ἢ Ἰλίου. *Schol.*

Ver. 766. ἀπελήλυθα] Vide supra ad φ'. 81. et ad α'. 57.

Ver. 768. ἐνίπτοι] *Al.* ἐνίσποι, et ἐνίσποι.

Ver. 769. Δαίρων,] Pronunciabatur, Δάρων. Quod enim hic ait *Barnesius*, *Anapæstus* in Prima sede; id vero ferri

Σῆ τ' ἀγανοφροσύνη, καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
 Τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ.
 Οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ

775 Ἦπιοις, ἐδὲ φίλοις· πάντες δέ με πεφρίκασιν.

“Ὡς ἔφατο κλαίεισ'· ἐπὶ δ' ἔσενε δῆμος ἀπείρων.

Λαοῖσιν δὲ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·

“Ἀξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδὲ τι θυμῷ
 Δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς

780 Πέμπων μ' ᾧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,

Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἡώς.

“Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
 Ζεύγνυσαν αἰῖφα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἡγερέδοντο.

“Tuaque humanitate et tuis lenibus verbis.

“Quocirca te simul fleo et me infelicem, dolens corde;

“Non enim quisquam mihi jam alius in Troja lata

775 “Benignus, neque amicus; sed omnes me abominantur.”

Sic dixit flens: adgemuit autem plebs immensa.

Apud populum vero senex Priamus verba dixit;

“Convehite nunc, Trojani, ligna ad urbem, neque quicquam animo

“Timeatis Argivorum densas insidias; nam Achilles

780 “Dimittens me sic pollicitus est nigris a navibus,

“Non prius se infestaturum, quam duodecima venisset aurora,”

Sic dixit: Illi vero sub rhedis boves mulosque

Junxerunt: statimque deinde ante urbem congregati sunt.

769 ἐνατίειραν ἔνυ.] MS. 771 τόνγε] R. 772 ἐπίεσσιν] Edd. præter T. male. 775 τῷ σε μάλα] MS. 777 Λαοῖσι—ἔειπε] MS. male. 782 ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας] Id. edd. præter T. recte. ὑφ' ἀμάξῃσιν] T. male. 785 δεκάτη φρένη] MS. corrupte. 787 θείαν pro θείαν] A. 2. 3. J. ut v. 779. πυκινὴν,

nullo modo potest. Vide supra ad ver. 734.

Ver. 770. αἰεῖ] *Al.* αἰέν. *Al.* ἦεν.

Ver. 771. 772. ἐπίεσσι παραιφάμινος κατέρυκας, Σῆ τ'—ἐπίεσσιν] Prius ἐπίεσσιν retulerim ad παραιφάμινος, alterum ad κατέρυκας. *Ern.*

Ver. 773. ἀχνυμένη] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 775. πεφρίκασιν.] Vide supra ad β'. 314.

Ver. 777. Λαοῖσιν δὲ γέρων] *Cod. Harleian.* Λαοῖσιν δ' ὁ γέρων.

Ver. 778. ἄξειτε] *Al.* ἄξατε. Atque ita legit *Codex Harleianus*.

Ver. 782. οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν] *Virgil.*

Nec plaustris cessant vectare gementibus ornos. *Æn.* XI. 138.

Ibid. ὑπ' ἀμάξῃσιν] Ita ex uno MS. edidit *Barnesi*. Quocum facit et *Codex Harleianus*. *Vulgg.* ὑφ' ἀμάξῃσιν. Τὸ δὲ, ἄμαξα, οἱ μὲν παλαιοὶ ψιλῶσι. Καὶ φέρονται καὶ συναλοιφαὶ τῷτο δηλῆσαι οἶον, “Τιλλίσθην ὑφ' ἄμαξαν, etc.” *Eustath.* ad σ'. 487. Vide supra ad ver. 711. item ad

- Ἐννήμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
 785 Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φαισίμβροτος ἥως,
 Καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἑκτορα δακρυχέοντες·
 Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
 Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος ἥως,
 Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτὰ Ἑκτορος ἔγρετο λαός.
 790 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερεθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσαν· αἴθοπι οἴνω
 Πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πύρρος μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ὅσέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοι, ἔταροί τε,
 Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
 795 Καὶ τά γε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,

Novem dies quidem hi abducebant immensam materiam:

- 785 At cum jam decima apparuit lucem mortalibus-afferens aurora,
 Tum vero extulerunt audacem Hectora lachrymas fundentes:
 In pyra autem summa cadaver posuerunt, injeceruntque ignem.

Quando autem mane genita apparuit rosea-digitos aurora,
 Tum quidem circa pyram inclyti Hectoris congregatus est populus.

- 790 Sed postquam congregati sunt, frequentesque fuerunt,
 Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino
 Totam, quantum occuparat ignis vis; at deinde
 Ossa alba legerunt fratres, sodalesque,
 Lugentes, uberesque defundebantur lachrymæ per genas.
 795 Et hæc aureum in loculum posuerunt suscepta,

corrupte. 790 totus versus abest a MS. et ed. Fl. nec vestigium ejus apud Eustathium. Nec expressit Divus Justinopolit. Et vix dubitemus pro spurio proscribere. 791 πυρκαϊῇν] MS. male. Ionica forma rectior. 792 πᾶσαν] MS. ἐπίκας] F. A. J.

μ'. 448. et ad χ'. 146. Clark. 'Τπ' ἀμάξῃσιν
 etiam MS. Lips. et ed. Rom. sed vid. Var.
 Lect. Ern.

Ver. 783. Ζεῖγνυσαν] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 784. τοί γε ἀγίνεον] Al. τοίγ' ἐπαγίνεον.

Ibid. ὕλην] Vide supra ad γ'. 151.

Ver. 786. ἄρ'] Ut dixerat Priamus, ver. 665.

Ver. 787. Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.] Virgil.

Constituere pyras: huc corpora quisque suorum

More tulere patrum; subjectisque ignibus atris
 Conditur in tenebras altum caligine cælum.
 Æn. XI. 185.

Vide et supra ad ψ'. 165.

Ver. 788. ροδοδάκτυλος ἥως,] Vide supra ad α'. 477.

Ver. 790. ἐπεὶ ῥ'] Postquam, ut dictum est, ver. 789. Clark. Vid. Var. Lect.

Ver. 791. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σβέσαν] Vide supra ad ψ'. 250.

Ibid. αἴθοπι οἴνω] Vide supra ad ψ'. 237.

- Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
 Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῃν κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθε
 Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεσόρεσαν μεγάλοισι.
 'Ρίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,
 800 Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Εὖ συναγειράμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
 Δάμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
 "Ὡς οἷγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἵπποδάμοιο.

Purpureis peplis oblecta mollibus:

Mox autem in cavam fossam posuerunt; et superne

Densis lapidibus straverunt magnis.

Cito vero tumulum aggraverunt, circumque speculatores sedebant quaque-

800 Ne prius ingruerent bene-ocreati Achivi.

[versus,

Aggesto autem tumulo, redierunt, et deinde

Frequentes congregati, epulati sunt splendidum-epulum,

Ædibus in Priami Jovis-álumni regis.

Sic illi utique curaverunt funus Hectoris equûm-domitoris.

797 ὕπερθεν] MS. edd. præter T. 798 πυκνοῖσι] MS. recte. totus au-
 tem versus melius, quam in vulgatis ordinatur sic: πυκνοῖσι μεγάλοισι
 κατεσόρεσαν λάεσσι. 800 ἐφορμήσειαν] MS. quod et ipsum ferri potest.

Ver. 792. αὐτὰρ ἔπειτα Ὅστιά λευκὰ λεί-
 γοντο] Virgil.

Ossaque lecta cado textit Chorinæus ahenò.

Æn. VI. 228.

Ver. 796. Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαν-
 τες] Virgil.

Purpureasque super vestes, velamina nota,
 Conjiciunt. ————— Æn. VI. 221.

Ver 797. Αἶψα δ' ἄρ'] Statimque dein-
 ceps.

Ver. 798. Vide Var. Lect.

Ver. 799. εἶατο] Vide supra ad φ'. 352.
 ad σ'. 596. et ad δ'. 492.

Ver. 802. Εὖ συναγειράμενοι,] Cod. Har-
 leian. Εὖ τ' ἀναγειράμενοι. Al. Εὖ διαγειρά-
 μενοι.

Ibid. συναγειράμενοι,] Vide supra ad ψ'.
 685. et ad γ'. 141.

Ver. 803. βασιλῆος.] Vide supra ad α'.
 265.

Ver. 804. ἵπποδάμοιο.] Vide supra ad β'.
 23.

Excudebat Andreas Duncan,

Académie Glasguensis Typographus. 1814.

BOOKS

PRINTED BY ANDREW DUNCAN,

FOR RICHARD PRIESTLEY, LONDON.

I.

T. LUCRETII CARI DE RERUM NATURA, Libri Sex; ad Exemplar GILBERTI WAKEFIELD, A. B. cum ejusdem Notis, Commentariis, Indicibus, fideliter excusi, adjunctæ sunt, Editio-num quinque, in quibus Principis, Ferrandi, Lectiones Variantes omnes; ut et integræ RICARDI BENTLEII Annotationes, Illustrationes, Conjecturæ, ex ipsius Autographo, in Musæo Britannico conservato. Quatuor Voluminibus.

Elegantly printed in octavo, price £.3 : 3s. boards. A very few copies remain of the large paper, price £.6 : 6s. boards.

II.

HENRICI HOOGEVEEN, DOCTRINA PARTICULARUM LINGUÆ GRÆCÆ; in epitomen redegit, CHRISTIANUS GODOFREDUS SCHÜTZ.

Neatly printed in one volume octavo, price 15s. boards.

III.

LAMBERTI BOS ELLIPSES GRÆCÆ, cum priorum Editorum, suisque Observationibus, Edidit GODOFREDUS HENRICUS SCHÆFER.

Neatly printed in one volume octavo, price 18s. boards.

IV.

FRANCISCI VIGERI Rotomagensis, de præcipuis GRÆCÆ DICTIONIS IDIOTISMIS Liber, cum Animadversionibus HENRICI HOOGEVEENI et JOANNIS CAROLI ZEUNII, edidit et Annotationes addidit GODOFREDUS HERMANNUS.

Neatly printed in one volume octavo, price 20s. boards.

The last three works are neatly and uniformly printed in octavo, forming a very complete analysis of the grammatical peculiarities of the Greek language, and highly necessary to every Scholar. They may either be had separately at the above prices, or in sets, price 2l. 12s. in boards.

V.

P. VIRGILII MARONIS OPERA, ad lectiones probatiores, diligenter emendata.

Neatly printed on fine paper, 4s. 6d. boards. A common copy for schools, price 2s. 6d. boards.

VI.

EURIPIDIS MEDEA, Græce et Latine, ex recensione PORSONIANA.

Neatly printed on a small type in a 24mo pocket size, price 4s. 6d. boards. A common copy for Schools, price 2s. 6d. boards.

VII.

ARISTOPHANIS NUBES, Græce et Latine, ex editione Hermannii.

Neatly printed on a Small Type, in a 24mo pocket size, uniformly with Euripidis Medea. Price 4s. 6d. boards; common copy, 2s. 6d. boards.

VIII.

XENOPHONTIS DE CYRI INSTITUTIONE, Libri Octo, ex recensione et cum Notis THOMÆ HUTCHINSON, A. M.

Neatly printed in octavo, 10s. 6d. boards.

IX.

XENOPHONTIS DE CYRI EXPEDITIONE, Libri Septem, ex recensione et cum Notis THOMÆ HUTCHINSON. A. M.

Neatly printed in octavo, uniformly with the Cyropædia, 12s. boards.

X.

CN. JULII AGRICOLÆ VITA, scriptore C. CORN. TACITO. *Neatly printed in 12mo.*

IN THE PRESS.

I.

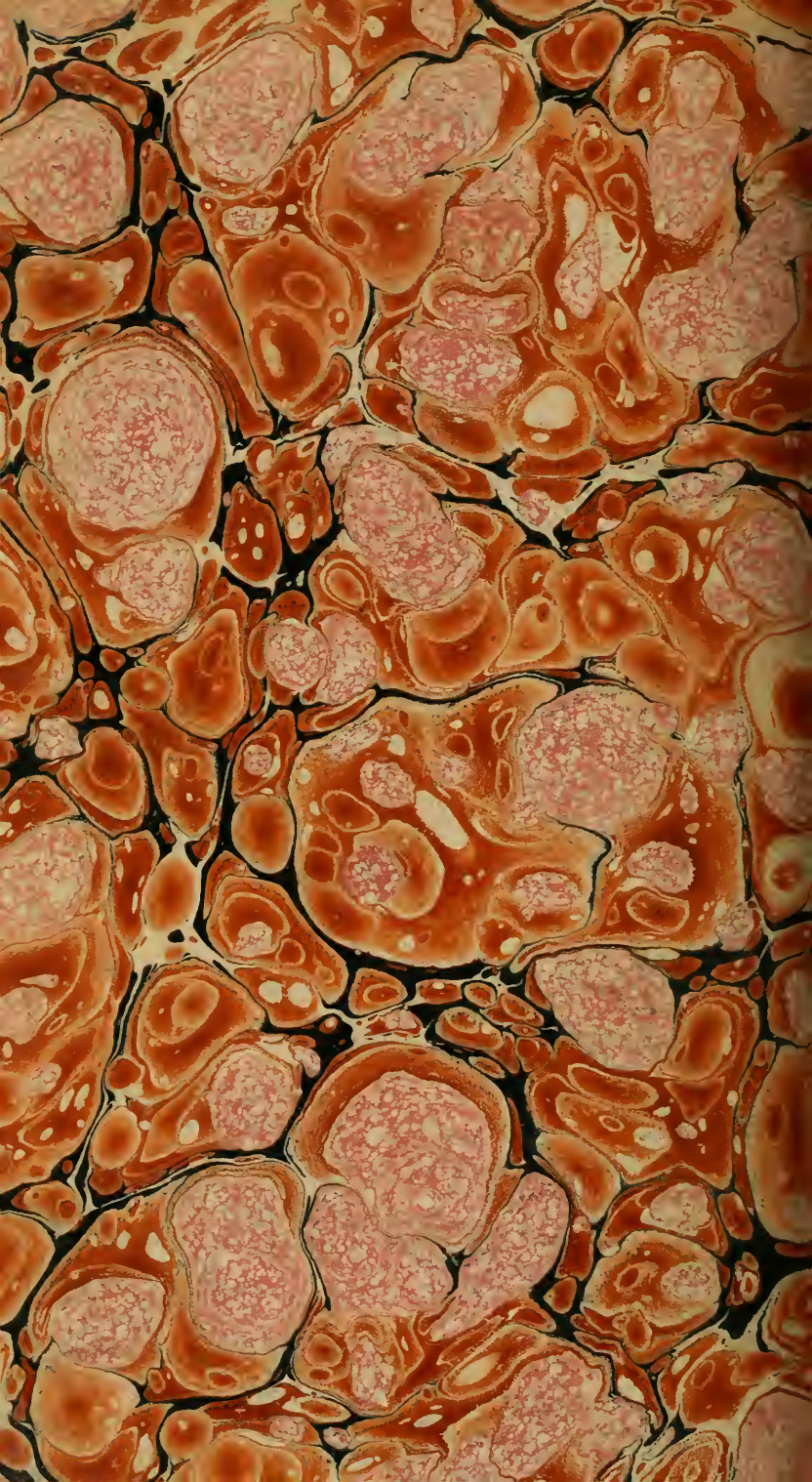
HOMERI ODYSSEA, reliquaque omnia ejus Poëmata, ex recensione et cum Notis SAM. CLARKII, S. T. P. accessit varietas lectionum MS. Lips. et Edd. Veterum, cura Jo. AUGUSTI ERNESTI, qui et suas notas adpersit. Tribus Voluminibus.

The above three volumes, completing this elegant edition of Homer's works, with Plutarch's Life of Homer, and copious Indexes, are proceeding with rapidity, and will shortly be published.

II.

JOANNIS SCAPULÆ LEXICON, Græco-latinum; e probatis Auctoribus locupletatum, cum Indicibus, et Græco et Latino auctis et correctis.

Handsomely printed in two volumes quarto, from the Elzevir Edition of 1652, with ASKEW's Appendix incorporated, and numerous additions and improvements, by an eminent Greek Scholar.

18297

Vol.2.

Homer
Opera omnia; ed. by Ernesti.

LGr
H766E

NAME OF BORROWER.

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

